

[illegible]

یونان سلف آنها محیط خود توانستند بسوزانند در اجزای حکام اسلام در
 القویات دینی منتهی سعادت و ابعادت الواسع و منتهی الهی
 چنان نبود بکار می برد که عیت بیستادگی دینی بزرگ او گوش
 بدهد و شورش ساطعی هفت اقلیم را مایه و آثار شجاعت او که در ایام
 شاه زادگی در تسخیر بلخ و بدخشان و مهم قندهار و لکن و جندی
 که با نیکل بیرون آمد مست جندی بظهور آمده و بر عتبه بزرگ
 پادشاه مانده و بگشاید در آمده و سوار بایستد بر زین شورش عارفه
 اعلی حضرت که در یک سال چنان چهار بیج جنگ با بدین
 نهنگ دریای غارت که هر یکی شهر بوشه شجاعت و نیروی خفاش
 امیر کوسر صاحب غریب بودند نموش و باز بود من معارب کوشش
 طراج ظفر امواج از جگر ابله من و استقامت و زاری و قل و نه هر
 نیاختن و با جگر من سرود خصم غالب آمده را ازجا بر داشت
 و در عین تقویت معرکه بزم سر رشته برونزد از دست مدعی بهر
 تأییدات و فضل ابرو متعال حمل بر چه توان نمود * بهت *
 دل پوشش آنگاه کار ملک * بیل بر تو خاند سرور ملک
 بآهن رسد گر عدالتش خبر * بهای درخت آب نرود بهر
 کند بیل اگر خانه را خراب * شود رهرا امر از بوم آب
 باقی نماند حسن اخلاق آن پادشاه داد گر عالم سفلی را بر محل موقوف
 داشتند بآبهر اصل مطلب می بردارد *

اگرچه خلاصه سوانح بنیاد سال عهد آن پادشاه جم چاه بغداد
 آفرین آب دنیا بکوه پیوسته است خصوص اصول چهل سال
 الاخر که سرخانی از نامطیر آن مستوح گشته بودند بیل بدیده آمد

خواست سی ایلی اماراتم خوف بقدر مقام بر دست و پا نده
بعد نفعش تمام و بعضی نام بعضی مشاعات و اوقات قابل
تعمیر که از اعیان کهن عالی نقد معصوم نموده و از اهل دلترو
و اندک مگر کل تحقیق کرده و درین مدت بیانی العین مشافعه نموده
باشموز خوشه چوین بی بضاعت از مدد یکی بزرگ خامه میبندد -
فرد حسن سنجار کیم معانی و مطالعه کفنگاری دانش بزرگ عیب
پوش القاس دارد که اگر بسبب زنجیره بند سر رشته سوانح بدست
قیامند در مقدم و موخر سال تفاوت ظاهر گردد یا از تاریخ
تیمار در مقدمات جزئی اختلاف بظن آید چون در کتب معتبر
سیر نیز بسبب اختلاف روایت تفاوت میبباشد معذور دارند *

و از دست باسعادت او عرصه هزار و بیست و هشت در مقام
دهود که سرحد صوبه احمد آباد و مالواست واقع شده تاریخ
و دانش آداب عالیشان یافته اند - در ایامی که آن زبدا در دماغ
صاحب قزاق صوبه در دکن بود بعد تاریخ مهم حدود آباد چنانچه
در فکر سلطنت اعلی حضرت باحاطه بولی در آمده در سنه هزار
و شصت و شش هجری مطابق سال سی از جلوس اعلی حضرت
که من بعد قریبوس اقبانی و آنچه بنقلهای مکی در تنگانی
عبادت گنجد بولی قلم جاری خواهد گردید بهم مجاور مامور
گردید - بعد ترددات تعابلی که قلعه بیدر و صوبه احمد آباد و قلعه
کلیانی را بنصرف والا در آورده صوبه ظفر آباد (۱) محسن ساختند -

(۱) ن - صوبه ظفر آباد و مسجد آباد محسن ساختند -
والله اعلم بالصواب

[illegible]

بمقام بر داشتند . چو خبر بمحمد شیخاچ مرید خان بنگاه رسید و
 محمد مراد بخش در احمد آباد نوبی هنگامه اطلاع یافت
 هر دو به پیشی آمدند و در خطبه تمام خواندند و در مقامی
 پیش از این معنی بر خواندند و در آن ایستاد و شیخاچ را لشکر عظیم
 تمام نهاد و بقعه گردید و مدتی نوبی محاکمت او بمحاکمات پرتگاه
 طلب اطراف تا در محاکمت رسید . و حضرت مریدان آشنایی قدما
 در آن مشوره از ابتدا محاکمت و اقامت باقرط داشتند و اکثر کرامت امور
 محاکمات را می گوشتند در بدوایت که از اسیران به سراج محاکم
 خود میآمدند . بلکه از حلقه علم اسیران محاکم و قبول انعام از
 منوچه شدند . و از آنکه در آن مشوره از جوهر ذاتی محمد اولنگ زب
 بهادر عالمگیر که من بعد محمد مکل و آنچه بر من فلم جاری کرد
 شایان خواهد آمد . نظیر بر شایان و سفینه و تدبیرات حکیمانه
 مشهور من بود . و آنکه با باغوان کائنات میسازد بر من آورد که انوار
 اموی و عمار صاحب لوح قد عیون عالم مکل نوبی تسخیر
 عالمگیر و امور بود . و طلب حضور کردند . از انفس این خبر مریدان
 انصرا و انعام تسخیر عالمگیر عیون نوبی انعام . و عیون مکل انعام
 با حکم عیون شاه عالمگیر و عیون مریدان و عیون مریدان نوبی نوبی
 نوبی و عیون مریدان انعام عیون مریدان آورد . از عیون عالمگیر
 برخاستند به حقیقت انعام نوبی آوردند . باز عیون مریدان
 و از مشوره باز آمد . و عیون مریدان عیون مریدان نوبی نوبی
 شاه جهان آباد بمسقط کرامت عالمگیر آورد . و عیون مریدان
 سده شریف و شریف و عیون مریدان عیون مریدان نوبی نوبی

در کون فوج منتهی سرور این سوره ای شایسته تر سر محمد شجاع نامی
 بود چون راجه بطریق قریب نوبت انعام رسید محمد شجاع نام
 با شجاعی لشکر خود مستعد بپیکار گشتند کشتیها را بنصرفت خود
 در آورده متوجه مقابلت و کارزار راجه گردیده بفرمان یک و نیم کوه
 درون آمد . راجه نیز دریم بخدمت شجاعت و شجاعت نادرین سلطان
 این مقام سوار شده قبل از طلوع غیر اعظم که هنوز محمد شجاع در
 خواب غفلت و نشاء الودا حصار تر خیمه بود چنان بر پیوسته بقتل
 و جدال پرداخت . و آن ناخبرانه کار شجاعت خیمه را گشته وقتی از
 خواب غفلت بیدار گردید که کار از دست رفته بود سرافکند و از
 خود را با خدمت محسن و شرفی خاص بغوا رسانده سوار لشکری
 شده را قرار اختیار نمود و تمام اردو مع خیمه و نهال و نوبخانه و
 کارخانهات بعد غارت و تاراج بنصرفت راجه جوینده آمد . و محمد
 شجاع از خدمات فوج پادشاهی نا بنگاه بفرستاد . و آن را برفت
 بنصرفت منصوران دارا شکره در آمد . و جمعی از نوکران و همراهان
 نامی شجاع که تسلیف گشته بودند راجه را بفرستاد روانه نمود
 دارا شکره آنها را بشهر دلا نقضی را مغلول ساخت و جمعی را
 کاع بد فرمود . و نیز خبر رسید که در همان ایام که سلطان شکره مع
 راجه بر سر محمد شجاع مقیم گردیده بود مه راجه جسر است را با
 انعام خلی و نوبخانه حضور و چند هزار سوار و نوبخانه خود و چند
 نفر نامی دیگر بر سر راه احمد آباد روانه ساخته مغلول نمود
 مد تحقیق خبر اگر محمد مراد بخش از احمد آباد در حرکت
 و بت نماید قسم خلی با چند امیر نامی و نوبخانه با استقبال او

شمارد . و بعد خبر حرکت پادشاه داد از دکن مهراجه جسونت
بنگالاهی وقت بعمل آمد . و در صورتیکه محمد اورنگ زیب در حرکت
از دکن سبقت نماید مهراجه " قاسم خاں " همه لشکری پادشاهی
سوار او بگیرد و باتفاق بمقتلش برودند . و تمام صوبه سواران دارا شکوه
در اقطاع خود مشغول نمود تا مقصودان او بامداد بخانه آنها که از
همه محلات آن عرصه زاندر لشکره آنها متفر ساختند بظاهر جمع .

پهل و جان محمد و معانی هند بکسر گشته کرد آردی سپاه و مصالح
جنگ آنچه مطلوب کردند توانست نمود . نیز مسجون گردیدند که بیسی
بیک و کهل خلد مکی را متبید ساخته خانه او را ضبط نمودند . و معا
یا از اخبار احمد آباد بوضع بدو رسد که محمد مراد بخش سده و
خطبه بدام خود نموده خواجه شهید خواجه سزارا با موج و مصالح
قلعه کبری برای تسخیر قلعه بفرست و ضعیف بفرستند و بانه ساخت .

و خواجه شهید احمد رسیدن بدار سورت و محاصره نمودن قلعه
و دیوایی لقب و براندن برج و حصار و مفتوح گردیدن قلعه تاجار
را جمع ساخته بآئینه لک رویه بطریق دست گردان طلب نمودند .

بعد قتل و قتل بسیار حاجی محمد زاهد و دیگر جمعی که از عمده
تجار بفرستند مذکور بودند با هم اتفاق نموده مبلغ شش لک رویه
توضیعه تاجار داده تسلیت شهر محمد مراد بخش و عثمانی
خواجه شهید پوشش گرفتند . و در همان روزها علی نقی نام که دیوان
و مشیر محمد مراد بخش بود و از بکلی خواجه سزاران متفر
عداوت همپیشی داشت و علی نقی بزرگوار تسلیم دیانت و سلوک

در نسق ملک و اجرای سیاست چنان شداد بود .

صاحب آن که نصیب شده است می شود حکم که بزرگواران زهر را
 می خورد و قضا را مقدران را توانی از او بفرستی و قضا را مقدران
 بود علی بنی ابراهیم حکم بود بر او و بر او قضا را مقدران
 اند و هر که بر او بود مقدران حاکم بر او است و هر که گفت که
 مرا بطلب میانی ابراهیم بود که تو هم بفرستی و هر که گفت که
 ای من بفرستی و هر که گفت که تو هم بفرستی و هر که گفت که
 بخش میانی خواهم مرا به بفرستی از طرف علی بنی ابراهیم
 بفرستی و هر که گفت که تو هم بفرستی و هر که گفت که
 بفرستی از مردم گرفته است و هر که گفت که تو هم بفرستی
 بدست چوکی و هر که گفت که تو هم بفرستی و هر که گفت که
 خطوط و محاسبات طبق مقدران می باشد و هر که گفت که
 آفتاب بود محمد سران بخش آوردند بعد مطاعه آتش نصب
 سلطانی شد و در گرفت و حکم طلب آن اجل برسد و هر که گفت
 که آفتاب شد و هر که گفت که تو هم بفرستی و هر که گفت که
 تو هم بفرستی و هر که گفت که تو هم بفرستی و هر که گفت که
 رفتند و هر که گفت که تو هم بفرستی و هر که گفت که
 علی طلب داشتند و هر که گفت که تو هم بفرستی و هر که گفت که
 در آن بفرستی و هر که گفت که تو هم بفرستی و هر که گفت که
 که بفرستی و هر که گفت که تو هم بفرستی و هر که گفت که
 از علی بنی سران بود که شخصی که در آن ملک حاکم بود
 داشت در آن روزی بدست خود نهاد و هر که گفت که تو هم بفرستی
 بدست خود را پاک می داشت می داشت می داشت

داد که بسوخت و غلوت تمام او را بسوزانید و ساند . بعد از آن
 محمد مراد بخش آن خط را بدست علی نقی داد او بمطالع
 در آورد ، نظر بر عقیدت و قدریت خود گذاشت . در جواب گفت
 امر این بر مدعی که این را ساخته و انوس بر قتل و تلافی آن
 بادشاه که حق سبحانه تعالی سلطنت نطق نموده و این قدر نیز
 ندان که از دست و قدرتی خود و مخالفین مدافع قواست حق
 تواند فرمود . محمد مراد بخش که در تل او ذخیره نبار جا گرفته
 بود از این سخن زیاده بر آشفته بر چوبی که در دست داشت
 بسط علی نقی رساند ، استخراج سری که حاضر بود اشاره بکنش
 و تمام کار نمود . و همان نسخه در همان مکان بحرینان چنان ساق
 کار او ساختند . و در همین آن خبر رسیده که از حضور قتل از تافه
 ادبی فرانس اندامی برآید بومست خند مکن برونه شده رسیده از
 راه خاص و نفیست خاص مسبر و این شعبه و خدم بود
 مصیبت نبار داشت که از برای دفع بدنامی اندنویستند و محسوسان
 بدنامی داشت آنکه شده مفرجه مقابلت مخالفان داشت کردند . و
 در عالم تدبیر و این صفت محمد مراد بخش مکرر از روی قتل
 امرای مددات داشت اقدام آمیز نوشتند صفتی بر میدان و تهنیت
 پادشاهی و دراز درج بودند که مرا بهیچ وجه نایستگی و از روی
 کار و ساز ندانای توان نامیدار بدست و سولی از آن طواف دولت الله
 چون دیگر منظور مظهر و در مقابل زبانه سری و بی انصافی تواند
 بی خود هر چه بخواهد آن زبانه اخوان بیده بیون و بیابا بود و
 عالم شریک و رفیق این نظام و معانی خود دانند اما نسبت

آنکه چون پدر بزرگوار حضور در عهد جهات است هر دو برادر پادشاهی
 احرام خدمت پدر پسته بحرانی خیره سیری آن محبت پادشاهی
 و نصرت و خود را با آن بد ملت پرفراخنده اگر مقدر باشد و پندار
 مبارک حضرت ولی نعمت میسر آید در دفع آشوب و فتنه گزیده
 عذر نصیر این برادر که در عالم اضطراب بی اختیار از پادشاه
 حق آگاه خواسته آید و الا عذر فراخ بحق سلطنت و تالیف محافل
 دولت آن برادرانی برگزیده اخوان رضای کعبه الله حاصل نموده عام
 مقصود گردد. باینکه ناخیر دینی ازاده جائز نه شده باقوج شاهسنة
 و لشکر آراسته از آن راه بقصد تالیف فکر بی ادب بعضی محسوسات
 مرحله پیداکردند. و سایر آن طرف آسیرینا رسیده دانند. و فرج دریا
 مروج و نوبخانه جهان آشوب که عیرا داریم مصراع فتح خود دانند
 و کلام الله را لغویل مید و پیدای هوا خیرا دانستند بوجه من التوجه
 و سوا من مخالف راه نهادند. ادبی مضمون عهد نامه برآورد ساختند و
 در فکر کرد آدمی لشکر و تزیین نوبخانه بسعی پادشاهانه و تدبیر
 دانسته پرفراخنده پسته و خطبه املا منوجه نگذارد پادشاه الله ع
 معظم را برای حریمت خجسته بیداد نگذارد شاد زاده سعید
 اکبر را که در همین ایام آن فعل نوبال گلشن سلطنت از کلم عدم
 در حدیقه آرزو جلوه گر گشته بود پادشاهی خوانده محظوظ با دیگر
 بزرگانی حرم در قلعه دولت آباد گذاشتند. و معظم خان عرف مور
 جسته با که محمد امین خان پسر او در حضور بخشی و نائب
 وزارت او بود پنداشتی حاصلت و رای بدنامی برافشانی او بطریق
 محسوس در قلعه نرسداند و غرض چنانکه ازین شاه زاده ع

سلطان را با تاجات عالی و جسمی از امرا پیشتر هر اهل نموده روانه
 ساختند و مرشد قلی خلی دیوان دکن را که دستور العمل او دران
 ملک تا انقضای روزگار از جمله کار نامهای وزیر پادگار خواهد ماند
 نظر بر جوهر شجاعت و جانفشانی او که همیشه کار دینی ملکی و
 مانی داشت دیوان خود نمودند . و آخر خدمت میر انشی نیز
 بار فرموده در رکاب همراه گرفتند . پیشتر از امرای کارزار دیده
 آورده کار که بتفصیل تعداد آنها پرتاختن از سر رشته سخن دور
 افتاده است سعادت اندوز وفات گشته با و دیوانهم شهر مذکور
 خون غار دار الحور گشته ریست و پنجم ماه مزبور داخل برهانپور
 گردیدند . گویند که در برهانپور زاده القاب زمان حضرت شیخ برهان
 قدس سره که از بزرگان آن عهد بود خلد ملکی با اوقات باطنی
 خواهش دهنس آن پیور حق نموده پیغام اراده ملاقات بیدار آوردند
 ملاقی نگردیدند بعد تسلیق نام رضای شیخ حاصل نموده همراه
 شیخ نظام نام که از سفیران محرم و میثقی ملاقات بود چربیده
 بدینسان آن بزرگ تشریف بردند و التماس فائده نمودند شیخ در
 در جواب فرمودند که از فائده ما فقیهان چه حاصل شما که پادشاه اید
 فائده بقصد سعادت و رعیت پروری بخوانید ما هم پرفات شما دست
 بدعا و فائده بر می داریم - شیخ نظام بعد شنیدن این کلام تهفوت
 انجام زمانی ایستاد مرده سلطنت کشود و بعد از فراغ فائده چند
 کلمه ناصح بر زبان شیخ جاری گردید و تبرک داده وداع نمودند
 و یک ماه در برهانپور بجهت سرانجام ضرور و تحقیق اخبار حضور
 میقام نموده ریست و پنجم جمادی الاخری محمد طاهر مشهدی را

چنانی بخاطر بست شده بود که باد و آب را بکشم آوردن عبور منقطع
می نمود تا بسوی پایت ظفر آیت عفت گرونی اجین مهاراجه
جسومت را از رسیدن موج دریا موج هر دو برآورد خبر واقعی
نمی رسید مگر آنکه بعد از آنکه از کمر انگریز راجه شیونام کوز قلعه دار
ماتدر آگاهی یافته محصل مهاراجه برشته نظام داده بود و قاسم
خان که از شهرت برآمدی مراد بخش از احمد آباد مستقیل
شدت چن محمد مراد بخش راه راست بفقارت پیوسته گرد
گذاشته خود را بکشد مکن رساند قاسم خان مایوس گشته مراجعت
نمود و مردم دارا شکوه که در قلعه و قواح تدارک بودند از مشاهده
تسکیر عذر علی هر دو برآورد فرار نمودن مهاراجه پیوستند و راجه
مع قاسم خان از آوارگی نولل اغرابی موکب ظفر پیفر از مکن خود
بک منزل استقیل سروده بفقارت بک و بیم کرده بودند آمد و خلد
مکن آب نام برهنی را که در شهر هندسی و زنی آری شهرت داشت
نود مهاراجه دوسنده بخدمت دادند که مازا مطلب ازین حرکت قصد
ملازمت و عبادت حضرت ولی نعمت و مرشد و قبلة نور جهان
است که عبادت محض دانسته متوجه حضور برآورد گردیده ایم و
اواندا مخالفت و جنگ نداریم مناسب آنست که او هم سعادت
عمومانی حاصل نماید و از سر راه گذار اختیار کرده باعث نفع و
خونریزی باندگی خدا نگذشت بوطن خود بود - راجه بداعت حکم
اعلان حضرت با دست آویز عذر عدم قبول بخدمت ساخته جوان
نامواب فرستاد و روز دیگر هر دو طایف در توتیب قوج برآخفتند
ازین طرف بعد از آنکه توانیانه خاتم روز در آنش توانی آرد پیفر

هراتی مقام شاه داده محمد سلطان مغر فرموده جهات خلی را
 با جمعی از امرای بزم اعراسی مصائب دیده همواره شاه زاده مع نیلی
 کوه شکوه یعنی نمودند . فوالغفار خلی عزت محمد بیگ را با چندین
 ا. بهادران هراتی شاه زاده قورار داده مرشد قلی خلی را مع توبخانه
 پیشاهنگ هراتی ساختند . و محمد حیران بخش با فوج و سرداران
 خود طرف برقعار عقب آرا گردید . و فوج شاه زاده محمد اعظم را
 با بعضی تاوران کار باز دیده طرف جبرقعار مغر نمودند . بهین
 دستور فوج بلخ و چنگاول و جامه از امرای جای فشار و تاوران
 شیرشکار که اگر بندگان و نروغ اسم هراتی بردارنده سرشته انحصار
 بطول تمام منجر بهرورد مغر از کشند . و خود بهمدانی فتح و
 نصرت بر فیل گزین شود سرور شده با جمعی از امرای بزم اعراسی
 کار باز دیده باقر فریون و شکوه سنگدرد فیل جا گرفتند . و از طرف
 مبارجه جسارت نیز با آنی لشکر برداخته قلم خلی را هرات
 ساخته دبیر امیران کار طلب مبارز پیشه را عقب توبخانه عظیم
 پادشاهی و تارا شکوه جا داد . و فوج میسنه و میسره و بلخ
 آراسته نیلی محبت جنگی کوه صولت شق آهن را پیشاهنگ
 هر دو فوج و سردار علیحد ساخته خود با چند هزار راجپوت
 جهات کیش بزم جو در فیل اسفاده عقب آرا گردید . و بهت و
 هرم رجب روز جمعه سنه مذکور هر دو لشکر مسنده وار بمغر
 کارزار قدم گذاشتند و آن شاه گزین و تارا اول بدایرغه توبخانه حکم
 نمودند که به پیغام بتیاهی آتش نشانی و گولهای توپ عقب رها که
 مقدمه شعله افروزی بزم رام است مبارزان عقب شکن را گرم دار گیر

مناقصه - و هر ساعت دانه قتل و جدال شعله افروز می گردید تا کار بقدر وسعتی جای ستان رسانیدند . از جمله دلاوری جاهدان چه سرخابی سران نامدار که از آنی جدا نگردیدند و از طرف ششهر آبدار و خنجر سینۀ گذار چه بهادرانی که از خانه زمین بر زمین ناپسوده جان بجای آوریدند - راجه پوری جنگ جو و کافر کیشانی نند خو که بعد از خون پسر رشقه فیضی بجای صمدل بر پیشانی کشیدن نشان سرج لائی می دانست چه دلاوریهای بهادرانه که بفرقه کاروانه مظهر ظهور یافتند .

شده سرکش و جاهد و جنگ جو * چو شمشیر آهن دل در سختی و بیخبر و غا جنگی همقدم * همه سینه چو موج دامان بهم خنجر از جمله راجه پوری نامدار خواجوار مغد سکه شاه و زین سکه و آهواز ارجی گزرد دبال سکه چپان (۲) و دیگر راجه پوری بی شک سفاک بازم گویان لجه بر شسته دست از جان شسته پیروزه صفت که خود را بر شعله آتش رند بر نوبخانه بستند و از خنجرهای بی در پی آنها انتظام توپخانه از هم باشند - و مرشد قتل جان بعد نرود نمایان شرط جانشینی بتقدیم رسانید و عرصه بر هراول تنگ گردید و کار بجایی کشید که در نقطه خالی دلسوز ناموس پرستان با نام و رنگ با در معرکه جنگ قائم نموده باوجود نزار همراهمان چون دید که کار از دست رفته بانیان بهادران جان غار خود را از قبول انداخته بروقت چند از نیرو پیشانی تقویت کوشش بدیدند

قسم پوتن که خدمت کار زار داشتند بودند بجم گازی بر داشتند و
 از سیاه پای آن سلطان کاهوش گرفتند و داد و بیداد می نمودند
 تا بمرگش بوج بقتلش می رسیدند و بعد از آن که از مرگش زمین
 بر چرخ برین افتاد و بر داشتند آنکه محمد سلطان و نجاشی خان
 را هم باقی بماند آن حالات کاهوش بدیدند چون کوه و باران از جانب
 نیامدند و در آنجا از چاه و دریاچه ها می شد تا آنکه شبنم
 مبر خواتمی و صفت شش خان و مرغی خان بهر خود را رسانید
 بکمرگاه سیاهان آنکه آمدند و بجهت که نبرد و دستگیری ظهور آوردند
 کردند و کار را بهر آید از فرستادن تقوا شدند و شاه پوتن
 چون آن حالات را نوشتن هر دو کرد مشاهده نمود و این سوار
 خود را بجهت آمدن سیاهان از راه پیش بردند و به پشت گویی
 شد و توجه را بهت شمر است آن خسی بدو می فرستادند
 شاید بر مغولان میداد پس ظاهر شدی گوشت و نسیم نان و
 کوبی و بهر می زد و از اجابت بهشت ملک تیغ و هدای
 نیر و سواران میداد کردند

زمین را چهره های دیگر جنگ * گشتند از چاه و سوار و ملک
 بدان افسار داشتند و کار * که شد بکشید راه گام بر سوار
 از خون بکشد و پس از آنکه ریب زمین را سرخ روشنی ناز
 بر روی کار آمد و برین ظهور و درخت آن نقطه زمین را گوشت
 کشید هر طرف طرف از خاک ساقی آمدند کردند و بپاییز
 دست از برق گونه گونا بگرفتند و این نبات در پیش جهالت بر
 نمی داشتند و برین نفس محمد مراد بخش از طرف برقرار با فوج

خوابگاه خود بر بزرگه چهارچوب جسوت ساخته بفرات و تاراج
پرداخت و در آنجا محرابی عظیم با راجه‌تالی و خیم بر داک و جسمی
مثل دیهی سنگه و بر سوجی و مالوجی و غیره که با هشتاد نه هزار
سوار برای حراست سنگه مانده بودند بعد مقابل و مقابل که داک
سرانگی از آنجا بظهور آمد و مکرر خود را بفیل محمد مراد بخش
رساندند پیشتر از آنجا بخت هندی خویش بیاد خدا دادند
مکرر دیهی سنگه که خود را از شجاعان معبر آن قوم میگزشت نظر
بر عاقبت ییانی و یاس آموزی ناموس بدر حلقه زد از اسب فرور
پایان شده مثل زلهایان خود را بکدست محمد مراد بخش
رسانده فرهاد آلمان را شفیع جزئی ساخته بجای و می و بیال امان
خواسته مامور گردید و دیگر دزدی که از آن نتیجه بدست می‌آورد
در رکاب ظفر انساب برادر و تقدیر بظهور آمده بنورضیغ تعصیل آن
نمی بردارد - حاضری تمام از ضرب معتبر و ده دمه حبسهای صف ییانی
بیایبی آن بهادر شیر شکار کنند سنگه ها و سجان سنگه سودیده و بن
سنگه را نهوا و از جن کوز و دیبال داس جهانه (3) و موهن سنگه هاره
از پا در آمدند و تزیین تمام و تفرقه نام بیال آن جماعت بد انجام
راه یافت - و از راجه‌تالی بد نهوا پشته پشته کشنه عرطرف افتاد و
ساعت بساعت تاریکی غلبه کفر بنور فتح اسلام مبدل میگردد تا آنکه

(3) این همان شخص است که نامش در صفحه ۱۵ سطر ۱۲

مذکور شده یعنی اینجا در همه نسخه دیبال داس نوشته اما نیز

بعض نسخ جهانه و در بعض نسخ چه ۷ نوشته .

خواب و هراس عظیم هر قل چسودت و خیم جانگرفت و برخاست
 دستور راجه‌ای بلندار عام قرار از معرفت کار باز بر خور هموار نمود
 این بدنامی دائمی را بر خویش پسندیده از علم شهنشاهی
 داد پذیرفته قبل از آنکه موج همواره از عزت نماید بجای فضاقت عمل
 سرخ و سفید خط نول سیاه بر پوشانی خود کشیده عدلی شریعت
 و قرار از صف قتل نماند راه طرف وطن اختیار نمود . و قاسم خان و
 دیگر نوکران پادشاهی و موج سران از خدائی باز شنود بهر ناچار
 برانگشت سر موج قرار نمود خرابی بطرفی شدت . و از طرف
 صاحب انسر و بزرگ عدلی شادمانه فتح و پیروزی بلند آوازه
 گردید و مجموع نوبخانه و قبلی مع حرارت و قطار مطار خنری و اسفندی
 پرازیار و تمام کارخانه پادشاهی و دارا شنود بعد حادثه تاراج و تصرف
 بهادری بضبط سرکار خلد مکن در آمد .

دلیلی چو تاریخ ز شجاعتش * بقاراج بنگاه انداختند
 زدنش کسی سخت اگر بار داشت * عی سر بر برون و سامان گذاشت
 بدست آمد بسی سیدها * ز خون جگره رانستند بگره‌ها
 در حال گیرنامه مندرج است فراموشی که بعد این فتح از طرف عاشق
 پادشاه بدنام حکام بجا آورد و حیدر آباد حاکم شهنشاهی بران نام داده بودند
 که شش هزار کس محلول از لشکر مغلوب با جمعی از سران بران باحاطه
 شمار در آمدند و ازین طرف سوابی مرشد فاضل تبریزی بجا آمدند .
 و ذوالفقار خان با چند امیر دیگر از خصمهای عدلی بر داشته از سرهم
 لطف و انعام آفریدم پذیرفتند و هر دو برادر بهادر بیکان شهنشاه رطب
 الحسنی گشتند . و شاه زاهدی و کاتب و امیر تسلیات نهایت اجا

آوردند. بآنروز هزار نفری بطریق مرهم بها برای همراهی محمد مراد بخش مع چهار ذیل باسار نقره و حوضه عک و قدیمی جواهر و مرصع آلات و آبی آبدار در جلدی نردن نمایان محمد مراد بخش فرستادند
آبی گفته اند *

همین نا سراید به تدبیر کار * مدارای دشمن به از کارزار محمد سلطان را امانه بهجهزایی مرحمت نمودند و لاجات خلی را بخطاب خلی خانی و عطای لک یزیده خورسند ساختند و ملتفت خلی را بمخاطب باعظم خلی ساخته بعطای خدمت دیوانی از انضال مرشد قلی خلی و نقاره و دیگر عنايات سر بلندی دادند و ذو الفقار خلی را بانعام نقد و جنس و عطای امانه نمایان و انواع مرهم لطف و احسان تسلی بخش گودیدند - همین دستور در مراتب منصب اکثر همراهان افزودند . و بیانشاه زاده محمد سلطان و دیگر امر که بعطای امانه و خطاب و نقد کامیاب میگردد بدند می فرمودند که نزد محمد مراد بخش رفته تسامعات بها آرند - بخواهد فلان خروانی که خالوی مصراوات می شد امانه دیوانی اجین که بدار القبح مرسوم ساختند و زیاده صوبه داری از طرف شاه زاده عطا فرموده حکم نمودند که آنچه از مصالح نقدی و جنسی مطلوب باشد بعرض رساند او القماس نمود که اولاً اراده غلام این است که از رکاب سعادت جدا نگشته در جرگه دیوانی جای نثار باشد و در صورت اطاعت امر کدام وقت القماس و درخواست مصالح و کرمک است نا جان و مال دارم نثار کار مرشد و قبله دو جهان نمودن سعادت خود خواهم دانست بعد از این القماس بخطاب کفایت

خالی و عطای خلعت و اسب و قیل و کبیر سامانند و تمام سنگه
را که بعد از خدا آن شایع بود خطاب الهی و عطای خلعت و
قیل و شمشیر و جبهه و کمر مرصع و جبهه و شکلی و گوشواره
در (مرا حلقه بلورین در آورده همراه خلعت خالی نمودند فرمودند
و بیست و هفتم بچپ از کنار دارالفتح الهی کوچ فرمودند
بیست و هشت کوچ در سرحد کوهاندر مشرب بسیار نمودند و صورت
خالی و خالی درونی را خطاب پدر سر امرای اعظمینند و چون از
طرف دارا شنود احیایا معبره ای آب بعمل میامد بودند که به دست
خالی داروغه ای توانمند خط فرموده و حکم نمودند که با تو خطاب خالی
سده سال و توانمند بطریق استعمال از کبر پسر به عبور نمایند
مرا بعضی الهیات نشو و نشر فری از آب چشید منور شود و خود
روز دوم آن از آب گذشتند.

چند کلمه از واقع در بار اعلی حضرت آمده چون هروی آور
اکبر آنکه به راج پادشاه موافقت می نمود و باره شکست پادشاه
بودند منوجه در اعانت شدند دارا شنود که در ایضا این حرکت
مراع بود و مخالفت بهینکه حجر حرکت مهارت مشاهده
پرسید گفته چون فروش ناخانی شایع و مخالفت پدر بزرگوار را
راحتند از مابین راه صافتر اعانت برآورند و خود در فعل
اضطراب تهیه دیگر گرفته با همه اموری متعارف و کتب یادشاهی
و قدیمی و جدیدی خود که از شصت هزار سوار تجاوز می نمود
مع جمودت توانمند جهان آشوب روانه گردید و از میدان گردن
هنگام محبت چنگی که داشت و مکاری سوار به سوار بود

چون تعداد نماید . چون معظم خان با که در دولت آباد محبوس
 ساخته بر خدمت شاه زاده محمد اکبر گذاشته بودند دارا شکوه
 این معنی را برهمنوی معظم خان دانسته محمد امین خان پسر
 او را در حضور ملوک ساخته بر خانه او چوکی نشاند بر آمد اعلی
 حضرت که در فکر حاج کار و دفع فتنه و فساد بودند او را بعد از
 چند روز خلعت نمودند . گویند فردوس آشتیانی دارا شکوه را ملوک
 ملوک بر آمدن گردیده گفتند از زمین تو زیاده دادا حلیزه و غیره
 ماخذن فردو برادر خواهد گردید و خود قصد بر آمدن بازاده ملوک
 و دهمانی هر دو کوهر درج سلطنت نموده حکم پیش خانه
 بیرون آتی فرمودند دارا شکوه را غنی نموده به موبانی و خدمتی
 خان جهان عرف شاهنشاه خان ملوک آمد . و نیز روایت نمایند
 که قبل از خبر هزیمت راجه همزه که امواج دکن را ضد آباد
 یا هم ملوک میگردیده بودند اعلی حضرت خود قصد بر آمدن
 نموده از خان جهان مصالحت پرسیدند و ملوک گفتایش آن
 درمیانی آوردند خان جهان که خالوی خان مکل می شد و اخلاص
 ته دلی محمد اورنگ زیب داشت نظر بر جوهر ذاتی و رشد و
 مشاهده اوج طالع او بندهای وقت مصالحت نهاد و بعد رسیدن
 خبر هزیمت مهراجه پادشاه ظن طرف داری خان جهان برده
 منصوب ساخته سرعصابر سینه او رسانده در سه روز از مجرای
 مسجون نموده باز به موبانی فرموده بنجید که پانی گفتایش
 بر آمدن خود بدین آوردند همان مصالحت سابق داد و آخر کار
 قصد پادشاه با وجود بیرون رفتن پیشگاه داشته نهاد . و دارا شکوه

شاهزاده هم شعبانی خدایان آنگاه طای را با فداک طای و رام سکه و قهر
بمدهای پادشاهی و ملاحم خود بطریق هواری بخصمت نمود
که به دشمنان رفتند انصاف و داد و گذرهای آب چشیل را بخصمت
در آورد و خود برین شهر در انتظار سلیمان شکره که از جنگ شجاع
برگشته عازم حضور بود چند روز که درین مضمی سرانجام سفر
بمیربایست نمود توقف و در آمد چون سلیمان شکره اوردید فایز کوچ
بک کوچ منفرجه اسفیل و قتل هر دو برادر گردید ششم بعضی العبادک
فرستید سرورک انتقامت بهم لیا هر دو لشکر کوا شکره بجهت طلال
هم فرود آمدند و غیبی آن موج برای بستن معبر آمدند و شکره
و دارا شوند در نوبه موج بعضی و از آب دانی نوبه خانه و از بعضی
نوبه است جنگی کوه پشته بدین خانه روز دیگر سوار شده فایز را
پیش آمدند در میدان وسیع عقب رفتند از آب در نوبه عرض زمین
را از پشته فیلان گوتی شکره و لشکر زان تو احاطه شکره نیز گوت
دانی روز که نایب اعدای شاه خبر داد که از گرمی و شدت خدمت
هوای شش جهت آتش می بارید و کسی آب و نایب از او
بشکر فرود بوشن شکره آن گردید چشیل کو پیشتر سگاک حالت افتاد با
و محمد از یک زب پتر نیز اگرچه آن روز سوار شدند اما صبره
در نیز جانونی و سخت در آید جنگ بدهد متفاوت گونه پس
استفاده انتظار شروع بینکار از طرف سحاب می کشیدند چون از آن
طرف حرکت سواب نمونی سگاک بظهور نیامد بعد از دانی شمار
عصر و مغرب در همان مکان توقف فرموده حکم نمودند که تمام
شعب سواد بپوشداری و خبرداری شعب دارا بصره آمدند بصرا

آوردند . روز دیگر چون حضور امین کده آفتاب با توفیق عالمگیر از مطمح
مشق درخشان و نهانی گردید و پادشاه انجم - بهاء سر از دریاچه افق
بر آورد خاندملکی به ترتیب افواج برداخته دروازه درخانی و هفت تن
خانی را به پیش برده نوبخانه مامور ساختند و فیلان کوه پیکر را
فرق آهنی ساخته عقب نوبخانه از سنگی دادند و پادشاه زاده محمد
منظاری را با خانی خانی و اجابت خانی و سید بهادر و سید قهرمان
بازره و شجاعت خانی و غیره امری رزم آزما هرگز نمودند و فوج
پادشاه زاده محمد اعظم را طرف برده از مقر کرده اسلام خانی و اعظم
خانی و خانی امان خانی و صفار خانی و جمعی دیگر مدار پیدمکی
کارزار دهنده را رفیق و معاون آن فوج ساختند . و محمد سران بخش
باسرودان نامی خود در جرنجار جا گرفت . و سرداری بلفش به تیغ
میر و سید میر برادر او و شرف خانی با بعضی دلاوران جان نثار . فیل
فرمودند . و بهادر خانی را با بدیع سرور کار طلب هرگز بلفش قرار
دادند و بهمن دهنو جاجا امیران جنگ دهنو مبارز پشته که اگر
بنفدان تفصیل آن برادران از سر رشته اختصار می ماند تغییر نموده
جمعی از بهادران عقیدت کوش هر قوم خصوص سید دلاور خانی
خاندیسی که بر نهروی و فدویت خاندان او اعتماد کلی داشتند و
دیگر سادات بازیه با خود همراهم ساخته شاه زاده محمد اعظم را
در حوضه فیل رفیع خویش نموده چون اختر تابنده در برج
حوضه فیل آسمان شکوهمجا گرفته رفعت افزای فیل و صف آزایی
فوج دریا موج گردیدند و به سعادت توکل و همراهمی فتح و نصرت
بدستور شجاعت بیسکه سلف از بسیاری لشکر خصم اندیشه

مخاطب را به دهانه مغالیل فرج میدوی میفرستادند و تمام پیشکشها را در آنجا
گذاشته و معرکه را کشیدند. و از آنطرف نیز میفرستادند و با آهستگی لشکر
برآمده و بجای هر دو و برینار و جودنار و بلخش و چندین
آرامگاه توکمانه جهلی آشوب با ایشان گمراشته شدند و جنگی پیش
برگذاشته با قریب هشتاد هشتاد هزار سوار که در آن روز با هم همدست
بودند در وسط روز که آفتاب چنان سوزناک با آتش و حرارت و تاب
داشت خود در قول جا گرفته اند و هفتاد که سعادت و اقبال چون حمله
نوال از میفرستادند و لشکر برکنشانی اینم در خانه عیون و دینار
سیاهی میبرد و آب گرم بود. آنجا نوبت می آید و کوه
نوب شمع در کوش برین از میان هر دو صف گمراشته شدند و مردم
و هر دو صف آتش جنگ در معرکه نام و سنگ و نیزه و تیر و شمشیر
میگرفتند تا کار بکار بر نبرد و صفی چنان شکار میزدند و از هر دو طرف
چندین هزار تیر چنان دراز در هوا می پیچیدند و شمشیرهای بختور و بختور
در آمد بعد از آن کار بفتح آمدند و خنجر چنان گذار و باغ مول شمشیر
کشید و از سواران چشم خون از چشم میزدند و گویست * بیت *

سپاه از در بر نیل در هم نهاد * زده دهنده از اینم در هم نهاد
در لشکر میگردانند و فرج * در دینار آتش بر آورده و فرج
در دینار از دینار در خورش آمدند * چون دینار آتش میزدند آمدند

میبردند که هر دو در معرکه با هم حمله میزدند و با ده هزار
هزار سوار بر توکمانه محمد نزدیک آمدند و حمله آوردند و در
افغانی از صف آتش باز کشیدند و بخت بود که خود را بشاه زاده
محمد سلطان هر دو برساند و در آن تمام در لشکر هر دو در دینار

درین ضمن بیاییم اقبال عمو مل گولک از توپخانه دشمن سرزمانگیر
برفیل پیشاهنگ رستم خان بهادر فیروز جنگ خوره و تهاک
هلاک اندک و ازین عده میل آهنی نالهای زهرا آن رستم زمان آب
گرفتند و صفای جرات از مقابل هر اول کشیده طرف برنهاد که بهادر
خان گولک درین فوج بود بر آورده نگار زار رسیده بود داشت و بهادر
خان صاحبی از دبیر بهادران کوششهای مردانه را آورد و هر ساعت
به رستم خان کمک می رسید و غلبه زمانه می شد تا آنکه بهادر
خان بعد نودت نمایی زخم سرخروئی برداشت و بسیاری از هردو
طرف کشته و زخمی گردیدند و نوبت - بوده نوبت تمام در استقامت
فوج خالد مکی راه پاد در سخت است اسلام خان و سید داور خان و
داور خان افعالی بفرمانت بهادر خان رسیدند و در همان حال شیخ
میر و سید حسین و سید خان و مسرور خان و عرب بیگ و محمد
صالح و تاج بخش و سید سرداران فوج بودند جلوی ریز رسیده
به مقابل رستم خان و دبیر داوران همرا سبهر شکر برناختند و صدای
داورگیر درین دشت پرورخت پیچید *

برآمد خورشیدین گیر و دار * درآمد بزهار آمل درگاه
زخون بل خاک آغشته شد * نورگفتی زمین اوغول کشته شد

درین داورگیر بعد نودتات نمایی و چپقلشهای بی پایان که از سید
داور خان خاندیسی بظهور آمد و چند خانه زمین را خانی و از
خون داوران پاشی ساخت از زخمهای پیدایی نقد حیات
در باخت و هادی داد خان نیز جوهر شجاعت و انوری بکار برده
شرط جانفشانی تقدیم رساند و سید حسین و سید خان و مسرور

خانی و عرب بزرگ و محمد هکتار زخم سرخرونی بر داشتند - آخر الامر
 رستم خانی عزمت داشت و پایی نبات القبری نیز از جا رخت -
 و از شکر از مغلوب گردیدند سپهر شکوه و رستم خانی اطلاع یافته خود را
 مع فرج نول که از بهت هوا سوار کم نبود بری نول رسانده باطلار
 شجاعت و نیروی از توختن خود گشتند بر قابل توختن و در اول
 پاشا فتح نصیب نمود - ازین طرف نیز بهادری بر روی منی و آوند
 نوب و تفنگ و جملاتی صفت پایی چنان بمقتضای بود اعتماد
 که از شکر استقامت توانست برآمد خانی نول است طرف محمد
 مراد بخش معظف ساخته جلو نیز خود را مع موج سرخرونی مد این
 آن شهر معرفت را رسانید و هر دو صفت با هم در آمیختند و بدین گونه
 حتی که پیش آفتاب موج خضم بود بدین حد که چهار هزار تن
 گشتند بر دهن محمد مراد بخش بر اعتماد - و از هر دو طرف نیز
 باریدی گردید و چنان آشوب در اندر محمد مراد بخش بر پا گردید
 که همن نبات انکارا گشت و پایی نبات القبری از جا رخت و
 در بیک بود که از حدت نیز بازی و حدت نیز و حلقه هم دهن
 آن بهادر دهن انگیز بر گردان محمد مراد بخش فرمود که از حلقه
 هر پایی بدین اندازه در پی حلقه را به حلقه که میان را چو جوان
 بنهرونی شهرت نام داشت بهادر موافقت پیش فرستاد سر سر رساند
 رخت و عمارانی با همه عماران بدو پی بر نای پوشیدند و در زیر
 خود را بقبل مواری محمد مراد بخش رساند و پس از آنکه در
 گشتند گفت تو مقابل دارا شکوه موس با لشکری نیز برداری و
 بر پایی طرف محمد مراد بخش الداخت و بر مهارت هم گشت نهاد

بپاک رده گفت که قبل از بنشان آن بهادر غیر صورت خدای
 او را ندیده چنان تیر جان ستان به پیشانی او رساند که از خانه
 زمین سرنگون ساخت - راجپوتانی که همراه آن خبره سرینی ادب
 بودند پیشتر در پای قبل محمد مراد بخش نشانه گردیدند و اطراف
 قبل محمد مراد بخش را گشت از زعفران و لؤلؤها ساختند - اگر
 چه در عالمگیر نامه درج است که در آن حالت خدای مکان خود را
 بعد از برادر رسانده بدفع اعدا گوشت اما آنچه از والد خود که در آن
 تردد همگام آن پادشاه زاده را از یاد او و اطمینان مگر بر داشته
 تا انتهای جنگ وفات نمود مسجوع گشته و از داریان لنگه دیگر
 ظاهر گردیده که محمد زریب زب بهادر بعد مکرر طلبیدن
 خبر و ظاهر شدن غلبه اعدا خواست که خود را بکوچک برادر رساند
 شبح مبرصاع آمده عصمت نداد و گفت مبر نمایند در صورت
 بگسر در خانه هم عمل تمدن مباح دولت است - حامل کلام و مستعجز
 عظیم در آن مرمه دار و گیر داند گردید و از هر طرف بهادران جادو
 نشان داد تپیری داده شرط جانفشانی بنقدیم رسانیدند - بیت
 ز بیداد تبع جدائی فکن - سر از آن جدا ماند و تن از کفن
 راجپوتان جهالت نشان گوشهای غرور بکار برده بچه‌های
 سرده خود را بقول همایون رساندند - از انجمله راجه رجب سنگه
 و تیمور از اسب پیاده شده باظهار کمال تپوری و جهالت دست از
 جان شانه با شمشیر برهنه برق کردار فوج تول را از هم دورده خود
 را زیر شکم قبل سواری خاصه رسانده بد بریدن رسمان حوضه قبل
 اندام نمود خدای مکان از جرأت و جادو او اطلاع یافته از راه انصاف

و چون در مقامی که خوانند که آن خام طمع بی ذکاوت غلبه
 بهائوری کردی در مورد آن نامشروع زنده مستطاب در این مقام
 رنگ نظر بر روی آب از پاره پاره نمودند - و در همان احوال
 که در دیگر زمین های خود را به پاره های دایره ای معرکه نام و رنگ
 رسیده باز از جنگ را زبانه گردیده بود و در همان احوالی
 و در آن احوالی که به دست لشکر دایره شده از غریب بود و از آن
 و در آن احوالی که در آن احوالی و در آن احوالی که در آن
 دایره های افغانی از پاره های آمدند - و در آن احوالی که در آن
 فاس کور و در آن احوالی که در آن احوالی که در آن احوالی
 گشته و در آن احوالی که در آن احوالی که در آن احوالی
 مثال کار خود گردیده و به دست است چه که در آن احوالی
 آن احوالی که در آن احوالی که در آن احوالی که در آن احوالی
 در آن احوالی که در آن احوالی که در آن احوالی که در آن احوالی
 خود را به دست است که در آن احوالی که در آن احوالی که در آن احوالی
 سواران از پاره های سواران از پاره های سواران از پاره های
 نیز در آن احوالی که در آن احوالی که در آن احوالی که در آن احوالی
 یکی از احوالی که در آن احوالی که در آن احوالی که در آن احوالی
 به دست است که در آن احوالی که در آن احوالی که در آن احوالی
 و در آن احوالی که در آن احوالی که در آن احوالی که در آن احوالی
 و در آن احوالی که در آن احوالی که در آن احوالی که در آن احوالی
 بعضی مشرق گردیدند و بعضی مشرق جان به در آن احوالی که در آن احوالی
 جان را به پاره های خود به پاره های مشرق مشرق مشرق مشرق
 استقلال باطنی لشکر که در آن احوالی که در آن احوالی که در آن احوالی

لشکرش نموده کلمات قسم از دست داد. و چهره شکوه نیز درین
حالت با پدر رفاقت نمود و با اتفاق چند رفیق شفیق که بطریق
هزیمت شریک گشتند راه ابر آباد باغزاران نا امیدش پیش
گرفت. و نهم تنم و پیروزی بر لشکر ظفر اثر زیاد و عدای شاهانه
تبعیت و نصرت بند آرزو گردید و پادشاه زاهدی عالمگیر و
امرای نامدار آداب مبارکباد و تعلیمات تبعیت فتح بنامیدیم
و رسانیدیم

فرمان شدیم این دو مانع غریب « که نصرت من الله و فتح قریب
پادشاه ظفر نصیب برای شکر و میلان بیرون از اندازه نیاس از
قبول پائین آمده در رکعت شکر ادا نموده در تعبیه دارا شکوه آورد
چون خواب غلبه و توجعانه همه کز خالجات بناراج رفته بود دران
خیمه درود آمده از سر نو زیفت اندای آن مکان گشتند و شاهزاده
و امرا و طبقات ترش شد و نظر گذارند و به نهمین و آمون
مقتضی گردیدند. چون برین در چهره محمد مراد بخش رخمهای
تبر بیمار رسیده بود بمرهم لطف و دانداری ظهیری او کوشیده و جراحت
چا بگشت را حاضر ساخته مراد بر زانوی شفقت خود گذاشته
بمعالج رخمها پرداختند و برای تدوی جراحت اندرون دل آن پادشاه
زاده سده لوح زبان بیمار بجان سلطنت و هزاران نهمین نشانه
اتک و بران بآمین شفقت خون از رخسار برادر پاک می
نمودند. گویند حوضه که محمد مراد بخش برین حوضه از آبهای
تبر حکم خار بهشت بهر رسانده بودند زمین آن بظفر نمی آمد چنانچه
آن حوضه در فکر خانه دیر است خانه دانه دارا بخداست بطریق و لا کار

و کار نامه نهجری آن بنامه بدو همان تصویر می نازل می شد
 و چون که استاد شاه تعالی بنامش گذارش مآدا نمک آن بهشتی
 بر داشت موجود بود . و پادشاه بیگم همشهره اعیانی محمد اعظم
 شاه برای ترقیب شجاعت خاندانی صاحب قران در خدمت
 سرلشی سادات باره آن حوضه مشک شده و ایشان بهشتی . الفقه
 از جمله مدد های خاندانی خواجه خان در اجه حاشیه خانه و
 تیره ده نفر بکار آمدند . و از آنکه عیالیه و مدینه با محمد مراد
 اعظم زاده افغانه بود . دست امیر و برادر مدد محمد مراد اعظم
 شرط جانفانی بنامیدیم و سادات اعظم خان بعد از آنکه جنگ اثر
 غلبه شدت حرارت هوا را گرمی زرد و بکسر ایستادن گریه کردید
 و از لشکر دانا شایه سواری عده ها که برانی خانه دانه آبغیر سوار
 و پیاده لشکر شدند که به لحاظ حساب بنوان آورد . و آنچه به دست
 مراد اعظم و هرگز پادشاه زاده و دیگر امرا از عطای ملک و خانه
 و خطاب و جواهر و دیگر عیالیه قبول کردند اگر بنامش
 تحصیل آن بر داند از مراد شاه انحصار باز می افتد . حاصل نام
 دانا شایه با دو هزار سوار بی سرسختی که التماس رخصتی بودند
 وقت شام بی مشعل بالبر آهک رسیده از عیالیه و القادری
 برگشتگی طالع نرد بدر و باطاب برنده در حویلی خود نبرد آمد .
 هر چند اعلی حضرت پیغام طلب از اظهار تمرد کار و لشکرش
 تازه فرستادند بعد از دفعه نموده همان شب بعد از انقضای سه بهر
 یا بهر شایه و زوجه و عید و چنگ نفر دیگر از خدمت محل و از
 جواهر و زور و اشرفی و طلا و نقره آن ضروری فرستادند تا آنکه

نیای و شتران و امتران بار کرده و لغو گرفته از شهر بر آمده
 و شاه جهان آباد بقصد دارالحفاظت اعراسی گرفت و در منزل
 محرم قریب پنج هزار سوار با چند نفر از مردم عسده با بعضی
 تفریحات فرستاد و فردوس آشیانی بار رسانید *

و حضرت خلدنک بعد از فراغ پنج عریضه منضمین بر اراک خود
 از راه اراکت و سرخیت بقصد عیالات بسبب انتشار اخبار مختلف
 وحشت امرا و مانع آمدن و سد راه گردیدن مهارجه و نه فقیه و سید
 و بزرگداشتن دارا شکوه با فوج عظیم بقصد ناسد روز دانه جنگ و
 هزیمت یافتن او و معتبر بودن خود از آنچه در سعادت الهی مقدر
 بود در خدمت پدر بزرگوار ازال داشتند. درین اوان محمد امین
 خان و خان جهان پسر آصف خان با جمعی از امرای دیگر که مدار
 علیه سلطنت بودند آمده شریف اندرز ملازمت گشتند و عطای
 خدمت و جواهر و اسب و دیلم مفتخر گردیدند. و دهم رمضان
 از مسوگده کوچ برآمده متوجه مستقر اخلاص گشته نزدیک روان
 البر آباد که مضرب خیام گردید از نزد اعلی حضرت تسلی نامه
 در جواب عریضه که بتقاضای دلت بخط خاص مرقوم بود مصحوب
 فاضل خان خاناسمان و سید هدایت الله صدر رسید. و روز دیگر نواب
 قدسیه پادشاه بیگم باشارا پدر بزرگوار نون برادر آمده بعضی کلمات
 ملایم و لطیف بطریق نصیحت باظهار محبت گفت و جواب خلاف
 مرفعی شنیده مراجعت نمود. و بار دیگر نیز شفقت نامه نهالنج
 آمیز مع تخلص شمشیر باسم مبارک شامگیر که به از شمشیری در
 زخم زده نمیداشتند و پندارهای دایم بر مصحوب سعادت خاص

شربت درود انداخته . و پادشاه - پهلوان علی و یحیی قشیر پهلوان
 و سایر پهلوانان را به مبارک باد ای مردم را خبری بران
 است مبارک آتشا ساخته اند . بعد پادشاه زاده محمد سلطان را برای
 تسبیح شهر از دست اندازی و بی اعتدالی لشکر و پهلوانان شهر
 و علی و سایر پهلوانان فرمودند . و علی و یحیی و سایر پهلوانان را که
 حضور یافته بود مخاطب با سایر پهلوانان و سایر پهلوانان
 ساختند . و آمد علی و سایر پهلوانان و سایر پهلوانان و سایر
 شهر علی و سایر پهلوانان و سایر پهلوانان و سایر پهلوانان
 از پادشاه آمد شربت درود از دست اندازی و بی اعتدالی
 و جواهر صاحب گردید *

الکجه موغان و موغان شهر و سایر شهر و سایر شهر
 پهلوان حضرت را موغان و موغان و موغان و موغان و موغان
 اما پهلوان علی و سایر پهلوانان و سایر پهلوانان و سایر پهلوانان
 نود خالصه نام آید که از پادشاه آمده و حضور گردیدند شاه جهان
 و پهلوانان آب و پهلوانان آمدن و پهلوانان و پهلوانان
 پهلوانان و پهلوانان و پهلوانان و پهلوانان و پهلوانان
 المبارک شاه هزار و هشتاد و هشت پادشاه زاده محمد سلطان حکم
 فرمودند که پادشاه مستقر اقامت و خانه اول بر سر دروازه پهلوانان
 خود گذاشته بعد از دست و پهلوانان و پهلوانان و پهلوانان
 و ناخوش برای سوزی ساختن ساخته در آمد و دست پهلوانان
 پادشاه حضور مازد چنانچه پادشاه زاده محمد سلطان و پهلوانان
 فرموده پهلوانان دست و پهلوانان و پهلوانان و پهلوانان

و استقامت قلعه بهر محاربان و حکام اطراف آنجاهاست مدتی در رفته و
 و بعد نوشته روانه می نمودند . و حکام مرزها بر مقرر مقرر می نمودند
 حاکمان از راهها و طایع و شکوه های حاکمان هر دو برادر و برادر
 همراه نوشته می نمودند بهر ارسل داشتند . و خاندان مکران حکام از راه
 بدین پدر و از غیر مکران معطوفه و اندامی حکام مکران که از
 تقدیرات الهی و شومی برادر و از راه مکران ظاهر آمده بودند .
 آخر چون دانستند که شرفی الهی حضرت طایف و دولت و امانت
 دارا شاه غالب و زکی است و سر رشته امور از محکم فک تقدیر
 از دست رفته محضیت در تمام حضرت حاکمان پدر و مادر دانسته
 پادشاه زاده محمد اعظم را حاضر می نمودند که برای عزت و
 و حضرت بقاعه نیک حد بزرگوار رفته همراه حضرت طایف و امام خان
 بعضی بقیام حضرت آمدند و پادشاه زاده و احمد شریف و برادر
 هزار روپیه گذرانند و صاحبقران زکی بدین طایف و ناخوش محمد
 اعظم را در بدین شفقت گردید . با انواع الطاف لطف لشک و مال
 مرخص ساختند . و خاندان مکران بهر طایف دارا شکوه برداشته
 پادشاه زاده محمد سلطان را مع مفضل خان خاندان و بعضی
 دیگر از پادشاهی پادشاهی در خدمت الهی حضرت گماشته اسلام
 خان را می هزار روپیه مرخص فرموده از طبق پادشاه زاده نموده
 در لک روپیه و شصت اسب پادشاه زاده مقرر فرموده مقرر خان
 را برای معالجه فردوس آندانی گذاشته سه هزار شرفی و دولت
 نمودند . و بیست و دو هزار از لک بر آوردند بهر مکران طایف
 و حضرت مکران برادر مخالف گردیدند . مکران را بهر مکران

دارا شکوه بیست و یکم رمضان از شاه جهان آباد بر آمده روانه لاهور
 گردید { محمد سراد بخش را بیست و شش لک روپیه و دویست و
 سی اسب با ساز طلا و مینا نه فی الحقیقت همعظم امانت داشت
 تواضع نمودند. خان لوران را از تغیر جید قاسم بازه که از طرف دارا
 شکوه در قلعه اله آباد بود مقرب و سرخوش ساختند. و فرمودند که اگر
 جید قاسم در سپردن قلعه اله آباد اطاعت نماید اورا معاف ساختند
 زود روانه حضور سازد و الا بمحاصره و تانیب او پرداخته در صورت
 ضرورت لوگ طلب نماید. و اسماعیل رمضان پادشاه خان کوکه را از منزل
 علیم دور بطریق هر اول بمذاتب دارا شکوه بخصت فرمودند
 خان خانی نجابت خان را روز دبد نظر دوگ روپیه عطا فرمودند
 و دایر خان که از همراه علیمان شکوه جدا شده حضور رسیده بود
 با فداگه هزاروی هزار خوار و مذایات دیگر سرانرازی دولت و عهد اله
 بیک زاد ملی سران خان و اتمال خان از نزول علیمان شکوه رسیده
 سعادت اندوز ملازمت گشته مورد مذایات گردیدند *

شرح فرمائی که صاحبقران ثانی بعد مقید گردیدن

خفته بمهابت خان که دران ایام در صوبه کابل

بود نوشته بزبان فلم میدهد *

بعدا مخلصان عقیدت کیش مهابت خان بمذایات و توجهات
 پادشاهانه معظّم و مواهی بوده بداند که از نامه ازگاری روزگار غدار
 و شعلات خرامانان بدکردار شایسته باشد که چه قسم چشم زخم
 باین دولت پایدار رحیده و بی سعادتان هرام خوار چه ملوک
 اعجاز نمودند و سی نمایند - چون قویزند مظلوم دارا شکوه بعد

این کار را تو آید و مردان چایین کنند

و بفرزند ارجمند نوشته ام که خود را بار گذاشته بهبود حال و حال
خوبش در اطاعت آن سید عالم داد و غلامی من درین شلاند -
مگر نوشته می شود که دنیا جای سبیل نیابندار است و با هیچکس
وفا نکرده و نخواهد کرد و بطلبش بر هیچکس روزگار باندگار خواهد
ماند و مهربانی خان پیغمبر خواهد بستید که صاحبقران ثانی زلفش
در اسلام بگذردار باشد و شخصی که بدام تزییر عالمی را راه نموده
بکار خود ساخته بر تخت خلافت کمرانی کند و این حال اگر
آن عمده الملک انماضی نماید فردای قیامت دست من و دامن او

چند نفره از سقید ساختن محمد

مراد بخش بزیان خامه میدهد *

که جور آید از شاهان و اوج با نظریات بستید و نه شود و
در راه است مثل و خط انقشایی این گره بسپار با گنجینه و از غلامی
بلقان و حسن عفتت حضور قول بزرگی را که در پادشاه در اقلیمی
نکینند با نظار نیارزده فریخته و عددهای قافریب و توابعات نقد و
جنس که بطریق عاریت و امانت چنانچه بذاکر آمده بهم قبل
از جنگ و بعد از فتح امنیت بحال او میندول میگردد دل خود را
خبرمند میداشت و غافل از غصه باری و نگ شمعده باز گشته
ناشن تمنای سلطنت را از ساد اوجی بر اوج سینه می نکاشت
و سر رشته سلوک ساطین را از دست نمیداد و اعدا از عدم ایغای عهد
و پیمان برادر توفیق دل او را نمی یافت و وجودی که بعضی «واشول»
مگر گوش او را از رویه بد میدی روزگار غدار خانه در مداد سلوک

بنگدادر شایسته هشدار مرد • کذا آنچه تقوان بشد خبر کرد
 ابراهیم خان داد علی سردار خان و سید فیروز خان پاره گورنانت
 محمد مراد بخش رسیده بودند و علی قیامی تواری قدیمی محمد
 مراد بخش آمده ملازمت نمودند - بعد از درنگ و بختن شاه جهان
 آردا عرض رسید که چون راجه نورسل خان که مقصدی میوال
 خانانگ سرکار میراد بود از شهرت رسیدن دارا شکره خان که موجود
 داشت در میان مواضعات غیر معلوم مدتی مانده خود را تدریج
 ز که توانست همراه گرفته طرف جنگال روانگ دارا نود بود
 دارا شکره که به سپرد رسید ابراهیمانی زمینداران که آنها را گرفته
 تهدید فرموده خزانهای مدنی را با تصرف در آورد و هر جا از آب
 باغاب عبور می نمود کشتیها را شکسته و سوخته و غرق ساخته
 پادشاه و دارا خان را با چند هزار سوار بر آنز آب آلود که
 معبر قلب مشهور است گذاشته و آب دریا را بر طوفان آورده و
 نیز مسموم کردند که دارا شکره بعد رسیدن بلا عرض قریب گریز روید
 خزانه آنجا را با کار خانجات پادشاهی و امرا می حضور ضبط در
 آورده در فراهم آوردن - پاره و اجاب جنگ می کوشد •

از شایستن این خبر به داخل شدن قلعه دارا خلافت نفوذ یافته
 نوزدهم شوال گذار باغ آمو آب که احوال باغ شاه مار اشهار رفته
 مضرب خدام فرمودند و بهادر خان و خلیل الله خان را با جمعی
 از امرا می کار طلب بهاروق هر لال بقاعبت دارا شکره سرخص نمود
 شرا ذی قعدة سنه هزار و شصت و هشت روز جمعه بعد از ادای
 نماز در ساعت مسعود و طالع مسعود که جویم نیز اعظم در خانه دهم

عمر بدست آورده در آنجا گفتیها را جمع حوذه درینوا بدوش
رسید که سایدان شکوه از آب گنگ عبور نموده قصد دارن که از راه
هرندوار خود را غرض بدوز برگشته اخگر برساند - امیرالامرا و اودی خان
و فدائی خانی کوبه حاضر گردیدند که خود را بطریق پناه رسانده
سر را سایدان شکوه بگیرند - هفتم شب قصد بدوش خانه طرف اهور
زنی فرستاده شمع میر و رنکوله خانی و غیره چند امیر کارزار
دیده را بدشتن روانه ساختند و خود بدوات کوچ فرستاده متوجه
نعمت دارا شکوه گردیدند - معطر خانی را از امن و امانه شش
هزار و پنجاه سوار نموده بصورت ساتوا ضمیمه وزارت بطریق نیابت
مقرر فرمودند - چون ابراهیم خانی بمسرح علمبولی خانی استعفا
منصب نموده بود پنجاه سوار بفرستاده نمودند - در منزل درانی از
توقف داشت سیدان خانی و دیگر امیران بعضی رسید که فرج خصم
که در سر معبر ها بود گوشمال یافتند بیهوش شدند و لشکر پادشاهی
بفرار عمو نمود - درین اوان معبدان بعضی رساندند که سلیمان شکوه
بسرحد هرندوار رسیده از خبر تعیین سرانگشوران شیرو شکر ناچار با
انبار کوهستانی سری دیگر اختیار نمود و از زمینداران آن طرف توقعی
که داشت در همراهی نظیر نیامد و اکثر از همراهان او جدا
گشته برونه حضور شدند و زمیندار سری دیگر را تکلیف نمود که
مردم زیاد از خود جدا نموده خود باقیال و مال تنها دران کوه
بسربرد و همراهان او که همگی از باغصد سوار بودند رسانده اند
مصلحت در توقف دران مکنی اندک از آنجا طرف آه آه بر آورده -
کمی بعد که مخاطب بدوش در خانی و لایقی او بود بفرستاده

از طرف خالد مکن نیز تسلی نامه بر از کفر عید و پیمان بقام محسنه
 شجاع رسیده بود آن خام خیال بفکر فراهم آوردن لشکر و توطئه روانه
 شدن بمدن دارا شکوه برداشته از جهانگیر مگر با سپاه آراسته و
 توپخانه عظیم برآمده - و باز مسجوع شد که دارا شکوه مکن خواست
 که در لاهور حاکم جلوس تزیین داده باجرازی سک و خطبه خواند
 بلند آوازه ساخت از مدینه مدینه تبع محمد اورتک زنج بهادر
 بادشاه میسر نیامد و زمینداران و فوجداران با نام و نشان از شافین
 اخبار برکشنگی ایام بدو فرجام دارا شکوه و امداد طالع بادشاه گردون
 شکوه بدو نگرویدند - راجه حسودت که از عذایل بادشاه عازم فرار
 اختیار نموده خود را بوطن رسانده بود از آنکه بعضی زنان را مخصوص
 زنان راجپوت را ایامه از مردان غیرت می داشت که بهمان سبب
 در اندکی عذاب عار بر عار اختیار می نمائید زن فلان از که شظیر
 راجه چترسل بود شهسوار مطعون - عذبه نوب شیرازی ساو
 نمود و اکثر در وقت نامه و نامه زنان برهنه و نقابهای ملالت
 انجام آشفته می - باخت چنانچه از زبان زن او خبر بار راجه حکایات
 طعن آمیز زبان زد جمهور گردیده فلم را بنهویز تفصیل آن راجه
 نداشته به نظیر حاصل کلام می برداند - راجه از شافین طعن
 بجهان رنجیده و دل از خانه و وطن نفقه برنی شفاعت جرائم گذشته
 عریضه مصحوب و کلی مقرریان درگاه ارسالی داشت بعد بدو برنی
 یافتن در بهارگاه عرش اساس آورده سعادت اندوز مازمت گردیده
 موزن عذابات خلعت و غیل و شمشیر و جواهر و بختل فرمودن
 منتصب بمی سوار گردید - درین اوان خبر رسید که در لشکر

بسیب متفرق نشیمنی اندر تیره فرازم آمده و نورانی آمد آمد فرج
 دریا موج پادشاه تو آتشی با سه چهار هزار سوار و فوجی توانمند
 راه تپه و مغانی بطریق فرام انداخته نموده دژ و دژ خلی را بر سر معبر
 راه پادشاه گذاشته که تا مقصود جهت روز سر راه لشکر ظاهر انجام
 داشته بعد نشانی را سوزانده و قریب ساخته خود را با آن رسانده و بعد
 معرض رسید که ظاهر خلی با دیگر پادشاهی پادشاهی خود را بطور
 رسانده بضبط حاکم و ملل آن بعد از تصرف دژ لشکر حاکمه
 پرداخته و راجه را جویبار ز پادشاه آن دیار از دژ لشکر جدا ساخته
 خود راجه جویبار و خلی آن خلی آمده پیوسته او را توانا حضور
 ساختند و بعد درین معظم خلی تربت مهر جبهه را که مسئولیت در
 دولت آمد مقید ساختند بودند برای خاصه و زود عودت او
 پادشاه زاده محمد معظم ترشاند و راجه جویبار را که برای حال
 عودت خطاب به راجه القاسم او به راجه قبول نهاده بود و در
 دولت او خاطر جمعی حاصل نبود برای محافظت دار الحکومت
 شاه جویبار که مرخص فرمودند و بهیم تنی انجیده در آب سلاج عود
 واقع شد تا به سیب معبر نیامد نشانی و نشانی بل که لشکر
 و متصدع تمام عود گذشت که شاه عود فرمود و بعد از عود ثریا القاسم
 آمدن و کاه خانات بهک را همراه پادشاه زاده محمد معظم فرستاد
 بطور مرخص فرمودند زاده خود را در تمام عود برای حاکمیت دار
 گذاشته پادشاه دژ لشکر تربت شهر آب بر فرستاد و راجه جویبار
 را که از مدت بلک سال دولت اختیار نموده بحال بی ساری
 بصورت بحر می برد بول مرخص نمودند و بگوچهای

ایلی مسکنت می فرمودند - درین طعن بعضی رسید که
دارا شکوه بعد رسیدن مائلی تواف میزیدند و لذت بیبدی تواف
بهرگز گردید و روز بروز در جمعیت او تفرقه و آه می باید خوانند
بعضی اسباب دارا شکوه که همراه پیروز مملوئی میسر نشدنی دریا
رسیده بود حاجی خلی ملوچ خود را رسانده یارا را عزت نموده
باقی را که نخواستند گذاشته رفت - از شنیدن این خبر امیر منول
حکم شد که برای تحقیق تصدیق لشکر منول کوناه می فرستد
باشد - ارنال محرم [سنه ۱۰۹۹] نزول ایات کنار آب ایلی ماضل
مائلی واقع شد خاویل الله خلی و غیره که تعاقب دارا شکوه داشتند
همراه غیرت خان و غیره در سه امیر نامدار از همداران آن سرگشته
والی حیدرانی آمده ملازمت نمودند و هر یکی مورد عنایت
گردیدند - شایع میوزد شایع خان را که می برای تعاقب دارا شکوه
مربط میوزدند - شاه نواز خلی را که بقدرت می "صلحت و رفاه"
ارک برهان پور نگاه داشتند بودند حکم خلاصی از وعظای مرده دای
احمد آیدان باضافه هزاری هزار سوار مع خلعت نمودند -

شنیدن خبر اراده محمد شجاع و مراجعت و توجه

فرمودن از ملک پنجاب

چون از نوشانات اخبار نویسان شرقی خبر زلزله شدی محمد
شجاع با بیست و پنج هزار سوار و نوکخانه جهلی آشوب از بدگاه قصد
بیکران شاه ظفر صیب ملو معروض کرد بدین فکر اتصال آن برادر
بدعاقبت برداختن ملو در است و عواب دید مصلحت دانسته
در اندام "حرم عالی توجه از تعاقب دارا شکوه طرفدار اختلاف

مستطربان فاعله اوج نایب نامور رسیده قبول سوزا از
 کشته مهر اندرین قلعه نموده در باغ بهشت بخش قبول فرمود
 معمر نامور طرف از آنکه اندک کوچ فرموده چهارم رابع اول شده
 شاه جهان آباد گردیدند درین روزی برین رسید که مسجد
 آبدار بن رسید و با مداس قلعه از منصوب گردا دارا شکره بر

نشارا اولاده را حواله فرمودند و نمودن سپهری تسنیر سید عبد الجلیل
 بهر قلعه دار چیده بود و سید قاسم حارس نه آباد با او پیوستند و
 شهر و قلعه را بدر واکه شدند - از مدیسی این خبر به بادشاها رسیده
 حکمت سلطان حاکم شانزدهم که اخیر امر با در امور آباد کاشف عالم
 مدامور گردید و باز فرمود آباد شکرانه و تراختار خان حکم گشت
 که قلعه اخیر آباد برمداناز خلی میرده باشد نیز بریده و ثلث
 اشرافی از خزانة البر آباد برداشته پرداخته بادشاها زنده بین از
 رسیدن ما خود را با بانه آباد رساند و بعضی درین راه برای سحر
 قلعه از آباد رفته بود فرمودی است که در خارج تسلیم بادشاها زنده
 خود را رساند *

هفتم رابع اثنای جشن در شهری سال چهل و یکم افسه
 گردید و سید علی میر و نردیلک اقطاعی خلعت و عزا هر و بشیر
 کلمات کهچاق کشند و چندین هزار کربان طرب و سیموایل
 لشکرها سبک انداختند - چون خان سلطان نجابت خان که از
 بنی اندام صاحب قبول کشیده می شد در راه بدر جنگ از
 توغلات سبکی بطریق آمدا بود چشم داشت آباد از حرمه
 بادشاها که از معتمد می بودند بر طمع مهربان گرای می

لهذا قبل ازین بیچند روز معصور خانی را که از مصاحبان و همدستان
نجات خانی بود نزد او فرستاده بپایان مصالح آمیز ارشاد فرمود
بودن معصور خانی از آنکه ما علی الرسول الاتباع و رابطه خلعت را
ضمیمه آن دانسته بپایان نهد و نام را در خلعت بگذارش آورده در
جواب ازینم آن دو نسله نصیحت آمیز از طرف خود نیز بی رگانه
بر زبان آورد نجات خانی "فهمل بکوبیده شدیدی که بالای مسند
او بود عالی بر کمرگاه او رسانده در حصه ساخته بود بغیر این بعد
عرض منضوب و از منصب برطرف و از حجرا منوع فرموده بودند
بعد چند روز درین جشن از سران قصیر او درگذشته عطای خلعت
و عفو جرائم و امانی منصب سرافراز ساختند و داران خانی که از نزد
دارا شکوه جدا شده رسیده بود عطای منصب چهار هزار سی
هزار سوار و دیگر عذایات سرافرازی یافت - هفدهم رابع الاول از
دارالخلافه کوچ فرموده بابت ظفر آبت طرف شرقی برآموشند
چون نزدیک آواره رسیدند بوضع انجامید که پادشاه زاده و فرزند
خانی بموجب حکم نزدیک کجیو رسیده انتظار واد حکم ثانوی
برای مقابله می کشند - محمد شجاع نیز بعد از گرفتن سه لک بریده
بغذنی از سواران بتمام قرض از بغایس برآمده و خسرو نام را
که برای تسخیر چون بود روانه ساخته بود مکرر خان حارس جونیور
بعد "حضور بودن چند روز حومه ساخته برآمده بشجاع بدو است
درین ضمن میر ابوالمعانی که بنقادی "صلحت چند روز بشجاع
پیوسته بود وقت بابت حضور رسیده عطای سی هزار بریده و
منصب سه هزار سی مع خلعت و دین سرافرازی یافت - بعد بابت

همراه قسماً از اعیان حضورت سید بدیع الدین حضرت شاه مبارک شد در آن روز
 رسیده آن درگاه سعادت فرمودند توجّه شوند . همین که بمحل فرود آمد
 آنروز مشورت شدیم ظفر اعظم فرمودند پادشاه را نامه محمد سلطان
 شریف اندرز دادند که در همین مکان نیست نشان معظم خاں
 که از راه دور مسافت پیدای نمی آید و از آنجا که در مسافت بطریق
 بلد از طریق فرستاده با سامان جنگ خود را رسانده بود چاره ساری
 ملاقات آنقدر ضرورت نمی پدید می آید و بطریق معظم خاں حکم
 توجّه اندکی فرمودند چون معظم خاں جواب داد که سرب مشایخ جنگ
 اهل اعیان آنجا را همراه داشته اند و در آنجا حضور رسیده بود چنانکه حسب مع
 در منزل و خیمه و دیگر مصالح ضرورت می نمود . فرمودی تمام پادشاه
 را نامه محمد سلطان مشرف فرمودند سید معظم خاں را شد و سید احمد را
 خاں بارقه و از آنجا که در بیرون بودند را تهر و ترخان خاں را در راه
 پادشاه را نامه همین فرستاد . و تهر و ترخان خاں را با چند اعیان سامی
 مقیمه آنوقت پادشاه را نامه فرستادند و بجهت حضورت با بعضی
 واحدهای تهر پادشاه ظفر بر مقام سامان گردید و سید پادشاه را
 محمد اعظم را مع خانلران و مراد خاں و جمعی از اعیان کارزار
 داده که در هر مقام حضور فرمودند و اسلام خاں و احمدشاه خاں را با
 چندی از اعیان بپشتی که طلب طرح توجّه فرستادند . و چنانکه
 آنوقت خاں و احسان خاں و جمعی از اعیان و اعیان نیز جنگ
 قرار گرفتند و معظم خاں را با محمد امین خاں پسر او و بعضی
 طایفه اعیان خاں تهر همراه چون سرب شاه نامه بود قول مضبوط
 ساختند . و بعد از آنکه بدو گردیدند لشکر آنرا بقی آنرا را با اسلحه و بران

جنگ آرایش داده عقب نواخته و همراه همه سرداران تقسیم
فرمودند و بهادر خانی و دلاور خانی و راجه سیاه سنگه و گنور نام سنگه
و دیگر بهادران جلالت کیش دست راست و چپ موکب خاص
و بادشاه پادشاه نعمی گذاشت و پادشاه داد * محمد اعظم را در حرمه
قبول سواری خود جا دادند می آید چنان نسواری آراسته و مسند
گردید که از غنوت سیاه نا نظر کار میکند. پستانهای بیلان عقب را
و سنان تشن گذار مبارزان اعلا بنی میزد. بود هزار سوار موجودی
معرفه آری آن داشت بر وحشت گردید * بدت *

زمانه شود * عشر عرض میکند * زمین از چرخ و حریف عرض میکند
چنان از جوش لشکر قحط جا بود * که نقش سایه بر درش هوا بود
اگر سیاه سوزنی چو باران * پستان بر سنان * نیر و دلاور
و شجاع نیز بقریب فرج بود احاطه کند. اخگر بر سر خود را که در
شجاعت بر سوزن اگر نفوس می جست با سید عالم پادشاه و جمعی
از امیران کارزار دند نبرد آزمای هر اول نمود و شیخ و بی قورلی را
با چندی معتمدان مبارز پیشه بهرانی از نعلین نمود و زمین الدین
بر بزرگ را با جمعی در برنهار جا دادند حسین خوشبختی را
با سه چهار نوکر همه هر اول از ساخت و مکرم خانی صفوی را با
سید حاجی و چندی دیگر چو رفتار مقرر نمود و شیخ ظریف را
با فوج رزم آزما طرح ساخته اسفندوار معزوی را بلغمش قور
داد. انعام نواخته بابو المعالی میر آتش سپرد و میرعلی
دبوان خود را سپیدایی و محمد قلی ایوک را با جوانی پرتوئی
گذاشت. و خود با آله رزمی خا بن نام محمد خانی و عبد الرحمن

سال و شهر جمعی مدتی پیشگی در نوبل جلیات و بادشاه
 فرمودن شد و بعد آنکه ای نو ساحت شهری خاتم ریح الهی
 هنگامیکه سرزمینی شد روشی خضر که از روشی خضر اول صاحب
 نعل و مستعدان آن زمانه گفته می شد و در نظام و تار و پسی
 و انعام خدای عشق از اجای رسیده بود که امیر خسرو نایبش نوبل
 گفت تا ریح فتح گفته وقت سرزمین گفت * بهت *
 ای حوز نو سوا ندانک بادا * بهوشه نوا نایب باساک بادا
 جملوزین شکی نصحت تا ریح * دل گفت (نور فتح مبدل بادا)
 بخت طبع مبدل اندک باج هزار یوبه سرحدت نور مبدل نور خدای
 فتح و نصرت نو بدل نوا منظر ظفر بندر سران شده مانند نوا اندان
 با هستی تمام و آرامشگی نوح که در نظام نوح بعدی خلیل
 نو خیرد نوحه کبر فاعله راه در نو پور بدانی طی کرده سده پیری
 بفاعله نیم کرده مقابل نوح خضر رسیده چون نور هجرت و شجاعت
 قبح عالمگیری بر اشتر شجاع تاخت از آن طرف آثار حرکت منزه
 بظهور نیامد و از کم جراتی اقدام سر پیش ندی نمود آن نزل
 به پیغام شعله انور و گونا نوب وین نور با ظر رسود و کار بر حمله
 غیرت از مایان مغیر بر کردید و تمام شب اشتر نو خاله رسی و حروقه
 قبول و استیاری از پشت اسبانی فرود آمده بادهید صبح ظفر چنان کمر
 بسته در نسرین سزاره بصر بر کرد و به خبر قای تمام گوش بر آواز
 نوحه که شب حمله نوا چه زبند - چون مای نو بخت شجاع بار
 مستعدان بر مقابل قریضه بانداه مدور سرور واقع شده بود معظم
 طای که از نوبل و سوار پادشاه و نوبل و نوا خود را میفرست

اطلاع یافته چهل توپ دشمن کوب را که از جایی چیده بودند در
سواد لیل تبدیل مکن داده طرف دیگر جانب مقابل فوج خصم
نصب نموده در اهتمام و پاس داری لشکر آرام بر خود حرام ساخته
بتسللی دلاوری مبارز پیشه می نوشتید و پادشاه گهروا امان تا
سه پاس شب بهاس عبادت زیر خیمه مختصر مشغول به نهار تمام از
درگاه می نهد جوایز صبح ظفر بود در نماز و دعا و اوراد گذرانند
در عمل پاس چهارم ناله یکبارگی غلغلۀ عظیم هوش ربا از لشکر
بپرخ برین رسید و غریب آشوب برپا گردید. تفصیل این احوال
آنکه راجه جسونت که بتفاق همراه بود و از روز ایل جامه بدنامی
نوار برقد آن نابکار دوخته بودند و بدسرغنی آن تبه کار شعار
بدسوانحی او گشته بود بگمراهی عقل ثبات و اراده فاسد ایل شب
زبانی محرم همراز بشیخا بیدام التیام آمیز مبنی بر اراده خویش
که آخر شب شیخون بر لشکر ده غارت کنان راه نزار اختیار خواهم
نمود و درین صورت پادشاه بران حادثه اطلاع یافته بتعاقب می
خواهند پرداخت درانوقت مهادران بکه تار شما جلو ریز بر لشکر
ظفر دیگر ناخست آرد و قریب چهار پنج گهری شب مانده آن توره
روزگار بتفاق دیگر راجهوتان صاحب فوج ملل رام سنگه راتهور و
مهاس (مپیس داس) بداساس باشکریاده از اندازه قیاس که
باخود بدین قصد به شهرت اراده جانفشانی فراهم آورده بود از جایی
خویش حرکت نموده غارت کنان راه انبار پیش گرفت و دست
تعدیب بناراج نمودن بهیرو کارخانه امرا و پادشاهی و پادشاه زاندا
آنچه سوزا او بود نزار کرده هرکه قدم مخالفت پیش میگذاشت

قدم پادشاه با نفرت از آنجا تبدیل مکنی ظاهر کردند و بدوید آمدند
سواران نیز گام و قدمهای چنان شدید تعیین فرمودند که سواران
فیل و اسب سوار را نگذاشتند که از جایی خود حرکت نمایند و
هرگز از جایجا یا بند عدل گشتن سخت بحضور بیارند و با آن
همه آشوب و برهم خویشی لشکر سوزانند و بدین راه و کار فرمانی از
دست ندادند و تغییر در دل و حوصله آن خسرو کرده و کار ظاهر
نگرید بلکه بدو گشتی و بدو شست طبع که مطلقا آثار بددماغی دهند
گوئی که نشان دل باخشی کم ظرفان است بخود راه ندادند می
فرمودند که الحمد لله بدین وسیله تفویض مذاق و مزاج بر روی
کار و محک عیار آمد و این معنی را از عطیة الهی و انعام و
نعمتی خود میدادیم و اکثر مذاقان گشته اندیش که بداندیش مال
کار خود گشته این معنی را تامل و درهانی تطبیق و غلبه غلبه تصور نموده
خود را بدستور منضم رسانده اند بسیاری آسایش و خیال ختم خویش
خواهند رسید - به اکثری زیاده از نصف لشکر بجا داشتند قاراج و قنار
که بدو شتری بقتل بغیر خصم ملحق گشتند وقت - چون خسرو زمین
که عالمگیر بقصد تحسین عالم ترکش اعلان بخت سر از درجه سبق
بر آورد و عیار فهاد شب هادی بفرمان بدو شتی صبح مبدل گردید
بهرین رسیدند آن کافر نیزه روزگار داشت پیمانی طرف مستقر خلافت
اقبر باد گشت و بدو شتی تقیدات سرشت دور و نزدیک در بکاب حاضر
آمدند پادشاه خوشید شد بدین سواران بر فیل گشتن شتوا بنشیند
و رفتار کرده سوار شده بی آنکه چش چشین بر چهره مبارک ظاهر
گردد بدستور مغربی بعزم کار از راهک جنگ و بدو کار فرما

گشتند اسام خان را بجای آن کافر بدفرجام سر فوج بر مدار حلق
سودند و آن سرور بفریب موج پریشانند معظم حنی را بشیر و
نبدایی که سرور داد محار ساختند و شجاع نیز ترکتب فوج را
بشیر دادند از پیشانی لشکر تازه مستظهر گشته مجموع لشکر خود را
بیک صف قرار دادند نوبخانه را قائم مقام عراقی حلی کرده بلند
لشکر را با خود در غول گرفته قدم جزات پیش گذاشت و چهار
پنج گوی در آن آمده موجها مقابل هم بجهت انضا از عربی
بل و غرض توپهای انضا بپیکر آمد عدا و عداوی اوس و کومانی
و از آنکه در زمین آن سرور و نوم و خشت امرا و ائمه در حال و حال
دل باحکمی هر دو موج انقاد و سرای پزدانی نهون منشی لشکر ظاهر
آیت و آیتین هر نوب مشا در بالای شجاست هوشم و هوشم می
افزود و هوشاست هوشم بلای بیلی امروزی و دشمن سرور کومی
زبانده می بدبخت و از کشتن امرا لشکر از امرا بدست
مخالفت عینا اجل دگهل بشوش هوش دل (حاکم می رسید

* بیت *

فریدی اوس حاکمی تمام * همین بر آید اندک سر لود و راج
شماره یقین کم باز جنگ * و سرور از انضام لشکر
تمام و حواله می ماند * غمی است دشمن سرور و عدا

درین حالت از نوبخانه ظفر فرین کوه نویی بر زمین سرای
سلطان ازین العابدین رسید اگر چه برالرب و سرور سرور سرور عدا
یکه پای فیندلی و یک پای خراسانی که عیب هر دو دشمن بود
برود این معنی داشت زهرا با حنی اسبابی از موج حشم کردند

جند آری که کار از گرمی باریش آتش وزدن توپ گشت و کار
 بآمد و شد تیر و شصت برداری تارک انداختن بیخطای خطا و زیم
 منیر گردید از هر دو طرف چندین هزار تیر میند گذار از خانه کسان
 و شصت مجازان حکم انداختن شیر شکاره بیوز در آمد و از بارش
 تیر بجای آن جوی خون از هر دو سوی مداران بول گشت و از تیر و
 جوش بلان و تن و منیر بردان تخلصان تیر نمودار گردید * بخت *
 از من تیر بردان که آمد بجوش * شند الو باری خود از دوش
 منقش در آمد دو در دین خون * شد از موج خودش زمین آنگون
 درین هنگامه تار و کوبیدن عالم باره با حد قبل دست جنتی بر
 جرنجار لشکر ظفر قرین ناخست و از صدمه فشان کوه منظر و حمامه
 سادات در ثبات قدم موج دست چپ لغزش راه بخت و اکثر
 دل باختگی آن فوج شمار قرار بر خود نمودند و فوج تنظیم در
 لشکر فیروزی انوار داد و از الو غلامه فوج خشم و هوشم یافتن
 مرده میسر و تفرقه تمام در قول مبارک تیر راه بخت و کار بجائی
 گردید که زمانه از دو هزار سوار جان نثار تنویدت کیش در رکاب
 پادشاه نماد و لشکر مخالف از مشاهده این حال بغال مبارکند
 قل هدیه را شد تیران آغاز نمودند و قدم جرات پیدش گذاشته
 بر قلب همایون بکمال گستاخی و بی باکی تاخند و خند مکنی
 سدد زبید بزدانی چون شیر ژردان بر فیل دمان ثبات دل و قدم از
 دست نداده نسلی و تشیع سپاه دل باختد برداختد بدست مبارک
 تیر و لشکر مخالفان می انداختند درین ضمن مرتضی قلی خان
 از میسر و بهادر خان از پناهش و حسن قلی خان از دست چپ

آن بانی سیاه بزرگ انداخت و یکی از غلامانی سرکار جاد و
چهار بر سوار شده بول کوه شمال را با تیر خود آورد و آن
بول بول دیگر از مشام آن حال از قول همین گذشته بحاجت
هست راست جلوه مسعود حمله آور گردیدند درین حال بلذختر
با چند سوار جبار مثل شیخ و شیخ ظریف و حسن خورشیدی که
از سبزان مشهور بودند طرف برنغار نور آورد و نزول تمام در فوج
بر داد و بول سواران اسلام خان از صدمه بانی زم خورد و بسیاری
ایان فوج رو بفرار گذاشتند - سیف خان و اکرام خان که هرایل برنغار
بودند ثبات قدم ورزیده مردانه در دفع مقابل اعدا کوشیدند درین
ضمن اگرچه بعضی از سواران با آزموده کار صاحب دادند که پادشاه
گودین وفار خود را بکوملت فوج برنغار برساند اما از آنکه برادر پادشاه
فیز فوج سبکین گرم دار و گیر بود و از جانب خصم اکثر دل باختند در فکر
فرار بودند آن خسرو نهمنی از ملاحظه آمدن مبدأ اگر چه فیل سواری
خاصه بقصد مات مختار گردانده اسب خواری برانها برانده
احتمال داشت که پیدای زیاده از حساب توپخانه شرابار خصم
بشهرت فرار شوخی نمایند درین صورت که بساط برنغار هم برهم
خورد و مقصود فلک لعبت باز چه نقش بر روی کار آورد لهذا
تا برداشتن خصم از سر استقامت ورزیده با مقام خان و دیگر سرداران پیغام
ثبات قدم ورزیدن و مردانه بدفع اعدا کوشیدن داده امیدوار رسیدن
خود بمدد فرمودند درین حال خبر رسید که بخان (بختیار) بیک
روزبانی که کابرمی توپخانه بود از زخم بدایی در لشکر شجاع و داغ
حیات نمود و جان بیک پسرش اخدم گای سرداشته از اسب افتاد

و افواج قاهره بر نگاه شجاع برگشته سخت زاننده خزانه و نیل و
اسهان و همه اسباب تجمل و کارخانجات هرچه بدست هرکه آمد
بقاراج و غایت بردند و بلك مد و چهارده توپ و يك مد و پانزده
فیل با تندی خزانه و جواهر سواى آنچه دست خوش تاراجیان
گرفتند ضبط سرکار در آمد . و پادشاه ظفر اقبال از فیل فروت آمده
بعد از ادای نذرگاه شکر و تسعین امرای رگاب مصلحت مراب
دران دانستند که شجاع را مجال فرار گرفتن نداده دست از تعاقب
او برندارند لهذا در همان حال سرسوائى پادشاه زاده محمد سلطان را
با مروج خود از ویشاھى هرکه توانست رفعت نموده تعیین فرموده
عجائنه درینک کتف مبارک بجای خلعت و عقد سرواید پیش
قیامت که مدت مدید پوشاک اعلی حضرت و آن حضرت بود
نیمه عذایات فرموده خانیچه خبریت خواننده ریختن آرزائی
داشتند چون اردو و کارخانجات پادشاه زاده همه بغارت و قاراج رفته
بود حکم فرمودند که از سرکار سوانجام کارخانجات ضرورى سفر مهم
نموده بانه نفوذ خلعت و شمشیر خامه و مد اسب برای پادشاه
زاده از عقب روانه نمایند . و بلك هفته دران مکل نصرت نشان
مجلس آرای عذایات می یابان امرای رگاب عالی گشته هر یکی
را تراخور باید و نردانی که از آنها بظهور آمده بود از عطای افزانه
و نقد و جواهر و خطاب و نقاره معزز و مفتخر ساختند . از آن جمله
معظم خان را از اصل و افزانه هفت هزارى هفت هزار سوار که
دوازده هزار سوار سوارى بشد نموده بعطای ده لک بریده و
دیگر عذایات پادشاهانه برعهه امرا نمودار بخشیدند . و بدست و حقتم

سفر ایلغار و تلف شدن اسب و باز بردار و دهک محاصرت راه مانع
و متفرق شدند و سپاه اکثر بیداده گشتند بعد عرض نورمان
مراجعت نمودن شیخ میرزا علی خان صادر شد - و پادشاه
انجم سپاه غرا جلالی را برای متوجه مستقر الحاکم گشتند در منزل
دویم عرضه داشت پادشاه زاده محمد سلطان مقتدر بزمردا فتح ثانی
و مغلوب گردیدن شجاع باز دیگر از نظر گذشت مجمل از تفصیل
آن می نگرد که بعد هزیمت شجاع سید قاسم که قلعه داری
آنه آباد داشت و عبد الجلیل نام را در قلعه گذاشته در جنگ
وفات شجاع اختیار نموده بود خود با بطلعه تملقه خود رسانده
با استحکام برج و باره پرداخت بعد رسیدن شجاع بعضیهای معقل
اطاعت نمودند بعد بمیان آرزوی عهد امین جریده بر آمده بشجاع
ملاقات نموده بسیات نوازع و حیانت ایجا آورده دار و مدار کردند
از مرخص گردید و بعد رسیدن پادشاه از آن روز بگ آنه آباد عرض
مستقل بر اظهار ارادت و عبودیت و فدائیت ایام غلات فرشته مع
کلید قلعه بخدمت پادشاه زاده فرستاد بعد عرض نورمان صادر شد
که خان نوزان را در قلعه آنه آباد نگاهداشته سید قاسم را اسقامت
نموده روانه حضور نمایم و شجاع برگشته اخگر از شفیقین این خبر
که بشر کرد آری لشکر را مقابله نمودن با فوج پادشاهی داشت از
سر نو دست و پا باخته مرحله بیدمائی را در حیرانی گردید - محمد
امین خان را سر فوج ده هزار سوار نموده با عبد الله خان برای
تنبیه و گوشمال راجه جسونت به خصل مرخص فرمودند و رای
سنگد را نیز با ده هزار زاده راجه جسونت می شد و با عموی

بدستال خود نوازی آهنگی داشت مصطاب راجه و طالع خروزی و
عطای لك یوبه و طاعت و اسب و قیل و ثعلب و مرغ و نظار
یلبه آزاره سخته شریك مهم استیصال آن نكوهیده حاصل نموده
امیدوار استیصال و طی جوید و نموده و تمام امیدوار حال خاص دار طاعت
حکم وقت که بعد بسوزی شمع مهر از تعاقب دارا نكوهه محبت
مردان بعضی را از قلعه مسلم کند بر آورده عیاره از دولت قلعه گرازی
ندارد. شمعدهم شهر مذکور نزدیک مسند طاعت انوار است. بعد
مستقل باغ تور مضرب عیار و نموده. قاضی خان حاکم دارا لك
یوبه نقد و حاشی امول دارا نكوهه از نظر انشرفه نكوهه و امیدوار
و همه امرای مسند قلعه از آن نكوهه سعادت انوار حاکم مسند
از روی بعضی افسار نبش بر مخرج بهرست که بعد بسوزی
جسودت نقد کار بطریق بلند نزدیک مسند طاعت حاشی از
مذوق بیندگان کس درنده که راجه سعادت قلعه برداشته برای
اعلی حضرت استقامت حواله و زنده این معنی و سوس از به
در دل بسوزی از عیار و هر چند نكوهه از باطله بود در افسار
دارا آن حکم موجوده وقت نوبه نكوهه نموده که بعضی از آنها را
هوا امیدوار از رگاب تعین نمایند. و بیست و سه روز از نظر
مسند طاعت نوبه موجوده درین اول سوزی رسیده که چون
دارا نكوهه بواسطه نكوهه منصف هر چند هر یک احمد آید رسیده نوبه
سه چهار هزار سوار با او مراحم آمدند و بعد از مراجعت نمودن موج
پاشاهی از تعاقب او با هستی طی سعادت نموده سعادت قلوب
موجوده و زامینان سوزی و نكوهه آوی می بردند و بعد

کجهه را بر تاجت نقد و جواهر مطیع خود ساخته دختر اورا بر لب
 شهر شکوه بسر خود نامزد نمود و زعیشار بعد تقدیم خدیات بدینکه
 داده از حد خود گذرانده روانه احمد آباد نمود و بعد نزدیک رسیدن
 احمد آباد شهرنواز خانی مرده دار احمد آباد که یک حبیبه او
 در حبسه نقد پادشاه و دختر نویم در خانه محمد مراد بخش بود
 بر فراغت رحمت خاں دیوان و دیگر کومکینان برآمده استقبال نمود بعد
 ملاقات شریک اعانت در سر انجام ضروری بجا آورده قریب ده لک
 روپیه طلا و نقره آلات و دیگر جنس محمد مراد بخش که در احمد
 آباد بود پیشکش نمود و دلیرا شکوه بفکر مرامم آوردن زرد سیاه
 پرداخته مردم را بمطایب خدمت واقفانه و خطاب و جواهر خوبساخته
 ساخته جذب قلوب می نماید و حکام و عمال در بندر سورت و نقیبات
 و بهروج و برگدات سیر حاصل نعین سروده مضبوط خود در آورده
 و در فرصت توقف یک ماه و هفت روز بدست هزار سوار مرامم
 آمده و بحکام بجا پور و حیدر آباد فیروز سن و بیغام برای طلب
 نقد و جمعیت بیان آورده و برای رفتن طرف دکن و بیوسن
 بر اجه جسوات فکرهای مختلف می نماید و در همان گرمی
 اخبار فرار راجه جسوات از وفات لشکر فیروزی اثر که شهرت غیر
 واقعی و خیر کاذبه غلبه خصم علارا آن گردیده بود نوشته راجه
 جسوات مشتمل بر اثبات طلب دارا شکوه رسید و غرا جمادی الاخری
 با سیاه آراسته و توبخانه بسیار که از بندر سورت سی چهل توپ
 طلب داشته بود برآمد و بعد برآمدن در هر منزل نوشته ایله قریب
 راجه جسوات بدین بیان آمده و افسون رسیدن خود می رسید و این

معنی بابت قنوت عازا عزم آن بر گشتن اخگر می کردند بعد
استماع اعداد مذکور رای عام ازین تقاضای آن نبود که بابت
عقر است عرق اجیر افزاشد بوجه جسوت که شطیح جراتم او
میرزا بوجه جوسنگ گشته بود اسدالت نامه عقر تقصیرات او و
احال فرمودن منصب و خطبات بهار اجلی باستصواب راجع به سکه
مروست لایحه و عمر بودند که از جانب خود مطلوب درین ساله
باز نوشته مصحوب فاضل سراج السیر روانه سازد .

احال مذکور نسبت نیر خیرام خاندان کسیر احوال دارا شکوه
مروست اخگر نه ظفر دیگر واقعات حضور معطوف می سازد
پادشاه را که در کسیر بود کمال حرمه در دروات اید بود که
از اخر جمادی الاخری از دکن بسنده شرف اندر ملاست گشتند .
چون بدیت بقصد از کم طاعی در سفر بهجات بیستم از رباب جفا
گشت برطن آمده طریقه راه رای اخگر نموده بود سدهای بقصد
را که در چشم و ده جندی آن نه که گشت می شد معذات امانه
و خلعت و اسب و شمشیر مشعر ساخته موج دیگر را از دکان
برای تبعید آن نیر و گاه سرخس فرمودند . سید عالم شجاعی و
پاکر خان که سرحد حکم از دکن پادشاه رانده رانده شده بودند
شرف اندر ملاست گشتند . بعضی رسیده که نسبت خان سرحد دار
اجیر از خمر نزدیک رسیدن دارا شکوه سرحد حرمه بود حرمه
باخته خود را حضور رسانده . محمد امیر خان را که برای تبعید
راجه جسوت مرخص فرموده بودند بتقاضای معذات موقوف
فرموده طلب حضور فرمودند سید عالم را بعتنی منصب سید عالم

هزار سوار و خطاب شهابست خانی سوارواری بخشیدند - طاهر خانی را
برای قرارانی و خیر تحقیق داراشکوه مرخص فرمودند - بعد رسیدن
بمغول امیر نعلی راجه جیستکه حکم موج بدلی فرموده راجه
جیستکه را با دایه خانی و حسن قلی خانی و جمعی دیگر از دلایان
هزارل مقور نمودند و هفت شکر خانی را به پیش بردن توپخانه
مأمور فرمودند و شایع مهر را با امیر خانی برادر او سر موج پادشاه
ساخندند و امیر الامر با پسران و گنجعلی خانی و بعضی سواران
وزم آتسا را طرف برنغار مقور کردند و سرداری جوبدار مقام پادشاه
زاده نامدار محمد اعظم و دیگر بهادران ایران قرار گرفت و همین
دستور محمد امین خانی و هوشدار خانی و عبدالرحمن خانی بن
نادر محمد خانی و دیگر بهادران ایران و نوزاد افغانان جلالت نشان
و راجپوتانی تهور پیشه جا بجا در جیستکه و میسره و قول و چذاول
مقور گشتند و فرمودند که نامقابل شدن بطرح خصم همین ترک
در راه وقت سوارانی تفاوت را نیاند *

شده از احوال بر اختلاف دارا شکوه آنکه بعد از که مذکور نجات

و رقم صفو زات خفیه باتوشنجات راجه جیستکه و دیگر هواخواهان
براجه جیستکه رسید در اخفانی آن کوشیده از بیعت کرهی
جوبدیز که بالشکر آراسته بقصد استقبال و زلفت داراشکوه بر آمده
بود نصیح آن عزیمت نموده زحل صفت رجعت بکلی خود نمود -
خبر مراجعت نمودن راجه بدارا شکوه رسید مژدگان خاطر گشته
رسل و رسائل در میان آورده مکرر باظهار تعلق و ایثار پندار نمود
فائده نداد و این معنی برآورد است خاطر خازن دل در میان

سرگشته و در خبری گرفتار و نیست گزینی جویند و پیدا
چند مذهب بود و هیچکدام ششوی معتمد سرگشته خود را که با اجماع
باطل انبیا بهر داشت بود از برهات فرستاده تکلیف انکار
و عدم به اجابت نام یعنی آورد. او در جواب از وی قدر گفت
من بر قول خود راسخ اما فی الحال آمدم من مصیبت
نیست تا آنکه بهر ناچار بهر بفرستاده است و دیده و با خبری
دگر به نام نموده بود خود طلب نماید بعد که دوست با خبر شد
دیگر نزد او جمع آیند من بهر خود را خواهم رساند. بدین جواب
و این قدر آهیر دانید را میخس ساخت. تا شکره ملل و خوش
ناخته طوعا و کرها با خبر آمد تا دیشتر دانید را بود آن قدر مگر
فرستاد. دانید باز پیشی راجه آمده بهر آن نوبت که نام دگر به نام
نموده هر چند اسانه و آموختن نیز خواهد بلکه به اعتقاد و استقبال
شد که همه جواب آورد و دفعه است. و خبر بسوی مردمی بهر خبر
او از نزد پادشاه خطا بخش حرم بهر میوای تدبیر بهر در رتبه انفسار
یافت. از آنکه صاحب غرض میوای گفته اند و احتیاج شیری
را رتبه مزاج می سازد باز خود علم سخنی انان از سپهر شکره را
نزد آن سعت عهد گذار فرستاد و سپهر شکره چندانی که پادشاه را حاج
و دلیری گوشت و وعده و وعدهها بفر آورد آن کلام فاجر را شنیده
انگشته بدستور دانید مایوس میخس ساخت. و سپهر شکره
پادشاه پر آب و جگر کباب نه ۵۰۰ از انقلاب ملک تم بزار می
دانست نزد پدر آمد

از انقلاب زمانه عجب مدالک بروج. این اسانه و آموختن نیز خواهد

عقب با انگل قطع امید مدهد از جسوت نموده نمی دانست
 کوه نشین چه سازد درین حالت خبر نزدیک رسیدن محمد اوزنگ
 سنگ در بادشاه غازی انتشار یافت چار لچار قرار بر کار زار داده
 و آن که وقت صرفه در جنگ ممت نداشتند بمنصوبه در آمدن
 بر اسلحی نواح اجمیر بخیل مورچال بستن درین جبال پرداخت
 و هر که بی خود حرکت نموده در دره درآمد بعضی راهها را به
 بستن دیوار خام و سنگ چین نمودن و چینن توپها و نشانین
 تفنگچیهای قدر انداز استوار ساخته جانب بدین خود را
 بمصطفی خان عرف سید ابراهیم سپرد و سه امیر دیگر با فریب
 هزار برفنداز حکم انداز همراه از مقرر ساخت و مورچال طرف
 یسار با اهتمام شهنواز خان مع پسران و همراهان با جمعی از برفندازان
 چابک دست گذاشت و مورچال طرف دیگر بفرور میواتی که
 بشیاعت و نردک کار طلبی او اعتماد کلی داشت با مصالح نوبخانه
 و جمعی دیگر از مبارز پیشگاه سبک و زر بیزی خود سپهر شکوه را
 با بسیاری از آلات آتشباری و توپهای نامی صف زیبا قائم ساخت
 و خود در میان جا گرفته همه جا توپ چیده جمعی را مقرر نمود
 که بمورچال مصالح مطلوبه رسانده سزایی نموده نگذارند که
 همراهان و سرنواران بیکار و معطل باشند و شرح نردک و تقسیم
 مورچال بادشاه ظفر اقبال آنکه بعد نزدیک رسیدن موضع ربواری
 که از انجا اجمیر مرده کوه مسامت داشت و امکان مورچال خصم
 نیم کوه و گوله پس بود مضروب خدام نصرت انجام فرموده حکم
 مورچال بستن بتعین ممکن نمودند صف شکن خان میر آتش

بسیار مدتی که به بهاری شهرت داشت و از آن طرف که
 کوهان شیر گمان برورش داشتند و از آن گونه نوب و تنگ و انداختن
 سنگ به فصل هم می باریدند و در وقت نمی دانند و انفساخت
 و آن آوردن در آن شیر جنگ دامن همت بر کمر بسته افتاد و خیزان
 با آتش تیر و تان سنان بوق کردار مقابل سورچال آتشبار برورش نموده
 هرگز نمی آجل او می رسید زینکه برین ساخته نشان راجه
 راجه بالای کوه پرده نصب نموده و خود راجه راجه و کوه عقب
 جان بازان مستعد گشته چشم بر آواز بالا بر آمدن آنها بود و وجود
 درود آمدن قریب هزار نفر جنگی صفائی در مقابل بهادران راجه
 راجه و آن جلالت کوش قدم پیش گذاشته در مقابل باریدن گونه
 تنگ و افتادن سنگ خورد و کمان سینه سپر ساخته خود را بر
 آنها زده از اسبان فرود آمده حمله آور کردند و دایر خان که میان
 افتادان در بهادری و به تازی شهرت داشت از مساعدا جرات راجه
 راجه و کوه با مردم خود قصد بالا بر آمدن برین کوه نموده
 دان نهی دانه خود را بدم گونه نوب و سنگ بازان زده از طرف
 دست راست بالا بر آمد و از طرف چپ شیع میرو که در تدبیر و
 شجاعت روز دیگر بی نظیر روزگار گفته می شد تا همراهان خویش
 قدم پیش گذاشت و از طرف دیگر راجه جیسه با راجه پیکار
 جو حرکت در آمده تیر و بهادران بر روی کار آورد و امیر امرا با
 بسیاری از مردم توپخانه از جانب چپ و اسدخان و هوشدارخان
 از طرف جویبار با جنود خود سوار شده از هر طرف صف در
 صف مدرک آبا گشتند اگرچه در آن پورش نود و چهل تنه از شمشیر

مردمانی جانی بفرستید که در آنجا در سقیا پیش قدمی از مردم
و جادوگری و افسر کار آنرا قطع و در پیش مردم ظاهر از جانی ظاهر
مردمانی تبعی میر و جادوگری ظاهر جانی افسر بود که در مقابل آنها
از مردمان شهرها جانی و میریز مهرانی با جادوگری کرد که و
از آن تعدادی جانی می یافت و جمیع کثیر از مردم شهرها افسر کار
آمدند و از آنرا جانی توپ که از جانی بود و مردم کشید بود و مردم جانی
جانی و از آنجا که مردم از جانی افسر توپ جانی و جادوگری از آن
کرد و جادوگری جادوگری بود که از جانی و جادوگری از آن
جانی می نمود

بواسطهٔ برتری چو نایب معین * شورش و بغاوت و فتنه و فتنه
برآمد ز قلب تو لشکر خروش * رسید آسمانی و فدا شد فروش
از هر طرف چنان سر دین باطل هم صفای تو بود گریه
که بسال تو بود عورت آینهٔ بقا شریف * تا هر خطی چون شهر آینه
مستعد بود بهایی گریه بود بزمی که نیست از دست او بید
از نود سال ماند باو در آن شهر در صفای تو ایستاده سر دین خود را
باز چون مشاهده آن از عورت تو بود جنگ سر دین نام و رنگ
می نمود هر چند که از تو میباید زخم جو بویستد پند مورچان و بعد
بر آمدن از شب نماند شهر در دایرهٔ پای پادشاه بظهور آمد
فاندا بر روی کار درآمد و شهر چون حلی که از راه عورت دانی ایست
حیات آن جنگ جان سانی محال می دانست و در خدمت
هو در دنی نعمت خورشید در چنگ پادشاه گردید و در بزم آینه
مقد حیات تو پدید و از حیات دانی اجابت باشد بر سر آمدن

و بر سائده آن ظال الله ستم گزیدن بر خود گویا نمی توانست نمود
مردانه وار آن قدر کوشید که بسرخروئی از معرکه دار و گریخت
جستنی بر بست و در مقابل او در همان حالت دار و گیر که نزدیک
غریب افتاب بود و غیر آثار فتح و بلاء برآمدن نشانه از هر دو طرف
سامعه افروز مخالف و موافق گردیدند بود شمع میر که از شهادت
قائمی و اوقات باطنی در جان فستنی می کوشید و بوسیله قتال
و جدال با استقبال اجل می شدافت آرز چنان مسائله دار جلالت
را کار نموده در عالم پائین حق نیک وقت رسیدن گفتگو نمیکند که
بسیخته او رسید و خود را در معرض تلف دیدن بجان اخلاص بجان را
بدین زخمه گویا ساخت

جان دادمش بمرده و خجالت نمی برم
زین شد قلب خویش نه زدم و زار درست
و رسید هاشم که نسبت قریبه بنا او داشت و بجای خدمتگار قلب
حوضه نشسته بود گفت که من رفتم دست در کمر بند من زده مرا
چنان نگاه دار که تا بماندن شدن عداوتی شایسته فتح که همین دم
نسبم فیروزی برین لشکر عدد من بیخواب خواهد وزید و علامت
و آثار ظفر پیداست رفقا و همراهان من بر حال من اطلاع یافته
مبادا دست از کارزار کشند و مردم خصم نیز مطاع گشته دایره
قدم پیش گذارند - سبحان الله انسان را بدینا پیش آمدن تویی
حال و احوال خود و فرزندان بدین حوزة دل بستنی و الفت است
که با وجود بر باد دادن نقد بی بهای جان که درین ضرر سخن
در ایمان فیروزی گذار باید که در چنان حالت سواي بلاد ذات بال

پادشاه حقیقی در خاطر خطیر نشاند و بجز کاتب طایفه و اسم معبود
بر حق بیرون از نگین مرئی مرید اعتبار که باشد در باره مریدانی
و واسطه‌ای از وسیله نوبی باشد و بابت پاس انگ را بدهی مرید
مستقر می نماید گویند بسبب چنان چنان قضای که بدین اوقات
و تدبیر از شیخ میرزا محمد پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه
نست بهد مرید خرافات نوبه تمام هم رسید و آن قدر که در عهد
شدن مثل تالیف پادشاه مرید خرافات که معتقد ترین الکلیس
خرافاتی است پیش آمدند و نوبی نمودند در هیچ نوبی از
پادشاهان سلسله در نوبی تا نظر پادشاه و نوبی تکیه‌ها اگرچه
مرید خرافات نسبت بهد مرید خرافاتی که ظاهر درشت و بزرگ
واقع شده اند اما اکثر در کارها راست و درست اند و در طریقه
پیش حق رنگ آقا از جمله ذات فداکار می نوبی محسوب
نمود ، تا جمله کارها از مشافهه برگشتنی طایع خود و استماع
اعمالی که در حدیث شیخوار خانی که همان علامت سرکوب گردید
شمار استقامت انظار او بود و معایده سوزی دلاوری مدنی تکیه‌های
طایع پادشاه قدر تعجب مع اوج بهادران چنان نظر هوش و تدبیر
و جرعه خود داری باخند همراه سپهر شایه و فیروز میروانی و
بعضی خدمه حرم آن پاس شب کار میروان پاس بهشتی
هم و آن که خدا آن روز تعجب هیچ شاه و کذا نماید راه نوبی
اعمال نمود و از مرید تمام مریدی شریک و نوبه و بخت و نوبی
و بابت نهادن و نوبی از جوهر و شری و مسجد خاص و عبود
و چند خرافاتی که با خود توانست گوشت با جوشن همراه گوشت

مستوجه احمد آباد گردید و در آنده فیل و اسفون و شتران هزار بار
 هزاره و دیگر اسباب انتخابی مالیت دار و بسیاری از خدمت
 محل هر چند آنها را از راه عاقبت اندیشی پیش آمدن چنین
 روز مسند همراه گرفتن ساخته بود اما با خود نتوانست گرفت
 و با اعتماد جمعی از مردم قدیم و جدید که چند خواجه حرای
 معتمد رفق آنها ساخت و قریب هزار پدا را بر تعداد یکسر
 حرام خوار همراه آنها گذاشت و تاکید نمود که از عقب بجای
 خود را برسانند چنانچه بانی احوال آن برگشته وادی حیدرانی
 بر محل پذیر خواهد در آمد - الفصه اکثری از لشکر به دست پادشاه
 بی سال و عیال که در بهر گذاشته بودند شتافتند و جمعی
 به نام قاراج رفتن سال و عیال و بیاد دکان مرض و قاصوس
 پرداختند و بعضی از رسیدن رخصت گری و بیرون دادن اسباب و سامان
 که قرار نمودن نفران دارا آن گردید در آن کوه و دره حیران و سرگردان
 گشته همد آه و ناله گردیدند و مجموع اردو کارخانجات دارا شکوه
 مع همراهان بهادری قاراج رفت - و چون در آن شب تار و دراز هر از
 درد باریت خبر تحقیق دارا شکوه تا در سه ساعت بحوسی در هر دو
 لشکر خصوص در نوج ظفر اثر نمود از هر دو طرف در بعضی
 مورچال جنگ قائم بود و اسد خان و هوشدار خان با بعضی امرا
 در جای خود گریه دارو گیر مانده بر تعدادی می نمودند تا آنکه
 بر فرار خصم و خالی شدن مورچال کوه اطلاق واقعی یافتند - و از
 حمله همراهان دارا شکوه بمسکریان و سید ابراهیم و جمعی دیگر
 که از رفتن آن برگشته اخذ رانک نگشاده بودند تا قریب پانز

نست حرکت متفرج می نمودند و سعادت شریف صاحب‌الکرامت
خان که سیر نظامی دارالشکو بود بفرمان قری که یورشام از پناه
روز تمام در گذشت. اگرچه بعد از آن خان بهر شایان خان معجز
زخم آوی و تمام رسای بود اما آخر انوار پدیدست و سعادت خان
و عبد ابراهیم جامع الیهم اهل دارالشکو بکشی و کشتن
خون که موای رخت بخت همه اعدای شاهانج و شایان خان بود
موسلمه صف شکی خان آمده بوزان میر بهار شرف انوار سازست
گردیدند و مورد عتابات گشتند.

بر عاصف بدنگی کارزار پیدا نموده کار ظاهر است که
چندین چهار خاک ابدان نهنگ نیروی عبرت و شجریه شد
شجاعت که هر کدام را در روز و روز و شام دست توان گفت سپهر و
در وقت انقلاب چنان حالت که بران خامه چربی گشته از ها
هر نه‌تنی و ثبات قهر از دست نه‌تنی و غلبه و غلبه غالب
آمده را از روز و روز و شام دست توان گفت سپهر و
دولت‌نادر شاه عازمی حد ارجه توان نمود. انشاء الله تعالی
آزادگی دارالشکو و زبانی نسیم نسیم و نصرت زان بشکوه و شایان
پادشاه حقیقی لشکر از دنده شهباز خان و شیخ میر امیر
زاده نموده فرمودند که هر دو را در بقعه مبارک روضه حضرت
شولیه عین الدین باقر و اکران تمام بوی معنوی عزت و شرف
بعد از زیارت سزار آیه زنده العارفین و صلح و صلح انعام آجا
از آجا کوچ نموده بر حراتاب اناساگر حکم سه چهار مقام
فرمودند و زاده حبسته را یک لک روپیه و بهادر خان را بی هزار

زنده عیالیت فرموده بالجمعی از مردم کارزار دیده دیگر بار برای
 ثعالب دارا شکوه مقرر فرموده بمطای خلعت واسپ و قبول
 مفتخر ساخته مرخص نمودند - چون راجه جسونت از خجالت
 تفصیرات زیاده از اندازه قیاس رزی بحضور رسیدن نداشت
 بموجب التماس راجه جسونک از - رنو درمان عطوفت منوال مبنی
 بر تسلی و خطا بخشی و عوده داری احمد آباد و بحال داشتن
 منصب هفت هزار و هفت هزار - وارمع خلعت برای او
 عطا فرمودند - و فرزندان و نورس بیگم اهلک شهنواز خان را نظر
 بر نعمت صوری و حقوق خدمات سابق مورد انواع مرحمت
 ساختند و بامیر خان برادر شیخ میر خلعت ماقمی و اضافه
 نمایی عطا فرموده رعایتیهای دیگر بعمل آوردند - از اموال داراشکوه
 صد قبل مع دیگر کارخانجات بضبط سرکار در آمد - و جمعی را که
 داراشکوه در اجبیر بمظنه هوا خواهی پادشاه ظفر آیت عقید
 ساخته بود خلص نموده مورد عیالیت ساختند - تربیت خان را
 باوجود تفصیر فرار قبل از رسیدن داراشکوه از راه خطا بخشی و
 جرم پوشی بدستور سابق عوده داری اجبیر مقرر فرمودند - و چهارم
 رجب سنگ مقنور پیداده از لوی نیاز بدرگاه حضرت خواجه سعید
 الدین تشریف برده متوجه دارالخلافه شدند - دینولا بمرض رسید
 که شجاع از خدمات نزدیک رسیدن پادشاه زاده محمد سلطان مع
 فرج گران بعد دست و پا زدن حرکت مذبح آوارا جهانگیر نگر
 گردید و معظم خان داخل قلعه موگیر شد از شنیدن این سزده
 حکم نواختن شادیانه فرمودند - در منزل فتح بوزنه شرف نزول

و جمع شد و پیش از آن که با جمعی از بزرگان و اعیان
گفتند : و ما را به حسب بالوکه در دیده و انصافی عادل
مسافر اعانت نمودند و در آن روز عروسی داشت علی در آن عروسی حاضر
شد آن بطریق نیک و یک مشتمل بر ابله و غلط چنان که در
مسافر دارا کرد و به صرف تمام در آن روز و به صرف و انصافی در آمد
ذکر جشن جلوس نانی مشتمل بر ذکر

تعلی سار خطبه و نائب خطبه نازی

چون اهل جشن نانی آن بزرگان و بزرگان
موقوف بر طبع و پیشه و اهل و در آن مکان بودند و در آن
ایام نصرت ایام ده مراد از دست و چهارم رمضان است
ساله هزار و هشتاد و نه و در آن روزی که بافت و حساب از این طبع و
سال دوم جلوس بود است علم فرمودند که ایام و پیش و
عشرت بر روی هوا خواهد بود دولت مطلق ساخته در ده روز
خوبه های اطراف دولت خانه بفرستند و در آن روز و اندرون و
خانه از آرایش تمام پیش و پیشه و طلا و نقره و قاشق و
نقد و آینه و زر و نقره و دست و دست و دست و دست و دست و دست
و دیگر بلاد به صرف در آمد که چهار هفت و نیم از منابع آن
ذخایرها اندوختند و در پیشگاه طاهر با هزاران مشوا و ناز و
آرا گردیده با صول گویا کوی و شکوه هر گوش و خورش و پیش و سرور
گرم ساختند

معنی و طبع و شد گرز دار * کردند بهر موج و در دور و زار

شیرینی بر انگشت از زبان * که از این نشست و در دست

تخت صومعه که از حقیقت عین بود ایستاد خوش را سوزید
می نمود بر خود باکیده از شرف ندهد و آن خسرو زمان و زمین
زبان طعن از شرف بر من و کیوان کشود و منبر از نظر ذکر اسم
و لقب ابوالمظفر محمد بن اسماعیل محمد اورنگ زیب بهادر عالمگیر
عالی سر نظر بر ملک ایران بود. در عهد سابق بطرف اشراف و
رویه از کشف طبیعت و اسرار غلطای راشدین معین میگردد و فرمودند
که چون نقش کشف تو میدیدم دره و دینار که اکثر جای باغهاست
می افتد و زیر پای اشراف می آید نقش مذکور را بدین سکه
مبدل سازد *

سکه زده در جهان چون منبر مدبر * شاه اورنگ زیب عالمگیر
و در رویه اش صفت منبر مذکور * بدست *
از سکه اقبال شد منبر نظیر * سیم و دره سازد شد نقش بدین
از سکه او سکه در کجای * گردید زر از سکه نو عالمگیر
چون در ذکر سیم نفع ظاهر در بار روز یکشنبه اتفاق افتاده بود همان
روز یکشنبه را روز جلال هر هفته مقرر ساختند. اگر بتفصیل اندامات
و نقشش روز جلال بردارد باطناب کلام منبر میگردد لهذا بتعویذ
انعام چند اسمی بر خاص اختصار می نماید سواى آنچه بار باب
طرب و استعاضات از خرمن خرمن و طبق طبق سیم و زر و جواهر
ببخش در آمدن پنجم گزیده پادشاه بیگم و چهارم از رویه
بوزب انسا بیگم و دراک زبیده بوزب انسا بیگم و یکم از
و سمت * است زبیده بوزب انسا بیگم و یکم از و پنجاه هزار زبیده
بریده از * آن و قلیطه و سواد و دراک زبیده به پادشاه و شاه محمد نظام

که در حضور بود مع شمشیر مرصع و خیل خاصه با ابرق نقره مرحمت
 نموده تسلیم مذهب ده هزاری باجهیز فرمودند و پادشاه زاده
 محمد سلطان که بقعاب شجاع مامور بود سه لک روپیه مع جوهر
 و ذیل حکم نمودند و دو لک روپیه برای پادشاه زاده محمد معظم
 و یک لک روپیه برای پادشاه زاده محمد کبر که در دکن بود چند
 مرصعند و بامیر الامرا خلعت خاصه با چهارب زر نوزی و شمشیر
 مرصع باعلاقه سردارید و قراصب با ساز طلا و زرین سیاقاظر عطا نمودند
 و فاضل خان خاندان را امانت هزاری پانصد سوار مرحمت نمودند
 بیدایه چهار هزاری در هزار سوار رسانند و ای دایه که از تربیت
 کرده ها و پیش آردهای سعد آله عالم بود و بیاض دراز
 سر براف می نمود باخطاب راجه و گه گاهه سر بنامی بدست و زان
 از سی هزار نفر دیگر از روشناسان مسند بهدایات خدمت و
 امانت مقرر گردیدند و استعداد ایام جشن بدر و نیم ماه کشیدند
 هر شب از مروج چرخان و آندجاری عسکرها بکر مبرست و از
 انواع مافوس و چراغ انعام گن بری و چین و طاق باندی بسیار
 می نمودند و استیهای صندو از انعام آرایش و روشناسی بآرد زانو
 بر روی درباری زیر نغمه در نظر نشانایان قاجار نو بودند
 شاه که از گوشه بنشین مشهور لشعیر و بجز و شهر شد دارا شکوه
 قارمخ جلوس بعظم آردند خدمت پادشاه از پیشان داشت عالی
 از عمارت مصروف و لشرا باطل اوقات سرید کلی بدست و بدست
 معین دل می چون گل خورشید شده بود
 کلمه حق و غبار باطل را مضروب

تایسرخ خالوس شاه حق آگه را
 قل الحق گفت الحق این را حق گفت
 از راتنگ سلك شرقي بعرض رسید که اهتمام خال عریف محمد قلم
 در جنگ شجاع نقد حیات در باخت *

چون از عهد جمال الدین محمد کبیر پادشاه حساب بدای
 حال و سواد دفتر و خالوس خود را از غرا فروردی نه سواد از نواد
 نیز اعظم در برج حمل باشد تا آخر اسفندار گذاشته معنی
 بهاء الهی ساخته بودند از آنکه بنگین معیوس و پادشاهان
 آتش پرست شبیه بود پادشاه حق شایان در پارس شریعت
 گوینده حساب سال خالوس و جشن نورال و سواد عربی و قمری
 گذاشتند و حساب دفتر را نیز جان مقرب فرمودند که سواد و سال
 عربی بر مال شمسی مقدر باشد و جشن نوروز را شایانی
 از میان برداشتند اگرچه هر که از تمام ریاضی و نجوم بهره دارد
 و بر توانای عبور نموده میداند که باوجود نوروز موسی و اسم
 ماهی آنها بیهوده نامهای فروردی و اردی بهشت تا اسفندار زدن
 زدند اما جدا موضوع گشته اند که اسمهای آنها بیهوده اندای
 سال در تقویم بغیر قدیم موسوم - الحاق می نویسد و شایانی نوروز
 که غرا فروردی آنها باشد در کرمان و بغداد سورت موسومها
 مینامند باین نوروز که بنوروز سلطانیه نیز نامیده می شود اما
 کار ندارد و حساب دفتر و حال و سواد ایران و تهران برل ماهی
 قمری قدیم است و نوروز سلطانیه که در اکثر بلاد محکم و هندوئی
 چنانچه در آن وقت العالم بطریق و نظار تا حال مینامند و مدار

فصول نهمه و گزیده زبانی و مرسلات فلسفیه و فصل شریف
و ربع و بیست و نه و عبره هر فصل و تاجیه و تاجیه و تاجیه
منصبتان همه از سال و ماه و روز معلوم می توان نمود از سال
عربی در اوست آن حال است ایضا پادشاه دیندار نظر بر عزت
و ایت تقوی نظر است که بسبب مخالفت و عداوت نوروز سال و ماه
مجموعی اهر جشن نوروز سلطانی مستمر باشد در همین ابتدای
سال ما عوض و عید را که از فصلی مشهور توان بود و پادشاه هر
روزه از عهد ایللی حضرت سالانه داشت منصفه هزاره بود
و از عطا نموده خدات خدمت احتساب و عبادت بود و در
منصبتان و اهری همراه از تاجیه و تاجیه و تاجیه که رواج
خرابات خانه و نماز بتری و بیت پرستی و تاجیه و تاجیه و تاجیه

الحال مذکور باقی احول بر میان دارا شود و مثل کارهای برادر
که بعد از تربیت از جنگ در آید و اعتبار چندین روزان خانه صحت
ایمان جاری گشته خود دارا شود تا بهر شکوه و زیاده و صده و قسری
جواهر و اشرفی و جاد اساسی خدمت محال و احوالش گرداند و از احوال
آباد اعتبار نمود باقی خزان و احوال و سرانجام ضروری ساخته
انبات برده دوازده غیل از و سوز گردد حواله بعضی توکل
قدیم و جدید بر ذات و نظارت جاد خواهد برای سعادت نمود و در
که زود از غلب بر خدمت دران شهادت بعد از چهار باقی کرده که مسافت
راه طی نمودند همرا دست قنارت و بعد از بیرون حال خدا دان دراز
نموده باهر مشقت و گریه شدن در هر چه بدست هر نه آمد و آید
توانستند اشقون بابا و امیران سوگ و غم بران بدار

بها که سال بسیاری از بالای فغان فرود آرزو بر شتران بار نمودند و
 عوض آن بعضی عورت را از زبور عربان ساخته از بالای کوههای
 شتر بر فغان سوار کرده در صحرا حرکت دادند و باقی اسباب را هورف
 که راه یافتند و دانستند بردند و خواجه سرایان که مانع آن جماعه
 نتوانستند گردید از سر حاکمی و ملاحظه تعاقب انواج پادشاهی
 دل باخته همان فغان عواری عورات را بدر بردی و بدارا شکوه
 بدوستن سرملیه آبروی خود و ناموس آقا دانسته با هزاران هراس
 دران شب تار عقب دارا شکوه دشت پیمای گردیده بعد تغایت یک
 شب و روز که متصل راه رفتند بدارا شکوه بدوستند و آن سرگشته
 وادی سرگردانی در کمال تشویش و محیرانی که بی سر و سامانی
 و غارت زده آوارا آن دشت و صحرا بود بعد هشت روز بنواج
 احمد آباد رسید متصدیان احمد آباد که از فتح عالمگیر پادشاه
 و هزیمت و فرار دارا شکوه اطلاع یافته بودند عواری سید احمد
 بخاری که به نیابت صوبه داری در احمد آباد از طرف دارا شکوه
 مانده بود و با دیگر متصدیان رفاقت نمود باهم مصالحت عاقبت
 بدی نموده متفق گشته شهرت مشهور نمودن و با اتفاق برای
 استقبال دارا شکوه بر آمدن بخانه سید احمد آمده او را در همان
 خانه مقید ساختند و با استحکام بقدریعت شهر از روی اتفاق
 بی نفاق برداشته کوه - لطافت محمد اورنگ ژب عالمگیر پادشاه
 باند آرزو ساخته آماده ممانعت و مدافعت آن برگشته وادی
 حیرت گشتند - بعد که دارا شکوه مشاهده نمود که برگشتگی این
 همه جا استقبال و پیشقدمی مینمایند دل از تصرف شهر برگزیده

بهرگفته گری بدر گوی ایست آید رفته از آنجا بگویی بولی که
از جمله سرکشان دره زبانی مشهور آن طبع گفته میشد آنها
برده بدنام اعانت نمود *

آید شیری را گفت رفته مزاج * احتیاج است احتیاج است احتیاج
و کاهی رفیق او گفته از سر حد گهرات سر آورده بناله حد
ملک کپه رساند درین ضمن گل محمد نام از بهرانی او که حاکم
بندر صورت و بهر و چ ساخته بود با فریب لا اله - و او در حد پناه
برقنداز با او رسیده عشق گریه و زاری در کپه ده وقت آید
با حد آید شرط عیادت و خدمتگاری بنامش رسانده و خان خود
را بطریق پشاش نامزد بهر شکوه نامزد نمود کار خود را در
بود و کارا شکوه باز چشم حد و رعایت از دانست فری - شهر نامیده
انجام همه متوجه احوال هر حال او نگردد آید شریف را آید اسماعیل
بکمال بهروزی پیش آمده ملاقات نمود *

بوقتی که در است را بار بود * زره پاشی نوبت شد می بود
بوقتی که سختش شد و خانگیر * ندرده خدمتش گهر از حرار
آخر در سه روز باحد مختل ساختن زمیندار سعی بهرینه بگر
بره ناچار با بد استکار و دل بر از شعله نار بهای بگر اختصار کرد
چون بگذار حد شد رسید و بروز بوقتی که تا این روز رفیق این
بد فرجام آید از مشاهده نا سوادقت روزگار و دانست آن بر گفته
اختر دل بود رفته حد گفته بطریق برار و در آن اوقات اخبار
نمود بعد که آن بر گفته واهی حیرت بواسطه جانی و بعد صحرا
نشان آن دیار مدراء گفته دارند احتیاج نمودن به پش آمده

تجارت و کوشش از قسمت آن جماعه نجات یافت و بوقایت ملکشان سرور آورد سبزه منشی که سرگروه آن قوم بود بامتنقبال برآمده بامر از تمام ایضات خود برده بعد تقدیم خیانت براه نمونی روانه خلعتن ایران خواست که بدو راه گشته از اینجا بغدادهار که درازده منزل مانده بود رساند و درین باب بمعالجه ترغیب بعیان آورد دارا شکوه برگشته اخذت باز روی باز زود بدست آورنی تاج و تخت و تنخیال محال منصرف گشتن ملک و مال از قبول ایا نموده اراده است تعلقه ملک جیون زمیندار دهاندر که از سابق سرهون احسان دارا شکوه بود و ادعای بندگی و اخلاص خاص در عرضه و بدام می نمود پیش نهاد خاطر ساخت

چون بیره شود مرد را روزگار • همان از گندکش نباید بگر

چون بعد و طن آن زمیندار بد کردار رسید ملک جیون برآمده چون اجل باگهان استغیال نمود

• بیت •

اجل راه هر کرد و انقیاد پیش • کسان مید دام فغاسوی خویش
همینست خندان و دامن کسان • کشید از قضا تیغ کین از میان
چون میزبان مهران کش حق ناشناس ایضات خود برده فرود آورده
کمر بمهانداری بست از اتفاقات در همان دوحه روز ناله بیگم
زوجه دارا شکوه که دختر پرویز بود و آزار اسهال داشت و دیعت
حیات نمود از واقعه او که باهم محبت با برابط داشتند و آن مغفوره
درین معنی از قصه کاهیده مرده بود که کوه اندوه بر دل دارا شکوه راه
بیانست و غم و غم و الم بر الم افزود - از آنکه در ایام بد مدتی چرخ
عقل نیز بحال نمی ماند نظر بر ایتیم اندیشی نموده ثابت از

همراه کن محمد که عالی رتبتی خلیف بود و بیاضی
با اخلاص بود و راضی بودا گردید و بیگردد و خواجده سلطان که
رجون داشت او نیز با چند نفر معشوقه غلبت بود و در آن
ساخت که در مظهر شاه میر پور قرار گرفته بود و در آن
خود با چند خدمتکار و خواجده سوانی تا کوه حیات و بعد مراجع حاتم
قرار محفلت ایران داد که باستانان نقد و جفس و پند و اندرز
چون باز آمد ایران دست فتنه‌ها در حمله پیران کردند ملک چاره که
بجسب ظاهر کمرو داشت تا ایران پند بود بحسب پادشاه آسمانی
و توفیق اهل خود حق ملک احسان چندین سال و اهل سلطنت
در نظر و تدبیر دستگیر سوانی آن سرگشته بود سرگردانی بود
تا بوی رفت یافت بروایت جهان بر آمده چند نوبه دست
طی کرده برادر خود را با جمعی از مردم هر دو را در آن منع کرد
خدمت داران خود گذاشته خود اعتراف آنده بعضی سحاب میری
میر ایران سرانجام داده همراه گرفته در توبه حاتی میری مشقت
گرفته سرانجام نمود - برادر را با جمعی که قهرمان داشت و اهل
سر داران خود رانده در دست دست و پا کردن و نه در نظر سلطنت
با جمعی شکوه و دیگر همراهان نزد آن حیران و در پرست بیگانه
سرشت آورده در جانی که فرموده نگاه داشتند و حفاظت نمود
خدمتی خود بر حقه چو شکوه و برادر خان کوک که از اسیر پنداشتند
دارا شکوه سامور بودند پوشیده نظام داد و پادشاه خان موجود
نیز خطی مشتمل بر خمس اهل خود بودند مشغول داشت و آن
روایت ساخت با آن خان در آن ساعت سرده داشت و در آن

ملک جیون بدست شتر سوار تیز رفتار احوال داشت - بعد
که بعرض رسید بمطالعہ در آورده بهمرسان خاص اطلاع داد و تا
رسیدن خبر نانی در اشغای آن کوتیده لب و زبان را باظهار
شفقت و خوشوقتی آشنا ساخته بنواختن شادیانه حکم نمودند
تا آنکه عرضه داشت بهادر خان مشتمل بر سیار کباب و دستگیر گشتن
دارا شکوه بسوی ملک جیون و روانه حضور گردیدن بنائیل مقصود
برنایست ملک جیون از مظر گذشت - و اواخر ماه شوال با اشاره
عالی شادیانه بنواختن درآمد و ضمیمه جشن جلوس تا عید فصح
گردید - ازین شهر که انتشار یافت عالمی زبان بدشقام و نفرین ملک
جیون بدنام گشت - درین سال امیر الامرا شایسته خان را بصوبه
داري دکن مامور ساخته پادشاهزاده محمد معظم را طلب حضور
فرمودند و برای ملک جیون خلعت و فرمان بعطای منصب هزاری
در صد سوار نزد بهادر خان روانه نمودند - درینوقت بعرض رسید که
سلیمان شکوه در تعلقه زمییدار سری مگر رسیده در بنه او بوسی نزد
براجه را جریب حکم فرمودند که بزمییدار سری مگر به بند و نصایح
بنویسند که نظر بر بهبود و مثال کار خود نموده سلیمان شکوه را
از تعلقه خود بر آورد والا پامال منصب سلطانی خواهد گردید *

از واقع ملک شرقی بعرض رسید که شجاع وقت رفتن
از اکبر مگر به باندہ براراد جدا شدن الہ وردی خان اطلاع یانده او
رامع و سر او بقتل رساند - وسط ماه ذی الحجه بهادر خان دارا شکوه
و دیگر شکوه را بحضور آورد حکم شد که پدر و پسر را همچنان
مساجل بر حوضه مدیل نشانده از دروازه سمت لاهور داخل

دارا خلافت نمائند و همچنین در نظر خلق جلوه داده از میان
هر دو بیوک چاندنی و بازار سعدالله خان وزیر قاضی ارباب شهر
نعلی برده بدخلی کینه در شهر آتش برده آورده در حمایت خویش
برای آنها سفید ساخت. بهادر خان بعد از مدتی در اصفهان در میان
مذکور حضور آمده شرف قبول مقام است و مورد مبالغه می باشد
گرفت روز قریب ملک جیون که مخاطب صفت یکی خان سراندری
یافته بود وقت داخل شدن شهر و گشتن از رستگاری بازار
از مردم لرزانی و هراسناکان دارا شود و اصفهان حرمه پستان
کوچه و بازار و تالارهای هر قوم که بنشیند و همچنین شهر آتش
بود بر سر بازار خان و همراهی از دستم نعلی آن شهر حسن
و عاشق است آنکه رنگ و نسج را عادت و زینت که چند نفر
مهرج گشته از با در آمده ملک گشتن و بسیاری از می گردیدند
تا اصفهان خان که بر سر او سپهر در شهر رفته از آنجا به در می گردیدند
اعضای و جدا شرف عازمت در دست گویان آورده آن غیر مایه ملک
و هنگامیکه حضور در شهر در آنجا به سر می برد که از مردم و اصفهان
از حالت در زان و بازار و تالار و تالار و تالار و تالار و تالار و تالار
رسیده در جمع آشوب می گویند نعلی که همراهی ملک جیون
جان پدر نمیرد از برای باورهای آغوش و آغوش و آغوش و آغوش و آغوش
و نجاست بر سر اصفهان و اصفهان که به است آن نعلی و اصفهان
روز دیگر که غوثول بموجب حکم قریب نعلی و اصفهان و اصفهان
ظاهر شد که هیئت نام اصفهان و اصفهان و اصفهان و اصفهان و اصفهان
نعلی و آشوب تمام شهر گردیده بود و باغهای و اصفهان و اصفهان

هیبت را بقتل رسانده روز دیگر که آخر ذی الحجه الحرام باشد
فرمودند که دارا شکوه را موانق روایت نمایا که از دائره شرح
یا بیرون گذاشته تصوف را بدنام ساخته کار باساد و کفر رحمانده
بود مذبح ساخته نمش او را بر حوضه نعل انداخته دو باره زنده
و سرده او را از رسته بازار چوبها گذرانده در نظر تماشاگران که
انفیر بر حال و سأل کار او گریان بودند جلوه دهان برده در مقبره
همایون مدفون ساختند آری

• بیت •

نخست دارا پابدار از دور گیتی داشتی
تاجش اندر سر مقتدر کس ندیدی در جهان

• بیت •

میش دنیا اختار خواب غفلت بدش نصبت

در خیالش اینقدر آلودگی ای دل چیرا

و حکم نمودند که سپهر شکوه را در قلعه گوانبدار برده نگاه دارند •

چون بسبب اختلال احوال ملک و عبور لشکر و انواع دریا موج

هر طرفی خصوص طرف بلاد شرقی و شمالی تا در حال لشکر کشی

به میان آمد که بعضی جاگمی باران نازل و آن گردید غلغله رو بگرانی

آورد نظر بر تاهیت حال خالق الله و ترحم بحال رعایای شکسته احوال

حکم معافی را هداری که بر سر هر کفر و سرحد و معبر آبهای گرفتند و

مباغ خطایر حاصل آن واصل خزانه میگردد و پاندری که در هر

ماء و حال بصیغه کرایه زمین و مکنی که همه اصناف گران و کمبختان

صداک محرومه از نصاب و کمال و چیزی فروش گرفته تا هزار

جوهری و صراف که بر هر گیل زمین بازار و مروده نشسته و دکان

حاجان باریک و فراغت می نمودند نیز سرکار مستوفی محمول چوبی
 میدادند نیز کالی زیاده از آنها مانده بود خراج میگرفتند و اجوات
 مشروح و نامشروع دیگر مثل سر شکاری و بر شکاری و بر کاسی
 و چرتی باجاول و طوقه و حاصل ایام بازار مهر و جاترا که از
 معین خانهای عاود برگشت دور و نزدیک هر سال بنابر چنان
 یک آیم نراهم آمده باریک و فراغت اندک می نمودند و از
 مسکرات و قمار خانه و خرابات خانه و سرخانه و شکرانه و بهار
 حصه وجه ایوانی قرض که داریت عدا و معین قرض خواجه
 می شد و غیره قرض عدا که از عده اجوات ایوان بزرگوار
 و خان باریک سرکار میگرفتند از قرض عدا معین معین
 و سواي آن عشر خمس عدا که بجهت و بایع الله و بایع کرسی
 دفتر دیوانی محمول قرضی آن بروس رسد ایوانی تصدیق آری
 خانه معین نمودند و بجهت اصرای این حکم چنانچه در مواج
 احکام چون مطاع عدا مطاع مع غیر این ایوان و احکام
 در معین اما نفس اصرای است که اگرچه پادشاه عدا بوزر
 برور حکم معین اجوات مذکور نمودند و احکام مطاع آن به
 حکم عدا سواي محمول باختری که مستوفی آن محمول بود
 بای نعت و حکم بشین مشهور تصدیق می آمد موقوف حکم
 بعمل آمد بای اجوات هر چند از طرف پادشاه مدافع گردید بای
 فوجدان و جائیدادان نور است عدا مست است از اخذ
 کوتاه نموده بودند اول بای مست که قرض و داریت آن در حال
 جائیدادان و فوجدان و محمول عدا در عدا

عالمگیر و قلمرو ممالک محروسه هندوستان نمائند دریم آنکه دامهای اکثر ابواب منوعه مذکوره از تعامل و عدم غور با از راه کفایت ایندیشی دیوانیان خلاف مرضی که بایستی از نسخه دیوانی منها نموده وقت تقاضا باریات طالب در پروانه جائید عمل حشو و منها نموده تقاضا می نمودند بعمل نیامد و جائید داران عمده بدین حیثیت که دامهای این ابواب در پروانه تقاضا ما درج گشته و طبع زیاده طلبی و ظلم تلوا آن گردیده راهداری و بسیاری از ابواب مذکوره بدستور سابق بلکه مزید بران بظلم و تعدی میستفادند اگر از روی سوانح و وقایع بعضی برگزینت بعرض میرسد بکمی منصب و تعیین گوز بوداران معاتب میگردیدند و گوز بوداران مبلغ گرفته چند روز اخذ آن ممنوع ساخته می آمدند و بعد انقضای ایام معدود بوسیله مربی و ساخت و کا کمی منصب بحال میگردید لهذا بدستور معانی پیشتر ابواب بظهور نیامد خصوص از راهداری که نزد خدا ترسان حق آگاه بد ترین ممنوع و ماده نفاذ و مسافر آزاری ست و مبلغ کلی محصول آن می شود در اکثر ممالک محروسه قلمرو هندوستان از بیوداریان و مسافران بی بضاعت و ره نوردان محتاج فوجداران و جائید داران زیاده از سابق بظلم و سختی میگردیدند و الحال هم میگردند و زمینداران از مشاهده عدم باز پرس آن در تعلقه خودها زیاده از راههای تعلقه حکام پادشاهی شروع باخذ آن نمودند رفتارفته کار بجائی رسیده که مضاعف قیمت جنس و مالی که از اولنک و بذا در خرید می شود تا رسیدن بشکل مقصود بخرچ در می آمد و بر سر سادجست و تعدی راهداران و زمینداران تمام مال و آبرو

و جان چندین هزار مسافر و مکره‌های اینو طلبت بداد خدا عبود
 خصوصاً مرشدی شد پیشه دکن قبل از علاج و بعد از علاج که انشاء الله
 تعالی در ذکر پادشاه شهید مغفور محمد فرخ پور بران قلم جاری
 خواهد گردید و دیگر اعتباری سرحدی ستمی و ظلم راهداران
 بجائی رسانده اند که از احاطه بیانی نیست مگر حق بیاد
 و تعالی پادشاه مثل ضابط حق پرستی را یعنی طایفه بدو عادت
 تسلط بخشید که چندین بار از وی گذار رسیده بشوای سیاست
 مینا سازد و این صورت شاید این ظلم راهداران مروج انقام کرده و

ذکر محاربات که با شیواج بر شاه و غرضی

پادشاه زاده محمد سلطان و مینا خود دانی باز

بعد که پادشاه زاده محمد سلطان بتالیقی و سپه سالاری
 عظیم خانی چنانچه بکزارش آمده مامور گردیده تعالیا کنان که
 درین مابین چندین مقابله و محاربه عظیم روی داد میرفت تا آنکه
 شیواج بجهانگیر نگر رسید از سرفرو پسر انجام و گرد آویز فوج و
 توپخانه پرداخت اگرچه در مه جنگ سلطانی که بتجرب و تفصیل
 آن پرداختن خالی از طول کلام نیست نمود و هیزار مغلوب گردید
 اما بحسب آنکه بیشتر اختیار فوج و تعین امرا بتجرب و عظم
 خانی بود بر شاه زاده محمد سلطان گران می نمود و برین معنی
 شیواج اطلاع یافته بفکر مثل ساختن دل پادشاه زاده طرف خود
 افتاد و از راه رفته سازی غدر آمیز اکثر اوقات با رسال و صل و نامه
 و ایست که دام و کمالات ساختن و تعمیر بدست آوردن دل جوانان
 را تحریک کار است حال در تقریب پادشاه زاده نسبت بطرف پدر

انداخت و دل پادشاه زاده را بدست آورد رفته رفته رفته تدبیر
 تدبیر آمیز را بدریغ استعلا داد که بقبول از درواج صبیله خود که از
 سابق نامزد بود پیغامهایی ایله فرستاد دیگر رفته و لغزش تمام در نیابت
 عقیدت پادشاه زاده راه یافت از آنکه جوانی را از وفات و صحبت
 و نصیحت پیران آموخته کار نفرت می باشد و بصیحت بی کمالی
 بدستال که ماده زوال عقل و دولت و آبرو و زبانه رغبت بهم
 میرسانند دران ایام نداشت انجام بحسب درهم اندازی جمعی از
 نام پیشگان واقعه طلب و فسادان صاحب غرض میوان پادشاه زاده و
 معظم خان قیصر خاطر روز بروز زیاد میگردد کار بجائی کشید که پادشاه
 زاده از اثر نفوذ افسوس مخالف و دشمنی همدمان عرب و محم قصد
 ملحق گردیدن بشجاع پیش نهاده خاطر ساخته باندیشه دور از
 صواب اواخر ماه رمضان شروع سال سه از جلوس مصحوب مصاحبان
 و مقریان خانه بر انداز پیغام این راز بشجاع فرستاده آخر شب
 باتفاق امیر قلی داروغه توپخانه خود و قاسم علی میر نوک که
 ماده شعله انرژی این نهاد بودند و چند خواجه سرا با قدری از
 خزانه که توانست و جواهر و خدمه محل خود را بکشتیهای آب
 گنک که در میان حائل بود رساند شجاع که بعد رسیدن خبر این
 معنی را از عطیه و فضل الهی دانست بلند اختر پسر خود را
 بانجان بیگ نوکر عمده خود و چند کشتی و کهار بسیار برای
 استقبال و آوردن خزانه و احباب پادشاه زاده بکنار دریا فرستاد
 بعده که پادشاه زاده بآنطرف آب رسیده و مردم شجاع از آب عبور
 نموده شروع به بردن خزانه و دیگر مر انجام نمودند افشایی این راز

سرسنجه گردید و خبر که بمعظم خان رسد ازین سوانح غلغله انگریز که
 خیمه سیمه نقل نقل برآ و پیر گشت قبل انتقال در جفره
 پادشاهی راه یافت و اکثر پندهای پادشاهی ثبات دل و پا باخته
 حومه و انتقال از دست دادند اگرچه معظم خان نیز در باطل
 قیامت مقرون و اسوده خاطر گردید اما در ظاهر کار وجود و عدم
 پادشاه زاده را مصاری دانسته سر رشته انتقال از دست نداده
 باستقلال و تزک تمام سوار شده در خبرداری موبچال و تحلی سیه
 و دندنی همراهم گزیده در تدارک این سوانح نامانم بر داشتند
 لیکن چون ایام پرست رسیده بود از نظام امواج و شکستی دل
 امواج و چهار طرف فرگرفتن آب اضطراب تمام فرداها راه پاست
 و سواهی این تدبیر مضطربتر مید که بتفاق ذوالفقار خان و اسلام خان
 و فدائی خان و آخر خان و راجه اندر سی پندله و دیگر پندهای
 کار زار دیده آجوده کار پادشاهی که کرمکی قوج او از سابق و حال
 شده رسیده بودند بغارت سی کرمی از انگریز در مکن و سیم مرتفع
 فروه آمده برای رفا لشکر بهام بر شکل بمو برند. دایود خان صوبه دار
 بهار که برای کرمک مامور گردیده بود برین خبر اطلاع یافته بتصد
 سلحق شدن بلشکر از مکن خود روانه گردید اما بمسب شدت باران
 و طغیان آبها در راه توقف نمودن ضرور گشت و خیمه متعین شدن
 دلپور خان و روانه شدن او از حضور نیز در لشکر انتشار یافت و قوج
 شیخ بقوت نواره مکرر خود را بالگر نگر رسانده و غافل ساخته
 بر سر معظم خان تلخت می آورد باز جود توده نمایی که از
 معظم خان بطور می آمد بسبب ناموافقت و نفاق درازان

بعضی کومکبان فرج پادشاهی مغلوب گردید و پایی استقلال
 بسیاری از جارت معظم خان اطلاع یافته خود با جمعی از قبل
 برآمده بداندھی دلباختگان پرداخته بار دیگر حمله آور گردید
 و در سه امیر نامی شجاع مثل اسفندیار خان و نور الحسن
 و گردهر و اتور گشته و زخمی گردیدند - باز اثر غلبه از طرف
 لشکر شجاع بود همچنان در اکثر محاربات رو میداد تا آنکه ایام شدت
 یاران منقضي گردید و آب رود خفها و طغیان موج دریا رو
 بتخفیف آورد و دلایر خان رسیده بفوج پادشاهی ملحق گردید و
 خبر نزدیک رسیدن دلایر خان نیز رسید و روز بروز لشکر معظم خان
 را تقویت تازه بهم میرسید تا آنکه دلایر خان نوز بانو ده هزار سوار
 افغان جلالت کیش رسیده به معظم خان ملاقات نمود و معظم خان
 از عطای چند تفوز پارچه و اسب و فیل و جواهر و مدد نقد او را
 معزز ساخت - کوتاهی سخن شجاع با کبرنگر رفته صبیح خود را
 بعقد از دواج پادشاه زاده در آورده از زرینه و جواهر و انزو اسپهای
 عربی و عراقی و فیلهای آراسته از ساز طلا و مینا و براق نقره
 در چهار دختر داده مقرر نمود که پادشاه زاده محمد سلطان
 چند روز در اکبرنگر هم آغوش عروس عیش و نشاط یوده بعد
 خود را بلشکر برساند و خود از سرنو سر انجام محاربه و مقابله
 معظم خان نموده بآراستگی لشکر و ترتیب توپخانه خشکی
 و چند هزار کشتی نواره که مدار جنگ آن سر زمین بر مصالح نوار
 و جنگ دریاست برابر لشکر پادشاهی فرج کشی نمود اگر بتفصیل
 محاربات و توندات رستمزاده و تدبیرات حکیمانه معظم خان که بعد

لشکری بر شکر و پیوستن دایه‌رخانی از بطور آمده پروانه سرشته
 کلام باطلاب می‌شد حاصل کلام در دوست بالزده نیست روز سواران
 عظیم بدین آمد و هر یک فتح و نصرت نصیب فوج پادشاهی
 گردید و شجاع قرار نموده باز بقوت توانا جنگی که بیشتر بروی
 دریا از شخصی از کار زارهای معصوم و مجنون بمقابله می‌رفت
 و درین مابین یک نالغان و بسیاری از مردم نامی پادشاهی
 بکار آمده و از اسامی خان و فتح جنگ خان و دایه‌رخانی و دایه
 خان تردیدات نمایان بروی باز آمد مخصوص بعد که پادشاه زنده
 محمد سلطان با اتفاق بلند اختر پسر شجاع برگشته اختر افروز خیم
 پیوست از طرفین تردیدات صف ربا که هزار از هر طرف غالب
 و مغلوب گردیده باز بمقابله و مقاتله می‌پرداختند روز دوازدهم
 جنگی بسیار از شرب نوبت فوق و مستغرق گردیدند - از جنگ جنگها
 که مابین هردو لشکر بر داده نقل بک جنگ که خانی از فرانس
 نیست قابل تحریر دانسته محلی از تفصیل آن بزرگان خاندان
 میدهد چون آن طرف آب تنگ فوج شجاع سردار بی‌بله اختر
 و دیگر سرداران جنگ جو بتوجه آنجهان آشوب که گذار آب بر سر
 معبری که بعضی جا بایاب بود چیده بودند رسیدند مستعد قرار
 گردیده چشم بر راه رسیدن فوج دریا موج پادشاهی داشتند بعد
 که فوج معظم خان که هزارانی از طریق قورانی با آب خان تعلق
 داشت بگذار آب رسید چون بعضی جا آب تا سینه می‌رسید
 و بعضی بایاب دو طرف چوب نصب نموده بودند تمام لشکر
 از ملاحظه بسیاری آب و بار بدن آنش گونه نوب و تنگ از نوب

قدم جرات پیش نمی گذاشت. آغرخان اسب خود بآب زد و از عقب آن دایرخان فیل سوار خود بآمد و اند بعد آن پسر دایرخان که بر اسب سوار بود با دیگر داوران بطریق یورش جان بازی را کار فرموده مقابل توپخانه آتشبار بدو در آمدند و بغیرت همپیشی تمام لشکر خود را بدم آب و آتش زدند و فیال هم میان چوب بندی که برای نشان پایاب نموده بودند روان شدند و از دور گوله توپ و گلوله تفنگ چنان متصل هم یاریدن گرفتند که فرصت چرم و انمودن نمیداد و بهره می رسید سوارب آینه سر بآب فرو می برد نشان از پندار نمیکردند و درین هنگامه عبور سپاه از صدمات اسبان و فیلان نشان چوب بندی بحال نمانده و از بسیاری توده سپاه و چهارپایان رنگ زیر پا خالی گردید و پایاب باتکل بر طرف شد لهذا سوار و پیاده بی شمار شرق بحر نفا گشتند در همین حالت پسر دایرخان از موج دریا مع اسب بآب فرو رفت که نشان زنده و مرده از نیافتند و از غرش بان و یاریدن توپ گلوله و فرو گرفتن درد یاروت که پدر پسر را نمی شناخت و برادر بحال برادر نمیتوانست پرداخت تمام دریا گلگون گشته بود جمعی را که اسب شنا کرده بر آورده نجات یافت و بعضی کشتاوری میدانستند و از صدمه گوله و بان محفوظ ماندند جان بر گردیده از آب گذشتند آغرخان که پیش فیل دایرخان شمشیر زنان اتبوه هجوم سوار و پیاده فرج خصم را ازهم میدیدند ناگهان فیل محست مقابل آغرخان باشاره فیلبان رسید آن مبارز فیل پیکار بر روی فیل حمله آورده شمشیر بخراطوم فیل رساند و فیل آغرخان را مع اسب بخراطوم

گرفته از جا برداشته چنان بر زمین زد که رانک و سرکوب بنام
 ده قدم از همدیگر دور افتادند اگرچه هر دو صندل خوب بودند اما
 روده اسب کمبخت و آخر خان در همان گرمی باز خود را جمع
 ساخته به چمتی و چالکی تمام بر اسب رسانده باز دیگر آن بهادر
 فیل نبرد قصد مقابلت فیل نمود اما از آنکه در اسب طاقت نبرد
 نداشت و دانست که باز روزی بالای سیاه آهن تابانی جان بهاد
 دانی است از عجب فیل خود را برابر فیلهای رسانده ضرب ششبر
 فیلهای را از بالا سرنگی ساخت و بوق کردار از پشت اسب چنان
 برگشتن فیل حراز شد اما از آنکه کجک فیل بیست نداشت و فیل
 در فرمان نمود و نیتانصبت چه کار کند درین قسمی یکی از نوکران
 او گفت خنجر از کمر و غلاف بر آورده بر بدگوش او حمله کرد
 حالت دایر خانی که فیل او بمقابلت ده بیست قدم عقب تویان
 می آمد و از دور نبرد رستمانه آن بهادر فیل نبرد مشاهده میفرمود
 فیل سوارى خود برابر او رسانده آفرین و تحسین گویان اطراف
 فیل بطریق تصدیق شدی گردید آخر خان گفت من این فیل
 را برای حوکار آن خداوند بقیه آورده ام امیدوارم که به فیلهای حوکار
 خود بفرمایند که داخل فیل خانه نمایند و برای حواری من از
 اسبهای کونل مرحمت گردد دایر خانی باز دیگر ازین تحسین
 کشاده گفت که فیل هم بشما آفرینی باد و شو اسب عربی و ترکی
 باغوشان تواضع نمود و بویکی از فیلهای خود فرمود که بر فیل سوار
 شود و آخر خان خود را به پشت اسب رسانده با سیدای از غل
 جادیت کوش و افغانان قدم پیش بمقابلت فوج خصم پیش قدم

گردد دست بقبضهای گمان در آورده مدایی دیار گیر بپوش برون
رسانند

دها ده بر آمد ز هر بهاری * چکچاک برخاست از هوسوی
تو گفتی هوا تیر باد همی * سراسر جهان تیغ باره همی
و بعد حملهای بیایی و چیلشهای بهادرانه که در مه سردار شجاع
با بسیاری از مردم غیر مشهور از یاد آمدند و جمعی از فوج
پادشاهی نیز بکار آمدند و زخمهای سرخروئی برداشتند فوج
هراول خصم از روی فرار نمود و پسر شجاع تاب استقامت نیاورده
رو بفرار آورده تا نزد پدر بند نگردید - ملا امیدی نام شاعری بود که
شعرهای برجسته ابدار میگفت چون از دلیر خان غبار خاطر
داشت بعد غرق شدن پسر دلیر خان بجای مدح این چند بیت
عمدا بتغییر زبانی غرض گفت تا بشعر او گمان نبرند و به دلیر خان
وسانند *

* بیت *

پسر نواب دلیر خان از اسپ غلطید و رفت
بر سر و ریش پدر دو یکنفس گوزید و رفت
چون پدر بر نیل بوه اسوار و او بر اسپتی
آ جرم از روی غیبت بر پدر قهرید و رفت
گرد بانگی بود از خاشاک و که جمیع آمده
در میان آب چون سرگین بخود پیچید و رفت

بارجود چنان منالطه روز موه بعده که دلیر خان برین اشعار اطلاع
یافت دانست که شعر کیست و قصد گرفتن او نمود ملا امیدی
گرفته بلمکر شجاع رفت و بعد چندگاه معظم خان راشفیع ساخته

دست برو ملک بسته خلعت دایره خالی آمد و دایره خالی به
نقد با خلعت با او توافع نموده مصاحب خود ساخت *

الفصل بیستمی و آفرینش عجب بر سر نهایی قلب و
بر روی دریاي گنگ بنگ نواره و بمقابله عجب در سواد اطراف
نژده که از معجزه های مشهور آن طایع و مکان مانع پادشاه زاده
محمد سلطان که بعد از کد خدایی مقرر گشته بود بمجلس می آمد
و مردم نامی بسیار طرفین گشته و بخشی میزدیدند *

الحال مذکور حضور می بردند که حضرت خلد ملک از شریف
پیشینی پادشاه زاده محمد سلطان به شجاع و توندی های فزاینده معظم
خل خلطه آردند از راه احتیاط و خلعت ملک دایره پنجم ماه رجب
الاول سال مذکور خود بدولت منوجه دست شرفی گردیدند. پس
آوان راجه جسونت را با نقاش محمد امینی خل و اعتماد خل
عرف عبد القوی از سرفروختن طلب بهار راجه ساختند همه چار
کدان و داد دهان و شکار افشانی طی مسافت میفرمودند. بیست
و نهم شهر مذکور پادشاه زاده محمد معظم و دایره خالی از دکن رسید
شرف اندر ملاقات گردیده مورد عذایات گشتند. حوضه خالی
بصورت بنگه برای سوانی ذیل که اختراع پادشاه عالمگیر است
و فرمایش نموده بودند خل سامانی تیار نموده آورده از نظر گذرانید
بر ذیل بسته سوار شده بدایره زرگر خانه و دایره که آن را ساخته
بود خلعت و اضافه و ذیل و نقد عطا فرمودند. در مغربی از مقابل
کنار آب گنگ یک هفته مقام نموده و سطر ماه ربیع الثانی عید میرزا
سلطان نجم ثانی خرامانی باسم نورنسا خانم بغداد پادشاه زاده

مسجد معظم در آوردند و اکثر رسوم و عذایات پادشاهی در حق داماد فرخنده شیم و عروس مبارک قدم بظهور آمد *

دربین اوان خبر مراجعت نمودن پادشاه زاده محمد سلطان از نزد شجاع و باز پیوستن بمعظم خان بعرض رسید مجملی از تفصیل آن می نگارند که چون پادشاه زاده از سوسه و گمراهی شیطان که از مه ایام جوانی است و خیال خام بدام شجاع آمد آخر کار از ماحظه بدعاقبتی که با وجود عامی گردیدن در خدمت پدا بزرگوار نظر برمال کار عمومی برگشته روزگار نموده دانست که آخر جان و ایمان در تمناي آن دراست ندامت انجام باختن است ناچار ازان راه خطا نادم گشته بفکر مراجعت نمودن افتاد چون خود در اکبرنگر نزد شجاع و حرم او در تانده که از شجاع بفاصله یکساز منزل بود درین ضمن خبر بیماری محل او رسید بهانه و شهرت خبر گرفتن زوجه خود از شجاع رخصت گرفته بقانده آمده خفیه پیغام باسلام خان که بالشکر پادشاهی آن طرف آب بود فرستاده از اراده خود اطلاع داد و فوج بطریق مدد مع لوازم دیگر بر اشاره وقت معین طلب داشت ششم جمالی الاولی مع خدمه محل و چند خواجه مرابشهرت سیر و شکار ماهی سوار شده جواهر و قدری که توانست شرفی با خود گرفته بکنار دریا رسیده بر چهار کشتی سوار گشته رف معبری که اسلام خان بموجب اشاره خود را رسانده نظار میکشید روانه گردید مردم شجاع باین خبر اطلاع یافته کشتیها سوار شده تعاقب نمودند و از روبروی اسلام خان باتمپخانه و فوج خود استاده بود راکب نوارا گردیده باستقبال

پادشاه زاده و فتح کشتیهای مخالفی برافروخت و از هر دو طرف توب
 نامی شروع نمودند. اگرچه پادشاه زاده با محل خانی و دیگر سرد
 سالم از آفت بگذار رسیده اما یک کشتی که برای بعضی کارخانه
 و قدری از خدمه محل بودند و گران بار بود در سه گونه بسبب
 عقب ماندن بدو رسیده غرق گردید. آنهایی که کشتی چند نفر از
 ذکور و نرثات بصر فدا نمودند و بسیاری بدمه محال و رسیده
 کشتی اسلام خان از آفت غرق شدن محفوظ ماندند این خبر که
 معظم خان رسید گل گل شکفته خاطر گردید و همان وقت خود
 مختصر و حاضری و میره برای پادشاه زاده روانه ساخت و بعد از
 روز بدین پادشاه زاده آمده باظهار خوشوقتی و شغف در خود
 پیهم حقیقت بحضور پرورد نوشته مع عرضه داشت پادشاه زاده
 ارسال داشت اگرچه بعد از پیوستن پادشاه زاده بفرج پادشاهی
 شجاع دست و پا باخته بفرقرار افتاد اما باز محاربات صعب
 میل هر دو لشکر رو داد و در همین ایام چهارده لک و پنجاه هزار
 رزیده از خزانه مونگیر و اطراف آن ضلع نود معظم خان رسید و برای
 لشکر قوت سرزایی تازه حاصل گردید تا آنکه شجاع مغلوب هراس
 گشته ملک وسیع بدگاه را چنانچه معمولی از تفصیل آن برای
 قلم خواهد داد بتصرف معظم خان گذاشته روانه وادی گننامی
 گردید. و معظم خان که قبل از قرار او بموجب حکم پادشاه زاده
 محمد سلطان را با فدائی خان و چندی از فدویان دیگر و مصالح
 لازمه خبردار و از اذن خان مغلوب که مانع شریک فساد پادشاه
 زاده گردیده بود روانه حضور نمود بعد عرض حکم شد که اظهار حال

داروغه کور برداران سر راه پادشاه زاده رفقه از همانجا مقید ساخته
مع ارادت خان برای دریا بر کشتی سوار نموده برده به ملهم گنده که
از جمله قلعه های ارک دهلی کهنه است رساند - باز فرمان رفت که
ارادت خان را فدائی خان همراه گرفته بحضور آورد و فدائی خان
بعد رسیدن حضور مورد عنایات گردید و ارادت خان را از مقصد
بر طرف و از مجرا منفرع ساختند .

اگرچه میان اعلیٰ حضرت و حضرت عالمگیر پادشاه نوشتجات کله
و شکوه آمیز و معذرت های خضوت انگیز بسیار بمیان آمد که ضبط
نقل همه آن منافی اختصار کلام است و نقل ممرده خطوط اعلیٰ
حضرت بدست نیامد اما مضمون جواب دوسه نامه که خلد مکن
بخدمت پدر بزرگوار نوشته اند و از آن مضمون خط فردرس آشیانی
ظاهر میگردد بلاکم و زیاد بزبان قلم میدهد .

در جواب خطی که از نزد اعلیٰ حضرت مشتمل بر طلب
خواجه سرای چپتی نویس رسیده بود نوشته شده - بعد ادای
مراسم عقیدت بعرض اقدس میرساند که فرمان والا شان سوامر
نکاشته قلم مبارک که پنجم شهر حال در جواب عریضه این سریده
صادر شده بود عز و صل بخشید و از مطالعه تحریر کلک در بار
جواهر سلک دیده را نور و دل را کمال بهجت و سرور بخشید
المنة لله تعالیٰ که ذات فانص البرکات تقدس قرین صحت و
عانیست است - پیرو دستگیر سلامت - این مجبور حکم قضا و قدر که
بمشیت الهی در چنین ورطه خطرناک افتاده بچندین کلفتهای
ظاهر و باطن مبتلا گشته از خجالت و انفعال خود چه عرض

نماید که بر اعلیٰ حضرت هویدا نباشد - بدو حقه از درگاه ایزد مسئلت
می نماید که توفیق اعتراف این خاطر ملکوت با نظر و فرصت کافی
و تدارک مافات عذر خواهی از آن خویش عطا نماید تا کار و خدمتی
که موجب خشنودی بپادشاه و کعبه عقیقی تواند بود تقدیم نماید .
و از ذره پیرزی و بخله نوازی آن حضرت نیز چشم دارد که بدعای
خیر این گناهکار را که عبارت از توفیق حسنات و خدمت کنای
و ای نعمت است پاک میفرموده باشد . تهنیت و تهنیت عظمی امر
چنانچه قبل ازین نگاشته الشرازی است و از در بهادر چهره شادمانی
که ندارد - خواجه سراج چندی نوبس را هرگاه کاری می دهد جانم
شود که سعادت خدمت میسر شده باشد .

نامت دوم در ایامی که شجاع بدعه این در مقابل شاه‌کبیر
پادشاه عزیزست خورده قرار نمود و قبل از دستگیر گردیدن
دراشکوه خلعت عکس گرفت و ابر فاضلی می نمود اعلیٰ حضرت
در آن مدت نصیحت اعتراف آمیز ترشاند بودند و برای اظهار
خانه و غسل خانه اعلیٰ حضرت که مشغوع و معنوق بودند
بودند نیز درج بود و از اتفاقات در میان ایام ترشاند خطا هفتین
اعلیٰ حضرت که بفام شجاع فرستاده بودند بدست آمده بود
در جواب بدر بزرگوار خود نوشتند - بعد از آن مراسم طهارت
و عبودیت بعضی اشرف میسراند محیفه که خط خاص پس
از زمانی ایام حاضر شده بود پرتو بود انداخت به مطالعه ارقام
سرمایه سعادت حاصل کرد کیفیتی که نگارش یافته بود توضیح
انجامید از سبب گرفت و گیر خطوط استفسار شده بود بر خاطر شریف

مقارن نوشته شده باشد که این مرید در ابتدای حال و آغاز رفع
مرامی که بتقدیر ایزد متعال رو داده باشد آنکه چون آنحضرت
عقل کل اند و اکثر اوقات گرامی در تجارب پست و بلند روزگار
گذشته شاید ظهور این امور از قضا و قدر دانسته در شکست کار
این مرید و رونق بازار دیگران که ارادت الله بدان تعلق نگرفت
کوشش نفرمایند سلوک را بتجربی مستحسن قرار داده بود و
مستحاض است که بعد رفع شورش در استرطابی خاطر والا کمر اهتمام
بدیان جای بسته بدانی و سبک سعادت دارین حاصل کند و هر چند
می شنید که موجب ارتفاع غرور و فساد و برهم خوردگی مهمات عباد
بتحریر آنحضرت است و برادران یفرموده اقدس دست رها
میزنند و جانی میکنند گوش بسخاوان مردم نینداخته اندیشه
انحراف از شاه راه عقیدت نمی نمود لیکن از آنجا که اخبار
بی توجیهی حضرت بتواتر رسیده چنانچه از نوشته که بخط هندوی
بشجاع قلبی گردیده بود و خان و مان او بر سر آن خراب گشته
هریداست یقین حاصل شده آنحضرت این مرید را نمی خواهند
و آنکه از دست رفته هنوز تلاش دارند که دیگر استقلال پذیرد و
جمعی و توده این قدری که مصروف بر اجرای احکام دین متین
و انتظام مهمات مملکت است ضائع شود و بهیچ طریق ازین فکر
باز نیامده درین کار مصروف نگذیرد مراعات لوازم حزم و احتیاط برداشته
و از حدود مفسدهای ممتنع التدارک اندیشه مند گشته آنچه
بخاطر داشت نتوانست از قوه بفعل آرد و بر صدق این دموی
خدای توانا شاهد است درینصورت جمعیت خاتم این مرید

و قتی صورت خواهد گرفت که هر قلعه چو که در آنجا پادشاهی بر خیزد
قرار داده گردیده اند از سالک محسوب بهر رتبه یا بقدری این
دستگیر گردیده همراه برادر سیم خود بنشینند . بیت .

صورت ملک تا بران است . این ملک را قلعه پیرانی است
انشاء الله تعالی بعد از انکه از معانی بیکی این دو وجه ساخته
شود چرا این همه جهت احتیاط خواهد نمود . در باب آیدار خانه
قلعی بود آب خانه در محل خانه درین وقت که آن حضرت پیرانی
در محل می نشست چه در کار است . و بهر یوکار خانه مایوس نمون
و هکذا تصدیق شدی خواهد معبر می شد آنجا که دیگر بخنی بود
مامور گردید پوشاک مبارک به سفر سابق بی تعلل خواهد رسید
نامه ثالث در جواب خطی که اعلی حضرت مقبول
نموده بعضی تفصیلات مع تدبیر جواهر بات پوشاک دارا شکوه که

در محل مانده بود برای عالمگیر پادشاه فرستاده بودند نوشته شده
بعد ادای وظائف عقیدت به عرض اندس میروست و الا قبولی عطف
معاون که در جواب عرضی این سرود صادر شده بود در آمد
امالی و بهترین ساعات عزیز ارزانی داشت از وصل شریف
زات و تفصیلات جهای جهای نشاط و انبساط اندوخت و شکیب
صوم مرشد و قبله خطا بخش عذر پشیر امیدوار گردید انشاء الله که
اعلی حضرت بمقتضای انصاف و قدر دانی عفو را بر انقام ترجیح
داده این سراپا گناه رسیده را از گرداب اندوه و ملال هر دو جهل
اجات بخشیدند رجا بکرم ابودی و آتی است که می بعد موجب
مصلحت امری که وقوع آن نشاید این سرود بظهور نیاید خدا

خشب دان که او را بکذب و دجوغ گروخته گرفتنی نزد اهل اسلام کفر و در
چندک مال و ادیان مذموم گرفته اند میداند که این مرید هرگز بتجرب
ارباب نفاق مرتکب خلاف مرضی طبع مقدس نبوده و نیست
و خود را نائب حضرت دانسته بدین خدمت و امر خطیر قیام
سینایه لیکن انتظام اوضاع مملکت و ملت و تعالی رعیت
بظاهر نداشت امکان نداشت لهذا ناگزیر برای پاس ملک و حال
رعایا روزی چند این نوع سلوک که بخاطر خطور نمیکرد می ورزد
و خدا آگاه است که چه شرمندگیها که ازین رفتار ازم نشده
انشاء الله تعالی همین که امنیت در مملکت پدید آید و غبار فتنه
فرور نشیند جمیع موقوفات خاطر اشرف بوجه احسن و دلخواه
صورت خواهد گرفت این مرید که خلعت عمر خود صرف رفا
جوی و نیکو خدمتی نموده باشد بجهت موقوفات دنیوی و نایبه
چگونه راضی میتواند بود که اوقات فرخنده سات آنحضرت که
جان و مال و عیال نثار تحصیل خورسندی ایشان است بجمعیت
نگذرد و مردم محل از خدمت و انبی سعادت جدا باشند از آنجا که
شیعاع قدر عاقبت ندانسته بقصد فساد بانه راه رسیده شورش بر
انگیخته این مرید نیز که از طرف بادشاه زاده گلی قدری خاطر
جمعی حامل نموده نفسی فارغ نکرده بود توکل بر تائیدات الهی
و امانت و مدد و نصرت بخش حقیقی نموده هفدهم شهر حال
مترجمه آن حدود گردیده امیدوار است که بتوفیق الهی و اعانت
حضرت رسالت پذهایی و توجه باطنی آن حضرت پیر دستگیر
عنقریب ازین کار فارغ شده املا مرتکب امری که نامرضی مبارک

باشد نگردد - بر آن حضرت عهد است که سبحانه و تعالی و دافع
خود را کسی که از عهدا برداشت حل و عایا و نگهبانی برایا
بیراید می سپارد بر علقه قاهر و عهد است که از گریک شهبانی نواید
و هر کم حومه از عهدا این امر خطیر بر نواید مراد از ملکه رانی
پاسبانی خانی است نه نفس پروری و شهوت رانی - بهر حال
حق سبحانه و تعالی این مرید را از خجالت آن حضرت بر آورد -
تعلیمات غفر تقصیرات و ذلت و عنایت فرمودن جواهر پادشاه
پادشاه زاده دارا شکوه بجا آورده شعر این فضل و مرحمت بتقدیم
میرساند .

از آری نکه که پیشکار مشرف جواهر خاله بود مجموع گردیده
که بیست و هفت لك روپیه را جواهر و مرارید خدمه محل
خود را دارا شکوه در جواهر خانه محل اندوخت قلعه باطام اعلی
حضرت گذاشته برآمده بود که بعد از بیست مرتبه همراه گونی
نیابت نردوس آشپزانی بعد پر خالی و نجس و طلب آن رابع
نامه که طوعا و کرها مشتمل بر بخشیدن تقصیرات چنانچه بذكر
در آمد نوشته نرزد عالمگیر پادشاه فرستادند و سواي آن یک
تمبیج مرارید که صد دانق آن همه همرنگ و همون غلطی به دوست
چهار لك روپیه بتقدیم بهم رسانده بودند و امام آن نیز بمحیی تمام
میسر آمده بود با يك آرسي الماس مدام در گردن خود داشتند
بعده که مغربی ساختند خلد مکی پیغام نمودند که چنین تحفه که
از جمله مایه رحمت امام سلطنت است در انزوا نگاه داشتن آن خلاف
پاس طریقه تقوی است و خواجه سرای که برای طلب آن مامور

گردید بود بصاحبت پدش آمد اعلی حضرت بر آشفته خاطر
گشته آری را از گوش بر آورده حواله نمودند و برای تسخیر
فرمودند که ازین اوراد خوانده می شود درهائین گوینده و نرم نموده
خواهم داد بعد ازان که جواب درشت خواجهر سرا شنید برگشته آمده
عرض نمود باز طلب نفرمودند تا روز واقعه نزد اعلی حضرت بود
دیگر مقدمات که میان حضرت اعلی و خلد مکی تا روز واقعه بوده
قابل تحریر نیست *

چشم جالوس سال سوم مطابق سنه هزار و هفتاد
هجری مشتمل بر احوال و کیفیات شجاع
بیست و چهارم ماه رمضان المبارک جشن سال سوم جالوس
چنان آراستگی یافت که نمونه روضه رضوان گردید و در هر طرف
و کنار آن عشرت خانه عالم افروز مغنیان زهره مثل و رقمان حور
تمثال و رامشگران دلربا هنگامه نشاط را گرم ساختند * * بیت *
صدای مطربان با نغمه ساز * درین بزم طرب گردیده دستار
برقص آورده هر سو سرخ و شنگی * بگر دلربایی نیز چنگی
همه رنگین دهل از موت نهی نمی * چو میثاق از سوره قلقل می
همه سلاطین و امرا و فضلا و علما و ارباب طرب مرافق پایه و رتبه
و قسمت کامیاب عطای امانه و نیک و جواهر و مرمع آلات و زر
گردیدند و طبق طبق زر و گوهر بر فرق پادشاه نیکوسیر نثار گردید و
خرمن خرمن روپیه و اشرفی بانعام و بخشش درآمد از انحصار سه
هزار روپیه باریاب استحقاق مرحمت فرمودند - خوشحال خان
کلانست را که سرآمد نغمه سرایان بود هفت هزار روپیه هموزن او

یوان در آورده در انعام او عطا نموده و پیشکش و تقاریر امرای
 بنظر گذشت و هرچه ادا شده و نقد و جنس اسلحاتی و دیگران و امیران
 مرحوم شده بفرموده تفصیل آن پرداختن از سر رشته کلام دور افتاده
 است سینه و خدمت خلعت امرای حضور بشمار آمده دیگر
 خلعت خدمت محمل و ارباب طرب و اهل حره را تا کجا بشمار
 آرد تا دهم لواء مجلس جوش و خروش مشرب آراستگی داشت
 و درین جشن که عرقه داشت های معظم خان مشغول بر مرده
 فتحیابی بی دربی و فرار نموده شجاع بملک بملک و پلک
 گشتن ولایت بنگاه بالکل از تصرف مخالف بعرض می رسید نشانی
 در دانی بزم نشاط حاصل میگردد - چنانچه مجلسی از احوال نکیت
 مآل شجاع آنکه بعد از وقوع چندین کارزار که هر بار فرار نصیب او
 گردید آخر بار در کشتی را بر از اشیای خامه و مرمع آلات و ظروف
 طلا و نقره و جواهر و خزانه و دیگر اسباب تحمل و لازمه سلطنت نموده
 خدمت محمل و ناموس را نیز در کمال اضطراب و سراسیمگی بر رها
 پوشانده در کشتی جا داده درازده غیل دیگر بر از بار اسباب کربخاچات
 ضروری که برای رساندن تا نزد کشتی می آورند از خدمات
 انواع پادشاهی که باشند کوب رسیده بود بازار بتاراج و دست برد
 اربابان هر در فرج رفت و بسیاری بدست مردم و سپاه معظم
 خان افتاد و بقیه تاراج بضبط سرکار در آمد و معظم خان حکم نموده
 که هرچه از هر جا از نزد تاراجیان توانند بدست آورده داخل اموال
 ضبطی نمایند و اکثر همراهی از مشاهده آن حال که هیچ خویش
 و بیگانه تاب خدمات روز بیگسی نمی تواند آورد پس سایه هم در

شبهای تار زلال دولت گوزن میگردید جدایی اختیار کردند بلکه
بیشتر آنها دست اندازی بسال و ناموس پائی مانده نمودند •
• بیت •

بهر خدا چون کسی اوفتاد • همه عالمش پای برسر نهاده
جوبیند که اقبال دستش گزشت • ستایش کنان دست برسر نهاده
پسر شجاع در عالم مشاهده نوال مال و حال و احوال خود از راه
عاقبت بینی قبل از آن با راجه رخسار رسل و رسائل محبت
اترا بارسل تحف و عدا یا بیجان آورده باعتماد خود بذاتی دوستی را
استحکام داده بود و نمیدانست که کمی را که مال کار او خورای و زانی
و بی اعتباری سر نوشت باشد هیچ دوست جانی و فرزاد و جگر
گوشه او بتدبیر مکافات آن نتوانند پرداخت تا بدشمن بینی و
دنیوی چه رسد •

کسی را که اقبال از او بدانت • نهیب قضا بر سرش دست یافت
همان کرد کزوی ندامت کشید • رهی رفت کزوی بخوابی رسیده
بعد ازین که دیده که هیچ طرف یار و مددگار نماند و باقی همراهان
و جمعی که آنها را رفیق روز بیگسی میدانست از جدائی نمودند
تمهید گرفتن قلعه از قلعههای سرحدی متصل ولایت راجه رخسار
بخطر آورده بآن راجه التجا برد چنانچه تفصیل آن خالی از قصه
ملالت اثر نیست آخر ندامت کشیده منصوبه مرکوز خاطر را بدش
نتوانست برد بلکه خفت کشیده آخر کار بکمال ذلت و خورای
و بی اعتباری خود را گرفتار دام کید و غدر کفار نابکار آن دیار
ساخته و بقول مشهور دران ضلع مفقود الاثر گردید که احدی ازو

نشان نداشت - و لغایت انتهای ایام نگل سید عالم که از ساعات مشهور باره بوده با چند از همراهان و سید قلی نام یا توارمه نفر که جمله بیچهل نفر سید با او شرط زلفی یاری و زناقت بجای آوردند *

ذکر جشن سال قمری و مهم نوروزی برآید کنی

درین ایام که جشن دولت قمری متصل ایام بزم نشاط امیر جلوس اتفاق افتاد و آن شاه خورشید امر فلک مهر چن ماه تابان که در برج میزان جا کرد و در عیش و مشورت و شادی حکم اثر خانه زهرا چنگی بر روی اهل نشاط کشاید بهوزن اثر نفیس بهوزن آمده از و گوهر را آبیوی تازه بخشید و باریاب مستحقان قسمت گردید *

* بیت *

از دولت وزن شاه فرخنده سیر * از گشت عزیز و آبرو بهمت گهر
در پله میزان چو درآمد گویی * خورشید شست در ابق تا بفر
پادشاه بیگم عقد سرورید مع پنج اهل بقیست دولت و هشتاد هزار روید
و برش آرا بیگم دو هزار اشرافی بوقت تحلیلات مبارکباد پیشکش نمودند - محمد مقیم پنجاه هزار روید را جواهر گذرانید باقی نذر و نثار
امرا و انعام از باب طرب و رعایت مستحقان که موافق دستور هر جشن بعمل می آمد بزبان قلم نمیدهد - و در جشن این سال فرخ غل معظم خلی را بخطاب خلی خاتان و اضافه سه هزار سوار دو اسبه سه اسبه که اصل و اضافه هفت هزار و هفت هزار سوار از انجمله پنج هزار سوار دو اسبه و سه اسبه باشد معزز ساختند و صوبه دلی بدگاه بکمال استقلال و اختیار عزل و نصب حکم آن ولایت فرمودند و خلعت و شمشیر مربع با دو نایل نور و مائه مع سارطه و دیگر

عذایات برای او روا نه فرمودند. نهایت خلای که بحسب وقوع تقصیر
کشتن معذور خان از ابتدای مجلس مقصوب بود بی یراق بحضور
می آمد حکم شد با یراق مجبر می آمده باشد. راجه کن که در ایام
پیمایی اعلی حضرت باغوی دارا شکوه بمحکم از دکن برخاسته
آمد و روی ندانست باین درگاه نیارزده از روی کوتاه اندیشی در جواب
احکام بعد از غدر آمیز دفع الوقت نمودن را سرمایه نگل خود ساخته
بود امیر خانرا با توج نه هزار سوار برای تنبیه او مقرر و روانه
فرمودند و کیسرسنگه پسر او که از پدر جدا گشته نظر بر عاقبت
پیشینی خود در رکاب می بود خود التماس همراهی امیرخان نموده
بر استیصال پدر گریخت *

ذکر احوال ابتدای قساک سیوای بدنهال

آنچه از مردم ثقه دکن و قوم وهنگ آن ملک در باب اصل
و نسب سیوای بد اصل سرود مجموع شده رشته اصل اجداد او
بمسلسله رانی چتر می رسد چون میان قوم راجپوت و هه هه هه
مقرر است که فرزندان از بطن غیر ذات خود حاصل نمودن را از گنیز
توالد و تناسل پیدا کردن منضموم و شرم میدانند درینصورت که در
عالم جوانی و شهرت رانی فرزندی از غیر کفو بهم رسد آنرا داخل
خانه زان و گنیز و غلام اعتبار می نمایند و بآن اولاد ترک می
نمیرسد بلکه با وجودی که مادر مولود نسبت به پدر نجیبه باشد
همین که از قوم خود او نباشد بار نسبت و کد خدائی نمی نمایند
اگر بطریق عاشقی مدخوله سازد فرزند او بکمال بی اعتباری بحکم
ولد الزنا پرورش می یابد و نسبت و کد خدائی او باز بهمچو خود

او می نمایند مثلا اگر آن قوم بقلل نهند قوم کمتر از او یا بیشتر از او
 برهن بتصرف کهتری و کایت باشد هر قدر اندکی که از او موجود است
 همان اعتبار کنیز و غلام دارد . گویند از اجداد سیوانی مرده که او
 ملقب به بهرسله است در اطراف ملک رانا مسکنی داشت با
 یکی از زنان غیر قوم بد اهل تعلق میفرمایند پس ملکه
 بدستوری که میان آن قوم می باشد مدخوله خود ساخت از و
 پسری متولد گردید از ملاحظه طبع خویش و تبار آن سوار را فر
 گویند وگزارچیل نامش شده که برای او مقرر نموده بود نگاه داشت و از
 مردم پنهان او را پرورش میداد چون بآن زن رغبت و دلبستگی تمام
 داشت هر چند مادر و پدر او خواست که میان قوم خود که خدا
 نمایند قبول نمود بعد که طشت محبت باقوا او از پام افتاد و
 پرورش یافتن پسر میان دوست و بیگانه زبانی زد گردید لهذا فرزند
 خود را از مکانی که پنهان نموده بود خفیه برآورد با والد او
 پدانشه روانه دکن گردید چون بملک بیگانه رسید با وجود شهرت
 کاذبه که فرزند از زن همقوم دارد از راجپوتانی صحیح النسب هیچکدام
 نسبت باو نه نمودند ناچار با قوم مروه که آنها نیز خود را از
 راجپوتان غیر مشهور میگیرند نسبت پسر خود نمود از آن زمانیکه بهشت
 هفتم یا هشتم ساهو بهرسله بهم رسید و وجه تسمیه بهرسله که بهرسله
 نیز زبانی از دست بروایتی این است که بزبان هندوی گویند مگانی
 را گویند که جای بسیار خورد و تنگ مختصر باشد چون آن حال
 زاده صحیح اهل را در چنان مکی بقصد نقل مکان آنان پرورش
 میداد ملقب به بهرسله گردید و وجه دیگر هم مذکور این قبل شد

شد. الحاصل بعده که ملک نظام الملک بنامه بتصرف صاحب قران ثانی حضرت اعلی در آمد و با عائل خان رابطه داد و صحبت بپایان آمد عائل خان التماس نمود که در عرض چند مجال بیجاپور که بتصرف پادشاه در آمده بعضی تعلقه کوکن نظام الملکی مراد از بندر جیل و بابل و دندۀ راجپوری و چاکنه باشد و بعد تسلط عائل شاهیه تعلق بخدرد ملک بیجاپور گرفته بود و متصل سرحد کوکن عائل شاهیه که به قل کوکن اشتباه دارد واقع است و برگذات بیجاپور متصل سرحد خجسته بنیاد ضبط پندهنی پادشاهی منصوب کردا دکن را گذارند و از بندر جیل تا برگنه چاکنه همه جنگل و کوه پر از اشجار و کنار دریای شور است بتعلقه بیجاپور مرحمت شود از این التماس مقرون باجابت گردید و بعد عوض و معاوضه هر دو کوکن تعلق بعائل خان و بیجاپور گرفت. و ملا احمد نام که بزرگان او از شرفای نو آمد عربستان بودند از ظلم حجاج بنی امیه در اطراف کوکن وارث شده بقوم نو آتیه زبان زد گردیدند از جمله اولاد آنها ملا احمد سربراز مقریان بیجاپور که بکمالات صوری و معنوی آراسته بود سه برگنه جاگیر دران ضلع پالم و در همان ایام در برگنه باسم پونه و سوبه در جاگیر ساهو بهوسله مقرر گشت و سیوای بد سیواژ طرف پدر بپندروست جاگیر صاحب اختیار هر دو برگنه گشته آمده به نسق آنجا باستقلال تمام پرداخت چون در فرس شجاعت و رشادت میان قوم خود ممتاز بود و در حیل و تدبیر فزون رشیده ابلیس پر تلبیس گفته میشد دران حدود که همه جبال قلب سر

بفلک کشیده و جنگل پر از اشجار خار دار حاصل داشت بطریق
 زمینداران طولی اختیار نموده بساختن عمارات و احداث قلعه‌ها
 گوهی و حصار گئی که بمطالع هندوی دکن گفتم نامند می
 پرداخت و در همان ایام عامل خلی پنجابری بهارنیه بدین گرفتار
 گشته بعد از امتداد کشیدن مرزب انقلاب و آشوب تمام در مسکنات
 پنجابور که نسبت بهم مرزبانات هندوستان وسعت عمارات و مسکنات
 زیاده دارد می رسید و چون ملا احمد که در همان ایام اراده حضور
 اعلی حضرت نمود فرج او از طرف جاگیر نوکی برخاسته آمد
 سیاهی بدگر ملک را از نسق فرمان فرما خالی یافته در آن ضلع
 او جوهر ناپاکی که علاوه آن جلالت ذاتی داشت قدم جرات می بانی
 در تعلقه جاگیرداران دیگر گذاشت که بانی فساد او و اولاد او
 چنانچه بقید قلم خواهد آمد تا حال هر صفحه آن ملک بانی و
 در کل دکن روز افزون است هر جا قصه معسور و آبله و سیر حاصل
 پر از رعایای مال دار می شنید ناخنه بدراج و تصرف خود را آورده
 اکید از آنکه نوک جاگیرداران در آن ایام بر فرمان به پنجابور رسد
 عرض آن مقصد عیار مع هفایا و تحف بسیار مشتمل بر عذر
 آنکه نانی محال گنجایش انزونی محصل داشت و از جاگیردار
 و مقصود او بچنان و چندی تصویر ظهور آمده بدینسان به تنبیه آن
 پرداخته و بجمع اضافه مبلغ کذا مرا در جاگیر خود یا بطریق خاصه
 سرکار قبول است و بکار بودن آن پنجابور در آن آشوب که هیچ احدی
 بدگر نمی پرداخت میفرستاد بعد از نوشتنجات جاگیرداران که
 می رسید فائده نمی رسید و هیچ یک از مقصودان مرتضی مانوجه

از نسی شد و ازین که ملک دکن همیشه خالی از فتنه و خلل و
فساد نبوده و حکام و رعایا و سپاه آنجا بقائید سرزمین بیرون حمله
و حمله و خفت عقل گرفتار نبوده اند و بدست خود قیسه بر پای
خود زده عرض و مال و ملک بیداد نمانداده اند و دام طبع
کاربرد از آن علاوه ایام اغتال و انحراف مزاج فرمان رهای آن و ایستاد گردید
موانع خواهش آن فتنه جوی سرکش احکام اختیار زمام آن ملک
بنام او می رسید بفته رفته کار بجائی کشید که از جمله سرکشان
مشهور گردید و از قوم موهنه مردم انجاسی قزاق پدیده جمع گشت
فرام آورده کمر دست بر تسخیر قلاع نامی بست و اول قلعه چندین
را متصرف گشت و بعد از آن دست تسلط و تصرف بغلبه تمام به
دیگر قلاع که از ذخیره و وجود قلعه داران و حاکمان تجربه کار و کار آزمود
خالی بود دراز نمود - درین اوان انقلاب سلطنت بیجاپور بود
سکندر علی عادل خان ثانی که در اثبات اصل و نسل او نیز گفته
بود در صغرس قائم مقام پدر گردید و بی نسبی و خرابی ملوک
بیجاپور از مهم فرمودن پادشاه عالمگیر در ایام شاه زادگی بیستم
حضرت اعلی و بهمان آمدن دیگر شورش و فساد افزود سیوای مشهور
روز بروز قوت گرفته بر تمام قلاع آن ملک تسلط یافت و بمرور ایام
صاحب مکنات و سرانجام گردید و از فرام آوردن جمعیت و مال
و ثروت کمر مخالفت با پادشاه هند و بیجاپور بسته در پناه جبل
قلب و جنگل پر از اشجار تاغت و تاراج ملک و راههای دور
نزدیک بر و بحر پرداخت و قلعه راجکوت و چاکنه را ملجا و موانع
مقرر و خود ساخت و بعضی جزیره های دریا را بمدد فرام آورد

گشتن با بدست آورده در آنجا نیز قلعه احداث نموده صاحب
چهل قلعه شد و در همه قلعه ذخیره و سامان جنگ مهیا ساخته
مخانیق و بی باکانه طبل مخالفت داد از بی پوشش مشهور دکن
گردید بعد که سکندر عالی مال خلیفه شمر رسید و بهر خدمت
ملک متوجه شد بعد نوبتانی بسل و بساتل و موثر نگه داشتن
افضل خلی را با لشکر گران برای تنبیه او تعیین نموده افضل
خلی که از امرای صفا و از شجاعانی با سرانجام بود بعد رسیدن
بسر او کار بر رنگ آورد و آن مقصد بمسکال چون دزد که در
لنگ صفا و محصور گردیدن مرگ او ندی کند بیدار و تزییر و
روا بازی پیش آمده مردم سعید را در میان انداخته باالهار
چند است و القاس قبل غزو نصیرات جوع آورده بعد آمد و راست
در دکنی سالوس عهد و قرار چنان بیدار آمد که در مکن مقرری تزییر
برازار خود سیرا با سه چهار خدمتکار بی اسلحه و کمر را آمده
بجست افضل خان نماید و افضل خان نیز در بالکی با چهار پنج
خدمتکار بی براق دهبای قلعه آمده بعد مقزمت فروش بدوا و
آن جوان آمدن بعضی عهد و پیمان بالمشافه نیز خلعت داده سرخص
نماید و افضل خلی را با رجه پیشکش و تحسب بعد تقدیم خیانت
پیدا کرد و چهار سازه بلکه خود سیرا بعد نسلی یقین در خدمت
سراست افضل خلی عزم خرابور کرده و آن نابکار مگر از فرستادن
رواج هدایا و انعام نیامده آن ملک و پیش آمدن بجهز و انکسار دل
افضل خلی را بخود رام ساخته بنام تزییر در آورد که همه اظهار اند
باسب او را مقرون بصدق دانستند احتیاطی که بزرگی گفتند بعد از او

بی یراق در پالکی نشسته زیر قلعه و مکن مرعود رنقه همه همراه
خود را در فوج بمفاصله تیر پرتاب نگاه داشت بعد آن خدار مکن
بالای قلعه پیاده فرود آمده از دور باظهار عجز و انکسار تصریح کن
نمودار شد چون بیای دامن کوه رسید بعد هر سه چهار قدم که به
میداشت زبان باقرار جرم گذشته و القاس عفو کشاده بالای و سالوسی
سرایا تر و بدن را بارنه در آورده ملتئم میگردد که دیگر مردم
اسلحه دار و خدمتکار که همراه پالکی اند در میروند و حربه که باصطلاح دکن
بچه گزیده در انگشتان دست زیر آستین قسمی پنهان نموده پوشیده
بود که اصلا معلوم نمی گردید و مردم خود را مسلح و مکمل در پی و
کنار هر غار و اطراف نشیب و تراز کوه متفرق پنهان ساخته نفیض نواز
و ابرینه اسفاده نموده ارشاد کرده بود که وقت ملاقات من ازین
حربه جان ستان خصم خود را امان نخواهم داد همینکه از دور اتم
انداختن حربه ظاهر شود در فکر مآل کار من نیفتاده بنواختن
نفیض لشکر خود را خبردار سازد و آنها را تالکید فرمود که از شنیدن
صدای نفیض از اطراف برآمده بر مردم افضل خان تاخته هم
قسمی که نقش موافقت نماید بعمل آرند و افضل خان که او را
اجل ناگهان تا آن مکن گردیدان کشان آورده بود از فرور جلالت خود
و دیدن سیوا که بدان صورت بی اسلحه هم اسان و ترسان می آید و جرم
و عدم او را مساری دانسته از جمله چند نفری که گرد پالکی
بودند آنها را نیز مرخص و از خود دور ساخت و همین که آن
بخته کار نزدیک رسید گریه کنان خود را بر پایی افضل خان
انداخت و قتی که سر او را برداشته خواست دست گرفته

گذاشته در منزل گیرد بچهارک دستی تمام آن حربه زور آهنین را
 بکم از چنان رساند که امان آید کشیدن نداده کار او را بساخت و
 بی‌خبر فوار موافق ارشاد عدای قلع بکوش سپاه او رساند و از هر
 طرف و گوشه و کنار دامن کوه سوار و پیاده پیشمار بر آمده بر لشکر
 افضل خان جان بیداد داده حمله آوردند و دست بقتل و غارت و تاراج
 کشودند و آن ستمکار خونخوار سالم جسته خود را بمردم رسانده فرمود
 که ندای امان جان بشکر هزیمت یافته دلباخته در دادند و
 اسبان و نیکن و خزانه و اسباب تمام کارخانجات بتصرف خود در
 آورد و سپاه را بی‌مقام نوکری نمودن داده از خود ساخت و نصبت
 بمسابق پیشتر اسباب تحمل و جمعیت بهم رساند چون این خبر
 بمعادل خان بچهار رسید لشکر دیگر بمردایی رستم خان که از همه
 سالاران بهادر پیشه بچهار بود بر و تعیین نموده در نواحی قائم
 آفرینانه میان هر دو جنگ برهان رستم خان مغلوب گردید انقضای
 عدست بردها که فلک سفله پرور غدار در همه کار بمدد آن نابکار می
 آورداخت روز بروز صاحب لشکر و مستقل می گردید و قلعه
 و احداث نموده در آبانی ملک فصیحی خود و برانی ملک پادشاهی
 بر بچهار می‌نکوشید و بر قلعهای در دست ناخنه مل و ناموس
 مردم را متصرف می گردید اما نسق نموده بود که هرجا لشکر ناخت
 بدی بود نسبت بمسجد و کلام الله و ناموس احدی دست اندازی
 نموده هر چه قرآن مجید بدست می آمد آن را بحرمت
 ادب نگاهداشته بنوکری مسلمان می بخشید و ناموس هر عذر
 مسلمان را که بکفر می‌انداخت یا بکفر می‌انداخت

آن نبود که نظر بد بر آنها اندازد و در محاسنات و نکاحاتی او
می گوشید و تا که وارثان از آمده بقدر حالت زر عرض ار داده
خلاص نمایند نگاه میداشت اما همین که اسم و نشان کنیزی بر او
ظاهر می شد از ملک زر خرید خود دانسته متصرف می شد
و چنان تسبی نموده بود که هر جا تاخت می آوردند سواى رخت
مستعمل غریبانه و پل سیاه و ظرف برنجی و مسی که بدست
هر که هر چه می افتاد از بود باقی جنس و نقره و طلاى مسکوک
و غیر مسکوک و زیور و اقمشه و جواهر بتصرف هر که در می آمد
زهره آن نداشت که دام و درم دران تفاوت نماید همه سردار و عهده
دار ضبط آن ظاهر ساخته بسرکار آن نابکار عائد می نمودند - چون
حقیقت غلبه او بر عرض عالی رسید بامیر الامرا صوبه دار دکن حکم
داد شد که به تنبیه و استیصال او پردازد *

متوجه شدن امیر الامرا بقصد تنبیه سیوا

بعد ورود حکم امیر الامرا بقصد گوشمال سیوای بد شکل از
خجسته بنیاد بقاریخ و اواخر جمادی الاولی سنه هزار و هفتاد بر آمده
مرحله پیمای سمت پونه و چاکنه که در آن ایام مکان و مایه
او بود گردید و مقام خان را در خجسته بنیاد نائب گذاشته غره
رجب سنه مذکور بموضع سیوکانو که از محل تعلقه آن ملعون بود رسید
و سیوا که دران روزها طرف قصبه سوبه آراگي داشت از شنیدن
خبر امیر الامرا آنجا را خالی گذاشته دشت پیمای سمت دیگر گردید
امیر الامرا قصبه سوبه را بی قنل و جدال متصرف گردیده جالوزای
را در آنجا گذاشت و برای خیرداری آنجا و رساندن رسد غله بلا...

بادشاهی تاکید نمود و آن ناپاک بی ملک لشکر خود را ماسر
نمود و طوط که کبھی توج امیر الامرا بر آید بقااست و تاراج آن
پردازند و شروع بشوخی نمودند امیر الامرا این معنی اطلاع یافته
چهار هزار سوار با سردار عالی کار دیده به بقااست همراهمی مقرر نموده
و در هر منزل و هر روز که بکبھی بر می آمدند دکانهایی آن نابکر
از اطراف نمودار شده بطریق قزاقان ناکهان بر سر کبھی راننده از شتر
و اسب و آدم هر چه بدست می آمد ناخبردا شدن لشکر میگردانند
و بتاراج می پردازند مبادران توج بادشاهی تا مقصور تعاقب نموده
بتایغ سر افشانی دست باری برافشان حکم الدار و تفرقه اندازی
بشعطا دماغ تر دمار آنها بر می آوردند و آنها جنگ نگرین نموده هر
طرف متفرق میگرددند تا به پونه و سیوا پور که آباد کرد آن ملک
بود رسیدند از جمله بهادران بکه تاز هر دو مکان را از تصرف حبوا
بر آورده در پونه داخل شده عالی مالدن خود قرار داده از آنجا
سوار شده بیانی حصار چاکله آمده برج و بار آن قلعه را بنظر فرور
در آورده موجال تعیین و بخش نموده به بستان دهمه و کلس
خندق کرد لشکر خود و دو قلعه غالب امر نموده آن حصار را بکن
وار در میان گرفتند و کمر سعی و جهد بر تسخیر آن بستند. بناچار
و غور بارش که دران مر زمین پنج ماه متصل شب و روز می بارید
و فرصت سر بر آوردن از خانهها نمیداد و از فراهم آمدن غبار تیره
که ریز روشن را چنان بشب مبدل میسازد که اکثر چراغ احتیاج
می افتاد و آدم را آید در مجلس و احتفالی میداد و باز خود از کار زمان
خندق و باریت و از چاه بخندان کماها چنانی نود و سعی بکارت

که از ضرب گولهای پی در پی دیوارهای قلعه شکیب گزید
و مفید آنرا سرسپهر و مضطر ساخت و در صورتی که کار در جبهه
تار از قلعه بر آمده بر مورچال ریخته دست برد های قویب می
نمودند و گاه گاه فوجهای آن کثرت تیره روزگار از بیرون و اندرون
روز روشن غلو آورده شوخی بجای میبردند که مورچالها را
در تزلزل می آوردند چون بکجا و شش روز محاصره بدین منوال
گذشت برجی که از طرف امیر السرا نقب بزرگ آن رسیده
بود بر از باروت نموده آتش دادند و برج پدید و سنگ و خشت
و آسم با هم چون کبوتران گره باز بازی کنان رو به هوا گذاشتند و
بهادران جان باز ایام سپهرهای حفظ الهی را پیش رو گرفته یورش
نمودند و دامن همت و کمر جهد بدین جان بخته بقدم جانفشانی
شرط سر بازی بنقدیم رساندند اما چون کثرت اندرون قلعه پشت
خاک و اطراف نشیب و فراز را مورچال و بقعه ساخته بعد از آن
پهره اخته بودند تمام روز درین توده با آخر رسید و از مردم بادشاهی
جمعی گذیر بدرجه شهادت رسیدند و غازیان جان نثار عار قرار
بر خود قرار نداده بخشور و خواب تمام شب بهزاران تپ و تاپ
میان خاک و خون بسر برده بصبح رساندند همین که آفتاب عالمگیر
سر از دریاچه مشرق بر آورد بهادران رزم جو و جوانان قلعه گیر
بجملهای پی در پی جمعی گذیر کثرت را طعمه تیغ و تیر و سنان
ساخته بدار البوار فرستادند و از کشتن و کوشش بسیار حصار قلعه را
بتصرف در آوردند و بقبة السیف بهزاران هراس خود را بقلعه اربک
رساندند و درین یورش سه صد نفر از مردم جان باز سوای پیلان

و غیره عمل و فعله قلعه گیری بکار آمده بر تپه شهادت رسیدند و شش صد سوار و پیاده از آرایش زخم سنگ و تفنگ و تیر و سنان محض سرخروئی حاصل نمودند - و چون در حصار ارگ تبرکات پیر محصوران تنگ گردیدند راویان سنگ را شلیح خود ساخته قلعه را به بندهائی پادشاهی وا گذاشته بامیر امرا پیوستند - و روز دیگر امیر امرا داخل قلعه شده بعد از ملاحظه اطراف قلعه و ذخیره و سامان از آن مکان را در آنجا گذاشته خود از آنجا کوچ نموده متوجه تکیه سیوا می فرمود گردید و بعد عرض پناهنده را باسلام آید موسوم ساخته جمعی را که در محال بود بماند امیر امرا محصور فرمودند *

چشم وزن شمسی سال چهل و یک مطابق سنه

حد جلوس والا مشتمل بر بعضی وقایع حضور

یازدهم ربیع الاول جشن وزن شمسی سال چهل و یک ترتیب یافت و بدستور هر سال از ارباب طرب و مستحقان تمجید عطا می زور گوهر گردیدند و در فتح سرور و شادی بر روی عالم نشود و بیست هزار شمع و فالوس سوازی دیگر اقسام چراغان در آئینه بندی روحانی بصرف در آمد - و درین بزم عالم انروز از عریضه امیر امرا بعرض رسید که قلعه پرنده بی توده قتل و جدال بدمد طالع و اقبال جهان کشتی عالمگیر بقصر لولایی دراست در آمد - و نیز به فاصله بعرض رسید که امیر خان که برای گوشمال راجه کرن رفته بود بعد دست و پا زدن با حاصل باطاعت امر در آمده عهد و امن خواست هر دو پسر انوپ سنگه و پدم

ملک که با او رفیق بودند بامیر خان مقامات نموده نظر بر خطا
بخشی پادشاه جرم پوش روانه حضور گردیدند - و در همان ایام
عشرت انجام بعضی رسیده که پرتوی سنگ زمیندار سری نگر که
سلیمان شکوه بی اتبال از مدت در پناه جدال او میگرفتند و انواع
پادشاه بصر کردگی تربیت خان ملک او را پامال هم ستمان پناه
پیدا می ساختند بوسیله راجه جیسنگه عرضداشت مشتمل بر
التماس عفو تقصیرات سابق و لاحق و حواله نمودن سلیمان شکوه
فرستاد کنور رام سنگه پسر راجه جیسنگه را برای آوردن سلیمان
شکوه مرخص فرمودند بعد رسیدن او سلیمان شکوه از اراده میزبان
اطلاع یافته از ملاحظه جان حرکت مذبح نموده محبت شاه کوته
راکه با او مانده بود بکشتن داده خورد مقید گردید و همراه کنور رام
سنگه و تربیت خان روانه حضور شده یازدهم جمادی الاولی هجری
هزار و هشتاد بحضور رسیده معرفت اله بار خان و معتمد خان
خواجه مرا بموجب حکم ملازمت نمود از راه لطف بی پایان زبان
بخطا بخشی و امان جان او در بار فرموده به تعلی آن دل و جان
باخته پرداخته فرمودند که همراه محمد سلطان که در قلعه حلیم گده
بود بگوالبار بفرستند و همراه معتمد خان که قلعه داری گوالیار نیز بار
فرمودند روانه ساختند - میدانی سنگ پسر پرتوی سنگ زمیندار
سری نگر را که همراه سلیمان شکوه آمده ملازمت نموده در هزاره
هزار هزار منصب و سی و پنج هزار روپیه نقد و یک فیل و ده اسب
عطا نموده بموجب التماس پسر او در حضور نگاه داشتند و خلعت و
پوشی و آرایش و فیل برای پرتوی سنگ حواله پسر او نمودند

خانه خام و بنه

با عراقی ده لک خانه دیگر در شهر و درازده بنه
خانه در قصبه
داروغهای
روریه و متدین بر آنها تعیین نمودند و بیست اسیران
معه نیز
لک بزرگ فراموش حال تاهزاری موافق مراتب
برای بلای گرد آوری غله معانی محصول چنانچه
بذکر در آ
در ریه احکام مجده صادر شد و سزاران منصوب

گردیدند املی سبطه تفاوت در حال خلق روداد *

چشم آغاز سال چهارم از جلوس والا مطابق سنه

هزار و هفتاد و یک هجری

چشم آغاز سال چهارم از جلوس والا مطابق سنه هزار و هفتاد
و یک هجری بدستور هر سال لازمه زیست و آرایش بسعی کار
پردازان ترتیب یافت و حجرهای که تیاری آن از زیست و انعام
سلطه تعلق بامراداشت زیب و آرایش چنان گرفت که هر یک
حجره نمونه روضه پروین و پرن گردید و هر گوشه و کنار اسباب طرب
آماده و چیده شد و را مشگران خوش ادا و معنیدان در لقا و سطرین
با صفا با اصول گوناگون هنگامه افروز آن بزم گشتند و هم از میان گذار
گرفت و از باب طرب بدستگیری رباب و طنبور صدای خوش و
خروش بگوش زهره چنگی بر فالک سیوم رساندند خصوص که
درین ایام نشاط مزده تولد پسر پادشاه زاده محمد معظم که موصوم
مسلطان معزالالدین گشت رحید نشاء دو بالا از در و دیوار عشرتخانه
عالم افروز باریدن گرفت *

* بیت *

محول شاهدان و قص پرداز * هزاران دل رباید در یک انداز

ز دست انسانی رقاص دلکش و زیور مهر آتش
حکم شد که ازین سال هر سال ایام جشنی قرار شود که
از میمنت عید فطر در خانه شاه و گدا این مفتوح می
باشد تا دهم آن ماه محرم نمایند. آنچه پیش از نظر
گذشت و هر چه با تمام امرا و اهل طرب درم را بدگر آن
آنها ساختن تحصیل حاصل دانسته بتسریر دیار بدر باز

بعرض رسید که بدان بیک درملتان داخل شد و در وقت خاری بعد
تقدیم خیانت پنج هزار روپیه نقد و تحف دیگر تواضع نمود و
بعد رسیدن قهر خلیل الله خان موافق اسم و رسم هندوستان
خیانت رنگین بر تکلف نموده چهار صد تاق که اکثر از نقره بودند
و هفتصد خوان حلویات و نقلیات سواهی عطریات و دیگر لوازمات بر
سر سفره آورد و طعامها اش با طرز نقره آلت و غوره ای پیش قیمت
بهمراهان ایلی و گذاشتند و بیست هزار روپیه نقد و هفت نفوس
پارچه پیش بها و دیگر از انواع سرمع آلت تواضع نمود. و تا رسیدن
ایلی بحضور دودنعه از طرف شاه و خود بدان بیک خرابوز کار باز
و اتمام مبداء تر و خشک رسیده از نظر گذشت. چون خبر نزد بیک
رسیدن بدان بیک بعرض رسید حکم شد که اسدخان و سیف خان و
ملکوت خان تا بگذری شهر رفته او را بحضور بدارند بعد ملازمت
نمودن و نامه گذراندن خلعت و خنجر سرمع و جیفه و ارگچه و
پان مع خوان و پاندان طلا مطا فرمودند و در حویلی رستم خان
تمام فرش موزن نموده برای فرود آمدن او مقرر نمودند روز چهارم
که برای گذراندن تحف و هدایا حکم ملازمت فرمودند شصت

ش اسب عراقی و عربی مع هزار مرصع سردارد و دروز و
 یک دانه سردارد سلطان آباد یوزی و هفت نفر که جوهریان
 بصت هزار روپیه قیمت نمودند و دیگر نصف ایران که مجموع
 یک قیمت پنج لک روپیه در آمد از طرف شاه و سواي آن اسبان و
 شتران و استران با بعضی هدایا از طرف بدای بیگ از نظر گذشت
 و هزار روپیه و یک ساد قبل بدای بیگ و ده هزار روپیه
 بهمراهان او روز ملازمت مرحمت فرمودند روز دوم پنجاه هزار
 روپیه و خنجر مرصع و پان و اگر کچه مع خوار و پاندان طلا و قضا
 بدای بیگ و مزده هزار روپیه بتجلیلدار و دیگر و نقالی
 و عطا نمودند - روز عید الضحی سه عدد اشرفی بوزن هفتصد توله
 و سه عدد روپیه بوزن پانصد توله بدای بیگ بخشیدند - و روز رخصت
 یک لک روپیه با دیگر مرصع آلات و دو قبل که یکی از آن قبل
 در بانی بود مرحمت شد که مجموع پنج لک روپیه نقد و جنس
 یا بلچی و پنجاه هزار روپیه بهمراهان او رسید و برای جواب نامه
 فرمودند که از عقب همراه یکی از یزد های حضور روانه خواهم
 نمود - و عامل خان استغفای مقصد نمود پنجاه هزار روپیه سالیانه
 مقرر نمودند چنانچه بلدیله که از ایام عهد اعلی حضرت در ملوک
 طریق بنی و راه اونی اختیار نموده بود با وجود تعیین انواع قلع
 ریشه نساد و قطع شجر حیات او میسر ندادند در ایامی که بادشاه
 عالم ستان از دکن متوجه دارالخلافه بودند باظهار ندانست و ترک
 افعال شنیعه سابق باز آمده ملازمت نموده سعادت همراهی اختیار
 کرده تا حفر پنجاب بقصد تعاقب دار شکوه در جرگه بند ها حاضر

بود از آنجا برهذه منی بد سرخنی ذاتی لشکر دیون بند علی عامی
گرفتند و راه نزار اختیار نموده خود را بسنگ قدیم رسانده بدستور سابق
بقطاع الطریق پودخانه بود و در ایام شروع شجاع و دانا شاه
شوخی زیاده نموده اطراف مالوا را تاخت می نمود * بیعت *

بدگیر با کسی روا نکند * اصل بد در خطا خطا نکند

سابق که سبکی بنامیده را برای تزیینه او رخصت فرموده بودند
 ناله نهشیده بیده که دینی سنگه را برای استیصال و قلع آن
 مسند یا دیگر امراتعی نمودند تاب مقاومت و مقابله نگذاشته
 بزمیداران دیگر پناه برده ربه مقت بگو و غار ها در آمده پس
 پیروز تا آنکه از اثر اقبال عالمگیری دستگیر گردید و سر او را برده
 حضور آوردند و بموجب حکم بر سر در مکانات انگشت نمای
 عالمیان گشت *

یسی دینم درین دیر پر آفت * بدی راجه بدی بود سگلات
سینه راجه روپ سگله بعقد بادشاه زاده محمد معظم در آورند و
مجلس طوی قسمی آراستند عده که نظار گبان عالم بالا ایزداری
چشم میو تماشا گردیدند اندرون قلعه و رختیهای بازار چوک درهر
لطف چندین هزار غلوس و چراغ بدی بانواع اختراع شمع
روز زمین و آسمان گردید * بیت *

س شمع و مشعل برافروخته * زمین همجو مشعل شد برافروخته
 راغیان چنان گشته عالم فروز * که نگذاشت در دهر یک تیره روز
 در شب دریاک رویده دروازید و سر مع آفت پادشاه زاده محمد معظم
 عاقبت فرمودند واک رویده نقد مع بیل و اسوان با سار طه و سر مع

وقت تسلیمات شهره عطا نمودند وقت سواران شهر گشت از سرداران
اقسام آتشبازی که هنرمندان این فن انواع تعویبه بکار برده بودند همچون
زمین گل افشان و آسمان پر از سنارهای درخشان گردید و صدای
جوش و خروش آن بپنجره برین رسید لک روپیه را زینور بعروس
روزنمایی بخشیدند نه هزار روپیه به کلانتر عطا نمودند *

بهاراجه حسنینت ملکه حکم رفت که از احمد آباد خود را بدین
نزد امیر الصلح برساند و در استیصال سیوای بدستگاه و اقامت نماید -
بقطب الدین خان فوجدار چونانکه فرمان صادر شد که تا رسیدن
صوبه دار از احمد آباد خبردار باشد درین حال حکم تسخیر ولایت
پادشاه که در صوبه بهار واقع شده رسد قلعه قلاب در تصرف زمبدار آجا
بود و از تعدی و سرکشی آن کاتب بدندان تمام حکنه آن صوبه در
منصوبه فرار و اضطراب زندگانی می نمودند بداره خان فرمودند -
ترددی که در تسخیر آن از داود خان برفاقت بعضی کوهبکبان
بظهور آمده اگر سمند تیزگام خامه را بتحریر تفصیل آن بپسوان آرد
از سرشنه اختصار دور می افتد - حاصل کلام بعد از کوشش تمام و
شهید شدن و بجهت راصل گردیدن صالح و طالح که چندین هزار حوار
و پیاده بکار آمدند و بدار البوار پیوستند و کارزارهای رنمانه و
ترددات مردانه بظهور آوردند بتصرف اولیای درات قاهره در آمد
بعد که از روی وقایع بعرض والا رسید داود خان مع همراهان بعطای
اضافه نمایان و دیگر عنایات میان همپشمان معزز گردید - در همین
سال امیر خان از تاجر مهابت خان بصود داوی کابل مقرر گشت - و
فاضل خان مبدع امان از مستقر الخلافت رسیده شانزده لک روپیه

را جواهر و مرصع آگات و مروارید از نزد حضرت اعلی آورده از نظر گذراند. از شنیدن خبر واقعه خلیل الله خان پسران آن مغفور مرحوم تشراف برده در تسلی امیر خان و روح الله خان و زوجه و میبک او کوشیده به عنایت غیر مکرر معزز ساخته. هفتاد و پنج نفر ستاد خان خانان بابت شجاع از نظر گذشت سه صد و پنجاه و پنج آدمی زنده شکار دست آمده بود از راه قرحم در صحرا سرداشند *

ذکر مهم آشام بد انجام سرداری عمدا امرای

خمسده فرجام خان خانان عرف معظم خان

ملک آشام که وضع زیست مردم آنجا و حالت و آئین آن

جماعه و آب و هوای آن دیار از غرائب روزگار توان گفت متصل

است طرف شرقی شمال پنجاه و پنج میل طولی واقع شده طول آن

در حد کوزه جویابی تقریبی و عرض آن کوهستان شمالی تا جبال

جنوبی هشت روزه راه دارد اکثر گذار ماحل دریا واقع شده

گویند وطن پیدران و بیه روز بهر افراسیاب است و ناحیه آنجا

خود را از اولاد پیدران و بیه میدانند که ابتدا آتش همرست

مجموعی بودند بمرور ایام از کاترل بت همرست غیر مکرر جدا گشتند

و تمام کفله آنجا و در آبادی آن - روز بهین امان صومل انصاف

صفتند و آن جماعه اکثر پرهیز می باشند مردم عمدا آن جا

چادری از جنس ابریشمی که همانجا بهم میزد می پوشند و

کفش و دستار دران دیار نمی دانند سمت شمالی آن دشت

خطا واقع شده نیل بسیار دران جنگل پیدا می شود و جنس عود

و مشک و طلای رنگی از جمله محصول آنجا است و نمک بمرتبه

که باب است که بر چهاره هیچ مرد و زن آنجا هم نمک نیست بلکه بصورت انسان هم نمی مانند بزشتی صورت و سیرت موصوفند و غله آن سرزمین بجز برنج گنده و ماش دیگر جنس کمتر می باشد خصوص گنده که بتحقیق و هدیه از جای دیگر دران ملک می برند حاصل زیاد آن ولایت ریگ طلست و در آنجا مدار تجارت و مایه داد و ستد و محصول دیهات بر آنست موای آن آنچه رعایای مالگذار آنجا عوض محصول ریگ طلا مبلغهای کلی راصل می سازند جمعی که برای عمل گرد آوری طلای مذکور از طرف زمینداران عمده مقررند بیست هزار نفر بعد از ضبط ملک خانانان بشمار قلم آورده بود و کسب و کار موروثی آن جماعه بر آنست که هر نفر یک توله خاک طلا در سال مقرری بمهر کار راجه آنجا می دهند - مقرر اوراق ازان ریگ که تجارت طرف خطا در بندر صورت برای فروختن می آرند بسیار کیده - اشجار نارجیل و فونل و غلغل و اقمام نیشکر و گیلا و انبه و انلس زیاد از اندازه قیاس منجمله مداخل آنجا است اسپ کلان و دراز گوش دران ملک بهم نمیرسد و نمی مانند و اگر آنجا برند اعتبار بسیار دارد گوشت که اسپ خورد و تانگن باشد و قسطاس و فرش پری از آنجا بدیار دیگر هندی بتحقیق می برند که کفار آنجا خلاف مشرکان هندی از همه جانور ماکول اللحم و غیر آن می خورند و از خورده و نیم خورده مسلمانان نفرت و احتراز ندارند - و هرگاه زمیندار عمده و راجه آن سرزمین بمیرد زن و خدمه را مع مرکوب سواری و فرش و ظروف طلا و نقره و برنج و غیره غله که دران ملک در زمان حیات استعمال می نمایند و زبوری که زن

و مورد عمنای آنجا می پوشید و از مجلس نظایات و شواکه بقدر کفایت
چند روز ایام حیات همراه او بوده در خدمت که زیر زمین بوست
خانه کان تیار ساخته نگاه میدارند گرد او چیده آسرا ذخیره و توشه
آخرت او نامیده در ناامیدی هر روزی او می دیدند چنانچه سرزمین
لشکر خان خاتون که باحاطه تحریر خواهد در آمد مبلغی از خطیر
از زیر زمین بر آورده متصرف عدل و چند لک روپیه و جنس
خان خاتون از اموال اموات آنجا بضاعت در آورده بجهاد داد حاصل
کام چون زمیندار آن حدرد که ملک کاکرپ نیز بهمان ولایت پیوسته
است و باهم دیگر مواضات داشتند از مدت بدست سال علم
سرکشی و فساد بر امراضه اکثر جا های تعلقه عوالت بنگاله را
بسیب قرب و جوار تلخته و تابای مائذ از پادشاهی را با جمع کثیر
از مصلحتان هر سال دستگیر و مقید ساخته بدیار خود برده حضرت
مالی و جانی و غفلت دینی می رسانند اسلام خان سوره دار
بنگاه که در عهد حضرت اعلیٰ مع سرو سامان بسیار برای تقدیر و
گوشمال آن جماعه بد مکان امر همت بسته بود بسبب عزل که در
همان ایام اوزا طایب حضور نموده وزارت باو مقرر فرمودند آن مهم
باضرام نرسیده بعده که شجاع خود را به بقاء زمیندار و خفا که
یکی از زمینداران آن حدرد بود رساند و اثر از مثال کار شجاع ظاهر
نگردید خان خاتون بد بدو بیعت بهالکبر نکرد و دیگر تعلقه بنگاله
وجه همت بر مهم آن سرور و پیوسته بسنه بگرد آوری مپایه و مصالح
تسلیم آن دیار پرداخت چون راجه آشام و زمیندار کوچ بهار باهم
بریم نراین که بسبب اتصال سرحد باهم عداوت همیشگی موروثی

داشتند از انتشار خبر عزیمت خان خانان تزلزل تمام در بنای استقلال هر دو راه یافت و هر یک مریضه خدمت خان خانان سپه سالار مشتمل بر اظهار اطاعت خود و اثبات ناهنجاری دیگری نبوده تمامی امان خود و ترغیب استیصال مدعی همدیگر بمیان آوردند و ندانستند که سیلاب بقی ناگهان که بخانه و همسایه راه یافت اول از رخت هستی خودها دل باید کند خان خانان ادعای هر دو زمیندار سرکش را بحضور معروض داشت در جواب حکم قلع ریشه شجر هر دو بدگهر رسید و خان خانان با مر اتمام قلعه گیری از موجود نمودن توپخانه و نواره که جنگ آن ضلع اکثر بران موقوف است و مصالح کارزار خشکی و روان ولایت گذاشت آنچه ترددات و محاربات و تدبیر کارزار آن شهر بیشه شیامت دران دیار بر روی کار آمد و بر صفحه روزگار یادگار مانده و تدبیراتی که بعد از جنگل بری و صاف نمودن راههایی پراز اشجار سر بفلک کشیده که طائر خیال را سجال عبور از آنجا محال میشود دران کوهستان نموده و چندین هزار کافر دارالحرب را بدار البوار فرستاده و جمع کثیر از فوج پادشاهی بر تبة شهادت رسیدند آدان بدین محمدي که هرگز بگوش داد نژادان آن سرور بوم فرسیده بود در بتخانهای هر بیشه پر رحمت آنجا بلند آوازه ساخته و باعث قطع شجر حیات آن بدکیشان گردیده اگر خواهد مفصل باحاطة تحریر در آورد دقت و جلد علل داده مطلوب گردد اما سامعه مستمعان و مطالعه کنندگان را از اذیت تذکار آن موعود ساخته فقره چند از تردد آن رستم زمان بر صفحه بیان می آرند گویند که اول بقصد

پیکار و تسخیر شکار هیچبر کوچ بهار و ایستایرم نرایی گمر سعی
 و همت بر ریخت و چون لفظ نرایی با اعتقاد باطل آن گروه با تشبیه
 قائم مقام اسم اعظم معبود است که بالاتر از خالق دیگر نمیدانند
 و در آن سرزمین بقا همه بقول اسم نرایی تراشیده و نصب کرده
 پرستش می نمایند و هر راجه که آنجا حاکم گردد لفظ نرایی را
 قیما جزو اسم خود مینماید و سده که در آنجا میزند صورت همان
 معبود بر آن نقش نموده بسم نرایی رائج می سازند و راجه آنجا
 دائم صحت دارد غنایات یوده کار و مدار مملکت را بولیر مستقل
 خود پرده خود در عیش و نشاط میگذارند و در کمال زشقی
 صورت که حق سبحانه و تعالی خمیر گل آن زمین را موقی
 نهایانی باطن آنها سرشته و همه سنگ آتجا در زشت روی
 در دیگر لوبیت میبویند و از طرف صارت و باغچه و درش خوب و
 خوش و مکانهای مرغوب و مطربهای محبوب که از اطراف می
 آیند بدستور صاحب طبعان زندگانی می نمایند و پهلان تبر و سنان
 و شمشیر آن قوم بد نور بزهر آب میدهند زخم حریک دست زها
 آنها بهر که میرسد همان صامت رزم نموده جان بر نمیکردن و علاج
 دافع حمیت آن از خوردن و مالیدن کسیر که قند بهیج قسمی از
 نباتات لذیذ آن سرزمین و از جمله میوههای خوش طعم بلاد هند
 است و در شاه جهان تبار و نواح آن در زده ماه در بازار می آرند
 می شود القمه آن پده سالر تهور نشان وقت عزیمت این مهم
 فرمود که نوزاد مصالح جنگ را دریا نوردان با اهتمام محمد مقیم
 از راه دریا بیاورند و مخلص خان و احتشام خان را باجمعی از کومکبان

در اکثر نگر و جهانگیر نگر گذاشت . و از آنکه پناک فراین سه راه بود که از آن هر سه راه دو راه را بانواع تدبیر مسدود ساخته یکی راه بیشه و جنگل پر از مار و اشجار زهر دار سر بغلک کشیده داشت و عبور از آن راه طائر و هم را متعذر می نمود و بمحافظت آن از عدم فرصت و خاطر جمعی از تراکم اشجار و قلبیت راه نتوانست پرداخت خان خاندان را همان راه اختیار نمودن اتفاق افتاد و بزور بازاری قوت و تدبیر که تقدیر فضل الهی بآن موافق آمد مرحله پیمایی آن سمت گردید بعد رسیدن دران جنگل هواناک که از هر مشمت خاک آن بوی خوں بمشام مبارزان خوں آشام می رسید بدستگیری چندین هزار تبردار و بیلدار بیشمار و صدمات دندان فیلان کوه رفتار آن راه دشوار گذار را طی می نمودند و با مصالح مقرری همراه خود آن سردار باربار مصلحت پداده شده تیر و بیل بدست گرفته بمدد دیگران می پرداخت و تبعیت آن سده سالار چندین هزار سپاه از جوانان کلر طلب بضرب شمشیر و اقسام اسلحه زور دعت و بازو را دریغ نمیداشتند و مزاحمت دروختان سال بسعی تردد و تدبیر داوران کهن سال از راه دور می ساختند و هر جا رود خانه دشوار گذار و آب عمیق بیش می آمد بهمان دستور بمدد هم دیگر و نیروی تردد بهادران صحرا نورد کوه نبرد می گذاشتند و در هر رشته کوه و قلعه های سر بغلک کشیده سر راه که آن گروه شقاوت پزوه پاش آمده سد راه مبارزان شر شکار می گردیدند بسزا رسیده فرار اختیار می نمودند تا آنکه بمکان و قلعه حاکم نشین آن لعین بدین رسیدند چون بهیم فراین از ملاحظه

خطر سیلاب امواج بحر امواج باطلال و عیال سر بهسرا و گوا
گذاشت بد تردد تیر و تیغ و سنان آن مکان بقصر و بهادران
در آمد در ابتدا هر که هر چه یافت غارت نمود بعد از آن حید محمد
حاکم صدر بنکاله را فرمود که چنانچه تفتان چنان ضابطه تعیین
نمایند و خود همه جا با تمام بود از آن که احدی بمال و عیال
رعایا دست دراز نکند و آنچه اموال را چه بهیم برای بدست
بضبط آن و بت شکنی و اجرای احکام اسلام بردارد و حید مذکور
تفتان تمام نمود که متعوض حال او و احوال سکنه آنجا هیچ احدی
تواند گردید و سبانه برای نسق حکم قطع بد و گوش و بینی
غارت پلشکان نمود و بدستی امان جان و مال رعایا و غریبا
برداشت و لول سر و روی بت برای آن بضر کشت و بازوی
اسلام شکسته بدهد بقیه دیگر را دست و پا از هم جدا ساخته
باتی بام آفتابها بر آمده از هر طرف هدای امان دهن
محمدی را بلند آوازه ساختند و تزلزل آن بگوش هوش بافتن
آن سر و بوم ساختند و مکرر مذکی منع تاراج و غارت نمود
هدای امن و امان را سامه افزودن مقدمان و رعایای دایمخانه
من ساختند و در محاسن خانه و گرد آوری مال جمعی نمود
نمود بودند بطریق امانت زبانه تاکید و احتیاط نمودند از انتشار
این خبر ترحمی که احوال و مال و عیال رعایا با وجود امانت دار
الشرای که از آن - چه حال بگو - بحر ظهور آمد گریه گریه از هر
صفت و قوم شروع بآشوب نمودند و خانههای ویران و آبپاشی گذاشت
و ایشان نیز این پسر بود بر آن که از پدر دودار مال خاطر داشت

فرصت وقت را غنیمت دانسته آمده ملازمت خان خانان نمود و بتکلیف آن پیش رو دین متین بشرف امام درآمد و رهنمایی بدست آوردن پدر و وزیر او نمود و همراه آن اسفندیار بیگ و فرهاد بیگ را برای بهمه راندن بهیم نراین و کار بردن صاحب مدار او مقرر نموده و دیگر مردم معتمد خود را برفاقت کسان آن رهبر جدید الامام داده تاکید نمود که اطراف دشت و جنگل و دره های کوه بخبرداری و هوشیاری تمام تفحص نمایند - و پلک صد و شش توده خورده و بزرگ و دو صد و پلچاه زنبورک و رامچنگی و دیگر مصالح توپخانه بدست آورده روانه جهانگیر نگر ساخت و اسفندیار بعد کوشش بسیار و سعی زیاد بهول ناتنه وزیر راجه را بهمرسانده با زن و فرزندان و چند نفر از همدمان او بدست آورده نزد سید سالار خان خانان آورد - و بهیم نراین پناه بیگی از زمینداران سال خورده معمر آن حدود برده بود و متصل قلعه و معموره آن مرزبان رود خانه کم عرض عمیق بود که دو زنجیر آهن موانع عرض آن ناله ساخته هر دو زنجیر را در هر دو کنار آب بهیم و دینج درخت های قوی استوار می بستند و هرگاه میخواستند بر میداشتند و مابین آن هر دو زنجیر زنجیر های خورده تعبیه نموده بالای آن زنجیر دیگر بسته بودند که بدست یاری آن مردم باسانی بگذرند و تمام روز مترددین دست بآن زنجیر زده عبور و تردد می نمودند و شب زنجیر را کشیده می گرفتند - خان خانان آن مکان حاکم نشین را که هشتاد و نه برگنه هشتاد و پنج چکله بجمع ده لک روپیه بحساب نراینی را بچ آنجا داشت موسوم به اسکندر نگر ساخت و اسفندیار را که از واقف کاران آن سرزمین

بود آنها گذاشت و در جماعتی که در راه قرار داشت و چهار صد سوار در هر
 هزار بنده و چوبی همراه او مقرر نموده فانی قیود را در بالای آن شمع
 فرمود و شایسته مقام برای پادشاه آنها نموده ستوده تسبیح
 آسمان گردیده و دایره های را بر بالای و آفریدن را در اول ساخته
 میر مرتضی را با توپ خانه پیش قدم نمودند و نواره را همه جا
 به مقدسی نوح همراه داشته در آن جنگل خود بخوار هر از آشوبار خان
 دار و راهبانی نا هوار داخل گردید با وجود از صعوبت راه به مرتبه
 فرود از آن پیشبانی وحشت افزا دشوار بود که با هم گذر از آنها
 معتقد می نمود اما آن سه سالار نامدار با دیگر به اول کار طلب
 دامن همت بمیان جان بسته بهمان دستور اول بسته تیر در آن
 و مسلک جنگل بری پرداخته بکمال احتیاط و حزم بقطع اشجار
 بدستبازی تیشه و انواع اخله کوشیده آن پیشه رجیده را وسیع بر افشردن
 ساخته طی مسافت و قطع مراحل می نمود و بدفع مسلمان کوه نوره
 آن ولایت که از اطراف بمبئی و بهار نواح مرگشتند می پرداختند
 اگرچه چندی از آن نواح کسکس صورت آن سر زمین که یکمند
 قید در آمده بودند بظاهر رنج و سختی راه نمائی راه بی تعب
 می نمودند اما سردار آزموده کار اعتبار برگشته و حرف آن جماعت
 قایمکار نموده به همراهی نواره راه کنار دریا از همدلی داد و هرجا
 ناله قلب پر از دلدل و آب زیاد پیش می آمد شاخهای درخت
 و بهشتارهای بانس بریده یا کاه بسیار انداخته از بالای آن چون
 موج سبک و نوح نوح می گذشتند بدین کساله گاه نیم کرده و گاه
 یکسره راه به معنای نواره طی مسافت می شد و خان خاندان افشار

پداده شده برای تسلی و جذب قلوب پناه یمن و مددگار اخص
نشان پرداخته این شعر حافظ شیرازی را در زبان ساخته بود *

* بیت *

* گرچه منزل بمن خطرناک است و مقصد تا پدید *

* هیچ راهی نیست کو را نیست پایان غم مخور *

و بدان محنت و تره دیکه گاه شام و گاه سه پیر فرود آمدن میسر
می آمد بعد رسیدن منزل چون دران سرزمین ملاحظه شیخون بسیار
بود تمام تمام شب آن شیربیشه جادت خود بیدار و خیردار بوده و سرک
تردد کوتوال و دیگر مردم آرام طلب می گردید - تا زیرکوهی رسیدند
که سر از بفلک برین کشیده بود و بر سر آن کوه دو قلعه احداث
شده بودند که بیست هزار نفر جنگی از برقدار و تیر انداز و دیگر
مصالح قلعه درانجا موجود می بود ازانجا تا جای حاکم نشین
یک ماه و چند روزه راه نشان میدادند و می صد و هشت کشتی
جنگی زیر قلعه بود بعد رسیدن بقاصله دو کوه از آن کوه انگرافاست
انداخته سپاه را فرمود که یکمال خبرداری فرود آیند و ملاحظاتیها
اکثر روشن می نموده باشند و خواره را حکم نمود که مقابل نواره زیر
قلعه کفار انگرافاند و لشکر مامور گردید که حاجا مورچال بسته
یتدبیر تسخیر قلعه پردازند و برای همراه گرفتن آشامیان که دیگر
مردم قلعه کوچک نتوانند رسید و شب خون نتوانند نمود مردان
کاری مع سوار و پیاده های بسیار بر هر پشته کوه و راههای رخنه
دار دشوار گذار تعیین و مقرر نمود ازانجمله طرفی که دسواس رسیدن
کوچک زیاده بود آخر خان مامور گردید اتفاقا سه چهار هزار پیاده

و بر تقد از آن دیار را باغرخان مروگر مقابلت و پیکار افتاد و تیراندازی
بخطا بر اطراف مغایه قزو گرفتند و آن شیر بیشه شجاعت ترون
بهادرانه مقابل آنها نموده بسیاری را بقتل رساند با وجودی که در آنوقت
مردم کم باغرخان بودند و هر ساعت بر جمعیت کفار می افزود
و چند سوار مغال بدرجه شهادت رسیدند و زخمی گشتند و در چنان
حالت زخم تیر زهردار بیای آفر خان وحید و همان ساعت و دم
و رجوع او ظاهر گردید باز بحمله رستمیه آنها را از مقابل برداشت
و چند نفر آشامی را زنده دستگیر ساخت بعده از تیراندازی فصل
بزرگ متعال هیبت آن بهادران کوه نبون و مبارزان دریا نورد در دل
آن وحشی نژادان بد نهاد چنان افتاد که اسلحه بچنگ دل نداده دل
و حوصله بلخته وقت شب از هر گوشه و کنار راه فرار اختیار نمودند
از آنکه مدتی جنگ و ترون آنها بر پیاده و جنگ دریاست و در
خشکی صد پیاده مسلح آنها از ده حواری بی یراق میگریزد بیشتر
از آن کوه فرود آمده بمدد نوارا خود رسیده بقصد مقابلت و پیکار با نوارا
پادشاهی بفکر کار زار بود اذخند و کشتی بسیار که معطل و زیر آب
غرق بود بر آورده بران کشتیها حواری شده معتقد دار و گیر گردیدند
روز دیگر چون زورق جهان گرد خورشید از افق بحر پر سوچ بر آمده
پرتو انزای بحر و برگردید حیدر دار تهور نشان اطلاع یافته با کواکه
و دبدبه زهره شگاف بقصد مصاف آن صغیران تبه ادبار حواری گشته
و بجانب حصار آورد و هر چه توانست مردم جنگی را مع مصالح
نوارا و بنوازه رساند و جوقی دیگر از سپاه بگذار دریا که بروقت
مدد نوارا تواند رسید نگاه داشته آشوب افکن آن تخته بند این

دریای حیرت گردید و از هر دو طرف کشتیهای بحرکت آمده از ضرب گوله توپ و تفنگ و انداختن بان دریا را بجوش و خروش تقاطع آوردند و از طرف خشکی نیز بانهای آتش نشان غرض کشتن آوازه مرک ناگهان بجوش هوش و عقل دل باختگان می رساندند از آنکه از هر دو طرف مصالح جنگ مبارزان اسلام تزلزل انکس دل مخالفان آن بر و بحر گردید و صدای توپ و تفنگ هم آهنگ آواز کوه گشته در گوشها پیچید و از هجوم درد باروت که چون ابر تیرگی نیلگون روی دریا را فرو گرفت تا مدت غالب از مغلوب معلوم نمیگردید چون بان در کشتی کفار کم بود و هراس اقبال عالمگیر در دلهای دل باختگان آن بدکیشان راه یافت بعد از دست و پا زدن بسیار و سر و جان بیاد دادن جمع بدشمار کشتیها را در دریا را نموده راه فرار اختیار نمودند و نواره پادشاهی بتداعب پرداخته چند کشتی را از زدن بان و گولهای توپ کوه ربا غرق ساخت و بمرتبه کار و عرصه تردد بر آنها تنگ گردید که بسیاری خود را بامید شنا نموده از آب بر آمدن بدریا انداخته طعمه نهنگ و ماهی گشتند و بعضی از صدمات گولهای جان ستان کشتیها را بکنار رسانده از نواره فرود آمده رو پیناه سنگهای دامن کوه و دوختهای صخره آوردند و برخی که بوسیله شناروی جان برگردیده تا از آب بر آمدند بدست مبارزان شیر شکار گرفتار گردیدند و صد و چهل کشتی هر از مصالح توپخانه و صد و چهل توپ و آدمهای دل و جان باخته باسیری بتصرف بهادران در آمدند و نتیج هر دو حصار نیز به تدریج کار زار میسر آمد و چنان مکان قلب و قلعه آسمان شکوه هر از سردان جنگی را از اقبال

عندرمال پادشاه فرموده اقبال و معنی آن همه دار نامدار چنانچه بآمانی
 بتحصیر در آوردند بالجماعه خان خانان بعد تقدیم شکر الهی و
 ملاحظه نمودن اطراف و اندرون قلعه عطاء الله نام و با مصالح جنگی
 و نفیض ضروری در آنجا گذاشت و بقصد تحصیر قلعه گورتی که
 آن نیز از مکلفهای قلب آشامیان خون آشام بود متوجه گردید بعد
 تصدیقات و خدمات شداند راه چنانچه بذکر در آمده طی مراحل
 و منازل پر تعب نموده بجای رسیدند که دو قلعه هر دو طرف آب
 مقابل هم بنظر آمدند که هر یک از آن بآسمان دعوی همجری
 می نمود و نوارها بر از اقسام مصالح جنگ مابین هر دو قلعه
 در دریا نمودار گشته و مسموم گردید که قریب لک پیاده میان
 هر دو قلعه و در کشیدها از آشامیان بد خصال موجودند اما
 از اقبال خدیو ظفر قریب نصرت مأل بهمان تدبیر و تردد رعب
 و هراس در دل آنجماعه بد اساس راه یافت و به تردد سیف و
 شنان که در خشکی بمیان آید صدای دار و گیر در دریا بلند ساخته
 هر دو قلعه را خالی نموده بدستور راه فرار پیمودند و قلعه
 مفتوح گردیدند و خان خانان اندرون و بیرون هر دو قلعه را ملاحظه
 نموده زبان بشکر و پادشاه ایزد متعال کشاده جمعی را برای حراست
 هر دو قلعه گذاشته پیشتر مرحله پیمای گردید - بهمین دستور بدستداران
 بهادران قلعه کشا که بهرجا می رسیدند از صلح اسم اسبان نیاززان
 کوه نوره شیر شکو و پیش آهنگی فیلق کوه رندار و ترکیزی صفای
 جان نثار خصوصیکه بهادر میدان رزم آخر خان که همه جا پیش
 قدم دایر خان بهادر دیو نهر بود دایران دریا نوره شیر نبرد نوار

جنگی و قلعه‌های آسمان شکوه آن قلع را که مرزو و مانع دوازده هزار مردان
 شیر نبرد آن مرز زمین بودند بمیان باز در اخطار از فکر نزار اختیار
 نمودن می انداخت و همه جاها و مکانهای قلب را که بکمر
 تفصیل آن قلم را رنج نمی دارد بتصرف پادشاهی می آوردند -
 و از آنکه بعضی مرز نوجان میارز پدیده را بر سر مکانهای تعمیر
 در آمده گذاشته بودند و بسیاری برای تاخت و اوار ضروری
 اطراف مرخص گشته بودند و در لشکر جمعیت کم مانده بود باز
 مقابل هزار هزار و بیست هزار پیداد آنها حکم رزمه گو - فند داشت
 که از مقابل شیر و گرگ رم خورده رو بگیرند آمد اما در شب خون
 نمودن و وقت شب غافل بر سر لشکر ریختن نهایت دلیر بودند و جرأت
 زیاد می نمودند و بسبب که مال خبر داری و هوشیاری خان خانان
 که خود اکثر اوقات بجای کوتوال می گردید و هوای آنکه اول پاس
 شب که همه بیدار میداشتند عدا بخواب میرفت و در آن وقت آرام نمودن
 غلیظت میدادست باقی شب خصوص در پیر آخر شب تا سفید
 صبح بر نفاقت جمعی مرز چشم بر هم نمی گذاشت برخلاف دیگر مرز نوجان
 که اطراف تعیین گشته بودند اکثر بسبب شب خون نمودن ناگهان
 و تاختن آن مفسد پیشگان نصف شب و آخر شب که دست برد
 نمایان می نمودند بمعرض تلف در می آمدند و بسیاری کشته و
 زخمی می گردیدند و نوجها مع مال و انتقال پامال شب خون
 زدن و دست برد نمودن آن جماعت بد - گال می گردید و چشم
 زخمهایی عظیم که بتحریر تفصیل آن نمی پردازد بانواج پادشاهی
 می رسید - آری همه مالاری که اهریست خطیر منحصراً بشجاعت

و انزونی سپاه نیست بآن همه خبرداري که طای خانان می نمود
جمع کثیر در گوشه و کنار لشکر بدار و همیار شب بیدار می آوردند
و روز طی مسافت می نمودند بعد نزدیک رسیدن بقلعه پیغم که
که از اعظم قلعه های فلک پاته آن قلع و حاکم نشین بود روزی
قبل ازان که بمنزل رفته از وزیدن باد تند و فراغ آمدن ابر نیره
و ریختن تگرگ های کال و ژال های جان حاکم که چند گویی
متصل چون بای ناگهان از آسمان نازل می شد و بر سر و روی آدم
و پشت چارپا می ریخت و هر جامی رمید مبرج و زخمی می
ساخت غریب ترازل در لشکر انداخت و بمرتبه باعث تپلکه و
می آرمی لشکر گردید نه آدم بسیار بسبب زخمی گشتن و باد
سرد زمهریر آسا وزیدن هلاک گردیدند و چند کشتی از تلاطم دریا
غرق گشتند بهر حال آن روز و شب را بدایر رساندند چون بدای
قلعه رسیده بمسافت گولوس فرود آمدند ازان که آن قلعه در کمال
ستواری و استحکام شهرت تمام داشت و همه سرگردان آشام به مردم
بی شمار از غرب شمشیر و صدمات فوج اسلام بدان قلعه پناه

خان و ديگر امرای بحر طالع را مامور نمودند شب و روز آسمانان
 از آبی قلعه بزین گولۀ توپ و تفنگ و انداختن شنگهای میل
 و بای کمان برداختند و آدم و چهارمئي بسیار زخمی و زانف
 ساختند و فرصت دهمه بستن و مورچال پدش بردن ندادند و
 شب چهارم شبخیز عظیم آوردند که چهار طرف فوج و گرد لشکر
 صدای بکیر و بزین بلند گردید و زهره شیر مردان مصاف دیده را
 آب ساخت و دران شب از دلیر خان تردی که بشرح و بیان
 راست نیاید بعرضه ظهور آمد و آدم بسیار ضائع و زخمی شدند و
 پاره چهارمئي کنار لشکر بدست آنها افتاد و از مردم آن مردمان
 نیز از دست افغانان دلیر خان و راجپوتیه همراہ راجہ پیر سنگه
 جمع کثیر بدارالبوار پیوستند بعدہ بمصلحت دلیر خان و دیگر بهادر
 رزم جو قرار بران یافت که آشامیان بدخصال را فرصت و مجال
 سرانجام محصور گردیدن ندادہ - پر فضل الہی را پناہ خود ساخته
 یورش نمایند و باین قصد فاتحہ نیت خیر خواندند و چند نفر
 جاسوس پیشہ با وقوف را برای تحقیق راہ قابل یورش اطراف
 قلعه تعین نمودند درین ضمن یکی از بدبختان جدید الاسلام آشام
 که مدت در لشکر قبل ازین مہم نوکر بودہ و دائم دم از قدرت خود و
 واقف بردن از همه مکانهای آن کوہ میزد بواسطت یکی از ہمدان
 خان خانان آمدہ ظاہر ساخت کہ چون من واقف راہ و بیراہ
 ملک و ریہ این قوم بد راہ ام و از هر وجہ این سرزمین اطلاع
 واقعی دارم رہبري و پدش قدمي لشکر وقت یورش بمن بفرمایند
 خان خازان با همه تجربہ کاری و حزم و احتیاط کہ داشت فریب

از خورده راهنمایی فرج با او فرمود بعده که دایرخان و دیگر
 بهادران کمر عزیمت یورش بستند آن اشخاص بد انجام پیغام باطل
 قلعه فرستاد که فلان سمت که راه قلب و آب حلق عمیق دارد
 لشکر اسلام را بدم تیر و تازی نام شما می آرد و در وسط شب رهگزی
 سمت مقصود گردیدند - چون محاصره دروازه که در وسط او دیوار چوب
 کوه استوار واقع است رسیدند آن مردود میر مرتضی داروغه توپخانه
 را گفت که بزود گوله را بمچنگی و تفنگ بهم اشقی را طرف
 خویش مشغول سازد تا از طرفی که من برای یورش می برم غافل
 گردند و مرا که آن شقی ازین گفتن این بود که مصالح توپخانه
 که همواره گرفته اند بران دیوار کوه را بیک طرف شود و میر مرتضی
 باهتمام برق افروزی توپخانه پرداخت و از بالا تگرت و زاله اجل
 بان در گرامت و جاع کثیر تلف و شهید گردیدند و دایرخان را هیچ
 نمانده بر سر حلق برد که آب آن از هر طرف چون بحر عمان پایی
 نداشت و از بالا آشامیان باقسام حرنه جان سنان آماده کارزار
 گردیدند و از اطراف گوله و حلقه آتش و سنگ پازیدن گرفت بهادران
 نصرت نشان با وجود مشاهده نمودن مرگ بی ایمان به چشم عیان دل
 از امید حیات برداشته رستمانه ثبات قدم ورزیده داد جلاوت و تهوی
 میدادند حصص دایرخان و آخر خان در بحر بیکران خود جوشان
 و خروشان اسپ انداخته شدادان اختیار عیان بحفاظ حقیقی
 سپرده توکل بذات یکت او نموده آنچه نهایت شرط جانفشانی و
 طریقه پیش آهنگان جان نثار است بقدریم رسانده از پازیدن آتش
 بالا آمدند اندر شعله در میان آب و آتش نه از سر گذشته بود و دل

میرانندند هر چند بعضی افغانان دلباخته میماندند که کار ازل
گذشته که امید نجات از میان آب و آتش باشد معینا اگر از غرقاب
این بحر خونخوار برآمدم سواي سربسنگ گرفتن و جان را بیکان
دادن فائده نخواهد داد مقتضای رای صائب آنست که هنوز
قبولی وقت باقی است به بنگاه مراجعت نموده باز بتدبیر
تسخیر قلعه باید پرداخت - دلیرخان آتش نبود عار نزار بر خود
هموار نموده و سعادت شهادت را سرمایه نجات دارین دانسته بر
فیلبان باتک بهیمت زده فیل پیش راند و افغانان و بهادران
جانبشان دیگر مثل آغرخان و قراول خان مع معدود چند بتبعیت آن
دلاور معرکه کارزار تکبیرگویان خود را بآب جانبازی زدند * بیت *

نه تیغ نهنگی بر افراخته * بتیغ از نهنگان سر انداخته
چنان خامت از رمی زبالو پست * فدا ده یلان همچو از باده مست
بهر که گولۀ اجل میرسید بآب سر فرو برده باز سربالا نمیتوانست
نمود جمع کثیر بد رجۀ شهادت رسیدند دران حالت آن ملحدون
رهبر که در فکر فرار بوده و آغریه او را بسته یا خود داشتند از رسیدن
گولۀ غرق بر فنا گردید و جمعی دیگر ازان نهنگان بحر جلالت از زخم
بندوق و سنگ سرخروئی ابد حاصل نمودند و سه چهار گولۀ تفنگ
و سنگ بر جوشن دلیرخان رسید که که بدین او نرسیده هرگز گردید
و کارگر فشد آخر بر فراقت چند شیر دلان دریا نورد آتش نبرد
شناکندان بنایه حصار که گولۀ آنجا نمی رسید رسیدند و دلیرخان
بزرور بانوی خود و مدد همدان جان باز و کمند جرأت و حملة
شجاعت مانند شهبازی که خود را بقصد صید زند بالای دیوار

کرده آسمان شکوه برآمده و بعد بلا برآیندن نیز چنان داد نهی
داد که اگر رستم دستار شده ازین داستان می شنید زبان با مصاف
کشاده اسم رستمی بر خورده نمی پخشید و اگر امرایان آن حرات
و جلالت او را مشاهده می نمود انگشت حیرت بدندان می کردند
با چنان همی که آن دلوز را بآن مشرکی و تاباخته مقابل افتاد
با هم آتشند با وجود هم آن قوم شوم و قاتل دلوزان جان نثار میبرد
آنکه از ضرب شمشیر بهاری چندی بقتل رسیدند و از بعضی قلعه
مدانی شکریه فتح بلند گردید فرج فرج کفار و بفرار گذاشتند
و بهاندل دیگر با اتفاق میر مرتضی و جمعی از مبارزان با نام و رنگ
به فاصله نرسد بعد جان بازان پوشیدم سودند و آشامیان از
هر گوشه و کنار قطار قطار راه تبار اختیار نمودند و کامر بخوار در
وقت هزیمت بدار التوار بدو شدند - خان خانی از وقوع و مشاهده
چنان تلخ نمایان و جلالت دلوزی بعد مغلوب گردیدن قلعه
خود را نزد دلیر خان رسانده آفرین گویند در منزل گرفت و نسبت
بحال همه همراهان تحسین نموده دو رکعت شکر ادا نمود و فرمود
مغانی نمایند که احدی دست بمل و عیال و دامن رعایا قرار
ننمایند و اطفال و عورات بسیری نگیرند - چند هزار کس آن
ناکسان که بقید در آمدند آنها را مسلسل ساخته برای باز
گویند و دیگر مصالح خوب خانه و بعضی کارخانجات که
هر روز هزار ها در آنجا بمرز کار می کردند روانه ساخت - گویند
خان خانی بهمین وقت خود منع نصیب بود که با وجود دست
سلطان باقی بعد تسخیر و مغلوب گردیدن فتح و مکنهای زور طلب

هر چند دوازده سال و عدل رعایای معجز
 در آمده را مامور ساخته در منع دست اندازی بر آنها توفیق
 زیاد می نمود و می گفت که عورات و اطفال بعد تکلیف نرسیده
 مجبور در اطاعت ظالم باشند معذورند - بعد ازان برای مسمار ساختن
 بتخانه و بلند ساختن صدای اذان دین محمدی و ضبط اموال و
 توپ خانه امر فرمود و جمعی که از رعایای بلاد پادشاهی در قید
 آن جماعه بودند آنها را رخت و خورج راه داده روانه اوطان آنها
 ساخت - خبر تحمیر چنین تلمه بچنان جرأت و جلالت بهادران که
 بقلمهای اطراف دیگر آشام رسید اکثر مکتهای خود را خالی
 نموده و ذخیره ها را سوخته و بآب انداخته - توپها را در دریا غرق
 نموده بگرد آوری نواره پرداختند و قریب هشتصد کشتی جنگی
 مملو از مصالح توپ خانه فراهم آورده مقابل نواره پادشاهی غافل
 رسیده نایره قتل و آتش جدال بر افروختند و از چهار طرف نواره
 همراهان خان خانان را در میان گرفتند ازان که دران روز قریب صد
 کشتی از جمله نواره پادشاهی برای امور ضروری اطراف رفته
 متفرق گردیده بود و زین الحسن دایره نواره نزد خان خانان
 آمده بود و مردم نواره سردار کار فرمانداشتند از بسیاری نواره کفار
 کار بر مردم نواره پادشاهی تنگ گردید معذرا استقامت ورزیده
 چهار پنج پیر ترده و کار از مردانه نمودند و تا مقدور می کوشیدند
 چون فاصله از نواره تا خان خانان سه کوهی جریبی بود و مردم
 نواره را مجال و فرصت خبر رساندن بخان خانان نماند تا آنکه بعد
 انقضای دو پاس شب صدای توپهای هر دو طرف بگوش

خان خانان رسید و دانست که بر نواره الطوفان عظیم هنگامه روداده
همان وقت محمد موسی نام را مع توپ خانه و نقاره خانه همراه
خود عیاله هرجه توانستند رفعت نموده همراه ابن الحسن داده روانه
ساخت و در آئین تدبیر سرداری ارشاد نمود که بقدر مقدور تاشب
بانی است احب دل خود را برساند و بعد نزدیک رسیدن صدای
نقاره و کرنا بلند سازند اگرچه محمد موسی بسبب تاخیری که در
فرار آمدن مردم رو داده هرچند جهد نمود تا باقی بودن شب
خود را در بیک نواره تقویت رساند اما قریب به روشنی طلوع
آفتاب که نزدیک بود زروق صبح حیات مردم نواره بادشاهی بشام
غرقاب مبدل گردد و کشتی استقلال آنها در گرداب اضطراب افتد
چنانچه از ضرب گوله چند کشتی در بحر فنا فرو رفته بود و بسیاری
قریب بغرق بحر عدم بودند درین ضمن باقی کشتیهای نواره
بادشاهی که اطراف پراکنده بودند رسیدند همان ساعت محمد
موسی و ابن الحسن نزدیک نواره رسیدند اول کرناچیهای همراه
را فرمود که صدای کرنا بظاهر رسیدن کومک بلند سازند بعد آوازه
شادبانه را بگوش هوش باختل نواره بادشاهی رسانده باعث تقویت
دل آنها و هیبت انزای دل مخالفان گردید و در همان حالت از
صدای تفنگ و رامپنگی و غرش بان نزول نام در نواره آشامیان
راه یافت و مردم نواره بادشاهی را تقویت تمام حاصل گردید تا آنکه
لشکر کومکی نمودار گشت و سردار نواره آشامیان دست و دل باخته
استقامت نتوانست ورزید و بهر هیبت نهاد آبی تدبیر بر دست
که از سپه نام آورده کار بحرمه ظهور آید بمراتب به از لشکر لک

سوار است که سردار مغرور ناچیزه کار داشته باشد چنانچه خانی
بعد شنیدن خبر هزیمت نواره آشامیان زبان بشکر گشاده چند روز
برای بقدر است اطراف آن قلعه توقف ورزیده جای بنخانه مسجد
عالی بنانهاده حارس قلعه نگاه داشته مرحله پیمایی ست قلعه
کهوگران که اصل مکن حاکم نشین آن بد اعلان بود و راجه آن
ولایت اکثر ایام عیش آنجا بسر میبرد گردید و راجه آنجا برهمنان
چرب زبان فیلسوف با عرضه داشت مشتمل بر اقرار تقصیرات
گنشته و التماس قبول اطاعت آینده و امید عفو مع تحف و هدایا
بخدمت خانی خانان روانه نمود و پیهم عرائض و پیغام مقتضی بر
اظهار عجز و قبول پیشکش با هزاران ندامت و باز آمدن بشاه راه
هدایت و اعلای پذیرفتن جرائم بامید صلح رسیدند مع هذا
خان خانان از اندازه کلمه و کلام و پیغام غدر آمیز آن کافر بد انجام
دانست که رجوع صلح و درخواست آنها خالی از تدبیر تدبیر آمیز
نیست و جواب داد که اگر چه راجه برگشته خود را سزاوارست و امان جان
و ملک خود می خواهد آنچه درین مدت از ملک تعلقه صوبه
بنگاله گرفته نقد و جنس را مع دختر خود برای پیش خدمتی
پوستارن آن درگاه با بقصد فیل و مبلغ پنجاه لک دریده پیشکش
روانه حضور سازد و هر ساله پیشکش مقرر نماید التماسات او را بحضور
معرض داشته التماس عفو جرائم او نموده خواهد شد - درین ضمن
عرضه یکی از مسلمانان با نام و نشان که از مدت عوض مبلغ
خطیر در قید آن راجه بود بطریق پنهانی رسید مشتمل برین که راجه
از بیست عساکر و در ده صدقات فوج شهر اشوب قلعه کشایان

کوه ببرد و بغام فخر آمیز برای املی فرستاد هزار بختیار آوردند - درین
 ماهین آنچه توانست از زر و نیکو و مجلس مالیت در اطرافش فرستاده
 قریبها را در آب غرق ساخته بیدلی را سر به صحرا داده خود نیز آواره
 دشت ادبار گردید خالی خالی از ششاهی این خبر بمهرست تمام
 سوار شده خون را بدلی مکن رسانده با احتیاط تمام سیر و گشت
 جاها نموده همه جا بندوبست و منع غارت فرموده بضبط اموال و
 ائصال پرداخت و قریب صد کشتی بی سلاح که در آنجا مانده بود
 داخل نوار پادشاهی ساخت و بختیارها را مسمار نموده بدلی مسجد
 گذاشت جمع کثیر از مستبوهان مسلمان و هندو ملک پادشاهی
 که از مدت در فید بودند از بدلی بر آورده رعایت خروج راه نموده
 بر پشتهای آنها رخصت ساخت و در حد و بیست ضرب توپ و
 سرب که در آب انداخته بودند بر آورده داخل توپ خانه سرکار
 نمود و زیاده از حد فیل کوه هیکل و سه لک روپیه را طلا و نقره
 و استعد بسیار سواي آنچه بتذراج رامت بضبط در آمد دیگر
 از سرب و پاپوت و شوره و گورگود و عود و مندل و خرمشاهی غله
 آنقدر فراهم آمد که قریب هزار کشتی برای برداشتن و بر
 نمودن آن مطلوب گردید و سواي خرمشاهی غله که بر روی زمین
 از سر رشته کاغذ یا تند بک صد و هفتاد و سه چاه غله و انبارهای
 مدنیون بعد تقصص بهم رسید که از انجمله چند انبار که بولن در آمد
 هر کدام از ده هزار من برنج و ماش و دیگر بعضی جنس مالکوت
 کم بر نیامد و از بر آمدن و بهم رسیدن اینها غله که باقیمانده
 خلق الله و سپاه گردید بخان خانی نهایت مشغوف گشت و قوت

نمود که صد و پنجاه اثنایا احتیاط تمام برای ایام بر شگل که نزدیک رسیده بود ذخیره نگاهدارند باقی و فراخور حالت به همراهان قسمت نموده مقدمان و رعایای مالگذار اطراف را عهد بر قبول امان داده طلبید و خلعت بخشیده به تسلی آنها پرداخته یکساله محصول معاف فرموده خطبه بنام نامی عالمگیر بادشاه عالمستان غازی خوانده سیم و طلا را بسکه همایون اسم عالمگیر سرخروئی بخشید و رواج نرایی را ممنوع فرموده - اگرچه خان خانان در فکر بدست آوردن راجه آن دیار بسیار پرداخت اما چون موسم برسات که پنج ماه دران ولایت متصل شب و روز می بارد و تمام روی زمین را آب میگیرد و راه ترده مسدود می گردد رسید و دیگر امور ضروری از تسبیح مالی و ملکی در پیش بود تعاقب نمودن راجه میسر نیامد - درین ضمن از زنائی کهن سالان ظاهر گردید که زر نقد و جنس بی شمار که همراه زمینداران عمده و راجهائی گذشته چنانچه بزبان خامه داده زیر خاک مدفون است باندک ترده بدست میتوان آورد مردم معتمد را مع بیلداران بسیار تعیین نمود که زر سرخ و سفید لکها مع جنس بی شمار سوای آنچه مردم تلاش نموده بر آوردند بضبط در آمد و میر مرتضی داروغه توپ خانه را با راجه امر سنگ و جمع از تابینان برای محافظت کهرگان و گرد آوری آلات و ادوات توپ خانه که سرانجام عمده آن ملک است مقرر نمود و بهمان دستور دیوان و قاضی و امنا و کردوزی معامله فهم و متدین و آبادان کار و فوجداران کارزار دیده جانبا تعیین فرموده حقیقت بحضور معروض داشته باده درانده کلید طلا و نقشه آن ولایت بقید خصوصیات ارسال داشت و بعد فراغ تهانه

پندني همه جا نموده خان خانان سه و نیم کوزه نیکوکاری در موهج
متهرا پر که در دامن کوه وسیع بود و چندان ملاحظه رسیدن سیلاب
نداشت برای بسر بردن پنج ماه بر شکل چهارتنی معمر ساخت و
اطراف هفت هشت کوزه نیکوکاری معقول با سرداران کارزار دید
تجربه کار برای خبرداری و سه راه گردیدن آشامیدن که شب خون
نیز از به طریق نهانه تعیین نمودند معینا مکرر کاروان خوشنوا
مردم آزار در شبهای تاریک مانند مور و ملخ فراهم آمده بوسه اشکر غافل
شب خون می آوردند و اسب و آدم ضایع و شهید می ساختند
چون این تردد کارکشی و تسخیر ملک و قلعیات از عرضه داشت
خان خانان بعرض رسید و مقواتر از روی وقایع معروض گردید
باعتبار سرور و خوشوقتی تمام خاطر بادشاه گشت و محمد امین خان
خلف الصدیق خان خانان را خلعت و سر بیه مرصع هدایت فرمودند
و نمایان دیگر که دیوارا خان خانان بعد و برون خبر افتاده و فرمان آموزی
و تحسین بدستخط خاص و خلعت خاصه و خنجر و شمشیر مرصع
بعل آمد در ذکر جشن شروع سال پنجم از جلوس بنحویز می آرد *

ذکر سوانح سال پنجم مطابق سنه هزار و هفتاد

در هجری مشتمل بر خبر واقعه مراد بخش و توجه

رایت ظفر آیت طرف کشید بهشت نظیر

جشن آغاز سال پنجم از جلوس مبارک مطابق سنه هزار و هفتاد

و در هجری فرآ شوال بدستور هر سال منعقد گردید و هر یکی از

و قیام و شریف موافق قسمت و مراتب کامیاب گشت خان خانان

را در عرض حسن تردیدی که از و در تسخیر آشام بظهور آمده یک

کرور دام انعام و هزار سوار دو اسبه اعانه و در قیل با عاز نقره
مرحمت فرمودند بعد از فراغ جشن بادشاه را عازنه بدنی
بوداد و بمبب انحراف مزاج که در یک هفته اطراف دار الخلافت
انتشار یافت باعث اختلال حال رعایا و ماده تساد بعضی متمدنان
مفسد پیشه گردید و باز زود بصحت مبدل گشت لهذا جشن
غسل صحت و وزن قمری سال چهل و ششم از عمر شریف ضمیمه هم
فرمودند جهانی کامیاب میض گشت - هفتم جمادی الاولی بعزم
سیر و شکار کشمیر بهشت نظیر متوجه دار الخلافت لهور گردیده
دهم رجب نزد بیک مراد لهور مضرب خیام فرمودند چهار شعبان
داخل شهر و قلعه گردیده میر مغزل را مع بیلداران و تبرداران بر روی
صاف نمودن راه مرخص فرمودند *

اگرچه مولف عالمگیر نامه ذکر کشتن محمد مراد بخش را
موافق مرضی قلم انداز نموده اما مسطور اوراق آنچه از روی دفتر
بتحقیق آن پرداخته و زبانی والد مرحوم که از نوکران معتقد
و شناس مراد بخش و تا روز فراغ مقدمه دریای قلعه نشسته در
نکر منصوبه کمند بستن و فروز آوردن آقایی خود بسر برده بود و
بفکر نوکری عالمگیر پرداخت و زبانی مردم ثقه آنوقت مسموع
گردیده بزبان قلم میدهد بعد که محمد مراد بخش را باقلعه فرستادند
سرسن بانی را که محبوسه محمد مراد بخش بود بحسب درخواست
او همراه آن برگشته اختر رفیق ساختند و آنچه برای خرج آن
گرفتار دام اجل مقرر کرده بودند نصف آنرا طعام پخته بجمعی از
مغلان که در پای حصار قلعه فقیر شده نشسته بودند و منلانی که

مسافر وارد می شدند و میفرمودند تا آنکه مکنی بعد از تبدیل قلعه با انواع
تدبیر یک طرفه تفصیل قلعه کنند پس آن محسوس بقدر بلا باشاره
وقت و مکن معین خبر نمودند و آن ساعده لوح شغال از دغل بازی
فلک غدار بعد در پلس شب که روز و ماهی در خواب بودند
سرسن بائی را بر اراده خود اطلاع داده اظهار رخصت باین مضمون
بیدار آورد که اگر حیات ونا و فلک مدد نموده باز بهم خواهیم رسید
و از بخدا سپردیم سرس بائی از شنیدن چنین کلمات بگریه و فغان
آمده گفت مرا بکه سپرده می ریزد این گریه محصلان و تکمیلانی
حوالی خبردار گشته مهتلی و مشعلها روشن ساخته در پی جست
و جوی کنند پرداخته پیدا نمودند بعد که این خبر بمعرض رسید بقدر
قلع ریشه و سواس نگه داشتن مدعی سلطنت افتاده بر هندائی بعضی
خواستگاران پسران علی نقی را که پدر ایشان را محمد مراد بخش
کشته بود چنانچه مذکور در آمده بدعوی خون پدر بر انگیزند پسر
کلان از ولایت قبول دعوی خون پدر ابا نمود و پسر دوم الطاعت
امر نموده بدعوی خون پدر در عدالت مصغیت شد و آخر
منصوب نظر پادشاهی گردید حکم شد بقاضی رجوع نماید بعد از آنکه
در شرح ثابت شد در ماه ربیع الثانی سنه هزار و هفتاد و
در هجری فرمودند تا قاضی بر یافت وراثت مقتول نزد محمد
مراد بخش رفته بعد اظهار اثبات خون مرافق حکم شوم بقصاص
رساله چنانچه تاریخ آن یافته اند - ای وای بهر بهانه کشند - چون
پسر کلان که از دعوی خون پدر ابا نموده بود پادشاه قدر دان از فرمودن
خدمات حضور و دیگر عذایات متوجه حال او شدند - و چون پوزنمل

زمیندار جام فوت نمود پسر او یاسم ستر سال بموجب حکم و بدستور زمینداران بجای پدر قائم گردید و بی سنگه برادر پورسل باغواهی بد سگال آن سرزو بوم و رعنائی نفس شهم جمعی از مفسدان عریضه چو با خود فراهم آورده گوردهن را تهور نا که چند مادنزی ستر سال و مدار المہام خانہ او بود مقتول ساخت و سترسال را بدست آورده مع مادر و نوکران معتمد او مقید گردانید و سر از اطاعت و امر پادشاه نیز بپیچیده شروع بمغسندی و راه زنی نمود قطب الدین خان فوجدار آن ضلع بر طریقہ سرکشی او اطلاع یافته دو هزار سوار همراه محمد نام پسر خود داده بطریق استعجال برای تنبیه و استیصال او روانه ساخت و بعد از رسیدن مقابل ہمدیگر کار بقتال و جدال افتاد بعد ازان کہ مد و هفتاد نفر از کفار کشته گردیدند و جمعی زخمی و اسیر گشتند و بعضی از مردم پادشاهی نیز شہید و زخمی شدند آن بد فرجام نیز بقتل رسید و آن ولایت بتصرف مردم پادشاهی در آمد و قطب الدین خان مرود عنایات گردید *

الحال فقرہ چند از باقی ذکر مهم و مال کار آشامیان و خان خانان یوزبان قلم میدہد اگرچہ خان خانان در حق جلالت پیشگان قدر دان و مہربان بود و ترددات رستمانہ و کارزارهای بہادرانہ کہ از آفرخان و ہمراہان او در رفاعت خان خانان بظہور آمد او را بدل و جان دوست می داشت و در فکر پرداخت او بود اما از آنکہ بعضی مقلان ہمراہ آفرخان بعد تسخیر بلاد دست بغارت و تاراج مال مردم دراز مینموردند باوجود منع آفرخان ممنوع نمیکردیدند و این معنی خلاف مرضی خان خانان کہ در تاکید منع دست اندازی نہایت

تقدیر می نمود بظهور می آمد مقبوضه حال و پرداخت آفرخان
نگردید و از توجه و امداد آنچه طریق سرافانی کار طلب در بلاد
همراهان می باشد در حق او بظهور نیامد لهذا آفرخان اکثر آورده
خاطر می بود تا آنکه روزی قبل از آنکه اثر طلوع آفتاب ظاهر گردد
و رفت تلوک قران و لوازه خواندن خلی خانان بود آفرخان
با مقلان همراه مستعد و مسلح گشته بدر خانه خلی خانان آمد
چون درازان محال و جرأت مانع آمدن نداشتند آفرخان بی مهلبا
اندرون درآمد جای که خلی خانان بر سر سجاده نشسته مشغول
خواندن اذیمه بود حاضر گشت خلی خانان از مشاهده آمدن آفرخان
بدان هیئت و سواس و هراس تمام بهم رساند و بران خوش و
دلیری تمام سبب آمدن بیروت استفسار نمود آفرخان در جواب
گفت که درین مدت هورتود جانشانی و تقدیم خدمات مأموره
از مهابان هرگز گمی بظهور نیامده و الحمد لله به نیروی اقبال بیوزل
بادشاه عالمگیر و سعی و تردد و جدات آن سپه سالار کفار مغذول
و پامل مکانات اعمال خود گشتند و مالک مغنوح گردید و کاری
نماتده انسوس آن داریم که هرگز آفرین باد و تحسین از نیای آن
کار فرمای قدر دان درماده ما با بکارها بر نیامد لهذا برین و نبودن
خود معطل محض دانسته برای رخصت آمده ایم امید داریم که
فائده بدرقه راه خوانده دستک رخصت عنایت فرمایند که خود
را نزد آثای خویش رسانیم خلی خانان هر چند بعذر تقصیر تعاقب
ایام گذشته و تلاقی ایام آینده پیش آمد فائده نداد و آفرخان
برای مرخص ساختن مبالغه از حد گذراند بعده که خلی خانان

بعد از حاضر نمودن منشی برای نوشتن دستک پیش آمده خواست بدفعه وقت پردازد آغرخان که درات و پارچه کاغذ سفید عمدا همراه برده بود پیش خان خانان گذاشت و گفت التماس آن دارم که نواب بدست مبارک دستک نویسند خان خانان نظر برینکه حق بجانب اوست و هیچ وجه دران حالت از دست آن جلالت دثار که بارها ازو کار دست بسته مشاهده نموده بود رهائی نداشت طوعا و کرها ناچار دستک رخصت نوشته و مهر نموده حواله نمود اما بر سر گذرها و معبرهای آب نوشتجات دراند که بعد رسیدن آغرخان کشتیا را بند سازند و تا مقدر نگذارند که از آنها عبور نماید لیکن هرجا که آن دریا نوره شیر نمود رسید و ملاح و کشتی موجود نیامست با همراهان خود را بدریا زده عیان اسپان بحافظ برو بحر سپرده شناکان گذشت و در بعضی دریاهای قلب چند نفر از متان و دیگر همراهان که اجل آنها داسنکیر گردید غرق بحر فنا گردیدند بعده که بحضور رسید چون نوشته خان خانان بنام محمد امین خان بخشی قبل از رسیدن آن بهادر سرایا غیرت مشتل بدین مضمون رسیده بود که آغرخان اگرچه از شجاعان عالی نسب کار طلب و سزاوار پرداخت و پیش آردن است اما از آنکه جهالت ایام جوانی و غرور شجاعت را کار فرموده بسماجت تمام رخصت گرفته بعد رسیدن حضور چند روز چشم نمائی بر طرفی منصب نموده باز بداسای او پرداخته کار ازو باید گرفت چنانچه محمد امین خان موافق نوشته خان خانان بعمل آرد و ابتدا پای اعتراض بادشاهی به میان آورده چند گاه از ملازمت

ممنوع و از منصب برطرف ساخته باز خود بجایه آخر خلایق و نزد بادشاه آورد و شفیق جلال گردیده تسلیم بجای منصب نموده از جمله کومکهای کابل نموده روانه ساخت چنانچه از نود و ده ات لو که در کابل بطهر آمده بکنارش خواهد آورد القصه خلایق خفتان که بعد قرار زاجه آشام مقربا روز را مکن چهارونی قرار داده بود بعد رسیدن موسم باران که هر طرف موج سیلاب قیل و قنار از هر دایمی کوه سار نمودار گردید و غریبی امرو درخشیدن و عد زهره شگاف که اطراف دشت پر وحشت پیچید و از ملاحظه تیرگی آب و غریب و خفتن بکه نازان فطرات ناله و زرد خاتها بجوش و غریب آمده زره موج پوشیده خود حیات بر سر گذاشت و تیغ از سبیلان جوی پدارو ترکش بدان آبشار وسیله های خانه بر اندازد و خاتها از هر طرف به ترکشها در آمدند و بوی زمین را آب غریب گرفت و زره نودن سپاه و اسب ناپدید گردید بمرتبه سیل اطراف لشکر نور آورد که خیمها باقی بختها حیات آبشارها در آمدند آن تیره بختان بد فرجام و آشامیان خون آشام که در انتظار قتل و جویان ایام بودند از هر گوشه و کنار کوه و صحرا بر آمده بسدد تمام بر پشته های بادشاهی شبحون آورده و در بعضی جاها روزانه هیوم نموده دست بردها آغاز کردند و بهالان تیر و دل کوه صوات از شدت چنان سیلاب به از جا بر نیامده بدفع آن ملاعین کوشیدند و در هر هفته و ماه چهار پنج شبحون میزدند و آدم و اسب ضایع و تلف می ساختند و بمرتبه هفکامه و فساد پریا نمودند که موسم بسیر رجاء شهادت رسیدند و چارهای بی شده بر بدز می بودند و انور یک

نام تپانه دار کچهر را با جمیع کثیر از همراهان او که بعد تردد
 نمایان مغلوب گردید چنان زیر تیغ آوردند که يك نفری آنکه گشته
 و زخمی نگشته باشد سالم نماند و بر فرج سپه سالار چند بار بچرات و
 شوخی تمام پیش آمده بعد بلند گردیدن مدای دارگیر که جمیع کثیر
 از آنها مقتول و اسیر گردیدند و بسیاری از مسلمانان بدجۀ شهادت
 رسیدند هزیمت یافتند و مکرر بر سر موچال دلیر خان ریخته
 و شکنجه عظم بر پا نمودند و در آن شب تار از دلیر خان که بذات
 نفس خود بدان تیره روزان مقابله کارزار افتاد تردد رستمانه و
 سعی بهادانه بظهور آمد و فرهاد خان که از دلواران جانباز بود
 در آن شبخون دو زخم تیر زهردار برداشت که همان ساعت دست
 او رزم نموده و وجع زیاده بهمرسانده بیتاب ساخت اما آن مرد کافر
 فبر دست از کارزار و تعاقب کفار برنداشت بعد که آشامیان
 رو بفرار آوردند دلیر خان تاسه کمره میدان آب و گل بتعاقب پرداخته
 بسیاری را بقتل رسانده مراجعت نمود همچنان باسظهار تلاطم دریا
 بر سر فواره شبخون زده کشتی بسیار از تصرف مردم پادشاهی
 بر آوردند و راه رسد غله بر لشکر طغر ائربند ساخته شوخی از حد
 گذراندند و هرگاه و هر جا آن ده نژادان بدنهاد زور می آوردند بهادران
 نصرت نشان نظر بر کثرت آن غلات پیشگان و قلت همراهان نصرت
 نشان خویش ننموده خود را بی محابا بران بدسرشتان میزدند و اکثر
 غالب می آمدند و میر مرتضی که حاکم کهرکون بود از اخبار انتشار آن
 کفار در خبرداری و دیداری شبها را بروزمی آورد معهذا بعد مکرر شبخون
 آوردن و هزیمت یافتن يك شب بمرتبه تاخت و زور آوردند که دیواری

که بجای حصار از چوب باریک برای سرزمین میسازند آتش زده
 سوختند و اندرون احاطه در آمدند و دست بغارت کشیدند آخر
 بمدد تاید الهی که دایران جاندار بدفع شر آنها پرداختند مغلوب
 گردیدند راه نزار اختیار نمودند - چون اسفندیار را حاکم مستقل کوچ
 بهار تعلقه بهم نرانی که اول بار مقترح گردیده بود نموده بودند
 بسبب سر به صرا گذاشتن راجه محمد صالح و دیگر مردم صاحب
 توده ابتداء برای جستی او تعیین شده بودند بعد دیوان و کوروی
 جایجا تعیین ساختند درین هنگامه چون حکام آن محل در مقدمات
 مالی با رعایا سختی و بی اعتدالی خلاف مروتی خلی خانی اظهار
 آورده بودند رعایا ازین معنی بهشورش آمده فراهم گشته خود را نزد
 راجه بهم نرانی رسانده ترغیب آمدن بر سر رهسپاری و ملک خود
 نموده ازین کوادر آورده چون مورد ملخ با او منفق گشته بر سر رهسپاری
 حاکم منصوب کرده خلی خانی از آورده اول بمحمد صالح پیغام
 نمودند که سلامتی خود در دست بوداشتن از اینجا دانسته راه لشکر
 خلی خانی اختیار نماید بعد که نشنیده بقیه کارزار افتاد بعد
 منقاد و مقاتله کردند با جمع کثیر هم امان که لشکر کسی ازین فرات
 بلا نجات با محمد راجه شهادت رسید بعد اسفندیار که صاحب مدد آن
 دیار نموده بودند همان پیغام داده کلمات موحش بکوش هوش باختند
 او کشیدند اسفندیار خود را از اینجا کشیده بکوهرا کهات که متصل
 سرحد جهانگیر نگر تعلقه پادھی بود رساند این خبر که بخانی خانی
 رسید مدد مزید بیدماغی و مثل خاطر آن سپه سالار گردید -
 حاصل کام جراتهای دیگر که ازین کاران بد انجام بقاضای ایام

بظهور آمده و تردداتی که از بهادران اسلام در دفع شر و ضرر آن جماعت
 بدنام بوقوع پیوسته اگر خواهد مفصل برنگرد بطول کلام ملال انجام
 منجر میگردد اما بذکر یکی از آن ترددات که خالی از غرائب
 نیست می پردازد که بعد رسیدن خبر تسلط یافتن آن جماعت
 بر محمد بیگ و تصرف نمودن بعضی کشتیهای نواره و بند نمودن
 رسد غله خان خالان فرهاد خان را با راجه سجان سنگه و قراول خان
 و دیگر انواع برای مدد محمد بیگ و رساندن رسد غله تعیین نمود
 فرهاد خان چون نزدیک کهرگانو رسید یک روز و شب آن
 قدر باران شدت بلا فاصله بارید که از شورش آب و تلاطم ناله‌های
 غم خون خوار هشت بهر شب و روز در یک مکان ایستاده ماندند و
 سواران بجز خانه زین یک و جب زمین برای پا گذاشتن نیافتند و
 پیاده‌ها سواي آن که تا کمر در آب ایستاده بودند و بعضی را شدت
 صدمه سیلاب غرق بحر فنا ساخت چاره کار دیگر نداشتند و چنان
 راه تردد بند و ناپدید گردید که هر چند خواستند طرف منزل مقصود
 قدم بردارند میسر نیامد تیر انداز خان که در آن نواح تپانه داری
 می نمود و از آن سرزمین باره واقف گشته بود خبر یافته شدائت
 شناکدان خود را با جمعی از واقفان آن مکان رسانده رهبر
 ست کهرگانو گردید تدریجی راه که بتصدیع قطع نمودند جانی رسیدند
 که آشامیان به کردار کودکان و جدولهای عمیق کنده اطراف آن
 مورچال بسته بر پشتهای بر آمده مستعد کارزار گشته در انتظار مید
 تیر خورده جویای قلبی وقت بودند درین فسن چند کشتی
 جنگی نیز بمده آن ده نژادان بد نهاد رسید و شروع بانداختن گول

توب و تفنگ و بانی نمودند و جماعتی که بر پشیا نام موزیل بنده
 در انتظار شکار بودند از طرف دیگر نور آوردند و مردم پادشاهی را
 در میان آب و آتش محاصره نمودند ترهات خلی و جمعی که در آن
 گرداب اضطراب گرفتار گردیدند ندانستند چه کنند ناچار هزار تصدیع
 طرف بالای آب خود را با زرقانی جانباز رسانند باره از حد مکه گوله و
 تیور سنان محفوظ گشتند اما چون دو سه روز در آب بمان تصدیع
 گذرانده بودند در کماله و زرقانی نیک سرب زمهریر بشهر و خواب
 بیدان آب محصور گردیده قطع امید حیات نمودند در آن روز که کشتی
 زندانی بدان حداب میرسد گرداب گشتند باز بدو مع شایع شدن
 پوداختند خبر سخن خدای که رسید مضطر گشتند به ناز خلی را
 با سجدن سوسن سددانها ترسند و آن هر دو جرات پشیه کشود را از
 یکد قزان کا طلب بیشتر کنند هر چه نفسی نمودند ترهات خلی نخواستند
 رسید و مانع راه استیصال خود از شدت آب و مصلحت نداشت در ماندند
 و بدو خده آن دگورانی در آن گرداب حداب در میان گل و آب سهوا خون ناب
 دل که گا از غنای خواب بپسندند مرا چشم بپوشد گشتند می شد
 بمر می بودند درین هفت روز میان قطع آب سوسن نمانی خون
 دل خورده که نمانت منع فائده بی در بی تواند کردید و از آن قوت
 صد رمق حاصل آید گوشت کار بود که مسلمانان از کولان شمره مدفوح
 ساخته بر آتشی که از شعله دل ترس دست روشن می نمودند موی
 آتش رسیده و نا رسیده تداول نمومین واجب می گردید و جمعی
 که آه هفود بودند این نیز مجرم ماندند و سخت جانی می
 گذرانیدند و کاورانی از اطراف دندرا قتل می آورده و دست از

مواجهت راه بر نمی داشتند و حملها می نمودند و فرهاد خان
 مع همراهان از قوس جان و ملاحظه آورد در دفع شر آن جماعه می
 کوشید از آنکه دانستند که رتبه شهادت حاصل نمودن بمراتب به
 از آنست که میان آب و گل رایگان جان عزیز بیداد دست از دل
 و جان برداشته بمدد توکل فضل الهی خود را بران تیره بختان زدند
 میان راجه سجان سنگه و آنها کار بکوته یراق بلکه مشقت و گریبان
 رسید فرهاد خان خود را بمدد رسانده آهسته بگوش راجه گفت
 که صلاح کار درین است که مصلحه کفار را بطریق هزیمت طرف
 خود کشیده از نواره جدا و دور باین نمود راجه عمدا قدم بقدم
 پس پا گردیده آشامیان را طرف خود می کشید تا آنکه باره از
 نواره خود دور افتادند و از راه ضرور غلبه که داشتند پیدا گاه قدم از
 قدم بر نمی داشتند درین حالت فرهاد خان و قارل خان باجمعی
 آفریه تکبیر گوین بمدد راجه پرداخته برسر آن گرده حمله آوردند و
 از چهار طرف درمیان گرفته با نیم جانی که داشتند داد جلدات و
 تهوری دادند از آنکه کافران آن سرزمین بی استظهار نواره در جنگ
 صف مقابل شیران نبرد جواز روپا کمترین بتدبیر میدانان دین
 تقدیر موافقت نمود و در فرصت نیم ساعت نجوسی که معرکه دارگیر
 گرم بود آن حماعه بد سنگ مغلوب گشته علف تیغ بهادران اسلام
 گشتند و چنان بیجان دامن در ماندند که یکی از آنها خود را بنواره
 نفوانست رسانید و مردم نواره نیز بمدد آنها فتوا نستند پرداخت
 و دلازان اسلام گرم گیرا اشجار کیله و بانس که دران کنار بسیار
 بودند بزیده درلا و گل برای پا قایم نمودن انداخته بران مردانه قدم

پیش گذاشته برق کردار بر نوارا تاخلفه و بسیاری بروز بالای
 شنواری بکشتیها رسیدند و بضرب شمشیر و سنان دمار از دماغ
 کفار بر آوردند و قریب چهل کشتی بدست آوردند از جمله غنیمت
 میان کشتیها از جنس خوردنی خام و پخته هرچه یافتند از انجماء
 آنچه از کیله و برنج خام بود بکار راجپوتیه در آمد بانی مسلمانان
 قسمت نموده خوردن آبی بر آتش جوع چند روز باشندند بعد از آن که
 یارانها بر بتضییف گذاشت غلبه لشکر اسلام روز بروز زیاد میگردد
 و در آن روز صیقلی قلب هرگاه و هر جا شب خون می آوردند
 بیشتر از کفار طعمه تیغ آبدار مسلمانان شجاعت شعار می گردیدند
 و هر طرف از اطراف هزار ها بقتل می رسیدند و بسبب قحط و
 وبا که علاوه لشکر کشی و کافر کشی گردید آن قدر آشامیدن بجهنم
 راصل گردیدند که کار از قیاس و شمار در گذشت بعده که کار بر
 راجه آن دیار تنگ گردید و امید جان پدر برهن از دست غاریان
 اسلام نماد یکی از نوکران عمدا مدار علیه خود بطریق الچی زبان
 فیم باظهار خضوع و خضوع مع عریضه مشتمل بر استعدای صلح
 بخدمت آن سیه سالار با وقار روانه ساخت خان خاتان همان جواب
 سابق مبني بر طلب دختر در جرگه پرستانان مع سه لک توله
 طلا و بانصد زنجیر نیک در سال حال و لک توله طلا و مد نیکل هر
 سال داد از آنکه از نزد خان خاتان نیز آدم زبان دان آن ملکت نمیدند
 کار طلب داشته بودند و خان خاتان برخوینهای بهرکی وزیر راجه که در
 اصلاح مقدمه باظهار خیر خواهی طرفین بسیار میگوشتید و راجه
 با او بد ظن از نا همواری اطوار خود گردیده بود اطلاع یافت بر زمین

نام نوکر کاروان سخن فهم خود را نزد بهوکن رزیر فرستاده کلمات راست و درشت پندام نمود و بهوکن بااحترام تمام با فرستاده خان خانان پیش آمده هرچه در تنقیص مقدمه و اصلاح کار کوشید و راجه را فهماند از نا فهمیهای راجه گفتگوی صائحه صورت نگرفت و روز بروز از نامواقفت آب و هوا که در همه بلاد اواخر بهر شکل از ضرر اختلاف فصلین موثر میگردد و باکثر مزاجها نمی سازد خصوص در طبع مسافر دور دست زیاد انحراف مزاج راه می یابد خانه در دیار کوهستان و جنگل که اشجار زهر دار بسیار می باشد و بیج درختها که سمیت دارند شست و شو می بایند از آن آب هر مسافری که بخورد اثر آن سریع الاثر می باشد و از وزیدن باد گل بهار آن اشجار که حکم زهر مار دارد تغیر تمام در آب و هوا بهم می رسد و بمسافران مزاج دگر گرفته اثر سمیت می بخشد چنانچه مابین صوبه خاندیس و بندر سورت چهار منزل این طرف بندر مذکور رودخانه ایست مسمی بسابن یعنی مار که آب آنجا نی الواقع در اول فصل خریف حکم زهر مار بهم می رساند هر مسافری که در آن موسم از آب عبور نمود هر چند که آب آنجا از روی احتیاط نخورد هوای آن قطع زمین کار خود می نماید و ممکن نیست از صد مسافری که بدورن عارضه تب رهائی یابد مطلب انواع مرض جسمانی و تب محرق و امراض مهالکه دیگر بمرتبه شدت تمام در لشکر اسلام پیچید که خیمه نماند که از ده نفر یکی برای خبر گرفتن دوا و غذا سالم بماند و اثر تب و بدنی مهلت علاوه مرضهای دیگر گردید و گرانی و کمیای غله مزید عاقبتی جسمانی گشت و

صد رهنهاده رسد انبار غله که بتصرف مردم پادشاهی آمده بود از آن جمله چند انبار بخرچ لشکر در آورده بجهت نگهداشتن و محافظت باقی آن انبارها برای ذخیره چنان روز تأکید نموده بودند بپشتور انبارها بسبب شدت باران که مردم لشکر از طریق محافظت آن عاری بودند و مردم آشام وقت شب خون و بوی قلابی وقت بانه بگندن دست بدست آب در آنجا ها سر می دادند و هرجا غله بالا می یافتند آتش می زدند و ضایع و نا بود می ساختند بوسید و از کار خورده آدم و چاربا رفت و در سال حال از احوال احوال رعایا وزارت نشد لهذا از عسرت غله کار سپاه خصم می بضاعت کم قرار بهلاک رسید عرصه زندگانی و آرام جسدانی و روحانی سر تمام لشکر تنگ و نا گوار گردید و هر روز هزارها مرطوب افتاده جان بدشواری می دادند و گاز و اسب نماد که از کوسگی جان برکنده باشد یا مذبح شده غذای غریبا و ضعفا بگردن بلکه مردم عده گاه گاه گوشت اسب و گازی که کار از بوردن رسیده باشد نفع نموده باشد بیده او که نام روشن و چربی و نمک نابدید بود کباب ساخته با قلابی بولج شوربا دستور جوش داده بدان نفع می نمودند و در امتداد ایام آن نیز میسر آمدن منعز گردید و کار بجای رسید که چون مدارست نیم شبقر موند موج مرض سودانی است تا از اختلاف آب و هوا گشت و فتن و دهن مرد ها و بیدار دانی مرخصهای نزدیک بهلاک باعث و بیل جان و حال زده ها بدتر از بیمار گردیدن و همین آفتهای غیر معز عده تهنه دانی بر دوام بقا گذاشتند یا با هم جان بپوش دوآتش می گشتند خود را بشکر رساندند و گمان

سحر و جادو دران ملک از کفر آنها زیاد شهرت دارد چنانچه بیشتر
 علاج مرض دران مرزمین از افسون و خورتن کسید و که میوه مشهور
 آنجا است و لیمو و نارنج که در آنجا بسیار است می نمایند و از
 آب نارنج که مفر اشکن اکثر امراض می گردید و بمزاج مردم لشکر
 موافق آمده بود علاج تخفیف تب و بعضی مرضها می گردید
 و مردم لشکر بمرتبه تنگ آمدند و بجان رسیده مغلوب امراض
 گردیدند که اکثر عمدها باهم اتفاق نموده هم مصلحت شده
 خواستند که از سپه سالار خان خانان جدا شوند خان خاتان
 برین معنی اطلاع یافته بفکر تدبیر کار پرداخته در ظاهر فرمود که
 خیمه طرفی که راجه بود بر آرند و در سر انجام کوچ گردیده خفیه
 در دلا سایی همراهان کوشیده نمیدوار مصاحبه و مراجعت ساخت
 چون میر منزل پیش خانه طرف مسکن راجه بر آرند از انتشار
 این خبر آشامیان چون موز و ملخ جوق جوق فراهم آمده شروع
 بشوخی زیاد از حد نمودند و دلیر خان به تذبذب آنجماعه پرداخته
 هزارها ازان قوم شوم قتل و اسیر میساخت و خان خانان میفرمود
 که سرمقتولان را برگردن اسیران بسته در لشکر تشهیر نمایند
 و بپهنایات میفرستاد که تشهیر کفان برده بقتل رسانند - دین ضمن
 بهوکن وزیر راجه نظر بر عاقبت بینی خود و اصلاح کار راجه باوجود
 ظن بد راجه که در حق او داشت بطریق فرار خود رانزد خان خانان
 رساند و راجه اطلاع یافته اطفال و عیال او را گرفته مقید ساخت
 و بعضی را سیاست نمود اما آخر کار سعی بهوکن نظر بر اصلاح
 کار طرفین که هر دو طرف هموار نیز شده بودند قرار عیال برین

یافت که فی الحال یک تنک و بیست هزار توله قمر و بیست هزار توله
طلو پنجاه زنجیر نیل مع دختر بد روی زیبک اخگر خود برای خدمت
پادشاه و بانزده زنجیر نیل و یک دختر برای خان خاندان مع نقد و
جنس دیگر بدهند و برای دلیر خان که در اصلاح و تقصیر مقدمه
میا جی شده بود نیز رسمیات بجا آرند و عذر ویرانی ملک
و تاراج رفتن سرمایه دولت خود را شفیع کم خدمتی و جرائم
خوبش ساختند از آنکه خان خاندان نیز بمرض نزدیک رسیدن اجل
گرفتار گشته بود و عده ای لشکر برای کوچ تاک آورده بودند مع هذا آزار
خود را بپنهان می نمودند ادا راضی اصالح خاطر خوا را جده گردید و نیز مقور
گشت که از جمله مکاتباتی مفوضه چند نامه و قصیده سیر حاصل
که پیوسته بسپرد بنگاله است بقدرت یریم پادشاهی باشد و
تا وصول پیشکش چهار نفر عده راجه بطریق یرمال که در خدمتی
اون گویند نزد خان خاندان باشند و از طرفین عهد نامه نوشتند و
بهمدیگر دادند و بقدیمی هر قدر طرف خاص گردیدند و وسط جسدی
الوای سال پنجم از جانوس خان خاندان سپه سالار یا لشکر که اکثر مرض
و بعضی مشورت سر شک بودند و چندی از عده ها مرحله بیمانی
سفر آخت گردیدند متوجه بنگاله گردید و بقصد تادیب یریم
نراس از راه محاذاتی که محاذات سبیل پیشکش مقور گشته بود کوچ
مقرر نموده با وجود شدت آزار خود و مشقتها آنکه اکثر واپا بر کاب
سفر دار القوار میدید نظر بر پیشه تا نفس وایسین در کارهای نعمت
لشکر خود داری نموده مرض خود را بپنهان و حبک واهی نمود و
شب و روز در اجرای کارهای و عملی و نسلی سپاه صرف

اوقات نموده همت بر تسخیر دربار کُوج بهار و قنبدیه راجه آن
گماشته از کُوج سفر دار القرار اندیشه بخاطر راه نداده کُوج بکُوج
طی مسافت میفرمود تا آنکه کار از مدارا و امید حیات گذشت
و مزاج بالکل مغلوب مرض گردید و دانست که ایام موعود رسید
عسکرخان را با رشید خان و دیگر همراهان که بر آنها اعتماد قدویت
و نظر بر کار سرکار پادشاهی داشت مع فوازه اواخر شعبان المعظم
برای تادیب بهیم نواب مرخص ساخت و در خلوت بطریق وصیت
کلمه چند نصیحت آمیز بر زبان آورده فاتحه وداع رخصت
خواند بعده که نزدیک انتهای سرحد کُوج بهار در منزل خضر پور
رسیدند دریم ماه رمضان المبارک شروع سال ششم از جلوس همایون
ازین منزل بر شورو و شرفانی بدار السور جلودانی انتقال نمود و این
خبر ملال اثر در لاهور بعرض خلد مکن رسید نظر بر اینکه از بندهای
عقیدت کیش کار طلب و کار فرما بود باعث کدورت خاطر عاطر
گردید سعادت نوکری که در زمان حیات او آقاانو بدین مرتبه
راضی و خشنود باشد که او را بر چنان فرزند رشید تسلط بخشید
و باجود زر گران شدن پادشاه زاده در مقابل وارث ملک چنین
مهمی را با انصرام رسانده قریب دوونیم سال که هر روز و هر هفته و ماه
و آن در انواع تهلکه میگذشت صرف اوقات نموده آخر در راه
ولی نعمت جان شیرین نثار نماید *

ذکر سوانح سال ششم از جلوس مطابق سنه هزار و هفتاد

و سه هجری و حادثه که بر امیرالامرا در دکن رودان

غره شوال سنه هزار و هفتاد و سه جشن آغاز سال ششم از

جلوس در کنار آب گنگ منعقد گردید بسبب ملال خاطر از
واقعۀ بندۀ کار طلب جانفشان بعضی رسمیات جشن را موقوف
داشته پادشاه زادۀ محمد معظم را با اسد خان فرمودند که برای
ماتم پرسي بخانۀ محمد امين خان رفته او را برداشته بيارند بعد
سلازمت از عطاي خلعت و اضافۀ و ديگر عنايات تسلي بخش دل
غمديده او گردیدند *

ديگر از اخبار کدرت افزا که درين آردان علامۀ نامائمي
سزاج شريف گردید اين ست که از واقعۀ دکن خبر شهنشون زدن
سيوای مردود نا بکار بر امير الامرا اندرون محل و کشته شدن
ابو الفتح خان پسر او و زخمي شدن خود امير الامرا بعرض رسيد -
تفصيل اين اجمال آنچه از والد خود که در خدمت امير الامرا دران
سفر و مهم همراه بود مسموع گردیده مجمل مي نگارد - بعدۀ که امير
الامرا براي تسخير قلاع و تصرف اکثر معمورهای آباد کرده و
متصرف شده آن سگ عيار لشکر کشي و کافر کشي نمود و بضرب
شمشير و راي صائب بيشتري قلعا و مکانهاي قلب را بتصرف
پادشاهي آورده بقصبۀ پونه رفته در حويلي که ساخته آن جهنمي
بود فرود آمده جانجا فوجها براي استيصال و بدست آوردن آن
بندگل تعيين نمود دران ايام چنان فسق و بزدلست نموده بود
که هيچ احدي خصوص قوم مرهتۀ سواي نوکر سرکار مع يراق بلکه
بي يراق بدون دستک داخل لشکر و شهر نکردند و قوم مرهتۀ را
در اسب نوکر نمي نمود و سيوا چنان منکوب و مغلوب هراس گردیده
بود که ميان کوههاي دشوار گذار هر هفته و هر ماه جائي بصر ميبرد

روزي جمعي از مرهته که در حجره پيادها نوکر بودند نود کوتوال
آمده دستک دو صد نفر مرهته همراه برات کدخدائي غير معلوم
حاصل نمودند و پسر امروى را بلباس و سار کدخدائي با دهل و
نقاره شادي و جمعي از مرهته اول شب بشهر در آوردند و آخر
روز همان روز جمعي را بشهرت آنکه از مردم غنيم در يکي از
تهانجات دستگیر گردیده اند دستها طرف کتف آنها بسته با سرهاي
برهنه که جمعي ديگر سر ريسما نهاي آنها را داشتند دشنام دهان و
کتک زنان از چوکی گذرانده داخل شهر نمودند بعده همه را در
محل و مکاني که مجمع خردها قرار داده بودند فراهم آمده و مصالح
گشته در حالي که نوبت در پير شب مي نواختند جمعي خود
را طرف پارچي خانه که متصل ديوار محل مرا واقع شده بود
و مابين ديوار و خرواص پوره در بچه خورد داشت که از گل و خشت
مسدود ساخته بودند و آن جماعه از آن راه مطلع بودند رساندند چون
ايام صيام ماه مبارک بود چند نفر پارچي را که براي پختن طعام
سحور و ديگدان درست نمودن برخاسته بودند بيدار و باقي را در
خواب يافتند از آنکه از راهي که ميدانستند هر قسمی که توانستند غافل
برسر آنها تاختند هر کرا بيدار يافتند بخواب مروت آشنا ساختند و هر
کدام را که بر بستر خوابديدند همانجا بشهادت رسانده نگذاشتند
که صدا بلند شود و جلد به شگاف در بچه طرف محل پرداختند از
صداي کلنگ و غرش نعرهاي کشتگان يکي از خواصان که حجره
او عقب ديوار پارچيخانه بود خبردار گشته خود را بخدمت امير
الامرا رسانده بر صداي کلنگ و آشوب بيرون مطاع ساخت امير الامرا

در جواب از روی اعتراض گفت باز چیه بختن سحر و دیگدان درست
 نمودن برخاسته باشند تا آنکه سپیدان بدیم خبر شگفتن و درجه
 بهم رسیدن در دیوار آرند امیر الامر سراسیمه را تیر و کمان و برجهی
 در دست گرفته از رخت خواب برخاست درین ضمن چند مرهقه
 از روی که حوض آب حائل بود پیدا شدند امیر الامر تیر بر یکی
 از آنها انداخت مرهقه خود را رسانده شمشیر بامیر الامر زد که
 انگشت نر دست امیر الامر جدا گردید دران حالت دو مرهقه
 در حوض بر آب افتادند و یک مرهقه دیگر را امیر الامر
 بضرب برجهی انداخت درین آشوب کنیزان فرصت یافته
 شایسته خان را دست بدست ازان هنگامه بر آورده جای
 محفوظ برد رساندند و جمعی از مرهقه بر سر چوکی خانه
 رفته غافل ریخته بر بالین هر خفته و بیدار که میرسیدند زیر تیغ می
 گرفتند و می گفتند که چنین چوکی میدهند و چند نفر خود را
 بنقار خانه رسانده از زبان امیر الامر پیغام دادند که نوبت خوب
 بنوازند و عداای نقار خانه چنان بلند گردید که هیچ احدی آواز
 دیگری را نمی شنید و شورش داروگیر نابکاران علاوه آن گشت و دروازا
 را مسدود ساختند درین حالت ابو الفتح خان پسر شایسته خان
 که جوان توخط شجاع بود خبر یافته خود را رسانده دوسه نفر را کشته
 و زخمی ساخته بدرجه شهادت رسید و یکی از جماعه داران عده
 که عقب محل امیر الامر خانه داشت از شنیدن آشوب اندرون
 و مسدود گشتن راه بیرون زینه گذاشته ریسان بسته خود را از بالای
 دیوار انداخت چون او در بر و ضعف بنده پاره بشایسته خان

رام سنگه به تسلی آن وحشی لڑاک بد نهاد پرداخت فائده نداد
چون ادا های خلاف داب آداب او بعرض رسید از روی کم توجهی
بی آنکه عنایات پادشاهانه بعمل آید مرخص فرموده بخانه که
برای اوتیجویز رام سنگه بیرون شهر نزدیک خانه جی سنگه مقور کرده
بودند فروغ آوردند و حکم نمودند که حقیقت بر اچه جی سنگه نوشته
تا رسیدن جواب که آنچه مصلحت صواب دید داند بعمل آید سیوا
بمچرا نیاید و پسر او را مامور فرمودند که همراه رام سنگه بمحرا

سالدار

آمده باشد *

دنیا بمذال

باقی ذکر آن تبه کار بر محل موقوف شد

پدوسته سمند (شاه جهان کرد و تروانات راجه جی سنگه یا)

شمه از رعیت پرور و بعد

خاصه در آبادی ملک و نیکو

آخر سال سلطنت در مقدمه متصدی معزول بندر مور

آمده - گویند هرگاه یکی از ترکان نو آمدعای ایران و

ملازمت حضرت اعلی نموده بمنصب سرافرازی می یافت بدیوانیان

می فرمودند که چون ترکان تا مزاج نگیرند و بر مزاج ما و حال

وعایا اطلاع نیابند و قدر رعیت پروری و آباد کاری ملک نمی

دانند عوض جاگیر نقد یا آنها رحانند - القصه پادشاه نیز بعد از شنیدن

خبر ملال اثر متوجه اکبر آباد گردیدند بعد رسیدن بمستقر اختلاف

سرتنبر پدر بزرگوار رسیده بدیده اشک آلود گهاریار گشته فائده

بمهرش خواندند و نزد بیگم صاحبه برای پرتو تشریف برده همه

وزارها

نفری نموده

شده در خورانی

آب سر افرازی

بنیاد شهر از پایه هفت

که از کا

نور خورشید و امین را

در آن دیگر در حال پادشاه

عده نفوس و برای استقبال

نیز از آنده عطای خلعت

در آمد و سنگرام نگر را موموم بعالم

ماخذند و سرزمینی که هرگز آفتاب

از آواز روح پرور اذان بر خود بالید

با هر مقتولان و امیران بسیار بحضور

نفری خود خلعت و هر چند کنور

تمایان بکار بردند و بتفصیل آن

مشاربه چهار پنج ماه مفتوح گردید و

و پنجاه نفر دستگیر گردیدند و جمع کثیر

شهید گشتند و یک صد و سی و دو کشتی

و کتان و بدین قیاس دیگر مصالح

در آمد و سنگرام نگر را موموم بعالم

ماخذند و سرزمینی که هرگز آفتاب

از آواز روح پرور اذان بر خود بالید

با هر مقتولان و امیران بسیار بحضور

نفری خود خلعت و هر چند کنور

رام سنگه به تسلی آن وحشی نژاد بد نهاد پرداخت فائده نداد
چون ادا های خلاف داب آداب او بعرض رسید از روی کم توجهی
بی آنکه عذابات پادشاهانه بعمل آید مرخص فرموده بخانه د:
برای اوبتجویز رام سنگه بیرون شهر نزد یک خانه حی سنگه مقبره گرد
بودند فرود آوردند و حکم نمودند که حقیقت بر اچه جی سنگه نوشتند
تا رسیدن جواب که آنچه مصلحت صواب دید داند بعمل آید سیو
بیچاره نیاید و پسر او را مامور فرمودند که همراه رام سنگه بمحضر
می آمده باشد *

الحال باقی ذکر آن نده کار بر محل متوقف نماند:

از محاربات و ترددات راجه جی سنگه پادشاه

شدن سیو بحضور و بعد

جی سنگه مع

رسانده ملحق و شریک کاربل رهنمائی امتیصال ملک و جان و مال
 سکنه و فرمان برای آن ولایت گردید و راجه در همه باب رعایت
 دربار او بعمل آورده تجویز منصب پنجہزاری چهار هزار سوار برای
 او نموده بجزور معرض داشت و درجہ پذیرائی یافت - کوتاہی
 سخن هرجا قلعہ تعلقہ پنجپور بنظر می آمد بسعی بہادران قلعه
 گشا عمر سواری یا در محاصره ایام معدود مفتوح میگرددند خصوص
 سیوا و تنہوجی کہ با درہزار سوار و ہشت نہ ہزار پیادہ رفیق گردیدہ
 بودند و در فن قلعه گیری شہرت تمام داشتند و امتداد تجربہ کار
 کامل عیار گفتمہ می شدند در فرصت سہ چہار ہفتہ سہ قلعه منگل
 از قلعہای سرحدی قلب مفتوح ساختند و مردم
 غلہ ذخیرہ و مصالح و توپخانہ و اسلحہ
 از یمین دیوار زیادہ از
 مددی مرادان

سیلاب کوهر را خود را بر فوج پادشاهی زدند و دلیر خان غیر نبرد در مقابل آنها استقامت ورزیده بمحملهای پناهی رستمانه شرزه خان را هزیمت داد و سوار و پیاده بسیار از هر دو طرف بمعرض تلف در آمدند و بعد هزیمت دادن بتفاوت سه چهار ساعت نجومی فوجهای دکنی چهار فوج شده باحتظار مرداران نامی از چهار طرف حمله آور گردیده هنگامه دار و گیر بمرتبه بلند ساختند که سیلابهای خون روان گشت و از هر دو طرف مردم نامی از پا در آمدند و از لشکر بیجاپور یاقوت نام حبشی که از سر نوجان مشهور بود با جمعی از حبشیان و دکنیان کشته گردید آخر مقابل حمله دلیر خان تاب مقاومت نیارده فرار ورزیدند و اسب و مادیان و چتری و عام بهیار بدست افغانان افتاد باز رقت شب آمده چهار طرف محاصره نمودند و دو روز و در شب زمین از پشت اسبان و سواران از بالای زمین جدا نکردیدند روز سیوم بر چندلول که سیوا و نتهوجی سر فوج بودند زور آوردند فتح جنگ خان باجمعی از فوج راجه بمدد رسید و کرزار نمایان نمودند و مردم بسیار از همراهان سیوا بکار آمدند و از تردد سیوا جانورانی نامی دکنی باهمراغان بانام و نشان دیگر کشته گردید و دکنیان رو بفرار آوردند و هر روز بهمین دستور هنگامه نائر قتل گیم بود و از دلیر خان نبرد های رستمانه بظهور می آمد درین ضمن از نوشته قلعه دار منگل بیره (۵) که از قلعه های مفتوحه سرحدی بود ظاهر گردید که فوج

بجای آور قریب بیست هزار سوار بکه تاز تاندروازا قلعه رسید از دم گولگ توپ و تفتنگ نه اند بشنیده مریچال فایم نموده اند هر روز موج جنگ برآمد آنها می رسد اگر کوهک زود نرسد قلعه از دست خواهد رفت - هر افرز خان بعد آن قلعه دار تعیین شد بعد رسیدن کوهک که قلعه راو نیز از قلعه بر آمده با اتفاق بدفع دنگولان پرداختند و زخمها بر داشته جمعی را بکشتن دادند موج و موری قلعه برداشتند و سپهانی بیست روزه راه را در دو ماه جنگ گذار بدینج گروهبی اشجاری رسیدند و دریم رجب هجری مذکور بمحاصره برداشتند تا اول شوال ۹۵۳ هجری گردیده سرداران موج خود را تعیین نمود که داخل ملک پادشاهی شده تاخیر و تازاج نمایند و چند امرای از برای هجری موج راجه و زدن کرب مشور گردیدند و بعد تالاب را شکسته خالی نمودند و در چاهها و باواها از زخم و آدم و جانور مرده انداخته پرت نمودند و اشجار نهدار و ساقه دار و عمارتهای عالی منهدم قلعه را برداشتند و محاصر نمودند و بمرتبه باغات و عمارات را خراب از هر طرف برداشتند که دران سال دوازده آبادی ایران شهر گردانیده شد و عادل شاه به تا روز اندک حال سلطنت که از دست الله تعالی بدست خواهد در آمد سر از زندگانی برداشتند - درین ضمن به قتل خان خواجه مرا که از جمله نوکران عمده صاحب اختیار حیدر آید گفته می شد که در اصل از اسرای ایران بود و بسبب خدمت بخشیدن یکی از برستاران خاص که شاه عباس در عالم انجودی نشاء شراب بخانه او فرستاده بود و او برای خاصی حال خود از غضب شاه ایران که اگر خود را خصی نمی داشت جانبر نمی

گردد بدست خویش خود را معیوب ساخته مامور از غلبه ظن
 بدگشته آخر کار رو بدکن آورده از امرای مقرب قطب الملک
 گردیده بود با شش هزار سوار و بیست و پنج هزار پیاده بمدد عادل
 شاه رسیده بفوج شرزه خان ملحق گردید و هر روز هنگامه کارزار
 گرم بود و فوج و چارپای که برای کبی میرفت کمتر به آفت
 بر میگردد و هر طرف که بر فوج پادشاهی غلبه دکنیان ظاهر
 میشد شیر بیشه و غا دلیر خان خود را چون فیل دمان می رساند
 اگر بتعداد و تفصیل محاربات فوج پادشاهی راجه پوری پردازد
 باعث ملال مطالعه کنندگان خواهد گردید چه مرهای مران که
 دران صحرا غلطان نگردید و چه تنهایی صفدران که دران زمگاه طعمه
 زاف و زغن نگشت هیچ روزی نبود که صد در صد نفر بانام و نشان
 هر دو طرف زیر تیغ و هدف تیر و گلوله توپ و تفنگ نگریدند سیوا را
 همراه و تهوجی و چند هزار سوار پادشاهی برای تسخیر قلعه پرناله
 فرستاده بودند بعد ترددات نمایان کاری نساخته از انجا برخاسته
 طرف قلعه کپیلنا تعاقب خویش خود را رساند و تهوجی را سرداران
 بیجاپور اغوا نموده از سیوا جدا ساخته طرف خود بردند باز راجه
 بتدبیر بسیار استمالت نموده نزد خود طلبید آخر بتدرن و منصوبه
 بار ای سیوا چند قلعه بتصرف مردم پادشاهی در آمد - درین
 صحن بموجب وعده و خواهش سیوا و رسیدن احکام حضور سیوا را
 استمالت نموده مع پسر او اواخر رمضان المبارک جریده روانه
 درگاه آسمان جابه نمودند چنانچه حقیقت رسیدن و ملازمت
 نمودن از بگزارش آمده و تهوجی با اکثر توابعان شریک محاصره

بیجاپور ماند بعد روانہ شدیو کہ همان عقل حل معدهای
نوج پادشاهی گشته بود دو و نیم ماه دیگر در محاصره گذشت
محاربات عظیم و کوشش و کشتن بمبار بمبار آمد مخصوص از جمله
ده دوازده جنگ که از بهادران هر دو طرف در عالمگیر نامہ بطریق
کارنامہ بزرگان قلم دادہ اختتام کلام بر ذکر یک مقابلہ و مقاتلہ قابل
تحریر می نماید کہ اوائل ذی قعدہ کہ ایام محاصره بہ پنج ماه
کشید روزی تمام دکنیان اطراف نوج پادشاهی در حالئی کہ
در مکان قلب عرصہ بر لشکر راجہ تنگ گردیدہ بود فرو گرفتند و
پیدست و پنجہزار موار و پنجاہ ہزار پداہ بعد زن و باریدن گولہ
توپ و تفنگ و بان و اتمام آتشبازی و سنگباری نبل رہا کہ از بالای
قلعہ متصل تا مدہ روز و شب می آمد بر کروز چنان چہار طرف
نوج را داشتند کہ فرصت مرغاریدن و چشم و انمودن نمی داشتند و
ہر طرف کہ حملہ می آوردند داد تہوری میدادند خصوصاً ابوالمعہ (۶)
نبیرہ بہلول خان کہ برادر ارابوالمعہ خان بلشکر پادشاهی بدوستہ
دلاریہا بکر می برد ہر دو بہادر شیر فیرد را علی رغم ششپشتی
مقابلہ با ہمدیگر افتادہ بود و ہر یکی می خواست حق نمک
قدیم و جدید بعرضہ ظہور آرد و از جانب دیگر شرزہ خان و موہی
خان حملہای صغیر را نمودہ شورش عظیم در لشکر راجہ انداختند
و هیچ نمادہ بود کہ راجہ با عمدہای خود کشتہ و دستگیر گردید
درین حالت دلیر خاں شیر خواست کہ از راجہ دور واقع شدہ بود و

هشت و نه هزار سوار با سرداران نامی دکن او را نیز در میان گرفته
 راه کوسک بر انواع پادشاهی مسدود ساخته بودند خصم مقابل خود
 را بحکم رستمانه مغلوب ساخته خود را بسرداران محصور و مغلوب
 راجه رساند و کارزاری که بتحریر و تقریر راست نیاید ازان بهادر شبر
 فبرد صف شکن با اتفاق ابوالمحمد خان دران نبرد گاه بظهور آمد و سوار
 و پیاده بیشمار بیجاپور عاف تیغ افغانان و راجپوتان گردیدند و موسی
 خان که رستم داستان فوج خصم گفته میشد با بسیاری از همراهان
 خویش کشته و پامال هم اسپان دلوران همراه دلیر خان گشت و شکست
 عظیم بر فوج دکنیان افتاد و قیل و احپ و بالکی و جهوری و علم
 زیاده از شمار بدست مردم لشکر پادشاهی آمد و تا هفت گروه تعاقب
 نمودند و آدم زخمی و سالم قریب هزار نفر دستگیر گردید که ازان
 جمله زیاده از صد سوار از راورتان یکه تاز مشهور آن دیار بودند که هر
 کدام مبلغ داده خلاص شدند و پانصد نفر همراه لاش موسی خان
 مقتول که نتوانستند برد یا هزار کس زخمی بشمار آمدند و از لشکر
 راجه و دلیر خان یکصد و سی نفر که قابل شمار بودند نقد جان در
 باختند و در صد نفر زخمی بتعداد در آمدند و چون از ابتدای
 ماه جمادی الاولی لغایت اواخر ذی قعدة هفت ماه سوار و احپ
 و پیاده از تردد نیا سود و تا چهل پنجاه گروه نواح بیجاپور نام و نشان
 گاه و علف نمانده بود و از نرسیدن رسد کار و عوصه بر هردو لشکر
 تنگ گردید راجه و دلیر خان مصلحت دران دانستند که چند روز
 برای تداوی زخمیها و فراهم آوردن حرب و باروت و آرام گرفتن
 لشکر متصل قصبه دهارور که اسید بوی گاه و دانه بهم رسیدن دران

مکن بود فرود آمده حقیقت بحضور عرضه داشت نمایندگان درین ضمن
 نگهبان نیز بسبب آخر رسیدن مصالح اندرون قلعه و تمام شدن
 آذوقه و از کار رفتن کمانها و ریختن پیرهای تیر و کتک گشتن دم
 شمشیرها بجان رسیده بودند مرداران هر دو طرف برای مصالحه
 بهانه طلب گردیدند و بیجاپوریان باظهار المغاس فی امان الله
 زبان بجزر امان کشادند و از آنکه فی الواقع در خزانه و کارخانهجات
 عادل شاه و راوان صاحب لاف و کدافه سوای سیفهای دم
 باخت و بی غلاف ایمان پوخت و استخوان مانده چیزی نمانده
 بود و ملک پایمال گردید بعد که حقیقت بمرض رسید حکم صادر
 گشت که دست از محاصره و مزاحمت حال عادل شاه برداشته راجه
 خود را به خجسته بنیاد رساند و دلیرخان را روانه حضور سازد •

الحال عیان کمیت خامه تیز رفتار را از معرکه کارزار صغوب پای
 قلعه بیجاپور بتحریر رسالت حضور معطوف می سازد که بعد که حیوای
 غدار از مجرا مغنوع و مغضوب گشته خانه نشین گردید بکوتوال
 حکم فرمودند که اطراف خانه آن بن خصال چوکی نشانند آن
 بدکیش ضلالت اندیش نظر بر اعمال مابق و حال خویش نموده
 هراسیده کاردار خود گردید سوای آنکه خود را بهر حیل و تدبیر که
 داند ازین مکن بهر بیم برآرد فکر دیگر بخاطر از نرسید و منصوبه
 تازه که در دل شیطان تصور آن محال می نمود بخاطر آن شقی
 بر تدبیر رسید ابتدا در ظاهر با امرا و کنزیرام سنگه طریق
 رفیق و مدارا بمیان آورده از نرمتان تحف و هدایای دکان رابطه
 انقیام را استحکام داده شقیع جرائم خود ساخته باظهار عجز و ندامت

از گره‌ار خجالت اثر برداشته آخر خود را بتماش بیمار ساخت و
 هوا نمودن آه و ناله برداشت و از وجع جگر و سوزش بی ثباتی زیاده
 نموده صاحب فرارش گردید و باز باظهار منبج‌گشتن بمرض نق‌وسل
 بمداوا و علاج اطبایی هند می‌کوشید چند گاه بدین حیل زار و نزار
 بسر برد بعد به شهرت شفا عمل نموده شروع ببخشیدن انعام حکما و
 ارباب طرب و رفقا و خور اندن طعام بفرهنگان و تصدق غله خام و
 نقد بممکتحان مسلمین و هلود کرده پتارهای کلان را بکف‌گرفته
 پر از اقسام شیرینی نموده بخانه‌های امرا و خاندان نقرا می‌نرسد
 تا آنکه دوسه اسب راهوار بان رفتار به شهرت ببخشیدن برهنگان چهارده
 گروهی شهرجانی مناسب مصحوب همرازان که همدم محرم و رفیق
 خود قرار داده بود نرسداده موجود ساخته عوض خود یکی از همراهان
 جان نثار که پاره بشکل و شمائل او می‌ماند و از مدت در عالم
 عاقبت بدینی برای چنین روز بهم رسانده با خود داشت بالای
 پلاکت خویش خوابانده حلقه مرصع طلا که در دست خود می‌پوشید
 با و پوشانده بدو تعلیم نمود که بعد از روانه شدن او بکلافی پارچه باریک
 بر سر خود کشیده کره دست را نمودار زیر پارچه ساخته بحضور
 متقدمین اندرون و بیرون خود را بخواب و نماید و خود با بصر در
 دوشب‌نشسته باشتها فرستادن شیرینی برای برهنگان و نقیدران متبررا
 آخر روز اواخر ماه صفر سنه مذکور از مستقر الخلافت اکبر آباد برآمده
 خود را با سپاه رساند و از انجا پتفاوت دوپهر بقصبه متبررا رسیده در انجا
 ریش و برت تراشیده خاگستر بر روی خود و پسر مالیده مع قدری
 جواهر را شرفی که با خود گرفته بود با چند نقیر که با او همداستان

شده بودند از آب معبر غیر مشهور جمعا گذشته راه بنارس اختیار
نمود و باتفاق هرگاهای تیز رفتار دکن که بتعبیر لباس و
صورت مختلف راه رفتن کسب و پیشه آنها است در شبهای تاریک
طی مسافت می نمود و نقل نمایند که اشرفی و هون و جواهر
بقدر مقدور میان چوب دستیهای خالی نموده از آن پر کرده با خود
برداشته بود گویند روز دیگر بتفاوت پنج پهر هرگاه دکن که
بخدمت جاموسی و رساندن خبر مامور می باشند بعرض رساند که
میخوا گردخته مرحله پیمای دشت ادبار گردید و از کوتوال که
حقیقت استفسار فرمودند بعرض رساند که چوکی اطراف خانه او
نشسته باز هرگاه که بمبالغه رفتن آن خدای را عرض نمود آدسهای
کوتوال رفته ملاحظه نمودند میخواستند و کوه دشت اواز زیر بار چنگ
یکلانی بازیکه پیدامت کوتوال بعرض رسانید کرت حیوم هرگاه
التماس نموده اگر میخواستند تا حال چهل بلکه پنجاه کوه راه طی نموده
باشد مرا داخل کشتنیا نمایند آخر بعد تجسس و تحقیق که نزار
نمودن آن مکان بظهور پیوست برام سنگه و کوتوال اعراض فرموده
بگمان و شهرت آنکه بساخت کدور رام سنگه بپهن جرات اقدام نموده
اورا بی منصب و از مجرا ممنوع ساختند و حکم نمودند که گرز
برداران اطراف دکن و جانب شرقی و شمالی مع احکام بنام صوبه داران
و فرجداران بروند که هرگاه از آن بدنام گریز یا اطلاع یابند مقید
ساخته روانه حضور سازند و راجه جیسنگه که در همان ایام از مهم
بیجاپور فراغ حاصل نموده بتجسس بنیاد رحیده بود فرمان رفت
که قبل از انتشار خبر فرار آن تبه کار تنهوجی خویش اورا سفید

ساخته روانه حضور سازد بعده بجست و چوپي آن مرغ از قفس
بجسته پردازد و نگذارد که او جائي قرار و جمعيت تواند گرفت چون
گمان فرار او طرف دکن براه احمد آباد و برابر زياده بود ابتدا
بتايد تمام گرز برداران همان طرف مرخص گردیدند بعده بهمه
صوبجات تعين فرمودند لهذا گرز برداران سمت بنارس که آن غدار
مرحله پيما گشته بود بتغارت چهار پنجروز بلکه بعد انتقاضي هفته
رخصت گردیدند گویند اگرچه سیدوا در راه رفتن چندان استعجال ورزیده
بود که هیچ شاطر و هرکاره سریع السیر بار نمی توانست رسید اما
چون سببها پسر او در صغر من با او همراه بود و بتصدیع تمام او را
تا یکی از معمرهای اله آباد رساند بعده چون در پسر طاقت
راه رفتن زیانت در خانه یکی از پرهیمان کیکلس نام که از جمله
زنار داران مشهور آن مکان بود و خویشان او در دکن باید سیدوا رابطه
یکچهارمی داشتند نگاه داشته قدری اشرافی و هون دار داده سفارش
نمود که ناخط دست مردم بنو نرسد از خود جدا نسازی و در صورتیکه
خبر مردن و کشته شدن من بتو تحقیق رسد مختاری و از اینجا
سمت بنارس روانه گردید باقی ذکر او انشاء الله تعالی بر محل
بگزارش خواهد آمد *

درینولا چون خبرهای ناخوش از طرف شاه ایران بسبب
ناموائقت با تربیت خان ایلیچی و روانه شدن ایلیچی بخفت
و ناخوشی و نزول رسیدن او با خبر حرکت شاه برالسنه عوام
از نوشته تجار و زبان مشهیدان انتشار یافت و خلعت مکن بتقاضای
مصاحبت از مستقر الخلافت بدار الخلافت متوجه شدند همینکه داخل

قلعه شاه جهان آباد گردیدند خبر رسیدن تربیت خان بلاهور بعرض
رسید اگرچه آنچه میان شاه عباس و تربیت خان گذشته باختلاف
قول مسموع گردیده قابل تحریر نیست اما حاصل کلام رنجش انجام
هرچه بثبوت پیوسته خلاف ایلچیان قاعده دان دیگر خصوص خان
عالم که در عالم کردانی و رعایت مزاج طرفین و تقاضای صلاح
دولت چنانچه بگزارش آمده چنان بتقدیم خدمت مامور پرداخته
بود که شاه ایران او را مخاطب به جان عالم ساخته دوبار بختانه او
آمده نسبت بهمه ایلچیان زیاده باعزاز او کوشیده با تحف و هدایای
لائق مرخص ساخت تربیت خان بمرتبه پا از دانه سلوک بیرون
گذاشت که باعث نهایت بیدمانگی شاه و خفت خون گردید
محبوب و الفت موروثی طرفین را چنان بکلفت تبدیل ساخت
که کار بلشکر کشی هر دو طرف کشید بعده که بحضور رسید پای
اعتراض آمد و بکمی منصب معاتب و از مجرا مفرغ ساختند در
همین آردان خبر حرکت شاه عباس از عراق بالشکر گران و قومخانه
سنگین طرف خراسان رسید و موجب مزید ملال خاطر عاظم پادشاه
گردید و بفکر مهم و استیصال آن مایه نداد افتاد عجالت پادشاه
زاده محمد معظم را با مهارجه جسونت و دیگر امیران مع بیست
هزار سوار و توپخانه عمد آثار و پیاده بیست هزار مرخص ساختند پنج لک
روپیه نقد و سه لک و هفتاد هزار روپیه جواهر آلات سوابی انعامات
دیگر وقت رخصت پیداشاه زاده و راجه و همراهان عطا فرمودند
وسط ماه ربیع الاول سال مذکور پادشاه زاده برآمد و خود نیز
بقصد سرانجام سفر مهم پرداخته حکم طلب امرای و مویدات و

نیاری کار خانجرات فرموده جایجا گز بردن تعیین نمودند *

درین اوان غریب سوانح از کشته شدن اعتماد خان عرف
عبد القوی رو داد تفصیل این اجمال آنکه شیخ عبد القوی که از
فضای مشهور استاد پادشاه بود بعد جالس در کمال قرب بمراتب
پنج هزاره رسانده مخاطب با اعتماد خان ساخته در خلوت حکم
نشستن فرموده بودند اگرچه بکمال تدین و راستی و صلاح و تقوی
موصوف بود گفته و التماس او نزد پادشاه نسبت بهمه ارکان
سلطنت زیاده اعتبار داشت اما در کلمه خیر گفتن و فیض رسانی
اصلا زبان نزد پادشاه آشنائی ساخت و دیگر از سختی سلوک مطعون
عالمی بود و در همان ایام فقیری قلندر وضع که از پهلوانان عیار پیشه
ایران گفته میشد و آن گروه که در تهری و شجاعت و سر کلمه زدن
بامیران نامی آن ولایت و بزور از آنها زر گرفتن و در بزم و عیاشی
صرف نمودن شهرت تمام دارند و در بندر سورت و برهانپور از
کارهای نمایان بظهور آمده بود سیر کنان وارد دارالخلافه گردید
و امروای ایران هر که بر وضع او اطلاع داشت رعایت بحال او می
نمود و قلندران بسیار با خود فراهم آورده هر روز در باغی بارود
و سرود مبلغها صرف می آورد هر کارها حقیقت او بعرض
رساندند و ظاهر ساختند که مایه مداخل او که بحال فقیری چنان
اوقات بسر می برد در ظاهر معلوم نیست و بکیمیا گری و پیشه
دزدی زبان زد ساختند و نیز ظاهر شد که در تهری و شجاعت
آنقدر شهرت دارد که زنده بدست آمدن متعذر میباشد حضرت
خلد مکان برو گمان جاسوس شاه ایران بیده بگو توالت فرمودند که او را

غافل ساخته در هنگام خواب زنده بدست آرند کوتاهی سخن
بمعنی بسیار او را دستگیر ساخته طوق در گردن و زنجیر در پاندهاخته
هر دو دست او را در چوب گرفته سرپا مسلسل آورده روز دیوان
امتاده نمودند پادشاه نظر برینکه برای تحقیق حال او بهتر از
اعتماد خان دیگر را ندانستند باو حکم فرمودند که بخانه خود برده
در خلوت از بوعده و وعید حقیقت و نفس الامر از اسفصار نمایند
اعتماد خان بخانه آورده در خلوت او را نزد خود طلبیده گفت اگر
جان خویش را عزیز میداری براستی حقیقت بمعرض اظهار یار
او در جواب گفت فقیر سیاح گدا پیشه ام فائده ند بخشید و اعتماد
خان زبان بتهدید کشاد آن گرفتار پنجه اجل چون دانست که
به هیچ وجه رهائی نیست و راستی مقرون بقبول نمی افتد التماس
نمود که اگر جان بخشی نمایند در گوش نواب حقیقت واقعی اظهار
می سازم هر چند که دماغ اعتماد خان بوداشت آن نداشت که در
گوش او آن اسیر بلا حرف زند اما بعد سماجت بسیار مافزون
ساخت سوزنی که زیر پای اعتماد خان ته کرده بطول و عرض
نیم درعه یکسر می انداختند و بالای آن نیمچه شمشیری گذاشته
بود بارجو هر دو دست او چنان در بند گرفته بود که هیچ عضو او
سوی انگشتان پنجه قادر بر حرکت نبود وقت خم شدن و خرد
را نزد گوش او رساندن بجلدی و چابکی تمام بهر انگشتان شمشیر
از بالای مسند اعتماد خان برداشته چنان ضرب مع غلاف بر بستر
او رساند که مجال آه کشیدن نیافت و آن قاتل بد فرجام را نیکو
پاره پاره ساختند و ذکر سبب عقید گردیدن آن فلندر مشرب

بر روایت دیگر نیز مسموم گردیده اما آنچه مقرر اوراق از رفقای او شنیده بود بقید قلم آورد - بهر حال پادشاه ذوالاقبال در تهیه و فکر برآمدن بود که از واقعه ملتان و قذرها خبر واقعه شاه عباس بعرض رسید نسخ عزیمت آن مهم نمودند •

باز بنذکار احوال راجه جی سنگه می پردازد که بموجب حکم دامت از تاخت و محاصره ملات و قلعه نیجاپور کوتاه نموده چون دانست که بعد از مراجعت او قلعهایی مفتوحه از هجوم نگذایان و عدم ذخیره بدست قلعه داران ماندن متعذر است مصلحت دران دانست که قلعه را خالی نموده هرچه از مصالح توپخانه قابل همراه گرفتن بود با خود گرفته باقی را بتاراج سپاده دانه و آتش زده بوج و بارهایی که لائق مسموم نمودن بود از پا در آورده از آنجا کرج نموده خود را بخجسته بنیاد رساند - درین ضمن از حضور متواتر حکم مشتمل بر فرار نمودن سیوا و مقید ساختن و روانه نمودن تنهوجی رسید و راجه تنهوجی را مع پسر او مقید ساخته روانه حضور نمود - دلیر خان که قبل از رسیدن به خجسته بنیاد بموجب حکم با جمعی از کومکیان روانه حضور گردیده بود بعد از عبور آب نرینا حکم مهم و گوشمال دادن زمیندار چانده بدو رسید بعد و روز حکم بارندوبله خان و راجه سجان سنگه و راو بهار و قادر دان خان و زیر دست خان و آتش خان و برقنداز خان روانه سمت برابر و ملک چانده گردید - و ایرج خان صوبه دار برابر مع فوجداران نواح نیز رفقت نمود چون نزدیک سرحد چانده رسیدند مردمان آن بوم متزلزل خاطر گردیده معتمدان خود را نزد دلیر خان فرستاده التماس عفو جرائم گذشته

و قبول پیشکش لائق حال و طلب عهد و امان بهمان آورد - دایرخان
فرستاد هلی او را استمالت نموده موافق ادعای او بشروط ملازمت و
قبول پیشکش خلعت داده سرخص ساخت - کوتاهی سخن زمیندار
مذکور کمربند منبت و احسان و امان جان بگردن عجز انداخته چون
مجرمان عذرخواه آمده با هفت هزار اشرفی و پنج لک روپیہ بطریق
شکرانہ عفو تقصیرات برای پادشاه و هزار اشرفی و دو هزار روپیہ
نذر و ضیانت دایرخان ملاقات نمود. دایرخان جهت مقرر نمودن
پیشکش حال و هر سال و باز آمدن از افعال نکوہیدہ و اطاعت
نصائح زجر و توبیخ آمیز نموده بعد گفتگویی بسیار قرار یافت کہ
یلت کروڑ روپیہ جرسانہ سابق و شکرانہ حال از نقد و جنس در اموال
دومادہ سرانجام دہندہ ہر سال دو لک روپیہ مقربی در سرکار عائد می ساختہ
باشد و پنج لک روپیہ بہ دایرخان توافع نماید و چار دیواری کہ
بطریق حصار ساختہ مسمار سازد و نام مکان بودن خود را بقلعہ ارک
زبان زند سازد - و محمد لطیف نام دیوان لشکر را برای وصول زر پیشکش
حال و مسمار نمودن حصار شہر بناد و برج و بارہ و عمارت حاکم نشین
زمیندار تعیین نمود و مقرر ساخت کہ تا وصول زر پیشکش ملہاری
نام دیوان او در لشکر باشد و در مدت درمادہ از نقد و جنس مبلغ
ہفتاد و ہفت لک روپیہ بوصول آوردہ مصحوب زمین العابدین دیوان
برہان پور کہ از بندہ ہای روشناس والا شاہی بود روانہ حضور
ساخت - و فرمان عنایت آمیز مع خلعت و جیفہ و شمشیر مرصع
و قیل برای زمیندار از حضور رسید و برای وصول باقی تعہد و ضامن
معتبر گرفتہ ملہاری را خلعت دادہ سرخص ساخت و در سہ ماہ فراغ

حاصل نموده متوجه تادیب زمیندار دیوگده که بسرحد چانده متصل است گردید و در اندک فرصت مبلغ پانزده لک روپیه پرو مقرر ساخته و دو لک روپیه پیشکش سال بسال نیز قرار داده قریب بنصف پیشکش حال بموصول آورده بود - درین ضمن خبر بیماری راجه جی سنگه مشرف برهلاک که متصل خبر فوت او و برهم خوردن نسق بالاگهات انتشار یافت رسید - و در همان روز احکام حضور مشتمل بر فرمودن مهم بیجاپور مجدداً مع فرمان صوبه داری دکن بنام دلیر خان رسید و برای وصول باقی پیشکش هر دو زمیندار داد خان را گذاشته روانه خجسته بنیاد بقصد تسخیر بیجاپور گردید بعده که تپهوجی خویش سیوا همراه گرز بردار و کسان راجه جی سنگه بحضور رسید حکم شد که با احتیاط مسلسل نگاهدارند تپهوجی خلاصی خود را در قبول اسلام بنفاتی دانسته بواسطت مقرران حضور بمعرض رسالت حضرت خلد مکان بر غایت تمام التماس اوزا مقرون باجابت نموده تلقین کلمه فرموده سه هزار سی و دو هزار سوار بخطاب محمد قلی خان منصب اوزا بحال داشتند بعد چندگاه که با تعینات دلیر خان شده بدکن رفت بار دیگر مرده شده قابو یافته خود را نزد سیوای مردود چنانچه بزبان قلم خواهد داد رساند و نمونها از بظهور آمد که تا حال در صوبه دکن روز افزون است •

ذکر سوانح سال دهم از جلوس مطابق

سنه هزار و هفتاد و هفت هجری

در شروع سال دهم از جلوس پادشاهزاده محمد معظم را بدستور سابق صوبه دار دکن نموده پنجم هزار سوار اضافه و پنج لک روپیه نقد

مرحمت فرموده از اهل و اعیانۀ بیست هزاری دوازده هزار سوار که بر آردی پانزده هزار سوار باشد سواران را ساخته مع کومکین مرخص ساختند - درین ضمن بعضی رسید که راجه جی منگه باجل طبعی درگذشت *

چون حقیقت سرکشی و فساد افغانان یوسف زئی معروض گردید فرمان تنبیه آن جماعه بدنام بنام میروخان صوبه دار کابل و کامل خان فوجدار اذک و دیگر فوجداران نواح که همه باتفاق در استیصال آن جماعه بدسگال پردازند صادر گردید - کامل خان انتظار کمک صوبه دار نکشیده با جمعیت خود برای تنبیه آن مفسدان بدنام کوشیده فوجداران نواح را با خود رفیق ساخته بمدد تدبیرات وای صائب محاربات عظیم و قرونات نمایان که بتحریر تفصیل آن نمی پردازد بکار برده کارزارهای صعب که چندین هزار افغانان کشته گردیدند و جمع کثیر از سوار و پیاده بادشاهی بکار آمدند روداد - باوجود فراهم آمدن چهل بلجاء هزار سوار و پیاده افغانان که مکرر نوب کشی بمیان آمد و شمشیر خان از همراهان میروخان که با چهار پنج هزار سوار بروقت بمدد رسید و از وزیر رفعت کامل خان توده بستمانه بطور آمد و افغانان را گوشمال واقعی دادند از جمله افغانان مقتول کنگه در هزار و چهار صد افغان بحضور رسید و کله مینار فرمودند - معینا افغانان جهالت کیش از طریق مفسدی خویش باز نیامده در راه زنی و مفسدی و مردم آزاری زیاده از سابق می کوشیدند و فریاد شورش آنها می رسید بنابران محمد امین خان بخشی را که صوبهداری لاهور ضمیمه بخشیکری

حضور نیز داشت و سندی قعده سنه مذکور موبه دار کابل نمود بهرایی
 تنبیه آن گروه شقاوت پرور و مرخص فرمودند سه هزار سوار بیاد شاهزاده
 محمد اعظم اضافه داده از اصل و اضافه پانزده هزار و هشت هزار سوار
 فرمودند - پادشاهزاده محمد اکبر را که لغایت حال منصب نیافته
 بود منصب هفت هزار و سه هزار سوار و علم و تقاضا سر حمت
 فرمودند - از پادشاهزاده ها که بدون خدمت در صغر سن منصب
 یافته باشد همین پادشاهزاده محمد اکبر است - راجه دام سده را
 که بسبب فرار سیدو بی منصب ساخته پیاپی اعتراض آورده بودند
 بعطای خلعت ماتمی پدر و بجائی منصب چهار هزار و چهار
 هزار سوار و دیگر انعامات سرافرازی دادند - عنایت خان را دیوانی
 خالصه از تغییر رای لعل چند مقرر فرمودند - چون محمد تقی خان
 بخشی دکن و دیعت حیات نمود غیاث الدین خان پسر اسام خان
 که متصدی بندر سورت بود بخدمت بخشیدگرمی دکن مأمور گردید
 و زین العابدین دیوان برهانپور که با خزانه بیشکش چانده بحضور
 رسیده بود ب خطاب خانی سرافرازی بخشیده متصدی بندر سورت
 نموده مرخص فرمودند *

از عرضداشت زمیندار تبت بعرض رسید که عبد الله خان
 والی کاشغر که از تعدی و تسلط پسر بقصد زیارت بیت الله
 و شرف اندرزی ملازمت بکمال بی سروسامانی بآن حدره
 رسیده و معدومی چند از اهل و عیال همراه دارد خواجه محمد
 اسحاق نام را مهماند ر مقرر نموده با بعضی سرافرام ضروری باستقبال
 او روانه ساختند و از عقب آن یکصد و نه اسب با سز مینا

و طلا و ساده و در زنجیر قیل با سار نقره و خنجر و شمشیر مرصع
 و از ظروف طلا و نقره و اقسام اقمشه و فرش و پنجاه هزار روبیه
 نقد بر خزانه کشمیر تنخواه نموده روانه فرمودند - بعد ازان بمحمد
 امین خان که بلاهور تعلقه صوبه خود رفته بود حکم داشت که
 تا رسیدن عبداللہ خان توقف ورزیده در تقدیم عیانت او کوشیده
 پنجاه هزار روبیه از خزانه لاهور رساند و در همه باب بمهمانداری
 او پردازد - و جایجا بحکام و فرجداران احکام سرانجام دادن
 مستحتاج ضروری او و دیگر مهمان نوازی و مسافر پروری صادر
 گردید - بعده که نزدیک دار الخلافت رسید جعفر خان را با اسد
 خان باستقبال مامور نمودند و بامعزات تمام در عبادت خانه طلبیده
 ملاقات نموده نزد خود نشاندہ کلمات فرحت افزا بدمیان آورده در
 تسلی او کوشیده حوایی رستم خان را برای ماندن او مقور کرده
 تمام سرانجام ضروری موجود نموده فروز آوردند - و تا هشت ماه
 نگاہ داشته طریقه مهمان نوازی را کار فرموده بموجب خواہش
 مهمان سرانجام دادہ کعبۃ اللہ خاطر خواہ سپہا ساختہ مهمان
 دار همراه دادہ روانہ بذرسورت ساختند و بحکم بقدر نیز در تقدیم
 خدمتکاری و مهمانداری احکام صادر نمودند - از ابتدای ورود لغایت
 رخصت ده لک روبیه رعایت و صرف مهمان پروری بعمل آمدہ
 بر ضمیر منیر مطاعہ کنندگان ظاہر باد کہ لغایت سال دہم
 جلوس احوال پادشاه خلد آزماہ عالمگیر از روی تاریخ تالیف غفران
 پناه محمد کاظم منشی پسر میرزا محمد امین مشہور بمیرزا امینا کہ
 از مستعدان موزنی ایران بود و دیگر مولفان کہ قریب ہفتہ

هزار بیست کتابت میشد انتخاب نموده که جمله بسمه هزار
بیست نمیرسد معینا اگر باعث ملال طبع مطالعه کنندگان از برای
اطناب و نامرور و کلام گردد و بعضی سوانح خلاف نسخه دیگر
مقدم و موخر سال باشد از عیب جوئی آن چشم پوشی نموده
معاف دارند *

ذکر سلطنت سال یازدهم خلد مکان لغایت سنه

بیست و یکم که دران ضمنا قید سال نیز نوشته شده

چون بعد انقضای ده سال مورخان ممنوع از تسطیر احوال آن
پادشاه عدالت گستر دین پرور گشتند مگر بعضی مستعدان خصوص
مستعد خان بطریق خفیه برخی از احوال مهم دکن را مجمل بلا
تذکار مکروهات که همان ذکر فتوحات بلاد و قلاع را بزبان قلم داده
و بندراین احوال چند سال عشر ثانی و ثالث را مجمل نوشته
تاریخی که احوال چهل سال باقی مجمل و مفصل دران درج باشد
دیده و یازده نشد لهذا از سنه یازده هجری لغایت سنه بیست و یک
جاوس که بضبط تاریخ سال و ماه بتذکار سوانح حکم رانی عشر ثانی
حضرت خلد مکانی تواند پرداخت سر رشته بدست نقواند آورد
اما بعده که بسعی و تفحص تمام هر آنچه توانست مقدمات عمده
لائق تحریر از روی دفتر وقائع و زبانی راویان ثقه و بعضی محرمان و
مقربان قدیم بارگاه آن خلد آرامگاه و خواجه مرایان کهن سال مجملی
بتحقیق در آورد و آنچه خود بعد حد تمیز رسیدن در مدت سی
چهل سال برای العین مشاهده نموده بصندوق حانظه سپرده بود بقید
قلم در آورد - چون مسموع گردید که بنذر ابن داس بهادر شاهی که

مدت در ایام پادشاهزادگی متصدی حضرت شاه عالم بود تاریخی
تالیف نموده در آن سوانح سی و چند سال را باحاطه بیان فرآورده است
از استماع آن بغایت مشغوف گشته در بهم رسانیدن آن تاریخ
نهایت تمحّص بکار برد - بعده که بسعی بسیار آن نسخه را بدست
آورده بامید آنکه از خرمن اندرخته او خوشه چینی نماید از روی
غور من اوله الی آخره به مطالعه در آورد - نصف آنچه را قم حررف
جمع ساخته درین اوراق باحاطه بیان در آورده بنظر نیامد - بهرحال
در خدمت ارباب دانش و سخن سلیمان گنج معانی التماس
دارد که اگر در وقت مطالعه در ذکر سوانحی قصور بنظر آید یا بر
اختلاف روایت یا بر مقدم و موخر بودن سال از روی تاریخ و
روای دیگر اطلاع یابند تا مقدور در اصلاح آن کوشند و الا از روی
عیب پوشی معذور شناسند *

بهرحال مجمل از احوال آن پادشاه خجسته خصال بزبان
خامه صدق مقال میدهد روز بروز در اجوای امور شرعی و پاس
اوامر و مناهی الهی بمرتبه تقدید می نمود که متصل هم احکام
برای منع اخذ راه داری و پانداری و غیره که لکها حاصل آن
هر سال در - سرکار واصل میگردد و بر انداختن رواج مسکرات
و خرابات خانها و اجتماع جاتوه که هر سال در روز و تاریخ معین
در معبد خانهای هفوذ زن و مرد زیاده از اندازه شمار هر قوم
فراهم می آمدند و لکها مال بخرد و فروخت میرسید و مبلغ کای
محصول آن در هر صوبه داخل خزانه می شد صادر میفرمودند -
و کلانوتان و قوالان بایام و نشان که در سرکار نوکر بودند آنها را از سرود

خوانی توبه داده بر مراتب منصب آنها افزودند - و حکم منادی منع سرود و رقاصی نمودند - گویند روزی جمعی از کلانوتان و قوالان باز در حمام و غوغای تمام فراهم آمده جنازه با شان تمام ترتیب داده پیدش و پس جنازه نوحه کنان از پای جهروکه در سن گذشتند بعد عرض که از کیفیت جنازه استفسار فرمودند کلانوتان التماس نمودند که راگ مرده می بریم که مدفون سازیم فرمودند که چنان بخاک بسپارند که باز صدا و ندا ازو بر نیاید •

در زمان پادشاهان سلف لغایت آن سال جهروکه در سن مقبره بود که پادشاهان با وجود عارضه بدنی برای انتشار خبر سلامتی روز یک دفعه و گاه دو دفعه در وقت معین در آن جهروکه که مشرف بر دریای حمای اکبر آباد و شاه جهان آباد ساخته بودند هر از چهره بر می آوردند سوی امرای چترائی آنوقت چندین لک آدم از زن و مرد همه قوم پای جهروکه فراهم آمده دعا و ثنا بجا می آوردند و بسیاری از قوم هفتاد بودند بدرستی مشهور یعنی تا صورت پادشاه را در پای جهروکه در سن نمی دیدند هیچ چیز از ماکولات در دهن نمی انداختند آن خسرو دین پرور آذرا نیز از جمله ممنوعات و فحاشی مشروع دانسته در پای جهروکه نشستن موقوف نموده حکم منع فراهم آمدن آن از حمام فرمودند

در آغاز سال دوازدهم از سوانح دار السور برهان پور بعرض رسید که در ایام عاشورا جمعی از مردم محله احدی پوره و کهرکی پوره از قدیم میان هم عداوت همچشمی داشتند و مردم احدی پوره هر سال وقت بر آوردن تابوت برای گشت بر مردم کهرکی پوره بلکه اکثم •

بر مردم محله دیگر غالب بودند و زیاده از دو صد هزار نره پوش و بندرتچی بسیار همراه تابوت وقت گشت بر می آمدند شبی در وقت گشت با تابوت مردم کهزکی پوره اتفاق مقابل آمدن افتاد هر چند که مردم کهزکی پوره راه را گردانده خواستند خود را از آفت مقابل شدن تابوت احدی پوره محفوظ دارند مردم احدی پوره از غرور جهالت و بسیاری جمعیت مکرر سر راه تابوت کهزکی پوره گرفتند و نزدیک جامع مسجد جنگ واقع شد و چنان جنگ عظیم در پیوست که تماشاگران بسیار فراهم آمد و زلفت مردم کهزکی پوره نمودند و آنقدر مردم برای مدد طرف کهزکی پوره بودند و بام دکانها سوار شدند که یک سقال بر خانه هدیج احدی از دکان دارند و زیاده از پنجاه نفر احدی پوره کشته شدند و قریب صد نفر زخمی گردیدند و چهل پنجاه هزار روپیه را مرارید و دیگر اقمشته تابوت و شد های حدی پوره بقاراج رفت. بعد عرض فرمودند که احکام منع ساختن پابرت در ایام عاشورا و بگشت بر آوردن در همه صوجات بر نگارند *

در زمان پادشاهان سابق خصوص در عهد صاحب قران ثانی شاعران و منجمان اعتبار زیاده داشتند و در هر عهد یکی از شعرا بخطاب ملک الشعرا سرافرازی یافته بر دیگر شعرا امتیاز بهم رسانده در رکاب و پای تخت حاضر می بود و منجمین را جزو مصالح رکاب و دفتر دیوانی دانسته داخل بند های پادشاهی بر شناس نوکو می نمودند و برای تحقیق فصول اربعه و سر رشته حساب ماهای شمسی و تنخواه قیول جاگیرداران و نقدی احدیان و توپخانه و اختیار نمودن ساعت که بر نگاهداشتن تقویم موقوف

بود همه را موقوف فرمودند و رواج شعر گفتن و شنیدن و اختیار
ساعت از روی تقویم نمودن و تقویم در دفتر نگاهداشتن برانداختند
اهل دفتر بعرض رساندند که حساب تاریخ ماه شمسی که محسوران
از روی تقویم نگاه میداشتند ممنوع گردید و بدین تقویم حساب
طلب تنخواه جاری نمی تواند نمود فرمودند از روی *

• بیت •

لا ولا لب لا ولا لاشش مه است • ل کط و کطائل شهر کونه است
سر رشته ماههای شمسی نگاه دارند اگرچه از آن سال محسوران در آن روزی
لا واسجاقتری نموده حساب نگاه میدارند اما اینکه موافق تقویم حساب
تحويل آفتاب راست آید و در غره شمسی تفاوت راه نیابد محالست
چرا که موافق قاعده منجمان اگر کس قبل از وقت زوال تحويل شود
آن روز را غره حساب می نمایند و در صورت آنکه اگر عشر و شید ساعت
زمانی از وقت زوال گذشته تحويل آفتاب اتفاق افتد داخل سالخ میگردند
و این باریکی حساب بدون استخراج منجمان که در تقویم ثبت
می گردد دریافتن متعذر بلکه سخن در تقویمهایی این عهد
نمیگذرد لهذا آنچه محسوران اوراق از روی دفتر دیوانی صورت دگر
و اختلاف و امرای صاحب اقتدار تحقیق نموده همه جای باختلاف
وت دوسه روز تازه و ده روز از روی استخراج منجمان بنظر آمد
و بمرور ایام تفاوت راه یافته اگر محاسبان نکند سنخ که از سال و ماه
شمسی و قمری اطلاع دارند آن تفاوت را از روی غره حساب نمایند
رای ارباب طلب منصفان آن که بعد سرگردانی سالها تنخواه می
یابند مبلغ کلی علاوه نقصان ایام گذشته می شود - و قضات را در

امور ملکی و مقدمات جزئی و کلی چنان مستقل ساختند کہ باعث رشک و حسد امیران عمدہ صاحب مدار سلطنت گردید چنانچہ قاضی عبد الوہاب احمد آبادی کہ قاضی القضاۃ حضور بود آن قدر استقلال و اعتبار بہم رساند کہ ہمہ امرای با نام و نشان از و ملاحظہ حفظ آبروی خود داشتند و مہابت خان ثانی کہ در زیادہ سری و گستاخی در خدمت بادشاہ سر آمد روزگار خود را می گرفت ہمیشہ در فکر خفت رساندن بقاضی بود چنانچہ از راوی ثقہ و صحرا مان خاندان قاضی مسموع گردید کہ در ایامی کہ مہابت خان بہم دکن مامور گردیدہ از حضور مہمخص گشتہ بر آمد بدو روزہا مدت مقام نمودہ التماس درخواست مساعدت زیادہ از مرضی بادشاہ ہمیان آوردہ بود درین ضمن خبر بار رساندند کہ سہ چہار لک روپیہ را جواہر و اسباب کشمیر و اکبر آباد مال قاضی ہمراہ مال تجارت بیویاریان احمد آباد بر آمدہ داخل قائلہ شدہ بعد تحقیق فرمودن ہمہ را کشیدہ آوردند و همان روز بسپاہ تقسیم نمودہ داد بعدہ کہ بعرض بادشاہ رسید و پای تحقیقات ہمیان آمد مہابت خان بیغام نمود کہ مال سوداگر از راہ اضطرار بطریق قرض گرفته ام کہ با مذاہع آن بتجویز قاضی ادا سازم و قاضی درین باب سویی اتماض مصلحت کار ندانستہ کاوش ہمیان فیماورد - روزی از نوشتہ اخبار نویسان دکن شوخی و فساد زیادہ سیوای مردود بعرض بادشاہ رسید و تجویز رخصت مہابت خان درمیان بود بادشاہ در جمعفر خان و مہابت خان نمودہ فرمودند کہ این کافر بچہ بسیار پا از حد بدین گذاشتہ فکر استیصال این نمودن ضرور است مہابت خان

جواب التماس نمود که حاجت فرج و تعیین لشکر نیست اعلام
فی کفایت می نماید - پادشاه بیدماغ گشته در خلوت بیچهر
خان فرمودند که مهابت خان را بفهمانند که چنین کلمات لغو
سر دیوان بعرض نمی رسانده باشد •

الحال چند کلمه از احوال سیوای خصران مآل که بعد فرار از
حضور کار آن بد سگال بکجا رسیدن بزبان قلم میدهد که بعد که آن
کافر محیل از متها تغییر لباس نموده ریش و بروت تراشیده همراه
مذنبها پسر خورده سال و قریب چهل و پنججاه نفر از هرکارها و دیگر
وابستها که همه خاکستر به رو مایده خودها را بصورت فقیران هتود
ساخته آنچه از جنس جواهر بیش قیمت داشت و قدری از
اشرفی و هون که توانست برداشته در چوب دستیها که صجوف
ساخته بود انداخته سر آنها قائم کرده و قدری زیر کفشهای کهنه
دوخته سه فرقه مختلف الوضع بپراگي و گسائین و اداسی
شده راه اله آباد و بنارس پیش گرفته مرحله پیدما گردیدند
و یک دانگه الماس بیش قیمت با چند دانگه یاقوت در موم گرفته
در رخت پوشش هرکارها درخته و در دهن بعضی همراهان داده
طی مسافت می نمود تا بمکانی رسید که بعلي قلی نام فرجدار
آنجا از نوشته وکیل قبل از رسیدن گرز برداران مع احکام خبر فرار
سیوا و تعیین فرمودن گرز برداران رسیده بود فرجدار از شنیدن
خبر فرار سیوا و رسیدن هوسه گروه فقیدان فرمود که همه را مقید
سازند و پای تقشیش در میان آورد و یک روز و یک شب همه
آن فرقه با جمعی دیگر از مسافران در قید بودند شب دوم

دوباس از شب گذشته سیوا خود را تنها در خلوت نزد فوجدار
 رسانده اقرار نمود که من سیوا ام و در دانه الماس و یاقوت بیش
 قیمت که از لک رویه زیاده ارزش دارد با خود دارم اگر میدانی
 که در صورت آنکه مرا زنده دستگیر نموده بفرستی یا سر مرا بریده
 ارسال داری و این هر دو سنگ بی بها برای تو نمائد اینک من و
 این سر من و الا دست از ما سرگشتگان وادی ضلالت بردار -
 عای قلی سودای نقد را برامید نسیم مجرا که آخر چه نقش
 بر روی کار آید اختیار نموده آن هر دو سنگ ببها را ازو گرفته صبح
 آن بعد تغذیش نمودند آموز دست از همه فقیران و مسائیرین برداشت
 و سیوا خلاصی خود را عمر دربار یافتن دانسته چون صبحی که
 بقصص آمده نجات یابد از دام فوجدار بسته مرحله پیدای سمت
 بنارس گردید - بعده که باله آبک رسید اگرچه خود در جلد روی و
 پیاده رفتن گرو از شاطران می بود اما سنبها که پسر خود سال همراه
 آمده بود آبله در پای او افتاد و زنجیر پای او گردید لهذا کبکلس
 نام برهن که پوهت موزنی جد و آبی او که وقتی به بنارس
 آمده بودند گفته می شد و ضابطه است که هنوز صاحب اسم و رسم
 بر مکانی که رسیدند خط بمهر خود به برهن که خدمت میداند
 نوشته میدهند او را پیدا نموده پسر خود را با قدری جواهر و اشرافی
 حواله نموده سفارش نمود که اگر حیات من وفا نمود و بمکان خود
 رسیدم و بخط خود بتو بنویسم سنبها را با خود گرفته براهی و قسمی
 که بنویسم خود را بمن خواهی رساند والا ترا و پسر را بخدا سپردم
 اما با اختیار و خواهش پسر و نوشته مادر او زهار حرکت از جای خود

نمائند و برهن معتمد قدیمی خود را که بهیب او کیکلس را
بهم رسانده بود با خرچ چند سائنه همراه سنبها گذاشته راه بنارس اختیار
نمود قضا را روزی که داخل بنارس شد و صبح آن برای غسل و
اوزمی که هنوز بجاسی آرند دو گهری شب مانده بکنار دریا رفت هنوز
از ریش تراشی و شست و شوی بدن فارغ نشده بود و اثر تاریکی بود
که شورو غوغای خبر گریختن سیوا از حضور و رسیدن گرز برداران و
صدای گرفت و گیر بلند گردید *

در ایامی که محرز سوانم در بندر سورت بود بانها نام زنار دار
طیب پیدشه نقل می نمود که چون در قوم ما ضابطه است که
برای تحصیل علم نجوم و طبابت و شاستر برهمنان بی سز و مایه
از دور و نزدیک بنارس رفته یکی از برهمنان آنجا را استاد
خود قرار میدهند و نزد او درس میخوانند و صبح و شام از طرف
استاد خود کنار آب گنگ رفته موافق دایمی که مقرر است
مردمی را که برای غسل می آیند بدستور و آئین مقرب
خدمت می نمایند و هرچه ازان بهمرسد بلا تصرف و خیانت
نزد استاد خود می برند و خرچ خوراکی و پوشاک شاگردان بر ذمه
استاد است که بقدر کفاف ضرور خبر می گیرند من به بنارس رفته
مدت سه چهار سال خدمت یکی از برهمنان می نمودم و هرچه
کنار دریا بدستور دیگران بهم میسراندم در خدمت استاد میبردیم و او
بسیار به تنگی و سختی خبر قوت من میگرفت تا آنکه روزی که هنوز
اثر تاریکی بود کنار آب بدستور هر روز رفته شخصی دست مرا
گرفته مشتکی پر از جواهر و اشرفی و هون بدست من داده

گفت مشت را را مکن و مرا زود از لوازم غسل فارغ کن من از خوشوقتی در جامه ننگینده نظر مجمل بران انداختم سوای جواهر و اشرفی بنظر نیامده و جلد بتراشیدن ریش و غسل دادن او پرداختم هنوز فارغ از خدمت او نشده بودم که غوغای گرفت و گیر و رسیدن گرز برداران برای سیوا بلند گردید تا خبردار شدم شخصی که خدمت او می نمودم در طرقة العین از پیش رو و نظرم غائب شد و دانستم که همان سیوا بود و باز نظر بر کمیت مبلغ انداختم نه جنس جواهر و نه اشرفی و نه هون بشمار آمد و مصلحت درین دانستم که دیگر صورت استاد ندیده راه وطن اختیار نمایم و خود را به بندر سورت رساندم حوبلی ملکی که دارم از همان زر است *

القصة سیوا از بنارس براه بهار پتله و چانده که پرا از تراکم اشجار دشوار گذار است و از سرحد زمینداران سوای بیوپاری تولی و قاصدان تردد دشوار است بتغیر وضع هرجا که میرسید خود را و همراهان را بصورت دیگر ساخته طی منازل می نمود تا خفیه نزد عبد الله قطب الملك بحیدر آباد رسید و باقسانه و اقمونهای مکر انگیز و ابله فریب چندان باغ سبز نمود که عبد الله شاه فریفته حرفهای او گشته از آنکه چند قلعه سرحدی قطب شاهیه بتصرف عادل شاهیه رفته بود و سیوا در من قلعه گیری شهرت تمام داشت با عبد الله شاه بکفالت قسم و عهد و پیمان قرار داد که اگر همراه من توج و مصالح قلعه گیری بدهند قلعه را که بتصرف بیجاپوری رفته در اندک فرصت بتسخیر آورده حواله منصوبان شما کنم همراه من باشند خواهم نمود و سوای قلعه های شما چند قلعه من

که بتصرف منسوبان عالمگیر پادشاه رفته هر چه بیدند و کومک مصالح
 شما باز بتصرف خود آرم در ادای حق احسان شما خود را معاف
 نخواهم داشت و باتی عمر خود را از جمله بند های دستگرفته و
 غلام زر خریدۀ آن جناب خواهم دانست عبد الله شاه نظر بر عاقبت
 بیلی و افعال آن عیار پیشۀ بدسگال نموده جمعیت شایسته با
 مصالح قلعه گیری و چند نفر قابل قلعه داری را سرفوج قرار داده
 سفارش اطاعت و رفاقت سیوا نمود و سیوا آن فوج را همراه گرفته
 بپای هر قلعه که میرسید بانواع حیل و تدبیر که در فن قلعه گیری
 ید بیضا داشت در محاصره ایام معدود به تسخیر و تصرف در می
 آورد و منصوبان عبد الله شاه را که برای قلعه سپردن و قلعه دار
 ساختن همراه گرفته بود باتسام چرب زبانی که فی الحال شما باتری
 مذید به ازین قلعه دیگر بشما خواهم سپرد امیدوار ساخته بر عایت نقد
 و جنس که از ان قلاع بدست می آمد فریفته بر سر قلعه دیگر می برد
 تا آنکه ستاره و پر ناله و غیره ده دروازه قلعه نامی مشهور بجایپوری
 را که سالها بخیر لکها نتوان گرفت در اندک فرصت بتصرف
 خود آورد و به تسخیر قلعه راجکده و غیره که از سعی راجه جیسمده
 و دلیر خان و دیگر بند های پادشاهی که خود کلید های آنها را
 سپرده بود بر همه دست یافته یک دو قلعه حواله نوکران عبد الله
 شاه نموده مرخص ساخت - و بقول مشهور و روایت زبانی مردم
 حیدر آباد در سنه اول یا دوم فرمان اوایی ابو الحسن سیوا
 بحیدر آباد آمده با ابو الحسن در خورده با او نزد ایله قریبی ساخت -
 القصه بعد فراغ قلعه گیری بدستور سابق در قلعه راجکده مستقل

گردید و از سرنو علم طغیان بر انراخته در ایامی که هنوز حصار شهر
پناه بخدر سورت پنا گذاشته نشده بود در بغد مذکور تاخت آورده
آن قدر زر نقد و طلا و نقره غیر مسکوک و قماش کشمیر و احمد آباد
و دیگر بلاد با چند هزار زن و مرد هندوی بانام و نشان و مسلمین
آبرو طلب دستگیر نموده بود که کرورها نقد و جنس مجموع بدست
آن کافر بد سرشت آمد بعده که بعرض پادشاه رسید حکم فرمودند
که قلعه شهر پناه اطراف بخدر سورت بموازند و دیوار خان و خان جهان
پهادر برای تنبیه آن بد مثال با فوج و سواران کار طلب میار بیشه دیگر
تعیین گردیدند - گویند سیوانه دوازده هزار اسپ کچی و عربی فراهم
آورده بود که هرجا فوج تعیین می نمود بیشتر سواران بازگیری
خود او بودند و از سرنو قلعهها که سابق در دریا احداث نموده بود
یتعمیر آن پرداخته کشتیهای جنگی ساخته دریای قلعهها نگاهداشته
شروع بزدن و تاراج نمودن جهازات راه ولایت و کعبه الله نمود - بعده
خاطر از بند ریست اطراف قلعه راجکده که ملجای قدیم اربو جمع
ساخته بدین فکر افتاد که مکن و کوه قلب تراز راجکده برای
ماندن خود بهمرساند بعد تفتیش و تجسس بسیار کوه راهیری
که در رفعت بآسمان همسوی می نمود و از پای دامن کوه تا سر
قلع آن که تیغه آن بناف چرچ زمردی نام رسیده بود سه کوه
ارتفاع داشت و بیست و چهار کوه از انجا دریای شور واقع شده و
شعبه دریا از پای دامن کوه هفت کوه می شمردند و اطراف آن طرف
راه بندر سورت که ده دوازده کوه راه منزل برای خشکی واقع شده و
راجکده از انجا چهار پنج منزل است و کوههای سر و فلک کشیده دشوار گذار

بسیار قلب در راه دارد پنجمه متصل باران دران سر زمین میباشد
و تعلق بکوک نظام الملکی دارد اختیار نموده بتعمیر و همارت آن قلعه
پرداخت و دروازه و برج و باره در کمال قلبی قرار داده ترک ماندن
را چگذه نموده قلعه راهیری را ملجا زجای ماندن خود مقرر ساخت
از بعد تیار شدن قلعه و نصب نمودن توپها و مسدود ساختن راه تیره
اطراف که همان یک راه قلب گذشت روزی مجمعی ساخته خریطه
زر و کزه طلای صدهون درمیدان گذاشته فرمود که مژادی نمایند که
هر که سوای راهی که مقرر نموده شد براهی دیگر بالای قلعه بلا مدد
زین و کمند مع نشان رود بدو آن زر و کزه طلا بخشیده شود یکی از قوم
دهیز آمده التماس نمود که اگر حکم راجه باشد من بالای کوه مع
نشان رفته نشان نصب نموده بیدایم بعده که آن دهیز با نشان بالای
قلعه آن کوه رفته نشان نصب نموده بجای نبرد آمده آداب دعا
و ثنا بجا آورد سیوا فرمود که آن خریطه زر مع کزه طلا باز بدهند
و پای او را از بند قطع نمایند و حکم نمود از راهی که آن دهیز بالا
رفته بود آنرا بند سازند چون راهیری ابتداء اطراف آن تعلق بکوک
نظام الملکی داشت بعده که ملک او را و بعضی تعلقه بیجاپوری را
صاحب قران ثانی متصرف شده باز که بر عادل شاه مهربان شدند
عوض ملک تازه بتصرف آمده بیجاپور را به کوک نظام الملک
عوض نموده به عادل شاه مرحمت فرمودند و فتح خان نام افغان
از طرف عادل شاه دران ضلع کوک حاکم بود - و قلعه دندا را چپوری
که نصف در دریای شور واقع شده و نصف در خشکی است حاکم
فشین او بود و باز قلعه جزیره که بر تاپوی جزیره اندرون دریای

شور بتفاوت گوله رس از دندا راجپوری در کمال استحکام واقع شده بود که هرگاه غلبه غنیم دران نواح رو میداد فرجدار آنها پناه بدانجا می برد بعده که سیوا راهبری را که از دندا راجپوری نیست کرده مسامت داشت حاکم نشین و جای ماندن خود مقرر نموده هفت قلعه خورد و کلان دیگر که دران نواح بود باندک فرصت بتصرف خود آورد همت بتسخیر دندا راجپوری گماشت - فتح خان از ملاحظه غلبه سیوا که همه قلاع بتصرف او در آمد حوصله باخته دندا راجپوری را گذاشته پناه بقلعه جزیره اندرون آب برد و سیوا بقصد تسخیر جزیره نیز عرصه بر فتح خان تنگ آورد و فتح خان باین فکر افتاد جزیره را نیز بعد گرفتن قول امان بغنیم بسپارد و خود جان بسلامت بدر بردن غنیمت داند سیدی سنبل و سیدی یاقوت و سیدی خیریت نام سه غلام حبشی فتح خان داشت که باز همراه هر کدام ده ده غلام حبشی سپاهی تربیت کرده آنها بودند و اختیار بندوبست جزیره و اکثر کاروبار خانه بدست همان حبشیها بود هر سه غلام حبشی بر غلبه غنیم و اراده فتح خان که می خواهد قلعه جزیره را حواله سیوا نماید اطلاع یافته باهم مصلحت نمودند که در صورت رفتن قلعه جزیره بتصرف کافران خدا نازد بر سرمایان چه آرند بهتر آنست که فتح خان را دستگیر نمود، مقید سازیم و سیدی سنبل را بسر داری و حکومت آن ضلع برداریم چنانچه در سنه چهارده جلوس حبشیها فتح خان را شامل کرده زنجیر دریا انداخته حقیقت بعادل شاه بیجاپوری معروض داشتند و بخد مت خان جهان بهادر صوبه دار دکن نیز عرضه داشت نموده استدعای

بندگي درگاه پادشاه و طلب كرمك از راه بندر سورت و دريا
 پيمان آردند. از نزد خان جهان بهادر جواب عنايت آميز با تجويز
 منصب چهار صدی در آمد سوار براي سيدی سنبل و سه صدی صد
 سوار براي سيدی ياقوت و دو صدی صد سوار براي سيدی خيرت
 مع خلعت و پنجهزار روپيه نقد مدد خرچ و عطای جاگير سير
 حاصل نواح بندر سورت رسيد و سيدی سنبل از رسيدن منصب
 و خلعت و زر نقد مستظهر و مفتخر گشته كمر همت بر دفع شر
 سيواي مردود بسته كشتيهای پای قلعه كه تعمير طلب شده بودند
 شروع بمرمت نمودن آن ساختند و فراهم آوردن كشتيهای جنگي
 ديگر بقصد دريا نوردی نمودند و شبی تاخت بر كشتيهای قلعه
 دندا را چپوبی آورده با در صد نفر خلاصيه و پيادهای جنگي كه
 مصالح كشتي و تردد روی دريا بودند بدست آورد از انجمله صد
 نفر كه از قوم مرهته و تزه منصوب کرده سيوا بودند سنگ بر پای
 آنها بسته فرق بحر فنا ساختند و از آن روز عداوت شديد ميان
 حبشيه و سيوا بهمرسيد و سيوا چهل پنجاه كشتي جنگي ترتيب
 باسحكام قاعه قلعه و گندپری كه از جمله قلعههای نواحداث آن
 مردود بر روی دريا بود پرداخته در فكر تسخير قلعه جزيره و دستگير
 ساختن حبشيه افتاد و گاه گاه ميان فریقین بر روی دريا جنگ
 واقع مي شد و اكثر حبشيه غالب مي آمدند تا آنكه سيدی
 سنبل بپايه نهصدی رسیده و ديعت حیات نمود و وقت مردن
 سيدی ياقوت را قائم مقام خود ساخته ديگر حبشيه را براي
 اطاعت و رفاقت بلا نفاق او سفارش و وصيت نمود و سيدی ياقوت

که در جوهر شجاعت و رعیت پروری و آبک کاری و منصوبه باری
 میان قوم خود ممتاز بود زیاده از سابق در فراهم آوردن کشتیهایی
 بر از مصالح جنگی و تعمیر برج و باره قلعه و تردد دریا نورددی
 پرداخته شب و روز صلح و مکمل بود سیوی وقت رفتن بجای
 ضرور و مقاربت با نسا کمر و انمی نمود - مکرر کشتیهایی غنیم را
 بر روی دریا گرفته سر مرهته بسیار بریده به بندر سورت فرستاده
 حقیقت بخان جهان بهادر عرضداشت می نمود و امانت های نمایان بدیم
 برای از بجزیر خان جهان بهادر میرسید و همیشه درین فکر و منصوبه
 بود که قلعه دندا راجپوری را از تصرف آن ملعون بر آورد و
 توبه های هوایی بهمرسانده بر درختها بسته وقت شب طرف
 دندا راجپوری آتش میداد و بهمین دستور سیوی بدسگل باتواع
 تدبیر برای تسخیر قلعه جزیره می کوشید و بسرداران همراهِ که در فن
 قلعه کشائی ممتاز بودند یک من طلا با دیگر لوازم انعام وعده
 می نمود تا آنکه در ایام هوایی که سیوا در مکانی که بقاصله سکره
 از قلعه راهبری جای بودن خود مقور نموده در منصوبه دست
 یافتن بر قلعه جزیره شب بصبم میرساند شبی که کفار اندرون حصار
 دندا راجپوری هوایی بازی نموده و مست و لایعقل گشته بودند
 سیدی یاقوت چهار صد پانصد نفر با مصالح قلعه گیری و ابنه
 و کمد همراهِ سیدی خیریت داده از طرف خشکی تعیین نمود
 و خود با سی و چهل کشتی پر از مصالح بوش از طرف دریا
 خود را بدای حصار رسانده باشاره مقوری که سیدی یاقوت و سید
 خدیوستان میان هم قرار داده بودند و مردم قلعه را غافل و سر مست

باده نایب یافتند همین که ابتداء سیدی خیریت از طرف خشکی
 مدای یورش بلند ساخت و کفار خبر یافته بهیئت مجموعی
 بدفع آن طرف پرداختند سیدی یاقوت با جمعی از جانبازان تهور
 پیشه و پر دلان جان نثار بمدد کمند همت و زینهای آسمان رنعت
 که از کشتیهای بهای حصار رسانده بودند بجلدی و چابکی تمام
 که درین ضمن جمعی که اجل آنها رسیده بود غرق بحر فنا گردیدند
 و بعضی از دست کفار شربت شهادت چشیدند خود را اندرون حصار
 رسانده مدای بگیر و بکش بلند ساختند و در همین حال چند نفری
 که با سردار برای نامودن کوهه باروت خانه و بر آوردن باروت و
 تقسیم نمودن آن آمده بودند از دست آنها آتش در باروت افتاد
 و جمعی که پروانه وار فراهم آمده بودند مع سردار و سقف آن
 خانه پریدند و ده دوازده نفر همراه سیدی یاقوت در جرگه جانبازان
 داخل شهیدان گردیدند و سیدی یاقوت که لفظ خسو خسو تکیه کلام او
 بود از مشاهده آن هنگامه که از پیچیدن دود و بر خاستن فریاد هر
 طرف صورت دوست و بیگانه ظاهر نمیشد بفریاد میگفت خسو
 خسو بهادران خاطر جمع دارند من زنده و سلامت و دست و بازو
 بر کشتن و بستن کفار بقیه النار کشادند درین حالت سیدی
 خیریت نیز با بسیاری از بهادران جانباز خود را بمدد زینه و کمند
 رسانده قلعه را مفتوح ساختند - محرر سوانح که مدت دران ضلع
 بود مکرر از زبان مردم آنجا و زبانی یاقوت خان شنیده که وقتی که
 سقف باروت خانه باعمله و فعله آن پرید سیوا باوجود مسافت
 بیست کروه از خواب جسته برفقا و همدان خود گفت که بقلعه

دند را چپوری آمت رسید و جاسوسها و هرکارهایی قیروز را برای آوردن خبر تعین نمود. از آنکه دران ایام لشکر سیوا و کوچ خانگی آن جهندی برای تاخت اطراف بندر صورت گرفته بود و عیش و هفت قلعه نظام الملکی که چهار پنج کرهی دند را چپوری واقع شده اند همه بنصرف سیوا در آمده بودند درین وقت خود را بامداد قلعه داران دیگر قنارحت رساند و سیدی یاقوت غرضت وقت را غنیمت دانسته بران قلعات تاخت آورد چون آوازه تسلط حبشیا دران ضلع زبان زد گردیده بود قلعه داران شش قلعه در تردد دوسه روز امان بخواسته قلعه را سپرده مامور گردیدند و قلعه دار یک قلعه که یامید رسیدن کرمک سیوا تا هفته جنگ نمود و بموچال حبشیا نزدیک رسید از زن توپهای هوائی و دیگر فراهم آوردن مصالح قلعه گیری عرصه برو تاگ آوردند امان طالبیده قلعه را سپرد سیدی یاقوت باوجود دادن امان هفتصد نفر که از قلعه برآمدند ازان جمله آنچه خورده سال و زنهای صاحب جمال بودند بعیدیت خود و بشرف اسلام در آورد و زنهای پیرو بدهیئت را آزاد نمود و باقی مردم را بقتل رساند ازان روز چنان هیبت و ترلز در دل سیوا و کفار دیگر راه یافت که نگاهداشتن قلعه و اهیری را غنیمت دانسته بفکر قلعه دیگر لیفتاد بعده سیدی یاقوت حقیقت تسخیر دند را چپوری و دیگر قلاع بمخدمت پادشاه زاده محمد معظم صوبه دار دکن و خان جهان بهادر عرضه داشت نمود اضافه و خلعت و خطاب خالی برای سیدی یاقوت و سیدی خیریت صادر گردید. باقی ذکو قنارحتی که از حبشیا بظهور آمده بر محل بگزارش خواهد آمد.

الحال کلمه چند از طلبیدن سنبها که سیوا در آله آباد نزد کبکلس

زنار دار گذاشته آمده بود بزبان خامه میدهد. سیوا خطی از زبان کبکلس مشتمل بر خبر مردن سنبها نوشته شهرت فوت پسر داده بماتم او نشست و زمینداران اطراف و بعضی امرا و راجپوتان متعینه دکن که با سیوا خفیه رسل و رسائل داشتند پرنه بار نوشتند و زن سنبها که بحد بلوغ رسیده بود خواسته که سنی شود بمنّت و الحاح مانع آمد و همه لوازم رسمی که برای میت می باشد بجا آورد چنانچه از نوشته واقعه نگاران و اخبار نویسان بندر سورت و اطراف که بعرض رسید فرمودند (خس کم جهان پاک) چهار پنج ماه برین نگذشته بود که سنبها با کبکلس از آله آباد رسید و صدای شادیانه رسیدن پسر بلند ساخت بعد که زن سیوا و همدمان او از سبب آن خبر بد که شهرت داده بود استفسار نمودند گفت اگر بدان شهرت پادشاه را غافل و از تجسس پسر مظمین خاطر نمی ساختم رسیدن پسر از مسافت دو ماه بملاحظه گرفت و گیر راه مشکل بود *

الحال ذکر باقی آن کافر جهنمی و ترده حبشیها را که در کوکن ضرب المثل است موقوف بر محل داشته بتحریر سوانح حضور می پردازد حکم معافی محصول مال تجارت مسلمانان یک قلم از قلمرو هندوستان فرمودند بعد چند روز بتجویز دیوانیان و روایت فضلا و فقها امر نمودند که هر جنسی که قیمت آن از حد نصاب تجاوز نکرده باشد بمسلمانان محصول آن معاف شناخته زیاده ازان اگر مایه تاجر پابند محصول آن باز یافته

نمایند و مال مضاربت را اصلاً بعات محصول مواحم نشوند
 باز که دیوانیان کفایت انجام بعرض رسانند که مسلمانان مال
 تجارت خود برای معانی محصول بدفعات آورده میفروشند و مال
 هنوز را بذا خود می نویسند و زکوة که حق کافه اقام مواحق
 شریعت است تلف می شود حکم فرمودند که بدستور سابق و مواحق
 شریعت غرافی صد دو و نیم روپیه از مسلمانان و پنج روپیه از هفود
 می گرفته باشند *

چون حقیقت فساد و غلبه افغانان بر سف زئی سمت کابل
 در عمل صوبه داری سید میرخان چنانچه بویان خامه داده
 متواتر بعرض میرسید و آغرخان را که بعد رسیدن از نزد خان خاتان
 میر جمله بی حصول رضای او بهای اعتراض آمده بود باز نظر
 بر شجاعت و کار طلبی او مورد عنایات ساخته بطریق کومکی
 تعینات صوبه کابل نموده بودند و آغرخان بعد رسیدن به پیشاور
 آنقدر شمشیر زد و افغان کشی نمود که از صوهای مفسدان آن ضلع
 و افغانان شقاوت پزوه کله مینارها اطراف کابل و پیشاور ساختند -
 بعد از آنکه مهابت خان صوبه دار کابل شد همراه او نیز از آغرخان
 ترددات نمایان بظهور آمد باز از تغییر مهابت خان که محمد امین
 خان پسر میر جمله بصوبه داری کابل مقرر گردید دران ایام چنانچه
 بگزارش آمده غلبه فساد سیوای بد نزاد طرف دکن پیهم بعرض
 می رسید مهابت خان را مع آغرخان بحضور طلبیده برای تنبیه
 غنیم دکن بطریق کومکی سردار مستقل ساخته روانه فرمودند و از
 مهابت خان کافر کشی زیاد در دکن بر عزم ظهور رسیدن خصوصاً

آغرخان آنچه در تسخیر و جنگ قلعهٔ بهلول پتنه جلاالت و تهوری
 یکار برده و تردی که ابتداء همراه خیان جهان بهادر کوکلتاش باز
 در قزاقی و هراولی دلیر خان شیردل نموده اگر مفصل برنگارد
 محمول باغراق میگرد - مجمل از جملهٔ تردادات بگزارش می آید که
 در یکی از محاربات که دلیر خان را با فوج مرهته اتفاق مقابله افتاد
 چون ضابطهٔ قوم مرهته است که ابتدا با فوج کم نمودار شده بعد
 طرف جنگل و آب کنه‌ای دشوار گذار پا کشیده از هر طرف هزارها
 تاخته اطراف فرو گرفته عرصه تنگ می نمایند در آغاز مقابله
 چهار صد و پانصد سوار نمودار گشتند همراه آغرخان هراول با وجود
 دران روز فوج بسیار کم بشمار معدود بود مقابل آنها تاخته در
 حملهٔ اول آن گروه شقاوت پژوه را از پیش رو برداشته هزیمت داد
 و آن بهادر شیر نبرد دست از تعاقب برنداشت همین که مرهته فوج
 مغلیه را از لشکر سه چهار گروه طرف خود کشیدند قریب هفت
 هشت هزار سوار غنیم لژیم از اطراف رسیده هجوم آورده دست
 یکارزار کشاندند آغرخان از بسیاری کفار نیندیشیده مستانه خود
 را بران انبوه زده مانند شیری که بر گلهٔ گوسفند تازان هر طرف که
 رومی آورد بآب شمشیر صاعقه کردار گرد ادبار آن تیوره بختان را
 شست و شومیداد و حملهای رستمانه می آورد بعد که عرصه بر
 مرهته تنگ گردید و درسه سردار نامی مرهته که از راوتهای مشهور
 بودند و در فن شمشیر بازی و تهوری از یک بهادران خود را میگویند
 مقابل خود آغرخان و برادر او استقامت و زبیده داد مردانگی
 دادند آخر از ضرب شمشیر آغریه بدار اجوار پیوستند باقی رو

بهرزیمت آورد شکست عظیم بر فوج غنیم افند - درین ضمن دلیر
خان که از بسیاری غنیم خبر یافته بود خود را با مردم خاص رسانده
آفرین گفت چنانچه در آخر نامه بنظم آورد:

• بیت •

بهر يك از ایشان هزاران غنیم • مقابل شدند و شدند در جیم
چنان کشته شد از داور بی حساب • ندیدی زمین پرتو آفتاب
چو دشمن برگزیده عاجز ز جنگ • براه گریز آمده بید رنگ
دلیر خان رسیده از قفا آن زمان • بگر آفرین بر جهان بهلوان
فی الجمله در نشان و چهره بسیار بدست آمد و تا پونه که
مکان و ملجای اصل سیواي بد اصل است تاخته تعاقب نموده
غنیمت بی شمار که از گرد آوری آن عاجز آمدند بقصر آوردند
چنانچه تا حال نشانهای مرده که آخر خان از سرداران سیوا گرفته
آخر خان ثانی خلف الصدق آن آخر خان بطریق نشان فتح نمایان
بدر با خود نگاه میدارد •

القصه چون بعرض رسید که مابین پیشاور و کابل در منزل
غریب خانه محمد امین خان صوبه دار کابل را بنا ایمل خان
و دیگر سردان افغانان که از مور و ملخ زیاد فراهم آمده اتفاق نموده
نمودند جنگ عظیم روداد - بعد محاربه معب و کوشش بسیار
که از محمد امین خان بظهور آمد و پسر و داماد و نوکران عمده
محمد امین خان با بسیاری از مردم پادشاهی بکار آمدند و بسیار
افغانان نیز بقتل رسیدند هزیمت بر فوج محمد امین خان افند
و کار بجائی رسید که تمام پیر و خزان و قیل و دیگو اسباب بتاراج رفت
و قبائل و ناموس سرداران و همراهان دستگیر افغانان گردیدند و

بہزار سعی محمد امین خان با جمعی زنده ازان تہلکہ برآمد و بعد
گرفتہ مبلغ خطیر دیگر مہیہ خورد سال محمد امین خان را با
ی عورات مرخص ساختند - گویند بعد از ملج والدہ محمد
ن خان با مہیہ خورد سال نزد محمد امین خان آمدند - اما زن
راہ غیرت و خجالت نزد شوہر آمدن قبول نہ نمودہ ہمانجا لباس
دادہ و کرتہ پوشیدہ بعبادت معبود پرداخت و خبر رساند ایمل خان
ہند نہاک بمرتبہ انتشار یافت کہ آن مردود دندراد سکہ دران کوهستان
بنام خود زدہ یا مل شاہ خود را زبان زد ساخت - بعد عرض غبار ملال
زیاد بر خاطر پادشاہ راہ یافت و خود در سنہ اواخر شانزدہ جلوس
رایت توجہ طرف کابل برافراشتند و از روی لطف فرمان طلب
آفر خان از دکن بطریق ایلغار صادر فرمودند و صویہ کابل بفدائی
خان کرکہ مقرر نمودند *

درین ایام آمدن اسلام خان رومی (۷) حاکم بصرہ کہ با ملاح
آنجا پاشہ خوانند بہندوستان اتفاق افتاد - سبب آن مجمل
می نگارد کہ بسبب نزاع خویشان و ہمچشمان بمرتبہ اختلال
در حکومت ارثی او راہ یافت و نساہ و نزاع و تعصب بجائی رسید
کہ چند محکمہ شہر و قریات را آتش زدہ و خانہ بی شمار شرفا و
اکابر را سوختہ از راہ ہند سورت خود را بحضور رساند - موزن عذبات

(۷) صاحب تذکرۃ السلاطین در ضمن سال دوازدہم مطابق

سنہ ۱۰۷۹ نوشتہ کہ حسین پاشا بتاریخ پانزدہم صفر سنہ ۱۰۸۰

در آفر آباد بملازمت رسیدہ خطاب اسلام خانی یافت *

ساخته پنج هزاري چهار هزار سوار فرموده تقاره و ديگر لوازم امارت هندوستان عطا فرموده براي مهم دکن بطريق کومکي همراه نغان جهان بهادر و دلير خان که دران سال با بهلول خان بيجابوري محاربه و کارزار عظيم بميان آمده بود چنانچه مجمل از اختمام آن مهم در ذکر سلطنت عادل شاه بيجابوري بزبان خاصه خواهد داد مرخص فرمودند *

درين سال (۸) جعفر خان وزير وديعت حیات نمود - در امراي مختارين مثل او در خوش رطبي و مبرزات منشي که ممیز بتشخص شامه و ذائقه باشد امير ديگر ديده و شنیده نشد - گويفد روزي هندوانه کوکن که در تمام هندوستان به ازانجا هندوانه نمي باشد براي جعفر خان آوردند بعده که ازان بروده بحضور مجلس تفريق نموده قدری خود ميل نمود همه زبان بتعريف آن کشادند جعفر خان گفت آري در شيريني و شادابي و سنگدگي و بيجرمي و کلاني به ازير، ديده نشد اما همين عيب دارد که بوی ماهي ازو وقت خوردن مي آيد ازانکه در کوکن فاليزی که می کارند گرد آن ريزد ماهي که در خاک آغشته کرده گنده مي نمايند ميدهند و بقوت همان ماهي فاليز بمرد حضار بعد از شنيدن و اطلاع آن زبان باقرين کشادند *

قاضي ابو الفتح نام قاضي دهار صوبه مالوا که از مستعدان

(۸) صاحب تذکرة السلاطين وفيات جعفر خان در سال - يزد هم

جلوس اولخر سنه ۱۰۸۰ نوشته *

وصاحب کمال ذیک نام و متدین واقعی آن عهد بود از زبان او مسود اوراق شنیده که مرا بخندست جعفر خان رفتن ضرور اتفاق افتاد از آنکه شنیده بودم که او را پیراچه سفید بیش قیمت رغبت تمام است از جنس سوت و نخ بسیار باریک فرمایشی بسعی تمام بهم رسانده ببافندها داده جامه وار پیروان که در آن سرزمین خوب می یافتند و برای امرا به تحفگی تیار می نمودند نه طاقه یتقید تمام با تمام رسانده و شسته همراه بردم و بعد رسیدن حضور جامه وار سفید ساده قیمت چهل رپیچ تا پنجاه رپیچ از بزازان حضور بهم رسانده باز مقابله نمودم بقماش او نرسیدند از تحفگی او خاطر جمع نموده بطریق نذر بردم و وقت ملازمت که بر فرد حقیقت نذر نه طاقه پیراچه سفید نوشته بودند یک طاقه آن را در دست گرفته بزرگ رفتم از مشاهده پیراچه سفید از راه رغبتی که ببوشاک سفید داشت مرا پیش طلبیده از انگشت دوچاک یک لائی آن برداشته قماش آن را ملاحظه نموده بچین آبرو گفت قاضی این پیراچه گنده بفطر می آید کجا صرف میتوان نمود در جواب آن بزرگان من جاری گردید پیراچه سفید عریض باب چاندنی دانسته جرأت نموده آورده ام از شنیدن آن بسیار مشغوف شده پسند نموده فرمود که همانوقت چاندنی قطع نمایند *

اسد خان را خلعت وزارت عنایت فرمودند اما در همه امور وزارت خود و امیر رسیدند - درین ایام خبر ودیعت حیات عبد الله قطب شاه و قائم مقام او گردیدن ابو الحسن داماد قطب الملک با عدم وراثت که شرح آن بر محل بزرگان قلم خواهد داد

بعرض رسید - چون خلد مکن اراده تنبیه افغانان کابل داشتند
بادشاه زاده محمد سلطان را مطلق العنان ساخته تسلیم بحالی
منصب و دیگر عنایات فرمودند - و کفایت خان را دیوان و محمد
رفیع برادر زاده وزیر خان را بخشی سرکار بادشاه زاده نمودند - و در
مده شانزده جلوس مطابق هزار و هشتاد و سه خان جهان بهادر را
را بهارالی دلیر خان در فوات اسلام خان آن طرف آبجمبره نزدیک
سواد قصبه ملکه میر که بیچاره منزل بیچاره واقع شده با فرج بهلول
بیچاره مقابل کارزار صعب رودان و در حالتی که اسلام خان رسمی
تورن نمایان می نمود و غلبه فوج خصم از حد زیاد بود و چهار طرف
انواج پادشاهی را پرکار و از فرور گرفته بودند هنگام قسمت نمودن باروت
نزد یک فیل سواری اسلام خان آتش در باروت افتاد و از صدمه شعله
آتش که بغیل و فیلان اسلام خان رسید و فیل از اختیار غیبیان که
او نیز باختیار خود نمانده بود بیرون رفت و اسلام خان را بشکر
بیچاره برد اطراف فیل او فرور گرفته از فیل فرو آورده بقتل رساندند -
و دران جنگ کار خانچات بسیار پادشاهی بتاراج رفت و جمعی
از فوج دلیر خان و خان جهان بهادر بگر آمدند و بمرتبه آتش بیکار
شعله ور گردید که تا چند کوه خرطوم فیل و سر آدم گوی و چوگان
دلوران گردیده بود *

نگنده همه دشت خرطوم فیل * نقاده تن کشتگان چند میل
خرطوم فیل و سز جنگ جوی * همه دشت پاشیده چوگان و گوی
آخر الامر کار بر نوح پادشاهی بمرتبه تنگ گردید که اگرچه با وجود
کمال فایده دکنیان خیره مر در استقامت سرداران خلل راه نیافت

اما راهبی که جنگ کنان در چهار پنجم روز بالای پشت فیلقان و امپان در تعاقب دکنیان طی نموده بودند باز همچنان قدم بقدم عقب برگشته در سه هفته قطع نمودن ضرور گردید - فی الجمله بعد از آنکه از روی وقایع دکن خبر هزینهت دلیر خان و کشته شدن امام خان مرض رسید چون خلد مکان در همان ایام متوجه تادیب افغانان شده اوائل مده هفده جلوس طرف حسن ابدال زایت ظفر آیت افراشته بودند تلافی تنبیه دکنیان بروقت دیگر متوقف داشتند - بخان که بعد از رسیدن حکم طلب اطاعت امر کرده در دکن امداب زیادتیی را گذاشته با قبیل و همراهان جانباز جریده گشته مع اسباب ضروری سفر بطریق ایلغار طی مسافت بعیده که عقل در قبول آن تردد دارد نموده سه چهار ماهه راه را در فرصت چهل روز که پادشاه در راه حسن ابدال بمنزل سرای خربوزه رسیده بودند خود را برکاب رسانده مورد آزار و عنایات بی پایان گردید - بعد رسیدن حسن ابدال چند بند کازار دید دیگر با چهار پنج هزار سوار همراه آغر خان مقرر نموده مبلغ در لک روپیه نقد عطا نموده و بنوازشهای دیگر مفتخر ساخته برای تنبیه افغانان مرخص فرمودند - بعد از آنکه آغر خان به پیشاور رسید آن جماعه که از سابق مغلوب شده شیر او بودند چند صاحب الوس میمند و غیره باهم اتفاق نموده بطریق شب خون بر آغر خان تاخت آوردند آن دلار شیر نبرک خبر یافته بمقابل پیرداخته چنان تردد رستمانه بکار برد که بعد کشته و زخمی گردیدن جمع کثیر آن سیه بختان راه فرار اختیار نمودند - و آن سه سوار معرکه شجاعت تعاقب آن جماعه نمود و مغلان جلالت

پیش از آنکه میرسیدند در از تن جدا و زمین از حواری خالی می نمودند تا آنکه تعاقب کنان هریمت خوردگان را بمکن اصلی آنها رسانده قریب سه صد حواری آن جماعت بد عاقبت را علف تاخت و هدف تبر و سنان ساختند و نزدیک دو هزار زن و مرد آنها اسیر نمودند و مال و مویشی بسیار بدست آوردند و بفتح و نصرت به پیشار مراجعت نمودند - بعده افغانان برای خلاص نمودن امیران رجوع آورده مبلغ خطیر داده بلد پها را بردند - خبر این فتح که بعرض رسید خلعت و اضافه مرحمت فرمودند و حکم کردند که بخیر در آمده بقتل و احتیضال آن گروه بد خصال پردازند - فدائی خان صوبه دار را با دیگر متعینین پیشاور نیز مامور فرمودند که بهراولی آغرخان در تنبیه و گوشمال آن جماعت بدسگال کوشند و هرطرف که آغرخان رد می آرد از کشتهای آن برگشته روزان پشتهای می ساخت تا آنکه باز چهل هزار افغانان خیبری و غیره فراهم آمده نزدیک منزل علی مسجد تاخت شبخون بر آغرخان آوردند - و مغلان خبردار گشته بمقابله آنها پرداختند و جنگ عظیم رد داد و رستمیز غریب زد و خورد عجیب برپا گردید و استقامت نوچ طرندین بامنداد کشید - و جمعی از هر دو طرف کشته و زخمی گردیدند و آغرخان زخم کاری برداشت آخر بدمه اقبال عالمگیری و جلالت مغلان که آغرخان با وجود زخم برداشتن حملهای بهادرانه که بران بدعاقبتان آورد هریمت در انواع افغانان افتاد و از هرطرف صدای بکش بکش بلند گردید و هر منای جمعی از افغانان را چون گله رم خوردند گومغذد پیش انداختند

و اسلحه مقتولان گرفته بر مراغنانان احبیر گذاشته بر منجا دست آنها بسته پیش احبیر انداخته میدراند و بشمار هزارها افغانان اسیر و غلب تیغ و هدف تبر و سنان منجان گشته یقین السیف رو بگوها و درها گذاشتند - از اشعار نا سوزن که در آخر نامه درج است نظر بر صحت کلام برای شادابی سخن نوشته می شود

• بیت •

چو افغان نیاورد طاقت بجنگ • شدند آنزمان منهدم بیدرنگ
بهر کوه و هر سو پیریشان شدند • چو شانه زده سو پیریشان شدند
و آغرخان عرضداشت نتج با سرهای بی شمار و اسارای بسیار
بحضور ارسال داشت بعد عرض مورد آفرین گردید و خلعت مع
اضافه و مومیدائی و تعویذ بخط مبارک عنایت فرمودند و این معنی
باعث رشک و حسد همپیشان گردید خصوص هندی نژادان
همراه زیاده بر آتش حسد سوختند

• بیت •

گروهی که بودند همراه او • بگشتند از رشک او را عدو
ز روی حسد آن رفیقان او • شده دشمن اندر پی جان او
که تانام او باشد اندر میدان • نراند کشی نام ما بر زبان
با وجود چنان تردد و جانفشانی آغرخان و دیگر بندهای بادشاهی
بسیب هجوم افغانان که با آن همه مغلوب گردیدن باز چون مورد
ملخ فراهم می آمدند و درهای قلب را ملجا و پناه خود ساخته
عدا راه تردد مسافران و عبور فوج بادشاهی میگردیدند و حسد
و ففاق همراهان علاوه مزید فساد آن گروه میگردید - عبور فدائی
خان سوه دار از خیبر متعذر گشت و آغرخان بموجب حکم

هراول فدائی خان گشته براه بازارک و سه چوبه همه جا جنگ
 کفان و سر امکان صوبه دار را از پیدار اجمال آباد رساند بعد ازان
 فدائی خان آغرخان را برفاقت سلطان مراد قلی و سلطان لشکری
 که از سلاطین زاده های که برگشته می شدند و جمعی از راجپوتیه
 و اناغده که جمله پنج هزار سوار همراه آن عالی نژاد شیر نبرد
 تعیینات بودند برای بندر بست شاه راه و ضبط ملک نیک بهار
 که در تصرف افغانان بدکردار در آمده بود گذاشته خود بکابل
 رفت و دران ضلع نیز ازان ترک عالی نژاد در تبعید افغانان
 بدنهان غلظتی که در غلاظت رضع و بدی افعال شهرت تام دارند
 تردد نمایان و گلزار رستمانه بظهور آمد و مکرر محاربات صعب
 و دراد - همچنان افغانان نیک بهار از ضرب شمشیر و بزنهار در آمدند
 و راه چلگ که بسبب فساد آن بدنهان مسدود بود جاری نمود
 و در تهاه گندمک رفته استقامت ورزید و باز اراغده دندون که
 در خواب طاقست مقابل و جنگ صف بآن مقدر ندیدند
 سی چهل هزار پیاده و سوار افغانان جمع شده غافل بطریق شبخون
 بر آغرخان تاخت آوردند و مغان خبر یافته دل و دست نداشتند
 بدفع شر و مقابل آن گروه شقاوت پرزه پرداختند بعد از خوردی
 که بمیان آمد تا سه پهر روز نافرمانی قتال شعله ور بود و افغانان زیاده
 از شمار کشته و زخمی گردیدند بقیه السیف رو بفرار آوردند - بعد
 ازان که فدائی خان خواست که از کابل به پیدشاور مراجعت نماید
 اناغده بدنهان زیاده از شمار فراهم آمده سدره گردیدند و محاربه عظیم
 رو داد ازانکه فدائی خان براه نمایان حاسدان و همچشمان آغرخان

که محتاج بکوسک و هرادی منان نگردیده یکی از روس الوس
 عرب را که از تهوژ پیدشگان مشهور گفته می شد هراول ساخته بود و
 او بعد تردد نمایان گشته گردید و چندان هزیمت بر فوج هراول افتاد
 که تمام خیال و توجه خانه و بهیر و ناموس و مال مردم بقاراج رفت
 و بتصرف انغانان در آمد و بعد از تردد تمام فوج قول محفوظ
 ماند و ناچار قاصدان سریع السیر نزد آغرخان فرستاده اشاره بر
 طلب او نمود و آغرخان شهباز دار با چند هزار سوار ایلغار نموده
 خود را رساند و بر هر کتل چلک که درهای قلب دشوار گذار مشهور
 دارد مبارزه صعب رو داد آنقدر تیر و گلوله بندوق و سنگهای فیل
 ربا از بالای کوه می آمد که کار بر اقواج پادشاهی تنگ گردید

* بیت *

افغانین زبالا و ایشان ز زیر * زدند می بهم بندق و سنگ و تیر
 چو باران ز بالای آن کوهسار * فرود آمدی سنگ و نازک هزار
 آخر از تردد رستم آه آن رستم زمان افغانه هزیمت یافتند و فدائی
 خان بجلال آباد رسید - و بموجب حکم در تهیه نشانند تهنائات
 واحداث قلعات مابین راه گردید - درین ضمن پادشاه عدو مال بعد
 انقضای سه سال او اخر عهده هیجده یانوزده جلوس از حسن ابدال متوجه
 دارالخلافه گشته امیر خان پسر خلیل الله خان را از تغیر فدائی
 خان صوبه دار کابل نموده پادشاه زاده محمد معظم را فرمودند که
 تا بند و بست امیر خان در کابل توقف ورزیده بامداد و معاونت او
 کوشد و آغرخان را مع سهواجه جسونت متجمعه کومک بپسر درباری
 چند امیر مبارز پیشه دیگر همراه امیر خان مقرر نمودند و امیر خان

به برادری آغرخان به پیشواز آمده به تنذیه افغانان پرداخت و پادشاه
زاده بعد چند گاه بموجب احکام حضور متوجه لاهور گردید و
آغرخان در نیک بهار احداث قلعه آغرخان و غیره مشغول گشت و
بگرد آذری مصالح و تدارکی قلعه پرداخته در اندک فرصت بدلی
آن با تمام رسانده

• بیت •
حصاری دران عرصه بنیاد کن • باندک توجه قلعه آباد کرد
چو آن قلعه گردید آنجا تمام • شدش زان سبب آغرخان نام
چون خبر احداث قلعه در اناغده انتشار یافت دانستند که درینای
مسان آنها خلل خواهد پذیرفت

ازین وجه دل تنگ و خیران شدند • سراسیمه حال و پویشان شدند
اناغین زهر سو بر انگیخت مر • همه بسته بر خون آغرخان
و احد آنک تا حد ندهار • پدید آمده اشکر بی شمار
همه جمع گشتند بهر مصاف • تواشکر مگو بلکه یک کوه قف
مسلم همه گشته از بهر کین • رسیدند برحد لغمان زمین
درین حالت خبر فراهم آمدن افغانان بامیر خان رسید محمد رضا
نام داروغه توپخانه خود را با فریب هزار سوار و توپخانه پادشاهی
به کوسک آغرخان روانه ساخت و آغرخان نیز خبر یافته بترتیب
فوج پرداخت و محمد رضا را با توپخانه و یکی از برادران کارزار
دیده خود و جمعی از مغان رزم جو هرارل نمود یک طرف تنگری
وادی خان برادر حقیقی خود را با بسیاری از مبارز پیشگان
فوج از ما مقرر ساخته جانب دیگر را چپوتان و افغانان جلالت کیش
پسر داری سلطان زاده لاهی که بر تعین نموده مقابل فوج جهان

آشوب آن کرده بدستال معرکه کار زار بپاراست و از آن طرف ایدل
 خان بدنهاده باچندی از سرداران افغان و قومن داران بانام و نشان
 که با هر یک پیداده جنگی بیشمار و سواران خونخوار مردم آزار
 فراهم آمده بودند بمقابلهٔ فوج پادشاهی پرداخت و محاربه
 صعب وزد و خورد عظیم رو داد و صدای دار و گیر دران دشت و
 کوه پر وحشت بلبلید و هر طرف مرهائی سران چون گوی غلطان
 در خاک و خون آغشته گردید و از هر جانب که معان رزم جو
 بر افغانان پلنگ خو بهم آوازی صدای کوس و کرنای رزم حمله
 می آوردند - راز تن و سلاح از کمر آن طائفهٔ شال بدسگال می
 ربودند و افغانان بدستعاش باستظهار پناه کوه دشوار گذار و بسیاری
 لشکر حملهای صف ربا بر افواج پادشاهی آورده عرصهٔ تردد بر
 مغلان تنگ می آوردند و هیچ نمونده بود که صدمهٔ عظیم بلشکر
 آغمر خان رسد اما از استقامت ورزیدن آن ترک والا نژاد که باپسر
 و برادر و دیگر دلوران هر طرف که می تاخت از کشته پشته می
 ساخت و چندی سردار نامی آن تیغهٔ بختان را با دیگر افغانان
 بشمار الوف علف تیغ و هدف تیر و منان گردانیده تزلزل تمام
 در لشکر آن بدنهادهان انداخت چنانچه از جملهٔ اییات آغمر نامه که
 درین جنگ لغمان بنظر آمده چند بیت نوشته می شود

* بیت *

رسانید جاسوس قوم مغل * خبر را بخان از ره جزو کل
 همان لحظهٔ خان شجاعت شعار * مرا پا بگود اسلحه استوار
 بپاویخت شمشیر مذل هلال * به پهلوی خود خان گردون خصال

طلا درز ترکش به پهلوی خویش • حمائل بگرد آن بل رزم کیش
 دایوان دیگر بدستور او • همه گشته در بحر آهن خرد
 چو کردند اسباب جوان درست • سواری نمودند چاک و چمت
 رسیدند در عرصه جنگ گاه • که امتاده افغان چو ابر سیاه
 بقلب سپاه خود امتاده شد • ز هر دو طرف نوح آمده شد
 ز هر جانبی صف بپاراستند • دلبران بی جنگ برخاستند
 صداها برون آمد از طبل جنگ • درنگ درنگ و درنگ درنگ
 بغرید طبل و فغان کرد فای • تو گویی بچند کوه زجایی
 صدایی نفیر آنچنان شد بلند • که بر ترک گردون رسیدی گزند
 چنان سنج زرین فغانها بگرد • که بر جان اعدا به پیچید درد
 چنان نعره زد از جگر کرنا • که شد بند بند خودش هم جدا
 دلبران گردان ز روی غضب • بدندان غیرت گزیدند لب
 بشمشیر و خنجر به تیر و کمان • زهم یکدیگر می ربودند جان
 بگیر و بدار یلان در مصاف • ترازل بیغفده در کوه قاف
 صدای تراف و تراف و تراف • زلفان رسیدی بملک عراق
 کمانها ز غیرت به بسته میان • که آزد تیری در آغوش جان
 چنان گشته هریک ز اسباب جنگ • بجنگ عدو مستقل بید رنگ
 یلان دلبران هر دو سپاه • بهم در زده حمله چون باد و گاه
 چنان گرم گردید بازار جنگ • که سی سوخت پهلای تیر خدنگ
 غریو و فغان سرزد از هر دو صف • که زهره بملک بدن شدن تلف
 فغانها به پیچید باهم روان • بلرزه در آمد زمین و زمان
 به پیچید باهم دلبران رزم • که باشد قیامت بمیدان رزم

زده دشت اندر گریبان هم * رساندند چاکش بدامان هم
 یکی تیغ میزد بفرق یکی * اجل در میان کرد پوی و تنگی
 بهم کرده زان گونه جنگ وجدل * که دریای لغمان بخون شد بدل
 زده نعرها همچو رعد بهار * در افتاده باهم چو ابرو شرار
 کشیده همه تیغ کین از غلاف * پی قتل افغان و اهل خلاف
 گویند یار دیگر از غلبه افغانان نزدیک بود که چشم زخم عظیم بشکر
 آن چشم و چراغ مغلان رسد درین ضمن آن شیر نبرد صف
 شکن خود از قلب لشکر اسب برانگیخته بران انبوه زده چنان
 رستممانه کوشید که بعد سرنگون گشتن چند سوار نامی از خانه
 زمین به زمین باقی فوج رو بفرار آورد * بیت *

چو آغر بغرید مانند شیر * فرص راند در صحن میدان دایر
 باعدا در افتاد بهر قتال * چو شیرینی که افتد بجنگ غزال
 نموده بگردان اعدا نبرد * عدورا بهر سو پراگنده کرد
 نقل نمایند که بعد هزیمت تمام افغانان خیبر و لغمان اچمل خان
 باظهار تهوری بجای خود استقامت ورزیده بود آغر خان مرد
 انگنان خود را بدر رساند و کار بمشت و گریبان رسید و هیچ نمانده
 بود که آن سرگروه بد نژاد چون صید تیر خورده بخم کمان آن رستم
 زمان در آید و او نیز مستعد کشته گردیدن گشت دران حالت
 جمعی از افغانان که باو مانده بودند بلاگردان جان او گشته چندی
 خود را بکشتن دادند و بعضی او را عنان کشان از رزمگاه بدر بردند -
 و از غارت و تاختی که بر بقیه السیف آن گروه گذشته اگر مفصل
 بر زبان قلم دهد محمول باغراق میگردد * بیت *

هراکتو نشد گشته از تیغ و تیر * به بردند غارت گرانش امیر
 زن و بچه و خان دمان هر چه بود * گرفتند و تاراج کردند زده
 از راریان راست گفتار که دران عرصه کزار بودند مسجوع گشته که
 افغانان بمرتبه مغلوب هراس گشته ازان معرکه زر بدرها و جوت
 کوهها گذاشتند که جمعی که از ملاحظه تعاقب مغالان دشت پیدای
 فرار گشته خود را اندرون غارها و خانهای وحوش که در کمرگاه
 کوه و آبگنها می سازند میرهاندند دران مغالها چنان نقش خاک
 و قالب بی جان گشته بودند که بعد از آن که مغال به نشان نقش پا و
 گوشه دامن و زدا بر سر آن جان باختگان رسیده ازان سوراخها کشیده
 بر می آوردند سواي صورت مرده اثر از جان در آنها نمی یافتند *
 القصه آخر خان بعد فتح نمایان یک هزار و هفتصد سرفه توان
 امیران بسیار مع عرضه داشت بحضور ارسال داشت و مورد عنایات
 بی پایان گردید و از اصل و اضافه چهار هزار و سی هزار حوال
 نموده بعطای نقاره بلند آوازه ساختند و بتذکیری دردی خان برادر
 و دیگر همراهان آخر خان بهریک فراخور پایه اضافه مرحمت
 فرمودند و آوازه شمشیر و افغان کشی آخر خان بمرتبه دران سر
 زمین زبان زد خاص و عام گردید که طفلهای افغانان را برای
 خواباندن و از گریه باز داشتن بنام آن واثق از شیر نبرد می فرساندند
 و بعد بدولت بنام پادشاهزاده محمد معظم حکم صادر شد که
 آخر خان را و راجه جسونت را بکوسه امیر خان در کابل گذاشته
 خود را بلاهور رماند و حضرت خلد مکن بدولت و اقبال او آخر رفته
 شانزده جلوس بدار الخلافت رسیدند - پادشاهزاده محمد سلطان را

صوبه تهنه مقرر نموده حکم نمودند که کفایت خان را نائب
خود مقرر نموده روانه سازن - در همین ایام پادشاهزاده باجل طبعی
و دبعت حیات نمود - چون قاضی عبدالوهاب غفرالله که در سفر
مراجعت از حسن ابدال ازین جهان فانی بروضه جاردان انتقال
نمود از چهار پسر ماندند از انجمله پسر کلان شیخ الامام که بحلیه
صلاح و فلاح آراسته بود و از علم با عمل و دیانت و نیک نفسی
فخیره عاقبت بخیری اندوخته اسم بامسمی گفته میشد و فی الواقع
مثل او نیک مرشت در جرکه قضات کم بعمره روزگار آمده چنانچه
از صفات نیک عاقبتی او در محل بذکر خواهد در آمد از جمله
متروکه پدر خود که دراک لشرقی و پنج لک روپیه نقد سویی
جواهر و دیگر جناس وافر که مانده بود آنچه به او رسید دام
و درمی از انجمله خود اصلا نگرفته بسیاری ازین زر بقصد تخفیف
عذاب پدر بمسکقان و مستحقان رسانده بتای به برادران و دیگر
درثه قسمت نمود - هر چند که از قبول تعلقه نضا ابا کرد خلد ممکن
بتکلیف و تملق تمام بنام آن نیکنام مقرر فرمودند دایر خان را
از تغیر خان جهان بهادر صوبه دار دکن نمودند - چون سید نورعلی
را که از شیجاعان نامی گفته میشد قلعه دار سالیر که از قلمبهای
آسمان شکوه سربلک کشیده مشهور شش گروهی قلعه ملهیر
یکانه است مقرر نموده بودند از اتفاقات ناموانقت ایام در سده هفده
جلوس عمل صوبه داری خان جهان بهادر قبیل و وابستگان قلعه دار که
از خجسته بنیاده می آمدند و غنیمت لایم در فواح آن آوارگی داشت
غافل بر سر ناموس قلعه دار رسید بعده که چند نفر بغیرت همراه

مستورات بدرجه شهادت رسیدند قبائل را تاراج نموده سنگگیر
 ساختند و ناموس قلعه دار را بانوج سنگین پدای قلعه آورده پیغام
 دادند که قلعه را زود خالی نماید و انصاحت و بی ناموسی تمام
 بر سر ناموس شما می آریم قلعه دار هر چند که سعی نمود و جهد
 بکار برد که بتند پیروز دادن مبلغ در خلاص نمودن عیال و نوزندان از
 دست آن ظالمان گوشه فائده ندان آخر کار قلعه دار دید که در صورت
 بر آمدن از قلعه و خود را بدم شمشیر و سنان دادن و کشته شدن
 قلعه از دست می رود و بی ناموسی زیاد تمام بر سر عیال گرفتار
 دام بلامی آید و امید خلاص متعذر بود چار ناچار بحال ماندن
 آبروی ناموس را بر بحال نماندن منصب و اعتراض پادشاه مقدم
 داشته امان خواسته قلعه را خالی کرده بدان سفیدان سپرد - چنان
 قلعه سر بآسمان کشیده مشهور صوبه خاندیس بلا تردد تیغ و سنان
 بتصرف مرهنة نابکار رفت و فی الحقیقت از بندر صورت تا خجسته
 بنیاد و دارالسرور برهانپو باحاطة قزاقی و تاخت آن سگان نابکار در
 آمد و راه تردد قافله مسدود گشت و باستظهار آن قلعه در سه قلعه
 دیگر باسم ناهید و غیره تعلقه سرکار بکلان به تسخیر کفار در آمد بعد
 عرض قلعه دار را مغضوب و بی منصب ساخته طلب حضور نمودند
 درینولا فرمان مع گرز برادر بنام دلیر خان صادر گردید که خون را
 پدای قلعه سالیر رسانده از تصرف غنیمت لیتم بر آرد و دلیر خان مع
 توپخانه سنگین و دیگر کومکین از زار دیده پدای قلعه آمده بمحاصره
 پرداخته آنچه شرط سعی و تردد و جلالت بود بجای آورد و در
 یورشهای پهادرانه افغان بسیار و جمعی از نوکران نامی پادشاه

بد رجاء شهادت رسیدند و ایام محاصره بامتنه اند کشید. فائده پروری کار نیامد بعده که حقیقت ضائع شدن مردم که ناموائقت آب و هوای آن ضلع علامه آن گردیده بود بعرض رسید حکم برخاستن دلیر خان شرف ورود یافت.

درین سال از راه حق پرستی و عدالت گستری حکم فرمودند که در حضور و شهرها منادی نمایند که هر که بر ذمه پادشاه طلب و دعوی شرعی داشته باشد حاضر گشته ب وکیل پادشاهی دهی رجوع نماید بعد اثبات حق خود را بستاند و فرمودند وکیل شرعی از طرف آن پادشاه دادگر برای جواب خلق الله که دست رس بر رسیدن حضور نداشته باشد در حضور و بلاد دور و نزدیک مقرر نمایند و در همه صوبجات وکیل شرعی تعیین گردیدند - دیگر در همان ایام حکم صادر گردید که مسلمانان که باهم ملاقات نمایند بسلام شرعی سلام علیک اکتفا نموده ب دستور کفره دست بر سر نگذارند و حکام نیز با طائفه انام و مردم خاص و عام همین سلوک شرعی دارند - و نیز فرمان بتمام صوبه داران و حکام صوبجات صادر فرمودند که صوبه داران و تعلقه داران پیشکاران و دیوانیان هندو را بر طرف نموده مسلمانان مقرر نمایند و دیوانیان امر فرمودند که کروری محالات خالصه مسلمان می نموده باشند - بعده که این خبر از حضور انتشار یافت از اتفاقات دران روزها محمد محسن نام پسر حاجی زاهد ملک التجار بندر صورت و پسر پیرجی بهوره که او نیز از عمده تجار بندر مذکور بود و از تعدی غیبات الدین خان متصدی بندر مبارک مذکور بطریق استغاثه بحضور رسیده بودند

از آنکه در ایام شورش حبیب الدول صاحب قران ثانی محمد مراد
بخش در احمدآباد مکه و خطبه بنام خود خوانده بود چنانچه بگزارش
آمد خواجه شهباز را برای تسخیر قلعه بندر سورت تعیین نموده بود
و خواجه شهباز بعد تسخیر قلعه تجار بندر سورت را جمع ساخته
ده لک روپیه بطریق قرض طلب می نمود حاجی زاهد پیرجی بهوره
عوض همه تجار بندر سورت پنج لک روپیه بطریق قرض داده
تمسک بمهر محمد مراد بخش حاصل کرده بودند و خواجه شهباز
آن مبلغ را بخرج نیاورده همچنان اشرفی نقد در سرکار داخل
ساخته بود و متصدیان محمد مراد بخش اشرفیهای بابت بندر
سورت را در صندوقها سر بمهر موجود داشتند تا محمد مراد بخش
دستگیر گردید و از جمله خزانه او صندوقهای مذکور که بالای آن
بابت تجار بندر سورت نوشته بودند چنان سر بسته بچاه داخل
خزانه سرکار گردیده بود درینوقت محمد محسن بعد شنیدن حکم
عدالت پروری پادشاه اصالة و وکالة از طرف پسر پیرجی بهوره معرفت
محمد علی خان خنسامان که در خدمت خلد مکان قرب و اعتبار
تمام داشت التماس نوشته داد که چون از راه فضل و تدل چنین حکم
صادر شده و مبلغ کذا حق مایان در سرکار واجب الادا ست لهذا
عرض رساندن آن واجب گردید - فرمودند که باثبات رسانده بستاند -
محمد علی خان که مرپی او بود عرض نمود که التماس دارم
موافق ضابطه دیوانی بثبوت رساند یا شرعا اثبات نماید حکم شد
در هر دو صورت که بثبوت رسد حق او عطا خواهم نمود بعد از آن
محمد محسن به پشت گرمی و مدد توجه محمد علی خان روایت

از روی فتاوی عالمگیری که در همان ایام بموجب حکم از مدت هفت هشت سال فضلا و علمای لاهور و دار الخلافت در تالیف آن جهد فراوان بکار برده بنام ناسی باتمام رسافده مسمی بقنارای عالمگیری ساخته بودند روایت مقتنی به نوشته آورده بدین مضمون گذراند که در صورتیکه متروکه میت را یکی از وارثان او متصرف شده باشد ادای وجه دین میت بر او واجب و لازم است و فرد دیگر بموجب داخله خزانه بمهر ارباب المال و ارباب التکادیل بتفصیل آنکه پنج لک روپیه را اشرافی منجمه زر صندوقهای اموال محمد مراد بخش بقید بابت قرض حاجی زاهد و پیرجی تاجار بندر سورت بضبط در آمده از نظر گذشت - بعد مطالعه و تأمل قبل از آنکه جواب یاصواب وحی بیان بدین باب بزبان مبارک جاری گردد محمد محسن هر دو دست برداشته عرض نموده که مطلب نداری آن بود که حق بند ها موافق التماس که نمودیم بران حضرت ظاهر گردد این مبلغ را نثار آن پادشاه دین پرور عدالت گستر نمودیم آن خسرو معدمات اساس رو بمحمد علی خان نموده فرمودند محمد محسن زر حق بما بخشید یک اسب و فیل و خلعت بدو مرحمت شد و غیاث الدین خان را از بندر سورت تغیر ساخته طلب حضور فرمودند - اما محمد علی خان ازین فضولی محمد محسن که می بایست بصلاح مربی نذر نمودن پنج لک روپیه بعد اثبات بعرض میرساند بیدماغ گشته در خانه از روی زجر بدو گفت که چنین مقدمه را که بچنان تلاش نزد پادشاه بر کرسی نهانده باشم بدین اضطراب که از من مصالح

نیز میدی که عوض آن برای توکاری از معانی مشهور و غیر ذلالت
میدساختم که از آن آبروی دائمی تو و اولاد تو حاصل میشد عرض نمودن
خلاف رای صائب بود - اگرچه موای آن بیادشاهان دعوی حق
خود نمودن و باثبات رساندن و گرفتن زر معلوم - اما از آن سال وکیل
شرعی از طرف پادشاه عالمگیر در هر شهر و صوبه و اطراف مقرر
شد که در محکمه همراه قاضی می نشستند و این بدعت استمرار
یافت - و برطرف نمودن هندو از پیشکاری حکام نیز بسبب عدم
سیاست پیش نرفت مگر از بعضی بلاد چندگاه کردوری هندو
بر طرف شدند و بجای آنها مسلمانان مقرر گشتند بعد از چنان قرار
یافت که از جمله پیشکاران دفتر دیوانی و بخشیان سرکار یک پیشکار
مسلمان و یک هندو مقرر می نموده باشند . ||

دیگر از سوانحی که در آن حال روداد بنی برزیدن و فساد فرقه
فقیران معنایی است تفصیل این اجمال آنکه گروهی از فقیران
هندو مشهور بستنامی که مندره نیز زبان زد بودند و قریب چهار پنج
هزار خانه دار اطراف هرگنه نازنول و میدوات میباشند و آن مندرها
اگرچه بلباس فقیران زیست مینمایند اما بیشتر کسب و پیشه آنها
زراعت و تجارت پدستور تجارت پیشکار کم مایه است و در طریقه
ملت خود می خواهند بمرتبه نیک نام که ترجمه لفظ سندان
باشد زیست نمایند که در اخذ مال حرام موای کسب حلال
اقدام نمی نمایند اما اگر کسی خواهد بر آنها تعدی و ظلم بدعوی
شجاعت و حکومت نماید متحمل آن نیستند و اکثر با یراق
و اسلحه میباشند در ایامی که پادشاه از حسن ابدال مراجعت

نموده بودند روزی یکی از آنها را که نزدیک قصبه نازنول زراعت
مینمود با پیاده که نگاهبانی خرمن می نماید گفت و گوی سخت
بمیان آمد و از ضرب چوب دست آن پیاده سر آن ستمنامی
شکست جمعی از آن گروه بران پیاده انبوه نموده چنان زدند که
بصورت صدمت ساختند این خبر که بشقدار رسید جمعی از پیاده ها برای
گرفتن و آوردن آن جماعه تعیین نمود ستمنامی بسیار فراهم آمده
با کسان شقدار بجنگ پیش آمدند و چند نفر را زخمی ساخته
و غالب آمده براق همه را کشیده گرفتند و هر ساعت بر جمعیت
و غلبه آن گروه می انزود تا آنکه کار طلب خان فوجدار نازنول
خبر یافته سوار و پیاده بسیار برای امداد شقدار و تنبیه و گرفتن
آنها تعیین نمود با جمعیت فوجدار نیز مقابله نموده جمعی را
کشته و زخمی ساخته هزیمت دادند و کار بجائی کشید که فوجدار
بنگاهداشت سوار و پیاده و گرد آوری کومک زمینداران پرداخته با
تمامی فوج سابق و نو نگاهداشت و مدد زمینداران اطراف سوار شده
بمقابله و محاربه آنها رفت و جمع کثیر بکشتن داده کرمی نساخته
رو بفرار آورد چنانچه آخر کار که تفصیل آن طول کلام دارد بعد
مقايله و محاربه که مکرر روداد فوجدار کشته گردید و قصبه نازنول
بتصرف آنها در آمد و بگرد آوری محصول دیهات نواح و نشانیدن
تهانه خود پرداختند بعد از آنکه پادشاه داخل دار الخلافت شدند و
حقیقت فساد و آشوب آن جماعه بعرض رسید و فوجها از حضور
تعیین گردید هر فوجی که مقابل میرسید بغارت و تاراج می رفت
از آنکه شهرت تمام یافته بود که بآنها تیغ و تیر و تفنگ اصلا کار گر نمی

شود و هر تیر و گولۀ تفنگ که از آن طرف بر فوج پادشاهی میرسید
 در سه کس را از پا در می آورد و بدین سبب آنها را بمحسوس جان و
 منسوب می نمودند و کلمات چلد که عقل از قبول آن در تحسیر بود
 در ماده آن جماعه زبان زد خاص و عام گردید و شهرت تمام گزشت
 که اسپ جاندار پیش قدم هر اهل آنهاست و کار بجائی کشید که
 راجهای نامدار و امرای کارزار دیده با فوجهای سنگین مقابل
 آن گروه تعیین شدند و آن جماعه باستقبال مبادرت نموده شانه زده
 هفده کردهی دارالخلافت رسیدند و افواج پادشاهی جرأت پیش
 رفتن و اقدام بر مقابله و مقاتله آنها نمی نمودند و زمینداران
 اطراف و بعضی راجپوتان کم حوصله فرصت و وقت را غنیمت دانسته
 هر از اطاعت پلچیده و دست از مالگذاری کشیده قدم جرأت
 بشوخی پیش گذاشتند و نائزۀ نساد روز بروز زیاده شعله ور میگردد
 و کار بدین حد منجر گردید که پادشاه خیمه بیرون زدن فرمودند
 و دعا و نقشه بدست مبارک نوشته میفرمودند که بر نشان و علم
 درخته رو بروی فوج آن بدستگازان ببرند آخر بسعی تمام که از راجه
 پشن سنگ و حامد خان پسر مرتضی خان و دیگر جمعی از امرای
 جانباز تردد رسته اند بظهور و بدین ۵۰۰۰ نفر آگاه شده شدند و بقیه
 السیف رو بفرار آوردند و فوج آن ۱۰۰۰ نفر بودند و گردن فتنه فرو نشست لکن
 از شورش کفار فجار که همچشمی آن گروه بدکردار زمینداران عمدت
 اطراف هر از اطاعت پلچیده بودند باعث برهم خوردگی صوبه اجمیر
 و نواح اکبر آباد گشته بود و حکم خیمه بیرون زدن فرموده بودند باران

زیارت درگاه حضرت خواجه معین الدین چشتی قدس سره که
 درین ضمن تنبیه بعضی از راجپوتان سرکش نیز مرکوز خاطر عاطر بود
 کیوچ سمت اجمیر مقرر فرمودند - و حکم جهان مطاع عالم مطیع شرف
 نغان یافت که برای منکوب ساختن کفیل ، تفریق مطیع الاسلام
 از دار الحرب جزیه از هندو بگیرند و اخذ آن یکی صورتات صادر
 گردید - بعد انتشار این خبر تمام هندو دار اخلالت و اطراف زوئه از
 شمار آنها فراهم گردیده زیر چهره که کنار دریا آمده باظهار ضعف نالی
 التماس معافی آن می نمودند و خلد مکان متوجه فریاد آنها نمی
 شدند تا آنکه روزی پادشاه بنماز جمعه تشریف می آوردند از در
 قلعه مبارک تا مسجد جامع آنقدر هندو فراهم آمده بقصد استغاثه
 سر راه خلد مکان گرفتند و از دحام گروه بد فرجام می افزود ساعتی
 گردید و صرافان و بزازان و کل کاسبان اردو بازار و جمیع اهل حرفه
 شهر ترک کسب و پیشه نموده بمرتبگی مابین راه جمع آمدند که بعد
 سوار شدن پادشاه باوجود فرمودن اهدام از روی زجر که سرودست
 و پای جمعی شکست رسیدن سواری خاص تا مسجد متعذر گردید
 و هر لحظه بر کثرت و ازدحام آن گروه بد فرجام می افزود ساعتی
 سواری استاده نموده آخر فرمودند که قیلان پر شکوه و شان سواری
 در مقابل آن گروه روانه سازند و چندی کشته و با مال فیلان و اسبان
 گشتند بدین دستور چند روز هنگام اجتماع عام و استغاثه هندو بود
 آخر تن بادای جزیه دادند *

و درین سال جمله الملک احمد خان را برای بند و بهمت
 مقدمات مالی دکن مقرر کردند چون سابق مراتب ماهی مخصوص

بشرداران و صوبه داران دکن عطا می شد ماهی و نیل و
 سرپیچ مرصع مرحمت نموده مرخص فرمودند - میرزا قوام
 الدین که از برادران خلیفه سلطان و از سلسله پادشاه زاد های
 مازندران بود بعد از که مازندران بتسخیر شاه ایران در آمد شاه
 عباس با خلیفه سلطان نسبت نموده وزیر خود ساخت چون میان
 برادران موافقت نشد میرزا قوام الدین خان رو به بندرستان آورد و شرف
 اندوز ملازمت گردید ابتدا چهار هزاری در هزار سوار نموده به عطا
 خطاب و عنایت انواع اسباب امارت و علم و تقاضا مفتخر ساختند
 بعد چند گاه هزاری هزار سوار اضافه عطا فرموده اول صوبه
 کشمیر بعد صوبه دار دار السلطنت لاهور نمودند - از آنکه در آن ایام
 بموجب رعایت و اعانت خلد مکان در امور شرعی قضات استقلال
 زیان داشتند علی اکبر نام از مردم پورب که قاضی لاهور شده بود
 با صوبه داران سلوک همچو می می نمود و قوام الدین خان که
 بعد از داخل شدن لاهور بر حقیقت قاضی طاع یامت ازینکه او را نیز
 نظر بر حسب و نسب خود که مراد نصیلت ضمیمه آن داشت
 تحمل سلوک با قاضی نبود از ابتدا میدان صوبه دار و قاضی قوام وقت
 پیمان آمد و هر دو در پی خفت و اهانست هم دیگر بودند و بر اهنمائی
 مصاحبان و همدمان ناعاقبت اندیش و بر همزدن بد اندیش که
 املا اندیشه مآل کار بخاطر راه نمیدهند سر رشته اختیار خود داری
 طرفین از دست رفت و میان هر دو گفتگوی خشونت آمیز بدین
 حد کشید و ناثره پر خاش بمرتبه شعله بر گردید که هر دو شکایت
 همدیگر بحضور نوشتند و قبل از رسیدن جواب قوام الدین خان

بشهرت رسیدن حکم حضور نظام الدین نام عرف میرزا بیگ کوتوال
 شهر را فرمود که جمعیت همراه برده قاضی را بحقیقت کشیده بیارد و قاضی
 علی اکبر از شنیدن خبر مذکور به بند و بست استحکام در و دیوار
 و بام خانه خود پرداخت بعد بلند گردیدن صدای دار و گیر قاضی
 با خواهرزاده خود و چند نفر دیگر کشته گردید و پسر قاضی زخمی
 گشت - از آنکه مردم لاهور در چنین مقدمات باظهار تبعیض شرع
 محمدمی بهانه طالب اند بعد کشته شدن قاضی چندین هزار نفر
 از فضلا و جهلا و باندها و جماع اهل حرفه فراهم آمده بر صوبه دار
 و کوتوال هجوم آوردند و چنان کار بر قوام الدین خان و نظام الدین
 تنگ نمودند که تردد مردم آنها در رسته و بازار متعذر گردید بعده
 که حقیقت بعرض پادشاه عدالت اساس رسید قوام الدین خان را
 از صوبه داری تغیر نموده بنام پادشاه زاده محمد اعظم حکم
 فرمودند و نیابت آن بقطب الدین خان مقرر گردید چون خود
 متوجه مهم رانا بودند و لطف الله خان را مصالح رکب میدانستند
 عجاله حکم بنام حفیظ الله خان برادر لطف الله خان که باستعداد
 ظاهری و باطنی آراسته بود و فوجداری جنوب که از لاهور مسافت
 قریب دارد داشت صادر گردید که خود را بنیابت برادر بلاهور
 رسانده کوتوال را مقید ساخته بعد تحقیق وقوع مقدمه بانواع
 خفت حواله وارث قاضی نماید که بقصاص رساند - و صوبه دار را
 همراه گرز برداران که برای آوردن او تعیین گردیده اند روانه حضور مازد
 بمد رود حکم حفیظ الله خان در اخفای آن احتیاط نموده خود را
 بلاهور رساند و یکدیگر جماعه دار فهمیده کار را نزد کوتوال فرستاده یتدبیر

عدم ادشاهی حکم پیغام طلب او نمود بعدہ کہ کوتوال طوعا و کرہا
آمده حاضر شد حفیظ اللہ خان بعد تحقیق کوتوال را موافق حکم
شرح حوالہ وارثان قاضی نمود کہ بقصاص رساندند چون برقوام الدین
خان نیز مردم لاہور ہجوم زیاد آردند بودند سلامت بر آمدن او
متعذر بود بدو پیغام نمود کہ بموجب حکم رقتن شما بحضور ضرور
و بسبب غلو و ہجوم مدعیان و انبوهی مردم عام از راہ شہر و بازار
سلامت بر آمدن متعذر لہذا مصلحت درین است کہ از راہ دریا
خفیہ دریالکی پرہہ دار بر آمدہ روانہ حضور گردن بدین دستور
اورا روانہ درگاہ معالی ساخت - بعدہ کہ بحضور رسید پسر قاضی
باتفاق جمع کثیر مدعی خون پدر گردید - فرمودند کہ بشمع رجوع
نمایند اگرچہ وارثان قاضی بسیار بر سر شدت بودند و نمیکذاشتند کہ
قوام الدین خان وکیل از طرف خود برای جواب دعوی نماید و بر
پالکی و اسب سوار گشتہ بحکمہ آید و در بی خفت آن گرفتار
سورنجہ بلا شوند اما از آنکہ خود قوام الدین خان دہرہ تام ال
فضیات داشت و فاضی شیعہ الاسلام کہ طریقہ ذیل نفسی و
خداترسی او بسبب مقتضای دیگر زمانہ تحریر راست نہی آید
حکم بر اثبات خون در حق او نہی نمود بنابراین مدت مقدمہ
در کساکش بود آخر چون ایام اجل موعود او رسید و مرض جسمانی
علاوہ غم و الم روحانی گردید بآنحالت ندر بحکمہ می آردند تا
ازین تکنای سرای فانی درگذشت •

• بیت •

خلاف رای سلطان رای جستن

بخون خویش ریہ دست شستن

چون قبل از آنکه مقدمه قوام الدین خان رودهد خبر فوت راجه جسونت که در کابل کوهی گذاشته بودند بعرض رسیده بود بعده ظاهر گردید که بعد فوت راجه معتمدان جهالت کیش همراه او هر دو پسر خورد سال راجه را که در آخر عمر همان دو فرزند با اسم اجیت سنگه و دلقهمن داشت معرائیها همراه گرفته بی آنکه انتظار حکم حضور کشند یا دستک و رضای صوبه دار حاصل نمایند روانه حضور شدند - بعده که بمعبر اٹک رسیدند و میر بحر بعلمت عدم دستک مانع آمد با او پدر خاش پیش آمده کار بفساد و کشتن و زخمی ساختن میر بحر و جمعی رسانده بسرنجگی عبور نمودند - بعد از آنکه نزدیک دار الخلافت رسیدند از اداهای خارج سابق جسونت عبار ملال در خاطر مبارک جا گرفته بود و این شوخی راجپوتیه علاوه آن گردید فرمودند که نزدیک شهر طرف باره پله فرود آرند و کوتوال را مامور ساختند که مردم خود را با جمعی از منصبداران و متعینه توپخانه اطراف خیمهای وابستگان راجه چوکی نشانده بطریق نظر بلند نگاه دارند - چند روز که بران گذشت جمعی از راجپوتان همراه آنها رخصت وطن خواستند بعد عرض رفتن آنها را قرین مصلحت دانسته مادران ساختند دران مابین راجپوتیه در طفل موافق عمر پسرهای راجه بهمرحانده با چند کنیز که آنها را بلباس رانیهها مقطع ساخته باحتیاط تمام که افشای راز نشود در خیمه نگاهداشته رانیهها را لباس مردانه پوشانده وقت شب سوار نموده دو عمده نوکر راجه را با جمعی از راجپوتان جان باز با خود گرفته بطریق ایلغار راه وطن اختیار نمودند و یک دو سردار معتمد

را با فوج شایسته تهور پیشه جالباز که اگر نزد خبر یابند و قصد تعاقب نمایند شرط جانفشانی بتقدیم رسانده یک دو بهر سدره توانند گردید نزد خیمه پسرهای جمعی راجه نگاه داشتند بعد در سه پاس که باختلاف صدق و کذب حقیقت بعرض رسید و مردم عده معتمدان برای تحقیق تعیین نمودند مکرر معروض گردید که رانیها مع پسران هستند حکم شد که همه وابستهای راجه را اندرون قلعه آرند راجپوتان جهالت کیش باتفاق آن کنیزان که بدستور مردان جلالت پیشه آنها نیز بجنگ پیش آمدند و سینها را سپهر بلا حخته بلا گردان نام و ناموس راجه گشته شرط قدویت بتقدیم رسانده بسیاری بقتل رسیدند و جمعی راه فرار اختیار نمودند - هر چند که رفتن رانیها بثبوت نه بدوست اما مزاج بعضی اهل غرض که خواستند حسن تردد و عدم غفلت خود بر کوهی نهانند در اثبات گذاشته برزقن پسران بمرتبه مصر بودند که رای میر رزبر بردستگیر گردیدن پسران راجه قرار گرفت و فوج پادشاهی تا بیست گروهی دار الخلافت تعاقب نموده بر راجپوتان نرسیده مراجعت نمودند و هر دو طفل بخادمان محل سپردند و هر دو را حجله نشینان سرانجه عصمت بغرزدی برداشتند و آن هر دو پسر را که راجپوتان بدر برده بودند مدتها مطعون بآن می نمودند که برای اثبات نسل جسونت شهرت داده اند تا که رانی چطور با اجیت سنگه نسبت نه نمود این شبهه از دل خلک مکان بر طرف نشد .

توجه خلد مکن عالمگیر پادشاه طرف اجمیر

و جود پور بقصد تنبیه راجپوتان سرکش آن ضلع

بسبب انتشار اخبار فساد انگیز راجپوتان اوائل ذی الحجه سال

بیست و دو جلوس بقصد گوشمال آن طائفه ضال رایست ظفر و اقبال

طرف اجمیر برافراشتند امانت خان خوافی را که سابق دیوان

لاهور بود دیوان دکن نمودند - از جمله متصدیان که متدین واقعی

باشد و خیرخواهی و کم آزادی خلق و رفاه حال رعایا را بر تزیاد آبرو

و ترقی خود در گرد آوری مال پادشاه رجحان دهد و در عالم

حکومت ضرر مالی و جانی باحدی نرساند کمتر مثل او دیده و

شنیده شد - هرجا دیوان می شد عمال و زمینداران مطالبه دار

سرکار که از مدت در قید بودند و کار بعضی نزدیک بهلاک

شده بود آن نیک عاقبت نظر برینکه آخر آنها در حبس هلاک

خواهند گردید و برای پادشاه و دیوانیان بجز مظلوم و بدنامی

چیزی دیگر عائد نخواهد شد بر ذمه هر کدام که بیست هزار و

سی هزار روپیه طلب بود سه هزار و دوهزار بوعده قسط مشخص نموده

خلاص می نمود چنانچه ابتداء در دیوانی لاهور از نوشته واقعه نگاران

نقصان دوک روپیه بعرض پادشاه رسید خلاف مرضی بظهور آمد

بعده که از عرضداشت امانت خان حقیقت مفصل معروض گردید

مستحسن افتاد باقی احوال و طریقه زیست آن نیک خصال بر

محل بذکر خواهد در آمد *

فرمان تهدید آمیز برای قبول جزیه و برآوردن فرزندان

نامشخص راجه جسوریت از تعلقه مرحد جود پور برانای چنور

صادر فرمودند بعد رسیدن دار الجبیر اجمیر و زیارت خواجه معین الدین چشتی قدس سره حکم تعیین افواج دریا امواج برای تاخت و تاراج معمر هائی تعلقه جودپور و دیگر برگذات راجپوتان سرکش فرمودند - رانا تاف مقاومت نیاورده و کلاهی معتبر زبان دان را مع پیشکشهای لائق و عرضه داشت مشتمل بر اظهار اطاعت و قبول جزیه بجا نمودن دوسه برگنه عوض زر جزیه از ملک خود و عدم اعالت فرزندان جمولت یکمال عجز و التماس عفو تقصیرات گذشته نزد مقربان حضور روانه ساخت بفاہر آن خان جهان بہادر را برای باقی و بند و بست آن ضاع گذاشته خود باز بدار الخلائف مراجعت فرمودند - و ایام توجه باجمیر و معاودت زیادہ از ہفت سالہ و بیست روز نکشید - اما از آنکہ باز معروض گردید کہ رانای کم حوصلہ یاردیگر طریقہ عصیان و خلاف مہد و قرار شعار خود ساخته و خان جهان بہادر بدنسق واقعی نتوانست پرداخت لہذا آتش غضب سلطانی بار دیگر شعلہ ور گردید و اواخر همان سال بقصد گوشمال و تادیب رانا و دیگر راجپوتان بد مآل عنان توجه طرف اجمیر معطوف داشتند و فرمان بنام پادشاه زادہ محمد معظم صادر شد کہ از دکن خود را عاجز رساندہ چشم بر راه حکم باشد و حکم طلب پادشاه زادہ محمد اعظم کہ در نگاہ بود مامور بقایا نذر شرف صدور یافت بعدہ کہ نزد ملک اجمیر ضرب خدام واقع شد پادشاه زادہ محمد اکبر را برای تنبیه و تادیب رانا با لشکر مہارہہ مقرر فرمودہ شلا قلیخان را بعطای اضافہ و خطاب تہور خان مفتخر ساخته با جمعی دیگر از امرای کار طلب ہراول پادشاه زادہ نمودند رانا از استماع

آن اودیپور را که حاکم نشین او بود ویران ساخته با مال و عیال خود و جسونت و رعایا رو بجبال و درهائی دشوار گذار آورد پادشاه زاده نیز مامور گردید که با بسیاری از بهادران کوه نور شیرنبرد که در حضور کمتر کسی از امرا و روشناسان مانده بود داخل درها شده در استیصال کفار کوشد و چندی از دلادران کارزار دیده را برای تاخت و پامال ساختن ملک و زراعت رانا تعیین فرمودند بعد که خبر رسیدن پادشاه زاده محمد معظم باجین رسید حکم بنام پادشاه زاده صادر گردید که بر تالاب انا ساگر تعلقه رانا که از سواد اجمیر هشتاد کوه فاصله داشت فرود آید و لشکر خود را اطراف تعیین نماید که هرجا اثر آبادی یا بند زیر سم اسپان بهادران هامون فرود کوه نبرد پامال سازند درینو لا بعرض رسید که پادشاه زاده محمد اعظم بموجب حکم چهار ماه راه را در کمتر از یکماه طی نموده جریده با فوج جنگی خود را رسانده فرمودند که بکوهستان و درهائی قلب رانا و تعلقه را تهوران در آمده بقتل و تاراج و اسیر نمودن راجپوتان پردازد و فوج تعیین نماید تا نگذارند که رسد غله بملک رانای تبه کار و کفار اطراف رسد و زراعت بعمل آید اما قریب بستم و پنج هزار سوار را تهور تعلقه جسونت و دیگر راجپوتان بدمد رانا فراهم آمده بمقابل افواج پادشاهی شوخی زیاده نموده شرط جانبازی بتقدیم رساندند و تاخت برگهی و رسد غله مینمودند چنانچه چند هزار سوار پادشاهی را طرف درهائی قلب کشیده اطراف فرو گرفته سوار و پیاده بیشمار را مغفوق الاثر ساختند لیکن آخر مغلوب فوج اسلام گردیدند و باوجود آنکه راجپوتهای جهالت کیش سر راههای درها

گرفته بودند و گاه گاه از کوهها برآمده قافل بر سر لشکر پادشاهزاده
 ششخون میزدند لشکر پادشاهی خصوص تهریخان با تهور پیشگام دیگر داد
 جلالت داده به تنبیده آن جماعه میکشید و در خرابی ملک و مسمار
 نمودن بتخانها و عمارات عالی و قطع اشجار ثمردار باغات و اسیر
 نمودن زن و فرزندان کفار که بغار و مغاکهای قلب پناه برده بودند خود را
 معاف نمیداشتند - فرمان بنام محمد امین خان صوبه دار احمدآباد
 نیز صادر فرمودند که با انواع خود آمده مابین تعلقه سرحد راجپوتیه
 و احمد آباد استقامت ورزد و هرجا خبر و اثر راجپوتان یابد
 باستیصال آنها پردازد - خان جهان بهادر کوکلتاش را بدستور سابق
 صوبه دار دکن فرموده رخصت نموده برای تسخیر قلعه سالیبر که
 بتصرف غنیم درآمده بود تاکید فرمودند بعده که کار برانا و
 معاونان او تنگ گردید و نام و نشان غله نایاب گشت و کشت و کار زراعت
 متعذر گردید رانا و راجپوتیه را تهور بفکر تزییر و تدبیر تازه افتداد
 پناه پادشاهزاده محمد معظم آورده خواستند شقیع جراثم خود
 سازند و یا بدی و رزیدن راهنمایی نموده رفیق خویش گردانند
 پادشاهزاده گوش بر حرف آنها ننموده و نواب بانی یعنی والده
 پادشاهزاده نیز بران اطلاع یافته زبان به فتنه و نصائح کشاده مانع آمد
 که در هیچ باب بامداد و معاونت و شفاعت راجپوتان خود را آشنا
 سازد و رکلائی رانا را نزد خود راه ندهد بعده که ازان طرف
 مایوس شدند پادشاهزاده محمد اکبر نظر بر تقاضای ایام
 شباب و بهمنائی احباب همدم او رجوع آورده زبانی درگاه داس
 که از راجپوتان چرب زبان حراف گفته می شد آنقدر افسوس و

افسانه خواندند و امیدوار رفاهت چهل هزار حواری راچپوت
جرار و مدد خزانه را معدود ساخته چندان باغ سبز نمودند که دل
پادشاه زاده را فریقتند و بعضی همراهان بد عاقبت نیز بدین
مصلحت همه استان شدند و پادشاه زاده نا تجربه کار را از راه
بردند و بتقاضای سن و طمع خام بدام انسون راچپوتان بد کردار
گرفتار گردید *

با بد مذشین و باش بیگانه او * در دام افتی اگر خیزی دانه او
تیر از ره راستی کمان را که دیدی که چگونه جست از خانه او
چون ابتداء بوی شهرت این خبر بیادشاه زاده محمد معظم رسیده
بود درین باب محمد اکبر که با او یک گونه محبت نیز داشت
در کلمه نصیحت آمیز نوشت و بمحمد پادشاه نیز عرضه داشت
مشمول بر اشاره بدین مضمون نمود که از مکر و غدر کفار که در فکر
اغوای شاه زاده نا آزموده کارند غافل نباید بود - از آنکه خلد مکان
از طرف محمد اکبر وسواس نداشته و برای پادشاه زاده محمد معظم
در حسن ابدال ازین مقوله بدنامی بر زبانها شهرت یافته بود و راچپوتان
که درین ماده ابتداء بیادشاه زاده مهین پیغام نموده بودند این خبر
سامعه افروز پادشاه گشته بود نوشته محمد معظم را در حق محمد اکبر
محض افترا دانسته در جواب نوشتند که هذا بهتان عظیم حق
سبحانه و تعالی شمارا همیشه بصراط مستقیم رهبری نماید و از
آلودگی سخن شنوی بد خواهان محفوظ دارد - بعده که اخفای این
راز بملا مبدل گردید و خبر ملحق شدن سی هزار راچپوت بسرداری
درگاداس و غیره خیمه بخیمه نقل نقل هر برنا و پیر گشت و

خبر جلوس محمد اکبر بر تخت رسد زدن از و تهر خان را
هفت هزاری نمودن و مخاطب بامیر الامرا ساختن همچنان
مجاهد خان و دیگر نوکران عمده همراه را که بعضی مجبور گردیده
مصلحت قبول نمودند اضافهای نمایان داده بچند قلوب همه
پرداختن و بقصد ناسد متوجه طرف پادشاه گشتن شهرت تمام
یافت. چون دران ایام جمیع افواج برای تنبیه کفار بفرست
محمد اکبر تعیین شده بود و سواي اسد خان و بهره مقد خان که با
جمعی از مردم معدود در رکاب مانده بودند و امیری نامی
نمانده بود و تمام فوج حضور با خواجه سرایان و اهل
دفتر به قصد هشتصد سوار نمیرسید ترازل تمام در لشکروا یافت
و غریب هنگامه برپا گردید. فرمان بدستخط خاص برای پادشاه
زاده محمد معظم بمیانگه تمام که بلا توقف مع تمام فوج بطریق
ایلغار خود را بحضور رساند صادر گردید. و پادشاه زاده بعد و روز
حکم لمحّه و لحظه تاخیر جائز نداشته متوجه خدمت پدر بزرگوار
گردید. بهیرو خدمت محل را همانجا بجاظ حقیقی سپرده نه ده روزه
راه را بطریق ایلغار طی نموده در ده و سه روز خود را مع شاه زاده
معز الدین و محمد عظیم رساند. از آنکه دران حالت که محمد
معظم با نه ده هزار سوار رسید و از غلغلّه جهان آشوب فوج محمد
اکبر که با هفتاد هزار سوار بقصد مقابله نزدیک رسیده بود هیچ
احدی از مردم لشکر امید نجات ازان بلیه نداشت باظهار
بعضی هوا خواران از طرف محمد معظم نیز در عالم احتیاط و
و شور بیغی و سراس بخاطر پادشاه راه یافت بغیر تقاضای

وقت فرمودند که روی تو بخانه رکاب لشکر محمد معظم نماینده و بیادشاه زاده پیغام نمودند که لشکر را همانجا گذاشته خود را با هر دو پسر جریده نزد ما رساند - پادشاه زاده اطاعت حکم نموده دستهای خود را بسته بخدمت پدر عالیقدر جریده رسید - قبل از رسیدن پادشاه زاده چون بسبب بندوبست راجپوتان خبر لشکر پادشاه زاده محمد اکبر واقعی نمیرسید شهاب الدین پسر قلیچ خان بهادر که اثر جوهر رشادت و شجاعت از جبین حال او پیدا بود برای آوردن خبر تحقیق از لشکر محمد اکبر بطریق قراولی تعیین فرمودند - آن شهسوار معرکه جلالت همین که رو بفوج محمد اکبر آورد مجاهد خان برادر شهاب الدین که همراه محمد اکبر مجبور گردیده بود بتقاضای وقت و مصلحت رفاقت اختیار نموده در انتظار قایمی برآمدن بود از نزدیک رسیدن شهاب الدین برادر خود خبر یافته بخدمت محمد اکبر التماس نمود که اگر حکم شود خود را به برادر رسانده استمالت نموده با خود بیمار بعد مرخص گشتن آنچه از نقد و جنس توانست با خود برداشته باقی اسباب همانجا انداخته خود را ببران رساند و هر دو باتفاق بخدمت پادشاه رسیدند - در حالتی که از انتشار اخبار مختلفه طبع مبارک نهایت سکدر بود خبر رسیدن هر دو برادر معروض گردید و نسیم فرح و خوشوقتی بر دل کدورت اثر خلک مکان وزین و بمحمد مراد که از خانه زادان معتبر حاضر بود فرمودند که شهاب الدین را وقت ملازمت مخاطب بشهاب الدین خان نموده تسلیم بفرماید و از زیبایی مجاهد خان که او نیز مورد عنایات بیکران گردید بر حقیقت لشکر و تعداد موافق و منافی مجبور و غیر مجبور

که درین ضمن مردم روشناس دیگر شروع بآمدن حضور نمودند مطلع گردیدند - و نیز بعرض رسید که بعد برآمدن مجاهد خان از لشکر محمد اکبر خلل دران فوج افتاد - بعده خواجه مکارم که از ملازمان معتبر سلطان محمد معظم بود خود را مقابل قراران محمد اکبر رسانده بعد دست بآزي که میان فریقین روداد و خواجه مکارم زخم برداشته دوسه نفر آن طرف را زخمی ساخته آمده خبر رسانید که تهور خان هر اول فوج با چند نفر معدود باراد حضور از قوج خود جدا گشته و نزدیک رسیده - تا آنکه خبر نزدیک رسیدن او بگلل باری معروض گردید - فرمودند که یراق وا نموده ملازمت نماید تهور خان در را نمودن یراق تعلل و ریزید پادشاه زاده محمد معظم اشاره بر کشتن آن برگشته بخت نمود - درین ضمن یکی از مقریان بعرض رسانید که تهور خان باظهار تهوری و اراده فاسد برخست و مصلحت و فرموده محمد اکبر خود را رسانیده - پادشاه از شنیدن آن چون شعله آتش برآشفته شمشیر بدست گرفته فرمودند که مانع فیامده با اسلحه آمدن دهند - درین حالت یکی از سزاولان و خدمه دست بر سینه آن اجل رسیده زده بخفت مانع آمد - تهور خان طپانچه بر روی او زده بر گشت دران حالت پای او بطناب بند گردید و او پرو افتاد از چهار طرف صدای بزن و بکش بلند گشت و از اطراف بر سر او ریخته کشته سر او را بردند - اگر چه بعد کشته شدن از زیر جامه او زره بر آمد اما در باب اصل اراده او روایت مختلف ضد یکدیگر مسموع گردیده اما از زبانی خواجه مکارم که بعده بجان نثار خان مخاطب گشته بود از معمران کهن سال گفته می شد راقم حروف

شنیده که تهور خان بموجب نوشته عنایت خان که دیوان تن بود
و خسر او میشد از روی ارادت باز گشت بدین بارگاه نموده بود
نظر بر حسن خدمت و عقیدت و غیرت خود در او نمودن براق
عذر آورد - بهر حال از خبر رسیدن تهور خان بحضور و کشته شدن
او تزلزل تمام در فوج محمد اکبر و میان راجپوتان عاقبت تباہ
افتاد و پای ثبات آنها از جا رفت - چندی از امرا و راجاها روانه
حضور شدند و بسیاری رو بفرار گذاشتند - و میان مردم عام چنان
اشتهار یافت که پادشاه از روی تدبیر فرمان بمحمد اکبر نوشتند
و دران درج نمودند که اگرچه درباب اخذ قلوب و قرارایی و گرن
آوردی راجپوتیه چنانچه ارشاد شده بود بعمل آرید و حسن تردد و
تدبیر آن فرزند بظهور آمد اما اگر آنها را هراول نموده آن وحشی
نژادان را از هر دو طرف بوسه تیر می آرید عین مصلحت بود -
و چنان منصوبه بکار بردند که فرمان بجنس بدست راجپوتان افتاد
و باعث تفرقه آن فرقه ضال بد سگال گردید - اما این قول از زبان
راوی ثقہ مسموع نگردیده - القصه با آن همه دبدبه و بسیاری فوج که
محمد اکبر بقصد مقابله پادشاه ذوی الاقبال آمده بود جنگ
ناشده و شمشیر از غلاف بر نیامده هزیمت عظیم بر لشکر او افتاد -
و تاکه محمد اکبر از رو تافتن راجپوتیه آگاهی یافت بغیر از
درگداس بد اساس و یکدو نفر دیگر معتمد راناکه معنوج قلیل دوسه
هزار سوار از جمله مردم قدیمی او بار مانده بودند دیگر رفیقی و فوجی که
بکار او آید با خود نیافت و سرشته تدبیر و عقل و هوش از دست داده
و دل باخته ناچار راه فرار اختیار نمود

بعد عرض رسیدن مقریان حضور باتفاق پادشاه زاده محمد معظم آداب تهنیت فتح بجا آرند و اکثر کارخانجات محمد اکبر که همراه او بود از حادثه تاراج رفتن مانده بود بضبط پادشاهی درآمد و پادشاه زاده محمد معظم برای تعاقب او مامور گردید - و محمد مراد ولد مرشد قلیخان را بخدمت راقعه نگاری کل دکن مامور فرموده مرخص ساختند *

ذکر سوانح سال بیست و سیوم عهد خلد ملک مطابق

سنه هزار و نود و هجری

از جمله سوانح که در صوبه دکن در سال بیست و سه جلوس روداده چند فقره بتحریر آورده بعده بذکر باقی سوانح محمد اکبر و روداد حضور خواهد پرداخت خان جهان بهادر گوگلتاش بعد رسیدن خجسته بنیاد از رنگ آباد موافق حکم بقصد تسخیر قلعه سالیر که در تصرف غنیم لئیم آمده بود خود را رسانده آنچه شرط تردد و سعی بود در ایام محاصره تقدیر رساند و مردم راجپوتیه بسیار بکار آمدند و مسلمانان نیز بدرجه شهادت رسیدند اما فائده بر روی کار نیامد لهذا بعد چهار پنج ماه از پای قلعه برخاسته خود را به خجسته بنیاد رساند - از آنکه میوای جهنمی با فوجی که برای تاخت ملک تعین می نمود خود کمتر بر می آمد *

درین سال به معنائی اجل همراه فوج سنگین در ایامی که خان زمان صوبه دار برهانپور بود برآمده ابتداء داخل ملک خاندیس گشته بوسر قصبه دهرنگانو که از جمله پنده و معمورهای مشهور آن ضلع است و مبلغهای کلی از جنس کرانه و اقسام قماش و مال

بفرد سورت و دیگر از نگها دران قصبه موجود میباشد آمده
 تاخت و تاراج نمود - بعده برگشته چو پیر و دیگر برگشت را تاخته و
 سوخته طرف برگشته جالنده که از قصبه‌های معمور پر از مال تاجار
 تعلقه بالا گهات گفته میشد آزاره گردید - چون دران قصبه حقائق
 و معارف آگاه سید جان محمد که از درویشان واصل بالله صاحب
 ریاضت و دعوت مسکنی داشت و هرگاه غنیمت روآن قصبه می‌آورد
 جمعی از سکنه آنجا با مال و عیال پناه بتکیه و مکان آن سید
 والا قدر میبردند و از آفت کفران و خیم العاقبت محفوظ می‌ماندند
 دران سال که اکثر مردم سایه دار با مالیت نقد و جنس پناه بدان
 واصل بالحق آوردند مردم آن جهنمی اطلاع یافته پاس ادب آن سید را
 منظور نداشته دست تعدی و تاراج بر آنها دراز نمودند و بسیاری را
 امیر تیر ساختند بلکه دران حالت ممانعت زبان و دست بنجر
 و تربیخ آن سید و منصوبان او دراز نمودند - و سید جان محمد که
 در دعوت نیز از جمله مشاهیر دکن بود و توجه باطنی آن بزرگ
 حکم تیر اجل ناگهانی داشت متوجه قطع شجر حیات آن بد اصل
 گردید تا باجل طبعی بدار البوار پیوست - بهر حال در همان
 سال سیوا در نواح مرتضی آباد بجهنم واصل گشت و تاریخ آن
 (کافر بجهنم رفت) محرر اوراق یافته و از دو پسر ماند سنبها و رام راجا
 و سنبها بجای پدر قائم گشت و کب کلس برهن را که از ائه آباد
 همراه او آمده بود دیوان صاحب مدار خود ساخت و نسبت بپدر خود
 که او در حفظ ناموس رعایای تعلقه خویش میکوشید و سوای طریقه
 بغی که در تاراج قافلهها مردم آزاری از بعمل می‌آمد از افعال

شذیعه دیگر احتراز تمام داشت و در پاپس محافظت آبروی عورت
و عیال مردم و کلام الله که بامیری و تاراج می آوردند نهایت تاکید
میل نمود و اگر خلاف مرضی از ظاهر میشد سیاست میفرمود پسر
بدبخت را خلاف پدر در گردآوری زنان غیر قوم خود دست اندازی برناموس
و عیالی مکنایی که می ماند بدنامی تمام حاصل نمود و پدر او اگرچه
در تاخت و تاراج پرگنات و معمورهای مشهور کمی نمی نمود اما
بر خچه پنهان و برهانپور که پای تخت پادشاهان گفته می شدند
هرگز دست اندازی نمود اگر نوکران عمده او صلاح تاخت هر دو شهر
بمیان آوردند از راه دور بینی و عاقبت اندیشی مانع آمده میگفت
که همین که تاخت هر دو شهر نمودیم تقاضای غیرت عالمگیر پادشاه
اینست که بدین جانب متوجه شود باز خدا داند ستیزه پادشاهان
کار بکجا رساند - بعده که او بدارالبنوار پیوست - آنها پسر نابکار او
خواست درین بدنامی نسبت به پدر قدم جرأت پیش گذاشته
بسنبها سیوای علم طغیان برانرازد و بیستم ماه محرم - نه بیستم و -
جلوس مطابق سال هزار و نود و یک هجری که کاکرخان افغان دران
ایام بمنصب جزیه به بنیابت خان زمان صوبه دار پوهانپور بود و
زیاده از در صد سه صد سوار با خود نداشت با قریب بیست هزار
سوار سنبلهای بد کردار بعد تاخت اطراف صوبه هزار از سی و پنج
گروهی راه بطریق ایلغار که دران ایام بهمین دستور تاخت می آوردند
تاخته رفته صبح غافل که اصلا خبر آوارگی فوج کفار هیچ طرف
از اطراف شهرت نیافته بود جلوریز بر سر بهادر پور که یلغ زنیم گروهی
پوهانپور از پوزهای معمور پراز مال واقع شده و مردمان و تجاران

صاحب لکوک در اینجا می بودند و از جواهر و زر وافر و اقسام جنس هفت اقلیم و مال بی شمار همه بذا در لکها در هر دکان موجود بود تاخت آوردند و چنان بی خبر رسیده اطراف بهادر پوره و هفده پوره نامی دیگر شهر را که برون حصار شهر پناه واقع شده بودند احاطه نمودند خصوص بر بهادر پوره چنان غافل تاخت آوردند و چنان بی خبر رسیدند که احدی دام و درمی از مال و متغسی از اطفال و عیال و ناموس بیرون نتوانست برد و کاکر خان و مردم شهر وقتی خبردار گشتند که دود شعله های آتش سوختن پورهای مذکور با آسمان رسیده بود و نائب صوبه که در خود طاقت بر آمدن و مقابله نمودن نیافت محصور گردید و با استحکام دروازه ها و برج و باره پرداخت و مثل حسن پوره و شاه گنج و شاه جهان پوره و خرم پوره و نواب پوره و غیره هفده پوره نامی دیگر را که پر از مال متصل حصار شهر پناه بودند و حکم وسط شهر داشتند و در هر پوره لکها زر نقد صرافان و تجار مشهور موجود بود فرو گرفته دست بغارت و سوختن پورجات کشادند بعضی شرفای صاحب غیرت ناموس خود را زیر تیغ آورده خود نیز جنگ نموده بدرجه شهادت رسیدند و بسیاری تن برضا قضای آلهی در دادند و جمعی که متصل حصار و دروازه شهر پناه بودند دست عیال و اطفال خود گرفته به بی ستیری تمام خود را دران آشوب قیامت اذرون چار دیوار شهر رسانیدند و تا سه روز پورجات مذکور را بخاطر جمعی بتاخت و قاراج آوردند و مبلغهای خطیر که زیر زمین از مدتها مدفون بود و بسیار جا بوده که صاحب خانه هم خبر نداشتند بدست کفار فجار افتاد و زینها ساخته

آورده مکرر بقصد یورش نمودن و بالایی حصار شهر پناه برآمدن حملها نموندند چون جمعی از منصبداران بر سر مورچال و دروازا و برج و باره داد جلاوت داد بدفع شرآن بد سنگان کوشیدند اندرون شهر پناه نتوانستند در آمد و سوای از سرخ و سفید طلا و نقره غیر مسکوک و زیور مرصع واقعه پیش قیدت که در فراهم آوردن و برداشتن آن از مال دیگر مستغنی گردیدند متصرف نشدند از اتسام ظررف برنجی و مسی و چینی آلات و پل سیاه و کرانه مثل قرنفل و نلقل و قونل و دارچینی و چوبدریه و رخت مستعمل که ابتداء بتاراج فراهم آورده بودند آخر قابل برداشتن ندانسته انداخته رفتند و بعد از آزاره شدن آنها آنقدر زرد رسته های بازار افتاده بود و سوزانده بودند که با حاطه تحریر راست نمی آید بعده که از زبانی جاسوسان خبر انتشار فوج غنیم لئیم سمیت برهانپور در نواح خجسته بنیاد بخان جهان بهادر کوکلتاس رسید اگرچه ابتداء بلا توقف سوار شده سه چهار روزه راه را در یک شب و روز بطریق ایلغار طی نموده خود را به کتل فردا پور سی و دو گروهی رساند اما در آنجا بسمب عبور لشکر و آرام چهار با سه چهار پهر توقف واقع شد و بقول مشهور جمعی که سوی ظن در حق خان جهان بهادر موافق رویه عالم داشتند وکیل سنبها رجوع آورده مبلغ خطیر گذرانیده التماس نمود که چهار پنجم پانس در آنجا درنگ واقع شوند و از آنکه تحقیق بود که غنیم بعد از هزیمت از برهانپور بسبب گران یاری و شهرت تعاقب خان جهان بهادر بقلعه های نامی دور سمیت خود را نمیتوان رساند ناچار راه قلعه سالیر تعلقه بکلانه که سمیت بهمه قلعه های نزدیک و در تصرف آنها بود از راه برگنه مصطفی

آباد عرف چوپره اختیار نمود درینصورت لازم بود که خان جهان بهادر از فردا پور بلا توقف طرف دست چپ مائل راه دهرنگانو و چوپره پیش کرده سد راه کفار گردد بالتماس وکیل غنیم لکیم خلاف رای سلیم برای راسه عیدل آباد روانه شد و غنیم از رسیدن این خبر فرصت را غنیمت دانسته هرچه از نقد و جنس و طلا و نقره آلات واقمشه توانست برداشت و جمعی از اسیران با خود گرفته تا رسیدن خان جهان بهادر ببرهانپور از راه چوپره بطریق ایلغار در چهار پنج روز بقلعہ سالیر رسید - فضلا و شرفا و مشایخ برهانپور محضر مشتمل بر غلبه و تسلط کفار و برباد رفتن مال و ناموس مسلمانان و آیلده ترک نماز جمعه نمودن مع عرضه داشت بحضور فرستادند بعد عرض فرمان اعتراض آمیز مشتمل بر اشاره آنکه ما خود بدولت برای تنبیه کفار دکن متوجه آن طرف میشویم بنام خان جهان بهادر صادر فرمودند و مغضوب ساخته هرچه طومار تجویز منصب و اضافه که دران سال خان جهان بهادر ارسال حضور نموده بود برخلاف دستور سابق یک قلم نامنظور فرمودند و نظر بر فساد دکن و فرار پادشاهزاده محمد اکبر حکم پیشخانه بر آوردن طرف برهانپور نمودند .

ذکر سوانح سال بیست و چهارم از جلوس عالمگیر

پادشاه مطابق سنه هزار و نود یک هجری

پادشاهزاده محمد اکبر بعد هزیمت نمودن و فرار اختیار کردن که سوای سه صد چهار صد سوار از مردم قدیم و راجپوتیه دیگر فوج و جمعیت با او نمائند از جمله مردم اعیان قدیم الخدمت میر ضیاء الدین شجاعی با دوسه مردم نامی دیگر رفاقت او اختیار

نمود و همه مال و اسباب تجمل و خزانة و تزیینات بعد غارت یافتن آنچه مانده مع یک پسر خود مال باسم نیکو سپرد با در دختر بتصرف پادشاه درآمد و یک پسر که بعد تمیز رسیده بود به دست راجپوتیه مانده که با خود بردند و محمد اکبر سراسیمه کار و بار خود گردیده نمیدانست که کجا رود و چه چاره سازد گاه باران شاه جهان آباد و لاهور راه اجمبر پیش نهاد همت می ساخت و گاه بقصد ایران عدنان اقتدار از دست میداد هر طرف که میرفت نوجوانان و زمینداران اطراف بموجب رسدین حکم پادشاه سد راه می گردیدند و پادشاهزاده محمد معظم مأمور گردید که بتعاقب محمد اکبر بر دزدان امایروایت مشهور پادشاهزاده محمد معظم برای تعاقب او اغماض بکار بده عدنان کسیده طی مسافت مینمود تا آنکه محمد اکبر راه شارع لاهور و سنان را گذاشته برهنمائی زمینداران از راهشوار گذار و جدل همت دکن مرحله پیمای گردید و از معبرهای تعاقب گذر اکبر بوز بقدرت هست کرده نزدیک سرحد راجه موهن سنگه که در تعلقه میر سحری مکرر سوانح بود عبور نمود بعده که بصحد تعلقه میر نورزنگه پسر سحر میران قلعه دار تهاپلز رسید از آنکه مکرر فرمان و احکام یزدان خان جهان بهادر صوبه دار دکن و همه فوجداران باین مضمون رسیده بود که اکبر ابتر هر طرف که سر برآرد سد راه او گردیده تا ممکن زنده دستگیر نمایند و الا بقتل رسانند خان جهان بهادر بموجب حکم بتصد دستگیر ساختن محمد اکبر بطریق ایلهار تعاقب نموده بتغارت چهارده پانزده گروه خود را رساند اما بعد نزدیک رسیدن برای دستگیر نمودن اغماض

نمود و این معنی از عرضه داشت میر نورالله که در چنین مقدمات
بی محابا بود بعرض رسید و فرمان اقتراض امینداری ماده و احکام تهدید
آمیز بر تمام اخبار نویشان صادر گردید بعد که محمد اکبر بسرحد بکلانه
تعلقه راجه دیبی سنگه بندیلہ قلعه دار و فوجدار ملهیر رسید راجه
دیبی سنگه فوج خود را برای سدر راه گردیدن و دستگیر نمودن محمد اکبر
تعیین نمود اما فوج وقتی رسید که محمد اکبر از سرحد بکلانه گذشته بود
و چند نفر راجپوت که عقب مانده بودند آنها را مردم راجه بدلا سار زبان
خوش مجبور و رام ساخته نزد دیبی سنگه آوردند و در همان
حالت که راجه از راجپوتیه احوال محمد اکبر استفسار می نمود چند سوار
دیگر راجه نیمه آستین خون آلود محمد اکبر را که بسبب حدت هوا از
بدن برآورده پرورش یکی از چپاهای خود انداخته بود و از مردم آن
راجه چند سوار بر سر آن چپله رسیده او را زخمی ساخته بودند
آوردند تا تحقیق این معنی شود بگمان آنکه شاید ضرر جانی
بمحمد اکبر رسانده اند راجه متوهم گشته بر سواران بید ماغی زیاده
ازمود القصة بعده که محمد اکبر از سرحد فرنگیان در پناه کوههای
بکلانه بتشویش تمام گذشته مبلغ بجماعه کوه نشینان رعایت نموده
برهبری آنها بسرحد راهیری تعلقه سنبهای مردود رسید سنبها
استقبال نموده بملک حاکم نشین خود که از پای قلعه راهیری سه کوره
مسافت دارد فرو آورده وجه خرچ برای او مقرر نمود باقی ذکر
محمد اکبر بر محل بزبان قلم خواهد داد .

ذکر مواعظ سال بیست و پنجم از جلوس عالمگیر

پادشاه قازي مطابق هزار و نود و دو هجری

بعد عید فطر در مال بیست و پنجم جلوس حضرت خلد مکل
بقصد تنبیه کفار دکن بظهور تعاقب محمد اکبر مقوجه دکن
شدند و همه جا داد دهان و شکار گنان که پادشاه زاده در رکاب
بودند از گذر اکبر پور عبور نموده چهاردهم شهر ذیقعد سنه مذکور
داخل دارالصرور برهانپور شده در دولت خانه قلعه ارک ازک نزول
فرمودند خان جهان بهادر صوبه دار و امین خان دیوان چهار
صوبه دکن بادیگر فوجداران عمده و متصدیان بانام و نشان بحضور
رسیده شرف اندوز ملازمت گردیدند و اکثر از نوکران نامی لشجپور
و قطب شاهي و مرهتپای صاحب فوج از بدرگاه پادشاه جهان پناه
آورده سعادت اندوز ملازمت گردیده کامیاب عطای خلعت و منصب
واسپ و نیل و جواهر میگردیدند از آنکه کفار بلده و برگزات در ادای
جزیه بسیار بسختی بامنصرف کرده پادشاهی پیش می آمدند
و هیچ برگزگه نبود که رعایا بامداد فوجداران و مقدمان سرکش جنگ
و هنگامه نماند نمایند میر عبد الکرم را که ضابط و استاد زاده پادشاه
میشد و بحلیه فضیلت و دیانت آراسته بود بخدمت امانت و تحصیل
جزیه بلده برهانپور مامور فرمودند و مصالح سوار و پیاده همراه
دادند و بکوتوال حکم صادر شد که هر که در ادای جزیه تکفل پیش
آرد بمزارساند در سرائی که متصل قلعه ارک و چوک رانج است و دران
مطالبه داران سوار محبوس می بودند و تقویر پادشاهی بخته میشد
آتش گرونت و از چند کله باروت که دران سوار بود عتف خانه پرید

و آدم بسیار سوختند درین ضمن بعرض پادشاه رسید که در ته خانه که زیر خوابگاه پادشاه واقع شده می کله باروت است بعد از تحقیق آن پرداختند ظاهر شد که از مدت ابتدای جلوس که پادشاه متوجه دار الخلافت گردیده بودند کلهای باروت را متصدیان توپخانه و قلعه ارک در آنجا گذاشته بودند درین مدت از آنجا بر نیارزده بودند بعد عرض همه متصدیان توپخانه و قلعه ارک پای اعتراض آمدند و داروغه توپخانه و قلعه دار و داروغه عمارت و مشرف کار خانجات و غیره هفت هشت نفر را منصب کم نموده فرمودند که اگر جهانگیر پادشاه می بود همه متصدیان را در همین کلهای باروت می پراند آری از وسعت خلق و دینداری که حضرت خلد مکن اختیار نموده بودند کمال اعتراض او کمی نمودن منصب بود که آنهم در اندک مدت بکار سازی و شفاعت بخشیان عظام بحال می شدند - سه چهار ماه در دار السور برهانیور بسرور و کامرانی بسر برده متوجه خجسته بنیاد اورنگ آباد گردیدند میر عبدالکرم امین جزیه بعرض رساند که جزیه تمام بلده برهانیور سال گذشته بیست و شش هزار روپیه داخل خزانه سرکار گشته خانه زاد در مدت سه ماه از پورجات نصف بلده یک لک و هشت هزار روپیه عائد سرکار ساخته الحال امیدوار است که در رکاب همراه باشد و خدمت جزیه بدیگری مقرر شود بعد عطای اضافه و آفرین باد فرمودند خدمت جزیه بحال نائب خود گذاشته همراه باشد - مابین راه بعرض رسید که دلیر خان که از شجاعان کار طلب و افغانان صاحب غیرت با نام و نشان بود بغتة بدون عارضه بدنی و دیعت حیات نمود و در عوام

شهرت یافت که چون اعظم شاه خفیه رقت شمع بدیدن دایر خان
رفته بود و بهادر شاه اطلاع یافته بعرض رساند او خود را مسموم ساخت
و بعد داخل شدن خجسته پلید پادشاه زاده محمد معظم را
برای تسخیر قلعات و تنبیه کفار رام دره و پادشاه زاده
محمد اعظم را برای تسخیر سایر متصل قلعه مله‌پور سرکار بگلانه
که از چند سال در تصرف غنیم لثیم در آمده بود چنانچه بدو
در آمده مرخص فرمودند - پادشاه زاده محمد معظم که برای
رفتن طرف رام دره کوکن مامور گردیده بود ملک آباد کوه کفار
را همه جا تاخت و تاراج گران داخل دره‌های قلب و کوه‌های
سربلک کشیده بر از اشجار خاردار و جنگلهای دشوار گذار گردید
و کفار بسیار زیر تیغ آمدند در آن سفره خواجه ابو الکلام که از
ملک پروردهای قدیم پادشاه زاده بود و آخر مخاطب بجان نثار
خان شد و دیگر بندهای پادشاهی بودند های نمایان و کفار کشی
زیاده بظهور آمد اما از آنکه در آن ملک سوای جنس ارزن و کداس
و کودون که برای مسافر و مردم ملک دیگر اثر حمیت از آن ظاهر
میشود و قارچیل و فونل بهم نمی‌رسد و بسبب و شتر اصاب و هوای
آنجا راست نمی‌آید آدم بسیار و چهارپای بی‌شمار هلاک و تلف شدند
و از بی‌اسپی کار بجائی رسید که در طویل خاص پادشاه زاده اسپ
قابل سواری نماند و مردم لشکر بیشتر پیاده شدند و از فرسیدن رسیده
کفار از هر چهار طرف سر راه را گرفته بودند عرصه نزدگانی بر لشکر
بمرتبه تنگ گشت که توقف پادشاه زاده در آن سرزمین دشوار گردید
بعده که بعرض حضرت خلد مکان رسید فرمان طلب حضور صادر شد *

ذکر سوانح سال بیست و ششم از جلوس عالمگیر

پادشاه مطابق هزار و نود و سه هجری

پادشاهزاده محمد اعظم که برای تسخیر قلعه سالیئر مامور گردیده بود اگرچه قلعه سالیئر آن چنان قلعه ایست که آن را محاصره میتوان نمود و اطراف آنقدر غارهای عظیم متصل دریای شور دارد که اگر لکها هوار در اطراف آن کوه سر بفلک کشیده بمحاصره پردازند کاری نتوانند ساخت اما نیکنام خان نام قلعه دار ملهیر و فوجدار سرکار بکلانه که دران ضلع بندوبست خوب داشت و مابین قلعه ملهیر و سالیئر زیاده از شش کوه فاصله نداشت قبل از انتشار خبر تعیین شدن پادشاهزاده محمد اعظم قلعه دار غنیم را که در سالیئر بود بنامه و پیغامهایی التیام آمیز و فرستادن تحف و هدایای محبت انگیز بخود رام و مستمال ساخته مبلغ کلمی از نقد و جنس رسانده قول فرمان عطاى منصب چهار هزارى برای او طلبیده بازجوئ رسیدن محمد اعظم شاه نزدیک قلعه چنان تردد نمود که کار بمحاصره محمد اعظم نکشید و قلعه بلا تردد تیغ و سنان بتسخیر و تصرف مردم پادشاهی درآمد - اگرچه این معنی خلاف مرضی پادشاهزاده بوقوع آمد و شکوه زیاد نیکنام خان بانواع تمهید بحضور نوشت اما از آنکه تردد و معی نیکنام خان موافق مرضی حضرت خلد مکان بود و کار بجنگ و آدم کشی منجر نگردیده شکوه بسفارش منجر گردید - چون در ایامیکه صاحبقران ثانی شاه جهان بادشاه دفعه ثانی بدکن رسیده برای تسخیر قلعات طرف گلشن آباد و کوکن نظام الملکی افواج تعیین نموده بودند اول بار قلعه رام سیج

که نسبت بقلعهای سر بفلک کشیده دیگر کوهی سمت مختصر
 قلاب که املا توپ نداشت باز تک ترده بتسخیر و تصرف بندهای
 پادشاهی درآمده بود و از شگون زرد بتسخیر در آمدن قلعهای
 ناسی دیگر نیز به امتداد ایام محاصره بتصرف درآمده بودند این
 دفعه نیز حضرت خلدن مکن بقیاس عهد شاه جهان اول بار فوج
 سرداری شهاب الدین خان برای تسخیر قلعه رام سیج تعیین فرمودند
 و از شهاب الدین خان آنچه شرط سعی در محاصره نمودن و گذشتن
 قلاب و دالان مورچال و بنا بردن دمنده و یورش بود بظهور آمد
 اما چون قلعه دار رام سیج از جمله مرهت های آرموده کار و تجربه دیدند
 روزگار بود در مقابل خبرداری و تلاش او نرود انواع پادشاهی بجائی
 فرجیده - محروم سوانح از جمله متعینه آن فوج بود چون دران قلعه توپ
 آهلی نبود و چرم بسیار موجود داشت از چوب توپ ساخته چرم
 گرفته بروقت قابو آتش میداد که کار ده توپ از آن بظهور می آمد بعد
 پادشاه بتقاضای مصلحت شهاب الدین خان را بحضور طلبیده
 خان جهان بهادر کوکلتاش را برای تسخیر آن قلعه تعیین فرمودند
 از خان جهان بهادر نیز آنچه شرط سرداری و ترده در ایام محاصره
 بفعل آمده اگر بشرح و وسط برنگارد باغراق منجر می گردد اما
 کاری ساخته نشد یک روز خان جهان بهادر کوکلتاش وقت شب
 فرمود که یکطرف قلعه بشهرت یورش مردم توپ خانه با مصالح
 آتش بار و جمعی از مردم توپخانه و بسیاری از عمله و نعل بازاری
 باغلوئی عام شورش تمام نمایند تا مردم قلعه آن طرف * چوم آرزو
 همان طرف شرط قلعه داری و احتیاطی که باید بظهور آرند و از

سمت دیگر سراغ بسته شد دو نفر از جوانان سر باز و تهمتنان
فلکتار که در فن قلعه گیری هشت بر مئاره می بستند و در قلعه
کشائی بدبضا داشتند خفیه بدون شور و شر و مصالح یورش و
روشنائی اصلا همراہ نداشته مار صفت بمدد کمند و انواع تدبیر
بالا بر آیند و قلعه دار ازین تمهید خان جهان بهادر خبر یافته مقرر
نموده بود که در مقابل هنگامه و شورش هجوم یورش لشکر و مردم
بازاری قلعه باجمعی از تهور پیشگان با نفیری و نقاره و فریاد و غوغا
در دفعیه می کوشیدند و در انداختن سنگهای کلان و چپر های
آتش زده و لحافهای کهنه چرب نموده نیم سوخته تقصیر نمی
نمودند و از طرف دیگر یورش خفیه که خان جهان بهادر مقرر کرده
بود قلعه دار چند نفر جانباز تهور پیشه را با چنگهای آهنی بی هنگامه
شور و شر که صدا و ندای آدم بر نمی خاست نشانده انتظار
مهمانهای ناخوانده میکشیدند همینکه اول بار دو نفر بالا
برآمده سر از ان مکان بر آوردند جوانان قلعه از ان چنگهای آدم را چنان
بر سر و صورت آنها نواختند که پوست سر را مع چشمها از کاسه سر
آنها بر آوردند بصدمه پیاپی از راهی که بدشواری تمام باختیار خود آمده
بودند سر و دست و پا باخته غلطان همراہ دیگران که از عقب
می آمدند پیاپی رسیدند - بعد از روزی یکی از سائس طوبیله
خان جهان بهادر التماس نمود که من در فن تسخیر چن دست
تمام دارم یلک مار طلا بوزن صد توله ساخته بدست من داده مرا
پیش آهنگ یورش نمایند امید تمام است که بمدد جنیان تا
دروازه قلعه بند نشوم خان جهان بهادر فرمود مطابق گفته او بعمل

آورده برورش نمودند نصف راه طی نموده بودند که گوله از دستان
 سن چنان بر میند او رسید که مازلا از دست او پرید و خود او غلطک
 زنان تابا برین بند نگریید حاصل کلام بعد تردد بسیار که کاری
 نفوانستند ساخت خان جهان بهادر نیز بموجب حکم از انجا
 برخاست - روز کوچ فرمود که چو بها که برای مصالح مرحله بستان
 بخرچ مبلغ کلی در زمین سنگ لاح فرو برده بودند آتش زنده
 مردم قلعه بشرخی تمام بر کنگرهای اطراف جمع آمده به طبل و
 نغاره حرفهای ناگفتنی بزبان آوردند - بعده قاسم خان گرمانی که
 در سپه سالاری و کار طلبی شهرت تمام داشت بدین خدمت
 مامور گردید از لیز کردن نمایان بظهور آمده اما کاری ساخته نشد
 آخر پادشاه تسخیر آن قلعه را موقوف بر وقت داشته قاسم خان را
 بر خدمت دیگر مامور فرمودند بعده که سنبهای نابکار قلعه دار
 رام سیج را بغرستان خلعت و گوله مبع و مبلغ نقد بر قلمداران
 دیگر امتیاز داده از آن قلعه تغیر نموده بر یکی از قلعه های قاسمی دیگر
 مقرر فرمود نیک نام خان قلعه دار ملایم معروف عبدالکریم نام که یکی از
 زمینداران اطراف رام سیج بود ساخته از قلعه دار جدید آن قلعه را
 بتصرف و تسخیر پادشاهی درآورد *

الحال بذکر رفتن محمد اکبر بایران می پردازد - بعده که
 محمد اکبر براهیری رفته مهمان سنبهای جهنمی گردید
 اولاً از آن مردود سلوک و مدارات موافق شان پادشاه زاده بظهور
 نمی آمد و برای مردمی که همراه محمد اکبر بودند خرج هم
 برافه نمی رسید و تصدیع میکشیدند روزی قاضی آنجا بحضور محمد

اکبر از راه بیوتونی و خوش آمد ییجا بسننها میگفت که دشمنان
 مهاراج پایمال شوند محمد اکبر شنیده بر آشفته قاضی را بحماقت
 مخاطب ساخت و بسننها نیز گفت که بحضور ماچنین کلمات
 لغو گفتن و شنیدن از شما بدنام است و دیگر خبر تعین نوج بسرداری
 اعتقاد خان خلف الصدق جمدة المک اسدخان برای تسخیر قلعة
 راهبری نیز شهرت یافت لهذا محمد اکبر مصلحت درین دانست
 که خود را بهر وجه بایران بفرستد و دو چهار خرد ترتیب داده
 ذخیره چهل روزه در جهاز موجود کرده خواست روانه شود ابتدا سیدی
 یاقوت خان حبشی که دران اطراف دریا کوس انالملکی میزد
 بملاحظه توهم پادشاه خواست چند جهاز جنگی برای گرفتن سرازه
 پادشاهزاده مهیا سازد و آخر اغماض نمود و محمد اکبر با زاد و راحله
 توکل همراه ضیاءالدین محمد شجائی و چهل و پنجاه نفر معتمد
 دیگر جهاز را سفری نمود و در راه بر جهاز محمد اکبر تفرقه و حادثات
 عظیم رونق که بشرح و تفصیل آن نمی پردازد - آخر جهاز از ناموانقت
 ایام بجزیره توابع امام مسقط اندک و مسقطیان پادشاهزاده را گرفتار کرده
 نزد امام مسقط بردند امام مسقط که بجای زمینداران عمده و حاکم
 مستقل توابع قلمرو ایران است بحسب ظاهر در مهمانداری با
 پادشاهزاده با دار و مدار پیش آمده بطریق نظربند نگاهداشته بجلدی
 تمام بخدمت حضرت خلد مکان عرضه داشت نمود دران درج کرد
 که اگر دو لک رویه نقد و سصد معانی عشور آنچه جنس مسقط
 بندر رسوت بالای جهازات میبرد همراه یکی از بند های پادشاهی
 بفرستند محمد اکبر را حواله او نموده روانه حضور نمائیم بعده که بعرض

خلد مکن رسید حکم بنام متصدیان بقدر صورت صادر گردید که
مواقف التماس امام مسقط بعمل آرد متصدی صورت حاجی فاضل
نام را که از سلسله ناخدایان جہازات پادشاهی و خاندان موروثی
پادشاهی با همه زبان آشنا بود برای فرستادن مسقط و آردن محمد
اکبر مقرر نمود. درین ضمن خبر رسید که بعد از خبر رسیدن
محمد اکبر در مسقط و اراده ناصواب امام آنجا بفرمان روی ایران رسید
پیاپی احکام تهدید آمیز برای روانه نمودن محمد اکبر با امام مسقط
باین مضمون رسید که مہمان ما را با تمام تمام زود روانه نماید والا
فوج هامون گرد دریا نورد برای ہایمال ساحل آن دیار رسیده
داند و حکم پیشخانہ بیرون زن و تعین فوج نمودن بر امام مسقط
فرمود و امام مسقط ناچار بادشاهزادہ محمد اکبر را حوالہ مردم شاه سلیمان
باعزال تمام نمود. آنچه در ایران محمد اکبر گذشتہ اگرچہ برایت
مختلف مسموم گردیده اما آنچه از زمانی محمد ہاشم تبریزی کہ
بخشی واقعه نگار برہانپور بود و خواہرزادہ محمد ابراہیم مستونی
الہمالک ایران کہ برلی آردن محمد اکبر مہمندان مقرر شدہ بود
گفتہ می شد محور سوانح شنیدہ بزبان قلم میدہد. بعد از خبر
رسیدن محمد اکبر بہ بقدر تعلق ایران بشہ سلیمان رسید محمد
ابراہیم را با سرانجام مہمندان تعیین فرمود و مصور چاک دست
مافی نژاد ہمراہ دادہ حکم نمود کہ اول تصویر محمد اکبر را بلا
شہرت چنان بر صفحہ مرتع نگشتہ درانہ اصفہان نماید کہ ہمراہان
محمد اکبر بلکہ مردم شاہ نیز خبر نیابند و برای تقدیم ضیافت و
سرانجام ماحتاج ضروری و آنچه مرغوب طبع پادشاهزادہ و ہمراہان

او باشد مخصوص برای بهمرحماندن و مهیا ساختن آنچه پادشاهزاده در هندوستان بدان خو پذیر بود مثل پان و انبه و انداس و دیگر ماکولات و ملبومات و خوشبوئی که در هندوستان بهم میرسد تا کید زیاده فرمود بعد ازان که محمد اکبر سه کروهی اصفهان رسید در باغ پادشاهی فرود آوردند و شاه سلیمان خود تاباغ استقبال فرمود محمد اکبر تا دروازه باغ رفته با پنج قطعه الماس و یاقوت یش بها با شاه ملاقات نموده گفت که اگرچه نزد پزرگان ایران غیر متعارف است که نذر و هدیه در دست گرفته بایزراگان ملاقات و ملازمت نمایند اما در هندوستان دست خالی بخندمت مربی آمدن ترک ادب است شاه باظهار شفقت تمام خیر مقدم گویان شعری از اشعار حافظ مشتمل بر شکر قدوم مهمان خوانده دانهای جواهر را از روی شفقت و اظهار اخلاص بر داشته در دستار خود گذاشت و محمد اکبر هم شعری از شعرهای حافظ در جواب شاه خواند و بعد از خوراندن حاضری هر دو بر اسب سوار شده بالای پایندازی که از زربفت و مخمل کار کاشان و چیهنت بندری تا مکان فرود آمدن محمد اکبر انداخته بودند باهم گپ زنان روانه شدند - نقل می نمود که چون شاه برامپی که سوار بود بسیار هموار راه میرفت و اسب پادشاهزاده شوخی و جلدی می نمود و چابک سوار محمد اکبر چنان اسب دیگر بجلدی رساند و محمد اکبر هم بچابکی تمام چنین خود را بر پشت آن اسب رسانده تبدیل سواری نمود که ناظران در تعجب مانده آفرین گفتند - بعده که بشهر رسیدند شاه از مکانی که راه مهمان خانه محمد اکبر جدا می شد جلوی اسب کشیده باحترام تمام بمکانی که برای فرود آمدن

او مقرر ساخته بود مریض نمودن گفت که فردا تا من بدیدن شما
 نیایم شما از جای خود حرکت نخواهید نمود و بار روز دیگر شاه
 بدیدن پادشاهزاده رفته است نهفته کلمات دلبری و دلداري
 پیمان آورده محمد اکبر را همراه گرفته بخانه خود آورد و هر روز
 ضیافتهای رنگین و مجلسهای نواکین می نمود چون فصل و ایام خزان بود
 که در ایران چهل روز دو ماه اشجار صحرای و باغات برای تبدیل
 لباس همه برهنه از برگ می شوند محمد اکبر را بداغ خود برده
 ضیافت نمودن فرمود که بجای شکوفه و میوه از سرورید ریزد و کتان
 آبدار همه درختان نمودار را آئین بدی نمایند بعد که پادشاهزاده
 محمد اکبر بداغ تشریف برده آن وفور سرورید را تماشا و ملاحظه کرد
 و روبه‌شاه نموده گفت چون دریاها می سرورید خیز بتصرف ملازمان
 شماست تمام اشجار باغ از سرورید آبدار شسته کرده و تمییز آورده اما در
 جواهر خانه هندوستان نیز آنقدر جواهر فراهم آمده که اگر خواهند
 از اوان جواهر آئین بدی باغ می توانند نمودن - روزی از بنادر
 تعلقه شاه خبر آوردند که فرخنده اختر نام پسر از هندوستان رسیده
 و شاه از شنیدن آن پادشاهزاده بدیغام فرستاد که آمدن پسر شما
 مبارکباد میخوانم مهمانداری بری آوردن او تعیین نمائیم شما هم
 خط به پسر خود بنویسید پادشاهزاده محمد اکبر جواب داد که
 پسرهای من که در هندوستان گذاشته آمده بودم جد آنها نزد
 خود طلبیده بهر دیگر ندارم که آمده باشد باز پادشاه هر چند در فرستادن
 مهماندار باعزاز طلبیدن مدافعه نمود محمد اکبر در منع آن سماجت
 و تکرار زیاده نگار برده بآن جوان بدیغام داد که نشان پسر من چه

داری بنویس او در جواب گفت بعده که رو برو شوم نشان پسرری
و پدری را خاطر نشان خواهم نمود محمد اکبر در انکار پسر بودن او
مبالغه از حد گذرانند تا آنکه آن جوان از غصه عدم قبول محمد اکبر
و پسرمان را بحلق خود کشید منصوبان شاه خبر یافته ریسمان از
حلق او بر آوردند و شاه روز مره برای او مقرر کرد اما محمد اکبر
بقبول پسرری او تن نداد - بعده که تکلیف امداد برای آمدن هندوستان
به میان آورد شاه جواب داد که تا حیات پدر شما مهمان عزیز ما نماند
بعده که شمارا کار به برادران افتد هرچه توانیم در امداد خواهم
کوشید بعد چند گاه که سلیمان شاه و دیعت حیات نمود و سلطان
حسین قائم مقام او گردید در تیمار داری و مهمان نوازی پادشاهزاده
نعمت بسابق زیاده کوشید - روزی پادشاهزاده بدستاورز نوشته
جمده الملک اسد خان شهرت واقعه حضرت خلد مکانی داده تکلیف
امداد فوج و خرچ به میان آورد شاه حسین در جواب گفت که واقعه
نگاران خفیه ما در تهیه و بنادر هندوستان هستند که اخبار ضروری را
می نویسند بعد رسیدن خبر واقعی آنچه از ما خدمت بیاید خود را
معاینه نخواهم داشت بعده که خبر خلاف برآمد پادشاهزاده حجالت
زیاده کشید و در عزت و آبروی او تفاوت بسیار راه یافت آخر تکلیف
این معنی به میان آورد که هوای مرزمین عراق بمزاج من نمیسازد مرا
مرخص سازند که در توابع گرم سیر سرحد خراسان که نزدیک سرزمین
هندوستان است رفته بنشینم و بحکم آنجا بنویسند که بروقت مدد
فوج و رفاقت سرداران فوج بمن نمایند بعده وجه خرچ در ماهه
برای پادشاه زاده مقرر کرده بر حصول توابع هرات تنخواه

نموده حکم نوشتند که هرگاه پادشاهزاده محمد اکبر را با برادران - درکار
بیکار اتفاق افتد پانزده هزار سوار از نوکران سرکار و مددکار مقرری
و عیال همراه نمایند - بعد پادشاهزاده در توابع گرم - سیر خراسان رفته
بخوشی و ناهوشی اوقات بمرمی برد تا آنکه در آرزوی سلطنت
هلاک و ستان در اواخر عهد حضرت خلد مسکن ازین تنگنا - رای فانی
پروخته بجای فانی شدادت *

نزاع پرمهر دنیا ی درون مکن در ریش * نه مرخص شود پادشاه اسکندر
ذکر سال بیست و هفتم از جلوس سالمگیر پادشاه

مطابق سده هزار و نود و چهار هجری *

اگرچه محرز اوراق را بر - و انهم این درسه سال که نهو طاع حامل
شده که قابل تحسین داند و ارجای دیگر بقدر مسودات تطبیح احوال
این ایام بنظر نیامده که بر اعتماد آن ملاحظه شود اما آنچه
از زبان راویان نقل شده مسودع گردیده و - بیست و هفتاد و نود و نوبت
غفران پناه محمد مراد خان که ز تربیت یاقوتی حضور بود
در بر اقوال او اعتماد کلی داشت و خود در سفر راه دره و حجابات
حیدرآباد مشاهده نموده بعد تحقیق اختلاف امول از پیش رقم
بزیان قلم می دهد اگر از نویسنده و زبان نوی دیگر تفاوت کم و زیاد
بگوش مطالعه کنندگان دقیقه منجی نماید معاف و بفرمایند *

بعده که در اوتل سده بیست و هفت از احمد دگر پادشاهزاده
محمد معظم را برای تسخیر ولعجات طرف رام دره که در تصرف
منصوبان سنبهای جهنمی نابکار بود و آن طرفها هرگز فوج
پادشاهی را اتفاق عبور نیفتاده بود برای تنبیه مفسدان آن

ضلع مرخص فرمودند و آتش خان داروغه توپخانه را با لطیف شاه
 دکنی که مخاطب بسرفراز خان گردانده بودند و اخلاص خان
 برادر بهلول خان و ناکو نام که از مرهت های قام آر و واقف کار
 آن طرف بود و خواجه مکارم که اصل از نوکران پیش آورده های
 پادشاهزاده معظم بود و در همان ایام اردا بمنصب نهصدی
 سرفرازی داده مخاطب نجان نثار خان ساخته بودند اگرچه کم
 منصب بود اما در منصوبه بازی و رای سلیم و شجاعت منظور
 نظر بادشاه گردیده بود همراه داده طرمار فوج بندی بیست هزار
 سوار درست نموده سعادت خان عرف محمد مران را که بخداست
 واقعه نگاری کل دکن سرفرازی داشت واقعه نگاری فوج پادشاهزاده
 را نیز ضمیمه آن ساخته همه را از عطای انعام اسب و فیل و خلعت
 و اضافه سرفرازی بخشیدند - مابین راه از پیش آمدن فوجهای
 مقاهیر و درهای تنگ جنگهای عظیم با هراول پادشاه زاده رودان
 بعده که جمعی از مردم پادشاهی بکار آمدند مقهوران به تنبیه
 رسیده فرار اختیار نمودند چون بموضع سانپ گانون که قلعه قلب
 آسمان شکوه داشت رسیدند حکم محاصره نمودند و از سرداران قلعه
 کشا ترددات نمایان و شرط جانفشانی بظهور آمد و جان نثار خان و
 دو سه امیر نامی دیگر زخم برداشتند آخر در ایام معدود مفتوح
 گردید - بعده که داخل ملک رام نره گردیدند چون دره بسیار قلب بود
 و هوای آنجا بلشکر موافقت نمود و کافران از هر طرف هجوم نموده
 شورش کرده راه رسد غله از هر طرف مسدود ساختند و از آنکه
 یک طرف دریای شور و دو طرف کوههای پر از اشجار زهردار و

سارهای بسیار واقع شده بود لهذا غنیمت کبھی میزد و چارپا و آدم کمتر بلا آنت از کبھی بر میگشت و از غذاهای که بکر چارپا و انسان آید سوای نارجیل و غله کودن که از خوردن آن اثر سمیت ظاهر می شد چمن غله دیگر نبود و اسب و آدم بیشمار ضایع و تلف میشدند و گرانی و کم یابی غله بمرتبہ رسید که چندگاه آرد گندم سه روبیه چهار روبیه را آثار بهم نمیرسید و از جمله مردم لشکر که از چانگ اجل نجات یافته بودند باقیم جانی که داشتند زارنزار گشته هر نفسی که میزدند از باقی عمر غنیمت می شمردند اسب هر طویلۀ هیچ امیر نماید که بکر سواری آید تا بسپاه ناسرد چه رسد بعده که خبر این معریت لشکر بعرض رسید برای تصدیق بندر سوزت حکم صادر شد که هر چه تواند غنہ بر جهازات بار کرده باشک پادشاه زاده برای دریا برساند از جمله جهازات غله که ز بندر مذکور روانه شد غنیمت خبر یافته مابین راه که همه جادو دریا معجزات حدوث کرد آنهاست سر راه کشتیهای ذخیره گرفته تا سخت آوردند چند کشتی که از آنت تاراج قهقروان سلامت رسید بدینار هر امیری که در لشکر بود زیاده از می چهل پاه غنہ نرسید تا آنکه حکم مراجعت پادشاه زاده رسید همه جا جنگ کتای خود را تا احمد نگر بخدمت حضرت خلد مکل رساندند *

همینکه بحضور رسیدند از آنکه ابو الحسن و طب الملک درمان و رای حیدر آبان بافعال قبیح از هیوند ملک به دوا و آئنا که هر دو کافر شدید اعداوت بودند و سختی و ظلم زیاده بر مسلمانان میگذاشت و نسق و فجور عاده از رواج سمرکات و بهور لعب

زیاد بعرض رسید و علاوه آن در امداد سلبهای جهنمی دارا الحسری
 در تاخت ملک و تسخیر قلعیجات و رساندن لک هون نقد خود را
 بدنام و زبان زد عالمی ساخته بود درین ضمن میرهاشم نام پسر
 سید مظفر که از امرای مقرب ابوالحسن گفته می شد و ابوالحسن
 یاعانت او کامیاب سلطنت گشته ارزا پهای وزارت رسانده باز
 بسبب عدم موافقت بر همنامی مادنا و آکذا چنانچه در ذکر
 سلطنت ابوالحسن مفصل بگزارش در آمده ارزا از وزارت معزول
 ساخته منصب وکالت و اختیار سلطنت بآن هردو کامیاب داده
 بود بحضور رسیده بومیله مقریان بارگاه بانواع نالش ترغیب
 و رهنمائی مهم تسخیر حیدرآباد و خلاصی و طلب سید مظفر پدر
 خود که بطریق نظربند نزد ابوالحسن بود نمود - و معا بعرض رسید که
 چند پرگنه سیر حاصل سرکار گلکنده و رامگیر تعلقه صوبه ظفر نگر
 بدعوی آنکه سابق داخل ملک تلنگانه بود امرای بدعاقبت او
 بتصرف خود آورده اند پادشاه کشور ستان بفکر تسخیر حیدرآباد
 و استیصال ابوالحسن افتاده ابتداء خان جهان بهادر کولکنداش را با
 پسران او که هر یکی مخصوص همت خان بهادر که ازیکه بهادران
 کشور کشا بود با راجه رام سنگه و جمعی از امرای دیگر برای
 تأیید و تادیب منصوبان ابوالحسن و بر آوردن پرگنات
 از تصرف آنها تعیین فرمودند بعد پادشاهزاده محمد معظم را
 با فوج گران که صفدر خان صفدر و اعتقاد خان پسر جمده الملک
 و ملتفت خان و سید عبد الله خان بارهه و جان نثار خان و دو
 سه راجه نامدار و دیگر جمعی از امرای رزم دیده را بر عایت

عطای اضافه و اسب و نایل و جواهر و نقاره و سواران برای بخشیده
برای تسخیر ملک تلکانه مرخص فرمودند و
و در همان ایام میرزا محمد مشرف قسطنطنیه را که از تربیت
یادتهای حضور و مرد زبان آرد و مزاج دان حضرت خلد مکمل
بود نزد ابوالحسن قطب الملک مرخص فرموده بدو نمودند
که بعرض ما رسیده که نزد تودو الماس مربع خوش قطع شفاف
بوزن صد و پنجاه سرخ است آنرا با تحف دیگر که داشته
باشد بقیمت در آورده منجمله باقی پیشکش ارسل دارن
و در خلوت ارشاد فرمودند که ما ترا برای آن پارچه سنگهای
ناکاره که اصلا حایج آن نداریم و مفروضه است بدوین شهرت
برای دریافت و تحقیقات بعضی و مل بعضی که از طرف او
پعرض ما رسیده می فرستیم و کفایت غرض ما این است که چون
ترا از خانه زادن جان نثار و مزاج یادتهای خود میدانیم
میخواهیم که مثل دیگران بطمع رعایت مال مریضه و نشوی
و موافق مرضی او بخوش آمد و نپوشد و بی درنده و کلامچان
بی محابا و درشت باش آنی که او هم باین درشتی نماید و
برای ما حاجتی و دست آویزی بجهت تنبیه و استیصال او باشد
و تا مقدر یا او برهم زنی و اصلا رعایت ادب او در هم کلامی خلا
و ملا منظور نداری - بعده که میرزا محمد رفقه انلاغ حکم نموده
الماسها که بدان وزن و صفت که فرموده بودند طلب نمود
ابو الحسن باظهار قسمهای شدید جواب داد که ندارم اگر میداشتم
سعادت خود دانسته بدوین مدد و حکم حضور ارسل فرمودم - چنانچه

سابق در عهد اعلیٰ حضرت آنچه الماس لائق ارسال بارگاه جهان
مطالع از کان برآمده بود و عبد الله قطب الملک داشت موافق
حکم و بدون ورز فرمان بحضور ارسال داشته بود. و چند پارچه
الماس تراشیده و نا تراشیده بیش بها مع یاقوتهای رمانی که قبل
ارسال داشت حواله نمود بعده در کلمه و کلام اکثر میرزا محمد
موافق ارشاد عمدا بر حرف ابو الحسن ایراد گرفته بی محابا
در سوال و جواب پیش می آمد و قائل می ساخت اما روزی
بنقدریب بعضی مذکورات از زبان ابو الحسن برآمد که ماهم
پادشاه این الماس محقر گفته می شویم میرزا محمد از راه تشنج و
توبیخ بر آشفته گفت که شمارا نمی رسد که کف پادشاه بر خود اطلاق
نمایید از اجتماع چنین کلمات که بسمع حضرت عالمگیر میرسد زیاده
ماده گرانی خاطر مبارک پادشاه می گردد. ابو الحسن در جواب
گفت که میرزا محمد این اعتراض شما غلط است تکه ما پادشاه
گفته نشویم حضرت عالمگیر پادشاه پادشاهان نخواهند گفت *

مکرر اوراق این مذکور را مکرر از زبان میرزا محمد که نزد
خود محمد مراد خان نقل می نمود شنید میگفت که در هیچ
کلمه من ایراد نگرفتم که ابو الحسن را لاجواب نساختم الا درین
مذکور که ابو الحسن مرا لاجواب ساخت لقصه بعده که میرزا
محمد از نزد ابو الحسن مراجعت نمود و خبر تعیین افواج قاهره
بسراری پادشاه زاده محمد معظم و خان جهان بهادر کولکناس
بابو الحسن زید ابراهیم خان عرف حسینی بیگ را که از
اسرای عمده و سپه سالار حیدر آباد گفته میشد مخاطب بخلیل الله

خان ساخته با شیخ ~~سپهسالار~~ رستم راو که از زارداران صاحب
السیف و القلم و مظهر ابو الحسن و پسر عموی مادنا وزیر
بود و دیگر امرای رزم جوی کارزار دیده با سی چهل هزار سوار
در مقابل فوج پادشاهی مرخص فرمود. بعد که فوج سبیلین
سرحد بیجاپور و حیدر آباد نزدیک هم رسیدند از آنکه پادشاه زاده
محمد معظم نمی خواست که تا مقدور کار بجنگ کشد بخلیل الله
خان پیغام نموده که اگر ابو الحسن باظهار ندامت و التماس عفو تہ صیر
پیش آمده دعوت اختیار مادنا و آگنا را از امور ملکی کوتاه نموده
مقیم سازد و دریم آنکه برگشت میبرد و امگیر و غیره که بنصب از تصرف
بندہای پادشاهی بدعوی بیجاپور آورده دست ازان برداشته و از
حوالہ منصوبان پادشاهی نماید دیگر آنکه بتی پیشکش سابق و
لاحق بلا توقف و اہمال روانہ بازگاہ آسمان جہ - نزد برای عفو
تہ صیرات او بحضور معروض داشته آید. امری ناقص عقل دکن از
راہ غرور بجوابہای مہمل پیش آمده در ذہنی غضب پادشاهی
نہوانستند پرداخت تا آنکہ کار بجنگ و صف کشی طرفین منجر
گردید و از ہر طرف فوجہا بجنبش در آمد. از جملہ محاربات کہ
با خان جہان بہادر کوکلتاس روی داده اگرچہ ہمہ را درین انتخاب
کلام بزبان خامہ نہی توان داد اما مجمعی از ذکر یک جنگ باحاطہ
بیان می آورد. روزی محاربتہ کہ با خلیل الله خان رودان ہمراہ
خان جہان بہادر زیادہ از دویازدہ ہزار سوار نبود و با امری ابو الحسن
زیادہ از سی ہزار سوار جرار بود و عراولی بہمت خان بہادر
مقرر نموده بودند. از صبح کوس و کرنای رزم بلند آرزہ گردیدہ

و صدای توپ و غرش بان میان زمین و آسمان پیچید و چنان محاربه عظیم روداد که تا سه پهر روز از هر طرف پشته‌های کشته‌ها پدید آمد و از جوی خون سطح زمین گلزار گردید و اکثر سردارهای طرفین زخمی گشتند و چهار طرف فوج پادشاه را نگیں و اربمیان گرفتند *

سپه از دور تیغ برهم نهاد * زره دیده از بیم برهم نهاد و بر همت خان بهادر که هراول فوج بود چنان عرصه تود تگ گردید که هر بار برای طلب کومک و باظهار نالاش غلبه غنیم پیغامها از نزد او میرسید - و خان جهان بهادر بمرتبه مغلوب افواج دکن گردیده بود که فکر خلاصی خود او بر او دشوار می نمود و هر ساعت بر هجوم لشکر دکن می افزود - درین ضمن بری خان که ملقب هانت بهت که از مبارز پیشگان جانباز مشهور گفته می شد و سنگ دست او از دور کار گویا بندق می نمود اسپ تازان بهاله در دست خود را مقابل فیل خان جهان بهادر رسانده فریاد بلند نمود که فیل سواری خاصه سردار کدام است و خواست که نیزه طرف خان جهان بهادر اندازد خان جهان بهادر بفریاد آمد که خاصه منم و او را فرصت بهاله انداختن نداده بقبضه کمان تیر درآورده تا پناگوش کشیده برو انداخت که از بالای اسپ سرنگون ساخت و بر تمام فوج پادشاهی عرصه تگ گردید و هر ساعت از طرف هراول و چنداول پیغام غلبه غنیم میرسید و هیچ نمازده بود که هزیمت بر فوج خان جهان بهادر افتد درین حالت فیل دست راجه رام سنگه که در فیلخانه او بسته بود فیلبان زنجیر سه

چهارمینی در گهون او داده ازرا را کرده میان فوج همت خان بهادر
 گراول رساند و راوهای نامی و مبارزان همت خان فوج ابوالحسن
 مقابل همت خان بهادر امپان بجوان درآورده بودند نبل مقابل
 هرکدام که حمله می آورد از صدای زنجیر و صدای خرطوم نبل
 تزلزل تمام در لشکر خصم افتاد و امپان در سه سردار نامی
 برقص با درآمده چراغ پا گشتند و سواران خود را از بالای زمین
 بزمین سرنگون ساختند و هزینه مت بر فوج دکن اندک و خان جهان
 بهادر حکم شاد بایه فتح نواختن نموده همانجا خدمت زن مرصود
 و غنیمت بسیار را سب و نبل بشمار مع توپخانه بدست مردم
 پادشاهی اندک و چند روز دران سرزمین مقام نموده انتظار فوج
 پادشاه زاده و بعضی سرداران که عقب مانده بودند کشیده خان نثار
 خان عرف خواجه مکاره را برای تسخیر گندهی میره که در تصرف
 منصوبان ابوالحسن افتاده بود تعیین نمودند و جای نثار خان بعد
 تردد نه ایران گندهی مذکور را بتصرف خود درآورده تهره و تم نموده
 و فوج دکن اطراف گندهی یورش نموده محاصره برداختند و جان نثار
 خان مکرر از گندهی برآمده با فوج دکن مذاکره نموده سرداران
 ابوالحسن را هزینه مت داده در محاصرت گندهی استقامت ورزید
 تا آنکه ده هزار سوار دیگر از فوج شاهان و رستم راو که در
 اطراف برگزات بودند و موناگاه است بمدد خاویل الله خان رسید و
 فوجها مقابل پادشاه زاده آمده چند روز به پادشاهی غدر آمیز
 گذرانیدند آخر کار مفاصله صعب اندک و سه روز جنگهای عظیم
 در داد و در هر جنگ جمع کثر از هر دو طرف کشته و زخمی

شدند تا روز چهارم چنان محاربه جهان آشوب اتفاق افتاد که
 همت خان بهادر و سید عبدالله خان و راجه مان سنگه و سعادت خان
 دیوان فوج خان جهان بهادر زخم برداشتند آخر از حملهای صف
 ربای سرداران فوج پادشاهی لشکر دکن در بفرار آورد راجه رام
 سنگه و سید عبدالله خان مصلحت تعاقب فوج دکن دادند
 پادشاه زاده و خان جهان بهادر مصلحت در تعاقب فوج دکن ندانسته
 فرمودند که همانجا خیمه زده مقام نمایند و عرضداشت فتح
 بحضور روانه ساختند و از نوشته اخبار نويسان نیز سبب تعاقب
 نه نمودن پادشاه زاده بعرض رسید از آنکه پادشاه مدتی بود
 که از پادشاه زاده پاره کدورت خاطر داشتند و از خان جهان بهادر
 بسبب بازار فسق و فجور که در لشکر او بسیار رواج یافته بود
 و مکرر فرمان اعتراض درین باب صادر فرموده بودند و موثر
 نمیگرفت و در تعاقب پادشاه زاده محمد اکبر هم با وجود نزدیک رسیدن
 در سرحدهای کوه سلطان پور خان جهان بهادر در دستگیر نمودن
 پادشاه زاده پهلوتهی نموده بود و از نوشته میر نورالله پسر میر میران
 فوجدار پرگنه تهاپور بعرض رسیده بود و دیگر بعضی ملوک در
 بعضی مقدمات ملکی و مالی بعرض حضرت خلد مکان میر رسید
 و هرگاه فرمان نصیحت آمیز صادر می شد در جواب از راه گستاخی
 عرضداشت می نمود و سردیوان نشسته بدعوی فسدت برادر رضاعی
 کلمات ناگفتنی بزبان می آورد و بعد عرض خلاف مرضی پادشاه
 بظهور می آمد لهذا ذخیره ملال خاطر از طرف خان جهان بهادر
 داشتند و بعضی اطوار ناهموار دیگران نیز بر غبار مزاج می افروند

ذکر سوانح سال بیست و هشتم از جوامع عالمگیر

بادشاه مطابق یک هزار و نود و پنج هجری

بعده که عرصه داشت فتح و هزیمت فوج دکن بعرض رسید

خلاف مرضی خلد مکان بظهور آمد که بعد هزیمت فوج چراتابنگاه

آنها تعاقب نه نمودند و مجرای حسن تردد باعتراض مبدل گردید

و درین باب فرمان از روی غضب تمام بنام بادشاه زاده شاه عالم

و خان جهان بهادر صادر فرمودند و این معای باعث ملال خاطر

بادشاه زاده گشت اگرچه ازان روز - درداران ابوالحسن بقصد

مقابله و محاربه سوار گشتند و مقابل بادشاه زاده نیامدند الا آنکه

گاه گاه وقت شب بطریق قزاقان اطراف لشکر ظفر اثر سیاهی نموده

بزدن بان مبادرت میدادند و بعضی اوقات روزانه نیز از دور نمودار

گشته بدستور طلایه گشت نموده خود را به هنگام خورشید میرساندند

اما بادشاه زاده و خان جهان بهادر که آزرده خاطر بودند متوجه آنها

نمی گشتند و ترک سوار شدن و تردد نموده تا چهار پنج ماه در آنجا

نشسته گذرانندند و این معای بعد عارض باعث مزید ملال و

اعتراض بادشاه عالم شدن گردید و بدست خاص فرمان در کمال

اعتراض و سرزنش صادر فرمودند و بخان جهان بهادر نوشتند

• مصرع •

ای باد صبا این همه آرد آتشت

شاه عالم بعد مطالعه فرمان با دیدن گریبان و دل پراز شعله

آتش بخانه آمده صبح آن دیوان فرموده خان جهان بهادر را مع

دیگر امرای صاحب رومی جمع ساخته در باب تنبیه غنیمت کنایش

بمیان آورد از آنکه سرداران حیدرآباد مرضی شاه عالم بر صلح و دنع
 مایهٔ نسان مائل دانسته پیغامهای دلغریب و رسل و رسائل در میان
 داشتند و خان جهان بهادر نیز نظر بر انسر دگی خاطر از طرف
 پادشاه و وفور سپاه خصم مصلحت بمحاربه نمیداد و بعضی امرا
 با او درین باب همدم بودند و سید عبدالله خان و دو سه راجه ترغیب
 بمقابله می نمودند چون رایها مختلف بمیان آمده بود آن روز
 بنامی مصلحت نا تمام ماد روز دیگر سید عبدالله خان باره در
 خلوت التماس نمود که اگرچه خان جهان بهادر از سرداران کهنه
 کار آزموده روزگار و هواخواه جهان پناه است اما صلاح دولت
 دران است که دیگر خلاف مرضی پادشاه بعمل نیاید و بقصد
 گوشمال این طائفه محیل که بالتماس صلح دنع الوقت مینمایند
 سواری باید نمود اگر خان جهان بهادر هراوی قبول نماید فدوی را
 چنداول مقرر نمایند و الا بنده در هراوی شرط جانفشانی بتقدیم
 خواهم رساند و در رکاب یکی از شاهزادهها که سرداری هراوی بنام
 او قرار دهند جوهر ترند و فدویت بظهور خواهد آورد بعده شاه عالم
 بمحمد ابراهیم سر لشکر حیدرآباد پیغام داد که باوجودیکه بسبب
 اغماض و رعایتی که نسبت بشما بعمل آمده مقصوب بادشاه
 گشته ام باز نظر بر صلاح کار طرفین و بحال ماندن دولت و آبروی
 شما و ابوالحسن صلاح دران میدانم که اگر شما از پرگنه و گدهی
 سیرم و کیر و دیگر محال سرحدی که بقصرف بندهای پادشاهی
 درآمده بود دست برداشته برگشته بررید این معنی را وسیلهٔ دست
 آریزو التماس عفو تفصیلات و شفاعت ابوالحسن ساخته بحضور

معروض دارد بعد از آنکه این پیغام مصحوب زسرد نام ناظر محل
 شاه بمحمد ابراهیم سرنوچ رسید بر محمد ابراهیم که این پیغام
 موافق خواهش او بود مصلحت جواب آن با سرداران دیگر بمیان
 آورد شیخ منهاج و رستم راززار دار و دیگر جهالت کیشان متفق
 اللفظ گشته بزبان دکهنی ترجمه این مضمون در جواب گفتند که
 قلعه سرحد سیرم برسر نوک شمشیر و سنان نیزهای ما را بسته است
 و بچنگ آمده ایم چنانچه دران روز مرهقه در انداختن و زدن بان
 شوخی نمودند که یک بان رقت آردن خوان خاصه اندرون سراچه
 محل رسید و از صدمه آن خوان از سر خواص افتاد چون همان روز
 توپخانه زیاده با فوج تازه از نزد ابوالحسن رسیده بود ترب خالی
 بسیار آتش داده صدای شلک پی در پی سامع اندرز پادشاه زاده
 و مردم لشکر ساختند و دست اندازی برکهی فوج پادشاهی نمودند
 ازین شوخی دکنیهای بی ادب رگ غیرت پادشاه زاده بحرکت آمد
 شاهزاده معزالدین را با خان جهان بهادر بدستور سابق هراول نمودند
 و صفدر خان و همت خان و دیگر دلداران رزم جو برزاقمت رنجهای
 جلالت پادشاه طرف برنغار و جرنغار و بلتمش مقرر کرده سید عبدالله
 خان را با چند تنی از بهادران شعله خو چند اول ساخته ملتفت خان
 خوانی و راجه مان سنگه و سمندر بیگ و خواجه ابوالاکرام را در قول
 با خود گرفته بقصد مقابله و مقاتله با بمعرکه کارزار گذاشتند
 از انطرف سرداران ابوالحسن باهم مصلحت نموده صلاح کار دران
 دانستند که بهیر را از مکانی که بود سه چهار گروه جانب دست
 راحت روانه ساخته صرفه در جنگ توپخانه ندانسته توپهای کلان را

در میانک انداخته چاند توپ را زیر خاک نموده دو سه فوج ساخته
یک فوج مقابل هراول افواج پادشاهی دویم بآتش قرار دادند
و یک فوج سنگین با دو سردار شیر شکار کارزار دیده موافق دستور
دکن که اکثر غلوه بر چنداول می آرند برای مقابله سید عبدالله
خان مقرر کردند و یکبارگی جوشان و خروشان جاوید مانان سیلاب بلا
بر فوج بادشاه زاده تاختند و ازین طرف بهادران شیر خصال و
دلوران تیز چنگال بمقابله پرداخته چپقلشهای رستمانه بر روی
کار آوردند و از هر طرف کوشش و کشتش بهادرانه بعرض کارزار آمد
و صدای دار و گیر دران دشت پر وحشت پیچید و عرصه کارزار از
خون دلوران با نام و ننگ جان نثار لاله زار گردید * رباعی *
زهر سو شده انجمن فوج فوج * چو دریا که خیزد زهر گوشه موج
ز آمد شد تید و تیغ و سنان * روان شد پیاپی ز تنها روان
سرداران دکن هر ساعت قدم جرأت پیش گذاشته دای تهوری
داده پرگار وار اطراف لشکر هراول و چنداول فرو گرفتند و از شاهزاده
معز الدین و همت خان پسر خان جهان بهادر و اعتقاد خان پسر
جمده الملک ترددات بهادرانه بظهور آمد و سید عبدالله خان بعد
تردد نمایان فوج مقابل را برداشته بمدد سرداران یمین و یسار
پرداخت تا در بهر روز معرکه کارزار شعله افروز بود بعده دکنیها
رو بفرار گذاشتند و فوج پادشاهزاده تعاقب کذاں سرداران ابوالحسن
را تا بنگاه خصم رساند غافلگرمه در لشکر دکن زودان شیخ مناج
دو سوار زبان دان نزد پادشاه زاده و هر اول فوج پادشاهی فرستاده
پیغام نمود که محاربه و دعوی قتال و جدال میان ما و شما است

میدان پادشاهان سلف اسلام ناموس و عیال مسلمانان از تاخت و تاراج محفوظ بوده اند اگر ما را سه چهار گهری فرصت دهند که از طرف قبائل پاره خاطر جمع نموده باز بمقابله پردازیم از طریق سرودت دور نخواهد بود شاهزاده معزالدین درین ماده مرضی پدر حاصل نموده عذر کشیده سزاولن برای منع دست اندازی مال و عیال تعیین فرمودند دکنیها قبائل را برامپان و فیلان سوار نموده طرف گدھی که نزدیک بود روانه ساختند و سه پهر باز از هر طرف سیلاب بلای فوج دکن نمودار گردید و سرداران بی شکوه بار دیگر بشکوه تمام جلوریز مقابل فوج ظفر موج جلوه گر گشتند و معرکه کارزار گرم تر از اول روز ساختند و تردهات رستمانه از هر دو طرف بظهور آمد و جمع کثیر طرفین مع دو غیل فوج پادشاهی از پا در آمدند و ازان جانب شیخ منہاج و رستم را در زخم برداشتند و بندگان دیوان شاه را دکنیان زخمی ساختن فیل سواری او پیش انداخته روانه شدند سید عبد الله خان باوجود که در همان حالت صدمه چوب چهری بان بدین او رسیده بود باتفاق یکی از راجها خود را رسانده بندگان را خلاص نمود و زن غیرت خان میر بخشی شاه از ضرب بان در حوضه فیل با یک سپیلی کشته گردید و چهار پنج مردار دیگر فوج طرفین زخم کاری برداشتند و بسیاری از مردم بی نام و نشان از پا در آمدند و دکنیها تا شام ثبات قدم ورزیده آخر در بفرار آردند و پادشاه زاده پیغام نمودند که در جنگ مغلوبه صف جمعی از مسلمانان طرفین کشته میگردند بهتر آنست که

یک دوسر دار ما و سه چهار سرفوج شما بی آنکه پای فوج در میان باشد بمیدان آمده باهم قتال نمائیم و بفر و تردد سپاه گری امتحان زور بازوی خود بر روی کار آوریم و به بینیم که خدا کرا یاری میدهد بعد که بعرض شاه عالم رسید در جواب گفت آری شما از راه غرور استعمال شمشیر بازی که میان شمایان زیاده رواج دارد جرأت بدین خواهش می نمایید اما ما را ملاحظه آنست که چون آخر کار بر مردم دکن عرضه کارزار تنگ می گردن تنگ فرار بر خود هموار مینمایند بلکه از جمله همار سپاه گری میدانند و نزد مایان بدتر ازین عار دیگر نیست پس بهتر آنست که سید عبدالله خان و یک دوسر دار دیگر لشکر ما برپای فیل سواری خود زنجیر انداخته بمقابله شما مبادرت نمایند و شمایان نیز برپای فیل سواری خود زنجیر اندازید و در معرکه کارزار استقامت ورزیده امتحان شجاعت و تهوری بمیان آرید آنها از شنیدن این جواب گفتند ما فیل سواره پابرنجیر جنگ نمی نمائیم شاه فرمودند که ما هم جنگ بگریز نمی توانیم نمود - روز دیگر آن همینکه خاور عالمگیر جهان افروز سر از دریاچه مشرق بر آورد هرکارها خبر رساندند که سرداران ابو الحسن فرار نموده رو بحیدر آباد آوردند شاه عالم فرمود شادمانه فتح بلند آرازه ساخته بتعاقب فوج حیدر آباد کوچ نمایند بعد که کوچ بکوچ نزدیک حیدر آباد رسیدند از آنکه ماننا و بعضی همدان او خلیل الله خان عرف محمد ابراهیم را نزد ابو الحسن متهم بر جرح آوردن طرف پادشاه زاده ساخته بدین مرتبه در باره او بد ظن نموده بودند که در فکر دستگیر ساختن بلکه بقتل رساندن او میان

هم قرار یافته بود این خبر که بمحمد ابراهیم رسید بخدشت پادشاه
 زاده آمده ملازمت نموده مورد عنایات گردید بعده که خبر ملحق
 شدن محمد ابراهیم سر فوج بشاه عالم در حیدر آباد انتشار یافت
 ابو الحسن حوصله باخته خود را بی آنکه بازگان دولت مصلحت
 نمایند یا در فکر بردن مال و عیال و ناموس خود و مردم دیگر پندارد
 یکبارگی وقت اول پاش شب با جمعی از خدمه محل و
 صندوقهای جواهر و هون هرچه توانست با خود گرفته رو بقلعه
 گولکنده آورد از شهرت این خبر همه کار خانچات ابو الحسن و مال
 تجار زیاده از چهار پنج کرور روپیه خرورار خرورار مع ناموس سپاه و
 رعایا که در شهر مانده بودند بحادثه تاراج در آمد و عجب هنگامه
 قیامت و رستخیز غریب برپا گردید و چندین هزار شرفا که فرصت
 سواری و برداشتن مال نیافتند سراسیمه وار دست زن و فرزندان
 خود گرفته که بسیاری را محال بر قعه و چادر پوشاندن نماید رو بقلعه
 آوردند و قبل از آنکه خبر بلشکر پادشاه زاده رسد ارباشان
 و غارتگران شهر اطلاع یافته دست بغارت و تاراج مال دراز نمودند
 و امرا و تجار و غریبا برهم دیگر بدقت ورزیده هرکه بزور بازو و مدد
 تردد و خرج نمودن زود در فرصت تمام شب آنچه توانستند از مال
 و عیال بقلعه رساندند و صبح ناشده مردم لشکر بر شهر تاخت
 آوردند چون از هر محله و بسته و بازار لکوک از زر نقد و اقسام مال
 واقمشه و چینی خوانهای امرا و تجار و قالیهای فراش خانه
 ابو الحسن و ارکان دولت او مع اسب و فیل که موجود بود وقت
 غارت عجب هول قیامت و نمونه حشر و نشر آشکار گردید

چو سلطان خاور برافراخت سره بدامان گردون برافراشت زر
 بسی درج و صندوق با قفل زر * پراز لعل و یاقوت و درو گهر
 ز پوشیدنی و ز گستردنی * زهر چیز کان بود آوردنی
 ز دیبا و زربفت و خز و حریر * ز دینار و یاقوت و مشک و عبیر
 بسی زیور از گوهر آبدار * بسی خاتم و یاره و گوشوار
 که بغارت تاراجیان رفت و آنقدر زن و فرزند مسلمانان و هندو
 با سیری در آمدند و عرض و ناموس شرفا و غربا و ضعفا برباد فنا
 رفت که زبان خامه از احاطه بیان آن قاصر است و قالینهای گران بها
 که از سنگینی برداشتن آن متعذر بود بخنجر و شمشیر بریده
 پارچه پارچه نموده از دست همدیگر می ربودند هر چند که شاه عالم
 سزاولان تعیین نموده در منع آن کوشید فائده مترتب نگردید کوتوال
 لشکر را مامور نمودند که باتفاق دیوان پادشاهی چهار صد و پانصد
 سوار با خود گرفته در گرد آوری و ضبط مال بقية التاراج کار خانجات
 ابو الحسن پردازد - و بعده که فرستاد های ابو الحسن بهزاران عجز
 و نیاز پیغام التماس عفو جرائم کرده و ناکرده نزد پادشاه زاده
 آوردند و شاه عالم عجاله سزاولان شدید برای زجر و منع تاراجیان و تنبیه
 جمعی که آتش میزدند تعیین نمود پاره شعله فتنه فرو نشست
 اما تاراجیان ممنوع واقعی نگردیدند و بعد آمد و شد پیغام
 التجایی ابو الحسن بقبول هر تکلیفی که بمیان آمد از حد گذشت
 پادشاه زاده را بر حال آن برگشته بخت و سکنه آنجا که فی الحقیقت
 از مغضوبان درگاه الهی گردیده بودند رحم آمد و التماس او
 بشرط چند که ازان جمله قبول پیشکش یک کرور و بیست لك

روپیه سواي وجه مقرري هر سال و مقید و بی دخل ساختن مالدنا و
 آنگاه هر دو برادر مایه فساد خرابی شکفته حیدر آباد بودند و دست
 برداشتن از گداهی سیرم و برگشته کمپور و دیگر محلات مفتوحه که
 بتصرف پادشاهی در آمده بود بمیان آمد قبول نمودند که بخد مت
 پادشاه معروض داشته شفیع جراثم ابوالحسن گردید - درین مابین آمد و
 رفت پیغام که ابوالحسن در مقید ساختن هر دو کافر صاحب مدار تامل
 داشت از آنکه سپاه و بعضی سرداران عمده و خدمت صاحب اختیار
 محل نظر برانیده تمام خرابی حیدر آباد و لشکر کشی و مسلمان کشی از
 حکومت هر دو برادر دجال سیرت بدسرشت است تنگ آمده بودند
 سروما و جانی صاحب که در محل تسلط تمام داشتند و حرمهای
 صاحب اعتبار عبدالله شاه میشدند بی آنکه ابوالحسن برگشته
 اختر اطلاع دهند زبانی بعضی محرم راز که از همراهان همان
 بد انجام بودند و جمشید و غیره غلامان اشاره قتل هر دو بد کردار
 جفا کار نمودند در حالتی که هر دو اجل رسیده از در بار بخانههای
 خود مرخص گردیده بودند جمشید و جمعی از غلامان در راه بر سر
 آنها ریخته بقتل رساندند و رستم را که بخانه رسیده بود در همان
 خانه او را قتل کرده و تاراج نموده کار او ساختند و جان و مال
 زبازدار بسیار آن روز بیداد فنا رفت و سر هر دو برادر بریده آورده
 مصحوب یکی از مردم فهمیده کار فرزند پادشاه زاده فرستادند *
 کلمه چند از سبب تسلط و استیلا یافتن هر دو برادر در وزارت که
 درین ضمن حسب و نسب ابوالحسن نیز بتذکار خواهد آمد و خالی
 از غرائب نیست برای شادابی کلام بزبان خامه میدهد - در ایام

سلطنت عبداللہ قطب شاہ کہ قریب پنجاه سال فرمان روائی
فرمودہ چون پسر نداشت از جملہ دوسہ دختر کہ خدا باو داده بود
یکی را بسید احمد نام کہ از مہادات و فضایی موروثی عرب بود
منسوب ساختہ بہایہ امارت رساندہ اختیار اکثر امور ملکی بدو
رجوع می نمود بعد از چند گاہ سید سلطان نام کہ شاگرد پدر میر
احمد گفتہ میشد و در حسب و نسب زیادہ بر خاندان میر احمد
شہرت داشتی بخدومت عبداللہ قطب شاہ رسیدہ مقرب و معزز
گراید و دختر دویم قطب شاہ بدو نامزد و منسوب گشت و در
برزخ بر اعزاز و مراتب او می افزود تا آنکہ میان ہردو سید رشت
و حسد ہمچشمی کہ خانہ بر انداز چندین ہزار خان و مان و کل
سرمہد ابلیس پر تلبیس است بمیان آمد روزی قطب شاہ از
سید سلطان پرسید کہ شما بر حقیقت بزرگان میر احمد اطلاع دارید
او در جواب گفت آری فضیلت موروثی دارند و استای زادہ مانند
ازین کلمہ زیادہ از سابق تخم عداوت در مزرع دل میر احمد کاشتہ
گردید و روز بروز بوسیلہ درہم اندازان نام پدشہ کہ بہ تیشہ سخن
چینی مدام در فکر بر انداختن خاندان قدیمند و بآب یاری
غمازان شیطان سیرت نخل شقاوت و مخالفت میان ہردو سید نشو و نما
می پذیرفت و ہر روز بر مادہ فساد می افزود تا آنکہ جشن کارخیر
بمیان آمد و تا چند روز ہنگامہ عیش و نشاط رونق افزای در و بام
حیدرآباد بود از اتفاقات دران ایام شادی ادای خارج دیگر بمیان
ہر دو ہمچشم بعرضہ ظہور آمد و کار بجائی کشید کہ شب عقد و
زفاف میر احمد قسم شدید یک ذوقہ بقطب شاہ پیغام نمود کہ

اگر شما دختر بسید سلطان بدهید مرا مرخص سازید و بفکر سرانجام
برآمدن از حیدرآباد بشهرت عزم جزم پرداخت هر چند که مردم
عمده فهمانده باصلاح کار کوشیدند فائده نه بخشید و سرورما که
مدار علیه محل بود و دیگر محرمان حرم همد و معادن میر احمد
گشتند و گفت و گوی نزع بدین جا انجامید که چون عبدالله شاه
را خاطر داشت میر احمد و دختر کلان زیاده منظور خاطر بود
ناچار گشته در فکر چاره کار افتاد و بعد مشورت با همدان و
محرمان اندرون و بیرون قرار مصلحت بران یافت که ابو الحسن
نام را که از طرف سلسله مافری با عبدالله قطب شاه قرابت بعیده
داشت و از شروع ایام شباب در صحبت فقرای خراباتی وضع بسر
می برد و از اختیار نمودن اطوار نامحرم مطعون صاحب کمالان و
همدمان قطب شاه گشته چنان از طایق دلها اندوده بود که عبدالله
شاه اصلاً متوجه پرداخت احوال او نگردید لهذا ابو الحسن بلباس
درویشان در خانقاه سید راجو که از مدت شازده سال مرشد او گفته
می شد بنا کامی میگذرانید از آنکه مردود خلق منظور نظر خالق
می باشد در همان مجلس شادی که ساعت عقد مقرر گشته بود
او را بسته آورده بحمام فرستاده مخلع مآخته شهره مروارید گران بها
بر سر او بسته بر اسب عراقی یا ساز مرصع الماس سوار نموده با
سرانجامی که برای سید سلطان موجود و میدها بود بمجلس
دارالامارت بدبدیه و شان سلاطین حاضر ساخته عقد بسته دختر
حواله او نمودند و سید سلطان بعد پی نمودن اسپان و بتراج دادن
مال و مالیت خانه فقیر گشته باطل بر غم و دیده پر نم دست

حسرت و انصوس بر همزنان بمایوسی تمام سر خود گرفته از شهر
برآمده خود را نزد محمد امین خان رساند بعده که ابام رحلت
عبدالله قطب شاه و تلافی انتقام ناکام ساختن سید سلطان که در باره
آن سید از میر احمد بظهور آمده بود رحید از آنکه میر احمد
از روی تبختر با امرا خصوص بسید مظفر که از سلسله حلیفه
سلطان از سلاطین زادهای مازندران و امرای عمده و صاحب فوج
حیدرآباد گفته می شد و موسی خان محمداز سلوک نمی نمود
و هیچ ارکان دولت قطب شاهیه را موجود نمی دانست و بعضی
خدمه محل نیز از وفورت بهم رسانده بودند بر خلاف ابوالحسن که
با همه برفق و مدارا سلوک برادرانه می نمود قبل و بعد واقعه عبدالله
قطب شاه در تعیین سلطنت اختلاف تمام بهم رسید و گفتگو بجائی
کشید که بیرون میر احمد با سپاه خود مستعد جنگ گردید و اندرون
زن میر احمد که ما صاحب کلان گفته می شد شمشیر برهنه در
دست گرفته با کنیزان حبشی و ترکی آماده نساك و فتنه گشت
از هر گوشه و کنار نائز و قتال و جدال اشغال گرفت آخر از اعانت
سید مظفر و موسی خان محل دار و سعی و تردد مادی و آگنا که هر دو
برادر نوکر و پیشکاران معتمد سید مظفر بودند همه نوکران عمده را
رفیق ابوالحسن ساختند و میر احمد را مغلوب و بی اختیار و منزوی
ساخته ابوالحسن را بسلطنت برداشتند و وزارت بنام سید مظفر
که از ابتدا خطاب قبول نموده بود مقرر گردید و بحکم منتقم
حقیقی میر احمد حسدی که در باره سید سلطان بکار برده
بود خمار نشه آن کشید همچنان سعی که از سید مظفر در

بر انداختن بغانی در اوت میر احمد بظهور آمد فخل گلشن
مراد او نیز ثمر نداشت بار آورد - شمع ازان می نگارد که
چون اکثر چنان بوقوع آمد که هر امیری که در اعانت جلوس سلطنت
پادشاه کوشیده صاحب مدار امور ملکی گردد خلل تمام در دماغ او
راه می یابد و میخواهد که در مقدمات جزئی و کلی بر آنای خود
تسلط داشته باشد و مزاج سلاطین را تحمل و برداشت آن دشوار
میکرد و مادی فساد آمده می شود آخر کار بقصد استیصال
همدیگر می کوشند میان ابو الحسن و سید مظفر بر سر تکالیف شایسته
نزاع بمیان آمد و روز بروز خشونت می افزود و کار بجائی کشید
که ابو الحسن بفکر آن افتاد که دست اقتدار سید مظفر از امور
ملکی کوتاه سازد هر چند تدبیر و منصوبه بکار میبرد که بی آنکه
هنگامه فساد و خونریزی برپا گردد او را از وزارت معزول نماید میسر
نمی آمد آخر الامر ماندنا پلذت که از پیشکاران مستقل و صاحب مدار
خانه سید مظفر گردیده بود با ابو الحسن دمساز و همراز گشته بهر روز
ایام چنان منصوبه بکار برد که بعضی جماعت اراکان عمده سید مظفر
را باستمالت امید و انواع رعایت نموده و او را ابو الحسن ساخته
با خود رفیق نمود و جمعی از نوکران صاحب فوج را برای امور ملکی
بیرونها فرستاد بعده که سید مظفر را بی پروبال گردانیدند قلمدان
وزارت ازو کشیده گرفتند و منصب اصلی او را بحال داشته منزوی
ساختند خلعت و قلمدان وزارت بمادنا داده تعلقه سابق او بآکنا
برادر او مقبر نمودند چنانچه مادنا نیز مع برادر در مقابل نمک
حرامی که ازو نسبت بسید مظفر بظهور آمده بسزای اعمال رسید .

از دور نیفتند قدح تلخ مکافات

زهري که چشیدن نتواني نپشاني

چون دران ایام برای طلب سید مظفر که بطریق محبوبان مذبذبی بود بموجب نالاش میر هاشم پسر او حکم بذام پادشاه زاده رسید پادشاه زاده نصرت خان پسر خان جهان بهادر را برنی آوردن او تعیین نمود - و نصرت خان بقصبه کوهپیر رسیده ابلاغ حکم نزد ابو الحسن نمود و ابو الحسن او را همراه رستم راو نزد نصرت خان روانه ساخت بعد رسیدن حضور که مورد عنایات ظل سبحانی گردید و تکلیف عطای منصب نمودند بر عایت پاس نمک خاندان قطب الملک از قبول ابا نموده رخصت کعبه الله حاصل نمود و بقولی در اشکر و دیعت حیات نمود *

القصه چون عرضه داشت شاه عالم مشتمل برقرار صلح با ابو الحسن بعرض خلد مکان رسید اگرچه بحسب ظاهر منظور فرموده سعادت خان را که دیوان فوج خان جهان بهادر و از تربیت کردهای حضور بود تحجابت مقرر کرده برای وصول زر پیشکش باقی سابق و حال تاکید بلیغ بکار بردند اما شاه عالم و خان جهان بهادر را خفیه مطعون ساخته منضوب نمودند و خان جهان بهادر را طلب حضور ساختند خان جهان بهادر اگرچه سردار شجاع بود و مدبر کار آزموده چنانچه از ترددات او شمه بزبان قلم داده اما از آنکه میان پادشاه و خان جهان بهادر بسبب بعضی اداهای خارج او سوء مزاج طرفین بمیان آمده بود و دران ایام اعتقاد خان خلف الصدق اسد خان که عالم شهرت و شجاعت

و جانفشانی بر انراشته در اطاعت امر بادشاه میکوشید و حضرت
 خلد مکان متوجه پیش آوردن او بودند و همچنان از تهور خان
 پسر ملابت خان و خواجه ابوالمکارم و غیره دوسه خان زاد جوهر
 تهوری و کارطابی که مشاهده نموده بودند در تربیت آنها می
 کوشیدند مگر در جواب عرضه داشت فرمان اعتراض آمیز مشتمل
 بر تعریف اعتقاد خان و تهور خان بدین عبارت که خانه زادانی
 که هنوز بوی شیر از دهان آنها می آید نسبت بآن پیر سال
 خورده زیاده شرط فدویت و جان فشانی بجای می آرند پرداخته
 بودند و اعتقاد خان منجمله متعینۀ فوج شاه عالم بود و خان جهان
 بهادر بغض این مدعی را در دل خود جا داده خفیه پسران
 سمنها که پنهان و آشکارا در اعانت بیجاپوری و حیدر آبادی
 میکوشیدند خطی نوشت مشتمل بر اینکه بسبب عسرت و گرانی
 لشکر بعرض شاه رسانده اعتقاد خان و خواجه ابوالمکارم و تهور خان
 و غیره را برای آوردن رسد غله روانه خواهم نمود باید که شما بانواج
 زیاد چنان تاخت بر سر آنها آرید که امیر یا قتل گردند از اتفاقات
 آن خط بدست سعادت خان دیوان فوج خان جهان بهادر که
 داروغه هرکارها نیز بود افتاد از آنکه سعادت خان را با رجوسابۀ که با
 خان جهان بهادر بسبب رفاقت راقعه نگاری کل دکن بود طرف
 حق نمک پادشاه و خاطر جمده الملک زیاده منظور میداشت و
 دانشی و از زبان آشنا نمودن مناسب نمیدانست خفیه نزد اعتقاد
 خان رفته بعد گرفتن قسم اخفای آن بر حقیقت کار اطلاع داد اعتقاد
 خان نهایت متوهم گردید و بنای صلحت بران قرار یافت که در خلوت

بخدمت پادشاه زاده ظاهر ساند یعدده که بخدست شاه زاده ازین
معنی اطلاع دادند شاه عالم از وسعت خلق در جواب فرمودند که اظهار
این مذکور بخان جهان بهادر نمودن موافق مصلحت نیست
و هرگاه خان جهان بهادر در باب فرستادن اعتقاد خان عرض نماید
ما را قبول باید نمود اما باعتقاد خان از طرف ما بگویند که او از
قبول رفتن آنجا ابا نماید بالجمله چون در لشکر پادشاه زاده گرانی
و کمیابی غله و کاه زیاد از حد روی داد میخواستند تا رسیدن جواب
ثانی بعضی مطالب بقصده کوهپایه انتظار حکم کشند درین
ضمن میر هاشم پسر سید مظفر حیدر آبادی که بعد از شرف نزل
رایات عالیات در خجسته بنیان خود را با پسر بملازم رسانده مورد
عنایات گردیده بود مع میر عبدالکریم و چندی از بندهای نامی پادشاهی
با قدری جواهر و خلعت که مصلحت برای ابوالحسن بموجب التماس
شاه زاده فرستاده بودند نزدیک حیدر آباد رسید چون میان خاص
و عام شهرت یافته بود که فرستادن جواهر و خلعت برای ابله فربیی
و تسلی ابوالحسن است و میر هاشم پسر سید مظفر که مدعی
است و بادعای مدد فوج پادشاهی و تسخیر قلعه حیدر آباد آمده
فوج ابوالحسن بسرداری شریزه خان و عبد الرزاق خان لاری و
غیره برآمده خود را بر فوج تازه رسید پادشاهی زدند از آنکه آنها
غافل بودند و از طرف پادشاه کومک نرسید یک دو سوار با میر
هاشم زخمی گشته دستگیر گردیدند و باقی فوج بغارت رفت و شاه
عالم از کنار حیدر آباد بشهرت گرانی غلام کوچ نموده بکپی آمده استقامت
ورزیدند درین اران قلیچ خان بهادر عرف عابد خان بموجب حکم

که بعضی مقدمات درین ضمن مرکوز خاطر مبارک بود بشهرت
وصول از پیشکش بانوج شایسته نزد شاه زنده رسید و شاه زاده را
بحضور طلب داشتند چون بسبب امتداد کشیدن محاصره قلعه
بیجاپور بخاطر مبارک حضرت خلد مکان خطور نمود که خود متوجه
تسخیر بیجاپور گردند چهارم ماه شعبان المعظم سال مذکور رایت
ظفر آیت طرف بیجاپور برافراشتند از آنکه دران ایام خبر فساد
جاث نزدیک اکبر آباد مکرر بعرض عالی رسیده بود بعد رسیدن
خان جهان بهادر بحضور میان مردم معظم خان خمر پادشاه زاده
محمد کام بخش و خان جهان بهادر در جاو خانه بر سرپا لگی
گذاشتن خانه جنگی و هنگامه و فساد عظام برپا گردید و خان جهان
بهادر را که برای همانندن مردم خود رخصت فرموده بودند و
چیلها برای معقول نمودن جهان هر دو طرف تعین فرمودند
خان جهان بهادر بعد بر آمدن از دربار فرمود که نازار معظم خان را
غارت نمایند و این معنی نیز خلاف مرضی حضرت خلد مکان بظهور
آمد و علاوه بیدماغی سابق گردید لهذا خان جهان بهادر را برای
تذیبه و استیصال جثت و مسمار ساختن گدھی سنسی (۱) احداث
کرده آن کافر که بعبث آن گدھی در هر ماه چندین قافله میزد و
تاراج می نمود و نواح اکبر آباد می تاخت مرخص فرمودند چون
از نساد و نفاق بیجاپوری یعنی سکندر والی آنجا که وارث ملک
هم نبود معینا باغذیم زناقت می نمود متواتر بعرض رسید و مکرر

فرمان نصیحت آمیز از راه تهدید و وعده و وعید صادر گردید
 فائده نه بخشید پادشاه زاده محمد اعظم شاه را با امرای رزم دیده
 و فوج شایسته برای تسخیر پنجابور مرخص فرمودند بعد رسیدن
 پادشاه زاده نزدیک پنجابور که همه جافوج دکن بسر داری
 عبد البر و شرنه خان اطراف فوج پادشاهی آوارگی داشتند
 و در آن سال از رسیدن آفت بر فراغت در همه بلاد گرانی زد داده
 بود و دکنیان از طرف هجوم آورده راه رسد پنجابور را بند
 ساختند بمرتبه گرانی و کندی شد در لشکر رو داد که نانی بجای
 بهر رسیدن مقرر گشت و هر فوجی که برای کپی میرفت سالم
 بر نه میگردید و مرتبه غلو اطراف پادشاه زاده آورده فرو گرفتند که
 عرصه بر محمد اعظم شاه و همراهان لشکر نهایت تنگ گردید
 بعده که بعرض پادشاه رسید غازی الدین خان بهادر فیروز جنگ را
 با پادشاه خان و قهر انداز خان و خلیف خان و دیگر امرای کارزار دیده
 برای رساندن رسد غنم بلشکر پادشاه زاده تعیین فرمودند همدن که
 غازی الدین خان بهادر با رسد فرزند بیست هزار کار نزدیک برگزیده
 ایندی تا پانزده شانزده گروهی پنجابور رسید سرداران پنجابور چند
 هزار سوار و پیاده برای محمد صر فوج محمد اعظم شاه که در اسپان
 فوج پادشاهی از ماقه راکب و مرکوب پوست و استخوانی پیش
 نموده بود و بقول مشهور کار بجائی رسیده بود که جانی بیگم محل
 خاص پادشاه زاده از بالای میل بدست خود تیر میزد و در تسای
 و دلداری امرا میکوشیده گذاشته چهل پنجاه هزار سوار و قریب دو
 لک پیاده جنگی گردانده مشهور باستقبال غازی الدین خان بهادر

شدافتند بعد کتفوجها مقابل هم رسیدند تا نظر کار میکرد سوی برق
تیر و سنان و هجوم هوار و پیاده که زمین از غلری سپاه دکن نمی
نمود بنظر نمی آمد اگرچه از دور و نوج دکن که دهم حصه
آن فوج پادشاهی نبود سرتبّه تزلزل در لشکر افتاد که اکثر همراهان
دل و حوصله باختند اما آن سپه سالاران تهمتن یعنی غازی الدین
خان بهادر فیروز جنگ و مجاهد خان بهادر هر دو را در از بسیاری فوج
خصم نیندیشیده خدا را بعظمت یاد نموده فائحه بقصد نصر من الله
و فتح قریب خوانده اسپان برداشتند و چنان جنگ عظیم جهان
آشوب رو داد که تا چشم نظارگیان زیر فلک فیلمگون دیدند چرخ بوقلمون
بر سطح زمین پرتو انگن است در قرنها گردش لیل و نهار
چنین محاربه جان ستان یاد ندارد و بمرتبه مدای داروگیر جنگ
مغلوبه بلند گردید که بهادران مغلیه را از راه غیرت سوی جانفشانی
نمودن نجات ازان جنگ صف ربا متعذر بود و از هر دو طرف
چندان سرو تن دلاوران بخاک و خون آغشته گردید که از هر طرف
رود خانه خون پیدا گشت

• بیت •

برانگیزخت رزمی چو بارزده میغ • تگرگش ز پیکان و باران ز تیغ
آخر از چپقه شاهی پدایی بهادران خصوم تردیدی که از مجاهد خان
بهادر برادر فیروز جنگ دران صف کارزار بظهور آمد خط ابطال برقصه
شهرت رستم داستان کشید صف مقابل را بر داشته رسد را بلا آفت
بلشکر پادشاه زاده محمد اعظم شاه رساندند و محمد اعظم شاه از محاصره
چنان آفت جانی نجات یافته بلا اختیار آفرین کذاب غازی الدین
خان بهادر را در بغل گرفته بانواع رعایت و عنایت مفتخر ساخت

و عسرت شام اشکر بصبح عشرت مبدل گشت و بحضرت خلد مکن
که از روی وقایع و زمانی هر کارها بعرض رسید بعد عطای اضافی ای
نمایان و دیگر عنایات فرمودند که چنانچه حق سبحانه تعالی از
تو در فیروز جنگ شرم اولاد تیموریه نگاه داشت آبروی اولاد او تا در
قیامت خدا نگاه دارد *

القصة از شنیدن اخبار نفاق آمیز اشکر پادشاه زده محمد
معظم قلیچ خان بهادر عرف عابد خان را که از مزاج گرفته کار
طلب بود برای بعضی مقدمات امور عمده ملکی که مرکوز خاطر
داشتند بشهرت رسول زر پیشکش نزد ابو الحسن روانه ساختند و نوح
شایسته یامیر مدد الکرم قهنتی که مخاطب بامیر خان گردید و از
مستعدان روزگار گفته میشد و محمد هاشم که همراه محمد اعظم
شاه زاده بودند همراه دادند *

درین ضمن بسبب امتداد کشیدن محاصره قلعه بیجاپوری
و بعرض رسیدن نفاق اسرای کومکی که همراه پادشاه زاده
محمد اعظم شاه دانه بودند بخاطر پادشاه چنان خطور نمود که
خود مترجه تسخیر ملک بیجاپور گران اوائل شعبان المعظم
سنه بیست و هشت از شوالپور رأیت توجه طرف بیجاپور بر
افراشتند و بیست و یک ماه مذکور نزدیک سواد قلعه مزبور مضرب
خیام سپهر احشام گردید و تزلزل تمام در دل محصوران عقل و هوش
باخته راه یافت شاه عالم و روح الله خان بهادر و فیروز جنگ و سید
عبد الله خان باره و دیگر امرای کار طلب رزم آزمایان برای محاصره
و تسخیر بیجاپور و مدد پادشاه زاده محمد اعظم شاه چدن کلمه

غیرت انرا ارشاد فرموده مریخص فرمودند و هر یکی برای اظهار
قدومت و حسن عقیدت خود کمر همت بقصد تسخیر قلعه بسته
درپیش بردن مورچال و دواندن نقب و پرکردن خندق و یورش سعی
بلیغ می نمودند و جوهر شجاعت و تهوری بر روی کار می آوردند از آنکه
شاه عالم که طرف دست راست مقابل دروازة شاه پور مورچال
داشت میخواست که بسلولک و پیغام ساخت بنام او قلعه مفتوح
گردد برای جذب قلوب امرای بیجاپور می کوشید و شاه قلی
نام ابرج خانی که از نوکوان معتد شاه عالم و از شجاعت پیشگان
بی باک گفته می شد در زبانها برافتن خفیه نزد سکندر بقلعه
مشهور گردیده بود و ازان طرف نیز گاه گاه سید عالم نام پیام ایقام
آمیز نزد پادشاه زاده می آورد و شاه قلی غافل ازین که گفته اند *
نهان کی ماند آن رازی کزو سازند محفلها

خصوص که پای مثل محمد اعظم شاه معاند و وارث ملک در میان باشد
نهان ماندن راز خیال محال می خواست که بدین منصوبه کاید تسخیر
قلعه بوساطت او بدست آید شاه قلی نام جوانی بود اردش
مشرّب که زبان او بند نبود هرگاه برای تغیر تبدیل مردم مورچال
شاه بیای حصار می آمد محصوران را با آواز بلند مخاطب ساخته
میگفت که اینها مردم خود شما اند فهمیده این طرف توپ و تفنگ
و سنگ خواهید انداخت و مردم خود را نیز تسلی میدان از طرف
قلعه بشما آیت نخواهد رسید تا آنکه این گفتگو بزمانها جاری گشته
بمحمد اعظم شاه رسید و زبانی راقعه طلبان فتنه جو گرش زد پادشاه
گردید و نیز خبر رساند که روز هنگام یورش شاه قلی از درون قلعه نزدیک

سکندر بود و ظاهر ساختند که سید عالم نام وقت شب از قلعه برآمده
 بهادشاه زاده در خلوت هم کلام می گردید بعد که زبانی روح الله خان
 کوتوال تحقیق صدق این مقال بعرض عز و جلال رسید بسیادت خان
 صدر و کوتوال حکم شد که خفیه سمعی و جاسوسی نموده سید عالم
 را وقت آمدن نزد شاه عالم بدست آرند و برای دستگیر نمودن
 شاه قلی نیز حکم نمودند اما تدبیر کوتوال میسر نیامد آخر بمنصوبه
 آنکه شخصی را نزد قاضی بر شاه قلی استغاثه نموده اعلام کرده
 دستگیر ساخته نزد پادشاه آوردند ابتداء بزبان خوش و دلآسا از
 استفسار احوال آمد و رفت و سوال و جواب قلعه نمودند او انکار بلاغ
 نموده او را بشانه جواب دان بعد که حکم بستن و شکنجه نمودن او
 فرمودند و چند چوب زدند بفریاد آمده پرده راز از روی کار بر داشته
 نام چند نفر دیگر که مومن خان نجم ثانی و سید عبدالله خان
باره و بند را بن دیوان شاه و محمد صادق باشند ظاهر نموده شریک
بد نامی خود ساخت حضرت خلد مکن شاه عالم را در خلوت
طلبیده گله و شکوه این مذکورات بمیان آورده باوجود انکار شاه عالم که
شاه قلی نوکر من نیست منفعل ساختند و حکم قید نمودن سید
عبدالله خان و اخراج دیگران از لشکر فرمودند چون از سابق ماده
 کم توجیهی پادشاه نسبت بشاه عالم در مقدمه حین زآباد بود الحال
 که ظن بیقین مبدل گردید هر چند در ظاهر مراتب و منصب
 و لوازم ولی عهدی شاه عالم کم نمودند اما برآثار کم توجیهی روز بروز
 می افزود - چون روح الله خان که مکرر شفیع جراثم سید عبد الله
 خان گردید بطریق نظر بند بدو حواله نمودند بعد چند روز بشفاعت

روح اللہ خان حکم خلاصی او فرمودند *

ذکر سوانح سال بیست و نهم و سی ام از جلوس مطابق

سنہ هزار و نود و شش و هفت هجری مشتمل بر تسخیر

بلجاپور و حیدر آباد

بعده کہ از سعی و تردد غازی الدین خان بہادر فیروز جنگ

و دیگر بہادران با نام و رنگ عرصہ بر محصوران و سرداران بلجاپور

تنگ گردید و از فرسیدن غلہ و کمیابی کاه اسب و آدم بیشمار

دکھیان اندرون قلعہ تلف شدند شرزہ خان و دیگر سرداران از زبان

سکندر امان خواستہ در آغاز سنہ سی جلوس کہ امر داد اوائل ذیقعدہ

سنہ هزار و نود و هفت باشد کلید قلعہ بخدمت پادشاہ کشورستان

حاضر ساختند و سکندر مقید گردید و صدای شاد بآنہ بلند آوازہ گشت

و تاریخ تسخیر قلعہ بلجاپور (سد سکندر گرفت) بعرض رسید گویند شیخ

ہدایت کیش واقعہ نگار کل برای داخل نمودن و آنعہ این فتح عرضی

نمود این فقرہ بدستخط خاص نوشتہ عنایت فرمودند کہ بدست یاری

فرزند ارجمند بی رزو و رنگ غازی الدین خان بہادر فیروز جنگ

مفتوح گردید و ہمین مضمون در فرمان امیر خان صوبہ دار کابل

فیتر درج نمودند - بعد فرستادن سکندر بقلعہ دولت آباد قلعہ دار را برای

نگاہ داشتن او با عزاز و احتیاطی کہ باید تاکید نوشتند و فراخور کفاف

او یومیہ مقر نمودند - و بعد عطای اضافہ ای نمایان بہ بندہای

حضور و فراغ بند و بیست نواح بلجاپور بشہرت زیارت حضرت

بندہ نواز سید محمد گیسو دراز رحمۃ اللہ علیہ او اخر محرم

الحرام از بلجاپور سمت گلبرگہ کوچ فرمودند او بدنام ابوالحسن و

سعادت خان حاجب حیدرآباد فرامین مشتمل بر مضامین بیم و رجایی تسلی آمیز صادر فرموده برای وصول زر پیدشکش ذمه آن تخته بند دریای حیرت تاکید بلیغ درج نمودند و خفیه حکم بنام سعادت خان شرف صدور یافت که چون ما بدولت عزم جزم تسخیر حیدرآباد داریم و درین زودی توجه رایت جهان کشا بآن طرف خواهد گردید تا مقدر در وصول زر تقدید بکار برده مجرای کلی خود را در تقدیم این خدمت شناسد - و سعادت خان ابوالحسن را امیدوار توجهات و عنایات پادشاه ساخته برای وصول زر پیدشکش سزاوای و تقدید زیاده بکار برد ابوالحسن بامید مامون گردیدن باظهار اطاعت آمیز عذر عدم میسر آمدن زر نقد بسعادت خان پینام داد که چون واصل ساختن زر متعذر است از جمله جواهر و زیور مرصع عوزات و مرصع آلات دیگر میفرستم خواجه سرای خورد سال خود بفرستید که بحضور او زیور و هرچه جنس مرصع در خانه موجود باشد جدا نموده حواله او نمایم سعادت خان از فرستادن خواجه سرا ابا نمود و بعد گفتگوی چند روز که خبر رسیدن پادشاه بگلبرگ انتشار یافت و ابوالحسن مابین خوف و رجا بود کسان حاجب را طلبیده نه عدد خوانچه پر از جواهر و زیور و مرصع آلات دیگر مع افراد تعداد آن یا تعیین قیمت بطریق امانت در پارچه و سرکش پیچیده بران مهر موم زده قرار دادند که خوانچه‌ها را سعادت خان در خانه خود برده نگاه دارد و در دوسه روز زر نقد فیز هرچه میسر آید واصل ساخته مقوم جوهر را با سر رشته دار جواهر خانه بخانه حاجب فرستاده بعد تعیین قیمت جواهر حواله او

نموده قبض الوصول پیشکش بمهر سعادت خان مع عرضه داشت
از مشتمل بر اظهار فرمان برداری و اطاعت ابو الحسن و التماس
عفو جرائم او روانه حضور سازند از اتفاقات روز دیگر ابوالحسن چند
بهنگی مہوہ برای پادشاه روانہ ساخت ہمراہ آن سعادت خان نیز
کہاران دالی از طرف خود بحضور ارسال داشت یک دو روز دیگر
برین گذشتہ بود کہ خبر کوچ پادشاه از گلبرگہ جانب کلکنڈہ
بابو الحسن رسید و عزم جزم تسخیر کلکنڈہ زبان زد خاص
و عام گردید۔ ابو الحسن از شنیدن این خبر موحش ہوش ربا
بسعادت خان پیغام نمود کہ مطلب ما در فرستادن جواہر و زیور
ناموس خود بامید ترحم پادشاه بحال ما بود الحال کہ چنان خبر
پاس رسیدہ و توجہ حضرت عالمگیر بدین طرف بکمال کم توجہی
برین عاجز بثبوت پیوستہ و امید خطا پذیرفتن نمادہ خوانچہای
امانت ما را واپس فرستند سعادت خان در جواب گفت کہ چون
بر من بموجب ابلاغ حکم پادشاه خبر توجہ رایت ظفر پیکر بدین
سمت تحقیق نبود لهذا نظر بر پاس حق نمک در خانہ زادی آن درگاہ
خوانچہای جواہر را همچنان سر بہر میان دالیہای مہوہ کہ ہمراہ
بهنگیہای سرکار روانہ ساختم گذشتہ ارسال حضور نمودیم الحال عوض
خوانچہای جواہر سروجان من حاضر و فدای نام پادشہ است و بر سر
مقدمہ مذکور گفتگو و شررش فسان انگیز بمیان آمد و ابو الحسن
فوج ہر خانہ حاجب تعیین نمود و دو روز ہنگامہ پرخاش در میان
بود بعدہ سعادت خان بابو الحسن پیغام نمود دریکہ درین مادہ
حق بجانب شماست و من نظر بر مرضی و حکم پادشاه و پاس

حق نمک خلاصی خود در روانه نمودن خوانچهها دانستم هیچ
گفتگو نیست ایکن الحال که مرا ناچار کشته باید گردید و برای
کار زنی نعمت جان نثار باید نمود پادشاه را که از مدت بر استیصال
شما دست آریز می خواست حجت به از کشتن حاجب نخواهد بود
والا تا من زنده ام امید و احتمال عفو جراثم شما باقی است و
بشرط حیات من هم کمر خدمتگاری در دستگاری شما بحد مقدور
خواهم بخت - از آنکه سعادت خان در بعضی مقدمات خلاف مرضی
پادشاه حق خدمت خود نزد ابوالحسن ثابت کرده بود چنانچه
بگزارش خواهد آمد ابوالحسن را نیز نظر بر عواقب امور این عذر
بگوش بند نبوش مسموع گردید و دست از مزاحمت برداشت
بلکه بتقاضای مصلحت معانت خان را طلبیده نسبت بسابق اعزاز
زیاده نمود و آخرین گفته خلعت و جمدهر و الماس دیگر تواضع نمود *
در همان ایام روزی در مجلس ابوالحسن فضایی حیدر آباد
عمدا بتقریبی ذکر خوبیهای پادشاه دین پرور بمیان آورده سر رشته
سخن باینجا رساندند که با این همه ادعای صلاح و اتقا و دانائی
عالم گیر پادشاه که زبان زد خاص و عام گردیده در ایامی که تربیت
خان را بحجابت نزد شاه ایران فرستاده بودند و او از بد سلوکی
خود خفت کشیده مراجعت نمود و از حکومت او میان پادشاه
و شاه ایران مخالفت تمام بهم رسید و از هر دو طرف کار بلشکر کشی
کشید درین ضمن اسپهان فرستاده شاه عباس بحضور رسیدند
بتعصب شاه فرمودند که اسپهان را مذبح ساخته بفقرا قسمت
نمایند با این همه تبعیت شرع و انعمای تقوی بچنین اسراف

خلاف طریقه شرع اقدام نمودن بجز اطاعت نفس سرکش حمل
برچه توان نمود بایستی که آن اسپان را فضلا و صلحا و مستحقان
تسمت می نمودند تا جمع کثیر ازان فیض یاب مگردیدند سعادت
خان در جواب گفت که اینکه پادشاه دیندار ما بسبب بیدماغی
شاه ایران اسپان را مذبح ساخته بفقیران تقسیم نموده شهرت یافته و
بزیان مردم عام جاری گشته غلط محض است اصل حقیقت این است
بعد که رسیدن اسپان از نزد شاه ایران بعرض رسید و حکم شد
بوقت معین اسپان را آورده از نظر بگذرانند از اتفاقات و تئیکه
آخته بیگی اسپانرا برای نذر گذراندن آورد پادشاه در تلاوت کلام الله
مشغول بودند بخاطر خطور نمود که چون دیدن همه اسپان فرصت
طلب است باقی معتاد تلاوت قرآن را موقوف بروز دیگر داشقه
متوجه دیدن اسپان باید گردید دران حالت آیه کریمه که در شان
حضرت سلیمان پیغمبر علیه السلام که در شغل دیدن نهصد اسپ
منجمه هزار امپ پیشکش نماز سنت و بروایتی نماز فرض قضا
گردید حضرت سلیمان در کفاره آن فرمود که اسپانرا مذبح سازند
وارد گردیده بود بتلاوت و درآمد آب دیده گردیده آن آیت حسب
حال خود دانسته برای تزیینه نفس خویش بسنت حضرت
سلیمان عمل نموده لذت سواری آن اسپان برخود حرام ساخته
بذبح کردن آنها حکم فرمودند مردم عام هرچه خواهند قیاس
نمایند. علمای حیدرآباد بعد شنیدن این جواب گفتند درین مورد
فرستادن اسپان برای ذبح نمودن بدر خانهای امرای ایران چه لازم
بود سعادت خان جواب داد این شهرت نیز غلط بر زبانها جاری

گشته چون دران ایام شاه جهان آباد تازه آباد گشته بود که هر محله
 بنام امیری از امرای ایران شهرت داشت و هیچ محله نبود که
 یکی از امرای نامی ایران دران محله حویلی نساخته باشد
 در صورتیکه یکجا دُبح می نمودند از حمام بسیار می شد و فقرا
 به تصدیع ازان متمتع می گردیدند بنابراین حکم فرمودند که در هر
 محله یک درو اسب مذبح سازند و بمستحقان قسمت نمایند بعده
 که از روی نوشته واقعه نگار این سوال و جواب سعادت خان بافضلائی
 حیدر آباد بعرض حضرت خالد مکان رسیدیم سعادت خان آنرا
 نمودند - بعد از آنکه در سوک حوالی گامرگه شرف نزل واقع شد و
 مکرر بغایت مزار فائض الانوار قدوة الواصلین سید محمد گیسودراز
 تشریف برده بیست هزار روپیه بخدومه آن درگاه رسانده هفت
 درانجا توقف درزیده عنان توجه طرف ظفر آباد معطوف داشتند
 بیست روز درانجا مقیم موب ظفر اثر ساخته حکم روانه شدن
 پیش خانه سمت حیدر آباد فرمودند - ابو الحسن را که از رسیدن
 اخبار وحشت افزا یقین شد که ایام اقبال او بزوال دولت
 مبدل گردید مصحوب نوکران سخن دان عریضه مشتمل بر التماس
 اطاعت و عفو جرائم و باز آمدن از طریق سابق مع تحف و هدایا
 روانه نموده و ندانست که *

* ع *

باران بی محل ندهد نفع گشت را

جواب عریضه او را حواله بزبان شمشیر آردار مبارزان تیغ گذار و
 مضمون فرمان سعادت عثمان سعادت خان که برای خاطر نشان
 نمودن تقصیرات او صادر فرمودند نمودند - شرح فرمان آنکه اگرچه

انفعال قبیح آن بد عاقبت از احاطه تحریر بیرون است اما از حد
یکی و از بسیار اندکی بشمار می آید اول اختیار ملک و سلطنت
بکف اندک از کافر فاجر ظالم دادن و سادات و مشایخ و فضلا را منکوب
و مغلوب و ساختن و در رواج فسق و فجور بافراط علانیه کوشیدن
و خود از باده پرستی برباست و بدمستی دولت در انواع کبائر
شبه روز مستغرق بودن بلکه کفر از اسلام و ظلم از عدل و فسق
از عبادت فرق نمودن و در اعانت کفار حربی اصرار ورزیدن و خود
را در عدم اطاعت اوامر و مذاهبی الهی خصوص در ماده منع
معارفت دار الحربی که نص کلام مجید بتاکید واقع شده نزد
خلق و خالق مطعون ساختن چنانچه مکرر درین باب فرامین
نصیحت آمیز مصحوب مردم آداب دان مزاج گرفته حضور صادر
شد و پند غفلت از گوش نکشید بلکه درین تازگی فرستادن
لکهنون برای سنبهای بدکردار بعرض رسید با این سمه غرور و مستی
باده ناکامی نظر بر افعال و زشتی اعمال خود نمودن و امید
رستگاری در هر دو جهان داشتن *

* مصرع *

زهی تصور باطل زهی خیال محال

بالجمله بعدی که ابو الحسن مایوس مطلق گردیده بفکر قعین
عساکر بقصد استعبال انواع ذوی الاقبال امتاده شیخ منهایج و شرزه
خان و مصطفی خان لاری و دیگر سرداران مبارز پیشه دکن را
مقرر و مرخص فرموده وقت رخصت ارشاد می نمود که هرگاه
پریاد شاه ظفر یابزد تا مقدور سعی نمایند که زنده دستگیر گردند و باعزاز
بیارند و امرای جهالت نشان معذور العقل او می گفتند که دل

و جگر ما از طرف محمد عالمگیر حکم مجبور از ابله اخگر هم رسانده
بعد ظفر یافتن حرمت از نگاه داشتن از ما نخواهد آمد - القصه
بعده که در منزلی حیدر آباد مضرب خیام ظفر انجام حشر
آشوب گردید بعضی سرداران دکن با چهل و پنجاه هزار سوار
نمودار گشته دست و پای لاجمل زده دور از لشکر فتح اثر دائره
نمودند - غازی الدین خان بهادر فیروز جنگ که بعد تسخیر بیجاپور
برای محاصره ابراهیم گده مامور گردیده بود عرضداشت او مع کلید
طلا مشتمل بر مژده مفتوح گردیدن قلعه و روانه شدن خود بطریق
ایمان رسید - و بیست و چهارم ربیع الاول نزدیک قلعه گلکنده
بتفاوت گوله رس شرق نزول واقع شد و تزلزل وحشت افزایی
حول قیامت دران سرزمین پیشید و حکم قضا توام بتقسیم مورچال
و فراهم آوردن اسباب قلعه گیری و از با در آوردن اساس حیات
محصوران و برانداختن برج و باره از صاعقه ریزی گوله توپ دشمن
کوب و بوافراشتن دمه آسمان رفعت شرف صدور یافت و پنجم
اخبار انتشار یافتن فوج ابوالحسن اطراف لشکر ظفر پاکو و بشوخی
پیش آمدن معروض می گردید - بعد که امرای رکاب مامور به تنذیه
آن جماعه گردیدند مکرر دست بازي مصافحه و معافقه مقابله و مقاتله
میان هر دو فوج روداد و از بالای قلعه نیز آتش گوله و بان بازیدن گرفت
و از ابتدا اگرچه شوخی زیاد از آنها بظهور آمد و خواجه ابو المکارم
با چندی از مغلان و سادات دایمی باره منجمه ملازمان شاه عالم
نخعی و جمعی از هر دو طرف کشته گردیدند اما بعده که از
هر طرف جوق جوق بهادران رزم جو و دلاوران شعله خوراد تهوری

داده بمقابله آن گروه پرداختند دکانیان برگشته اقرار و بفرار آوردند -
 و بعد رسیدن فیروز جنگ اهتمام تعیین مورچال و گرد آوری مصالح
 و بستن دمدامه و کندن نقب و تقسیم انواع بحر امواج بنام آن
 سپه سالار بافرهنگ مقرر گردید و کار بمحاصره و قتال و جدال هرروز
 کشید - در همان ایام آغاز محاصره وقت تردد مورچال گراة توپ
 قلعه بدست راست قلیچ خان بهادر پدر فیروز جنگ که از امرای
 عمده کارزار دیده بود رسید و در دو سه روز مرحله پیمایی منزل
 دار البقا گردید - چون پادشاه زاده شاه عالم که از سابق پادشاه در
 محاصره بلجاپور دربار او بدگمان بودند و در محاصره کلکنده مورچال
 طرف راست تعلق باو داشت و ایام دولت و ثروت او بیکبیت و
 فحوصت چند سال مبدل گشته بود پیغامهای صحبت آمیز خفت انگیز
 ابوالحسن مع تحف و هدایا مشتمل بر اظهار رجوع و التماس سعی
 در عفو تقصیرات او بخدمت پادشاه بوساطت محرمان و همدمان پیغم
 بشاه عالم میرسید و اراده شاه عالم نیز آنکه در هر دو صورت صلح و
 جنگ باستصواب آن پادشاه زاده روی عهد انفصال یابد و بعد
 مقدر ابو الحسن را مروهون احسان خویش سازد و ندانست که
 این معنی آخر ماده و نال و نکل دولت و آبروی او خواهد گردید
 تا آنکه طشت بدنامی او از بام افتاد و فتنه جویان راقعه طالب
 برین مقام و پیام اطلاع یافته از راه نامی بعضی بداندیشان بآب
 و تاب تمام در خدمت پادشاه ظاهر ساختند و نور انسا بیدم نام دختر
 میرزا سنجر که از خاندان نجم ثانی گفته می شد و محل خاص
 شاه زاده و پسر بدین حسن صفات آراسته بود و در فن شعر هندی

دست تمام داشت و در سخاوت و فیض رسانی شهرت تمام بهم رسانده روز
 بروز در سلوک و اطاعت و دلبری شوهر کشیده شاه را بمرتبه
 فریفته و رام خود ساخته بود که زندهای دیگر برو رشک و حسد پرده
 او را بعدم تقید عصمت و واسطه رمل و رسائل گشتن میان
 ابو الحسن و شاه و دیگر اطوار مذموم متهم ساخته گوش پادشاه را
 پر ساخته بودند و رفتن نور النساء بیگم بقلعه گلکنده بتغییر وضع برای
 عهد و پیمان آنکه اگر پادشاه التماس صلح را درباره ابو الحسن
 قبول نمایند شاه زاده رفاعت ابو الحسن نماید زبان زد مدعیان
 دولت شاه گردید - داین ضمن بتقاضای ناصرانقت ایام داروغه
 پالکی خانه شاه بعرض پادشاه زاده رساند که سواری زفانه از
 دولتخانه دور واقع شده و مردم قلعه برآمده بر مورچال گاه بیگاه
 می ریزند مبادا چشم زخم بدنامی حاصل گردد شاه فرمود که
 سواری زنانه نزدیک دولت خانه آرند بعضی همدمان محمد
 اعظم شاه خبر بهادشاه رساندند که شاه در فکر رفتن قلعه است
 آتش غضب بادشاه شعله ور گردید حیات خان داروغه غسل خانه
 شاه زاده را در خلوت طلبیده از روی تقید استفسار اراده شاه زاده
 نمودند و از خواجه ابو المکارم که او را نیز باوجود تربیت یافتن در
 خدمت شاه عالم از فدویان راست مقال خود می دانستند بانواع
 تمهید خواستند برراز شاه اطلاع یابند هر دو بعرض رساندند که
 هوای آنکه اراده و مطالب شاه آن است که یا بالتماس او قلم عفو
 برچرید اعمال ابو الحسن کشیده گردد یا بمعنی و تردد او قلعه
 به تسخیر درآید اصلاً اراده فاضل دیگر پادشاه زاده ظاهر نگشته

چگونه خلاف عرض نموده زبان بمتهم ساختن مرشد زاده کشادیم
چند آنکه حیات خان در جواب مبالغه پادشاه بدلائل موجه بی
تقصیری پادشاه زاده ظاهر ساخت نقش سوء ظن شاه از دل
پادشاه شسته نگردید - چون آن روز حکم خفیه بنام بخشیان و مقریان
محرم صادر گشته بود که مردم کار طلب رزم جو مستعد گشته در
چوکی خانه حاضر باشند بعد می خواستند که فوج همراه حیات
خان داک برای آوردن شاه عالم مقرر نمایند حیات خان عرض
نمود اگر حکم شود چیله از حضور رفته پادشاه زاده را که بنیر از
اطاعت امر خیال و اراده دیگر بخاطر او راه نیافته بحضور بیارم -
آخر هیجدهم ربیع الثانی سال بیست و نه جلوس بموجب
التماس حیات خان یکی از چیلهارا فرمودند که شاه عالم را مع محمد
عظیم پسر میانی بخدمت پادشاه حاضر سازد و شاه بمجرد ورود
حکم بلا توقف خود را بخدمت پدر بزرگوار رساند بعد که بخدمت
پادشاه حاضر گشته لمحله نشست جمده الملک اسد خان که از سابق
مامور برای منزوی ساختن شاه گشته بود آمده آهسته بگوش
شاه عالم گفت که بموجب حکم بعضی مذکورات در خلوت باید
گفت و شاه را باخود گرفته بمکانی که مقرر نموده بودند برده
تکلیف و نمودن یراق بشاه و محمد عظیم باظهار آنکه حکم شده چند روز
بلا تشویش کاروبار و نگار بعبادت پروردگار مشغول باشند نمود شاه
بجز اطاعت حکم چاره کار ندید در همان حالت معز الدین و رفیع
القدر مع دیگر برادران برسیدند یراق آنها را نیز گرفته نزد پدر جا
دادند - گویند دران ابتدای رسیدن خبر تا وقت طلبیدن یراق یکی

از پسران شاه خواست بازاد باطل پیش آید شاه بچشم زهر آورد
 پرز نگاه کرد باطاعت او اشاره نمود - و حکم فرمودند که کارخانجات
 پادشاه زاده محمد معظم را با پسران در سرکار ضبط نمایند و
 منصب چهل هزاره چهل هزار سوار که هفت هزار سوار در
 اسبه و سه اسبه بودند و ده کور دام انعام برطرف ساخته
 محلات جاگیر را بار باب طلب تنخواه دهند - روز اول نور النساء بیگم
 محل شاه را فرمودند بی آنکه اموال او را ضبط درآرند مقید سازند
 روز سوم چهارم آن یاقوت نام خواجه سرا که آخر خطاب محرم خان
 یافت و در درشت گوئی و بیرونی مشهور بود مامور گردید که
 نور النساء بیگم را بارختی که در بدن دارد بتبدیل مکانی که خیمه
 و فرش قابل زندانیهای مغضوب داشته باشد برون بخت مقید
 ساخته کارخانجات او را با زبونی که در گوش و گردن و بدن او باشد
 ضبط سرکار درآرند آن خواجه سرا نزد نور النساء بیگم آمده بسختی
 تمام متذلم گشته در تفتیش و تجسس نقد و مرصع آلات بد زشتی
 و سخنان ناملائم و نامناسب پیش آمد و سختی بجائی رساند که
 نور النساء بیگم زبان بدشنام کشاده گفت که پادشاه بجای پدر من است
 عزت و آبرو و زر و دولت که داشتیم عطا کرده او بود حالا که
 می گیرد اختیار دارد عذر ندارم اما ترا نمی رسد که با من چنین
 سلوک و سختی نمائی بعده که شکوه نور النساء بیگم زبانی خواجه
 یاقوت بعرض رسید زبانه باعث غضب پادشاه گردید همشیره
 بی مادی شاه زبان بشقاعت او کشید مع هذا فرمودند که از
 طرف غذا و دیگر مانحتاج ضروری بخت نگاه دارند همچنان در

ماده شاه روز بروز سختی زیاده بکار میروفت - گویند بعد از چلد روز از قید بشاه پیغام نمودند که اقرار بتقصیر خود نموده استغفار نماید تا از سر تقصیرات لاتعداد او گذریم شاه از قبول و اعتراف بتقصیر ایا نموده در جواب گفت هرچند در باطن بدرگاه الهی و در خدمت پدر بزرگوار مجسم از انواع تقصیرم اما در ظاهر تقصیر بکه قابل استغفار از من سرزده باشد بخود گمان نمیبرم که زبان باستغفار آن آشنا سازم ازین جواب آتش غضب حضرت خلد مکن بیشتر از پیشتر شعلور گردید و حکم منع سر تراشی و ناخن گرفتن نموده از غذای خوب و آب سرد و رخت مرغوب طبع پوشیدن مانع آمدند و رانی چنبرانی و دیگر زوجهای شاه مغضوب که بی تقصیر بودند از آفت غضب محفوظ ماندند - نوید خواجه سرای محلی را که محرم از نور النساء بیگم گفته می شد فرمودند که مقید ساخته خانه او را ضبط نمایند و برای تحقیق اراده ناصواب شاه و همدستان بودن نور النساء بیگم و آمد رفت قلعه حکم شکنجه نمودن و سیاست استفسار کردن نمودند هرچند او را بانواع زجر و توبیخ بند و دیگر عقوبات سیاست کردند سوای اظهار عقیدت و رسوخیت شاه و ندریت نور النساء بیگم از زبان او ظاهر نشد بعد که کار او نزدیک بهلاک رسید دست از دست برداشتنند و میرزا شکر الله عمومی نور النساء بیگم که خطاب شاکر خان داشت و باظهار بدگویان میانجی رسل و رسائل ابو الحسن د شاه شدن او بعرض رسیده بود او را نیز بخفت مقید ساختند و دو خواجه سرای دیگر شاه را نیز بقید در آورده بعد تحقیقات از شکنجه و انواع عذاب خلاص نمودند .

الحال ذکر باقی مکروهات ایام محبوس و خلاصی شاه
بر محل موقوف داشته بتحریر احوال محاصره قلعه گنکنده
می برداند که هر روز و هر هفته بسعی بهادران رزم جو و قلعه
کشایان شمله خو موچال پیش میرونت روزی از روزها که
غازی الدین خان بهادر فیروز جنگ موچال قائم می نمود شیخ
نظام و مصطفی خان لاری عرف عبد الرزاق و غیره برآمده
مقابل فوج پادشاهی بشوخی پیش آمدند و زد و خورد غریب
بمیان آمد و کشور سنگه هاره زخم کاری برداشته از اسب افتاد و
جمعی از راجپوتان بکار آمدند تا او را از دست دکنیان برآوردند
و چند نفر نامی دکنیان نیز کشته و زخمی گردیدند اما آنقدر
دکنیان هجوم و غلبه نمودند که هر چند مردم فوج پادشاهی
جلادت بکار بردند که لاش یکی از آنها بدست آرد قادر نگشتند و
آنها لاشهای خود را با لاش چند نفر پادشاهی برداشته بردند آخر
بسعی بهادران ایران و توران و جلادت سادات باره و افغانان و
راجپوتیه آن گروه رو بفر آوردند و از آن روز باز کمتر چنان شوخی
بظهور می آمد بلکه شیخ منہاج و شیخ نظام و اکثر از نوکران
ابوالحسن رو بدین درگاه آورده بمنصب عمده و خطاب سرافرازی
می یافتند چنانچه محمد ابراهیم که ابتداء از راه خطا بشاهراه
هدایت رو آورده بود بمنصب هفت هزاری شش هزار سوار سربلندی
یافته مخاطب به مہابت خان گردید و پیش از همه سعی
در تسخیر قلعه می نمود و شیخ نظام را بعد ملازمت شش
هزاری پنجهزار سوار نموده خطاب تقرب خان خطا فرمودند -

از جمله نوکران عمده ابو الحسن کسی که تا روز تسخیر قلعه از
 ابو الحسن رو نداشت بلکه روز مفتوح گشتن قلعه نیز تردیدی که از
 انداز او قبول عقل بیرون است از بظهور آمد چنانچه بگذارش خواهد
 در آمد مصطفی خان الازی عرف عبدالرزاق بود با جمله مدت
 محاصره بامتداد کشید و از بسیاری ذخیره و باروت و اسباب
 توپخانه که در قلعه بود شبانه روز اینقطع از در دیوار و برج و باره قلعه
 گلوله توپ و گلوله تفنگ و بان و حقه آتشبار در کار باریدن بود
 و از بسیاری آتشبازی و برخاستن دود روز از شب عرق نمی
 گردید و هیچ روز نبود که از بندهای کار طلب پادشاهی تلف
 نشدند و رزخمی نگردیدند و بهادران فوج پادشاهی ترند نمایان بر روی
 کار می آوردند خصوص فیروز خان و صفشکن خان پسر قوام الدین
 خان و غوث خان داور غه توپخانه و مهابت خان با چندی از بهادران
 قلعه کشا که زیاده از دیگران در طریقه جانفشانی ثبات قدم
 ورزیده بودند کاری که در مدت یکسال صورت بستن محال میامود
 در فرصت یک ماه و چند روز مورد جلال بکنار خندق رساندند و
 حکم پر نمودن خندق نمودند و پند اول خود حضرت خاندنکار و مقرر ساخته
 کیسه کرناس برای پر نمودن خاک و انداختن در خندق بدست
 مبارک درختند و دمد مهایی آسمان رفعت قیاس ساخته توپهای
 اثرها پیکر کوه ریا بر بالای آن برده بمحاذی قلعه میجا بستند و از
 صدقات اثر در دولتین کشور کشا تزلزل در ارکان آن حصار افتاد
 اما گهرانی و کمینایی غله و کاه بمرتبه شد که اکثر صاحب ثروتان
 حومه را باختند و آنچه برایی بضاعتان ستقیم احوال گذشت چه سان

بیان نماید چرا که ابتداء در آن سال در تمام دکن از کمی باران بوقت
برآمدن خوشه جوار و باجرا که عمده جنس خربخت و مدار قوت
غریبی آن ملک است از گلری اطفال نباتات بر نیده خشت
گردید دیگر گشت و کار و زراعت شالی که مدار زیست مردم حیدر
آباد بران است بسبب نصاد فوج کشی و کمی باران بعمل
نیامد دویم آنکه دکنیان و نوج سنبهای جهنمی که بمدد حیدر
آباد اطراف لشکر را تاخذه مانع رسیدن رسد غله گردیده بودند
و اثر و با نیز معاون هلاک بگدهای خدا گردید از هجوم حوادث
مذکوره عالمی تلف گشته و بسیاری ناب صدمه گرسنگی و بی برگی
نیارده بر خاسته نزد ابو الحسن رفتند و بعضی خفیه نفاق ورزیده
بمعاونت محصوران پرداختند چون ایام محاصره بامتداد کشید پادشاه
زاده محمد اعظم شاه را که بسبب نفاق شاه عالم برای بند و بست
اطراف اجین و اکبر آباد مرخص فرموده بودند و بپرهانپور رسیده بود
باز طلب حضور نمودند - روح الله خان را که از عمدهای کار طلب
و مشیر امور سلطنت بود و برای بند و بست بیجاپور گذاشته
بودند او را نیز بحضور طلب داشتند - از آنکه بعد رسیدن محمد اعظم
شاه گرانی غله از حد گذشته بود میرزا یار علی که در اسانت
و سرانجام کارهای هر کار بمرتبه کوس شهرت او عالمی را پر آوازه
ساخته بود و با وجود کمال توجهات و غذایات بادشاهی خطاب
و اضافه قبول نمی نمود خدمت داروغگی رسد غله از راه فضل
و قدر دانی باو حکم فرمودند میرزا یار علی نظر برینکه از صدمات
چهار موجه حوادث ایام سرانجام آن قسمی که بر نیکنمایی او

افزاید و از قدر و اعتماد او نگاهد متعذر می نمود سرطاعت امر از قبول آن بپسید پادشاه زاده محمد اعظم شاه که از بعضی اطوار سختی او در اجرای امور ملکی بخند جوی آمیزی او بود بحضور پادشاه زبان بشکوفه او گشوده گفت که با این همه فضل و الطاف حضرت باجی را چه یارا که از فرموده ولی نعمت ابا نماید بر خاطر پادشاه نیز این معنی گرانی نمود فرمودند که گردنی زده از دیوان برآوند و بتجویز روح الله خان حکم شد که بشریف خان عرف میر عبد الکریم که از سختیهای او نیز در تعلقه جزیه چنانچه بگذارش آمده عالم بفرمان آمده بود و دل همه متصدیان حضور چون دانهای انار از پر خون بود خلعت سرانجام رسد غله که باعث شنیدن چندین هزار دانشمند از زبان خلق گردید عطا فرمودند بالجمله تردانی که از عهدهای عقیدت کیش فرج ظفر انتساب بظهور آمد و است بردهای که از محصوران بدهد و موافقت باد و باران و طغیان آب که عاوه سعادت گرانی و دیگر صدمات گشته بود بوقوع پیوست اگر خواهد بتحریر تفصیل آن پردازد جلدی علیحده مطلوب گردد .

اما نعمت خان عرف میرزا محمد که آخر مخاطب دانشمند خان گردید و از مستعدان آن عهد گفته می شد و از نظم و نثر و اکثر علوم عقلی و نقلی بهره تام حاصل کرده بود حقیقت ایام محاصره حیدرآباد را از راه شوخی طبع که هیچ کلام او بی آنکه هجو ملیح و بداهه گوئی دران بکار نبرد یافته نمی شود برشته بیان کشیده چند سطر ازان بعبارت کم و زیاد بطریق

انتخاب و تضمین برای شادابی سخن باحاطه تحریر می آرد -
 وسط ماه رجب که قریب سه ماه از محاصره گذشته همه سالار
 با نرهدک غازی الدین خان بهادر فیروز جنگ با بهادران جانباز
 یپای مورچال حصار خود بعد طلبیدن خیر غفلت محصوران
 و تعبیر قابوی یورش امر نمود که تا سه پاس شب پاس این
 معنی که بر حائران حصار فوج خواب تاخت آرد داشته در عمل
 پاس چهارم بمدد رسانی کمند دراز تر از عمر دشمن و نردبانهای
 بسا تر از طول امل ببالاتی حصار خود را رسانده بر خفتگان اندرون
 قلعه شبخون آورده علم شهرت تسخیر قلعه باید انراشت تا آنکه
 دوتی روئین تن از دلیران شیر جنگ دست بردامن جرأت داده
 پا بر نردبان جانبازی گذاشته از راه فلک تازی مر از چاک گریبان
 گذر آن حصار آسمان رفعت بر آردند داوران دیگر از عقب آن
 هر دو بهادر پیش آهنگ بدست یاری نزد بانها که با قلابهای کمند
 تعبیه نموده استوار ساخته بودند بدستور دیسمان بازها شروع بدلا
 بر آمدن نمودند همین که هر دو پیش قدم تهور شعار بر سردیوار
 رسیدند از اتفاقات سگی بر فراز فصیل باندا از انداختن خود بالای
 لاشهای خندق پرآمده راه فرود آمدن می جست بآن هر دو بهادر
 شیر پیکار جان سپار دو چار شده بغریاک در آمد از مدای عف
 عف او حارسان قلعه خبردار گشته کار بالا رفتگان را باتمام رساندند
 ردید بانان دیگر شرر وار از جا چسته شعله آسا بهرسو دیده
 چراغ و مشعل بر افروخته سر رشته قلعه داری از دست نداده ببریدن
 رشتهای کمند قطع رشته حیات جمعی که در نیمه راه بودند نمودند

و چند تنان دیگر را بزدن حقه آتشبار سوختند چون وقت بالا برآمدن
 دلارزان مریاز حاجی مکراب که از همزمان درگاه آسمان چاه بود
 بدون تحقیق مال کار از راه خوشوقتی سراسیمه وار باران آنکه در
 رساندن خبر فتح دیگری برویقت نذايد تند تراز باد نسیم خود
 را وقت طلوع آفتاب صبح که حضرت خلد مکان بر سجاده بخواندن
 اوزاد مشغول بودند رساند و از دور شروع بتقدیم آداب تهنیت
 و مبارکباد نمود و از زبان نیروز جنگ و دیگر بهادران مورچال زبان
 بعرض مبارکباد کشود پادشاه مشغوف گشته اشاره بنواختن نوبت
 فرمودند و حکم طلب سواری و پرشاک خاص نمودند اکثر بندهای
 حضور بزبان و دست در تقدیم آداب تهنیت کوشیدند و عجب
 نشئه سرشار خوشوقتی بر روی هوا خواهان درگاه ظاهر گردید *

• ابیات •

نوید فتح و ظفر چون پادشاه رسید
 نوا عیش و طرب تا بمهر و ماه رسید
 ز صدمه گوش ملائک بر آسمان کر شد
 ز بس که نعره شایش رواه راه رسید
 شگفتگی ز تبسم بخنده منجر شد
 سخن گذشت ازان هم بقه قاه رسید
 بصحنی شده مشغول هر يك از طرزی
 که کیف شادی شان زون چون بگاه رسید
 یکی بجست که فال من ست آمده راست
 تمام شد غم دل حالت رفاه رسید

یکی بشروط که فردا است کوچ تا دهایی
توان بعرض چهل روز یا دو ماه رسید
یکی دراند پی ساربان خود قاصد
که خلعتی دهمت گر شتر پگاه رسید
یکی بگفت که پان بدوز ای ظالم
چپر شکانتم اینست چوب و گاه رسید
یکی سوار شد و رفت و گفت بانوگر
بیا اجین که خواهی به نیمه راه رسید
ز قلعه گولہ امتاک در همین اثنا
کشید ناله اجل کشته که آه رسید
چو غنچه جمع شده زیر لب بهم گفتند
چه بود این ز کجا از کدام راه رسید
چو گل بخفته یکی گفت شاک فتم است
چه خوب شد که برین مدعا گواه رسید
هنوز بر لب او بود این سخن که ز دور
گلؤلہ دگر آمد بیار گاه رسید
یکی به پشته برآمد که من به بینم چیست
بلند شد دوسه گامی بقعر چاه رسید
بخاست دیگری از جا که همچو باید دید
ازان وقوف گلؤلہ بقتل گاه رسید
مدبری بعقب رفت و دور بین طلبید
دید و گفت شکستی بدین سپاه رسید

دربین مکالمه بودند تا خبر آمد

که چشم زخم عظیمی بفوج شاه رسیده

روز دیگر از زبانی جاموسان ظاهر گردید که ابو الحسن تبلیص
کردار طوق طلا و قلاده مرصع و جل زربفت بآن سگ انعام نموده
رو بروی خود بستن فرمود بهر حال از سر نو عجب هنگامه و طرزه
آشوبی بر مردم لشکر رو داد و هر یکی یکسائه و عسرت احوال
گرفتار گشته بحر فکر مآل کار فرو رفته نمی دانست چه چاره
ساز مگر اطفال که گرد ملال از چهره حال خود بآستین بی نیازی
پاک نموده دامن خنده و بازی بر زده قطعه نصاب فرا گرفته بخاطر
خرسند و آراز بلند در مکتب بیغمی سر گرم و مشغول
خواندن بودند *

سخن را بود در تقارب قبول * فعوان فعوان فعوان فعول
آه است الله و رحمن خدای * مگر او کند رحم بر فوج شاه
رحیم ست و غفار آمرز کار * ندانم چه شد حصه این سپاه
شمار فلک چیست هفت آسمان * که از دود باروت گشته سپاه
تکلم سخن گو و قل حرف زن * ولی گاه با اشک و گاهی بآه
امین و متین محکم و استوار * چه دیوار این قلعه بی اشقباه
بود ارض و غیرا زمین آنکه شد * پر از مرده زبر و زبر در سه ماه
فختان عقب پاشه رجل پای * همه زخم خورده است در جنگ گاه
ریه شش قفا حیره و وجه روی * همه شد ز آسیب گواه تباه
ید و جارحه دست و حلقوم نای * خدا ز افت بان دارد نگاه
بعیر اشتر است و جرس چه درای * غنیمتش زن و برد از نیمه راه

رجل مرد و مرآت زن و زرج جفت * جدا گشته از هم دیگر سال و ماه
 کران عود و بریط ترنم سرود * شکست این همه محتسبی گدا
 ولی سنج جنگ است و مزمار فای * که در خواب بیدند کسی گاه گاه
 کلام و عبارت سخن شعر بیت * چو این قطعه خواندی بگرواه راه
 چون حکم گذدن سه نقب و رساندن بجوف برج و پای حصار
 نموده بودند کار پردازان این کار بعرض رساندند که نقبها بحصار
 رسیده و درین زودی کار بپیر کردن بارت و آتش دادن خواهد کشید *
 سابق اشاره برین رفته بود که خلک مکان از قاضی شایخ الاسلام
 در باب جوانزمین بیجا پور و حیدر آباد مسئله استفسار فرموده بودند چون
 خلاف مرضی جواب داد قاضی که از مدت شوق زیارت بیت الله
 در دل او راه یافته بود و بعد بهین آمدن این مقال استعفا قضا
 نموده احرام کعبه و حج بسته مرخص گردید درین اوان که قاضی
 عبدالله بدین خدمت مقرر بود روزی بعرض رساند که ابو الحسن
 مسلمان است و اطاعت حکم قبول می نماید و بسبب محاصره و جنگ
 که بمیان آمده هر روز جمعی از مسلمین هر دو طرف کشته میگردند
 اگر قلم عفو بر جریده اعمال ابو الحسن کشند بحکم الصلح خیر
 قتل و جدال بصلح منجر گردد مطابق شریعت غرنا نسبت بحال
 مسلمانان ترحم بیجا نخواهد بود در جواب چنان عرض بیجا اعتراض
 فرموده حکم نمودند که چند گاه در بناگاه بتنقیص قضایا مشغول
 بوده بمجرا نیاید چند بیت از قصیده که نعمت خان مشتمل بر
 شدائد ایام محاصره حیدر آباد گفته مشمی بشهر آشوب ساخته
 نوشته می شود *

✓ درین ملک خراب امروز کس دانست سامانی
 چو گنج افتاده اند اهل هنر در گنج ویرانی
 بدان حدی رسیده خلق را افلاس و نا داری
 که معنی هم ندارد این زمان حرف سخندان
 سپاهی هم بیدان قناعت میکند جولان
 ز شمشیر و سپر دارد دمی آب و لب نانی
 طبیب از علم طب در یاد میدارد همین معنی
 نباشد خوب تر از شربت دینار درمانی
 منجم را نشد غیر از فلاکت از فلک حاصل
 ز ضعف جوع بیدند قرص مه را گزده نانی
 ز بس عطار مشتاق است قوت لایموتی را
 بچشمش آتش و نان آید چو بنویسد اشنانی
 ز فکر مفلسی رمال از بس ریش خود کزده
 نموده با دودستی لویه اش را شکل لحدانی
 نباشد آن قدر درماید هم جراح مسکین را
 که بر زخم دل خود سرنگون سازد نمکدانی
 محاسب سال را بنوشت ماه روزه در دفتر
 برای آنکه معلومش نشد شوال و شعبانی
 ز حیرت گفت قاری من کجا میخوانده ام یارب
 نخواندم هیچ که لا تا کلو در هیچ قرانی
 شده خیاط همچون سوزنی از تنگ چشمیها
 همیشه چشم درون دامانش بر چوب احسانی

رسیده جان سپاری کار قبولی ز بی برگی
 برای سرخروئی چون ندارد بیدر بانی
 تنور آسا بخاکستر نهشته نابا زین غم
 که از افتادن نان بر سرش افتاد تاوانی
 درین لشکریمانم یا روم با خویش می سنجد
 نمانده در دکان بقال را جز سنگ و میزانی
 نه بپند روی نر حجام اگر آئینه بفروشد
 که یک مورد بساطش نیست غیر از چشم حیوانی
 زخامی میپزد سودا نمی یابد چو باورچی
 برنج و روغن و میرو پیاز و مرغ و حلوانی
 بگفتا کاغذی کو کاغذ رنگین ز پرکاری
 که پندارم کمالی سرخ از خشخاش افشانی
 ز گهزبایی یکی پرسید از روزت چه ماند آیا
 بگفت احوال اگر این است بهری ساعتی آنی
 صدای ماتمی از خانه برخاست پرسیدم
 چه شد گفتند در این خانه وارد گشته مهمانی
 ز جای غلغلہ شادی شنیدم گفت همسایه
 که شخصی دید شب در واقعه پر ارد انبانی
 یکی گفت ای خداوند کریم از حرمت عیسی
 برای ما فرست امروز همچو مائده خوانی
 یکی گفت ای خداوند بحق نوح پیغمبر
 برای قلعه گلنده بکن ایجان طوفانی

یکی می گفت بهر فرض دامن خلق کن یارب
 یهودی هندوی نصرانی گبری مسلمانی
 باهل حرف باید گفت اهل حرفه بسیار است
 بخاموشی ادا کردم سخن را لیست پایانی //

وسط ماه شعبان المعظم دو سه روز باران بشدت نازل شد و برای
 مردم لشکر وارد و رحمت الهی بزرگوار مبدل گردید خیمه نمازد
 که حباب وار در گرداب چهار موجه شادابی نمایان و چادر و سراچه
 بنظر نمی آید که از صدمه باد و باران پاره گشته از پا در نیامده
 باشد بغير از سبیلان ابرو خیمه سحاب که بطذاب باران محکم و
 سایه افکن غنی و فقیر بود باقی همه بآب و گل فرو رفتند و
 آفت عظیم وارد و لشکر پادشاهی رسید و محضت و سعی که
 در بر انداختن دهنده آسمان رفعت و پیش بردن کوچه سلامت نموده
 بودند همه از سیلاب آب و طغیان ناله که آب از سر مرحله گذشت
 و دیوار مرحله فرو نشست ضائع و باطل گردید محصوران قلیل
 القدر کثیر المقدار ذره وار از برزخهای حصار بر آمده فرصت و
 قابوی وقت را غنیمت دانسته مانند موج حوائج شه شیرهای آبدار
 برق کردار و نینزه و تیر سینه گذار بر سر مردم توپخانه و عمده مواجیل
 و کار خانجات آلات ناری و خاکی که هر یکی بحال خود در مانده و
 بفکر بلای گرداب آب فرو رفته بود غافل ریختند و نخل حیات بسیاری
 را از پا در آوردند سلیم خان حبشی که از تهور پیدشان اخگر نژاد
 خود را می گرفت ابتداء شعله وار از جا بسته بقصد مقابله آن
 کم فرصتان پرداخت بعد که دانست که صرفه کار در جان سالم

بدر بردن دست خویش را در مغاک انداخت و صف شکن خان که نسبت بدیگر شجاعان زیاده بدل و جان در تسخیر قلعه می کوشید بعده که عبد الرزاق خان لاری بر مورچال او رسید از آنکه پیشتر ازان بدو زخم کاری رسیده بود خود را میان زخمیها آب و گل آغشته انداخته جانبر گردید و جمشید که دائم دم از بهادری مینزد با وجود دست و پا زدن تاب صدمه دست برد آن بد سرشتان نیارده خود را کنار کشید بعده که آن سیلاب بلای ناگهان بر سر غیرت خان میر آتش رسید فرار اختیار نموده پناه بکوچه سلامت که از هم پاشیده بصورت دام بلا گردیده بود برد اگرچه آن را کوچه اسم با مسمی پنداشت اما از آنکه آن غار برای آن بیغار حکم گزر آماده بهم رسانده بود بمجرد رسیدن او بدانجا آن جماعه بد انجام بر سر او رسیدند و او را که بصورت مرده لا و گل آلوده گشته بود نشناختند و منجمه مردم عام بدام اسیری در آوردند درین ضمن افغانیکه سابق در جرگه نوکران شاه عالم بود الحال منجمه نوکران ابوالحسن است بر سر آن دل و هوش باخته وارد گردید او را شناخت و شکار مفت دانسته بمردم دیگر نشان داد و دست بدست کشان او را ازان غار بر آوردند همچنان سر برآه خاں عرف جلال چیله که از جمله محرمان قدیم الخدمت پادشاه بود با دوازه منصبدار دیگر گرفتار چنگل آن ناکسان درر از مرحله مرورت گردید بعده که خبر طغیان آب و شوخی طاعی پیشگان بعرض رسید فرمودند که حیات خان داروغه نیل خانه با هفتاد هشتاد نیل کوه پیکر آهن پوش میاه کفن بدوش خود را کنار ناله آب رسانده لشکر را گذرانده بمده

بها در آن جان سپار برساند اما با وجود رسیدن نیکان مقریت منظر
بر لب آب از بسیاری آب کاری ساخته شده تا ثلث شب حیات
خان با لشکریان در گرداب حیرت معطل و سرگردان ماند و نصف
شب گذشته بخیمهای خود مراجعت نمودند || بالجملة جمعی که
باسیری در آمده بودند همه آنها را بقاعه برد نزد ابو الحسن حاضر
ساختند ازینکه غیرت خان خود را بصورت میت بیجان ساخته
با از کمال وحشت خویش را باخته بعده که فدیله بتقدیر به
پیشاندیش رساندند اثر بقای حیات درو یافتند ابو الحسن دوسه
روز آنها را مهمان پذیرگشته تعمیر دل باغتهای آن جماعه نموده
غیرت خان را و سریراه خان را اسب و خاعت داده و دیگرانرا نیز
مخلع نموده باعزاز مرخص ساخت و سریراه خان را بانبار خانه
غله و ذخیره باروت خانه فرستاده گنجهای سربلک کشیده غله
را نمود بعده عرضداشت بخدمت حضرت خدیو زمان نوشته حاصل
مضمون آنرا زیانی نیز خاطر نشان جلال نموده برای رساندن مریضه
مع پیغام در خدمت مقریان درگاه آسمان بارگاه قسم به جاه و جلال
رب العباد و سر مبارک پادشاه داده بخدمت خلد مکان روانه
نمود - چون خبر رسیدن آنها بعرض مقدس رسید غیرت خان را که
هزاری دوسه سوار بود پانصدی با خطاب بحال داشتند و فرمودند
که تعینات بنگاله نمایند و در باب مروراه خان فرمودند که گریختن
کار غلامان است بعزل خطاب معاتب ساخته گفتند منصب ذات
آن کم ذات که چهار صدی بود بحال دارند - عرض داشت
ابو الحسن را نزد فیروز جنگ فرستادند که انتخاب آن را که اگر قابل

عرض باشد بعرض رساند - بعده که جلال برای پیغام ژبانی
التماس نمود فرمودند که ثلث از شب رفته پس پرده خلوت
آمده عرض نماید حاصل مضمون عرضداشت و پیغام که بعرض
رسید آنکه من خود را از جمله بند های جان نثار آن درگاه
میدانم اگر تقصیری ازین عاجز باختیار و بلا اختیار بظهور آمده
بسزای خود رسیدم الحال امید فضل و عفو دارم و التماس می
نمایم در صورتیکه قلمه بتصرف بندگان آن حضرت در آمد و
بخیریت مراجعت بدار الخلافت نمودند بدیگری این ملک
برهم خورد پایمال گشته را خواهند سپرد امید وارم آن بنده
من باشم چرا که هر امیری که در اینجا مقرر فرمایند زیاده از
محصل این سرزمین در وجه منصب خود و همراهان و دیگر
اخراجات ضروری ز حرکار خواهد گرفت تا از عهد آباد نمودن
این ملک که ویرانه گشته برآید و بنظم و نسق اینجا پردازد -
بر عالمی ظاهر است که هفت هشت سال باید که این بوم
که از روزد عساکر مسکن چند و بوم گردیده صورت آبادی بهم رساند
بنده هر آنچه بوکلی درگاه ملک بارگاه سلاطین سجدگاه میفرسانم وصول
آن متعذر خواهد بود اگر التماس عاجز قبول افتد بعد معاودت
هر منزلی که در سرحد این الکة محقر مضرب خیام گردد کرد
رویه تسلیم دیوانیان سرکار خواهم نمود و بعد هر بورشی که قدم مبارک
بپای حصار قلعه رسید کرد رویه طریقه نثار قدم مبارک میگذارم
این همه خدمات برای آن بجمامی آرم که زیاده ازین خونریزی
مهلانان نشود و چاه اشکر ظفر اقبال بیشتر ازین مدت محروم

از مال و عیال خود نباشند معینا اگر التماس بکنند درجه پذیرائی
نیابد و خواهند مدت دیگر تضييع اوقات بندگان عالي گردن نظر
بر رفاة مہار پانصد شش صد هزار من غله که جلال چیلہ سرکار در
انبار ذخیرہ دیدہ رفتہ بحضور ارسال دارم این مقدمات کہ از زبان
جلال بعرض رسید در جواب کلمات ناصواب و لغو فرمودند کہ اگر
ابو الحسن از فرمودہ و حکم ما بیرون نیست بعدہ کہ دست بستہ
حاضر شود یا سر و گردن او بستہ حاضر آوند آنچه تقاضای مرورت
ما باشد بعمل خواهد آمد و علي الرغم در خواست ابو الحسن
همان روز فرمودند کہ احکام بنام متصدیان برار مع گرز برادران صادر
شود کہ پنجاه هزار خریطہ کریاس بطول دو درعہ و عرض یک
درعہ دوختہ با گاوسوت و دیگر مصالح قلعه گیری را روانہ حضور
سازند کہ از سرنو خندق انباشتہ شود و سامان یورش سرانجام یابد
از شنیدن این حکم بعضی ہرزہ دربان بزدن آذرند کہ ای وای
مدت باید کہ باز سرانجام خریطہا پر کردن خندق پرودی کار آید
کلشکی التماس ابو الحسن بدمال در باب ارسال غلہ شرف قبول
می یافت تاہم وسیلہ بقای حیات ما می گردید و ہم همان
جوالہای غلہ بکار پر نمودن خاک و انباشتن خندق می آمد
خرد و بزرگ لشکر بہ بحر فکر فرو رفتند مگر اطفال فارغ از ہجوم
ملال و نکال روزگار بفرغ بال در خواندن نصاب درین بحر اشتغال
داشتند *

* شعر *

فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن

باز در بحر وصل شد موج زن آب حیات

خامنه من خضر راه شوق شد در رهبری
 چار موج بحر خوش موج است کر بشمیری
 بسکه برهم خورد دنیا جملگی بر باد رفت
 امر کار و قول گفت و فعل کرد و اسم نام
 رسم دادن از جهان رفت و گردن مانده است
 اجر مزه و عشوه ناز و غم تاران دین و ام
 بی سرو پا گشت لشکر آنقدر کز یاد رفت
 نوم خواب و مشی رفتن بعد دوری خطوه گام
 خان دمان کو تا کسی داند که اینها نیز هست
 جذب پهلوی جبار همسایه نگهبان سطح بام
 زنده مسکه دهن روغن قطن پنبه صوف بشم
 مانده است از خوردن و پوشیدن ما محض نام
 عام و حول و حجه سال و اسدوع هفتة شهر ماه
 منقضی در قحط و بیماری و سخت شد تمام
 سبت شنبه جمعه آدینه احد یکشنبه است
 ایلک از کلفت بد نم این کدام است آن کدام
 نیست غیر از حسرت و اندوه ما را هیچ کار
 غدوه بکرة بامداد و فجر و مغرب صبح و شام
 لون رنگ و ریخ بوی و باد و غین و غیم مریخ
 زرد و منتان تذوونا خوش کس چه گویند و السلام

نوزدهم شعبان از زبان کار فرمایان زیر حصار بعرض رسید که بعد
 فراغ کار نقابان تیز دست مردم توپخانه باروت را به حفرهای بروج

مذنبه ناری که مراد از مدد نقب باشد پر کرده اند برای آتش دادن چشم پر راه حکمت فرمودند که اول آن جماعه که در موضعالاستقامت دارند بشهرت یورش و اظهار تهوری اطراف حصار نعره های وهوی بپادرازه بلند سازند تا محصوران دایم باخته خبر یافته کنار برج و حصار مانند کنگره کوکبار فریاد آیند بعد در نقبها آتش زنند از آنکه عبد الرزاق لاری و دیگر محصوران ازین ماجرا اطلاع یافته در پیدا و تفحص نمودن راه نقب کار دست بسته بکار برده درین فرصت چند روز بمعی و تردد بمیاد مکان مقابل نقبها را پیدا نموده بدست یاری سنگتراشان جلد پیشه و بلنداران چابک دست دست خالک و سنگ مقابل آنرا برآورده باروت یک نقب را مع فتیله آن دزدیده بر آورند و از دو نقب دیگر قدری باروت بدست آورده آنقدر آب در هر دو نقب انداخته بودند که خاطر آنها از ضرر پریدن برج و دیوار برای مردم آن طرف حصار باز جمع گردید و در انحالت صدای دار و گیر مدد زان قلعه گیر بلند گشت و جمعی بالای حصار برآمدند کاربرد ازان توپخانه که چشم پر راه بالا برآمدن آن جماعه بودند بچشم اشاره آتش زدن یک نقب نمودند بمجرد آتش دادن از آنکه بیشتر باروت طرف قلعه نشینان از آب ضائع گشته بود و باز دزدیده بودند وقت پریدن برج حدت قوت باروت طرف مردمان پادشاهی زیاده کار خود ساخت و در طرفه العین بیشتر از عمل توپخانه و تفنگچیان مرحله و تماشاگران و سپاهی که مستعد یورش بودند سوختند و سنگریزهای آدم ربا آمدند و جمعی کثیر که قریب بعد سال هجرت آن سال تعداد ایشان

میر سید همدم خواب عدم گردیدند از انجمله جمعی از مردم نامی
 بکار آمدند و معدودی چند از آن طرف نیز نقد حیات در باختند اگرچه
 بهادران مرحله برای یورش چشم بر راه پدید آمدن رخه و راه یورش
 و برخاستن حجاب دیوار بودند اما قضیه بر عکس رود چنان
 و اوایلای کشته شدن و زخمی گردیدن و دست و پا باختن مردم کاری
 کار طلب بلند گردید و گرد و غبار دود باروت و افتادن برج طرف
 مردم پادشاهی پیش نظرهای مبارز بهمشگان گرفت که مردم قلعه
 فرصت وقت را از دست نداده خود را با حرهای جان ستان
 چون بلای آسمان از بالا رسانده آفت جان باقی ماندگان مرحله و
 عمده توپ خانه گردیده مورچاها را متصرف شدند بعد عرض حکم
 تنبیه و اخراج آن گروه بد مال نمودند و بعد معی بسیار که جمعی
 از هر دو طرف کشته و زخمی گشتند مورچاها قائم گردیدند هنوز
 جا گرم ندموده بودند و تحقیق تعداد جانبازان در میان بود که
 نقب دویم را آتش دادند و چندین هزار سنگ خرد و کلان چون
 طائوران هوا باوج سما بر آمده بدستور سابق پیشتری بر سر مردم
 پادشاهی فرود آمدند فریاد و غوغای کشتگان و زخمی گشتگان بر اوج
 سما رسید و مضاعف شمار سابق که تعداد آنها بعدد حروف غوغا
 موافقت می نمود ضائع و تلف گشتند از آن جمله بعضی عوض
 جان دندان و دست و پا بیاد داده بودند و او و یا کنان می گفتند
 باز روی سنگهای گران بها پدای حصار حیدر آباد آمده بودیم و
 دندان طمع بر الماس و یاقوت تیز نموده آرزوهای دیگر بسیار داشتیم
 نمی دانستیم که از ضرب سنگ دست و پا و دندان طمع بر باد

خواهیم داد جمعی بادل زار و سروها شکسته میفالیانند که هرچند
 مر بسنگ و سنگ بر سر می زنیم ابو الحسن سنگ دل دل از حصار
 گلکنده بر نمی کند در قیامت دستهای ما و دامن او در محصوران
 خیره مر بار دیگر بشوخی پیش آمده مانند پاچوج و مابوج از
 عقب حصار بر آمدند و خواستند که در مرحلهای اطراف حصار
 که از سعی بهادران شیرشکار در انتظار مدت شش ماه تیار گشته
 بود رحل اقامت ورزند غازی الدین خان بهادر فیروز جنگ
 با دلاوران رزم جو و شیر دلاان شعله خور حیدر به تذبذب آن جماعه
 پرداخت و بیکار آتشبار از هر در طرف و کنار بر روی کار آمد و دران
 زن و خورد نیز جمعی بکار آمدند و طرئه حشرگاه پر وحشت بر پا
 گردید عدد کشتگان مردم پادشاهی آن روز نیز بشمار عدد حشرگاه
 موافق آمد باوجودیکه فیروز جنگ دران جنگ تردد رستمانه
 بظاهر آورد علاج شرخی آنها نتوانست نمود بعد عرض رسیدن
 این خبر آتش غضب سلطانیه شعله در گردید و حکم طلب سواری
 فرموده بانوج قاهره رکاب با برکاب در آوردند و امیران جلالت
 شمار شیرشکار اطراف پادشاه گردون قرار جمع آمدند و خسرو رستم
 جنگ چون آفتاب عالم افروز بر تخت خورشید شمع سوار گشته
 اصلا اندیشه بازیدن گوله توپ و تفنگ نه نموده فرمودند سواری خاص
 بمکان گوله رس برده بهادران رزم جو و دلاوران شعله خور بی باکانه قدم
 بمعرکه کارزار گذاشته بیورش بردارند باوجود رسیدن گوله و پیریدن
 دست یکی از خواص نزدیک تخت روان بالکل اندیشه و دسواس
 هراس بخاطر راه نداده شجاعت و تهوری که دران روز زان پادشاه

عدو سال سکندر اقبال بظهور آمده اگر افروسیاب در خواب میدید زهره
 اش آب می گردید و از فیروز جنگ و دیگر بهادران مبارز پیشگان
 تردد رستمانه در رکاب پادشاه کشور ستان بظهور آمد و هیچ نمانده
 بود که آب تیغ فوج دریاموج از سر حصار قلعه نشینان بگذرد و
 وجود محصوران را بباد فنا دهد درین حالت باد و باران بی محل
 محل تردد مبارزان کشور کشا گردید و سلطان فصل بر شکل بقصد
 کوهک قلعگیان چتر ابر بر سر داشته علم گرد و باد بر امراشته کوس
 رعد بلند آوازه ساخته باقیان محاب آب رفتار و صدای تزلزل
 افزای برق قطره زنان از گرد راه رسیده اطراف فوج پادشاهی را فرو
 گرفت و از هر طرف کوه کوه سیلاب کوه ربا بجنبش در آمد * نظم *
 بر آمد یکی میخ از تیغ کوه * بغرید غریدن با شکوه
 بجنبش در آمد زمین و زمان * تو گفتی بخواهد پریدن جهان
 چو باران نیشان بپذیرد تیر * تو گفتی شده پاره ابر مطیر
 وزان سو برین لشکر تیز چنگ * ز قلعه همه گوله بارید و سنگ
 و مقدمه کارزار بجائی رسید که مردم پادشاه عالم ستان بر گردیدند
 و آنها خیره تر گشتند و آب از سینۀ اسپان گذشت و قابوی تردد
 نماند و از شدت بارش و صدهای سیلاب پای دمدمه فلک اساس
 یکل فرو رفت و پرده نشینان چهار یزد حصار فرصت وقت را
 غنیمت دانسته از قلعه بر آمده بیباکانه بر مورچال ریختند و توبه‌های
 ازدها پیکر که بسعی بسیار و خرچ مبلغهای خطیر بالای دمدمه
 برده بودند با سانی متصرف شدند و هر چه توانستند برداشته بردند
 و آنچه برداشتن آن متعذر بود میخ زده نابود ساختند و چوبهای

کمان که با چندین هزار جوال بر از خاک بیخروج میلههای خطیر و
 مشقت بیکران دفعه ثانی در خندق انداخته شده بود آن دیو
 خصالان در نژاد چون مال یغمان دست بدست از خندق برآورده
 دست برد نمایان بر روی کار آورده بقلعه برده مصالح مسدود
 ساختن رخنه که از پریدن یرجها بهم رسیده بود ساختند و بزبان
 حال میگفتند *

* مصرع *

چه خوش بود که برآید بیک کرشمه دیوکار |

اگرچه نالههای عمیق حائل فوج دریا موج گشته بود اما اکثر
 بهادران همراه نیروز جنگ و پای رکاب کمی فیاورده در دریای لاوگن
 غوطه زنان ثبات قدم رزیده داد تهوری داده حملهای مرد ربا
 می نمودند لیکن فائده بر روی کار نمی آمد - نیل قیمت چهل
 هزار رپیبه از جمله فیلان خامه که در سواری همراه بود از رسیدن
 گولگ توپ و صدقات باد و باران از پا در آمد عطار قضا کیفدان
 بلا ناگهان بگردش در آورده همگنان را تکلیف نشسته سرپای
 می نمود هرکه یک جوز گولگ بندوق خورد فی الحال از خود رفت و
 هرکه نخم خشخاش ساچمه تدارک کرد هرچند کیفش کم بود اما
 خوب میرهید و از هر برج که صدای قهقهه توپ بلند میگشت
 عالمی را زیر و زبر می ساخت و از آواز زیر و بم تفنگ در آمد
 هر صدای زنبورک و رام چنگی نو آغاز که بجای چنگ و زور بواخته
 می شد صوفی مشربان بزم رزم را مست باد و بلبلجودی ساخته
 برقص بلا می آوردند درین ضمن عجب مفازعت میان هم رودان
 یکی گفت که ایا برج افتاده کدام است دیگری در جواب برآفت

که نمی یبغی دود باروت پرد حجاب گشته و بسان ابر تیره پیش روی او را گرفته و هوای ریزش باران علاوه آن گشته برج شکسته و سالم چگونگی فرق توان نمود یکی از روی غضب گفت که یاران از شدت باد و باران کور گشته اند و نمی بینند چو بها و جواهرهای خندق را برده بالای هم چیده راه رخنه را بصورت دیوار نمودار ساخته اند آن یکی از روی تعجب دست حیرت برهم سائیده میگفت که چگونه درین زودی دیوار افتاده را بدین عظمت درست نموده اند تا آنکه گفتگر بدشنام انجامید و کار بمقابله خانه جنگی کشید و بمرتبه برهنه زد که مخالفان از مشاهده آن خنده کنان آفرین گفتند و مصالحان از هر گوشه و کنار دویده میانجی دفع فساد تازه گشته در تفحص دوز بین افتادند اما چون شام شد تحقیق آن مجبول نزد مجبولان نامشخص ماند و عدده تنقیح آن بصبح افتاد و لشکر بجای خود آرام گرفت * * بیت *

دگر روز چون گنبد لاجور * برآورد و بنمود یاقوت زرد

روزی دیگر پادشاه کشور سدان غازی با همه اعیان سلطنت بقصد آنکه نقب میوم را بحضور خود آتش داده یورش فرماید سوار می فرمودند *

* بیت *

بتوسن نشسته شه پر شکوه * چو خورشید بخشنده بالای کوه

در افتاد دریای لشکر بموج * چو ماهی نره پوش گردان فوج

زمین جمله گردید صرف غبار * ز خون یلان شد حجاب آشکار

امیران همه جا بجا دور شاه * بنوعی که انجم بود گرد ماه

ز گل در بهاران سپه بود بیش * رای همچو غنچه همه سر به پیش

یکی سرخ پوشیده اما ز بیم * (خش زرد و خیره شده با غنیم
 یکی غنچه سان گرز انراخته * ولی همچو گل رنگ را باخته
 کجک بر کف و لبها می نمود * چو ماه نو از آسمان کبود
 بحکم خسرو انجم سپاه هر چند خراستند بذقب سیوم آتش زند
 در نگرنت در پی تحقیق سبب آتش نگرنت آن امتدادند اما چندانکه
 کم و کاه نمودند فکده نه بخشید تا آنکه از زبان جاسوس راست گفتار
 بر سر کار اطلاع یافتند و ظاهر شد که محصوران باروت آن را پاک رفته
 فتنه آن را بریده برده اند لهذا از خیال آن جست و جو باز آمده
 تهیه یورش بروز دیگر موقوف داشته بخیمهای خود مراجعت نمودند
 بلکه چون دران تردد بغیر روز جنگ در زخم نیر رسیده بود و جمعی
 دیگر زخمی گشته بودند بجای فیروز جنگ سرداری فوج و
 اختیار تردد تسخیر قلعه بپادشاه زاده محمد اعظم شاه واگذار شدند *

چند روز عدم و وجود ابو الحسن را یکسان دانسته ارکان سلطنت
 بمعرض رساندند هرگاه شهر و معمرهای مشهور نوح حیدر آباد
 بمصرف پادشاه کشور ستان در آمده باشد ابو الحسن سوخته اختر
 که ستاره طالع او روز بروز در زوال احتراق است تا چند روز
 به پناه حصار دست و پای احاطه خواهد زد گو که چند روز دیگر
 پاره نشین باشد و دیوانیان کفایت شعار و حکام آباد کار و ارپا
 عدالت جابجا منصوب نموده حکم نمودند که دارالنجهد حیدر آباد
 در دفتر و احکام مینوشته باشند و عبدالرحیم خان بیوتات را برای
 احتیاط و احتساب شهر مقرر نموده فرمودند که بعضی رسم کفار و
 بدعتهای دیگر که ابو الحسن بیدین رواج داده از شهر بر طرف

سازند و بتخانها را مسمار نموده مسجد بنا نمایند *

حکایت غریب آنکه صف شکن خان پسر قوام الدین خان
باربود آنکه بدل و جان خلاف دیگر اهل ایران در تسخیر قلعه
کدو جهد تمام داشت چنانچه روزی یکی از فضلاى ایران که همدم
و مصاحب او بود گفت که جمع کثیر از موسنان و صالحان
و مادات صحیح النسب و فضلا درین قلعه محصورند و این همه
معی و تسخیر قلعه و خرابی محصوران و بیناموسی عیال و
فرزندان آنها می نمایند او در جواب گفت که اگر امام حسین
خود درین قلعه است در تسخیر این قلعه خواهم کوشید و این
کلمه خیمه بخیمه از زبان او انتشار یافت معینا بسبب نفاقی
که میان همچه شان می باشد و از اثر آن کلمه لغو بتهمت اتفاق
با محصوران و دیگر بدنامی که شرح تفصیل آن طول کلام دارد
منضوب گردید و چند روز از نظر اعتبار انداخته بلکه مقید ساخته
اموال او را بضبط در آورده باز قام عفو بر جریده اعمال او کشیده
بخدمت پیر آتشی که بصلابت خان و دیگر دل باختگان
تجربز شده بود و از قبول ابا می نمودند و کار توپخانه از فائز
بی استقلال ابر بود فرمودند - آری گفته اند * * بیپ *
کسی در مقسم اقبال و ادبار * بغیر از قدرت حق نیست مختار
یکی را ساخت با توفیق دم ساز * به پیش آرد سرفرازی سرار از
یکی را بی سعادت کرد بد نام * که پستار رو تو ناکامی تو نا کام
سر رشته سخن نعمت خان که بتغیر کم و زیاده بعضی فقره
فامه اسب بگذارش آمده از ملاحظه طول کلام بدینجا رسیده منقطع

ساخته بتحریر باقی سوانح تسخیر قلعه پرداخته با تمام میرسانده
 چون اکثر نوکران ابو الحسن رجوع بجناب بادشاه عالمیان مآب
 آورده بمناسب مناسبت و عطای خطاب عمده و نقاره و اسب و فیل و
 جواهر که بتوضیح تفصیل آن نمی پردازد بلند آوازه گشتند و شیخ
 منهاج را بسبب شهرت آنکه او دوازده رجوع بشکر پادشاهی
 دارد ابو الحسن مقید ساخته خانه او را ضبط نموده یوک و از ایشان
 سواى عبد الرزاق لازمی که مخاطب بمصطفی خان بود و عید الله
 خان پنی افغان با ابو الحسن نمادند لغایت اواخر شوال که سران
 از محاصره قریب هشت ماه باشد بدل و جان از طرف ابو الحسن
 می کشیدند و شرط جانفشانی بتقدیم رساندند آخر کار عبد الله
 خان نیز خفیه با ارکان سلطنت حضرت خلد مکن به پیغام و پیام
 دمساز و همراز گشته وعده افتتاح دروازه بردوی لشکر پادشاهی
 بمیان آورد و مکرر برای عبد الرزاق لازمی فرمان و قول شش هزار
 شش هزار سوار با عذایات دیگر پادشاهی رفت از قبول ایا نمود بلکه
 آن بی ادب و فاکیش ملاحظه آبرو و جان خویش نموده فرمان
 مرسله پادشاه را بر سر پرچ مورچال خود بمردم لشکر نموده از روی
 بی ادبی تمام که بتحریر تفصیل آن قام را رنجه نمی دارد پاره
 نموده انداخت و زندانی جاموس که فرمان پیغام استمالت آورده
 بود جواب داد که این جنگ بلا تشبیه بچنگ کر بلا میماند
 عبد الرزاق امیدوار است که تا نفس باقی ست در جرگه بیست و
 دو هزار سوار که با اهل بیعت نموده آخر تیغ بر روی آن شهید کر بلا
 کشیدند در نیاید بلکه منجمه هفتاد و دو تن سرخروئی دنیا و آخرت

حاصل نیامد - اگرچه بعد عرض رسیدن از روی اعتراض ظاهری فرمودند
 زهی بدبخت لاری بازاری اما در باطن نظر بر پاس حق نمک او
 آفرین گفتند چنانچه نتیجه انتهای سرانجام کار نمک حلالی او
 آنچه بظهور خواهد آمد بزبان قلم خواهد داد - هرچند باوجود
 ترددات نمایان بهایان که در یورش بظهور آمد و مکرر انباشتن
 خندق از چندین هزار خربطهای پراز خاک و خس و خاشاک و
 انداختن هزاران چارپای مرده و آدمها که از قسط و وبا مرحله پیمایی
 سفر آخرت می گردیدند و در یورش و مرحله بکار می آمدند
 و مکرر بعد بالا برآمدن دلاوران جان نثار که کار بمفتوح گردیدن قلعه
 می رسید باز از سبب خبردار گشتن محصوران راه دشوار رفته را
 باسانی طی نموده جان شیرین را بتلخی ناکامی بباد مبدادند
 کاری ساخته نشد و قلعه بدست نیامد - اما آخر اقبال عالمگیر
 پادشاه غازی کار خود ساخت و بعد محاصره هشت ماه و ده روز
 بلا تردد تیغ و سنان چنانچه بمعرض بیان می آرد بتصرف مبارزان
 کشور کشا در آمد و ابو الحسن سوخته اختر مقید گردید *

ذکر سوانح سال می و یک جلوس عالمگیر پادشاه

مطابق سنه هزار و نود و هشت هجری

اواخر ماه ذی قعدة شروع سال می و یک از جلوس مطابق
 سنه هزار و نود و هشت هجری بسعی روح الله خان که بواسطت
 رفعت خان افغان پنی بوسل و پیغام با عبد الله خان پنی نوکر
 معتبر ابو الحسن که صاحب اختیار دروازه مشهور بکهرکی بود
 ساخت بمیان آمدن پاسی از شب مانده روح الله خان و مختار خان

و رستم خان وصف شکن خان و خواجه مکی که بخطاب جان
 نثار خان در جلوه‌ی تودن یورش‌ها سرمرازی یافته بود بدستیابی
 زینلهای آسمان رفعت بالای دمدمه و راهبانی اطراف که از قلوب
 توبها شکست و ریخت بهم رسانده بود باشاره عبد الله خان پنی
 داخل حصار شدند - و پادشاه زاده محمد اعظم شاه با فوج خود
 طرف دروازه آمده چشم بر راه فتح الباب گشته بر نیل ایستاده
 بود - درحالی که بهادران قلعه گیلر خود را بدروازه رسانده به بند
 و بست نشاندن مردم و کشادن دروازه پرداختند و صدای مفتوح
 گشتن قلعه بلند گردید عبد الرزاق لاری اطلاع یافته فرصت بستن
 کمر و زین نمودن اسب ذبانه از راه جوهر شجاعت و تهور ذاتی
 و حق نمک بیکدمت شمشیر و بدست دیگر سپر گرفته بر پشت
 اسب چار جامه سوار گشته خود را با ده دوازده نفر مقابل فوج
 پادشاهی که تا بمقابل رسیدن دروازه را نموده بودند و سیلاب فوج
 پادشاه کشور کشا تمام قلعه را فرو گرفته بود رسید باوجود آن دران آشوب
 رفقای عبد الرزاق نیز متعرق گشتند خود را مانند قطره که بدریا افتد
 یافده که با خورشید همسری نماید بر فوج زد و از راه جلالت و تهوری
 که بعقل راست نباید مردانه وار دست و پا زده فریاد میزد که تا
 جان دارم نثار راه ابو الحسن خواهم نمود - و هر دم قدم پیش
 گذاشته مقابل هزارها که شمشیر برو میزدند باخون خودش دست
 بازی می نمود - آنقدر زخم شمشیر و سنان بروی زدند که از کانه
 سر گرفته تا ناخن پا زخمهای کاری بی شمار بدو رسید - اما چون
 اجل او فرسیده بود تا دروازه قلعه ازک از پا در نیامده جنگ کذل

میرفت و زنده زخم نقطه بر چهره او رسید بعده که پوست پیداشانی
پیش چشمها و بینی او در گرفت بلکه بر چشم هم یک زخم کالی رسید
و در تمام بدن زخمهای ستاره شمار پدید آمد و اسپ هم زخمهایی
بیشمار برداشته می لرزید عذاب اسپ را باختیار اسپ گذاشته خود
را بخون داری تمام بالایی اسپ نگاهداشت تا آنکه اسپ او را بباغی
که در نواحی ارک موموم بداغ نگین بود پهای درخت نارچیل کهن
سال رسانید و او بانگلی آن درخت خود را از اسپ انداخت تا آنکه
صبح روز دوم جمعی از مردم حسینی بیگ را بآن همت گذار
افتاد بنشان اسپ و علامات دیگر تشخیص شخصیت او کرده از راه
مرور آن نیم ساعه در خون غلطیده را با اسپ و یراق بر چهار
پایه برداشته بخانه او رساندند و مردم او خبر یافته بالتیام جراحتهای او
پرداختند این شمه از جوهر شجاعت ذاتی او نوشته شد باقی ذکر
انتهای نملک خلایق آن بهادر شمر نبرد انشاء الله تعالی بگزارش
خواهد آورد *

بآنچمله بعد که از صدای دار و گیر به ابو الحسن برگشته اخگر
خبر رسید و آواز جرز و فرغ اندرون و بیرون بلند گردید ابو الحسن
بتسللی خدمت محل کوشید از همه بحالی طلبیده و دایع خواسته
با دل باخته خود را جمع ساخته بدیوان مکان خاص خود برآمده برمسند
تمکین خویش نشست و چشم بر راه مهمانهای ناخوانده داشت چون
وقت طعام خوردن او رسیده بود برای طعام کشیدن تاکید فرمود
بعد از آن که روح الله خان و مختار خان با نام بردهای دیگر رسیدند
بر سلام علیک زبانی بر همه سبقت نموده وقار سلطنت را از دست

نداده جواب سلام همه را باظهار خود داری و تعظیم داده بهر کدام
از راه گرم جوشی و فصاحت کلام متکلم گردید. آری عقلای تجربه کار
گفته اند هرگاه صاحب ثروتان برگشته اختر را باخیل حوادث ایل
و نهار سرور کار پیکار رو نماید و مقابل حمله فلک غدار جفاکار مردم
آزار کار بکار زار کشد حوصله بردباری از دست نداده بجز خفتن رضا
و حصار تسلیم چاره کار نجویید * نظم *

یا تیر قضا سپر نجویید هشیار * بالجمله بتقدیر چه صحرا چه حصار
خفتن رضاگزین و حصار از تسلیم * باخیل حوادث چو بیدقت پیکار
تا اثر صبح باهم صحبت بی نفاق داشتند چون بکارل خبر طعام
کشیدن آورد از امر اذن خبز خوردن خواسته تکلیف هم نداشت شدن
بمیان آورد بعضی بی مردمان ملاح در ماذون ساختن نمی دادند
باز مغلیه مضایقه نموده مرخص ساختند. مختارخان بایک دو کس
شریک خبز خوردن گردید. روح الله خان در یافته از روی تعجب
پرسید که این کدام رقت طعام میل نمودن است. ابو الحسن مطلب
سوال روح الله خان در نیافته یا عمدا در جواب گفت وقت خیز
خوردن من هدین است. روح الله خان گفت میدانم اما در
تعجبم که درین حالت تشوش چگونه رغبت به طعام خوردن
می نمایند. ابو الحسن جواب داد که موافق طریقه جمهور است
که میگویند اما اعتقاد من بخدای که مرا و شاه و گدا را آفریده است
و در هیچ وقتی و حالتی نظر لطف از بدد خود باز نمیدارد و
رزق مقصوم او بار میسرساند اگر چه جد پدری و مادر بی بزرگانم مدام
برناه و آبرو گذرانده اند اما چند گاه تقاضای مصلحت پروردگار

من درین بود که مدت پانزده شانزده سال من بلباس فقیری گذراندم باز که نظر فضل او بر من عاجز انتاد بی آنکه مرا تصور آن هرگز بخاطر گذشته باشد یا دیگر را شان و گمان آن باشد در فرصت ساعت واحد مانده سلطنت برای من آماده ساخت الحمد لله هوس و آرزوی در دلم نگذاشت لکها بخشیدم و کرورها بصرف در آوردم الحال هم که مراد مکافات بعضی اعمال ناشایسته که از من در ایام سلطنت سرزده نظر لطف از من برداشته باز شکر می نمایم که زمام اختیار مرا که امید زیست چند سال معدود مانده بدست مثل عالمگیر پادشاه دیندار داد *

مر ارادت ما آستان حضرت دوست

که هر چه بر سر ما می رود ارادت ارست

القصة بعدة که اسب سواری طلبیده با مالهای مروارید که در گردن داشت باتفاق امرا سوار گردید - چون پادشاه زاده محمد اعظم شاه بر دروازه آمده حیمه مختصر زده فروز آمده انتظار می کشید نزد او حاضر ساختند - ابوالحسن باظهار بشاشت ماله مروارید که در گردن داشت بر آورده نذر گذراند - شاه قبول نموده دست لطف بر پشت آورده یتسلی و دلای آن بر گشته اختر پرداخته بخدست پادشاه جهان ستان آورد - حضرت خلد مکان نیز با او سلوک که در خور سلاطین خطا بخش جرم پذیر می باشد نموده باعزاز نگاه داشته بعد از چند روز چنانچه بزیان خاصه خواهد داد بدون آنکه تکلیف ملازمت بفرمایند روانه دولت آباد ساخته فراخور احوال ضروری از خوراک و پوشاک و خوشبوئی که بفراغ بال

تواند گذارند مقرر فرمودند - بعده که روح الله خان و دیگر متصدیان
 ضبط تفحص اموال ابو الحسن و دیگر نوکران عمداً از پرداختن
 و بر حقیقت برآمدن عبد الرزاق مقابل فوج پادشاهی و برداشتن
 زخمهای بیشمار اطلاع یافتند او را در حالتی که از خون خور
 نداشت و رمقی باقی داشت برداشته نزد روح الله خان آوردند -
 همینکه نظر صف شکن خان برز انتقام بفریاد آمد که این همان
 لاری ناپاک بی ادب است سر او را بریده بر سر دروازه باید آویخت
 روح الله خان گفت - مرده که اصلاً امید حیات او نیست بلکه
 بردن از صورت درز است - حقیقت او را عرض نمودند همین که
 حضرت خلد ممکن برآمد گذشت جرأت و جلالت و انتهای شرط نمک
 حلای او اطلاع یافتند از راه انصاف و قدر دانی حکم نمودند که
 دو جراح نرنگی و هندی از حضور برای علاج او آوردند و حقیقت
 زخمها و امید بقای حیات او روز بروز بعرض رساندند - و روح الله خان
 را بحضور طلبیده فرمودند که اگر ابو الحسن مثل عبد الرزاق
 لاری یک نوکر دیگر نمک حلال میداشت در تسخیر قلعه زیاده ازین
 صرب اوقات بایست نمود - بعده که جراحان بر زخمهای او اطلاع
 یافتند بعرض رساندند که قریب هفتاد زخم او بشمار می آید
 هوای آن زخم بالای زخم بسیار دارد که بشمار نمیتوان آورد - اگرچه
 یک چشم او از زخم محفوظ مانده اما شاید بغیر هر دو چشم او آفت
 برسد باز برای علاج و تیمارداری او تاکید فرمودند بعد تقضای سیزده
 روز بعرض رسید که عبد الرزاق چشم و نموده بلکنیت زبان حرف
 نمیزند و امید رو به بهی دارند - حکم نمودند که از طرف ما بدو پیغام

رسانند که ما تفصیلات ترا بخشیدیم پس هر کلاں عهد القادر نام خود را
 بادیگر پسران که قابل صلاح است بپایند بفرستد که بمنصب سرفراز
 یابند و از طرف پدر نیز تسلیحات و نفوذ تصدیقات و عطای منصب
 و دیگر عنایات بجا آرند بعد از آن پیغام سرایا اطف و فضل پادشاه
 خط بخش جرم پذیر بآن بهادر نمک حلال بی نظیر رسید بکنت زبان
 بعد تقدیم آداب شکر قدردانی جواب داد که هر چند این جان سخت
 تا حال بر نیامده اما بدین حال امید حیات داشتن خیال محال
 معذرا اگر حق سبحانه و تعالی باظهار کمال فضل و قدرت خود مرا
 حیات دوباره بخشد با این دست و پای باخته بتقدیم رساندن مرا هم
 نوکری متعذر و بعد از اینکه نوکری هم نتوانم نمود کسی که بمنک
 ابو الحسن گوشت و پوست بدن او پرورش یافته باشد نوکری
 عالمگیر پادشاه نمی تواند کرد - بعد عرض رسیدن این مقال در ظاهر
 قدری اثر ملال بر چهره پادشاه معلوم گردید اما از راه انصاف
 آوردن گفته فرمودند بعد صحت کامل حقیقت او بعرض
 رسانند - و از جمله اموال او که پیشتر بی بکادته تاراج رفت و
 قدری بتصرف متغلبان در آمده بانی را بدو بخشیدند تقمه ذکر او
 بر محل بذکر خواهد در آمد *

آنچه از اموال ابو الحسن بعد تفرقه بضبط در آمد شصت
 و هشت لک و پنجاه و یک هزار هون و دو کروز و پنجاه و سه
 هزار روپیه که تخمینا زر شش کروز و هشتاد لک و ده هزار روپیه
 باشد سواى جواهر و مرصع آلات و ظروف طلا و نقره بعرض رسید -
 و جمع دامی یک ارب و پانزده کروز و سیزده لک و کسری دام در

دفتر ثبت گردید - تاریخ فتح میر عبد الکرم که درین تردد
مخاطب به ملتفت خان شد و آخر خطاب میرخان سرافرازی یافت
و از مستعدان حضور گفته می شد (فتح قلعه گلکنده مبارکیان)
گفته گذراند پسند افتاد //

و بتجویز حقیقت اصل قلعه گلکنده و توصیف استحکام او
و خوبیهای آن شهر و لطانت آب و هوای آن سرزمین و حسنهای
نمکین سبز فام و میر حاصلی آن سرزمین اگر بدان از سر رشته
سخن باز میدانم مجمل می نگارم که قاعه خام گلکنده بنا کرده
جده و آنای راجه دیورای است که سلاطین بهمنیه بعد می
بسیار بتصرف اسلام در آوردند بعد برهم خوردن سلطنت بهمنیه
چنانچه در جلد ثالث که بذکر سلاطین دکن و بیست و یک
صوبه هندوستان پرداخته انشاء الله تعالی باتمام رسد مفصل
بگزارش خواهد آمد - سلطان محمد قلی نام مخاطب یقطب
الملک از امرای سلاطین محمد شاه بهمنیه که حکومت گلکنده داشت
بعد ملوک الطوائف گشتن موجب دکن بطریق تسلط فرمانروای
انجا گردید - قلعه خام احداث کرده راجه دیورای را که بالای تپه
کوه بون پخته ساخت بعده که بچند واسطه نوبت سلطنت بمحمد
قطب الملک که همه اولاد او بدین لقب ملقب میشدند رساد و
بر تعمیر قاعه گلکنده افزود و با بهاگمتی نام از زنهای خود
محبت و تعلق سرشار بهم رسانده بموجب درخواست او بفاصله
در کره می قلعه شهری بنام او آباد نموده مسمی به بهاگ نگر
ساخت بعد از چند کاه که بهاگمتی فوت گردید و بر تبع اسم

بهیگ نگر پی بود اسم مذکور را بحیدر آباد تبدیل گردانید اما در اسفند عوام قحطال بهیگ انگر شهوت دارد و بسبب آنکه آن زنکه خرابات خانها و مسکرات زیاده در آنجا ساخته بود و فرمانروایان آنجا مدام عیاش بودند بانواع فسق و عالیله تعیش می نمودند و ابو الحسن زیاده بر سلاطین دیگر بعیش و عشرت میل داشت لهذا شهر مذکور بزیادتی فسق و فجور بدنام گردیده بود بعد از آنکه حضرت عالمگیر پادشاه در آمد بدار الجهاد موسوم ساختند - بعد از آنکه نوبت سلطنت شاه عالم رسید چنانچه بگزارش خواهد در آمد با سم فرخنده پیغیان در دفاتر ثبت گردید - در گرما و سرما هوای معتدل دارد و مدار کشت و کار و غذای آن ملک بدرنج است اگر چهار ماه ایام بارش باران نرمک نرمک بدارد زراعت نمیشود اگر یک درووز باران بشدت بارد و آلابها پر می شود همان آب بزراعتها تمام سال وفا می نماید *

القصه چون سابین بیجاپور و حیدر آباد قلعه سکر که از معمورهای مشهور آن ضلع است واقع شده و حاکم آنجا پرویه نایک نام که از قوم بدترین مردار خوار دکن گفته میشد و مرزبانانی آنجا ارثا بدو تعلق داشت و در ایام محاصره بیجاپور و حیدر آباد با دوازده هزار سوار و پیاده بیشمار بدعاونت سکندر و ابو الحسن و بستن راه رسد غله رسیده مقابل لشکر پادشاهی شوخی زیاده نموده بود پادشاه اتفاق گیر در ایامی که بمحاصره گامفده پرداخته بودند خانه زاد خان پسر ارشد روح الله خان را که در شجاعت و کار طلبی گوی سبقت از اکثر بهادران نرم دیده آن عهد می برد برای تاخت

و تاراج و خرابی ملک پریہ نایک و تسخیر قلعه سکر تعین فرمودند۔
 بعد رسیدن خانہ زاد خان و تردد نمایان در تاخت و تاراج
 معمورہای اطراف سکر بعرضہ ظهور آوردن خبر تسخیر قلعه گلکندہ
 انتشار یافت۔ آن بدنام گمنام سرانجام نیکذامی خود در امان
 خواستن و باطاعت در آمدن دانستہ بہنراران عجز و ذنازلت
 بخانہ زادخان گردید۔ و خانہ زاد خان اورا مامون و امید وار عذایات
 پادشاهی ساختہ بحضور معروض داشت۔ در ماہ صفر ہمین سال
 پریہ از قلعه برآمدہ مع کلید قلعه با خانہ زاد خان ملاقات نمود
 و خانہ زاد خان بانگ صلوة و اذان محمدی دران دیار کہ ہوگز
 بگوشہ اعلان کافر کیش آن مرز و بوم فرستیدہ بود بلند آواز ساخت
 و مسجد بر بالای تپہ کوه سرفلاک کشیدہ آن قلعه بنائہاد و
 قلعه داری آنجا را بموجب حکم حضور بدی از بندہای پادشاهی
 مقرر کردہ پریہ را ہمراہ گیرندہ بحضور آوردہ ملازمت فرمود۔ گویند
 پریہ چنانچہ بدی آفرینش در قوم کفار کہ از جملہ سردار خواران
 بی اعتبار می باشد اندکبار داشت زودہ بران در زشتی صورت
 عجب کردہ منظر بدھیدت واقع شدہ بود بخاری بود از خم نایل
 و دیگ قیر فراہم آمدہ دہ نمونہ انسان مجسم گردیدہ اگرچہ بعد
 ملازمت بتقاضای مصلحت بمنصب پنج ہزاری چارہزار سوار
 سوارازی بخشیدند اما ہر گاہ نگاہ ہر یکی از امرای حضور برو می
 انداد آن صورت مکروه او را می دید و آن مراتب منصب را بنام آن
 زشت صورت بدنام می شنیدہ بی اختیار بخندہ می آمد و کلمہ لا حول
 و بر ماں از جاری می گردید تا آنکہ در اندک فرصت کہ بدر سہ ہفتہ

نکشید باجل طبیعی بمكان اصلي خود شتافت - و پسر و همراهان
 او را بمنصب زیاد از حوصله آنها سرفراز ساختند - و برای تسخیر قلعه
 ادهونی که در تصرف مسعود حبشی بیجاپوری بود غازي الدين
 خان بهادر فیدرور جنگ با هزاران پادشاه اعظم شاه نموده
 مرخص فرمودند - و بیست و پنج هزار سوار همراه فیدرور جنگ مقرر
 فرموده نظر بر عدم پایباقی و میسر نیامدن جاگیر اکثر منایه همراه
 فیدرور جنگ مقرر فرموده تنخواه نقدی حکم نمودند - و از عقب
 فیدرور جنگ پادشاه زاده محمد اعظم را با چهل هزار سوار و توپخانه
 پیشمار برای پشت گرمی فیدرور جنگ مرخص ساختند و خود
 بدولت باقر و شکوه عالم صفائی بعد از بند و بست نواح دار الجهاد
 حیدر آباد اوائل ربیع الثانی رایت ظفر آیت طرف ظفر آباد
 برانداختند - بعد رسیدن بظفر آباد بیدر ابوالحسن را که برای فرستادن
 دولت آباد همراه جانشینار خان مقرر کرده بودند و لغایت حال
 بسبب بعضی موانع در رکاب همراه بود بقلعه مذکور روانه ساختند -
 و مکرر برای سرانجام دادن ما یحتاج آنچه مرغوب طبیعت
 ابوالحسن باشد تاکید فرمودند - و اوائل جمادی الاولی در سواد گلبرگه
 شرف نزول فرموده بعد زیارت حضرت سید محمد گیسو دراز
 قدس سره هفت مقام نموده متوجه بیجاپور گردیدند - و آخر ماه
 مذکور حوالی بیجاپور عسرب خیم ظفر انجام گردید - از آنکه شهر و
 نواح بیجاپور که بسبب حوادث لیل و نهار چند آنچه بتدار در آمده
 ویرانه و خرابه محض گشته بود حکم چهارونی و تعمیر عمارات و
 دلہای شکسته مکرر آنجا نمودند *

ذکر موانع سال بی و دوم جلوس خاندگان مطابق

سده هزار و نود و نه هجری

بعد از آنکه پادشاه زاده محمد اعظم شاه وقت عبور بقصد تسخیر قلعه ادھونی نزدیک قلعه ملکانو (۱۰) که از جمله قلعهای قلمب مشهور توابع بیجاپور است رسید و شنید که قلعه دار آنجا مرده است و محصولات آنجا طفل خرد سال او را که از طرف بیجاپوری حارس بود قلعه دار قرار داده اند حکم محاصره آن نمود - محصولات چند روز دست و پای لاجمل زده آخر مع کلید قلعه آمده رجوع کردند بعد عرض آن قلعه را با عظم فکر موشم ساختند - و بسبب رسیدن ایام برشکال بموجب حکم پادشاه زاده همانجا چهارونی فرمود - و خان فیروز جنگ بعد رسیدن بیانی قلعه ادھونی اول بمسعود نا محمود که از حبشیهای کهن سال بیجاپور بود پیغام اطاعت و عاقبت اندیشی نمود آن پیر فدا بالغ سر از قبول امر پیشچید بعد از آنکه فیروز جنگ پناخت و قاراج آن ولایت پرداخته به پیش بردن مورچال و دواندن نقب و اسیر نمودن و کشتن جمعی که از قلعه بشروخی برآمده دستگیر می گردیدند شروع نمود و کوشش و کشتن بسیار و تیرندهای نهانی و یورشهای بهادرانه بظهور آمدن مددش بیهوده کوش پنبه غفلت از گوش برآورده از راه عجز پیش آمده قلعه را بتصرف بندهای پادشاهی در آورده از جمله حلقه بگوشان درگاه گردید و فرزندان خود را روانه حضور لامع انور نمود و خود

التماس معاف فرمودن ملازمت و عدم اختیار نوکری بمیان آوردن از راه فضل قبول فرمودند - بعده که خبر صحت کامل عبد الرزاق لاری بعرض رسید حکم بنام صوبه دار صادر شد که عبد الرزاق را مستمال ساخته روانه حضور نماید - عبد الرزاق بعد از عدم قبول التماس نمود که امید و ارم مرا مع اطفال روانه بیت الله سازند که بعد حصول سعادت طواف حرمین بوطن رفته بدعای ازدیاد عمر پادشاه مشغول باشم بعد عرض فرمودند مقید ساخته روانه حضور نماید فیروز جنگ اطلاع یافته شفیع او گشته نزد خود بدلاسی تمام طنبیده چند گاه با خود نگاهداشته بدلدی او پرداخت یمن یک سال بقبول منصب چهار هزاره سی هزار سوار بجزرگه بندهای پادشاهی در آمد *

ذکر سوانح سال سی و سه از جلوس خلک مکن مطابق

سنه هزار و صد هجری

در آغاز سال سنه سی و سه از جلوس فرزندان سیدی مسعود مع کلید طلای مرسوله فیروز جنگ بحضور رسیده ملازمت نمودند و هر یک بمنصب لائق سرفرازی یافته مورد عنایات گردیدند و سیدی مسعود را سالیانه ۱۰ قمر فرمودند - خان فیروز جنگ را نیز بعد بحضور رسیدن بعنایات و اضافه هزاره سوار و دیگر رعایت مفتخر ساختند - سعادت خان عرف محمد سران حاجب حیدر آباد اگرچه از خانه زندان عقیدت نشان و ندریان جان نثار پادشاه بود اما چون در ایام حجابت ز راه فیک سرشتی که داشت بامید عفو تقصیرات ابو الحسن ترحم بحال او نموده در بعضی مقدمات

نمیخواست که آتش اندوختن زیاد نسبت باو بمیان آید در اخفای در سه
مقدمه خلاف مرضی حضرت خلد مکان ازو بظهور آمده بود از آن جمله
فرستادن مبلغ خطیر برای ستیمای مردود زبکار که از خارج بسمع
مبارک رسد و سعادت خان ~~بخصوص~~ ~~معرض~~ ~~زدان~~ ~~داشت~~ و یک دو
مقدمه دیگر که بدو ارشاد فرموده بودند در تقدیم آن کوشیدن از آئین
مروت دور دانست بنابراین بعد فتح گانکنده که بحضور رسیده ملازمت
نمود بهای اعتراض آمد و صدی (۱۱) سوار از منصب او کم و از خطاب
بر طرف فرموده هشتاد هزار روپیه از جمله مبلغی که در ایام
حجابت یافته بود بعد از ملازمت بعرض رساند باز یامت فرمودند
اما به عدد خوانچه جواهر که قریب ده اک روپیه مالیت منجمه
ز بدشکس بحسن تدبیر چنانچه گزارش آمده بلا قیود قیمت
بجانبازی تمام سر مهر زن خود نگاه داشته بود در ایام کم توجهی
پادشاه هر چند خواست تحویل متصدیان جواهر خنده نماید آنها
در گرفتن خزانها بلا دست آوردن سر رشته که غرض معلوم دقتیوایی
می باشد بل حکم و بعرض عذر می آوردند و محمد مراد از راه
ناموس قمت ایام اعتراض بعرض آن جرأت نمی نمود و نهایت
رسواس باز پرس آن داشت و شب و روز تر اندیشه مثال کار آن
متذلل خاطر می بود چنانچه برین مذکور یکسال گذشت آخر متصدیان
جواهر خا به عرض رساندند که محمد مراد نه عدد خوانچه جواهر که
نقش مهر موم آن پیدا نداشت و ده روز ~~در~~ ~~ایام~~ ~~آن~~ ~~بهر~~ ~~متصدیان~~

ابو الحسن ندارد بمجواهرخانه می سپارد پادشاه از راه فضل و خانه ز راه
پرزی فرمودند که درین ماده خاطر ما از طرف عدم خیانت محمد مراد
جایع است چون از خانه زادن واقعی ما است و دردش رکذار ما
بازی کرده از آنکه در حجابیت خلاف مرضی ما ازو بظهور آمد چشم
نمائی ضرور بود چنانچه همان روزگمی او را بحال فرموده خواستند
که بخطاب مرشد تلی خان که پدر او بدان مخاطب بود سرفرازی
بخشد عرض نمود که چون از ما خانه زادن که اکثر خط' سر میزنند
و بمنزل خطاب پای اعتراض می آئیم مدت باید که تا اصل اسم در
السنة زبان زد گردد گمنام باشد و خود را قابل خطاب پدر هم نمی
دانم امید وارم که از راه فضل بر اسم خانه زان خطاب عطا شود تبسم
نموده قبول فرمودند •

چون مکرر اوراق مدت همراه محمد مراد خان بود و بر روض
و اطوار او محرمیت تمام داشت و مطلع بود برینکه هر چند
بعضی همدمان اندرون و بیرون با او گفتند که جواهر و مرصع آلات
خوانیچها را عدد شمار بحال داشته با جواهر کم قیمت عوض دهاید
آن بزرگ مندر نظر بر امانت و ای نعمت راضی نشد و اصلا تصرف
و خیانت درو ننمود - و مکرر از زبان او شنیدیم که حق سبحانه تعالی
از برکت همان پاس امانت و عدم خیانت در چنان ایام که ملاحظه
کلی آبرو بحال نمادند در میان بود از شر و ضرر چنان باز پرس
محفوظ داشت •

چون ذکر دیانت بمیان آمده کلمه چند ازان بزبان خامه صدق
میان میدهد - هر چند بسیاری از متصلی پیشه‌های این زمانه و

صاحب فرشان سوخته روزگار که از پیروی نفس شوم حق بجانب
 آنهاست هیچ احدی را متدین نمیدانند و دیانت و امانت داری
 را فعل لغو میدانند اما بر عقلی صلاح شعار همانیت اندیش
 ظاهر است که زیر آسمان برای انسان هیچ خصلت محمود به از
 امانت و دیانت نیست و برکت و عزت و آبر و ترقی و پایداری
 دوامت و خلاصی بازخواست دارند و عاقبت بخیری خود و فرزندان
 در دیانت و کم ازاری خلق الله است • بیت •

آسمان بار امانت نتوانست کشید • قرعۀ فال بغام من دیوانه زدند
 اما بشرطیکه امانت داری از محض برای رضای خدا و عدم قصد
 ایذا و فرسازدن مضرت بخلق الله و نظیر آباد کاری ملک باشد
 نه آنکه برای خوشنودی مخلوقی خلقی را زیر تیغ کشیدن و از
 باز پرس روز جزا نیندیشیدن • بیت •

امین باید از دار اندیشناک • نه از زجر دیوان و رفع هلاک
 و الا نه جمعی که برای نفس پروری خود را برای خوشنودی میبر
 و وزیر ظلم و تعدی بر رعایا می نمایند حق سبحانه تعالی همان
 مخلوق را بر آنها گمارد که دماغ از دمار آنها بر آرد - بدین تقریب جمعی
 که از جمله پیش آوردهای حضرت خلد مکن و امرای عالیشان آن
 عهد که بدین صفت موصوفند هر چند بتعداد همه آنها نمیتوان
 پرداخت اما چندی که مشهورند و مسود سوانح بر احوال آنها
 اطالع دارند زبان خامه میدهد •

ابتداء بعد عاقل خان خوانی امانت خان بود که با وجود
 اختیار نمودن کار و بار روزگار فقیر وضع زیست می نمود چنانچه

قلوب سابق بگزارش آمده مدام جذب قلوب زیردستان و رعایت حال مستمندان را بر کفایت و گردآوری مال پادشاه رجحان میداد از جمله نیکنامی احسان او که در باره رعایای مالگذار و زمینداران صوبه خجسته بنیاد و خاندیس و غیره در ایام دیوانی در آن بکار برده معاف نمودن ده دوازده لک روپیه است که بابت باقی سنوات بر دمه رعایای سقیم حال طلب سرکار بود و هر سال منصبداران و احدیان منصوب کرده دیوانیان برای وصول آن می رفتند - و دام و درمی وصول نا نموده مبلغی موقوفانه برای خود گرفته طومار ندارند نوشته آورده بدفتر رجوع می نمودند - بهمین دستور مبلغ کلی پیشکش بر دمه زمینداران نادر بود که بر وصول در نمی آمد و بوسیله تعلقه تحصیل آن منصبداران و دیوانیان جز صوبجات متمتع میگردیدند یک قلم معاف نمود - روزی بخدمت خلد مکان تقریبا صفت امانت و دیانت بمیان آمد و خلد مکان زبان بوصف امانت خان کشاد او التماس نمود که مثل من خائن دیگری نخواهد بود که هر سال چندین لک روپیه مال ولی نعمت را برعایا و عمال که باقی دار بودند مداف می نمایم و امید عفو از پادشاه خطا بخش جرم پوش دارم فرمودند ما معاف نمودیم و میدانیم که شما خزانه دنیا و آخرت ما را معمر میسازید - اما روزی رشید خان دیوان خالصه که با امانت خان پاره سوی مزاج همچشمی داشت پروانههای معافی جزیه را که امانت خان با دست آویزهای مختلف به نمود نوشته میداد و پادشاه را در اجرای جزیه نهایت تنقید بود از نظر گذرانیده عرض نمود که از نصف هنوز بیشتر را امانت

خان سید عدم مزاحمت جزیه دانه خلاف مرضی بظهور آمد و با
امانت خان غرموند که در مقدمات دیگر مالی و ملکی آنچه
سند معافی بمردم میدهند مختارین اما جزیه که بهزار دشاری
برقرار جاری ساخته ایم معاف نمودن آن بدعت و باعث برهم خوردن
بندوبست جزیه میگردد - ازان روز امانت خان دست از معاف
نمودن جزیه باز کشید و تمام عمرسوی رخت غریبانه و پاجامه
گدازه سفید نمی پوشید و کنیز در خانه نگاه نمیداشت - و دیگر حسن
صفات آن سید والا نسب بسیار است و از فقر خوبیهای او بچهار
واسطه فرزندان او بقرب و آبرو دیوانی دکن و دیگر خدمات عمده
بلا تفرقه هانده روزگار که کمتر باو د متصدی پیشهای مردم آزار
اتفاق افتاده لغایت حال که سنه هزار و صد و سی و پنج باشد
سربراه می نمایند *

دیگر حاجی شفیع خان سبزراری از دیانت دارهای واقعی
بود اما در سلوکی که با همچشمان بیس منصب و رعایای
سخت واقع شده بود لهذا آخر مغضوب و بی منصب گردید *

بعده میرزا یارعلی که از پیش آوردهای حضرت خلد مکان
بود دیانت او بمرتبه بود که هر چند می خواستند او را عطای
اضافه ای پیدایی و خطاب بر دیگر همچشمان امتیاز بخشند از قبول
ایا می نمود اگرچه از ابتدا به پیشکاری بخشی گری امور بود
و خدمت ماموره را باستقلال تمام سربراه می نمود مگر بسخت
گیری و دقت زبان زد مردم شده بود و بعد کاوش تمام کار خلق
را جانی می نمود اما آخر کار در همه امور ملکی دخالت

گردید و مدت مدید داروغگی قاک ضمیمه خدمات دیگر داشت و در داروغگی کچهری قاضی میرزا یارعلی برکل اسناد پادشاهی نمی شد هیچ سند جاری نمی گردید - بچشم پوشی و حسن نیت در اجرای کار خلق می کوشید - و در عرض چنان گستاخ بود که روزی جوان امری را برای منصب استاده کرد پادشاه فرمودند که خورد سال است در جواب التماس نمود - تا جاگیر یافتن داخل بندهای پادشاهی ریش سفید خواهد گردید - روزی پادشاه اولش میوه برای او فرستادند روز دیگر که بمحرا آمد تسلیم عطای اولش از خاطر او زنت خلد مکان این معنی را دریافته بتقریب استفسار مرز آن بیداد دادند پائین رفته بعد ادای چهار تسلیم مقرری چهار تسلیم دیگر بجا آورده عرض نمود که این تسلیمات سجد سهواست - از چنین عرضهای مکرر پای اعتراض آمد چنانچه یک روز بتقریب ادای شهادت تورانی در مقدمه شرعی بعرض رساند که این تورانی است شهادت او چه اعتبار دارد خلاف مرضی بظهور آمد و فرمودند که پاس ادب این معنی را منظور نداشت که ما هم تورانی ایم *

دیگر از جمله متدینهای واقعی قاضی القضاات شیخ الاسلام پسر قاضی عبد الوهاب بود برخلاف طریقه پدر و برادران بلکه نسبت با اکثر قضات این زمان یکمال بی غرضی و دیانت تقدیم قضا می نمود و نظر بر فساد زمان که بیشتری به بیعت دروغ ادای شهادت می نمایند بعد گذشتن شاهدین کمتر حکم اثبات حق می نمود و تا مقدور می کوشید که مدعی و مدعی علیه با هم صلح نمایند *

دیگر از جمله امرای عالی نسب محمد یار خان نبیره
آصف خان است که باین صفت محمود و دیگر حسن صفات
موصوف است *

بعد ازان فاضل خان خاناسامان خرامانی که مدتها دیرانی
قرن نیز سربراه نموده تن باخذ رشوت نداده به نیکنامی خدمات
مرجوعه را سرانجام داد *

دیگر شجاعت خان صفاهانی که از حسن دیانت و صفات
کم آزاری خلق غائبانه که پادشاه او را ندید و از جمله متعینهای کم
منصب احمد آباد بود بپایه پنجهزاری پنجهزار سوار و صونه داری
احمد اباد و اجمیر و جودهپور ضمیمه هم سرانوازی یانت و در
مقدمات جزئی و کلی دست طمع دراز نمود *

بعده اعتماد خان عوف ملا طاهر که از جمله رنقای شجاعت
خان بود او نیز از پایه دروستی غائبانه بپایه دوهزاری و متصدی
گری بندر سورت و دیوانی احمد آباد که مدتها داشت رسیده
علم شهرت بمرتبه برافراخت که نزد پادشاه نهایت آبرو و اعتبار
داشت - و در گرد آوری مال پادشاه باین حد تقید داشت که
بعده آقا محمد زمان نام برادر حقیقی او که تجارت می نمود
از ایران آمده در خانه اعتماد خان فرود آمد و شور مال تجارت برادر
را که دوصد روپیه می شد نمیخواست معاف نماید حساب نموده -
خواست که از طرف خود در سرکار واصل سازد - آقا محمد زمان اطلاع
یافته مانع آمد و شور مال خود را ادا ساخته آرزو گشته برخاسته
با احمد آباد رفت - تا حالت نزع اعتماد خان روی برادر ندید

دیگر عنایت الله خان که از نجیبای کشمیر بود و آبروی
رفته مردم کشمیر بسبب حسن خدمت و امانت او که در
دیوانی و دیگر خدمات بتقدیم رسانده بحال آمد و از منصب
جز روز بروز بر آبروی او می افزود و پادشاه بمرتبه در پرداخت
و خاطر داری او متوجه بودند که روزی میان مردم جمده الملك
اسد خان و عنایت الله خان بر سر خیمه و جای مثل گفتگو
و پر خاش بمیان آمد و مابین هر دو ماده بیدماغی بهم رسید حضرت
خلد مکان جمده الملك را فرمودند که بدین عنایت الله خان
رفته عذر بخواهد *

و دیگر از جمله خانه زادان با نام و نشان اشرف خان و عبد الرحمن
خان و حاجی عبد الرحیم خان پسران اسلام خان که بخدمت
بخشی گری و دیگر خدمات سرفرازی داشتند به نیکنامی و دیانت
زیست نمودند *

همچنان مخلص خان پسر صفشکن خان نبیره قوام الدین خان
که در استعداد نظم و نثر طبع عالی داشت بدنمایی اخذ کار سازی
تن نداده ازین جهان فانی مرخص پیمای سفر آخرت گردید *
دیگر امیر خان عرف میر عبد الکبیر بهمنی که از مستعدان
روزگار و پیش آوردهای خلد مکان بود *

همچنان حمید الدین خان پسر سربراہ خان کوتوال و کاب
در زمره دیانت پیشگان محسوب گردیده اند *

و عبد الرحیم خان بیوتات و میر احمد خان که برادر هم
گفته می شدند جامه نیکنامی و دیانت پوشیدند اما در

بعضی مقدمات به تختی زبان زد گردیدند *

و از متصدی پیشهای کم منصب عهد الوهاب استر آبادی
که دیوان حیدر آباد موده بودند دیانت دار واقعی بود و سواى نام
بردها بسیار از تربیت یانتهای حضرت خلد مکنند که جامه
نیک انجامی این صفت محمود پوشیدند اگر بتعداد همه آنها
پردازد از سر رشته مطلب باز می ماند اما از زبان مردم روزگار هیچ
احدی نجات نیافت و فی الحقیقت بی عیب ذات حق است *

* درین ایام حادثه خانه برانداز طاعون و وبا که از چند سال
در ملک دکن تا بندر سورت و احمد آباد پیچیده بود در اینجا پور
و اردوی معلی بشدت تمام فرا گرفت - و کار بجائی کشید که
چون هر يك از افراد انسان جان خود را در معرض تلف می دید
کار از ان گذشته بود که بفکر ماتم خویش و تیمار پردازد و سیه کانس
مهمان کش فلک خراست که یکبار تخم انسان را از مزرعه دنیا
بر اندازد و باد صرمز فنا چنان بفکر قطع شجر حیات هردی حیات
انداک که می خواست نخل نشو و نمائی همه را از صفحه روزگار
بر کند همینکه اثر دانه طاعون برابر عذاب و کفار در بغل و زیر
بناگوش و در کش ران ظاهر میگشت یا در حدقه چشم سرخی
حرارت تب و با معلوم میگردد بر وارثان او فکر کفن و دفن
واجب می شد - از جمله مردم غیر مشهور و نامردان بی بضاعت
هزارها در محل و بازار جان میدادند و کمتر کسی را کفن و قبر
میسر می آمد - از مردم نامی که بوسیله اجل ناگهانی و با رخت
هستی ازین جهان فانی بر بستند پرستار خاص اورنگ آبادی

محل و فاضل خان صدر و محمد راج که بنام پسر جسونت سنگه
 بدگمان در محل پرورش داده بودند با جمعی دیگر از مردم صده
 بشمار آمدند تاریخ غلبه این مرگ انبوه یافته اند * مصرع *

* قیامت بود یا شور و یا بود *

و ابتدا از سنه بیست و هفت سال جلوس چنانچه بگزارش آمده
 شروع شد و انتهای هفت و هشت سال کشید بالجمعه بالتماس بعضی
 عمد های حضور از بیجاپور طرف اکلوج کوچ فرمودند و پاره
 تفاوت در و با بهمرسید *

ذکر سوانح سال بی و چهارم از جلوس خلک مکان

مطابق سنه هزار و صد و یک هجری

پادشاه زاده محمد اعظم شاه را با جمعی از مردم تامبی و
 امرای کار زار دیده برای تذبیه و استیصال کفار بد سگال طرف
 بهادر گده و گلشن آباد و نیروز جنگ را با فوج شایسته برای تسخیر
 قلعبات سمت راجکده و غیره روانه فرمودند و مقرب خان عرف
 شیخ نظام حیدر آبادی را بابوخی از بندهای روشناس برای تذبیه
 سببهای بد اساس مرخص ساختند و هر یکی برای ظاهر ساختن
 جوهر تردد خود در تقدیم خدمات مامور میکوشیدند تا آنکه مقرب
 خان که در نفوس پناه گری و کار طلبی از مبارز پیدشان مشهور دکن
 بود بتسخیر قلعه پرنانه نزدیک کولا پور رسیده جاسوسان راست
 گفتار برق رفتار اطراف و کنار آن دیار برای خبر آوارگی کفار
 خصوص اطلاع مکان سببهای بد کردار که در طفیان افعال ناشایسته
 ده برابر مؤذی تر از سیوای جهنمی پدر خود بر آمده خود را

بسنجهای سوانی ملقب ساخته علم شهرت بدنامی زیاده از آبی
 معلوم خویش بر افراشته بود تعیین نمود از اتفاقات آن بد اصل
 از اصل مکان خود که راهبری باشد پراگنده گشته پناه بقلعه
 کهنه برده بعد خاطر جمع از سرانجام ذخائر و دیگر بند و بست
 اطراف براهنمائی طالع واژگون که از رسیدن افواج پادشاهی
 غافل بود باراده سیر و غسل آب مان گنگا که نزدیک حد برگنه
 سنگمیر یک منزلی دریای شور واقع است در دره کوههای قلب
 دشوار گذار که کیکلس دیوان ناپاک آن سگ نابکار در اینجا عمارت
 عالی پر از نقش و نگار و باغ پر از اشجار ثمردار و لاله زار احداث کرده
 بود باتفاق کیکلس و عیال و ساهو نام پسر بد مکان و جمعی از
 هوا خواهان دیگر و دوسه هزار سوار بی خبر از اندیشه شاهین قضا
 و قدر رسیده بعد فراغ غسل نظر بر قباب مکان و راهی پرتعب سرا پا
 نشیب و فراز و تراکم اشجار خار دار در اینجا توقف ورزیده بود از آنکه
 خلاف طریقه پدر جفا کار بخوردن شراب و صحبت مه جبیلان لاله
 رخسار رغبت تمام داشت بعیش پرداخت هر کارهای بادپیمای
 تیز رفتار مقرب خان رسیده از غفلت از در شغل لهور آمد که خانه
 و دران کن ظالمان بد عاقبت است آگاه نمودند مقرب خان باراده
 قلع ریشد آن شقی لعین ملاحظه جان خود و مکان قلب نموده و ستمانه
 کمر همت بسته از کولا پور که بنگاه او بود تا مکان آن کانر بد مآل
 چهل دینج گروه مسافت داشت با دو هزار سوار یک تاز و هزار
 پیاده قدر انداز جان باز انتخابی روان شد - با وجودیکه همراهان مانع
 آمده از قلب راه آگاهی داده گفتند که مابین راه چندین کنل

سر بفلک کشیده مدل انبیا که تپه و غبره دره های قلب واقع شده اگر سی
چهل پدیده بی یراق سر راه گرفته باند اختر سنگ پرک زند عبور
فوجهای کلان خیال محال است و آن تپه و پیدش جلالت کیش بقصد
جهک و آرزوی آنکه اگر بران کابر غالب آمده کاسرا گردیدم در جرگه
غازیان علم شهرت خواهم بر افراشت و اگر قضیه واژگون گردید از
درجه شهادت بی نصیب نخواهم گشت سوار شده بطریق یلغار طای
مسافت دشوار گذار نموده ببعضی مکانهای قلب که میرسید اول خود
پیاپی میشد بعده همه همراهان وفات می نمودند و مانند برق ازان
تنگنای بر از اشجار میگذشتند تا نزدیک آن اجل رسیده برگشته
طالع رسیدند - گویند بعده که هر کارهای آن سگ نابکار او را از رسیدن
فوج پادشاهی که باصطلاح مرده ها فوج و لشکر مغل نامند خبردار
ساختند آن سر مست باده غفلت و ناکامی بگمان آنکه رسیدن
افواج مغل درین مکان توهم محض و تصور باطل است در عالم
غزور و نخوت که نشسته سرشار باده خانه بر انداز علاوه آن گردیده بود
حکم فتح زبان هر کارها فرمود و اصلا بفکر تهیه سواری و سوارچال
بستن نپرداخت تا آنکه آن بهادر جلالت پیدش با پسر و برادرزاده ها
و ده دوازده نفر از خویشان شجاعت شمار و دو صد سه صد سوار
دیگر برق کردار با شمشیرهای برهنه بر سر آن خون گرفتگان
هوش باختند رسید و آن سر مست نشسته ببلخودی بعده که کار
از دست رفته بود باتفاق فوجی که همراه او بود و بیشتری روپوش
گودیده بفکر کمر بستن و یراق برداشتن پرداخت و کیکلس و ژبر او
که از همدستان و ندیمان شجاعان نشان فدربیت کیش او گرفته

می شد اورا پس پشت خود داده با جمعی از مرهت‌های نامی
 بمقابلہ پرداخته پیش قدم گردید - و در آغاز دار و گیر تیرری بر
 باندی او رسید که دست راست او را از تیر دربار داشت از اسب
 افتاده فریاد می زد که من مازدم و سنبها که در فکر فرار بود
 او نیز از اسب چسته گفت پانچی من هم مازدم - و همینکه
 چهار پنج مرهت از پا درآمدند باقی مردم سنبها رو بفرار آوردند و
 کیکلس دستگیر گردید و سنبهای بر گشته اختر خود را بیناه
 سماریتخانه رسانده پنهان و محصور گردید - بعد جست و جو که سراج
 اورا یافتند دست و پای لاحاصل زدن گرفت آخر چندانکس از نا کسان
 خودش بکشتن داده او نیز مع عیال و پسر خود سال ساهو نام
 گرفتار سر پنجه تقدیر گردید و جمله از مردان و زنان بیست و
 شش نفر مع ساهو نام پسر هفت هشت ساله و دو زن دیگر اتریا
 و همدان صاحب مدار - سواي رام راجه نام برادر خود او که در یکی از
 قلعهها بطریق دید نگه داشته بود متعبد و دستگیر گشتند - و همه را دست
 بسته موکشان تا پای فیل - سواری مقرب خان آوردند با وجودی که
 در آن فرصت ریش تراشیده خاکستر بر روی ساقه تغییر لباس داده
 بود بعلامت آنکه مائک سرورید از زیر رخت - او نمودار گردید
 و نشان یافتن - سواری او که خاخال طلا در پای اسب بود
 شناختند اورا بر فیل سواری خویش زینت ساخت بعده بعضی
 را مع طوق و زنجیر مکافات اعمال بر فیل و جمعی را بر اسب سوار
 نموده قناره فتح نواخته کامیاب گشته اسیران را از انجا بحزم و احتیاط
 سپاهانه بر آرزو رویه بنگاه خود آورده حقیقت حضور معروض داشت -

قبل از آنکه عرضداشت مقرب خان از نظر بگذرد از زبان منهدیان و
جاسوسان معتبر بعرض رسید و این مژده روح پرور باعث فرحت
و شادی عالمی و خوشوقتی و سرور برآورد و پیر خیمه بخیمه گردید و
در همان ژودی خبر نزدیک رسیدن مقرب خان با امیران معروض
گشت - فرمودند دو گروهی اکلوج که حضرت خلد مکان تشریف
داشتند توقف و زیده با اتفاق حمید الدین خان نایب کوتوال که
باستقبال فرستاده بودند زیاده از شمار لکها مردم که برای
تماشای آن شعیان بدعا قبیل برآمده بودند آن مدبران تیره روزگار را
بدستور ایران تخته کلاه نموده و لباس مضحکه پوشانده همه را
بانواع عقوبات در شکنجه عذاب سراپا صواب درآورده بدان خواری
و زاری در چشم نظارگیان و انبوه خلایق شتر سواره جلوه داده دهل
کوبان و نفبر زنان تشهیر کنان بلشکر در آوردند - و غریو کوس
شادیانه که عالمی بر این امید سراپا گوش بود بنوازش درآمد - و
خرمیش و خوشوقتی این مژده که غمزای دل چندین لک هندو و
مسلمان که سوخته آتش بیداد آن گافر فاجر باغی طاعنی بودند گردید
و اثر فرحت جان فزای روح پرور آن بفلک برین رسید - گویند دران
چهار پنج روز که خبر نزدیک رسیدن مقرب خان رسیده بود از زنان
مستورات گرفته تا مردان دست و پا باخته از خوشوقتی این خبر
خواب نهموده تا در منزل بتماشا برآمده شکرگویان استقبال نموده
بودند - و در هر قصبه و دیهات سر راه و اطراف هر جا خبر میرسید
دهل شادی نواخته می گردید و هر جا گذر می نمودند دروایم
پر از زن و مرد گشته شادی کنان تماشا می کردند و بقصد سیر و

تفریح شرط استقبال و شایعت بجای می آوردند و چند روز و شب برای عالمی شبها شب برات و روزها روز مید بود - القصه بمده که آن سزوار قتل و زجر را باهمراهان بدان فضااحت و رسوائی و عذاب آوردند در وقتی که پادشاه دیوان نموده بودند و از سلاطین و امرا و خلایق خاص و عام جمعی آمدند حکم شده که آن گروه شقارت بژوه را بپای تخت آورده حاضر سازند و حضرت خالد مکن از مشاهده آن شکر گریان از بالای تخت فرود آمده در رکعت شکرانه ادا نمودند - گویند در آن حالت کبداس بد بخت که در شعر گفتن هندی طبع موزون داشت باوجودیکه سر و گردن و همه اعضایی او در شکنجه عذاب بود سواي چشم و زبان از قادر بر حرکت نبود از مشاهده آنکه پادشاه عالم سنان از راه عجز و سرانگندگی و دیدار بدرگاه بی نیاز از تخت فرود آمده باندی در رکعت شکرانه پرداخت باشاره چشم و زبان منتهی را مخاطب ساخته بدین شعر هندی بدین مضمون ادا نمود که ای راجه از دیدن تو پادشاه عالمگیر را با چنان فرو حشمت طاقت تخت نشینی نمید و بی اختیار گشته از برای تعظیم تو از تخت برخاسته فرود آمد بعد از آنکه بزرگان خانه مکافات فرستادند اگرچه بعضی هواخواهان رکاب مصلحت صواب در آن دانسته بودند که آن تیره بختان را بجان امان داده کینه‌های فلج‌جات را از نزد منصبیان و طلبیده جا بجا قنعه‌داران تعدی نموده آنها را در قلمه ملبوس اندی سازند اما چون آن تیره کاران دانستند که آخر کار سر آنها بر دار جزا جلوه گر خواهد گردید و اگر بانواع ذلت و خواری ملبوس و میوس و مستروم از لذت زندقه‌ی ماند هر روز برای

آنها مرگ تازه خواهد بود هر دو بد مآل تیره روزگار زبان بزاخروانی
 حرفهای ناشایسته و کلمات لغو دراز نموده آنچه می خواستند در عالم
 هرزه گوئی نسبت به باد های درگاه عالم پناه و مقربان حضور می
 گفتند و مشیت الهی بران رفته بود که ریشه فساد آن بدنهادان
 از ملک دکن کنده نگردد و پادشاه باقی عمر عزیز دران مهم و فلاحه
 گیری صرف نمایند غیرت پادشاه تقاضای آن نمود که فرصت نداده بقطع
 شجر حیات آن ملعونان و قلع بیخ فساد آن ناکسان باید پرداخت
 قلعبات پازدک توجه بتسخیر خواهد در آمد راضی بدانان قول
 امان و طلبیدن کلبه قلاع نگردیده حکم فرمودند که ابتداء زبان
 هر دو ملعون را از دهان برآورده از ناسزا گفتن کوتاه سازند بعد چشمهای
 آن خیره چشمها را از کاسه سر بر آرند بعد ازان با ده یازده نفر
 دیگر یانواع عقوبت بسزای کردار رسانده پوست کلهای سنبهای
 جهنمی و کیکاس را بر از کاه نموده در همه بلاد و معمرهای
 مشهور دکن با ساز نقاره و سرنا و نفیر تشهیر نمایند آری سزای
 مفسد پیشگان مردم آزار جفاکار بد کردار همین است - و ساهو نام پسر
 هفت ساله آن بد فرجام را با چند نفر دیگر از رجال آن طائفه
 بد سگال جان بخشی فرموده حکم نمودند که اندرون احاطه گلال
 بار نگاه دارند برای تربیت او موکلان فهمیده کار تعجیل نمودند و بمنصب
 هفت هزاری سر امرازی بخشیدند و دیوان و بخشی از بتجویر
 سفریان حضورا جدا مقرر کردند که آخر مار کشتن و بچه مار نگاه داشتن
 و آتش فرو نشاندن و اخگر گذاشتن تیره اش بعد رانعه خلد مکن
 چنانچه بر محل بگزارش خواهد در آمد بظهور آمد بفحواهی اینکه *

* بیث *

عائش گریگ زاده گریگ شود * گریچه با آد می بزرگ شود
و دیگر نه ضعی عوات را که مادر سنبها و دختران آن بد مال بودند بقلعه
دوات آباد فرستادند تا ریخ آن فتح عظیم * مصرع *

با زن و فرزند سنبها شد اسیر

بعرض رسید پسند نموده خدمت عطا نمودند *

در ایامیکه محمدر اوراق را همراه عبد الرزاق خان لاری در حویلی
متصل قلعه راهبری که سیوا ساخته بود چاند گاه بسر بردن اتفاق
افتاد از زبان مردم آن جا مسموع شد که آن پاپا را که فساد عالمی بود
و آنچه بر زشتی افعال دیگر سنبهای بد خصال اطلاع یافته دوسه
فقره سی نگار که چون آن قطعه سر زمین که نمونه قطعه جهنم توان گفت
و همه یک تخت کوه و سنگ واقع شده و در اواخر تابستان آب بسیار
کم یاب میگردد بر کف آنجا نهایت تصدیع می گذرد - ایای جهنمی
متصل مکان نشیمن خود بازاری مختصر کده بر سر باوای قالیچه و از
نشیمن از سنگ خارا تراشیده بر آورده و تکیه از سنگ بران نمودار
ساخته در نچیا نشسته هرگاه زنان ساحوکار و دیگر غربا برای آب
می آمدند بطفال آنها میوه فصل آن هنگام میدان و بازیانی که
با مادر و خواهر حرف می زدند بآنها حرف مازون بدهد که نوبت
راج بسنبهای ناپالت رسید بر سر همان چوبه تیره بر باوای نشسته
زد و عروس - رعایای آنجا که از لایع جمعی برای آب دزان باوای
آمده - جو پر کرده بر سر گذاشته یک دست بر سب و دست دیگر بر کمر
زده بالای زینت متصل نشیمن آن سگ بد بخت می رسیدند

آن لعین نابکار دست تعدی دراز نموده پستان آن زن را گرفته
 یک گهری دو گهری نمی گذاشت که برآید آن زن عاجز آمده سبوی
 را از سر خود انداخته بعد فزینتی تمام از دست او نجات می
 یافت تا آنکه رعایای آباد کرده پدر او رو بولایت فرنگیان که از آنجا
 نزدیک است آوردند و خود جزای کردار خود یافت *

ذکر سوانح سال سی و پنجم از جلوس عالمگیر پادشاه

سنه هزار و صد و دو هجری

اگرچه از آنکه توجه رایات ظفر آیات پادشاه عالم ستان از
 اجمیر بصوب دکن محض برای تادیب و استیصال آن کار حربی
 بد نژاد بود و کار دست بسته و فتح نمایان که از مقرب خان
 بوقوع آمد از هیچ پادشاهزاده نامدار و امرای ذی وقار دیگر من
 ابتدای شروع فساد و مهم آن بد نهاد لغایت سال حال بظهور نیامده
 بود حضرت خدان مگان می خواستند در مقابل چنان تردد و
 حسن خدمت او از عطای اضافی نمایان و خطاب عمده و دیگر
 عنایات میان امرای حضور و دکن سرافرازی و استیاز خاص بخشند
 بعضی مقربان پای تخت و خاندان قدیم الخدمت از راه حسد
 همپیشمی که می باشد صلاح نداده دلیل و حجت چند به میان
 آورده نگذاشتند که فراخور حسن تردد او سربلندی حاصل گردد
 بهر حال مقرب خان را اضافی هزار سوار داده و خطاب خان زمان
 فتح جنگ و عطای پنجاه هزار روپیه نقد و خلعت و اسب و قیل
 با ساز طلا و یزاق نقره و جمدهر و دھوپ و پرتله مرصع سرافرازی
 دادند و اخلاص خان پسر مقرب خان را که چهار هزار و چهار سوار

بود مخاطب بخان عمام ساخته هزار سوار اضافه عطا فرمودند
و چهار پنج پسر و برادر زاده ها خان زمان را بمخاطب منور خان و
اختصاص خان و غیره دیگر عنایات سر بلندنی بخشیدند و همه
منصبداران متعینند همراه خان زمان خان را موافق مراتب اضافه
مرحمت نمودند و سه روز شادیانه فتح نواخته ده هزار روپیه براه
خدا برآورده برای خاندان حضرت - پدمحمد گیسودراز فرستادند -
در همین ایام خبر عارضه چشم غازی الدین خان بهادر فیروز
جنگ و رفتن نور باصره او بعرض رسید و باعث پدمماغی حضرت
خلد مکان گردید و اندسوس بسیار نموده کمال تضرع کار برای علاج
از حضور روانه ساختند درین اوان معروض گردید که قلعه راجکده که
از قلمهای حاکم نشین - یوا و سندیها بود و بسعی بسیار بهادران
جان باز بتسخیر در آمده بود و ابوالخیر خان پسر عمود العزیز خان
را که از غلامان و تربیت یافته های خاندان پیرمخان خان خانان گفته
می شد و بجهوهر رشد شجاعت و مردد طامع بهادری سه هزار رسیده
مدتی قلعه داری قلعه خدیو نموده تودت زمینان بظهور آورده بود نظر
بر اینکه پدر او در فن قلعه داری ممتاز بود بقلعه داری راجکده
مقرر ساخته بودند درینوقت قبل از انتشار خبر دستگیر شدن سندیها
فوج اشتیاق اطراف قلعه مذکور رسیده باظهار شتاب و تسلط بابوالخیر
خان پیغام خالی نمودن قلعه دادند آن بی جوهر کم اعراباوجود
نزدیک بودن لشکر فیروز جنگ دل و استقلال باخته امید رهایی
از چنگ آنها محال دانسته فول امان جان و مال و عیال خواسته
وقت شب مع در سه توالی - توالی زنانه که باقی شده مستوزات

پیداہ بودند و چند پتارہ و صندوق و رخت زناہ و زر نقد و زیور
و غیرہ ہمراہ گرفته از قلعہ برآمدہ - سرحدہ کہ اطراف پراگندہ
گشتہ انتظار بر آمدن او می کشیدند خبر یافتہ با آنکہ قول امان
جان و مال در میان آردہ بودند سر راہ قلعہ دار را گرفته بعد متصرف
شدن جنس و نقد و غیرہ ابو الخیر خان را با ناموس او بہ مال
بہرمتی گذاشتند و در پاس شب گذشتہ در لشکر دیروز جنگ
رسیدہ باہ و نالہ ندامت دست انوس بہرہم می ہانید - بعد عرض
فرمودند از منصب و جاگیر بر طرف و گزر ہر دار شدید رفتہ اورا روانہ
بیت اللہ نمودہ بہ بندر سورت رساند - بعد کہ والد ابو الخیر خان
بسبب نسبت آنکہ حضرت خلد مکل را در خدمت حقائق و
معارف آگاہ شیخ عبد اللطیف ساکن برہانپور ارادت خاص بود و والد
ابو الخیر خان و ہمہ و ابستہای عبد العزیز خان نیز از مریدان و
معتقدان عقیدت کیش آن درویش بودند خود را با نوشتن شیخ
عبد اللطیف مشتمل بر استدعای عفو تقصیر رساندہ عجز و زاری
بسیار نمود حکم موقوف داشتن و بحال گردادن منصب و ہر
گردادن ابو الخیر خان حاصل نمودہ نزد حاکم بندر سورت فرستاد -
اما وقتیکہ حکم مذکور رسید ابو الخیر خان ہر جہاز سوار شدہ بود
و لنگر جہاز ہر داشتہ بودند - فی الجملہ پادشاہ از اکلوچ کوچ فرمودہ
رایت توجہ طرف کورگانوں (12) و شکار پور توابع سمت پونا برافراشتند
بعدہ کہ آن سوان زمین چند گاہ مضرب خیام گردید روزی وقت دوان

برسر اتمام که بهر اب خان میر تزلک دوم بود برسر یکی از مردم
آبرو طلب توپخانه چوب دست او رسید چند نفر بیش قرار توپخانه
که حاضر بودند بحماییت او بشوخی تمام پاش آمده هجوم آوردند
بهسهراب خان خفت رساندند صلابت خان که میر تزلک اول بود
خواست که بتادیب آنها پردازد قضیه برعکس روداد و هنگام
فساد عظیم برپا گردید و بمطلب خان که او نیز در جرگه میر
تزلک شریک اتمام بود خفت رسید و کار بجائی کشید که پادشاه
از دیوان برخاسته بمخلص خان که از انتقال پدر در همان ایام داروغه
توپ خانه شده بود برای دفع فساد تاکید تهدید آمیز نمودند
و صلابت خان به پناه سپر و شمشیر همراهان بهر وجه خود را
بخانه رسانده روز دیگر از ملاحظه باقی فساد خانه نشین
گردید و صبح آن تمام مردم توپخانه که بسبب از مغالان بیکار و
واقع طلبان بی روزگار و اوباشان بازار با آنها رفیق گشته فراهم
آمدند - روح الله خان بموجب حکم برای نهانیدن و تذبیه مردم
غذاه جو و آوردن صلابت خان از خانه بدر بار سوار شده تشویش
تمام صلابت خان را بحضور آورد و سعی بسیار آتش فساد
فرود نهست و چند نفر از مردم توپ خانه بکسی منصب و منع
مجبور مغضوب گردیدند |

چون از واقعه صوبه اکبر آباد بعرض رسید که آغر خان از کابل
بموجب حکم بحضور می آمد نزدیک اکبر آباد مردم حالت
برسر قاتله ریخته از جمله گاو هلی عقب قاتله چند ارابه تاراج
نموده مع عزرات پاسیری می بردند آغر خان خبر یافته بتعاقب

آنها تاخته نزدیک گذهی آنها خود را رسانده بعد تردد نمایان
ناموس مردم را خلاص نموده روانه ساخته از راه غیرت و تهوری
بمحاصره و تسخیر گذهی پرداخت - درین ضمن گولۀ بندوق بدو رسید
مع داماد شهید گردید - و سابق خان جهان بهادر کولکناش که بهم
تذبیۀ جانت از حضور مامور گشته بعد رسیدن بر مهم مامور با وجودیکه
ازو تردد نمایان بظهور آمد و در مسمار ساختن گذهی سفسخی (13)
و دیگر مکانهای قلب ساخته آن کافر سعی وافر بکار برد بحسب
مدعا کاری ساخته نشد بظاہر آن از آنکه از سابق بسبب بعضی
اداهای ناخوش او پادشاه برو کم توجه بودند برای استیصال جانت
شاهزادۀ محمد بیدار بخت را مرخص ساختند و خان جهان بهادر را
صوبه دار بنگالہ مقرر فرمودند آن جا نارسیده معزول نموده صوبه دار
لاهور فرمودند باز از انجا بصوبه دیگر فرستاده سه چهار سال در سفر
آمد و رفت صوبحات سرگردان ساختند که هر جا می رسید محصول
جاگیر بدست او نمی آمد و مبلغ کلی بخریج می آمد بعد
طلب حضور فرمودند *

درین ولا حکم شد که هنوز برپالکی و اسپ عربی و عراقی
بی حکم سوار نشوند - چون نرخیان لغایت سال حال از حضور
جا بجای در همه بلاد مقرر بودند از آنکه فضلا و عامای صلاح شعار
از روی مسئلہ خاطر نشان نمودند که تعیین نرخ خلاف شرع
است و فروشنده اختیار مال خود دارد بهر نرخ و قیمتی که

خواهد بفرستد حکم عالی شرف نفاذ یافت که نرخ از همه بلاد
برطرف سازند و من بعد خدمت نرخ باحدی نفرمایند. دیگر حکم
فرمودند که یادداشت منصب باده‌های پادشاهی که بعد از
مرتب شدن نزد منصبداران می ماند در دفتر بخشیان نگاه دارند
و دفتر سر رشته چهره که جدا بود بر همان یادداشت می نوشته
باشند. الا که سابق بعد رجوع محاسبه جاگیر داری اکثر طلب
سوار بزرگه منصبداران برمی آمد بنابراین برای رجوع محاسبه سواران
تعیین می نمودند و منصبداران مبلغی خرج نموده از راه رجوع
محاسبه دفعیه بکار میبردند. بعده که از قلمت پایبانی و بسیاری
منصبداران خصوص مرهته و دکنیهایی بی شمار که بمنصبهای
عمده سرفرازی یافتند خانه زادان را اکثر چهار سال و پنج سال جاگیر
میسر نمی آمد. و باوجودیکه بعد مقرر شدن موسوی (۱۴) خان
دیوان تن چنان مقرر شد که از منصبداران نو ملازم مچلکا بگیرند که
بعد تیاری یادداشت تا یافتن جاگیر دعوی طلب ایام مابین ننمایند
بعده که جاگیر یافت اگرچه پای تغییر می جاگیر بمیان آید لغایتی
که باز جاگیر تنخواه بیاید ایام مابین در محاسبه محسوب گردد و
در عرض این بدنامی که بنام موسوی خان بنای بدعت آن
بزرگانها انتشار یافت چنان مقرر نمود که خلاف دستور سابق
بمجرد حصول تصدیق نو ملازم را تعینات انواع می نمودند بالتماس
موسوی خان مقرر نمودند تا جاگیر نیاید جای تعینات ننمایند

مگر با اختیار خود تعیینات شود - با وجود محاکمی عدم تقاضای
 طلب من ابتدای ایام تلخواه نیادتن وقت محاسبه مبلغ کلی طلب
 منصبدار در سرکار پادشاهی برمی آمد لهذا هر چند منصبداران برای
 محاسبه رجوع می نمودند - مستوفیان دفتر ناشنیده انگاشته تن بگرفتن
 محاسبه منصبدار نمی دادند و در صورتیکه منصبداران بچهره سعی
 و بهم رساندن مربی و رکیل دلسوز قابل بعد دویدن هفت هشت ماه و
 خرج نمودن زر مبلغ کلی طلب خود ثابت می نمود چهارم حصه آن
 بزور و تلاش تمام از سرکار می توانست گرفت آخر رفته رفته همه
 دستور از میان برخاست و محاسبه در میان ماند *

ذکر سوانح سال سی و شش از جلوس مطابق هزار

و صد و سه هجری

در اوائل یا اواسط این سال از کورگان و شکار پور کوچ فرموده
 رابت ظفر آیت طرف بیدر برافراشته چند گاه در آنجا توقف و
 مقام نموده جانب گلگه که از توابع بیجا پور است و از بیجا پور
 یکروزه راه مسافت دارد حکم کوچ و چاروی فرمود چون ایام
 نورست پادشاه زاده محمد معظم منقضی گردید و زمان رجوع دولت
 و اقبال نزدیک رسد حضرت خلد مکان بر سر عنایت آمده خواستند
 که بمروزر آثار لطف و توجهات بر پادشاه زاده ظاهر و آشکار ساخته
 رسوخست و ازاده صافی الضمیر او را در یابند روزی قلمدان باساز
 ضروری و همراه آن قلمترش بدست یکی از خواجه سرای محرم
 یوای پادشاه زاده فرستاده از آنکه کار و حربه خرد و کلان برای
 محبوبان صاحب غیرت فرستادن خاف ضابطه است بخواجه سرا

فرمودند که اگر پادشاه زاده بعد را نمودن قلمدان در نگاه داشتن
 قلمتراش تامل نماید خواهی گفت که عمدا فرستاده اند و اگر بلا
 مضایقه نگاه دارد حقیقت دریافته آمده عرض نماید بعد که
 خواجه سرا مطابق حکم قلمدان رساند پادشاه زاده بعد تقدیم ادب
 قلمدان را را نموده همینکه قلمتراش بنظر در آمد دست بآن نرسانده
 بشاره گفت که شاید بغلطی آمده باشد خواجه سرا گفت از راه فضل
 و لطف عمدا بدست مبارک گذاشته مرا آگاهی بخشیده اند بعد
 بتجدید تسلیمات بجا آورده نگاه داشت بعد از آنکه خواجه سرا آمده
 حقیقت را بعرض رساند فرمودند که ما غیرت فرزندان خود را میدانیم
 باندک کم توجیهی اعلیٰ حضرت که ما خود ترک منصب نموده
 چند روز مزدوری گردیدیم غبار مال آن در دل ما بود تا گستاخی
 در تلافی آن از ما بظهور آمد - باز چند روز دیگر که گذشت و رزی
 حدیث نبوی متضمن برین معنی که حافظ کلام الله را هر چند
 سوارا حبس باشد محبوس ابدی نمیتوان نمود بخط مبارک نوشته
 نزد پادشاه زاده فرستادند پادشاه زاده را چون عبور بر احادیث
 بسیار بود و چند هزار حدیث یاد داشت بعد مطالعه و دربان
 اراده و لطف پادشاه در جواب مرسومه پادشاه حدیث دیگر نوشتند
 که حافظ قرآن را حبس ابدی نیامده مگر پدر که فرزند را با وجود
 احترام حفظ کلام الله حبس ابدی می تواند نمود ازین جواب
 زیاده متوجه حال پادشاه زاده گردیدند و در منع سرتراشی و دیگر
 بعضی سختی که لازم قید شدید می باشد تخفیف فرمودند و
 امین نجات از حبس بهمرسید *

مابقی از زمان قدیم اسم بعضی بلاد و معمورها و قلعهها که بجزبان
 هندی شهرت دارند و آخر آن در تلفظ حرف هامل بالظ ظاهر
 می شود مثل مالوه و بنکاله و بگلانه و پرناله می نوشتند
 میرهادی مخاطب بفضائل خان که بخدمت دارالانشا مامور
 بود بعرض رساند که در زبان و رسم خط هندی آخر هیچ کلمه
 و اسم صریح حرف ها نیامده اگرچه الف هم اصلا در کلمه هندی
 نمی آرند و از جمله می حرف سیزده حرف الف و حا و خا و ثا و
 ذال و زا و صاد و ضاد و طاطا و عین و غین و قاف باشد در کلمه و کلام
 هندی بالکل متروکند و در نوشتن و تلفظ نمی آیند داخل حروف
 هندی نمی شمارند مگر آنکه عوض عین و الف و همزه حرفی
 دارند که اول کلمه در تحریر و تقریر می آرند و در وسط
 و آخر کلمه اصلا نمی آید اما از آنکه از جمله ده دوازده اعراب که
 برای حرف هندی موضوع است و مدار مرکب ساختن حروف
 بران است یکی را باسم کانا نامند که از برای آخر کلمه وضع کرده
 اند و آن را بصورت الف می نویسند و بخرج الف نیز می
 خوانند این همان الف است که منشیان فارسی از ابتدای اسلام
 هندوستان سبها در فارسی مینویسند باید بالف نوشته شود بعد
 عرض پسند پادشاه نکته سنج آمد - و دران سال حکم فرمودند
 که آینده بجای ها الف می نوشته باشند مثل بنگالا و مالوا و
 کلانا هرکه بخط هندی آشنائی دارد لطفش را خوب غور
 میتوان نمود *

مخلص خان را از داروغگی توبخانه تفریر نمود و بعرض

رسد که رام راجه نام برادر منبهای مقتول جهنمی کد فی الحقیقت
در قید سامها می بود بعضی نامردان مرعنه او را بجای پدر
و برادر جهنمی او بر اراج بر داشته لشکر زیاده همراه او فراهم آورده
یاران باطل از قلعه بر آورده اند و برای قلعه داران و سرداران خود
خلعت و کوزه طلا جایجا فرستاده و در استعالت عمده نوجها
کوشیده بدستور پدر و بوادر جایجا نوکران نامی را برای تاخت
و تاراج ملک و تهذیر قلعجات رخصت نموده *

چون سابق در ذکر سلطنت اعلی حضرت صاحبقران ثانی
اشاره بر حقیقت نصاری کنار دریای بنادر همد رفته باز یزدان
خاصه میدهد که منصوبان بادشاه پرتگال در اکثر نزدیک بنادر و
بلاد کنار دریای شور در پناه جبال و مکانهای قاص قلعهها
ساخته دیهات آباد نموده در اکثر امور در کمال رعیت پروری
و عدم تکالیف شاقه با رغایلی آباد کرده خود میکوشند و برای
مسلمانان هریه علیحده قرار داده مسلمانان را میان آنها بجای قاضی
سرگروه مقرر کرده تنقیح معاملات جزئی و نکاح با او گذشته اند
اما رواج بانگ و صلوة در اینجا اصلا نیست و اگر مسافری نامرد در
تعلقه آنها وارد شود هر چند ضرر دیگر بدو نمی رسانند اما ادای
نماز بلا تشویش نمی تواند نمود و در دریا برخلاف طریقه انگریز
بر جهازات دست تعدی دراز نمی نمایند مگر جهازی که قول آنها
موافق دستور مقرری حاصل ننموده باشد یا جهاز عرب و مسقطی که
مابین هر دو فرقه عداوت قدیم است و بر قابو بر جهاز همدیگر تاخت
می آرند و دیگر در صورتیکه جهاز بنادر در دست معیوب نباشد

گشته بدست آنها افتد شکار خود میداند - و ظلم عمده آنها این است که اگر یکی از رعایای تعلقه آن طائفه بد کیش باجل خویش وفات یابد و ازو فرزند نابالغ ماند و پسر کلان نداشته باشد اطفال او را بیت المال سرکار پادشاه خود دانسته در معبدخانه کلیساکه همه جا ساخته اند میبرند و پادری آنها که مقتدای آنها باشد او را احکام ملت نصرانی تعلیم می نماید خواه فرزند سید مسلمان یا برهمن هند باشد بمذهب خود می آرند و بدستور غلامان از خدمت میگیرند - از آنکه در کوکن عادلشاهی متصل دریا قلعه معموره مشهور بگونه حاکم نشین آن گروه واقع شده و کپتان مستقل از طرف پرتگال در آنجا می باشد و دیگر بذار و دیهات سیر حاصل آباد کرده اند همچنان سوای آن از چهارده پانزده گروهی بذار سورت مائل طرف جنوبی تا سرحد قلعه مغربی تعلقه انگریز و سرحد حبشیه که کوکن نظام شاهي می نامند در پناه کوههای عقب پرگنات بکلانا و جوار جبال دشوار گذار گلشن آباد هفت هشت قلعه خرد و کلان احداث نموده از آن جمله در قلعه باسم دمن و بسی که از سلطان بهادر گجرات بحیله قول و اذن حاصل کرده در کمال استحکام ساخته اند و دیهات آباد کرده اند اگرچه در طول چهل و پنجاه کروه در تصرف خود دارند اما در عرض زیاده از یک کروه و یک و نیم کروه نیست که پلای دامن کوهها را کشتکار می کنند و از جنس اعلی مثل نیشکر و انناس و برنج می کارند و اشجار نارچیل و فوفل بیشمار دارند مبلغ کلی محصول از آن بر میدارند و در جمیع دیهات بنام اشرفی وضع کرده آنها که مراد از نقره

قیمت نه آنکه باشد و سکه قرنگ است راج می نمایند و رائج آنجا
 صوای اشرفی مرزبور پارچه ریزه سی استعجابم بزرگ نامزد که یک یک
 نلوس را چهار بزرگ آنها خرید و فروخت می شود و حکم بادشاه اصلا
 در آن جا جاری نیست و دیهات را وقت کد خدا نمودن دختر در
 جهاز میدهند و اختیار کل مهمات اندرون و بیرون خانه بزن و امی
 گذارند و زنهای آنها تسلط تمام بر شوهر دارند و صوای یک زن
 زن دیگر و سریت در ملت آنها نمی باشد - بعده که حقیقت زشتی
 اعمال آنها بعرض رسید از آنکه کپتان متصل کوکن نظام شاهي که
 تاج کپتان گوهر - میباشد نسبت بکپتان گوهر کم زور واقع شده ابتداء
 بقام معتبر خان فوجدار گلشن آبک و توابع آن که از قوم نایده
 و خویشان صلا احمد بلجاپوری که در عهد اعلی حضرت ذکر او
 بگزارش آمده بود و در شجاعت و کار طلبی شهرت داشت حکم صادر
 شد که باتفاق فوجداران و کومک حبشیدان در استیصال و اخراج
 طائفه جبال آن ضلع کوشد - معتبر خان محتاج بمدد و کومک دیگران
 نگردیده جمعیت زیاده نگاه داشته مصالح قلعہ گیری فراهم آورده
 بر دیهات آنها تاخت نموده غافل بر یلک در قلعه خود که مصالح
 جنگ نداشت تاخت و یورش نمود چون آن جماعه در جنگ
 میدان عاجزند و صوای بددوق و شمشیر که بصورت سیخچه
 دارند یراق دیگر ندارند و اسب نگاه میدارند در حمله اول رو
 بقرار آورده بیشتري خود را به پناه قلعه دامن و بسی رساندند و
 جمعی از فرنگیها با زن و نرزنه با سیدی در آمدند و در قلعه را که
 خالی نموده گذاشته رفته بودند بتصرف معتبر خان در آمد و دبدبه

و زائران عظیم میان آن قوم رو داد و همه طلباختها در قلعه دمن و
 بسی فراهم آمده به بند و بست برج و باره پرداختند - بعد از این
 خبر بکشتن گور تعلقه کوکن عادلشاهی که خود را بجای
 صوبه دار کل و نائب مستقل پرتکال می گیرد رسید از آنکه آن جماعه
 خود را صاحب اختیار دریا میگیرند و در جنگ جهاز بر روی دریا
 ترددی که از آنها می آید از هیچ قوم دیگر نمی آید عرضه داشت
 از کمال تصرع و عجز بخدمت پادشاه و مقربان حضور نوشته دران
 درج نمودند که ما از طرف شما نوکر بیعلوفه برای دفع شر مفسدان
 روی دریا هستیم پارچه زمین ناکاره کنار دریا که حکام و فرمانروایان
 سلف این روز و بوم بزرگان ما داده اند آباد کرده خدمت می نمائیم
 در صورتیکه خلاف مرضی مبارک باشد ماها که خانه بدوشیم
 خانه ما و مکان اصلی ما روی دریا است بر جهازات سوار شده
 بموجب حکم پادشاه خود که برای مقابله و پرخاش نمودن با پادشاه
 هندوستان ممنوعیم بمحافظت دریا خواهیم پرداخت از آنکه مبلغی
 تحف و هدایا برای حوшы و صاحب مداران حضور نیز فرستاده بودند
 مقربان پادشاهی خاطر نشان نمودند که تا از بند و بست خشکی و قلع
 ریشه کفار بد کردار بالکل خاطر جمع حاصل نشود زنبور خانه دریا
 را بشورش نمی توان آرد - بنابراین حکم معاف نمودن تقصیر آن
 جماعه و خلاص نمودن اسیران قرنگ بنام معتبر خان صادر فرمودند *
 از نوشته اخبار نویسان صوبه ملتان بعرض رسید که سید شاه
 سلیمان که مدت سی سال فرمان روی ایران بود و دیعت حیات
 نمود و بجای او سلطان حمید جلوس فرموده بدستور پادشاه دین پرور

هنگامستان حکم نمود که خرابیات خانها و بدعات نا مشروع قمارخانه و
غنا و دیگر سرمایه فساد از قلمرو ایران برطرف سازند - شاهزاده معزالدین
و شاهزاده محمد عظیم پسران پادشاهزاده شاه عالم را از قید خلاص
ساخته فرمودند که مراتب منصب هر دو بعرض رسانند و خیمه برای
آنها از دیگ کلال بار وزن فرمودند و بعد از چند روز هر دو برادر را تسلیم
بحالی منصب فرموده همراه شاهزاده معزالدین توج و توپخانه
داده برای تنبیه اشقیای طرف کوکن مرخص فرمودند - شاهزاده
محمد عظیم را در حضور نگاه داشته مامور و مقرر ساختند که از طرف
پادشاه دستخط می نموده باشد / چون حقیقت فساد و سرکشی
سرزبانان چنچی و چنچاور توابع بیجاپور که از سرکشان مشهور و از
خزانه معمور بودند و فی الحقیقت از منصوبان سابقهای موقوف
و از قدیم منجمه ملک رام راجای بیجاپور گفته می شدند و همیشه
با فرمان رویان بیجاپور دم مخالفت می زدند نظر بر استحکام در
سه قلعه که پیوسته بهم داشتند شوخی زیاد از آنها بظهور می آمد
بعرض رسید - شاهزاده محمد کام بخش را بتائیدی جهده الملك اسد
خان و هراری اعتقاد خان که مخاطب بذو الفقار خان نصرت جنگ
ساخته بودند مرخص فرمودند و بهره مند خان را فائز جمده الملك
مقرر نمودند و عبد انرزاق خان لاری را که فیروز جنگ چند گاه نزد
خود نگاه داشته بود مستمال ساخته بعد تسلیم منصب چهار
هزاری سه هزار سوار بخدمت فوجداری کوکن عادل شاهی که
کنار دریای شور متصل گره قلعہ فرنگ واقع است مقرر کرده
روان نموده عبد القادر خان نام پسر او را در حضور نگاه داشته

بودند - چون عهد الرزاق خان که در قبول نوکوی مجبور بود و اکثر ازانکه وطن را ورد زبان داشت و با اخبار نويسان بکمال سختی سلوک می نمود از سوانح تعلقه فوجداری او بعرض رعید که عبد الرزاق خان می خواهد بر سر جهاز سوار شده روانه وطن گردد - بعد عرض فرمودند که عبد القادر پسر او را محبوس سازند و عبد الرزاق خان را تغییر نموده گرز بردار تعیین فرمودند که او را بحضور آرد - این خبر که بعبد الرزاق خان رسید قبل از رسیدن گرز برداران از عدم خرچ و میسر نیامدن بار بردار خیمه و اسباب زیادتی را سوخته چریده گشته بطریق یلغار خود را بحضور رساند - بعد ملازمت مورد هدایات ساخته پسر او را حواله او نمودند و عبد الرزاق خان را از اصل و اضافه پنجهزاري پنجهزار سوار نهوده بخدمت فوجداری راهبری مامور فرمودند *

از ابتدای تسخیر ملک دکن که بتصرف تیموریه در آمد محصول خربزه گرنا دران ولایت در ریل کنار رود خانه مردم عاجزو نامراد می کارند معاف بود دمی و درمی بتصرف عمال پادشاهی و جاگیر داران نمی آمد و در نسخه تفخواه دیوانیان و سر رشته زمینداران داخل نبود - درین پیام که محرم خان عرف خواجه یاقوت را داروغه کل باغات پادشاهی نمودند و او بر حقیقت عدم ضبط محصول فالیزهای کنار رود خانها اطلاع یافت از راه شرارت ذاتی بعرض رساند که محصول خربزه مویجات دکن که مبلغ کلی می شود و بضبط در نمی آید رایگان تلف می گردد و نقصان سرکار می شود - حکم بنام دیوانیان صادر شد که حاصل آن را ضبط

نمایند - از بنای این بدعت که هر سال چهاران و ناصرادان
بی بضاعت قوت در سه ماه ازان بهم میرسانیدند بعد این حکم
لحدهی و منصبدار علیحده برای ضبط محصول آن از روی
جریب در همه پرگانات تعیین شدند - و دستگاه نظام تازه برای
حکام و عمال بدمال بهم رسید - بدین وسیله مبلغ برای خود و سرکار
می گرفتند بنابراین جمعی که بدین شغل پایچه نان برای اطفال
و عیال پیدا می نمودند دست از کشتکار و کسب این کار کشیدند -
و دیگر بنای بدعت بد عاقبتی این گذاشت که سابق دروازه‌های
پادشاهی پادشاهی که محض برای تفریح و فیض خاص و عام
موضوع ست بر روی عالم مفتوح بود محرم خان فرمود که باغات
صلیحات همیشه مقفل نگاه دارند مردم را از سیور و تماشا محرم
ساخت مگر جمعی که چیزی بنگاهدانهای باغ بدهند و تملق
نمایند در بر روی آنها کشاده گردند *

دیگوان بخت و سقما بماند * ظالمان بخت و نیکان بماند
باقی سخنهای او که بیاعت دید و بی آبرو گردیدن پادشاه زاده
محمد کام بخش گردید بر محل بذکر خواهد درآمد *

چهار دختر از ابوالحسن مانده بود که کنه خدا نه نموده بود
دختر کلان را هر چند خواستند بکسی منسوب سازند قبول نه
نموده پیغام نمود که اگر پادشاه را در خدمت خویش برای آب
وضو بدست رختن در حرم محرم شرعی خویش سازد فخر خود
میدانم و الا از باقی اذات دنیاوی اجتناب دارم لهذا یومیدر برای
او مقبر کرده با احترام تمام نزد پدر او نگاه داشتند - و یک دختر که

عقد کردند بیجاپوری در آورده با او در حبس همدم ساختند و دختر
دیگر را بعنایت خان پسر اسد خان عقد بستند و یک دختر یکی
از فرزندان سلسله نقش بند منسوب نمودند که خلاف رعایت
خاطر ابوالحسن بظهور آمد - روح الله خان میر بخشی که از امرای
مزاج گرفته موروثی گفته می شد و بمزاج پادشاه آشنا شده بود
و در برآمد بحر خلق میگوشتید ردیعت حیات نمود تاریخ و نجات او
(روح در تن ملک نداند) یافتند - بهره مند خان را که تن بخشی بود
و نیابت وزارت همیشه ان داشت میر بخشی نمودند و مخلص خان
را که خدمت عرض مکرر داشت تن بخشی مقرر کردند و شریف خان
بخد مت عرض مکرر مامور گردید درین سال بسبب شهرت خبر خلاصی
پادشاه زاده محمد معظم اخبار فساد افزای مختلف از اراده باطل
پادشاه زاده محمد اعظم شاه بر زبانها جاری گریده بود بتقاضای مصلحت
پادشاه زاده را از بنگاپور برای رفتن طرف و اکن گیره که از اردوی
پادشاهی سر راه واضح شده بود مامور نمودند - بعد که محمد اعظم
شاه بکمال آراستگی فوج و شان و شوکت تمام نزدیک لشکر رسید
از آنکه خیمه بخیمه از زبان هرزه درایان خبر اراده فاسد پادشاه زاده
زبان زد گردیده بود و همچنان که از طرف محمد اعظم شاه کلمات
وحشت انرا بگوش مقربان پادشاه میرسید از طرف پادشاه نیز
کلمات لغو در لشکر پادشاه زاده انتشار یافت پادشاه زاده عرض داشت
فرد که اگر چه آرزوی حصول سعادت قدم بوس زیاده ازان مت که
بعرض آن پردازد اما از آنکه موافق حکم زود بر خدمت ماموره
باید رسید و مواس دارد که در صورت داخل لشکر گردیدن مردم

همراه خانه زاد میداد جایجا بخیمهای خویشان و آشنایان رفته
 لکمر اقامت اندازند و در برآمدن تکاهل ورزند باز هرچه ارشان شود
 بدان عمل نماید - در جواب از راه فرزند نوازی فرمان صادر شد که
 ماهم خواهش دیدن آن فرزند کامگار بمرتبه اتم داریم اما چون
 داخل شدن آن نور چشم پلشکر مصلحت نیست ماجریده بشکار
 می آیم آن سعادت اطوار نیز با چهار صد پانصد سوار با هر دو
 فرزند کامگار جریده آمده ملازمت نماید هما نوقت رخصت خواهم
 نمود و حکم شد که خیمه مختصر شکار بیرون برده در زمین پست که
 لشکر بنمود نیاید نصب نمایند و خنجر به بخشیدن و داروغه جلو
 خاص و توپخانه و گرز برادران و مردم خاص چونکی حکم فرمودند
 که مردم بسیار کم انتخابی تهور پیشه مسلح همراه بگیرند و در ظاهر
 تاکید بلیغ نمودند که مردم زیاده نیایند و جمعی از قراران متعبد
 توپخانه مامور گردیدند که همراه لشکر پادشاه زاده و چهار طرف
 دولتخانه چنان بند و بست پردازند که بان راهم مجال بیحکم داخل
 شدن لشکر نباشد و میرتوکان را مامور فرمودند که از دخام عام و تماشائی
 را نگذارند و بعد رسیدن بدولتخانه مجدداً حکم بنام پادشاه زاده
 صادر شد که جای دولتخانه بسیار کم وسعت واقع شده زیاده از سه صد
 سوار با خود نیاورد همیشه پادشاه زاده موافق حکم با مردم خاص
 قلیل روانه گردید حکم دیگر رسید که با جمعیت در صد سوار خود را
 بفرستد چند قدم راه که طی نمود یکی از چاههای روشناس زبان دان
 پیغام رساند که زیاده از صد سوار با خویش ندارد همچنان پیش
 حکم میرمید تا آنکه نزدیک بارگاه رسید جهل جلیله حکم رسانید

که صیدی که بر سر تیر آورده ایم رم خواهد خورد و چپقلش مردم
زیاد و میدان جلو خاله تنگ واقع شده از سه جلودار زیاده باخود
نیارده باقی مردم را رخصت نماید - حاصل سخن تدبیر قضا
توأم عالمگیر چنان موافق افتاد که بعده که پادشاه زاده همراه والاچاه
و عالی تبار نزدیک رسید و بندوق قتیله روشن بقصد شکار بقابو آمده
در دست پادشاه بود بسبب اهتمام میر تزرکان زیاده از دو جلودار
بار نیافتند و برای گرفتن اسب عالی تبار جلودار نبود - درین
حالت که پادشاه زاده رنگ رو باخته خود را در عین تهلکة دام
بلا دید مختار خان حکم رساند که هر سه یراق وا نموده بیایند -
پادشاه زاده زیاده متوهم گردید مختار خان به تسلی پرداخته
باخود بود - بعد ملازمت بتقدیم آداب کوشیده سه بار طواف
پادشاه نموده نذر و نثار گذراند - حضرت خلد مکان از روی لطف و
شفقت تمام در بغل گرفته تنگ در آغوش کشیده بندوق بدست
پادشاه زاده داده حکم تیر بر عید انداختن نموده باز همراه بتسبیح
خانه آورده حکم نشستن فرمودند - باظهار گرمی و تپاک تمام استفسار
احوال نمودند - از آنکه شهرت یافته بود که پادشاه زاده زیر جامه
نره پوشیده ست لهذا پیاله ارگجه طابیده برای تسکین و دفع حرارت
فرمودند که بند جامه وا نماید و بدست مبارک ارگجه مالیدند بعده
شمشیر خاص که پیش تخت می گذاشتند از غلاف بر آورده
تعریف آن که از عهد فردوس مکانی بما رسیده نموده بدست
پادشاه زاده دادند - دست پادشاه زاده لرزیدن گرفت - بعد تقدیم
آداب شمشیر را ملاحظه نموده خواست که باز بدست پدر بزرگوار

بگذرانند از روی عنایت پادشاه زاده مرحمت فرمودند
و چند کلمه و عطا و نصیحت آمیز مشتمل بر اشاره آنگه شمارا گرفته
خلاص نمودیم و خیر بوابسته‌های شما رسیده باشد و همه در کمال
مایومی مغموم خواهند بود زرد مرخص شوید برزبان آورده
خلعت و جواهر داده رخصت نمودند - گویند تار سیدن خبر مرخص
ساختن پادشاه زاده جانی بیگم محل خاص محمد اعظم شاه و دیگر
بیگمان و خدمه محل مایوس مطلق گشته بگریه و زاری پرداخته
بودند - بعد رسیدن خبر نجات ازان بلیه رنگ بر روی همه آمد - نقل
نمایند هرگاه فرمان بدستخط خاص بنام پادشاه زاده صادر می شد
و از نوشته وکیل بر مضمون آن اطلاع نمی یافت وقت سوار شدن
باصتقبال فرمان تا بر مضمون اطاع یابد چنان متعززل خاطر می
گردید که رنگ بر چهره او بحال نمی ماند *

چون بسبب مزید اعتبار و استقلال میرزا یار علی که داروغه
دکاک بود و بکمال دیانت واستعداد خدمات مرجوعه را سرانجام بداد
سوانح نگاران بلا و قصص جات بمرتبه استقلال و اعتبار بهم رسانده
بودند که فی الحقیقت شریک غالب صوبه داران و فوجداران گردیدند -
درین ایام سوانح نگار بندر سورت محمد باقر نام را بعلمت وقوع
تقصیری تغیر نموده بودند - میادت و فضیلت پناه سید سعد الله
که از جمله نضایی متبحر و منزویان و خرقة پوشان مشهور هفت
اقلیم گشته بود و نوشته او نزد پادشاه اثر تمام می بخشید و در
جواب او همیشه فرمان بدستخط خاص باعزاز تمام صادر می فرمودند
و سید که در نوشتن سفارش ارباب حاجت جرأت زیاده می نمود

در باب بحال گردیدن محمد باقر و یکی از حکیمان دار الشفا که عزل او نیز بمیان آمده بود بحضور معروض داشت - بعد عرض هرچند که خدمت هر دو را بموجب نوشته سید بحال نمودند اما در جواب خلاف هر بار که بدستخط خاص فرمان می رفت حسب الحکم بدین مضمون صادر شد - اگرچه بموجب نوشته آن سیدات پناه خدمت هر دو بحال نمودیم اما شما که فاضل و فقیرید باید که در ماده علما و فقرا می نوشته باشید درباره این مردم که پیشه ظلم اختیار نموده اند چه نسبت باحوال آن سیدات پناه دارد هرچند که در کار پادشاهی ساعی و متدین باشند در قبول خدمت بر نفس خود ظالمند خلاف نص کلام الله که اعانت ظالم نمودن شریک ظلم گردیدن است چرا از شما بظهور آید *

چون بسبب امتداد مهم دکن بیشتر خزانه اندوخته تیموریه بصرف درآمده بود و قلت پای بانی و بسیاری از باب طلب از حد گذشت و در ایامی که روح الله خان مرحوم در گذراندن مثل نو ملازمان جرأت زیاده می نمود باوجود ممنوع گردیدن خون داری نمی نمود - روزی از روی بیدماغی فرموده بودند که ما مکرر گفتیم نوکر در کار نداریم شما هم چرا مردم را جواب نمی دهید - روح الله خان در جواب التماس نمود که دولت سلطنت خداوند هندوستان ملجای سلاطین هفت اقلیم است از زبان ما خانه زادن کلمه پاس در باره ارباب حاجت برآمدن از پاس ادب دور است از ما عرض نمودن امریست واجب قبول نمودن و جواب آن با اختیار آن ولی نعمت است - بعده در همان ایام مخلص خان بخشی گردید او می خواست

نصیحت بروج الله خان زیاده در فیض بر روی خلق الله کشاده گردن
و در مثل گذراندن جرات زیان از اندازه خود بکار میبرد در هر دفعه
بزبان نصیحت آمیز منع فرمودند فائده ده بخشید تا آنکه روزی از روی
پیدماغی و اعتراض تمام هردو بخشی را خصوص مناص خان را
مخاطب و معاتب ساخته فرمودند که چندین بار گفتیم که نوکر
در کار نداریم قباحیت نفهمیده حکم آقا نمی شنوند آنقدر زجر نمودند
که هردو بخشی آزرده خاطر گشته بخانه آمدند - و به پیشکاران گفتند
که مردم را جواب دهند و سند و اسناد نو ملازمان جاری سازند و در
تولد بر روی ارباب حاجت بسته گردید و بخشیدان بحضور آمده
بصورت طلسم ایستاده می شدند و جمعی که از سالها می درویدند
مایوس گشته فکر های فاسد بخاطر راه میدادند و خیمه بخیمه
نوحه بودند - چون حاجی محمد انوار که از علم عقای و نقلی بهره
تمام داشت و آثار رشد بر چهره حال او پیدا و هویدا بود بحضور
رسیده سعادت اندوز ملازمت شد - پادشاه پرسیدند که احدی از جد
و آبای توبه بندگی این درگاه سعادت اندوز شده یانه - عرض نمود که
دوون همتی را این بخدمت اختیار نمود - خدیو گیهان بر صدق مقال او
خوش شده بمقتضی مناسبت و خطاب خانی و بخدمت
پیشکاری مناص خان بخشی سرافراز فرمودند او از خطاب ابا
نمود و طریقه دیانت و راستی و کار طالبی او اگر مفصل بزبان
خاصه دهد باطناب کلام منجر می گردد تا که بود خدمت را به
نیکنامی تمام سرانجام داد آخرش استعفاى خدمت کرده
رخصت بیست الله حاصل نمود پادشاه از راه عنایت و قدر دانی

فرمودند که از طرف ماهم چند اک روپیه بخدمت مکه معظمه برسانند
چنانچه بعد زیارت حرمین شریعین و رساندن مبلغ مذکور چون
مراجعت نموده بسبب بیماری اجل بلسکر ظفر اثر نتوانست رسید
در بلد خجسته بنیاد و دیعت حیادت نمود بعد عرض تاسف
بسیار فرمودند *

درین ضمن از زبانی هرکارها بعرض رسید که فوجهای
رام راجا جا بجا برای تاخت ملک و تسخیر قلعات که بتصرف
بند های پادشاهی درآمده متفرق گشته اند چنانچه قلعه پرناله که
از قلعه های فلک ارتفاع ناسی مشهور توابع بیجاپور است و بگردن
و سعی زیاد قلعه کشایان به تسخیر درآمده بود باز یک ترون
بتصرف منصوبان رام راجا رفت و قلعه دار پادشاهی وقتی که کار
از دست رفته بود خبر یافته دست و پای لاحاصل زده زخمی
گشته دستگیر گردید - و نیز معروض گردید که رام راجا قصد دارد
که خود را باعانت مرزبانان چنجی رسانده در گرد آوری فوج خود
بپردازد - از شنیدن این خبر نهایت غبار ملال بر خاطر خاطر
پادشاه روی داد پاره بشکر مراقبه نکر فرو رفته بعد به بهره مند خان
فرمودند که پرناله نرفت بیجاپور رفت الحال زود بفکر تلافی آن باید
پرداخت - و خواستند که بهره مند خان را بانوج شایسته مرخص
سازند چنانچه طومار فوج بندی تیار شد و بتعین مرزبانان پیشخان
بهره مند خان برآمد - درین اوان خبر رسید که شاه زاده معزالدین خون
را بدای قلعه پرناله رسانده بمصرو پرداخت لهذا بنای مصاحت
بران قرار یافت که خود بدولت تالیم پوری تشریف برده از انجا

انواع برای تنذیه اشقیای تعین فرمایند و به تسلی بخشیدن پرداخته
برای گذراندن مثل بدستور سابق حکم فرمودند و شب ناکامی ارباب
غرض بصبح امید مبدل گردید * ()
ذکر سوانح سال سی و هفت جلوس مطابق سنه هزار

و صد و چهار هجری

درین سال رایت ظفر اقبال طرف بیرم پوری برانراشته شد
بعده که ویرانه آن سرزمین از نزول مقدم پادشاه کشور گیر رونق
آبادی پذیرفت حکم چهارونی نمودند و فرمودند که بیرم پوری را
اسلام پوری می نوشته باشند و امرا بساختن عمارت و غربا بانداختن
چهار شروع نمودند - قاضی شیخ الاسلام چنانچه بگزارش آمده
رخصت کعبه خواسته بعد رسیدن بحرمین شریفین و ادای دیو حرج
و رساندن فیض به سادات و دیگر سکنه آنجا و ساختن مکانهای
خیر جاری مراجعت نمود - بعده که خبر رسیدن او به بندر سورت
بعرض رسید حکم طلب او باعزاز تمام صادر فرمودند - اگرچه قاضی
شیخ الاسلام اطاعت امر پادشاه اسلام نموده طوعا و کرها خود را
بحضور رساند و پادشاه کشور ستان توجه و عنایات و ترحمات را زیاده
نهایت بحال قاضی شیخ الاسلام بعمل آورد مکرر عطر و دیگر
خوشبوئیها بدست مبارک بجامه شیخ الاسلام مالیده تکلیف باز
قبول نمودن منصب مع اضافه و خدمت سابق و صدارت و هر
خدمتی که خواهد بمیان آوردند و آن پدرو حق از قبول ابا نمود
بعد مکرر فرمودن پادشاه لچار گشته بتقاضای مصلحت دفع الوقت
التماس نمود امیدوارم که الحال رخصت وطن یابم که باحمد و ثناء

رفته زیارت مزار بزرگان آنجا نموده چنگاه در آنجا نزد عیال و اطفال
بسر برده رعایت صلح و رحم نسبت ببعضی وابستهای بی بضاعت
بجا آرم بعده هرگاه که یان فرمایند خود را برکاب خواهم رساند بدرجه
قبول در آمد و محتاج نموده باعزاز رخصت نمودند - برای تسخیر
قلعه پرناله و راجکده و دیگر قلعات جا بجا فوج تعیین فرمودند
و حکم بمقام فیروز جنگ که بموجب فرموده حضور در بهادر گده
چهارونی نموده بود صادر گردید که بنگاه در آنجا گذاشته چیده خود
را بتنبیه اشقیار رسانده قلعات آن ضلع را بتسخیر در آورد - اگرچه بعد
دستگیر و مقتول گردیدن سلبهای جهنمی بسیاری از سرداران نامی
مرهده از طرف رام راجا برای تاخت و تاراج ملک قدیم و جدید
انتشار یافته اطراف اقوای پادشاهی تمام شهرت بر افراشته آتشوخی
و دست اندازی از حد گذرانده کارهای دست بسته نمودند که بتفصیل
آن قلم را رنجبه داشتن از سر رشته سخن دور افتادن است اما از آن
جمله سنتا کهور پوره و دهنا جانو که از سرداران نامی صاحب پانزده
بیست هزار سوار جرار جنگی موجودی بودند و مرهدهای صاحب فوج
دیگر وفات و اطاعت آنها می نمودند چشم زخمهای عظیم از آنها
بسران فوج پادشاهی میرسید خصوصا سنتای نابکار در تاخت
و تاراج معمرهای مشهور و مقابله نمودن بامرای سر فوج عمده
چنان شهرت گرفت که هرکرا با او منابله و مقاتله اتفاق می
افتاد سوای آنکه کشته شود یا زخمی گشته اسیر گردید یا هزامت
یافت فوج و بهیر بغارت داده جان بدر بردن حیات درباره داند
چاره کار نمی دانست و هرطرف که آن سگ لعین نابکار به پیکار

کمر می بست هیچیک از امرای ذی وقار پادشاهی در مقابل او
 کمر نمی بست و هر ستمی که با فوج جهان آشوب رو می آورد
 دل شیر مردان رزم آر مارا در تزلزل می انداخت چنانچه اسماعیل
 خان یکی را که از سرداران تهور پیشه مشهور دکن گفته می شد بشرح
 و تفصیل جنگ آن نمی بردارد در مقابله و حمله صف زیبای اول از
 جا برداشته تمام فوج او را بغارت برده خون او را بعد زخمی گردیدن
 دستگیر ساخته چند ماه با خوبش داشته آخر مبلغ کلی گرفته
 خلاص نمود - بدین دستور رستم خان عرف شروزه خان که خون را
 رستم زمان و شیر شروزه میگرفت در ضلع قلعه ستاره بعد مقابله بار
 نمودن بهیدر و هرچه باخود داشت بیدان داده پیچنگ آن کافر گرفتار
 آمده بعد مبلغ کلی دادن نجات یافت - هم چنان علی مردان
 خان عرف حسینی بیگ حیدرآبادی شش هزاری را که بدان سگ
 ناپاک مقابله و کارزار رودان بعد تردد نمایان تمام فوج و بهیر
 بتاراج رفت بعد کشته و زخمی گشتن جمعی از مردم نامی همواره
 فوج و علی مردان خان با چند نفر نامی زخمی و دستگیر گردید
 و چند روز نگاه داشته دو تک بریده از و مبلغی از همراهان او گرفته
 دست از برداشت - این خبرهای ناخوش غبار ملال برخاطر پادشاه
 عالم ستان می افزود - در ایامی که خان جهان بهادر را از صوابجات
 بنگاله و غیره معزول ساخته بی پروبال نموده بحضور طلبیده
 بی جاگیر کرده نگاه داشته بودند و او از بیدماغی بهیچرا کمتر می
 آمد شهرت تردد و جان فشانی جان نثار خان و تهور خان پسر
 صلابت خان که تازه بعرضه کارزار آمده مصدر ترشادات نمایان گردیده

بودند بجای رسیده بود که خلد مکان بظهار حسن تردد آنها مکرر
 خان جهان بهادر را مطعون ساخته از روی قدردانی زبان بتوصیف
 شجاعت و تهوری هر دو آشنا می ساختند - در همان اولان بعرض
 رسید که مابین سرحد کرنا تک سناتا رابا جان نثار خان و تهور خان
 و غیره که به تذبذب اشتیاق مامور بودند سروکار مقابله افتاد و بعد
 زد و خوردی که بمیان آمد جمعی از هر دو طرف کشته و زخمی
 گردیدند بمرتبه هزیمت بفوج پادشاهی روی داد که تمام فوج و توپخانه
 و بهیر بغارت رفت - جان نثار خان زخم برداشته بمی فراوان جان
 بدر برد و تهور خان زخمی گشته خود را میان مردها و زخمیها که
 در لالو گل آغشته افتاده بودند انداخته عمر دوباره یافتن غنیمت
 دانست - هم چنان با کثر مردم عده روشناس که دران فوج بودند
 چشم زخم بدنامی مآل و آبرو بباد دادن رسید و بسیاری دستگیر
 گشتند و بعضی بکیل جان بدر بردند - بعده که این خبر بعرض پادشاه
 رسید اگرچه نهایت بر کدورت خاطر افزود اما در ظاهر بر زبان آوردند که
 اختیار بنده نیست همه از جانب الله است - از اتفاقات آن روز
 محمد مراد خان که مدت با خان جهان بهادر رفیق بود از در بار
 برگشته بدیدن خان جهان بهادر رفت از آنکه این خبر ناخوش خیمه
 بخیمه انتشار یافته بود خان جهان بهادر باظهار شماتت از محمد
 مراد خان استفسار نمود که حقیقت شوخی سناتا تردد خانه زدان
 کار طلب پادشاهی که بعرض رسید چه فرمودند - محمد مراد خان
 گفت بعد عرض بر زبان مبارک جاری شد که آنها چه تقصیر دارند
 همه از جانب خداست - خان جهان بهادر گفت خیر در عالم بالا

عرض مکرر نمایی باشد که بدهند و باز ستانند هر کرا هر چه روز ازل دادند
دادند یعنی در سر لشکری و فوج کشیدها بمن هرگز چشم زخم خفت و بی
آبرویی نرسید - خدمت بادشاه زاده محمد معظم را از جائی که بدستور
محبوسان بود بیرون متصل گلال بار نصب نمودن فرموده برای
مجرأ آمدن مازون ساختند و گاه گاه از الوش خاصه و میوه یاد
میفرمودند *

ذکر سوانح سال سی و هشت جلوس مطابق سنه هزار

و صد و پنجم هجری

بعده که پادشاه زاده محمد کام بخش و جمده الملک اسد خان و
ذو الفقار خان نصرت جنگ نزدیک چنچی رسید به تفارت گوله
رس فرود آمده بفکر تدبیر تسخیر قلعه افتادند - اگرچه نظر بر طول
و عرض قلعه چنچی که چند کوه متصل هم واقع شده و هر کدام با هم
علیه قلعه نامیده می شود از انجمله دو کوه سر بفاک کشیده
است که سرانجام توپخانه و همه ذخیره ماکولات و اسباب جنگ آماده
داشت تمام اطراف آنرا محاصره نمودن متعذر بود اما بقدر مقدور بترتیب
و تقسیم مورچال برداخته شروع بکندن نقب و بستن دهنه و
پیش برکن مورچال پرداختند و بهادران کار طلب و دلاوران جانباز
خواستند که جوهر تردد و سعی خود را بعرضه ظهور آرند و کفار
قلعه نشین بدستور قلعه داران آزموده کار به بند و بست برج و باره
پرداخته باستغذای تمام که پنداری اصلا از آمدن لشکر تزلزل در دل
آنها راه نیافته گاه گاه یک دو توپ میزدند و زمبنداران اطراف
دور و نزدیک و فوج مرهه از هر طرف نمودار گشته بر سر کبی

یمین و یسار لشکر ریخته شوخی زیاد می نمودند و موانع و مین رسد غله میگردیدند و بعضی اوقات غافل بر مهر مورچال ریخته دست برد نمایان بر روی کار می آوردند و ترازل تمام در افواج انداخته محضت مورچال را ضائع و باطل می ساختند - چون مفصل بذکر سوانحی که در اینجا از ترددات فوج پادشاهی و محصوران بظهور آمده پرداختن خالی از طول کلام نیست و مکرر اوراق بسبب بعد مسافت بروایت مختلف اطلاع یافته آنچه ذمه دانسته خلاصه آن را بزبان قلم میدهد - حاصل سخن آنکه بعده که ایام محاصره با مدت آن کشید و مردم بسیار بدرجه شهادت رسیدند هر چند غلبه فوج کمکی کفار رنز بروز زیاده می گردید فوالغبار خان بهادر نصرت جنگ و دیگر مبارز پیشان قلعه کشا چنان دلیرانه میکوشیدند که کار بر محصوران تنگ آوردند - اما از آنکه زمام اختیار فوج و کار فرمائی امور ملکی و مالی و بند و بست آن صانع بدست جمده الملک و نصرت جنگ بود بر خاطر پادشاه زاده محمد کام بخش گرانی می نمود و از بعضی اطوار و کارهای پادشاه زاده که لازم و ملزوم ایام شباب است جمده الملک و نصرت جنگ کلمات نصیحت آمیز درشت و تلخ نسبت بپادشاه زاده بر زبان می آوردند و این معنی باعث رنجش خاطر محمد کام بخش می گردید - خصوص که پادشاه زاده در سعی آن بود که تسخیر قلعه بنام او بحضور نوشته شود و سرداران صاحب اختیار طرف خود سعی داشتند روز بروز زیاده ماده فساد و عذاب آماده می گردید - خبر که بمحصوران رسید بر حقیقت کار اطلاع یافته به تمهید

مختلف پیغام رسل و رسائل شعله امروز پادشاه زاده بمیان آورده
 علاوه آشوب و برهم زدن فوج گردیدند - درین ضمن خبر آمد آمد سننای
 نابکار بمرتبه اتم اشتها یافت و افواج مقهوران اطراف لشکر
 پادشاهی و سر راه را چنان فرو گرفتند که چند روز رسیدن احکام و گزر
 برداران و هر کاره و قاصد از حضور متعذر و بزد گردید و نه از پادشاه
 زاده و جمده الملک بپادشاه خبر میرسید و نه پادشاه زاده را
 بر حقیقت و خبر سلامتی حضور اطلاع حاصل می شد - و پیغامهای
 توهم افزای جهان آشوب مشتمل بر ترغیب و طالب پادشاه زاده
 از نزد محصوران میرسید لهذا وسواس هراس آمیز بدین مرتبه
 در دل پادشاه زاده راه یافت که بقول بعضی نظری بر عائد جمده الملک و
 فرسیدن خبر حضور خواست خود را بقلمه نزد محصوران رساند - جمده
 الملک و نصرت جنگ اطلاع یافته بی خبر خود را رسانده
 اطراف خیمه محمد کام بخش را مور گرفتند و غافل بهسر پادشاه
 زاده رسیدن دستگیر ساختند - درین حالت که ماده مسک و آشوب لشکر
 پادشاهی آماده گردیده بود سننای نابکار با بیست و پنج هزار
 سوار یکدواز جنگی رسیده اطراف فوج پادشاهی را چنان فرو گرفت
 که ترازول عظیم در دن برادر پیر لشکر انداخت و عرصه کارزار بمرتبه
 بر سرداران تنگ آورد که مصلحت کار درین دانستند که بهیر را
 با اکثر کار خانجات سنگین بار بدام تراج ستمانده خود را به پناه
 جای قلب رسانند - و بقول مشهور نظر بر تقاضای وقت باهم
 ساخته پیغام مصاحبه بدین شرط بمیان آمد که سننای بدعاقب
 حال لشکر و سرداران که هر آنچه دران اضطراب باخود تونند

برداشت نه پرداخته بتاراج باقی بهیرو اشیای که دران بنگاه یابد
اکتفا نماید - و هر دو سردار چند گروه مصلحت جنگ کنان خود را
بکنار و پناه کوهی کشیده دفع شرح'نی ازان کافر غنیمت دانستند
و بعد دفع سنتا باز بمحاصره پرداخته در فرصت چند روز که کار بر
محصوران تنگ گردید و برزای'نی مبلغی بدانها رسید قلعها را خالی
نموده راه فرار اختیار نمودند - بعد ازان که خبر دستگیر ساختن
پادشاه زاده بحضور خلد مکان رسید اگرچه بحسب ظاهر نظر بر
تقاضای وقت که متصل آن خبر تسخیر قلعه رسید هرچه ازان
هر دو سردار بظهور آمد مستحسن افتاد اما در خاطر گرانی تمام
راه یافت و پادشاه زاده را باهر دو سردار طلب حضور نمودند و تا
رسیدن بحضور پادشاه زاده همچنان در قید بود بعد ملازمت پاره
کلمات نصیحت آمیز به جمده الملک گفته اثر کم توجیهی بظهور
آورده حکم خلاصی پادشاه زاده نمودند *

سابق حقیقت فساد انگریز بر روی دریا و مهم نمودن
سیدی یاقوت خان و بعد نزدیک رسیدن کار تسخیر قلعه
منهبی و بموجب حکم برخاسته آمدن بوزان خامه داده درین
سال جهاز پادشاهی مسمی گنج سوائی که کلان تر از جهاز در بندر
سورت نبود و بسفر بیت الله هر سال میروفت و مبالغ پنجاه
و در ملک روپیه نقد زر سرخ و ریال که بعد فروختن جنس هندوستان
در منحه و جده به نادر سورت می آوردند محمد ابراهیم نام
ناخدای جهاز که خود را از جوانان تهوز پیشه میگرفت و
چلکهای آهنی ساخته با خود گرفته بود که وقت مقابله با

جهاز غنیم بهمین چلکها جهاز را با غنیم دریا زنده دستگیر خواهم نمود و هشتاد توپ و چهار صد بندوق در جهاز سوای آلات دیگر جنگ موجود بود همیذکه هشت نه روزه راه بندر موزت جهاز رسید جهاز انگریز که دست بست بجهاز پادشاهی بسیار خرد بود و سیوم و چهارم حصه گنج سوانی مصالح جنگ نداشت از مقابل پیدا گردید بعده که بتفاوت گواه رس نزدیک هم رسیدند توپ اول دفعه از جهاز پادشاهی آتش دادند از شامت مردم جهاز توپ ترقید و از ضرب صدمه پارچه های آهن که از جدا شده سه چهار نفر ضائع و تلف گشتند و در همان انجا گواکه جهاز خصم بر چوب میان جهاز گنج سوانی که باصطلاح دریا نوردان قورل جهاز نامند و مدار سلامت روی جهاز بران است رسیده معیوب ساخت و مردم جهاز انگریز نیز اطلاع یافته دایر گشته بطریق یورش جهاز را بجهاز پادشاهی رسانده شروع بجنگ شمشیر نموده خود را اندرون جهاز انداختن نمودند - بارچونیکه نصرانی در جنگ شمشیر چندان جرأت ندارند و آن قدر مصالح و آلات کارزار در جهاز پادشاهی بود که اگر ناخدا استقامت می ورزید از عهده دفع شر آنها بر می آمدند اما بمجره اثر غلبه جهاز انگریز محمد ابراهیم ناخدا که بجای فوجدار جهاز میباشد زیر تخته های خن جهاز گریخت و اول بار کنیز های ترکی که در محله خریده سویت خود نموده بود و درین هنگامه چیره بوسر آنها بسته شمشیر بدست آنها داده ترغیب جنگ می نمود بدست نصرانیها افتادند و تمام جهاز را متصرف شدند و آنچه از نقد سرخ و سفید در جهاز بود بر آورده با اسیر بسیار بر جهاز خود

بردند بعده که جهاز آنها سنگینی نمود جهاز پادشاهی را گذار خشکی
 نزد یک تعلقه خود آورده قریب یک هفته در جست و جوی منزل
 و برهنه نمودن مردم جهاز دبی ناموسی مسئورات پیر و جوان
 کوشیده دست از جهاز و مردم جهاز برداشتند و بعضی زنهای باغیرت
 قابو یانته برای پاس عصمت خود را بآب انداختند و چندی
 بکار و خنجر در هلاک خود کوشیدند - بعده که حقیقت از روی
 و زائع بعرض پادشاه رسید و سوانح نگار بندر سورت روپیه سکّه انگریز
 که در منبئی باسم ناپاک پادشاه خود می زنند همراه ابرار سوانح
 بحضور ارسال داشت حکم گرفتن گماشتهای انگریز که در بندر
 سورت تجارت می نمایند و فکر تسخیر قلعه منبئی بنام اعتماد
 خان متصدی بندر سورت رسیدی یاقوت خان رسید و مقدسه
 این فساد بسالها کشید اما از آنکه انگریز بدنامی این جرأت اصلا
 برخود نمی گرفت و یاقوت خان را بسبب خفت رسیدن سابق
 آزاده خاطر می دانست نسبت بسابق زیاده در تعمیر برج و باره
 و مسدود ساختن راههای دشوار گذار کوشیده راه تردد بالکل مسدود
 ساخته بود اعتماد خان متصدی بندر سورت که نظر بر بندر بست و
 استحکام قلعه منبئی میدانست که علاج پذیر نیست و در صورت کوشش و
 شورش باکله پوشان سواهی مد فساد که مبلغ کلی نقصان محصول بندر
 خواهد شد خود را از کفایت شعاران واقعی پادشاهی می گرفت
 و نمی خواست که یک روپیه از محصول پادشاهی تلف شود هر چند
 بحسب ظاهر گماشتهای انگریز را مقید ساخته بود اما در باطن
 بتدبیر دفع گفت و گوی بدنامی انگریز می کوشید و انگریز بعد از قید

افتادن گماشتهها هر جا که نام منصب دار پادشاهی میروید دریا یا کنار دریا می شنیدید و دست او میرید گرفته برده عوض گماشتههای خود قید می نمودند و مقدمه بطول انجامید *

دران گرمی هنگامه محرر اوراق را که از طرف عبد الرزاق خان و مردم احشام متصدی صاحب اختیار بودند در بندر سورت با انگریز منبئی غریب قسمی اتفاق ملاقات افتاد - چون در همان ایام بنده قریب دولک روپیه نقد و جنس از زر احشام خریده ذخیره پادشاهی و عبد الرزاق خان لایبی فوجدار راهبری از بندر سورت براه کنار دریا از تعاقب فرنگ و انگریز برادریری می بود بعد رسیدن نزدیک سرحد منبئی در تعاقب فرنگ که رسید بموجب نوشته عبد الرزاق خان در انتظار بدرقه سیدی یافتن خان ده درازده روز توقف نمود از آنکه میان عبد الرزاق خان و انگریز رابطه محبت قدیم بابت حیدر آبک بود و عبد الرزاق خان برای مدد بدرقه باو نیز نوشته بود انگریز برادر دیوان خود را برای طلب اینجانب باظهار اخلاص فرستاد - هر چند کینتن فرنگ آن مکان و مردم همراه بنده راضی بزمان این جانب مع آن مبلغ سال نشده صلاح نمیدادند - محرر اوراق توکل بخدا نموده نزد انگریز رفت و از برادر دیوان او پرسید که بعد ملاقات اگر ذکر تقریب استفسار مقدمه چهار که در میان آمده بگفت و شنید آید موافق مزاج گویی جواب نخواهد داد و بر راستی سوال و جواب خواهم نمود وکیل انگریز که در اصلاح مقدمه و تصلیحت آن شقی ساعی شقی بود نیز چنان مصلحت ده که بخاطر جمع از روی نصائح پیش آمده بجز راستی کلمه و کلام نه نمایند

بعده که این عاجز داخل قلعه شد ابتدا از دروازه هر دو طرف رسته
پسرهای درازده و چهارده ساله مقطع بندوقهای مکلف بدوش قطار
قطار استاده کرده بودند چند قدمی که پیش رفت جوانان خط
آغاز مطبوع لباس فاخره با بندوقهای پرتکلف هر دو طرف بنظر
درآمدند باز که کسی چند طی نمود انگریزهای ریش دراز
هم عمر بهمان ساز و لباس استاده بودند بعد ازان برقندازان متورش
جوان بکمال زینت لباس آراسته صف زده در نظر جلوه دادند
از آنجا که گذشتم انگریزهای ریش سفید زرغنت پوش بندوق
بدوش دو رسته بکمال آراستگی بنظر آمدند بعد آن کله پوشان
سال خورد مقطع که گذار کلاه آنها سروازید گرفته بودند بهمان دستور
هر دو طرف صف آراسته تا در خانه که نشیمن او بود قریب
هفت هزار برقنداز مکلف مقطع بطریق محله استاده یافتیم بعد
ازان جائی که خود او بر کرسی نشسته بود رویو رسیدیم باظهار
خوشوقتی در سلام بدستور خود سبقت نموده برخاسته معانقه
نموده مقابل خود بر کرسی اشاره به نشستن فرمود و بعد احوال
پرسی سوال و جواب راست و درشت و تلخ و شیرین در لباس
اظهار اخلاص و محبت عبد الرزاق خان بسیار بمیان آمد از آنجمله
آنکه ابتدا سبب قید نمودن گماشتهای خود استفسار نمود در
جواب خدا و رسول خدا را حانظ خود دانسته گفتم هر چند این
فعل شنیع دور از طریقه اهل خرد که از طرف مردم شمار سرزده
شما بر خود نمیگیرید اما این سوال بدان میماند که باوجودیکه شعاع
آفتاب عالمی را فرو گرفته باشد یکی از اهل دانش استفسار نماید

که پرتو آفتاب از کجاست در جواب گفت آنها که با ما عذاب دارند
 تهمت دیگران بر ما میگذارند بر شما از کجا یقین شده که این کار
 از مردم ما بظهور آمده و بچه دلیل معقول تحقیق شما گشته گفتم
 از اینکه دران جهاز جمعی از آشنایان مال دار و دوسه نفر فقیر
 فارغ از آرایش مالیت دنیا بودند از زبان آنها شنیدم که در وقت
 تاراج جهاز و قید نمودن آنها جمعی که بلباس و صورت انگریز
 بودند و بردست و بدن آنها نشان و زخم و داغ پیدا بود و زبان
 خود میگفتند که این داغی است که در وقت محاصره سیدی یاقوت
 خان بر ما رسیده و امروز داغ این از دل ما بر آمد و شخص دیگر
 رفیق آنها بود و زبان هندی و فارسی میدانست ترجمه آن
 خاطر نشان مایان مینمود بعد که این تقریر از زبان بنده شنید
 بقرینه بخنده آمده گفت راست است آنها چنان گفته باشند اما
 آنها جمعی از انگریز ند که در ایام محاصره یاقوت خان زخم
 برداشته بقید یاقوت خان در آمدند و بعضی خود از نزد ما جدا
 شده بدان حدیسی پیوسته مسلمان شدند و چندگاه نزد یاقوت خان
 مانده باز از نزد او فرار نموده روی آن نداشتند که نزد ما بیایند
 الحال نزد دینک مار که سکنه نینر گویند و بر روی دریا دست
 اندازی بر جهاز مینمایند رفته نوکر و مصالح جهاز طایفه
 آنها شده اند و مردم پادشاه شما از عهد آنها بر نمی آیند و
 تهمت آن بر ما می بندند در جواب آن تبسم کنان گفتم آنچه
 تعریف حاضر جوانی و دانائی شما می شنیدم مشاهده کردم
 آفرین بر طبع شما که چنین مقدمه را بلا فکر بدیده بدین تمهید

معقول جواب دادید اما بخاطر بیارید که پادشاهان موروثی نیلجاپور و حیدر اباد و سندهای نابکار از دست عالمگیر پادشاه نجات نیافتند پناه جزیره منبری معلوم و گفتم همین که سکه بر رویه زدن شما چگونه اظهار سرکشی است در جواب آن گفتم که هر سال مبلغ کلی از منافع مال تجارت مارا بملک خود باید فرستاد و سکه پادشاه هندوستان را ببقصان بر میدارند و دیگر در رویه سکه هند قلب و غش بسیار بر می آید و درین جزیره وقت بیع و شرای آن مناقشه بمیان می آید بنابراین نشان اسم خود بران زده در تعلقه خود رائج می سازم - دیگر ازین مقوله کلام و کلام بسیار بمیان آمد پاره بر خاطر او گرانی نمود اما نظر بر پاس خاطر عبد الرزاق خان و عهد و قرار امان بر خود هموار نموده وقت بخصت تکلیف تواضع و ضیافتی که میان آنها رسم است بمیان آورد چون از ابتدا شرط نموده بودم که در ملاقات حال پای رسمیات بمیان نیاید بجز و پان اکتفا نموده خلاصی خود را ازان بلیده غنیمت دانستم - محصول تمام جزیره منبری که بیشتر آن فوفل و نارگیل است بدو سه لک روپیه نمی رسد و از بیست و یک لک روپیه مایه تجارت آن بدکیش شهرت زیاد ندارند باقی مدار دولت ناپایدار انگریز از زدن و تاراج نمودن جهاز راه کعبه الله است که یک دو مال در میان دست اندازی می نمایند و وقت رفتن جهازات به بندر مخه و جدّه که پر از جنس مال هندوستان میبرد سرکار بجهازات ندارند اما وقت مراجعت که نقد زر سفید و سرخ و ابراهیمی و ریال در جهاز می آرند جاسوسی نموده جهازی که زیاد مالیت دارد بران تاخت می نمایند اگرچه مرهنة

که قلعه کهنديري و قلایه و کاسه و کتوره در دریا مقابل قلعه جزیره
تعلقه حشیدها نواحداث کرده کشتیهایی جنگی اطراف قلعه
فراهم آورده بروی دریا بروقت قابو دست اندازی می نمایند و
هم چنان از قوم سکنه که بواریل نیز زبان نداشت و از مفسدان
سورت تعلقه صوبه احمد آباد مشهورند بر جهازات خرد که از
یندر عباسی و مسقط می آید گاه گاه شوخی بظهور می آمد اما
جرات مقابله و دست اندازی جهازات کلان راه بیت الله ندارند
و انگیز بدنامی خرد بر همان سکنه ثابت می نمایند *

دیگر از سوانح این سال بتاراج رفتن قاسم خان و خان زک خان
مخاطب به روح الله خان ثانی و صف شکن خان و دیگر امرای
نامی که بحسب تقدیر دستگیر شدند که هر پره نابکار گردیدند - تفصیل
این اجمال بطریق اختصار کلام بنویان خامه می دهد - چون اخبار
تاخت و تاراج ملتا بهم بعرض میرسد روح الله خان را با صف
شکن خان خوانی و محمد مراد خان بخشی پادشاه زاده محمد کام
بخش مع فوج پادشاه زاده و میرزا حسن عم زاده مختار خان و
دیگر امرای دکن با طومار فوج بیست و پنج هزار سوار که پنج شش
هزار سوار موجودی آن عهد باشد برای تذبذب آن کافر بد نهاد مرخص
نموده فرمودند که بتفاق قاسم خان فوجدار ضاع دندیری که سننا
در همان نواح آواره بود باستیصال آن بد مال کوشند - بعده که
امری مذکور بقاسم خان که فوج جنگی شایسته و توپخانه آراسته
داشت پیوستند سننای معاون از شنیدن این خبر از مسامت
دور باستقبال شتافت - روزی که قاسم خان بقصد مقابله غنیم

باهتمام فوج پرداخته پیش خانه را پیشتر روانه ساخته خود بطریق
 هراول سوار گشته بود و روح الله خان با دیگر سرداران بآراستگی تمام
 می آمد هرکارهای قاسم خان خبر آوردند که یک دسته فوج غنیم
 برسر پیش خانه رسیده آنچه که توانستند تاراج نمودند و خیمهای
 سنگین را آتش زده و قریب ده دوازده هزار سوار برسر بهیر فوج
 روح الله خان تاخت آورده عرصه بر فوج پادشاهی تنگ آورده اند و
 هفت هشت هزار سوار مابین قاسم خان و روح الله خان حائل گشته
 شوخی آغاز نموده اند که فوجها بکمک هم نتوانند رسید از شنیدن
 این خبر قاسم خان سراسیمه گشته خواست که خود را بکمک سرداران
 دیگر رساند از هر طرف صدای در و گیر بلند گردید و آن روز تاغروب
 آفتاب فوجهای کفر و اسلام باهم می کوشیدند باوجود آنکه دلاوران
 تهور پیشه داد جلاوت دادند بیشتر بهیر و کارخانجات افواج پادشاهی
 بتاراج رفت و دران روز از روح الله خان و محمد مراد خان ترداد
 نمایان بظهور آمد با آنکه جنس خوردنی برای آدم و چار پا میسر
 نیامد سرداران بالایی فیل و سپاه تمام شب جاوی اسپان بدست گرفته
 از ملاحظه شب خوی و پای دادن اسباب آن شب را بروز رساندند
 همین که خاور فلک تاز سر از در نیچه مشرق بر آورد فوجهای مرهته
 از اطراف شوخی آغاز نمودند و محاربه صعب روی داد و دران جنگ
 میرزا حسن با جمعی از مردم نامی و جماعه کثیر از مردم غیر مشهور
 بدرجه شهادت رسیدند چنانچه لاشهای میرزا حسن و غیره چند
 نفر عمده را هر چند جستند از غلبه آشوب پیدا نشد و خدا داد پسر
 محمد مراد خان زخم برداشته پیاپی گشته سه چهار روز معقود (انتر

گردید همچنان تا سه روز فوج پادشاهی مغلوب و محصور بوده
 باوجود غلبه مرهه بدفع شرکفار می کوشید تا آنکه عرصه بر
 سرداران تنگ گردید و بقصد پناه گدھی دندیری تعلقه فرجداري
 قاسم خان جنگ کنان که اطراف مرهه حلقه را فر گرفته بودند
 روانه شده آخر روز زیر حصار گدھی مذکور رسیدند - چون درین سه روز
 اصلا بوی خوردنی بمشام لشکر اسلام نرسیده بود مگر آنکه آن روز برای
 مردم خاص از اندرون گدھی گاه و دانه رسید و راه آمد و شد مردم
 لشکر تنگ گردید همچنان سه چهار روز دیگر در پناه دیوار گدھی
 روبرو مورچال بسته بدفع حملهای غنیم لئیم روز با آخر و شب بصبح
 میروسانند و گاز و شتر و اسب بتاخت مرهه میرفت چون از غلبه
 آشوب هر دو لشکر دروازههای گدھی بسته بود بقال و سکنه آن حصار
 غله بقدر مقدور از بالای دیوار فرو آورده ریخته و در روپیه آثار
 بدست هر که می آمد می فروخت روز چهارم و پنجم در لشکر
 غنیم خبر رسیدن همت خان بهادر پسر خان جهان بهادر که در
 تهریزی علم شهرت بر افراخته بود و از حضور بذا او نیز حکم کمک
 و استیصال مقهوران صادر فرموده بودند انتشار یافت سنتا از نصف
 فوج خود بیشتر با سرداران رزم آزما مقابل محصوران فوج
 پادشاهی گذاشته خود بقصد مقابله و سد راه همت خان بهادر
 گردیدن شتافت - چون باز هر کارها باو خبر رسانند که بمقابل
 همت خان بهادر فوج دیگر رام راجا پرداخته از بند و بست آنطرف
 خاطر جمع حاصل کرده جاسوسان سریع السیر گذاشته مراجعت
 نمود درین مابین فرصت چون عرصه بر سرداران پادشاهی تنگ

گردید قاسم خان و روح الله خان و صف شکن خان که نزدیک هم
 فرود آمده بودند باهم خفیه مصلحت اندرون گذهی در آمدن
 نمودند و بی آنکه بمحمد مراد خان و دیگر همراهان که مورچال
 آنها بفاصله بود خبر نمایند ابتدا شروع بفرستادن کار خانجات که
 بعد از تاخست غنیم باخود داشتند بشهرت سبکبار گردیدن بقصد
 جنگ نمودن روانه نمود - اول شب قاسم خان به بهانه گشت
 یرآمد از آنکه از راه دروازه بچند جهت داخل شدن مصلحت نبود
 و ازدحام عام و غلوی سرداران زیاده بود بمدد ریسمان بدستور
 کمند بالایی دیوار برآمده خود را اندرون حصار رساند بعده روح الله
 خان و صف شکن خان براه دروازه بچپقلش تمام مع ازدحام عام
 داخل گذهی شدند بعد از آن محمد مراد خان و دیگر همراهان
 خبر یافته بتصدیع تمام خود را رساندند - و صف شکن خان رو بمحمد
 مراد خان نموده گفت که چگونه مردانه خود را رساندید سلطان
 حسین خواهرزاده محمد مراد خان که در عهد حضرت خلد مکن
 خطاب طالع یار خان یادت در عالم را سوختگی بر آشفته گفت
 تف برین صفت مردانه آمدن شما که بران فخر می نمایند
 و همه همراهان طعن بسیار بر او نمودند - القصه قریب یک ماه
 دران چار دیواری محصور بودند و روز بروز عرصه بر محصوران
 تنگ می گردید و کار بجائی رسید که چارپای سواری و بار بردار
 بسیار که کار آنها نیز بهلاکت می رسید مذبح نموده می خوردند
 از جمله غله که در انبار خانه و چاههای گذهی بنه تمام و نجس
 تمام بهم رسانیدند قاسم خان بوسی همراهان مردم فامی که

بقید اسم نوشته بر آوردند فی نفر نیم بار آتار جنس جوار
و ارزن که با گندم و نخود آغشته جوش داده می خوردند مقرر
کرد و سوای آن مردم دیگر رو بهلاک آوردند و بسیاری بقصد
امان جان از گرسنگی خود را از بالای دیوار زیر انداخته پناه بلمشکر
غنیم بردند چون بسیاری از کاسبان و پوچ اشرافی و روپیه بر کمر بسته
همراه داشتند بدست مردم سفتا که می افتادند کمر آنها رانموده
زر کشیده می گرفتند و مردم بازار غنیم از جنس میوه و شیرینی
زیر دیوار گذهی آورده بقیمت خاطرخواه می فروختند و موصوفان
از بالای دیوار زر در پارچه بسته فرو بر آورده خرید نموده بالا می
کشیدند و قوت رشق می نمودند آخر ذوق گذهی رو با تمام آورد
و کسافت و عفونت و قتل آب علاوه کمیایی غله بمرتبه گردید که
عرصه حیات بر تمام مردم تنگ گشت - و درین حالت فاسم خان
بروایتی خود را مسموم ساخت یا از نرسیدن معتاد فیدون که علاوه
غم و غصه گشته بود و دیعت حیات نمود - و روح الهی خان و دیگر
سرداران چار ناچار قرار بر جمع صلح و طالب قول امان جان بقبول
لکها در وجه جان بها که هر کدام بدهند و سرداران را بایک اسب سواری
و رخت بدن بگذارند بمیان آوردند - بعده که دیوان روح الهی خان و
دیگر سرداران با یکی از دکنیهای عمده متعینند فوج نزد سفتا رفته
ذکر قرار خلاصی سرداران و تعیین مبلغ بمیان آوردند سفتا گفت که - سوای
فیل و اسب و نقد و مالیاتی که همراه است از لک هون که سه لک
و پنجاه هزار روپیه میباشد کم نخواهم گرفت - آن دکنی نمک حرام
آهسته در جواب گفت که این چه حرف است بازه سخت بگیرد

این مبلغ فقط از روح الله خان برای شما مقرر می نمایم فی الجملة آخر گفتگوی هفت اک روپیه بتفریق بر همه سرداران مقرر شد و چنان قرار کردند که هر کدام موافق حصه رسد خود قبولیت باظهار احسان امان جان نوشته داده تا وصول زیرکی از خردشان یا نوکر عمده صاحب اختیار بطریق برغمال نزد سندا بگذرانند و کسان سندی دابکر بر سر دروازه گذهی نشسته سرداران را بایک اسپ سواری و رخت بدن و دیگران را بارختی که قابل مشعل در بر داشتند گذاشتند باقی زرنقد و جواهر و فیل و اسپ و اسباب دیگر همه بضبط در آوردند اگرچه از جمله مبالغ وجه قرار که اکثر بر غمال وقت یافته گریخته از لشکر آن ملعون برآمدند و خود او نیز چنانچه عنقریب بدکر خواهد در آمد بجای کردار خود زود رسید نصف زر بوصول فرسید - اما دران حادثه آنچه از جمله زر خزانه پادشاهی که همراه فوج داده بودند و زر امیران و جواهر و غیره بتاراج رفت و دران محاربه و محاصره بدست آن کافر بد فرحام آمد از پنجاه شصت اک روپیه تجاوز کرده بود - بعد عرض هرچند حادثه که بر امیران و تمام فوج گذشت از تقدیر الهی باختیار سرداران نبود اما بسبب گرد ملال که بر خاطر پادشاه راه یافت چند روز از طلب حضور ممنوع نموده هریکی را بخدمتی از خدمات دور دست مامور و منصوب ساخته یا تعینات و مواعجات نموده روانه فرمودند *

بعده که سندا از طرف فوج مغلوب پادشاهی فراغ خاطر حاصل نموده خبر نزدیک رسیدن همت خان بهادر که از شنیدن محصور گردیدن امرا ایلغار نموده می آمد با و رسیده دو فوج نموده از هر دو طرف

مقابل همت خان شتانت بتفارت شانزده کوره بافوج اول که سنتا دران
فوج بود همت خان را مقابله افتاد و محاربه عظیم روداد و تردد
نمایان از همت خان دران کارزار بعرضه ظهور آمد و مرهغه بدشمار
بدارالبوار پیوست و بسیاری از همراهان همت خان بدرجه شهادت
رسیدند و فوج سنتا رو بهزیمت گذاشته فوج بادشاهی را طرف فوج
دویم کشیدند و همت خان شیر نبرد بدعانب پرداخت از آنکه سنتا از
برقندازان حکم انداز در جنگلهای دشوار گذار پنهان اشجار جابجا برای
سرا راه فوج همت خان گذاشته بود بعضی از برقندازان کالبد که درین
فن شهرت دارند بالای درختهای انبوه پنهان شده نشستند بودند همینکه
سواری همت خان دران انبوه اشجار رسید ناگهان گونه تفنگ اجل بر
پیشانی او خورد و مجال نفس کشیدن نداده شهید ساخت و
تمام بهیر و فیلان و کار خانجات که همراه همت خان بود بی آنکه
تفرقه شود بدست سنتا افتاد *

ذکر سوانح سال سی و نه از جالوس خلد مکان مطابق

سنه هزار و یک صد و شش هجری

پادشاه زاده محمد اعظم شاه که بوی بندوبست و تنبیه
غذیم طرف کهریبه رفته بود از اختلاط آب و هوا انحراف مزاج
بهیم رساند و آخر منجر باستسقا گردید بعد عرض طالب حضور
فرموده اندرون گلال بار فرود آورده و اطبای تجربه کار حضور
برای علاج پادشاه زاده مقرر کردند - چون از پادشاه زاده احتیاطی
که باید در پرهیز بوقوع نمی آمد حکما شکوفه این معنی بعرض
رساندند و مرض چندان رو بشدت آورد که اطبا عاجز آمدند لهذا

پلنگ پادشاه زاده را نزدیک خوابگاه خاص بحضور طلبیده خود دروا
و غذای پرهیزانه می خوراندند بلکه از راه مهر پداری خود در غذا
رفاقت می نمودند و تقید تمام در علاج بکار می بردند تا حق
سبحانه و تعالی شفای کامل بخشید - خواجه یاقوت نام مخاطب
بمحرم خان که در سختی سلوک بدنام و از راه شرم و چشم صورت صد
مرحله دور بود و بخدمت اتالیقی پادشاه زاده کام بخش سرانرازی
داشت و پادشاه زاده نیز از بد مستی بادۃ ایام جوانی حرف
اورا بسمع رضا نمی شنید و از بیرونی و بد خوئی محرم خان پادشاه
زاده و همراهان او خصوص کوه و دیگر مقربان همدم آزاده خاطر می
بودند و ادا های ناخوش از طرفین دربارۃ همدیگر می میزد - وسط
ماه جمادی الاولی سال حال وقت مراجعت پادشاه زاده از دربار
که محرم خان از عقب می آمد ناگهان تیری که پیکان او دو
زبان داشت از طرفی که معلوم نشد بشکم محرم خان رسید چون
دستش بالای شکم حائل بود اجلش کوتاهی نمود و قدری
دست او را مجروح ساخته بشکم او رسید و پرتۃ اندرون شکم
نزدید و پرتۃ نرسید - محرم خان همچنان با دست خون چکان و
دل و بدن پر خون خود را بخدمت پادشاه رسانده بگمان نزدیک و
یقین شکوه تعدی همراهان پادشاه زاده نموده تیر را بجنس از نظر
گذراند - کوتوال حضور برای تحقیق و پیدا نمودن صاحب تیر مامور
گردید - بعد تفحیش و تجسس بسیار اسم پنجه نفر از همراهان او باش
وضع پادشاه زاده که چهار جماعه دار و یک هدو نام کوهۃ پادشاه زاده
باشد بر آنها ظن برده بعرض رساند حکم شد هر پنجه نفر را گرفته

مقید ساخته تحقیق نمایند - چهار نفر که از جماعه داران و همدم محرم پادشاه زاده و بیگناه بودند اطاعت حکم نموده بقید کوتوال در آمدند اما هدر کوکه بحکم آنکه الخائن خائف بشیره سرب پیش آمد و پادشاه زاده نیز شفیع و حامی او بنظر بی تقصیری او گردید و بعد عرض حکم شد که خواجه محمد بخشی پادشاه زاده او را بحضور بیار و الا همانجا باتفاق کوتوال بتحقیق تیر انداز خطا کار بد کردن پوزن و خواجه محمد او را در ابتدا بکلمات نصیحت آمیز چرب و نرم بی آنکه پای ستیزه و درشتی بمیان آید فهمانده و راضی ساخته تا بدر دولتخانه و لاژ در آنجا بسبب وسواسی و هراسی که در دل او راه یافته بود خواجه محمد را غافل ساخته خود را در میان از دحام مردم که همراه پادشاه زاده می آمدند انداخت و پادشاه زاده را حامی خون ساخت - بعده که بعرض رسید باز بنام پادشاه زاده محمد کام بخش حکم صادر شد که او را از همراهان خود جدا ساخته کسان کوتوال همراه داده از لشکر اخراج نمایند و خانه او را بضبط در آرند پادشاه زاده او را بوعدهای لطف آمیز نهانی امیدوار ساخته دود اشرفی و خیمه مختصر و دیگر سرانجام همراه داده بیکی از مشایخ جاگیر خویش مرخص نموده وقت رخصت اشک ریزان گردیده در بغل گرفت - از زمانی محرمه خان این حقیقت نیز بعرض رسید باز یگر بهم حکم صادر گردید که بیرون رفتن ندهند - پادشاه زاده با خود گرفته همراه بیار و برای عفو تقصیر او التماس نماید - پادشاه زاده او را بر گردانده همراه گرفته بدر دولتخانه رسید - بعد عرض فرمودند که او را بیرون نگاه دارند و پادشاه زاده آمده بدستور

هر روز مجرا نماید - محمد کام بخش در جواب گفت که من او را از خود جدا نمی نمایم و بالا بند کمر خود را و نموده دست خود او را با هم بسته است - چون این ادای ناخوش بعرض رسید حکم نمودند که هر دو را در عدالت برده بنشانند و مخلص خان بخشی را فرمودند که بعضی پیدائشهای نصیحت آمیز به پادشاه زاده رسانده او را از آن اراده ناصواب باز دارد از آن پند نام نیر فائده نه بخشید بلکه زیاده داد طغیان سودای پادشاه زاده گردید - بعده حمید الدین خان بهادر مامور گشت که رفته هدی گمراه را از پادشاه زاده جدا سازد و حواله کوتوال نماید همینکه حمید الدین خان رفته خواست که موافق حکم بعمل آرد پادشاه زاده گنار کمر خود کشیده بر حمید الدین خان انداخت حمید الدین خان دست انداخته گنار را گرفت و دست او زخمی گردید و از چهار طرف بر پادشاه زاده هجوم آورده هدی را بضرب چوب و لکد و مشمت از پادشاه زاده جدا نموده بزندان فرستادند و حکم فرمودند که پادشاه زاده را نیز مقید ساخته نزدیک جواهر خاند خیمه مختصر استاده نموده نگاه دارند و بعزل منصب و ضبط جاگیر و کار خانجرات مغضوب ساختند - آری همه ثمر اثر صحبت بد است که کار پادشاه زاده نیز بدینجا رساند * بیت *

صحبت سفته چو افکشت نماید نقصان
گرم سوزد بدن و سمر کند جامه سدا

درین ایام که ستاره طالع مسعود و عاقبت محمود پادشاه زاده بهادر شاه عرف شاه عالم که هفت سال منزوی بود از هبوط برآمد حکم خلاصی او فرموده بعنایات پادشاهانه بدستور سابق معزز ساخته

حکم نمودند کہ پادشاہ زادہ متصدیان سرکار خود بتجویز خود جدا نمایند و کارخانجات پادشاہ زادہ آنچہ بضبط آمدہ و سوای آن ہرچہ ضروری و لایق باشد عجلت از سرکار جدا نمودہ حوالہ متصدیان شاہ زادہ نمایند و روز بروز بدستوری کہ حکما در ایام نقاحت مریض شفا یافتہ در شکستن پرهیز می افرایند در مہربانی و پرداخت حال پادشاہ زادہ حکیمانہ متوجہ شدہ می افزونند و این مہذب باعث خارخار دل پادشاہ زادہ محمد اعظم شاہ و مقربان او میگردد •

قاضی شیخ الاسلام کہ بعد مراجعت از بیت اللہ از پادشاہ رخصت وطن احد آباد گرفتہ رفته بود و بموجب حکم کہ مکرر برای طالب او فرمان صادر گردید از احمد آباد بر آمدہ در راہ بعد ادای صلوات خدمت از خدا درخواست می نمود کہ باز آوردہ تعلقہ خدمت پادشاہی نگردد مابین راہ باجل طبیعی ہر وضع جنان شتافت - بعد عرض پادشاہ حق شناس در بارہ او افسوس زیادہ نمودہ فرمودند خوشحال از کہ بعد از مراجعت از بیت اللہ پاک از آلودگی دنیا بیدیک حق را اجابت نمود - فی الواقع در سلطنت تیموریہ مثل او قاضی حق پرست صالح مدین شنیدہ نشد اولاً از ترک قاضی عبد الوہاب پدر خود کہ اکہا اشرافی و رویہ و جواہر و املاک بسیار ماندہ بود تمامہ بہ بردران و وارثان واگذار شدہ و مدبغی براہ خدا بمستحقان دادہ خود داسی و درمی ازان متصرف و مالک نگردید - بعدہ کہ تکلیف منصب قضا باو نمودند بعد ابرام و مضائقہ تمام بشروط چند کہ یا پادشاہ در میان آردہ قبول نمودہ مدام تا دم آخر در فکر استعفا بود - و

حضرت خلد مکان دست از برنمیداشتند تا آنکه مهم بیجاپور و
حیدرآباد بمیان آمد - بعده پادشاه از فتوای جواز آن خواست بذبران
رخصت احرام بیت الله را وسیله نجات خود از آلودگی دنیا و
باز پرس آخرت ساخته چنانچه بریان قلم داده خود را بدان مکان
متبرک رساند و زر وافر بمستحقان و شرفا و محتاج آنجا رسانده
دوسه بذای خیر جاری گذاشته با آبرو مراجعت نمود - و باز
حق سبحانه و تعالی اررا توفیق قبول کار و بار تعلقه سلطانی نداد
تا بدار البقا شتافت - و در ایامی که قاضی القضاات بود هرگز بقبول
هدیه و تحف آشنائی بدغرض همراضی نمیکردید تا برشوت و ظلم و
کاری که پیشه و رویه ظالمان جفاکار روزگار است چه رسد - چون
میدانست که در رجوع قضایا شاهدان زور بسیار را وکلای شرعی
و مدعیان ابن الغرض حاضر می سازند و ثبوت طرف حق وابسته
بعلم ذات پاک حق است از گذشتن بینه و شنیدن شهادت کمتر
اجرای حکم پرتنقیح قضیه می فرمود و تا مقدور سعی مینمود
که مدعی و مدعی علیه باهم صلح نمایند و دیگر صفات حمیده
بسیار داشت *

نیکوان رفتند و سنتها بماند * ظالمان رفتند و لعنتها بماند
مصطفی خان کاشی که میان افغانان از جمله مستعدان و صاحب
کمالان روزگار توان گفت و در همت و سغره و تدبیر و رای صائب
که ضمیمه شجاعت ذاتی داشت شهرت تام برآورده بود و از پیش
آورده ها و مقربان و همدمان و شریک راز پادشاه زاده محمد اعظم
شاه گفته می شد - سابق در سرکار بادشاه زاده بسبب عدم بندو

بست که همیشه دخل خرچ را احاطه نمی نمود - پناه از طرف طلب هفت هشت ماه نداشت داشت مصطفی خان بکمال تدبیر دخیل کار و بار سرکار بادشاه زاده گشته - دستور نگاهداشت - پناه برین قرار داد که زیاده از شش هزار سوار در سرکار نگذارد و زیاده ازین که بسبب شغارش و رجوع مردم عده و پیش آمدن مهم ضرورت در نگاهداشت آیت تاده منجمه شش هزار سوار فوتی و فراری بعمل نیاورد تلخواه او جاری نگردد بدین سبب نالاش دیر طبعی سپاه و شاگرد پیشه برخاست و هم فوج زیاده از ده دوازده هزار سوار مدام موجود بود چنانچه آخر بمور آیم همین - دستور در سرکار همه بادشاه زاده ها سوای سرکار شاه عالم استمرار یافت و نوکری بادشاه زاده ها حکم پایداری سرکار بادشاهی بهم رساند - قصه بیداری طالع و چوهر رشادت مصطفی خان آنقدر در دل بادشاه زاده جا گرفت و قرب بهم رساند که تمام اختیار سرکار بادشاه زاده بقضیه اقتدار او در آمد و بادشاه زاده هیچ کار بیصلاح و مصالحت اونی نمود و هر چه از بادشاه زاده خلاف مرضی بادشاه بظهور می آمد از آن افغان بختکار می دانستند و این معنی بخاطر بادشاه نهایت گرانی می نمود و نظر بر رویه افغانان سلف فخر استند که قوم افغان این همه اختیار و استقلال در خانه پادشاهان بهم رساند - مکرر بادشاه زاده از روی نصیحت برای منع اختیار او فرمودند فائده نه بخشید - درین ضمن ادای خارج از مصطفی خان بظهور آمد که بر خاطر اشرف زیاده ناگوار گردید و او را مغضوب و بی منصب ساخته گردید و برادر شدید بر او سزاول نموده فرمودند که از لشکر بادشاه زاده اخراج کرده تا بندر صورت رسانند و بنام مقصدی

بندر حکم صادر شد که بر چهار سوار ساخته روانه بیت الله سازد *
 مسرور اوراق مکرر در بندر سورت از زبان مصطفی خان مسموم
 نموده که پدرم با وجود کمال پویشانی و عسرت برای تحصیل علم من
 تقدیر زیاده می نمود روزی که واقعه ناگهانی در داده من چهارده
 ساله عمر داشتم و در خانه آنقدر میسر نبود که بکفن و دفن و نما
 نماید بعد از فراغ فاتحه روزنیم بقصد رفاهت قافله و جمعی افغانان
 که بدار الخلافت می رفتند کمر بسته بجهت فکر معاش از والد
 خود رخصت خواستم - مادرم گریه کندان دست بدامنم زده مانع آمد
 و گفت که باین عمرو بدین بی سرانجامی کجا میروی و چگونه دست
 از تو بدارم و بپنداری تو رفتی شوم من بمادر گفتم ای مادر مهربان
 ذات پاك حق نسبت بمادری که بسیار بسیار فرزند را دوست
 دارد هفتاد برابر آن مادر پر بندگی خود مهربان تر می باشد مرا
 بهمان خدا بسیار دست از دامنم بدار - مادرم که این جواب
 از زبان من شنید اشک زیران گفت برو که ترا بهمان خدائی که
 صفت او بیان نمودی سپردم - پس در هر لحظه چندان شکر بر من
 واجب است که از چندان حالتی مرا بدین پایه رساند که پادشاه
 بدان عظمت هندوستان از من اعتبار برداشته و بعد از آنکه مرا
 مغضوب ساخته حکم اخراج فرموده روانه بیت الله نمودند بعده که
 بکعبه رفتم از زیارت حرمین شریفین فراغ حاصل نموده می خواست
 که چند روز در آن مکان شریف بسر برد باوجود رعایتی که از رساندن
 هدیه رتف بشریف مکه آنچه بایست بعمل آمده بود وقت
 مراجعت قافله هندوستان شریف مکه روانه روده که دارند بعضی

تکالیف شاهه بمیان آورده از مصطفی خان زیاده طلبی می نمود
مصطفی خان متحمل نگردیده مستعد روانه شدن گشته با جمعی
از همراهان کمر بسته برای رخصت رفته چند کلمه معقول گفته
برخواست مردم شریف خواستند که با او کارش نمایند شریف
منع نمود بلکه بعد از تواضع پیش آمده مرخص ساخت و بعد
رسیدن به بندر سورت باوجودیکه پادشاه درباره اکثر مضمویان بعد
از مراجعت از بیت الله مهربان شده باز متوجه پراخت او می
شدند درباره مصطفی خان هر چند پادشاه زاده سعی نمود که
شفیع جرائم او گشته باخود بگیرد فائده نه بخشید اگرچه بعد رسیدن
بندر سورت حکم طالب او صادر فرمودند اما چون ازان بوی عفو
تقصیر ظاهر نگردید مصطفی خان که خجسته بنیاد رسید نظر بر
مرضی پادشاه لباس فقرانه پوشیده روانه حضور گردید و روز
ملازمت بهمان خرقه و تدرک بیت الله از نظر گذشته رخصت
انزوا حاصل نموده در خجسته بنیاد آمده باقی عمر منزوی بود -
چون مصطفی خان رساله تالیف نموده بود که ازان باسانی آیه کلام
الله به تعیین سوره و رکوع زود توان بر آورد و آن رساله را پادشاه زاده
روزی از نظر پادشاه گذرانیدند عرض نمود که تصنیف مصطفی خان
است بعد مطالعه فرمودند که تصنیف گویند تالیف است پادشاه زاده
باز عرض نمود که تاحال دیگری باین فکر نیفتاد لهذا تصنیف میتوان
گفت بعده پادشاه از روی بیدماغی بدو رساله کتب خانه فرمودند
که رساله درین ماده سابق ازین نوشته اند از کتب خانه آورده بدست
پادشاه زاده بدهد باری چون مصطفی خان نیک عاقبت بود از ضرر

عالمگیر بادشاه

(۳۴۴)

مهرابی با آب محفوظ ماند *

اعظم شاه عالم را منزوی ساخته بر
زاده محمد اعظم شاه افزوده بودند و محمد
احول و بری خود را ولیعین مستقل میدانست درین ایام که پادشاه
اعظم شیلین را مطلق العنان ساخته زیاده از سابق متوجه
می بردی اگر دیدند این معنی روز بروز باعث ملال خاطر محمد
نعمتی شد میگردید تا روزی که برای نماز عید الضحی تشریف
علاشین شد پادشاه زاده کلان را پیشتر اشاره نموده بودند که وقت
مقر حرم و ارف دست راست بکشید و بعد رسیدن بر سر سجاده نماز
می آن سگ بر کمر او نموده بدست محمد اعظم شاه داده او را بدان
و یا نقش ساخته دست شاه عالم را گرفته دست راست جا دادند
نشد اجمال ظم شاه چون تسمه شمشیر بر خود پیچیده زمانی عقب
فرستای ستاده ماند بعد دست محمد اعظم شاه را گرفته اشاره
نموده و در طرف چپ فرمودند آن روز محمد اعظم شاه پیچ و تاب بسیار
نمود و نزدیک بود که مانده فساد آماده گردد اما از هیبت و تسلط
دست ایام قلیچ هیچ کدام از پادشاه زاده را زهره و یارای چون و چرا نبود
نشد پادشاه زاده محمد معظم را که مخاطب بشاه عالم بود
سج بر آید بهادر شاه ساخته برای بند و بست مستقر الخلافت
سج فو و تنذیه مفسدان آن ضلع باستقلال تمام مرخص ساختند
شاه والا قدر با کبر آباد پادشاه زاده معز الدین و محمد عظیم
بر خص ساختند بعد از آنکه چند گاه شاه در اکبر ابا

به بند و بست پرداخت بسبب اخبار مختلف می می نمود
ملتان که فرقه مشهور بلپنی بدای سه نقطه هند
فقیران طریقه مفسدان اختیار کرده بودند و آشوب بر معقول گفته
در صوبه ملتان گردیده بود پادشاه زاده وایعهد را مع
بندر بست صوبه کابل ماضور نمودند و شاه زاده مع
بصوبه ملتان مقرر فرمودند *

چون حضرت خلد مگان حوض مربع از مس ساختن او می
روایت امام محمد رحمت الله علیه که اگر دست نمود که
مصلی ظاهر باشد هر چند که ظرفیت آب کم باشد یک
بدان وضو میتوانند ساخت در این آب وضو میکنند و می
یکی از فضلا که نزد پادشاه قرب داشت درین
نمود متوجه جواب او نشدند بعد از چند روز همان قاضی و در
بلکه باتفاق شیخ عبد الرحمن مفتی حضور درین بان
رساند در جواب آن از روی بیدماغی فرمودند که اینقدر جاهل بود -
فیدتم که بنقصان عبادت خود راضی باشم - بعد از آنکه کلام
شیخ عبد الرحمن مفتی رخصت کرده خواست به
حرمین شریفین که مراجعت نموده وارد بندر سویت گردید - خان
امانت خان خوانی پسر امانت خان مرحوم متصدی بند شاه زاده
بود حاجی عبد الرحمن را بضمیافت طلبید - حاضر سویت
مجلس نیز حاضر بود امانت خان از حاجی عبد الرحمن فرمودند
مسئله وضوی پادشاه در این آب حوض سوال نمود حاجی - بدست
جواب داد که خوب نمی گذارد - و مگر عرض نمود این از ضرر

از این جهت که پادشاه اند - در آن مجمع یکی از شاگردان خاندان
 حل (میرزا) دروازه که از اعیان و اکابر زادهای مشهور توران اند و بدو
 در واسطه در بندر سورت سکنی دارند عبارت روایت جواز رضو
 میرزا به آب بقول امام محمد رحمت الله علیه از فتاوی معتبر
 انظر اند - حاجی عبد الرحمن در جواب او بر آشفته گفت برین
 زان می عمل نمودن و فتوی دادن دو قباحت لازم می آید - اول طهارت
 لعل زهری دست و پای مصای لازم و در مردم عام احتیاط آن
 اعظم شمل آمدن معلوم - دوم آنکه همین که پادشاهان پیران عمل نمایند
 می برای اهل تشیع دستگاه گفتگو بهم میرسد - اما حضرت خلد مکان
 نشنیده است مدید در آن حوض رضو می نامو ند *

عبد الرحمن سال از فتوح غیبی که بطالع خلد مکان رو داده استیصال و
 منجر به واصل شدن سنتای بدخصال است - اگر چه در باب کشته شدن
 بر آن سگ زاکار باختلاف روایت مسموع گردید اما آنچه از زبان را
 و بیان ثقه که در آن لشکر بودند شنیده شد چند کلمه از تفصیل آن بطریق
 اجمال بنویس خامه میدهد - بعده که آوازه تسلط و تاخت و تاراج
 سنتای ملعون از حد تجاوز نمود در ایامی که غازی الدین خان
 بهادر فیروز جنگ بمساعت چهار پنج منزل بیجا پور برای تنبیه
 سنتا و دیگر اشقیای مامور گشته استقامت ورزیده بود و در همان
 ایام قلیچ خان خلف الصدق فیروز جنگ برای تعاقب غنیم نواح
 لشکر پادشاهی با بیشتر از همراهان و کوسگیان نامی صاحب
 فوج بر آمده بسبب غبار خاطری که در آن روز ها با پدر بهم رسانده
 فوج فوج بمالزمت پادشاه رسیده اراده باز گشت نزد پدر

داشت و از جمله متعینه موای حامد خان برادر دایر خان
رف عبد الرؤف بیجاپوری و لطف الله خان دیگر مردم
می نمائند بودند بلکه برادرهای آنها نیز همراه قلیچ خان رفته بود
درین ضمن خبر رسید که سننای کهور پرای نابکار با فوج بیست
پنج هزار سوار بتفارت هشتاد نه کروز رسیده آن سپه سالار با فرهنگ
طر بر شهرت و غلبه سننا که مبارز پیشکن با نام و نشان از شنیدن
نام آن بدنام حوصله بپا میدادند رنگ و رو می باختند فیروز جنگ
نظر بر قلمت فوج خود بتقاضای وقت مصلحت دران دانست
که شهرت سوار شدن طرف سننا داده میر مانول را مع دیگر مردم
برای صاف نمودن راه و روانه نمودن پیش خانه تعیین نمود
و خود سوار شده برای کوچه غاطی راه بیجاپور اختیار کرد - بعده
که هشت نه گروهی بیجاپور رسید از زبانی جاسوسان ظاهر
گردید که چون میان سننای شقی و دهنا جادو که هر دو خود را
سیناپتی میگرفتند یعنی باعطاح دکن سپه سالار گفته می شد
باوجودیکه دهنا جادو از سرداران عمده قدیم مرهته گفته می
شد و نسبت بدیگران سرداران و سننا با امرای پادشاهی طریقه
سلوک و سلامت روی مرخی میداشت سننا بروتفوق می جست
لذا میان هر دو عداوت خاطر بهم رسیده بود و مدام در استیصال
همدیگر میکوشیدند و سننا نسبت بهمراهان در سیاست شدید
القلب بود و باندک تقصیر زیر پای فیل می انداخت اکثر
امرای مرهته با او عداوت داشتند و خفیه با دهنا جادو برای
استیصال سننا بزمه و پیغام باهم ساخت نموده بودند - در این

هنوز نامی و نام که از سرداران نامی گفته می شد باشاره دهتا جادو که با همراهان عمدتاً سنتانیوساخته بود باتفاق فوج دهنا جادو تاخت آورده بهیر اورا تاراج نموده و بسیاری از راتهای نامی لشکر سنتا ازو جدا گشته به هنوزت راو پیوستند و جمعی کشته و زخمی گشتند - و سنتا بی پروبال گشته رو بهجبال و ماوای خود گذاشت - از شنیدن این خبر در فوج فیروز جنگ عجب خوشوقتی روداد - و غازی الدین خان بهادر به تهیه تعاقب با همراهان مصلحت بمیان آورد و در همین اران فرمان بدستخط خاص رسید - متضمن براینکه از اتفاق سردارهای مقهوران ظاهر می شود که درین زودی سنتای ملعون بجزای کردار خود خواهند رسید آن سپه سالار با فرهنگ بی درنگ تعاقب نموده چنان سعی نماید که فتح استیصال آن بدخصال بنام ان فرزند بی ربو و رنگ بر صفحه روزگار ثبت گردد - و آن ملعون خود را جمع نتواند نمود - بعد رسیدن حکم فیروز جنگ با فوجی که داشت بتعاقب سنتای بدعاقبت پرداخت - از یک طرف فوج پادشاهی و از طرف دیگر فوج دهنا جادو پاشنه کوب عقب آن صید بدام اجل گرفتار گشته می تاختند تا آنکه فوج سنتا بالکل ازو جدا و متفرق گردید و درین حالت ناگونا میان (۱۵) نام که یکی از سرداران مرهقه گفته می شد و چندگاه در جرگه بندهای پادشاهی در آمده باز بفرقه خویش پیوسته بود و دران سرزمین وطن داشت از آنکه سنتا برادر او را قبل ازین بیچند سال زیور پای فیل انداخته بود و

ماده ۱۱۰۲ عداوت جانی باهم داشتند برهنهائی زن خود باجمعی از سردم
 بقعاقب سنا تاخته بمکانی رسید که سنا گرفته و مانده بی پرو
 بال گشته بر سر ناله رسیده غسل می نمود - غافل بر سر او رسیده
 بقتل آورده سر او را بریده در توبه انداخته عقب اسب بسته نزد
 زن خود یا پیش و هذا جاکر می بود مابین راه توبه از اسب
 جدا شده افتاد - هرکارها و سواران فوج فیروز جنگ که بقعاقب
 سنا دران کوه و صحرا انتشار داشتند آن توبه مع سر بدست
 هرکارهای که سر او را می شناختند افتاد - و نزد لطف الله خان
 که مراد بود آوردند - و لطف الله خان نزد فیروز جنگ آورده زبان
 بمبارک بان و فاتح نمایان خدا داد کشاکش و صدای شادمانه بلند
 گردید - بعد در لشکر تشبیر داده مصحوب خواجه بابای
 تورانی نزد پادشاه عذر مالی برانده نمود - بعد از آنکه سر آن کافر
 مقتول از نظر گذشت شکر عظیم الهی بجا آورده اشاره بدواختن
 ذوبت نموده خواجه بابا را مخاطب به خوش خبر خان ساخته
 حکم فرمودند که سر او را در لشکر و در بعضی بلاد دکن تشبیر دهند -
 و درین ماده روایت دیگر نیز مسموع گردید و الله اعلم *

درینولا خبر و ازمه خان جهان خان بهادر بعرض رسید اگرچه چون
 در آخر عمر پدای اعتراف آمده بود بسبب بیچاگری در کمال
 عسرت بهر می بود اما از امرای با وقار فتح نصیب صاحب
 تدبیر بود بدست و دو جلد نامه نموده زخمهای کاری برداشت
 به نیکفا به پایان رساند *

عبد الازاق خان آری که از ابتدای نوگری برای رفتن بطرف بهانه

جو بود و باخبر نويسان در کمال سختی ملوک مي نمود
 در بنده ب موجب شکوه سوانح نگار از فوجداری راهبري تغیر نموده
 طلب حضور نمودند - بحضور نارسیده از راه استعفای منصب
 نوشته رخصت کعبه خواست - اگرچه بعد عرض بحسب ظاهر
 مرخص فرمودند اما از آنکه از مشاهده شجاعت و ذلت حال
 او در نوکري ابو الحسن از راه قدرتي بسيار از راضي بودند
 و همیشه در اتمالت او کوشیده ترغيب طلب مردم لاری مي نمودند
 بعد رسیدن حضور عذایات زیاده مبدول حال او فرمودند - خفیه
 منحصص خان بخشی را مامور نمودند که از طرف خود در تسلی
 عبدالرزاق خان پرنزد - و او را از اراده مرکوز خاطر باز داند - عبدالرزاق
 خان راضي نگشت و دستک رخصت مع مال و عیال از کمال
 لطف مرحمت نمودند محمد معصوم و غیره سه پسر او به همراه
 پدر رفتن راضي نگشته در حضور ماندند - و هیچ نوکر ابو الحسن در
 نوکري پادشاه چنین خوش عاقبت نگردید که عبد الرزاق خان
 بسبب پاس حق نهک بآبرو مرحله عمر بپایان رسالت *

ذکر سوانح سال چهارم از جاوس خلک مکان مطابق سنة هزار

و صد و هفت هجری

پادشاه زاده محمد اعظم شاه را برای بندوبست و تنذیه غنیم
 عاقبت لثیم طرف برگانو [16] رخصت فرمودند - درین اوان بعرض
 رسید که رام راجا برادر سنای جهنمی که از قلعه جات ضلع

راجکده برآمده طرف چلچلی و دیگر مکانهایی قلب پناه برده
مغفور الاثر بود باز خود را بتسلقه ستاره و غیره رسانده هفت ماه
در قلعه بسر برده از شذیدن کشته شدن سائبا دهننا جانور را برای
مصلحت طلبیده باراده ناست و فکر فراهم آوردن اشکر است - درینوا
از نوشته اخبار نویسان صوبه ملتان معروض گردید که پادشاه زاده
محمد اکبر که نزد شاه سلیمان ایران رفته بود بعد واقعه شاه که
سلطان حسین جلوس نمود چون محمد اکبر مکرر درخواست
مدد فوج و دیگر سرانجام بمیان آورد شاه سلطان حسین
بدستور شاه مغفور شاه سلیمان عذر آورد تا که پدر شما تخت آرای
هذ است از ما کمک برای رفتن هندوستان توقع داشتن تکلیف
بلیجا است - بعده که کار به برادران شما افتد آنچه از ما خدمت
آید خود را معاف نخواهم داشت - بعد از چند روز محمد اکبر
شهرت خبر غیر وقوع بموجب نوشته بعضی تجار هندوستان داده
به شاه ظاهر ساخته ادعای بخصمت پشیمان آورد شاه در جواب
فرمودند تا که نوشته تجاران ما از هندوستان نرسد بر صدق این
خبر اعتماد نمی توان نمود - بعد از دو سه ماه محمد اکبر از
خیالات اظهار خبر مذکور ادعای آن نموده که آب و هوای اصفهان
بمزاج من نمی سازد اراده دارم که چند کاه بطریق تبدیل مکان
در سرزمین گرم سیر تسلقه خراسان خود را رسانده همانجا بسر
برم - لهذا التماس دارم که بلام حقا آنچه احکام مدد قشون بروقت
اگر صادر گردد باعث مزید احسان خواهد بود - شاه بموجب
درخواست محمد اکبر سرانجام روانه نمودن او نموده تنخواه مدد

خرچ بر حکام آنجا نوشته برای رفعت و مدد ده هزار قزلباش که
 بروقت کار آیند یرایغ صادر نمود. پادشاه زاده بسمت مذکور روانه شد *
 در ماه محرم این سال از وفور رحمت الهی و طغیان آب دریا می
 بهزده که چهاردهی لشکر پادشاهی کنار آب بود و امرا عمارت بسیار
 ساخته بودند عجب تهلکه بر مردم لشکر گذشت که از دوپهر شب
 عالمی آسوده و بیخبر در خواب بودند آب رو به طغیان آورد و تا صبح
 شدن نصف بلکه بیشتر لشکر را فرو گرفت از آنکه تاریکی شب
 و هجوم آب و شدت بارش و بسیاری لاوکل علاوه هم گردیده بود عرصه
 فرصت جان و مال و عیال ازان تهلکه ناگهانی بدر بردن بر مردم
 تنگ گردید و قریب ده دوازده هزار آدم معه کار خانجات پادشاه
 و پادشاه زاده و امرا و اسب و گاو و شتر و بیمه و خیمه و اسباب
 بیحساب بآب فرو رفتند و عمارت بسیار خراب گشتند و بعضی عمارتها
 را چنان آب برده بود که نشان باقی نماند و ساعت بساعت طغیان
 آب زیاده می شد و غریب آشوب و تزلزل در لشکر افتاد و تمام
 مثل پادشاه زاده و امرا بی مثل گشته و برهم خورده هر طرف که
 راه یافتند رو بفرار آوردند - و هر کدام دست از مالیت برداشته
 دست فرزند و عیال گرفته خود را به پشتهای مرتفع و بالای
 درختان بلند رساندند - تا آنکه باوجودیکه دولت خانه پادشاه بالای
 تپه بسیار مرتفع بود از اطراف دولت خانه آب فرو گرفت و حکم
 شد که سوارهای خاصه و همه فیلان برای سواری خدمت محمل و خزانه
 و جواهر خانه و دیگر کار خانجات ضروری آورده حاضر ساختند - و
 حضرت خاندان مکان بدست خود دعاها نوشته می فرمودند که در

آب اندازند تا آب برویه تغزل آورد - و در آن حالت چپیری بروی آب پیدا شد که بالای آن زنی جمیده با زیور و رخت فخره فشرسته فریاد میکرد و بدست اشاره می نمود و میزد میزد که مرا بر آید و آنچه دارم بگیرد - بعده که بقلاش تمام بو آوردند معلوم شد زن هندوی صراف پیشه بود که از بیمار گده آب برداشته در پنج شش بهر باسلام پوزی آورده بود - از زبانی زاری ثقه مسهوع گردید که کنار دریا بفراست مسافت که گمان آب رسیدن نبود بعضی از متوسلان مخلص خان بخشی فرود آمده قریب یک روید از نقد و زیور از ملاحظه دزدی زیر خاک مدفون ساخته بودند بعد از آن که طغیان آب رو داد فرصت بر آوردن مالیت مذکور نیافته بخاطر جمعی تعیین نشان و گمان آنکه از زیر زمین محفوظ تر جای دیگر نمیتواند بود جان خود و عیال از آن آفت بدر بردن غایت دانستند - بعده که آب از بالای آن گل زمین بر طرف شد و باوجودیکه دم بدم خبر گیران بودند و قدم و دست بیگانه آنجا نرسیده بود و بهیچون کم شدن آب چند قذات در آنجا برده استاده کرده شرجی آن زمین را سه چهار جا کند بدند و تلاش بسیار نمودند اثری از آن مال نیافتند *

دیگر از سوانح غریب این سال آنکه از وقایع ظفر آباد بعرض رسید که در مسجد قلعه بیدر ساخته خواجه جهان وزیر دکن که از مدت مسجد عالی یادگار گذاشته زمان تولد می خواندند از افتادن برق همه سوختند مگر سه چهار نفر جان بدر بردند - بروایت ثقه نقل نمایند که امام مسجد که از مدت در آن مدرسه متورزی گردیده خاندان اختیار نموده بود آن روز بعد غسل و تسبیح رخت از همه

وابستگیها رخصت حاصل نموده گفت آثار مرگ مشاهده می نمایم
رخت بدن او همه بکال و اثر سوختگی پیدا نبود جان بحق
تسلیم نمود *

ذکر سوانح سال چهل و یکم از جلوس خلد مکان مطابق

سنه هزار و صد و هشت هجری

چون سیدی خیریت خان که بلند و بخت باری و پای قلعه
راهبری با او تعلق داشت و در سنه سی و نه جلوس و دیعت
حیات نموده بود و بموجب عرضه داشت عبد الرزاق خان که
فوجداری آن ضاع داشت اموال خیریت خان را به سیدی یاقوت خان
بخشیده ادای طلب سپاه نموده خیریت خان را بعهده او نموده بودند و
سیدی یاقوت خان بدین دست آویز همه متروکه خیریت خان را که
از نقد و جنس مبالغ کای می شد بضبط خود در آورده زن
و فرزندان خود سال او را در قلعه جزیره تعلقه فرجداری خود برده
نگاه داشته بود و یومیه بقدر کفایت ضروری بدستور مکهومان می
رساند - درین سال از روی واقعه راجپوری تعلقه سیدی یاقوت خان
بمرض رسید که شب ماه رمضان المبارک که عورات بسیاری که
برای مبارکباد ماه نو اندرون محل یاقوت خان میرفتند یکی از
جوانان امرن نما بموجب اشاره و فرستاده زن خیریت خان بلباسی که
زنان هند و مسلمان کون می پوشند خود را ملبس ساخته
یک جبهه رو گرز چوبی زیر گهگهره و ساری پنهان نموده میان
هجوم عورات خود را اندرون رسانده در جای ضرور که مخصوص
برای رفتن سیدی یاقوت خان بود رفته پنهان گردید - از آنکه سیدی

یا قوت خان تمام روز تا یکپاس شب مسامح و مستعد بدرون نشسته
 بکاربار ضروری می پرداخت بعد رفیق اندرون نیز تا دو پاس شب
 بهمان هیئت کمر بسته می بود در عمل پیر سیوم کمر را نموده
 بجای ضرور رفته بعد فراغ وضو ساخته خواب می نمود - آن شب
 بدستور هر شب همینکه نزدیک جای ضرور رسید کفیزی که پیش
 پیش او با چراغ و آفتابه میرونت بعده که قدم اندرون گذاشت و آن
 شخص را بدان صورت حربه بدست دید بی اختیار فرود نمود و
 چراغ از دست او افتاد و آن شخص بنا فرصت خود را رسانده ابتدا
 گرز چوای سنگین بر سر حبشی فرود آورده باز خواست که جمده
 بر او اندازد - باز چون یک دران حالت یا قوت خان ازاز بند را نموده
 بون فواره خون از سرش روان شد دست حریف با جمده گرفته فرصت
 دست و پا زدن نداده در بغل قائم گرفته بر زمین زده بر سینه او
 نشست اما قادر بر کشیده گرفتن جمده از دست های او نگردید تا
 آنکه صدا و ندای این هنگامه در محفل بلند گردید و کفیزک های
 حبشی با مشعل و چوب دستی بسیار بمدد رسیده جمده را از جدا
 نمودند و از بیرون نگران نیز رسیدند و او را بسته خواستند که بسیارست
 و تذبذب او پدید آمد یا قوت خان که او را بصورت و اسم می شناخت
 و خوب می دانست کتباً او عداوت ندارد که باختیار خون برچنان جرأت
 اقدام نموده باشد اغلب که فرستاده دیگری است لهذا به تسای او
 پرداخته دیگرانرا از نجر و زدن او ممانع آمده دست و روی او شسته
 از روی دایری تمام قسمهای مغلفه برای امان جان بزیان آوردن و
 بدلا اقرار از کشیده بر حقیقت سرکار آگاهی یافت - و نام جمعی

از همراهان معتمد بیاقوت خان که درین مصلحت بازن خیریت خان هم داستان شده بودند ظاهر ساخت - اگرچه آن گرفتار دام بلا را مدت محبوس داشته آخر موافق عهد و قسم ضرر چنانی بدو نرساند اما دیگران را که شریک مصلحت گشته بودند بمروور همه را بجزای آزاد باطل آنها رساند و به آن زن نیز اذیت نرسانید بلکه بعد چندگاه بر یومینه او افزود - یکی از فضلاء مکه متبرکه مشهور به امدی که در قرائت و خوش آوازی و دیگر کمالات مقتدای وقت بود و مبلغ خطیر مدد خرچ فرستاده قبل ازین بدو سال ازان مکان شریف طلبیده و مرود عنایات ساخته بخدمت خطابت و امامت معزز ساخته بودند و روز بروز مترجه حال او می گردیدند و در خواص جمیل از محل با زرینه مرصع دو بخشیده بودند درین سال روز عید الضحی وقت خواندن خطبه بعد حمد و نعمت که باسم خلفای راشدین رضوان الله رسید ازو سهو عظیم روی داد و اکتفا بذکر در اسم نوده باتمام خطبه پرداخت - اگرچه بعضی از فضلاء مقرب حضور خواستند که برو هجوم آورده به بیحرمتی پیش آیند بعده که پادشاه سبب آن سهو عظیم ازو استفسار نمودند امام جواب داد و اعتذار نمود که وقت خواندن خطبه دلم از محرومی سعادت طواف بیت الله و تفرج آن مکان متبرک بجای خود نبود ندانستم چه خواندم و چه پیش آمد - پادشاه خطا بخش جرم پذیر عذر او پذیرفته از آفت بیحرمتی پناه لطف خویش کشیدند لیکن چون ازان روز آبروی سابق او نزد پادشاه و دیگر مقربان بحال نمایده بود بعد از چند ماه رخصت وطن خواست - باعزاز روانه فرمودند -

مخلص خان بخشی نمیدره قوام الدین خان که بحایه صلاح و تدبیر و کمالات صوری و معلومی آراسته بود ازین جهان فانی برودند جاردانی شتافته بجای او روح الله خان را بخشی نمودند *

ذکر سوانح سال چهل و دوم از جلوس خلد مکان مطابق

سنه هزار و یک صد و نه شیخی

از روی سوانح بوهانپور بعرض رسید که نیدا سندها و دهلا و دیگر فاسدانان غنیمت لایم با فوج عظیم آمده بوهانپور را محاصره نموده بودند - نجات خان عمویه دار با دیگر بندگان پادشاهی برآمده در قلع شهر مقیمون کوشیده تا سه شنبان روز از بالای فیل فرود نیامده تیران نمایان بر روی کار آورد و مفسدان از فواج شهر برخاسته طرف سرکار بیست گده بقصد عبور از آب گذر اکبر پور برای دست اندازی صریح و آشکارا گشتند و فدروز جاگ بتعاقب آنها پرداخته بعد متعاقب تندی و واقعی نموده چاهی تیر از مقیمون علف تیغ و هدف تیر و سنان بهانان گشتند - فرمان بدستخط خاص مقتضی بر آفرینان صادر فرمودند *

از سوانح بادر سوریت بعرض رسید که مدیر علمی نقی از نماینده خلیفه سلطان که با پادشاه ایران فیض داشته قرابت قریبه دارد بامید بزدگی در ناد آسمان جلا از ایران رسیده - حکم شد دوهزار روپیه از خزانه بادر سوریت تکلیف و میده و مهمانان از حضور تعیین فرمودند - سید حسن علی خان ولد سید عبد الله خان باره که از خدمت فوجداری سلطان پور ندر بار و شیره تغیر شده فوجداری سیدنی هوشنگ آباد یافتند آنچه گفته بود بعد انقضای یکسال

باز بخداست فوجداری ندر بار و پرگنه تهالیز سرکار آسیر بدستور سابق
 مامور گردیده بعده که به پرگنه تهالیز رسید بعد از بند و بست
 آنجا خواست بتعلقه ندر بار خود را رساند - درین ضمن نیدا سندهیا
 وغیره نا سرداران رام راجا با فوج هشت هزار سوار که به پرگنه
 ندر بار رسید پیشتر دیهات را تاخته و سوخته بودند - از شنیدن
 برآمدن حسین (۱۷) علی خان از تهالیز اطلاع یافته دست از
 تاخت ندر بار برداشته متوجه مقابلۀ حسین علی خان شدند
 حسین علی خان نیز از بسیاری فوج غنیم ناندیشیده با هفت
 صد و هشت صد سوار و قریب دوهزار برتندار و کماندار
 که نوکر داشت و از زمینداران تعلقه فوجداری خود فراهم
 آورده بود باستقبال غنیم شتافت بغاصله دو کروه از قصبه
 تهالیز مقابلۀ افتاد و سادات بارهه مستانه وار پا بمعرکه کارزار
 گذاشته و محاربه صعب رویداد و حسین علی خان ترسد و
 حامیهای رستمخانه نموده مکرر فوج مرهده را از پیش رو برداشت آخر کار
 نیدا سندهیای ناپاک را بسبب بسیاری فوج اطراف حسین علی خان
 را حلقه رار فرو گرفت و زد و خورد غریب به میان آمد و قریب
 سه صد سوار و پیاده همراه حسین علی خان بدرجۀ شهادت
 رسیدند و حسین علی خان که عرصه بر او تنگ گردید باوجودیکه
 در سه زخم کاری برداشته بود با زخمهای خون چکان خود را
 از بالای نیل انداخت - اما چون از رسیدن زخمهای پدایی

قوت و طاقت تردن نمانده بود از چهار طرف بر حمرار ریخته
 دستگیر ساختند و تمام بهیر و مردم لشکر مع فیلان و
 غیره هرچه داشت بغارت بردند و سواي مالي ده از نقد و
 جنس بتاراج بردند درلك روپيه ديگر مقرر کردند که گرفته خلاص
 نمایند و بعد از سعي بسيار نزديك به يك و هشت هزار
 روپيه از زر جاگير و باقي اسباب که در قصبه تهايلير مانده بود و
 مرصع آلات ادا نمود - برای تيمه هر چند بصرفان و تاجر پيشگان
 قصبه نذر بار تکليف نمود که کم و زياد بطريق قرض بدهند مردم
 قصبه قبول نمودند - از آنکه عايلی قصبه نذر بار چوتيه غنيم هرگز
 نداده به پناه فوجدار محصور گشته بدفع شو مرهه می پرداختند
 و غنيم از آنها غبار خاطر داشت - حسين عاي خان نيز از سختي
 آنها بيدماغ گردیده ناچار با غنيم اتفاق و مصححات نموده قرارداد
 که بعد محاصره يك دو روز ويلند شدن صدای دار و گيردروازه شهر
 پناه بر روی غنيم را نمایند بشرطیکه سمت بتاراج رعایا نکشایند اما
 مردم عمده مال دار و صرفان و تاجر و مقدمان را گرفته بشکنجه و
 عذاب تمام مضاعف باقی وجه قرار بوصول در آورده بآنها رسانده
 در عرض عموي محسوب نموده خلاص گردید - چنانچه مبلغ يك
 لک و چهل هزار روپيه بدل هشتاد هزار روپيه بمرهه عاید گردید
 و قریب سی هزار روپيه برای حسين عاي خان نيز به تحصیل
 درآمد - بعد عرض خلاف مرضي پادشاه بظهور آمد و فرمودند که هرگاه
 طاقت مقابله نداشت چرا جنگ بيمصرف نمود - و عبد الرزاق خان
 لاري که رخصت کعبه الله گرفته رفته در وطن منزوي بود از راه

فصل و قدر الهی نظر بر انتهای شجاعت و تهووی و پاس حق نمک که ازو مشاهده فرموده بودند عبد الکرم نام پسر او را که در میان پسرهای عبد الرزاق خان جوان مستعد کار طلب بود برای طلب و آوردن پدر مع فرمان و خلعت و پنجاه هزار روپیه نقد که بر خزانه بندر سورت تذخوه نموده روانه فرمودند در فرمان درج کردند که هزار نفر لاری انتخابی همراه بیارد - بعد روانه شدن عبد الکرم بعرض رسید که عبد الرزاق خان لاری بموجب طلب شاه ایران از لار روانه شده بود نزدیک به شیراز رسیده و دیعت حیات نمود - بعد عرض انسوس نموده حکم مراجعت عبد الکرم صادر فرمودند - از جمله امرای حیدرآباد مثل عبد الرزاق خان لاری دیگری تا بقای عمر بابر و بسر نبود *

ذکر سوانح سال چهل و سیوم از جلوس خلک مکان

مطابق سنة هزار و صد و ده هجری

چون حقیقت فساد و شوخی مقهوران در ملک پادشاهی و تسلط آن گروه بدمال پیهم بعرض مقدس میرسید بخاطر مبارک خطور نمود که کمر همت بقصد جهان بر تسخیر قلعبات که مسکن و مآوای آن قوم بد نهاد است بسته برای استیصال این طایفه ضال فکر بر اصل باید نمود - بعد انقضای چهار سال چهارونی در اسلام پوری که مردم در انجا عمارات عالی و مکانهای دلنشین ساخته میدانستند که شهر نو آباد شد و ازینجا سفر در دست اختیار نخواهند نمود حکم کوچ فرموده اول امر نمودند که به اهتمام معماران چابک دست احاطه خام گرد آبادی بنگاه تیار نمایند و حصاری

که در مدت شش هفت ماه اتمام آن متعذر می نمود در فرصت
پانزده بیست روز سریراه کاران کار پرداز با تمام رساندند - و ثواب قدسیه
زیادت انسا بیگم همشیره حقیقی پادشاه زاده محمد اعظم شاه و
والده محمد کام بخش و دیگر بعضی خدمت محل را با جمده الملک
اسد خان در انجا نگاهداشته حکم فرمودند که مذکور نمایند که
همه امرا و منصبداران و خلائق اطفال و عیال خود را مع اسباب
زیادتی و تمام خلائق همراه کار خانجات پادشاهی دران بنگاه
بگذارند - و تاکید اکید نمودند که هیچ احدی قیدیله و عیال
همراه نگیرند - هر چند که درین باب قدغن تمام فرمودند اما
از آنکه در سفر و مهم هندوستان این حکم بدون ملاحظه سیاست که
میان پادشاهان عدالت اساس تیموریه از راه ترحمی که بحال خالق
دارند بظهور نمی آید پیش نمی رود بذدوستی که بایست در
همراه گرفتن قیابل بعمل نیامد - و پنجم جمادی الاولی سال مذکور
رایات ظفر آیات سمت قلعه بسنت گده و دیگر قاع جات آنطرف
برافراشته شد و در کوچ و مقام بیست روز نزدیک مرتضی
آباد عرف مضر بخیام واقع شد - پادشاه زاده محمد اعظم شاه
که از بدرگانون (۱۸) طالب حضور شده بود درین منزل رسیده
ملازمت نمود *

در همین ایام از زبان منهدیان بعرض رسید که رام راجا برادر
سندیهای چپنمی مقبول که بعد دستگیر شدن سندیها از مکان قلعههای

تعلقه خود بهسبب تسلط امرای پادشاهی برآمده بطریق فرار آزاره
دشت ادبار گردید و باراده باطل هرماه و سال در پناه جبال و مکانهای
دشوار گذار بسر میبرد - درینولا از شنیدن توجه پادشاه بقصد تعحیر
قلاع با فوج عظیم رو بصوبه فرار آورده و خرابی بسیار بقصبه جات و
معمورهای آن طرف رسانده - و نیز معروض گردید که زمیندار
بد کردار دیوگده که بسبب مناقشه وطن و غلبه وارثان دیگر رو
بدین درگاه آورده بشرف اسلام درآمده ملقب به بلند بخت گشته
چندگاه در حضور معزز بود آخر کار از آنکه گفته اند * بیت *

عاقبت گرگ زاده گرگ شود * گرچه با آدمی بزرگ شود

از شنیدن خبر فوت مدعی وطن بی آنکه رخصت حاصل نماید
از حضور فرار نموده خود را بدیوگده رسانده در وجه ادای پیشکش
مقرر هر سال با تحصیلداران پیشکش از راه مفسدی پیش
آمده در تاخت و تاراج ملک با رام راجا اتفاق نموده - حکم
فرمودند که او را نگون بخت می نوشته باشند و پادشاه زاده بیدار بخت
را مامور نمودند که با فوج شایسته خود را برای تنبیه رام راجا
و نگون بخت برگشته طالع رساند - و تاکید بایغ فرمودند که بنگاه
خود را در مرتضی آباد گذاشته بطریق یلغار طی مسافت نموده
چنان تعاقب نمایند که (خگر افسرده زیر خاکستر را نگارد که شعله ور
گردد - و روح الله خان بخشی را با حمید الدین خان بهادر مورد
عزایات ساخته برای تاخت و تاراج آبادی اطراف قلعه پرناله و
ستاره مامور و مرخص فرمودند - بعد از کوچ از مرتضی آباد
مسجدی بنظر آمد که از نشان معمورهای آنطرف بسبب

تاخت غنیم سوای آن مسجد نمازده بود - فرمودند که نزدیک
مسجد مضرب خیم نمایند - و خود بمسجد تشریف برده بعد ادای
نماز حکم تعمیر آن فرموده تعیین تهانه در آنجا نمودند - ازان مکان
که کوچ واقع شده کروهی بسنت گدّه نزدیک تهانه مسوری نام
نزل و مقام فرمودند - تربیت خان را که میر آتش و صاحب اهتمام
مورچال مقرر گشته بود برای محاصره و بندوبست مورچال حکم نمودند
و قلعه نشینان از فرار کوه بسر دادن توپ و دیگر آلات آتشبازی
پر ختند - بعد دوسه مقام حکم شد که از کنار آب کشنا که از
قلعه یک کوه مسانت داشت با رجوع آنکه گوله رس بود مضرب
خیم ظفر انجام نمایند - صبح آن فرمان شد که لشکر آماده یورش
گردند - محصوران از ملاحظه جرأت و عزم پادشاه قلعه ستان حوصلا
باخته باظهار عجز و امان جان پیغام سپردن قلعه بمیان آوردند -
فرمودند که یراق همرا گرفته مضرت جانی بانها نرسانده بگذارند -
وقت شب بی آنکه احدی بر آنها اطلاع یابد دست زن و فرزند
خود گرفته چنان از قلعه برآمده فرار نموده مفقود الاثر گردیدند که
نام و نشان از آنها معلوم نشد - بعد عرض شد یانه ابتدای فتح
بنوازش درآمد و اموی عظام دست و زبان بتقدیم آداب مبارکباد
شروع تسخیر قلعه کشادند - و مصالح و ذخیره قلعه با قدری غله و
اشیای دیگر بتصرف بند های پادشاهی درآمد - و آن قلعه را
مسمی بکلید فتح ساختند *

از نوشته اخبار نویسان ملتان بعرض رسید که شاه زاده
معزالدین ناظم بمدن سعی حفیظ الله خان پسر خورک جمده الملک

منزحوم ناظم صوبه تنجه که تسلط کلمی دران ضلع داشت به تنجیه
بلوچان مفسد پیشه که ده دوازده هزار سوار فراهم آمده بودند و قوم
لٹی (۱۹) که شوخی و فساد هر دو طائفه بدمال از حد تجاوز
نموده بود پرداخت مکرر مقابله و مقاتله عظیم رویداد و از غلبه
مفسدان عرصه بر فوج شاه زاده تنگ گردید بعد که تردید از شاه زاده
بظهور آمده و لطف علی خان و راجه سورج مل و بهار خان (۲۰)
با جمعی از بند های پادشاهی و نوکران شاه زاده بکار آمدند -
و از آن طرف لٹی با هزار سوار و پیاده کشته گردیده فتح نصیب
شاه زاده گشت *

فتح قلعه ستاره

بعده متوجه تسخیر قلعه ستاره گردیدند - بر قلعه کشابان
عالمگیر ظاهر است که قلعه ستاره اسم با مسمی است زیر چرخ
نیلگون بدان رفعت و شکوه کوه کمتر دیده و شنیده شد چنانچه
در تعریف آن شاعر گفته

* بیت *

بالی سرش ز ارجمندی * تابنده ستاره بلندی

آخر جمادی الثانی سنه مذکور مقابل قلعه بفاصله یک و نیم کوه
خیمه گردون شکوه پادشاهی امتاده گردید و جانب دیگر دایره
فلک رفعت پادشاه زاده محمد اعظم شاه قرار گرفت و دیگر

(۱۹) ن - لبی - لبشی *

(۲۰) ن - بهار خان

عمدهای نامدار بتجویز تربیت خان جابجا اطراف قلعه مرکزوار
فرو گرفته فروز آمدند و هر کدام بهم چشمی همدیگر به پیش بردن
مورچال و کندن نقب و گرد آوری مصالح قلعه گیری پراختند -
و باندک تردد و کمتر ایام توپهای ازدها صورت فنگ صولت که
از صدای آن رعد حوصله باختی و مریخ زهره گداختی پای دامن
کوه و بالای دمدنه های آسمان پایه رساندند و از بالا و پایشن
آتشبازیهای کوه را باریدن گرفت و شب و روز سان و گونه توپ و
تفنگ و حقه شعله نشان و چادر آتش بار از فراز کوه می بارید
و از سنگ متواله که هر دم چندین هزار مستانه وار سر قدم
نشداخته غلطان بر سر و کمر و پای مبارزان و چابها رسیده و
نا رسیده کار او را تمام می ساختند از نرسیدن رسد غله بسبب
بارش و فساد غلیم که هر کهی و رسد شوخی می نمودند و نواح
✓ قلعه تا بیست کوه سوخته بودند گرانی و کمبایی غله و کلا بیشتر
بمرتبه رسید که بتحریر تفصیل آن نپرداختن اولی فی الجمله دمدنه
فلک پایه بارتفاع بیست و چهار ذرع مقابل کوه بر پا گردیده و از
طرف پادشاه زاده نیز مورچال پهای قلعه رسید و یک لك و شش
هزار روبیه در طلب احشام و جماعه مارایده آن ضلع که در فن قلعه
گیری ید بیضا دارند داده سرگرم تودن ساختند و از زینهای آسمان
پایه و جامهای جر می هزار ها مهیا گردید و از اشپار نمر دار
بیرون احاطه شمار برای مصالح قلعه گیری از کجایی و چوب
بندی و غیره بصرف درآمد تا کار بر محصوران تنگ گردید و
قابوی زدن گوله توپ و گوله تفنگ نمند مگر آنکه از بالای دیوار

سنگ می انداختند و آدمهای پای کار ضایع می ساختند از
 باریدن سنگ متصل فرصت نمیدادند و در پیش بهادران صورت
 نمی گرفتند فتح الله خان که از کهنه دلوران رزم آزمای و مبارز پیشگان
 کارزار دیده توران بود و در جرأت و جلالت ثانی نداشت ماسور
 گردید که در بروی دروازه قلعه با اتفاق روح الله خان مورچال دیگر
 پیش برد و در فرصت یک ماه دیگر بر یونی رسیدند اما کاری
 نکشود و تربیت خان نمی خواست که مقابل تود او دیگری
 نام بر آرد - در کمر کوه پنجویز رای صایب و مدد سنگذران جان باز
 تیز دست و طاق بقدر طول چهار درعه و عرض ده درعه خالی
 نموده مردم کارزار دیده کوه نبرد در اینجا برای چوکی نشانده که بر
 وقت کارزار از آنها شرط جانفشانی بظهور آید چون منصوبه که
 مرکوز خاطر او بود پیش نرفت تدبیر تازه بدل راه داده آن هردو
 طاق را که چون طاق ابروی مکتوبان جانستان بودند پراز باروت نموده
 بعده که حسن تردد او بعرض رسید حکم شد که همه بندهای
 جان نثار بسرکاری مخلص خان بخشی و حمید الدین خان بهادر که
 چند هزار پیاده غزی (۲۱) و کزناگنی نیز رفیق گردیدند هر پای
 کوه حاضر گردیده چشم بر راه پویدن کمرگاه کوه باشند و بروقت تردد
 و جانفشانی که باید بکار برند - و صبح پنجم فی القعدة که قریب
 چهار ماه از محاصره گذشته بود طاق کلان را آتش دادند - پشت
 بالای آن مع دیوار پریده اندرون قلعه افتاد و جمعی از محصوران

پہریدند و - وختند - مردم پادشاهی از مشاہدہ آن جرأت بہم رساندہ
 مردانہ قدم پیش نہادند - در همان حالت باروت حفر دریم را
 آتش زدند - پارچہ کوبہ بالای آن کہ گمان افتادن آنطرف قلعہ بود
 بر سر بندہای جان نثار اجل رسیدہ پادشاهی چون کوبہ بلا رنجست -
 و زلزلہ ہوش ربای غریب دران دامن کوبہ و دشت پر رحشت
 پیچید - و چند ہزار نفر کہ دران متاکہا و بذاہا چہم نر راہ یورش بودند
 در چشم برہمزدن زیر سنگ ہا آمدند و چون گنج شہیدان بی غسل
 و کفن و دفن بالای ہم خوابیدند - از مصلہداران و عملگ توپخانہ کہ
 قابل شمار بودند دو ہزار نفر بتعد در آمدند - و دیگر مردم عمامہ
 و فعلمہ و پیدہای احشام و مارلیہ مضاعف آن بودند تہ سنگ و
 خاک آمدند - و غریب اتفاق افتاد کہ قریب صد نفر کہ بطریق
 ندرت ازان صدمہ جانبر گردیدہ از ملاحظہ جان دادن پائین قلعہ
 قابو یافتہ افتاد و خیزان خود را بالا رساندند - بر فراز قلعہ از ذبیحیات
 کسی را نیافتند - درانجا نیز سوای لاش مردہ زندہ بنظر نہ آمد -
 بخوشوقی تمام فریاد بر آوردند کہ عرعہ تردد خالی است بہادران
 جان باز زود خود را رسانند - از آنکہ هیچ احدی در پای قلعہ نماندہ
 بود کہ از آسیب زخم سنگ سالم ماندہ باشد یا دل نباختہ باشد و
 قابوی بالا رفتن ہم نبود - و از فریاد بالا رفتگان سوای آنکہ از
 صدای آنها محصوران خبر یافتہ بر سر آنها رسیدند و کملک نرسیدہ
 ہمہ را زیر تیغ آوردند فائدہ دیگر حاصل نشد - و قلعہ نشینان چون
 حریفان جانباز مقابل را بالای ہم افتادہ دیدند و میدان از تردد
 پر دلان خالی یافتند شروع بہ برداشتن دیوار حایل و زدن گولہ

تفاک و حقه آتش و سنگهای آدم ربا نمودند - خسرو آفاق سندان
 برین اطلاع یافته چون دانستند که مبارزان قلعه گشا حوصله باخته
 اند خود بدولت بر اسب کوه رفتار بکمال وقار مستعد کارزار
 گشته بازرزی شهادت سوار شده با دیگر بقدهای رکاب بر سر کار
 آمده فرمودند که لاش مردها را بالای هم فراهم آورده سپینها را سپر
 تیر بلا ساخته بزینت همت و کمتد جرأت مردانه قدم یورش
 پیش گذارند - چون در مردم اثر حرف شنیدن مشاهده نمودند
 خواستند خود بذات شریف به هم قدمی محمد اعظم شاه پیش قدم
 بهادران جان نثار گردند ارکان سلطنت بالاحاج و تضرع ازین جرأت
 مانع آمدند بعده باستمالت و دلیری سپاه پرداخته فرمودند که
 بدین مرتبه توهم و هراس چرا در دل راه میدهید و هنوز عظیم
 لیتم بر شما دست بردی نهوده جمعی که اجل آنها رسیده بود
 بسعادت شهادت که انتهای درجه آزادی اهل دین و سرمایه
 دستگاری آخرت است رسیده اند شماها را باید که کمر جهان قائم بسته تا
 جان در بدن دارید بکوشید - و بسراغرا از خان دکنی حکم شد که باهمرازان
 هر باز که مصالح قلعه گیري اند و مردم بهره مند خان بخشي
 بهند تر بیت خان شنافته از سرنو بهیستن مورچال پردازند - جمعی
 از لی جبران حوصله باخته دست افسوس برهم سائیده میگفتند
 که هزار افسوس که چنان بهادران کار طلب و مبارز پیشگان کوه نبرد
 مفت رایگان بزیر خاب خفتند و هم آغوش سنگ و کلوخ گشتند
 و چندین لک روپیه با محنت و تردد پنجمه بخاک برابر گردید
 و باز مال کار معلوم نیست و نمی دانستند که

گل را چه مجال است که گوید بکلال

کز بهر چه سازی و چرا می شکلی

گاه از سنگ ریزه منقار ابابیل دمار اصحاب فیل برآرد - و گاه از قتل شهدای احد کفار را خورسند سازد - بهر حال از اصحاب آن غار که جان عزیز بغارت دادند هر کدام از آنها که وارث دلسوز داشتند بعد از کج و کار بسیار اگر اش میت خود را می شناخت بغسل و کفن و دفن او می پرداخت *

و واقعه غریب دیگر که روداد آنکه چون یکسریه پیاده هندو بسیار کشته گردیده بودند و خویشان ایشان قادر بر جستن و برآوردن لاشهای آنها نبودند و از ضرب صدمات تغیر تمام در صورت همه ماده ها بهمرسیده بود و تفریق مسلمانان و هندو و شناختن خویش و بیگانه میسر نمی آمد و از میر آتش شعله عداوت در دل همه عمله توپخانه زبانه می زد و منت شب بقصد و نیت آنکه اثر آتش به جسد ناپاک جان باختهای آنها رسد مرحله که بخریج مبالغهای خطیر و هزاران سعی و تدبیر در مقابل باریدن آتش بالا ساخته شده بود خفیه آتش دادند - و چنان حصار آتشین شعله ور گردید که تا یک هفته برای مردم لشکر بلکه از برای قلعه نشینان چراغان نشاط افروز بود و جمعی از هندو و مسلمین زنده که دران مرحله بودند فرصت برآمدن نیافتند مرده و زنده باهم سوختند

* بیت *

این مرحله گرچه دلنشین است * هشدار که پاداشش آتشین است در همین آوان منہیان خبر رساندند که رانای مقهور مشهور برام

راجه که طرف برابر آواره دشت اديار گردیده بود از انجا بقصد
سمت جبال تعلقه خود آواره گردیده مابين راه باجل طبعي
بماواي اصلي خویش شتافت - و از وسه پسر خورن سال و دو زن
ماندند - و دران زودي بعرض رسيد که پسر کلان که پنج سال عمر داشت
بمرض آبله به پدر جهنمي خود پيوست - و نا سرداران همراة او
تارا بائي نام زن کلان او را که در عقل و فراغت و پرداخت حال
سپاه و ملک در حيات شوهر شهرت تام داشت و صاحب
یک فرزند است قايم مقام او ساختند و راني مذکور رو بجبال
دشوار گذار خود گذاشت - پادشاه حق آگاه از شنيدن اين خبر حکم
شاديانه نواختن فرموده شکر دوع شر آن کافر از سر خلق الله بجا
آوردند - و ازین مرده که در لشکر ظفر اثر انتشار يافت هواخواهان
عقيدت نشان و اکثر ظاهر بينان غافل از اراده کارخانه الهي زبان
بشکر و تهنيت پادشاه دين پرور و مبارک باد همديگر کشادند -
چنانچه از دستگیر شدن و بقتل رسيدن سبها که رانا برادر او را موجود
نمي دانستند و می گفتند ديگر ماده فساد دکن برطرف شد -
الحال نيز همه متفق اللفظ گشته خوشرويها نمودند و گفتند که
قلع و قطع شجر بنياد مرهته بد کردار گردید - و در طفل شیر خواره
که با زن بيدست و پا مانده اند استيصال آنها وابسته بهیچ است
اما از انکه گفته اند

* مصرع *

دشمن نتوان حقير و بيچاره شمرد

چنانچه از تارا بائي زوجة رام راجا شروط سرداری و تردد در طغيان
ورزيدن بظهور آمد و روز بروز باعث مزید ماده فساد و بندوبست مرهته

گردید سال بسال بر محل بذکر خواهد در آمد *

القصه از خیر فوت رام راجا پرسرام نام که در قلعه پری
بتغرات مسافت هفت کوه از قلعه ستاره واقع است بجای دیوان
برای بندوبست مالی آن ضلع که از طرف آن ناپکار بد انجام
قیام داشت استقلال باخته بی صلاح قلعه دار بر آمده ملازمت
نمود - درین ضمن قلعه دار برای نیز حوصله پرباد داده پیغام طلب
قول امان جان وصال بمیان آورد - در همین حالت سوبهان نام قلعه دار
ستاره که بسبب پریدن دیوار یک طرف قلعه و سوخته شدن جمع
کثیر که انتشار یافتن خبر رام راجا علاوه آن گردیده با قلعه دار پری
عداوت داشت سرانجامه مال کار گشته باستصواب پادشاه زاده محمد
اعظم شاه رجوع آورده التماس نمود که اگر امان جان و آبرو یابم و
تقصیر قلعه دار پری معاف نشود کلید قلعه حواله می نمایم و تعهد
می دهم که قلعه پری را در فرصت کم بلا قول امان بتصرف بندهای
پادشاهی در آرم - التماس او قبول اندان *

سینز دهم ذیقعدة سنه مذکور کلید قلعه ستاره تسلیم نمود و
زیاده از سه هزار نفر ذکور و اذات مامون گشته از قلعه بر آمدند - و
شادمانه فتح و تهنیت نسخیر قلعه باصول گوناگون بنوازش در آمد -
و سوبهان را دست و گردن بسته بیانه تخت حاضر آوردند
از راه خطا بخشیدن و جرم پذیرفتن حکم دست وانمودن فرموده
منصب پنج هزار سوار مع اسب و فیل و کتار مرصع
و علم و نقاره و بیست هزار روپیه نقد عطا نمودند - چون
بعد تسخیر ستاره متوجه محاصره قلعه پری گردیدند - بعده که برهمنان

قلعه دار پری مایوس از قبول وعده و امان مراجعت نمودند قلعه دار پری که آن قلعه زیاده از ستاره سر فخر بر چرخ گردون می سائید مستعد جنگ گردیده به نسق برج و باره پرداخت - اگر ستاره برخورد می نازید که آرایش فلک از وجود منست - پری می گفت که آواز عظمت آسمان از همسری منست اگر ستاره ستایش خود ازین می نمود که برجهای حصار نیلگون از من شرف زینت پذیرفته - پری می گفت که برجهای فلک در سایه رفعت من تابنده است *

القصة ترددات و یوشهائی که در مدت ایام محاصره آن قلعه آسمان شکوه از بهادران قلعه کشا خصوص از سر آمد مبارزان فتح الله خان بظهور آمده اگر به تفصیل آن پردازد باطناب سخن می کشد - خلاصه کلام آنکه دهم ذی الحجه از پورش دلاوران کوه نبرد آدم بسیار بدرجه شهادت رسیدند - اگرچه از تردد و جانفشانی فتح الله خان و سعی تربیت خان و دیگر بندها جان نثار در اندک فرصت عرصه بر محصوران تنگ گردیده بود - اما از آنکه از باریدن شب و روز شدت باران آن ضاع که پنج ماه امان یک ساعت نمی دهد و مسدود شدن رود غله و گاه از تاخت صقاعیر که اطراف لشکر مورد ملامت و انتشار داشتند و از طغیان آب ناله ها می نمی رسید بر فوج بادشاهی نیز بمرتبه اتم عرصه تنگ گشت - و جنس خوردنی و قوت آدم و چارپا بعدی نایاب گردید که هیچ ذی حیات را قوت حرکت نماند و بسبب گرانی و قلت زر سوای جنس ماکولات اگر آب حیات به پیشیزی می فروختند کسی

بجویی نمی خرید - و اگر همه قطره باران لبروی آبدار میگردد از بی پیشیزی و بی برگی کسی بظرف او نگاه نمی نمود - حاصل سخن رونق بازار فقط روز بروز در افزونی بود - و گوشت بدن هر ذی حیات از فاقه درکاستن از اسب و بار بردار شوای نام نمانده - لهذا قلعه نشینان گاه بیگاه غافل از کوه فرود آمده شوخی زیاده می نمودند تا آنکه از یورش مکرر و تهوری فتح الله خان یکه بهادر محصوران دل باخته بغریب الامان در آمدند - و اوائل محرم الحرام در محاصره یک و نیم ماه قلعه مفتوح گردید و مردم قلعه با عیال و رخت کهنه بدن امان یافته برآمدند - و امرا ادب تهذیب بجا آوردند - چون آن هردو قلعه مسجدهای نامی که پادشاهان بیجاپور بنا گذاشته بودند داشت و کفار در خرابی آن کوشیده بودند حکم تعمیر آن فرمودند - و قلعه ستاره را باسم اعظم تارا و قلعه پرلی را بلغورس تارا موسوم ساختند - و بعد منصوب نمودن قلعه دار و دیگر نسق و بند و بست آن سرزمین آراة کوچ نمودند اما بار بردار اصلا برای کارخانجات پادشاهی و امرا و غیره موجود نبود و از زیادتى بارش و ناصوابت آب و هوا که دران سرزمین اصلا بیشتر نمی سازد نام و نشان شتر نمانده بود - و تردد ارايه بسبب درهای قلب دشوار گذار آسمان رفعت دران ضلع متعذر معین از گلهای ارايه باربردار که از تیر باران ایام برشکل پنج ماه زنده مانده بودند سوای پوست و استخوان باقی نبود - سخن درین است که بر فیلهای کوه شکوه نیز همین حادثه گذشته بود اسباب شرکار پادشاهی و امیران بر همان فیلان ناتوان پوست و استخوان گارهای نیم جان و مزدوران و فقیران بلغور خانه همه توانستند بدیداشند

باقی پارو اسباب حواله قلعه دار نمودند و پارو سوخته سبک بار گشتند و دامنرادان بی بضاعت که خانه آنها بار خروس (؟) گشته بود خانه بدوش گشته روانه شدند. مع هذا آن قدر فیل و گاو که جان آنها بر آنها گران باری می نمود میان درها از گرانی بار افتاده جان عزیز را خیر باد گفتند و راهها بند گردید. و بصعوبت و کسالت تمام تا کنار دریای کشنا که پنج کروز مسافت داشت در سه منزل که آخر روز بمنزل میر رسیدند رسیده برای فکر عبور که سوای هفت کشتی شکسته بسته موجود نبود حکم مقام نمودند. از شدت طغیان آب کشنا چه شرح دهم که هر کرا بر امواج جان ربای آن دریای خونخوار نظر می افتاد نظر بر کثرت لشکر و قلت معبر جان از قالب تهی می نمود *

* بیت *

چه دریا سایه قهر الهی * ازو در رعشه از مه تابماهی

بعده که شروع عبور نمودند باوجود تعان شدن گرز بردارها که زیرستان بر زیرستان تعدی نتوانند نمود و مقرر شدن آنکه هر روز یکی از پادشاه زاده و امیر نامی بگذرد آنقدر فساد و شمشیر کشی کنار دریا می شد که هیچ روز نبود که دوسه نفر گشته و زخمی و عرق نگریدند. ترک تاز خان و دیگر غلان توران دو کشتی بضرب شمشیر بی حکم بتصرف خود آورده بعد گذشتن خود ها از آب کشتیها را کچکول گدائی و کاسه مداخل وجه حلال دانسته مانع گذشتن دیگر ها گشته بجای یک روپیه اشرفی گرفته ستم شریکی ملاحان نموده مبلغ فراهم آوردند و بیچاره های که زور و زور نداشتند کنار دریا مستغرق بحر نگر گردیده در پای درخت چکنم لنگر

اتمام انداخته نمی دانستند چه کنند و مضطرب این بیت بگوش
بدند فیوش آنها میرسید *

گر همه خضر است پی گم کرده کار خود است
گر همه عیسی است در فکر خر و بار خود است
و بسیاری از جان میر آمده ها که از جان و مثل گذشته بامید آنکه
شاید بزور بازوی شفا یا بمدد دست غیب بسلامت از آب بگذرند
خود را بآب میزدند از ده یکی بساحل نجات میرسید و بسیاری
غرق بحر فنا میگرددند و از بی بضاعتان عقب مانده چندین
هزار نفر داخل بیابان مرگ گشتند که نام و نشان آنها پیدا نکردند
بدین حالت از آب گذشته وسط ماه صفر المظفر سال مسطور بپای
قلعه غیر مشهور که قابل چند روز بسر بودن بود رسیده حکم مقام
یک ماه نمودند و بارانی که تا این مکان شرط رفاقت بجا آورده
بود الوداع گفت و مردم لشکر دم بآرام زدند - چون از پادشاه زاده
محمد اعظم شاه بعضی ادای خان مرضی ظاهر میشد
و موافق اظهار پادشاه زاده پریشانی حال سپاه بعرض میرسید
باوجودیکه برای تسخیر قلعه پرناله و دیگر قلعات آسمان
شکوه کمر همت بسته عزم جزم داشتند پادشاه زاده محمد اعظم شاه را
برای آرام سپاه بتعلقه صوبه داری ارجین مرخص فرمودند و همچنان
اکثر بند های بی سر و سامان را بجایگیر که ده دوازده روز راه نواح آنجا
داشتند و به بیجاپور و دیگر معموره های اطراف رخصت نمودند - و
شاه زاده بیدار بخت را که بعد از تعاتب رام راجا طالب حضور شده بود
بحضور نرسیده بطریق هر اول بجهت تسخیر قلعه پرناله مامور

ساختند - از عقب ذوالفقار خان و تربیت خان را نیز با توپخانه روانه فرمودند - چرن بسیاری از بند های جان نثار و اسپان بیسمار در پای قلعبات مفتوحه بکار آمده بودند و تلف میگردیدند حکم جهان مطاع عالم مطیع بتاکید تمام بنام صوبه داران خجسته بنیاد و بیجاپور و حیدرآباد و احمدآباد و دیگر صوبجات دور و نزدیک صادر شد که هر کدام هزار سوار خوش اسبه نگاهداشته ششماه پیشگی از خزانه سرکار داده روانه درگاه معلی سازند و خود بقصد آرام گرفتن لشکر طرف خواص پوره که فی الواقع مکانی پراز سبزه و گاه و اشجار ثمر دار و آب وافر بود عنان توجه معطوف داشتند - اواخر ربیع الاول بدان مکان رسیده مضرب خیام فرمودند و از آرزائی غله و فراوانی همه ماکولات چند روز رفاه بحال مردم روداد و هریکی بزبان حال میگفت *

باز آمد رنگ ما بر روی ما * باز آمد آب ما در جوی ما
اما از آنکه زمانه غدار رنگ بر روی گل نمی تواند دید حادثه تازه ناگهانی آسمانی بر مردم لشکر و خود پادشاه عالمگیر گذشت مجمل ازان سوانح می نگارد که چون لشکر کنار ناله کم آب که اطراف ناله ریگ بوم خشک داشت فرود آمده بودند و بسبب انقضای ایام بر شکل گمان آب باران بی هنگام شدت نبود آخر ماه ربیع الثانی از بارانی که در جبال و کوهستان و در دشت پروسعت غیر موسم بارید و پاس شب گذشته کوه کوه سیلاب بلا بیکبار رو بلشکر آورد و بلای مبهم جان مردم گردید جمعی که مد هوش بادۀ عشرت و هم آغوش خواب غفلت بودند وقتی خبردار گشتند که آب از سر گذشته

بساط خانه را مع خیمه و فرش زیر پا در هم پیچیده بود و هر کدام که سراسیمه گشته بفکر نجات شروع بدست و پا زدن نمودند هر طرف که دران شب تار نظر می افکندند جز موج آب بی پایان بنظر نمی آمد و خیمه ها حباب وار بر روی آب نمودار گشت و عالمی همچو محسوران یوم النشور سر و پا برهنه استغفار و عجز کنان نفسی نفسی گویان هر طرف بقصد جان سلامت بدر بردن میدویدند و اکثری نقد جان دران بحر بی پایان بیداد فنا دادند در حالتی که ابتداء صدای وحشت افزا تزلزل فزای فرو گرفتن سیلاب بهیئیت مجموعی دران شب تار در لشکر بر خاست و غلغلۀ عظیم هوش ربا دران عرصۀ پروسعت پیچید پادشاه عالم ستان که در جای ضرور تشریف داشتند بگمان آنکه هنگامه رستخیز از ناگهان ریختن غنیم بر اردو برپا شده همینکه برخاستند در عالم اضطراب پای خدیو زمان بلغزد و چنان ضرب صعب پهای مبارک رسید که علاج پذیر نگردید و بگهنة لنگی که میراث صاحبقران است منجر گردید و کار بجائی کشید که سیلاب تا در لختخانه پادشاه رسید و سواری خاص و برای خدمت مکمل طلبداشتند بعده که صبح دمید آب رویکمی آورد و بسیاری از مردم عمده نامی اسباب و سرانجام بیداد داده سر و پا برهنه هر طرف میدویدند - آنچه ضرور مالی و کساله و تصدیح بخلاق الله رسید از احاطۀ بیان بیرون است *

الحال فقره چند از عزم تسخیر قلعه پرنانه که علت غائی این سفر مرا با خطر عمده قصد مفتوح ساختن همین قلعه آسمان توأم بود که بعد از در آمدن بتسخیر از سعی پادشاه

زاده محمد اعظم شاه و مدت در تصرف پادشاهی ماندن در سال سی و پنجم جلوس باز غنیم لیثم بر آن قلعه دست یافته بتصرف خود آورده بود وسط ماه رجب المرجب سنه مذکور اردوی گیهان خدیو بآن طرف باهتر از درآمد اوائل شعبان المعظم نواحی مرتضی آباد رسیده شرف نزول فرمودند - مخلص خان که درین راه بیمار گشته بود بعد رسیدن بمنزل مرتضی آباد ازین تلگذا سرای فانی بدار القرار جاویدانی شناخت - درین منزل فوج غنیم بانپوهی تمام آمده اطراف فوج شوخی زیاد نمود بعده که بهر منک و دیگر امرا بمقابل برآمده به تنبیه مفسدان پرداختند مقهوران رو بفرار آوردند - چون از همه موفجات دور و نزدیک فوج تازه مع مصالح قلعه گیري بسزای گزر برداران طلبداشته بودند تا اواخر ماه رمضان المبارک دران ضلع بسر بردند بعد عید فطر کوچ فرموده دهم شوال المکرم نزدیک قلعه پون گده که بقلعه پرناله چسبیده بود کنار دیا رو بروی قلعه شرف نزول فرمودند - دین مدت سفر دکن تا مقدور هر جا که معموره و آبادی که اسم مصر بران اطلاق توان کرد می شنیدند برای نماز عیدین و جمعه متوجه می شدند بعده که سهم تسخیر قلعات بمیان آمد و عارضه صدمه که بهای حضرت خلد مکان رسید علاوه تصدیعات آن سفر گردید بازاده و قصد آنکه هرگاه که از جهاد و مهم دکن فارغ شوند و متوجه دارالخلافه گردند حکم نماز قصر فرموده ادای نماز جمعه و صلوة عیدین برسیدن مکان مقصود موقوف داشتند - خان فیروز جنگ را برای تنبیه و قتل و اسیر نمودن اشقیای اطراف رخصت فرمودند •

ذکر سوانح سال چهل و چهار از جلوس مطابق

سنه هزار و صد و یازده هجری

شاه زاده بیدار بخت و دیگر امرای نامدار برای احاطه نمودن
 هر دو قلعه که هفت کوه دور آن از روی جریب بعرض رسید
 مامور گردیدند بعده که حکم نگاه داشتن و روانه نمودن هزار
 سوار بنام اکثر صوبه داران صادر گردید چنانچه بزبان خامه داده
 بنام شجاعت خان صوبه دار احمد آباد که بی آنکه بملازمیت بادشاه
 رسد غائبانه در همان صوبه مذکور بمقتضای جزوی از جمله متعین
 احمد آباد بون بوسیله حسن تردد و شجاعت و امانت از جمله کار
 طلبان و دیانت پیدشگان مشهور و ملقب بکار طلب خان گردید و
 روز بروز نظر بر جوهر رشد بر مراتب او می افزودند تا آنکه در
 اندک مدت بقم هزار و پنجاه سوار و صوبه دار احمد آباد و جودپور
 نموده مخاطب بشجاعت خان گردانده مورد عنایات دیگر ساخته بودند
 نیز حکم روانه نمودن هزار سوار همراه نظر علی خان که متبذای او
 می شد و به پسر مزارع شهرت داشت شرف صدور یافته بود شجاعت
 خان نظر بر آنکه مردم احمد آباد برفتن مهم دور دست نمی دادند
 و قریب قدم خدمت و تردداتی که ازو بظهور آمده بود خلاف صوبه داران
 دیگر که کم و بیش موافق حکم بعمل آوردند در سرانجام و تقدیم خدمت
 ماموره پذیرفته عرضه داشت متضمن بر عذر آنکه مردم احمد آباد
 برای مهم و سفر دور معذورند مع دولک روپیه در کفاره این
 کم خدمتی روانه حضور نمود از اتفاقات همان روز که عرضه داشت
 شجاعت خان از نظر گذشت عرضه داشت محمد مراد خان که از

خانه زان کم منصب و تربیت یافته‌ای حضور و مزاج دریافته بادشاه
بود و بخداست فوجداری سرکار گوهره و غیره تعلقه صوبه احمد آباد
سرفرازی داشت و میان شجاعت خان و او سوي مزاج بمیان آمده
بود بدین مضمون رسید که درین ایام پاکشاه عدو مال اسلام بقصد جهان
کمر بتسخیر قلعات تعلقه کفار بسته این خانه زان را زیر سایه آرام
نشستن و آب سرد خوردن گوار نمودن دشوار گردیده و بی حکم بحضور
نمی تواند رسید اگر مامور گردد یکی از خانه زان را در تعلقه
فوجداری نائب گذاشته خود را با جمعی که تواند بحضور رسانده
سعادت شرف ملازمت ضمیمه ثواب جهان حاصل نماید بعده که
مضمون هر دو عرضه داشت بعرض رسید آتش غضب سلطانی
در حق شجاعت خان شعله ور گردید حکم شد که مراتب پسر
خوانده شجاعت خان مع مراتب جمله فوجدان صوبه احمد آباد و
متعینه عمده آن صوبه بعرض رسانند و همه را بکمی منصب
مغضوب ساختند و حسب الحکم باعتراف تمام که خلاصه مضمون
آن بکم و زیاده عبادت نوشته می شود بتمام شجاعت خان صادر
فرمودند وای صداوی بر عقل و دانائی آن پدر عقل و هوش باخته
که در مقابل چندان حق نمک و غذایات بی پایان بی آنکه سعادت
ملازمت دریافته باشد از ادنی پایه بمراتب اعلی رسانده باشیم و
همیشه در صوبه داری بمراد خاطر بسربرده باشد در چنین وقتی
که ما بدولت بر جهان و قلع و یشه کفار بدنهاد کمر همت بسته
باشیم و بر هر مسلمان که بهره از ایمان داشته باشد اعانت پاکشاه
اسلام خاصه در جهان واجب و لازم برای طلب هزار سوار بخرچ زر

سرکار حکم صادر فرموده باشیم بعدرهای لایعنی ولایت و لعل
گزارانند و در فرستادن پسر مزارعی که متبذایی خود نموده اغماض
بکار بردن و از غضب سلطانی ملاحظه نمودن سوای بی سعادتی
چه حمل میتوان نمود - آن قلیلی که برای دفعه عدم اطاعت بطریق
پیشکش فرستاده بود بآن می نماید که ذره را مقابل آفتاب دارند
یا قطره را در دریا اندازند دولت خداداد سلطنت هندوستان
در بایست بیداریان که در هر سال و ماه کرور ها بانعام و دیگر
اخراجات در می آید آنها که تربیت یافته و خانه زاد مزاج دان
این درگاه آسمان جاه اند و جبین عقیدت آئین برین آستان سوده
اند و آرزوی احرام این بارگاه را جزو عبادت خود می دانند خود
التماس رغبت رسیدن حضور لامع النور می نمایند الحال هم
باید که ازین عقیده فاسد باز آمده زود و شتاب متبذایی خود را
با فرج شایسته روانه درگاه معلی نماید و فرمودند که گرز بردار شدید
رفته پسر خوانده شجاعت خان را با متعینه دیگر احمد آباد بحضور
بیار - و بنام محمد مراد خان علی الرغم صوبه دار فرمان از روی
کمال عنایات و خانه زاد پروری بدین مضمون مصحوب گرز بردار
صادر شد که مضمون عرضه داشت او متضمن بارانده احرام حضور
بعرض رسید و مستحسن افتاد باید که هزار سوار خوش اسپه را میدوار
عطای منصب و تعینات جاگیر در همان صوبه ساخته بقرار شصت روپیه
در ماهه سراسری شش ماهه نقد پیشگی داده همراه بیدار بعد رسیدن
فرمان که محمد مراد خان برخلاف مرضی شجاعت خان شروع
بنگاهداشت سپاه نمود شجاعت خان اطلاع یافته بجماعه دارانی که

رجوع بمحمد مراد خان می آوردند بدینام تهدید آمیز منع
 نوکری اختیار نمودن می نمود تا آنکه محمد مراد خان بسعی
 بسیار قریب پانصد سوار نوکر نمود ازان جمله هدایت الله نام را
 که سابق بخشی شاگرد پیشه شجاعت خان بود امیدوار ساخت
 که بعد رسیدن حضور او را سر مثل نموده قبل از همه ملازمان دیگر
 ملازمت نماید بعده که محمد مراد خان و نظر علی خان پسر
 خوانده شجاعت خان بستراولی گرز برداران در ایام شروع محاصره
 پرناله حضور رسیدند و بعرض رسانید که هر دو بر سر چوکی رسیده اند
 محمد مراد خان را از راه فضل و خانه زان دوری بدون آنکه تغییر
 رخت بدن نماید بتاکید طلبیده وقت ملازمت مرده غایبات ساخته
 مع متعینه و برادری اضافه مرحمت فرمودند و گرز برداری که همراه
 محمد مراد خان آمده بود او را نیز بعطای اضافه سرافرازی بخشیدند
 بعده که نظر علی خان ملازمت نمود - داروغه گرز برداران برای اضافه
 گرز برداری که نظر علی خان را آورده بود عرض نمود فرمودند که
 نظر علی خان را گرز بردار نیاورده همچشمی محمد مراد خان
 آورده - آوردنهای محمد مراد خان را حکم نمودند که محمد مراد
 خان مثل آنها از نظر گذرانده بمضربی که سرافرازی یابند تصدیق
 آن بمهر خود بدهد و از روی همان تصدیق بعرض مکرر آمد و
 بخشیان را دران داخل نباشد چنانچه هدایت الله را که سر مثل
 نموده بود سه صدی صد و پنجاه سوار نمودند - درین ضمن بالتماس
 روح الله خان بخشی کمی منصب نظر علی خان و دیگر متعینه
 صوبه احمد آباد که بحضور رسیده بودند بحال فرموده حکم فرمودند

که جاگیر بابت کمی جماعه که بحال شده اند بآوردنهای محمد مراد خان تنخواه داده باقی که بماند بآنها بحال نمایند و الا جای دیگر عوض خواهند یافت - از شهرت این خبر بعد از قضای چند روز عرضه داشت شجاعت خان بدین مضمون از نظر گذشت که محمد مراد خان جمعی را که بحضور آورده به منصب سرفرازی یافته اند همه از قوم اردال و بازاری احمد آباد و نوکران خانه زادن موروثی آن درگاہند که بحضور رسیده بمعابد فرمودن تقصیر و بحال گردیدن بکمی منصب سرفراز گردیده اند از آنکه حکم شد که جاگیر بابت کمی منصب آن جماعه بعد تنخواه آوردنهای محمد مراد خان بآنها بحال گردد و الا جای دیگر تنخواه یابند این معنی باعث کمال خفت و بی آبرویی بندهای قدیم پادشاهی است و همه وکلای فوجداران و متعینان احمد آباد بشاره شجاعت خان همین مضمون را بطریق استغاثه بعرض رسانیدند و حسن خدمت محمد مراد خان باعتراض مبدل گردید و چون محمد مراد خان وقت گذراندن مثل که هدایت الله را سر مثل نموده معرفی او باین نموده بود که بخشی شاگرد پیشه شجاعت خان بود بعد گذشتن عربضه شجاعت خان محمد مراد خان را مخاطب و معاتب ساخته فرمودند که شجاعت خان راست نوشته گواه صدق قول او این است که بوقت گذراندن مثل اول بخشی پاجیان پاجی سارا مر مثل کرد معرفی او نمودی مگر خانه زادن و امرا زادهای امید وار بندگی ما در احمد آباد مطلق بهم نمی رسیدند و از روی بدمانگی فرمودند که آوردنهای محمد مراد خان را

که از مدعی تا پانصدی سرافرازی یافتند بودند همه را سه بستی اعتبار
نمایند بعده که محمد مراد خان عرض نمود که بسبب اغوی
شجاعت خان که هیچ جماعه داری رجوع نمی نمود و عدله سرمنزل
نمودن هدایت الله را با حقیقت چند نفر از امرا زاده ها که همراه
آورده بود بعرض رسانید از پایة عتاب بر آمد و منصب آورد هائی
ار موافق تجویز محمد مراد خان بحال گردید *

الحال بذكر محاصره قلعه پرناله می پردازد بعده که تربیت خان
و دیگر بهادران قلعه کشا جابجا خدمه های آسمان شکوه ایستاده نموده
به پیش بردن مورچال و دواندن نقب ساعی گردیدند و توپهای صاعقه
بار شعله امروز مقابل برج و باره نصب نمودند و به بالا بردن صدمه ها
مخانی قلعه پرداختند بعد از تردد چند گاه که از صدمات گولهای
کوه ریا بغضی اطراف قلعه از هم پاشید - اگرچه از اهتمام تربیت
خان و دیگر کارپردازان کوه کن و دستگیری سنگ تراشان چابک دست
در دواندن نقب عجب کارخانه بر روی کار آوردند و چند جویب
زمین را بوسعت عرض قسمی خالی نموده مجوف ساختند که
سه جوان مسلح پهلوئی هم گپ زنان بغراغ تردد نمایند و مابین
هر چند قدم نشیمن مربع وسیع که بیست و سی نفر در آنجا
توانند نشست تیار نمودند و همه جا جمعی از بهادران جان نثار
نشانند که آسیبی از آتش باریدن بالای کوه بآنها نرسد و آنها بر
قابری وقت از زیر زمین که سوراخها گذاشته بودند تفنگ بر
محصوران که بر برج و باره نمودار می گشتند میزدند اما بحسب
ظاهر نفعی برای تسخیر قلعه و بیدل ساختن محصوران نداد

تا آنکه موسم برسات رسید و از شدت بارش و طغیان سیلابهای
 کوه ربای اطراف تخیل تمام در تردد قلعه کشایان افتاد - در همان
 ایام فتح الله خان بهادر که طرف جاگیر مرخص شده رفته بود
 رسیده ترددات نمایان بروی کار آزد و بعد رساندن کوچه سلامت تا
 پایکار با اتفاق منعم خان که دوست و پیگانه آفرین گفتند یورشهای
 بهادرانه ازو بظهور آمده اما ترددت خان و دیگر هواخواهان او نمی
 خواستند که مقابل تردد میر آتش حسن خدمت قدیم الله خان بظهور
 آید همچنان از محمد مراد خان غریب سعید و جانبازی بروی کار
 آمد و از حسد و نفاق امرای مقرب تردد او پامال گردید -
 خان جهان پسر حاجی محمد انور از وطن بحضور رسیده سعادت
 ملازمت حاصل نمود پادشاه عالم ستان از راه خانه زاک پروری
 فرمودند که می خواستیم عنایات نمایان بحال حاجی محمد انور
 مبذول فرمائیم حیاتش وفا نکرد الحال بحال تو بعمل خواهد آمد
 ملقب بخان جهان کرده از راه نوازش و خانه زاک فوازی بمنصب
 مناسب و خدمت پیشگاری حمید الدین خان بهادر داروغه دیوان
 خاص ضمیمه وقایع نگاری و امیدنی هفت چوکی فوج پادشاه زاده
 محمد کام بخش سرانراز فرمودند او بموجب حکم برای دریافت
 حقیقت تردد بهادران رزم جو و مبارزان شعله خود در مورچال رفته
 بود چون دران وقت آتشباری غلوه توپ و تفنگ و بان و سنگ
 از بالای قلعه بهشت تمام بود و خانه زاکان جانفشان و بهادران
 عقیدت نشان در پیش بردن مورچال سعی و تردد رستمانه بظهور
 می آوردند غریب زد و خورد و عجیب دار و گیر روی داد جماعه

کثیر از آن گروه شقاوت بپوشید و بجنگ واصل و زخمی و اسیر گشتند و از
شجاعان اسلام برخی درجه شهادت یافتند و چندی گلگونۀ زخم
سرخروئی حاصل نمودند خان جهان در آن رستخیز طرفه تردد
رستمانه و سعی بهادرانه نموده اکثر ملاعنه ناپاک را بدار البوار
رساند بعد عرض مورد تحسین و آفرین گشته بعنایات ممتاز شد
چون خان جهان منظور نظر و مورد مراحم و تربیت کرده آن پادشاه
قدر افزا و بر چهره او آثار رشد شجاعت و تهویری نمودار بود پادشاه
روز بروز ببدل عنایات بر دیگر خانه زادان او امتیازی می بخشیدند
ان شاء الله تعالی باقی احوال ترقیات او بر محل بزبان قلم ستوده بیان
خواهد داد *

و محمل از احوال محمد مراد خان بزبان قلم می دهد چون
مابین قلعه پرناله و پون گده که پیوسته بهم بودند تیغه واقع شده بود
و بالای آن آبادی ظاهر می شد اما هر چند می خواستند حقیقت آن
پارچه کوه واقعی ظاهر نمی گردید و بسبب باریدن گولۀ تفتنگ و
سنگ متصل از هر دو طرف کوه هر کاره ها جرأت بالا رفتن نمی نمودند
محمد مراد خان و خواجه محمد بخشی پادشاه زاده محمد کام بخش
را که از شجاعان کار طلب بودند و در همان زودی به بحال گشتن منصب
و جایگزین سرافرازی یافته بود مامور فرموده بودند که مابین هر دو قلعه زیو
همان تیغه کوه همراه آورده های خود و فوج پادشاه زاده تهانه قائم نمایند
و نگذارند که غنیم از بالا فرود آمده شوخی تواند نمود و چند روز
بران گذشت روزی قبل از طلوع آفتاب جمعی از مردم غنیم غافل
از بالا فرود آمده یک طرف گذار لشکر رسیده پاره مواشی که می

چریکند پیش انداخته خواستند که بالا برند محمد جوان پسر محمد مراد خان و سلطان حسن و سلطان حسین خواهرزاده‌های او خبر یافته همچنان که نشسته بودند شمشیر و سپر در دست گرفته پیاده با جمعی از همراه بتعاقب آنها پرداختند اشقیا تاب مقاومت نیاورده دست از مواشی برداشته رو بفرار آوردند بهادران همچنان پاشنه کوب میرفتند که محمد مراد خان نیز برین جرأت هم‌رهان خود اطلاع یافته خود را بمدد پسر و خواهر زاده‌ها رساند و از بالا تکرک گولۀ تفنگ و سنگ متصل باریدن گرفت و محمد مراد خان باهم قدمان کوه نبرد دست از تعاقب برنمی داشت و بمحمد مقیم نام خان‌سامان محمد مراد خان با یکی از خواجه سرا و دوسه نفر دیگر زخم گولی تفنگ و سنگ رسید و خواجه سرا با چهار نفر دیگر درجۀ شهادت یافت باز رستم‌خانه سیئه‌ها را سپر ساخته بفرار کوه برآمدند و نشانها بالای تیغه برونه نصب نمودند و خود در پناه جرف کوه بشکر مورچال بستن پرداختند چون دران حال نشانهای محمد مراد خان ب نظر مردم لشکر در آمد چنان شور و غوغای آفرین آفرین در لشکر پیچید که صدای آن بگوش حضرت خلد مکان که در تسبیح خانه بودند رسید و استفسار سبب آن فرمودند درین ضمن نظر خواجه سرایان که در خدمت حاضر بودند بران نشانها افتاد چون اکثر مقریان حضور با تربیت خان که باعث ترغیب این مهم گشته بود و کاری ازو نمی کشود عداوت بهم رسانده بودند بی اختیار باظهار هواخواهی پادشاه زبان بدشنام و

و کلمات لغو نسبت بمیر آتش و توصیف محمد مراد خان کشاده شروع به تسلیمات علامت نشان تسخیر قلعه نمودند و حکم فرمودند که قنات از رویرو برداشتنند و خود حضرت نشانهای آثار فتح مشاهده نمودند در هسان حالت پیغام التماس درخواست مدد و طلب مصالح مورچال از طرف محمد مراد خان بعرض رسید و همان لحظه شقه بخط مبارک بزام روح الله خان و حمید الدین خان در باب رسیدن آنها بطریق معاونت و رساندن تخته و دیگر مصالح مورچال بمحمد مراد خان و شقه آفرین بزام محمد مراد خان صادر فرمودند - روح الله خان و حمید الدین خان بپای هماره تیغه کوه آمده پیغام بمحمد مراد خان دادند که شما چنین تیز جلوی بیجا نموده مارا برای اعانت خود طلبیده اید اما از ما استمدادی که توقع دارید بعمل آمدن متعذر اگر شما بذات خود و همهرهان خود مورچال قائم می توانند نمود مبارکست و الا عذر عدم قائم گردیدن مورچال بحضور نوشته فرود آید ازین مقوله پیغام و آمد رفت سوال و جواب تا آخر روز بود و محمد مراد خان تن به ننگ فرود آمدن از بالا بی نیل مقصود که درین ضمن از بالای قلعه نیز پیغام طلب اسان بشرط چند بمحمد مراد خان رسیده بود نمی داد تا آنکه اشاره زود فرود آمدن محمد مراد خان از طرف تربیت خان بروح الله خان پیهم رسید و روح الله خان و حمید الدین خان بمحمد مراد خان مصحوب محرم خاص پیغام دادند که شما راضی اید که ما تعینات شما باشیم و ترون تربیت خان و همه عدههای رکاب پایمال گردن آخر ناچار قرار برین یافت که روح الله خان بخدمت پادشاه

نوشته که اگرچه محمد مراد خان در عالم رسوخیت و خانه زادی
شرط تهوری و جانفشانی بتقدیم رسانیده اما آن مکان قابل
استقامت و وزیدن و مورچال قائم نمودن نیست و در ماندن شب
ملاحظه چشم زخم بد نامی است و محمد مراد خان بی حکم فرود
آمدن در عالم کار طلبی بر خون هموار نمی تواند نمود بعد عرض
خان مکان ازوری بیدماغی و اعراض شقه بخط خاص بنام محمد
مراد خان صادر فرمودند که چنین جرأت بیجا که ندامت حاصل
آن باشد چرا باید نمود زود فرود آید اگرچه دران وقت بعضی
مقربان که اکثر عمده ها بروج الله خان بخشی و میر آتش رجوع
داشتند تردد بیجای محمد مراد خان خاطر نشان نموده مجرای
حسن خدمت او را باعتراف مبدل ساختند چنانچه عمده سبب
امتنان کشیدن مهم دکن همین نفاق و عدم اتفاق اسرا بود اما وقت
شب در خلوت از خارج حقیقت واقعی خاطر نشان و دلنشین بادشاه
گردید - و روز دیگر که محمد مراد خان بمجرا آمد بی آنکه بدستور
هر روز مثل آدرن های خود ایستاده نماید بجای خرد ایستاد بادشاه
ازوری لطف فرمودند که چرا مثل نمی گذرانی در جواب عرض
نمود که مردم بجنب بیدار خوابی و تردد بیجا که واقع شده نیامده
اند از راه قدردانی و خانه زاد نوازی به تسلی او پرداختند
گفتند که بر ما تحقیق شده که از تو در جانفشانی و تهوران
کوتاهی واقع نشد اما عمده های کار طلب ما نخواستند که تر است
بعرصه ظهور آید و همان وقت حمید الدین خان را طلبیده درت بهم
فرمودند چنانچه سعی و تردد و کار دست بسته که از خان زمان شنام و

شیخ نظام در دستگیر ساختن سندیهای بد فرجام مع فرزندان و عیال
 بظهور بیوست و مقربان مانگذاشتند که در مقابل آن خدمت قدردانی
 و عنایات بظهور آریم اگر ازین مقوله حسن تردد رستمانه بسعی یکی
 از خانه زادان ما رو میداد فرزندان او دودمان تیموریه را مرهون
 احسان می نمودند بهمین دستور سعی محمد مراد خان از برای
 خاطر تربیت خان نگذاشتند که بجائی رسد بتو که گمان کمال
 راستی داشتیم تو هم بزلفخش تربیت خان شده و به تربیت خان
 برای یورش بتاکید تمام پیغام نمودند او در جواب التماس نمود
 که مصالح قلعه گیري و یورش موجود است و بمحمد مراد خان
 که از وی سعی و تردد بهادرانه بظهور آمده بود حکم شود که باز روز
 یورش رفاقت نماید مطالب تربیت خان آن بود که بر پادشاه
 ظاهر گردد که آن روز تردد اتفاقی از و بظهور آمده بود چون همین
 نزاع هم چشمی و حسد با فتح الله خان که در تهوری اسم بر آورده بود
 امرای دیگر می وزیدند باز پادشاه در جواب فرمودند که محمد
 مراد خان و فتح الله خان در تردد خودها را معاف نخواهند داشت
 باید که شما بعار امتداد ایام محاصره راضی نباشید *

ذکر سوانح سال چهل و پنجم از جلوس خلک مکن

مطابق سنه هزار و صد و دوازده هجری

بعده که ایام محاصره بدو ماه کشید و بهادران بانام و ننگ مکرر
 بمرد زبهای آسمان پایه و کمندهای رساتر از طول اصل شرط
 جانبازی بجا آوردند و مردم بسیار بمعرض تلف آمده بدرجه
 شهادت رسیدند و کاری ساخته نشد و روز یورش دوازده نشانیهای محمد

مراد خان بالای همان تیغه کوه رسید و از فتح الله خان شیر نبرد کردن
 بهادرانه بظهور آمد چون در السنه شهرت یافت که محصوران باظهار
 طمع در سپردن قلعه بمحمد مراد خان پیغام درمیان دارند
 و عرصه بر محصوران بسیار تنگی گردیده بود بسعی رسل و رسائل
 بهادران قلعه دار پرناله بوساطت پادشاه زاده محمد کام بخش
 و تربیت خان خفیه مباح گرفته قول امان خواسته اواخر ذی الحجه
 سنه چهل و پنج کلید هر دو قلعه فرستاده قلعه خالی نمودند
 و قلعه های فلک شکوه بتصرف بندگان پادشاهی در آمد و قلعه
 پرناله را مسمی به بنی شاه درک نمودند و در فکر کوچ بودند
 در همان ایام ابر و آثار باران بی موسم بر روی آسمان ظاهر گردید و تند
 بادی که از علامت غضب الهی توان گفت پدید آمد و خیمه های
 خرد و کلان روی زمین و سایه بانهای سربلک کشیده بصورت کف
 باد در روی هوا بپرواز در آمدند و شاه و گدا آفتاب نشین گردیدند
 خیمه نبود که طاب او آن روز از باد تند گسیخته نگشته باشد و چادری
 روی آسمان نیاورد که از حادثه باد باز سالم بر زمین فرو آید
 عالمی از بیداد آن بان قریب الامان بدرگاه رب العباد بر آورد و حجاب
 ستر پرده نشینان سراچه عفت به پرده دری و بی حجابی نوعی
 مبدل گردید که اوباشان پی آرز و حسن پرستان دور از حیا و شرم از
 خوشوقتی نظاره مستورهای بی حجاب در جامه نمی گنجیدند .

القصة اوائل محرم الحرام عنان توجه طرف کهان که برای
 آرام سپاه علف زار بسیار و آرزائی غله زیاده از همه طرف بود و
 تسخیر قلعه جلدن مژدن نیز دران نواح منظور نظر داشتند برافروشتند

فتح الله خان را باضافه پانصدی ذات صد سوار و خطاب بهادری
سرافرازی بخشیدند و فرمودند که برای تنبیه و قلع ریشه اشقیای
اطراف قلعهجات آن سمت رفته در استیصال آن جماعه بدمال گوشه و
آن بهادرکار طلب شیرنبرد خود را بآن طرف رسانده بسیاری از کفار
بد کردار را علف تیغ آبدار نمود و بر کمر گاه هر چهار قلعه
که در آن ضاع بودند تاخته دست بردهای بهادرانه بر روی کار آورد و
جمعی کثیر را طعمه تیغ و تیرو منان ساخته و اسیران و مویشی
بسیار بدست آورده بمرتبه علم شهرت بر افراشت که کفار قلعه مغلوب
هراس گشته از آوازه آمد آمد رایت ظفر آیت بی آنکه پای محاصره
بمیان آید قلعه پارس گده را خالی نموده راه فرار اختیار نمودند
و اواخر محرم دو گروهی پانجه گان بر باراده چنانی مضرب خیام
واقع شد قلعه پارس گده را مسمی بصادق گده ساختند و بهره مند
خان را برفاقت فتح الله خان برای تسخیر قلعه چندن مژدن معنوج
شایسته رخصت فرمودند و بهره مند خان آن طرف شتافته در
اندک فرصتی زیاده از فتح الله خان نیز جنگ و تردد رستمانه
بظهور آورد و بتغصیل آن نمی بردارد و قلعهها بتصرف اولیای
دولت قاهره در آمد تا وسط جمادی الاول از تسخیر هر چهار قلعه
فارغ گردیدند *

ذکر سوانح سفر بر تعب تسخیر قلعه کهیلنا

شانزدهم جمادی الاخری سنه چهل و پنج جلوس از پانجه
گان بر بقصد تسخیر قلعه کهیلنا رایت ظفر آیت بر افراشتند اگر خواهد
تصدیعات و کساله که در آن سفر سراپا خطر از ابتدا تا آخر بر لشکر

ظفر اثر گذشته خصرص از شدائد راه دشوار گذار پر از اشجار زهردار و جنگلهای انبوه پر خار و بدی هوا آنچه خلق کشیده مفصل بزبان قلم دهد باعث ملال طبع مطالعه کنندگان نازک مزاج خواهد گردید مجمل می نگارد که دو روزه راه در دوازده روز طی نموده بنایا گهات که از کتلهای قلمب مشهور بود رسیده بلشکر حکم فرمودند که بمرو از گهات بگذرند - و شاه زاده بیدار بخت که برای تذبذب مفسدان طرف کوکاک مرخص شده بود دم از فراغ تاخت و سوختن مکانهای اشقیای آن ضلع درین منزل آمده ملازمین نمود - درین چند روز بسبب بارش بیهنگام چنان لاوگل شد که از خیمه بخیمه دیگر تردد متعذر گردید تا بکویچ چه رسد - فتح الله خان را مامور نمودند که راه کتل را درست نماید وسط ماه رجب در دامن کوه کپیلنا که از انجا قلعه سه و نیم کوه مسافت داشت و مکان مرغوب پر از اشجار و اقسام گل و فوا که آن ولایت بود شرف نزل فرمودند حکم نمودند که تا مکان گوله رس باهتمام فتح الله خان بیدار و سنگ تراشان کوه کن نشیب و فراز و رخنه های غار را از بریدن و انداختن درختهای تنومند هموار نمایند و آن بهادر کار طلب که هم در دفع هجوم اشقیای که از اطراف گوشه و کنار جبال در پناه اشجار غافل می تاختند می کوشید و هم در خدمت ماموره می پرداخت کار یکماه را در یک هفته چنان سرانجام داد که صد سوار برابر هم توانند گذشت - جمده اله ملک اسد خان را مخاطب بامیر الامرا ساخته چهار هزار اشرفی و خنجر مرصع افعام فرمودند و حمید الدین خان بهادر و منعم خان و فتح الله خان بهادر و راجه

جی سنگه و دیگر بهادران رزم جوی کارزار دیده را مورد عنایات ساخته بعطای پادشاهانه نواخته برای محاصره قلعه مرخص ساختند فتح الله خان و حمید الدین خان بطریق قراولان داخل دره شدند از آنکه مکانی را که فتح الله خان قابل دهنده بستن و توپها بالا بردن دیده به ترند تمام تهنه در اینجا قائم نموده آمده بود کافران تیره روزگار شورش آورده آن مکان را متصرف شده دیوار در اینجا کشیده حد مورچال خود قرار دادند - چهار پنج هزار مرهقه باستقیال لشکر پادشاهی سراز دره گرفته در پناه اشجار سربلک کشیده و پارچه سنگهای کوه شکوه بزدن گولگ بندوق و لغزاندن سنگهای فیل ربا شروع نمودند فتح الله خان بهادر با دیگر بهادران شعله خوتروند نمایان نموده بدفع اعدا کوشیده سینها سپر ساخته بضرب شمشیر آبدار بسیاری را از پا در آورده بدار البوار فرستاد و جمعی از مردم پادشاهی بکار آمدند آخر چنان کار بر سر آن کفار بد کردار تنگ ساختند که راه فرار یافته خود را از بالای کوهها انداخته بجهنم واصل گردیدند و جمعی کثیر را که دستگیر ساختند سنگها در گردن شان بسته در غار های کوه سرنگون نمودند و در آن روز که تمام روز شمشیر بهادران از خون ریختن دمی نیاسود از ذات خود فتح الله خان بهادری نمایان و ترند رستمانه بظهور آمد *

* بیت *

بروز و غا آن یل زور مند * بچک چاک شمشیر و خم کمند
 دشمن بسی کشت و آرد بند * خدا دادش این دست و قام بلند
 بعد عرض این فتح نمایان فتح الله خان را باضافه در صد سوار و عطای علم و خنجر مرصع و حمید الدین خان را کتار و مدغم خان

راکه اسپ سواری او بکار آمده بود اسپ مع ساز طلا مر بلندی
بخشیدند و بالتامس فتح الله خان بهمه منصبداران برادری او موافق
پایه مراتب اضافه مرحمت نمودند. در ماه شعبان اطراف قلعه
جا بجای از تردد و جانبازی بهادران قلعه گشا مورچال قائم گردید
و بدو اندن کوچه سلامت دران سنگ لاخ و بستن دمدمه پرداختند
آنچه سعی و تردد از فتح الله خان در کندن نقب و کانر کشی
دران محاصره بظهور آمده اگر مفصل بتکرر آرد باطناب سخن
می کشد مجهل می نگار که در کوچه سلامت چنان کارنامه بروری
کار بزور بازو و تدبیر خود و هنر پردازی سنگ تراشان فرهاد
تپشه ساخت که نشیمنهای دلشین و دریاچههای روشن هوا دار زیر
زمین نمودار نموده دار بسته بدستور تاک درانجا قرار داد که هرگاه
بر مرهقه پائخته سرو دست آنها را بریده می آورد پوست سر آنها را پرازگاه
نموده بادستهای آرمه جماعه بجای خوشه انگور می آویخت و چنان
هیبت اسم آن بهادر دل در دل آن بدستگاران افتاده بود که جرأت تاخت
بر مورچال او نمی نمودند و فتح الله خان گویان از خواب می
جستند - پادشاه سوار شده آمده کوچه سلامت و کارنامه ساخته
فتح الله خان را مشاهده نموده آفرین گفتند و قرار دادند که از جانی
که تشریف داشتند بتفاوت سه و نیم کروه جریبی دولخانه بود
بفاصله نیم کروه از قلعه مضرب خیام ظفر انجام نمایند لیکن بعد
کوچ در مسافت آن سه کروه زیاده از هفت خان راه مازندران که
بر رستم دستان گذشته و در داستان رستم درج است صعوبت و کسالت
بر خلق گذشت و از غرق رمضان که کوچ فرمودند بعد که چندین

هزار چار باها و آدم از بالای کوهها بمغاك افتادند و زیر دست و پای همدیگر پایمال گشتند و دست و پا بپاك فنا دادند و بتاراج مرهقاتها كه از ان طرف ناگهان سر برآورده سرازتن و یراق و رخت از بدن مي ربودند رفتند در ده روز بتفاوت نیم كوه پای قلعه نزدیک سورچال رسیدند و كارخانجات و مردم بسیار كه با چنداول مانده بودند بعد چند روز بدشواری و صعوبت تمام با جان و مال نصف بتاراج داده رسیدند و خیمهای كهته و نو بیدشمار و اسباب زیاد كه بمنزل رساندن از عدم بار بردار و دست اندازی غنیم اطراف متعذر گردید آتش زده نیم سوخته میان غارها انداختند كه بكار كفار نیاید القصة آنچه نقصان جانی و مالی و بی ابرویی بر خلق گذشت گذشت و آنچه كشیدند كشیدند تا از ان منزلهای پر خطر جهان بسلامت برآورده بدام آفت گواهای كوه ربا و تورپهای بالای قلعه رسیدند - شاهزاده بیدار بخت را مامور فرمودند كه برگشته خود را نزد پاك بندي شاه درك رساند و برای تذبیه اشقیاء سرراه آن طرف كه فی الحقیقه برای اعانت قلعه دار تازه منصوب شد پادشاهی بران قلعه پشت گرمی از دست اندازی كفار باشد رخصت نمودند و فرمودند كه در آنجا استقامت و زبده نگذارد كه از ان طرف كمك مقهوران برای محصوران قاعه كهیلغا تواند رسید همچنان محمد امین خان را كه در ان ایام صدر الصدور نموده بودند حكم فرمودند كه با فوج منابه زیرگهات انجا كه از ان طرف رسد غله برای كفار نرسد و بدرقه بنجاره رسد لشكر پادشاهی تواند گردید خود را رسانده جوهر تردد خون بر روی كار آورد محمد امین خان درگهات مذکور فرود آمده از

تاخمت و تاراج و سوختن معمورهای آن بدستگاران و کشتن و اسیر نمودن آن گروه ضال و بدست آوردن مواشهای کوتاهی نمود و دران ضایع اثر از آبادی و نام و نشان مرهنته بد فرجام نگذاشت و تربیت خان نیز بدین خدمت مامور گردیده باتفاق محمدامین خان تودنهای نمایان بروی کار آورده شریک کانر کشی گردید *

کلمه چند از تودن فتح الله خان بهادر کوه نبون بزبان خامه میدهد - بعده که کوهه سلامت سر بغارهای پای آن کوه آسمان شکوه که انقضا و پایان آن پیدا نبون و پیشش برن آن خیال محال می نمود بر آوردن اگرچه ظاهر بیگانان ناآزموده کار و همچه شمان برهم کار خنده بر تودن آن بهادر کوه پیکار می نمودند و از بالای قلعه متصل ولایت قطع اقسام آتش بلا می بارید اسافتم الله خان چنان سعی و تودن در گردآوری مصالح و استنادان چایک دست می نمود و زر بجای خرمهره می پاشید و شب و روز خود تقید ورزیده تیشه و کلند واره بدست خود گرفته شریک هنر مندان آن فن میگردید که اگر فرهاد کوه کن میدید انصاف میداد و آفرین میگفت تا آنکه نقب نزدیک دروازه رساند درین ضمن آن قدر آدم دران تودن بکار آمدند که از احاطه شمار بیرون بودند همچنان در بالا برن دمدمه و کجاوها و سبدهای بیشمار پر از خاک و خس و خاشاک و کلهای آدم و دست و پای چار پا موجود نموده مکانی قلعه کوهی آسمان پایه دیگر نمودار ساخته باعث تنزل دل محصوران گردید - از زبان راویان ثقه مسموع گشته روزیکه آن بهادر شیردل همراه مزدوران به بستن و بالا بردن کجاوها و دیگر مصالح دمدمه مشغول بود که یکبار پارچه

سنگ فیل ربای مد ملی با که یک لخت کوهی از بالا غلطان آمده
 بر تخته عربی که مصالح کجاده و غیره بران گذاشته بودند خورده
 آن تخته را چنان خورد نمود که از هم پاشید و در حالتی که فتح الله
 خان دست بکجاده زده شریک ترند مزدوران بود پارچه ازان تخته بر سر
 او خورد و از همان ضرب که بساق پایش نیز رسید پایش بدر رفت
 مع کجاده غلطان گشته در غاری که پایان آن پیدا نبود پائین افتاد
 چنانچه غریب فریاد و هنگامه شور دران سرحلها و لشکر بلند
 گردید و اکثر مایوس از حیات او گشته خبر پادشاه رسانیدند اما چون
 حیات چندگاه او باقی بود بحکم حافظ حقیقی کجاده در درخت
 سال خورده کلان پر از شاخ بند گردید و آن بهادر دلیر دل که دست
 از کجاده بر نداشته قوی گرفته بود آویزان ماند و مردم بمدد او
 رسیده ازان بلیغ ناگهانی او را بر آوردند اگرچه بر سر و کمر و همه
 اعضاي او آنقدر ضرب سنگ و صدمات دیگر رسیده بود که مدت
 بیهوش ماند بعد ازان که بحال آمد بعلاج پرداخت مومیدانی
 خاصه پادشاه عنایت نمودند یک ماه صاحب بستر بود و باعث
 شفا شت ایرانیان و تورانیان حسد پیشه همچشم گردید بعده
 که شفا یافته بمجرا آمد بعنایت سرپای مریع و تحسین و آفرین
 باد او را معتمد ساخته فرمودند که باعث آبروی نام توران گردیدی -
 گویند بمرتبه در سلوک سخت و بی محابا وقت عرض و کلمه و
 کلام با پادشاه و دیگر امروای مقرب واقع شده بود که با آن همه
 جلالت و حسن تردد و کار طلبی او و لطف و مهربانی حضرت
 خلد مکان که در باره او داشتند از ملاحظه داعیه و تهوری او نظر بر

عاقبت بیدنی بر مراتب و پایہ منصب او بسیار بتماصل می
افزودند - نقل نمایند کہ روزی برای مقدمہ کہ خلاف مرضی بادشاہ
ازو بظہور آمدہ بود مصحوب یکی از خواجہ سرایان حضور پیغام
سرزنش نصیحت آمیز باو فرستادند از آنکہ مرحلہ عمر او از
ہشتاد تجاوز کردہ بود و با خلد مکان نسبت ہمسال بودن داشت
در جواب خواجہ سرا گفت عرض نمایند کہ ہر انسان کامل العقل کہ
سال عمر او بخانہ ہشتاد و نہ رسید در عقل او خلل تمام راہ می
یابد و حواس خمسہ او بحال نمی ماند من خود سپاہی صد
مرحلہ از عقل دور از روز ازل خلق شدہ ام بعدہ کہ خواجہ سرا
و دیگر مردم بر قبض معانی آن جواب ناصواب اورا بسرراش
خبردار ساختند بعد از خواہی معقول پیش آمد شبی جمعی
کثیر از غنیم لیثم بر مورچال و مرحلہ فتح اللہ خان ریختہ
از دو سہ طرف هجوم آوردہ شوخی زیادہ نمودند جمعی از
مغلان و عملہ کارخانہ مرحلہ کشتہ و زخمی گردیدند ہمینکہ
فتح اللہ خان خود را مانند شیر غران بران تیرہ بختان رساندہ
چندی را بدست خود زیر تیغ آورد اشقیا رو بفرار گذاشتند از آن روز
دوہزار پیادہ کومکي بابت سیدی یاقوت خان کہ با مصالح قلعہ
گیری رسیدہ بودند تعینات فتح اللہ خان فرمودند - شاہزادہ بیدار
بخت را از بنی شاہ درک طلب حضور نمودند - ترون محمد امین
خان از کافر کشی زیادہ نمودن و رساندن رسد بعرض رسید باضافہ
در صد سوار و عطای خطاب بہادری و دھوپ واسپی و فیل
و فرمان آوردن معزز ساختند و اکثر ہمراہان او را نیز موافق

مرتب اضافه مرحمت نموده طلب حضور مع کومکيان فرمودند *

ذکر سوانح سال چهل و شش از جلوس خاندان مطابق

سنه هزار و صد و سی و هجده هجری مشتمل بر تسخیر قلعه کهناباد

و معیوبت راه

اگرچه از فتح الله خان بهادر بهادر یهائی رستمخانه در پیش بردن نقب
و برانداختن برج و باره بظهور آمد و نمی از تردد و سعی نمی آسود
اما از زیاده سوری او مقربان کار طلب دیگر نمی خواستند که فتح بنام
او بظهور آید و ترددات و یورشها که از او بعمل آمد بتفصیل آن نمی
پردازد فائده بفتح اسم او ندان - و اوائل ذی الحجه سنه چهل و شش
راجه چیسنگه که عمر او بحد بلوغ نرسیده بود باتفاق مردم
پادشاه زاده یورش نموده بحمله پیایی که از بالا گوله و سنگ و اقسام
آتشباری چون تگرگ بلا بالا فاصله می ریخت و راجهوت بسیار و اکثر
مردم شاه زاده بکار آمدند ریونی قلعه را متصرف شدند و مقربان
حضور تسلیمات مقدمه فتح و متزاول گشتن محصوران بتقدیم
رسانیدند و راجه که هزار و پانصدی هزار سوار بود باضافه پانصدی
پانصد سوار سرافرازی یافت و شاه زاده بعطای سربلج مرصع سربلج
گردید - عبد الرحمن خان پسر اسلام خان که رخصت بیت الله
گرفته رفته بود از سعادت زیارت فارغ شده آمده ملازمت نمود
بخشی سیوم نمودند - اسد الله خان پسر میوز سیف الله خان که
اورا نیز از روی اعتراض بی منصب ساخته یومیه مقرر نموده روانه
کعبه متبرکه ساخته بودند درین اوان از بیت الله مراجعت نموده
آمده بمنصب پانصدی سرافرازی یافته بود و از و درآمد و شد پیغام

اندرون قلعه که پسررام قلعه دار در سپردن قلعه در خواسته های بیجا می نمود حسن خدمت مشاهده نمودند بعطای اضافه و خطاب پدر و خدمت منبر بحری کل آبرو رفته او را بحال آوردند -

بشاه زاده حکم شد که توپ شیر دهان و ترک بجلی و دیگر توپهای خرد و کلان هرچه توانند اندرون ریونی برده تیرد بر انداختن دیوار قلعه نمایند و فتح الله خان دست و پا میزد که شهر بر آورده بزر و پروراز خود را اندرون قلعه اندازد و هر کدام از امرای کار طلب سعی داشتند که کلید فتح قلعه بوسیله سعی آنها بدست آید و هر یک در قبول خرچ زر کلی از طرف خود جرأت پیش قدمی نموده رسل و رسائل در میان می آوردند - باوجود شدت باران شب و روز و عدم مدد طالع فتح الله خان تردی که آن بهادر در خالی نمودن زمین و پیش بردن نقب تا دروازه قلعه بخرچ مبلغهای کلی نموده بود همه باطل و ضائع گردید و بسبب بدست آوردن ریونی پسررام قلعه دار دست و پا باخته بر هم نهایی چرب زبان را بوسیله شاه زاده بیدار بخت برای پیغام عفو تصیرات و قبول بعضی التماس در میان انداخته بود از محال طلبی او درجه قبول نمی یافت حتی روح الله خان بخشی و فضائل خان بیوتات میانجی شده مکرر اندرون قلعه رفتند فائده نداد و پادشاه زاده تن بقبول زیاده طلبیهای او نمی داد آخر کار بقول مشهور شاه زاده و امرای صاحب تیرد خفیه مبلغ بقلعه دار انعام نموده قرار برین دادند که قلعه دار با جان و عیال و آبرو از قلعه بر آمده ملازمت نماید بعد محاصره شش ماه و چند روز نوزدهم

محرم الحرام نشانه‌های شاه زاده و روح الله خان را بموجب حکم و درخواست پسرمام که دیگر از مردم پادشاهی آن روز همراه نشانها اندرون قلعه نیاورد خود قلعه دار آمده نشان بدست خویش گرفته با ساز و صدای نقاره بالای قلعه برده شب امان خواسته از خجالت باعیال و مالی که توانست در شب تار از قلعه بدر رفت باوجود که جمع کثیر از غنیم لیثم در آن قلعه مانده بودند بحکم پادشاه رحیم کسی مزاحم جان و آبروی آنها نگردید و از قلعه برآمده راه ویرانه‌های خود گرفتند و صدای شادیانه فتح بلند آوازه گردید از جمله تاریخهای صاحب طبعان که بعرض رسید (فتح شد قلعه کهیلنا) پسند افتاد چون وقت تلاوت کلام الله که آیه کریمه الحمد لله الذی سخرلنا بزبان جاری بود خبر نشان بالا بردن قلعه معروض گردید قلعه را مسمی بسخرلنا ساختند اگرچه از زقوم خار دار و اقسام اشجار پر از خار و انواع مارهای زهردار دران درهای دشوار گذار آنقدر دامگیر خلق گردیده بود که رخت سالم بریدن احدی زمانه اما بقول حافظ شیراز

* مصرع *

عیب می جمله بغفتی هنرش نیز بگو

در دامن و اطراف آن کوه و گل زمین چندین قسم سبزه زمردین نام و اقسام گل خوشبو و رنگین که تا نظر کار میکرد تنهایی گل مهندسی قسم اول هزاره و عباسی الوان در مد چشم جلوه گر بود و انواع اشجار ثمردار فواکه خصوص انبه و فوفل و نارجیل که از اندازه شمار و قیاس زیاده توار گفت و الیچی و قهوه و عانقره و صندل سرخ و سفید و ملاگیر بمرتبه دران جنگل وفور داشت که اگر

یار بردار میسر می آمد مردم آفت رسیدند لشکر ذخیرهها بر می داشتند - و از ارتفاع و استحکام برج و باره قلعه آسمان رفعت چه نویسم

* بیت *

حصاری که مثلش ندید است کس

همین حصن سخر لنا هست و بس

اما قلعه بد اندرون و بد عمارت واقع شده * بیت *

وز برون چون گور کافر پر خلیل * و ز درون قهر خدای عز و جل

شاهزاده بیدار بخت را یک اک رویه انعام نموده برای چهارنی و آرام لشکر طرف رای باغ رخصت فرمودند و حمید الدین خان را در صد

سوار اضافه مرحمت نمودند و فتح الله خان را که در آن تردد بسیار امید

پیش آمدن و ترقی داشت بعضای جیفه مرصع و بر خطاب او

عالمگیری افزوده خورسند ساختند - روح الله خان را بر دو هزار

پانصدی اضافه مرحمت فرمودند و منعم خان را که نه صدی

در صد سوار بود هزاری سه صد سوار نمودند - چون از قاصو انقت

طالع فتح الله خان نتیکه تردد جانبازی او بظهور نیامد بموجب

درخواست او تعینات کابل نمودند و منعم خان را دیوان لاهور

فرمودند - از آنکه منعم خان در خدمت شاه عالم عقیدت خاص

داشت شاه اختیارات محالات جاگیر خود که در صوبه پنجاب و

اطراف آن ضاع داشت بدو سپرده متصدی بالاستقلال ساخت چنانچه

تردد نیکو خدمتی که از و نسبت بشاه بظهور آمد بر محل بذکر

خواهد در آمد *

بر عقلای تیز هوش ظاهر باد که حلم و برد باری و خرد از بی پادشاه

بدین مرتبه بود که چون پادشاه عالم سنان تحقیق میدانست که اکثر قلعهجات امرای دور دست غائبانه و مقربان صاحب اختیار رکاب ظفر انتساب در محاصره چندگاه که تردد نمایان بظهور می آمد و محصوران نیز عاجز می آمدند آخر مبلغ بقلعه دار داده کلید قلعه بدست می آوردند و هرکارها خبر آن به تعین مبلغ می رساندند اکثر چنان می شد که حضرت خلد مکان همان مبلغ را بلا کم و زیاد بصاحب اهتمام آن تسخیر انعام می فرمودند - اگر چه از بسیاری بارش شب و روز و طغیان آب نالها و سیلاب کوههای فیل ربا مرضی مبارک پادشاه نبود که تا انقضای ایام برشکال ازان سرزمین سراپا آفت کوچ فرمایند اما بسبب اضطراب و مصلحت بعضی امرای آرام طلب که از گرانی غله و اختلاف هوا و نالاش مردم ناآزموده کار تنگ آمده بودند اواخر محرم الحرام بقصد سمت بیرگانون کوچ فرمودند - آنچه بر مردم لشکر از شدت بارش لاینقطع که هرکه دران سرزمین رسیده میداند که پنج ماه دمی و ساعتی فرصت چشم و نمودن نمیداد و طغیان آب نالها و سیلاب کوههای سرشار و لاو گل که تا زانو و سینه آدم و اسب فرو میرفت گذشته و در دکن قرنهای السنه خاص و عام ضرب المثل و از انتهای شدائد سفر زبان زد خواهد بود از بسیاری یکی بقید تحریر می آرد ازین قیاس باید نمود که هرگاه سه کوه زمین در ایام خشکی در ده روز بدان کساله و نقصان مالی و جانی قطع شده باشد خصوص وقت داخل شدن دره همه کس از ملاحظه آفت جان قدم کشیده می آمدند و تلاش عقب آمدن داشتند

آنقدر چشقلش نبود و هنگام برآمدن تمام مردم لشکر می خواستند در پیش قدمی و زود از آن سرزمین نجات یابتن سبقت و رزق اول اسم بار بردار در میان نبود و خانه اکثر از صغیر و کبیر و غنی و فقیر از شدائد آن سفر سرا پا خطر که نمونه سفر بلامبالغه توان گفت بر خروس بار شده بود خانه بدوش گشته افغان و خیزان در تمام روز پایا کرده طی کرده وقت شب بر پارچه سنگی اگر میسر می آمد والا در میان لاو کل گذرانده باز روز دیگر بهمان کساله قطع راه پر از آب و گل می نمودند - از منصبدار و مردم آبرو طلب تپا جی و کاسبان بازار همین فرق بود که مردم عزیز عصای چوب در دست گرفته اسباب ضروری بر سر و دوش مزدور و نفر گذاشته دشنام کذایه آمیز از زبان برآورده مرحله پیدما بودند و جمعی که از آن کم ظرف بودند هرزه و فحش و کفر گویدان مبرفتند تا بر سر ناله رسیدند که از طغیان آب عبور فیل بتصدیع میسر می آمد تا بدیگر سواری و بار بردار چه رسد - از آنکه بار بردار برای کارخانجات پادشاهی و امرای نامی سوای فیلان و فقیوان میسر نیامده بود بعد نزدیک رسیدن بدان ناله حکم فرمودند که چند فیل از فیلخانه سرکار و امرای دیگر بر سر ناله مقرر نمایند که مال و عیال مردم لشکر بگذرانند - هر چند عورات و قبائل مردم لشکر نسبت به سفرهای دیگر بسبب قدغن و تاکید بسیار کم بودند اما باز چندین هزار برقع پوش ناسوس مردم که بر شتر و اسب و گاو سوار بودند از تلف شدن چارپا یا سرو پا برهنه اکثر با زیورهای گران بها تا زانو آب و گل فر رفته تضرع و عجز کنان بغیلانان تملق می نمودند و برای گذراندن بجای ریسمان

اشرفی بلکه زبور میدادند از بسکه بسیار هجوم می آوردند هر که اجل او دامنگیر می گردید بالای فیل نارسیده سر بآب فرو برده غرق بحر فنا میگشت و بر سر ناله عجب حشر و نشر برپا گردید و نام و نشان خوردنی پیدا نبود و هریکی را بجز غم عدم عبور وابستھا اصلا جنس خوردنی میسر نمی آمد - جمدة الملك امیرالامرا با خیمه بسیار مختصر بتصدیع تمام از آب گذشته هر چند خواستند که جای خشک خیمه زن میسر آید بهم نرسید چون ناچار راوتی که در لا وکل برپا نموده بودند و میخها خوب قائم نشده بود و باران شب بشدت شروع نمود دوبار راوتی بالای سر جمدة الملك افتاد که آخر تمام شب فراشان طنابهای خیمه را بدست گرفته ایستاده بودند و چیزی پختن و خوردن دست بهم نداد بدین تصدیع شب بروز آوردند - احوال باقی مردم برین قیاس باید نمود - بسیاری از کارخانجات پادشاهی که چند روز در لا وکل افتاده بود حرکت دادن آن بر فرشان دشوار گردید تا بگذراندن از آب چه رسد حکم شد که حیات خان که قلعه دار سخرنلدا مقرر شده رخصت حاصل نموده بود همراه خود ببرد - طرفه آنکه همان ناله آدم خوار فیل ربای مردم آزار که دهان را بفروردن آدم و چارپا کشاده و دمی نمی آسود و بهیچ وجه سیري نداشت دوبار عبور نمودن ضرور گردید و چاندان بیشمار غرق بحر فنا گردید و کار بجائی رسید که فیلدانان در طلب حق السعی گذرانندگان از ناله بجز اشرفی نام روپیه بر زبان آنها جاری نمی گردید - هر که بزور بازو و شنآوری و خرچ نمودن زر سرخ از آب گذشت جان بسلامت بدر برده حیات

درباره یافتن از فضل الهی دانست - و مال و عیال اصحاب الفیل
تمام ازان آب عبور نمود و بسیاری از مردم با نام و نشان کنار ناله
ماندند تا مردم بی بضاعت و نامراد چه رسد هر چند بیفرویان
این زمزمه تهنی دستی بگوش صاحب ثروتان میفرمانند * بدت *
تا چند از مجلسی خود ناله کنیم

زین ناله توان گذشت اگر پل باشد

خداوندان کرم و درم کرو کورگشته بدر بدن جان و مال خود را غنیمت
میدانستند - آری بر عقلای تجربه کار ظاهر است جائی که بجای
قطرات رحمت حق ابر قهر الهی دریا دریا برای رحمت بندهای
عاصی در مکافات اعمال آنها فرو ریزد و باد طوفان غضب پادشاه حقیقی
بمعارضت او پردازد مخلوق را چه یارا که بدفع آن تواند کوشید - و
پیدا است که اگر شامت افعال این طائفه که مدام مست باد
غفلت و خود کامی و غرق دریای معصیتند شاه و گدا را دامن
کشان بدان سرزمین نمی برد و دران مکان هر یکی را بانواع بلا
مبتلا ساخته باز بدین کساله و تعب و رسوائی که جان و مال
و ناموس بسیار از آبرو طلبان از خدا غافل بیدان فدا رفت از انجا
بر نمی آورد باعث تنبیه و گوشمال بیخبران از مکافات روزگار
نمی گردانند القصه دران چند روز بعد رفاه غله که فی روید (یک) آثار
بصعی و ابرام تمام برای صاحب ثروتان بهمرسیده چه نویسم که از
صدقه باد زمهریر آسا که از بالا و پایین سواحل آب و گل بنظر نمی
آمد چه گذشت باری غنیمت بود که بچلهای اسبان سقط شده و
رخت آدمهای مرده که برای دفع و مرمان بانواع تدبیر می سوختند

بفریاد جان باقی مردم سخت جان رسید و بکنار ناله و هر سر قدم
آنقدر چارپای و مردم آماجیده افتاده بودند که از بوی و تعفن آن
کارزندها نیز بجان میرسید *

بس گرسنه خفت کس ندانست که کیست

بس جان بلب آمد که برو کس نه گریست

القصه پادشاه جم جاه بعد بیست و چهار روز که لشکر و کارخانجات
از آب و لا و گل که حکم دریای خون وریم داشت بمساله تمام عبور
می نمودند اما از ناله خونخوار گذشته آن قدر جانیاختند که زیاده از
یک خیمه که همان برای عدالت و تسبیح خانه بکار آید ایستاده
نمایند - از آنکه قریب بمه و نیم ماه آفتاب در پرده حجاب ابر و ماهتاب
در نقاب سحاب بوده دیدار عزیز نموده بود و از وفور رحمت الهی که منجر
بزحمت و غضب گشته بود و خلق آرزوی پرتو آفتاب عالمگیر را
خیال محال تصور می نمود بعد امتداد ایام خاور عالمگیر
طایر چارم از زیر گوشه چادر جهان نور در حسب خواهش
مشتاقان جلوه گر گشت فریاد شادی و غلغله خوشرفتی آن چنان
بلند آوازه گردید که حضرت خلد مکان عالمگیر از جا در آمده سبب آن
استفسار فرمودند - و در یک ماه و هفده روز چهارده کوره راه از پای
قلعه سخرلنا طی نموده دوازدهم ربیع الاول نزدیک قلعه بنی
شاه درک رسیده مضرب خیام نمودند - اگرچه روز بروز دای طیلان
از رخ خسرو جهان گرد و آفاق گیر بر افراشته میشد اما ابر دریا دل
از قطره پاشی باز نمی آمد باری بازار بیع و شرای حرص و
احتیاج گرمی تازه پذیرفت و سردی مرده دلان بخوشوقتی حیات

دوباره مبدل گردید و خلقي عظیم که عقیب مانده بودند بسبب آنکه رخت در بدن و گوشت و خون در رگ و پوست آنها پیدا نبود و لذت لذکن در یوزه کفان می آمدند از ضرر آدم و جانور مودی محفوظ مانده در مقام چهار پنچ روز بلشکر رسیده ملحق گردیدند و به بدرگانون رسیده برای آرام لشکر یک ماه و هشت روز مقام فرمودند از آنجا که کوچ واقع شد چون خبر شدت طغیان آب دریای کشنا و بسیاری لا وکل کنار دریا که نه کروه مسافت از آنجا داشت بگوش مردم اردوی هاسون نورد دائم سفر رسید همه از سرنو دل باختند مبارکباد برگ تازه زهره گداز بهم دیگر گفتند و آن نه کروه در شانزده کوچ و مقام این قسم طی گردید که چندین هزار چارپای سواری و باربردار که بهزار سعی و خون جگر از زان و گران بدست آورده بودند چنان در دلدل و کودالها فرو رفتند و افتادند که صاحبان آنها دست امید از آنها برداشتند خصوص یک کروه بدریا مانده حالتی بر خلق گذشت که آدم بدشمار مع سرانجام سفر آخرت در مقابر تیار معاکیا فرو رفته تا روز معان از رنج شدائد راه آسودند قریب سی چهل فیل ناتوان آفت رسیده بآنجا رسیده چون خر بگل فرو رفتند و بر نخاستند - هر که دران روز جان بسلامت بمنزل رساند غنیمت دانست - جمعی که دل و حوصله آنها بجا بودند بدین زمزمه تسلی دلباختگان می دادند *

• بیت •
گرچه منزل بس خطرناک است و مقصد ناپدید

هیچ راهی نیست کو رانیست پایان غم مخور

بعد رسیدن بر سر دریا که دریا دریا خون بجای آب در نظر موج میزد

بسبب ناهمواری و نشیب و فراز معبر قلب و قامت معبر چند کشتی معدود درهم شکسته کهنه که از مصالح کشتی طوفان حضرت نوح ساخته شده بود بدست آمد چه نویسم که چه هرج و کساله بر سر مردم بهیر و خلاق درباره آفت رسیده رسید - و از لجاجت ملأحان و صدمات پواج و تعدی ظالمان بی مروت که در عبور همه می خواستند بر همه دیگر سبقت نمایند و هر کشتی حکم یک تابوت و صد مرده بهم رسانده بود بدنهایی خدا چه کشیدند از آنکه اکثر از جان سیر آمده را ضرور شده بود که در شب تار از آب عبور نمایند بهم آوازی جوش و خروش دریا باین ترانه گویا بودند *

* بیت *

شب تاریک و بیم موج و گردابی چنین هائل

کجا دانند حال ما سیه‌ساران ساحلها

بدین حال سراپا اختلال در هیئت روز عبور واقع شد - آنچه بوسیله شنواری و فرو رفتن کشتی و صدمه امواج و سماجت پواج طعمه آن بحر آدم خوار گشتند کرا دل و دماغ شمار آن جماعه بود بهر حال بهم صعوبتی که گذشت بی‌بهار گداز رسیده یکماه و چند روز برای تخفیف باران و آرام سپاه مقام فرمودند و همه بگرد آوری سرانجام تازه پرداختند - همینکه نیم جان در تن مردم آمد حکم کوچ بقصد تسخیر قلعه کدانه فرمودند - اواخر رجب المرجب سنه مذکور از بهادر گداز طرف کدانه رایست ظفر پیکر برافراشته شد - و از اراده این سفر چه کوه کوه غم و الم در دل‌های رنج کشیده دائم سفر سراپا خطر روی داد - سیزدهم شعبان المعظم پای قلعه

کندانه رسیدند و تربیت خان مع دیگر بهادران کار طلب جفا
کشن در کشمکش پیش بردن مورچال و کندن نقب و بستن
دمدمه آسمان پایه پرداختند و کفار از بالای کوه چون بلای ناگهانی
رسیده دست بردهای نمایان می نمودند و هر روز جمعی کشته و
و شهید می گردیدند و بهادران ترون نمایان بر روی کار می آوردند
ذکر سوانح سال چهل و هفت از جلوس خلع مکان
مطابق سنه هزار و صد و چهارده هجری مشتمل بر

تسخیر قلعه کندانه

کوتاهی سخن در ترون سه و نیم ماه که مردم بسیار بکار
آمدند و صاحب مداران و کار فرمایان حضور تنگ آمده بمبلغی
قلعه را از قلعه دار خریدند - قلعه به تسخیر در آمد و مسمی
به بخشیده بخش گردانیدند - بعد این فتح کوچ فرموده یک ماه ایام
برشکال در راه پونا و مقامات حوالی قصبه مذکور که از جمله
مکانهای آباد کرده میوای جهنمی گفته می شد و باسیر الامرا
شایسته خان همانجا حادثه چشم زخم شب خون اندوزن حوالی
چنانچه بگزارش آمده رسیده بود برای آرام لشکر گذراندند - و آن
مکان را بنا بر آنکه شاه زاده محمد محی الملت خاف الصدق
پادشاه زاده محمد کام بخش که از بطن رانی منوهر پوری بود و
زیاده یرده سال تمتع زندگانی عارض نیافته باجل طبعی مرحله پیمایی
جنت الماوا گشت و دران مکان متصل مزار فائض الانوار شیخ
صلاح الدین مدفون گشت لهذا بمحی آباد موسوم گردانیدند - دران
سال با وجود وفور بارش بر وقت و بیوقت بسبب آنکه بخریف

آفت آب زدگی رسید و برزراعت گندم و دیگر جنس ربیع شبنم
 تیز که بزبان هندی کهرا خوانند و دهور نیز نامند چنان چند روز
 متصل بارید که زمین و آسمان ناپدید گردید که گندم بهرخی زد و در دو
 سه صوبه دکن بجای ده من یکمن غله بعمل نیامد و خرمی بسیار و
 دیگر جنس غله از بسیاری بارش گنده بهار بوسیده و ضائع گردید
 و سپاه که امید عشرت آزرانی و توقف چندگاه دران سرزمین داشتند
 بعسرت گرانی مبدل گردید - وسط رجب المرجب باران تسخیر
 قلعه راجگده که ابتداء قلعه قلب و ملجا و مکان آن کافر بانی فساد
 آن سرزمین و علت غائی تشریف آوردن بادشاه دران ضلع و کسالت
 آن سفر پرخطر برای خلق همان پارچه کوه بود و تسخیر در سه
 قلعه دیگر نواح آن نیز مرکوز خاطر داشتند رایت ظفر آیت بر
 افراتند چهار گروهی پونا کوهی بود سربلک کشیده که نام و نشان
 جاده دران پیدا نبود سوای مرهته و کوه نوردان آن ضلع که از اسب
 پیاده شده بحسب ضرورت انجا عبور می نمودند تردد شتر و گاو مع
 بار متعذر بود تا بازایه چه رسد و مردم بشمار که مدتی رنج سفر
 کشیده از اطفال و عیال دور و هیچو مانده بسبب مقام چندگاه بامید
 آرام چند روزه قبائل خود ها را از دور و نزدیک طلبیده بودند و
 بعضی همانجا تاهل اختیار نموده از صدمه کوچ و عبور کوهها فراغ
 خاطر داشتند بعد که پهای آن کوه که پنداری در شان همان پارچه
 کوه گفته

* بیت *

آن نه کوهی بود کورا بر زمین باشد نشان
 آسمانی بود گویا بر فراز آسمان

رسیدند باوجودیکه قبل ازان بیگ ماه چند هزار سنگ تراش و بیلند
 بسزاولی مردم عمده آزموده کار راه درست نمودن تعیین شده بودند
 آن قدر کار نساختند که برای گذشتن اراپهای توخانه و کارخانجات
 دیگر برابر پل صراط راه جاده بهم رسد بعده که لشکر پهای کتل رسید
 بهیر ناچار از هر طرف که توانستند سرداران کوه پر از سنگ و
 اشجار گذاشتند و عورات و مستورات که بر پهل و رتبه و شتر و گارسوار
 بودند برقع پوشیده و چادر بر سر کشیده پیاده گشته و گاو را از رتبه
 و پهل را نموده ریسمانها بر اراپها بسته بعد بریدن اشجار سراز
 بهزار کساله و خون جگر از صبح تا شام مسافت تبهان راه طی
 می نمودند و بار از شترها و اراپها فرود آورده بر سر آدم گذاشته
 بالامی بردند بدین تصدیع و کساله که آدم و بار بردار بسیار بغارها
 افتادند و طعمه و حوش و سباع گشتند یلک و نیم کروه مسافت
 راه که بجز ریب پیموده شده بود در دو هفته ازان کوه دشوار گذار فرود
 آمدند - و اوائل ماه شعبان المعظم نزدیک قلعه رسیده شرف نزول
 فرمودند چه نویسم از رفعت و شکوه آن قلعه که فلک پر وسعت
 از ملاحظه صد سئ تیغه قلعه اش شکم دریده و گاو زیر زمین از گرانی
 بار آن بغریاد آمده و از بسیاری مار و انواع سباع مردم آزار که در
 دامن آن کوه و غارهای وحشت افزا بودند عالمی بغریاد آمد -
 اگرچه از وسعت دوره که درازده کروه جریبی به پیمایش آمده
 بود محاصره واقعی متعذر گردید که رسد غله بمحصوران نتواند
 رسید اما تر بیت خان و حمید الدین خان و بخشیان عظام و دیگر
 بهادران قلعه کشا بمحاصره و بستن مورچال و کندن کوچه سلامت

مامور گردیدند و دلاوران تجر به کار بسرانجام قلعه گیري کمر همت
 بسته در اندک مدت توپها را بر کمر آن کوه آسمان رفعت و
 مورچالها تا پاي حصار محصوران رساندند - چون دو کوه دیگر بقاعه
 راجد و پیوسته بودند که سیوای جهنمی بران عمارت های عالی ساخته
 مصالح جنگ نیز در آنجا موجود نموده در استحکام برج و باره آن
 برای چندین روز ها میکوشید محصوران هر سه کوه در زدن گول توپ و
 تفنگ و انداختن سنگ های سنگین و در کوهین بودن برای بردن
 غله بالای قلعه کمی نمودند - بتحریر تفصیل تعداد ایام محاصره
 قلم را رنجبه نداشته باختصار کلام می پردازد که در محاصره دوماه
 و چند روز بسیعی بهادران کوه کن و ضرب توپ های قلعه شکن بازدهم
 شوال المکرم نشانها بالای اول دروازه قلعه مع پرلان قلعه کشا
 یو آمدند و جمعی از معاهیر وقت فرار گرفتار پنجه اجل گردیده
 طعمه تیغ بهادران گشتند و بسیاری از هر طرف که راه یابند جان
 سلامت بدر بردند اما هاماجی نام که نگاهبان آن قلعه گفته میشد
 با دو همزایه فساد دیگر که در هر دو کوه بودند دو اзде روز دیگر
 دست و پاي لاجمل زده آخر بالتماس امان جان روح الله خان را
 میانجی ساخته بدین شرط مامور گردیدند که قلعه دار خود بر سردروازه
 آسود نشانها اندرون قلعه برده روز دیگر آن قلعه را خالی نماید - بعد
 داخل شدن نشانها که چادر ظلمت شب حائل نظر ها گردید در
 پرده داری شب آنچه توانستند مال و عیال خود را از قلعه بر آورده
 بدر بردند و سحر که نیر اعظم سر از در پنجه مشرق بر آورد و فرار
 قلعه دار بعرض رسید شاد دانه فتح بلند آوازه گردید و بند های پادشاهی

داخل قلعه شده باقی کفار را بطریق اخراج بان با سرو پا برهنه
 برآوردند (وحید الدین خان را بعضای نقاره که آرزوی دیرینه او بود
 بلند آوازه ساختند و تربیت خان را پانصدی دوصد سوار اضافه
 مرحمت نموده از اصل و اضافه سه هزار و پانصدی و هزار و نه
 صد سوار نمودند و روح الله خان را بعضای سربیش مرصع گران بها
 خورسند ساختند) و قلعه را مسمی به بنی شاه گده نمودند - چون
 در لشکر گرانی و کمپای غله بمرتبه شده بود که گدوم و نخود و کاه
 روپیه را دو آثار و گاه گران تر ازین بهم می رسید و سیدی یاقوت خان
 فوجدار دندا را چه روزی که بند و بست تمام کوکن نظام الملکی بدو
 تسلیم داشت از انجا بفاصله سی و پنج کروه بود بنام او حکم صادر
 شد که بقدر مقدر و سرانجام رسد غله نموده مع مصالح قلعه گیری
 خود را بحضور رساند - اگرچه سیدی یاقوت خان که ذکر او مکرر
 بزبان قلم جاری گشته در همه باب سراز اطاعت و حکم پادشاهی
 قوی پیچید و در نسق و تنبیه کفار اطراف تعلقه خود و اجرایی راه
 دیت الله در دریا که خرچ سه لک روپیه از ما و فوجداري دریا
 یعنی جہازات و کشتیهایی خود و و کلان نیز تعلق باو داشت
 بمرتبه می گرشید که هرکه دران ضلع و مکان پرفتنه رسیده میداند
 که در فدویت و جانفشانی و مغلوب و مذکور داشتن غنیم
 مرهنة خشکی و دریا کاری که ازو بر می آمد کار دیگر بندهای
 پادشاهی نبود اما از آنکه سیدی خیربت خان رفیق او بود بعد تسخیر
 راهیری علی الرغم مدعی بموجب حکم چنانچه بدکر در آمده
 بلا توقف خود را بحضور امع النور برساند و بعد ملاحظه وضع دبدبه

دربار و مشاهدۀ شان و تجمل سلطنت خود را باخت و در خویش
 حوصله بی آبرویی و غفلت کشیدن مقابل زیست و قرب امرای
 نامدار حضور نیافت ناچار کار او بتمارض کشید تا آنکه بتدبیر و
 سعی سیدی یاقوت خان خود را از اردوی معلی به پناه جدال
 وطن و مسکن خود رساند درین ایام که باز سیدی یاقوت خان را طلب
 حضور فرمودند خود را فابل حصول سعادت شرف ملازمت فدا نموده
 از خجالت و انفعال آنکه بچه روی روی خود بمقربان حضور
 نماید بعد کار سازی خرچ مبلغ خطیر که وکیل او نمود چند
 لک روپیه پیشکش با دو سه هزار پیاده مصالح قلعه گیری
 بحضور ارسال داشت و عرضه داشت نمود که در صورت برآمدن
 غلام ازین مکان سرانجام رسد غله و بحال ماندن بند و بست این
 ضلع متعذر بود عذر او شرف پذیرائی یافت - و در همان ایام خبر
 فوت او بعرض رسید - گویند چون سیدی یاقوت خان فرزند داشت
 سیدی عنبر نام را قائم مقام خود ساخته وصیت نموده که تا مقدر
 بهر تدبیری که پیش رود بقبول پیشکش و خرچ دربار جان و
 جاسه گرو گذاشته دست از وطن بر نداشته نخواهی گذاشت که
 ثعلقه این سرزمین بنام دیگری مقرر شود چنانچه بسیعی بسیار
 که ابتدا تجریز خدمت آنجا بنام دیگری از بندهای رکاب بمیان
 آمده بود صاحب مداران حضور بعرض رساندند که سوای حبشیان
 و تربیت یافتهای سیدی یاقوت خان بند و بست آن کوهستان و
 قلعه داری راهبری و اجرای راه کعبه الله در دریا بحال نخواهد ماند
 پادشاه نیز بغور و تقاضای مصلحت را رسیده سیدی عنبر ناب را که سابق

بمنصب جز سرانرازی داشت بعطای اضافت نمایان و خطاب یاقوت خان مفتخر ساختند (چون شجاعت خان صوبه دار احمد آباد از روزی که بپای اعتراض پادشاه آمده بود باز باوجود بحال نمودن که بی منصب منصوبان او از راه غیرت دائم مریض و ملول خاطر می ماند درین ایام خبر واقعه ناگزیر او بعرض رسید معینا که فرزند صلبی سوای یک دختر نداشت بسیاری از اموال بورئت او بخشیدند باقی بضبط سرکار در آوردند *

اگرچه بعد واصل شدن رام راجا بدار البوار که از دو زن و دو فرزند خرد سال مانده بودند و مردم را تصور آن بود که الحال زن بیوه با طفلهای شیر خواره که مانده دست تعدی مرهقه از ملک دکن کوتاه خواهد شد و استیصال آن مقابل افواج ظفر امواج عدو مال چندان کار نیست اما از آنکه گفته اند * مصرع *

دشمن نتوان حقیر و بیچاره شمرد

و تا اراده خدا نباشد در مکافات شامت افعال یزد های عاصی قلع ریشه ظلم و فساد بسعی و تدبیر مخلوق متعذر. تارا بائی نام زن کلان رام راجا پسر سه ساله بطن خود را قائم مقام پدر قرار داده زمام اختیار کار و بار و تغیر و تبدیل فاسد اران و آبادی معمو رهای خود و سعی در خرابی ملک پادشاهی بدست خود گرفت و چنان بزد و بستم تعین افواج برای تلخمت و تاراج شش صوبه دکن تا سرحد سر و نهج و مند سور و صوبه مالوا و جذب قلوب منصوبان خود پرداخت که در مقابل آن همه تردد و منصوبه و لشکر کشی و قلعه گیری عالمگیر پادشاه تا بقای سلطنت مانده سرکشی کفار روز بروز زیاد گردید و هر چند

خلد مکان که بضرب شمشیر و خرج کلی خزانه اندوخته حضرت صاحب قران ثانی و شهید گشتن و کشته گردیدن چندین هزار آدم در ملک مغصوبه آنها داخل گردیده قلعه‌های سربفلک کشیده را بتصرف درآورده سرهنگه رابی خان و مان ساخت آنها زیاده شوخی نموده بافوجهای سنگین بملک قدیم پادشاهی درآمده بتاخت و تاراج پرداخته هرجا که رسیدند چون پادشاه با تمام فوج و امرای کارطلب که دران کوههای دوردست واقع شده بود منصوبان تارا بائی بهر مکانیکه میرسیدند لنگر اقامت انداخته به بندوبست کمایش دار پرداخته با زن و نرزد و خیمه و نیل بخاطر جمعی سال و ماه بسر میبردند و شوخی زیاد از حد می نمودند و همه پرگنات میان هم تقسیم نموده بدستور حکام پادشاهی صوبه دار و کمایش دار و راهدار مقرر میکردند *

صیغه صوبه دار آنها آنکه صاحب فوج باشد هرجا قائله سنگین بشنود با مفت هفت هزار سوار خود را رسانده تاخت نماید و همه جا کمایش دار برای وصول چوتنه تعیین نماید و هرجا که کمایش دار از سختی ژمیدار و فوجدار زر چوتنه وصول نتواند نمود صوبه دار بمدد او خود را رسانده بمحاصره و خرابی آن معموره پردازد - و راهدار آن بدراهمان پیشه او آنکه بیوپاری متفرقه که خواهد از آفت آنها سالم بگذرد فی ارابه و گاو و گاو مقرر می کند سه چهار برابر راهداری فوجداران ظالم پیشه پادشاهی باشد گرفته شریک غالب جاگیر دار و فوجدار گشته راه جاری نماید - در هر صوبه یکدو گدهی ساخته ملجای خود قرار داده از اطراف تاخت می آورند و

مقدمان صاحب سر انجام بعضی دهات بصلاح و اتفاق صوبه داران
 کفار گندهیا بنا نهاده بحمايت و اعانت مرهقه با حکام پادشاهي
 در ادای محصول بدار و مدار مي ساختند و تا سرحد احمدآباد و
 برگذات صوبه مالوا تاخذہ بخاک برابر می نمودند اگرچه آنچه
 خرايدها که در صوبه جات دکن احمدآباد و اطراف اجین رسانيدند و
 قابلهای کلان تا نزدیک ده دوازده کروهی ارودي معلی بلکه تا
 گنج پادشاهي تاخذت و تاراج نمودند برای ضبط احوال آن مکروهات
 قلم را رنجه داشتن رنج لاحاصل کشیدن است اما بنادر خوانچ شوخي
 که دران ایام قلعه گيوي که آخر هيچ فائده برای دفع فساد مرهقه
 نداد مايدن سرحد بندر سورت و احمدآباد کنار معبر بابا پياري و آب
 نريد ازان کفار رو داده می پردازد - بعد واقعه شجاعت خان که صوبه
 احمد آباد بنام پادشاه زاده محمد اعظم شاه مقرر فرمودند قبل از آنکه
 پادشاه زاده آنجا برسد يا نائب مستقل تعيين نمايد سزک نيابت
 بنام خواجه عبد الحميد خان ديوان احمد آباد فرستاده بود درين
 ضمن فوج غنيم ليثم قویب پانزده شانزده هزار سوار طرف نواح
 بندر سورت آواره گشته بعد خرابي بسيار که به چند پرگنه رساندند
 بقصد عبور از آب نريدا که مايدن سرحد احمد آباد و بندر سورت
 واقع شده روانه شدند نائب پادشاه زاده و فوجداران صوبه احمدآباد
 باهم مصلحت و اتفاق نموده با فوج شايسته بسردابي محمد بيگ
 خان و نظر علی خان پسر خوانده شجاعت خان و التفات خان
 فوجدار تهنيسر و کوره و ديگر فوجداران نامي احمد آباد که
 قريب ده دوازده سوار با سيزده چهارده هزار سوار و هفت هشت

هزار کولی جنگی آن سرزمین فراهم آمده بودند بقصد مقابله و دفع شر آن گروه بدستال از آب نرند ا عبور نموده گذار آب خیمه زدند - صبح آن فوج مرهته نیز بفاصله هفت هشت گروه رسیده فروز آمد از انجمله دوسه هزار سوار خوش اسب قزاق پیشه از یک طرف نمودار گشتند فوج احمد آباد خبر یافته بمقابله آنها پرداختند بعد از خوردی که بهمان آمد کفار فرار اختیار نمودند سرداران فوج پادشاهی دوسه گروه تعاقب نموده چند مادیان و بهاله و چهری بدست آورده نثار فتح بلند آوازه ساخته برگشته آمدند و سپاه بخوشدای و خاطر جمعی آنکه فوج غنیم را هزیمت داده ایم کمرها را نمودند و زین از پشت اسبان فروز آوردند و بعضی بخواب رفتند و جمعی بشغل بختن و خوردن پرداختند درین حالت هفت هشت هزار سوار جنگی انتخابی کفار که در اطراف آب کنها و مغاک گذار دریا پنهان شده جاموسان برای خبر فرستاده قابو طلب بودند غافل و ناگهان چون سیلاب بلا رسیده بر لشکر پادشاهی ریختند و مردم نا آزموده کار احمد آباد که دست برد نکشیدند ندیده بودند عقل و هوش باخته فرصت اسب زین نمودن و کمر بستن نیافتند چون سردار مستقل میان آنها نبود و نکندیا اطراف را فرو گرفتند تزلزل تمام در لشکر افتاد از آنکه از یک طرف دریا که هراوقات از رسیدن موج دریای شور پایاب نایاب گردید و از طرف دیگر فوج بلا موج برسر رسید آدم بسیار کشته و زخمی گردیدند و جمعی کثیر خود را بآب غرق بحر فنا گشتند و نظر علی خان و خواجه عبد الحمید خان بآید و سه سردار دیگر دست

و پايي لاحاصل زده دستگیر شدند و التفات خان که خود را از يک بهادران میگرفت بر اسب چار جامه خود را باب زده خواست جان بدر برد چون بسیار تشدد آب بود و غنیم تمام فوج پادشاه بمیان آوردند دهها جادو از زباني همه سرداران صاحب اختیار بناني قرار مصالح بران گذاشت که فرمان تسلی همه نوگران عمده رانی مشتمل بر طلب حضور صادر گردد بعده که نزدیک اردوی معلی برآمد راجه را ساهو - در خدمت پادشاه زاده محمد کام بخش داده چهار پنج گروهی لشکر بفرستند که سرداران مرهته ابتدا با راجه ساهو ملاقات نمایند بعده باستصواب راجه ساهو پادشاه زاده را ملازمت نموده بدستگیری پادشاه زاده بحضور آمده شرف اندوز ملازمت پادشاه گردند چنانچه حکم تیار نمودن قریب هفتاد فرمان بنام نا سرداران صادر شده بود آخر این مصلحت و قرار موافق مرضی حضرت خلد مکان نیفتاده و از راه عاقبت بینی و رویا بازی آن طائفه بدسگال و سواص بخاطر رسید که اگر آن طائفه بدعاقبت با چهل و پنجاه هزار سوار فراهم آمده نزدیک اردو رسیده بدین تزییر راجه ساهو را با پادشاه زاده همراه گرفته رو بهجبال دشوار گذار گذارند چرا عاقل کند کاری که بار آرد پشیمانی

سلطان حسین را طلب حضور نموده وکیل رانی را جواب دادند و سلطان حسین را بعد مراجعت که مرهته بسیار فراهم آمده سر راه گرفته بودند بآنها محاربه عظیم اتفاق افتاد باوجود بسیاری هجوم کفار از اقبال بادشاهی بدفع شر آن گروه پرداخته همه جا جنگ کزان درین ایام که برای محاصره قلعه تورنا خبر کوچ در میان بود

بکضور رسید بعد عرض حکم فرمودند که ملازمت ناموده پای قلعه رفته مورچال خود قائم نماید *

ذکر سوانح سال چهل و هشت از جلوس خلد مکان مطابق

سنه هزار و صد و پانزده هجری

بعد تسخیر قلعه بنی شاه گده چند روز برای آرام لشکر ظفر اعتصام مقام نموده اواخر ماه شوال المکرم بقصد تسخیر قلعه تورنا که چهار گروهی راجگده واقع است رایست ظفر آیت برافراشتند - در دو کوچ و دو مقام بسبب عدم میسر آمدن بار بردار تمام لشکر خانه بدوش بودند و اکثر امرا اسباب خود را برفیلان و مزدوران و فقیران بلغور خانه بمنزل میسرانیدند - بکوچ یک دو گروه بنی قلعه تورنا رسیده حکم محاصره و پیش بردن مورچال فرمودند - چون برای ملازمت سلطان حسین مکرر بعرض رسید از روی اعتراض لطف آمیز که مخصوص بخانه زادن میباشد باز فرمودند که بی آنکه ملازمت نماید پای قلعه تورنا رفته مورچال خود قائم کند و بعد ظهور حسن تردد ملازمت نماید - و تربیت خان و دیگر بهادران کوه نبرد و دلواران قلعه گشا سرگرم خدمت مامور گردیدند خصوص محمد امین خان بهادر و امان الله خان نیریزه اله وردی خان دران محاصره تردد شایسته بعرض ظهور آوردند - و در محاصره چند روز از زبانی هر کارها بعرض رسید که سلطان حسین از جانی که مورچال قائم کرده بود باوجود قلت جمعیت و شب و روز باریدن تگرگ گوله و اقسام آتشبازی رو برو و ضائع شدن چند نفر بیست درع مورچال پیش برده و هشتاد نفر مع

غله که بقصد ذخیره بالا بردن طرف مورچال از آواره گشته بودند دستگیر گردانید از راه فضل حکم نمودند که غله را بمردم همراه خون تقسیم نماید و بحضور طلبیده ملازمت و تسلیم اضافی دوسدی در سه صدی فرمودند - و در ایام کم تردد زیاد که از بهادران کارطلب و مبارزان قلعه گیر عالمگیر بادشاه کشور ستان در محاصره و تسخیر این قلعه آسمان رنعت بعرضه ظهور آمده عنان کمیت خاصه تیز رفتار را از تحریر تفصیل بیان آن کوتاه ساخته بطرف اختصار ما حاصل کلام فتح انجام معظوف می سازد - که خلاف قلعهای دیگر بی آنکه بقلعه دار پیغام و پیام و دعوت و تهدید انگیز و رسل و رسائل التیام آمیز بمیان آید شب پانزدهم شهر ذی القعدة که غره فروردی و روز نوروز عالم انروز تاریخ آغاز جشن و شروع سال هشتاد و نه از عمر شریف خسرو عالم ستان بود اسان الله خان که درین محاصره عمده شریک تردد محاصره گفته میشد باتفاق جماعه ماوانه که در فن قلعه گدوی شهرت تمام دارند کمر همت بسته بدستیاری زمینهای آسمان پایه و کمندهای دراز تر از طول اصل اول شب که هنوز روشنی ماه پرتو افروز نگشته بود و از دود توپ اندازی طرفین و غبار تردد مردم بالا و پائین محصوران اصلا گمان چنین جرأت و جلالت باحاطه حصار خاطر و وهم خون راه نمیدادند دو بهادر کوه نور شیر نبرد با حربهای جان ستان پیشقدم همقدمان گشته از راهی که قابو داشتند بر فراز کوه برآمده باشاره و علامت مقربی که میان هم دارند دیگران را طلبیدند و قریب بیست و پنج نفر مسلح بچستی و چابکی با یک نفر فواز خود را پیهم رساندند و از عقب آن جماعه

سرباز امان الله خان مع عطاء الله خان برادر و چند همدم جانباز دیگر که همقدم هر دو بهادر گشتند بمدد همدیگر پاشنه کوب رسیده ابتداء بمواختن نفیر و تاختن ناگه برسر محصوران قلعه نشینان را بیدست و پاساختند و حمله بهادرانه آوردند. درین ضمن حمید الدین خان بهادر که در کمین فرصت بود خود را بمدد زینه و زبسمان و دستگیری ماویها رساند و باتفاق هم مقابل محصوران هوش و جان باخته که سراسیمه گشته دست و پای لا حاصل میدزدند کارزار مردانه نموده اکثری را زیر تیغ درآوردند و بسیاری الامان الامان گویان راه فرار اختیار نمودند و جمعی در گوشه و کنار خزیدند و از بالا صدای نفیر اشاره فتح را از پائین نوازه شاد یانه بنوازش درآمد. و بعضی که از هر طرف راه یافتند با سرو پای برهنه جان بدر بردند و بسیاری محافظت جان و مال را غنیمت دانسته بعضی درآمده مامون گردیدند و قلعه بفتح الغیب موسوم گردید. و آنچه بر السنه خاص و عام شهرت دارد و مستعد خان که بتذکار سوانح تسخیر قلعات دکن پرداخته نیز بزبان قلم داده که از جمله قلهای آن ضلع قلعه که بی رسل و رسائل بضرب شمشیر و یورش جانبازی بتسخیر درآمده همین قلعه فتح الغیب است. امان الله خان که هزاری پانصد سوار بود باضافه پانصدی در صد سوار سرافرازی یافت و عطاء الله خان برادر او و دیگر همراهان فراخور حالت بعطای اضافه و دیگر عنایات سربلندی یافتند و حمید الدین خان بهادر را خلعت درشاله پوشاک خاص مع سربلیج و فتح پیچ مرحمت فرمودند. چون ایام بارش

رسیدن بقصد چهارنی حکم پیشخانہ بردن طرف قلعہ چنبر کہ در
تصرف مردم پادشاهی و ملک نوآباد نواح گلشن آبک بودند نمودند و آخر
ماه ذی القعدة بموضع کهنیر متصل دروای گنگ رسیدہ شرف نزل
فرمودند - روح الله خان ثانی بازار سنگ منانہ درین ایام ازین
تنگنا سرای بی بقا بدار البقا شتافت *

سابق بذکر پیم نایک زمیندار کم اصل از قوم بیدر کہ در زبان
ہندی ترجمہ معنی بی ترس باشد و اصل آن ذات دھیر کہ
نچس ترین قوم دکنند و از مفسد پیشگان مقرری گفته میشود
و در ایام شورش حیدر آباد برای کمک ابو الحسن فوج خود
فرستادہ بود و پادشاہ خان زادہ خان پسر روح الله خان را برای
تسخیر قلعہ سکر و مکانهای قلب و ملجای آن کافر تعیین
نمودہ بودند و او از خدمات افواج بحرامواج امان خواستہ بحضور
آمدہ در همان زردی بمقر اصلی شتافت - پرداختہ - باز در ایامی
کہ روح الله خان کلان در سنہ می و دو بتسخیر رائچور
مأمور گردید پریا نایک نام برادر زادہ پیم نایک را کہ هنگام
نزل رباب ظفر آیات قبل از مہم رائچاپور در احمد نگر باردوی
معلی تشریف داشتند پریا بعد رسیدن حضور بقاضی وقت کہ
دبدبہ عالمگیری مشاہدہ نمودہ و بمنصب سرائازی یافت
مصالح کار مہم رائچور دانستہ ہمراہ خود گرفت بعد رسیدن
رائچور آن محیل نابکار شریک تردد گشتہ حسن خدمت
خویش بانیات رساندہ بعد فتح رائچور ظاہر ساخت کہ اگر اجازت
یابد واکندیرا کہ مسکن آبا و اجداد آن بد اصل بود رقتہ سروسامان

درست کرده باز هر جا طلب فرمایند با فوج شایسته حاضر گردد
و بعد حصول بخصت آن کافر بد نزدیک بواکنگیرد که دیهی بود
آباد از توابع سمر بر فراز کوه بر قنداز بسیار که مراد از کالی
پیداهای سیاه رو باشند و در دور اندازی و حکم اندازی شهرت
دارند در آنجا مسکن داشتند و بعد از برآمدن سمر از تصرف پدم
نایک آن سگ نابکار بخیله و رویاه بازی مقر و جایی مازدن عیال
و فرزندان خود قرار داده بود رفته لنگر اقامت انداخت و باز اراده
پاز گشت نموده در استحکام بنای حصار که سوای احاطه سابق
احداث نموده و گرد آوری مصالح جنگ و طغیان ورزیدن پرداخته
بمدن روزگار سفله فواز و زمانه کمینه پرور قریب چهارده پانزده
هزار پیاده آنجا که در قدر اندازی و جلالت شهرت تمام دارند
فراهم آورده آن پشته کوه را طلسم سد سنگذر ساخت و باز دیک
فرصت چهار پنج هزار سوار بهمرسانده شروع بتاخت و تاراج
معمورهای مشهور نواح دور و نزدیک و زدن قافلها نمود و هرگاه
فوج بر او تعین می شد بزور جمعیتی که با او فراهم گشته بودند
و استظهار پناه قلب و قوت خرچ زر رشوت که از حقیقت و طریقه
ساخت و ساز دربار واقف و دایر شده آمده بود در فرستادن خریطهای
هون و جواهر و اقسام جنس رخنه گفتگورا میداد می ساخت
و در عرضه داشت بعضیهای غدر آمیز خود را در جرگه زمینداران
مال گذار مطیع و محسوب می نمود و هر ماه و سال در افزونی
عمارت و استحکام برج و باره و فراهم آوردن فوج و توپهای خرد و کلان
میکوشید تا آنکه آن مکان بقلمه واکندید و مشهور گشت و با غنیم اینم

مقورری دکن همداستان گردید و چکنا (۲۲) پسر پیم نایک که وارث آن ملک بود بحضور رسیده به منصب سرفرازی یافته سند زمینداری آن ولایت بطریق ارث حاصل کرده با فوج بر سر او رفت داخل نیافت و بعد جنگ هزیمت خورد بعده که پادشاه زاده محمد اعظم شاه را برای تنبیه و گوشمال آن بدسگال تعیین فرمودند و فوجهای اطراف تعلقه او را تاخت نمودند قابوی وقت را کار فرمود ملازمت پادشاه زاده نموده باظهار عجز و ندامت و بلطایف الحیل پیش آمده بقبول پیشکش مبلغ هفت لک روپیه بدام پادشاه و دو لک روپیه نقد که بمرکار پادشاه زاده سوای مدارات متصدیان واصل و عائد ساخته از آفت پنجه غضب سلطانی رهائی یافت همینکه محمد اعظم شاه بحضور مراجعت نمود همان طریقه مذکور سابق را اختیار کرده زیاده از پیشتر آتش فساد برانروخت بعد از آنکه فیروز جنگ را با لشکر گران برای استیصال آن تبه کار بدکردار نامزد فرمودند و غازی الدین خان بهادر فیروز جنگ بهدراچا رسیده عرصه بر او تنگ آورد همان روباه بازی سابق را بیشتر از پیشتر بکار برده بانواع پیغام افسانه و افسون و اظهار اطاعت بقبول نه لک روپیه پیشکش خود را از آفت جان و آبرو محفوظ داشت - و در فرصت ایام نزول رایات بقصد تسخیر قلعات طرب پونا و چهارلوی سمت جنیر که هفت و نیم ماه در آنجا توقف واقع شد و درین ضمن دو سه قلعه غیر مشهور دیگر آن ضلع بزور سعی بهاران

کوه نبرد بتسخیر درآمد روز بروز خبر تهر و نجات آن بدندان بعرض
می رسید لهذا بقصد جهاد و گوشمال آن بد خصال پیشخانه
طرف واکنگیرا بر آوردند *

ذکر سوانح سال چهل و نه از جلوس خلدسکان مطابق

سنه هزار و صد و شانزده هجری

در آغاز سنه چهل و نه از جلوس رایت ظفر آیت طرف
واکنگیرا برانراشته قلیچ خان خلف ارشد فیروز جنگ را که
بصوبه داری بیجاپور مامور و از مدبران کار طلب بود و پیرگذاخت نواح
و اکنگیرا تعاقب بجایگزید او داشت و دست او بسبب مفسدی پریا
بدو نمیر رسید طالب حضور فرمودند و بخشی الملک ذوالفقار خان
بهادر نصرت جنگ که برای حراست خجسته بنیاد مامور بود بنام او
نیز حکم صادر شد که خود را بواکنگیرا رساند بهمین دستور بنام اکثر
فوجداران عمده صاحب فوج احکام مع گرز برداران روانه نمودند
و اواخر شوال حوالی قلعه مذکور شرف نزول واقع شد - در همان
زودی قلیچ خان خود را مطابق حکم رساند و برفاقت تربیت خان
و محمد امین خان و دیگر بهادران رزم آزما و توپخانه جهان آشوب
مامور بمحاصره و مورچال بستن و گرد آوری مصالح قلعه گیری
گشتند و خود عالمگیر غازی بتفاوت یک کوه مضرب خیام حکم
نموده بهادران کار طلب را سرگرم کردند جانفشانی و کافر کشی ساختند
و آن بدسگال باستحکام برج و باره و فراهم آوردن فوج متفرقه
خوبش پرداخته برای طلب کومک از نزد تارا بانی و دیگر
سرداران مهتبه رسل و رسائل بمیان آوردن باستظهار چند هزار

سوار که از همه قوم مخصوص مسلمانین حقی جمعی از بد نام کن
سادات فراهم آورده بودند رجوش و خروش پیدای سیاه روی بیدشمار
و تورخانه آتشبار بشوخی تمام برآمده بمقابلۀ غازیان ظفر انجام
اقدام نمود و همراه گولهای توپ خرد و کلان چندین هزار بان
شرر بار شب و روز باریدن گرفت و فرصت آن واحد نمی دادند
محاربات عظیم بمیان می آمد و از هر دو طرف جمع
کثیر کشته و شهید و زخمی میگردیدند تا آنکه روزی وقت
طلوع ذیر اعظم محمد امین خان و تزییت خان و چین قلیچ
خان بهادر و عزیز خان روهیلہ و اخلاص خان میانه که فرصت
قاپو جویان بطریق طلایہ اطراف سیر می نمودند بر پشتی که بلال
تیکری شهرت داشت و پارۀ سر کوب حصار آن معموره بود جلو ریز
رسیده جمعی از برقدازان را که نگاهبان آن مکان بودند بضرب
شمشیر و تیر بجهنم فرستاده از پیش رو برداشته بقصد مرورچال
قائم نمودن تردد رستمانه بظهور آوردند - و درین ضمن شوره بخندان تیره
درون از اندرون و بیرون حصار برآمده از هر طرف چون سیل بلا از
بالا و پائین رسیده هجوم آورده اطراف مردم پادشاهی فرو گرفتند
و از انداختن چندین هزار سنگ و فلاحین و گولهای توپ و تفنگ
غالب آمده فرصت پا قائم نمودن ندادند و باوجوبیکه بعد رسیدن
خبر پادشاه بادشاه زاده محمد کام بخش را مع امیر الامرا اسد خان
و دیگر بندگانهای رام جو مامور بکمک نمودن فرمودند هر کدام خود را
با فوج کم و زیاد که توانستند عجمالہ رساندند - و چین قلیچ خان بهادر
و دیگر بهادران آنچه شرط تردد بهادری بود بظهور آوردند اما زاده بیرری

کارنیدامد و از بسکه تگرگ گولۀ جانستان پیهم می بارید و مردم بسیار
 بدرجۀ شهادت رسیدند و از ضرب گولۀ و صدمۀ بان هر دو پای اسب
 محمد امین خان و یک دست اسب چپین قلیچ خان از کار رفت و
 هر دو بهادر پیاده گشته شکر نرسیدن آسیب جان و محفوظ ماندن اعضا
 بزبان آوردند - چون بسبب حشر و نشر و چپقلش قیل و اسب
 و آدم که بالای هم می افتادند اسبان کوتل هر دو سردار نتوانستند
 رساند چند قدم پیاده تردد نموده خود را از آن صدمات موج بلا
 بقدر مقدور کنار کشیدند - این خبر که بحضرت خسرو آفاق سنان
 رسید دو اسب کوتل خاصه برای هر دو سردار فوج نامدار فرستادند -
 و چون اثر هول دل قلیچ خان داشت و مقرر است که در چنین
 اوقات بر مرض مذکور می افزاید شمامۀ عذیر چهل توله وزن همراه
 امیرخان از روی عنایت مرحمت نموده پیغام آورین و دلنوازی
 دادند و روز دوم و سوم آن حمید الدین خان بهادر مع جمعی
 از دلاوران جانباز بحملۀ بهادرانه بر فراز پشتۀ دیگر که مکانی بازار
 آباد کرد آن کافر که بزبان هندی پینته گویند و پورۀ آباد کردۀ جماعه
 قهیزان که اشجع لشکر و هم قوم آن بد اصل بودند خود را رسانده
 بتدرن بهادرانۀ جمعی را کشته آن مکان را قائم نمود - چون درین حالت
 جمعی از مفسدان که بر پشتۀ لال تیکری منتشر بودند برای مقابله
 حمید الدین خان خود را رساندند محمد امین خان که چون باز
 گرسنه جویای قابو بود خود را بران پشتۀ لال تیکری رسانده
 استقامت ورزید - در همین حال سلطان حسین عرف مبرملنگ با جمعی
 از فوج محمد کام بخش خود را رسانده رفیق و شریک تردد گردیده

جا قائم نمود همچنان باقر خان پسر روح الله خان خود را بر پشت
دیگر رسانده جا را نگاهداشت و مقابل همه بهادران علی الاتصال
گوله و اقسام آتشبازی و سنگ دست و فلاخن میدارید و نزدیک
بود که کاری ساخته شود و ترون بهادران جانباز بجائی رسد و آثار
فتح و تسخیر قلعه بزبانها جاری گردیده بود درین ضمن خبر رسیدن
فوج سنگین مرهته بداندیش بکومک آن بد کیش انتشار یافت
- و روز دیگر آن دهنا جادو و هندو را مع دوسه ناسردار نامی
دیگر که قبیله و فرزندان اکثر آنها دران حصار واکتیرا بودند باهشمت
نهمزار سوار و پیاده زیاده از شمار از دور نمودار شدند - از آنکه آمدن
دهنا جادو که از مدت کمتر بتاخت و تاراج ملک و مقابله فوج
پادشاهی می پرداخت درین اوان بقصد آنکه هم قبیله و مال
و عیال خود را ازان حصار که جای مامون تراز قلعههای مفتوح
گشته دیگر دانسته نگاهداشته بودند برآزند و هم منت و احسان
کمک بران کافر بگذارند خود را رساند از یکطرف فوج سنگین آنها
مقابل افواج پادشاهی شوخی زیاده بغلبه تمام نمودند - درین حال
که از بالا و اطراف نیز زیاده از سابق تکرر و ژاله بلا می رسید
سرداران پادشاهی را طرف خود کشیده مشغول زد و خورد ساختند
و از طرف دیگر دوسه هزار سوار یکم تاز رسیده قبائل خود را بر
مادیان باد رفتار سوار نموده بمدد رفعت پیادهای قلعه که بر آمده
بودند از پناه آن حصار بدر بردند - بعده ناسرداران وافی بآن تیره روزگار
پیغام نصائح آمیز دادند که هر چند ما و تو بر نفاق و اعانت همدیگر
مقابل افواج بحر امواج پادشاهی دست و پا زیم محالست که جانبر

کردیم مصلحت در اطاعت ورزیدن و ملک موروثی خود بعجز
و فرمان برداری نگاه داشتن است آن معرور بد اصل و مخمور باد
نخوت گفته آنها را بگوش ندموده مبلغی نقد و جنس ماکولات و مشروبات
بطریق ضیافت نزد آنها فرستاد و هر روز برای ناسروران خرج مقرری
قرار داده تا انقضای ایام محاصره برساند و بمساجت تمام تکلیف
زراعت و معاونت بمیان آورد تا سرانجام مرهته گرفتن زر مفت را
غنیمت دانسته لنگر اقامت انداخته هر روز هر طرفی که شوخی
آغاز می نمودند جمعی کشته و زخمی میگردیدند و روز بروز بر فوج
مرهته می افزود و بسیاری از بندهای پادشاهی نیز بکار می آمدند
و بدرجه شهادت میرسیدند و ترازول تمام در لشکر افتاد آخر کار
رای آن بدگوار بران قرار یافت که از راه روباه بازی و مکاری تمهید
و منصوبه تازه بخاطر آورده ابتداء عبد الغنی نام کشمیری که بوسیله
دست فروشی و داک و سده صایقه تجارت بهم رسانده با همه قوم خود
و معامله نموده طرح اختلاط گرمی آمد و رفت بهم رسانده و از فوج
پادشاهی اندرون حصار آن تبعه کار راه آمد و شد پیدا کرده بود
همدستان شده بدست او بارچه کاغذی مشتمل بر التماس
مصلح باظهار عجز و ندانست فرستاد عبد الغنی آن التماس را
نزد هدایت کیش واقع نگار کل که سر رشته تمام مقدمات ملکی
و مالی قلمرو هندوستان نزد او می باشد آورده حاضر ساخت که
در پای حصار برای تفرج و نماز خواندن رفته بودم محصوران غافل
بر سرم رسیده سرا گرفته بودند و آن بیدار بد گهر بعد استفسار احوال
لشکر ظفر افراین بارچه کاغذ بمن سپرده نزد شما که خیر خواه خلق

بادشاهید فرستاده هدایت کیش کاغذ مرسوله آن بد کیش را بخدمت
 بادشاه برده بعرض رساند بعد کامل بسیار نظر بر تقاضای وقت
 و غلبه کفار بد کردار حکم فرمودند که مطالب خود را بواسطه
 بادشاه زاده محمد کام بخش و هدایت کیش بعرض رساند خلاصه
 التماس آن مکار بد کردار آنکه موم سکنر نام برادر آن بد نام از قلعه
 برآمده ملازمت نماید و عطای خلعت و اسب و جواهر و منصب
 سرافرازی یافته بطریق درغمال در گلال بار باشد بعده از روی
 درخواست او محتشم خان پسر شیخ میر خوانی را که دران ایام
 بی منصب و منزوی بود و کشمیری مذکور مبلغ از که سودای
 نقد و جنس مدام باومی نمود طلب داشته قلعه دار و انگیرا
 بشرط آنکه تا خالی نمودن قلعه بوعده یک هفته قلعه دار با چند
 نفر معدود بشان پادشاهی اندرون قلعه رفته به بندوبست پردازد
 نمایند - اختصار کلام آنکه بموجب التماس او موم سکنر برادر آن
 بداصل از قلعه برآمده مع نذر و نثار ملازمت نمود و عطای خلعت
 و اسب و جواهر و منصب سرافرازی یافته آداب تسلیمات
 غذایات پادشاهی و عفو تقصیرات برادر بجا آورده بعجز و الحاح
 تمام وعده و مهلت یک هفته نمود که درین مابین محتشم خان اندرون
 حصار در آمد و شب برسمیات ضیافت و آمد و رفت پیغام آنکه
 فردا ساعت ملاقات پریا است که بعد ازان بدستگیری قلعه دار
 ملازمت نماید گذرانید چنانچه بعد داخل شدن قلعه دار صدای
 شاد یازده بلند آوازه گردید و روز دیگر ارکان دولت آداب تسلیمات
 تهنیت بتقدیم رساندند و هدایت کیش برین حسن تردد خدمت

بعطای خطاب هادی خان سرفرازی یافت و بعد الغنی کشمیری
در دلائی تقدیم این خدمت منصب سه صدی مرحمت فرمودند
و مردم قلعه برای تسکین قلعه دار برآوردن اسباب ناکاره و عوارض
و پیرزاهای چند که عدم وجود آنها مساوی بود شروع نمودند
تا سه پهر خبر حاضر شدن پریا نزد قلعه دار گرم داشتند آخر روز
بعد از حرارت و عارضه تب شدت دفعیه نمودند روز سیوم آن
پیغام بسرام منجر گردیدن تب و هذیان گفتن او آوردند روز دیگر
آن شهرت دادند که پریا جنون بهمرسانده آخر شب از قلعه
بدر رفت و هیچ تحقیق نیست که بقصد هلاک خود را از
قلعه بزیر انداخت یا از اثر خود را بلشکر مرده
رساند و مادر آن مکار شیون و گریه وزاری و بیقراری از راه مکر و
عیاری بلند ساخته پادشاه التماس و پیغام فرستاد که بعد
خاطر جمعی از مفقود الاثر گردیدن پسر قلعه خالی می نمایم
امیدوارم که سوم سنکر پسر خرد مرا بجای برادر خلعت زمینداری
مرحمت نموده نزد مکتشم خان بفرستند که بعضی جا خزانه
باطلاع او مدنون است بقلعه دار نشان دهد و با باقی مال و عیال از
قلعه برائش پادشاه غافل از مکر و منصوبه آن مکار سوم سنکر را نیز بقلعه
فرزد مادر او مرخص ساختند و بعد رفتن آن مگ نابکار و عیار پرکار
دنازی ثانی بخیله و وعده امروز و فردا دفع الوقت نموده در آمد
و وقت بر روی مردم پادشاهی بسته مکتشم خان را بدستور
محموسان با چند نفر معدود در قلعه نشان داد آنکه منصوبه و غدر
و نیریز آن کافر بر پادشاه و هواخواهان دولت تحقیق گردید اما آن

بادشاه باونار از راه حوصله و بردباری و تقاضای وقت و مصلحت بزرگی
 بر روی خود نیاورده بداد و مدار موافق و انموده با آنها سالک
 مرعی داشتند - درین آوان چون خبر نزدیک رسیدن ذوالفقار خان
 بهادر نصرت جنگ و داوود خان و غیره چند سردار صاحب فوج
 رسیده بود حکم زود خود را رساندن بنام آنها صادر گردید و باوجود
 باز آغاز شوخی نمودن آن طائفه ضال بدسگال پای قلعه استقامت
 ورزیده انتظار فوج تازه می کشیدند و این معنی نزد مردم
 کم حوصله بدنامی تام منجر گردید و خیمه بخیمه دست افسوس
 برهم ساییده همین ذکر شمائت آمیز درمیان داشتند که زهی
 تقاضای روزگار سفله پرور درون نواز که چنین نجس ترین قوم مردار
 خوارچنان پادشاه سرپا تدبیر و فرهنگ را بدین مرتبه بفریبند - و شوخی
 مفسدان قلعه و اطراف که پادشاه حکم محصور گردیدن بهم رسانده
 بود روز بروز زیاد میگردید تا آنکه خبر رسیدن ذوالفقار خان بهادر
 نصرت جنگ و داوود خان بنی صاحب مدار تسخیر چنچی و
 جمشید خان بیجا پوری و بهادر خان میر شمشیر آن ضلع و یوسف
 خان قلعه دار قمر نگر و کامیاب خان قلعه دار گلبرگه و راو دلپت
 بدلیله و رام سنگه با جمعی دیگر فوجداران که با مصالح قلعه گیری
 از عقب می آمدند انتشار یافت و پادشاه بنصرت جنگ شقه بخدا
 مبارک مختصر بدین مضمون نوشت که - ای یاری ده بی گذار
 زود خود را برسان - بعده که بهادر بهادران با جمعی دیگر از پریا
 رسیده هر مواری ملازمت نموده بی آنکه آداب و عنایت
 طرفین بمیان آید نظر برینکه عرصه بر دیگر دلاوران تنگ بود

مفسدان زیاده از حد شوخی می نمودند گرد راه نگان نداده از راه
 نا رسیده ابتدای طم ^{پیشته} که محمد امین خان و سلطان حسن
 مورچال بسته میدان در محاصره بودند و چند فاقه بر آنها
 گذشته بود تا سخت آورد و دیگر پر دلان کوه نور شیر نبرد پیهم رسیده از
 هر طرف بران بدسرشتان نکو هیده خصال حمله آور گردیدند - درین
 ضمن هر کاره از اثر گردی که از عقب نمودار شد ظاهر ساخت که
 فوج مرهته بمدد محصوران رسید - نصرت جنگ مصلحت در طرح
 دادن یورش مقابله دانسته هر عنان طرف اثر گرد گردانید باز
 معلوم شد که غبار فوج طلایه پادشاهی است درین فرصت
 کفار روز آوردند و رستخیز غریب زد و خورد عجیب بمیان آمد
 و از چهار طرف انواع دریا موج بتلاطم درآمد و از هریک بندهای
 کار طلب شرط جانفشانی بعمره ظهور رسید خصوص حمید الدین
 خان و قلیچ خان بهادر و داود خان و جمشید خان و راجپوتهای
 جلالت پدشه و دیگر بهادران رزم جو ترددات نمایان بر روی کار
 آوردند و چهار پنج روز تمام روز معرکه کارزار گرم بود تا آنکه جمشید
 خان باجمعی از راجپوتان روشناس بهمراه راودلپت و چندی دیگر
 منجهه خاندان عقیدت نشان بکار آمدند - بعده بچین قلیچ خان
 و محمد امین خان و بعضی دیگر پر دلان حکم شد که بطریق
 طلایه اطراف قلعه برآمده هر جا اثر از کفار که بقصد کمک آن
 قیره بختان آواره باشند نشان یابند به تنبیه رسانند و نگذارند که
 فوج مرهته و غیره بمدد محصوران تواند رسید درین اوان ذوالفقار
 بخان چند بارگی و چاه که مدار آب خوردن آدم و چار پای آن قوم

شوم بران بود بتصرف خود آوردن و تنگی آب فوج ظفر موج بران
 شور بختان مبدل گردید و از فراهم آوردن کنگر و چوبهای عمارت
 و اشجار روز بروز مورچال پیش می آوردند تا بپایه دیوار قلعه رسیدند
 و سرداران دیگر نیز بضرب شمشیر و زور بازو سعی بهادرانه نموده
 مورچال خود زیر حصار رساندند - روزی که یورش کوه نبردان قرار
 یافت خدیو کشورستان خود بدولت سوار شده بقصد جهاد و
 آزادی شهادت که وقت تردد محاصره همه قلعبجات این ثمنه در
 دل آن پادشاه غازی متمکن بود شریک تردد قلعه گشایان
 گردیده در مکان گوله رس عمدا استقامت ورزیده کار فرما گشتند
 و از یک طرف ذوالفقار خان بهادر با امیران تازه رسیده و از جانب
 دیگر تربیت خان و حمید الدین خان و بکه تاز خان و جمعی دیگر
 از بکه بهادران رزم جو به پشت گرمی همدیگر حملهای صف ربا
 نمودند کانران بمرتبه از بالا و اطراف هجوم و زور آوردند که اکثری
 از بهادران جانباز و مبارزان جلالت پیشه سینها سپر ساخته و سپرهای
 توکل پیش رو گرفته پیاده شده مقابل حمله مخالفان شعله وار رو
 آوردند و زد و خورد غریب درمیان آمد و رستخیز عجیب
 بر پا گردید و جمعی از هر دو طرف کشته و زخمی گردیدند *

* بیت *

ز بس کشته افتاد در کوه و دشت

جهان گفت بس بس که از حد گذشت

و عفار مغلوب گشتند و در دوسه حمله ابتداء پشتهای که

بالای آن بازار تپه آباد نموده بودند و نسبت بهمه جا از آن تپه

زیاده ریزش آلات جانستان بلا افروز بود بدست آمد و آن
بدکیشان کوته اندیش رو بفرار آوردند و کوه نبردان تهور پیشه
زیاده از یک گروه پیداده تعاقب آن گروه نمودند و بسیاری را
بدارالبوار فرستاده و زخمی نموده بر فراز کوه نزدیک دروازه علم
قبادات و نشان فتح برافراشتند - و مژدولان دلباخته فرسه هزار
بند و قیچی را بر سر دروازه و پناه اطراف برای فرصت دم واپسین
سوراه بهادران قلعه گیر گذاشته سراسیمه وارزن و فرزند و زبیری
که همراه توانستند گرفت با خود گرفته معبد خانه و اکثر
جاها را بدست خود آتش زده از دروازه دیگر و راههای مختلف
که برای گریز چنین روز می گذارند برآمده پیهم خود را بفوج
مهرده رسانند و با اتفاق آنها راه فرار اختیار نمودند - از بلند شدن
شعله آتش اندرون حصار و کم شدن آثار باریدن آلات شرر بار بر فرار آن
بدکیشان سوخته اختر مطلع شده اکثر دلاوران مع داود خان و منصور خان
با جمعی که پیش قدم بودند خود را بقلعه رسانند و اثری از آن
جماعه نیافتند مگر چند تنی دست و پا باخته زخمی که پای گریز
نداشتند و مستشم خان بیچاره که اگر لمحه مردم پادشاهی بفریاده
او نمی رسیدند سوخته آتش بیداد آن گروه می گردید در آنجا
یافتند . چهاردهم محرم الحرام قلعه بقصر پادشاهی درآمد و
هدای شادینانه فتح بلند گشت - و ذوالفقار خان با دیگر بهادران
بخند مت پادشاه رسیده مورد آفرین گردید و بعطای اضافه هزار سوار
و شمشیر مرصع و اسب با ساز طلا و نعل با یراق نقره مفتخر ساختند
همچنان داود خان و بهادر خان و حمید الدین خان و دیگر مقربان

حضور و بندهای اخلاص کیش که دران مهم شرط جانفشانی بتقدیم رسانده بودند هر کدام بعطای اضافیه و خلعت و قیل و اسب و جواهر سربلندی حاصل نمودند - حاجی سیف الله خان میرترک که زخم گولی بدست او رسیده بود صد اشرفی انعام زخم بها باو مرحمت نمودند - و بروایتی چین قلیج خان و محمد امین خان که ابتدا بمصدر تردد نمایان گشته بودند و روز فتح بمسبب تعیین گشتن برای تنبیه غنیم اطراف حاضر نبودند و در گشت و طلایه نیز ترددات از آنها نظهور آمده بود بعد رسیدن بحضور چین قلیج خان را اضافیه هزاری بر چهار هزاری مع شمشیر میثا عطا فرمودند و اضافیه پانصدی مع شمشیر مرصع بمحمد امین خان مرحمت کردند و قلعه و اکنکیرا را برحمن بخش موسوم ساخته بنای مسجد درانجا گذاشتند - بعد از فراغ فتح قلعه رحمن بخش و استقامت زمینداران مالگذار ازان مکان کوچ نموده برای بسر بردن ایام برشکل و آرام سپاه طرف تصبیه دیوگانوں که کنار کشفا بتفاوت مسافت سه چهار گروه جریبی واقع امت چهارونی مقرر گردید - و جا بجا حکام فهمیده کار برای ضبط و بندوبست مالی و ملکی تعیین نمودند - و ذوالفقار خان را برای تنبیه و تادیب بعضی زمینداران سرکش مفسد پیشه آن ضلع مقرر فرمودند - و مبلغ کلی از ملک نو مفتوح و پیشکش زمینداران بوصول در آمد - درینوقت خبر رسید که قلعه بخشنده بخش عرف کندانان از بیخاری قلعه دار و حیلہ بردازی غنیم بتصرف مرهته رفت همان روز حمید الدین خان بهادر را مع تربیت خان برای تسخیر و محاصره آن مرخص فرمودند *

درین آوان عارضه بدنی بیادشاه رو داد و در تمام اعضا اثر
درد مفصل بشدت و وجع عجیب بهم رسید و باعث اختلال احوال
عالمی گردید هرچند هر روز خود داری نموده در نشستن و
دیوان نمودن خود را مشغول داشته باعث تعلی خلق الله میگرددند
آخر انحراف مزاج بامتداد کشید و از غش نمودن و بیخود گشتن
یک دو دفعه خبرهای ناخوش آمیز فساد انگیز زبان زد واقع
طلبان گردید و ده دوازده روز غریب هنگامه بر لشکر و مردم اردو
گذشت اما آخر فضل الهی شد که اثر مزاج بحال آمدن و گاه گاه
دیوان نمودن بر عالمی ظاهر گشت و الا دران دارالحرب که همه
ملک غنیم بود و سوخته بی خان و مان گردیده بودند اگر همانجا
واقع ناگزیر رو میداد یک تن واحد ازان کوهستان و سرزمین پرا
شور و شر کفار نجات نمی یافت - و بتجویز حکیم صادق خان شروع
بتجویز چینی خوردن نمودند سه چهار هفته دوا خورده هر روز مبلغ
تصدق برمی آوردند بعد از فراغ این دوی مبارک و حصول
صحت حکیم را باشرفی وزن نموده بدو انعام فرموده مخاطب
حکیم الملک ساختند و وسط ماه رجب ازان مکان کوچ فرموده
متوجه بهادر گده عرف بیدگانون شدند - چین قلیچ خان را بمعلقه
صوبه داری از مرخص فرمودند و بکویج و مقام که بتحریر واقعات
مابین راه قلم را رنجه نمی دارد به تعب و کسالت تمام اواخر شعبان
بهادر گده رسیدند برای آرام سپاه و ایام صیام حکم مقام چهل روز
گذراندن فرمودند *

ذکر مواعظ سال پنجاه از جلوس والا مطابق هزار

و صد هفده هجری

ماه مبارک رمضان را دران مکان بگرفتند روز و خوادن تروایح
و ادای صلوة فرض و سنت بدستور هر سال بآخر رساندند و بعد
اتمام ایام صیام دو وقت بلا نغمه دیوان نموده متوجه امور ملکی
و مالی میگرددند - ذو الفقار خان را برای تسخیر قلعه بخشیده
بخش مرخص فرمودند و خود متوجه احمد نگرددند .

(اگرچه ساهو پسر سیدها نیدره سیوای جهنمی را از مدت
قبل ازین بچند سال بعطای منصب هفت هزاری دو هزار
سوار و خطاب راجه و جاگیر سیر حاصل سرافرازی بخشیده
دیوان و خانسامان و دیگر متصدیان او علیحدہ مقرر فرموده بودند
اما در احاطه کلال بار در ظل عاطفت خود نگاه داشته متصدیان
را فرمودند که متوجه تربیت او گردند و از ابتدای قید لغایت
حال از رکاب عالی جدا ننموده بوقت کوچ با خود حکم سواری
میفرمودند درینولا ذو الفقار خان که متوجه پرداخت حال
آن مار بچه بود و نمیدانست که بزرگان گفته اند که مار کشتن
و بچه او در آستین پرورش دادن نه کار خردمندان است
بخدمت بادشاه التماس کرده درین سفر از رکاب جدا نموده
با خود برد - وسط ماه شوال در سواد احمد نگر که از همین جا
کوچ بقصد تسخیر ملک پنجپور فرموده بودند بعد انقضای
بیست و دو سال بهم عنائی نزدیک رسیدن ایام موعود مضرب
خیام نمودند و روز نزول دران مکان بر زبان خاند مکان جاری گردید

که احمد نگر مکان اختتام سفر است - در ماه ذی حجه خبر تسخیر قلعه بخشنده بخش از سعی و تردد ذوالفقار خان بهادر نصرت جنگ و دیگر بهادران بعرض رسید و باعث فرح خاطر پادشاه گردید *

سابق پادشاه زاده محمد اعظم شاه که در صوبه احمد آباد بود از شنیدن عارضه جسمانی که بمزاج پدر بزرگوار راه یافت عرضه داشت اراده احرام حضور باظهار اضطراب بسیار بعد از ناموافقت آب و هوای احمد آباد نمود خلاف مرضی بظهور آمد و فرمان در جواب بدین مضمون صادر شد که ماهم در ایام انحراف مزاج اعلیٰ حضرت عرضه داشت بهمین مضمون بحضور ارسال داشته بودیم در جواب ما فرمان رسید که هوای همه جا بانسان سازگار است مگر هوای نفس اماره بعد از که محمد اعظم شاه مکرر معروض داشت صوبه مالوا باز مقرر فرمودند پادشاه زاده باجین نارسیده باز برای رسیدن خود عرضه داشت نمود طوعا و کرها طلب حضور فرمودند و بطریق استعجال طی مسافت راه دور نموده او اخر ماه مذکور بحضور رسیده شرف اندوز ملازمت گردید -

صوبه احمد آباد از تغیر پادشاه زاده محمد اعظم شاه بمحمد ابراهیم خان که در صوبه بنگالا بود مقرر فرمودند و نظر بر بعد مسافت راه بشاه زاده بیدار بخت پسر ارشد پادشاه زاده محمد اعظم شاه که در برهانپور بود حکم صادر شد که تا رسیدن محمد ابراهیم خان با محمد آباد خود را رسانده از بند و بست آنجا خبر دار باشد و فرمان صوبه داری برهانپور به نجابت خان ضمیمه قلعه داری و فوجداری قلعه ملهپور و سرکار بکلانا صادر نمودند - و صوبه مالوا بخان عالم پسر خان زمان حیدر آبادی مقرر فرمودند *

درین ایام سوانح غریب از نوشته اخبار نویسان دار الخلافت
 بعرض رسید که همان مضمون را محرر اوراق بعد مدت از ژبانی
 میر عبد الله نام که دران ایام نوکر محمد یار خان قلعه دار
 شاه جهان آباد بود مفصل مسموع نمود چون خالی از غرائب
 نیست چند خطری ازان می نگارم مکر خان پسر شیخ میر خوانی
 که دران روزها ترک منصب نموده مغزری بود از آنکه بتلاش
 کیمیا شهرت تمام داشت روزی بخانه او درویشی با عساور دای
 ضحایخانه آمده باظهار کمال استعداد و استغنا نشست و تا متفرق
 شدن مردم زبان بهیچ کلمه و کلام نکشود بعده که مجلس خلوت شد
 و صاحب خانه استفسار اسم و احوال بمیان آورد فقیر در جواب
 گفت که من از معتقدان و فدویان جناب حضور غوث الاعظم
قدس سره ام و در عالم رویا بتعلیم علم کیمیا مبشر گشته ام و مامور
برین که تا ازان جناب اشارت و اذن حاصل نکند نزد هیچ احدی
زبان باظهار این راز نکشایم درین روزها ماذون گشته ام که در خدمت
شما رمینده تعلیم این علم شریف نمایم و بچرب ژبانی و سالوسی
آنقدر افسانه و افسون ترغیب امتحان باظهار بیغرضی و عدم
احتیاج خود میدم که آتش شوق مکرر خان در آزمودن آن صفت
بیش از پیش شعله ور گردید و جای خلوت با صفا برای او مقرر
کرده در همه باب کمر خدمتکاری بهت و آن فقیر پر تزویر از میل
نمودن گوشت و روغن و غذای لذیذ اجتناب تمام می نمود تا
آنکه مکرر محک امتحان بمیان آمد و هر بار چند اشرفی و قدری
پوسید از در جواب گفت که خلیل در صنعت این عمل راه یافته

که علاج و اصلاح آن منحصر بر ریختن خون طفل سیاه فام است
مکرم خان از شنیدن این نوای هوش ربا بیکر حیرت فرورفته
گفت که من چگونه رضا بر ریختن خون طفل معصوم بدهم و
چنین طفل درین حال از کجا بهم رسانم آن مکار عیار گفت
من پسر کافر لارارت در نظر دارم که بمبلغ قلیل بدست آرم
و درین باب چندان ابرام و سماجت نمود که صاحبخانه بجا آید
طمع راضی گشته چند اشرفی بدست آن شعبده ساز داد و او آن
اشرفی را نگرفته قدری زر سرخ و سفید از جیب خود برآورده نموده
که رفته در فرصت چهار پنج گهری طفل خردسال آورده
بر سر دیگ مذبح ساخت همینکه چند قطره خون بران
آتش چکید صدای دیگ فرو نشست و طفل مذبح را عجالتاً
زیر خس و خاشاک پنهان ساخت و دوسه ساعت که بران
گذشت قریب بهر شب مانده مردم کوتوال با صدای برق و روشنی
مشعل بر سر دروازه آمده هنگامه زدن درو طالب آن فقیر که طفل
بیچاره را دزدیده بدغل آورده مادر و پدر او نالش دارند فقیر را
حواله ما نمایند بلند گردید مکرم خان از شنیدن آن شور و غوغا
هوش باخته سراسیمه و مضطرب شده شروع بتسلق و راضی
ساختن مردم کوتوال بقبول صد در صد رویه از ملاحظه بدنامی
تأهزار و دو هزار رسانده پیغام بمیان آورد و فقیر باظهار آنکه مرا حواله
آنها نمایند و یک دام ندهید بتسلبی صاحب خانه می پرداخت
و هر لحظه بر سعاجت پوچ می افزود تا آنکه آن نیرنگ ساز
شعبده باز از مانع مکرم خان باز نیامده بزور و چرب زبانی تمام

خود را بیرون در انداخت و گفت اینک حاضرم کجا میبایرد
 طلای غیر مسکوک را در کوره آتش انداخته از راه تلبیس و جعل
 مضاف در نظر او جلوه داده هر روز بر ترقیب او افسون تازه دمیده
 آتش رغبت او را تیز مینمود و کار عیاری بجائی رساند که تحقیق
 صاحب خانه شد که این درویش بیغرض درین فن کامل عیار
 است و درین مابین هر چند بد و تواضع بعض تحف و تکلیف تغیر
 لباس می نمود او بلباس بی طمع الیتماس آورد می نمود - و در
 هر یک دو روز باظهار رشادت و اثبات کمالات خرد صنعت چند که
 عقل درغزل آن حیران بود بجلوه ظهور می آورد و بر اعتقاد مکرم خان
 یکی بده می افزود و هرگاه برای اصل تعلیم این علم فکر در میان
 می آمد وعده می نمود که وقت رخصت چند من طلا که هم
 فال و هم تماشا باشد ساخته داده کاید تعلیم آن حواله نموده بقصد
 سیاحتی طرف بغداد مرخص خواهم گردید تا آنکه ایام موعود بآخر
 رسید و فرمود که دیگری که از آن کلان تر نباشد حاضر سازند و آنقدر اشرافی
 و طلا طلب نمود که هموزن آن پل سیاه و پارچه مس دران ظرف
 جاشود مع دیگر مصالح که در مصلحت وقت دران دیگ
 گنجد بشاره چشم و زبان آن شعبده باز موجود گردید و موافق رزیه
 عیار پیشگان ذوقنون بحضور صاحب مال دران ظرف مالا مال
 بالای هم چیده سر او را بیکل حکمت گرفته کودال کنده زغال بسیار
 مع دیگ در انجا مدفون ساخته نزدیک بوقت مغرب آتش
 بر افروخت بعد از آنکه ثابت از اول شب گذشت صدای غریب
 و آواز مهیب از آن دیگ بلند گردید و آن محکیل غدار باظهار

سراسیمگی دست افسوس برهم مالید مکرم خان سبب اضطراب
 هر جا که خواهید برد جواب خواهم داد بلکه ضرور گردید که
 دست آن لعبت باز گرفته حواله مردم کوتوال نمودند و پیاده‌ها
 بحضور مردم مکرم خان دستهای فقیر را بسته با خود گرفته
 بردند - مکرم خان نزدیک بصبح مردم را برای تحقیق احوال که
 بر هر فقیر چه گذشت فرستاد کسان رفته هر چند پی تحقیق احوال
 فقیر بر تزویر پرداختند اصلا نشان مقوله شب و آمدن مردم
 عسک بر در خانه نیافتند تا ببردن فقیر چه رسد چند آنکه
 چمت و جوی هنگامه دوشینه از مردم کوتوال و از خارج نمودند
 بالکل اثر ازان نیافتند و نام و نشان فقیر معلوم نکردید که چه شد
 و کجا رفت حتی از مردم محله خود که بر دروازه و دران کوجه
 بودند استفسار شنیدن آواز بوق و شور و فساد شب نمودند احدی
 زبان بر اطلاع این مقدمه آشنا نداشت و ازان طفل مذبح که زیر
 خاک و خاشاک گذاشته بود خبر گرفتند نشان او نیز نیافتند -
 و هر ساعت بر حیرت افزود تا آنکه آتش اطراف دیگ را
 خاموش نموده در تفحص اصل و سودمایه پرداختند سوای سنگریزه
 و پل سیاه بجای طلا و اشرافی بنظر نیامد و قصه سر بسته باوجود
 احتیاط اخفا بر ملا افتاد و خبر بمحمد یار خان رسید و همان میر
 عبدالله نوکر خود را که نزد مسود اوراق نقل نموده نزد مکرم خان
 برای تحقیق ماجرا و حقیقت کار فرستاد مکرم خان گفت آبی
 سیار عیار پدیده آمده صنعت چند نمود و مبلغی که در قسمت
 او بود در مژدن و انعام تماشای که دیدم بار بخشیدم برد *

باز بتکریر مواج حضور و ذکر مفر آخرت حضرت خلد مکان
می پردازد - بعد رسیدن محمد اعظم شاه بحضور از آنکه از راه
شور شجاعت و تهوری و گرد آوری لشکر و خزانه جزوی که
در احمد آباد فراهم آورده بود و چشم بر خزانه و فوج رکاب داشت
و وجودی بر برادر کلان نمی گذاشت بلکه در همه باب خود را
بزرگ می پنداشت و پادشاه زاده محمد کام بخش را از عدم
بمعرفه وجود نیامده می انگاشت نظر بر انحراف مزاج پدر
بزرگوار که اکثر طبع بحال نبود اول بدین فکر افتاد که شاه زاده
محمد عظیم را که در عظیم آباد عرف بهار پند مدت صوبه دار
بالاستقلال بوده بفراهم آوردن خزانه بسیار شهرت یافته از آنجا
بعجا نموده طلب حضور نماید و از طرف او کلمات وقوعی
و غیر وقوعی خاطر نشان پادشاه کرده بسماحت تمام مصلحت
طلب حضور داد و ندانست که بحکم آیه کریمه وَلَا یُحَقِّقُ
الْمُکْرَ السَّیِّءُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّهِ حرکت شاه زاده محمد عظیم بلائی عظیم جان
او خواهد گردید و گرز برادر و فرمان طلب پیهم برای شاه زاده
محمد عظیم صادر گردید و محمد عظیم بعد ورود حکم احرام رسیدن
بخدمت جد عالی قدر بسمت - و خبر واقعه پادشاه زاده محمد اکبر
در حوالی توابع گرم سیر خراسان که از یکت سال شهرت یافته بود
و در عالم احتیاط برای صدق و کذب این خبر نوشتجات بنام حکام
ملتان و اطراف ملک سرحدی نوشته بودند درینوا از زبانی
محمد اعظم شاه بنیوت پیوست *

ذکر سوانح سال پنجاه و یک از جلوس مشتمل بر واقعه
 ناگزیر خلد مکان طاب ثراه مطابق مده هزار و صد و هیجده هجری
 محمد اعظم شاه بعد رسیدن حضور از آنکه غرور شجاعت و
 گردآوری لشکر و سپاه کارزار دیده که علاوه آن جمده الملک اسد
 خان را با جمعی دیگر امرای صاحب مدار حضور با خود رام ساخته
 بود برای پرخاش یا پادشاه زاده کام بخش بهانه می جست - باز
 مزاج پادشاه پاره بحال آمد اگرچه چند روز دیوان و عدالت
 بلافاصله نمودند اما اثر ضعف و علامت سفر آخرت از چهره حال
 پادشاه پیدا و هویدا بود - چون درین مابین از طرف پادشاه زاده
 محمد اعظم شاه نسبت به پادشاه زاده محمد کام بخش که حافظ کلام الله
 و از علم عقلی و نقلی بهره تمام داشت روز بروز اثر بی اعتدالی
 و حرکتهای بیجا وقت قابو ظاهر می گردید از آنکه پادشاه را
 رعایت خاطر او بدستوری که پدران را نسبت به فرزند خود
 محبت زیاده می باشد منظور نظر و مرکز خاطر بود سلطان حسن
 عرف میر ملنگ را که آثار شجاعت و فدویت بر چهره حال او
 ظاهر بود مخاطب به حسن خان ساخته بخشی کام بخش
 نموده در خدمت پادشاه زاده سپرده در خبرداری او تاکید فرمودند -
 حسن خان از راه حسن عقیدت و کار طلبی نظر بر تقاضای
 وقت هرگاه پادشاه زاده محمد کام بخش بدربار می آمد
 با جمعی از مردم خاص که سوای نوکران رفیق خود ساخته بود
 مسلح و مکمل رفاقت می نمود و چند روز و شب گمر بسته با احتیاط
 تمام در نگاه بانی پادشاه زاده می کشید - پادشاه زاده محمد اعظم

شاه اطلاع یافته مکرر شکوه این معنی بخدشمت پادشاه نمود
 جواب حاصل نشد تا آنکه رقعہ بخدشمت نواب زیب النساء
 بیگم همشیره اعیانی خود مشتمل بر گئے بی ادبی حسن خان
 کہ با از دائرہ خدمت مراتب خود بیرون گذاشته نوشت و دران درج
 نمود کہ اگرچہ مقابل شوخی او تادیب آن بی ادب کاری نیست
 اما ادب حضرت مانع است آن رقعہ کہ بحضورت خلد مکان رسید
 بعد مطالعہ بر همان جواب بدستخط خاص نوشتند کہ وجود
 حسن خان معلوم کہ از طرف او این ہمہ مغلوب و مواس و هراس
 گردد ما محمد کام بخش را جائی مرخص می نماییم - اگرچہ
 محمد اعظم شاه از مضمون طعن آمیز جواب برخوردار نشد اما
 بجز صبر چاره کار ندانست و جدا شدن برادر خود را غنیمت
 دانست - از آنکہ پادشاه عاقبت بین مزاج خود را خالی از
 ماده خلل نیافتند و گرمی بازار فساد پادشاه زاده را روز بروز
 زیادہ مشاهده می نمودند مانند هر دو شیر زنجیر گسیخته بعد
 ارتحال خود در لشکر ماده خلل و فساد عظیم در بارہ خلق الله
 دانستند و رعایت خاطر محمد کام بخش نیز ضرور بود ابتداء
 پادشاه زاده کام بخش را با ہمہ اسباب سلطنت و اکرام و
 احترام تمام بصوبہ بلجاپور مرخص فرمودند و حکم نمودند کہ از
 حضور نوبت نواخته روانہ شود از مشاهدہ آن محمد اعظم شاه چون
 مار زهردار پیچ و تاب خورد اما طاقت دم زدن نداشت - و در
 همان دوسہ روز محمد اعظم شاه رانیز بتعلقہ صوبہ مالوا بتعین سزاولان
 شدید رخصت نمودند - بعد روانہ نمودن هر دو پادشاه زاده آزار

پادشاه زیاده رو بشدت گذاشت و تمپ بشدت گرفت و سه چهار روز دیگر باوجود اشتداد مرض از راه کمال تقوی نماز پنج وقت جماعت نمودند - درین حالت حمیدالدین خان بتجویز منجمان برای برآوردن فیل و یک دانۀ الماس بیش قیمت بطریق تصدق عرض نمود بران دستخط نمودند که فیل تصدق بر آوردن طریقه هند و اخترپرستان است چهار هزار روپیه نزد قاضی القضاات بفرستند که بمستحقان رسانند و بر همان عرضی دستخط نمودند که این خاکسار را زود بمنزل اول رسانده بخاک سپارند و بزیست تابوت نپردازند - گویند و صیت نامه برای تقسیم ملک بنام فرزندان نوشته حوالۀ حمیدالدین خان نمودند *

روز جمعه که بیست و هشتم ذی القعدة سنه پنجاه و یک جلوس مطابق سنه هزار و صد و هشتصد هجری سیزدهم اسفندار ماه الهی بعد ادای نماز صبح شروع بذکر کلمۀ توحید نموده قریب پامی روز برآمده ازین دار فنا بروضۀ جنان شتافت - نود سال و چند ماه مرحلۀ عمر بپایان رساند و پنجاه سال و دو نیم ماه علم سلطنت برافراشت *

اگر صد سال ماننی در یکی روز * ببايد رفت زين کاخ دل افروز و ما بين مزار حضرت شيخ برهان الدين و ديگر بزرگان دين و شاه زري زربخش متصل دولت آباد مدفون ساختند و چند ديه سير حاصل از برگذات نواح خجسته بنديان منجمان سرکار دولت آباد جدا ساخته به برگذۀ خلد آباد موسوم نموده برای خروچ مزار آن خلد آرامگاه مقرر گردانيدند *

در اولاد تیمور بلکه در پادشاهان سلف دهلی بحسب ظاهر
چنان پادشاه که در عبادت و ریاضت و عدالت گستره ممتاز باشد
بعد از سکندر پادشاه لودی که از صفات حمیده او در جلد اول
بر محل بگزارش آمده کمتر پادشاه دیگر بربر آرای
هندوستان گردیده و در شجاعت و بردباری و رای صائب بی نظیر
بودند اما از آنکه نظر بر پاس رعایت شرع سیاست را کار نمی
فرمودند - و بند و بست ملک بی سیاست صورت نمی گید و میان
امرا بحسب هم چشمی نفاق بهم رسیده بود هر تدبیر و منصوبه که
یکار می بردند کمتر پیش میرفت و هر مهمی که می نمودند بطول
می کشید و بآخر نمی رسید **||** با وجود طی نمودن نود سال از مرحله
عمر در خواست خمسه ایشان تفاوت راه نیافته مگر پاره در سامعه که
آنهم بدیگری معلوم نمی شد - و شب اکثر در بیداری و عبادت بسر
می بردند و از اکثر لذات که لازم ملزوم بشریت است گذشته بودند •
روزی ضعیفه از تعدی فوجدار ظالمی فریاد بحضور آورد حکم
تاکید مستور ساختن زر مغضوبه باو دادند باز برگشته آمد که
فوجدار آن زر را واپس نداد و زیاده از سابق بر من تعدی نمود
فرمودند که فوجدار را تغیر نمایند بعده آن ستم رسیده بنزد دیگر همان
فریاد آورد که فوجدار حال گرفتن آن زر را دستور العمل حاکم سابق
قرار داده از من از ظلم و تعدی گرفته چنانچه باز مکرر این فریاد
آورد در جواب فرمودند که دعا کن خدا پادشاه دیگر فرستد اما
حکم سیاست ملک در فوجدار ظالم هرگز نفرمودند چنانچه تمام
بواب ممنوعه را از عدم ملاحظه سیاست حکام و فوجداران پرگذاشت

می گرفتند و گرز بیداران رفته برای خود زر و برای نمودن چنگا گرفته برگشته می آمدند *

اگرچه اکثر اولیا و پیران دین و بزرگان روی زمین که در بیست و یک صوبه قلمرو حضرت خلد مکان بودند بر احوال ایشان اطلاع یافتن معلوم که بذکر تعداد آنها پرداخت اما بر اسم بعضی بزرگان راه حق که اطلاع دارم مجملی و از بسیار کمی بزبان قلم میدهد *

حقائق و معارف آگاه شیخ محمدوارث که مجموعه فضل و کمالات صوری و معنوی بوده در عالم انزوا بکسب ریاضت کوشیده منظور دیگر نظر یافته‌های الهی گردیده بودند چندان خرق عادت ازان پیر و راه دین بظهور می آمد که مردم ایشان را بعلم دعوت زبان زد ساخته بودند و سکر پادشاه بدیدن ایشان تشریف آوردند و در بر آوردن کار خلق سعی وافر از ایشان بعمل می آمد *

دیگر شیخ با یزید که اصل ایشان قوم افغان بوده در ریاضت و نفس کشی خویش و بارکشی محتاجان دلربش چنان طبل شهرت آن واصل الحق گوش عالمی را پر آوازه ساخته بود که اکثری از مسلمین و هندو و مستمندان هر قوم ایشان را مرجع خود ساخته بودند و اکثر اوقات ایشان صرف بر برآوردن کار محتاجان و دماندگان میکردیدند و سر پرهنه بذکر الله هو مشغول بوده دمی بی یاد الهی نمی بودند - بعد که سیدی یحیی کوتوال شاه جهان آباد گردید مردم نوکر می نمود جمعی نزد شیخ آمده التماس سفارش نوکری خود نزد کوتوال نمودند شیخ آنها را همراه گرفته نزد کوتوال برده سفارش نوکری آنها نمود - سیدی یحیی گفت

صاحب مرجع و مریدی عالمی اند و من سے عیب دارم اولاً غلام
بیچ زدہ و دوہم قوم حبشی کہ درشت روی و درشت گوی بدترین
انسانند سیوم کوتوال کہ کسب و کار او بہ بیرونی امت الحال
کہ تشریف آورده برای این جماعہ می فرمایند بجان منت داشتہ
قبول دارم اما بار دیگر کہ تصدیع کشند قبول نخواہم نمود - شیخ
گفت اگر باز آمدہ باعث تصدیع گردم سر مرا تراشدہ بر خر سوار
نمودہ تشہیر نمایند - سیدی یحییٰ جمعی را کہ شیخ بردہ بودند چہرہ
فرشتہ صبیح نمود بعد دو سہ روز دیگر باز سہ چہار نفر آمدہ
بخدمت شیخ از روی سماجت بجد شدند کہ ما را ہم بردہ نوکر نمایند
ہر چند شیخ عذر خواستند صاحب غرضان ابرام نمودند - شیخ حجام
و خری ہمراہ گرنڈہ نون سیدی رفتہ گفت چون شرط کردہ بودم
کہ اگر باز تصدیع دہم سر مرا تراشدہ تشہیر نمایند و این خر و
حجام ہمراہ آورده ام الحال سزا کہ باید دان قبول دارم اما این چند نفر
را نوکر باید نمود - سیدی یحییٰ شایدہ تبسم کذاں فرمودہ شیخ را
قبول نمود - روزی در مسجد جامع حضرت خلد مکان را مخاطب
ساخنہ بطریق وعظ گفتند کہ ہر گاہ سید کوئین رسول الثقلین صلی اللہ
علیہ وآلہ وسلم دختر خود را کدخدا نمودہ باشد تو کہ پادشاہ دیندار
باشی دختر ہارا چرا کدخدا نمی نمائی - دیگر اوصاف حمیدہ
ایشان زیادہ از انست کہ بتعداد آید *

۱ بعدہ سید حسن رسول نما کہ مجموعہ فضل و کمال و از
مستعدان روزگار واصل باللہ بود خصوص در علم تفسیر و
حدیث و عبادت و ریاضت نادرۃ العصر بودہ بحسب ظاہر

با اهل درل که در خدمت آن سید از روی ارادت و عقیدت رجوع می آوردند بدستور فقرای ملامتی در کلمه و کلام که از مردم نفرت گیرند سلوک می نمود و از ملاقات دنیا پرستان خود را می کشید و هر که بخدمت ایشان رفته اظهار ارادت و مرید گردیدن می نمود حرفهای درشت و خلاف رویه روزگار باو می گفتند اما از راویان ثقه مسموع شده که بعضی خادمان صادق العقیدت را به سعادت حاضر نمودن در مجلس حضرت سرور کائنات مفتخر ساخته بودند و اکثر محتاجان از توجه باطنی ایشان بمراد دل می رسیدند و دیگر حضرت شیخ برهان قدس سره از مریدان خاص حضرت شیخ عیسی طاب ثوابه که از مشاهیر برهانپور بودند مدت در خدمت ایشان با اراده تمام بسر برده کلون اسنجا برای ایشان می آوردند و تا مقدار در مجلس سرور و سماع حاضر می بودند و تغییر تمام در حال ایشان بهم می رسید تا آنکه از مشاهیر بزرگان دین گردیدند - آنچه از حسن صفات آن برگزیده حق نویسد کم است - با کانه انام خاص و عام چنان سلوک و مشربیت را کار می فرمودند که از قوم همه ملل ارادت تمام در خدمت ایشان داشتند - و از خرق عادت ایشان چندان مشاهده نموده بودند که زبان زد خاص و عام گردیده بودند - در ایامی که حضرت خلد مکان بقصد مقابله دارا شکوه می رفتند خواستند که بدیدن ایشان بروند چون با سلطان ملاقات نمودن خلاف مرضی ایشان می دانستند پادشاه بدرون اطلاع شیخ وقت شب میان جمع کثیر مردم دیگر بتغیر وضع رفته نشستند شیخ آدم تازه دیده اسم پرسیدند گفتند اورنگ زیب

دیگر شیخ هیچ فرمودند و تبرک هم عطا نه نمودند و روز دریم که باز
 بخدومت شیخ رفتند شیخ برهان فرمودند اگر این مکان ایشان را
 خوش آمده مارا بفرمایند که برای فقرا تکیه دیگر اختیار نمایم
 بعده حضرت عالمگیر بمالو (23) نام که در خدمت شیخ شب و روز
 برای آب وضو حاضر می بود و خاطر او را بسیار می خواستند رجوع
 آورده باستصواب شیخ نظام مازون بدین شرط گردیدند که وقت برآمدن
 برای نماز بدر خانقاه حاضر شوند و چنان استاده فائحه رخصت
 حاصل نمایند - بعده حضرت خلد مکان شیخ نظام و شیخ میر
 و میر میران را همراہ گرفته وقت برآمدن شیخ برای نماز حاضر
 شدند شیخ همانجا استاده از پادشاه احوال پروری نمودند حضرت
 خلد مکان شروع بشکوه عدم احتیاط مقدمات شرعی دارا شکوه
 و ارادت خود در ادای احکام دین نبوی و رعیت پروری نموده
 درخواست فائحه امداد و توجه باطنی نمودند - از زبان حق بیان شیخ
 برآمد که از فائحه مانعیران کم اعتبار چه میشود شما که پادشاهید
 به نیت خیر و عدالت و رعیت پروری فائحه بخوانید ماهم دست
 بفائحه بر میداریم شیخ نظام آهسته گفت که پادشاهی مبارک باد -
 والد محرم اوراق که بتجویز منصب شاه عالم بازاده حضور برای
 رخصت و التماس فائحه بخدومت شیخ رفته عرض مطلب
 و التماس فائحه نمود فرمودند در رفتن اختیار دارید اما قبل از
 رسیدن حضور کامیاب مطلب خواهید گردید و چنان بظهور آمد -

چرا که ابتداء بعد عرض منصب درجه پذیرائی نیافته بود که باعث روانه شدن والد همان بود اما زین العابدین خان بانی خجسته بنیاد اردنگ آباد که خالوی والد میشد درین ماده بمصطفی خان نوشته بود بعده که بدست آویز آن باز دیگر بعرض رسید غائبانه درجه پذیرائی یافته بود - جمعی از مریدان خاص شیخ که شب روز در خانقاه حاضر می بودند از کمال عقیدت و ذافی الشیخ گشته در عالم بیخودی مکر شیخ را بخدا منسوب و مخاطب ساختند شیخ هر چند بذصیحت و توبه نمودن ازین کلمات پرداختند فائده نداد آخر شیخ چند نفر را مقید ساخته در خانقاه خود نگاهداشته یومروز ایام ازان اعتقاد فاسد باز آورده توبه داده بحال آوردند اما جمعی از مریدان که اصلاح پذیر نبودند نزد قاضی فرستاده پیغام نمودند که تا مقدور در بحال آمدن آن جماعه کوشند والا احکام شرع بر آنها جاری سازند چنانچه قاضی چند روز آنها را محبوس ساخته در توبه دادن آنها سعی نمود فائده نه بخشید تا آنکه بر قتل آنها حکم فرمود - دیگر از صفات آن واصل بالله آنچه بزبان قلم دهد تحصیل حاصل است - در سنبیست و در جلوس خلک مکان آن برگزیده حق لیدیک حق را اجابت نمودند روزیکه جنازه آن بزرگ را برداشته می بردند مکرر اوراق هم از جمله چندین هزار آدم دریای جنازه میرفت هر چند که بدیده تامل نظر می انداخت اصلا مرئی نمی شد که جنازه بر سر انگشتان مردم میرو یا بر هوا میرو •

و دیگر حقائق و معارف آگاه شیخ عبد اللطیف که در محله دولتمندان گزار دریای پتنی دار السور برهانپور سکنی داشتند

و هم عصر حضرت شیخ برهان بودند خالد مکان را در خدمت ایشان ارادت و حسن عقیدت تمام بود هیچ ماه و هفته نبود که فرمان لطف آمیز بدستخط خاص بنام ایشان صادر نشود و بمرتبه در پاس اطاعت شرع محمدی موافق رویه متکلمین می گوشتند که از شنیدن سماع و صدای انواع ساز نهایت نفرت داشتند و در جوار خانه ایشان احدی را جرأت نبود که آواز سرود بلند نماید بلکه سواری گلخدائی شاه رگدا که از در خانقاه ایشان می گذشت بدون آنکه آواز نقاره و آرایش نامشروع همراه نباشد نمی توانستند گذشت - و احدی را مرید نمی نمودند بلکه در اوائل حضرت شیخ برهان را بلفظ بدعتی یاد می نمودند اما شیخ برهان دربارۀ شیخ عبداللطیف مکرر می فرمودند که ما را شکر باید نهود که با چنان متشرع حق پرست هم عصر واقع شده ایم - گویند در اواخر عمر حضرت شیخ عبد اللطیف را نیز باشیخ برهان اعتقاد بهم رسیده بود *

دیگر حضرت میر نصیر الدین هروی طاب مرقده از سادات عالی نسب بحلیه صلاح و تقوی و ریاضت چنان موصوف بود که هرچه از وصف آن برگزیده زمان بزبان خامه صدق بیان جاری گردد بجاست - از هر دریا و دست چپ از ابتدای جوانی معذور بودند از یک دست کتابت کلام الله و تفسیر و دیگر کتب سلوک نموده وجه معاش خود بهم میرساندند و صائم الدهر بوده بعد انتظار و ادای نماز عشا دو سه ساعت نجومی خواب نموده باز قبل از از دوپهر بیدار گشته بعد ادای نماز تهجد بتلاوت کلام الله تا رسیدن

وقت نماز صبح مشغول میبودند و در تلاوت چندان وقت می نمودند که اکثر جوی آب از چشمه چشم ایشان جاری بود - و از رجه همان کتابت چنان زیست و گذران می نمودند که عقل از مشاهده آن عاجز بود - و اگر کسی بطریق اظهار ارادت نذر و نیاز میبرد قبول نمی نمودند مگر کسی که از راه اخلاص باطنی و محبت ته دلی سوغات و هدیه می آورد قبول می نمودند اما تا که در چند سه چند آن بهر وجه باو عائد نساوند بار احسان او برخورد هموار نمی نمودند - و سوال کمتر کسی را رد می نمودند و نظر بر مداخل و مخارج ایشان اکثر مردم را تحیر روی میداد - و از ملاقات اهل دین و حکام نفرت تمام می داشتند - مکرر اتفاق افتاده که ناظم شهر بدیدن ایشان رفته و با او بزبان ناخوشی و قبول نمودن نذر پیش آمده و بنصائح تلخ پرداخته مرخص می فرمودند چنانچه روزی منور خان صوبه دار بخدمت ایشان رفته بود او را مخاطب نموده فرمودند که نمی دانم سوای آنکه فیل سواری شما و لشکر شما راه تردد مردم نا مراد را بسته فقیر را شریک نفرین ظلم خود می نمایند مطالب دیگر از تصدیع کشیدن خود و تصدیع دادن دیگران چیست او در جواب گفت از راه توجه باطنی ما را طرف خود کشند سید در جواب فرمودند که از بس از من عاصی عصیان و نافرمانی در درگاه الهی واقع شده که هر دو پای و دست مرا معیوب ساخته شما هم نظر بر افعال و کردار خود که در حکمرانی با خلق الله می نمایند امیدوار مکافات آن باشید - مجمل از استغنا و قناعت آن برگزیده اخلاق می نگارد که چون عنایت الله خان بآن سید ارادت

غائبانه بهمرسانده بود بعرض پادشاه رسانده حسب الحکم بنام
خواجه ادهم صدر برهانپور بدین مضمون فرستاد که چون حقیقت
صلاح و تقوی و استحقاق سیادت و فضیلت پناه حقائق و معارف
آگاه سید نصیر الدین بعرض اقدس رسیده حکم والا شرف نغان
یافته که آن صدارت پناه بجذاب آن سید والا قدر رفته بر حقیقت
گذران و استحقاق او رسیده در ماهه یا یومیة نقد تجویز کرده
معروض دارم که مطابق آن فرمان و سند دیوانی از حضور عطا شود
بعده که خواجه ادهم آن حسب الحکم را نزد آن سید برده نمود آن
بزرگ والا مقام بمطالعه در آورده بدست صدر داد صدر گفت
هرچه حضرت فرمایند و هر دیه که نزدیک شهر خوش نمایند یا
نقد تجویز نموده بحضور معروض دارم سید برحق در جواب صدر
گفت نمیدانم این حکم بمن چرا نمودید و ازین چه استفسار می
نمایید صدر گفت چون بنام شما حکم رسیده بدست شما
آوردن و استفسار نمودن ضرور دانست آن واصل بالله گفت باین
غلطی و گمان هم اسمی دیگری شاید نزد من آوردید اما درین
حکم چهار صفت نوشته اند از انجمله سیادت را انکار نمی توان نمود
و دعوی هم ندارم اما از صلاح و استحقاق و فضیلت که نوشته اند
تحقیق من است که هیچ کدام در من نیست صدر ازین جواب
بیدماغ شده گفت ظاهراً مایة توکل دارند سید در جواب فرمودند
آری شخصی که تو محتاج اونی لک و کرور مثل او محتاج آنند
او کلیددار رزق منست - چون محرر اوراق را بدست آن سید ارادت
خاص بود چندین خرق عادت ازان بزرگ عالی نسب که در آغاز

عنفوان جوانی از نوکران معتبر خان زمان و روشناس حضرت
خلد مکان بود ترک علائق دنیوی نموده منزوی گشته بودند مشاهده
نموده که اگر بتکریر آن پردازد بطول کلام منجر میگردد - در سالی
که خلد منزل بچنگ کام بخش رفته بودند بر شش ماه از ایام وصال
خود آگاهی داده بودند *

سید محمد الله نواسه شیخ پیر محمد سلوئی که از متوطنان
و مدرسان مشهور دیار شرقی بود سی و پنج سال نزد جد
مادری خود درس خوانده از جمیع علوم عقلی و نقلی و
ریاضی و سلوک فارغ التحصیل گشته بود بعده بزیارت بیت الله
رفته دران مکان متبرک دوازده سال بشغل درس و تحصیل علم
کتب متداوله گذرانده یازده حج نموده در کسب مقیدری و علم سلوک
و ریاضت چنان ممتاز گردیده بود که شریف مکه متبرک باعزاز و اکرام او
سلوک می نمود - و بسیار بکار مردم عرب و عجم و هند که از اطراف
بحج می آمدند میکوشید - و هرگاه از طرف شریف سختی بمردم
میرید سید پیغام می نمود بسیار مؤثر میگردد و بآبروی تمام
درانجا بسر میبرد - در یک دو مقدمه که از سید بمیان آمد و شریف
گفته او را نشنید آزرده شده از مکه برآمد بعده که در بندر سورت
رسید همانجا منزوی گردید - بعد از آنکه از روی نوشته اخبار نویسان
و از خارج حقیقت آن سید بعرض حضرت خلد مکان رسید
دو دینه بجمع مبلغ هفت هشت هزار روپیه برای مدد معاش
سید و حویلی از منازل نزول برای بودن متعلقان خانقاه آن
ذوالاحترام مقبر فرمودند و باعزاز تمام در بند سورت بسر میبرد

و با قوم همه ملل چنان سلوک و زیست می نمودند که همه پیشوای
خود میدانستند حتی که کفار در خدمت او ارادت خاص بهمرسانده
بودند - و در برآوردن کار مردم از نزد حکام و نوشتن بخدمت پادشاه
تا مقدور سعی می نمود حضرت خلد مکان را بخدمت آن سید
اخلاص تمام بهر سیده بود چنانچه اکثر خط اخلاص سید که بخدمت
پادشاه میرسید بخط خاص بدستور فرمان جواب صادر می شد و برای
هر مطلبی که در حق کافه آنان می نوشت درجه پذیرائی می یافت
اما یکبار که برای بحالی سوانح نگار و حکیم دارالشفای نوشته سید مرا
پعرض رسید اگرچه بحال نمودند اما فرمودند در جواب حسب احکام
بنویسند که شمارا که فقیر و فاضل و پرهیزگار از علائق روزگار باشید بجز
سفارش فقرا و علما با سفارش جمعی که ظالم پیشه اند چه نسبت
اگر بگویند که در کار ما متدینند اند و خائن نیستند درینکه در قبول
خدمات ما بنفس خویش ظلم می نمایند و باین کسب و کارتی
میدهند و از آنها در ماده مردم دیگر ضرر جانی و مالی عائد می
گردد هیچ شک نیست و اعانت ظالم اگر چه بتراشیدن قلم باشد
منع فرموده اند از آن رز پادشاه نوشتن جواب سید بخط خاص
کم نمودند اما سید نوشتن سفارش را ترک ننمود - چون دیگر مکرر
بخدمت پادشاه در باب فرض دانستن محبت ائمه اثنا عشر از روی
مبالغه می نوشتند حضرت خلد مکان بقضای حضور رجوع آورده
فرمودند که سید مکرر درین ماده می نویسد نمیدانم مطلب از
چیست و شما درین باب چه میگویید فضلا گفتند راست مینویسد
اما نزدیک اهل سنت و جماعت لفظ امام منحصر بر درازده امام

نیامده - از آنکه یلک دو فاضل بندر سورت را نظر بر مشربیت و ستلوکی که سید با جمیع هندو و مسلمین و در بعضی اعتقاد صوفیه سومی مزاج بمیان آمده بود روزی سید در جواب هندوئی که هر رازی نام او و پیشکار مستقل و متصدی بندر سورت بود بخداست سید عقیدت تمام داشت بجای القاب او نوشتند *

* بیت *

بنام آنکه او دامن ندازد * بهر نامش که خوانی سرور آر
مضمون آن که بگوش فضل رسید بر سید اعتراض این معنی نمودند
که بجای القاب کافر مضمون این بیت منافی پاس شریعت است
سید در جواب فرمودند که من بدون ذات پاک واجب الوجود همه
ممکن الوجود را معدوم الوجود میدانم *

و میر مرتضی واعظ ساکن ملتان که بحلیه کمال صلاح آراسته
بود و موافق عقائد متکلمین بمرتبه پیروی شرع محمدی صلی الله
علیه و آله و سلم می نمود که هر جا مجلس سماع و ساز
بود نمی رفت بلکه در منع آن تامقدور می گویید و در محله که
سکنی اختیار می نمود احدی را در جوار آن جرأت نبود که صدای
سرور بلند سازد - و طعام خانه حکام نمی خورد - و جمع کثیر باو
گرویده بودند اما هر که بخداست او آمده می گفت مرید می
شوم با زجر و ملامت در منع این کلمه پیش آمده می گفت بگو
آمده ام توبه و استغفار از گناهان گذشته نموده تائب شوم و آینده
توفیق آن یاسم که قولا و فعلا مرتکب خلاف شرع نگردم بعده ازو
می پرسید که اگر حق سبحانه تعالی ترا فرزند عطا فرماید و زن

تو تکلیف رقص و سرود موافق رویه روزگار نمایند قبول خواهی کرد
 یانه او در جواب میگفت که هر چه حضرت بفرمایند بعد ازان میگفت
 که فرموده من چه اعتبار دارد بگو هر چه خدا و رسول خدا فرموده
 اطاعت خواهم نمود و باز بار منی پرسید که اگر زن تو بتو کاوش
 نماید که اگر بشادی فرزند من راضی نیستی در خانه تو نمی مانم
 برضامندی زن خواهی کوشید یا فرموده خدا و رسول خدا بجا
 خواهی آورد بعد که می گفت که حکم خدا را بجا خواهم آورد
 ازین مقوله گفتگوی نموده توبه میداد و تائب می نمود تا آنکه سه چهار
 هزار آدم از شهر ملتان و لاهور گرفته تا دکن باو گردیده بودند
 هر که برای او نذر و نیاز می آورد بعد کمال تحقیق که کسب و
 پیشه او چیست و از وجه حرام بهم نرسانده و از عهد نفقه زن
 و فرزندان بر می آمده باشد میگرفت و از جمله نذری که می آوردند
 پنجم حصه آن بدام خمس بر میداشت و آن را مایه تجارت خرد
 ساخته بود و حکام تا پادشاه که تکلیف مدد معاش می نمودند قبول
 نمیکرد و اکثر صائم و در عبادت حق سبحانه تعالی قائم و شب زنده دار
 و مشغول تلاوت قرآن میبود اما چون در وقت وعظ کلمات درشت
 در مذمت حکام ظالم و علمای صاحب ریا و جمعی از فقرا که
 مصاحب حکام برای ترقی معاش میکردند و در مزاج گوی
 و جذب ثلوب اهل دول می کوشند و حکام را رهنمائی بسوی خلاف
 فرموده خدا و رسول خدا می نمایند و در مجلس آن جماعه سرود
 می شنوند و قص و سماع بمقابر بزرگان می نمایند میفرمود - و دیگر
 در ذکر جمعی که مرتکب بعضی بدعت های نامشروع خلاف کتب

که در شب بدرات و عیش و عیدین رواج یافته میکردند و در براندختن رواج طعامی که بنام میریت بخته حق مستحقین را بخانه یکدیگر می فرستند و طعام و ماکولات که با رواج میریت و نذر بزرگان خلاف رویه عربستان و ایران و توران بعد خوراندن مسلمین و مستحقین بر سر سفره فاتحه می خوانند و در هندوستان رواج یافته که بالایی آن طعام قبل از صرف آن فاتحه خوانده صرف می نمایند هر چند عمل مشایخ شده اما در کتب متداوله منع آن نوشته اند و در حرام بودن تنباکو بسیار میگویند و کلمات درشت بزبان می آورد لهذا بهر شهری که میرفت و وعظ میگفت حکام و فضلا و مشایخ با او عداوت بهم رسانده در خفت او می کوشیدند چنانچه روز جمعه در مسجد جامع خجسته بنیاد اورنگ آباد قاضی اکرم که آخر قاضی القضاات حضور گردید همه ارباب عدالت را جمع ساخته اعلام طلب میر مرتضی در میان آورد و نزدیک بود که فساد عظیم برپا شود و جمعی که بامیر مرتضی از راه ارادت رفیق بودند خواستند که بهیئت مجموعی بر قاضی هجوم آرند و خفت رسانند میر بزجر و تسلی در منع هجوم آنها کوشیده خود در مجمع مجالس قاضی حاضر گردید قاضی بر سر حرمت تنباکو که در کدام کتاب و قول کدام مجتهد بنظر شما آمده که بالین همه مبالغه در حرمت کشیدن آن گفتگو می نمایند سوال کرد میر مرتضی انکار نمود که بدین عبارت من نگفتم و گفتگوی زیاد بمیان آمد و ارباب عدالت طرف قاضی گرفتند بعده قاضی گفت که مسلمان زیاده از شمار الوفا با شما جمع شده اند برای مسلمانان دیگر که بنماز می آیند جا تنگی می نماید شما برای

وعظ جامی دیگر اختیار نمایند و کلام درشت از طرفین در میان آمد میر در جواب همین گفت که آنچه موافق شرع شریف باشد حضرت خواهند فرمود و من هم تابع شرع - اما بعد از ایامی که حضرت خلد مکان بهم تمخیر قلعات در پونا تشریف داشتند و قاضی اکرم قاضی حضور شده مخاطب باکرم خان گردیده بود مدیر مرتضی خود را بخدمت پادشاه رسانده کتابی که مسمی بحق گو قالیف نموده بود گذراند پادشاه دین پرور دو سه ورق آن مطالعه نموده کتاب را بزانو گذاشته هر دو دست برداشته فرمودند الحمد لله ثم الحمد لله که در عهد ما چنان مردم حق گو هستند - پادشاه زاده محمد کام بخش فرمودند شما سید را نزد خانۀ خود جا داده آنچه ارشاد نماید بسمع رضا بشنوید و موافق آن عمل نمایند و تکلیف مدن معاش نمودند سید والا قدر از قبول ابا نمود و بعد چند روز دیگر پادشاه فرمودند سید ما می خواهیم که شما خدمت احتساب یکی از شهرها که آب و هوای آنجا بشما موافق باشد بفرماییم سید در جواب عرض نمود که اگر احتساب مردم خاص می فرمایند قبول می نمایم و الا مردم عام اکثر شهرها بمن گرویده اند پادشاه فرمودند معنی خاص و عام نفهمیدیم قاضی اکرم خان که قابوی سخن می جست بعرض رساند که مراد سید از مزار و مقابر بزرگان است که وقت وعظ بالای منبر می فرمایند بر سر قبر هر بزرگی که طقیور و دهل و انواع ساز نواخته می شود و سرود می نمایند استخوان آن بزرگوارا برآورده باید سوخت پادشاه فرمودند که ما تا اینجا همراه نیستیم اگرچه سید انگار نمود اما نائده نداد و

آبرویی که سید بخندمت پادشاه بهم رسانده بود بحال فماند میر مرتضی هم تراف و رفتن در خدمت پادشاه نموده بدون آنکه رخصت حاصل نماید روانه برهانپور گردید - چون فضلا و حکام و مشایخ همه شهر از راست گوئی سید پمردید ناراضی و شاکی بودند که برای خفت او رخنه می جستند و آخر یک روز بر سر منبر که در خدمت خوردن مسکرات آیه و حدیث می خواند در باب حرمت بنگ حدیث تهدید آمیز خواند یکی از فضلاء کشمیری مدعی شده بخفت تمام پیش آمده گفت که بنگ در وقت حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله وسلم کجا بود بعد از پانصد سال دیگر بهم رسید تو که حدیث وضعی می خوانی ترا تعزیر نباید نمود ازین مقوله مکرر خفت بسید رسید و کار بجای رساندند که از سختی جوانان عشرت دوست و فضلاء دنیاپرست میر مرتضی از مسجد بخانه خود رفته بر نیامد و در همان ایام اجل موعود او رحید و بقول مشهور خود را مسموم ساخت *

ذکر مکه و خطبه نمودن محمد اعظم شاه و بمراد دل
فرسیدن او و کامیاب شدن شاه عالم بادشاه که بواسطه
دوازدهم بصاحب قران امیر تیمور گورکان میرسد

محمد اعظم شاه بصوبه داری مالوا از پادشاه رخصت حاصل
نموده بیست گروهی از لشکر رسیده بود وقت شام خبر واقعه خلعت
بار رسید همان روز سواری فرموده بهیر و کارخانجات را همانجا گذاشته
با امرای خاص و جمعی که توانستند رفاقت او نمود بطریق ایلغار
خود را بلشکر رسانده داخل کلال بار گردید - همه امرا سوای اسدخان
و حمید الدین خان که بتقریب تعزیت و نگاهبانی اندرون کلال
بار بودند بامتدیهال شتافتند و مراسم تعزیت و تهلیت بجا آوردند
بعد از فراغ احوال کفن و دفن پدر بزرگوار بجناب قلوب و تسلی
جمدة الملک اسد خان و دیگر امرای عمدی رکاب و خدمت محل
پرداخت - بعده از کمیت خزانه و جواهر خانه و توپخانه و
کارخانجات دیگر خبر گرفته اطلاع یافته آنچه قابل برداشتن
همراه رکاب بود تفریق نموده سزاران شدید برای سرانجام
باربرداری و دیگر مایحتاج سفر مقرر نمود و بحکم اختر شناسان
هند و فرس برای جلوس دهم ذی الحجه قرار یافت - بشاهزاده
بیدار بخت که در احمد آباد به نیابت خود گذاشته آمده
بود و بعد رسیدن ابراهیم خان صوبه دار در فکر بر آمدن بود حکم

بدین مضمون صادر شد که بسرحدمالوا رسیده منتظر حکم دیگر باشد و تا رسیدن رأیت ظفر پیکر در پیش قدمی جرأت نغمايد - دران ایام محرز اوراق در رفاقت محمد مراد خان که واقعه نگاری و سوانح نگاری تمام صوبه احمد آباد و فوجداري سرکار تھانیسر و کودره داشته بود نهم فی الحقیقه که محمد مراد خان خلعت رخصت از شاه زاده بیدار بخت پوشیده بخانه آمد درین اثنا چویدار ابراهیم خان ناظم رسید که بتاکید طلبیده اند بعده که محمد مراد خان نون ابراهیم خان رفت چون بر خلعت رخصت شاه زاده مطاع گشته بود پوشید که نزد شاه زاده خبري از حضور رسیده و شاه زاده را بچه حالت درپافتند محمد مراد خان گفت اثر هیچ خبر تازه معلوم نگردید و مزاج شاه زاده بدستور هرروز دیده شد بعده ابراهیم خان خط وکیل را که روز دهم از احمد نگر با احمد آباد مشتمل بر خبر واقعه ناگزیر حضرت خلد مکان رسیده بود بدست محمد مراد خان داد گفت که همین ساعت بخدمت شاه زاده رفته خط را بنمایید و از طرف ما تعزیت و تهنیت سلطنت عرض کنید - بعده که محمد مراد خان بخانه آمده تبدیل رخت خلعتی نموده بخدمت شاه زاده رفت شاهزاده در خواب بود نظر بر تاکید نون رساندن خبر خواجه سرای صاحب نوبت بتقدید گفت که شاه زاده را بهر تدبیری که دانید بیدار نماید تا آنکه شاه زاده بیدار شد و خواجه سرا عرض نمود که محمد مراد خان بسیار مضطر آمده التماس بیدار نمودن دارد بشاه زاده چون خبر بیماری پادشاه رسیده بود پرسید خلعتی که پوشیده رفته بود در بردار و بانه خواجه سرا عرض نمود که رخت سفید دیگر پوشیده آمده شاه زاده

گربان گشته با چشم اشک آلوده برآمده در خلوت خانه محمد مراد خان را نزد خود طلبید محمد مراد خان خطی که با خون برده بود بدست شاه زاده داده تسلیم اب تعزیت و تهنیت سلطنت از طرف ابراهیم خان و خود بجا آورد بعده شاه زاده گفت محمد مراد خان تحقیق بدانید که کار سلطنت هندوستان ابرو خواهد شد قدر عالمگیر پادشاه خالق نمیدانستند زیاده ازین نیست که چند روز آسمان بر مراد ما گردن و حق سبحانه و تعالی سلطنت نصیب پدر ما نماید اما کار بخون ریزی خواهد افتاد - بعد از آن ابراهیم خان بفکر آن افتاد که خطبه عید الضحی بنام کدام پادشاه زاده خوانده شود آخر قرار بر آن یافت که بعد طلوع آفتاب که هنوز شهرت راقعه عالمگیر پادشاه غازی بر زبانها جاری نگردیده بود بعید گاه رفته خطبه بنام نامی اورنگ زیب عالمگیر پادشاه خواندند - و ابراهیم خان که خود را اعظم شاه می گرفت چشم بر راه بود و انتظار میکشید که اگر حکم رفاقت بیدار بخت از طرف محمد اعظم شاه برسد نگاهداشت سپاه نموده باتفاق محمد بیدار بخت خود را بطریق ایلغار با کبر آبادان رساند و فی الواقع اگر محمد اعظم شاه از راه وسواس مانع نگردیده بیدار بخت را مادر می ساخت در اکبر آباد که مختار خان خسر بیدار بخت صوبه دار بود و نه کور روپیه سوای اشرفی و روپیه غریب نواز که تا پانصد توله بوزن می باشد و طلا و نقره آلات غیر منسکوک موجود بود و باقی خان قلعه دار که خزانه در تصرف خود داشت انتظار می کشید که از وارثان ملاک هر که پیشتر بود خزانه و کلید قلعه حواله او می نمایم موافق

مصلحت عقل و رای صائب بود اما آنچه در تقدیر الهی بود بعمل می آید *

الحال چند کلامه از احوال محمد کام بخش باخاطه بیان می آرد که پادشاه زاده محمد کام بخش بعد از رخصت از خدمت پدر بزرگوار قلعه پریزده که چهل پنجاه گروه مسامت داشت رسیده بود که خبر واقعه ناگزیر پادشاه عالم ستان باو رسید - محمد امین خان با اتفاق جمعی بدون اذن و اطلاع محمد کام بخش کوچ نموده خود را بخدمت اعظم شاه رسانید و از جدا شدن محمد امین خان تفرقه و فساد زبان در لشکر کام بخش رو داد و احسن خان عرف میر سلطان حسن در تسلی و جذب قلوب دیگر مردمی که همراه مانده بودند کوشیده از انجا بقصد تصرف قلعه بیجاپور روانه گردید چون نزدیک قلعه بیجاپور رسیدند بسید نیاز خان که قلعه دار بیجاپور بود پیغام وعده و وعید لطف آمیز برای سپردن قلعه نمودند سید نیاز خان ابتدا از قبول اطاعت ابا نموده به بندوبست برج و باره پرداخت و کار بهورچال بستن مقابل دروازه کشید - چون خبر واقعه عالمگیر تا رسیدن کام بخش مذبذب بود بعده که بثبوت پیوست بعد آمد و شد پیغام که از احسن خان تردد و تدبیرهای نمایان بظهور آمد سید نیاز خان کلید قلعه را فرستاد و خود برآمده ملازمت نمود و بعد انقضای قریب دو ماهه که از بند و بست شهر و اطراف خاطر جمعی حاصل نمود احسن خان را بمنصب پنجهازای سرانندی داده بخدمت بخشیکری مستقل گردانید و حکیم محسن را قلمدان وزارت عطا نموده مخاطب

بتقرب خان ساخت و سید احمد و سیف خان و حکیم محمد مهدی
حیدر آبادی و احمد خان و دیگر همراهان پادشاهی و والا شاهي
را از بخشیدن جواهر و خطاب میان همچومان ممتاز گردانیده جشن
جلوس نموده خود را در خطبه ملقب بدین پناه گردانیده سکه
بدین مضمون جاری ساختن فرمود *

در دکن زد سکه بر خورشید و ماه * پادشاه کام بخش دین پناه

بعده که هفت هشت هزار سوار فراهم آورده بود متوجه تسخیر
قلعه واکنگیر گردید - و سید نیاز خان یک دو منزل رفاعت نموده
وقت شب خیمه خود را چنان استاده گذاشته فرار نموده خود را
باعظم شاه رسانید - بعده که کام بخش گلبهرگه رسید قلعه را بتصرف

خود آورد و سید جعفر نام از سادات بارهه را بتجویز احسن خان
قلعه دار نموده پیشتر بقصد واکنگیرا که بعد خبر واقعه حضرت خلد مکن
بتصرف پریانیک رفته بود متوجه گردید بعد از آنکه پهای قلعه واکنگیرا

رسید باهتمام احسن خان شروع بمورچال بستن و تردد قلعه گیری
نمود و پریا محصور گردیده تا پانزده بیست روز شرط قلعه داری
بجا آورده بعده که بوساطت احسن خان تسخیر قلعه نمود قلعه دار

گذاشته متوجه ملک گیری گردید - ازان که میان تقرب خان و
احسن خان در عالم همچشمی سوء مزاج بمیان آمده بود
تقرب خان قلعه داری گلبهرگه را از تغیر سید جعفر بنام دیگری

مقرر کرده فرستاد سید جعفر عمل ندان بعد از آنکه محمد کام بخش
خود پهای قلعه گلبهرگه رسید باز سید جعفر چند روز در پورتن
قلعه استادگی نمود و بدنامی آن باحسن خان هائک گردید - بعد ازان که

بر سر بازار گنج احسن خان که قول معافی محصول داده در گرد
 آوری رمد می کشید تقرب خان بعرض محمد کام بخش رساند که آبادی
 بازار گنج احسن خان باعث شکست شاه گنج پادشاهی می گردد
 و کام بخش مانع آبادی بازار احسن خان گشت این معنی بو طبع
 احسن خان نظر بر حسن عقیدت و جانفشانی که در خدمت کام بخش
 می نمود بسیار ناگوار گردید و جهنم بازار خود را شکسته نزد
 تقرب خان فرستاد بهر حال باز تسلی احسن خان نموده برای
 تسخیر قلعه کرنول که یوسف خان فوجدار و قلعه دار بود تعیین
 نموده پسر خوک خود را بطریق توره همراه او نمود یوسف خان از
 سپردن قلعه سررازه بعد پیغامهای وعده و وعید و دراندن مورچال سلاک
 روپیه برای سرکار داده احسن خان را راضی ساخته برخیزاند - و بعد
 آن طرف ارکات که داوود خان افغان پلای فوجدار آن ضلع بود
 احسن خان برای ملک گیری مامور گردید و تردد های که از
 احسن خان در جانفشانی باوجود کمال عسرت که بر تمام لشکر
 فاقه می گذشت در آن طرف بظهور آمد - اگر بتجزیه تفصیل آن
 پردازد باطناب کلام می کشد لهذا باقی ذکر محمد کام بخش بر محل
 موقوف داشته بتجزیه سوانح کوچ اعظم شاه و بهادر شاه می پردازد *
 اعظم شاه دهم ذی الحجه بر تخت جلوس نموده بدین
 سکه دکن را بر آوازه ساخت *

سکه زن در جهان بدولت و جاه * پادشاه ممالک اعظم شاه
 و امرای قدیم پادشاهی و والاشاهی و اکثر امیران رقاب را بعطای
 خلعت و جواهر و اضافه و وعده و وعیدهای لطف آمیز نواخته و

امیدوار ساخته وسط ماه ذی الحجه باتفاق جمده الملک امیرالامرا
اسد خان و ذوالفقار خان بهادر نصرت جنگ و میرزا صدر الدین
محمد خان و صفوی خان که تازه از ایران رسیده بخدمت
بخشیکوی سرفرازی یافته بود و تربیت خان میر آتش و
چین قلیچ خان بهادر که در همان ایام از صوبه داری بلجا پور رسیده
بود و محمد امین خان و خان عالم و منظور خان پسران خان زمان خان
دکائی که هر دو در شجاعت ضرب المثل بودند و کامیاب خان و
سید مظفر خان اسد خانی و راجه رام سنگه هاره و دلیت راو بندیل و
جمعی دیگر از امرای نامی همراه خود و رکاب حضرت پادشاه
منغور که اگر بتعداد همه پردازد بطول کلام منجر می گردد بقصد
مقابل شاه عالم روانه گردید - همینکه نزدیک نواح خجسته بنیاد
رسیدند شنیدند که حمید الدین خان بهادر پسر قهر حضرت عالمگیر
که در جوار درگاه حضرت برهان الدین و زین الدین مدفون گشته
مچار گردیده بعد که برای فاتحه مرقد حضرت عالمگیر تشریف بردند
دست حمید الدین خان گرفته همراه آوردند - بعد از آنکه داخل
خجسته بنیاد شدند منصور خان روز بهائی را که بحکم عالم گیر
برای جاری نمودن راه پیشتر آمده بود بعد ملازمت بصوبه داری
خجسته بنیاد مامور فرمودند - میرزا یار علی رخصت کعبه الله
حاصل نمود - بعد که بسوان دار السرور برهانپور رسیدند یک دو مقام
نموده بعد بدو و بست ضروری کوچ فرمودند - محمد امین خان
بهادر و چین قلیچ خان بهادر که مخاطب بخان دوران گردیده بود از
بعضی وضع و سلوک اعظم شاه افسرده خاطر گشته ترك رفاقت

نموده خود را به اورنگ آباد رساندند و اکثر پیرگنجات را قابض و متصرف گشتند *

الحال بذکر بهادر شاه میپردازد - چون پادشاه مغفور منعم خان را که در منصوبهای کاربار و کار طلبی نادر العصر گفته می شد تعینات کابل نموده بودند و بخدمت شاه عالم عبدودیت و رسوخیت خاص بهمرسانده بود شاه دیوانی محالات جاگیر خود که در صوبه لاهور داشتند بدو فرموده تجویز دیوانی صوبه لاهور نیز بنام او بحضور معروض داشته بودند و سند دیوانی نیز بنام او رسیده بود بعد رسیدن خبر امتداد آزار عالمگیر پادشاه منعم خان از راه فدویت که در خدمت شاه داشت در فکر سرانجام مهیا ساختن بار بردار و اسباب سفر افتاده قطارهای شتر و گاوهای توپ کشی و دیگر مائحتاج ضروری جنگ سلطانی که بر وقت بکار آید در پیرگنجات مابین راه لاهور و پشاور بمنصبوبه و تدبیری که شهرت نیاید موجود ساخته گوش برآواز تغیر وضع روزگار بوقلمون می بود تا آنکه بیدست و هفتم ذی الحجه خبر واقعه پادشاه به پشاور رسید و بهادرشاه همان روز بفکر کوچ افتاد و روز دوم آن که عرضه داشت منعم خان نیز مشتمل بر مبارکباد سلطنت و التماس زود برآمدن از نظر گذشت حکم پیشخانه برآوردن فرمودند و روز دیگر بلا توقف خود بدولت برآمدند و همه اموری متعینه رکاب رفقت نمودند الا فتح الله خان که از شجاعان مشهور گفته میشود و دران نزدیکی تعینات کابل شده بود از رفقت ابا نمود بعد عرض فرمودند که جان نثار خان که از نهک پرورهای قدیم ماکه

در شجاعت و تردد ثانی فتح الله خان است در هرحد اکبر آباد با
پنج شش هزار سوار خود را بعظیم الشان خواهد رساند - و احکام
طلب امیران و شاه زاده معزالدین که صوبه دار تهنه بود و
اعزالدین که نیابت پدر در ملتان داشت و دیگر جمعی که
گمان فداویت و هوا خواهی برانها داشتند صادر فرمودند و کوچ
بکوچ طی منازل می نمودند تا آنکه نزدیک لاهور رسیدند
و مدغم خان که بمحرد رسیدن خبر راقعه پادشاه بفکر نگهداشت
سپاه و سرانجام توپخانه و فراهم آوردن خزانه افتاده بود با چهار
پنج هزار سوار برآمده دو منزلی لاهور محله سپاه و توپخانه نموده
با فرد موجود ساختن چهل لک روپیه ملازمیت نمود و تسلیمات
سلطنت بجا آورد شاه عالم فرمودند که بشما هم وزارت مبارک باد -
حاصل کلام اواخر محرم الحرام سنه [۱۱۱۹] مذکور نواح دار السلطنت
لاهور شرف نزل فرمودند - دران منزل مبارک که در سلخ محرم
و غره صفر المظفر از عدم رویت اختلاف بود مقام نموده بزدن سکه
و خواندن خطبه بنام نامی خود حکم فرمودند و امیران همراکب
مع نذر و نیاز تسلیمات مبارکباد بجا آوردند و زر سرخ و سفید
کهنده را سرخ روئی تازه حاصل گردید و طلا و نقره سفید بخت را
شرف رواج زیاده از اندازه روی داد - اگرچه حکم نمودند که نیم
ماشه بر وزن روپیه افزوده مسکوک سازند و بدان وزن در حضور لکها
مسکوک گردید اما چون در تنخواه ارباب طامب و داد و ستد بهمان وزن
سابق محسوب می نمودند رائج نگردید - و برای طلب پادشاه زاده
محمد معزالدین صوبه دار ملتان مع پسر کلان که حکم صادر گردیده بود

درین مکان نشاط افروز رسیده سعادت قدس بنوس حاصل گرد و تسلیم
 منصب بیست و پنج هزار پانزده هزار سوار از اصل و اضافه
 فرمودند و محمد اعزالدین پسر محمد معزالدین را منصب
 هشت هزار سه هزار سوار عطا نمودند و پادشاه زاده محمد عظیم را
 غائبانه عطای منصب هیجده هزار پانزده هزار سوار سرافرازی
 بخشیدند و فرمان زود رسیدن بمستقر الخلافت اکبر آباد بنام محمد
 عظیم صادر فرمودند و پادشاه زاده محمد رفیع القدر را شانزده هزار
 پانزده هزار سوار و پادشاه زاده خجسته اختر را چهارده هزار نه
 هزار سوار نمودند و شاه زاده محمد کریم خلف پادشاه زاده محمد
 عظیم را بهفت هزار و پانصد و چهار هزار سوار سرافرازی بخشیدند و منعم
 خان را از پایه هزار و پانصد و چهار هزار سوار و ده هزار سوار
 بخطاب خان زمان و نقاره و عنایات دیگر مرحمت نموده امیدوار
 عطای وزارت و مراتب اعلی ساختند و پسر کلان خان زمان را اضافه
 و خطاب خاندان خان عطا فرمودند و بهادر علی خان را مخاطب
 باله وردی خان نمودند و مردان علی خان را خطاب وزیر خان
 سوبلندی دادند و عنایت خان پسر لطف الله مرحوم نپذیرگ سعد الله
 خان را بمنصب چهار هزار سه هزار سوار و علم و نقاره سرفراز ساخته
 بهراولی فوج پادشاه زاده کلان محمد معزالدین ممتاز فرمودند
 و خواجه شکر الله خان را خطاب سادات خان عطا کردند و محمد
 رستم خان را مخاطب برستم دل خان ساختند و حسین علی خان
 پسر عبد الله خان را که هزار و پانصد بود سه هزار و ده هزار سوار
 نموده از عطای نقاره بلند آوازه گردانیدند - نیاز علی خان را خطاب

قلعہ خان عطا نموده و سید تاج را مخاطب بشہادت خان ساخته و
 محمد سعید ولد اصالت خان را بخطاب سیف اللہ خان امتیاز بخشیدند
 دیدہ مغل خلف آفر خان را بخطاب موروثی او مفتخر ساختند
 خدمت قراولی مامور فرمودند و ہمین دستور بسیاری از خانہ
 زادان روشناس و ملازمان کارطلب والاشاہی را کہ اگر بتحریر تفصیل
 ہریک پردازد از سر رشته اختصار باز می ماند بعطای اضافہ و عنایات
 دیگر بر ہم دیگر امتیاز بخشیدند و ہمہ را بامید ترقی آیدہ خورسند
 گردانیدند مبلغ چہل لک روپیہ از خزانہ لاهور گرفتہ کوچ فرمودند
 بعد رسیدن سہرند بیست و ہشت لک روپیہ وزیر خان کہ
 صاحب مدار سہرند بود از زر پادشاہی پیشکش نمود و اواخر صفر
 المظفر بحوالی دار الخلافت شاہ جہان آبک مضرب خیام ظفر انجام
 فرمودند - درین ضمن عرضداشت پادشاہ زادہ محمد عظیم (متضمن
 پرنسہ بعد رسیدن نزدیک شہزاد پور برخبر واقعہ ناگزیر جد بزرگوار
 اطلاع یافتہ شروع بنگاہداشت سپاہ نمودہ بگرد آوری فوج و دلاسی
 تمن داران عمدہ آن نواح و تسلی و رعایت فوجداران صاحب نوج
 پرداختہ زبکہ از بیست ہزار سوار فراہم آوردہ بطریق ایلغار قبل
 از رسیدن محمد بیدار بخت خود را باکبر آبک رساند و مختار خان
 صوبہ دار را مغلوب ہراس و بیدخل و محصور ساختہ اسوال اورا بضبط
 در آردہ باقیخان قلعہ دار را نیز مستمال نمودہ برای سپردن مقالید
 خزانن انتظار مقدم سعادت توام میگشد - سلطنت سوان اعظم
 ہند بران زبندہ تاج و تخت پادشاہ سلیمان پایگاہ سکندر اقبال
 ہماین فال بفرخی و فیروزی مبارکباد رسید - بعد عرض این مزید

فرحت اثر شکون مفتاح سلطنت دانستند و بهمین مضمون
 خبر تسخیر اکبر آباد و مقید گردیدن مختار خان و اطاعت باقی
 خان قلعه دار که برای سپردن خزانه عذر نزول رایت ظفر آیت
 بمیان آورده انتظار مقدم سعادت اثر می کشید از زبان منتهیان و اخبار
 نویسان معروض گردید - گویند باقی خان در سپردن کلید قلعه و
 خزانه از روی عجز و نیاز بخد مت پادشاه زاده محمد عظیم التماس
 نموده که اگرچه قلعه و خزائن تعلق بهر در وارث تاج و تخت دارد اما
 هرکه پیشتر برسد کمر خدمت بسده مقالید خزانه مع قلعه خواهم
 سپرد و هیچ احدی را گمان نبود که باوجود آن همه بعن مساوت
 پشاور نظر بر تردد محمد اعظم شاه شاه عالم قبل از محمد اعظم شاه
 خواهد رسید *

القصة بعد شرف نزول دارالخلافه و رسیدن عرضه داشت
 پادشاه زاده محمد عظیم حکم شایسته نواختن فرمودند - و خان زمان
 را نزد محمد یار خان نپذیرفت آصف خان که قلعه دار دارالخلافه بود
 فرستاده به پیغام عنایت آمیز استماله نمودند محمد یار خان بسمع
 رضا شنیده حسن یار خان پسر خود را مع کلید قلعه و صد اشرفی
 و دوهزار روبیه نذر همراه خان زمان فرستاد که از طرف محمد
 یار خان آداب مبارکباد سلطنت و قبول اطاعت بجا آورد - و جمعی
 از بند های پادشاهی و ارباب عدالت و دیگر اهل خدمات آمده
 شرف اندرز ملازمت گشته مورد عنایات گردیدند - و بعد فراغ از
 زیارت مقابر بزرگان و رساندن فیض بخدام و مکانهای میمنت
 نشان و بدست آوردن سی لک روبیه از خزانه دارالخلافه و سرانجام

بعضی مطالب ضروری اوائل ربیع الاول کوس توجه رایت
ظفر آیت طرف مستقر الخلافت اکبر آباد بلند آوازه ساختند و وسط
ماه مذکور در سواد باغ دهره نواح اکبر آباد مضرب خیم ظفر انجام
فرمودند - و پادشاه زاده محمد عظیم مع پسر شاه زاده محمد کریم
شرف اندوز ملازمت گردید - باقیخان قلعه دار با مغالیه قلعه و خزائن
سعادت آستان بوس دریا تته آداب تهنیت جلوس بتقدیم رسانند و مورد
الطاف و عنایات بی پایان گردید مبلغ نه کرور روپیه را اشرافی و
روپیه باختلاف روایت سوامی طلا آلات و نقره غیر مسکوک که از جمله
بیست و چهار کرور روپیه فراهم آورد صاحبقران ثانی بعد از خرچ
نمودن حضرت خلد مکان که بیشتر در سهم ملک دکن بصرف درآمده
بود و بروایت دیگر مع اشرافی و روپیه غریب نواز که از صد توله تا
پانصد توله مخصوص انعام مسکوک نموده بودند و اشرافیهای دوازده
ماشه و سیزده ماشه عهد محمد اکبر پادشاه سیزده کرور محسوب
می نمودند بعرض رسید حکم شد که عجله چهار کرور روپیه را اشرافی
و روپیه بر آورده از آن جمله سه لک روپیه بهریک از پادشاه زاده رکاب
که نه لک روپیه باشد سه لک روپیه بخان زمان بهادر مع پسران و
لک روپیه بسادات بآره و لک روپیه بآغرخان و مغلیه همراه او
بدهند و بهمین دستور بهمه بند های پادشاهی که در رکاب بودند
و نوکران سابق که هشت ماهه نه ماهه طلب داشتند - و دو ماهه
بنو ملازمان و سه ماهه بمردم توپخانه و عمده تمام کارخانجات و خدمه
مجل رسانند و همچنان باریاب طلب و درویشان صاحب ریاضت و
از باب حاجت خرمن خرمن روپیه و دامن دامن اشرافی بخشش

در آوردند جمله دوکرور روپیه بتعین سزاولان شدید بقسمت درآمد -
گویند در تقسیم زر بمرتبه تقید تاکید آمیز بکار رفت که از چوب
دست خان زمان که خود از روی تهدید سزاولی می نمود یکی از
تحویلاتاران کشته گردید - خان زمان را از اصل و اضافه پنج هزار
پنج هزار سوار نموده تسلیم وزارت فرموده ملقب بصاحب السیف
و القلم وزیر با فرهنگ جمله الملک بهادر ظفر جنگ ساخته هراول
فوج ظفر موج مقرر نمودند - و بترتیب فوج پندسی پرداخته امرای
کارزار دیده رزم آزما را چرنغار و برنغار و یلمهس و قول و چنداول
مقرر ساختند - و آخر خان را بخد مت قراولی مامور فرمودند و پادشاه
زاده محمد عظیم که قریب هشت نه کرور روپیه و بقولی یازده کرور از
زر فراهم آورد و صوبه بنگاله همراه داشت محله سی هزار سوار داده
مورد آفرین گردید جمله قریب هشتاد هزار سوار بقیاس شمار درآمد -
اگرچه جان نثار خان که از مدت فوجدار و قلعه دار گوالیار بود و در
خدمت شاه عالم از ابتدای نشو و نما پرورش یافته و جانفشانیها
نموده چشم امید ترقی زیاد از قدیم الخدمتهای دیگر داشت
و هم چنان شاه عالم نیز نظر برحق نمک قدیم و فدویت او چشم
برراه بود که جان نثار خان با چهار پنج هزار سوار جان نثار آمده
بپادشاه زاده محمد عظیم پیوسته باشد اما از آنکه از غلبه تسلط و
اجرای حکم و سکه و خطبه محمد اعظم شاه و بعد مسافت شاه
عالم پاس رعایت و اطاعت محمد اعظم شاه بر اکثر محذرات دیگر
اهم می دانست و حق نمک قدیم شاه عالم را نیز می خواست
که رعایت نماید و بدین محمد اعظم شاه از طرف دکن و آمدن

بادشاهزاده محمد عظیم از طرف عظیم آباد انتشار یافت بطحیر فکر
 فرو رفته از آنکه خود را در عقل و رای ضایع معلّم ثالث میگرفت
 در عالم عاقبت اندیشی چنان منصوبه بخاطر او رسید که بخدمت
 محمد اعظم شاه عرضه داشت نمود که اگر چه بحسب ظاهر از
 قدیم الخدمت شاه عالم گفته می شوم اما بدل و جان از بندهای
 عقیدت نشان آن جنابم و اراده ملازمت عزم جزم نموده در فکر سروانجام
 بر آوردن عیال و ناموسم لیکن چون باربردار و سواری زنانه میسر نمی
 آید و محمد عظیم که نزدیک رسیده از شنیدن این اراده پیر غلام فوج
 برای گرفتن و بردن عاجز تعیین نموده امید و ارم که از راه فضل و کرم
 قبل از رسیدن فوج آن بلای عظیم مدد سواری و باربردار مع فوج شایسته
 عنایت و تعین فرمایند تا خود را برکاب عالی رساند و بهمین مضمون
 بخدمت شاهزاده محمد عظیم معروض داشت که غلام قدیم الخدمت
 احرام رکاب بقصد جانفشانی بسته محمد اعظم شاه فوج برای
 بردن عاجز مقرر ساخته اگر از حضور فوج و باربردار برسد خود را
 بوالا خدمت رساند و بخاطر آورد از هر جا که زود فوج برسد همراه آن
 روانه شده برای طرف ثانی عذر بلا اختیار را شفیع جرائم خود
 سازد اما بر وقت فوج هیچ طرف نرسید تا آنکه خبر پرتو رایت
 ظفر آیت شاه عالم طرف اکبر آباد بدو رسید و خبر آمد آمد محمد
 اعظم شاه نیز انتشار یافت ناچار بقصد ملازمت شاه عالم عازم گردید
 لیکن از آنکه یاسپاه برای طلب سابق و شرح حال نزاع بمیان آمد
 و باربردار میسر نیامد بسیاری از اسباب زیاده سوخته بهر وجه که
 دانست جریده خود را با چند سوار معدود که قدری باربردار از طرف

پادشاهزاده محمد عظیم نیز در راه رسیدن خون را بقوچ شاه عالم رسانده
ملحق گردید - از آنکه شاه عالم نظر بر حقوق نمک قدیم و گذرانیدن سیوزده
چهارده سال برفاه حال در تعلقه قلعه داری و موجوداری و جاگیر
میر حاصل چشم داشت رسیدن جان نثار خان با قوچ شایسته داشت
بعد عرض احتفاسار فرمودند که چه قدر جمعیت باخو آورده
بمعرض رساندند که با سه چهارمیل پانزده بیست سوار رسیده خلاف
مرضی شاه عالم بظهور آمد و آخر نتیجه آن چنانچه بگزارش خواهند
در آمد بوقوع پیوست *

الحال کلمه چند از محمد اعظم شاه بزبان خامه میدهد بعد
که محمد اعظم شاه با قوچ خانه رکاب قریب سی و پنج هزار
سوار موجودی که بحساب قوچ بندی از هشتاد و نود هزار سوار
تجاوز کرده بود و امرای کارزار دیدم مزاج گرفته حضور متوجه
پیکار خصم گردید منصور خان را در خجسته بغیان گذاشته و فیروز
جنگ را که در برابر بود همان جا نگاه داشته بطریق قافله سالاری
که بهم عدانی پیک اجل طی مسافت نماید کوچ بکوچ قطع
مراحل و طی منازل می نمود - اگرچه از عطای اضافه و ترقی مراتب
و دیگر عنایات در جذب قلوب امرا می کوشید اما در تقسیم دادن
و طلب سپاه و عطای مساعد و انعام نقد بسبب قلت خزانه
امساک را کار می فرمود و اگر درین باب امرای عقیدت کیش
بمعرض میرساندند از راه غرور و تهوری که داشت بعدم احتیاج
لشکر و جبن در طرف ثانی در جواب کلمات درشت بر زبان می
آورد و فی الحقیقت خزانه هم آنقدر ندانست که یکشاده پیشانی

مصرف نماید سواي آن ديشتم گونی و کچ خلقي گاه گاه موافق
 رويے او که داشت علاوه خراش خاطر ها و انسر دگی دلهاي همراهان
 مي گردید - بعده که از دار السورور يرهان پور عبور واقع شد چين
 قليچ خان بهادر که بخطاب خان دورانی مخاطب گردیده بود با
 چندی از مردم مشهور ترک رفاقت نموده بخجسته بنياد معاودت
 نمود و محمد امين خان با اکثر مغليه دست اندازی بر بنجاره
 لشکر نموده وقت کوچ رجعت کرده راه خجسته بنياد اختيار کرد
 بعد عرض شنیده نا شنیده انگشته متوجه تلافی آن نگردید -
 بعد از آنکه از آب هاندیا عبور نموده بسرحد دوراهه رسیدند
 از آنکه ذو الفقار خان نصرت جنگ با راجه ساهو نبیره سيوای
 غنيم مقرری دکن که حقيقت او بگزارش آمده رابطه خاص
 داشت و از قدیم متوجه احوال او بود اورا با چند نفری که رفيق
 شفيق او بودند بعرض اعظم شاه رسانده مطلق العنان ساخت و او
 خود را با پنجاه و شصت نفر که رفاقت او توانستند نمود نزد موهن
 سکه زميندار مفسد پيشه مشهور مابين سرحد جبال دشوار گذار
 سرکار بيجاگده و پرگنه سلطان پور نذر بار رساند و او پاره سرانجام
 ضروري راجه ساهو نموده از تعلقه خود و سلطان پور باعزاز گذراند
 و از آنجا آبنو نام سرهنگه معروف بداند که از مفسد پيشگان مشهور
 گفته می شد و گدهی کوکر منده مابين پرگنه سلطان پور در تصرف او
 بود و از بندر سورت تا يرهانپور تاخست و تاراج می نمود جمعيت
 با او داده بتعلقه وطن و قلعه های سربلگ کشیده موروثی او که
 دران ایام اختلاف سلطنت اکثر از قلاع مفتوحه خلد مکان باز

بتصرف غنیمت لکیم رفته بود رماند و بعضی سرداران مرهته که بحسب ضرورت از راه نفاق با رانی تاراجبائی زن رام راجا رفاقت نمودند خود را بر اجه ساهورسانده رفیق گشتند - و راجا ساهو فوج عظیم فراهم آورده ابتدا بنواح احمد نگر آمده بروایتی وقت رفتن بوطن برگل زمینگی که واقعه حضرت خلد مکان زوداه بود رسیده آن مکان را زیارت نموده نقد و طعام وافر بفقرا داده از اسبا با فوج سنگین که قریب بیست هزار سوار مرهته فراهم آمده بود بقصد زیارت قبر خلد مکان که نزدیک دولت آباد مدفون گشته و درینولا بخلد آباد موسوم است روانه شد بعده که فوج پیش آهنگ او نزدیک خجسته بنیاد رسید هر چند راجه ساهو و برادران همراه او قصد تاخت و تاراج نداشتند اما تاراجیان چاشنه خور شروع بدست اندازی نواح خجسته بنیاد نمودند و منصور خان و دیگر متعینه خجسته بنیان برآمده به بند و بست برج و باره پرداخته در دفع شر آن جماعه کوشیدند و راجه ساهو بمنع مردم خود پرداخته بعد زیارت مزار بزرگان و قبر حضرت خلد مکان متوجه قلاع خود گردید - الحال ذکر باقی احوال راجه ساهو بر محل موقوف داشته عذاب کمیت خامه را بتحریر امل مدعا معطوف می سازد *

بعده که محمد اعظم شاه از آب لردا عبور نموده بگوالیار رسید و خبر رسیدن شاه عالم و محمد عظیم با لشکر جهان آشوب باکبر آباد انتشار یافت بترتیب فوج پرداخته زیب النساء بیگم را که همشیره اعیانی محمد اعظم شاه بود مع خدمت دیگر زیادتی محل خلد مکان و توابع خود با امیرالامرا اسد خان و عنایت الله خان و غیره باکار خانجات

غیر ضروری و خزانه و جواهر آلات مع قبيله اکثري از امرای همراه در قلعه گوالیار نگاه داشت و چندی از پزدگان محل را با قدری جواهر و اشرفی همراه گرفته باره زر در طلب سپاه داده شاه زاده بیدار بخت را هراول نموده قو الفقار خان را مع خان عالم و منور خان پسران خان زمان حیدر آبادی و رار دلپت بندبيله و رام سنگه هاره و جمعی دیگر از بهادران رزم جو و افغانان شعله و هراول بیدار بخت نموده و خود پادشاه زاده والا چاه و جمعی از امرای فامدار مثل میرزا صدرالدین محمد خان و تربیت خان و امان الله خان و مطلب خان و ملاپت خان عرف سلطان نذرو عاقل خان عرف شیخ سلطان و صفوی خان بخشی تازه از ولایت آمده و رسید شجاعت خان و ابراهیم بیگ تبریزی و عثمان خان و دیگر امرای کارزار دیدار ایران و توران و افغانان و راجپوتان تیز جلو که اگر بتکمیر تفصیل آن پردازد بطول کلام منجر میگردد پاشنه کوب هراول روانه شده بانوج قریب بیست و پنج هزار سوار حراز مانند سیل تند کوهسار بکمال غرور شجاعت و تهوری متوجه اکبر آباد گردیدند - گویند اگرچه همراه محمد اعظم شاه قریب پنجاه هزار سوار فراهم آمده بود اما بسبب تنگی خزانه که در رساندن زر سپاه امساک می نمود و شهرت زر پاشی و گنج بخشی طرف ثانی انتشار یافت بدستری از سپاه و تمن داران بانام و نشان متفرق شده برخاسته طرف شاه زاده محمد عظیم و شاه عالم رفتند - نقل می نمایند که خبر رسیدن محمد اعظم شاه نزدیک گوالیار بشاه عالم رسید فرمودند که نامه نصیحت آمیز به برادر بنویسند مشتمل بر اینکه پدر بزرگوار بخط مبارک

وصیت نامه مبنی بر تقسیم ملک نوشته از جمله شش صوبه
دکن چهار صوبه مع صوبه احمد آباد بشما آرزائی داشته سوازی
آن یک در صوبه دیگر هم بشما تواضع می نمایم و نمی خواهم که
خون ریزی مسلمانان بمیان آید - نزد اهل اسلام و جمعی که بهر
از ایمان دارند ظاهر است که مقابل خون یک مسلمان که ناحق
ریخته شود خراج ملکی اگر بکفارت آن دهند تلاشی نمی تواند
شد باید که موافق وصیت پدر بزرگوار و عطا کرده داوران
راضی شده در دفع فساد و آشوب بکوشند - و نیز گویند که پیغام
نمودند اگر از زیاده طلبی و بی انصافی دست بر نمی دارند
و مطابق فرموده پدر بزرگوار که خداوند مجازست و بموجب حکم
خداوند حقیقی وصیت نموده راضی نمی شوند و باظهار شجاعت
و تهوری خواهند شمشیر خلاف از غلاف بر آزند چه لازم است که
برسر ملک فانی که باهم نزاع داشته باشیم عالمی بشماست ما و شما
زیر تیغ آید بهتر آنست که ما و شما بنفس واحد در میدان معین
بمقابله پردازیم و

• بیت •

به بینیم کز ما بلند می گراست

و پادشاه حقیقی باعانت که می پردازد چون شما مقابل شمشیر
خود دیگری را موجود نمیدانید برای شما صرفه دارین کارزار است
باز راهب بی منت کرا پاوری نماید - اگرچه بر ظاهر بیدان
خورده گیر نظر بر تهرانی و پر دلی که محمد اعظم شاه فیل پیکار
داشت بر خلاف شاه عالم که تا مقدور در دفعه قتال و جدال
می کوشید این پیغام بعید می نماید اما از زاوی ثقه که بیغرض و

بلا تعصب طرفداري نقل مي نمود مسموع گردید که شخصی که
 دامطه پیغام بود وقت رساندن پیغام با اورفیق بودم - و نیز از زبانی
 جمعی که مدت بر رویه هردو زبده اولاد تیموری محترم و همدم
 بودند و طریقه انصاف از دست نداده نقل می نمودند برینکه
 هر چند مقابل تیز جلاوٹی محمد اعظم شاه که کوس دلوری او عالمی
 را پر آوازه ساخته بود شاه عالم تا مقدور بجنگ اقدام نمی نمود و
 بخونریزی مسلمانان راضی نمی شد لیکن بعده که کار بکارزار و مقابله
 باخصم می کشید هرگز در استقامت و حوصله او خلل نمی
 پذیرفت چنانچه شاهد این مقال است که اگر چهن او برشجاعت
 غالب می بود و از خون ناحق ریختن مسلمانان تقرب نمیداشت
 بعد فتح و جلوس بر تخت و ارثان تاج و سلطنت و مدعیان ملک
 و دولت را چنانچه بگزارش خواهد آمد برخلاف سنت جد و آبا
 مطلق العنان باخود نگاه نمی داشت - و درین مابین هرگاه مقربان و
 همدمان شاه عالم باظهار بهیاری لشکر و فراهم آمدن خزانه کلمات
 غرور بر زبان می آوردند شاه عالم بسرزنش آنها پرداخته میگفت
 تکیه بر لشکر و خزانه و شجاعت نمودن خلاف طریقه دیندار است
 اختیار پادشاه حقیقی است *

* بیست *

مرادوا رسد کبریا و منی * که ملکش قدیم است و ذاتش غنی
 آری گاه گاه بوزبان او جاری می گردید که براهر ما بشجاعت و
 پردلی خویش آن قدر غره است که شاید در حمله اول از راه تیز
 جلاوٹی خود را در تهاکه بلا اندازد و اغلب از روی غروری که دارد
 آرزوی سلطنت باخو میبرد *

القصه بعده که نامه و پیغام برادر کلان بمحمد اعظم شاه رسید
بر آشفته گفت مگر آن عقل و هوش باخته گلستان هم نخوانده
که حضرت شیخ سعدی شیوازی فرموده که دو پادشاه در اقلیمی
نگنجند و ده درویش در گلیمی بخسبند و آمدین برمالیده این
شعر خوانده •

چو فردا برآید بلند آفتاب • من و گرز و میدان و افرا میاب
بعده که جاسوسان بهادر شاه خبر رسانیدند که هراول فوج محمد
اعظم شاه روانه شده می خواهند که از آب چنبل که هیجده
کرده ای اکبر آباد است گذشته آب بتصرف خود آرند حکم فرمودند
که خانه زان خان و صف شکن خان داروغه توپخانه با چندی از
بهادران و آخر خان قراول رفته معبر آب را در تصرف خود آورده
نگذراند که فوج خصم عبور نماید - درینولا بعرض رسید که محمد
اعظم شاه می خواهد که از گذر طرف سمو گده گذشته اکبر آباد را
جانب پشت گذاشته بمقابله پردازد فرمودند که پیش خانه برده
نزدیک مرای جاجر استاده نمایند - رستم دل خان را با دو سه
امیر نامی صاحب فوج و بیشتری از مردم توپخانه همراه داده
آخر خان را بقراولی مامور ساخته امر نمودند که خبر فوج خصم
پیهم رسانند و خود بعزم شکار سوار شدند - و بشاه زاده محمد عظیم
پیغام صادر شد که با لشکر خود مستعد جنگ گشته گوش بر آواز
فوج خصم بوده بمقابله پردازد و خان زمان را مامور ساختند که
بقوج بندی پرداخته بروقت کمک محمد عظیم نماید و بهر مه
شاه زاده نامدار فرمودند که بادیگر امرای کارزار دیده رزم آزما

خصوصی چفته خان بهادر فتح جنگ و حسن علی خان و حسین
 علی خان مع برادران و دیگر سادات شیرنورد پاره و بهادر علی
 خان و اله وردی خان و وزیر خان و تهور خان و بمقام دل خان و
 سادات خان و سیف خان و شهابت خان و عنایت خان
 نبیرق سعد الله خان و مقصود خان و فتح محمد خان و جان نثار
 خان و آتش خان و راجه جی سنگه نبیرق راجه رام سنگه و راجه
 انوپ سنگه و باز خان افغان با بسیاری از دلاوران ایران و توران
 و افغانان تهور نشان و راجپوتان جلالت پیشه مستعد و آماده مقابله
 خصم باشند و دیگر بهادران رزم دیده طرف چرونغار و برنغار و فوج
 یلتمش از سرفرو مقرر گشتند و هر یکی طرفی مستعد کارزار و چشم
 بر راه فوج خصم گردیدند - و از آن طرف محمد اعظم شاه آرایش فوج
 خود نموده و نظر بر بسیاری فوج برادر نگذاشته بی آنکه بمنصوبه
 و تدبیر جنگ پردازد از راه تهوری مانند شیرگران که خود را برگله
 گوسفندان زند متوجه فوج شاه عالم گردید و از یک طرف همراه
 شاهزاده محمد بیدار بخت هراول ذوالفقار خان بهادر نصرت جنگ
 و خان عالم و مذور خان که از تهور پیشگان دکن گفته می شدند
 و امان الله خان و خدا بنده خان و راو دلپت بندینه و رام سنگه هزار و
 ستر سال پسر رتن را تهور و موشد قلی خان پسر مصطفی قلی بیگ
 و نگه که از بندهای قدیم خدمت بود و بخطاب پادشاه قلی خان و
 خدمت دارو نگینی توپخانه هر بلندی یافته بود با دیگر نام آوران
 جنگ جو و توپخانه آتش بار مقرر نمودند و شاهزاده محمد و الاجاه
 طرف سمت چپ قرار داده امان الله خان نبیرق اله وردی خان

و عبد الله خان عرف امان الله بيگ ترکمان و حسن بيگ
والا شاهي و جمعي از مردم عمده کار طلب همراه شاهزاده هراول
و از طرف ديگر شاه زاده والا تبار با سليمان خان پلي و عمر خان و
عثمان خان پسران شمشير خان قديمي و عبد الله خان و ملايت
خان و عاقل خان و حميد الدين خان و امير خان و مطلب خان و
ميرزا صدر الدين محمد خان صفوي و صفوي خان که هر دو از خاندان
پادشاه ايران گفته می شدند و جمعي ديگر از جلالت کيشان ايران و
افغانان شيرنبرد و راجپوتان جلالت کيش که ترتيب فوج بلندی از تيز
جلاوٹی بحال نمايد يکه تاز ناگهان و غافل بر سر پيش خانه شاه عالم
رسيدند - رستم علي خان و جمعي ديگر که همراه پيش خانه بودند با
مردم توپخانه ساعتی بمقابله هراول پرداخته چند نفر بکشتن داده
رو به زيمت آوردند و تمام بهير همراه توپخانه و پيش خانه بتاراج
رفت و خيمه را آتش زده سوختند و هر چه توانستند بغارت بردند
و داروغة توپخانه را دستگير نموده بخدمت محمد اعظم شاه آوردند
گفت کيمستي عرض نمود داروغة توپخانه بودم و سيدام گفت بگذارند -
شاه زاده محمد عظيم که بخبر بطريق طلايه سوار شده بود خبر يافته
با فوج سنگين خود بمقابله شتافت و از هر طرف فوجها مانند سيلاب
بلامقابل فوج هراول اعظم شاه پيهم رسيدند ازین خبر که در فوج شاه عالم
انتشار يافت تزلزل تمام در لشکر روی داد ذوالفقار خان و ديگر
مقربان اعظم شاه عرض نمودند که صلاح دولت درين است که امروز
شاه يانة فتح بنوازش در آيد و همين جا حکم خيمه زدن فرموده قرار
مقابله بفردا نمايند از ديدنه شهرت فتح امروز و آوازه تسلط خبر

مقابله بفردا تزلزل تمام در لشکر خصم رو خواهد داد و بسیاری از نام آوران آن طرف درین فوج آمده مسلح خواهند گردید و جمعی دل باخته بلا اختیار رو بفرار خواهند آورد درین صورت اغلب که در استقامت شاه عالم نیز خلل تمام راه یابد و دل باخته بلا اختیار فرار نمایند محمد اعظم شاه بر آشفته در جواب گفت این مصلحت زنان است زبان بزجر و توبیخ کشاد - القصه باوجودی که بیشتری از سپاه محمد اعظم شاه مشغول غارت و تاراج گردیده بودند سزاولان شدید با پیغامهای تاکید و تهدید بر هراول و سرداران فوج خود تعیین نمود - هجدهم ربیع الاول مطابق بیست و نهم خور داد سنه یک هزار و یکصد و نوزده که زمین و آسمان از تابش آفتاب کوره حدادی شده بود در میدان جاجو که بماصله هفت هشت کوره اکبر آباد است فوجها را باهم اتفاق مقابله افتاد * بیت *

رقم سنم شهنشاه زرنکار * چنین کرد تحریر آن کارزار
که چون شد مقابل بهم هردو فوج * طپش زد بدلهای چو در بکرموج

ابتدا هراول محمد اعظم شاه را با راجه بهادر خالوی محمد عظیم و محمد رفیع خراسانی که آخر مخاطب بسر بلند خان گردید و بانخان و چنددی دیگر از بهادران مبارز پیشه و نهنگان دریای غیرت که هراول و پیش قدم فوج محمد عظیم بودند سروکار نبرد رو داد و از هر دو طرف مدای توپ و غرش بان جانستان بهم آوازی کوه و کرنای رزم غیرت آزمای دلبران آن دشت پر وحشت گردید و دلبران رزم جو و مبارزان شعله خوی هردو سو دلیرانه قدم بمعرکه کارزار گذاشتند و فیلان کوه شکوه مست جنگی غرق آهن بازنجبرهای

دو مني و سه مني عفریت صفت هر طرف که رومي آوردند رستخیز
عظیم برپا می گردید *

* بیست *

چو گشت از دو سولشکر آراسته * جهانی پرخاش بر خاسته
دهاده برآمد زهر پهلوئی * چکاچاک برخاست از هرموی
ز بس خون که از کشتگان شد روان * محیط بلا گشت هندوستان
بسی سرکه بی تن شد از تیغ تیز * نه دست نبرد و نه پای گریز
درین دار و گیر و یاریدن گوله و تیر را دلپشت بندیده و راجه رام سنگه
هارا که هر دو از مبارز پیشگان شیر نبرد بودند با چندی از سر
گدشتگان پیش قدم هراول محمد اعظم شاه نقد حیات در باختند -
و از طرف فوج شاه عالم باز خان از پا در آمد و هر لمحہ آتش پیکار
شعله ور میگزدید تا آنکه خان عالم و منور خان که از دلاوران
صف شکن دکن گفته می شدند و در مبارزت بارها علم شهرت
برافروخته بودند نعره زنان فیل جرأت مقابل فیل محمد عظیم پیش
راندند و منور خان بی باکانه بحملہ رستمانه نیزه طرف شاه زاده
انداخت محمد عظیم نیزه او را زد کرد آن نیزه بر جلال خان قرار
دید محمد عظیم رسید محمد عظیم تیر بچله کمان در آورده
چنان بسینۀ حریف رساند که کار او ساخته شد و بروایتی از تیر
دست دیگری گشته شد - خان عالم که از کشته شدن برادر جهان در
چشم او تاریک گشت با دیدۀ پر آب مع نیزه آبدار بر شاه زاده فیل
پیکار حمله آور گردید محمد عظیم نیزه او را نیز زد نموده و از گلوله تفنگ
جلال خان خان عالم نیز از پا درآمد - درین ضمن شاه زاده رفیع القدر و
بسیاری از بهادران بمحمد عظیم رسیدند متصل آن محمد معزالدین

با حسین علی خان بارهه و غایت خان نمیرم معد الله خان رسیده
 بمک برادر پرداخت و شاهزاده بیدار بخت مستانه وار نیل مقابل
 فوج خصم رانده داد مردانگی داده بحملهای پیدایی عرصه بردلوران
 مقابل تنگ ساخت درین حال حسن علی خان و حسین علی
 خان با دیگر برادران بارهه خود را از نیل انداخته با جمعی از دلوران
 حملهای رستمانه بر روی کار آوردند و رستم علی خان و نورالدین خان
 و حفیظ الله خان و غیره پنجه نفر که برادر و پسر خاله و خواهرزاده
 هر دو برادر می شدند شرط جانفشانی بتقدیم رساندند و درین حالت
 شجاعت خان که از سادات بارهه نامی بود و مست علی خان
 بخشی خانگی محمد اعظم شاه فرود آمده مقابل سادات بارهه فوج
 بهادر شاه شرط جانفشانی بتقدیم رسانیدند و خان زمان مع پسر
 گلان زخمهای کاری گوله و تیر برداشت و از آن طرف شاهزاده
 بیدار بخت بعد تردد نمایان که هاله وار اطراف او فرو گرفته بودند
 و بسیاری از همراهان شاهزاده بکار آمدند از زخم گولهای پیدایی
 جان بجهان آفرین سپرد و خبر کشته شدن محمد بیدار بخت
 که بمحمد اعظم شاه رسید آه دود آلوده جگر سوز شعله افروز از سینۀ
 پراخگر برکشید و مانند پیل مستی که خون را بر کوه پر از شعله
 آتش زنک نیل مقابل فوج خصم زمانه و حملهای رستمانه و نبرد
 بهادرانه می نمود و بهر تیری صفدری را از خانه زین سرنگون
 می ساخت از هر خندگی حوضه فیل بهادر می رنگین می نمود و
 هر اجل رسیده که مقابل او می آمد از تیر ششست عدد دوز او
 بخاک هلاک می افتاد *

زهر تیر کز شست پرواز کرد * تنی را ز پیوند جان باز کرد
 در افکند خود را دران کار زار * چو شیرینی که گور افکند در شکار
 بر آمد خروشی ده و دار و گیر * چو باران ببارید ثوین و تیر
 گر آن جنگ رستم دیدی بخواب * شدی از نهیشت دل و زهره آب
 تردد و تهری که ازان زبندد دودمان تیموری دران معرکه کارزار
 بعرضه ظهور آمده و کوشش و کششی که ازان تهمتن والا نسب
 بتوقع پیوسته قلم مقطوع اللسان در تخریر تفصیل آن قاصر است
 اگر داستان بی لاف و گزاف آن تهمتن وقت بگوش رستم داستان
 می رسید کوس شهرت تهمتنی آن منجر بافسانه و داستان کذب
 آلود میگردید - دران حالت ابراهیم بیگ تبریزی که از مبارزان مشهور
 گفته می شد اسپ بمیدان تاخته رو باعظم شاه آورده التماس نمود
 الحال تردد و جانفشانی شیر خود درین میدان ملاحظه نمایند و از
 اسپ فرود آمده شرط پاس حق نمک بجا آورده داد مردانگی داده از پا
 درآمد - بالجملة دران دار و گیر که از چهار رستخیز و دود باروت هیچ
 احدی بحال دیگرمی نمی توانست پرداخت گول زنبورک بشاهزاده
 والا جاه برادر خرد بیدار بخت که فیلبان فیل او در همان حال از
 زخمهای پیاپی افتاده بود رسید کار او تمام ساخت - و در همان حال
 گول اجل اندرون هواری حوضه فیل والا جاه رسید و توجه او
 چنان بحق تسلیم نمود - و فیل هواری والا جاه که دران آشوب
 قیامت از مصدمات غرش بان و زخم گولهای شرر بار لاش آن نو نهال
 سلطنت را برداشته دران لشکر سراسیمه وار می گردید و بروایتی
 از لشکر برآمده راه اکبر آباد پیش گرفته بود و احدی از لشکر طرفین

بحال او نمی پرداخت بلکه هر چند محمد اعظم شاه می خواست که از احوال آن شاه زاده جان باخته اطلاع یابد در آن آشوب اثری پیدا نبود - و از هر طرف مبارزان صف نبرد شاه عالم خصوص خان زمان مع پسران و شیر نبردان بارهه و حامد خان و عنایت خان نبدرد سعد الله خان و جان نثار خان و لطف الله خان پانی پتی و قلیچ خان و دیگر بهادران شیر جنگ که در رکاب شاه زاده محمد عظیم و دیگر شاه زاده های نامدار بودند هاله وار اطراف محمد اعظم شاه فرو گرفتند و در چنین اختلال احوال و صدای دار و گیر باد تنهایی که یاد از دم مرور مکرر میدان از طرف قبله و لشکر شاه عالم چنان بر فوج محمد اعظم شاه وزیدن گرفت که هر تیریری که بمدد باد جهان آشوب بلشکر محمد اعظم شاه می رسید از زره و بکتر می گذشت و هر سنگ ریزه از طوفان که نمونه مصرعاه و نمود نشان می داد بر مبارزان آن شاه شیر نبرد می آمد حکم ساجه تفنگ می داشت خلاف بان و تیر و گولشکر محمد اعظم شاه که از مخالفت باد و ناموافقت طالع بفوج خصم مقابل نارسیده بر زمین می افتاد - نقل می نمایند که در آن حالت تربیت خان از طرف اعظم شاه عمدا در بندوق جانب عظیم الشان خالی نمود هر دو خطا شد در همان حال گولشکر بندوق بسینه او خورد و در همین آن تیر هوایی نیز بردهن او رسید و جان در باخت - بهر حال در آن گد و باد جهان پیش چشم لشکر اعظم شاه سیداه نمود *

* بیت *

در گرد می که خواست در زرم گاه * جهان گشت در چشم مردم سیاه

بدان گونه کم شد دران گرد مهر • که می جست با صد چراغش مهر
 دران دازد گیر قیامت آشوب با وجود اثر غلبه نوج شاه عالم از
 حملهای رستمانه محمد اعظم شاه که کارنامه مبارزت بزخمهایی
 کاری در اولاد چغته بسکه و مهر ختم بهادری رساند نزدیک بود که
 بسیاری از لشکر خصم تاب صدمه و مقابله آن نهنگ دریای
 غیرت نیارده از پیش آن شیر بیشه جلالت رو بهزیمت آرند -
 وعفایت خان پسر لطف الله خان نبیره سعد الله خان و سلطان
 خان و تهور خان و چندمی از سادات نامی بارهه جمله چهارده
 پانزده سردار نامی لشکر شاه عالم بکار آمدند و بسیاری گمگونه
 سرخروئی زخم برداشتند - و از لشکر اعظم شاه تربیت خان که از مدتی
 داروغگی توپخانه از عهد خلد مکن بدو تعلق داشت و درین
 اوان ازو تغیر نموده بودند و صغوی خان بخشی تازه از ایران آمده
 و مرشد قلعي خان که در همان روزها داروغه توپ خانه شده بود - و
 کوکلتاش خان عرف میور بدو که ازو تودن نمایان یظهور آمده و سید
 یوسف خان پهلوی که خود را بغیل شاه زاده محمد عظیم رسانده
 زینها خالی نموده قریب بیست زخم برداشته بود افتادند - و
 مست علی خان و شجاعت خان و اشرف خان و شریف خان
 و ضیه الله خان نواسه شیخ ابو المکارم و عثمان خان و دیگر افغانان
 قریب پنجاه و دو نفر نامی فیل سوار شرط جانفشانی بتقدیم
 رساندند - و خدا بنده خان که در عهد خلد مکن خانسان بود و
 عبدالمطلب خان که نیابت ذو الفقار خان میور بخشی داشت و
 امان الله خان زخمهایی کاری برداشته هر چند ازان معرکه جان

سلامت بدر بردند اما بعد ملازمت شاه عالم بهمان زخمها و دیمه
 حیات نمودند - و میرزا صدر الدین محمد خان بخشی و عمر خان و
 ظفر علی خان با جمعی دیگر از مردم با نام و نشان زخم برداشتند -
 درین ضمن برب ذوالفقار خان زخم کم نمائی رسید چون دید که
 کار از دست رفت و بسیاری از همراهان مبارز پیشه کشته و زخمی
 گردیدند و عرصه چنان بر محمد اعظم شاه تنگ گردیده که امید
 نجات نموده خود را بمحمد اعظم شاه رسانده گفت بر دیگر پادشاهان
 و جد و آبایی شما نیز ازین قسم ماجرا گذشته که میرده از لشکر برآمده
 تقاضای وقت را از دست ندادند فی الحال مصلحت درین است
 که پا از معرکه کارزار کشیده خود را جائی باید رساند تا باز اگر طالع
 مدد نماید بتدارک می توان پرداخت محمد اعظم شاه ازین سخن
 برآشفته جواب داد بهادری شما جان خود را در مرجأ که خواهید
 سلامت ببرید حرکت ما ازین گل زمین متعذر است پادشاهان را
 بخت است یا بخت - بعده ذوالفقار خان که حمید الدین خان
 نیز رفاعت او کرد راه گویار اختیار نمود دران حال آن شاه
 کم گشته سپاه که زیاده از دو صد سه صد سوار رفیق برز بیکیسی
 باز نموده بودند خود را میان چندین هزار سوار و تیر و گوله
 آتش بار گرفتار دید بفرواد آمد که شاه عالم با من جنگ نمی
 نماید خدا از من برگشته بخت برگشته است - و شاه زاده عالی
 تبار را که بسبب صغر سن در حوضه باخود نشانده در محافظت
 او از صدمه تیر و گوله می پوشید آن شاه زاده شیر نبرد بدان
 سن میخواست جوهر شجاعت تیموریه بظهور آرد محمد اعظم

شاه مائع آمده زیاده محافظت از می نمود چون دو سه فیلیان
فیل سواری محمد اعظم شاه از زخمهای بارش گوله افتاده بودند
و بغیل نیز زخمهای بی شمار رسیده بود بدقراری می نمود
هرچند که محمد اعظم شاه نیز از رسیدن زخمهای جانستون پای
خود در رکاب سفر آخرت می دید از راه غیرت و شجاعت خودداری
نموده پای خود از جرضه بر آورده فیل را می خواست
نگاه دار و پیش راند نمی توانست درین حال که آفتاب عصر او
نزدیک بغروب بود تیری بر پیشانی او رسید کار او تمام ساخت -
رستم علی خان که نزدیک فیل او رسیده بود اطلاع یافته خود را
بالای فیل رسانیده سر اعظم شاه را بتیغ بدیغ بریده در دامن خود
گرفته نزد شاه عالم روانه گردید و در لشکر شاه عالم صدای شادمانه
فتوح بلند آوازه گشت - تاریخ واقع محمد اعظم شاه یافته اند
های محمد اعظم

• بیت •

جهان و کار جهان جمله هیچ در هیچ است

هزار بار من این نکته کرده ام تحقیق

بعده که بامید تمام سگ نامرد عرف رستم علی خان سر
محمد اعظم شاه را نزد بهادر شاه آورده ابتدا از دامن خود بر آورد
رخساره خورن آلوده محمد اعظم شاه را بدندان نایاک خود از روی
غضب گزید بعد ازان بر پای فیل شاه عالم انداخته زبان
یه تهنیت و دست یاداب تسلیم کشاد بهادر شاه از مشاهده گزیدن
آن سگ سیرت نگاه تند طرف او نموده آب در دیده گردانید -
و هر چهار شاهزاده و خان خانان مع پسران و دیگر امیران از عقب

هم رسیده بدست و زبان آداب تهذیب فتح بجای آوردند - و شاه زاده
 عالی تبار و بیدار دل و سعید بخت را با دیگران حاضر ساختند - و سوابی
 جواهر و اشرفی که در حوضه فیل محمد اعظم شاه بود بتاراج رفت -
 بخیمه و فیلان و توپ خانه و دیگر کار خانجای محمد اعظم شاه بضبط
 در آمد - و شاه عالم خیمه مختصر استاده نموده قرون آمده در رکعت
 نماز شکر ادا نمود باز حکم باحضار عالی تبار پسر محمد اعظم شاه
 و بیدار دل و غیوره پسران محمد بیدار بخت فرموده همراه باظهار کمال
 لطف در آغوش گرفته پدران دست شفقت بر سر آنها گذاشته
 بموده امان جان و پرورش دادن بدستور فرزندان و عنایات بی پایان
 دیگر مستمال ساخته همه پرور گیان معصوم بدیغام تسلی و پرستش مآتم
 نمودند - و خان خانان را در آغوش مرحمت گرفته از راه کمال
 قدر دانی فرمودند که آنچه یافتیم از سعی و تردد و جانفشانی شما
 بود و حکم کردند که لاش محمد اعظم شاه را بالاش بیدار بخت
 و والا جابه بعد غسل و کفن نزدیک روضه همایون پادشاه برده مدنون
 سازند - روز دیگر بعیادت خان خانان تشریف برده مرورا بچرخ
 برین رسانیده مخاطب بخان خانان بهادر ظفر جنگ و یار وفادار
 ساخته یک کرور روپیه نقد و جنس انعام که از ابتدای عهد تیموریه
 هدیه پادشاه بهیچ امیر و رعایت و بخشش چنین نکرده بود نمودند و
 تسلیم منصب هفت هزارایی هفت هزار سوار پنج هزار سوار در اسبه و
 سه اسبه و دو کرور دام انعام و خدمت وزارت بالاستقلال فرمودند -
 و از جمله ده لک روپیه که خان خانان پیشکش نموده یک لک روپیه
 نقد و جنس قبول افتاد - و نعیم خان پسر کلان خان خانان را مخاطب

بخان زمان بهادر ساخته از اصل و اضافه پنج هزارى پنج هزار سوار
 فرموده خلعت بخشى سيوم مرحمت نمودند و پسر خرد اورا
 بخطاب خانۀ زاد خان بهادر ساخته سربلندى بخشیده تسليم چهار
 هزارى سه هزار سوار از اصل و اضافه فرمودند - و هر چهار پادشاه
 زاده را منصب سي سي هزارى بدست هزار سوار از اصل و اضافه
 مقرر فرمودند و محمد معز الدين مهين اختر سلطنت را مخاطب
 بهادر شاه بهادر و محمد عظيم را ملقب بعظيم الشان بهادر و
 رفيع القدر را بخطاب رفيع الشان بهادر و خجسته اختر را مخاطب
 بهادر شاه بهادر ساخته هر چهار اختر برج سلطنت را حکم نواختن قریب
 بحضور رسوار شدن بر نالکي که بصورت تخت روان ساخته بودند فرمودند -
 و ارسلان خان کاشغري را که خواهرزاده مهر پرور حرم محترم پادشاه
 بود مخاطب بچفته خان فاتح جنگ ساخته هفت هزارى هفت
 هزار سوار فرمودند و ديگر همه خانه زادهان قدیم و امراي رکاب که زانها
 تردد و جانفشاني بظهور آمده بود بعطاي اضافۀ نمابان و فيل و
 جواهر و تبديل خطاب که اگر بتعداد آنها پردازد باطناب کلام منجر
 مي گردد مگر هرجا که ضرور داند بر محل بزبان قام خواهد داد
 برهمديگر امتياز بخشيدند - بعده که خبر فتح بهادر شاه و کشته شدن
 محمد اعظم شاه بگواليار رسيد حيمه بخيمه صدای زايي و نوحه آشوب
 قيامت برپا گرديد امير الامرا اسد خان بخدمت زيب النساء بيگم
 که خواهر اعيانې محمد اعظم شاه مي شد رفته شرط تعزيت
 بتقدیم رساند و به تسليمي ديگر پرد گزيان حرم پرداخته باتفاق
 عزابت الله خان که ديوان خزانه و تن بود مهر بر خزانه و جواهرخانه

و دیگر کارخانجات نموده بتمیغه روانه شدن حضور پرداخت - درین ضمن فرمان عنایت عنوان مشتمل بر اظهار لطف و امان و طلب امیر الامرا و ذوالفقار خان نصرت جنگ و حمید الدین خان که خود را بکوالیار رسانیده بودند با خدمه محل و کارخانجات صادر گردید و امیر الامرا در رکاب نواب قدسیه زیب النساء بیگم که بلباس تعزیت ملبس گردیده بود روانه شده بحضور رسید بعد رسیدن حضور اگرچه بسبب ماتم داری که از نواب زیب النساء بیگم بظهور آمده آداب مبارکباد بجا نیارن برخاطر پادشاه گرانمی نمود اما از راه وصعت خلق انماض کرده سالیانگی بیگم که مقرر بود مضاعف فرموده مخاطب پادشاه بیگم ساختند - و بعد تقدیم تعزیت و تهنیت که از طرفین بحسب ظاهر ظهور آمده همه خدمه محل محمد اعظم شاه را فراخور حال هریک بعد عطای خاعت ماتمی یومیده مقرر نموده حکم نمودند که همراه پادشاه بیگم بدار الخلافت روانه شوند - و امیر الامرا اسد خان را مخاطب بنظام الملک آصف الدوله فرموده وکیل مطلق که در زمان پادشاهان سلف گفته می شد و عزل و نصب وزیر و دیگر ارکان حاکمیت بقبضه اقتدار وکیل می بود نموده بعطای چهار قب و پنج اسب با ساز و طلا و یراق نقره و سربلج سرمع سرافرازی بخشیده بنواخن نوبت در حضور مافون ساختند - اگرچه بعضی مقربان حسد پیشه در خلوت خاطر نشان نمودند که امیر الامرا رفیق شفیق و شریک عمده مصلحت محمد اعظم شاه بود اما در جواب فرمودند که اگر دران آشوب پسران ما هم در دکن

میدبودند تقاضای مصلحت آن بود که رفاقت عمومی خود نمایند -

ذوالفقار خان را از اصل و اضافه هفت هزارى هفت هزار سوار

نموده مخاطب بصمصام الدوله امير الامرا بهادر نصرت جنگ

ساخته بخدمت مير بخشيدگري بدستور سابق بحال داشتند -

و ميرزا صدرالدين محمد خان صفوي را از اصل و اضافه پنج

هزارى پنج هزار سوار نموده مخاطب بحسام الدوله ميرزا شهناز

خان صفوي معزز ساخته تسليم بحالي خدمت تن بخشي

فرمودند - مختار خان ناظم معزول صوبه دار اكبر آباد را بحال نموده

مخاطب بخان عالم بهادر شاهي و مفتخر بخدمت خانساماني

ساخته فرمودند كه در صوبه اكبر آباد فائز مقرر نمايد و حكم

نمودند كه آنچه پادشاه زاده عظيم الشان از مال و اموال از ضبط

سركار در آورده باشد بعد عطاي خلعت و فيل باو مسترد سازد -

حاصل كلام همه اكابر و اصغر پادشاهي و والاشاهي بانعام اكبا

و اضافهاي نمايان سه چند و چهار چند از مراتب و عطاي جواهر

و فيل كمروا گشتند - اگرچه بعد فرمودن وزارت بخان خانان از راه

وسعت خلق و خاطر جوئي امير الامرا اسد خان و ذوالفقار خان

تقاضاي مصلحت دانستند كه اسد خان را بخدمت وكالت

مفتخر ساخته بحسب ظاهر برتبه وزارت امتياز بخشيدند اما آنچه

لازمه اختيار وكالت است نسبت باصف الدوله از طرف خان خانان

بظهور نيامد - و باز روزي كه آصف الدوله ديوان نمود خان خانان را لازم

گرديد كه بدستور ديگر امرا آمده مجرا نمايد و ايستاده كاغذ

بدستخط رساند اين معني نيز بر او فاگوار نمود - و از انكه آصف الدوله

نیز عیش و آرام طلب بود و از سفر دائمی عهد حضرت عالمگیر لذت زندگانی نمی برد قرار مصلحت بران یافت که در حضور نیابت وکالت پدر را مصمماً الدوله سرانجام دهد و آصف الدوله نواب پادشاه بیگم را با خود گرفته بدار الخلافت شاه جهان آباد رفته بلا هرج سفر دائمی بغراغ خاطر ایام پیرانه سالی را بسر برد لیکن سواي مهر آصف الدوله که در پیرانجات و اسفان مالی و ملکی بعد مهر وزارت می شد دیگر اصلاً دخل او در امور سلطنت نبود - حکم فرمودند که حضرت پادشاه عالمگیر را خلد مکان می نوشته باشند - و خان خانان خدمت وزارت را بسیار به نیکامی و نیک نفسی و بی طمع و استقلال سرانجام می داد و در اجرای کار خلق بمرتبه کشید که وقت نشستن دیوان سزاولان تعیین می نمود که کاغذاریاب حاجت و دستخطی روز دیگر نماند - و از جمله نیکامی و ثواب عظیم که حاصل نموده تخفیف کسالت خوراک دراب منصبداران است معمولی ازان می نگارد که در زمان عهد حضرت خلد مکان آخته بیگی و دیگر متصدیان بد فرجام برای خرج دراب چنان مقرر کرده بودند که منصبداری که برو خوراک دراب لازم می گردید باوجودیکه منصبداران مدتها از ثلث پایبانی که پادشاه خود دستخط یک انار و صد بیمار نموده بودند بدان شب محتاج بودند بعد سعی و تردد بسیار از جمله قلیلی جاگیر می یافتند هر چند جاگیر وزیران باشد و تمام مداخل جاگیر بنصف و ثلث خرج دراب رقانه نماید تا بخرچ قوت ایاموت اطفال و عیال او چه رسد وکیل او را مقید ساختند بجزر و خفت تمام از خرج دراب طلب و

باز خواست می نمودند و هر چند وکلا استغاثه این تعدی بخداست
پادشاه نمودند داروغه فیلخانه و آخته بیکی قسمی خاطر نشان
پادشاه می کردند که فریاد آن جماعه بجای نمی رسید و عالمی
ازین بدعت چنان بجان رسیده بودند که وکلا استعفاي وکالت
می نمودند در عهد شاه عالم پادشاه خان خانات چنان قرار داد
بعده که بمنصبداران جاگیر تنخواه دهند موافق خرچ دواب
دامها از جمله طلب ذول او وضع نموده تنمۀ تنخواه نمایند درینصورت
کسالت خرچ دواب از سر منصبداران و وکلا بالکل ماقط گردید
بلکه فی الحقیقت حکم معاف شدن خوراک دواب بهم رسانید •

چون در مزاج خان خانات تصوف غالب بود و از علم نیز
بهره داشت کتابی مسمی بالهامیه در علم سلوک و تصوف
تالیف نمود که باعتقاد متکلمین در بعضی مقدمات و فقرات
پا از جاده شرع بیرون گذاشته حکم فرمودند که در هر کجۀ روپیه
و اشرفی نظم نباشد عبارت نثر اسم شاه عالم بهادر شاه و نام بنده
نویسند و در خطبه امر نمودند که نام نامی شاه عالم بلفظ سید
میرین باشد - اگرچه از ابتدا از سلسلۀ صاحبقران بلکه از شروع
سلطنت غوریان اسم سیدات بنام هیچ یکی از پادشاهان سلف
هندوستان از روی تواریخ در خطبه و ذکر حسب و نسب ثابت
نشده مگر خضر خان که باوجود از اصل راسم جد و آبائی او قوم
افغان بلفظ ملک ظاهر میگردد بعده که بمسلطنت دهلی کامروا
گردید بدلیل روایت ضعیف چنانچه بگزارش آمده مورخان
عهد او اسم سیدات بر او اطلاق نمودند اما شاه عالم که بعد این

بخشد منزل و آنچه بزبان قلم جاری خواهد گردید بذکر خواهد در آمد
 به برهان و دلیلی که خود را ملقب بسید ساخته هر چند که دران نیز
 اختلاف قول مسموع گردیده اما مجملی از حاصل کلام بزبان خامه
 صدق بیان میدهد گویند سید شاه میر نام از اولاد حضرت خیرالانام
 غوث الاعظم سید عبد القادر حیلانی قدس سره در کوهها و ملک جد
 مادری خلعت منزل که از توابع اطراف کشمیر واقع شده آمده منزوی
 گردید و راجه آنجا اطلاع یافته بخدمت سید رسیده بمرور ایام
 عقیدت تمام بهم رسانده صبیغه خود را بخدمت سید شاه
 میر گذراند و آن سید ذو الاحترام آن دختر را بشرف اسلام و عقد
 از دواج خود در آورده از یک دختر و یک پسر تولد شد و راجه در
 تربیت و غم خواری آنها می کوشید بعد از آنکه آن سید از ان مکان
 بقصد طواف بیت الله سفر اختیار نمود و باز از ان سید اثری ظاهر
 نگردید راجه در تربیت اطفال آن سید کوشیده باهل اسلام پیوند
 نداده در عالم عاقبت اندیشی باخفای آن کمال احتیاط بکار برده
 در همان جبال پرورش میداد تا آنکه فردوس آشیانی صاحبقران
 ثانی از ان راجه دختر او را با باج و خراج خواست و راجه از اولاد
 همان سید دختری که بحسن صورت و سیرت و ذکا موصوف بود باتکف
 و پیشکش بطریق جهاز روانه ساخت و شاه جهان آنرا بتعیین
 معلم و انکه و مغالنههای آداب دان بهمه زبان آشنا ساخته در
 ساعت مسعود بعقد پادشاه زاده محمد اورنگ زیب در آورد که
 از بطن او شاه عالم بهادر شاه بعرضه وجود در آمد که مراد از نواب
 بانی بیگم باشد بانواع صفت و خوبی آراسته بود و سرای فردا پور

وسط سرحد خاندیش که در پای کتل واقع است و مدت در جاگیر
او بود و بانی جی پوره درخسته بنیاد ساخته و آباد کرده اوست
درین صورت از طرف مادر سیادت شاه عالم ثابت می گردد *

الحال کمیت خامه را بگزارش اصل مطلب معطوف می سازد
بعد فراغ جشن و زن قمری شروع سال شصت و هفت که
در سلخ ماه رجب سنه احد جلوس مطابق سنه هزار و صد و نوزده
هجری درموان مستقر الخلافت اکبر آباء بکمال زینت و فیض بخشی
انعقاد یافت بقصد تزیین و تادیب راجپوتیه سمت اودی پور
وجود پور رایت ظفر آیت برداشتند چنانچه مجمعی از تفصیل آن
بگزارش می آرد از نوشته اخبارنویسان صوبه اجمیر و پرگنات اطراف
جود پور بعرض رسید که راجه اجیت سنگه که پسر مجهول الذنب
راجه جهونیت گفته می شد در ابتدای نشو و نما باغواهی درگاداس
و دیگر کفار بد اساس بحکم الولد سرلابیه از آوان عهد حضرت
خلد مکان ماده فساد بوده و اداهای ناخوش از سر میزد درین ایام
بعد از واقعه ناگزیر پادشاه قدسی مرشد از سر نو طریقه نا فرمانی
و سرکشی در ایذا رساندن مسلمین از منع گارکشی و بانگ صلوة
و برانداختن بعضی مساجد که بعد شکستن بیتخانها در عهد
خلد مکان بنا گذاشته شده بود و تعمیر و احداث معبد خانهای
خود شروع نموده و به پشت گرمی و مدد نوج رانای اودی پور
و رفاقت راجه جیپسنگه که باهم نسبت دامادی دارند بمرتبه
سمت باد ناگامی گردیده بود که قبل از فتح و بعد از جلوس
از سعادت مالزمت محروم و بی نصیب ماند لهذا هفتم

شعبان سنه مذکور متوجه گوشمال آنجماعه بد سكال گويدند
براه آنبيرون چي سنگه مرحله پيمای آنطرف گشتند و ماندين
اجمير و چنور که مضرب خيام گرديد و ماه رمضان المبارک رسيد
حکم مقامات فرموده انواع هارون نور کوه نبرد بسر فوجي
پادشاه زاده محمد عظيم الشان و هراولی جمده الملک خان خانان
بهادر و مصمم الدوله و ديگر امرای عقيدت کيش برای تنبيه
و پايمال و غارت ساختن ملک و بلاد کفر آباد آن گروه بدکيش
تعيين نمودند بعده که از سم سقوران بهادران يکه تاز و کوه نوروی
دلوران جانباز خرابی بسيار بملک و مال و جان و عيال
آنها رسيد وزن و فرزند راجهوت و رعايای زياده از حساب باسيري
در آمدند و قصديجات و ديهايت آباد را سوختند و تاراج و غارت
نمودند مرداران صاحب فوج راجهوتان استقلال باخته با مال و
عيال و اطفال رو بجبالهای دشوار گذار پر از اشجار خار دار گذاشتند -
اجيت سنگه و ديگر راجهائي معاون اودانستند که سلامتی جان
و امان مال و عيال آنها در انقياد و اطاعت است بخان خانان
و خلف ارشد او خان زمان رجوع آورده باظهار عجز و امان جبين
قبول عبوديت بهزاران ندامت و هرانگندي پر زمين نياز
بودند و بتضرع و الحاح تمام پيغام دادند که خان زمان و قاضي
القضات قاضي خان بچود پرور آمده بتعمير مساجد و تخریب
بتخانها و اجرای احکام شرعی از بانگ و صلوة و کشتن گاو
و مقصوب نمودن ارباب عدالت و تعيين نمودن حکام جزیه پردازند
و قلم عفو بر جريده اعمال ما کشند و القصاص آنها در عالم خط

بخشي بدرجه قبول در آمد و ارباب عدالت از قاضی و مفتی و امام و موفن مساجد در جود پور و ديگر معمره های اطراف تعين شدند و اجيت سنگه و جيسنگه باتفاق درگا داس که سرمايه فساد اهل نفاق گفته می شد بحضور آمده باميد عفو تقصيرات جدين سا گردیدند و هر کدام بعطای خلعت و فيل و شمشير و پدم و ديگر عنايات معزز و مقتخر گشتند .

ذکر جشن سال دويم از جلوس ميمنت مانوس

بهادر شاه پادشاه غازی

هيجدهم ماه ذی الحجه که آغاز سال جلوس مقرر فرموده بودند بموجب حکم آئين بلدی و آرایش جشن آغاز سال دويم مطابق بيهت و یکم اسفندار ماه الهی بهزاران خرمنی و نشاط منعقد گردید آنچه از زر و گوهر خرمن خرمن و دامن دامن ببخشش در آمد و از عطای خلعت و جواهر و فيل و اضافهای نمایان عالمی کامیاب و حاجت روا گشتند و چندین هزار کس از صغیر و کبیر هر منف قوم از خوان کرم و احسان آن پادشاه باذل فخره نقد و انواع نعمت فراهم آورده بدین دعا گوین شدند .

• بیت •

پدر بجای پسر هرگز این کرم نکند

که دست جود تو با خاندان آدم کرد

خدای خوامت که بر عالمی ببخشاید

بفضل خویش ترا پادشاه عالم کرد

اگر خواهد که مفصل بر نگار زبان قلم از تحریر تفصیل آن قاصر است - درین اوان فرمودند که نامه محبت انزا و فرمان نصیحت

و تسلی آمیز بمحمد کام بخش مشتمل برین مضمون بر نگارند
که پدر بزرگوار حکومت صوبه پنجابور بآن ذرة التاج عطا فرموده
بودند ما حکم رانی هر دو صوبه پنجابور و حیدر آباد با کل توابع
و لواحق بآن برادر عالیقدر وا گذاشتیم بشرطیکه سکه و خطبه بدستور
فرمان روایان سابق دکن بنام نامی ما جاری نمایند و پیشکشی که
از زمان قدیم حکام آن هر دو صوبه واصل و عائد سرکار پادشاهی
مینمودند بآن نور الابصار ذوالاقتدار معاف فرمودیم باید که شکر این
رعایت و عنایت بحکم آیه کریمه فان شکرتم ازینکم بدل و زبان بجا آورده
طریقه سلوک و عدالت پروری و داد گستری موافق رویه جدو آبا
در باره رعایا و برابرا و ضعفا و کافه انام میدول دارند و تنبیه سرکشان
و اخراج ظالمان و راه زنان آن ضلع پیش نهاد همت خود دانند -
و برای بردن فرمان و حجابیت این کار حافظ احمد مفتی را که
مخاطب بمعتبر خان ساخته بودند مقرر نموده چند کلمه نصیحت
آمیز که باعث عدم ماده شورش و دوج فتنه و فساد و خونریزی
مسلمانان باشد باظهار کمال شفقت زبانی نیز ارشاد نموده مع
خلعت و جواهر و فیلهای کوه شکوه و اسپهای باک رفتار و
تحف و هدایای دیگر رخصت نموده تاکید فرمودند که بطریق
استعجال خود را برساند - و اخرا ذی الحجه رایت توجه طرف اجمیر
برانراشتند بعد ورود موکب ظفر اثر و زیارت حضرت خواجه
معین الدین قدس سره مبلغ کلی بخدمه درگاه رساندند *

الحال کلمه چند از سلوک محمد کام بخش می نگارد که هر چند
از طرف محمد کام بخش بگفته مدعیان در حق احسن خان عرف

میرمانگ اثر کم توجهی ظاهر می شد و باعث خفت احسن خان
میگردید اما در دل او سواي طریقه فدویت و خیر خواهی اصلا اراده
دیگر نبود تا آنکه متوجه تسخیر گولکنده و شهر حیدرآباد گردید بعده
که سه چهار منزلی حیدرآباد رسیدند احسن خان بنامه و پیغام
القیام آمیز رستم دل خان را که از خاندان با نام و نشان پادشاه رس
و از عهد خلد مکان صوبه دار حیدرآباد بود مستمال ساخته
بقلعه دار نیز رسل و رسائل سپردن قلعه گولکنده وعده و وعید بمیان
آورد اگرچه قلعه دار بعد از فرمان بهادر شاه تن بسپردن قلعه نداد اما
رستم دل خان فریفته استمال احسن خان که فرمان بدستخط
خاص محمد کام بخش بعهد و پیمان کلام الله نیز باو رسید گردیده
با چهار پنج هزار سوار مستعد استقبال نموده ملازمت کرد و باتفاق
احسن خان و اظهار خیر خواهی بذای مصلحت برین گذاشت که
فی الحال بگرفتن قلعه صرف اوقات نه نموده به بند و بست ملوک
و گرد آوری محصول اطراف از تعیین حکام و عمال باید پرداخت و راه
مداخل جاگیر و رسد غله بر قلعه دار مسدود باید ساخت - از آنکه تقرب
خان عرف حکیم محمد محسن که منصب وزارت باو فرموده بودند و سید
احمد نام که از پیش آوردهای احسن خان بود ثانیاً باتفاق خواجه
سرایان موافق تقاضای روزگار با احسن خان سوی مزاج بهم رسانند
و از برای برانداختن اعتبار احسن خان که تمام مدار کار و بار
سلطنت کام بخش باو تعلق گرفته بود و او از غرور نخوت مدد طالع که
نشه جوانی و تردد جانفشانی در کار آقا که اکثر در عالم همچشمی
ماده زوال دولت میگردد علاوه آن گردیده بود اصلاً باصلاح حسد مدعیان

نمی پرداخت و گاه گاه احسن خان و سیف خان که استاد تیراندازی محمد کام بخش بود و ارشدخان و ناصر خان و احمد خان با رستم دل خان همداستان و همدم گشته برای مشورت کار سرکار خلوت می نمودند و در رعایت و عیافت هم دیگر بتواضع تحف می‌گوشیدند تا آنکه تقرب خان و اهدا خان و دیگر مدعیان حسد پیشه اتفاق نموده در خلوت بانواع منصوبه و تدبیر بدی نسبت باحسن خان و همدمان او مدام خاطر نشان محمد کام بخش می نمودند *

چون از ابتدا اثر سودای وافر در مزاج محمد کام بخش راه یافته بود از رسیدن انسونهای بد خواهان باستماع حرفهای موحش نژده انگیز سودای او بمرتبه زیاده شد که تیشه ناکامی بروی خود زد مجمل از تفصیل آن بزبان قلم جاری می گردد - چون میان احسن خان و رستم دل خان برای جذب قلوب همدیگر رابطه خاص بمیان آمد و همدیگر را بضیافت میطلبیدند و سیف خان و احمد خان نیز بآنها همدم و هم بزم بودند تقرب خان و اهدا خان و میر احمد نام باهم همراز گشته از راه حسد که ویران کن خانمان کهن امت خاطر نشان محمد کام بخش بدینوجه نمودند که رستم دل خان و احسن خان و سیف خان و احمد خان باهم اتفاق نموده اراده دستگیر نمودن پادشاه دین پناه دارند و باهم اتفاق نموده اند که روز جمعه در مسجد جامع بدین جرأت اقدام نمایند اگر بعلاج دفع فساد زود نپردازند اثر اتفاق نفاق آمیز هر سه چهار بدخواه دولت درین زودی بعرضه ظهور خواهد آمد محمد کام بخش از شنیدن این کلمات بی آنکه بغور سخن

صاحب غرض و تحقیقات آن پردازد شب شفق بخط خود برستم
 دل خان بدین مضمون نوشت می خواهم بصلاح همدیگر جواب
 نامه بهادر شاه نویسم که آفتاب بر نیامده مع قلمدان خود را برساند
 رستم دل خان که غافل از نیرنگی روزگار بود موافق طلب محمد
 کام بخش خود را رساند بعد رسیدن او گفت از دحام از خون دور
 نموده در تسبیح خانه رفته با قلمدان خود بنشیند که من حاضر می
 خورده می آیم و برای شما آتش الوش میفرستم بعد فراغ چیزی خوردن
 باتفاق مسوده جواب بهادر شاه خواهم نمود رستم دل خان موافق
 ضابطه هر روز کمر و انموده خالی از وسواس به تسبیح خانه رفت
 همان زمان منصوبان محمد کام بخش بر سر او فراهم آمده مع پسران
 دستگیر نموده مفید ساختند - چون آگوش زد محمد کام بخش ساخته
 بودند که میان احسن خان و سیف خان و رستم دل خان آمد و
 رفت رقعہ و پیام است بعد جمعت و جوی قلمدان خطی
 از طرف سیف خان بدام رستم دل خان بدین مضمون برآمده آنچه
 از طریقه سلوک با همراهان صاحب مدار دین پناه استفسار نموده آید
 باید که اول در استمرا سلوک احسن خان که سرفوج و منیر بخش می
 و صاحب اختیار حضرت دین پناه است بکوشند بعد با احمد خان
 و دیگران رویه سلوک را مرعی دارند از مطالعه آن رقعہ بدخواهی
 نامبردها بظن غلطند او به ثبوت پیوست سه روز در قید داشته بعده
 فرمود که رستم دل خان را دست و پا بسته بر پای فیل سواری
 همان اجل رسیده برگشته طالع بستند اما هر چند خواست موافق
 حکم محمد کام بخش حضرت جانی از طرف آن فیل برستم دل خان

برسد فیل اقدام نه نمود بعده فیل دیگر آورده زیر پای فیل انداخته
 بدان عذاب گشته در شهر تشهیر داده زیر درختهایی باغ انبلی محل
 که متصل یکی از مکانهای ساخته سلاطین واقع شده مدفون ساختند -
 و بروایتی پیش از گرفتن آن مقتول مظلوم برای ضبط خانۀ آن سید
 مرحوم مردم تعیین نموده زن او که از خاندان با نام و نشان مختار
 خان بنی مختار بود به بند بست اطراف خانه پرداخته مستعد
 بزدن تیر و تفنگ گردید و چند نفر کشته و زخمی گردیدند بعده احسن
 خان رفته آن ماتم زده مجبور را فهمانده ازان دست و پا زن
 لاحاصل باز داشت و آن سیده مغمومۀ مستورۀ را به بحر متنی تمام
 مقید ساخته با میر حسن نام برادر رستم دل خان و یک پسر او
 آورده بحضور آنها حکم کشتن رستم دل خان نمود و خانۀ او را بضبط در
 آوردند بعد ازان سیف خان را مقید نموده رقعه او را دست آویز
 نمک حرامی و نکر فاسد او ساخته حکم دست پریدن او فرمود و
 سیف خان که استاد تیر اندازی محمد کام بخش بود هر چند
 بعجز و اظهار خیز خواهی خواست خاطر نشان نماید که مضمون
 رقعه دلالت بر هوا خواهی دین پناه می نماید فائده ندان بعده که
 دست او بریدند شروع بدشنام دادن نموده گفت این نشان کم اصلی
 از جانب مادر است که پیمان دستی که تعلیم تیر اندازی نموده ام
 بی تقصیر پریدن فرمودی و باز فرمود که زبان او نیز قطع نمایند - درین
 حالت مدخولۀ او را کشیده آورده نزدیک عمارت خاص جا داده بودند
 از ملاحظۀ احوال سیف خان زبان خود را بحلق کشیده جان داد و
 احمد خان افغان را فرمود که دست و پا بسته در از بخوابانیدند و اسبهای

دندان گیر بالای او دوانیدند تا مظلومانه جان داد - و سیف خان نیز از آن
 هردو زخم و بروایتی دست درویم او نیز بریدند و دیعت حیات نمود -
 ارشد خان را که نبیره ارشد خان دیوان دکن بود فرمودند که زبان
 او را نیز از بیخ بریدند اما از قطع زبان او چندان تفاوت در حرف
 زدن او بهم نرسیده بود - و دیگر مقتولان مظلوم را فرمودند که
 بالای خور بسته تشهیر داده بهمان رختهای بدن زیر همان انبلی
 محمل همراه رستم دل خان زیر خاک نمایند که باهم مصاحبت
 مفید ساختن من می نموده باشند - و بعضی جماعت داران عمده که
 با احسن خان اخلاص خاص داشتند و همدمان دیگر نزد احسن
 خان آمده ظاهر ساختند که بما خبر رسیده که فکر مفید نمودن
 و کشتن شما نیز دارد عیال و اطفال خود را بر اسبان راهوار سوار
 و بار نموده سوار شو ما سه چهار هزار سوار باتورنیک گشته دو سه
 شب در میان سرحد بهادر شاه میسرسانیم والا جان هم در معرض
 تلف بکمال بی ابروئی خواهد آمد بلکه اگر احسن خان علانیه
 طبل مخالفت نواخته راه فرار اختیار می نمود تمام سپاه جماعت داران
 عمده چنان باو گرویده بودند و حسن عقیدت باو داشتند که رفاهت
 نموده از سرحد محمد کام بخش بیرون می بردند اما احسن خان نظر
 بر حسن عقیدت و قدریت خود از خواب غفلت بپوش نیامد و
 گفته آنها ناشنیده انگاشته گفت حضرت دین پناه در حق من
 بیگناه که از خانه زادن عقیدت کیش موروثی اریم هرگز چنان گمان
 نخواهند برد و گفته دشمنان در باره من چنین اثر نخواهد بخشید
 تا آنکه احسن خان را نیز بحیله و تدبیر از خانه طلبیده فرمودند

که نزدیک تسبیح خانه متعبد دارند انگاه احسن خان بیهوشانه از خواب گران جسته بفکر تدبیر کار از دست رفته افتاد و بخانه پیغام نمود که زرینه و نقد آنچه توانند جائی بفرستند چنانچه وابستهایی احسن خان قبل از آنکه بضبط خانه پردازند آنچه زیور و اشرفی و هون توانستند در صندوق انداخته بخانه انغانی که از مدت آشنا و مروهون احسان و دست گرفته احسن خان بود فرستادند بعده بضبط در آردن خانه که چند روز گذشت و هر روز بر قید و شکنجه آن مجبور بلای قضا می افزود آن صندوق نیز بسبب جست و جوی مدعیان و دل باختن آن افغان بدست آمد و نزد محمد کام بخش آورده و نمودند از مشاهده خربطهایی هون و اشرفی گفت که این خربطها است که برای دستگیر ساختن من رستم دل خان بدو داده بود و آتش غضب او زیاده شعله ور گردید و هر روز بر آزار قهراری و سختی در شکنجه و انواع عذاب می افزود و بار آثار گنجری با نمک زیاد خوراک او مقرر نموده با طوق و زنجیر برهنه زیر باران و آفتاب میداشتنند و دوبار مسموم ساختند کار گر نیامد دو سه ماه بدین شکنجه بانواع گرفتار بود تا جان بجان آفرین سپرد - و دیگر در عالم غلبه سودا و سواس افعال سفاکی که از محمد کام بخش بدین تحقیق بظهور آمد این بود که بعد رسیدن ایلچی از نزد بهادر شاه بعضی از هواخواهان بدسرشت هرزه گو خاطر نشان او نمودند که معتبر خان ایلچی جمعی از سرهنگ پیدشان بیدباک را همراه خود بدین داعیه آورده که قابو یافته بقصد فاسد خود را بدین پناه رسانند از شنیدن این کلمات بیهوده بدین آنکه بغور و تحقیق آن پردازند

فرمود که اسم همراهان ایلچی نوشته بیاورند که یومیته نقد و خوراکي
برای هریک مقرر نمایم از شهرت این خبر بعضی از مردم
بی بضاعت آن شهر که از شعبده بازی روز کار خبر نداشتند
بوسیله حفظ قرآن و طالب علمی و استحقاق نزد ایلچی رابطه
آمد و رفت بهم رسانده بودند اسم خون هارا داخل همراهان ایلچی
نویسانیدند بعد فرمود که همه را موعود خبز خوردن نموده
ایک جا جمع نمایند و وقت شب که قریب هفتاد و پنج نفر
فراهم آمده بودند فرمودند که همه را دستها بسته ده ده کس را
با مشعل و تیغهای برهنه در هر محله و بازار بده زیر تیغ
بیدریغ آرند - ازان جمله دو جوان نوکنده بودند که والد آنها آمده
هرچند ولایت و فریاد نمودند که اینها از رفقای ایلچی نیستند
بجائی نرسید - و از ملا سعد الدین مفتی حیدر آباد که از قاضیان
متمدن صاحب تقوی بود برای کشتن مقتولان مظلوم که بذکر
درآمده فتوی خواست آن خدا پرست حق گو بی باکانه بی محابا
در جواب گفت که موافق شرع محمد محض از راه سوي ظن
و گفته مدعیان جرأت و اقدام بر خونریزی مسلمانان نمودن باعث
ندامت باز خواست روز جزاست و ازین خونریزی و ظلمي که
ازان مضمور باد ناکامی بظهور می آمد اکثر فضلا و شرفا ترک
ماندن حیدر آباد نموده با مال و عیال هرطرف که توانستند جان
بدر بردند تا آنکه از شهرت فرار اختیار نمودن مردم اطراف
شهر چوکی مقرر نموده ایلچی را بخفت تمام مقید ساخته
در جواب نامه لطف آمیز بهادر شاه پادشاه کلمات خصومت انگیز

بآیه کریمه کم من فذة قليلة غلبت نكته كثيره باذن الله نوشت
 بعد رسیدن جواب نامه با اخبار اطوار عداوت افزای دیگر که پیاپی
 بعرض شاه عالم بادشاه که بعد ازین خلک منزل نیز بزبان خامه جاری
 خواهد گردید رسید بکوچه‌های طولانی از ملاحظه رسیدن برشکال
 متوجه مهم محمد کام بخش گردیدند - و راجه جیسنگه و دیگر راجپوتیه
 که از عقب خود را با کبر آباد رسانده رفیق رکاب گشته بودند
 بعد که متصل حد دار الفتح اوجین رسیده مضرب خیام
 فرمودند نام بردها به بهانه شکار سوار شده آنچه قابل برداشتن بود
 با خود گرفته خیمه‌های کهنه را گذاشته بعضی را آتش داده راه وطن
 اختیار نمودند بعد عرض نظر بر تقاضای وقت ناشنیده انکاشته -
 غازی الدین خان بهادر نیز روز خدگ که در ایام واقعه ناگزیر خلک
 مکان صوبه داری برار داشت و بعد توجه محمد اعظم شاه طرف
 شمالی به برهانپور آمده استقامت ورزیده بود و ادرا صوبه دار احمد
 آباد ساخته بودند و از طرف عدم اطاعت در رفتن بر سر صوبه خود
 و اراده رفاقت محمد کام بخش برالسنه واقعه طلبان زبان زد
 گردیده بود از آنکه از جمله سرداران صاحب فوج و صاحب ترف و
 امرای عمده گفته می شد تزلزل تمام در لشکر شاه عالم افتاده
 بود درینولا بعرض رسید که بر سر تعلقه صوبه خود از برهانپور روانه
 گردید - محمد مراد خان که خالوی احسن خان معروف مدیر ملنگ
 میر بخشی محمد کام بخش می شد و در مهم حیدر آباد که خطاب
 خانی داشت از طرف خان مکان مدت بوسیله خدمت بخش دیگری
 و واقع نگاری در خدمت شاه عالم پادشاه حقوق نیکو خدمتی د

حسن عقیدت باثبات رسانده بود بوعدهای اطف آمیز امیدوار نتایج
گشته بود و مدت حجابیت حیدر آباد نیز داشت چنانچه بزبان
قلم داده درینوا از جمله منصوبان خلد مکان خدمت واقع نگاری
وسوانح نگاری کل صوبه احمد آباد ضمیمه فوجداری کودره و فهامره
در سرکار عمده صوبه مذکور باو مقرر بود اعتماد خان نام باوجود
داشتن قرابت با محمد مراد خان و مرهون احسان او بودن بوسیله
ذو الفقار خان بعرض رسانده بود که محمد مراد خان خالوی احسن
خان که در صوبه احمد آباد واقع نگاری و سوانح نگاری تمام صوبه
احمد آباد ضمیمه فوجداری آن ضلع که مالک سپاه خیز سرحدی
است باو مقرر است با احسن خان همشیره زاده خود که صاحب
اختیار فوج محمد کام بخش است رسل و رسائل دارد امیدوارم که
خدمات مذکوره بنام خانه زاد مقرر شود بعد عرض چون خطاب
سعادت خانی که سابق داشت از خاطر پادشاه و گشته بود
بی آنکه بغور حرف مدعی و فدویت محمد مراد خان پردازد
خدمت فوجداری از تغیر او باعث اعتماد خان مقرر نموده حکم فرمودند که
واقع نگاری و سوانح نگاری دیگر تعیین نمایند و محمد مراد خان را
طالب حضور بتعین گرز پرداز نمودند خان خانان برین ماجرا اطلاع
یافته بموجب التماس وکیل حقیقت فدویت و رسوخیت محمد
مراد خان و خلاف گوئی مدعی بعرض رساند و حکم بحالی
خدمات و موقوف داشتن طالب حضور حاصل نمود چون تا حاصل
شدن و رسیدن سند بحالی واقع نگار و سوانح نگار منصوب
کرده حضور رسیده بود محمد مراد خان باوجود رسیدن حکم

بحالی برای اظهار و اثبات حسن عقیدت خود و مذکور ساختن مدعی صلاح کار خود دران دانست که از تعلقه واقعه نگاری و - و انصاف نگاری دست کشیده بمنصوبان حضور را گذاشته بحالی فوجداری که بنام مدعی او مقور شده بود اکتفا کرده خواجه حمید خان دیوان احمد آباد را نائب گذاشته خود را بحضور رساند و قبل از عبور آب نریدا که هنوز خبر مغضوب و کشته شدن احسن خان فرسیده بود شرف اندوز ملازمت گردید هفتصدی چهار صد سوار منصب داشت بعنایت خلعت و خنجر مرصع مختصر ساخته از اصل و اضافه تسلیم هزار و پانصدی هزار سوار فرموده در عرض مکرر دو هزاری هزار و پانصد سوار نموده خلعت خدمت داغ تصحیحه حضور عنایت فرمودند - میر سلطان حسین برادر گلان احسن خان که همراه خالوی خود شرف اندوز ملازمت گشته بود از مراتب سه صدی پنجاه سوار بهایه هزاری دو صد سوار رسید و بخطاب طالع یار خان سرافرازی یافت و حکم فرمودند که با احسن خان تسای نامه لطف آمیز مشتمل بر رجوع آوردن بدین درگاه خطاب بخش عذر پذیر بر نگازند - اگر چه در زبان عوام و اکثر مردم عهد و غیر واقف خبر انتشار گرفت که بسبب بدست افتادن نوشتجات محمد مراد خان و طالع یار خان احسن خان را محمد کام بخش مغضوب ساخته بسبب است کشت اما غلط محض بود از یک ماه زیاده قبل از رسیدن خطوط مقید گشته بود بعده که خطها را هواخواهان او در ایام حبس بتدبیر و احتیاط تمام رساندند در آب باران شسته دور انداخت - ارنیل جمادی الاولی در سواد دارالسرور برهانپور مضرب خیام واقع

شد و همان شب باران بشدت تمام بارید و دریای تبائی که زیر قلعه برهانپور جاری است چنان طغیان نمود که عبور لشکریان پانزده بیست روز متعذر می نمود و رویه را پلنج توله کاه بفروخت رسید بعد مقام سه چهار روز طغیان آب بپایاب مبدل گردید - باوجود رسیدن موسم برشکال ایام فرصت را غنیمت دانسته از برهان پور کوچ نمود یک کوچ و یک مقام مقرر کرده از راه ملکپور و ناندیر طی مسامت نمودند تا آنکه اواخر شوال سنه احد جاوس نزد یک درسه سنزلی حیدر آباد رسیدند - باوجودیکه تمام نوج و لشکر محمد کام بخش از سفاکی و غلبه سودای او متفرق شده بود و زیاده از پانصد شش صد سوار باو نمانده بود که آنها نیز از بدسلوکی و ملاحظه خونریزی و گرسنگی که یکساله سپاه طالب داشتند همه نالان و رنجیده خاطر بودند و همراه شاه عالم پادشاه قریب هشتاد هزار سوار فراهم آمده بود بمرتبه تزلزل و تروم و رسواس شب خون در لشکر راه یافت که تمام لشکر پادشاه طناب در طناب خیمه زده از واهمه خوابی نمی نمودند و در همان ایام سیف خان عرف میر اسد الله که از خانه زادان روشناس حضرت خلد مکان بود و نشه جنون بمرتبه داشت پادشاه او را از لشکر اخراج نموده بکعبه الله روانه فرموده بودند بعد از مراجعت از کعبه الله به بحالی منصب سابق مع اضافه مفتخر گشته بمندمت میر بحری کل صوبجات هندوستان مامور گردیده بود درین ایام در شورش نشه جنون با ذوالفقار خان بهادر نصرت جنگ و آصف الدوله امیر الامرا برهم زده خفت کشیده از لشکر پادشاه فرار نموده خود را نزد راجه جی سنگه و راجه اجیت سنگه و دیگر

راچپوتان بازامونشان رسانده بوکالت و حجابیت محمد کام بخش بآنها
 دم موافقت زده عهد و قراری که بایست بمیان آورده قول و عهد
 رفاقت که در صورت رسیدن محمد کام بخش از راه برار در سرحد
 تعلقه آنها پنجاه هزار سوار راچپوت تا مراجعت بهادر شاه از دکن
 در رکاب او موجود شده بشاه جهان آباد بزره بر تخت نشاند و دست
 آویز بمهر آن جماعه که از بهادر شاه غبار خاطر داشتند حاصل کرده
 بدل گرمی این منصوبه که فی الواقع ماده نساك عظیم بود بامید
 اظهار حسن خدمت و فدویت از راه گوندوانه و برار و چانده خود
 را بحیدر آباد رسانده بمحمد کام بخش بازاده ملازمت پیغام حسن
 تردد و تدبیر خود و تکلیف بالا بالا بردن محمد کام بخش و رساندن
 میان راچپوتان و هفده سیجده هزار سوار تا نر بدا باستقبال آمده
 تا خبر رسیدن به بهادر شاه و بدان فوج سنگین مراجعت نمودن
 خود را باتفاق راچپوتیه بدار السلطنت رسانده سکه و خدایه جاری
 نموده و بجذب قلوب دیگر امرای غائب و حاضر پرداخته مقابل
 بهادر شاه بر آید نمود کام بخش که مغلوب هراس و سودا و رسواس
 آمیز گشته بود آمدن و اظهار پیغام سیف الله خان را محض تمهید
 و ساختگی با پادشاه دانسته اصلا بحرف او گوش نداده متوجه
 احوال او نشد و بار ملازمت نداده در جواب پیغام گفت در اینجا
 سوامی زبان بردن و باقسام سید است کشتن شجر حسن تردد و
 عقیدت تو ثمر دیگر بار نمی آرد بعد مضایقه و ابرام تمام که آخر
 بار ملازمت نداشتن یومیه برای قوت لایموت او مقرر نمود - با این همه
 غلبه سودا و بی بضاعتی که لشکر و خزانه اصلا نزد محمد کام بخش

نمانده بود چون از زبان فقرای صاحب حال و منجمان بی کمال گرفتار بصد ملال بصدق مقال آنها فال میگرفت و شهرت فتح محمد کام بخش در لشکر پیشکیده بود استقامت ورزیدن آن شیر پیشه تهوری باجمعیت قلیل که بسحر و جادو نیز نسبت میدادند و از دیگر تمهیدات جرأت دو سه گروهی از حیدر آباد یا جمعیت قلیل که عمده آنها قریب خان عرف حکیم محمد حسن و عبدالرزاق خان لاری عرف محمد معصوم و محمد کریم برادر او و دو سه رفیق تهور پیشه دیگر که قرک رفاعت ناموده بودند و چند چینه و کوههای جانباز که جمله فوج او زیاده از سه صد چهار صد سوار با او نمانده بود انتظار فوج دریا موج بهادر شاه سی کشید تا آنکه دهم ذی القعدة سنة احد که بغاصلة سه کروه مضرب خیم گزیده بود پادشاه زاده رفیع الشان و جهان شاه را مقرر نمودند که بهراولی هر دو پادشاه زاده خان خاتون بادیگر امرای صاحب فوج که قریب ده دوازده هزار سوار و پانزده شانزده امیر کارزار دیده و نیل سوار رزم آزما که از عمدهای سر فوج داود خان و نیما (ن) سیندهیا مرهته و رستم خان و دیگر امرای کارزار دیده بسترابی پادشاه زاده جهان شاه سوای فوج پادشاه زاده رفیع الشان طرف یهین و بهمین دستور ذوالفقار خان بهادر با چهارده پانزده هزار سوار جانب یسار مقرر نموده مرخص کرده فرمودند که تا مقدور در جنگ سبق و تیز جلویی ندموده بطریق قراولی اطراف محمد کام بخش فرو گرفته نگذارند که

کشته شود و خونریزی مسلمانان به میان آید بعده که پنج شش گهری روز برآمد خان خانان و ذوالفقار خان برفاقت پادشاه زاده رفیع الشان سوار شده بتفاوت گواه رس مقابل محمد کام بخش رسیدند چون در رسیدن پادشاه زاده جهان شاه توقف شد طرف دست راست پادشاه زاده رفیع الشان بفاصله نیم کوه از خان خانان و طرف دست چپ ذوالفقار خان بفاصله یک بان پرتاب استاده انتظار حکم یورش می کشیدند - از آنکه بسبقت جنگ ماضون نبودند هر دو سردار و همه فیل سواران تا قریب دو بهر روز استاده مانده جرأت بر پیش قدمی در جنگ ننموده دمیدم برای خواستن اذن در خدمت پادشاه پیغام می فرستادند بعد از آنکه پادشاه در خواب معتاد راحتند جواب نمی رسید یا باوجود بیداری عهده تساهل می نمودند و جواب حاصل نمی گردید ذوالفقار خان که با محمد کام بخش عناد قدیم داشت هرساعت بخان خانان پیغام مخفی یورش می نمود و محمد کام بخش با فوج قلیل استقلال ورزیده انتظار یورش خصم با دل پر از بیم و رجا می کشید آخر ذوالفقار خان انتظار حکم پادشاه و رفاقت خان خانان نکشیده طبل جنگ نواخته یورش نمود و خان خانان نیز ناچار گشته از طرف یمین با چهارده پانزده هزار سوار حرکت نمود و هر دو فوج چون بالای موج بر سر محمد کام بخش تاخت آوردند بعده که ابتدا ذوالفقار خان و داود خان و نیبا سیندهیا که چهار پنج هزار مرهه با او بودند مقابل آن گرفتار دام اجل رسیدند - چون محمد کام بخش سوای بان بسیار و چهار صد پانصد سوار مصالح جنگ نداشت فرمود که بانها را آتش

دهند همینکه ذوالفقار خان و خان خانان خود را بر توپخانه آتشبار
 زده مقابل محمد کام بخش بدفارت پله تیر رسیدند و در سه رفیق
 جان نثار محمد کام بخش کشته و زخمی گردیدند محمد کام بخش
 رستمانه پای قائم نموده دسنت بقبضه کمان آورده باوجود رسیدن
 سه چهار زخم چنان داد تهوری داده مقابل بیست و سی هزار
 سوار حمله آور گردید که تزلزل تمام در فوج بهادر شاه افتاد و نزدیک
 بود که فوج داون خان و دیگر سرداران عمده رو بهزیمت آرند و
 ترکش خالی نموده بسیاری را از پا در آورد و زخمی ساخت تا آنکه
 از بسیاری زخم و رفتن خون زیاد ضعف بر و غالب آمد چهار
 طرف فیل او درآمده دستگیر ساختند و پسر خرد را که بالای فیل
 با خود رفیق ساخته بود او نیز بعد برداشتن چهار پنج زخم کاری
 همراه پدر اسیر سر پنجه بلا گردید. و محی السنه پسر کلان دران
 معرکه جانستمان دسنت و پای بهادرانه میزد تا آنکه نیلبان او
 بار دیفی که رفیق او بود از زخمهای پیاپی افتادند و خود شاهزاده که
 فیلبانی می نمود بعد رسیدن زخم گولی و تیرهای پیاپی بیهوش
 گشته در حوضه فیل افتاد و فیل هر طرف در فوج می گردید
 از آنکه همه سرداران متوجه دستگیر ساختن محمد کام بخش بودند
 هیچ احدی بقیل محی السنه نمی پرداخت و تاراجیان بالای
 فیل برآمده آنچه یافتند غارت نموده ریسمانهای ابریشمی حوضه و سقر لاط
 هرچه توانستند بریده گرفته فیل را رها کردند و فیل از لشکر
 برآمده راه صحرای گرفت مرهقههای لشکر که برای جست و جوی
 غارت اطراف لشکر بودند بحکم ذوالفقار خان از عقب تاخته فیل

را گرفته آوردند *

القصة شاد يانۀ فتح بنوازش در آمد و بر سر دستگیر ساختن آن
امير پنجه قضا ميان هر دو امير کار بگفتگو انجاميد - چون پادشاه
زاده زريع الشان که سر فوج لشکر طرف خان خانان باو تعلق داشت
و سرداران هر دو فوج باهم نزاع کنان فیل محمد کام بخش را نزد
پادشاه زاده آوردند پادشاه زاده نظر بر رفع فساد محمد کام بخش
را حوالۀ ذوالفقار خان نمود و از طرف مردم پادشاهی سوای
جلال الدین خان نام از همراهان خان خانان که باو گولۀ زنبورک
رسيد بديگر هيج يک از مردم نامی پادشاهی آفت جاني
نرسيد - و مسوون اوراق که دران حراکۀ حاضر بود بعد فراغ جنگ
مقتولان همراه محمد کام بخش را که همه نزدیک فیل آن برگشته
بخت محروم از تخت بکار آمده بودند بشمار در آورد شصت و دو
نفر بتعداد درآمدند - و در همان حالت که تاراجيان دست بغازت
دراز نموده بودند در گنج باروت و بان آتش افتاد قريب بيست
و چهار نفر سوختند - بعد از آنکه محمد کام بخش را با هر دو پسر که همه
را زخمهای کاری رسیده بود نزد خادم منزل آورده نزدیک خیمه محل
فرک آوردند از حضور جراحان فرنگ و یونانی برای علاج زخمهای
آنها تعين فرمودند محمد کام بخش بعلاج مانع آمد و شوربای که
برای غذای او فرستادند نخورد وقت شب پادشاه خود بدیدن
و عیادت برادر رفت بعد از آن که نزدیک او رفته نشست
اول ردائي که بر دوش خود داشت بالای آن مغموم مایوس از
تخت و بخت انداخت و باظهار کمال شفقت شروع باحوال

پرمی نموده از روی رقت فرمودند که ما نمی خواستیم که شما را بدین حال به بینیم او در جواب گفت من هم نمی خواستم بشهرت بیجوهری و بیغیرتی ارلاد تیمور دستگیر گردن و شاه عالم بسماحت و ابرام تمام دو سه چمچ شویبا خورانده با دیدن پرنم بر خاست بعد انقضای سه چهار بهر محمد کام بخش و یک پسر با سم فیروز مند و دیعت حیات نموده جان را بخداوند جان آفرین سپردند *

* بدیت *

نوعروسی است جهان از ره صورت لیکن

هرکه پیوست بدو جان خودش کابین داد

لاش هر دو را بروضه همایون پادشاه روانه شاه جهان آباد نمودند و سه روز مراسم تعزیت بجا آورده نواختن نوبت موقوف نمودند و بر القاب خان خازان معظم خان افزوده خان زمان پسر کلان خان خانان را مخاطب بمهابت خان بهادر شاهی ساختند و نیب سایندها که از جمله ناسرداران مشهور غنیم و عمدت و سرفوچهای مقامان لعین دکن گفته می شد و از تاخت و تاراج او خرابی زیاد تا صوبه مالوا رسیده بود درین اوان بدستگیری و تجویز ذو الفقار خان روی انابت بامید بنگگی بدرگاه پادشاه خطا بخش عذر پذیر آورده شریک تردد جنگ محمد کام بخش گردیده وسیله شفاعت خود ساخته مع پسران و اقوام شرف ملازمت حاصل نمود خود او را تسلیم هفت هزار پنج هزار سوار و عطای دولک و بده نقد و خلعت و فیل و نقاره و دهوپ مرصع و جیفه فرموده پسران و نبیرهای او را بهر کدام منصب پنجهزاری و

چهار هزاری که جمله چهل هزار بیست و پنج هزار سوار بقلم آمد عطا فرمودند و بموجب درخواست او و التماس بخشی الممالک قبل از آنکه اسناد منصب تیار شود بلکه پیش از آنکه بعرض مکرر بعد حکم فرمودند که برگزینان جید سیر حاصل سرکار نیر و دیگر محاللات آباد صوبه خجسته بنیان از تغیر قریب هزار منصبدار کم منصب و پیش منصب در جاگیر او تفخواه نمایند - بنام کرخانه قدرت الهی را که بعد از لادم شدن آن کافر هندی که از تاخت و تاراج ملک باز باعث خلل رزق عالمی از شرفا و سادات و صاحبی هر قوم گردید راست گفته اند پر عقاب را که زیاده از همه طائران تیز چنگل و بال جان طیور میگردد بعد مردن او که پرتیر می سازند باز باعث هلاک چندین جاندار می شود *

وکیل راجه ساهو بوسیله نور الفقار خان بهادر نصرت جنگ که بخد مت صوبه داری کل دکن ضمیمه میر بخشی گری مغوض گشته بود برای حصول فرمان سردیسهمی جوته شش صوبه بشرط آباد ساختن ملک ویران بنام راجه ساهو بعرض رساند - از آنکه جمله المملک معظم خان خانانان صوبه برهانپور و نصف صوبه برار را که به برار پایان گهاٹ در دفاتر و زبانها موسوم است موافق سر رشته قدیم فاروقی و محمد اکبر پادشاه از شش صوبه دکن برآوردده داخل صوبهای توابع شاه جهان آباد که اصل هفت رستان زبان زن مردم عام است ساخته می خواست که اختیار امور ملکی و مالی و عزل و نصب حکام بنام مهابت خان پسر کلان خود مقرر نماید بر هر این میان نور الفقار خان و معظم خان سوی مزاج بر سر زبانها شهرت یافت

و بخشي الملک نهي خواست که در کل مقدمات ملکي و مالي
 دکن ديگري دخيل و صاحب اقتدار گردد - و تارا باثي زوجه رام راجا
 که زن عموی راجه ساهو ميشد از دو پسر خرد سال رام راجا مانده
 بود و در عهد حضرت خلد مکان بعد لشکر کشي و سرکشي که تاده
 سال نمود رجوع آورده التماس صلح بقبول و عطای نه روپيه سرمد
 سرديسمکهي می نمود - چنانچه بر محل بشرح و بسط بگزارش
 آمده که حضرت خلد مکان بسبب بعض شرطها قبول نمودند چون
 درينولا بوساطت جملة الملک معروض داشت که بعطای فرمان
 نه روپيه سرديسمکهي که پای چوتنه درميان نباشد بنام پسر
 خود که دفع مفسدان ديگر بنديست ملک نمايد درخواست نمود
 از آنکه مصام الدوله ذوالفقار خان بهادر طرف راجه ساهو داشت
 درين ماده گفت و گوی اختلاف اراده هر دو مربي بميان آمد
 آخر پادشاه از وسعت خلق که در دل خود مقرر فرموده بودند که
 التماس هيچ احدي را از ادني و اعلى رننمايم چنانچه مدعی
 و مدعی عليه که برضد مدعی همديگر بعرض اقدس ميرسانند
 بتفاوت صبح و شام التماس هر دو در وجه قبول می افتاد و حکم
 ناطق عطا مي فرمودند در مقدمه سرديسمکهي نيز موافق درخواست
 جملة الملک و مير بخشي حکم عطای فرمان نمودند که آخر
 بسبب پرخاش همديگر مقدمه سرديسمکهي بنام هر دو ملتوي ماند *

ديگر از ابتدای عهد تيموريه مقرر بود که یک خطاب بدوکس
 عطا نهي فرمودند البته تفاوت یک دو حرف می نمودند درين
 عهد مقدر خان باپی متعینه احمد آباد که از عهد خلد مکان بدین

خطاب موروثی مقتخر بود بدیگری یکی از بندهای قدیم رکاب عطا
فرمودند صفدر خان باپی درباب بحالی خطاب و بی تقصیری خود
عرضی نمود بر عرضی او دستخط نمودند که بحال بحال گو دیگری
هم داشته باشد ازان روز قبض آن که یک خطاب بنام دو سه کس
باشد از میان برخاست و بهمین دستور اعتبار منصب و نوبت و
نقاره و فیل و جیغه و سرپیچ نظر بر پایه و مراتب نماید - چون درین
ایام اخلاص خان جدید الاسلام که بحلیه فضیلت و دیانت آراسته
بود و در متصدیگری سختی و دقت حسابی نمودن شهرت تمام داشت
بخدمت عرض مکرر معزز گردید و نظر بر همت و عدم غرور پادشاه
دریا دل در عطای منصب و اضافه بدین ملاحظه مراتب که چون آب
سیل رایگان گشته بود متکمل اجرای عرض مکرر آن نگشته بخدمت
جملة الملک اتماس نمود که موافق همت پادشاه اقلیم بخش
بادولت سلطنت هفت اقلیم ونا نمودن خیال محال و دور از عقل
است و تمام عالم پیش طلب پس درین صورت شجر فیض بخشی
پادشاه عالم نواز برای همه منصبداران و خاندانان بازام و نشان ثمر
بیچاکری بار خواهد آورد و دولت قلمرو هندوستان بعشر عشیر این
همت پادشاه ونا نخواهد نمود صلاح دولت و تقاضای مصلحت آنست
که درین ماده تدبیر و بندوبستی بکار رود که سد راه آب سیل و سر بسر
شدن مداخل پروصمت هندوستان برای بخشش پادشاه کم و بیش
تواند گردید اگرچه این کلمات بقول جمهور صاحب غرض بحسب
ظاهر نزد کافه انام به بخل و حسد و شرارت اخلاص خان اشتباه یافته
بود فی الواقع مانع خیر و بانی خلل رزق خالق الله گردیدن بدترین

صفت مذموم است اما نزد بعضی نکته سنجان منصف پیشه سخن راست تلخی آمیز بود اخلاص خان می خواست که هرگاه یاد داشت منصب نزد وزیر برای دستخط عرض مکرر رساندن بیاید بعد تحقیق و غور اصل و فصل و پایه و مراتب صاحب منصب دستخط نماید خان خاندان بد قاصی این وقت و بند ساختن اسناد رزق خلق برخود نه پسندید و باخلاص خان تکلیف تحقیقات آن نمود اخلاص خان نیز از ملاحظه ملامت و طعنه زبانها ترن بقبول آن گرفت و گیر نداده خواست استعفاى خدمت نماید آخر کار قرار بران یافت که برین خدمت فواحداث سرا پا ملامت مستعد خان عرف محکم ساقی را که از جمله مستعدان راست و درست و نیک رو گفته می شد و از صورت و سیرت او ماده سرانجام اجرای این کار هویدا بود مقرر ساختند و چندان نسق نمودند که هرگاه یاد داشت منصب از دستخط عرض مکرر رسانیده فارغ شده برای عرض مکرر بیاید و بمستعد خان رجوع نماید او بدین تحقیق پردازد که صاحب منصب نو ملازم قابلیت بندگی پادشاه دارد یا نه و بچه سبب و وسیله منصب و اضافه یافته و زیاده از پایه و مراتب و قبل از ایام میعاد مقرری اضافه نیافته باشد همچنان در تحقیق یومیه وجه معاش کوشد و بعد تجسس و تفحص این امور که بسیار دیر می کشید نشان لفظ صحیح مستعد خان بر یاد داشت منصب و اضافه و یومیه وجه معاش میشد. و اکثر پیشتری یاد داشت بمعین سزاواران شدید مهر پرور و امة الحبیب هردو محل پادشاه و دیگر مقریان حضور بدون کاوش تحقیق بدستخط مستعد خان بانجام می رسید

امبار تفاوت تمام در اجرای کار خلاف ضابطه می رسید دستخط پادشاه را اعتبار نماند نیز بمتصدیان می فرمودند که ما را بجز قبول اعتبار نماند مطالب خلق چاره نیست و مقلد دستخط باهم بهمرسیده شما در آنچه بهتر میدانید بعمل آرید گویند که اکثر این شعر میوزا صائب ورد زبان داشت *

هر که اینجا دست رد بر سینه سائل زند

حاجب جنت گذارد چوب پیشش روز بار

هر چند در سخاوت و همت و وسعت خلق و عیب پوشی خلق و خطا بخشی چنین پادشاه در زمان ماضی از روی تواریح خصص در تیموریه کمتر بنظر آمده اما از آنکه بی عیب ذات پاک حق واقع شده در کار و بار سلطنت و خبر گرفتن ملک و بندوبست امور لایبی چنان مستغنی و بیخبر واقع شده بود که صاحب طبعان شوخ طبع تاریخ جالوس او را (شه بی خبر) یافته اند - و شبها اکثر به بیداری بسر برده تا دو پهر روز در آرام و خواب می گذرانند باین سبب در سفر روز کوچ تصدیع زیاد بر خلق الله می گذشت و اکثر مردم غربا در شبهاے تاریک بسبب تفرقه لشکر و نگاه مثل خیمه های خود نیافته پیش دربار معلی در نقارخانه و کچه ریها و بازارها شب بسر می بردند *

و قاضی سرکار ورنکل و دیگر جمعی از اعیان و شرفای سرکار مذکور از ظلم و تعدی پادشاه نام مفسد روزانه مشعلها روشن کرده مستغنی شدند چنانچه ذکر طغیان ورزیدن او مجملی باحاطه بیان می آرد که در عهد خلل مکان که رستم دل خان پسر جان سپار خان صوبه دار

حیدر آباد شده بود پاپرای بد اصل که اصل او از قوم سیندهی
 فروشان بی اعتبار بود خواهری داشت بیره صاحب مایه بدیدن او
 رفته چهار پنجم روز در خانه او مانده مالیت نقد و جنس او را بنظر
 آورده چند پیاده با خود رفیق ساخته خواهر خود را گرفته بانواع
 سیاست و ظلم تمام اعضای او را سوخته آنچه از نقد و زیور داشت
 متصرف شده پیاده بسیار نگاه داشته بالای پارچه کوهی رفته ملجا و
 پناه خود ساخته شروع برهزنی و دست اندازی بر مسافری و رعایای
 اطراف نموده تا آنکه سرانجام بغی ورزیدن و جمعیت زیاد بموسسات
 فوجداران و زمینداران نواح اطلاع یافته در فکر دستگیر نمودن او
 افتادند پاپرا خبر یافته از آنجا فرار نموده خود را نزد ونکت راوکه
 زمیندار عمده برگنده کولاس سرکار ایلیکندل بود رسانده بجماعه داری
 نوکر شده بعد از چند روز باتفاق چنانچه نام جماعه دار دیگر آن
 زمیندار هم مصلحت گشته با خود رفیق ساخته باز شروع بدست
 اندازی متددین آن ضلع نمود ونکت راو اطلاع یافته بعد اثبات
 دزدی هر دو را گرفته مقید ساخته بشکنجه سیاست تمام نگاه داشته
 بود بعد یک دو ماه پسر ونکت راو بیماری شدید بمرسانید زن
 ونکت راو بقصد شفای پسر خود باعث خلاصی همه محبوسان
 گردید پاپرا نیز از قید خلاص گشته در موضع شاه پور عمده برگنده
 نرکنده سرکار بهونگیر که جایی قلاب واقع شده آمده با سروا نام
 که او نیز از مفسد پیشگان مشهور تازه بعرصه آمده بود رفیق
 و انباز و دمساز گشته جمعیت زیاد فراهم آورده بالای پارچه
 زمین سنگ لاج بنای احاطه خام بدستور گدھی در شاه پور گذاشته

ملجای خود ساخته علانیه بتاخت و تاراج نمودن اطراف
پرداخت و فساد او بجائی رسید که هر جا از زن مقبول و مال
هنود و مسلمین می شنید بتعدی کشیده آورده متصرف می گردید
تا آنکه جمعی از بیوپاریان و شرفای هر قوم بحضور رفته استغاثه
نمودند و حکم تنبیه آن بزام رستم دل خان آوزند و بعد
رسیدن حکم رستم دل خان فوجدار برگنه کلپاک که هفت هشت
کروه از شاه پور واقع شده بزام قاسم خان افغان که از شجاعان صاحب
تدبیر مشهور بود مقرر کرده جمعیت شایسته با او داده برای
دستگیر ساختن پاپرا تاکید نموده بعده که قاسم خان به کلپاک رسید
به بندوبست برگنه و تنبیه مفسدان نواح پرداخته جمعیت
فراهم آورده همیشه در فکر و تدبیر و استیصال پاپرا بود و پاپرا
نیز گاه گاه شوخی زبان مقابل او می نمود تا آنکه آن ملعون روزی
بر یکی از مواضع برگنه کلپاک تاخت آورد قاسم خان خبر یافته خود را
برای تنبیه او رساند و میان پاپرا و قاسم خان جنگ واقعی رو داد
بعده که جمع کثیر از مردم پاپرا کشته گردیدند فرار نموده خود را
بر بالای پارچه کوه قلب رسانید قاسم خان تنها دست از تعاقب او بر
نداشته قدم بقدم پاپرا از عقب روان گردید درین حالت گویا از
دست همراهان پاپرا بر پیشانی او رسید و از درجه شهادت کامیاب
گردید و باقی فوج هزیمت یافته دست خوش غارتیان آن کافر
مفسد گشت از شنیدن این خبر رستم دل خان باز مکرر فوج
بسر دای یکی از شجاعان کار طلب برای تنبیه او مقرر نمود فائده
مترتب نگردید آخر خود بقصد تنبیه آن شقی برآمده بشاه پور

رسیده محاصره نمود و پاپرا و سروا تا دو ماه محصور گردیدند جنگ می نمودند آخر راه مرار اختیار نمودند - رستم دل خان گدھی را مرسمار نموده مراجعت نمود پاپرا و سروا بعد مراجعت رستم دل خان باز آمده گدھی خام شاه پور را از سنگ و چونه پخته ساخته توپ و دیگر مصالح جنگ فراهم آورده

دارختی که اکبر گرفته است پای * به نیروی مردی برآید و جای اگر همچنان روزگاری هلی * بگردنش از بیخ بر نکسلی بهمان شیوه که داشتند پرداختند - از آنکه درین مابین رستم دل خان او را گدھی پخته ساختن داده بود و ندانست در اسفند شهرت یافت که رستم دل خان برای گرمی بازار خود فزود پادشاه و گرفتن افسانه مهم مفسدان را دست آویز ساخته برای تنبیه و استیصال آن کافران بواقع نمی دهد - بهر حال مقدمه خصم او بطول کشید و کار بجائی رسانید که تا پانزده بیست گروه شاه پور هیچ احدی شب خواب بآرام نمی نمود - درین ضمن میان سروا و پر دل خان نام جماعه دار او گفتگوی نزاع آمیز بجائی کشید که هر دو میان هم بدعوی فن سپاه گری جنگ یکدیگی که در دکن ضابطه است نمودند و پر دل خان بعد رساندن زخم کاری بر پای سروا خود هم کشته گردید و بعد چند روز سروا نیز بهمان زخم بجهنم و اصل گردید - و پاپرا بعد کشته شدن سروا استقلال زیاده بهم رسانده روز بروز بگرد آوری فوج و ذخیره و تسخیر قلعات اطراف می کوشید و در فکر فراهم آوردن مصالح قلعه گیری بمرتبه افغان که رستم دل خان مکرر بر او سواری نموده دوسه ماه بمحاصره شاه پور

پرداخت آخرگاری نساخته و بدار و مدار بازار ساخته مبلغی گرفته
 مراجعت نمود - بعد ازان آن کافر شدید العداوت بفکر گرفتن قلعه
 ورنکل که از شاه پور بمسافت شانزده هفته کروه واقع است و تاخت
 آن قصبه مذکور که تجار مایه دار بسیار و با اقمشه لکوک و قالینهای
 بیش بها کار همانجا داشت افتاده شب دهم ماه محرم (۱۱۲۰) که
 مسلمان و هندو در اشتغال و سرانجام شهر گشت تابوتها مشغول بودند
 با دوسه هزار پیکه و چهارصد پانصد سوار خود را بقلمه ورنکل رسانده
 جمعی را بر سر راهها نشاند و چنان رفت و بستان نمود که اصلا بمردم
 قصبه خبر نرسید و آخر شب بر قصبه ریخته از یک طرف پیاده
 بمدن کمند و زمینهای رسا بالایی قلعه که چندان استحکام برج و باره هم
 نداشت برآمدند و باقی مردم بتاراج و غارت قصبه پرداختند
 سوائی مال وافر که لکها از نقد و جنس بدست آوردند و قالینهای
 بیش بهای سنگین را بریده دست بدست بردند ناموس و عیال
 بسیار مردم شرفا قریب پانزده دوازده هزار مرد و زن و اطفال بدست
 آن کافر مردود افتاد ازان جمله زن قاضی محمد سعید نام را با صبیغه
 هشت نه ساله گرفته داخل اسارین درآورد و دوسه روز بخاطر جمعی
 مانده تمام خانهای آن قصبه را چنان رفت و روب نمودند که همه
 مردم را خاک نشین ساختند و زن قاضی را علی الرغمی که با
 مسلمانان داشت بمصرف خود آورده دختر قاضی را داخل
 رقاصان برای تعلیم دادن سپرد و قاضی را چند روز نگاهداشته هرچند
 قاضی برای خلاصی ناموس خود بالاحاج وزاری کشید فائده نداد
 قاضی را مرخص ساخت - کار استقلال و سرانجام سواری او بجائی

رسیده بود که هفتصد بندوق خاصه تیار کرده باخود داشت که در هر
بندوق درخزانه تعبیه کرده بودند که بعد از خلاص شدن یک خزانة هرگاه
خواهند خزانة دویم را آتش دهند و همه خاصه برداران را گرد پالکی
و اسپ مواری خود نگاه می داشت - روزی جمعی از بنجارهای
نامی را قول داده نزد خود در قلعه طلبیده مقید ساخته ده دوازده
هزار گار غله را با مال و جنسی که داشتند تاراج نموده برای
تخیر قلعه متصرف گردید و گارها را برای قلعه رانی جا بجا
فرستاد که برای او زراعت و سبزی نمایند - بعده بفکر تسخیر قلعه
بهنگیر که از قلعه های مستحکم مشهور و بمسانت شانزده کروزه از
احیدر آباد واقع است و از شاه پور نیز مسامت شانزده کروزه
عربی دارد شب دوازدهم ربیع الاول که اکثر شرفایی مسلمین قبائل
خود را برای فاتحه طعام حضرت رسالت پناه از دور و نزدیک
طلبیده بودند آن بدبخت ملعون صبح ناشده خود را بجای قلعه
رسانده کار بجائی رساند که نزدیک بود از گذاشتن زینهای طولانی
و مدد کمذهای رساتر از طول امل داخل قلعه شود درین ضمن
از افتادن سنگی که بران کمند بسته بودند و بالایی چپهر مردم
چوکی قلعه بصدای مهیب افتاد و مردم چوکی را خبردار و
سراسیمه ساخت و دوسه صدای بندق از طرف آن ملعون نیز
بگوش مردم قصبه رسید و از چهار طرف صدای رسیدن پاپرا بلند
گردید عجب آشوب و شور قیامت برخاست اگرچه قلعه بدست
آن ملعون نیامد اما قصبه و بته را تا یک پهر روز تاراج و رفت
و درجا نمودند و خود آن سگ در خانه سوانح نگار رفته نشسته

کارفرمائی می نمود و مردم او بکندن زمین و جفت و جوی زر نقد
 پرداختند قضا را دو دیگ کلان با چهار پنج طبق و سرپوش دران
 خانه یافتند نزد پاپرا حاضر آوردند آن سگ ملعون نظر تند بران
 ظرفها انداخته گفت شخصی که ظروف خوردن او این باشد
 زرنقد در خانه او مدفون یافتن معلوم بعده که از بالای قلعه سنگ
 و گوله بسیار باریدن گرفت و از اطراف شرفای بسیار جمع شدند
 صرجه در زنده ماندن فدا بسته اول فرمود که خرمهای شالی را
 که سر راه او بود آتش دهند تا هر پناه دود آن بر قلندازان و مردم
 بالای قلعه حکم اندازی نتوانند نمود بعده فرار اختیار کرد و دوسه
 هزار زن و مرد از بنه و قصبه با خود گرفته باسیری بود - و از زبان
 راوی ثقه عجب نقلی شنیده شد که آن بد بخت شدید العداوت
 با لشکر خود مقرر کرده بود که هر که زن مسلمان باسیری بدارد
 پنج روپیه باو انعام نماید و هر که از خاندان مشهور قضات و مشایخ
 زن گرفته بدارد پنج هون انعام دهد آن روز چنان اتفاق افتاد که
 وقت تاراج نمودن قصبه دختر هفت هشت ساله یکی از شرفای
 مشایخ که بخاندان قاضی هم رشته داشت شیخ زین الدین
 فام بدست یکی از برقلندازان آن کافر فاجر انتقام دختر را مثل
 بچه گوسفند بر پشت خود بسته از قصبه برآمد درین ضمن سوار
 مسلمانانی که رشته خویشی دور و نزدیک بسلسله شیخ زین الدین
 داشت و از گردش ایام بدکام نوکر پاپرا گشته بود بر سر وقت دختر
 رسید و گریه کزان و نالان بالای پشت پیاده دریافت فرزند مسلمان
 دانسته بر حال او رحم کرده بدان پدیده التجا برای خاصه آن

دختر نمود پیاده به تندی و تلخی پیش آمده گفت که اگر نزدیک من آمیدی یا شفیع خلاصی دختر گردیدی ترا به بغداد خواهم زد سوار بمایمت و مدارا پیش آمده الحاح و نرمی بسیار نموده راضی ساخت و ازان دختر احوال پرسید آن طفل امیر گشته احوال قبيله و خاندان خود بیان نمود که سوار شناخت که آن معصوم صبيحه شیع زین الدین است و آب در دیده او گردید هر چند خواست بدان زر نقد و جنس کم و زیاد آن دختر را از دست او خلاص سازد دانست که فائده نمی دهد با دختر کمپ زنان و ازان پیاده احوال پوسان نزد یکتر رفته یکبار پیاده را غافل ساخته چنان شمشیر بگردن او رساند که بدختر ضرر نرسیده سر او از تن جدا گردید دختر را براسپ خود نهانده نزد قبيله و خوبشان دختر که قریب دو هزار مرد و زن از شنیدن خبر تباهی افتادن دختر فراهم آمده قلعه را ماتم سرا ساخته بودند و همه پرمرو سینه در آورده دست می زدند آورده از دیر مجلسی بر حقیقت اطلاع داده دختر را همانجا گذاشته از راه اضطراب بصد شتاب باز نزد پاپرا خود را رساند - بعده متصل موضع تاریکند که چهار گروه از شاه پور واقع شده پارچه کوهی قلب بنظر او آمد بالا و پائین آنجا را قابل بنای قلعه بنظر آورده آنجا نیز قلعه احداث کرده زیر آن پر کوته قرار داده برای پناه گاه و بیگاه خود آن مکان را در تصرف خود داشته ذخیره و انبر همه ما محتاج دران قلعه موجود ساخت و اکثر محبوسان صاحب تقصیر و بی تقصیر را درانجا نگاه می داشت و جمعیت زیاد درانجا نیز نگاه داشته بود - چون فساد آن مردود بامداد کشید

آرام خور و خواب بر ساکنان دور و نزدیک آن ضلع حرام گردید و رسم عروسی و شادی از میان برخاست هر جا که عروسی دختر بالغ و نابالغ بگوش او می رسید از میانه راه یا از خانه او کشیده می طلبید بهر حال فریاد آه و وایلی مظلومان بآسمان رسید - بعد از آن شاه عنایت نام پدر زن قاضی مبتلا بیلا که از جمله مشایخ مشهور و گوشه نشینان واصل بالله گفته می شد با شرفای دیگر چنانچه محملی بدگر درآمده بحضور بهادر شاه پادشاه آمده روزانه مشعلها روشن کرده مکرر التماس این معنی بمیان آورد که بر پادشاه واجب است که خود متوجه استیصال آن کافر بدگر در گردند پادشاه فرمودند ما را مناسب نیست که برای تنبیه سندهی فروش خود متوجه شویم یکی از نوکران خود را صوبه دار حیدر آباد مقرر می فرمایم و فوج شایسته همراه او داده فکو تنبیه او می نمایم آن ستم رسیده سماجت زیاد نمود تا آنکه میرتزرکان حضور آن مجبور بالای آسمانی را بخفت و بی آبرویی از نزد پادشاه بیرون نمودند او بخانه خود رفته از درد بی ناموسی که بی آبرویی تمام نزد همچشمان خاص و عام علاقه آن گردید چنان مریض غم و غصه گشت که از همه مردم خانه رخصت و بهلی حاصل کرده کفخ خانه اختیار نموده درازاژ تردد بروی مردم بسته چهل روز از خانه بر نیامد تا همانجا و نجات یافت - بعده پادشاه یوسف خان روز بهائی را تسلیم صوبه داری حیدر آباد فرموده بعد از عطای اضافه بار و همراهن او و دیگر عنایات سردیوان در خلوت طلبیده برای تنبیه و استیصال پاپرا تاکید تمام بمبالغه تام فرمودند - و یوسف خان بعد رخصت شدن

از پادشاه و داخل شدن در حیدر آبک دلاور خان نام را که از
جماعه ازاران کار طلب و شجاعان مشهور گفته می شد فوج
شایسیه همراه داده مع هشتادار خان و نیاز خان و تاتار خان که
همه از افغانان تهور پیشه گفته می شدند با دلاور خان برای تنبیه
آن کافر تعیین نمود - بعد رسیدن دلاور خان از آنجا که آن شقی بدکیش
قبل از تعیین فوج بقصبه کلپاک که هشت کره از شاه پور واقع
شده و بازمیندار آنجا عداوت جانی داشت رسیده اطراف قصبه
کلپاک را محاصره نموده بود و زمیندار محصور گردیده جنگ و جدل
چون مردان مرده دل می نمود و مکرر عرضه داشت آن زمیندار در باب
طلب فوج و کمک نمودن بیوسف خان می رسید بعد رسیدن فوج
افغانان آن تبه کار بشوخی زیاد پیش آمده بعد دست و پا زدن
بسیار که جمعی کثیر از همراهان او بجهنم واصل گشتند دست از
محاصره برداشته با توپ رام لچه من نام که از شاه پور آورده بود
خود را بشاه پور رساند و دلاور خان تهانه دار کلپاک تهانه قائم کرده
انظار وقت و قایم می کشید و مردم آن نا پاک نیز در تاخت
اطراف کلپاک تقصیر نمی نمودند تا آنکه خسرو پور آن مردود
با جمعی کثیر از مدتی در قلعه بانواع شکنجه عذاب در قید بود
و هیچ احدی را از مردم بیرون نزد او راه نبود مگر زن او را ماذون
ساخته بود که برای او چیزی خوردن بعد هشت پهر می آورد او بنزن
خود گفت که برای من سه چهار سوهان بهم رسانده همراه طعام برساند
زن او حسب گفته او چند سوهان تیز دندان پیدا نموده زیر طعام
گذاشته آورده بشوهر هنر پیشه خود داد و او ازاران سوهان شروع به

بریدن زنجیرهای پایی خود و چند نفر محبوس دیگر که رفیق و محرم خود ساخته بودند نموده چشم بر راه بطیفة الهی داشت تا آنکه روزیکه آن سگ ناپاک برای شکار ماهی در کوره از شاه پور رفته بود و از اتفاقات دران روز سوای چند نفر نگهداران محبوسان و مردم دروازه آدم زیاد اندرون قلعه نبود محبوسان کار بریدن زنجیرها باتمام رسانده از حربههای ذخیره حجرهای همانجا برداشته بهیئت مجموعی غافل بر سر نگهدارهای خود و دروازه بانها ریختند و کار آنها در چشم برهم زدن باتمام رسانده دروازه را بدست آوردند و جمعی کثیر مردم دیگر که محبوس و سوخته بیداد او بودند رفیق آنها گشتند و پیش از آنکه آن شقی بشکار رود زبانی زن خود بزمیندار کلیاک اشاره گرفته فرستاده بود که چشم بر راه و گوش بر صدای توپ بوده خود را بلا توقف با فوجی که توانند برسانند بعده که خبر نسان قلعه بآن شقی مردود رسید اول خنده کنان زبان شخصی که خبر آورده بود برودن فرمود بعده که صدق خبر بقواتر کشید مراسیم گذشته سوار شده وقتی مقابل دروازه شاه پور رسید که صدای زن توپ بلند گردیده بود و بعد رسیدن صدای توپ به کلیاک که هر کارهای جلد رو نیز خبر رساندند دلاور خان با فوج گران خود سوار شده همان لحظه روانه گردید و قبل از رسیدن دلاور خان آن کافر شروع دست و پا زدن لاحاصل نموده فرمود که دروازه را آتش دهند و از آنکه آن مردود وقت بنای قلعه بالای دروازه را برای مزید استحکام از تختهای آهنی و سنگهای عریض چنان تعبیه نموده بود که هرگاه دروازه چوبی سوخته گردان پاره چرخه تخت آهن و سنگ از بالا فرود آمده بجای چوب قائم گردان آخر آن تعبیه

و احتیاط بالای جان او گردید بعد آتش دادن دروازه چند
کارمیش را کشته پوست آنها را کشیده خواست که یک پوست
خون آلوده را خود پوشیده و چند پوست را بدیگران پوشانیده خود
را بران آتش زده اندرون قلعه داخل شود اما نتوانست که چند قدم
رفته برگشتند بعد سوختن دروازه تختهای آهن و سنگ از بالا فرود
آمده سدره فیل و فوج گردید درین حالت فوج کلیات فیز رسید و با
مردم پاپرا زد و خورد عجیب واقع شد و مردم پاپرا پناه بجایهای
قلب و دیوارهای اطراف برده دست و پای لاحاصل میزدند
و مردم دلاور خان نثاره نتوانستند داخل قلعه شدند و خسروپور
پاپرا را مورد آفرین ساختند - و پاپرا نزدیک بشام که تمام فوج او
متفرق شده بود فرار اختیار نمود خود را بقلعه تاریکند رساند
مردم قلعه وقت شب در عالم احتیاط او را اندرون قلعه نگرفتند
بعد روشن شدن صبح به بندوبست برج و باره و خبر گرفتن
نخیره پرداخت و تمام فوج متفرق شده او خود را بتاریکند
رساندند - مردم یوسف خان سه چهار روز در قلعه شاه پور مانده در
گرد آوری مال و بندوبست قلعه پرداختند و انتظار حکم یوسف خان
می کشیدند تا آنکه بعد رسیدن خبر بیوسف خان که لمحه از فکر
نگهداشتن سپاه و سرانجام مهم آن ملعون غافل نبود میرزا علی را
که دیوان صاحب مدار یوسف خان بود و در شجاعت و کار طلبی
خود را رستم ثانی می شمرد با پنجم شش هزار سوار که موجود
نموده بود بلا توقف روانه ساخت و میرزا علی بشاه پور رسیده
بعد فراغ از مقدمات مالی با فوجی که فراهم آمد بود بقصد

محصار قاریکندار روانه گردید و سه چهار ماه آنچه شرط سعی و تلاش بود در درازنای مورچال و کندن نقب و یورش تقصیر ننمود اما غانده بر روی کار نیامد بعد یوسف خان خود با پنج شش هزار سوار دیگر رسیده بمحاصره قلعه پرداخت با وجود محاصره نمودن ده دوازده هزار سوار و بیست هزار پیاده که قلعه داران و زمینداران نواح قیز رسیده رفیق گشته بودند قلعه داری که از آن کافر جهنمی بظهور آمد و از زبان مردم ثقه مسموع گردیده اگر بتحریر تفصیل آن پرداز باطناب کلام ملالت انجام میبخشد - بعده که امتداد محاصره بنه ماه کشید و آدم بسیار هر دو طرف از زدن گول و جنگ ضائع میگردد کار بجائی رسید که یوسف خان جهنده قول در لشکر خود استاده نموده خفیه بمردم قلعه پیغام ترک رفاقت آن کافر فاجع رساند و علوفه در چند از آنچه آن مردود بآنها می رساند نموده در جذب قلوب آنها کوشیده تفرقه در فوج او انداخت و جوق جوق مردم هر دم از قلعه برآمده زیر جهنده قوای رسیده یوسف خان می پیوستند و مبلغها بآنها میفرستد - بعده که ذخیره باروت رو باتمام آورد یوسف خان مکرر یورشهای رستمانه نموده بنه و پر کوته و باره و برج اطراف قلعه بتصرف خود در آورد پاپرا ایام برگشتگی طالع خود را مشاهده نموده بفکر فرار افتاده بدین تدبیر از قلعه برآمد که در آن قلعه زیر زمین جایی بود که دروازه و زینها برای پایین رفتن داشت مردم چراغ باخود گرفته زیر زمین میرفتند و آن مفسد عیار کفش نجس حقه تکبته خود بر دروازه گذاشته از راه دیگر چنان بتغییر وضع برآمد که تا در روز هیچ احدی حتی پسران او اطلاع نیافتند و از قلعه

جنگ می نمودند - بعده که پایا تنها هر از موضع حسن آباد که آباد کرده او بود و از تاریکند محاصرت در منزل داشت بر آورد تازی فروشی در اینجا باو در خورد باو گفت تازی خوب برای من بیمار هر چند که وضع خود را تغیر داده بود اما تازی فروش بعد ملاحظه صورت او را از اطوار کلام شناخت و او را با امید آوردن تازی خوب نشاند خود را نزد نائب فوجدار که حکومت آنجا تعلق بهمان خسر پور آن مردود که باعث زوال جان و مال او گردیده بود و همه تشنه خون او بودند رسانده بر سر کار آگاهی داد و همان لحظه دود سه صد پیاده بقصد گرفتن او خود را رساندند آن دیو سیرت با جود دست و پا زدن که درین ضمن گولی بر پایی او رسید بدم رو افتاد - بعده که او را گرفته نزد یوسف خان آوردند آنجا هم سر شیخیها نموده از زبان فکش و لایعنی بر می آورد چند روز برای تحقیق خزانة نگاهداشته آخر بند بند او جدا کرده سر او را بحضور فرستادند و دیگر اعضای او را بدروازہ حیدر آباد آویخته بسزای کردار او رساندند *

دهقان سال خورده چه خوش گفت با پسر

که ای نور چشم من بجز از کشته ندروی

از جمله موافق که در آخر سال جلوس خلک منزل روداده و از نوشته اخبار نویدسان کابل و ملتان بعرض رسیده مجلسی بگزارش می آرند که چون در عهد فردوس آشیانی میان شاه ایران و پادشاهان دهلی بر سر قلعه قندهار نزاع و فرج کشی بود درینولا گرگین خان نام از طرف سلطان حسن شاه از آن قلمدر ضابطه راست قلعه مذکور

قیام داشت میراویس افغان که بسبب شهرت شجاعت و تمن داری
سلسله او را میر می خوانند از جمله نوکران معتمد صاحب رای
گرگین خان بود و بند و بست یک دروازه قلعه نیز تعلق باو داشت
گاه گاه میان قلعه دار و میراویس نا خوشی ملال افزا بمیان می آمد
و باز بحسب ظاهر رفع کدورت می گردید و ذخیره آن در دل
افغان بد نهاد جا میگرفت و اکثر شورش افغانان و بلوچان و ازبک
اطراف قلعه انتشار می یافت تا آنکه روزی میراویس گرگین خان
را بحیله و تدبیر برای بند و بست کمر گاه و پائین قلعه بر آورد و
بهر مکر و تدبیر که دانست روز بآخر رسانده تکلیف ضیافت نمود
شب برای مصلحت خلوت کرده مردم معتمد او را از اطراف دور
ساخته با همراهان مبارز پیشه خود که بکمین گاه نشانده بود غافل
بر سر قلعه دار ریخته با ده دروازه نفر هوا خواه او و هر کس که بچنگ
پیش آمده کشته و چندی را دستگیر ساخته و جمعی را بخوشی
و نا خوشی منقاد و مطیع خود نموده چنان بند و بست بکار برد
که اصلاً خبر کشته شدن گرگین خان بقلعه نرسید و همان شب
مراجعت بقلعه نموده کوس سواری نواخته از راه همان دروازه که بدو
تعلق داشت داخل گشته باقی همراهان گرگین خان را مقتول و
مخلول ساخته اموال و خزانه او را متصرف شده مصلحه خطبه بنام
قطب الدین بهادر شاه پادشاه برای رفع بدنامی و استحکام بند و بست
خوانده کلید طلائی تسخیر قلعه مع عرض داشت مشتمل بر استدعای
منصب پنج هزاره بنام خود و محمود خان نام پسر و برادر و اقوام
و سند قلعه داری بحضور روانه ساخت خلد منزل با وجود اخلال

ته دای که بشاه ایران داشت و آرزوی دیرینه او این بود که غبار و
 ملای که از عهد خلد مکان بسبب ایلچیان ناهموار به میان آمده
 بود ابتدا باز سال نامه و تحف مصحوب تجار عمده رفت و روب
 داده بعد ازان از فرستادن نامه های محبت افزا و هدایای بیش بها
 همراه سفیر سخن فهم جهان دیده رشته اخلاص مروتی را از سرنو
 استحکام دهد فی الحال تقاضای مصلحت وقت دران دانست که
 خلعت و فرمان آفرین باک و سند قلعه داری مع عطای منصب
 پنج هزار برای خود او و همراهان او فراخور پایه ارسال داشت و خفیه
 زبانی تجار سلطان حسین شاه ایران پیغام نمودند که جرأت نمک
 حرامی که ازان افغان بظهور آمده باعث ملال خاطر محبت اثر
 ما گردیده و بسیار بد ازو واقع شده بدفع ماده این فساد که استحکام
 بنیاد افغان بدنهادهای برای ملک و ملت طرفین خلاف رای صائب
 است زودتر باید کوشید و از طرف ما در رسیدن کمک بآن افغان خاطر
 جمع دارند لیکن ازانکه بدقتضای عهد دور فاکمی شاه ایران نیز بمرتبه
 از بند و بست سلطنت بی خبر و عاری بود که اصلا بفوج کشی
 و تعیین لشکر و مردم کشی راضی نبود سوای محبت علما و فضلا و
 شکستن و ساختن عمارات بامور ملکی و مالی نمی پرداخت و خلاف
 طریقه جد و آبی خود بقتل هیچ امیری صاحب تقصیر و بی
 تقصیر راضی نمی گردید بلکه در سپردن خونی بوارث بعد ثبوت
 شرعی و عرفی رضا نداده وجه خون بها از سرکار بوارث مقتول
 می رساند این معنی منافی نسق سلطنت الکه ایران می گردید لهذا
 زود بفکر تلافی که خیر قلعه قلدها را پرداخت بعد مدت در سال

بی آنکه خود بآید فوجها تعدیل نمود اما کاری نتوانست ساخت
چنانچه ندامت و خمیازة آن کشید انشاء الله تعالی در ذکر
سلطنت محمد شاه پادشاه بزبان خامه جاری خواهد گردید
حکم فرمودند که حیدر آباد را که بعد از تسخیر عهد خلک مکان
دار الجهاد می نوشتند فرخنده بنیاد حیدر آباد می نوشته باشند
ذکر سوانح سال میوم از جلوس خلک منزل مطابق
سنه هزار و بیست هجری

هیجدهم ماه ذی حجه جشن آغاز سال میوم از جلوس
مطابق اواخر سنه هزار و صد و بیست هجری موافق سرانجام سفر
زیبت ترتیب یافت اگر بتحریر انعامات نقد و فیل و جواهر و
اضافه های نمایان پردازد بطول کلام مختصر می گردد و شاهزاده ها را
فرمودند که بر نالکیها که بصورت تخت روان ترتیب داده بودند
سوار می شده باشند و پسران محمد اعظم شاه و پیدار بخت و
کام بخش را عطای خلعت و حکم نشستن در حضور و سوار شدن
بر اسب وقت سواری و دیگر عنایات سرافرازی بخشیده مکرر
از طرف امان جان و عطای آبرو تسلی داده مطمئن ساختند -
جملة الملک خان خانان و بخشی الملک ذوالفقار خان بهادر را
مادون فرمودند که نوبت در حضور می نواخته باشند و بر
نالکی سوار شوند ذوالفقار خان بعد تقدیم تسلیمات عنایات
التماس نمود که همه آرزوی ما پرورد های انواع نعمت از راه
فضل و کرم آن خداوند آبرو بخش برآمد و فرقی که میان ما
خانه زادان و پادشاه زاده ها مانده همین پاس ارباب نواختن نقره در

رکاب ولی نعمت است و از قبول این عنایت ابا نمود - چون میان
جملة الملک و بخشی ممالک غبار سوی مزاج بهم رسیده بود و
و خان خانان آروزی نواختن نقاره در حضور داشت ابا نمودن
ذو الفقار خان را ازین عنایت پادشاه مردم حمل بر حسد همچشمی
او نمودند - و بعد بند و بست نواح نروخته بنیدان هیدر آباد یوسف
خان را در هیدرآباد نگاهداشته برای استیصال پاپرا و دیگر مفسدان
که در ایام تبدیل سلطنت سر بفساد برداشته بودند تاکید بلیغ
نموده اوائل ربیع الاول (۱۱۴۱) بقصد مراجعت طرف دار الخلافت
کوچ فرمودند - محمد مراد خان را از اصل و اضافه سه هزاری دوهزار
سوار نموده بعطای نقاره و خلعت و صوبه داری دار الظفر بخجاپور
باضافه مشروط هزاری هزار و پانصد سوار مفتخر ساختند *

چون در پسر از قوم دهیران که مردار خوار و بی اعتبار ترین
قوم صوبجات دکنند از شکم مادر توام پهلوی هردو باهم چسبیده
برآمده بودند از آنکه که قدرت و حکمت بالغه الهی تقاضای
آن می نماید که بعضی مرض و علت جسمانی باعث نکال و زوال
دوامت و مذهب بی اعتباری و تصدیع بدنی متکبران صاحب جاه
و جلال می گردد و بسیار عیب و علل لازم ملزوم خلعت انسانی
است که همان کلید افتتاح رزق و ماده دفع و بال و نکال بی بضاعتان
محتاج بنان شب می شود *

* بیت *

بسا شکست گزوارها در دست شود

کلید رزق گدا پای لنگ و دست شل امت

مادر و پدر آنها که ابتدا آن خلقت را نشان غضب الهی در حق

خود دانسته بودند آن هردو برادر را بدوش و کنار خود گرفته - بر راه
 میزدند و مسافری می نشستند هر کرا نظر بران خلقت می افتاد
 رحم بر جان آنها نموده رعایت خدوات بحال آنها می نمودند و
 مادر و پدر آنها روپیه دو روپیه فراهم آورده هر روز بخانه می بردند بعد
 که لشکر پادشاه عالم نواز وقت توجه حیدر اباد از آن راه عبور نمود
 آن هردو برادر را برای گدائی بلشکر آورده خیمه بخیمه می گردانیدند
 همین که بعرض شاه عالم بهادر شاه رسید بحضور طلبیده یک هزار
 روپیه نقد و یلک اسب برای سواری عطا فرمودند - درینولا که
 لشکر مراجعت نمود باز هردو برادر که بعد تمیز رسیده بودند و پهای
 خود قطع منازل می نمودند بحضور رسیده سماعت اندوز ملازمت
 گشتند از راه فیض بخشی و ذره نوازی یک دبه بجمع پانصد روپیه
 در وجه مدد معش و یک فیل برای سواری و دو هزار روپیه نقد
 عطا نموده حکم فرمودند که همراه لشکر در رکاب باشند و خوراک
 فیل از سرکار می رسیده باشد رزاق حقیقی همان خلقت
 معیوب را چنان کلید افتتاح رزق آنها ساخت که باعث مباحثات قوم
 گردیدند - چون محمد مراد خان که صوبه دار بلجپور شده بود از عدم
 سرانجام باوجود آنکه در الفقار خان بهادر ده هزار روپیه از طرف
 خود برای خرج مدد نمودن رفق بر سر تعلقه خود گذاشت
 و مکرر خبر فساد و برهم خوردگی آن صوبه بعرض رسید لهذا صوبه
 دار الظفر بلجپور از تغیر محمد مراد خان بنام حامد خان بهادر
 برادر غازی الدین خان بهادر فیروز جنگ مفوض نموده صوبه
 داری خجسته بنیاد بنیابت در الفقار خان بهادر بنام محمد مراد

خان فرموده مرخص ساختند - ساف الله خان که حقیقت رفتن او نزد محمد کام بخش و انصرون او کارگر نداشتن بزبان قلم داده باوجود ظهور چنان تقصیر و کم توجهی ذوالفقار خان که با امیر الاسرا آمد خان برهم زده خود را نزد محمد کام بخش رسانده بود چون حمله الملک معظم خان خانانان رجوع آورده اظهار ندامت امید شفاعت نمود از مرتقه صدر او گذشته در بحال فرمودن نصب عهد خلد مکان و پنج هزار روپیه سالیانه مخدوم ساختند - یف الله خان ابتدا بقبول سالیانه راضی شده باز بجاذبه حب است خود را پابند نکرده ساخت - وسط جمادی الاولی (۱۱۲۱) چهار سواد خجسته بنیاد رسیده بنضرب خیام و حکم مقام یک و نیم ماه برای تخفیف ایام برشغال فرمودند و بعد بذک و بسمت امور ملکی و رفتن برای زیارت سزار و مقابر بزرگان و فاتحه حضرت خلد مکان و رساندن مبلغ کلی بخدام آنجا و حکم فرمودن برای جدا نمودن چند موضع سیر حاصل از برگذشت سرکار دولت آباد بجمع پنجاه هزار روپیه و آن را مسمی به برگذشت خلد آباد ساختن و برای خرچ خدمه و لانگرو عرس حضرت خلد مکان مقرر کردن و منصوب نمودن متولی در آخر جمادی الاخری (۱۱۲۱) از خجسته بنیاد کوچ فرموده متوجه سمت دارالخلافه گشتند - چون ابتدا ذوالفقار خان باظهار مدعی صاحب غرض شکوه محمد مراد خان بعرض رسانده حکم تفری و طالب حضور حاصل نموده بود بعد که خانانان حقیقت بی تقصیری و حسن عینیت و فدویت و حقوق فیکو خدمتی ایام پادشاه زادگی عرض نموده حکم بحالی خدمات

نزد محمد مراد خان فرستاده بود بعد زیدین محمد مراد خان
 بحضور ازانکه حق نیکو خدمتی محمد مراد خان در مقدمه
 خان جهان بهادر چنانچه بگزارش آمده بر ذو الفقار خان داشت
 و از خاطر او محو شده بود از عرض سابق ندامت کشیده خواست
 تلافی نموده در گرفتن اقامت و تجویز خدمت صوبه داری بیجا پرر
 و خجسته بنیاد و رعایت ده هزار روپیه از طرف خود متوجه احوال
 محمد مراد خان گردیده از خجالت برآید بر خاطر خان خاندان گرانی
 نمود و حمل بر رجوع محمد مراد خان طرف ذو الفقار خان نموده
 کم توجه بحال او گردیده از طرف دامن جاگیر کم حاصل و زود تغییر نمودن
 که علاوه پرشای سابق محمد مراد خان گوید و بگذر دست صوبه
 داری خجسته بنیاد نیز از صورت نگرمت لهذا نیابت صوبه مذکور
 نیز از تغییر نموده به داود خان پنی مقرر نمودند - و آخر رجب
 در سواد در السرر برهانپور - ضرب خیام واقع شد اگرچه میخواستند که
 چندگاه بسیر و شکار رسنا و باغات و تفرج آبشار کراوه که از مکانهای
 فرحت انزایی دلکشی شکارگاه و میزگاه مشهور است بلا تفرقه
 خاطر بسر برده به بگذر دست ملک پردازند اما ازانکه خبر فساد
 راجه پوتان بدستمال که وقت توجه مهم محمد کام بخش در نواح
 اجمیر پا از جاده عبودیت و اطاعت بیرون گذاشته هنگامه شورش
 گرم ساخته تهاجمی صوبه اجمیر و فوجداران آن ضلع برداشته
 بودند بعد که حیدر حصین خان باره صوبه دار اجمیر بقصد
 نادیب آنها پرداخت از اطراف هجوم آورده بمقابله پرداختند
 و حیدر حصین خان بعد کارزار محسبانه راجه پوت بسیار بدار البوار پیوستند

و چند هزار زن و فرزند راجپوت باسدیری در آمدند و بتخانهای بسیار مسمار نمود از چهار طرف راجپوت مانند مور و ملخ فراهم آمده سید حسین را با احمد سعید خان فوجدار میرتفه سنگلهانه و غیرت خان فوجدار نارنول و هردو برادر حقیقی حسین خان بودند و جمعی دیگر از فرزندان و خویشان و همراهان و بندهای پادشاهی بدرجه شهادت رساندند مکرر بعرض رسید - توقف برهانپور مصلحت نداشته میر احمد خان را در برهانپور حارس نموده اوائل شعبان المعظم (۱۱۲۱) از دار السور کوچ فرموده بعد نزدیک رسیدن آب نریدا ایام ماه صیام را نزدیک گذر اکبر پور مقام نموده بعد عید فطر از آب نریدا عبور فرمودند *

چون نزدیک سرحد اجین رسیدند خبر فساد فرقه گرو بضم کاف فارسی در اطراف نواح دار الخلافت و پنجاب بعرض رسید مجملی از تفصیل آن بگزارش می آرد که جمعی از کفار بدکردار زده پوش مسمی به گرو که باهم سکه بکسر سین و تشدید کاف زبان زدند پیشوای آنها بلباس فقیری نزدیک لاهور سکونت و مقام مقرری خود اختیار نموده از ایام قدیم در همه بلاد و معمرورهای مشهور معبد خانه ساخته یکی از فقیران از طرف خود نائب درانجا گذاشته مقرر نموده بود که هر که از جمله معتقدان گروی آن طائفه ضال که بیشتر از قوم جنت و کهنه‌ریهای پنجاب و دیگر اراذل قوم کفار بودند نذر و نیاز باسم او دران معبد خانه بیارد گرفته جمع ساخته بقدر قوت و خرچ ضروری خود برداشته باقی بلا خدیانست برای او رساند - خلد مکان برین اطلاع یافته حکم اخراج نائبان آن گروه

بد مال و خراب ساختن معبد های آن کفار فرموده بودند -
 در ایامی که بهادر شاه پادشاه متوجه هیدرآباد گردیدند گویند نام
 از سرگروهان آن قوم بد نام بحضور رسیده با دویست سه صد سوار
 نیزه دار و پیاده در رکاب رفاعت نمود بعد دو سه ماه از زخم چمدهر
 فاکهانی که قاتل او معلوم نگردید بدارالبوار پیوست - بعد از رسیدن
 خبر او به پنجاب که مجمع آن گمراهان شقارت پزوه بود یکی از
 جمله آن گروه غیر مشهور که در تعیین اسم از اختلاف روایت مسموع
 گردیده بشهرت تناسخ که نزد آن طائفه بد اعتقاد اوتار خوانند
 خود را عوض گرو گویند مقتول که از سرنو خلعت حیات بتغیر صورت
 ریش دار در آن واحد پوشیده خود را برای کشیدن انتقام آن سگ
 نابکار اشتها داده بادعای خروج بسیاری ازان قومضال را فراهم آورده
 علم بغی برافراشته بفرس شعبده بازی و دمیدن افسانه و افسون بنظر
 ظاهر بیگان مست اعتقاد خرق عادت چند وانموده خود را بسپا
 پادشاه موسوم ساخته در نواح مرحد پنجاب و بهرنند شروع بتاخت
 و تاراج نموده در فرصت دوسه ماه چهار پنجم هزار یابو سوار و هفت
 هشت هزار پیاده جرار باو گرویده رفیق او گردیدند و روز بروز
 جمعیت می افزود و مال وافر از غارت بدست آنها می افتاد تا
 هیجده نوزده هزار نفر با اسلحه و براق کار زار باو جمع گشته هلم
 شهرت قزاقی و مردم آزاری بر افراشتند و با دوسه فوجدار که بقصد
 تنبیه آنها گمر بستند بمقابله و مقاتله پیش آمده و غالب گشته
 بقتل رسانده دیهات بسیاری را تاخت و تاراج نموده تهانه دار و
 تحصیلدار مال از طرف خود مقرر ساختند کار بجائی کشید که

سی چهل هزار کافر باو رفیق گشته احکام بفام حکام پادشاهی و عمال
جاگیر داران عمده برای اطاعت و دست برداشتن از تعلقهای
خود می نوشتند تا آنکه وزیر خان فوجدار سرکار سهرند که از مدت
حکومت ملکی و مالی آن ضلع بدو تعلق داشت و صاحب فوج
و خزانه گفته می شد و در استقلال و بند و بست آن ضلع شهرت
تام بهم رسانده بود بعد شنیدن خبر رساندن خرابی و تاخت
پرگنات تعلقه او بفکر گرد آوری سپاه و فراهم آوردن مصالح جنگ
افتاده چهار پنجم فوجدار و زمینداران ناسی را با خود رفیق ساخته
سرافجام سرب و باروت نموده مع پنجم شش هزار سوار و هفت
هشت هزار پیاده بفرستاد و تیر انداز و مصالح توپخانه و فیلان
معت جنگی بقصد تنبیه آن فرقه ضال خدلان مآل سوار شده
بتفارت سه چهار گروه مقابل آن گروه شقاوت پزوه خود را رساند -
آن مأمون از خبر حرکت وزیر خان اطلاع یافته بشوخی تمام که
همه همراهان او فرید سچا پادشاه و فتح درس می نمودند
با استقبال وزیر خان شقاوت بعده که کار بمقابله و مقاتله کشید
از هر دو طرف خصوص ازان مدبران چنان تردد و تهوری نمایان
بظهور آمد که شمشیر هارا علم کرده بر فیهان حمله آورده یک دو
فیول را از پا در آوردند و جمع کثیر از مسلمانان بدرجه شهادت
رسیدند و بسیاری از کفار نیز بهار البوار پیوستند و نزدیک بود که
از حملهای پیاپی فوج اسلام در استقامت آن گروه بدنام خلل
پذیرد - درین ضمن از رسیدن بندوق ناگهانی وزیر خان بدرجه شهادت
رسید و بر فوج اسلام هزیمت افتاد و مال و اسباب وافر مع فیلان

و امپان چنان دستخوش کفار بد کردار گردید که احدی از سپاه اسلام سواى جان و رخت بدن بدر نتوانست برد و سوار و پیاده بیشمار زیر تیغ بیدریغ کفار درآمد و آن شقى تعاقب کنان خود را بمهرزد رساند - از آنکه سهرند شهری بود پراز مال تجار و صرافان مالدار و کامپان صاحب مایه و شرفای هر قوم خصوص از اعیان صلحا و فضلا زیاده از شمار دران شهر سکونت داشتند هیچ کدام فرصت جان و مال و عیال بدر بردن نداشتند و از شنیدن کشته شدن وزیر خان و بغارت رفتن لشکر اسلام حوصله باخته محصور گردیده یک دو روز دست و پای لاجاصل زده آخر گرفتار قهر الهی گشته رضا بقضا دادند - و آن سگ سیرتان بد خصال شروع بغارت مال و قتل رجال و امیر نمودن اطفال و عیال و ضیع و شریف نموده تا سه چهار روز چنان بیداد و ظلم نمودند که شکم عورت حامل را پاره ساخته هر طفل که زنده بر مى آمد بر زمین میزدند و عمارات را سوخته فقیر و غنى را بیک صورت می ساختند و هر جا که مسجد و مقبره و مزار بزرگان یافتند بشکستن و کندن و بر آوردن استخوان مرده تقصیر نمى نمودند - و بعد فراغ تاراج سهرند در همه پرگفتاى برای تحصیل باج و خراج عمال خود تعیین نمودند - بعده که نوشته آنها بنام على محمد خان فوجدار سهارنپور رسید از شنیدن حادثه که بر سکنه سهرند گذشته بود حوصله باخت هر چند که جمعى از شرفا و افغانان فراهم آمده ترغیب برای استقامت و زیدن و استحکام برج و باره پرداختن نمودند نائده نداد با مال و عیال خود راه شاه جهان آباد اختیار نمود - مردم

قصده فراهم آمده باهم اتفاق نموده همه اطراف را سرزچال بسته
بعد رسیدن آن گروه شقاوت پرزه استقامت ورزیده جنگ بهادرانه
نمودند و در پناه مکانهای قلب داد تهوری داده از زدن تیر و گوله
بسیاری را بجهنم فرستادند و جمعی از شرفا عیال و ناموس خود را
کشته بعد تردن نمایان خود نیز بدرجه شهادت رسیدند اگرچه
بیشتری مال و عیال مردم قصبه کجاده تاراج رفت و عورات بسیار
از ملاحظه ناموس بباد فدا رفتن و اسیر گردیدن خود را بچاهها
انداختند اما بعضی شرفای جلالت پیشه که عیال و ناموس را
یکجا مایخته در دوح کفار کوشیدند چندان مضرت جانی و مالی و
بی ناموسی بآنها نرسید - بعد از آنکه مال وافر از نقد و زیور و اقمشه
مهارنپور بدست آن طائفه ضال افتاد به بند و بست اطراف
پرداخته حکم تهدید آمیز بنام جلال خان فوجدار جلال آباد که آن
قصبه آباد کرده او بود و حصار قائم داشت و افغانان مایه دار
بسیار در آنجا سکونت داشتند نوشته فرستادند جلال خان که در
شجاعت و تهوری و تمن داری دران ضلع علم شهرت برافراشته
بود بعد رسیدن نوشته آن ملعون فرمود که حاملان خط را تشهیر
داده اخراج نمایند و بند و بست برج و باره و گرد آوری اسباب
جنگ و تهیه مصالح نام و ننگ و بر آوردن فوج باستقبال آن گروه
ضال بد مال پرداخت - درین ضمن خبر رسید که فوج آن مردود سه
چهار گروهی رسیده بروم موضع توابع جلال آباد که گذهی و آبادی
پراز مال تجمار داشتند تاخمت آورده محاصره نمودند از شنیدن این
خبر سه صد چهار صد سوار افغان قریب هزار برقدار قدر انداز و

تیر انداز بمرداری غلام محمد خان نبیرا خود و هزبر خان بنی عم
 بکومت محصوران و دفع شر کفار روانه ساخت - بعد رسیدن نام برده ها
 که محصوران را از رسیدن مدد تقویت تمام حاصل شد چهار صد
 پانصد برقنداز و تیر انداز جلالت پیشه و بسیاری از رعایا باندام
 اسلحه و سنگ فلاخن برآمده بدفع کفار مردانه وار کمر همت بستند
 و صدای دار و گیر از هر دو طرف بلند گردید - اگرچه ازان گروه بد مال
 نیز تردد و شوخی زیاده بظهور آمد و هزبر خان و جمعی کثیر از
 مسلمانان و رعایا شهید و کشته گردیدند اما آخر از حمله های پیاپی
 افغانان و دیگر مسلمانان بانام و ننگ نکست فاش بر قوچ کفار افتاد
 و بعد کشته شدن جمع کثیر رو بگریز آوردند - و باز مکرر محاربات
 میان جلال خان و کفار رو داده بود و آن ملعون دوسه بار هزیمت
 یافته باز بمحصار جلال آباد می پرداخت تا آنکه هفتاد هشتاد هزار
 پیاده که مثل سوز و ملخ از اطراف و جوانب می رسیدند فراهم آمده با
 در صد سه مورچال روان که از تخت های چوب ساخته پایها بصورت
 ازابه بران قرار داده بودند رسیده جلال آباد را نگین وار در میان گرفتند
 اما تیردی که ازان افغانان جلالت نشان در مقابل یورش آن مخدولان
 بد عاقبت بظهور آمده زیاده ازان است که مفصل بزبان قلم توان
 داد لهذا باختصار کلام می پردازد که هرگاه مورچال آن مردودان بد
 مال بهای دیوار نزدیک دروازه می رسید خود را بدم تیر و گلوله
 بندوق و سنگ باران داده فتح درس گویان با چهار صد پانصد کالبد
 و اقسام حربیه بقصد کندن پای حصار و گذاشتن زینه و سوختن
 دروازه ها شرخی از حد می گذراندند - و افغانان سر باز دروازه ها

را و نموده با تیغهای بوهنه سپرها بر رو کشیده برآمده بران
 سگان تاخت می آوردند و در هر حمله مرد ربا صد در صد نفر از
 کفار بدار البوار می پیوستند و زخمی می شدند و از مسلمانان نیز
 بدرجه شهادت می رسیدند - و شبها نیز برآمده غافل برانها تاخت
 آورده کافرکشی می نمودند و تا بیست روز و شب خورد و آرام بر
 محصوران حرام گشته بود آخر کفار بد کردار چندین هزار کافر
 بکشتن داده کاری نساخته بر خاسته رفتند و متوجه تسخیر
 سلطان پور و برگذات درانج جالندهر گردیده بشمس خان فوجدار آن ضلع
 خط بدستور پروانه مشتمل بر قبول اطاعت و سرانجام نمودن بعضی
 فرمایش و استقبال نمودن با خزانه موجوده نوشته مصحوب دو سکه
 سگ سیرت فرستاد - شمس خان بعد مصلحت نمودن با شرفا
 و تمن داران شجاعت پیشه که همه بقصد قبول رفاقت و نیت
 رسیدن بدرجه شهادت فاتحه خواندند و قسم رفاقت و اتفاق بی نفاق
 بکلام الهی بمیان آوردند بحضور فرستادهای آن مردود حکم خیمه
 بیرون زدن فرمود و جواب تهدید آسمی مشتمل بر تکلیف زود رسیدن
 نوشته با قدری حرب و باروت که از جمله فرمایش حرب و باروت نیز
 طلبیده بودند فرستاده در خط درج نمود که چون هواری و بزرگداری
 برای رفقا و شرفای جانباز مطلوب است سرانجام فرستادن حرب
 و باروت زیاده میسر نیامد و الا نزد تجاران بازار و باروت خانه
 سرکار گنج در گنج موجود است هر قدر بار برادر بفرستند بار
 نموده فرستاده آید - بعد شمس خان با نزدیک چهار پنج هزار سوار و می
 هزار پیاده برقنداز و تیرانداز و دیگر اسلحه دار که از سابق داشت

و نو نگاهداشت که برفاقت زمینداران اطراف فراهم آورده بود و از شرفای
 همه قوم و رعایا و کاسبان که بیشتر از بافندها بازروی شهادت کمر
 همت برغبست و خواهش تمام بستند و دست از جان و مال و
 عیال شسته عهد و پیمان رفاقت بکفالت کلام الله بیدان همدیگر
 بسته در خرچ زر نیز شریک گشتند زیاده از یک آدم فراهم آورده
 بدبند تمام از سلطان پور برآمد و کفار نابکار از شنیدن جرأت
 شمس خان و برآمدن باچندان فوج و مصالح جنگ مع تمام همراهان
 خود که محله هفتاد و هشتاد هزار سوار و پیاده گرفتند با توپهای
 که از سهند باخود آورده بودند و مصالح وافر از تختها و جواهرهای
 پر از یک برای مورچال بستن و سرب و باروت بار نموده همراهِ گرفته
 همه جا تاراج کنان نزدیک قصبه راهون که هفت کوه از سلطان پور است
 رسیده لنگر اقامت انداخته در پناه پڑاوه خشتها که همه گنج
 خشتها را بجای گدھی لشکر خود قرار داده بود اطراف خود
 مورچال بسته مستعد کارزار گردیدند و فوج طلایه هر طرف روانه
 ساخته احکام اطاعت از روی تهدید بنام چوهریان و قانون گویان
 پرگناب نوشته روانه نمودند و شمس خان که یمین و یسار او چندین
 هزار مسلمان جلالت شعار باران غزا و جهاد و آرزوی شهادت
 بهمدیگر ترغیب نموده می گفتند که در صورت هزیمت یافتن و کشته
 شدن شمس خان جان و مال و عیال همه ماها در مهلکه تلف خواهد
 درآمد بهیئت مجموعی باظهار ذوق و شوق و انتعاش تمام تکبیر
 گویان بر همدیگر بیعت نموده مردانه وار پیش قدم گشتند همینکه
 بمقامه گواه رس کفار رسیدند از پھر روز برآمده صدای زدن

توپ و گولی تفنگ بلك گردید و يكبار گي قريب ده درازده هزار گوله و سنگ فاختن تركت وار بر لشكر اسلام بارید اما از فضل الهی آنقدر بر لشكر مسلمین كار گر نیامد كه آدم نامی كشته گرد و شمس خان كه در منع تیز جلوئی و خرج باروت بیصرونه تاكید می نمود قدم بقدم پیش میرفت بعد اتمام شلوك اول و دوم كفار بك فرجام فوج اسلام قیل جرات پیش رانده بهمقدمی و رفاتت چهل و پنجده هزار مسلمان كه از پرگذاشت اطراف دیگر فیز رسیده رفیق گشته بودند صدایی تكبیر هسته افزا بلك نموده بران مدبران پر كین یورش كرده و تاخت آورده بحملهای كافور با پیهم بسیاری را بقتل رساندند و زخمی ساختند و كفار بعد دست و پا زدن لاحاصل مغلوب هراس گشته پناه بحصار راهون كه بتصرف آنها قیل از جنگ درآمده بود برده محصور گردیده شروع بزدن بندوق و انداختن بان نمودند - چون از سابق ذخیره اسباب جنگ و مأكولات كه بیشتر مردم راهون گذاشته جان بسلامت بذر برده بودند فراهم آورده موجود داشتند دران گذهی استقامت در زبده چند روز محصور گردیده شبها برآمده بهتیمت مجموعی بر اطراف لشكر اسلام می ریختند و اسب و آدم ضائع می ساختند تا آنكه كار بر طرفین مخصوص بر كفار تنگ گردید و شب از گذهی برآمده راه فرار اختیار نمودند و شمس خان چند كروه تعاقب نموده يك توپ و چند شتر و گاو پراز بار بهیر بدست آورده بسلطان پور مراجعت نمود - اما روز دیگر قریب هزار نفر گرد آمده تهاونه كه شمس خان در راهون گذاشته

آمده بود برداشته نهانگه خود باز درون حصار قائم نمودند - بعد آن کفار
 بد فیرجام بقصد تاخت برگزانت حوالی دار السلطنت لاهور خود را
 رسانده غریب واریلا و هنگامه تزلزل در لاهور و اطراف آن
 انداختند اسلام خان که دیوان پادشاه زاده و نائب صوبه لاهور
 بود باتفاق کاظم خان دیوان پادشاهی و دیگر حکام بعد بزد
 و بهت برج و باره بازحام عام جمعی از مسلمین و هندو برآمده
 بتفاوت سه چهار گروه از شهر خیمه زده در دفع حضرت طلایه کفار
 می کوشید - اگرچه مردم لاهور از ضرر جانی و مالی محفوظ ماندند اما
 اطراف تاباغ شالام که دو گروهی شهر واقع است خرابی بسیار رساندند
 القصه در مدت هشت و نه ماه تا دوسه منزل دار الخلافت شاه
 جهان آباد و سواد حوالی دار السلطنت لاهور همه قصبات و
 معمورهای مشهور از تاخت و تاراج ناپاکان صد مرحله از مروت
 دور پامال و ویران محض گردید و آدم زیاد از احاطه شمار بدرجه
 شهادت درآمدند و عالمی بپاک حادثه کفار رفت و مساجد و مقابر
 زیاد را کردند و شکستند خصوص بعد مراجعت از لاهور بر قصبه و
 دیهات سادهوره و کرنال که فوجدار آنجا بعد تردد بقدر حالت خویش
 با بسیاری از مسلمانان شریعت شهادت چشید خرابی زیاد آوردند
 و صد درصد نفر هندو و مسلمین که دستگیر آن مردودان بیدین می
 گردیدند یکجا نشانده بقتل می رسانیدند - از آنکه در کفر هم تصرف
 تازه نموده تراشیدن موی سر و ریش خلاف آئین خویش قرار داده
 بودند و بسیاری از اراذل بدکیش قوم هندو بآنها گرویده جان خود
 نثار راه قدم آن مردود نمودن متاع بی اعتبار و اندی مراتب

عقیدت و عبودیت خود می دانستند و در ایضا و قتل دیگر فرقه هندو اصرار می ورزیدند - بعد معروض گردیدن آن همه هنگامه و فساد آن طائفه ضال بدنهاد اگرچه گرد ملال بر چهره حال پادشاه ظاهر گردید اما صلاح و صواب دولت دران دانستند که چون فرو نشانند شعله آتش فساد آن گروه جلالت پدیده مقابل ماده شورش و سرکشی راجپوتان عاقبت وخیم سرراه چندان کار نیست هرگاه رایت ظفر آیت وای نعمت متوجه آن سمت گردد زشت و زوب خس و خاشاک آن ناکسان بدکردار بوجه احسن صورت خواهد گرفت تندیبه و تادیب راجپوتیه مقدم بر دفع دیگر فساد دانسته از بلند دار الفتاح اجین رایت توجه به سمت ارطان راجپوتیه بر افراشتند *

خبر واقعه محمد مراد خان که باجل طبیعی در گذشت بعرض رسید - بعد از آنکه در سو د دار التخییر اجمیر مضرب خیام گردید برای پا مال ساختن ملک و مال و بدست آوردن اطفال و عیال راجپوتان بدسکال اطراف سرزمین اودیپور و جودپور تعلقه راجه جی سنگه و رانای چتور افواج دریا موج با سرداران رزم آزمای کار طلب تعیین فرمودند *

درین آوان حکم نمودند که در همه بلاد لفظ رضی در مناقب حضرت امیر المومنین علی رضی الله عنه در ذکر خلفای راشدین وقت خواندن خطبه داخل نمایند *

بعده که افواج عدومال برای تاخت و خرابی معمره های میو حاصل راجپوتان و پامال ساختن زراعت تعیین گردیدند

آن سرکشان بادیه ضلالت از خواب غفلت بیهوش آمده
 رسولان درمیان انداخته خان خانان معظم خان بهادر و مهابت
 خان بهادر را واسطه شفیع تقصیرات خود ساخته بعجز و
 انکسار تمام التماس عفو جرائم نمودند - اگرچه در قبول
 بعضی احکام موافق مرضی پادشاه عالی جاه بظهور نیامد
 اما از آنکه خار خار شورش اطراف لاهور و دار الخلافت در دل
 پادشاه می خلید و تنبیه و تادیب آن جماعه بد عاقبت پیش
 نهاد خاطر آن پادشاه درنا دل بود بدفعاضای وقت و التماس مقربان
 پایی تخت چنان قرار ملازمت بمیان آمد که راجه جی سنگه و راجه
 اجیت سنگه و وکلای وانا و دیگر راجپوتان سروسواری ملازمت
 نموده خلعت ملازمت و رخصت همان روز پوشیده بعد کرچ
 پادشاه بسرانجام سفر پرداخته خودهارا برکاب بوسانند - التماس
 فام بردها بشرف قبول درآمد - و همه راجپوتهای بانام و نشان
 جمعیت می چهل هزار سوار بطریق محله نموده دست خود هارا
 بررمال بسته سروسواری ملازمت نمودند و از عطای خلعت
 و امپ و فیل مفتخر گردیده مرخص گشتند *

درین منزل فوت شدن میرزا یار علی که از کعبه الله برگشته
 آمده ملازمت نموده بوذ بعرض رسید *

ذکر جشن سال چهارم از جلوس شاه عالم پادشاه مطابق

سنه هزار و صد و بیست و یک هجری

بعد فراغ جشن سال چهارم که هیجدهم ذی الحجه موافق
 سرانجام سفر منعقد گردید و عالمی بفیض رسید بقصد استیصال

گرونی بد مال رأیت ظفر اقبال سمیت دار الخلافت و دار السلطنت
پنجاب برافراشتند - چون قلیچ خان بهادر بصوبه داری صوبه اوده
مأمور گردید - و از سوانح یزد در سورت بعرض رسید که میرزا محمد
هاشم نام که بمص واسطه نواسه شاه عباس ایران و بدو واسطه نبیره
خلیفه سلطان پادشاه زاده مازندران می شد بعده که مازندران
بتصرف شاه عباس ثانی درآمد وزارت ایران بتخلیفه سلطان سپرده
صبیه خود را بدو داده بود و محمد صالح نام عموی مومن خان نجم ثانی
که با پادشاه زاد رفیع الشان قرابت جدی مادی دارد از ایران
وصیده آمد - حکم شد که دو گرز بردار و مهماندار برای آوردن هر دو
با تنخواه مبلغ سه هزار روپیه بنام میرزا محمد هاشم و دو هزار
روپیه بنام محمد صالح نجم ثانی بر خوانه یزد در سورت روانه نمایند
و سواى آن بنام غازی الدین خان بهادر فیروز جنگ صوبه دار احمد آباد
فرمان صادر شد که بعد رسیدن میرزا محمد هاشم با احمد آباد سرانجام
مباکتاج او بدستوری که محمد آمین خان صوبه دار احمد آباد
در عهد خدمت مکن برای قوام الدین خان که بنی عم میرزا محمد هاشم
می شد و تازه از ولایت ایران رسیده وارد احمد آباد گردیده موافق
حکم سرانجام نموده روانه حضور ساخته بود نماید - و مهماندار خود
همراه داده روانه بارگاه سلاطین سجده گاه سازد *

از سوانح دار السلطنت لاهور بعرض رسید که بعد رسیدن حکم
داخل نمودن لفظ وصی در مناقب حضرت امیر المومنین
علی کرم الله وجهه در خطبه جان محمد و حاجی یار محمد که
افضل الفضلی لاهور بودند باتفاق دیگر فضلا و علما هجوم

عام نموده بخانه قاضی و صدر آمده برای خواندن خطبه
بقید لفظ وصی مانع آمدند و بهمین دستور فضلا و مشایخ
دار الخلافت و مستقر الخلافت باتفاق جمعی از مسلمانان در منع
خواندن خطبه بدان دستور که حکم رسیده بود شورش نمودند و
بهمین مضمون از نوشته اخبار نریسان دیگر بلاد بعرض رسید - و در
همین آوان از سوانح احمد آباد معروض گردید که خطیب مسجد
جامع را بسبب خواندن لفظ وصی گروه اهل سنت و جماعت بقتل
رساندند - اگرچه در باب کشتن خطیب روز جمعه و محبوس گردیدن
مهر علی خان بخشی و واقعه نگار احمد آباد که بعد کشتن خطیب
روز یکشنبه بفرموده فیروز جنگ خفت رسانده در چپوتری کوتوالی
مقیم ساختند اگرچه بروایت مختلف در احمد آباد اشتهار یافت
اما از آنکه مسود اوراق دران ایام تازه وارد احمد آباد گردیده بود و
قا مقدور بتحقیق آن پرداخت محملی می نگارد بعده السلام
عند الله - بعد رسیدن حکم خواندن لفظ وصی صدر احمد آباد برای
حاصل نمودن اذن بخدست فیروز جنگ صوبه دار عرضی نوشت
در جواب دستخط نمودند که موافق حکم خلیفه بخواند بعده که
روز جمعه در مسجد جامع خطبه بلفظ وصی خواندند چند نفر از
مردم پنجاب و حضرات توران بشورش آمده خطیب را مخاطب
و معاتب ساخته گفتند که درین جمعه که خواندی ترا معذور
داشتیم در جمعه آینده نخواهی خواند او در جواب گفت موافق
حکم پادشاه و ناظم و صدر می خوانم - بعد از آنکه روز جمعه دوم
خطیب بر منبر آمد یکی از مغلها گفت لفظ وصی نخواهی خواند

خطیب اجل رسیده مہنوع نگردیده ہمینکہ وقت خواندن خطبہ
لفظ رسمی بر زبان او جاری گردید پنجابی برخاستہ نامن خطیب
گرفته از بالای منبر کشیدہ بزجر و تشنیع پیش آمد و مغل تورانی
از جا جستہ کار از بکی بشکم او رساندہ بزیر منبر انداخت
و در مسجد هنگام غلوی عام برپا گردید و خطیب را یا نیم
جان کشیدہ بصرح مسجد آورده آنقدر خنجر و پاپوش زدند
کہ بہ بیکرمئی تمام جان داد و وارثان او یک روز و یک شب
جرات برداشتن لاش و کفن و دفن او نتوانستند نمود روز دوم
والدین مقتول نوحہ کڈان نزد فیروز جنگ استغاثہ و التماس
برای اذن تجهیز و تدفین او نمودند انکہ فیروز جنگ چند روپیہ
بوارثان از سرکار دادہ برای کفن و دفن او مریض ساختند
و روز سیوم آن مہر علی خان بخشی و واقعہ نگار را بر سر تقصیری
کہ در بعضی مقدمات خلاف نویسی او ظاهر گردیدہ بود از خانہ
طلبیدہ خفت رساندہ بحبس خانہ فرستادہ بعد از سه چہار روز
علاص نمودند - درین ایام خان دوران خاغب الصدق فیروز جنگ
کہ بصوبہناری او دہہ گور کپور مامور گشتہ بود بعد رسیدن بر سر تعلقہ
خود با رجوع بندوبست واقعی نمودن وزیر بار خرج سہ بندی آمدن
بدون اثبات تقصیر معزول گردیدہ بحضور رسیدہ بود کہ نظر
بر پیشدرہای پادشاہ بغور پرداخت خانہ زادان کار طلب بدرد اختند
گروہ استغاثی منصوب نمودہ منزوی گردید - میرزا محمد ہاشم کہ از
بند سورت باحمد آبک رسیدہ بود بدیدن فیروز جنگ آمد پسر
خود را با استقبال فرستادہ بعد نر یک رسیدن بخانہ خود چند قدم پیش

آمده باعزاز در خورده چهار پنج روز مهمانداری نموده پانزده هزار
روپیه نقد و یک فیل و چهار اسب تواضع نمود و مکرر سوانح را دیوان
و مهماندار از طرف خود ساخته بآبروی تمام روانه نمود *

درین سال خبر محاصره نمودن غنیم دکن برهانپور را و بدرجه
شهادت رسیدن میر احمد خان صوبه دار باجمعی بعرض رسید
مجمعی از تفصیل آن بگزارش می آرد که زنی از قوم زنهای سرهنگه
تلسی بانی نام با پانزده شانزده هزار سوار بقصد گرفتن چوتنه بلده
دار السور برهانپور و تاخت نمودن نزدیک قصبه رانوبر که هفت
گروهی برهانپور واقع شده رسیده سرای رانوبر را که جمعی کثیر
از قافله و مردم دیهات پناه بانجا برده فراهم آمده بودند محاصره
نموده به میر احمد خان صوبه دار پیغام طلب چوتنه یازده لک
روپیه عوض بلده و مردم سرای که بمحاصره آمده بودند نمود میر احمد
خان که قبل از رسیدن خط تلسی بانی و خبر شوخی آن زن جنگی
بمخاطر آورده بود که مقابل زن کافر هوایی مردان را ملاحظه جان نمودن
و از درجه شهادت که عین مراد اهل قبله است رو پوشیدن خود
را کمتر از زن دانستن است با جمعیت هشتصد نه صد سوار که
فوجداران نواح را با فوج خون فراهم آورده و همه متصدیان و
منصبداران بهان پور را که با خود گرفته بود نهم ماه محرم الحرام
از برهانپور برآمده از جمله فوجداران نواح ظفر خان فوجدار برگنه
جاسون که از شجاعان مشهور صاحب فوج و صاحب تدبیر بود
اورا همراه فوج نموده کوس معرکه شهادت نواخته مقابل اشقیا
روانده شد - مخدران خبر یافته سه چهار هزار سوار بر سر بهادر خود

گذاشته با چهار پنج هزار سوار جنگ آزا با استقبال میر احمد خان
 شتافته بمقابله پرداختند و باقی فوج هر هفت خوار بقصد
 محاصره و تاراج پورهایی برهانور تعیین نمودند - میر احمد خان که
 دو سه روز درین مابین تردد نمایان نموده با نبیره های خود زخم های کرب
 برداشته بود از شنیدن محاصره نمودن برهانپور نزدیک بآخر روز
 بقصد کمک محصوران شهر مراجعت نمود و همه جا غنیم را اطراف
 خود داشته جنگ کنان میرفت درین ضمن ظفر خان بعد تودن
 نمایان زخمی گشته نزدیک آخر شب غلبه کفار را زیاده دیده
 تقاضای مصلحت دران دانست که یک پسر میر احمد خان را با
 خود گرفته با جان سلامت خود را بشهر رساند و میر احمد خان که
 پیشتری مردم فوج با شهامت خان چنداول او بدرجه شهادت
 رسیده بودند بانی مردم جان سلامت بدر بردن غنیمت دانستند
 و جمعی اسیر کفار گردیدند - میر احمد خان که تنها دران فوج کفار
 تردد می نمود بزخم های پیاپی از اسب افتاده خود را با نیم
 جانی که داشت زیر درخت رسافده کامیاب ثواب درجات شهادت
 گردید - و از جمله منصبداران برهانپور میر علی رضا نام که از سادات
 سبزواری و از شجاعان آبرو طلب گفته می شد و جمعی دیگر از
 متعین میر احمد خان کامیاب شهادت گشتند و بسیاری دستگیر
 گردیدند از انجمله شرف الدین نام بیوتات شهر که در فن سرود
 خوانی باج بکلارنت و قوال نمیداد بعد دستگیر گردیدن تقاضای
 وقت دران دانست که خود را قوال را نموده اشعار رنگین فارسی
 و هندی و زبان مرهته خواندن شروع نمود و وقت کلام و کلام

با سرداران آن قوم بدنام بدستور ستایش که اهل نغمه با صاحب درویشان
می نمایند حرف میزد بعده که نا سرداران آن فرقه ضال بار گفتند
که اگر چه دانستیم که تو از جمله مغنیان و نغمه سنجان مجلس
امیران مشهوری اما تحقیق ما گشته که از جمله مردم مایه دار
و آبرو طلبی اگر در هزار روپیه میدهی خلاص می نمائیم آخر بعد
رد و بدل و منظره بسیار هزار و دویست روپیه برای خلاصی خود
قبول نموده از خانه طلبیده رسانیده برات نجات خود نویسانیده
هرکاره غنیم همراه گرفته خود را بکنار شهر رسانیده برگشتی سوار شده
هرکاره غنیم را صدا نموده گفت که بسردار خود بگویی که من از
منصبداران مشهور و بیروتات شهر بوم هزار و دویست روپیه تصدق جان
و مال خود داده نجات یافتم - و محمدنقی نام جوان که از ندیرهای
امانت خان مرحوم بخشی و واقعه نگار برهانپور بود بعد از اتمام
بدست غنیم هوچند مردم بزبان فارسی و اشاره فهمانیدند که خود
را منصبدار صاحب اسم و رسم ظاهر نسازد او در جواب گفت من
چرا از قومیت و مراتب خود ایا نموده در اخفای حسب و نسب
بکوشم و آواز بلند طبیل صدق مهتال نواخته گفت من بخشی شهر
و ندیره امانت خان دیوان دکن می شوم سرداران سرهنگه شنیده
آن بدین گفته بعزت و آبروی تمام پیش آمده از ماکولات مرغوب
همه جنس حاضر ساختند حاصل سخن آخر بسی هزار روپیه
اختتام کلام برای خلاصی او قرار یافت بعده که مبلغ مذکور را
واصل ساخت نجات دادند - چون بادشاه نزدیک دار الخلافت رسیدند
چو را من جائه که بعد از هزینهت خوران فوج محمد اعظم شاه

جواهر و مال را فر بتاراج برده روز گردان بود بحضور رسیده سعادت اندوز ملازمت گردید دوازده کوره دار الخلافت را دست راست گذاشته متوجه تنبیه و اخراج گروی بد مال گردیده فوج سنگین بسرداری محمد امین خان بهادر و رستم دل خان و چورامن جائه و دیگر عمده های لشکر بطریق هراول برای تادیب و استیصال آن طائفه ضال تعیین فرمودند و حکم اخراج و برداشتن تهنات آن کافر شدید العداوت و باز قائم نمودن تهنه مردم پادشاهی و آباد نمودن رعایای ستم زده شاه آباد و مصطفی آباد و شاه هوره و دیگر معمورهای قدیم که بتاراج و تصرف آن ملعون درآمده بود نمودند - و باوجود پرتو افکن گردیدن رایت ظفر آیت داران ضلع آن طائفه بد عاقبت که بعد فرار باز بدستور قزاقان یک تاز خود را غافل می رساندند دست از شوخی بر نمی داشتند - دهم شوال سنه مذکور مضرب خدام چهار پنج گروهی قصبه شاه هوره واقع شد رستم دل خان را مع فیروز خان میواتی برای دیدن جاکه قابل مقامات و فرود آمدن لشکر باشد مرخص فرمودند مابین راه می چهار هزار سوار و پیاده بیدشمار آن کزوه ضال از ده دوازده کوره تاخته فتح درس کویان چون عمیل ناگهان مقابل فوج پادشاهی رسیدند چه نورس که از حملهای وحشت افزا و چپقلشهای مرد زبا و آمد آمد تزلزل افزای آنجماعه فقیر لباس چگونه ترس و هراس در فوج پادشاهی راه یافت و چنان صدای دار و گیر و مردکشی بلند گردید که عرصه بر فوج بندهای پادشاهی تنگ گشت و کار بجائی رسید که بعه کشته شدن و زخمی گردیدن

جمعی از مردم خاص و عام فیروز خان میواتی و چندی دیگر از
سادات باره از قیل و اسپ پیداده گشته بمقابلہ و نزع شر آن
جماعه پرداختہ بمملکهای بهادرانہ آن گروه کفار بد کردار را هزیمت
دادند - اما بعد از آنکه در شادھورہ بقصد تعیین افواج برای تنبیه
و اخراج آن کافر بد نہاد نزول رایدات ظفر آیات واقع شد اول اوائل
ذی الحجہ کہ اواخر دی ماه الہی و عین چلہ زمستان می باشد
چهار پنج روز باران گندہ بہار بلا فاصلہ بارید و چندان بادن زمہریر آہا
بران لشکر آب و گل آغشته وزید کہ چندی ہزار آدم خصوص
از مردم دکن کہ تاب سرمای آن اطراف نیاوردہ بمعرض تلف
در آمدند و چہارپای بید شمار از اسپ سواری و بار بردار آن قدر
سقط شدند کہ از گندہ بوئی آن زیست بر مردم پادشاہی تنگ
گردید و مردم عام حمل بر سحر و جادوی آن زمرہ بد نام کردہ
کلمات ناگہتانی بر زبان می آوردند دریم آنکہ خبر انتشار و فساد
آن اشقیای مردم آزار کہ بر کہی و فوجہای اطراف پادشاہی تاخت
می آوردند و شوخی زیاد بمرتبہ می نمودند کہ یکدو فوجدار نامی
بعد رسیدن فوج پادشاہی دران حدود بدرجہ شہادت رسیدند متواتر
بمعرض میرسد جملة الملکخان خاندان را بایک پسر و حمید الدین
خان بہادر و رستم دل خان و راجہ چتر سال و فیروز خان میواتی
و خواصن جائہ و دیگر بہادران کارزار دیدہ بمرداری پادشاہ زادہ
رفیع الشان ہراول و ہونغار و جرنغار و یلتمش قرار دادہ برای
استیصال آن جماعہ خذلان مآل تعین فرمودند و آن مفسد غدار
بعد مکرر بمیان آمدن کارزار کہ بیشتر می ازان گروه شقاوت پورہ

حلف تیغ و هدف تیر و سنان شدند و بسیاری از مردم بی نام و
 نشان پادشاهی بدرجۀ شهادت رسیدند آن ملعون هزیمت یافته خود
 را یکی از میکانهای قلاب مسمی بلوه گدۀ که میان جبال قلاب
 نزدیک تعلقه راجه برفی واقع شده و سمعت حصار و استحکام آن
 قابل محصور گردیدن شصت و هفتاد هزار سوار و پیاده داشت
 رسانده محصور گردیده به بزد و بسمت برج و باره پرداخت و درسه
 هزار گاو و بنجاره را تاخت نموده آورده دران حصار ذخیره نمودند
 و بهادران کوه نورد و فیل نبود شیر صولت بمحاصره آن کمر همت بسته
 شروع به بستن و پیش بردن مورچال نمودند و آن سرگروه بد فرجام
 با معتقدان ضلالت پیشۀ خدلان مآل که زرپرستی و حسن ظن
 عقیدت بآن گمراه روز ازل علاوه هم گردیده بود بانواع دمیدن افسانه
 و افسون آنکه هر که درین جنگ بحسب ظاهر رۀ نورد بادیه عدم و
 ضلالت می گردد بلا فرصت و فاصله ایام بهمان صورت امر و
 ریشدار که بجهنم واصل می گردد عون نموده و حیات ابدی بادیه
 بترقی درجات دینوی میرسد ترغیب و تحریص بجنگ و محاربه
 می نمود و آن سگان که گفته پیر و پیشوای خود را در تناسخ که
 مردود اهل کلام همه ملل ذی قبله امت برهان قاطع دانسته
 بسمع رضا می شنیدند و ازان حصار برآمده باظهار شغف و شوق
 و رغبت تام صدای فتح درمن سچا پادشاه وقت دار و گیر یلاند
 ساخته پررانه وار خود را بشعله آتش توپخانه و بدم تیغ و تیر و
 سنان مستانه و دلیرانه می زدند و حملهای صف ربا بر سر
 چال پادشاهی می آوردند و هر روز بسیاری بقتل می رسیدند و

جمععی از مسلمانان سرخروئی از لی شهادت حاصل می نمودند -
 اگرچه از قوم اردال هفود بیشمار مثل مور و ملخ فراهم آمده در
 کشته شدن و عرض او هماندم بعرضه کارزار در آمدن حکم خلاق
 الساعة بهم رسانده بودند اما از قوم اشراف هفود نیز بیشتری از
 کهتریان پنجاب که شریک مصلحت و تدبیر آن ملعون بودند و
 جانهای شجاعت پیشه مشهور که همدم و همدل لشکر آن مردود
 می گردیدند بآنها اذیت نمی رساندند باقی همه هفود را
 با مسلمانان واجب القتل می دانستند - بر مصاف دیدگان رزم جو
 ظاهر است که در اکثر افواج میان دو هزار و سه هزار سوار اگر صد
 دو صد سوار باشند که بجوهر شجاعت و ارادت پاس مرعات حق نمک
 در جانفشانی داشته باشند باعث فخر و فتح آن لشکر می گردن
 برخلاف آن گروه شقاوت پزده که باوجود پیاده بودن اکثری کمتر
 کسی دران انبوه از سوار و پیاده بود که خون را بدستور گوسفند
 قربانی بدل و جان نثار راه مرشد نمودن کمال مراد و آرزوی دل
 خویش نداند و همین معنی و طمع زر و اقسام اقمشه و زیور که
 بقاراج آنها در می آمد باعث مزید تسلط و غلبه آن گدا صفتان
 سنگ سیرت بد مآل می گردید و مردم عام سست اعتقاد آنها حمل
 بر سحر و جادوی آن قوم می نمودند - القصه بعد امتداد کشیدن
 محاصره که از هردو طرف دان جلالت و تهوری بظهور آمد و ذخیره
 اندرون حصار بآخر رسید بمرتبه عرصه تردد بر محصوران بدعا فیت تنگ
 گردید که از بالای حصار باشاره دست و چشم با بقالان لشکر ساخته
 بقیامت دور دیده و سه روپیه آثار غلظت آن و سند می نمودند و چادر از بالا

دیدن آن

ن قفس

صیبه راجه

بر خود دانسته

دست فرستادند -

ناه عظیم میدادند

نری و جاتیه در لشکر

مصالح دقت بودند حکم

و جمع کثیر در پاداش آن

در اشی در آمدند و چند روز

ریش داران صاحب اسم و رسم

داشتند بید فنا دادند - چین و ایچ

که از بعضی وضع بهادر شاه پادشاه و

که از ابتدا بمیان آمد و با کراه صوبه او ده را

و از دیگر سلوک پادشاه ملال خاطر بران والا ذهب

دینولا نظر بر سغله نوازی زمانه و نا قدر دانی پادشاه

منصب و خدمت نموده مذمومی گردید و اکثر از نقد

و مساکین تقسیم نمود چنانچه در یک روز پنج لک

عاجات رسید - درینولا خللی در مزاج خان خانان

الت گریختن گرو برای او رو داده بود

بد بسبب عارضه مختلف بدنی

که حکمای یونان و فرنگ از معالجه آن عاجز آمدند ازین سرای
فانی بروضة چاودانی شتافت *

مردی بود صوفی مزاج فقیر دوست که در عالم حکومت
او ایدائی بخلق نرسید و بدعتی که اثر ضرر آن بهیچ احدی
از مسلمانان در عالم وزارت اوردند بظهور نیامد مگر آنکه همه
کار و بار روزگار که باختیار انسان سوا پا خطا باشد ممکن نیست
که همه راست و درست آید بلکه آنچه در اراده الهی است
همان بظهور می آید بسیار دیده و شنیده شده که آدم بعضی
کارها بقصد ثواب و نیکنامی بامید نجات از عذاب الهی
مبلغها خرچ کرده شروع باحداث آن کار که خیری جاری باشد
می نماید قصد ثواب آن به بدنامی منجر می گردد چنانچه
بخاطر خان خانان رسید که در هر شهری سرائی و مسجدی
و خانقاهی بنام او ساخته شود و جا بها بصوبه داران و دیوانیان
نوشتهجات برای خریدن زمین و بنای سرا و مسجد و مدرسه
بمبالغه و تاکید تمام مع هندو بهایی مبلغ خطیر فرستاد هر جا که حکم
رسید همه حکام صاحب مداران آنجا نظر بر پایة وزارت او حکم
او را وحی آسمانی دانسته در فکر احداث سراهان و آبادی شهر افتادند
اما بعضی جا زمینی که برضامندی بفروشد و رعیت ساختن
سرا داشته باشد میسر آمد و بعضی جا چنان اتفاق افتاد که هر چند
خواستند که زمین موافق احاطة سرا بخورند و رضامندی مالکان بدست
آید میسر نیامد ناچار نظر بر حکم رانی خوف و رضامند داشتن
خانخانان خانهایی بسیار را بدین طریق بدست آوردند که صاحبخانهها

را که بزرگان آنها از قرنها ساخته بودند بزور و تعدی از مکانهای موروثی آنها برآورده خاک نشین ساختند و جمع کثیر از قوم مسلمین و سادات و هندو آه کشان و نفرین گزان از اینجا برآمدند چنانچه که در شهر برهان پور و بندر سورت واقع شد - همین که شروع بساختن سرا و دکانین برای سکنه مردم بازار نموده مبلنی زر بخرچ در آوردند هنوز عمارت تمام نشده بود که خبر واقعه خان خانان انتشار یافت و حکام که برای حصول رضای مخلوقی نظر بر غضب خالق نموده می خواستند دل خلقي را بیازارند تا دل مخلوقی بدست آرند دل سرد شده دست از اتمام کار آن برداشتند و آن خانهای نیم ساخته که سر راه گذر عیدگاه برهان پور واقع شده بود مثل خانهای نیم سوخته مزبله محله و راه رو گردید و قصد ثواب آن بیچاره میت موقوف بر فضل الهی ماند - ازین مقدمه مکرر اوراق بسیار از روی غور مشاهده کرده که هیچ کار ظالم بانصرام نرسید و فرزندان و اولاد ظالم روی بهبود ندیده بمراد خود فرسیدند و بانی بدعتهای مردم آزاري هم درین دنیا انگشت نمای عالمی گردیده بسزای افعال خود رسیدند و هم کار اولاد خاندان آنها بگدائی و رسوائی چند منجر گردید که زبان قلم را بتحریر آن آشنا ساختن سالم بر حال خود نمودن است - باری الحمد الله که مسود اوراق باوجوا ابتدای نشو و نمای عمر خود در کار بار سرا پا معصیت و خدمات بذاقیست ضائع ساخته و خود را بدترین منضویان درگاه الهی میداند اما هنوز راضی بمردم آزاري که در زبانها بظلم منجر گردد نگردیده خدا را که بدو شاهد گرفتن در همه ملل کفر

است همان خدا را بعظمت ياد نموده اقرار مى نمايد که تا سن
مى و دوى عالم گير در تبعيت نفس کافر کيدش خود را معاف
نهي داشت و مال حضرت خلد مکان که در صوبجات دکن خوان
يغما بود بسيار خورده شده اما دران ايام هم احتياط تمام داشت
که کار بانجا نرسد که در زبانها گفتگوي بظلم منجر گردد بعد
بسبب روي دادن بعضي مقدمات که بتحرير تفصيل آن پر داختر
پردۀ روسياهي خود را از ميان برداشتن است با خدائي خود
عهد نموده و تا مقدور بدل و جان کوشيده که در اکل و تصرف
و تلف نمودن مال مسلمانان تبعيت نفس شوم ندموده اما
هرچند خواست که از بدنامی ظاهري قبول عمالي که سگبانی و
خوک چرانی بمراتب بهتر از انست نجات يابد و دست و پای بسيار
زد که بدبانت داري کوشيده خون را در زبانها از بدنامی اخذ و
جرع مال بد مأل محفوظ دارد چون اين فيض محض بغض آلهي
وابسته است ميرسز نيامد *

انقصه بعد واقعه خان خانان برسر تعيين وزارت و تبديل
خدمات عمده حضور و صوبه داري دکن را يهای مختلف بميان
آمد و قصد پادشاه زاده عظيم الشان که صاحب اختيار سلطنت
بود و سعد الله خان پسر عنايت الله خان که ديوان مستقل تن
و خالصه نموده بودند آنکه وزارت بنام ذوالفقار خان بهادر مقرر
شود و خدمت بخشي الملکی و صوبه داری دکن بهر دو پسران
خان خانان تجویز نمايند - و التماس ذوالفقار خان آنکه ياميد
وزارت دست از ملک دکن و بخشي الملک بودن بردارد در جواب گفت

که چون حضرت پادشاه بخان خانان رعدۀ وزارت نموده بودند عنبر
 نتوانستیم نمود و تا بر پدرم بدستور سابق پایۀ وزارت قائم نباشد من
 در قبول آن فخر نمیتوانم نمود و این گفتگو بامتداد کشید و پادشاه
 زاده عظیم الشان می گفت که ذو الفقار خان می خواهد که وزارت
 بنام پدر و دیگر خدمات بنام خود نگاه دارد و پادشاه در قبول
 التماس هیچ کدام دست رد نمی توانست زد و بمرتبۀ مستغرق
 این فکر بود که چون در همان روزها میرزا محمد هاشم نواسۀ شاه
 ایران که مکرر سوانح را غازی الدین خان بهادر فیروز جنگ
 از طرف خود مهماندار و دیوان شاه زاده مقرر نموده همراه داده
 بودند و از حضور پادشاه مهماندار دیگر مخاطب بکوکه خان باستقبال
 شاه زاده رسیده بود والدۀ او که اندرون محل بخدمت خوراندن
 طعام نوکرو مقرر بود مسودا وراق را بسبب تعلق دیوانی بشکر رفتن
 ضرور گردید و بارالدۀ کوکه خان هم کلام گردیدن اتفاق افتاد از زبان
 پادشاه می گفت که مکرر در خلوت فرمودند که من از مذاقشۀ
 وزارت چنان تنگ آمده ام که می خواهم بنام پادشاه زاده ایران
 وزارت مقرر نموده یکی از دیوانیان تن و خالصه را باستقلال نیابت
 او بفرمایم و از همان نایب کار وزارت بگیرم اما بدینامی چند از طرف
 شاه زاده ایران قبل از ملازمت بگوش پادشاه رساندند و بعد رسیدن
 حضور از طرف شاه زاده بمرتبۀ تبختر و تعنی چنانچه عنقریب
 باحاطۀ بیان می آرد نسبت بمقربان حضور بظهور آمد که خود او
 و همراهان او کامروا نگردیدند - و برای وزارت چنان مقرر فرمودند
 که تا تعیین وزیر مستقل سعد الله خان پسر عزایت الله خان که

دیوان تن و خالصه مقرر شده بود به نیابت و اطلاع پادشاه زاده محمد
عظیم کار جاری می ساختند باشد - و در آخر ماه جمادی الاولی در نواح
دار السلطنت لاهور مضرب خیام واقع شدن رستم دل خان را که برای
گذراندن بهیر از دریا عقب گذاشته بودند بحضور رسیده ملازمت
نمود - از آنکه بر سر معبر با مردم بهیر لشکر از سختی و تعدی بسیار
در گرفتن زرو بی آبرو ساختن مردم واقع شده بود این معنی
بعرض رسید مخاطب و معاتب از کمی منصب و از مجرا ممنوع
گردید - و میرزا محمد هاشم نواسه شاه ایران که تازه رسیده بود پانزده
اسپ عربی و عراقی و دو تفوز زربغت پیشکش گذراند دو اسپ
قبول نموده باقی بار بخشیدند بعد عطای خلعت و شمشیر و
چمدن و سحر مینا و مرصع و جعبه که مخلع شده باریگر برای
تسلیم آمد از شدت گرمای تیر ماه الهی مرق ضعف بر چهره او
ظاهر گردید حکم فرمودند که در خس خانه برده بنشانند و آب پنخ
پرورده بخوراند و پنکه نه نمایند - اگرچه پادشاه دریادل گنج بخش در باب
منصب و عطای خدمت عمده اراده دلجوئی و فیض رسانی
نسبت باو بسیار داشتند اما از آنکه نام برده با همه مقربان حضور
اصلا سلوک نداشت و از همه طمع سبقت سلام داشت و هر که باو
سلام می نمود در جواب دست بر سینه می گذاشت حتی که
در خدمت هیچ یکی از پادشاه زاده را بطه ارادت بهم نرساند
و بخانه هیچ یک نرفت خصوص میرزا شاه نواز خان بخشی که
بچهار پنخ واسطه از نیاثر شاه ایران می شد نظر بر تبختر او حسد
همچشمی را کار فرموده نمی خواست که عنایات پادشاه نسبت

بار بظهور آید و باشا را میرزا شاه نواز خان کوکه خان مهماندار باعث تمهید خفت او گشته از طرف شاهزاده ایران بپادشاه عرضی نویسانند که اگر پادشاه زاده‌ها در راه در خورند یا در حضور چهار چشم گردیدن اتفاق افتد چه سان آداب بجا آورم و با امرای حضور که اتفاق ملاقات افتد در سبقت و جواب سلام آن چه امر شود و اگر پیش از برآمدن حضرت بدیوان آمدن من اتفاق افتد تا برآمدن پادشاه هر جا که حکم شود بنشینم یا شاه دستخط فرمودند که اگر پادشاه زاده‌ها در راه در خورند از امپ پیاده شده آداب بجا آرند و اگر در حضور رو برو شدن اتفاق افتد بدستوری که مقررست مجرا نماید و تا سه هزار که سبقت سلام نمایند برای آنها دست بسر شود بعده که بر سر مذکور نشستن قبل از برآمدن پادشاه بدیوان رسیدند طرف میرزا شاه نواز خان متوجه شدند که چه دستخط باید کرد میرزا شاه نواز خان عرض نمود که تا برآمدن حضرت در پیشخانه‌های خانزاد بنشینند - و روز دیگر که شاهزاده ایران قبل از خبر برآمدن پادشاه روانه شده بود سزاوی از منصوبیان میرزا صدر الدین خان در راه رسیده موافق حکم سزاوی نموده در پیش خانه میرزا شاه نواز خان برده نشاند و از طرف صاحب خانه سوای تعظیم هیچ رسمیات از حاضر ساختن عطریات و پانداں بظهور نیامد و این معنی بر پادشاه زاده بسیار گرانی نمود و در تمام لشکر خفتی که از روی تدبیر باو رساندند نقل مجلسها گردیدند - روز دیگر میرزا شاه نواز خان بدیدن شاه زاده رفته عذر خواهی و اظهار اخلاص و تپاک باطنی نمود حاصل کلام آنکه تسلیم منصب پنج هزار و سه هزار سوار و خطاب خلیفه سلطان که شاه زاده خود

درخواست نمود عطا فرمودند و حکم دادن جاگیر نمودند - درینوقت
 خبر واقعه غازی الدین خان بهادر فیروز جنگ که صوبه دار احمد آباد
 گجرات بود بعرض رسید و نیز معروض گردید که امانت خان
 متصدی بتدر سورت از شنیدن خبر واقعه فیروز جنگ که بعد از
 ظاهر شدن علامت سفر آخرت حکم نموده بود که طلب سپاه و
 شاگرد پیشه دانه فارغ سازند بلا توقف خود را بطریق یلغار با احمد آباد
 رسانده بضبط خزانة و دیگر کار خانجات پرداخت *

غازی الدین خان بهادر فیروز جنگ امیری بود فتح
 نصیب صاحب نسق که بر غنیم همیشه تسلط زیاد داشت چنان
 آمیر با جاه و جلال صاحب تصرف بکمال خوش خلقی و شیرین
 کلامی میان مردم توران کمتر بعرضه روزگار دیده و شنیده شده -
 گویند قریب ده لک روپیه متصدیان سرکار از خزانة او بر آورده
 عوض روپیهها پل سیاه در خریطها پر کرده در خزانة گذاشتند خبر این
 تغلب که بفیروز جنگ رسید چنان تدبیر و تحمل بکار برد که بی آنکه
 پای تحقیقات آن بمیان آید و تفتیش نماید متغلبان متنبه
 گردیده از راه رفتن آبرو بعضی زرها را در خزانة آورده گذاشتند *

چون مقدمه خطبه بسبب وقت فضلی لاهور بر لفظ وصی
 که در خطبه داخل نمودند فرموده بودند معطل مانده بود حکم احضار
 فضلی لاهور نمودند از انجمله حاجی یار محمد و محمد مراد
 با سه چهار فاضل مشهور آمده ملازمت نمودند در تسبیح خانه
 طلبیده حکم نشستن فرموده عبد القادر خان را که برادر زاده
 قاضی میر میشک با دوسه فاضل رکاب هم کلام نمودند و خود

پادشاه از روی کتب معتبر و احادیث موافق قول حضرت امام اعظم
رحمة الله علیه و دیگر امامان دین روایت در باب اثبات لفظ صی بر آنها
خواندند بعد قیل و قال بسیار که حاجی یار محمد در رد قول پادشاه
گستاخانه و بی محابا پیش آمده با پادشاه سوال و جواب می نمود
پادشاه بر آشفتن فرمودند که از غضب پادشاهان نمی ترسی که چنین
خلاف داب مجلس سلاطین مبادرت بکلمه و کلام می نمائی حاجی
یار محمد در جواب گفت که من آرزوی عطای چهار چیز از
راهب بی ظنّت خود داشتم اول تحصیل علم دوم حفظ کلام الله
سوم حج چهارم شهادت الحمد لله که از طرف عطای سه نعمت
الهی کامیاب شده ام آرزوی شهادت باقی مانده امید دارم که از
توجه پادشاه عدالت اساس کامروا گردم و برای تحقیق و تنقیص
این گفتگو چند روز کشید و مردم بسیار از عوام شهر باتفاق جمعی
از انجمنان تمنّ دار که زیاده از یک آدم فراهم آمده بودند و با حاجی
یار محمد خفیه رفیق گشتند و پادشاه زاده عظیم الشان نیز خفیه
طرف این جماعه داشت تا آنکه اواخر شوال صدر برای خواندن
خطبه عرضی نمود بر عرضی دستخط شد که خطبه بدستور عهد
حضرت خلد مکان بخوانند در منقائب حضرت امیر المومنین علی
رضی الله عنه الفاظ بسیار واقع شده گو لفظ وصی نباشد اما
چون مردم عام و اوباش پیشگان بدنام بقیاسهای غلط در فکر شورشند
اهتمام و احتیاط نمایند که از جماعه بی سرو پای واقعه طلب
وقت خواندن خطبه داخل مسجد نشوند چون از دستخط پادشاه که
کسی اطلاع داشت حتی که مقربان خاص نیز مطلع گردیده بودند

چندین هزار کس از هر قوم با دعای رای خود بفکر های فاسد افتاده اطراف مسجد فرو گزیده گوش بر آواز هنگامه فساد داشتند آخر که خطبه بدستور قدیم خوانده شد رفع آن گفتگو گردید اما چنان معصوم گشت که آخر حاجی یار محمد را با دو فاضل دیگر مغضوب نموده بیکي از قلعه فرستادند *

ذکر جشن سال پنجم از جلوس شاه عالم بهادر پادشاه غازی

مطابق سنه هزار و صد و بیست و دو هجری

جشن شروع سال پنجم از جلوس شاه عالم پادشاه هیجدهم ذی الحجه منعقد گردید و عالمی از صغیر و کبیر و امیران با نام و نشان و علما و صلحا و مستحقان و اهل نشاط و دیگر بی بضاعتان کم مایه هر کدام بقدر پایه و اندازه کسب و کار خود کامیاب عطای اضافه و خلعت و جواهر و فیل و اسب گردیدند خصوص برای داؤد خان صوبه دار دکن و امانت خان صوبه دار احمدآباد و دیگر صوبه داران فرمان عنایت آمیز مشتمل بر عطای خلعت صادر فرمودند - و اواخر عشر ثانی محرم الحرام [۱۱۲۳] که مرحله عمر پادشاه از هفتاد سال قمری تجاوز نموده بود تبدیل مزاج پادشاه بهم رسید و در فرصت هفت هشت بهر آثار سفر آخرت ظاهر گردید پادشاه زاده عظیم الشان که یعیادت پدر آمده بود از شنیدن خبر رسیدن هر سه پادشاه زاده که بهیئت مجموعی بغتة رسیدند چنان حوصله باخت که باحوال پدر پرداخته بلکه فرصت کفش پا پوشیدن نیافته جان پدر برین غنیمت دانست و شب هشتم ازین جهان فانی بروضه جاودانی شتافت و بعد از فراغ کفن و دفن

که نزدیک روضه حضرت قطب الدین چهار پنج گروهی از دارالخلافه
مدفون گردید چهار سال و در ماه پادشاهی نمود - و در اواخر سده
چهار زر خزانه سابق که قریب سیزده کرور روپیه باختلاف روایت
مأذنه بود همه بصرف بخشش درآمد - چون مداخل سلطنت
عهد او بخرچ و فائمی نمود کار بجای کشیده بود که در همه
کارخانهجات حضور خصوص در بیوتات کار تنگی خرج بجائی کشید
که از خزانه عظیم الشان هر روز مبلغی بطریق دستگردان میرسید *

* بیت *

فکر صد سال میکند بنده

مرگ بر درش میزند خنده

ذکر سلطنت جهاندار شاه بن بهادر شاه پادشاه که بواسطه سیزدهم بامیر تیمور صاحبقران میرسد

بعد وفات شاه عالم پادشاه یلک هفته میان هر چهار برادر پیغام رسل و رسائل صلح بر تقسیم ملک و مال در میان بود ذوالفقار خان بهادر که فی الحقیقت طرف جهاندار شاه داشت از طرف هر چهار برادر در میان هم آمد و رفت می نمود چنانچه بعضی مقربان و همدمان جهان شاه مکرر مصلحت دادند که ذوالفقار خان را وقت آمدن و رفتن گرفته مقید سازند تا پروبال جهاندار شاه کنده شود اما جهان شاه جرأت نمود - و باروت او توپخانه جهان شاه را قابو یافته آتش دادند که تمام باروت و بانها سوختند - و طلایه هر چهار پادشاه زاده میگردید - درین مابین دو سه قطار شتر پر از مال و اقمشه که شاید چند خریده اشرفی نیز دران میان بود از لشکر عظیم الشان وقت تبدیل مکان در طلایه بدست مردم جهان شاه افتاد بر سر حصه آن نیز گفتگو بمیان آمد و قرار یافت که دکن بجهان شاه واگذارند و ملتان و تهته و کشمیر برفیع الشان دهند و باقی صوبجات هندوستان را عظیم الشان و جهاندار شاه هم قسمت نمایند اما آخر بر سر تقسیم ملک و خزانه صلح بنزع منجر گردید و تقسیم ملک صورت نگرفت - و در همان ایام آشوب میرزا صدرالدین محمد خان صفوی بخشی که از خانه عظیم الشان برگشته از

پیش فوج جهان شاه می گذشت مردم لشکر جهان شاه بگمان و ظن غلط بر سر میرزا صدر الدین محمد خان غافل ریخته آنقدر حرلهای پیاپی برو رساندند که قبل از آنکه کار بجنگ افتد فارغ ساختند درین مابین رفیع الشان حکیم المکسا پسر حکیم محسن خان را که باهم همدم و هم مصاحبت بودند بتقصیری مغضوب ساخته و آویخته مبلغی از نقد و جواهر بشکنجه و بیکرمتی تمام گرفت و عظیم الشان را پاره تبدیل مکان نموده متصل موضع بودند که سه چهار کرده از شهر واقع شده پشت بدریای راوی داده فرو آمده دو طرف لشکر حکم کردن خندق فرمود و طرف دیگر لشکر عظیم الشان دریا داشت و هر سه برادر برای مقابله عظیم الشان باهم اتفاق نمودند و چهار پنج روز هر سه برادر سوار شده تفاوت نیم کرده استاده توپ و بان بر لشکر عظیم الشان می انداختند و از توپخانه عظیم الشان نیز گولهای آتش نشان بغوج هر سه برادر میرسید و اسپ و آدم ضائع میکردید تا آنکه اواخر عشر ثانی صفر المظفر طبل مخالفت صریح از هر چهار طرف نواخته گردید و فوجها از هر طرف نمایان شد و عظیم الشان نیز ترتیب فوج داده معرکه آرا گردید و میان هم جنگ عظیم روی داد و سرهای مران نامی بخاک و خون آغشته گشت . درین ضمن عظیم الشان که بر فیل سوار بود از نظر مردم مفقود الاثر گردید بقول بعضی از گولہ توپ پرید و بروایتی دیگر چون دید که او را هاله وار در میان گرفتند و از چهار سو جه افواج جان بر نیست خود را در میان دریا انداخت که باز اثری از ظاهر نگردید و لپهای اطراف و سپاه

هر چهار پادشاه زاده بر خزانه ریخته کوررها مبالغ خطیر که بظلم و تعدی در صوبه بنگاله و اطراف بهمرسانده بود در چشم برهم زدن دست بدست بتاراج بردند و هر سه پادشاه زاده نثاره فتح نواخته بمکانهای خود مراجعت نمودند - روز دیگر که میان جهاندار شاه و جهان شاه مکرر پیغام مصالحه بمیان آمد آخر فائده نبخشید و کار بخونریزی یکدیگر کشید بعد که ما بین هر دو پادشاه زاده کار بفوج کشی انجامید و از اول روز تا سه پهر معرکه سربازی از هر دو طرف گرم بود فرخنده اختر پسر جهان شاه با چند امیر نامی کشته گردید و از طرف جهاندار شاه نیز جمیع کثیر با چند امیر عمده بکار آمدند آخر جهان شاه فیل جرأت پیش رانده فوج جهاندار شاه را از پیش رو برداشت و چنان عرصه برجهاندار شاه تنگ گردید که از معشوق دلربای جانی خود لال کنور جدا افتاد و از غلبه فوج خصم پناه پوزاوه‌های خشت برد و شادیانه فتح جهان شاه نواخته شد چنانچه از دریدن نوشتجات صرافان راجپوتیه خبر فتح جهان شاه باکتر بلاک رسید و بعضی جا خطبه بنام جهان شاه خوانده شد اما آخر بعد آثار فتح طرف جهان شاه که شادیانه بلواختن درآمده بود و مردم هر دو طرف در جست و جوی جهاندار شاه بودند درین حال ناگهان گولہ قضا برجهان شاه خورد و فوج رو بگریز آورد - مردم لشکر ذوالفقار خان خبر یافته بر فیل جهان شاه تاخته همچنان با لش او و فرخنده اختر نزد جهاندار شاه آوردند و خجسته اختر را که زنده مانده بود با برادر خرد او دستگیر ساختند و صدای شادیانه فتح جهاندار شاه بلند گردید - بعده رفیع

الشان که با او نیز قول و قرار لطف آمیز تفریق ملک در میان بود او را
 غافل ساخته آخر شب بر او سواری نمودند رفیع الشان دست و پای
 بهادرانه زده خود را با دو پسر از بالای فیل انداخته تردد نمایان بر
 روی کار آورده آخر با چندی از همراهان کشته گردید سه پسر از زخمی
 و زنده ماندند محمد ابراهیم و رفیع الدوله و رفیع الدرجات - بعد که
 جهاندار شاه از طرف برادران فراغ حاصل نموده سریر آرای
 پر وسعت قلمرو هندوستان گردید محمد کریم و شاه زاده
 همایون تخت را که از ده سال عمر بیش نداشت و هر دو
 پسران جهان شاه را و پسران رفیع الشان را بقلعه دار الخلافت
 روانه نمود و حکم فرمود که رستم دل خان و انور دلی خان را که
 از تعدی ظاهری و افعال دیگر باطنی او جهانی در فریاد بود
 با مخلص خان که تقصیر او ظاهر نگردید بانواع سیاست گشته
 اند بند آنها جدا نمایند - و مهابت خان و خان زمان خان و حکیم
 الملک و هدایت الله خان و ندوی خان و عبدالقدیر خان و لطف الله
 خان پانی پتی و عقیدت خان پسر امیر خان که زخمی بودند
 و هدایت کیش و محمد علی خان بخشی جهان شاه و دیگر
 امیران که جمله از بیست نفر زیاده می شدند همه را حکم قید و زنجیر
 نموده بعضی ازینها را شکنجه و انواع سیاست نموده خانه آنها ضبط
 نمودن فرمود از انجمله مهابت خان را باخان زمان خان و درسه امیر
 دیگر طوق و زنجیر نموده بقلعه دار الخلافت روانه ساخت - شاه زاده
 محمد کریم که بعد مفقود الاثر شدن عظیم الشان گریخته بخانه یکی از
 مردم نامران رفته نهان شده انگشتی خود را از دست بر آورده برای

فروختن فرستاد و بسبب آن انگشتری گرفتار گردید نزد جهاندارشاه
آوردند اگرچه جهاندار شاه نمی خواست که بکشد اما باغواهی
ذوالفقار خان و بقولای براهنمائی شاه قدرت الله فقیر علیه اللعنة
کشدند *

و در عهد نا پایدار جهاندار شاه که بنای ظلم و فسق را استحکام
تمام شد چندان بازار رود و سرود قوم قوالان و کلاونت و کدها رهی
گرم گردید که نزدیک بود که قاضی قرابه کش و مقتی پیداله نوش
گردد - و همه برادران و خویشان دور و نزدیک لعل کنور بزمصب چهار
هزاری و پنجم هزاره و عطای فیل و نقاره و جواهر بیش بها
سرفرازی یافته میان هم قوم خود سرفراز گردیدند و اعتبار
خانه زادان و دیگر صاحب کمالان و علما از میان برخاست و ظرفان
شوخ طبع نقل و افسانهایی راست و دروغ بستند - از انجمله نقل
نمایند که بنام برادر لعل کنور خوش حال خان صوبه داری اکبر آباد
بعطای منصب پنجهزاری سه هزار سوار مرحمت فرمودند ذوالفقار
خان بخشی الممالک در تیاری فرمان و اسناد دیگر چند روز
عمداً تکامل و تغافل ورزید آنکه لعل کنور شکوه بخشی الممالک
بخدمت بادشاه نمود جهاندار شاه بذوالفقار خان گفت که سبب
تعویق تیاری نمودن فرمان و اسناد برادر لعل کنور چیست چون
ذوالفقار خان که پیش جهاندار شاه در عرض گستاخ بود در جواب
عرض نمود که ما خانه زادان در رشوت گرفتن بدآموز مقور شده ایم
بدون رشوت کار جاری نمی سازیم جهاندار شاه تبسم کزان گفت
که از لعل کنور چه رشوت می خراھید عرض نمود که هزار طنبوره

کار استاد نقاشی می خواهیم گفت هزار طلبوره چه خواهید کرد
گفت چون کسب و کار ما خانه زادن بدین قوم می فرمایند
خانه زادن را ضرور شد که کسب و پیشه این طائفه آبرو طالب
اختیار نمایند بعده جهاندار شاه تبسم نموده موقوف نمودند *
نقل دیگر که بصحبت پیوسته و شهر بشهر نقل مجلس گردیده
اینست که چون اکثر وقت شب با معشوقه همدم خود بر رتبه سوار
شده با خاصان چند برای سیر و تفریح بازار و خرابات خانها تشریف
می بردند شبی از شبها که در رتبه هر دو همدم جانی سوار شده
رفته بودند آن قدر شراب هر دو خوردند که وقت مراجعت مست و
لایعقل گشته بدر دولخانه پادشاهی رسیدند و لعل کنور بر رتبه
هوش باخته بود که وقت نبرد آمدن اصلا متوجه پادشاه نگردیده
خود را بیهوشانه برخت خواب رساند و در عالم طغیان نشسته شراب
خوابش ربود و پادشاه که نیز بالکل بحال خویش نمانده بود همچنان
در میان رتبه بیهوش افتاده ماند و رتبه بان رتبه را بمکان آن برده
آویخت بعده که خواصان پادشاه جهاندار شاه را نزد لعل کنور
نیافتند سراسیمه گشته لعل کنور را ازین معنی خبردار ساخته
استغفار احوال پادشاه نمودند لعل کنور از آن خواب بیهوشی پاره
بحال آمده پادشاه را قرین خود نیانت مضطرب گشته هوشی که
داشت باخته گریه کزان هر طرف میدوید تا آنکه پادشاه را در رتبه
یافتند و این نقل در شهرها بدین مضمون که برادر لعل کنور در عالم
مستی پادشاه را کشت بگفت و شنود در آمد *

دیگر افعالی چند که از سلاطین بلکه نصرت بمردم عام بسیار

قدیم است و بتحریر آن قلم را رنجه نمی توان داشت و در حق پادشاهان افتوای محض باید دانست زبان زد مردم گردید * و از طرف داور خان که نائب ذوالفقار خان در صوبه دکن بود ظلم چندان از سر میزد که اگر خواهد بتحریر آن پردازد باطناب کلام می کشد و سبها چند که دیوان و صاحب اختیار ذوالفقار خان گفته می شد فحش و هرزه گوئی آنقدر تکبیه کلام او گردیده بود که از بومی گنده دهان او عالمی در رنج و پند و توب بود و بتقاضای دهر دون پرست روز بشب میروماندند *

دو سه ماه از سلطنت او نگذشته بود که آوازه تهیه اسباب جنگ گرفتن فرخ سیر که در پهنه استقامت ورزیده بود و پیوستن سادات باره بدو بلند گردید جهاندار شاه عقل و هوش باخته اوائل ربیع الثانی از لاهور متوجه دار الخلافه گردید و مطجمانی الاولی داخل قلعه شاه جهان آباد شد - چون قلیچ خان بهادر پسر ارشد و خلیف الصدیق غازی الدین خان بهادر فیروز جنگ که در شجاعت و کارطلبی و رای صائب و اکثر کمالات انسانی نادر العصر بود و در عهد بهادر شاه بادشاه بسبب دزدن پروری فلک و بتخریری پادشاه در عالم غیرت و عدم قدر دانیه ترک منصب نموده منزوی گردیده بود بتقاضای مصلحت کار فرمایان او را مستمال نموده تسلیم منصب پنجهزاری فرموده در جرگه مقریان حضور درآوردند و راجی محمد خان نام را که از پیش آوردهای خان خاندان بهادر شاهي گفته می شد از تغیر سید عبدالله خان صوبه دار اله آباد مقرر کرده سید غفار نام را که از شجاعان مشهور گفته می شد برای

بند و بست صوبه اله آباد به نیابت راجی محمد خان مرخص
 ساختند هید عبد الغفار یک دو زمیندار صاحب فوج را با خود
 رفیق ساخته شش هفت هزار سوار جرار فراهم آورده روانه آله آباد
 گردید چون نزدیک کوه مانکپور رسید ابو الحسن خان بخشی
 سید عبد الله خان که با سه هزار سوار برای مقابله سید عبد الغفار
 مرخص گردیده بود سه گروهی کوه مانکپور مقابل هم رسیدند
 اواخر جمادی الاخری سید عبد الغفار به ترتیب فوج پرداخته
 بغرور سپاه و توپخانه قدم بقدم می آمد از اتفاقات همانروز برادران
 سید عبد الله خان با سم سیف الدین علی خان و سراج الدین علی خان
 و نجم الدین علی خان و رتن چند دیوان با سه صد چهار صد سوار بمدد
 فوج خود رسیدند که فوجها بفاصله تیر و بندرق نزدیک هم شدند
 سید عبد الغفار شلق توپخانه خود فرموده بلا فرصت اسبها برداشته
 چندان عرصه تردد بر سادات باره تنگ آورد که با آن همه جوهر تهریهایی
 بهادرانه مردم باره را تاب مقاومت نماند و بعد مقتول و زخمی
 گردیدن جمع کثیر از لشکر سید عبد الله خان رو بفرار آوردند مگر
 هر سه برادر سید عبد الله خان و ابو الحسن خان و رتن چند با سه
 صد چهار صد سوار جان نثار استقامت ورزیدند که آنها نیز در محاصره
 فوج سید عبد الغفار در آمدند و بیشتتری از فوج سید عبد الغفار
 بتاراج و غارت فوج سید عبد الله خان مشغول گشتند - سید
 عبد الغفار اطراف سادات باره را چنان فرو گرفته بود که عرصه بر فوج
 سادات تنگ گردید و سراج الدین برادر سید عبد الله خان با جمعی
 از پا در آمد درین ضمن چنین گرد و بانند و زیدن گرفت که صورت

دوست و دشمن ظاهر نمی گردید در همین حالت خبر گشته شدن سید عبد الغفار در هر دو لشکر شهرت یافت و فوج سید عبد الغفار مغلوب هراس گشته راه فرار اختیار نمود هرچند سید عبد الغفار فریاد زد که من زنده ام کسی نشنید صدای شان یانته فتح سادات بلند گردید - چون این خبر بجهاندار شاه رسید بتقاضای مصلحت هواخواهان فرمان صوبه داری اله آباد باضافه هزاری بزام سید عبد الله خان منع خلعت روانه نمود درین ضمن از زبان منتهیان ظاهر گردید که هفتاد و پنج لک روپیه از خزانه بنگاله و اطراف بدست فرخ سیر و سید عبد الله خان افتاد و نیز معروض گردید که سر بلند خان فوجدار کتره ده دوازده لک روپیه فراهم آورده و بغرخ سیر و سید عبد الله خان رجوع نیاورده مع خزانه روانه حضور گردید چنانچه بعد رسیدن بخدومت جهاندار شاه مورد آفرین گشته بصوبه داری احمد آباد از تغییر امانت خان مامور و مرخص گردید و امانت خان را صوبه داری مالوا فرمودند چنانچه بعد رسیدن بصوبه دارالفتح اجین که از فساد انقلاب سلطنت ملک بتصرف راجه اسلام خان عرف رتن سنگه رفته بود و میان مربی امانت خان و راجه روز بروز نیز عداوت می افزود نوشته ذو الفقار خان براجه رسیده بود که بامانت خان عمل ندهند یا آنکه راجه آن نوشته را جعلی ساخته بود یا از راه زیاده سری که راجپوتیه دارند سر از دخل دادن امانت خان و ازده به سوال و جواب لایعنی پرداخت تا آنکه گفتگوی مقال و پیغامهای سخت بغوج کشی منجر گردید و رحیم بیگ نام تهاذه دار امانت خان که بسازنگ پور فرستاده بود دایر خان

نام افغان با راجه مع چهار پنج هزار سوار آمده آن تهانه را برداشت و
 جمعی کثیر در آن تهانه کشته شدند و بعضی اعیر گردیدند امانت
 خان بمجرد شنیدن این خبر غیرت افزا شجاعت را کار فرموده بنهاده
 سواری پرداخت باوجودی که مجموع فوج امانت خان به سه
 هزار سوار نمی رسید که از انجمله چهار صد پانصد سوار در آن تهانه
 زیر تیغ آمدند و فوج آن جدید الاسلام که باوجود شهرت قبول اسلام
 در طریقه کفر و تعصب ورزیدن با مسلمانان در ضرر مالی و جانی
 زیاده از ایام کفر طغیان می ورزید از بیست هزار سوار که میاهی
 سی چهل هزار سوار میزدن زیاده داشت و بیشتر می از لشکر او افغانهای
 با نام و نشان مثل دوست محمد روهیله که همیشه چهار پنج هزار سوار
 بالو بودند و دلیر خان صاحب فوج و راجه پوتهای جهالت کیش بود
 بعد رسیدن نزدیک ناله سازنگ پور که از دارالفتح اجین چهار پنج
 منزل مسافت دارد ناگهان لشکر اسلام خان که تا نظر کار میکرد
 روی زمین را سوار و پیاده گرفته بود نمودار گردید دلیر خان با پنج
 شش هزار سوار دست چپ امانت خان رسیده کوههایی صاف را
 صدای بگیر و بزن بفلک برین رساند باوجود آنکه اسلام خان
 ده درازده هزار سوار همراه سه سردار مقرر کرده بود که چهار طرف امانت
 خان در آمده تا مقدور زنده دستگیر نمایند و عرصه بر لشکر امانت
 خان بمرتبگی تنگ کرده بودند که هیچ احدی از مردم لشکر و بازار
 امید جان بسلامت بدر بردن نداشت اما آن بل فیل پیکار شیر افکن اصلا
 اندیشه کمیت جمعیت خون و کثرت فوج خصم ننموده بر فضل
 غالب حقیقی تکیه کرده جنگ رستمانه و ترون مردانه که جای

صد آفرین داشت بذات خود می نمود و کار فرمائی میکرد و از چهار طرف فوجها هجوم آورده امانت خان را نگیان وار در میان گرفتند و با دلار خان که هم زلف امانت خان گفته می شد جنگ عظیم واقع شد درین حالت خان جهان که ملقب بانور خان و آخر مخاطب بانور الدین خان بهادر شده در هنگامی که امانت خان خدمت متصدی گری بندر صورت داشت و خدمات چند در تعلقه سورت از حضور بانور الدین خان بهادر مقرر بود ازین سبب میان هر دو رابطه اخلاص بهم رسیده بود با فوج طرف دست چپ قرار گرفته بود - دلیر خان نظر بر آنکه بعد امانت خان سردار عمده صاحب فوج و ترداد سوای انور الدین خان بهادر نیست با پنج شش هزار سوار جرار افغانان جهالت نشان و توپ خانه جهان آشوب مقابل آن بهادر رسیده حمله آور گردید انور الدین خان بهادر با جمعی قلیل که رفیق خود داشت مردانه بمقابل آن افغان بد مست پای ثبات ورزیده زد و خورک غریب و عجیب نمایان شد و طرفه رسته خیز حشر و نشر از تیر اندازی و برق اندازی دران دشت پر وحشت بر ملا گردید تا سه گهری نائره قتال و جدال از کوه یراق اشتعال داشت دران وقت امانت خان فتوانست که بکمک آن نهنگ در پای شجاعت خود را با نجا رساند و دلیر خان بغرور و فور جمعیت فیل سواری خود را محاذی فیل انور الدین خان بهادر رساند آن هرزبر بیشه و غا با وجود زخم نیزه با استقلال کمال علمی الاتصال تیر بیخطا بر خصم می انداخت آخر بگلوله بندوق خاصه که بر فیل با خود داشت جامه حیات آن افغان بد خصال را بر قامت

او چاک ساخت و شکست فاش بر فوج خصم افتاد درین حالت برادر انور الدین خان بهادر که از شیخان کارطلب بود بکار آمد و در واقع جنگی که بمیان آمد و با انوار الدین خان بهادر روزه داد و تیر و سعی رستمانه که ازان بهادر شیر نبرد بظهور آمد و مردمی که از طرفین مجروح و مقتول گشتند اگر مفصل بر زبان قلم دهد بطول کلام منجر میگردد محملی ازان می نگارد که از طرف راجه اسلام خان دلاور خان جماعه دار زخمی شد و چند جماعه دار فاسی دیگر کشته گردیدند و از پهلوی برآمده تا سه پهلوی هر طرف که نظر کار می کرد فیستاد تیر یا آبیاری جوی خون نمودار بود درین ضمن چنان اتفاق افتاد که از طرفی که راجه با فوج مقرری قول اسپ برداشته بمقابلہ پرداخت که همراهان راجه که در هرزه گوئی و اکثر اطوار ناپسندگی او بجان رنجیده در قابوی چندین وقت بودند از رفاهت پهلوتی نمودند و راجه با سعدودی چند اسپ تاخته بمقابلہ شناسمت تا آنکه گولہ اجل بر راجه رسید و چنان بی خبر کشته گردید که تا یک ساعت نچومی لشکر هردو طرف مشغول کارزار بود و از زنده و مرده راجه خبر نداشتند اما امانت خان بعد فرار نمودن دلاور خان جماعه دار حکم شایانہ فتح نواختن فرمود و فوج راجه که اطراف امانت خان داشت متفرق گشت و آثار و زینت نسیم فتح ظاهر گردید درین حالت سر راجه را نیز بریده آوردند و افغانان صاحب تمن خیمهای خود را آتش زده دست از همه مالیت دیگر برداشته فرار اختیار نمودند و اسپ و فیل بی شمار و خیمهای با تکلف و زر وافر بضبط سرکار امانت خان

درآمد و تمام لشکر از تاخت و تاراج ذخیره ها اندوختند بعد ازان که
 بعرض جهاندار شاه رسید فرمان آفرین با دو خلعت صادر گردید -
 بعد ازان امانت خان بقصد پایمال و تاراج نمودن رام پوره که وطن
 اسلام خان بود خواست که روانه شود زانیها خبر یافته مبلغ نقد و
 دو فیل فرستاده التماس نمودند که راجه بهادارش کردار خود رسیده
 بر ما بیوها سواری نمودن خلاف طریقه بزرگان است بعد ازان امانت
 خان را صوبه داری احمد آباد بدستور سابق مقرر فرمودند و بعد از
 رسیدن با احمد آباد زد تغییر نمودند سبب آن معلوم نشد و مکرر خبرهای
 مختلف دور از عقل شنیده شد که قابل تکریر و تسطیر نیست *

بعده که متواتر خبر حرکت محمد فرخ میر باغلق امداد
 باره به جهاندار شاه رسید اعزالدین نام پسر خود را با پنجاه هزار
 سوار برای مقابله محمد فرخ سیر مرخص ساخت و خواجه حسن
 خان را که نبیره کولتاش خان می شد و پنج هزاره بود هفت
 هزاره و مخاطب بخان دوران نموده زمام اختیار پادشاه زاده
 و تمام فوج و کار خانجات بار سپرده با توپخانه سنگین روانه کردند -
 اگرچه ذوالفقار خان بهادر نظر بر تنگ حوصلگی و عدم تجربه و
 سومی مزاجی و انسرده خاطری پادشاه زاده و حسب و نسب
 و سلوک و درشت خوئی خواجه حسن خان که از سغله نوازی
 زمانه بدین پایه رسیده بود اطلاع داشت رخصت او را همراه
 پادشاه زاده و اختیار کل باو دادن خلاف رای سلیم دانسته گوش زد
 پادشاه نموده بود لیکن از آنکه میدان کولتاش خان و ذوالفقار خان
 عداوت هم چشمی بجائی رسیده بود که هر حرف و مصلحتی که از

در افشار خان بظهور می آمد خلاف رای یکدیگر می دانستند و
 پادشاه را خاطر داری کوکلتاش خان کوکه و لعل کنور از جمله ارکان
 ایمان او گردیده بود ناچار شده اغماص می نمود و چنین قلیچ خان بهادر
 که برای رفاقت پادشاه زاده مامور گردیده از عدم سرانجام سفر
 همراه پادشاه زاده نتوانست برآمده و حسب حکم از عقب روانه گردید بعده
 که پادشاه زاده اعزالدین از دریای جمنا عبور کرد اختلال تمام بسبب
 عدم اتفاق و نفاق سرداران و بی اختیار بودن پادشاه زاده روی داد بود
 از آنکه قلیچ خان بهادر با کبر آید رسید چون شنید که کار و بار لشکر شاه زاده
 بسبب نافرمانی سرداران ابتدر است مصلحت دران دانست که
 چند روز در اکبر آباد توقف نموده انتظار آن کشد که ملک شعبده باز
 چه نقش تازه بر روی کار می آید - و از آن طرف محمد فرخ سیر
 باتفاق سید عبد الله خان و حسین علی خان و دیگر بهادران
 رزم آزمای قطع مراحل می نمود - چندی که راه که فوجدار کوره و کوره
 بود باتفاق علی اصغر خان پسر کز طلب خان بهادر شاهي که
 فوجداري تازه داشت با خزانه پرگنات تعلق خود بخدمت
 پادشاه زاده رسیده ملازمت نمودند بعده که بر رویه و سلوک
 خان دران و بی اختیار بودن شاه زاده و بی نسقی لشکر اطلاع یافتند
 باز قابو یافته برآمده خود را با خزانه بخدمت محمد فرخ سیر
 رساندند - همینکه اعزالدین نزدیک قصبه کهجوه رسید و خبر نزدیک
 رسیدن محمد فرخ سیر اشتباه یافت هنوز که فاصله میزده چهارده
 کروه مانده بود حوصلا بلخته اواخر شوال نزدیک منزل کهجوه
 دیگر اقامت انداخته اطراف حومه خود و لشکر حکم کنند خندق

و بستن مورچال فرمود - همیکه جهنمهای لشکر قراول محمد فرخ سیر بفاصله دو کوه نصب و نمودار گردید تزلزل تمام در لشکر اعزالدین افتاد - و سید عبدالله خان هرال محمد فرخ سیر دیوارهای اطراف دیهات ویران مورچال قرار داده شروع بزدن توپ از سه بهر روز نموده تا سه بهر شب توپ برفوج اعزالدین میزد شب بیست و نهم شهر مذکور پادشاه زاده که از سابق بسبب سختی سلوک لعل کنور مغضوب پدر و افسرده بخاطر می بود و بی اختیار بودن درین مهم از صاحب مدار گردیدن خان دوران که علاوه بیدماغی سابق گشته بود زیاده بیدل و دلباخته گردید و با خان دوران که آثار دل باختن او از چهرین و چهره او ظاهر بود مشورت فرار نمود و هر دو بمرتبه مغلوب هراس گشتند که آنچه جواهر و خزانه و اشرفی توانستند با خود گرفته باقی از خزانه نقد و خیمه و توشک خانه و کارخانجات برای تاراجیان گذاشته پاسی از شب مانده هر دو سرداران با وقار مع همراگان و فادار سوار گشته راه فرار اختیار نمودند و چنان تزلزل و خلل در فوج پادشاه زاده افتاد که از لشکر دل و دست و پا باخته اکثر مردم را فرصت زمین نمودن و مایحتاج ضروری با خود برداشتن نماید و در فرار بریکدیگر سبقت می نمودند که جان بسلامت بدر برند - هرکارها که خیر هویت پادشاه زاده اعزالدین بلشکر محمد فرخ سیر رساندند مدای مبارکیاد خیمه بخیمه باواز ساز تال و مردنگ بلند گردید و لچهای بازار با سپاه گرسنه تو از باز روز شکار برای تاراج خود را رسانده از زر نقد و فیل و اسب آنچه

بدست آنها انتك رنودند - بعده كه شاهزاده خود را با كبرآباد رساند
چنين قليچ خان بهادر مصلحت پيش رفتن نداده همانجا
نگاه داشت - جهاندار شاه كه هفدهم شهر جمادى الاولى داخل
دار الخلافت شده چشم بر راه خبر فتح اعز الدين بود بر خبر شكست
او اطلاع يافته عقل و هوشي كه از تاراج لشكر عشق مانده بود
يكبارگي در باخت و به تهيه سفر جنگ پرداخته وسط ذى قعدة
سنه بيست و سه مطابق بيست و پنجم آذر ماه الهى از دار الخلافت
برآمد - فوجي كه همراه ذوالفقار خان بهادر نصرت جنگ بشمار آمد
از بيست هزار تجاوز نمود و بيست و پنج هزار سوار كوكلتش خان
بسجده در آمد كه مجموع اندازه هفتك هشتك هزار سوار و قريب
لك پياده بعرض رسيد و کوچ كوچ متوجه مقابله فرخ سیرگردیده
خود را بسموگده متصل اكبرآباد رساند و از مقابل فرخ سیر كه سوم
حصه لشكر جهاندار شاه فوج داشت و بعسرت تمام طى مسافت
مى نمود بعده كه نزديك مستقر الخلافت اكبرآباد رسيد اگر چه
بعسب ظاهر نظر بر وفور سپاه ظن غالب مردم طرف فتح جهاندار
شاه بود اما از بسكه از طرف اختيار زن بازاری و سفله پروري و
پيش آوردن كم اعلان يد نام همه امراي ايران و توران از اطوار
جهاندار شاه راضي نبودند و بازيان پر شكوه كلمات ياس در شكست
جهاندار شاه مى گفتند و فتح فرخ سیر آرزوى مردم صغير و كبير و مراد
دل لشكر گردیده بود و قليچ خان بهادر و محمد امين خان كه
هر دو سر گروه اهل توران بودند بمحمد فرخ سیر ساخته بدلاهي
و تحريك و ترغيب جنگ مى كوشيدند و ديگر آنكه هرچند

ذوالفقار خان و کولکناش خان بهادر خود را از جمله بند های عقیدت کیش و جان نثار می شمردند اما حسد و نفاق همدیگر در دل آنها چنان جا گرفته بود که هر مصلحتی که می دادند و هر کاریکه می کردند خلاف رای همدیگر بود کولکناش خان برای بستن سر راه معبر آب جمنا بر محمد فرخ سیر مصلحت میداد و طرف ثانی او می گفت که خود از آب گذشته بمقابله باید پرداخت هر کدام موافق رای خود نزاع می نمود - و روزی که محمد فرخ سیر از راه دور ایلغار نمود به کمال عسرت سپاه آن روی آب مقابل اکبر آباد رسیده بود سوای آنکه جماعه داران با جمعیت قلیل خود را رسانده بودند باقی فوج عقب مانده بود از ملاحظه شب خون آوردن فوج جهاندار شاه تمام شب یلدا می دی را لجامهای اسبان بدست گرفته از سرما لرزان و از ناگهان رسیدن دشمن هراسان بسختی تمام بسر بردند - حاصل کلام که سرداران هر دو فوج موافق قابوی خود جویای تردد جنگ بودند چنانچه در ذکر سلطنت فرخ سیر بشرح و بسط باحاطه بیان خواهد آورد - سیزدهم ماه ذی الحجه سنه مذکور موافق نوزدهم ذی ماه الهی بعد سه پهر فوجها را باهم بمقابله روی داد و سید عبد الله خان با فوج خود بآراستگی تمام مقابل جهاندار شاه حمله آور گردید اگرچه امرای توران بسبب غبار خاطر که از بعضی اطوار جهاندار شاه داشتند چنانچه باید دل بمقابله سید عبد الله خان نداشتند و سید عبد الله خان نیز متوجه پیکار بهادران توران نگشته مقابل ذوالفقار خان پرداخته تردد نمایان بر روی کار آورد و از توپ خانه گذشته

خود را نزدیک قول رساند و از طرف دیگر حسین علی خان و صف شکن خان عرف حسین بیگ و فتح علی خان داروغه توپخانه و میر اشرف و زین الدین خان با بعضی دلاور پیشکار بارهه مقابل ذوالفقار خان رسیدند و از طرف فوج ذوالفقار خان نیز چنان صدایی دار و گیر بلند گردید که بر لشکر بارهه از تیر باران نمودن عرصه تلگ گشت و جمعی کثیر از مردم بارهه از پا در آمدند - و از لشکر فرخ سیر علی اصغر خان و چهیدله رام ناگر با چندی از مبارز پیشگان برابر کوه کلتاش خان صف آرا گشتند و عجب زد و خوردی بمیان آمد که از چهار طرف سوای فواره خون و آدم حروبا باخته بنظر نمی آمد دران حملهای سرد ربا صف شکن خان که در حوضه فیل ردیف حسین علی خان بود فتح علی خان و زین الدین خان پسر بهادر خان، چهیدله و میر اشرف برادر میر مشرف که از مبارز پیشگان مشهور بود با جمعی بسیار نقد حیات در پیشگاه و جانی خان جهان شاهی و مختار خان از لشکر جهاندار شاه از پا در آمدند و بر حسین علی خان چنان عرصه کارزار تلگ گردید که دستور بهادران قهر پادشاه هندوستان با جمعی از اهل اقله با چندی از شجاعت پیشکاران خود کردن رسانیدند بعد بر دشمنان حمله کاری بی خبر گشته در معرکه افتاد - و سید عبد الله خان که از صدقات فوج جهاندار شاه تفرقه در فوج او افتاده بود که زیاده از صد دو صد سوار همراه او نموده بودند و از رسیدن خبر موهش حسین علی خان عبدالله خان نمی دانست که مآل کار بکجا منجر خواهد شد و می خواست که خود رابه بهیر جهاندار شاه رساند - و

از تفرقه شدن فوج بارهه کار بجائی رسید که صدای شادیانۀ فتح جهاندار شاه بلند گردید - درین ضمن سید عبدالله خان بمدد طالع برپشته رسید که مشرف بر فوج قول سواری جهاندار شاه بتفاوت قد و رس بود درین حاله جمعی از مردم بارهه بدو پیوستند عبد الله خان قابو و تقویست یافته با مردم کم جرأت زیاده نموده شروع بزدن تیر و انداختن بان نمود و سادات بارهه بهیئت مجموعی بخانهایی کمان در آمدند و میان فیلهایی سواری زنانه آشوب غریب و شیون عجیب روی داد جهاندار شاه تا بتحقیق خبر چردان فیل سواری لعل کنور و دیگر نغمه سرایان و خواجه سرایان از صدمۀ تیر باران بپوش و خروش برقص درآمده هیچان شدند و اکثر همراهان جهاندار شاه نیز مغلوب هراس گشته در فکر فرار بودند درین حال فیل سواری جهاندار شاه نیز چنان به بیتابی درآمد که اختیار فیلبان نماند و از غلبۀ فوج بارهه خمل تمام در لشکر جهاندار شاه روی داد - درین ضمن خبر کشته شدن گوکلتاش خان و رضا قلیخان داروغۀ توپخانه رسید و اعظم خان برادر گوکلتاش خان زخم کاری برداشته خود را بجهاندار شاه رساند و جهاندار شاه بمرتبه حوصله باخت که خود را بر فیل سواری لعل کنور رسانده نزدیک بآخر روز راه اکبرآباد بقصد فرار اختیار نمود - ذو الفقار خان که برین ماجرا اطلاع یافت و باوجودیکه عرصۀ کار زار بر تنگ گشته بود تا یکپاس شب برای تحقیق خبر جهاندار شاه و اعز الدین مقابل فوج محمد فرخ سیر استقامت ورزیده در جست و جوی پادشاه زاده اعز الدین بود که اگر او را بیابند زود بیازند که به پشت گرمی او خصم را از پیش رو بردارم نشانی ازان

برگشته طالع نیافتند و ذو الفقار خان را قدم جرأت پیش گذاشتن توفیق نشد و الا باندک تردد محمد فرخ سیر را که با جمعی فلیل روبروی او ایستاده بود میگرفت - بهر حال جهاندار شاه بقول مشهور ریش تراشیده بالعل کنور در سوار ی ردیف گشته راه دار الخلافت اختیار نمود و ذو الفقار خان نیز مایوس گشته خود را نزد پدر رساند و ذو الفقار خان و جهاندار شاه بتفاوت یکپاس شب بدار الخلافت رسیدند و جهاندار شاه یکسر نزد آصف الدوله اسب خان رفته طلب مصلحت کار و معارفت بمیان آورد و ذو الفقار خان نیز درین ماده بخدست پدر التماس کرد که جهاندار شاه را طرف دکن یا کابل برده باز لشکر فراهم آورده بتلافی پردازد آصف الدوله دانست که اختیار کار از دست رفته و جهاندار شاه قابل پادشاهی نمائنده و خزانه برای خرج یکماهه میسر آمدن مشکل صلاح کار درین دانست که جهاندار شاه را بقلعه فرستاده بطریق نظر بد نگاه دارد *

آری ثمر شجر سقله پروری که ترک او امر الهی و اصرار در منتهای ورزیدن علاء آن گردد همین می باشد که ایام مدت حکم رانی جهاندار شاه یازده ماه نکشید که آخر از مدت محمد فرخ سیر منبوح گردید آری انسان غافل از کردار خویش آنچه به هزاران عیش و خوشوقتی می کرد آخر بندانست تمام همان را میدرد و نمی داند که دنیای بی اعتبار فانی عجب مکافات خانه درگاه الهی است هیاهات هیاهات باین همه شعور و عقل که حق سبحانه و تعالی از راه فضل خود بازسان کرامت فرموده و چشم و گوش و هوش داده بدین حیات چهار روز بی بقای دولت ناپایدار این پیچیده سرا که فی الحقیقت دولت

است یکی درین جهان که با آن همه ثروت و کامرانی همیشه در غم و غصه ابدی زمان بسر برده آخر بسزای افعال خود میروند درین دوران جهان پاداش عمل خواهد رسید آن را بی سوادان دهر پرست دولت می خوانند و آنقدر مست باد کامرانی می گردند که سواهی آنکه ترک اوامر الهی را جزو ایمان خود دانسته چنان مستغرق دریای غضب آفریدگار خود می گردند که بدون آنکه بتبعیت نفس کافر کیش عمر عزیز بی بدل را صرف مناهی الهی می نمایند کار دیگر ندارند خصوص در امور کامرانی و ریاست پیش چشم آنها را چنان پرده غفلت میگیرند که برای حکومت پنج روز و نفع و ضرر سه چهار درم حلال و حرام که پدر پسر را و پسر پدر را بآره سیاست مذبح ساختن بجای گوسفند قربانی تصور می نمایند و آخر خمیازه خمار آن در هر دو جهان باید کشید *
 مهابت خان و خانزاد خان و میر خان و دیگر محبوسان که از ابتدای جلوس جهاندار شاه در قلعه محبوس بودند بسختی ایام ساخته بهزاران درد و صبر روز بشب می آوردند از شلیدن مرده فتح فرخ سیر که جهاندار شاه نیز با دیگر محبوسان در همان قلعه گرفتار پنجه اجل گردید در عیش و شادی بر روی خود را نموده با نگاهبانان بلطف و مدارا پیش آمده سواهی پادشاه زاده ها اکثر مغضوبان جهاندار شاه را بدون آنکه فرخ سیر داخل دار الخلافت شود از قید بر آورده آزاد ساختند و غم و الم اکثر ستم رسیدهای جفا کشیده بفرحمت و شادی مبدل گردید - و از انتشار این خبر خانه بخانه ارباب طرب صدای نوحه و زاری ماتم بلند گشت و مندل خوش صد!

از خجالت فریادهای، شورت افزاکه آخر هر خنده بگریه منجر میگردد
 بقصد آبرو روی خود سیاه نموده در اختلاط بر روی شاه و گدا بست
 و دائره که از خوشنوتی در پوست نمی گنجید لباس ماتهی پوشیده
 در بدر بگدائی کف بکف زدن آغاز نمود و بند بند سرنای خوش
 الحان از هم جدا گردید و بلبلان خوش آهنگ که لب از لب همزیار
 حورلقا جدا نمی نمود بکمال خواری و بی اعتداری بر خاک
 مذلت افتاد *

* بیت *

ز حادثات جهانم همین پسند آمد

که سخت و مست جهان جمله در گذر دیدم

ذکر سلطنت محمد فرخ میر پادشاه بن عظیم الشان بن بهادر شاه که بواسطه چهاردهم بامیر تیمور میرسد

بر طالبان اخبار لیل و نهار روزگار مخفی نماند که در ایامی که عظیم الشان پسر ارشد بهادر شاه پادشاه از صوبه بنگاله بموجب طلب خلد مکان عازم دکن گردید محمد فرخ میر پسر میثانی خود را که بواسطه چهاردهم بامیر تیمور صاحب قران می رسید در صوبه مذکور نیابت نگاه داشته متوجه منزل مقصود گشت بعده که مابین راه چنانچه در ذکر سلطنت خلد منزل باحاطه تحریر در آمده بر واقعه جد خود اطلاع یافت و بهادر شاه پادشاه از صوبه کابل باکبر آباد رسیده باتفاق عظیم الشان مقابله و مقاتله با محمد اعظم شاه نموده فتح یافته تخت آرای هند گردیده متوجه مهم کام بخش برادر خرد خود گشت تا مراجعت بهادر شاه پادشاه از دکن بلاهور محمد فرخ سیر در بنگاله نیابت بامتثال داشت در سنه هزار و صد و بیست و دو مطابق سال پنج از جلوس که خلد منزل بهادر شاه رایت نزل در دار السلطنت لاهور افکنده بود صوبه بنگاله از تغیر محمد فرخ سیر باعز الدوله خان خانان بهادر مقرر نموده او را طلب حضور نمودند محمد فرخ سیر از بنگاله روانه شده بعظیم آباد عرف پتنه رسید - از آنکه محمد فرخ سیر را نسبت به برادر کلان محمد کریم

و برادر خرد محمد همایون تخت در مراتب صوری و معنوی
نزد جد و پدر چندان قدر و اعتبار نبود رفتن حضور برو شاق می
نمود بعد رسیدن پلنه بعد عدم خرچ و رسیدن ایام برشکال ناگزیر
اقامت در نواح سواد عظیم آباد عرف پلنه انداخته بحضور عرضه
داشت نمود - درین ضمن بعضی درویشان ریاضی دان باتفاق
محمد رفیع نام حکیم که از علم تلخیص نیز بهره وافر داشت محمد
فرخ سیر را از مزده نصیب شدن تخت در همان مرزومین مبدشر
ساخته وسیله پیش آمدن خود ساختن این معنی زیاده باعث
توقف و مکث او دران ضلع گردید •

و در همان ایام محمد رضا نام مخاطب برعایت خان از
مغضوبان بهادر شاه پادشاه که آزاره گم نام از سمت دکن گشته
خود را ظرف صوابعات شرقی رسانده بود فرمان جمعی قلعه داری
قلعه رهناس گده که نزدیک صوبه بهار از قلعجات مشهور آسمان
شکوه واقع شده درست نموده باستقلال تمام آمده داخل قلعه گشت
و بعد از خاطر جمعی از بندوبست و گرد آوری محصول محال نواح
و متعلقه قلعه و فراهم آوردن ذخیره که متواتر حقیقت غدارو
بعرض بهادر شاه پادشاه رسید و او نیز معروض داشت که از
تمام بندوبست متصدیان حضور بدیر، منصوبه قلعه را متصرف
شده ام کیست که از تصرف من بر آرد بعد عرض فرمان بهادر
شاه پادشاه و حکم نظام الشان برای تنبیه و تادیب آن متغلب
بی ادب و قلعه از تصرف او بر آوردن بنام محمد فرخ سیر رسید
و محمد فرخ سیر از همراهان صاحب رای مشورت سرانجام نکال آن

بد انجام خواست چون محاصره آن قلعه مصالح و تردد طلب بود
و اقدام بران مهم بی مدد اندیشه مائب متعذر می نمود لاجپن
بیدگ نام قلماق که از تهور پیشگان کار طلب خود را میگرفت و
دران روزها از جمله نوکران مغضوب برطرفی محمد فرخ سیر گشته
بود از سر جانپازی بامید رزق رفته باز بآبروی تازه بجنگ آوردن
مصحوب یکی از مقربان در خلوت پیغام نمود که اگر شاه زاده
محمد فرخ سیور بشهرت رسیدن فرمان عفو جرائم و آفرین باد
بر جرأت و جلالت و رشادت آن بد خصال و بحال داشتن قلعه بآن
قلعه دار بد کردار نشان و خلعت همواره بنده داده نزد اور روانه نمایند
اغلب که پمد طالع پادشاه عدو مال و آن شاه زاده بلند اقبال
وقت سپردن نشان کار آن بد سگال بسازم اگر خود جان بر شدم
بنتیجه آن سرافرازی خواهم یافت و در صورتیکه تصدق سر
ولی نعمت گشتم فرزندان من به ندم آن سر بلندی ابدی حاصل
خواهند کرد و این مصالحت دهند همه ارکان دولت آمد و بعد
شهرت رسیدن حکم عفو تصدیقات و مهتمال ساختن او و قلعه را
بحال داشتن بران اجل رسیده نشان و خلعت حواله لاجپن
بیدگ نموده مرخص ساختند و آن بهادر دل تهور نشان باجمعی از
جانبازان شجاعت پیشه نزدیک قلعه رسید و بعد از آمد و شد
پیغام و ابرام تمام بان و نفر ماذون گردید که بر سر دروازه آمده خلعت
و نشان سپارد - همینکه محمد رضا و لاجپن بیدگ نزدیک هم رسیدند
و قلعه دار خواست که بتقدیم آداب نشان پردازد آن جوان جلالت
پیشه دست از جان شسته بجلدی و چابکی تمام کار آزمایی

به تهیگاه او رسانده بیک زخم گاز او بساخت اگرچه عمله و قلعه
قلعه دشمن قلعه دار گشته واقعه طلب چنین روز بودند اما بعضی
هواخواهان و خود مقتول چند زخم کاری بلاچین بیک و همراهان او
رسانده رفقای او را از پا در آوردند اما بحکم آنکه * بیت *

اگر تیغ عالم بجنب ز جای * نبرد رگی تا نخواهد خدای

چون اجل لاجن بیک نرسیده بود باوجود رسیدن زخمهایی کاری
جان سلامت برد و مردم احشام و دیگر بندهای پادشاهی غلو
نموده بودند او کوشیده ارزا زنده بخانه برده بعلاج زخمها پرداخته
با سرقلعه دار نزد محمد فرخ سیر روانه ساختند و محمد فرخ سیر
ارزا مورد آفرین و عنایات ساخته بمقصد پادشاهی و خطاب بهادر
دل خان سرافرازی داده بحضور معروض داشت و بعد عرض رسیدن
چنین منصوبه عاقبت بخیر نزد جد و پدر محمد فرخ سیر نذر
مستحسن افتاد- و در همان ایام خبر رحلت بهادر شاه پادشاه ازین
جهان فانی بروضه جاردانی رسید و محمد فرخ سیر بعد استماع این خبر
بدون تحقیق انفصال مقدمه میان برادران خطبه بنام عظیم الشان خوانده
سکه باسم پدر زده برای رساندن خون به بدن عظیم الشان با همراهان
مصلحت نمود بعضی درویشان دنیا طلب و محمد رفیع منجم
مانع آمده گفتند که حرکت تو ازین مکان میمنت نشان بدون آنکه
خون در اینجا صاحب سکه و خطبه شوی صلاح دولت نیست- و درین
آدان حسین عالی خان باره که به نیابت عظیم الشان صوبه داری
پتینه داشت و طرف پرگانات برای تنبیه اشقیای رفته بود از شنیدن
سکه و خطبه باسم عظیم الشان بدون رسیدن خبر مغلوب گردیدن

دیگر برادران ملال وسواس اثر از طرف محمد فرخ سیر در خاطر بهمرسانید و همچنان نظر بر شجاعت ذاتی سادات باره و تسلط حسین علی خان دران صوبه و موسسه عظیم در دل محمد فرخ سیر نیز راه یافت و بنامه و پیغام مودت التیام او را مستمال ساخته نزد خود طلبید و والد محمد فرخ سیر نیز ملتجی بحسین علی خان شده از زبانی محمد فرخ سیر قول و عهد ایغای اختیار و مدار سلطنت بمیان آورده چنان مطمئن ساخت که وسواس هراس طرفین باتحاد اخوت مبدل گردید - و دران زودی خبر کشته شدن عظیم الشان مع دیگر برادران و غالب آمدن جهاندار شاه لغایت بیستم ماه صفر چنانچه بزبان قلم داده شد رسید - و محمد فرخ سیر بعد استماع این خبر اوائل ربیع الاول سنه هزار و صد و بیست و سه هجری مطابق عشر ثانی فروردی ماه الهی سکه و خطبه بنام خود نمود و روز بروز در عهد و قرار با حسین علی خان و استقلال محمد فرخ سیر می افزود - چون سید عبدالله خان عرف حسن علی خان صوبدار مستقل اله آباد که درین هنگامه بتبدیل سلطنت خزانه بنگاله بدست او آمده بود و از شجاعان صاحب رای گفته می شد خار خار وسواس و هراس عدم اطاعت او بهوا داری جهاندار شاه در دل محمد فرخ سیر می خلید با فرمان تسلی و قراری که با برادر او نموده شده مع رخصت تصرف خزانه و ترغیب نگاهداشت سپاه فرستاده مستمال نمود و حسین علی خان نیز درین ماده آنچه بایست به سید عبدالله خان نوشته رنگ غبار دوشی از آئینه خاطر از زدودن بعد آنکه هر دو برادر که از رؤسای سادات شجاعت نشان

باره بودند بدل و جان پیمان مدد و رفاقت پیمان جان بسته
غائبانه و حاضرانه از سر نو عهد و قرار بعین آوردند و در تهیه و
سرانجام این مهم عظیم با دل پر امید و بیم کمالات یافتند * ع *

آری باتفاق جهان میتوان گرفت

و احمد بیگ که از جوانان و همراهان کار طلب و کوکبه جهاندار شاه
گفته می شد و خواجه عاصم که از رفقای جان نثار خود را
میکرفت رفیق و محرک بر آمدن محمد فرخ سیر از پنده بسمت
دارالخلافت گشتند - بعده که این اخبار شد بار در لشکر
جهاندار شاه انتشار یافت جهاندار شاه که مست و خمار زده
عشق خانه بر انداز بود خبردار گشته اوائل ربیع الثانی از لاهور
متوجه دارالخلافت گردید و از شنیدن عهد و قرار رفاقت هر دو
برادر راجی محمد خان نام را که از پیش آورد های خان خانات
بهادر شاهی بود از تغییر سید عبد الله خان صوبدار آله آباد مقرر
کرده سید عبد الله خان نام را که از شجاعان مشهور و نبیره صدر جهان
گفته می شد نائب استقلال راجی محمد خان قرار داد، مرخص
ساختند سید عبد الغفار با هفت هشت هزار سوار و سه چهار
هزار بر قنداز که یکی از زمینداران صاحب نوج آن ضلع نیز رفیق
او گشت روانه آله آباد گردید چون نزدیک کرمانشاه رسید سید
عبد الله خان قریب سه هزار و سه چهار هزار پیاده همراه ابوالحسن
خان بخشی خود که اصل از سادات نجف اشرف و مشهور از
شجاعت پیدگان باتمکین بیجاپور بود برای مقابله سید عبد الغفار
مرخص ساخت بعده که نزدیک سرای عالم چند بتفاوت مسافت

دو سه گروه هر دو لشکر فروز آمدند و چهار پنجروز در پیغام و پیام
معمول نمودن همدیگر گذشت اواخر جمادی الاولی سید عبدالغفار
بآراستگی و آهستگی تمام بهمعدانی غرور و فور سپاه توپخانه را پیش
روی خود گرفته قدم بقدم می آمد و همان روز برادران سید عبدالله
خان با اسم سیف الدین علی خان و نجم الدین علی خان و سراج
الدین و رتن چند دیوان با قریب سه صد سوار بمدد فوج خون
رسیدند هرچند که از سادات بارهه بعضی تیز جلوبی نموده قدم
جرات پیش میگذاشتند مردم سید عبدالغفار اقدام بر مقابله
نمی نمودند بعده که بمقابلت تیر و بندوق نزدیک بهم رسیدند
سید عبدالغفار بهیئت مجموعی شلک توپخانه فرموده بلا فرصت
اسپها برداشته چنان تاخت بر سر خصم آورد که سادات بارهه
را با آن همه جوهر سر بازی تاب مقاومت نماند و بمجرد مقتول
و زخمی گردیدن چند سوار لشکر سید عبدالله خان رو بفرار آورد
الا ابوالمحسن خان مع برادران سید عبدالله خان و رتن چند
دیوان هر چهار پنج سردار مع دو صد سوار جان سپار
استقامت ورزیده از مقابلت حمله خصم رو نتافتند و پیشتر
از فوج سید عبدالغفار بتاراج و غارت بهیتر فوج سید عبدالله
خان مشغول گشتند و خود سید عبدالغفار اطراف سادات بارهه
را فرو گرفته چنان عرصه تردن بر فوج مغلوب تنگ نمود که کار بکوده
یراق و امتحان مآل جرات سربازان تهور نشان کشید و دران
دار و گیر سراج الدین علی برادر سید عبدالله خان با جمعی نقد
حیات مستعار در باخت و در همان گرمی غلبه و حملهای مرد

ربا سید عبد الغفار که سرداران بارهه سینه مهر ساخته بودند و امید
نجات بقیة السیف نمانده بود بمرتبه بازار زد و خورد از طرفین
گرم گشت و گرد و باد تنگ چنان علاوه حجاب چشمها گردید که
سردار از سپاه و سفید از سیاه فرق و شناخته نمی شد - درین ضمن
آوازه کشته شدن سید عبد الغفار بگوش هر دو طرف سپاه رسید و مردم
سید عبد الغفار دل شکسته گشته تا بتحقیق خبر پدر ازند سرداران بارهه
اشاره بنواختن شاد یانند و تم نموده چنان حمله رستمانه بر خصم آوردند
و رگ هاشمی سادات چنان بحرکت آمد که فوج سید عبد الغفار
مغلوب هراس گردیده رو بهزیمت آورد و جمعی که مشغول
تاراج بودند نیز از شهرت کشته شدن سردار و فرار فوج دل و دست
و پا باخته جان بسلامت بدر بردن را غنیمت دانسته دست از
غنیمت برداشته اسب تاخته رو بهزیمت آوردند سید عبد الغفار
هرچند نریخت زد که من زنده ام کجا میروید از غلوی اثر حمام سپاه
دل باخته گوش بحرف او نمی نمودند تا آنکه سید عبد الغفار نیز
چار ناچار فرار اختیار نموده تا شاه زان پور که ناصله یک منزل
داشت عنان باز نکشید - بعد از خبر هزیمت سید عبد الغفار
بجهاندار شاه رسید صلاح کار بتجویز صاحب مداران سلطنت
دران دید که سید عبد الله خان را از سرنو مستمال ساخته بر مراتب
چهار هزاره او دو هزاره افزوده آن صوبه را باو اصاله بحال داشته
و فرمان عذابت آمیز و آفرین باد بنام او صادر فرموده مع خلعت
روان ساخت *

ذکر توجه نمودن محمد فرخ سیر از پتله بسمت دارالخلافه

شاه جهان آباد بقصد مقابله جهاندار شاه

بعده که محمد فرخ سیر باتفاق هر دو سپه سالار با وقار و صف شکن
خان عرف حسن بیگ که نیابت صوبه داری اودیسه داشت
و احمد بیگ و خواجه عاصم و دیگر رفقای جان نثار که مجموع
به بیست و پنج هزار سوار سینه سیک بکمال عسرت خرج از پتله
برآمده متوجه دارالخلافه گردید - از جمله خزانهای پادشاهی و
جاگیر عظیم الشان که از صوبجات بنگاله دران سال روانه شده بود قریب
بیست و هشت لک روپیه بدست سید عبد الله خان افتاد و
قریب هفتاد و پنج لک روپیه بتصرف محمد فرخ سیر درآمد و دو
سه لک روپیه را جنس از تجار پتله قرض گرفت - و از جمله خزانه که
که بقابوی سر بلند خان فوجدار کرا افتاده بود چند لک روپیه خود
متصرف شده باقی خزانه را با خود گرفته بهد بار بردار بیدگار و کرایه
بطریق ایلغار قطع منازل نموده خود را بجهاندار شاه رسانده مورد
آفرین گشته بصوبه داری احمد آباد گجرات مرخص گردید - و
جهاندار شاه بعد شنیدن خبر حرکت محمد فرخ سیر از پتله
اعزالدین پسر کلان خود را با فوج قریب پنجاه هزار سوار برای
مقابله محمد فرخ سیر مقرر و مرخص ساخته خواجه احسن خان
را که یزنه کولکناش خان می شد و پنج هزار بود هفت هزاری
و مخاطب بخان دوران نموده زمام اختیار شاه زاده و تمام فوج بار سپرده با
توپخانه سنگین روانه ساخت - و قلیچ خان بهادر پسر غازی الدین
خان بهادر فیروز جنگ را که از امرای کار طلب بود و نظر بر انقلاب

روزگار از عهد بهادر شاه استعفاي نوکري نموده منزوي گرديده بود
مستمال ساخته بمده شاه زاده مقرر فرموده از عقب روانه نمودند
بعد رسيدن قليچ خان بهادر باکبر آباد چون شنيد که شاه زاده
قبل ازان از دريای جمنا عبور کرده و اختلال تمام در لشکر بهسبب
نفاق سرداران و عدم اختيار پادشاه زاده روايه لهذا از راه عاقبت
انديشی و رهنمونی رای مائب توقف نموده چشم بر راه آن بود
که فردا فلک شعبده باز چه نقش تازه بروی کار آورد - و ازان طرف
محمد فرخ سیر که سيد عبد الله خان و حسين علي خان و ديگر
بهادران جان نثار بطريق هراول طرف دست راست و چپ
بشکوه تمام صف آرا بودند قطع مراحل می نمود - و چپديله رام که
نوجدار کزا بود و علی اصغر خان پسر کار طالب خان بهادر شاهي
که نوجداری اتاوه داشت در راه آمده مصلحه بشاه زاده اعز الدين
ملحق شدند و چند روز در رفاهت بودند باز قابو يافته خود را باختران
متعلقه نوجداري علي اصغر خان به محمد فرخ سیر رساندند -
همينکه اعز الدين نزديک قصبه کهجوه رسيد و آوازه نزديک رسيدن
محمد فرخ سیر شنيد هنوز فاصله سيزده چهارده کرده منزل مانده
بود که هراس شمشير سادات دردل او راه يافت و اواخر شوال
نزديک منزل کهجوه لنگر اقامت انداخته گرد خيمه خود و لشکر
حکم خندق کندن و موچال بستن فرموده خصم را برخود دليلر
نمود بعده که جهندهای پيش خانه سيد عبد الله خان و حسين
علي خان بتفاوت يک دو کرده نصب و نمودار گرديدند بدون آنکه
موچها را باهم مقابله افتد سيد عبد الله خان ديوارهاي اطراف

دیہات را مورچال بسته از سه پھر روز تا سه پھر شب توپ
برفوج اعز الدین می زد شب بیست و نهم شهر مذکور شاه زاده که
از ابتدا بسبب سختی سلوک پدر که از ناموافقت لعل کنور مغضوب
می بود و بی اختیار بودن درین مهم از تسلط خان دوران علاوه آن
گشت زیادہ بیدل و دلباخته گردیده با خان دوران که آثار چین و
دل باختن از چین و چهره حال او نیز پیدا بود مشورت فرار بمیان آورد و
بمرتبه مغلوب هراس گشتند که سوای جواهر و خزانه اشرفی که بقدر
مقدور توانستند با خود گرفتند باقی از جمله خزانه و خیمه و توشک خانه
و کارخانجات همانجا گذاشته سه پاس شب گذشته هر دو سردار بارقار
مع همدمان وفادار سوار گشته راه فرار پیش گرفتند و چنان تزلزل
در فوج هزیمت خورده افتاد که از لشکر دل و دست و پا باخته
اکثر مردم عمده فرصت بار نمودن صابحتاج ضروری و زین نمودن
اسپان نیافته در فرار بیکدیگر سبقت می نمودند که افتاد و خیزان
جان بسلامت بدر برد - هرکارها که خبر هزیمت خصم بلشکر محمد
فرخ سیر رسانند سوار و پیاده بی شمار که چون باز گرسنه در آرزوی
چنان شکار بودند بقصد تاراج هزیمت خورده ها تاخند و از غیل و
اسپ و خزانه و خیمه و کل کارخانجات آنچه بدست آنها افتاد
تاخت و تاراج نموده جمعی که قادر بر قوت یکروزه نبودند و شبها
بفاque بسر می بردند ذخیرہ اندوختند و شام عسرت لشکر محمد
فرخ سیر بصبح عسرت مبدل گردید - گویند از جماعه اموال که بعد
تاراج رفتن بضبط در آمد آن قدر رخت زلانه از توشکخانه خان دوران
برآمد که از شمار آن عاجز آمدند تا بقماش فاخره دیگر چه رسد -

و اعز الدین که بحال تبعه خود را با کبر آباد رساند قلیچ خان بهادر
 مصلحت دران دانست که او را در مستقر الخلافه اکبر آباد تر میزد
 حکم جهاندار شاه نگاه دارد - جهاندار شاه که هفدهم شهر جمادی الاولی
 داخل دار الخلافه شده چشم بر راه خبر فتح اعز الدین بود چون
 بر قضیه جانکاه وحشت انزای فرار پسراطلاع یافت عقل و هوش
 که از بقیه السیف لشکر عشق داشت یکبارگی باخت و بتهیه
 برآمدن سفر جنگ پرداخته وسط ذیقعد سال هزار صد و بیست
 و سه مطابق بیست و پنجم آذرماه الهی از دار الخلافه برآمده
 بهررالی ذوالفقار خان بهادر نصرت جنگ و پشت گرمی کوکلتاش
 خان بهادر و اعظم خان و جانی خان و سپه دار خان و بهادران
 ایران و توران و دیگر امرای رزم دیده مبارز پیشه و توتخانه جهان
 آشوب که قریب هفتاد هشتاد هزار سوار و پیاده بی شمار فراهم
 آورده بود متوجه مقابله محمد فرخ سیر گردیده خود را بدیده و
 عظمت تمام بسموگده متصل اکبر آباد رساند و از آن طرف محمد
 فرخ سیر بمدد یار بی اقبال و پامردی سید عبد الله خان و
 حسن علی خان و دیگر امیران و مبارزان رزم جو که سیوم
 حصه لشکر جهاندار شاه فوج نداشت و به بی سرانجامی تمام و
 عسرت خرچ طی منازل بعیده نموده بود نزدیک مستقر الخلافه
 اکبر آباد رسید - اگرچه نظر بر زیادتى سپاه و افزونی توتخانه و همه
 سرانجام محاربه که جهاندار شاه داشت گمان مغلوب شدن او نزد
 عقلا توهم محض می نمود اما از بعضی اطوار ناهموار جهاندار شاه
 و پیش آوردن مردم کم اصل بدنام امرای قدیم و جدید و همه سرداران و

سپاه بمرتبه آزرده خاطر بودند که با زبان پرگله کلمات یاس می گفتند و بعضی نامه‌داران با نام و نشان توران ملال خاطر از طرف جهاندار شاه بدین حد داشتند که بقول مشهور برای استحکام رابطه التیام و ثبوت حق بنامه و پیغام با محمد فرخ سیر عهد موافقت در میان آورده بودند - هرچند که ذو الفقار خان بهادر و گوگناش خان مع برادر خود را از جمله یزد های عقیدت نشان جان نثار می شمردند اما بعلمت حسد و نفاق که میان هم داشتند و تشنه خون همدیگر بودند اکثر کارهای عمده را علی الرغم همدیگر ابر و ضائع می نمودند و در منصوبه استیصال هم میکوشیدند خصوص گوگناش خان که از حسد ذاتی همه وقت خلاف رای سلیم ازو سر بر میزد تا آنکه برای بستن سر راه معبر آب جهنما بر محمد فرخ سیر یکی می گفت تا مقدور نباشد گذشت که لشکر خصم از آب بگذرد و خود از آب گذشته بمقابله باید پرداخت دیگری صلاح میداد که محمد فرخ سیر را این طرف باید کشید چرا که اگر از آب گذشته جنگ اندازیم غلبه که خصم بعد هزیمت یافتن فرار اختیار نموده سر نو ماده فساد ملک گردد و مهم بطول انجامد و از بسیاری آب و عدم پایاب گمان عبور محمد فرخ سیر از آب بدان زودی نداشته و روزی که محمد فرخ سیر بکمال عسرت خرج و بی سرانجامی خود و سپاه که همه بحال تبه مسافت دو روزه را بطریق ایلغار طی نموده آن روی آب مقابل اکبر آباد رسیده بود و بیشتر از فوج عقب مانده بود و سرداران بجمعیست قلیل خود را رسانده بودند بمرتبه تزلزل ناگاه رسیدن

فوج جهاندار شاه و شب خون زدن بر لشکر محمد فرخ سیر داشتند که اکثر سپاه لجامهای امپان بدست گرفته از سرما لرزان و از دشمن هراسان چهار پاس شب یلدای ماه دی را در پاس چشم زخم لشکر و شمردن ستاره بسر بردند و آخر شب یازدهم ذی الحجه هید عبد الله خان هراول بعد تحقیق معبری که تا سینه آدم آب داشت راه بالای آب اختیار نموده از مقابل لشکر جهاندار شاه گذشته از معبر متصل سرای روز بهانی که مائل طرف شاه جهان آباد چهار کوهی از اکبر آباد واقع است عبور نموده باز دار الخلافت را طرف پشت داده از عقب فوج خصم نمودار گردید و محمد فرخ سیر نیز با بعضی همدمان خاص و مبارزان جانباز یک تاز بتغارت سه چهار پاس از آب گذشت و حسین علی خان و چهیلله رام ناگر برای مد راه فوج جهاندار شاه گردیدن بطریق چنداول آنطرف آب مانده بعد خاطر جمعی بتغارت یک شب و روز از آب عبور نمودند و سپه سالاران جهاندار شاه وقتی خبردار شدند که آشوب رسیدن سیلاب بالای فوج محمد فرخ سیر از عقب نمودار گردید سراسیمه وار که فوج بندی اول بحال نماند متوجه خصم گشته از سر نو بترتیب فوج و اهتمام پیش بردن توپخانه پرداختند جانب راست گولکناش خان بهادر با برادر خود و اعظم خان و جانی خان و دیگر بعضی از سرداران جانباز جا گرفت و طرف چپ ذو الفقار خان و عبد الصمد خان با جمعی از امرای رزم جوی معرکه آرا گردیدند و جانب یمین گولکناش خان اعتماد الدوله محمد امین خان بهادر و قلیچ خان بهادر و جان

فشار خان و دیگر بهادران توران جابجا جا گرفته آرایش فوج گشتند
و راجی محمد خان و اسلام خان و مرتضی خان و حفیظ الله خان
و رضاقلی خان داروغه توپخانه با توپ و رهکله و شترناله و هتھناله
وزنبورک پیشمار مع دیگر امرای کارطلب رزم جو و جمعی از
افغانان پلنگ خوکه اگر بتعداد اسم هر یک پردازد بطول کلام می کشد
یمین و یسار و یلتمش فوج مقرر گشتند - روز چهارشنبه سیزدهم ماه
ذی الحجه موافق نوزدهم ذی ماه الهی سله هزار و صد و بیست
و سه که تاسه پھر روز اثر مقابله فوج پیدا نبود قریب به پھر روز
مانده اول سید عبد الله خان هراول با جمعی از نامداران تهور پیشه
بارھه بآراستگی تمام مقابل فوج جهاندار شاه حمله آور گردید - اگرچه
امرای توران بسبب بددلی که از بعضی اطوار پادشاه داشتند
چنانچه باید دل بمقابله خصم ندادند اما بمجرد چند تیری که
بر روی سید عبد الله خان انداختند سید عبد الله خان متوجه پیکار
بهادران توران نگشته بمقابله دیگر دلاوران فوج جهاندار شاه پرداخت
و تردد نمایان بر روی کار آورده از توپخانه گذشته خود را نزدیک
فوج رساند و از طرف دیگر حسین علی خان و صف شکن خان عرف
حسن بیگ که از ترکان جلالت نشان بود و فتح علی خان داروغه
توپخانه محمد فرخ سیر و میر اشرف و زین الدین خان با بعضی
از دلاوران بارھه مقابل ذو الفقار خان معرکه آرا گشتند و خان زمان
عرف علی اصغر و چهیلله رام ناگر با چندی از مبارز پیشگان برابر
گوکلتاش خان صف بپاراستند غروب دار و گیر و عجیب زد و خورده
بمیان آمد تا نظر کار میکرد از برق شمشیر آبدار شعله بار

دلداران شیر شکار و خون فرق سربازان جان سپار معرکه کارزار گزار

بیست

ارغوان می نمود *

بهاری ز شمشیر کین برگرفت * نی نیزه سر سبزی از هر گرفت
چنان آتش تیغ کین شد بلند * که جستی ز جا جوهرش چون سپند
دران حملهای مرد ربا صف شکن خان که ردیف حسین علی خان در
حوضه فیل بوک و فتح علی خان داروغه توپخانه محمد فرخ سیر
و زین الدینی خان پسر بهادر خان روهیله و میر اشرف برادر میر
مشرف که هر دو از جماعه داران و رفیقان تهور پیشه عمده حسین
علی خان بودند باجمعی نقد حیات در باختند - و خان زمان و چهیلله رام
ناگر دران حالت صرغه درین دیدند که خود را کنار کشیده جویای
قابوی وقت باشند - و جانی خان جهان شاهي و ممتاز خان از طرف
جهاندار شاه شرط جان نذاری بتقدیم رسانده از پا در آمدند - و
حسین علی خان که عرصه کارزار بر فوج خود تنگ دید نظر بر
غایب خصم بدستور و آیدن بهادران تهور پیشه هندوستان خود را
از فیل انداخته با جمعی از دلداران باره تردد رستمانه نموده
زخمهای تیر و گولی برداشته از خود بیخبر گشته در معرکه افتاد -
و سید عبد الله خان که از صدمات تیر داران تفرقه تمام بر فوج
او روی داد و فیلهای نشان او با بیشتر از جماعه داران از جدا
گشتند - گویند باوجود از صد دو صد سوار زیاده با اوفمانده بودند دران
حالت سید عبد الغفار و بروی فیل سید عبد الله خان آمده گفت منم
سید عبد الغفار و تیری بچله کمان در آورده طرف سید عبد الله خان
انداخت همراهان سید عبد الله خان برو تاختند و سید عبد الله خان

نیز تیر او را رد کرده تیر می برو انداخته زخمی ساخت سید عبدالغفار
 زخم برداشته جان به سلامت بدر برد - بعده سید عبدالله خان که
 نمی دانست کجا می رود و مال کار یکجا منجر خواهد گردید و
 از حال برادر نیز پوچنی آگاهی نیافته بود درین حالت جمعی
 از همراهان او بدر پیوستند و یک گونه تقویت بهمرسانده خواست
 از عقب فوج جهاندار شاه خود را بر بهیر خصم رساند اما از
 صدمات فوج اطراف برو معلوم نبود که از کجا سر بدر خواهد آورد
 و درین ضمن بمدد طالع بر پشتند رسید که مشرف بر قول و فعل
 سواری جهاندار شاه بتغارت تیر رس بود باوجود بلند شدن صدای
 شادیانه فتح پادشاه برگشته اختر از اثر بد مددی ایام که از رسیدن
 فوج خصم طرف عقب خبر نداشت سید عبد الله خان قابو یافته با
 مردم کم شروع بزدن تیر نمود و سادات بارهه بیکبار جلوریز بخانهایی
 کمان در آمدند و میان فیلهای سواری زنانه آشوب غریب رو داد
 هنوز جهاندار شاه بقصد دفع خصم نپرداخته بود که فیلان سواری
 لعل کنور و دیگر نغمه سرایان و خواجه سرایان از صدمه تیر باران
 بچوش و خروش آمده جا خالی نمودند و اکثر همراهان جهاندار شاه
 مغلوب هراس گشتند جهاندار شاه که بیخبر و غافل از نیرنگی
 زمانه بود از مشاهده آن هنگامه خواست که متوجه خصم گردد فیل
 سواری او نیز برفاقت فیلان دیگر شوخی آغاز نمود و اختیار
 فلیبدان نماند دران حالت فوج متفرقه سید عبدالله خان که مردم از
 اطراف رسیده زیاده می شدند و هجوم می آوردند سادات بارهه دیکرانه
 قدم جرأت پیش گذاشتند و خلل تمام در لشکر جهاندار شاه

بهمرمید و قوج رو بهزیمت آورد - و گوگلتنش خان از مشاهده آن خواست که خود را بمده جهاندار شاه رساند درین ضمن علی اصغر خان و چهبیکه رام که بر قابوی وقت در کمین بودند و بروایتی دیگر قبل ازان بر گوگلتنش خان تاختند و سر راه او گرفته بزخمهایی پیای گزایی و تیر از پا در آوردند و رضاقلی خان داروغه توپخانه نیز بکار آمد و بروایتی زخم برداشته خود را باکبر آباد رساند بعده مسموم گردیده ودیعت حیات نمود - و اعظم خان برادر گوگلتنش خان زخم برداشته خود را بجبهاندار شاه رساند و کار بمرتبه بر جهاندار شاه تنگ گردید که خود را بر قیل سواری نعل کنور رسانده نزدیک باخر رز راه اکبر آباد پیش گرفت و ذوالفقار خان که ازین ماجرا اطلاع یافت باوجودیکه عرصه کار زار برو تنگ گشت تا قریب یکواس شب مقابل قوج محمد فرخ سیر استقامت ورزیده در جست وجوی خبر تحقیق جهاندار شاه و اعز الدین سعی نموده بکار برده مردم را امیدوار رعایت مبلغان نموده باطراف رواند که اگر بسر جهاندار شاه را بیابند و بیارند بتقویت او حریف را از پیس رو برداری نشان ازان کم شدگان برگشته طالع نیافتند و ذوالفقار خان نیز مایوس گشته راه دار الخلافت اختیار نمود - آری ثمر شجر فدامت سغله پروری پادشاهان همین می باشد و حسد و نفاق نوکران صاحب مدار آخر کار همین نتیجه می بخشد - بعده که صدایی شنیدند فتح و نصرت محمد فرخ سیر بلاد آوازه گشت مردم سید عبد الله خان برای جست و جوی حسین علی خان میدان لاشها آمدند از دست اندازی لچها برهنه و بیخود

انقادہ یافتند اما همین که مردہ فتح محمد فرخ سیر
 یگوش هوش باختہ او رسید جان تازه در قالب او دمید
 و او را برداشته نزد برادر او سید عبد اللہ خان آوردند - و
 جهاندار شاہ شب در اکبر آباد بسر بردہ بقول مشہور ریش تراشیدہ
 تغیر وضع و ہیئت نمودہ آخر شب باتفاق لعل کنور و چند نفر
 دیگر روانہ شاہ جهان آباد گردید - ذوالفقار خان و جهاندار شاہ
 بطریق ایلمار بتفاوت یکہاس شب بدار الخلافت رسیدند و جهاندار
 شاہ یکسر نزد آصف الدولہ رفتہ طلب مصلحت کار و معاونت بمیان
 آورده ابرام تمام نمود و ذوالفقار خان نیز درین مادہ بخدمت
 پدر التماس کرد کہ جهاندار شاہ را طرق کابل یا دکن برداشته
 بدین باز لشکر فراہم آوردہ در تلافی کوشد آصف الدولہ کہ جهاندیدہ
 آزمودہ کار بود چون دید کہ سر رشتہ کار از دست رفتہ و معزالدین
 قابل فرمانروائی نماندہ و سوای شورش ملک و بیج خرابی خلق
 فائدہ دیگر مرتب نخواہد شد و خزانہ نماندہ کہ ازان گرد آوری سپاہ
 توان نمود صلاح کار درین دانست کہ معز الدین را بقلعہ فرستادہ
 بطریق نظربند نگاہ دارد و ذوالفقار خان را ازان ارادہ جهان آشوب
 ممانع آمدہ گفت ہر کہ از اولاد تیموریہ فرمان فرما گردن مارا اطاعت
 او لازم ازینکہ جهاندار شاہ را برداشته بسمت دیگر برویم و باعث
 فتنہ و فساد تازہ گردیم خدا علیہم است کہ مآل کار بکجا منجر گردن -
 اگرچہ بر عقلای منصف پیشہ ظاہر است کہ ہر چند باز داشتن
 آصف الدولہ پسر را بافسانہ و افسون نصائح بموقع و بجا بود اما
 نمی دانست کہ بحکم یضحک التقدير علی التدبیر دستگیر بلای

فرخ شیر (۷۲۹) سده ۱۱۲۳

تقدیر و هدف تیر سلامت برنا و پیر و مطعون جمع کثیر خواهد
گردید و جان شیرین پسر و آبرو و دولت موروثی خود بباد فنا
خواهد داد * بیت *

مباش غره که دارم عصای عقل بدست

که دست فتنه درازست و چوب را در سر است

و نیز گفته اند * بیت *

بعذر توبه توان رستن از عذاب خدای

ولیک می نتوان از زبان مردم رست

سلطنت جهاندار شاه ده ماه چند روز بود * بیت *

زمانه دیر شد کین پیشه دارد * کزین بستانند و آنرا سپارد

بر هوشمندان نکته سنج مخفی نماند که در ابتدای دیباجه بزبان

قلم داده - باید که مورخ امین باشد یعنی بامید نفع و بیم زجر

موافق رویه مولغان مجبور عهد طریقه طرفداری و عداوت درزی

دوست و بیگانه از میان برداشته بجز راستی زبان خامه را آشنا

بدمطیر سوانح نسازد باز بتکریر می آرد که چون در سلطنت محمد

فرخ سیر بادشاه که از انقلاب وضع روزگار بوقلمون رنگ تازه ریخته شده

و واقعات غریبه و حادثات عجیبی ناشدنی از تغیر اوضاع عالم بعرضه

ظهور آمده و عزیزان واقعه طلب حیدری و نعمت آلهی گشته

جانب داری خصامت طرفین را از حد گذرانده هر طرف که نظر

بر نفع و نقصان خود عنان توجه معطوف داشتند همه خوبی

طرف دیگر را بعیب منسوب نموده و عیب طرف ثانی را بچشم

پوشی مبدل ساخته از جاده اعتدال قدم بیرون گذاشته اند و مکرر

اوراق که بجاذبه شوق خویش تصدیق اوقات درین تألیف می نماید و جانب خویش و بیگانه بامید فیض و هم رویه مزاج گرونی میر و وزیر اختیار نموده آنچه خود مشاهده کرده و از زبان جمعی که مصاحب گاه بیگاه مقربان محمد فرخ سیر و سادات که محرم بزم و شریک رزم بوده اند مسموع نموده بعد تحقیق اختلاف قول آنچه مقرون بصدق دانست بزبان خامه صدق بیان می دهد معینا چون انوار وقائع و رویداد نزد این عاجز نمی رسد بلکه دران ایام تألیف از پریشانی و بد مددی زمانه کافد برای مهوده میسر نمی آمد و روایت مختلف علاوه آن گردیده اگر در بعضی مقدمات از روی تاریخ و راوی دیگر که آن هم شاید که خالی از جانب داری طرفین هم نباشد اختلاف یابند از آنکه در کتب معتبره سیر هم تفاوت روایت می باشد مسود حکایات را معذور داشته مطعون هدف تیر ملامت نهانند بلکه قلم عفو بر جریده گفتار او کشند *

ذکر سلطنت محمد فرخ سیر بن عظیم الشان بن شاه عالم

بهادر شاه و فتح یافتن او و سوانح سال اول از جلوس

بعد از آنکه محمد فرخ سیر پادشاه جهان را بکام خود یانست

و شب خطر بصبح ظفر مبدل گردید اول قلیچ خان بهادر و دیگر

سرداران توران بوساطت سید عبد الله خان آمده آداب تهنیت سلطنت

بجا آورده مورد عنایات و آفرین گردیدند و سید عبد الله خان را مع

لطف الله خان صادق و دیگر امرا برای بند و بست دار الخلافت

مرحس ساخته خود پادشاه بعد هفتة متوجه شاه جهان آباد

شده چهاردهم محرم [۱۱۲۳] درباره پله متصل حواد دار الخلافت
نزول نموده - سید عبد الله خان را مخاطب بقطب الملك و یار
وفادار ظفر جنگ باعنايات دیگر نموده منصب هفت هزارى
هفت هزار سوار در اسبه و سه اسبه مرحمت ساخته تسلیم وزارت
فرمودند و حسین علی خان را خطاب امیر الامرا بهادر فیروز جنگ
و مراتب هفت هزارى هفت هزار سوار مع دیگر مراعات عطا
فرموده بخدمت میر بخشی مقرر نمودند و محمد امین خان را
ملقب باعتماد الدوله باضافه هزارى هزار سوار ساخته بخشی دوم
فرمودند و قلیچ خان را که پنج هزارى بود از اصل و اضافه هفت
هزارى هفت هزار سوار نموده خطاب نظام الملك بهادر فتح جنگ
عنايت فرموده صوبه دار دکن ساختند و داود خان را که بنیابت
در الفقار خان در خجسته بنیاد بود و صوبه دارى برهانپور اصالة
داشت صوبه دار احمد آباد گجرات مقرر فرمودند و محمد عام
بخطاب مصمم الدوله خاندوران بهادر و منصب هفت هزارى
شش هزار سوار سر بلندی یافت و احمد بیگ را که کوکه
میرالدین بود مخاطب بغازی الدین خان غالب جنگ ساخته
شش هزارى پنج هزار سوار نموده بخشی سیم فرمودند و
قاضی عبد الله تورانی را که قاضی جهانگیر دگر بود و اورا قبل از
توجه رایات سمت دار الخلافت برای اصلاح بعضی مقدمات
خفیه روانه شاه جهان آباد نموده بودند ملقب بخان خانان
میر جمله نموده بمنصب هفت هزارى هفت هزار سوار مقرر
ساختند - اگرچه بحسب ظاهر بخدمت داروغگی دیوان افاض

و داروغگی قاسم مقوض گردید اما همدم و محرم راز نموده اختیار دستخط خاص باو وا گذاشتند و محمد جعفر را که منشی گری ضمیمه بعضی خدمات دیگر داشت خطاب تقرب خان و خدمت خانسانانی و دار الانشا مقوض گردید و دیگر میف الدین علی خان و نجم الدین علی خان برادران قطب الملک و خان جهان و جمع کثیر که رفیق کارزار بودند و دیگر سادات باره و بعضی والا شاهیهایی کار طلب که حق خدمات آنها ثابت شده بود که اگر بتعداد اسم آنها پردازن از سر رشته اختصار بیرون میروند هر یکی فراخور قسمة و حسن خدمت میان همچشمان از عطای منصب و اضافه و خطاب و خدمات امتیاز یافتند *

بعده که قطب الملک میف الدین خان بموجب حکم برای بندوبست ملکی بشاه جهان آباد رسیده بذسق سلطنت و وزارت و مهمات ملکی پرداخت اول علت غائی ماده نزاع که مابین میر و وزیر بمیان آمد این بود که بعد از جدا شدن قطب الملک از پادشاه محمد فرخ سیر دیوانی تن و خالصه را به چهجیله رام ناگر مقرر نمودند و افضل خان را که استاد محمد فرخ سیر پادشاه بود صدر الصدور فرمودند و قطب الملک که بدار الخلافت رسید دیوان خالصه را بنام لطف الله خان صادق و صدارت کل باسم سید امجد خان که سابق در عهد بهادر شاه پادشاه نیز پدین خدمت منصوب بود مقوض نمود - بعده که محمد فرخ سیر پادشاه بسواد دار الخلافت رسیده متوجه امور سلطنت گردید در تعین صدارت و دیوانیان میان پادشاه و وزیر مضایقه

بمیان آمد قطب الملک گفت که در ابتدای استقلال وزارت
 که مقرر کردهای من بحال نمانند اعتبار وزارت معلوم میر جمله
 و دیگر بعضی مقربان حسد پیشه نیز درین ماده خاطر نشان
 پادشاه نمودند که پادشاهان هر چند نوکران را اختیار دهند باید که
 حد خود را دانند نوکر را چه یارا که بی حکم پادشاه تعین خدمات
 عمده مصادرت و نیابت و وزارت نماید - اگر چه محمد فرخ سیر پادشاهی
 بود پوست خنق و قدر دانی موصوف در مقابل خدمت و تردد
 هریک می خواست بقدر امکان بر رعایت و عنایت منصب و
 خدمات عمده میان همپشمان امتیاز بخشید اما چون اختیار
 نداشت و جوانی بود ناآزموده کار از امور سلطنت بشنیر و از
 خرد سالی در صوبه بنگاله دور از جد و پدر نشو و نمایانت و
 مستقل بر روی غیر که استقامت مزاج و رای صائب اصلا نداشت
 و از مدد چوگان طالع گوی مران دولت خدا داد سلطنت ربوده
 بود و جبن ذاتی برخلاف جوهر خاندان قیصریه علاوه آن داشت
 و بغور سخن صاحب غرض نمی رسید از ابتدا خود ماده فساد
 سلطنت خویش گردید و کشید آنچه کشید انشاء الله تعالی
 بتفصیل بزبان قلم صدق بیان داده خواهد شد - چنانچه در آغاز
 جلوس از محمد فرخ سیر غلطی که در اصول بنیادی جهان بینی
 بظهور آمد آن بود که منصب وزارت چنان امریست خطیر که
 همیشه پادشاهان ساف بدانشمندان با وقار صاحب حوصله که
 بصفت بردباری و تجربه کاری و طبع حلیم و رای سلیم موصوف
 باشند بعد امتحان مرور ایام مقرر می فرمودند که اگر اول پایه وزارت

که مراد از دیوانی یکی از بلاد و اولاد و احفاد سلاطین باشد
 فراخور حوصله سادات باره می بود حضرت صاحب قران ثانی
 در سلطنت سی و یک سال و خلد مکان که دستور العمل سلطنت
 بودند در مدت پنجاه سال فرمان روائی دیوانی یکی از صوابجات
 یا متصدی گری یکی از پادشاه زاده ها برئس باره می فرمودند
 بلکه سادات باره که در جوهر شجاعت و بهادری ضرب المثل
 اند از عهد اکبر پادشاه پدایه امارت رسیده بودند و بهرگز از حاکم و
 بری باری که کمتر اثر جوهر غیرت با شجاعت ضمیمه میگرد
 میداشتند پابند جاذبه حب ریاست بدین مرتبه نمی گشتند
 که چنان باز سنگین امر خطیر اختیار نموده مدار سلطنت بعهد
 خود گرفته آخر کار کار بجائی رسانند که مطعون عالمی گردیدند
 و بد نامی آفا کشی آنها بگوش عالمیان و بادشاهان هفت اقلیم
 رسید و ماده نساد آشوب تمام سواد اعظم هندوستان گردیده آخر کار
 باعث استیصال و قلع ریشه دولت باره گردند چنانچه عنقریب
 باحاطه تحریر خواهد درآمد آری بزرگان گفته اند هر یکی را عقل
 بکمال و فرزند بجمال نماید اما نه چنانست - هر یکی را بهر کاری
 آفریده اند - القصه اگر چه نزاع صدارت و دیوانی خالصه تن چنین
 صورت انفصال یافت که صدارت موافق فرموده پادشاه بنام افضل
 خان قرار گرفت و دیوانی خالصه بلطف الله خان صادق مقرر
 نمودند و چه بپله رام را بصوبه داری اکبر آباد تعیین نمودند اما تخم
 عداوت در مزرعه دلهای طرفین بآبیاری شیطانی صفنان تمام پدیده
 کاشته گردید - و میر جمله که در مزاج پادشاه جا گرفت اگرچه

نسبت باشغایان و محتاجان در فیضرسانی و اجرای کار خلق الله و دیانت ممتاز بود و عالمی ازو کامیاب می گردید اما چون نمی خواست که زمام مدار فرمان فرمائی هند بدست سادات باره باشد از مشاهده اختیار سلطنت که بکف اقتدار هر دو برادر میدید در عالم همچشمی و حسد برز گوارا نمی نمود و بسبب اظهار خیر خواهی و همدمی مقربان تازه بعرصه آمده و دیگر آتش افروز مانده فساد و عناد میان پادشاه و سادات باره می گردید و بقول مشهور محرک مصلحت قطع شجر حیات امیران موروثی و بر اذاختن خاندان آصف الدوله نیز او گشت و هر دو برادر بسبب مانده نفاق و نزاع که میر جمله در کار و تعلقه آنها دخل می نمود متکمل نگشته روز بروز قدم از جاده طریقه اطاعت بیرون میگذاشتند هرچند که در بعضی السله مردم عام شهرت یافت که سادات نیز شریک قتل و محرک استیصال ذوالفقار خان نصرت جنگ گردیدند اما آنچه بر مسود اوراق بروایت ثقه ظاهر شده بقید قلم می آرد *

بعده که آصف الدوله و ذوالفقار خان با دل پور از سواس و هراس در باره پله آمده خیمه زده اراده ملازمت پادشاه نمودند چون امیر انصرا حسین عالی خان بر مشورت و اراده میر جمله و پادشاه اطلاع یافته بود بآصف الدوله پیغام نمود که اگر بوساطت من ملازمت نمایند یک سرموی شما را احدی کم نمی تواند نمود صاحب مداران دیگر که برین معنی مطلع گردیدند خلاف صلاح و صواب دید دولت دانسته تقرب خان را که از مردم

ایران بود به نسبت همجنسی نزد ذوالفقار خان فرستاده تسلیم او
 نموده و قسم کلام الله میباید بمیان آورده خاطر نشان نمودند که
 در صورت ملازمت معرفت امیر الامرا سواي ندامت و خسارت
 جانی و مالی فائده دیگر نخواهد شد - و اصل آنکه در مقابل
 افعالی که در ایام حکم رانی و سرفروشی بر غربا و ضعفا و سادات
 از اکثر صاحب ثروتان باختیار و بلا اختیار بظهور می آمد
 چنانچه از داود خان نائب دکن او چه ظلمها که باتفاق
 مرهغه بعمل نیامد و در صاحب اختیار گردیدن سبها چند که در
 اخذ رشوت و اهانت سادات و مردم با نام و نشان زیاده از حد
 می کشید منتقم حقیقی می خواست که مکافات کردار او را
 بکنار او گذارد و او را نیز غیرت رجوع آوردن بسادات باره دامنگیر
 گردید و اجلش گریبان کشان بیای دار مکافات اعمال او رساند
 القصه میر جملة آصف الدوله و ذوالفقار خان را آورده دستهای
 ذوالفقار خان را ببالا بند بسته ملازمت فرمود و آصف الدوله دوسه
 کلمه مشتمل بر عذر تقصیرات و التماس عفو جرائم خود و پسر
 عرض نمود از روی مهربانی ظاهری حکم و نمودن دست و عطای
 خلعت و جواهر نمودند و بآصف الدوله فرمودند که شما بخانه
 روید چون با ذوالفقار خان کار و مصلحت ضروری داریم در خیمه
 بیرون نشیند بعد که آصف الدوله رسیدن اجل موعود پسر از دیدن دل
 مشاهده نمود با دل زار و دیده اشکبار بخیمه خود مراجعت نمود
 و ذوالفقار خان دست از جان شسته و مستعد قتل خود گشته
 در مکان مامور رفت و نشست اطراف او را امرا و چیلها فرو گرفتند

اول پیغام خشونت آمیز چند از دعوی خون عظیم ایشان و محمد
کریم به بیان آوردند و ذوالفقار خان بحکم آنکه *

* بیت *

هر که دست از جان بشوید * هر چه در دل آید بگوید

جوابهای سخت و درشت میداد درین ضمن لاجپن بیگ مانقب
به بهادر دل خان و برایتی یکی از چیلها از عقب سر ذوالفقار
خان آمده غافل تسمه برگردن او انداخته کشید و از اطراف چیلها
آمده هجوم آورده شروع بزدن چوب و مشت و لگد و رساندن سرکارد و
خنجر نموده فرصت حرکت و پازدن ندادند تا خارج ساختند - و همان
روز فرمودند که بقلمه رفته جهاندار شاه را که در تبرایه اندرون قلعه
جای تنگ و تاریک بود بهمان کشیدن تسمه روانه شهرستان
عدم ساختند - و محمد فرخ سیر که هفدهم محرم الحرام داخل شهر
و قلعه گشت فرمود سر جهاندار شاه را در مکافات آنچه ازو در حق
برادران و امرا گذشته بالای فیل برسر نیزه نموده لاش او را در حوضه
فیل انداخته و لاش ذوالفقار خان را نیزه گون بر دم فیل بسته در
نظر خلق جاوه داده عقب سواری بشهر در آورده لاشها را پیش
دروازه قلعه بیندازند *

ای برادر مادر دهر از خورد خوفت سرنج

چون ترا خون برادر هیچو شیر مادرست

و آصف الدوله را فرمودند که پالکی او را با سواری زنانه همراه آورده
مع رخت و لباس که در بدن او و متعلقان او بود در حویلی
خان جهان بهادر نظربند بطریق محبوسان فرود آرند - و اموال خانه پدر
و پسر را با اموال کوکلتاش خان و راجه سبها چند و چندی از

مغضوبان جهاندار شاهي که فی الحقیقت مغضوب درگاه الهی بودند بقید ضبط در آوردند راجه سبها چند که بمردم زبان درازی می نمود حکم قطع زبان او فرمودند اما سوای آنکه سرزبان او را از دشنام کوتاه ساختند در حرف زدن تفاوت نمود بعد از آن سیدی قاسم را که مدتها کوتوالی به نسق و بندوبست نموده بود و سبب مغضوب نمودن او بثبوت نه پیوست و همچنان هدایت کیش خان را که تربیت نموده خلد مکان و واقعه نگار کل بود و سعد الله خان عرف هدایت الله خان پسر عنایت الله خان را که مدتی دیوانی تن و خالصه با نیابت وزارت با استقلال داشت فرمودند که سیاست تسمه کشی لاجپن بیگ مرحله پیمای سفر آخرت گردیدند و خطاب بهادر دلی لاجپن بیگ به تسمه کش بر زبانها مبدل گشت - و چون بدور وقوع و ثبوت تقصیر گذشته و حال مردم را بدین سیاست مبتلا می ساختند بمرتبه تزلزل و واهمه تسمه در دل امرای خلد مکانی و خلد منزلی راه یافت که وقت برآمدن از خانه بقصد مجرای پادشاه از فرزندان و عیال رخصت و بهلی حاصل نموده می رفتند و کار بجائی کشید که مقلدان و معرکه آرایان بازار تقلید بدعت تازه سیاست تسمه کشی را وسیله رزق خود ساخته بودند - و تقصیری که بر هدایت کیش خان بستند این بود که هادی فیل محمد کریم برادر محمد فرخ سیر نزد جهاندار شاه گردیده بود و سبب کشتن هدایت الله خان هیچ ظاهر نشد مگر آنکه گویند از طرف پادشاه بیگم رقعه جعلی مشتمل بر اشاره استیصال هدایت الله خان که خانسامانی بیگم نیز داشت بذا محمد فرخ سیر رسیده بود اما بعد

ملاقات محمد فرخ سیر با بیگم که پادشاه بیگم تشنای کشتن اینجای
 هدایت الله خان نمود و پادشاه ذکر رتبه به میان آورد بعد که
 بیگم انکار کرد محمد فرخ سیر اندوس خورده اظهار پیشدانی
 نمود - و غریب تر آنکه شاه قدرت الله نام درویش که از
 تعلقه منصب و خدمت فارغ بود بشهرت محض آنکه اورا
 عظیم الشان گاه گاه شریک مصلحت بعضی امور سلطنت
 می نمود و حکیم سلیم که از نوکران مقرب عظیم الشان گفته می شد
 براهنمائی از مقتول گردیده بود میر جمله اورا بطریق مهمان بکانه
 طلبیده شب باعزاز او گوشیده صبح نشده چویدار بدر خانه او
 نصب نموده اورا بخلق کشید و در زبانها بدنامی کشتن اکثر
 اجل رسیدگان نسبت بمیر جمله بیشتر انتشار یافت *

میر مرتضی خفاف اینچی شاه حسین که بعد انقضای مدت
 پنجاه سال که از ابتدای سلطنت عالمگیر پادشاه بسبب بد ساوکی
 و اطوار مذموم تربیت خان اینچی چنانچه در ذکر سلطنت خلد مکان
 بنیان خامه جاری گشته راه آمد و رفت اینچی مسدود گردیده بود
 با نامه تهنیت جلوس خلد منزل بهادر شاه و تعزیت واقعه خلد مکان
 مع سه صد اسب انتخابی عربی و عراقی نژاد و زمین و سازهای مرصع
 مروارید و یاقوت و فیروزه و عقد های مروارید بیدش بها و زر بفتهای
 مقدسه و قالیدهای خوش بانف و دیگر تحفه های بلاد فرنگ و
 ورم و خطا اگر بشرح و تفصیل آن پردازد باغراق منجر می گردد
 روانه شده بود بسبب تباهی افتادن جهاز و دیگر حادثات که
 اسپان بسیار از آفت جهاز و نا موافقت آب و هوا سقط شدند

و در سه سال طرف بنادر بنگاله سرگردان بود بحضور رسیده ملازمت نمود - از زبان مردم ثقه مسموع گردیده که آنقدر تحف بیش بها باخود داشت که هیچ یک از پادشاهان سلف ایران مشر آن نفرستاده بود و دوازده سیزده اسب با دیگر جنس که قریب پانصد تومان که دوازده هزار روپیه باشد ارزش داشت از طرف ایلچی از نظر گذشت لک روپیه و یک اشرفی بوزن دوصد توله و دو روپیه بوزن چهارصد توله و خلعت مع جیغه و سرپیچ مرصع و خنجر و شمشیر با ساز مرصع و دو اسب مع ساز طلا و مینا مرصع نمودند - و دیگر فرمودند که ایام سلطنت جهان دار شاه را عهد مخالف نوشته ابتدای سال جلوس محمد فرخ سیر از غره ربیع الاول مطابق سنة هزار و صد و بیست و سه نویسند - بعده که نظام الملک بهادر فتح جنگ بدکن رسید از صدقه شمشیر موروثی و رای صائب او بی آنکه پای قتال و جدال با غنیم لیثم مرهنة دکن بمیان آمد نسبت بایام سابق تخفیف تمام در تاخت و تاراج ملک وقافله بهمرسید اما بدستور عمل نصرت جنگ و داود خان هر جا که دست آنها میرسد دار و مدار نموده چو ته می گرفتند و باقی ذکر ایام صوبه داری فتح جنگ بگزارش خواهد در آمد *

ذکر سوانح سال دوم از جلوس محمد فرخ سیر شهید

الحال چند کلمه از مهم راجه اجیت سنگه می نگار راجه اجیت سنگه که بعد رحلت خلد ملکان از کردار ناهموارش مثل تعمیر بتخانه و تخریب مساجد در جوده پور وطن او ازو بظهور آمده

بود و بهادر شاه بعد از فراغ فتح از محاربه محمد اعظم شاه
 باز چون متوجه شدن بقصد تادیب او و پامال ساختن مابک دیگر
 راجپوتان بدکیش فرصت وقت نیامده عذر توجه طرف دکن برای
 مهم محمد کام بخش برادر خرد معطوف داشت و در عهد بهادر شاه
 پادشاه نیز از اجیت سنگه و بعضی راجپوتان بدکردار اداهای ناشایسته
 چنانچه بزبان قلم داده بوقوع آمد لهذا بعد مراجعت از دکن باز
 دیگر بهادر شاه پادشاه برای گوشمالی آن طائفه غالی چنان فوج کشی
 نموده باز بسبب هنگامه آشوب و طغیان گروی خسرو مال آن
 مهم را بتعویق انداخت و رایست توجه برای تنبیه آن شقی
 بر افراشت و بعد جلوس محمد فرخ سیر نیز از خدمت پسندیده
 بظهور نیامد بنا برین امیر الامرا حسین علی خان را با شایسته
 خان خالوی خود و جمعی از امرا و فوج شایسته برای تنبیه او
 مقرر کرده رخصت فرمودند و اجیت سنگه بعد شنیدن این خبر
 از صدمه فوج پادشاه و تسلط سادات مغلوب شراس گشته مال و
 عیال خود را بکوچستان و مکانهای قلب روانه ساخته مالک خود را
 خالی نموده و کلاهی معتبر مع هدایا نزد امیر الامرا فرستاده
 التماس امان و عفو جرائم بمیدان آورد - درین ضمن فرستجات سید
 عبد الله خان مشتمل بر ماده فساد و عذر برهم کاران حضور که
 مفصل بزمان خامه خواهد داد و اشاره طلب امیر الامرا پیهم رسید
 لهذا امیر الامرا با اجیت سنگه بشرط قبول پیدشکش مع صبیغه
 خود برای محمد فرخ سیر و فرستادن پسر برای ملازمت امیر الامرا
 صاج نموده شایسته خان خالوی پادشاه را برای آوردن صبیغه

راجه مقرر ساخته خود را بحضور رساند - چون سيد عبدالله خان و امير الامرا می خواستند که هيچ کار و منصب و اضافۀ و خدمت بدون تجویز و صلاح هر دو برادر صورت نگیرد و مير جمله را پادشاه از طرف خود برای دستخط نمودن مانور ساخته مکرر فرموده بودند که زبان مير جمله و دستخط مير جمله بجای زبان و دستخط ماست و قطب الملک رتن چند نام بقال دیوان خود را بخطاب راجه و منصب دو هزارى مقرر ساخته در تمام امور سلطنت و وزارت اختیار داده بود و او بدون کارسازی عمده که برای سيد عبدالله خان و خود مقرر نمایند متوجه کار احمدی نمی گردید و بمير جمله هر صاحب مطلبی که رجوع می آورد از عطای منصب و اضافۀ و تفویض خدمت بیخبرانه به نیابت پادشاه دستخط نموده کامیاب می ساخت ازینکه این معنی خلاف دستور وزارت و باعث بی استقلالیت سادات بود موجب رنجش خاطر هر دو برادر می گردید و مير جمله نیز بعضی اوقات گله و شکوه سادات باره را سرمایۀ اظهار خیر خواهی نموده بانواع دلائل خاطر نشان پادشاه می نمود که چنان خدمات عمده و اختیار ملکی زیاده از حوصلۀ سادات باره است و از اطوار ناهموار آنها آثار نمکاحراسی ظاهر می گردد و چندان کلمات فساد آمیز گاه بیگاه در خلوت دانشین پادشاه می نمود که رسواس تمام در دل محمد فرخ سیر پادشاه از طرف هر دو برادر بهم میرسد و مکرر تدبیر و مصلحت دستگیر ساختن امير الامرا و سيد عبدالله خان بمیان آورده بقصد شکار و سیر باغ محسن خان برآمده هرچند به تمهیدات

مختلف اراده مرکوز خاطر را پیش نهاد همت می ساخت
 پیشرفت نمی گردید بلکه بقول مشهور والده پادشاه نظر بر قول
 و عهدی که با هر دو برادر نموده بود حید عبد الله خان را اشاره
 نموده برین راز اطلاع داد - و حیدر قلی خان عظیم الشانی را که از
 پیش آردهای میر جمله و در جوهر رشادت و کار دانی و کار
 طلبی خود را نادر العصر می گرفت بخندمت دیوانی کل دکن
 که دیوانیهای جز و صوبجات و بعضی بنادر و سرکارهای عمده قریب
 چهارده پانزده دیوانی دیگر و تعاقب کل امانت محال خالصه
 و داروغگیهای سائر و کالهای الماس که هوای صوبه داری و اخبار
 نویسی و خدمات ارباب عدالت هیچ تعلقه مالی نماند که بار مقرر
 نه نمودند مامور فرموده باستقلال تمام روانه ساختند - دیگر از جمله
 راه نمایی که در السنه خاص و عام بهیر جمله زبان زد و منسوب
 می گردید و اغلب سادات باره دران مصلحت شریک نبودند
 محمول ساختن شاه زادههاست یعنی اعزالدین پسر جهاندار شاه
 که بعد فرار پدر از معرکه جنگ گریخته پنهان در اکبر آباد شده بود
 و گرفته آورده بودند و محمد همایون بخت برادر خود محمد فرخ سیر
 که هنوز زیاده از ده یازده سال از موحله عمر او طی نشده بود و التبار
 پسر محمد اعظم شاه را میل در چشم کشیده جهان روشن را در نظر
 آنها سیاه و تیره گون ساختند و در مکافات آن پسر دو ساله محمد
 فرخ سیر در همان زودی و دیعت حیات نمود - و درین ضمن امیرالامرا
 درخواست صوبه داری دکن بهمان آرون بدین اراده که دارد خان
 را بدستور نیابت ذوالفقار خان بعد تعیین مبالغ کلی که هر سال از

موصول دکن رساند نائب مقرر نموده خود از حضور جدا نشود و مصلحت پادشاه و میر جملة آنکه امیر الامرا خود روانه دکن شود و بر سر قبول و ابای این شرطها که امیر الامرا نظر بر طریقه سلوک پادشاه و میر جملة از تنها گذاشتن قطب الملک برفتن دکن راضی نمی شد گفتگوی خشونت آمیز بمیان آمد و کار بجای کشید که هر دو برادر از رفتن حضور و سحرای پادشاه پا کشیدند و بفکر گرد آوری سپاه و بستن مورچال اطراف خانه خود افتادند و پادشاه نیز امرای خیر اندیش خود را که عمده شریک این مصلحت میر جملة و خان دوران و محمد امین خان بودند در خلوت طلبیده هر روز منصوبه تازه بکار می برد و ازین شهرت خلل گرانی غله و دیگر ماده فساد در شهرهای دور و نزدیک و بعد آمد و رفت رسل و پیام که والد پادشاه خود بخانه قطب الملک رفته مطمئن خاطر ساخته قرار برین یافت که در قلعه بند و بست سادات شود بعده هر دو برادر برای سحرا بدریار بیایند چنانچه بعد بند و بست که چالچا مردم سید عبدالله خان و امیر الامرا نشستند قطب الملک و امیر الامرا بخدمت پادشاه رفته عذر تقصیرات خود خواستند و شکوه سوی ظن پادشاه بمیان آورده شمشیر کمر برآورده پیش پادشاه گذاشته گفتند که اگر در خاطر مبارک از طرف ما بگفته غمازان و سواس راه یافته هم اینجا بفرمایند که مارا بقتل رسانند یا بی منصب ساخته روانه کعبه سازند اما بر حرف نمانان و گفته درهم اندازان صاحب غرض باعث خفت و ضرر جانی و مالی بندهای جانغشان خود گردیدن از طریقه پادشاهان حق شناس بعید

است آخر برای دفع ننگه بنای صلح بر رخصت میر جمعه طرف صوبه عظیم آباد عرف پتله قبل از روانه شدن امیر الامرا بدکن قرار یافت چنانچه در همان زودی میر جمعه را خلعت صوبه داری پتله داده مرخص ساختند - و نیز امیر الامرا التماس نمود که اگر در غیبت من باز میر جمعه را نزد خود طلبیدند یا با برادرم قطب الملک قسم دیگر سلوک مرعی داشتند مرا در فرصت بدست روز از دکن رسیده دانند - و دیگر شرط نمود که اختیار عزل و نصب جاگیر و خدمات جزو کل و تبدیل قلعه داران باختیار من باشد پادشاه بذایر تقاضای وقت و مصلحت قبول نمود بلکه بقول مشهور مهر خاص متبرکه را طوعا و کرها بدست خود بامیر الامرا سپرد که برای فرامیدن قلعه داران محتاج فرمان حضور نکردن و درین گفتگوهای نساک آمیز بعد رخصت امیر الامرا چهار پنج ماه در شهر و باره پله توقف واقع شد *

الحال نشره چند از بند و بست صوبه داری نظام الملک بهادر فتح جاگ که در دکن بعمل آمده بگزارش می آرد بعده که آن بهادر والا نژاد صوبه دار دکن شده بخجسته بنیاد رسید چنانچه بزیان خامه داده بی آنکه با فوجهای راجه ساهو و تارا بانی رانی قتل و جدال بدین آید از شهرت شمشیر ارثی آن سردار نامدار افواج مرهنگه نابکار دست از شوخی تاخت و تاراج ملک و قنایه که هر سال می نمودند کشیدند اما چون هرجا دست آنها میوهید و گماشتهای آنها که جایجا از سابق برای وصول چوتنه یعنی چهارم حصه جمع سال هر سال مقرر بوده

بدستور هر سال بدار و مدار وجه چوتنه از برگذات مي گرفتند و نظام الملک بهادر در عالم غيرت برخود هموار نموده خواست که دست تصرف آنها از گرفتن چوتنه خصوص از نواحی خجسته بنیاد کوتاه نماید بفوجداران و ضلع داران تاکید نوشته کمایش داران راجه ساهو را از اکثر جاهها و محال خجسته بنیاد بیدخل ساختند و خود بعد عید فطر سنة دو جلوس یا پنچ شش هزار سوار و توپخانه سنگین برای بد و بست برگذات و دفع مضرت فوج غنیم لکیم برآمد و محمد غیاث خان را که از تهوور پیشگان کار طلب بود و کهیم کرن دیوان خود را با دیگر سرداران جلالت نشان برای نسق برگذات و تنبیه مفسدان اطراف تعیین نمود چون هیچ یکی از نا سرداران مرهته را سوای فرار نمودن جرأت مقابله نبود لهذا بعد از خاطر جمعی از بند و بست و گوشمال بعضی سرکشان حوالی آن سمت مراجعت نموده اوائل نئی الحجه داخل خجسته بنیاد گردید و بعد معاودت آن سپهدار باوقار گاه گاه فوج مرهته تبه کار اطراف دور دست شوخی و دست اندازی بر قافله نمودن آغاز کردند چنانچه قافله از بندر سورت و احمد آباد باورنگ آباد می آمد محمد ابراهیم تبریزی بخشی و واقعه نگار بکلانه دران قافله با جمعی دیگر بدرجه شهادت رسید و در ماه رجب [۱۱۲۵] سنة سه از جلوس بیست و سه گروهی خجسته بنیاد کفار به پناه گدھی که در آنجا بدستور همه صوبجات برای ملجای فرار خود ساخته بودند جمع شدند چون میان هم گفتگوی خشونت آمیز داشتند انبوجی نام دیسمکه برگنه شیر که یکی از برگذات نواحی گلشن آباد است از مرهتها

سپاهی کار طلب بود و گاه با غنیم آمیزش دوستی داشت و گاه برای
دفع شر آن گروه شقاوت پرور با بندهای پادشاهی رفاقت می نمود
و دران مجمع بطریق مصلحان رنیق گردیده بود درین ضمن انور خان
نام ضلع دار نوکر نظام الملک بهادر که در تصدیه پهلوی هشت
گروهی اورنگ آباد استقامت داشت بقصد خبر گرفتن پیرگنه تعاقب
خود برآمد و یکی از کمایش داران مرهغه که سابق وصول چوتبه
آن ضلع به عهده آن بود بعد دست کشیدن از اخذ چوتبه بامید
ملازمت و درآمدن در سلك ملازمان نظام الملک خدمت انور
خان می نمود بقصد تنبیه جمعی ازان مفسدان و اعدای یکی از
جمله سرگروهان آن گروه که بانور خان ملوک تبعیت و اطاعت
مرعی میداشت برهنه مونی و رفاقت آن کمایش دار روانه گردید و پس
راه خبر باهم ساختن و مصالحه نمودن فاسد داران مرهغه شنیده درخود
طاقت آن نیامست که از عهده تنبیه همه سرداران تواند برآمد
لهذا براهنمایی بعضی همراهان بخاطر آردن که کمایش داری که
بمذاق و حاجی رفاقت می نماید او را خانی گرفته دستگیر بکرد
ساخت و بمردم خود اشاره نمود که ناگهان بر سر او ریخته براق او برانده
بقید در آوردند این خبر که دران مجمع مفسدان رسیده نظر برینان
این معنی را آشکار داد و حال و نکل جن خون دانستند همان لحظه
ببخود اتفاق رسیده قدم از جاده اطاعت بیرون گذاشته جمع کثیر
ازان جماعه بد انجام بر هیئت جمعی بر سرانور خان تاحده
فرست کردن نداده دستگیر ساخته کمایش دار خود را خلاص نمود
همراه انور خان بردند و دران مکان مجمع خود هفتمه و فساد

تازه برپا نمودند بعده که خبر چندی فتنه و جرات و شوخی آن گروه
به نظام الملک بهادر فتح جنگ رسید ابراهیم خان پنی برادر
داود خان را با فوج همراه خود و جمعی از نوکران پادشاهی بوابی
تنبیه و گوشمال آن جماعت بد سگال تعیین نمود بعد از آنکه ابراهیم
خان مقابل آن بد سگال رسید از آنکه با ابراهیم خان نسبت بغوج
غنیم لیثم جمعیت بسیار کم بود و از شدت باران شب و روز تیر
و کمان و بدوق مردم پادشاهی از کار استعمال افتاده بود فوج مرهته
که پانزده شانزده هزار سوار جنگی فراهم آمده بود ندبیهیت مجموعی
برابر ابراهیم خان آمده آغاز شوخی نموده اطراف او را فرو گرفتند
و عرصه کارزار بر اغانان با نام و ننگ تنگ ساختند ابراهیم خان
استقامت و زبده برای کومک به فتح جنگ نوشت نظام الملک
بهادر بر غلبه آن گروه اطلاع یافته باقی تمام فوج خود را مع
متمعهینه خجسته بنیاد بسرداری محمد غازی الدین خان خاف
النصدق خود که هشت سال از مرحله عمر او طی شده بود
باتالیقی و هردلی محمد غیاث خان دیوان و میرزا خان بخشی
مرخص نمود بعد از آنکه فوج فتح جنگ نزدیک البو آن گروه
شقاوت پژوه رسید باوجود فراهم آمدن ده یازده نا سردار و مرهته
پیشمار که از شهرت آن هنگامه هر روز چون مور و ملخ جمع
می آمدند و از وفور رحمت الهی و بسیاری لاوگل اسلحه
و توپخانه مردم پادشاهی از کار بردن رفته بود و اسپان را طانت
حرکت نبود بمرتبه هیبت و دبدبه لشکر اسلام و تسلط تام فتح
جنگ بران طائفه بد نام غالب آمد که در مقابله فوج فتح جنگ

نصیب استقامت نتوانستند ورزید و آندوچي که یکی از سرداران
آن گروه بد انجام بود و در اطاعت مردم پادشاهی و وفات و
معاونت آن قوم شوم چنانچه بلزارش آمده حکم خفنی داشت
و مدبر کار آزموده خود را میگزینست صلاح مقابل شدن ندانسته مرهته
را مصلحت فرار داد و چند هزار سوار کارزار دیده انتخابی با سرداران
نامی مقابل هر اول فوج نظام الملک بهادر داده شروع جنگ
گریز نموده ده نود هزیمت گشتند و بهادران فوج فتح جنگ بعد
مسمار ساختن گدھی آن بدخصالان با آن همه معاونت بر شکل
و طغیانی نالها دست از تعاقب برداشته همه جا پاشنه کوب
می رفتند و فوج پیش آهنگ فتح جنگ را با چنداول آنها زد و
خورد بهادران به میان می آمد و هر منزل کافر کشی و غنیمت
کشی زیاده رو میداد و اسب و مادیان و چپتری و نشان آن طائفه
ضال بدست غارتگران اسلام می آمدند بدین طریق جنگ کذل طی
منازل که بر فریقین خالی از تعب نبود می نمودند درین میان
بعضی گدھی که صابین راه سلجی مقرری آن مفسدان بود و لشکر
پادشاهی را فرصت محاصره آن نبود و بمقدمان نامی اکثر دیهات
که در هریک دو پرگنه بحسب ظاهر برای دفع مضرت غنیم اجاطه
یکمال استحکام کشیده و در باطن بحسب دفع ضرر مثل و عدل خود
با مرهته رابطه اتحاد گرم نموده در چندین اوقات زن و فرزند آنها را
دران حصار جا میدهند و از گزند فوج پادشاهی محفوظ میدارند هرگاه
آنجا که می رسیدند قبائل خود را با اسباب زیاده در آنجا ترسانده برای
فرار سبکبار می شدند بدین دستور قریب هفتاد هشتاد گروه تعاقب

نمودند بعده که آنها تنگ آمدند در فیل که سرمایه اعتبار و افتخار آنها بود گذاشتند و اکثر مردم بهیر را بدم شمشیر و تاراج مردم پادشاهی داده خود در کوههای قلب و غارهای دشوار گذار متفرق و ناپدید گشتند و فوج ظفر موج با هر دو فیل و مادیان و چتری بسیار مراجعت نمود - چون در همان ایام فتح جنگ از بیماری صعب صحت یافته بود و بر چغین فککی که بعد مدت چنان صدمه شدید بهره رفته رسید کامیاب گردید جشن عالی نموده تا نه روز خلعت و اضافه بعمدهای پادشاهی که شریک تردد گشته بودند و مردم خود داده فیلان را مع عرضه داشت فتح محبوب میرزا بیگ خان روانه حضور ساخت *

چون ذکر نظام الملک بهادر فتح جنگ بمیان آمد کلمه چند از ورع و تقوی و خدا ترسی و نیک نفسی و رعیت پروری و سلامت روی و دیگر صفات حمیده آن نیک سرشت که دران ریا و مزاج گوئی را دخل نباشد بزبان خامه صدق بیان میدهد اولاً آن والا نژاد از اولاد حضرت شیخ الشیوخ شیخ شهاب الدین سهروردی و نبأثر شیخ عالم قدس سره است که بر احوال ایشان از بعضی تذکره اولیا اطلاع واقعی میتوان یافت و دیگر از علوم عقلی و نقلی که سرمایه حاصل زندگانی و کلید فتح ابواب ترقی دنیوی و نجات اخروی است بهره حاصل نموده و در ربط کلام نظم و نثر دست تام دارد و شاکر نخاص می نماید چنانچه دو سه بیت از زاده طبع آن بزرگ نژاد نگاشته می آید

* بیت *

چون گل ببوی وصل گریبان دریدنی است

آهی ز سوز سینۀ بریان کشیدنی است
 زهار دل بنقش و نگار جهان مبد
 رنگی که دیده ز رخ گل پریدنی است
 شاکر برنگ بوق درین عرصۀ خیال
 دامن زخویش بر زده یک به دویدنی است

از آنکه حق سبحانه و تعالی ذات شریف او را از جمله سعادت
 کیشان محض ساخته در تبعیت او امور و نواهی الهی تقید تمام می و زن و
 چون در خدمت خلد مکان تربیت پذیرفته در عقل معاش و معاد و
 تدبیر امور ملکی و دیگر حسن سیرت اکثر اخلاق و صفات آن پادشاه
 مغفور اختیار نموده عمده آنکه سواي نز جاگیر از زر رشوت و جریمه
 نادان و پیشکش غیر کفار حربی بری و متذکر می باشد و بر مرتبه
 از آلودگی آن اجتناب می نماید که اگر مفصل بزبان خامه ده
 محمول بطریق متدبیران روزگار میگذرد - در ایامی که این عاجز را
 بکمال نادانی از راه لطف و قدر دانی دیوانی سرکار خود در صوبه داری
 دکن مقرر نموده بود قریب هشت اک رزیده بابت ضلع داری که
 داود خان صوبه دار بدای بدست اخذ آن از زمینداران و رعایای
 برگذات صوبه خاندیس و بالا گهاٹ و غیره گذاشته باعانت و اتفاق
 فوج غنیم که باهم چون شیر و شکر آمیخته بودند برای خویش گرفته
 بود بعده که متصدیان فتح جنگ ظاهر نموده برای وصول آن خواستند
 استمراج حاصل نمایند برابر بشیخی اعتماد مذمونه معاف فرمود
 بلکه مدام بدیوانیه تاکید می نمود که در برگذات و محلات جاگیر
 بمال بر نگارند که از انبواب فوجداری و راه داری و دیگر انواع ابواب

ممنوعه درگاه والا که اکثر حکام و عمال بد مآل از شیر مادر حلال تر دانسته بظلم و تعدی می گیرند معاف شناخته نام ر در می نگیرند هر چند که عمال دست ازین ابواب بر نمی دارند اما خود آن بزرگ باختیار خود راضی نبوده ترحم بحال گانه انام بدین مرتبه می نمود که هرگز حکم قطع ید و قتل دزد هم ننمود تا بدیگر کارهایی بد عاقبت چه رسد و در ایامی که ترک منصب نموده منزوی گردیده بود جواهر و مرصع آلات مبالغه خطیر که داشت متغلبان بد عاقبت دزدیده بجای آن همه الوان جواهر بهمان رنگ و چهره از سنگ بلور و پیگون و غیره درست کرده عوض جواهر نصب نموده سنگهای گران بها را از میان ربوده بودند بعده که در ایام اختیار نمودن منصب ظاهر شد هر چند متصدیان خواستند که از مشرف و بعضی عملة جواهر خانه که دران وقت حاضر بودند بچشم نمائی تحقیق نمایند آن حق پرست بدون اثبات تقصیر راضی نشد که باعث خفت و بی آبرویی آنها گردند - و دیگر از صفات محموده آن نیک نژاد آنکه مدام با صلحا و علما و فقرا محبت و مجالست نمودن و بدیدن آنها رفتن و همت باعانت و رعایت بحال آنها مصروف داشتن شیوه و شعار خود ساخته و سوای روز دیوان جشن پادشاهی به تزئین لباس و زینت اسانس نواست و انداختن مسند نمی کوشید چون خود از شعر و سخن فهمی بهره تمام دارد گاه گاه بصاحب طبعان سخن سنج می جوشد اما اگر شاعری در مدح او قضیده و شعری گفته بیارن خلاف مرضی اوست - اوقات مخصوصه را بدین طریق

مقرر ساخته که بعد ادای نماز صبح و فراغ اوراق تا دوپهر بکار و بار ضروری پادشاهی و سرکار خود که در امور جزوی و کلی بقدر مقدور خود متوجه می شود می پردازد بعد سه پهر اکثر برای ادای نماز ظهر و عصر و ادعیه و تلاوت کلام الله مجید و درس حدیث و صحبت اهل کمال و فقر صرف می نماید و نسبت باهل بیت حضرت خاتم النبیین و ائمه طاهریین اعتقاد خاص دارد و در شجاعت و بیرون باری و حومه آنچه از و بظهور آمده در ذکر سلطنت خلد مکن شمه بنگارش آمده باقی انشاء الله تعالی بر محفل بگزارش خواهد درآمد *

فهی الحمله در همین ایام خبر مقرر شدن صوبه داری دکن بزام امیر الامرا حسین علی خان و روانه شدن سند نیابت بامور ملکی پنجاب خان صوبه دار برهانپور و تعلقه مالی بزام حیدر قلی خان دیوان دکن از طرف حسین علی خان رسید و نظام الملک بهادر فتح جنگ اوائل ماه صفر المظفر بقصد حضور از خجسته بنیاد برآمد و به برهانپور که رسید چون دو سه نا - دراز غنیم با فوج عظیم اطراف برهانپور شوخی می نمودند نظام الملک بقصد گوشمال و تنبیه آنها سوار شده بمقابل آنها پرداخت بعده که کار بمقابله رسید اگرچه جنگل بسیار دشوار گذار بسبب استقامت و وزیدن سرهنگه و آتش دادن جنگل هیچ نموده نزدیک بود که باروت و شترهای بار را امیب آتش بسد اما حق سبحانه و تعالی ازان آفت نگاه داشت و پای استقامت سرهنگه لغزید و تا چهل کمره تنبیه کنان رفته بعد رسیدن بسرحد پورگنگه تهاذیر مراجعت نموده روانه حضور گردید چون اواخر جمادی الاولی حسین علی خان از باره پله دار الخلافه کوچ

نموده بود مابین راه بتفاوت يك دو كروه بهم دیگر رسیدند باوجود آنکه خواهش حسین علی خان برای ملاقات فتم جنگ بود نظر بر پاس خاطر پادشاه اغماض نموده گذشت - امیر الامرا بعد رسیدن بمعبور گذر اکبر پور آب نرودا مسموع نمود که داود خان پنی که صوبه دار احمد آباد بود بموجب حکم صوبه دار خاندیس گشته خود را بدار السور برهانیپور رسانده و نیز از زبانی عوام شهرت یافت که خفیه بنام او احکام رسیده که بر باطاعت و ملاقات حسین علی خان فرود نیارده تا مقدور در دنع و استیصال او کوشیده امیدوار صوبه داری کل دکن باشد لهذا داود خان دم از صوبه داری باستقلال میزد و اراده ملاقات ندارد امیر الامرا بعد اطلاع برین ماجرا بداد خان پیغام فرستاده که چون کل صوبه داری دکن بما تعلق گرفته باید که قدم از جاده اطاعت بیرون نگذاشته باستقبال ما شتاب و الا خود را نزد پادشاه رسانده ماده فساد و خونریزی مسلمانان بگردان داود خان از قبول هردو تکلیف ابا نموده اگرچه بسماجت تمام برآمده بیرون شهر دایره نمود اما از اطاعت امیر الامرا سر وازده از آنکه با سرداران مرهده رابطه و اتحاد زیان داشت و نیبایند هیا که از جمله نوکران عمده پادشاه گفته می شد و بشهرت استقبال حسین علی خان واعانت داود خان که بر وقت کار رفاقت طرف غالب اختیار نماید مع چند ناسردار مرهده دیگر آمده اطراف برهانیپور فرود آمده بود و روز بروز گفتگو میان امیر الامرا و داود خان بطول می کشید تا آنکه اوائل ماه رمضان المبارک سنه چهار جلوس کار بجنگ صف کشید و امیر الامرا با لشکر خود که قریب پانزده هزار سوار موجود داشت سوار

شد و از آن طرف داود خان که از سه چهار هزار سوار افغان زیاده
 با او دران روز موجود نبود و هیروامن یکسریه را که همیشه میرشمشیر
 او بود هراول نموده بمعرکه در آمد مابین میدان لعل باغ برهانپور
 باهم مقابله کارزار اتفاق افتاد و از طرف امیر الامر سیف الدین
 علی خان بهادر و عالم علی خان که برادر و برادرزاده امیر الامر
 می شدند و خان زمان پسر خان خاتان و اسد علی خان و علی
 مردان خان و رستم بیگ و انتقامت خان و فیروز علی خان و بسالت
 خان اعظم شاهي طرف سلطان نظر که بخشی و واقعه نگار فوج
 بود و محمد یوسف خان داروغه و مخزنه و ذوالعقار بیگ بخشی
 و راجه محکم سنگه دیوان امیر الامر و صبر مشرف که سابق از نوکران
 عمده و شجاعان مشهور گفته می شد و دیگر امرای پادشاهی
 و نوکران نامی و متمدینه برهانپور و خجسته بنیان که هراول نوح بدست
 راست و دست چپ مقیم شده بودند بمعرکه آرا گشتند و جنگ
 عظیم در پیوست و عجیب دار و گیر و غریب زد و خورد بمیان آمد
 از هر دو طرف که حمله می آوردند چشمه های دلاوران رزم جواز
 نظاره جواله شمشیر برق کردار مبارزان خیره می گردید و سرهای
 پرتان چون گوی غلطان زیر چوگان سم اسپان می غلطید چه
 سرهای سران که از تن جدا نشدند و چه تنهای تانوران که از
 خاتاه زمین بزمین فرسیدند داود خان که بقصد پیکار و مقابله
 حسین عای خان یکه تازه خود را بمعرکه کارزار رسانیده بغیلان
 خود تاکید تبلیغ نموده بود که فیل او را بغیل سواری امیر الامر
 برساند باوجود در اول حمله هیروامن هراول که تیر روی ترکش

لشکر داور خان گفته می شد با بسیاری از همراهان خود را
 بتوپخانه امیرالامرا زده آشوب غریب انداخته زیر تیغ سادات
 آمده بود و جمع کثیر از افغانان نامی اطراف فیل او کشته و
 زخمی گردیدند - داور خان با آنکه مردم کم با او مانده بودند حسین
 علی خان گویان حمله رستمانه می نمود با دو صد سه صد سوار
 افغانان چنان نثار که با خود داشت تیر میزد و بقصد آنکه خود را
 مقابل امیرالامرا رساند فیل میراند تا آنکه تزلزل تمام و رستخیز
 عظیم در لشکر امیرالامرا افتاد و رستم بیگ و محمد یوسف داروغه
 توپخانه و بسالت خان و جمع کثیر دیگر از پا در آمدند و خان زمان
 خان و عالم علی خان با بعضی مردم عمده دیگر زخمی گردیدند -
 درین دار و گیر میر مشرف که از بهادران نامدار و جوانان قوی هیکل
 فوق سلاح آهن چون کوه البرز بالای حوضه فیل جلوه گر بود مقابل
 فیل سواری داور خان تیر بکلیه گمان در آورد چون داور خان خود در
 وقت مصاف زره و بکتر نمی پوشید بر میر مشرف بانگ زد که
 روی خود مثل زلفان چه پوشیده جهام بود او تا صورت ترابه بینم و
 تیری بروی زد که نزدیک گلولی او زخم کاری رسید و میر مشرف
 تیر را بتصدیع تمام کشیده بالای حوضه بدم رو افتاد و بر وایت
 بعضی فیلبان داور خان بسبب پیوستن فیلبا بهمدیگر در سه
 ضرب پشت کجک فیل بر پشت و پهلوئی میر مشرف رساند درین
 ضمن فیلبان میر مشرف فیل خود را از فیل داور خان جدا
 ساخت و از مشاهده صدمه که بمیر مشرف رسید مردم فوج
 امیرالامرا را گمان آن شد که میر مشرف ازان زخم فارغ گردید هیدیت

و هراس تمام در دل سپاه حسین علی خان راه یافت و نزدیک بود که تفرقه تمام در لشکر افتد بلکه اکثر خود را از معرکه بگوشه و کنار کشیدند بغير از سرداران جان نثار که بجای خود قائم بودند پای استقامت جمع کثیر لغزیده بود دران آشوب گولۀ بندوق جان ستان دلاور خان رسید کار او ساخته شد قیلبان و همراهان بقیة السیف بر کشته شدن او اطلاع یافته نیل را از معرکه گردانیدند - امیر الامرا که بران فتح مبشر گردید حکم نواختن شان یانه فرمود و نیل جسد دلاور خان را بر گردانیده آورده لاش او را بر دم نیل بسته در شهر گردانید - و نیداسیندشید و دیگر ناسرداران غنیمت مرهته که رفیق امیر الامرا گشته از در تماشای می دیدند و چشم بر راه غارت طرف مغلوب داشتند و در غلبۀ زد و خورد پای استقامت آنها از معرکه لغزیده بود و رو بفرار آورده بودند خود را بمبارک پاد امیر الامرا رساندند و سپاه آنها بتاراج بهیرو مال دلاور خان پرداختند - خزانه و فیلان و اسبان و کارخانهجات بضبط امیر الامرا در آمد که از آنجمله بعد دو سال چند نیل بحضور ارسال داشت *

گویند اگرچه دلاور خان بعدم رجوعیت شهرت داشت اما نقل می نمایند که در ایام صوبه داری احمد آبدل دختر یکی از زمینداران آن حدود که موافق رویۀ آن سرزمین بحکام پیشکش می نمایند مسلمان نموده بعقد خود در آورده بود ازو حمل هفت ماهه داشت و وقت سوار شدن بقصد جنگ آن زن با غیرت چمدن کمر او را گرفته بطریق اذن و اطلاع نگاه داشته بود بعد شنیدن کشته شدن دلاور خان شکم خود را پاره ساخته

طفل زنده بر آورده رفیق سفر آخرت شوهر گردید لیکن این قول بختوت
 نه پیوسته - بعده که خبر جنگ و کشته گردیدن داور خان بعرض
 محمد فرخ سیر پادشاه رسید اثر ملال بر چهره حال او ظاهر گردید
 و بقطب الملک فرمودند که چنان سردار نامی با وقار را اینجا کشتند
 سید عبد الله خان در جواب التماس نمود که اگر برادرم از دست آن
 افغان کشته می شد باعث خشنودی مرضی مبارک و بجا بود *

ذکر سوانح سال سیوم از جلوس محمد فرخ سیر شهید
 الحال عثمان کمیت خاصه را بذکر سوانح که در سنه سه جلوس
 محمد فرخ سیر در احمد آباد رو داد و شعله فساد و عذاب میان
 فرقه هندو و مسلمین افروخته گردید و انتهای آن در دار الخلافت
 منجر بمنازعت مابین خواجه محمد جعفر دوریش و شیخ عبد الله
 واعظ گشت معظوف داشته مجمل بزبان قلم میدهد که در سنه
 احد جلوس که داور خان پنی صوبه دار احمد آباد گجرات گردید
 سال دوم آن شبی که هولی هندو سوخته می شود یکی از هندو که
 مقابل خانه او جمعی از مسلمانان می ماندند و مابین هر دو خانه
 صحن کوچکی مشترک واقع شده بود خواست که پیش خانه خود
 هولی بسوزد و مسلمانان مانع آمدند هندو به پشت گرمی
 طرفداری داور خان که اکثر در اعانت کفار می کوشید بحجت آنکه
 اختیار در خانه خود دارم پیش آمد بعد گفتگوار ابرام تمام اقدام بر
 سوختن هولی نمود روز دیگر مسلمانی که رو بروی خانه او می ماند
 طعام وفات حضرت سرور کائنات خلاصه موجودات خواست پیروز علی
 الرغم هند و باطهار آنکه این جایی در خانه من است گاو آورده ذبح ا

هندو هنوز تمام محله فراهم آمده بر سر مسلمانان هجوم تمام آوردند
 مسلمین طاقت مقاومت نیارزیده در خانههای خود پنهان شدند هنوز
 جرأت شوخی بمرتبه رساندند که پسر چهارده پانزده ساله کار قصاب
 را و بقول یکی از آن بهرها را که بدست آنها افتاد کشیده گرفته
 مذبح ساختند از شهرت و مشاهده این تعدی کفار از هر طرف
 مسلمانان جمع شده ندای بلوای عام نموده مستعد جنگ با هندو گشته
 بهیأت مجموعی که چند هزار نفر افغان از نوکران دارو خان بغیرت و
 حمیت اسلام بی استرضای آقا و افغانان پورجات احمد آباد و
 بهرهای شهر اجماع و غلوی عام نموده باتفاق بدر خانه قاضی
 آمدند قاضی نظر بر فساد و ازدحام و جانب داری صوبه دار
 در خانه خود بر روی اهل نزاع بهت و بقول مشهور باشارت
 قاضی بهسبب رعایت و طرف داری دارو خان که در باره
 هندو داشت مسلمانان دروازه خانه قاضی را آتش زده شروع
 بسوختن دکانهای رسته چوک و دیگر خانههای هندو نمودند و در آن
 هنگامه دکان بسیار از بزازان و دیگر تجار پیدگان بغارت رفت بعده
 به صد سوختن خانه کپور چند نام بدنام جوهری که ماله نساک و مصاحب
 دارو خان و کافر شدید العدالت بود روانه شدند کپور چند خبردار
 شده با جمعی از برقتدازان دروازه محله خود را قائم نموده
 بجنگ پیش آمد و جمعی از مسلمانان و هندو کشته شدند و
 بمرتبه بازار فساد در احمد آباد گرم گردید که سه چهار روز کار و بار
 بازار و اهل حرفه بند و معطل بود - بعده که جمع کثیر فریقین بقصد
 استغاثه احرام حضور بستند و دارو خان کپور چند مختصر بهر خود

وقاضی و دیگر حکام مشتمل بر تعدادی مسلمانان نموده داده روانه دارالخلافه شاه جهان آباد ساخت و از طرف مسلمانان شیخ عبدالعزیز و شیخ عبدالواحد و شیخ محمد علی واعظ که بحلیه فضايلت و صلاح آراسته بودند با جمعی از بهر ها و فرقه دیگر مسلمین بحضور رسیدند چون راجه رتن چند دیوان قطب الملک را جانب داری هم‌قوم ضرور بود بدست آویز محضری که هنوز در دست داشتند عبد العزیز و شیخ عبدالواحد و شیخ محمد علی واعظ را با دیگر مسلمانان گرفته مقید ساخت - خواجه محمد جعفر نام برادر خان دوران بخشی که از درویشان و منزویان با نام و نشان بود بر حقیقت مذکوره و مقید گردیدن مسلمانان اطلاع یافته بوساطت خان دوران در استخلاص آن جماعه کوشید لهذا شیخ محمد علی واعظ را رابطۀ اتحاد و الفت خاص با خواجه محمد جعفر بهمرسید - از آنکه در خانه و مجلس خواجه محمد جعفر مقرر بود که قوالان اکثر اشعار متضمن بر نعت حضرت خاتم النبیین و منقبت ائمه طاهرين می خواندند و خواجه رغبت تمام بشنیدن مناقب ائمه داشت و شیخ محمد علی نیز در وقت وعظ بعد حمد الهی و نعت حضرت رسالت پناهی چند فقره در منقبت ائمه اثنا عشر بر زبان فصاحت بیان خود جاری می نمود درین اوان شیخ عبد الله نام که از ملتان رسیده در مسجد جامع وعظ میگفت برای دیدن خواجه محمد جعفر رفت چون در مجلس خواجه مشاهده نمود که بعضی صریدان و معتقدان بجای سلام اقدام بر آداب زمیر، بوس می نمایند و قوالان بیشتر بخواندن منقبت ائمه اثنا عشر اشتغال دارند شیخ عبد الله باظهار

نصائح پرداخته گفت که سجده بجز معبود برحق را نسنج و باوجود شنیدن سرود که خلاف طریقه شریعت است فقط باستماع حمد و منقبت اهل بیت که ذکر و اسم اصحاب کبار و رضوان الله علیهم بمیان نیاید پرداختن از طریقه و آئین اسلام دور است خواجه در جواب گفت که ما فقرا بجز ذات پاک حق دیگری را موجود نمی دانیم چگونه رضا بسجده غیر حق خواهیم داد اما اینها که از شرط اخلاص همه جا معبود خود را حاضر دانسته بتقدیم زمین بوس پرداختند و ممنوع نمیکردند ما را چه تقصیر *

* بیست *

آنها که بکوچه حقیقت راه است * از سر وجود ازلی آگاه است میداند اگر ذره بود یا خورشید * در دیده عاشقان جمال الله است دیگر قوالان آنچه از استاذ خود یاد گرفته اند بخواندن آن اشتغال دارند منع آن لازم نمیدانیم اگر اشعار مشتمل بر مذاقب اصحاب کرام یاد دارید تلقین نمائید آنها را بخواندن آن مأمور نمائیم شیخ عبد الله از شنیدن آن جواب میل خواجه بمذهب تشیع گمان برده آزرده گشته برخاست و در مسجد جامع روز جمعه که وعظ میگفت علی الرضی خواجه بعضی قول و اعتقاد متاخرین متعصب مثل آنکه حضرت امیرالمومنین مرتضی علی داخل آل عباسیست و علوی را سید نمی توان گفت و پنج تن پاک که میگویند خلاف عقیده اهل سنت است آن پنج تن را که پاک می خوانند مگر دیگر اصحاب کبار کرام پاک نبودند و نامان دیگر در مذمت مذهب امامیه بر زبان آورد خواجه محمد جعفر برین مذکورات اطلاع یافته بشیخ عبد الله پیغام داد که چنین ذکر در وقت وعظ بگفتگو آوردن خارج از

طریقه دین متدین اهل سنت و جماعت است بلکه یاد از رویه
خارجیان میدهد اگر بفقیه خانه تشریف آرند یا جائی مقرر کنند
و با دیگر فضلالی بلاغت نشان در اثبات اقوالی که میگویند بدلائل
عقلی و نقلی مباحثه نموده از روی کتب معتبره خاطر نشان نمایند
تصدیع بیجا نخواهد بود شیخ عبد الله در جواب پیغام کلمات
درشت گفته فرستاد - از تفادات در همان زودی روز جمعه وقت
وعظ چندی از مغل زادهای اویاس وضع با تسبیحهای کربلا در
گردن و باز و بهیئت مجموعی در مجلس وعظ آمده نگاههای
تند بشیخ عبد الله نمودند ازان طرف دوسه هزار کس که سامع
وعظ بودند بگمان وطن آنکه این جماعه فرستاده خواجه اند که
برای قتل شیخ آمده اند کلمات تشنیع ووافض بر زبان راندند
مغل زادهها را طاقت شنیدن آن نماند پیچتاب خورده از مسجد
برآمدند از عقب آن جماعه هندوی اجل رسیدند سپاهی وضع که
بهوس شنیدن وعظ مسلمانان آمده بود روانه شدیکی از خدمه مسجد
با جمعی دیگر بگمان آنکه آن هندو نیز از جمله آن جماعت ست
که باراد کشتن شیخ آمده بودند بقصد گرفتن و کشتن او درید آن
هندو نیز برگشته جمدهر کشیده بر موذن انداخته شهید ساخت
و آن هندو را نیز کشتند و تا دوسه روز برای تحقیق که آن هندو
فرستاده کیست نگذاشتند که لاش او را بردارند و چندی از فضلا
و هوا خواهان شیخ عبد الله بوسیله مقربان نزد محمد فرخ سیر
پادشاه استغاثه نمودند که خواجه محمد جعفر می خواهد که
خلیل در دین اهل سنت اندازد و در عهد خاک منزل برای

لفظ وصی آن هنگامه شد و پیش نرفت الحال زیاده ازان ماده
 نماد آمده خواهد گردید و الا خواجه محمد جعفر را از شهر
 بیرون باید نمود و در هر معرکه و بازار شاه جهان آباد که سابق
 مدح حضرات ائمه طاهرین علیهم السلام بذکر در می آمد
 بعد زود این هنگامه مسجد جامع مضمون ورق را بر گردانده بدین دم
 روانض مذکور دیگر زبان نمی آوردند اما محمد فرخ سیر که بشریعت
 خان قاضی حضور ازین مذکورات بهیان آورده استغفار نمود قاضی گفت
 که بداعتقادی خواجه محمد جعفر شرعا ثابت نمی شود و آنچه شیخ
 عبد الله میگوید مطابق کتب معتبره عقائد اهل سنت نیست اما اگر برای
 دفع گفتگو خواجه محمد جعفر تبدیل مکان نماید بهتر است و خان درران
 نیز درین باب بخواجه آنچه می بایست گفته معقول نموده قرار داد
 که چند روز در درگاه حضرت خواجه نظام الدین رفته دفع شر نماید
 و شیخ عبد الله را خان درران طلبیده گفت که بچه مطلب و مدعا
 درین شهر آمده اید و مطالب او را موافق اظهار او در سه چهار
 روز سرانجام داده روانه ملتان ساختن شیخ عبد الله که بملتان
 رفت بعد از چند گاه باز دران شهر با عقیدت خان ناظم آنجا بر سر
 چنان روایات گفتگو نموده کار بجای رساند که عقیدت خان محضر
 نموده بحضور فرستاده گرز بردار طلبیده مقید ساخته روانه حضور
 نمود و جمعی از معتقدان و پیروان شیخ عبد الله بقصد خلاصی شیخ
 تعاضب نموده بر سر گرز برداران ریختند و چند نفر از هر دو طرف
 زخمی شدند و آخر قادر بر خلاص او نگشتند و بحضور رسیده تا عهد
 هادات نظر بند بود *

ذکر سوانح سال چهارم از جلوس محمد فرخ سیر شهید

مشتمل بر استیصال گروهی جهنمی نابکار

دیگر از فتوحات عهد محمد فرخ سیر که در سنه هزار و صد و بیست و هشت (شش) مطابق سال چهار جلوس که به نیروی اقبال پادشاه عد و مال و تردد بازوی عبد الصمد خان دلیر جنگ و دیگر امرای اسلام روداده دستگیر شدن و بقتل رسیدن گروهی شقی است که شمه از خروج و سرکشی و تاخت و تاراج او با وجود متوجه شدن خلک منزل و تعیین خان خانان با سی هزار سوار و محاصره نمودن در لوه گده و بدر رفتن آن مردود و باز مقرر نمودن محمد امین خان بهادر و آفر خان و رستم دل خان و انعام خان و دیگر امرای مدت محاصره بطول کشیدن و کار فسادختن و آنچه ایدای او از خرابی پرگنات و قتل نفس چندین هزار زن و مرد هندو و مسلمین و شکستن و مسمار نمودن مساجد و مقابر بزرگان که اکثر محالات و قصبات صوبه شاه جهان آباد و پنجاب خراب شده اوست و خود را بسپا پادشاه ملقب ساخته قریب سی چهل هزار سوار و پیاده جنگی که همه شجاع بدل و جان مریک و مطیع آن مردود بودند و فدا نمودن جان و مال سرمایه معادت خود میدانستند و طغیان او از حد گذشته بود و هر ضرر و بی ادبی که بر مسلمانان و مقابر و مساجد میرسانند از عبادات و حسنه اعمال خود می شمردند در ذکر سلطنت خلک منزل مفصل گزارش یافته درین آوان احاطه حصاری در صوبه پنجاب که مسافت ده دوازده روزه راه از دارالخلافه شاه جهان آباد بگورداس پور مشهور بنا کرده و معبد گروی سابق بود

آنها بطریق قلعه‌چینه پروسعت بر احاطه او افزوده چنانچه پنجاه شصت هزار سوار و پیاده را جا شود مسکن و مزارع خود ساخته بنعمه‌میر و استحکام برج و باره آن پرداخت و برگشت سیر حاصل نواح را انحصار خود آورده تا لاهور و مهند عرف مهند تاخت و تاراج می نمودند عبدالصمد خان دلیر جنگ را که بصوبه داری دارالمملکت لاهور مرخص ساخته بودند مع ذکریا خان پسر او بمهم استیصال آن بد سگال مامور ساختند و قمر الدین خان پسر اعتماد الدوله و محمد امین خان بهادر و آغر خان و جمعی از فوج مغلیه و الاشاهی و اعدیان با مصالح تربخانه بمدد و کومک او تعیین فرمودند - بعد رسیدن عبد الصمد خان دلیر جنگ که از خاندان با نام و نشان توران و شجاع کار طلب بود نزدیک گدھی آن مردود فوج گروهی از مور و صلح زیاده بودند برآمده بمقابله پرداختند و چنان آشوب در لشکر پادشاهی انداختند نزدیک بود که چشم زخم عظیم بفوج اسلام رسد و مکرر چنین جرأتها ازان طائفه ضال بد سگال بظهور آمد و جمع کثیر از هر دو طرف کشته و شهید می گردیدند باز مغلیه بران جماعت غالب آمده هزیمت داده باحاطه آنها میسراندند چون چندین کورت ازان گروه بد نهاد شوخی و تردد بی باکانه بوتبع آمد و شب خون می آوردند دلیر جنگ چار ناچار مقابل قلعه‌چینه آن بد کیشان احاطه برای لشکر خود کشیده گرد آن خندق کنده بمسکن و پیش بریدن مورچال پرداخت و مدت محاصره بطول انچه امید و دزین مابین جرأت و ترددی که ازان مفسدان بدعانت بظهور می آمد و گاه بیگاه از گدھی برآمده دست بود بر

مورچال لشکر اسلام می نمودند و مردم پادشاهی را بدرجه شهادت
میرسافیدند و عبد الصمد خان با همراهان آنچه شرط سعی و تردد
نمایان بود بجا آورده اگر بتحریر تفصیل آن پردازد منافی اختصار
کلام است - القصه فوج پادشاهی در فرصت ایام راه رسد غله و کاه
بدان فرقه بد انجام مسدود ساخت و هرچه ذخیره دران قلعه
فراهم آورده بودند پانجم رسید و روز بروز ابواب تردد آمد
و شد بر روی آن تبه کاران بسته میگردد و کار بجای کشید
که با انواع حیل و ساخت که با مردم لشکر اسلام می نمودند
هر آثار غله بدو روپیه و سه روپیه کاه کاه بدست آورده نا مرداران آنها
برای قوت لایموت برابر کف دست بدستور دوائی مریض زهر مار
می نمودند - چون در کفر هم ملت نا مشخص غیر مقرر داشتند و
عرصه زندگانی برانها تنگ گردیده بود کار و بعضی چهارپایان را
گشته از میسر نیامدن همیشه گوشت خام می خوردند و از خون
شکم و گرسنگی هر روز جمعی بجهنم راصل می شدند معینا
بعضی اوقات روز و شب از قلعه برآمده خود را بر مورچال زده
بسیار را شهید و زخمی ساخته با نیم جانی که داشتند جان
بسلامت بدر می بردند و بهادران اسلام در هر هفته و ماه مورچال
بهزار سعی و اشکال پیش برده کاربران جماعه بدسگال تنگ
می ساختند تا آنکه کار بخوردن آرد استخوان چهارپایان و پوست
درختان کشید و قریب هفت هشت هزار کس ازان
نا کسان مردار خوار از فاقه بدار البوار پیوستند و بسیاری وقت
قرار زیر تیغ مغلان آمده بجهنم راصل گشتند معینا لشکر پادشاهی

از تهور و جان فشانی که از آن قوم بد عاقبت مشاهده می نمودند ملاحظه کلی داشتند که مبادا بهیأت مجموعی برآمده سینهها را سپر ساخته آن سگ سردار نابکار را بدر بزنند - و چون بسحر و جادو که بصورت سگ و گربه شده بدر می رود میان مردم سست اعتقاد شهرت داشت هرگاه گربه و سگ از طرف قلعه به نظر مردم مورچال می آمد بتیر و سنگ هدف تیر بلا می ساختند بعد که مدتی بدان سخت جانی بر محصوران گذشت بر بقية السیف آن مردودان عرصه زندگانی تنگ گردید و از حیات مایوس شده پیغام جان بخشی بامید نجات از آن احاطه ممات بمیان آوردند دلیر جنگ ابتدا راضی بقول امان جان بخشی نمی شد آخر کار مصلحه امیدوار التماس عفو جرائم و تقصیرات در خدمت پادشاه نمود چار ناچار سرگروه آن مدبران با پسر هفت هشت ساله و دیوان خود و سه چهار هزار نفر نیم بسمل برآمده دستگیر بلای مکانات خانه تقدیر گردیدند و عبد الصمدخان فرمود در سه هزار گهی را زیر تیغ بیدار یخ آورده آن دشت پر دمعت را طشت پر از خون ساختند *

* بیت *

دران سر زمین دشت و خاکی که بود

گلی ارمغی شد ز خون یهود

و پوست سر آنها را پراز گاه نموده بر نیزهها بستند و بقية السیف را برای زنده بودن نزد پادشاه طوق و زنجیر نمودند و جمعی از مقتولان که بامید نجات و حیات و حرص زیاد که انسان را بمال دنیا میباشد اشرفیه را از اندوخته زر و مال را بشکم فرو برده بودند و آخر بهم

شمشیر جزای اعمال و افعال خود در آمدند و بشهرت فرو بردن
 اشرفیهها تماشاگران شکم آنها چاک نمودند مبلغهای خطیر بدست
 لچهای بازار و مغلان تیغ گذار افتاد - بعد عرض ترداد عبدالصمد خان
 نزد پادشاه مستحسن افتاد و حکم طلب آن شقی با سر مقتولان و
 اسیران صادر شد عبدالصمد خان قریب دو هزار سرپراز گاه و هزار
 نفر مسلسل از بند آهنگی همراه پسر خود ذکریا خان و قمر الدین
 خان روانه حضور ساخت و وسط ماه محرم الحرام آن سال که امیران
 و سرهای آن گروه بدنام بد انجام نزدیک بدار الخلافت رسیدند
 اعتماد الدوله محمد امین خان بخشی را فرمودند که برون شهر رفته آن
 مقهور بد عاقبت را با دیگر همراهان تخته کلاه و رو سیاه نموده خود
 او را بر فیل و دیگران را بر شتران سوار کرده و سرها را بر نیزه نموده
 بشهر در آزند تا باعث عبرت نظارگیان مردم ازار گردد - بعده که
 داخل شهر شد و از نظر پادشاه گذشت حکم حبس سرگرد آن
 مفسدان با پسر و دوسه نفر معتبر همراه او در قلعه نمودند و
 دیگران را فرمودند که هر روز دوسه سعه نفر آن گروه شقاوت پزوه را
 پیش چبوتره کوتوالی و رستهای بازار بقتل رسانند - از جمله قوم
 کهتریان که خفیه خود را از زمره معتقدان و مریدان آن مردود می
 شمردند بمحمد امین خان و دیگر متوسلان امیران بقبول مبلغهای
 خطیر برای جان بخشی آن نابکار رجوع آوردند پیش رفت نگردید
 و بعد فراغ قتل همه همروان فرمودند که اول فرزندان او را بحضور او
 بلکه از دست خود او موافق بی رحمی که ازان ملعون در کشتن
 فرزندان دیگران بوتوقع می آمد بقتل آورده بعده بزند بزند او را

جدا سازند و این سزا موافق جزای کردار آن بد کردار برفقای ارنیز
 رسانند آری که کرد که فیانست که گشت که ندرید • • • بیت •
 از مکانات عمل فانیل مشو • گندم از گندم بروید جوزجو
 از اعتقاد آن گروه شقاوت پزوه که بآن سگ بد عاقبت داشتند
 نقل چند می نمایند که عقل در قبول آن تردد داشت اما آنچه
 محرر اوراق بچشم خود مشاهده نموده بزبان قلم می دهد که در
 ایام کشتن آن جماعه سادر یکی از آنها که جوان نوخیز تازه بعمره
 ظهور آمده بود وسیله و مربی بهم رسانیده نزد پادشاه و سید محمد الله
 خان استغاثه نموده بعجز و الحاح تمام التماس نمود که پسر من از
 جهل ستم رسیدگان و محبوسان آن ضال بود که بعد تاراج نمودن
 مال دستگیر نموده بودند و بی تقصیر داخل آن گروه باسیری
 در آمده و بیگانه در زمره کشتنیها گردیده محمد فرخ سیر را بر حال
 و مقام آن زن مکاره رحم آمد و برای خلاصی پسر او سزاوار
 حضور تعیین نمود و آن زن محیل با حکم خلاصی پسر وقتی رسید
 که جلاک بر سر آن شقی با تیغ آخته خون چکان استاده بود پروانگی
 استخلاص او رساند پسر او بغریب آمد که مادرم دروغ می گوید
 من بدل ر جان از معتقدان و فدویان جان نثار مرشد خودم مرا
 زود برنیقان من رسانید - گویند اعتماد الدوله محمد امین خان وقت
 ملاقات از آن مقتول مردود یعنی - گروه آن پرسید که آثار عقل و
 رشادت از چهره حال تو پیدا است ترا چه برین داشت که از
 مکانات اعمال ندیدیدی و برای چهار روز زندگانی بد عاقبت
 مرتکب چنین ظلم و انفعال شفیع بر قوم هنود و مسلمان گشتی

در جواب گفت در همه مذهب و ملل هرگاه نافرمانی و معصیت از انسان مجسم از عصیان زیاده از حد بظهور می آید منتقم حقیقی در مکانات سینات او مثل من ظالم را میگرداند که باعث جزای کردار آن جماعه می گردد *

چو خواهد که ویران کند عالمی * نهد ملک در پنجه ظالمی
بعده برای تلانی اعمال او مثل شما صاحب ثروت را بر تسلط می بخشد که او را نیز بجز او سزای اعمال او درین جهان رساند چنانچه ما و شما مشاهده می نمائیم *

ذکر سوانح سال پنجم از جلوس محمد فرخ سیر شهید

در شروع این سال استیصال عیسی خان مهمند زمیندار عمده صوبه پنجاب روداد مجمل ازان بزبان می دهد عیسی خان که اصل او از راجپوتان زمیندار پیشه بود اگرچه در جرگه منصفداران پادشاهی در همچشمان سرفرازی داشت اما بسبب تقاضای ایام و انقلاب سلطنت سراز آهستین اطاعت برآورده طریقه سرکشی از روی بدفهادی اختیار نموده محصل محال جاگیرداران دزدست را بقصدی منصرف می شد و گاه گاه بر قافلههای راه کابل و کشمیر تاخته قطاع الطریقی می نمود و سراز اطاعت صوبه داران و حکام می پیچید و مکرر فوج صوبه داران و فوجداران مقابل او رفته هزیمت یافته بودند درین ایام که بوسیله رسل و ارسال تحف و هدایا با خان دوزان رابطه آمد و شد عرائض بهم رسانده بود زیاده در تمرکز می کشید عبد الصمد خان بهادر که بعد از فراغ مهم گرو متوجه تفبیه او گشته در قابوی وقت بود با نائب

خان مذکور اتفاق مقابله و افتاد و از بسیاری افواج خود بی باکانه
با بمعرکه کارزار و نهان از انکه مآل کار باغی پیشگان خسران مآل
بجزای اعمال خود رسیدن است بعده که جنگ عظیم در پیوست
بعد زد و خورد بسیار که جمع کثیر از هر دو طرف بکار آمدند گرفتار
تبع اجل گردید و سرور ابرید و پسر خرد حال و دیوان او را مقید ساخته
بمحضور روانه ساختند *

دیگر از مرده فتح غیب آن سال کشته شدن دهیر مفسد
پیشه است محلی از تفصیل آن بتحریر می آید که دهیر از
جمله زمینداران سرکش مفسد پیشه مقرری مشهور صوبه عظیم آباد
بود که مکرر با فوج پادشاه زاده‌ها و صوبه داران آن ضلع مقابله نموده
طریقه طغیان و سرکشی از حد گذرانیده بود فوجها و قافلهای بغارت
میدبرد بعده که میر جمله بصوبه داری آنجا مقرر گشته خود را برساند
از دست برود دهیر که محال جاگیر سیر حاصل آن صوبه در
تصرف او بود و عمل و دخل نمیداد با وجود نگاه داشتن سپاه زیاده
از ضابطه و ببدان دادن خزانه مبلغ کلی از سرکار پادشاهی و خود بر
تسلط نیافت و بر رعایا و سکنه پتّه از مغلیه ظلم و تعدی بسیار
رئید میر جمله تنگ آمده برآزوی تقرب و اختیار حضور خود را
چنانچه عقد قرب یذکر خواهد در آمد نوز پادشاه رساند و صوبه
عظیم آباد بسر باند خان مقرر گردید و سر باند خان به نسق ملک
و تادیب سرکشان پرداخت و دهیر مفسد که تمام رعایا و
جاگیرداران از تاخت و تاراج او بیجان آمده بودند مکرر برآمده
در فواج پتّه شوخی می نمود سر باند خان جمعیت زیاده

نگاه داشته برای تنبیه او برآمد و با آن شقی مقابله نموده بعد ترددات نمایان که از هر دو طرف بمیان آمد و جمعی کثیر کشته و شهید شدند و دهیر رو بفرار گذاشت و بعد آوارگی در جنگلهای دشوار گذار بقول مشهور از زخم غیب که از دست همراهان او باو رسید و بروایت دیگر از دست تیغ جان ستان یکی از یکه تازان فوج سر بلند خان بهر وجه از تیر آه در آن جگر سوختگان که ناگاه دران گریز باو رسید بدار البدوار پیوست *

چون محمد فرخ سیر پادشاه بتجویز لطف الله خان صادق حکم فرموده بودند که از دو بیست و نه صدی منصوبه پادشاهی و هفت هشت هزار سوار والا شاهی تا یانتن جاگیر در ماهه پنجاه و رویه بعد اسب بداخ رساندن از خزانه می یافته باشند از انجمله مردم والا شاهی که حق رفانت و جان بازی ثابت نموده بودند ده دوازده ماهه طلب در سرکار داشتند و جمعی بامید جاگیر خدمت می نمودند و بیشتر از والا شاهی مغلیه بودند احکام برطرفی آنها یک قلم صادر فرمودند و بخشیان بآن جماعه جواب دادند - و در همان ایام که شورش برطرفی آنها در میان بود میر جمله که از زیادتیی طلب سپاه باوجود صرف نمودن مبلغ کلمی از خزانه پادشاهی و تعدی مغلان بر رعایا که فغان ظلم آنها از حد گذشته بود در آنجا بآ برو استقامت نمی توانست ورزید و جاذبه قرب پادشاه علاوه آن گردید لهذا از عظیم آباد جریده سوار شده بطریق ابلغار که مسافت بعید یک و نیم ماهه راه در چهارده پانزده روز روپوش از سپاه که بعضی از نوکران او نیز خبر نیافتند کنار

والا جمنا اختیار نمود بعد رسیدن دوسه منزلی اکبر آباد برگشتی
 سوار شده بغتة وقت شب خود را بدر قلعه دار الخلافت رساند -
 از آنکه دران روزها در هر هفته و ماه اخبار مختلفه و منصوبهای تازه
 از قصد پادشاه در حق قطب الملک در السنه و زبان واقعه طلبان
 و خبر طلبیدن میر جمله نیز زبان زد خاص و عام گردیده بود
 و این معنی نزد هنگامه جویان باعث مزید ماده بدنامی تدبیر
 دستگیر نمودن قطب الملک در زیاتها میگشت هر چند که پادشاه میر
 جمله را وقت ملازمت رو نداده تشنیه زیاده از خرابی رعایای
 پتله و بحکم آمدن حضور نمود و میر جمله نیز منفعل گردیده نزد
 قطب الملک آمده باظهار عجز و انکسار و اطاعت خواست که التماس
 عفو جرائم خود نزد پادشاه و قطب الملک نماید اما اهل تدبیر همه
 حيله و تزویر برای مقید ساختن وزیر میدانستند و در همان ایام
 باشاره یا اتفاقا هفت هشت هزار سوار منضم دار برطرفی فراهم آمده
 بخانه محمد امین خان بخشی و خان دوران نائب امیر انصرا و میر
 جمله رفته نالش تقاضای طاب خود نمودند و گفتگوی این
 فساد و هجوم مغایه با زره و بکتر و نور گرفتن حویلی نام بردها بطول
 انجامید و نیز شهرت یافت که سفید پادشاه بخشیان پتله جو که
 بر وقت قایم خود نیز رفیق کردند سی خواهند بهیأت مجموعی
 برخانه قطب الملک بدمت آویز طاب خود یورش و شورش
 نمایند و قطب الملک در فکر فراهم آوردن فوج متفرقه و نگاهداشت
 جمعیت تازه گردید - و غیرت خان خودش سید عبد الله که دران
 روزها بفوج داری فاروق معذور گشته برآمده بود با مردم دیگر

تازه از بارهه رسیده خود را رساند و هر روز تا چهار پنجروز فوج مغلیه سوار شده در رستهای بازار مستعد کارزار فساد بودند و از طرف دیگر سرداران قطب الملک نیز با جمعیت شایسته کمر بسته تا شام بر فیلان و اسپان هنگامه آرا می گشتند - میر جمله سرایشه گشته سر رشته کار و تدبیر از دست داده بخانه محمد امین خان آمده پناه گرفته از هر طرف نشانه تیر ملامت گردیده نمی دانست چه کار ساز و آخر چاره کار درین دانستند که پادشاه نظر رفع فساد و تسلی قطب الملک میر جمله را مغضوب و کم منصب و از صوبه عظیم آباد تغیر ساخته تعینات صوبه پنجاب نمودند و سر بلند خان را صوبه داری عظیم آباد فرمودند و نظام الملک بهادر فتح جنگ را خدمت فوجداری مراد آباد که بقضاءای وقت برای دفع ایام فساد قبول نمود مقرر نمودند و مدت مدید در السنه فتنه جویان هنگامه طلب شهرت داشت که میر جمله را پادشاه مصلحه بسرهند و صوبه پنجاب فرستاده باز در تدبیر و فکر طلبیدن اوست - و هرگاه پادشاه برای شکار اطراف شهر برآمده سه ماه و چهار ماه بیرونها میگذراند خانه بخانه و خیمه بخیمه همین ذکر بود که برآمدن پادشاه باران و منصوبه دستگیر ساختن سید عبد الله خان اتمت و مدام قطب الملک متوهم بوده نگاهداشت سپاه می نمود و سوای سادات و متوطنان بارهه دیگران را کمتر نگاه میداشت *

و درین سال مطابق هزار و صد و بیست و نه اسد خان قوه مالو که نو و چهار سال از مرحله عمر طی نمود خدمت

وزارت و دیگر خدمات عمده صاحب قران ثانوی و خاندان ممکن
و خاندان منزل بتقدیم رسانده بود و در الفکارخان و دیگر بزرگان
جد و آبا می آمد خان از امرای در الانقدار ایران بودند ازین
کلیف امرای فانی بررضه جان دانی شدادت و در امرای متاخرین
بدین خوبی آمیزی مزاج گرفته دیده و شنیده نشده و
از ابتدای نشوونما در عیش و کامرانی و لذت دولت بهر بوده و
بعد جعفرخان مغفور چنانکه از بدمکین و نشاط دائم و نیک سرشتی
و کم آزاری که هرگز از بدی در حق غیر بعمل نیامده صرف
اوقات نموده با زیرستان برفق و مدارا و نیک شوی و بیچشمه
تازه بعمره آمده باشان و تمکین سلوک می نمود از جمله
امرای قریب العهد دیگری نبود گویند در ایامی که پیدایی
مرض سفر آخرت او بطول کشید روزی محمد فرخ سیر پادشاه
مصحوب یکی از محرمین خاص که برای تهنیت فرستاده بود
خفیه پیغام نمود که ما قدر شما فدایتیم و آنچه نسبت به خاندان
آن دستور العمل سلطنت میباشد بعمل آمد و زداست آن شود
نمیدهد الحال از شما صلحت سلوک باسلات می خواهم
در جواب گفت این غلطی که از شما خلاف رویه جد و آبا
بظهور آمده بجز حکم خدا نبوده و میدانم چنانکه وزارت از
خاندان ما رفت در سلطنت خود مان تیموریه هم خلیل تمام خواهد
پذیرفت اما الحال که تمام اختیار ملک و خود بدست سادات
بارزه داده اند صلاح دولت درین است که تا مقدور بآنها سلوک
نمایند و کار بآنها فرستند که روز بروز توانه مالد نسا و عذاک

آماده گردد و سر رشته اختیار از دست رود * بیست *
چو در طاس رخشده افتاد مور - رهاننده را چاره باید نه زور

ذکر سوانح سال ششم از جلوس محمد فرخ سیر پادشاه شهید
بسبب رسیدن خبرهای دکن که بفرستادهای حضور امیر الامرا
دخل نمی داد قلعه داریهای عمده که همیشه از نزد پادشاه مقرر
می گردید او به همراهان خود می فرمود و بحضور راجه رتن چند
دیوان سید عبد الله خان در تعلقه همه مقصديان دخل نموده
احدی را اصلا اعتبار و استقلال نمی داد خصوصا در مقدمات مالی
که دیوان رتن و خالصه معطل محض بودند و برگذات خالصه
بطریق اجاره در معرض بیع و شرا لکها می آمد روز بروز بر
کدورت خاطر پادشاه می افزود - و اعتصام خان نام را که بتجربز
خان دوران دیوان خالصه و رای رایان جهان شاهي را دیوان رتن
کرده بودند و آنها ناچار بودند که هم رضا جوئی پادشاه و هم مرضی
قطب الملک از دست ندهند و اعتصام خان را طرف پادشاه
و رای رایان را خاطر داری سید عبد الله خان زیاده مطلوب بود
بنابران هر دو از هر طرف در پایة اعتراض می بودند لهذا استعفا
نمودن دیوانی بر هر دو واجب گردید - و عنایت الله خان که در سنه
احد جلوس بعد کشته شدن هدایت الله خان پسر او از پادشاه
رخصت کعبه الله گرفته به بیست الله رفته بود در سال مراجعت
نموده خرد را بحضور رساند - از آنکه محمد فرخ سیر پادشاه بسبب

برهم خوردن نسق سلطنت از برانداختن امرای خلد مکان
 نداشت داشت و عنایت الله خان که تربیت کرده خلد مکان و
 مقصدی مزاج گرفته کفایت اندیش گفته میشد بعد از رسیدن
 بحضور بمصلحت و صواب دید بعضی همدستان خیر اندیش پیش
 آمد کار و صلاح دولت دران دیدند که عنایت الله خان را از عطای
 اضافه ماضی و مقرر فرمودن یکی از خدمات حضور مستمال
 ساخته سرگرم کار سازند درین ضمن اعتصاب خان دیوان خالصه که
 از بی اختیاری و خفگی که از مردم احشام و دیگر از باب طلب
 می کشید نیز استعضای خدمت نمود و تجویز دیوانی خالصه و
 تن با صوبه داری کشمیر بنام عنایت الله خان بهمان آمد هر چند که
 خان مذکور نظر بر استقلال قطب الملک در قبول خدمت دیوانی
 تن نمی داد و سید عبد الله خان نیز از خفگی سلوک او که در
 عهد خلد مکان با جمده الملک اسد خان نموده بود راضی بدیوانی
 او نمی گشت اما اخلاص خان بهادر شاهی که در استعداد و
 کمالات در جرگه جدید انعام خود را معلوم نموده می دانست و
 با وجود کهال اخلاص با سادات نظر بر فستاد اقامت تبارک خدمت
 گشته بنوشتن تاریخ عهد عهد فروخ سید مامور گردیده مصاحب گاه
 و ایگاه قطب الملک بود بهمان آمده باصلاح طرزین کوشیده
 عنایت الله خان را معقول ساخت که در شیخ مقدمه دیوانی
 بدون اطلاع و صلاح سید عبد الله خان بعرض پادشاه فرسازد و تجویز
 خدمات نماید و نیز بخدمت قطب الملک انعام نمود که راجه
 رتن چند در محال خالصه پادشاهی داخل نکند - و چون سید

عبدالله خان بسبب بیدماغی پادشاه که عیاشی و خلوت نشینی علاوه آن گردیده بود چهار ماه پنج ماه برای اجرای کار وزارت و دستخط در کچه‌ری نمی نشست و کار خلق الله بند بود عنایت الله خان درین ماده نیز ملتزم گردید که در هفته یک دو بار در قلعه آمده کچه‌ری نمایند اگرچه چند روز بدار و مدار باهم ساختند اما آخر کار چنانچه باحاطه تحریر خواهد در آمد پیش رفت کار نگردید - درین سال مطابق سنة هزار و صد و سی و یک بموجب عرض عنایت الله خان حکم اخذ جزیه از هندو که مرضی رتن چند نبود نمود و نیز چون هندو و خواجه سرایان و مردم کشمیر بساخت و تغلب و زیردستی منصبها پیش گرفته جاگیرهای سیر حاصل در تصرف خود آورده بودند و عرصه جاگیر بر مردم دیگر تنگ گردیده بود عنایت الله خان بعرض رسانده خواست که از روی اوارجه و توجیه منصب هندو و مردم دیگر متغلب را کم و ضبط نماید و این معنی بر رتن چند و همه صاحب مداران دفتر شاق نمود بقطب الملک رجوع آورده راضی با اجرای آن حکم نگردیدند بلکه تمام هندو بعلمت باز جاری نمودن جزیه و تجویز کمی منصب کمر عداوت بعنایت الله خان بستند و از گوشه‌های حسابی و محاسبی طرفین قراری که میان دیوان کل و جز مقرر گردیده بود بحال نماند و مکرر پای رنجش در میان آمد اما ناچار بکجدار و مریر باهم می ساختند - درین ضمن یکی از عمال محال خالصه که دست گرفته و فرستاده رتن چند بوده پای حساب دیوانی آمده بود و مبلغ کلی بر ذمه او

بر آمد عنایت الله خان برای وصول زرا را مقید ساخت و مکرر
رتن چند وسیله خلاصی او گردید فائده نداد روزی عامل مذکور
قابو یانته گرفته پناه برتن چند بود و رتن چند حامی او گردید
عنایت الله خان بعرض پادشاه رسانید و چیدها برای گرفته آوردن
عامل از خانه رتن چند تعیین شدند و کار بگفتگوی فساد انگیز
منجر گردید و پادشاه از روی اعتراض بقطب الملک در باب برطرف
نمودن رتن چند فرمودند فائده مقرتب نشد و دیگر سبب فساد
زیاد که میان محمد فرخ سیر و سادات بارجه آمد و سرشته اختیار از
دست رفت این گردید که چوراسن نام جائه که از مفسد پدشاهی
مشهور بود و پدر و جد و برادر او از عهد خاند مکان اطراف اکبر آباد
و فتح پور را تاخت و راه زنی می نمودند و مکر افواج پادشاهی
بسر فوجی شاه زاده محمد بیدار بخت و خان جهان بهادر و دیگر
امرا برای تنبیه و تادیب آن جماعه و تسخیر ملکه سانسلی که بنا
کرده آنها بود تعیین شده بودند و در ایام مقابله اعظم شاه و بهادر
شاه و رسیدن محمد فرخ سیر پادشاه نزدیک اکبر آباد شوخی
و بی ادبی زبانه از دست اندازی و قاراج کار خانیات پادشاهی و
تصرف نمودن خزانه و جواهر از او بعمل آمده بود برای تنبیه او
چنانچه بزیان قلم داد راجه دهیراج جیسنگه را سرخص و تعیین فرموده
رئانه نمودند و سید خان جهان بهادر خالوی قطب الملک را از عقب
جیسنگه بطریق سر فوج اعاده کوسکی باستقلال رخصت کرده
بودند اگرچه سید خان جهان بهادر بعضی موانع و عدم سرانجام مطالب
بعد رخصت چنده ماه گذار شهر معطل ماند اما راجه جیسنگه

بر مهم مأموره خود را رسانده به بند و بست مورچال و محاصره
 گدھی چورامن پرداخته زیاده از یک سال تردد نمایان نمود و مکرر
 یورش و جنگهای عظیم بمیان آمد و مردم بسیار از هر دو طرف کشته
 شدند و بعد رسیدن سید خان جهان نیز مصدر ترددات گشت و
 مورچال نزدیک بقلعه رسید و کار بر چورامن تنگ گردید آخر کار
 وکیل چورامن ملعون بقطب الملک رجوع آورده قرار صلح
 بقبول پذیرد و بودن خود چورامن در حضور بشرط عفو جرائم
 و سرافرازی منصب بی آنکه جی سنگه اطلاع یابد و پای او
 در میان باشد نمود پادشاه طوعا و کرها التماس سید عبد الله خان
 را قبول فرمود اما چون این مصالحه خلاف مرضی پادشاه در کمال
 ناخوشنودی جی سنگه بمیان آمد جی سنگه دل شکسته گشته
 خود را بملازمت پادشاه رساند و چورامن را بعد رسیدن حضور
 نزدیک محله خود سید عبد الله خان فرود آورد اگرچه یکبار بخوشی
 و ناخوشی ملازمت چورامن میسر آمد اما باز بسبب ملال خاطر
 که محمد فرخ سیر پادشاه ازین صلح داشت راضی بمجرای ثانی
 او نگردید - درین ضمن خبرهای مختلف خلاف مرضی پادشاه که
 عنقریب باحاطه تحریر می آید از دکن رسید و باعث مزید فتنه
 و فساد جهان آشوب گردید *

ذکر سوانح سال هفتم از جلوس محمد فرخ سیر شهید
 بعده که امیرالامرا بر داون خان فتح یافته خود را بخسته بنیاد
 رسانده به بند و بست ملوک پرداخت و اطلاع یافت که کهنه دو

پهنازیه (ن) نام که سپه سالار عمده راجه ساهو گفته می شد و از آنکه در هر دو صوبه دکن یکی از سرداران مرهته بدستور صوبه اران پادشاهی صوبه دار که وجه چوتیه مرهته بوصول آورد مقرر بود صوبه خاندیس در تصرف خود داشت و مابین راه بندر سورت قلعه های گلی ساخته تهاها قائم نموده هر قافله که از آن راه میگذشت اگر چوتیه یعنی چهارم حصه مالیت آنچه در قافله از تیار و غیر تیار داشته باشند قبول می نمودن سالم میگذشتند و الا بقایا در آورده آن مهرا را اسیر نموده باز مبلغی بر نفر می گرفتند آنکه سر میدادند امیر الامرا ذوالفقار بیگ نام بخشی خود را با سه چهار هزار سوار و پنج شص هزار پیاده بند و فچی برای تنبیه او رخصت نمود - بعده که ذوالفقار بیگ از کوتل مابین خجسته بنیان و خاندیس گذشت و خبر کهندو پهنازیه که قریب هشت نه هزار سوار جنگی همراه او بود نزد یک سرحد بکلان و کلان که بتفاوت هفتاد کوره عرفی از خجسته بنیان مسافت دارد شنیده مستعد جنگ گشته خواست که برو تاخت آورد کهندو بطریق فرار ناهموار لشکر ذوالفقار بیگ را بطرف جنگلهای خار دار دشوار گذار کشید هر چند که هر کارها ظاهر ساختن که قابوی مقابله با غنیم نیست ذوالفقار بیگ از غرور شجاعت و راهزنی دیگر جهال باره سخن هر کارها نشنید و یکه تاز خود را بکهندو رساند در اول مقابله که جمعی از کفار بدار بطوار پیوستند کهندو موافق داب دکهایان رو بفرار آورده فوج امیر الامرا و بنمود چهار صد پانصد

سوار خوش اسبیه اطراف خود کشیده لشکر بارهه را پراکنده ساخته
 باز یکبارگی بهیئت مجموعی بر ذوالفقار بیگ هجوم آورده راه
 کوسلک سواران متفرقه بسته چنان عرصه تردد و کارزار بر لشکر اسلام
 تنگ آورد که ذوالفقار بیگ با جمعی از همراهان جانباز بدرجه
 شهادت رسید و باقی فوج هرکه بزنهار آمده از اسب غرور پیاده
 شده سپر انداخت زنده متعبد گردید و دیگران با جان و مال
 به عرصه تلف آمده علف تیغ بیدریغ گشتند و آنچه بزیانها مشهور است
 گاو و شتر و اسب احدی از سوار و پیاده آن فوج ازان بلیه محفوظ
 نماند. بعد رسیدن خبر بامیر الامرا راجه محکم سنگه دیوان مستقل
 خود را با فوج شایسته برای تنبیه او رخصت نمود و سیف الدین
 علی خان صوبه دار برهانپور را که برادر حسین علی خان می شد
 برای نسق از برهانپور طرف سلطان پور و نذر بار برآمده بون بجهت
 تادیب کهندو باتفاق محکم سنگه امر فرمود و هر دو سردار نامدار از
 چندانکه بقصد گوشمال آن کفار تبه کار تعاقب نمودند و خواستند
 که تلافی بظهور آید یا تهاذهای او را بردارند که باز ادیت او
 بپرگذاشت و رعایای صوبه خاندیش فرسند فائده نداد اگرچه کهندو
 دنج الوقت نموده خود را نزد راجه ساهوکه در قلعه و مکانهای
 قلب می بود رساند اما تهاذهای او جایجا که بودند قائم ماندند
 هرگاه فوج تعیین کرد امیر الامرا میدرفت فرار نموده همین
 که فوج رو میگرداند مردم کهندو آمده قائم می شدند هرچند
 که با فوجهای دیگر مرهته که اطراف احمد نگر بتاخت و تاراج
 آمده بودند محکم سنگه را مقابله و مقاتله اتفاق افتاد و غنیم

را هزیمت داده تا پای قلعه ستاره رساند اما تلافی گشته شدن
 ذو الفقار بیگ و تاراج رفتن فوج او با کهنه و دیپه‌ای به عمل نیامد - و
 بسبب انتشار خبرنا موافقت پادشاه با سادات که بقول «شهر فرامین
 و احکام خفیه بنام راجه ساهو و دیوانیان و زمینداران عمده طرف
 کرناٹک در باب عدم رجوع و استیصال امیر الامرا رفته بود و
 آنها سرتابی می نمودند بندر بست واقعی در صوبه بیجا پور و
 حیدر آباد نشد اگرچه مبارز خان صوبه دار حیدر باد که از مبارز
 پیشگان باشان و وقار گفته می شد تشخیص داده بنیاد آمده با امیر الامرا
 ملاقات نموده باز بتعلق خود مرخص گردید اما صوبه دار و حکام
 و زمینداران بیجا پور و کرناٹک هر دو صوبه چنانچه بایست رجوع
 نیاوردند - و صوبه دار و دیوانیان و دیگر اهل خدمات که از حضور
 مأمور شده میرسیدند اکثر دخل نمی یافتند - و قلعه ملهیر سرکار
 بکلان که از قلعه‌ای سرحد یا نام و نشان صوبه خاندیس است و مدت
 سی و چهار سال قلعه داری آن قلعه به واسطه بخاندان نجابت
 خان که از سلسله میرزا شاه رخ بنی اعمام تیموریه گفته می شد
 از بی مقرر بود از تغیر فتح باب خان پسر نجابت خان باسد علی
 خان عای مردان خان بی مقرر نمودند و فتح باب خان باسد علی
 خان را دخل نداده و گفتگو بطول انجا آمد و از آنکه نجابت خان
 که در ایام شدن امیر الامرا از حضور صوبه داری برهانپور
 داشت نتوانست صوبه داری خجسته بنیاد نیز بنام او بمهر
 امیر الامرا رسیده بود و بعد رسیدن امیر الامرا نجابت خان را بدای
 حساب آورده مبلغی بر نموده او بر آورده نظر باند داشتند بکمان

آنکه فتح یاب خان باشاره پدر دخل نمیدهد نجات خان را زیاده از اول پای اعتراض آورده معائب ساخت و این معنی که بعرض محمد فرخ سیر پادشاه رسید علاوه کدورتها مزید عذاب خاطر گوید و مکرر از حضور قلعه داری مله پیر بظام دیگری مقرر فرموده خلعت وخصمت عنائت نمودند و قلعه دار از شنیدن اخبار دخل ندان امیر الامرا و نزاع میدان نجات خان و منصوب کرده صاحب اختیار دکن جرأت روانه شدن برخد مت ماموره نه نمود و بعد قیل و قال بسیار وکالت خان نام را قلعه داری قلعه مذکور از روی سند امیر الامرا مقرر شد و فتح یاب خان ناگزیر قلعه را بار سپرده از قلعه برآمد *

ذکر سوانح سال هشتم از جالوس محمد فرخ میر شهید

دیگر از سوانح قابل تحریر که قرنهای برصحنه لیل و نهار یادگار خواهد ماند مقدمه صالح غنیم دکن است که در صوبه داری امیر الامرا مقرر گشته فقره چند ازان بمعرض بیان می آرد در ایامی که خلک مکان برای تسخیر قلعات مقهوران دکن کمر عزیمت بسته مدتتها صرف اوقات و خزانهها نموده قلعه ستاره و پر ناله و راج گداه و غیره قریب سی و چهل قلعه با نام و نشان را بتصرف در آورده مرهقه رابی خان و مان ساخت سرداران آن گروه شقاوت پزوه ملک / قدیم پادشاهی را خالی و پادشاه را دور دانسته نهبت بمالهای دیگر زیاده شوخی نموده با فوجهای سنگین اطراف صوبجات دکن و احمد آباد و مالوا بقصد تحصیل نمودن چوتنه تاخمت و تاراج پراکنده شده هرجا که میرسیدند اگر شهر یا قصبه کلان می بود هرکاره و خط نزد حاکم و زمیندار آنجا فرستاده پیغام طلب چوتنه می نمودند یا

خود مقدم و زمیندار دیهات و قصبات باستقبال فوج مرهته
شدافته باظهار قبول چوپنه قول امان خواسته هرکاره و سوار برای
محافظت ديه و زراعت گرفته بجای جمع هزار دو هزار چهار صد
پانصد ظاهر ساخته هرچه پیش میرفت چهارم حصه آن مقرر نموده
و عده وصول بگذاشتن بر غمال که بزبان هند اول می نامند بمیان
آورده دناح ضرر قاخت و تاراج آنها می نمودند و در صورت آنکه
نوجداران و زمینداران آنها اطاعت نمی چوپنه نمی نمودند یا
رجوع نمی آوردند چنانچه در ذکر سلطنت خلک مکن و خلک
منزل باحاطه تحریر در آمده در صورت غلب آمدن آن ممال را
تاخته خراب مطابق می ساختند و الا بعد محاصره چند روز
مایوس شده آواره دشت ادبار می گشتند چنانچه قصبه نذر بار
و سلطان پور و جامود و قصبات مشهور بسیار صوبه برهانپور و برار و
دیگر صوبجات دکن را بیست و هشت هزار سوار دو هفته سه هفته
محاصره می نمودند و تا بکام بر می خواستند و با قافلهای نیز همان
سلوک بعمل می آمد و بیشتر قافلهای بتاخت و تاراج میرفت
اما سردارها تا مقدور در تشخیص چوپنه کوشیده بتاخت و تاراج
راضی نمی شدند برخلاف لشکر آن سرداران تا می توانستند
در برهم زدن چوپنه و تاراج نمودن می کوشیدند چراکه در صورت
رجوع و عدم تاراج چوپنه وجه مقرری سرداران عائد میگردد
و لشکر مدمتج نمی گردیدند و در قاخت هرچه بدست هرکه
می افتاد مال و بون بسودار فوج چندان نفع نبود و در اواخر عهد
خلک مکن هر چند وکلای قارانیانی بالی که زن رام راجه باشد

و بعد فوت شوهر تازه دوازده سال دم مخالفت با پادشاه میزد
 التماس مصالحه بشرط عطا نمودن سردیسمکهی شش صوبه دکن
 بدستور سر صد نه روپیه رجوع آورده بود پادشاه مغفور از غیرت اسلام
 و بهیمان آوردن بعضی هبیب که در ذکر سلطنت خلد مکن بزبان
 قلم داده قبول نمود و در عهد خلد منزل اگرچه وکلای راجه ساهو
 و رانی رجوع آورده فرمان سردیسمکهی بشو چند که در ذکر فرمان
 روائی خلد منزل بزبان قلم داده حاصل نمودند اما بسبب نزاع
 مابین رانی و راجه ساهو بزد و بستی که مرکوز خاطر بهادر شاه بود
 بعمل نیامد و دستور سردیسمگی نیز جاری نگردید و در صوبه داری
 داود خان که نیابت ذوالفقارخان داشت و میان او و غنیم عهد و
 قرار اخوت و موافقت بود بشرط آنکه در جاگیر پادشاه زاده ها و داود
 خان مزاحمت نرسانند از باقی محاللات امرای عظیم الشان
 هیرامن نام نائب داود خان باستصواب خود چوتنه میدهند و
 بقافلهها آزار نرسانده باهم چون شیر و شکر جوشیده بکچدار و
 سریز بعمل می آمد و در صوبه داری نظام الملک بهادر چنانچه
 بگزارش آمده در ابتدا بصلح و در آخر بفوج کشی که همه یکسان
 و پنج ماه نکشید بدار و مدار گذشت و آخر بغنیم تنبیه واقعی
 رسید بعده که دوسه سال از صوبه داری امیر الامرا در فساد و عذاب
 با پادشاه گذشت با وجود نگاه داشتن فوج زیاده ترندی که بایست
 بعمل آوردن بزد و بست واقعی که مرکوز خاطر امیر الامرا و موافق
 رسم سادات باره بود صورت نگرفت لهذا نظر بر قابوی وقت
 و رفع فساد در سنه هزار صد و سی هجری بصلاح انور خان که از

شیخ زاده‌های متوطن برهانپور و پیش آورده‌های سادات بود و دیگر امرای همراز با اتفاق مغذرا جی نام برهمن که سابق متوسل و از نوکران عمده سیوا و منبها بود و از زمان تسخیر نالعه چنچی در جرگه نوکران پادشاهی درآمده و کانت خیرخواهی سرداران مطیع و غیر مطیع مرهته می نمود و خالی از جرهر رشادت که مدد طالع ضمیمه آن گشته بود نبود و وساطت بالاجی بشوناته و چمناجی که از برهمنان و سرفوجان عمده فهمیده کار راجه ساعو بودند قرار صلح باین شرط به میان آوردند که از جمله محصول مال و سائر محال خالصه پادشاهی و جاگیرداران هرچه امیضان و کورریان و شققداران بوصول در آوند چهارم حصه آن بمنصوریان راجه واصل سازند و نیز مقرر شد که سواى چهارم حصه که شریک محصول جاگیرداران نمودند فی صد ده روپیه دستور سرنيسمکھی از نزد رعایا بگیرند که فی صد سی و پنج بر تحصیل وصول کل ابواب فوجداری و شققداری و ضیافت و اخراجات دیگر از زری کاغذ خام وصول نمایند بدین حساب قریب بنصف جمع بندی از زری طومار در باری میکشد مقرر گردید و شریک غالب عمال راجه ساعو شدند و اینکه از زری سرورشته وصول کل حبوبات بگیرند برریعا و حکام پادشاهی و جاگیرداران نهایت سخت و دشوار گردید و در هر محال دو تحصیل دار که یکی خود را کمایش دار و دریم گماشته سرنيسمکھی میگویند و بر طومار واصلات اول دستخط سرورشته دار سرنيسمکھی شون و لوازم رسمیات آن جدا بگیرد و بال جان عمال پادشاهی و جاگیرداران گشتند و

سواى آن هر دو شریک راهدار علیحده در هر محال که از سابق
 بسبب سستی فوجداران و غلبه غنیم جا بجا نشسته سر گاو و ارابه
 نیم رویده و یک رویده از بیویاریان و هر چه خواهند از مردم دیگر
 در چند رسته چند از فوجداران ظالم پیشه میگرفتند الحال نیز بدستور
 قبل از ایام صلح آن تعدی علاوه دیگر شراکت مانند درین صورت در
 هر پرگنه سه عامل مستقل راجه ساهو یا جمعیت سوار و پیاده در
 کچهری و چپوتره مال و سائر و سر راهها بدعت نواحیات قرار یافت
 و سواى آن هر جا که دیهات ویران را مرهته قول داده آباد نموده بود
 مثل دیهات پرگنه ندر بار و غیره صوبه خانگیس و دیگر پرگنات صوبه برار
 و غیره که از اصل خراب و ویران کرده مرهته بود قرار داد امیر الامرا
 منظور نداشته قول سوم حصه بتائی که بجایگیر دار عائد گردد داده
 مقرر کردند منجمه سه حصه یک حصه بجایگیر دار و یک حصه سالم
 مرهته متصرف شوند و یک حصه بر عایا و گذارند و در مقدمات مملکی
 و مالی حکم و عمل غنیم زیاده بر اختیار فوجدار و جایگیراران جاری
 گردید - هر چند امیر الامرا وقت مصالحه مقرر نموده بود و تاکید
 می نمود که راهداری که بظلم فی ارابه و گاو سه برابر و چهار برابر
 نسبت بفوجداران و حکام ظالم چنانچه بگزارش آمده از بیویاریان
 و مسافران در ایام قبل از قرار صلح می گرفتند نگیرند اما پیش
 نرفت آری در اکثر پرگنات تاخت و تاراج دیهات و قانله
 از میدان برخاست و نسبت بایام سابق مسافرین و مترددین
 بعد ادای راهداری بآرام تردد می نمودند و بعضی دیهات که از
 تاخت مقهوران و تعدی حکام بد انجام ویران مطلق شده بودند

رو بآبادی گذاشت - بعده که امیر الامرا سند قرار صلح بشرطهای
مذکور بمهر خود بوکلای راجه ساهو نوشته داده برای طالب فرمان
پادشاه مطابق سند خود موقوف نداشته چنانچه گماشتهای مستقل
راجه ساهو را دخیل ساخته مقرر نمود که بالاچی بشونانیه و
چمنچی دو توکر عمده راجه ساهو با جمعیت شایسته بطریق
نیابت و وکالت راجه ساهو در خجسته بزیاد باشند و کارهای
ملکی و مالی بواسطت آنها صورت گیرد بعده که عرضه داشت
حسین علی خان مشتمل بر حقیقت مصالحه با مرعده و طلب
فرمان بعرض پادشاه رسید چون بعضی خواخواهان درامت
خاطر نشان نمودند که در حصول و حکم زانی غنیمت لایم را سیم و
شویک غالب نمودن مصلحت نبود اینها خلاف مرضی محمد
فرخ سیر بظهور آمد و در همان ایام جان نثار خان که از امرای
مزاج گرفته قدیم و تربیت کرده خلد مکان و قدیم الخدمت خلد
مذکر و جهان دیده بخته کار و با عبد الله خان مرحوم برادر خوانده
بود و هر دو برادر صاحب مدار در بغل و کنار او گمان شده بودند
پادشاه بامید آنکه امیر الامرا با او سلوک نکار خواهد نمود و جان نثار
خان هرچه بار از راه خیرخواهی طرفین بفهماند و معقول نماید
بسمع رضا خواهد شنید نیابت عوبه داری برهانپور از طرف
امیر الامرا بنام او مقرر کرده در باب بند و نصائح بحسین علی
خان در خلوت ارشاد نموده بعطای خلعت و دو قیل نر و ماده
و سر پیچ مرصع مفتخر ساخته موصف نمود - و در همان آوان که ماه
ذی قعدة سنه شش جلوس مطابق سال هزار و صد و سی هجری

باشد اعتماد الدوله را برای بندوبست صوبه مالوا منوخص فرمودند و مقرر شد که بعد رسیدن سرحد مالوا فرمان صوبه داری از تغیر راجه چیسنگه سواثی نیز عطا خواهد شد و بقول مشهور همان روز خفیه فرمان صوبه داری نیز با عنایات دیگر مرحمت نمودند بعد ازان که جان نثار خان نزدیک آب نربدا رسید باوجودی که از راه بخته کاری خود را معلم ثالث روزگار میگرفت و عسرت و پریشانی حال علاوه آن داشت و از طرف دخل یافتن در تعلقه مامور خود نیز متذنب خاطر بود اصلا جمعیت سوار و پیداده نگاه نداشته طبعی مسافت می نمود چون خبر رسیدن محمد امین خان بسرونیج تعلقه مالوا رسیدن جان نثار خان نزدیک گذر اکبر پور معا در خجسته بنیان انتشار یافت بر زبان هرزه گوینان هنگامه طلب خبر رسیدن اعتماد الدوله با شصت هزار سوار مع امرای کارزار دیده بسرونیج بقصد پیکار امیرالامرا و مقرر شدن جان نثار خان هراول باهفت هشت هزار سوار شهرت بموتبه گرفت که حسین علی خان نیز متردد خاطر گردید مع هذا نوشتجات جان نثار خان متضمن بر اظهار پریشانی و عسرت حال خود و اصلا همراه نداشته جمعیت و طالبیدن فوج بطریق بدرقه بسبب انتشار سنما نام عظیم که غیر از منصوبان راجه ساهو طرف هاندیه علم سرکشی و فساد عظیم برداشته سر راه جان نثار خان گرفته بود پیهم بحسین علی خان رسیدن بر نوشتجات او اعتماد نموده هر کارهایی معتمد برای تحقیق جمعیت اعتماد الدوله و وضع آمدن جان نثار خان تعیین نمود بعد رسیدن خبر که با مضمون نوشتجات خان مذکور موافق آمد جمعیت

برای آوردن جان نثار خان روانه ساخت بعد که جان نثار خان
 ببرهان پور رسید شنید که امیر الامرا بامد الله خان مشهور بنواب
 اولیا که پسر عمه هردو برادر می شد و نیابت صوبه داری برهانپور
 داشت باوجودیکه مردم برهانپور از ظام او بیجان رسیده بخجسته
 بنیاد باسغاغه رفته بودند نوشته که از آمدن جان نثار خان
 وسواس بخاطر راه نداده در تعلقه خود مستقل باشد و جان نثار
 خان را نزد خود طالب نمود خان مذکور مجبور گردیده خود را
 نزد امیر الامرا رساند و بعد رسیدن او بخجسته بنیاد حسین
 علی خان در احترام و تعظیم و فرستادن طعام هر روز و مدارات
 دیگر می کوشید و مخاطب بعمو صاحب می نمود اما از آنکه
 برهانپور صوبه سرحدی بود و با فرستادن های حضور در دخیل
 ساختن بخدمات ماموره قصور واقع می شد و جان نثار خان
 را از جمله مذموبه بازان روزگار و شجاعان آزموده کار می دانست
 تا سه ماه که فصل خریف و ربیع بانتمام معزول برداشت
 خان مذکور را بحرف و صوت نگاه داشته بدار و مدار و مهر بانیهایی
 زنایی و فرستادن طعام هر روز و دیگر توجهات دفع الوقت نموده
 گاه تکلیف فرستادن ذابیر و صوبه بیدر بمیدان می آورد و گاه
 در قبول صوبه حیدرآباد و پنجپور که در آن هر دو صوبه دخل
 یافتن او متعذر بود مختار می ساخت و گاه می گفت که چون
 بر عقل و دانائی و تجربه کاری و درستی شما اعتماد کلی دارم
 می خواهم که برای مشورت امور ملکی از خود جدا نموده پرداخت
 حال عمو صاحب نمایم - ه درین اوان بر امین خان برادر خان عالم

که نیابت صوبه محمدآباد عرف بیدرو نادیر داشت حادثه غریب
 رو داد مجمل از تفصیل آن می نگار که چون از بعضی قصبات
 و دیهات صوبجات دکن که مقدمان و زمینداران فوج و گدھی قائم
 داشتند غنیم درین مدت باوجود محاصره بیست روز و یک ماه
 ازان محال چوتنه بوصول نرسانده بود و وقت قرار صلح با وکلای
 راجه ساهو چنان مقرر شد که در محال که از سرکشی و زور طلبی
 زمینداران و مقدمان و حکام گماشتهای راجه ساهو چوتنه بوصول
 نتوانند رساند امیر الامرا معاونت نموده بوصول رساند و در صوبه
 تعلقه امین خان از بعضی محال نرمل و غیره درین مدت یکدام
 چوتنه نداده بودند فتح سنگه پسر خوانده راجه ساهو که ضلعدار
 تحصیل دار چوتنه آن ضلع بود شکوه سرکشی زمینداران آن دواح
 بامداد امین خان بامیر الامرا نوشت حسین علی خان درین ماده
 بامین خان نوشتجات فرستاد امین خان باظهار آنکه هرگاه درین
 مدت چوتنه ازین دیهات نگرفته باشند من چگونه تن باین ننگ و
 عار ادای چوتنه دهم التماس استعفا درمیان آورد میرزا علی نام
 که از شجاعان مشهور آن ضلع گفته می شد بدان خدمت مامور گردید -
 و از شهرت این خبر که در استقلال امین خان خلیل راه یافته روزی درهمان
 اختلال ایام امین خان با جمعیت معدود که پیشتر از همراهان معتمد او
 در سرانجام شادی کدخدائی دختر او در خانه مانده بودند بشکار
 دور دست دربالکنده صوبه نادیر رفته بود و فوج نزد او جمع نبود فتح سنگه
 پسر خوانده راجه ساهو خبر یافته باتفاق زمینداري که با امین خان
 عداوت داشت باسیزده چهارده هزار سوار بمعیت جگیت راو

زمینداران را فرستاد که او هم سه چهار هزار سوار بر قنداز حکم انداز داشت
شناخته ناگهان خود را رساند و امین خان که خاندان آنها در شجاعت
و تهوری از مشهوران دکن گفته می شد از بسیاری کفار نیندیشیده
بقصد مقابله با خصم پرداخته داد دلوری و مرد می داده زخمهای
نمایان برداشته بیخود گشته اندک دستگیر گردید و از سرداران و رفقا
در سه نفر نامی با جمعی دیگر بدرجه شهادت رسیدند فیلان و امین
و آنچه همراه داشت بتاراج و غارت بردند - بعد که حقیقت دخیل
نساختن جان نثار خان در صوبه داری برهانپور و حادثه امین خان
بعرض پادشاه رسید باعث مزید مانده سال خاطر گردید و آخر سال
که فصل ربیع با آخر رسید جان نثار خان را بدین شرط بخدمت
صوبه برهانپور مامور نمود که داراب خان نام پسر کلان خود را
بطریق نیابت برهانپور بفرستد و خود در خجسته بنیاد نزد
امیر الامرا باشد *

و در همین آران ضیاء الدین خان نام را که دیوان دکن از تغیر
دیانت خان نبیره امانت خان مقرر نموده بودند با جلال الدین
خان که بدیوانی برهانپور مامور گردیده بود و فضل الله خان را که
بتعلقه بخشگیری دکن منصوب ساخته بودند بختیسته بنیاد رساندند
ضیاء الدین خان را بسبب سفارش که قطب الملک مکرر بپدر آن فرود
نوشته بود دخیل کار و بار دیوانی ساخت اما مرای آنکه بر اسناد
و پروانجات تنخواه مہر او شود اعلا در مقدمات دیوانی امتثال
و اختیار نداشت و فضل الله خان بخشی جواب صاف یافته بارسلام
هم نیابت و جلال الدین خان را عوض دیوانی برهانپور دیوانی

بزار فرمود این همه اخبار باعث مزید ملال خاطر پادشاه میگردد -
 و در همان ایام بد فرجام محمد مراد نام کشمیری الاصل بدنام که
 در هرزه گوئی و صفات مذمومه دیگر زبان زد خاص و عام بود و
 در عهد خلد منزل چون جهان دار شاه متوجه حال او گردید
 بمنصب هزاری و خطاب و کالت خان سرفرازی یافته میان همقومان
 امتیاز بهم رسانده سرمایه افتخار خود میدانست درین آوان
 بوسیله هموطنی باصاحبه نسوان والدۀ پادشاه قرب همکلامی در
 خلوت پادشاه مرحوم محمد فرخ سیر بهم رسانده قابوی وقت یافته
 بتیونگی افسانه و افسون آنکه در اندک فرصت تدبیر و اندیشه
 صائب بی آنکه کار بمصائب با اهل خلاف افتد و شمشیر از غلاف
 برآید قلع ریشه خرد و بزرگ باره می توانم نمود چندان باغ
 سبز در نظر پادشاه جلوه داد که در فرصت کم چنان در دل و رگ
 و ریشه شاه شهید مرحوم جا گرفت که در کمتر ایام از عطای اضافهای
 نمایان و خطاب رکن الدوله اعتقاد خان فرخ شاهی از پایۀ هزاری
 بمراتب هفت هزاری ده هزار سوار برآوردی رسید و در خلا و ملا
 همدم و دمساز و محرم همراز گشته شریک مصلحت برانداختن
 دولت باره گردید و هیچ روزی نبود که از جواهر گران بها و مرصع
 آلات و پوشاک خاص بار انعام نفرمایند و بعنایات دیگر زیاده از
 حوصله او کامیاب نسازند و قرار بران یافت که سر بلند خان را از پندنه
 و نظام الملک بهادر فتح جنگ را که در مراد آباد بندوبست واقعی
 نموده در تنبیه و گوشمال مفسدان و سرکشان کوشیده باعث آبادی
 و امان آن ضلع گردیده بود از مراد آباد و راجه اجیت سکه را از

احمد آباد طلبیده هر یکی را امیدوار خدمات عمدت حضور و عذایات دیگر نموده شریک سعی بر انداختن دراست باره نمایند و غرائب درین بود که بعد رسیدن نظام الملک بحضور خدمت دیگر مامور نفرموده فوجداری سرکار مراد آباد و "عدال جاگیر که دران سرکار داشت ازو تغیر نموده مراد آباد را مسمی برکن آباد ساخته صوبه علیحدہ قرار داده در صوبه داری و جاگیر رکن الدوله اعتقاد خان بطریق آل تمغا عذایت نمودند - و بعد فراهم آمدن امرا راجه اجیت سنگه که بخطاب مهاراجه و عذایات دیگر سوزنازی یافت با سید عبد الله خان ممد و همداستان گردید و نظام الملک بهادر فتح جنگ و سر بلند خان که هر یکی را دو ابتدا امیدوار وزارت و صیر بخششی ساخته بودند تکایف قلع و رشه فساد سید عبد الله خان با هر یک بمیان می آوردند آنها التماس می نمودند که قلمدان وزارت بهر یکی از بند ها که قابل این کار دانند مرحمت فرمایند بعده که در استقلال سید عبد الله خان خلیل پذیرفت اگر ادعای نامردانی نماید بسزا خواهد رسید در جواب میفرمودند که برای وزارت بهتر از اعتقاد خان دیگری را نمی دانم و از هر یک از امیران عمدت ایران و توران که مشورت برای چنان امر خطیر وزارت بنام چندن هرزه گوئی کم اصل بدنام بظهار رغبت تمام بمیان آورده استمزاج حاصل می نمودند دل شکسته گشته تن برضای مطیع و منقاد گشتن اعتقاد خان نمیدادند درین گرمی هنگامه عید نظر اتفاق اندک و فریب هفتاد هزار سوار و پیاده روز سواری تشریف بردن عیدگاه در رکاب حاضر بودند و ترازول تمام در مردم خاص و عام

از طرف دستگیر ساختن سید عبد الله خان روز داک معهدا که آنروز
زیاده از چهار پنج هزار سوار همراه سید عبد الله خان نبود از هیچ
طرف صدائی بلند نگردید و شهرت بدنامی لاعاصل زبان زد خلائیق
گردید - و از انتشار این خبر سید عبد الله خان شروع نگاهداشت
سایه نموده چون سابق سوای مردم باره که بر شجاعت و تهوری
و جانفشانی آنها اعتماد کلی بود قوم دیگر را کم نوکر می نمود
درین گرمی هنگامه فرمود تا بیست هزار سوار از همه قوم
نگاهداشت نمایند - بعد رسیدن اخبار شرربار حضور بدکن امیرالامرا
متوهم گشته ازانکه حضور را پیش نهاد همت نمود و قبل ازان
تمهید منصوبه تازه نموده معین الدین نام مجهول النسب گم نام را
که نزد راجه ساهو دستگیر بود پسر اکبر شهرت داده جمعیت
فرستاده بشان و بدیده تمام که بیست و پنج هزار نفر بود نزد
خود طلبیده بحضور نوشته جواب طلب نموده بود - درین ضمن خبر
رسید که میان پادشاه و سید عبد الله خان صلح بمیان آمد و راجه
اجیت سنگه که بموجب طلب بحضور رسیده بخطاب موروثی
مها راجه و دیگر عنایات پادشاهی بامداد و اعانت سید عبد الله
خان سرفرازی یافته بود با وجود منسوب بودن صبیغه او پادشاه
بسید عبد الله خان همدم محرم و همراز گشته قرار وفای عهد
رفاقت تا دم واپسین بمیان آورده واسطه صلح گشته *

اواخر ماه شوال این سال سرا پا نکال محمد فرخ سیر پادشاه
باتفاق اعتقاد خان و خان دوران و بعضی دیگر امرای خیر اندیش
مخائن قطب الملک تشریف آورده باهم عهد موافقت با قسم عدم

مخالفت بسته از طرفین عذر ساوک و نگره‌های ناسد ایام گذشته
خواسته بدولت خانه قلعه مراجعت نمودند و اخلاص خان را که از
قدیم منجمله اخلاص نیشان هر دو برادر گفته می شد برای مطمئن
خاطر ساختن امیر الامرا و باز آوردن از فکر و اراده فاسد حرکت
از دکن بتاکید اکید رُود رسیدن مرخص و روانه ساختند - بعد رسیدن
خبر صلح حضور بدکن حسین عای خان تا رسیدن خبر تحقیق
ثانی تهیّه روانه شدن حضور چند روز بتعمیق انداخت درین ضمن
بلا فاصله از رسیدن خبر صلح باز اخبار بحال زمانه آشتی میان
میر و وزیر انتشار یافت و نوشته قطب الملک مشتمل بر اشاره
طالب برادر بتاکید رسید و شهرت تنگ گردیدن عرصه بر سید
عبد الله خان نقل و نقل هر خانه و بزم صغیر و کبیر خجسته بنیاده
با اخبار موخشفه دیگر گردید *

ذکر سوانح سال نهم از جلوس محمد فرخ سیر شهید

چون هنگامه فساد و عذاب پادشاه محمد فرخ سیر و قطب الملک
چنانچه باحاطه بیان در آمده باشند کشید و هر تدبیر و مصلحت
که می اندیشید بحکم یضک التقدیر علی التقدیر بجائی
نمی رسید و از آنکه عزیز و رای پادشاه بر یک حال قرار نمی گرفت
گاه بصلح و مدارات پیش می آمد و گاه بقصد قلع ریشه
بداندیشان دولت کمر می بست و از مصلحت بعضی امرای
مذافق که یاسید عبد الله خان همداستان بودند مقدمه یکسو
نمیگردید و اگر جمعی از متروکان خیر اندیش مثل نظام الملک
بهادر فتح جنگ و راجه دهیراج جیسف سوانی بقضاءای وقت

ممشورت برداشتن، پرده نفاق از میان و یکسو نمودن گفتگو با صلح
 صلاح کل نظر برداریان استمزاج بمیان می آوردند از راه
 بعضی دسواس که بتوضیح آن نپرداختن اولی شدید ناشدیده
 می انگاشتند - اگرچه فتح جنگ و سر بلند خان و دیگر نوکران عمده
 وفاکیش بودند که مهم دفع این فساد بعده خود بگیرند اما از آنکه
 مامور بفرهمردن آشکارا نمیگردیدند و از بسکه در اکثر امور بحسب
 تقدیر و سر نوشت روز ازل که بایست آن پادشاه شهید کشته و ناکام
 از جهان رود خلاف تقاضای وقت و رای صائب بظهور می آمد
 خصوص از تئوپرزوارت و دیگر رعایت و عنایات بیجا چنانچه بگزارش
 در آمده در باره رکن الدوله اعتقاد خان مبدول میگردد - از آنکه در
 حسب و نسب و استعداد ظاهری و باطنی امیران ایران و توران
 عار تبعیت او بر خود هموار نمیتوانستند نمود و فوج والا شاهي و
 مردم توپخانه که هشت نه ماهه نقدی طلب داشتند از اغماض سید
 عبد الله خان دامی و درمی نمی یافتند و سردار کار فرمانمیداشتند
 و نگاهداشت سید عبد الله خان قریب به بیست هزار سوار رسیده
 بود روز بروز ماده مزید فتنه و باعث خلیل نسق پادشاه میگردد -
 درین ضمن در یکی از فرامین در جواب عرضه داشت نفاق آمیز
 امیر الامرا که مشتمل بر ارادت قدسوس معروض داشته بود و از
 نافرمانی آب و هوای دکن نیز شکوه درج نموده بود حکم
 فرمودند که اگر خواهد باحمد آباد رفته تا بحال آمدن مزاج
 بگذراند والا ما را هم مشتاق دانسته خود را بحضور برساند و در باب
 معین الدین پسر جملی اکبر چنانچه بذكر در آمده نیز معروض داشته

بود که میخواست خلل در ملک اندازد نوکران راجه ساهو اورا
مقید ساخته بموجب نوشته این جانب پنجسته بنیاد فرستاده
اند حکم برای طلب او نیز صادر گردید - و نوشتجات برادر نیز
مشتمل بر زود رسیدن خود بحسین علیخان میرسید لهذا پانزدهم
ماه شوال سنه هفت جلوس سیف الدین علیخان برادر خود
خود را با چهار پنجهزار سوار بطریق دراول و فراهم آوردن سرانجام
توپخانه مرخص ساخته روانه برهانپور نمود - چون برای بندوبست
صوبه خاندیس از طرف جان نثار خان خاطر جمعی حاصل
نبود و رعایای برهانپور از تعدی داراب خان پسر و نائب
جان نثار خان نزد حسین علی خان باستغاثه آمده بودند بدین
بهانه هم صوبه داری خاندیس از تغیر جان نثار خان بدام سیف
الدین علی خان مقرر کرده انتظارخبر دانی میکردید - بعد رسیدن
نوشتجات متواتر سید محمد الله خان اواخر ذی الحجه سنه مذکور
از خجسته بنیاد بر آمده بگفته توقف برای امر ضروری نموده
اوائل محرم الحرام سنه هزار و صد و سی و یک مطابق اوائل آذرماه
الهی موافق سال هفت جلوس بنامه و سرانجام توپخانه و دیگر
ما احتیاج سفر و جذب قلوب امرا و مرجهه برداشته بتفقد اسد الله
خان عرف نواب اولیا مع پسران جان نثار خان و عوض خان نائب
صوبه برار و اسد علی خان علی سردان خانی و دلیر خان برادر
لطف الله خان صادق و اختصاص خان ذبیح خان زمان و حاجی
سیف الله خان و ضیاء الدین خان دیوان دکن و فیروز علی خان
بخشی که از سادات نامی باره می شد و دیانت خان نذیر

امانت خان خواني و راجه جيسنگه بنديله و راجه محكم سنگه
 كه نوكر عمده امير الامرا بود و غيره بيست و دو نفر نوكر پادشاهي
 كه اكثر در رفاقت مجبور و بي اختيار بودند و قريب هشت نه هزار
 سوار خانگي و يازده دوازده هزار سوار مرهته و ديگر اهل خدمات
 و متعينه خجسته بنديان و برهانپور و برار كه هرگز عبور آنها از آب
 نويدها همراه هيج امير و شاه زاده نامدار نشده بود و تمام عمله
 و فعله كچهري ديواني و بيوتات و بخشي كه جمله قريب
 بيست و پنج هزار سوار فراهم آورده بود و توپخانه و ده يازده
 هزار پياده برتقداز روانه دار الخلافت شاه جهان آباد گرديد و
 ساتات خان را كه از هر دو چشم معذور و از امراي قديم با نام و
 نشان بوده قلعه دار احمد نگر ساخته هزاربهاي احشام از قديميان
 خود همراه داده روانه ساخت و قلعه ملهير كه از مدت چهل سال
 در تصرف خاندان نجات خان بود براي تصرف آوردن آن
 چنانچه بذكر درآمده سعی تمام مي نمود و كالت خان نام را قلعه دار
 نموده بران قلعه فرستاده بتصرف خود در آورده بود و همچنان قلعه
 سالير و دو سه قلعه ديگر همراهان خود مقرر نمود و براي فرستادن
 بعضي از وابستهها و اشيای كار آمدنی بقلعه دولت آباد بقلعه دار
 پيغام نمود چون از قبول ابا كرد جاگير او تغير نموده بكمي
 منصب نيز مغضوب ساخت همچنان قلعه دار آسير نزديك
 برهانپور نيز پای اعتراض آمد و جمعی از اهل خدمت پادشاهی
 و منصوبان حضور كه سابق برتعلقهای ماموره آنها مرخص ساخته بود
 و بعضی از آنها زير بار خرچ سه بندي آمده هنوز جا گرم ندموده

بودند هر یکی را باظهار مدعیان صاحب غرض متهم ساخته معزول
 نموده دیگران را بدان خدمات منصوب ساخت و معزولان را معضوب
 نموده محتاج بنان شب گردانده با خود گرفت - از انجمله مکرر
 سوانح که بعد کساله و تصدیع سه سال که از دکن بحضور رفته در
 رکاب بوده بخدومت امانت و فوجداری محال مصطفی آباد که
 بخالصه پادشاهی تعلق داشت مامور گردیده بخدومت آن صاحب مدار
 دکن رسیده سند مطابق با هزاران عنایت احسان حاصل کرده بر سر
 تعلقه خود که محال ویران و خراب کرده پسر عمه میرالمرصوده دار
 برهان پور بود رفته مبالغه خطیر بخریج سه بندی و غیره آمده
 همینکه مساعی جمیده در آبادی برگرفته و گردآوری رعایا نموده مشغول
 کشت و کار ساخت هنوز فصل درو خریف نرسیده بود که تلخواه
 بیست هزار روبیه برای سرانجام توپخانه بقصد مبارزه پادشاه
 شهادت محکم فروخ سیر مذکور نمود البتکه از نرسیدن فصل در
 سرانجام از تاخیر شد مبلغ از دیگری گرفته معزول نمود بعد عزل
 آنچه از تقاضای سوار و پیاده و دوتوی حساب و بل حساب مرهقه
 که شریک غائب شده حکام و عامل گردیده بودند شتابی و کساله که
 کشیده باحاطه تحریک نصی آرد - و قریب سوارده هزار سوار مرهقه
 بسرداری که داد و دیارید که از سر نهجانی مشهور و صوبه دار
 خاندیس از طرف راجه ساجو افتاده می شد و سقا و چندی
 دیگر از سرداران گم نام همراه خود ساخت و هر کدام از سرداران
 نامی و جماعه داران عده را بولایت اسپ و قیل و خلعت
 و مبلغ مدد خرج مرهون احسان نمود برای آید و امیدوارید داد

و برای سپاه مرهٔ نیم رو پیده سراسری سر نفر خرج از سرکار مقرر کرده و جمعی از زمینداران را با خویش رام ساخته همراه گرفت القصه بعد رسیدن برهانپور که برای امور ضروری سه چهارم مقام واقع شد رنجهابنال کر نام مرهٔ که نوکر پادشاهی گفته می شد و منجمهٔ فوج کومکي نزد امیر الامرا رهیده بود و سنکراجی ملهار و بشوناتهه صاحب مداران راجه ساهو با او عداوت داشتند و مکرر ازو خفت کشیده از مدت در نوکر تلافی بردند اودا حسین علی خان بسوجبیا اشاره مدعیان او در خلوت به بهانهٔ مصلحت طلبیده غافل گرفته بغیث و زنجیر در آورده لشکر و بهیر مغلوب هراس گشته اودا تاراج نهود و عماله و قعلهٔ متصدیان کچه روی دیوانیان و بخشیان و اخبار نویسان را که بوعدهٔ رخصت از پای کتل فردا پور همراه آورده باز امیدوار مرخص ساختن از برهانپور نموده بود از انجا نیز رخصت نداد و همه حکام و عمال معزول را در کمال بی سرانجامی همراه گرفته بیست و دریم محرم از برهانپور کوچ نموده کوچ بکوچ از آب نوید گذر اکبر پور عبور نمود - درین ضمن اخلاص خان که برای تسلی و برگرداندن امیر الامرا بعد قرار صلح اواخر شهر شوال از حضور روانه شده بود اوائل ماه صفر نزد بک قاعهٔ ماند و رسید و باهم ملاقات نموده در خلوت از کلمات صلح بی ثبات و هنگامهٔ آشوب فراهم آمدن امرا در دار الخلافت و خاطر داری اعتقاد خان نسبت بهمه خانه زادان و آزرده و بیدل ساختن دیگر امرا بدگر در آورده آن سیه سالار بهانه طلب را زیاده از سابق سرگرم نزد رسیدن حضور ساخت - چون در زبانها شهرت داشت که اعتماد الدوله محمد امین خان چیدن بهادر صوبه دار

نامشخص ماوا که نزد یک اجین امتیاز داشت بگرد آوری فوج و
 زمینداران بر اختلاف اعتقاد با امیر امیران اردو حسین علی خان یکی از
 همراهان چرب زبان نصیرالدین خان امیر ایوانی را که داروغه امطیل
 بود نزد او برای دریافت تحقیق و قصد او فرستاده پیغامهایی
 وعده و وعید آمیز داده بود یکبارگی خبر برخاسته رفتن اعتمادالدوله
 بی حکم پادشاه در اسفند عوام انقضا گرفت - و بعد رسیدن مقابل
 ویرایو قلعه ماندو مرحمت خان پسر امیر خان که در نسق
 قلعه داری و تدبیر و تادیب مفسدان کوه اشین و بندر بست آن
 سرزمین واقعی کوشیده بود بعد از تراض و دیگر موانع بامیر الامرا
 ملاقات نمود و این معنی داد: بدو مشای و نزاع حسین علی
 خان گردید - چهاردهم صفر که کافر دارالخلافه اجین نزول واقع شد از
 نوشتجات بر قنداز خان فوجدار گولایر و وکیل حضور بظهور پیوست
 که پادشاه بعد از انقضای خبر فوج و حرکت امیر الامرا از
 خجسته بذاک خود بدوات پیوست و بنجیم محرم الحرام بخانه سید
 عبدالله خان تشريف آورد و اتفاق بعضی امرای موافق و مخالف بنای
 قرار صلح و عدم مخالفت و ترک مخالفت بکفالت کلام الهی که
 از طرفین بمیان آمد مستحکم ساختند و دستور سر مبارک
 پر داشته بر سر عبدالله خان گذاشتند و روز دوم در فامه و دولتخانه
 سید عبدالله خان را با چهارچند اجابت سینه طایفه بتجدید
 عهد و پیمان اخوت و موافقت و اتفاق مبرور از اتفاق در میان آوردند
 و درین ماده با اعتقاد خان و دیگر امرای برهم کار درهم انداز
 بمبالغه فرمودند که من بعد در همه باب با مصالح و رفع مانع نزاع

کوشند امیرالاسرا بعد مطالعه و اطلاع بر مضامین نوشتجات مذکوره در مجمع دیوان بزبان آورد که اگر واقعی پادشاه را با ما نزاع و عداوت نمانده و بلا نفاق با ما ساوک خواهند نمود ما را هم جز اطاعت و نوکری مطلب و اراده دیگر منظور نیست بعد ملازمت و خاطر جمعی از بعضی مطالب زود بدکن مراجعت خواهم نمود از شهرت این خبر فرحت اثر در همه مثل و خیمه بخیمه ترائه شادی و مصالحه و امید زود مراجعت نمودن بدکن بر زبانها جاری گشت اما روز دویم و سیم آن از زبان راوی ثقه و محرم راز حسین علی خان مسموع گردید که در خلوت بر زبان آورد که این همه دام افسانه و افسون ابله فزیب که پادشاه می باند عبث است نمیداند که گفته اند *

* مصرع *

نهان کی ماند آن رازی کز سازند محفلها

تقاضای مآل اندیشی نزد عقلا این است که اگر ما بقابوی پادشاه در آئیم رهائی و امان از جان نیابیم و اگر ما برو دست یابیم او را نجات متعذر گردد *

و نیز از نوشتجات حضور ظاهر گردید که سربلذ خان بسبب تغییر نمودن جاگیر که در چنان حالت بعضی محال سیر حاصل او را بمیرجمله دادند و عسرت خرج و هجوم سپاه و طلب و تقاضای دیگر ارباب طلب ترک نوکری و استعفای منصب نموده فیلان و اسپان و اثاث البیت بجماعه داران و قرض خواهان داده میخواست خرقه پوش گردد سید عبد الله خان اطلاع یافته نزد او رفته بتسلی او کوشیده رعایت نقد و فیل و اسپ از طرف خود نموده صوبه داری

کابل بنام او مقرر کرده سرهون احسان خویش ساخت . و نظام الملک
 بهادر نیز از ناهمواری اطوار روزگار سغله نواز و تغیری بیوقت
 از مراد آبد که او را امیدوار وزارت و دیگر عنایات ساخته بحضور
 طلبیده بودند خدمت و جاگیر سابق را باعتقاد خان دادند دید ماغ
 و سوخته نا قدر دانیها گشته بود قطب الملک بتسلی او نیز
 پرداخته امیدوار صوبه داری مالوا نمود . و اعتماد الدوله که
 بی رخصت و بی حکم پادشاه از مالوا آمده منصوب و بی منصب
 گردیده بود سید عبد الله خان او را نیز مطمئن خاطر گردانید و
 همه مدعیان دولت خویش را با انواع مدد و تفقد احوال صمنون
 ساخته امیدوار پرداخت حال نمود . و خان دوزان را که از ابتدا باتفاق
 میرجمله از جمله هواخواهان پادشاه گفته می شد نیز رفیق و
 همدم و محرم خود ساخت . و نیز بظهور پیوست که روزی برای
 شکار هوار شده قرار داده بودند که بعد مراجعت از شکار بدیدن
 قطب الملک تشریف آرند و چون خانه مه راجه اجیت سنگه
 که با رجوع نسبت دامادی پادشاه با سید عبد الله خان همدم
 و همراز گشته بود و انتظار قیام میکشید سر راه واقع شده بود
 چنان تمهید مرکوز خاطر نموده بودند که وقت رسیدن سواری
 نزدیک خانه مه راجه که او ایستاده مع نذر برای مجرا خواهد آمد
 در اهتمام کوشیده او را دستگیر نمایند یا بی آنکه این معنی
 بر خاطر پادشاه خطور نموده باشد بگمان و ظن که الخائن
 خائف واقع شده راجه از وسواس هراس آمیز قبل از مراجعت
 پادشاه بخانه سید عبد الله خان رفته پناه برد . بعده که پادشاه

وقت مراجعت برگشتی سوار شده می خواستند موافق قرار بخانه
 سید عبدالله خان تشریف برند درین ضمن بر پناه بردن راجه بخانه
 سید عبد الله خان مطلع شده پیدماغ گشته بعد رسیدن کشتی
 برابر خانه سید عبد الله خان فسخ اراده نموده ملاحان را فرمودند
 که فواره را تندر و جلد روانه نمایند و باجودیکه کارخانجات پادشاهی
 بخانه سید عبد الله خان آمده بود و قطب الملک بقصد استقبال
 برآمده تا کنار دریا رسید متوجه او نشده داخل دولخانه قلعه
 شدند - حاصل کلام بعد از کوچ حسین علی خان از اجین جمعی
 که از متصدیان بامید وعده رخصت امروز و فردا تا اجین
 رسیده بودند و شهرت تمام داشت که از اجین مرخص خواهند
 نمود بظهور نیامد بکمال بی سرانجامی که هر یک بامید خلاصی
 از فردا پور و برهانپور زیاده از دوسه جوره رخت برداشته
 بود مایوس گشته تن برفاقت دادند و از جمله متصدیان
 و اهل خدمت جمعی که رفاقت نتوانستند نمود بعزل جاگیر
 معصوب گردیدند - بعده که بسرحد رانا رسیدند قبل از ملازمت
 وکیل رانا بعضی دیهات و نیشکر زار بسیار بتاراج سپاه وقت
 همینکه زار دار فرستاده رانا آمده هدیه و نذر نقد و جنس
 گذرانده ملازمت نمود و تاکید اهتمام و قلغن عدم تاراج و پامال
 نمودند زراعتها پارو محفوظ ماند اما بعد از داخل شدن بسرحد
 تعلقه راجه دهیراج جی سنگه موائی باوجود رسیدن یکی از نوکران
 عمده پیشکش او قبول نیفتاد و دیه بیشتر و زراعت و مویشی
 بسیار دست خوش تاراجیان گردید حتی زن و اطفال رعایا مع

آنچه دیگر بدست سپاه اقتدار نفیستند حلال دانستند بعده که سه چهار منزلی دار الخلافت رسیدند ظفر خان و راجه رتن چند و دیگر امرای رکاب و متصدیان حضور جوق جوق باستقبال شتافتند ظفر خان چون در ترک سواری بعد ملازمت خود نمائی بکار برده بود در اهتمام خفت باز ماندند - و شرزه دربان واقعه طلب و ننگه برداران هنگامه جو در خلوت قاپوئی سر رشته سخن یافته بذکر در آوردند که پادشاه بعد قرار صبح سرة اخروی خفیه و آشکارا در تسلی و عطای اضافی و عنایات دیگر بمدهایان شد و برادر کوشیده پوشیده اشاره ویدم اراده بدانجام بیدیش آوردنهای بدنام می نماید و باغیوئی بر همکاران بد اندیش تیشه بر برائی خود میزنند خصوص سر حلقه بد خواهان سلطنت راجه رتن چند شکوه بیدیش از بیدیش نموده راهنمایی و مصاحبتی که طریقه نمک بصرایان و بدخواهان دربار می باشد خاطر نشان و گوش زد حسین علی خان که آخر مالد و مال جان خود او و پادشاه گشتن تمام دولت باره گردید نمود و امیر الامرا زباده از سابق کفیده خاطر گشت تا آنکه اواخر ماه ربیع الاول و اوائل سده هشت چنانس بگذار سوان دار الخلافت طرف لائیه تبریز شاه دافره واقع شد وقتی که دو سه کروهی شهر رسید باظهار بیغی نمودن حکم طویل مشغولت صراح نواختن فرمود که خلایق داب بای قشمت ملاطین مدای کوس شان بانه بلند آوازه سازند و بشکوه پادشاهان آمده داخل خیمه نزدیک سرای موضع بارلی گردید و مکرر بر سر زدن می آورد که الحال من خود را در زمره نوکران پادشاه می دانم که یاس رعایت ادب آقا نیجا آرم و از

عزل منصب و عتاب سلطانی اندیشه نهانیم - و غریب تر آنکه پادشاه ساده لوح با رجوع شنیدن صدای کوس و کرفای مخالفت که بدان جرأت چنان بیباکانه و علانیه آواز شایانانه بلند ساخته گوش زد عالمی نمود و از اشاره دهل عدم اطاعت در هر کوچه و بازار طنزور صفت گوش موافق و مخالف را مالید پادشاه باز بهوش نیامده طریقه حزم و رای صائب از دست داده گاه مانند سرنا سر آستین غضب مالیده شروع به نغمه تهنید باظهار زجر و بیم نسبت به درد و برادر می نمود و گاه به مقام آشتی در آمده در پرده نفاق در اختلاط بر روی مخالف می کشود - راجه دهریج که برای یکر نمودن و بقصد گوشمال سرکشان کمر بستن مصلحت داد فائده نداد و بعضی از امرای عقیدت کیش عرب و عجم که بدون توره در خویش طاقت صریح طبل مقابله و مقاتله نداشتن نمیدیدند خصوص مغلیه که برین راز سر بسته اطلاع یافته بودند و هیچکس را یارای آن نبود که زبان سر مکنون آشنا سازد از مشاهده نیرنگی روزگار و تسلط سرکشی هر دو صاحب مدار و سستی عزم و اغماض پادشاه خون جگر می خوردند بلکه با اشاره و اذن محمد فرخ میر اکثر بدیدن حسین علی خان میرفتند و از دریافت وضع مدعیان دولت با دل پر خون و زبان پر گله مراجعت می نمودند - بعده که چهار پنجروز برآمدن امیر الامرا گذشت قطب الملک از زبان برادر تکلیف بمیان آورد که اگر راجه جی سنگه برهم کار را مرخص بوطن نمایند و خدمات توپخانه و داروغگی دیوان خاص و خواصان بمأموران ما بفرمایند و در قلعه بندوبست مامود بلا و سواس آمده

ملازمت نموده آید به بخاطر جمعی ماهر دو برادر آمد و رفت توانیم نمود خسرو مست عقل غافل از دغلبازی روزگار شعبده باز ادعای هر دو برادر را قبول نموده در باب خدمات چنان مقرر نمود که فی الحال اصابه بنام سید عبد الله خان و دیگر سادات باره و همراهان هر دو صاحبمدار می فرمائیم و نیابت اعتقاد خان و دیگر معتمدان حضور سرانجام دهند بعد چقدر روز که جشن نوروز قریب رسیده حجاب نیابت نیز از میان برداشته خواهد شد و سیم ماه ربیع الآخر راجه دهیراج به موجب حکم که فرصت توقف یک روز ندادند از شاه جهان آباد برآمده روانه انبیر وطن خود گردید و همان روز میان راجه بهیم و راجه بن سنگه که یغی تم هم بودند و بر سر وطن بوندی باعمدیگر پرخاش و عداوت اونی داشتند مابین راه جنگ واقع شد و از هر دو طرف چند راجپوت با دیوان بدسنگه کشته گردیدند و آخر کار مردم راجه بهیم غالب آمدند و بدسنگه مغلوب هراس گشته با چند هزار معدود فرار نموده خود را بر راجه دهیراج که حامی او بود رساند و پنجم ماه مذکور قطب الملک و مها راجه لجیت سنگه با مردم معتمد خود بقلعۀ ارک درآمده مردم پادشاهی را از سر درازها بر خیزاندند و جایجا بدو بست خود نموده مردم خود را نشانند و از مردم عده پادشاهی بغیر از اعتقاد خان و امتیال خان مشرف دیوان خاص که عدم وجود آنها متساوی بود و ظفر خان که در سلوک و زمانه سازی نخوت همه آش گفته می شد و چند خواص و خواجه سرای ناکار دیگری بر در قلع و گون پادشاه نماند و امیر الامرا با شان و شکوه سلوخته و آرامنگی

لشکر سوار گشته بتجمل تمام که اطراف قلعه لشکر او و سرهنگه
 فرو گرفته بود سه بهری داخل قلعه گودید و بعد ملازمت چند کلمه
 ملائت افزا باظهار کلمه نصیحت آمیز گفته و شنیده از خلعت و اسب
 و فیل و جواهر بعضی عنایات را باکراه خاطر گرفته باقی را عذر
 خواسته در تقدیم آداب نیز چندان نپرداخته بخانه خود مراجعت
 نمود معینا پادشاه چون کوه تحمل از جا در نیامده بفکر اصل نپرداخت -
 باز دفعه ثانی بتاریخ هشتم روز سه شنبه که سادات به بندوبست
 قلعه قرار واقعی پرداخته بودند قطب الملک و مهاراجه با معتمدان خود
 و فوج انتخابی داخل قلعه شده بدستور اول روز مردم پادشاهی را ازان
 احاطه برآورده دروازهها بمردم کاری معتبر و معتمد سپرده کلید
 دروازههای دیوان خاص و خوابگاه و عدالت نزد خود طلبیده بعد فراغ
 خاطر جمعی پیغام که کشید علی خان نمک بحرام رسید باهتمام شان
 و دیدند سلاطین که افواج او از اول روز شروع بآمدن و فرو گرفتن
 اطراف قلعه نموده بودند سوار گشته معین الدین گمنام را که بنام
 پسر اکبر همراه آورده بود بشهرت سپردن برفیل سوار ساخته با خود
 گرفته در خانه خود نزدیک بقلعه ارک که بیاره دری شایسته خان
 مشهور بود فروز آمد - و سید عبد الله خان نزد محمد فرخ میر پادشاه
 هوش باخته رفته باتفاق اجیت سنگه بدکر تکالیف شاقه و عدم قبول
 نیابت خدمات مذکوره باظهار عالم عالم شکوه از زبان برادر
 مشتمل برینکه چون در مقابل و عوض تردد و جانفشانی و حسن
 خدمتی که در خدمت جد شما و در رکاب آنحضرت از ما بدل و جان
 بظهور آمده و در جان نثاری نمودن خود را بهیچ وجه معاف نداشتم

ازان پادشاه حق نشد اس سواى سود ظان و گمان بد و فکر فاسد و اراده باطل که در حق پدریان بتناظر راه میدانند مشاهده نذموده ایم چنانچه شاهد مقال ما فرامین است که مقتضی این اشاره عدم دخل و قتل بنده بی تقصیر بدنام دارک خان افغان بیدین و دیگر سرکشان آن سرزمین و صاحب مداران دکن صادر شده در دست داریم و نظر بر خلاف عهد و پیمان گذار و در دامن صاحب قران در باره احدی دیده و شنیده نشده دران عهد اذکهای بد عهدی ظاهر گشته و سوس هر اس تمیز ص واتی بم طرف شود که اختیار خدمات حضور بلاوقد نداشت متعلق کردن و ذکر شروط دیگر بمیان آورد پادشاه معذور از قتل بعد از دفعه و بعد از جشن بیس آورد و از طریق گفتگو بطول کلام ملاقات انجام و کلمات درشت بیوزر بدو جام منجر گردید و پادشاه بر آشفته تاج حوضه فیانورده اول امتحان خان را که فی الواقع مادی آخر فساد او بود بعد از قطب الملک را مخاطب ساخته دوسه کلمه عقابت تعیین بر زمان آورد امتحان خان دران حال خواست بمکات ابله فریب در علاج نوشت چون سر رشته اختیار هر دو طرف از دست رفته بود سید عهد الملک خان نیز او را مخاطب بدشنام ساخته جز آن برگشته بدنام را فرصت حرف زدن نداده فرمود از قلمه برآورد و امتحان خان قتل و هوش و آبرو باخته جان پدرین خدمت دانست بدست سوانی خویش خود را نتوانست رساند و بر بالکی امتحان خان سوار شده راه خانه اختیار نمود و از هر گوشه و کفاره آن حدس آزار فکده و صدای آشوب بلند گردید و پادشاه نیز مشاهده بر کرد و کرمی تمام خدمت را بهیمل رساند

درین قیل و قال بر اختلال سرا پا وحشت چادر ظلمت شب از شش جهت گبند نیلگون فرو هشتند و تخت آبنوسی سیاه فام شام بر پشت قیل قیرگون راژگون بستند و ابواب قرد بر روی مردم بیرون و اندرون قلعه بسته گردید آن شب تمام شهر پراز وسواس و نفور بود و فوج هر دو برادر جابجا در کوچه و بازار مستعد و مهیا بر اسپان ایستاده بود و کس نمیدانست که در قلعه چه گذشت و چه می گذرد و سید عبد الله خان و راجه اجیت سنگه با اعیان خودیش در مشورت و اندیشه آنکه شب حامله تا فردا چه زاید جا بجا با احتیاطی که بایست بسر بردند و سرداران مهرته مثل کهند و دپاریه و بالاجی بشوفا ته و ستا و غیره باده یازده هزار سوار چهار پاس شب در پاس کرباس آهنی اساس مستغرق هراس و اندیشه آنکه همیشه مهره های آبنوس شب از بساط زمین چیده شود و هنگامه دار و گیر بلند گردن قابوی وقت از دست نداده دست تطاول بتاراج مال و عیال مردم بازار دراز نموده ذخیره ها اندوزند ستاره می شمرند بعده که آفتاب جهان آشوب سراز در پیچ مشرق بر آورد و خبرهای مختلف رامیت و دروغ از کشته شدن سید عبد الله خان و دیگر هنگامه وحشت افزا بر السنه عوام جاری گشت و اعتقاد خان و بعضی امرای بلخبر از مآل کار طرف بازار سعد الله خان بقصد مقابله امیر الامرا خواستند سوار شوند شهرت سواری آنها و رسیدن و پیدا شدن نشانهای اعتماد الدوله محمد امین خان و چین قلیج خان بهادر که از راه زمانه سازی و پخته کاری بقصد رفاقت حسین علی خان از خانه

بر آمده بودند بدون آنکه با موهنه مقابله و مقاتله رود و دو کار بکارزار
 افتد بمجرد آنکه چهارده پانزده سوار از نوکران خان دران مشهور
 بکمل پوش چند تیر طرف آنها انداختند آن گروه بی شکوه مغلوب
 هراس گردیده همه سرداران فیل سوار و اسب و پالکی سوار مع
 ده یازده هزار سوار یکبار بقصد فرار دل و دست و پا باخته اسب تاخته
 رو به زیمت آوردند - لجهای بازار و تماشاخانه بیکار و مغفل بی روزگار
 خبردار گشته تیغها آخته از هر طرف دست و بازو بکشتن و تاراج
 نمودن آنجماعه بد فرجام گشادند و دستار از سر و سر از بدن و
 نيزه از دست و شمشیر از کمر می ربودند و چون گله دم خورده
 گوسفندان از گرگ پدش انداخته خانههای زمین خالی و رنگین از خون
 آن اجل رسیدگان می نمودند و اسب و اسلحه متصرف می شدند
 حتی قصابان و گادران و خالک روئان و دیگر کامیان بازار بضرب
 شمشیر و چوب و دشنه زبان و نگاه زهر چشم هر چه میتوانستند
 از آن دل باختگان تبه کار مردم آزار کشیده می گرفتند بلکه در اول
 فرار آن قدم بهاله و آفتاب گیر که سرمایه اعتبار آن جماعه داران
 بیعیار می باشد بلا گردان جان نموده انداختند که برای بعضی
 بی مروتان مصالح و سرمایه چپهر آمده گردید و بسیاری از آن
 مدبران بیعیار سراپا برهنه و عریان گشته مشمت مشمت خس و
 خاشاک بازار و کاه نجاست آلود خانه خاک روئان در دهان
 گرفته باظمار عجز و آمان جان سوانق روبه دکنیان در فرار
 بر یکدیگر سبقت می نمودند و جمعی که زخم برداشته طاعت
 گریختن نداشتند در دست و پای اوفال بازاریان می افتادند و

بعضی سیاه جرده قوم دیگر نیز بگمان و مشابَهت سیاه روئی آنها کشته و زخمی گردیدند و از سر رسته چوک سعد الله خان که نزدیک دروازه قلعه ارک واقع شده تا بنگاه آن گروه که از سه چهار گروه زیاده مسافت داشت همه جا ازان قوم ضال کشته و زخمی گشته قطار قطار در رسته بازار افتاده بودند - مسود اوراق از شروع گرمی هنگامه فرار آن جماعت بد کردار ایستاده بنظر غور ملاحظه می نمود از جمله چهار صد پانصد آفتاب گیر که میان هر پانزده بیست سوار آن گروه یک آفتاب گیر نگاه میدارند و سرمایه فخر میدادند نشان یکی از آنها بدست حاملان آن مخدولان بنظر نیامد و چه اسپان و مادیان مقتولان که میان خوگیر اکثری زر و زیور اندوخته تاراج نگاه میدارند و چه همیانیهای زر سرخ و سفید که از دیهات مابین راه تعلقه راجه دهی راج و دیگر مسافران بدست آورده بودند از کمر و خوگیر آن مردودان که بدست مغلان بی روزگار و لجهای بازار نیفتاد شاید که کمتر در معرکه فرار آن شقیان مردم آزار بدین شمار بدار البوار پیوسته باشند - قریب هزار و پانصد سوار و پیاده با سنتا نام سردار فیل سوار مع دوسه سر گروه گمنام دیگر زیر تیغ آبدار آمدند و بسیاری زخمی گردیدند این معنی محض از فضل و کرم الهی روناد والا فرزندان آن مدبران قرنهای پیشمار سرمایه لاف و گداز می نمودند که بیای تخت دهلی رفتیم و بمدد و یازدی مرهه پادشاه هند مقید گشت و دیگری را سریر آرای دهلی گردانیدیم *

الحاصل چون درین هنگامه جهان آشوب که خبر فرار دکنیان

انتشار یافت و خبرهای فساد اندرون قلعه مخصوص
از کشته شدن عبد الله خان در هر کوچه و سوره زمان زده مردم
خاص و عام گردید غازی الدین خان غالب جنگ و سادات خان
خسر پادشاه مع پسر از خانه خود سوار شدند و اعتقاد خان بانفاق
سید صلابت خان داروغه معزول توپخانه و میر مشرف که سابق
از نوکران عمده حسین علی خان بود و درینوقت بمنصب پادشاهی
سرافرازی داشت و منوهر غزازی پادشاهی با دو سه هزار مردم
احشام طرف بازار سعد الله خان معرکه آرزو گشتند و زین نوج کشید
و انتشار اخبار قلعه دار استقلال اکثر جماعت آن عمده سادات خلل
پذیرفت - و چهار پنجم هزار سوار که طرف باره دبی در نگر قرار
بودند از رسیدن اعتماد الدوله و بیوسقین بحسین علی خان
استقامت ورزیدند و نظام الملک فتح جنگ بهادر چون دید که
کار از دست رفته بمدد عقل در زمین فائده در حرکت ندانسته
قاچار خانه نشین گردید و خان دوران نیز از خانه بر نیامد امیرالامرا
نظر بر هنگامه و فساد بیرون بسید عبد الله خان تاکید انفراف
مقدمه گفته فرستاد و فوجها برای مقابله و دفع فساد نام برد ها
تعیین نمود و از خبر حیات و غلبه تطب الملک اندرون قلعه انواع
داباخنه برهم خورده بیرون باز فراهم آمده مقابل غازی الدین خان
و سادات خان مع پسر که تا چاندنی چوک جلو نیز رسیده بودند
جلوه گر گشتند و شروع بزدن بان و بندوق نموده مدای دار و گیر بلند
ساختند در اول حمله رخ فیل غالب جنگ از صدمه بان برگشت
و از اسب تاوی فوج سادات باره بساط فراهم آمده سوار و پیدان

غالب جنگ مغلوب هراس گشته رو بقرار آوردند و پسر سادات
 خان زخم برداشته در بند فرزین افتاد و خون سادات خان نیز
 زخم کاری برداشت که بهمان زخم شه مات اجل گردید و درین
 ضمن آغرخان که از شجاعان مشهور و صاحب برادری بود با جمعی
 از مغلان سوار شده از روبروی دروازه لاهوری نمودار گردید مردم
 حسین علی خان اطلاع یافته دروازه را بر روی آغرخان بستند
 ناچار معاودت نمود و اعتقاد خان باهمراهان طرف چوک سعد الله خان
 نزدیک خانه خود چند حمله نموده مورچال بسته دست و پای
 بیچاره زده آخر دلباخته بپای خود آمده دستگیر گردید و از شامیت
 او بازو هام عام چند درکان رسته بازار سعد الله خان بتاراج رفت
 هنوز بازار دار و گیر گرم بود که شادیانه جلوس شمس الدین
 ابوالبرکات رفیع الدرجات چنانچه مفصل بتحریر آن می پردازد
 بلند آوازه گشت و منادی الامان بگوش هوش باختگان آن هنگامه
 رسید - تفصیل این اجمال آنکه چون پادشاه مظلوم خود را بمحل
 رساند سید عبد الله خان و راجه اجیت سنگه سنگدل با جمعی از
 افاضه و دیگر معتمدان در انتظار آنکه چون پرده ظلمت شب
 برداشته شود و علم جهان افروز صبح افراشته گردد نراک فلک
 دغلباز چه نقش تازه بر روی کار آرد شب با احتیاطی که بایست
 ما بین بیم و رجا بدایان رساندند همینکه آنداب رفیع الدرجات
 جهانتاب با تیغ دودمه سر از جهر و کمر مشرق بر آورد و بیرون قلعه
 هنگامه شهر آشوب شب چنانچه بگزارش آمده زبان زد خاص و
 عام گردید هر چند خواستند که پادشاه را بافسانه و افسون پیام از

محل برآوردن فائده نه بخشید و کنیزان حبشی و ترکی مستعد جنگ شدند آخر کار افغانان و چیلها به پشت گرمی نجم الدین علی خان برادر خرد تطب الملک و پسر صلابت خان روهیده و بعضی نمک بهرامان دیگر بمحل در آمدند و محمد فرخ سیور را بعد جست و جوی بسیار که در گوشه و کنار بام محل پنهان شده بود و چند زن محل را خفت رسانده نشان یافتند به بیحرمتی تمام کشیده بر آوردند و والده و زوجه و صبیحه و بیگمان دیگر که اطراف آن شاه مغموم مظلوم را هاله وار در گرفته بودند در پای افغانان و چیلها می افتادند منت و الحاح می نمودند - آنچه درین هنگامه رستخیز قیامت آشوب گردید که از هر طرف و گوشه محل فریاد برخاسته بود و آنچه از تاراج و بیدار رفتن زیور و آبرو گذشت زبان قلم در تحریر تفصیل آن قاصر است بهر حال آنچه بر نروع دردمان خاندان صاصبقران گذشته در هیچ زمانی از ازمه بر هیچ پادشاهی از سلاطین سلف که جان و آبرو و ناموس پرورگیان بمعرض تلف درآید رو نداده *

القصه محمد فرخ سیور را از میان انبوه زنان به بیحرمتی تمام کشان آورده محکول ساخته در حبس خانه که بالای تربولیه اندرون قلعه بصورت قبر پوشیده چون گور مظلوم جای تنگ و تاریک برای محبوسانی که خواهند بانواع شکنجه عذاب نگاه دارند ساخته بودند زنده بگور در آوردند و در آن کنج غم و الم که سوای یک طشت و آفتابه برای قضای حاجت و مراحمی آب دیگر زینتی و همدم نبود محبوس ساختند

* بیت *

هیچ دیدی که درین بزم دمی خوش به نشست

که نه در آخر صحبت بندامت بر خاست

سلطنت پرفساد محمد فرخ سیر شهید مرحوم سواي یازده ماه
سلطنت جهاندار شاه که در ایام سلطنت خود در فائز ثبت نموده
بود شش سال و چهار ماه و کسری محسوب گردید تاریخ این حادثه
عزل و نصب که بحکم پادشاه لم یزل یکی از تخت بتخت و شکفتن
اجل منجر گشتن گرفتار گردید و دیگری بعد از هفت سال از
حبس خانه برآمده بر تخت جلوس نمود (فاعتبروا یا اولی الابصار)
یافته اند (+) فی الواقع هر که از دل و گوش پند نبوش و دیده بصیرت
غور نماید باید که از گردش زمانه ناهنجار روزگار ناپایدار اعتبار تمام
بردارد و دل بدین عجزه شوهر کش نه بندد * * بیت *

ز انقلاب زمانه عجب مدار که چرخ

ازین فسانه و افسون هزار دارد یاد

(+) همچنین در نسخ همت لیکن عدد آن بحساب جمل

موانقی منه واقعه برابر نمی آید *

ذکر سلطنت بی اعتبار چند روزۀ ابو البرکات رفیع الدرجات که بواسطه چهاردهم بامیر تیمور میرسد

بعد خاطر جمعی از طرف پادشاه مظلوم مغنوم در همان
گرمی دار و گیر که از هنگامه فساد اندرون و بیرون قلعه و شهر پر
آشوب بود نهم ربیع الآخر مطابق دهم اسفندار ماه الهی یکپای
و چهارگهری از روز چهار شبیه گذشته سنه هزار و صد و سی
و یک هجری شمس الدین ابو البرکات رفیع الدرجات پسر
خرد رفیع الشان دبیر خلد منزل بهادر شاه نواده محمد اکبر خاف
خلد مکان که بیست سال از صحنه عمر او طی شده بود (وارث تاج)
تاریخ ولادت او یافته بودند و مدقوق بود از حبس برآورده بسبب
شورش عام و غلبه از دحام فرصت فرستادن حمام و تبدیل رخت
و آرایش و زینت تخت نیافته با همان ابدعی که در بدن داشت
سالگ سروراید بگردن او انداخته بر تخت نشاندند و صدای
شادبازیه برای رفع فساد و آشوب شهر بلند ساختند ندای الامان الامان
در دادند - و قطب الملک بعد تقدیم آداب مبارک باد با همدان
خاص و نوکران معتمد اندرون قلعه مانند قرار داده بیرسر
دروازه ها و اطراف دیوان عام و خاص همه جا مردم خاص معتبر
خود منصوب نموده از خواجه سرایان و خواصان و دیگر عماله

و فعله کار خانجات منجمه نوکران اعتمادی خویش مقرر ساخت -
 در دیوان از اول روز بحسب آرزوی راجه اجیت سنگه داماد
 کش و راجه رتن چند شدید العداوت حکم معافی جزیه نمودند و
 احکام امن و امان سلطنت باطراف روانه ساختند و اعتقاد خان را
 بخفت و خواری تمام مقید ساخته جاگیر و خانه او را که
 باوجود تفرقه نمودن نقد و جواهر از زر سرخ و سفید طلا و مرصع
 آلات و ظروف نقرها مالمال بود بضبط در آورده باز برای تحقیق و
 باز یافت جواهر و مروارید عطا کرده پادشاه خفت میسرانند
 همچنان جاگیر پسران سادات خان و شایسته خان که خسریوز و
 خالوی پادشاه مظلوم می شدند و سید ملایت خان داروغه ترپخانه
 و افضل خان صدر و همدان و هواخواهان دیگر بضبط در آوردند
 الامراتب و جاگیر صبیغه راجه اجیت سنگه زوجة فرخ سیر برای
 خاطر داشت راجه بحال داشتند - و منصبداران و الاشاهی که بسیاری
 بقرار پنجاه روپیه در ماهه و بعضی زیاده تا مقرر شدن جاگیر نقد
 می یافتند و جمعی جاگیر داشتند و اکثری بامید یافتن نقد جاگیر
 خود را در جرگه منصبداران محسوب می نمودند آنها را فرمودند
 که هرکه اراده نوکری دارد در سرکار حسین علی خان اسپ بداغ
 رسانده موافق شرح دیگران پنجاه روپیه سراسری میگردقة باشد -
 و بخششگری دوم را باسم اعتماد الدوله محمد امین خان بهادر بحال
 داشتند و بخشی سیوم بنام ظفر خان از تغیر سیف الله خان
 مقرر فرمودند و دفتر بخشی چهارم از میان برداشتند و صوبه
 مالوا را عوض صوبه داری پنده که سابق قرار دان نموده بودند

بنظام الملك بهادر فتح جنگ كه نظر بر فيرنكي وضع روزگار قبول
نمی نمود بقرار عهد و پيمان عدم عزل آرزائي داشتند - و سر بلند
خان مبارز الملك را كه قبل از تبديل سلطنت بكابل مرخص
شده ده پانزده كروهي رفته فرود آمده انتظار انجام وضع سلطنت
ميكشيد باز نزد خود طلبیده از سرفرو خلعت استقلال بحال
داشتن خدمت موافق تجویز هابلق داده بتسلي او پرداخته نظر
بر دفع فتنه مرخص فرمودند - و فوجداری سراد آباء بدام سيف
الدين علي خان برادر خود مقرر ساختند - و محمد رضا نام راقاضی
القضات حضور و مير خان خلد مكاني را كه صوبه دار اكبر آباء
بود صدر الصدور نمودند - و بدیانت خان خواني نديرو اصانت خان
ديواني خالصه و بنام راجه بختمل ديواني تن قرار يافت اما
همه متصدیان ملكي و مالي حتي ارباب عدالت في الحقيقت
نائب بی اعتبار راجه رتن چند بودند - و همت خان را كه
از صحرايان همراز سيد عبد الله خان گفته می شد مشرفي ديوان
خاص و عام و معلمی و تاليفي پادشاه ضميمه خدمات ديگر مقرر
فرمودند - و در خدمات ديگر صوابجات در دست براي برهم
نكوردن نسق آنقدر تغيير و تبديل راه ندادند مگر قلعه داري مانند
را از مرحمت خان پسر امير خان كه از خاندان با نام و نشان بود
و در تنبيه و تاديب مفسدان كوه نشين و قطاع الطريق آن
سرزمين و نسق حوالي قلعه تا تعلقه فوجداري خود بواقعي
كوشیده سرانجام مي داد وقت آمدن حسين علي خان از دكن
چنانچه بگزارش آمده در ملاقات نمودن و ديگر تقديم خدمتگاري

ازو کوتاهي نظر بر پاس آداب حضور و سوء مزاجي پادشاه
 بظهور آمده بود تغير نموده به خواجم قلي خان تورانی مقرر ساختند -
 و راجه اجیت سنگه که صوبه داري احمد آباد بدو بدستور سابق
 بحال داشته بودند می خواست رخصت احمد آباد حاصل
 نماید و از طعن زبان مردم که مفصل بتحریر آن خواهد پرداخت
 نجات یابد میسر نیامد - درین ضمن که دو ماه از حبس پادشاه
 مرحوم مظلوم گذشته بود از آنکه دران مکان بانواع شکنجه عذاب و
 مبتلا باقسام بلا بهر می برد و بروایت مشهور باوجود محمول
 ساختن نور باصره او بالکل زایل نشده بود از راه ساده لوحي و حب
 ریاست که ویران کن و دشمن جان و ایمان چندین هزار خانه
 آگاه دلالان ست گاه بمردعیان سلطنت پیغام عذر ایام گذشته داده تکلیف
 یاز بر تخت نشاندن و خود هر دو برادر باصور سلطنت پرداختن
 بمیان می آورد و گاه بعبد الله خان افغان که بنگاهباني آن
 پادشاه زنده بگور مقرر نموده بودند بتملق پیش آمده امیدوار منصب
 هفت هزاری ساخته مشورت بر آوردن خود و رساندن نزد راجه دهیراج
 جی سنگه موافقی که وسیله نجات خود میدانست می نمود و آنها
 بر اراده مافی الضمیر او اطلاع یافته بصاحبمداران سلطنت خبر می
 دادند تا آنکه برهنمائی دیگر همدمان صاحب مدار بفکر قطع
 شجر حیات آن محبوس ساده لوح افتادند و دوبار مسموم ساختند
 کار گر نیامد دفعه ثانی یا ثالث که اثر بخشید چون جان بصختی
 زود بر نمی آمد نظر بر انتهای سختی هر دو برادر که باوجود
 کفالت قسم کلام الهی که در حق او نموده بودند خلاف آن بظهور

آمد تاب حوصله و صبر نیاورده از زبان کلمات لغو و درشت نسبت
به خود صاحب اختیار و کلام الله که چرا هزای حرام خواران تا حال
نداده بر می آرد و حرفهای ناگفتنی می گفت هرگز سیدی
دولت خبر یافته فرمودند تسمه کشیده زرد فارغ سازند وقت تسمه
کشیدن بهر دو دست تسمه را گرفته دست و پای الاحاصل زن گرفت
محصلان جلاد پیشه بضرر زن چوب دستهای او را از کار انداختند

* بیت *

بر خوان مهر دست ارادت مکن دراز

کالوده کرده اند بزه این نواله را

اگرچه در السنه شهرت تمام دارد که دزدان حالت اضطرار دارند و خلجیر
بر بدن او نیز رساندند اما آنچه محرم سوانح مسموع فرمود کار بزدان
سرخلجیر و کار نکشید بهر حال بعد دوازده بهر بکفن و دفن پرداخته
تابوت برای بردن بمقبره همایون بر آوردند و دوسه هزار مرد وزن
خصوص لجهای شهر و نقرا که از فیض یانته بودند پیش پیش تابوت
گریه و نفرین کنان و دشنام دهان با گریبانهای چاک خاک بر سرانشان
میدوختند و دلار علی خان بخشی حسین علی خان و سید علی
خان برادر بخشی سید عبد الله خان که مأمور به همراه رفتن تابوت
گردیده بودند آنها نیز با جمعی از اعیان شهر وقت گذران مجبور
در زناقت بودند و مردم سنگ بر پائینی و امپ سواری آنجماعه
می انداختند و نان و پول سیاه که خیرات بفقرا میدادند نمیگرفتند
و روز سوم جمعی از لجهای گدا پیشه بر سر چیتو که پادشاه
مرحوم را غسل داده بودند نواله آمده طعام را بر پخته بفقرا

خورانده مجلس مولود نموده تا صبح احیای شب بجا آوردند *
 عجب مکانات و کارخانه درگاه الهی است که هرگاه آن هر دو برادر
 از ملاحظه جان خویش بتوهم افتاده بدین مرتبه منگدلی را کار
 فرموده از بدنامی آفاکشی و بر انداختن دولت باره نیکویشیدند
 و بایستی که در همان روز اول بعد دستگیر نمودن بی آنکه بچندین
 عذاب شدید مبتلا سازند آن گرفتار دام بلا را ازین تنگنا سرای فانی
 فارغ می ساختند اما نزد عقلا ظاهر و مبرهن است که در عالم
 مکافات و عدالت منقّم حقیقی آنچه ازان پادشاه براهنمائی
 بدعاقبندان دیگر بر دیگران از بدعت تسمه کشیدن چندین نفر
 مظلوم و محکول ساختن برادران معصوم و حبس و قتل بیگناهان
 مغموم گذشته میبایست تلخی الم هر یک برو نیز بگذرد تا بحکم
 فاعتبروا یا اولی الابصار ناظران از نظاره آن اعتبار بردارند و بدیده
 تامل غور کنند که بعد این حادثه که بران پادشاه شهید مرحوم گذشت
 در اندک ایام بران مدعیان دودمان صاحبقران بلا مهلت فاصله
 چه گذشت و از آنچه کاشتند چه محصول برداشتند *

القصة بعد ازین واقعه بقول عوام آنچه از خزانه وجواهر و مرصع آلات
 و فیلان و اسپان پادشاهی بود بتصرف و اختیار خود در آورده هرچه
 خواستند انتخاب نموده داخل کارخانجات خود حصه رسد هر دو برادر
 نمودند و از آنکه سید عبدالله خان بمحبت زنان و عشرت نسا فهایست
 رغبت داشت بروایت مشهور و سه زن حور لقا از جمله محرمان حرم
 پادشاهی پسند نموده بتصرف خود در آورد هر چند که از زیادتای
 حرص و خواهش شهوت رانی قریب هفتاد هشتاد زن خوش ادای

حورمثال فراهم آورده با آنها نود عشرت میبایخت اما اینکه بعد
 این سوافتح روزی یا شبی بدون تهاکه و وسواس آنت جان و
 آبرو هر دو برادر بمراد دل کامرانی نموده لذت زندگانی دریافته
 باشند میسر نیامد اولاً میان هر دو صاحبمدار محبت اخوت بکدرت
 باطنی و وسواس غلبه تسلط هر یکی بر دیگری مبدل گردید
 و تمام اختیار امور ملکی به نسبت وزارت هر چند بحسب ظاهر
 بدست برادر گلان بود اما امیرالامرا حسین علی خان که در شجاعت
 و قهروری و کاردانی و فیض رسانی و معامله فهمی غرور بمرتبه
 داشت که هیچ احدی را موجود نمیدانست و وجود برادر گلان
 نمیکداشت و بیشتری از امرای جلالت پیشه کار طلب را بر رعایت
 و اعانت با خود رام و رفیق ساخته اختیار بندر دست ملک را
 طرف خود میکشید بدین سبب در السذه و انواع عوام اقسام
 گفتگوی نا سوانقت برادران زبان زد میکردید و باز چون غبار خاطر
 بمیان آمدن بحسب ظاهر از ملاحظه نهاد و عذاب معاندان دیگر
 بمرتبه سر رشته اخلاص و اتحاد اخوت را از دست نمیدادند که
 دست و زبان رخنه جویان واقعه طامب دراز تواند گردید - و سوای
 آنکه بضبط اموال امرای مغضوب و مذکوب پردازند و بگرد آوری
 خزانه و جواهر در و نزدیک صرف اوقات نمایند و برای تنبیه و
 تادیب سرکشان اطراف که از شنیدن گردش سلطنت سر باطاعت
 فروغ نیارزدند و آوردن خزانه در دست افواج تعیین فرمایند
 فرصت آن قداشتهند که بکار دیگر ارباب حاجت پردازند - و راجه
 اجیت سذگه که در همان ایام مدافع کلی از نقد و جواهر گرفته

رخصت احمد آباد گرفته بود از هر دو طرف رسته بازار که عبور می نمود کلمات لا یعنی و دشنام صریح از زبان اوباشان و لچهای بازار بگوش او میرسید و میگفتند خون بهای دامان گرفته میخواهد با روسیاهی ازین شهر بر آید از شنیدن این کلمات تنگ آمده یک دو نفر را حکم کشتن سرسواری نمود - روزی چند نفر کشمیری را بدین تقصیر گرفته بفرموده سادات بر خر سوار نموده تشهیر دادند در اثنای ندای دهل زن و غلوی آواز طغان کشمیریها نیز بفریاد این نغمه با دیگران همزیان میگشتند که سزای حرام خوران بد اندیش همین است - هنوز از خون ناحق پادشاه شهید ده پانزده روز نگذشته بود که خبرهایی مختلف فساد انگیز قلعه اکبر آباد که بتفصیل آن خواهد پرداخت زبان زد مردم عام گردید و روانه شدن راجه اجیت سنگه موقوف شد - و در همین آوان رسیدن حیدر علی خان که مقصدی گری بندر سورت اصالة و صوبه داری احمد آباد از طرف مصمم الدوله نیابة داشت اتفاق افتاد هر چند که بسبب گرد آوری اضاغه نمایان محصول بندر و محال خالصه که باعانت خان دوران بعده خود گرفته بود خود را نزد پادشاه نیک نام ساخت اما از بعضی سختی اطوار و ظلم او که سر بهیچ امیر حضور فرود نمی آورد و در ایام دیوانی دکن نیز بحماییت خان خانان میر جمله که دران ایام مریدی او بود سید عبد الله خان را از خود راضی نداشت و در بندر سورت و احمد آباد دیگر متصدیان پادشاهی و جاگیر داران ازو نا راض بودند و شکر و کشتن بلبه داس پیشکار بندر سورت بسیمایست تمام بعلت باز یافت زر حسایی و غیر

حسابی سرکار و سیاست نمودن جمعی بوسیله منع مسکرات و دیگر
نسق ملکی متواتر بحضور رسیده بود و هرگاه ذکر او نزد سید
عبد الله خان بمیان می آمد حوشتی مجلس زبان بشکوه او
آشنا می ساختند روز بروز بر مزید مال قطب الملک می افزود
لهذا سید عبد الله خان او را معزول ساخته انتظار می کشید و قرار
داده بود که هرگاه برسد زیاده از اعتقاد خان بدر خفت رساند
اما از آنکه متاثر طالع او در آن روزها در اوج بود و از آوازه رشادت
و جهر ترد و کار طلبی و کار دانی او که بظلم ملحق گردیده بود
بدین موافقت ایام خصوص از جنگی که مابین راه احمد آباد
با صفدر خان بابی نموده با وجود فراهم آمدن چهار پنج هزار
سوار افغان و چهار پنج هزار گواهی جنگی با او که سیوم حصه آن
جمعیت با حیدر قلی خان نبود بر غالب آمد گوش امیر الامرا
پر گشته بود بعد رسیدن اکبر آباد با شیرت خان همشیره زاده
هر در برادر که صوبه دار اکبر آباد نموده بودند سلوک نموده
بوساطت او راجه رتن چند و دیگر همدمان هر دو صاحب مدار
را با خود رام ساخت و درین ضمن ماده شولش اکبر آباد بمیان
آمد لهذا امیر الامرا شفیع جراثم حیدر قلی خان نزد برادر کلان
گردید و حیدر قلی خان در اطاعت امر و سلوک که بایست چنان
با حسین علی خان موافق قضاای وقت جوشیده خود را
باطاعت از هوا خواهان بی ریه و رنگ را نموده که نقش
خیر خواهی و کار طلبی او در خاطر امیر الامرا دلنشین گردید
و مدارت بحسبیت مبدل گشت و او را مشیر و همراز خود ساختند

و در همین آوان یعنی غرق رجب سنه هزار و صد و سی و یک
 از سوانح اکبر آباد بظهور پیوست که هزارهائی قلعه اکبر آباد
 بیست و نهم جمادی الاخری نیکو سیر نام پسر محمد اکبر نبیره
 خلد مکان را که در قلعه محبوس بود بسطنت برداشتند و غیرت
 خان را که صوبه دار اکبر آباد بود بضرب توپ از عمارت دارالامارت
 بر آوردند و زر و سیم را بدین سکه مسکوک ساختند * بیت *
 بزر زد سکه صاحب قرانی * شه نیکو سیر تیمور ثانی
 تفصیل این اجمال آنکه در سنه هزار و هشتاد و نه که محمد
 اکبر پسر خلد مکان بنی و زیده بود خلد مکان نیکو سیر نام پسر
 شیر خواره او را با دو دختر مقید ساخته قلعه اکبر آباد فرستاده
 بودند و هر دو دختر یکی شاهزاده رفیع الشان و یکی بشاه زاده
 جهان شاه پسران بهادر شاه منسوب گشتند و نیکو سیر در قلعه مذکور
 چهل سال بناکاری بسر برد و مترسین نام زنار دار ناگو که از
 متوسلان نیکو سیر گرفته می شد و با هزار یهای قلعه رابطه دان و
 شدن داشت و از معالجه بعضی مرض و زخمها و قوف حاصل
 کرده بود در ایامی که امیر الامرا از دکن عازم دار الخلافت گردیده
 بود آن سرمایه فساد آمده بوسیله بعضی مصاحبان حسین علی
 خان و همقومان خود بختدست امیر الامرا راه آمد و رفت و
 روشناسی بهم رساند چون حسین علی خان بسبب عود زخمها
 گاه گاه محتاج دوائی معالجه می شد بدست آویز و قوف طبابت
 در خلوت راه حرف زن بهم رساند و با بعضی همدمان محرم خود
 را همراز دم ساز و نموده بر ارادگی امیر الامرا اطلاع یافته از راه

کم ظرفی جرأت نموده بواسطت هزاربهای حسین علی خان که
 با هزاربهای قلعه اکبر آبک رابطه خویشی و رحل و رسائل داشتند
 بفکر و خیال خام کاری افتاده بی آنکه باستحکام بنای پیشرفت
 کار پردازند و نظر بر مثال سرفراهم کار نمایند یا دوسه امیر نامی
 را با خود رفیق و همراز سازند چنان کار عمده را بازی طفلان دانسته
 بوکالت نیکو سیر که آن محبوب میوس از هوا و هوس روزگار
 نیز اصلا ازین مقدمه خبر نداشته پندام بمیان آورد که اگر
 نیکو سیر را بسلطنت بر دارند از جاده اطاعت قدم بیرون نخواهد
 گذاشت چون این معنی از ملاحظه انشایی راز خلاف رای و مرضی
 امیر الامرا حسین علی خان ظاهر گردید او را مغضوب ساخته از
 صجرا ممنوع نموده در فکر مقاد ساختن او افتاد مترجمین که از کهنه
 زندان قلعه انگیز بود همدانکه بر قصد امیر الامرا مطلع گشت نزار
 نمود و در مابین فرصتی که بر پادشاه شهید آن هنگامه گذشت
 و شورش سلطنت در میان آمد خود را نزد راجه دهیراج جی سنگه
 سوانی رسانده بقول نام بعد استحکام عهد و پیمان مدد در باب
 برداشتن نیکو سیر بسلطنت خط راجه دهیراج و نوشته خود
 برای راجه چهچیلایام بهادر ناگه صوبه دار اله آبک که از متوسلان
 فرخ سیر بود برای معارفت فرستاده جواب قبول رفاقت طلب
 نمود و بروایت مشهور نزد نظام الملک بهادر فتح جنگ که
 در همان ایام باکبر آبک رسیده بتعلقه صوبه داری خود میرفت
 نیز رجوع آورده درخواست استمداد و اعانت در میان آورد و
 بر السنه مردم شهرت تمام یافت که فتح جنگ نیز رفیق این

مصلحت گشته اما قول اصح این بود که نظام الملک بهادر
تا مقدور در دفع فتنه و سلامت روی می کوشید و تن بقبول معاونت
این کار نداد بهر حال بوی سر این مقال بمشام سادات رسید و
سمندر خان نام را خفیه قلعه دار ساخته بشهرت خدمات دیگر اکبر آباد
باتفاق داور داد خان که میر تزک قطب الملک بود و برای
آوردن خزانه اکبر آباد مامور نموده بودند و میان عوام برای
مکحول ساختن نیکو سیر زبان زد گردید روانه ساختند تا رسیدن
نام بردها باکبر آباد مترسین بامید امداد و رفقت راجه دهیراج و
راجه چندیلا رام و دیگر راجپوتیه و زمینداران و افغانان که برای
آنها نامه و پیغام طلب اعانت رفته بود باهزارهای قلعه همدستان
شده صفی خان قلعه دار را که از خاندان با نام و نشان اسلام خان
بود طوعا و کرها با خود رفیق ساخته بیست و نهم جمادی الاخری
آن سال اندرون قلعه که مجموع از هزار نفر زیاده شریک و رفیق
این مصلحت بودند نیکو سیر را بسلطنت برداشتند - اگرچه
تقاضای رای مائب آن بود که چون دران روز زیاده از هفتاد هشتاد
سوار همراه غیرت خان صوبه دار حاضر نبودند باقی جمعیت در اطراف
برای بندوبست امور ملکی فرستاده بود بایستی که مردم احشام
با در سه متحصن پادشاهی که با آنها همراز گشته بودند عادل
بر سر غیرت خان تاخته مقید ساخته بهر وجه که اتفاق می
افتاد خاطر ازو جمع می نمودند و نیکو سیر را بر آورده تا رسیدن
خبر بهر در برادر نرگ راجه دهیراج بانبیر که از انجا هفت هشت
مئزل پیش نبود می رساندند احتمال از فراهم آمدن نوج

و دیگر زمینداران و افغانان تومن دار بود اما چون در تقدیر چنین
 رفته بود بدین تدبیر افتادند که بعد نشانیدن او بر تخت بزدن
 گواهای توپ از بالای قلعه بردار امارت غیرت خان را خبردار
 ساختند و غیرت خان ازین آشوب خبردار گشته از شهر برآمده
 بیرون خیمه زده هر دو برادر را نوشتجات مصحوب نامدان پاک پدها
 فرستاده بر حقیقت اطلاع داده خود برگرد آوری لشکر متفرقه
 و نگاهداشت سپاه پرداخت و بعد رسیدن خبر بدو اختلافت
 و سواس هراس آمیز در دل صاحب مدائن سلطنت راه یافت
 و همان روز راجه بهیم و چوژامن جات را با جمعی از فوج
 همراه داده بمدن غیرت خان روانه نموده اسلام خان برادر صفی خان
 را با پسران صفی خان که در جهان آباد بودند طلبیده مقید
 ساختند و جاگیر تغیر نمودند - و هفتم ملا رحیم امیر الامرا خود
 با فوج شایسته برآمده در باره ملک متصل شهر دانه نمود و غیرت
 خان را از بیروستن چهار پنجهزار سوار فرستاده هر دو برادر و فراهم
 آوردن دیگر جمعیت تقویت تمام بهم رسید - و راجه شیراج در تهیه
 برآمدن نبرد اخته انتظار خبر حرکت و وفات چیده را از اله آباد
 و نظام الملک از مالوا و دیگر زمینداران اطراف میکشید و چیده را
 را دران ایام با یکی از زمینداران عمده مشغول پیشه تعلقه سرحد
 صوبه داری خود نزاع بمیان آمد و کار بفوج کسی کشید و سادات
 از شنیدن این خبر بدان زمیندار بهیم اشاره زینکه بر خاست نمودن
 با چیده را بهادر بوعدهای نطف آمیز می نوشتند - و از هر طرف
 مردم واقعه طلب بیگار که دل آنها از اطوار ناهموار و ناز و تسلط وضع

آذاکشی سادات مانند دانهایی انارخون بسته بود هرچه می خواستند
از شهرت اتفاق نظام الملک بهادر فتح جنگ و راجه دهیراج و
چهبیلا رام و فراهم آمدن جمعیت زمینداران عمده دیگر بمدد
نیکو سیر شهرت تمام میدادند و پادشاه رفیع الدرجات که بمرض
دق مبتلا بود اگرچه حکما بفرموده سادات در علاج او میکوشیدند اما
چون برای مدقوق هیچ معالجه بهتر از تغریب طبع و شنیدن نغمات
راحت افزا و حکایات فرحت رسا و مشاعلی که بمالال دل و مکروهات
روحانی منجر نگردد نمی باشد و آن پادشاه مجبور در امور
فرمان روائی اصلا اختیار نداشت بلکه حکم تصویری داشت که بر
تخت بدستور طلسم تعبیه نموده باشند و اطراف دور او را چنانچه
بذکر درآمده منصوبان قطب الملک داشتند و ازین غم و الم
روز بروز بر مرض او می افزود و دراهم نمی بخشید و شدت
مرض روحانی علاوه آلام جسمانی میگرفت تا آنکه کار بتغییر حال
و اختیار نمودن سفر آخرت بی آلودگی مآل لازم ملزوم ریاست
کشید و خبرهای غم افزای اکبر آباد مزید الم و کدورت خاطر
گردید و بمرتبگی مرض رو بشدت آورد که هر دو برادر بفکر تجویز
سلطنت بنام دیگری از پادشاهزادهای محبوس افتادند و خواستند
که از روی قرعه اجل رسیده دیگر را بعد از انتقال و ارتحال او بر
تخت نشانند رفیع الدرجات گفت که اگر برادر کلان اعیانی مرا که
مراد از رفیع الدولة باشد سلطنت بردارند و در حیات من سکه و
خطبه بنام او نمایند باعث کمال خشنودی و قبول احسان بر من
خواهد بود سادات قبول نمودند و بعد سه روز از جلوس رفیع الدولة

رفيع الدرجات پاك سرشت نيك عاقبت ازین سرای فانی در
 کمال نشو و نماي جواني بر روضه جاودانی شقایق سه ماه و ده روز
 ذام سلطنت بر بود *

* بیست *

الامان زین سپهر تشنه بخور * راه ازین روزگار بقلامون
 بک نم آب امید چشم مدار * زین خم خالی و سبوی نگون

ذکر سلطنت رفیع الدوله ملقب بشاه جهان ثانی که بواسطه چهاردهم و سلطنت هفدهم با میر تیمور میرسد

روز شنبه بیستم ماه رجب المرجب هزار و صد و سی و یک هجری مطابق هفدهم خرداد ماه الهی رفیع الدوله را که یک و نیم سال از برادر مغفور مرحوم کلان بود ملقب بشاه جهان ثانی ساخته بر تخت نشاندند - مسود اوراق تاریخ سال جلوس او (شنبه بیستم مه رجب بود) یافته و بهمان دستور سابق سوای آنکه سکه و خطبه بنام او جاری ساختند اصلا در امور ملکی اختیار نداشت و اطراف او را منصوبان قطب الملک داشتند و در بر آمدن دیورن و ماندن در محل و دیوان نمودن و خوراک و لباس اختیار همت خان بود و برای نماز جمعه و شکار و گاهه و کلام نمودن با امرا بی حضور سادات و ائالیق مازون نبود - در ابتدای سلطنت او شایسته خان خالوی همکده ترخ سیر شهید مرحوم که بوهنمونی عقل تباه در گرد آوری سپاه و نگاهداشت خفیه بقصد بر آمدن و خود را رساندن نزد راجه دهیوراج و پیوستن به نیکو سیر پرداخته زبان زد خلق گردیده بود باوجود خبر یافتن سادات و پای زجر و منع بمیان آوردن ممنوع نمیکردید و کلمات لاف و گداز زاده از حوصله خود بر زبان می آورد معینا که قبل از انتشار اراده خاطر او عرصه فرصت خالی

بود خود را جائی نتوانست رساند تا آنکه کار از طرفین بفساد و
فوج کشی ملجبر گشت بی آنکه از تودیی بظهور آید بی آنکه
گشته دستگیر گردید و خانه او را بضبط در آوردند و امیر الامر
بعد خاطر جمعی از کار نا شایسته شایسته خان اول برای مدد
غیرت خان و محاصره قلعه اکبر آباد حیدر قلی خان را ملقب
به بهادر ساخته بطریق هزارل روانه نمود و از عقب آن هفتم شعبان
المعظم سنه مذکور خود باتفاق اعزام الدوله و صمصام الدوله و
ظفر خان و دیگر امرای با نام و نشان که مجموع قریب بیست و
پنج هزار سوار داشت روانه اکبر آباد گردید. درین مابین اخبار
مختلف از برآمدن جی سانگه بتحصن پیوستن به نیکو سیر و ملحق
شدن روح الله خان پسر روح الله خان ثانی که بتخدمت نوجواری
احمد آباد منصوب گشته روانه شده بود و در راه براهه جی سانگه
ملحق و رفیق گردید و تهور خان تورانی از شاه جهان آباد بلاشهرت
برآمده بطریق املغار خود را براهه رساند انتشار یافت و خبر
حرکت راجه چهیدل را به نیکو زبان از عام گردید اما اصل نداشت
و او از سهم زمیندار تعقیق خود فرصت اراده مدد نیکو سیر نیافت
و نظام الملک بهادر نیز درین سنه خود را آشنا ساخت - و اکثر
مردم واقعه طایب و جمعی که خراب شده و سوخته نا موافقت
روزگار بودند و بسیاری از سبب آنکه دل آنها از آتش بیعت تسلط
هر در برادر و اختیار راجه و تن چند بدکردار شده و بودند
بدست آریز زبانی فقرای مجذوب و سالکان صاحب کرامات و گوشه
نشینان واصل بالله و قال کلام الله و تقول خواججه حافظ و خوابهایی

صلحا و احكام رمالان و منجمان كذاب نقش سلطنت نيكو سير را در دل و زبان سكه زد نموده در مجالس و محافل خبر هاي مختلف بي اصل از بر آمدن نيكو سير بصورت فقير و رسيدن نزد راجه دهيراج و حركت راجها و زمينداران و چهيللا رام با سي هزار سوار روانه شدن نظام الملك بآب و تاب ورن زبان داشتند و از جمله اخبار مذكوره حركت راجه دهيراج جی سنگه سوائي با نه ده هزار سوار مع مردم ديگر كه با او فراهم آمده بودند تا يك منزل از آنبير برآمده انتظار خبر ازادۀ راجه چهيللا رام مي كشيد مقرران بصدق بود - از بسياري شهرت اخبار مذكوره قطب الملك پادشاه را با خود گرفته باتفاق مهاراجه اجيت سنگه و ديگر امرا كه جمله فوج از سي هزار سوار زياده مي شد اواخر شعبان المعظم از دار الخلافت برآمده متوجه اكبر آباد و مقابله جی سنگه گرديد - و در همان ايام مهاراجه اجيت سنگه مهارانی صبيۀ خود را كه در عقد محكم فرخ سير بود نزد خود با جواهر وافر و خزانه و طلا آلات كه داشت و مجموع بكور و روپيه ميرسيد طلبیده بقول مشهور تغير لباس و رخت مسلماني داده ناظر و ديگر متصديان پادشاهی را مرخص ساخته روانۀ وطن نمود و اين معني نزد ارباب شريعت و قاعده منجمان با حميت و آداب دانان با غيرت خلاف داب ناموس سلطنت و طريق مستقيم اسلام بظهور آمد و در زمان سلاطين سلف چنين تسلط راجها در تواريخ بنظر نيامده كه دختر خود را بعد در آمدن بشرف اسلام و در آوردن بعقد از دواج پادشاهان برده باشند - القصه عد رسيدن حيدرقلی خان بهادر باكبر اباد باتفاق غيرت خان كه چون

شیر و شکر با هم آمیخته رفیق گشتند بمحاصره قلعه و پیش بردن
 مورچال و بستن دمدمه برداختند و متصل آن بعد رسیدن حسین علی
 خان تردداتی که از هر دو طرف بظهور آمده مفصل بتحریر
 آن نمی پردازد حاصل کلام از ضرب و مدمات گوناومی توپ قلعه
 و مورچال طرفین خانه بسیار اندرون و بیرون قلعه خراب گردید و
 شکست و ریخت زبانه بمساجد و شهر رسید و اعتقاد ایام محاصره
 به سه ماه کشید - و در آن محاصره روزی سه نفر افغان را که از لشکر
 غیرت خان بقلعه میرفتند گرفته آوردند غیرت خان فرمود که هر سه
 را دستها عقب بسته هر دو سر ریه مان را شوکس گرفته بدم توپ
 داده بپرانند بدین هیئت شوقمرا را فوراً بادی که عدم ساختند سومین
 را هم بیکه آورده ایستاده نمودند وقت آتش دادن توپ گونه توپ
 بالایی قلعه بدان توپ رسید که از مدمه آن سر توپ قدری بلند
 گردید و در همان آن بحکم حافظ حقیقی آن شخص از اضطراب
 جان چنان سر را پائین نمود که دستهای عقب پشت بسته از او
 محاذی سر او بلند گشت و در همان فرصت گونه توپ برگرد
 بسته ریه مان پایین هر دو دست او رسیده ریه مان اجل متعلق
 او را برید آکوجه قدری آسیب بدست او رسید اما در آن گرمی
 هنگامه فرود گرفتن دوش که بر همه ناظران پیروز سر و تن او یقین
 بود فرصت وقت غنیمت دانست چون تیر از گمان جسته بچستی
 و چلاکی تمام بدر رفته شود را از آن انبوه که همه برای او حکم
 مالک الموت داشتند بهسراج بدو آب ریز حصار قلعه رسانند تا خبردار
 شدن محصلان از واداده جان چون صوبی باریک شده جان به سلامت

بدر برد آری اگر بجای باران تیر و سنان بار و برگ اشجار خزان
دم شمشیر آبدار گردید بیحکم خدا رگی از بدن احدی نتوانند برد *
* بیت *

شما تار است و سنگستان و من هست
قدح از دست من افتاد و بشکست
نگهدارنده اش نیکو نگهداشت
و گرنه صد قدح افتاد و بشکست

القصه قطب الملک با فوج پادشاهی بسبب ایام برشکال
توقف کنان بقصد مقابله و مقاتله جی سنگه که او نیز از وطن
برآمده از ملاحظه صوت افواج طرفین و اندیشه مأل کار و انتظار خبر
تحقیق چه بیلا رام و دیگر کومکین اطراف چهل گروهی اکبر آباد
رهیده مقام نموده بود نزدیک متعرا بفاصله تفاوت ده کوه از
جیسنگه رسید - راجه جیسنگه چون از هیچ طرف اثر رسیدن فوج
بمدد نیکو سیر ندید وکیل برای عفو تقصیر باظهار ندانست فرستاد -
درین ضمن از اکبر آباد خبر رسید که قتمهل نام پسر بهوکنمل
اسد خانی که منشی نیکو سیر شده بود بموجب اشاره و طلب
هزاریهای محیل بیرون که یکی از معتقدان و معتمدان قلعه آمده
دست ما گرفته ببرد وقت شب برای بردن بعضی هزاریهایی
مورچال نزد نیکو سیر از قلعه برآمد و همان هزاریهای او را مقید
ساخته نزد امیر الامر آوردند و از قلمدان قتمهل نوشتجات اکثر
امرای همراه حسین علی خان بنام نیکو سیر برآمد اگر چه امیر الامر
نظر بر تفاضلی وقت مصلحت ندانست که با همه رفقا یک روز نموده

پرده خجالت از میان بردارد در اخفای آن کوشید اما خطی
بمهر اسد علی خان علی مردان خانی که همدم و همدم و همراز
حسین علی خان بود بملأ افتاد دین یاب نیز روایات مختلف
مسموع گردید بهر حال او را مغضوب و مذکوب ساخته جاگیر او را
بضبط در آوردند - و غریب تر آنکه باوجود ظاهر شدن حیلۀ دهنه
اول که هزارها بانتهمل نمودن بعد از دوسه روز دیگر محمد عسکری
نام برادرزاده نیکو خیر باز فریفته قول و پیغام چوژامن جات که
مورچال طرف دریا داشت گشته برای رساندن نزد چیهیلۀ رام یا
چهار پنج نفر که مبلغ نقد گزشت باقی بدو شده بعد رسیدن بآباد
قرار بمیان آورده از قلعه برآمد و چوژامن محمد عسکری را مع
رفقا و مبلغی که باشا ارک امیر الامرا گرفته بود باظهار حسن کردن
بحسین علی خان رجوع نمود - بعد دستگیر شدن محمد عسکری
و شکنیدن آنجا بودن و کیش راجه دهر راج جی سنگد بقطب الملک و
امداد کشیدن ایام محصره و تمام شدن دوره قلعه هزارها عیوض
گشته دل و حوصه باخته و معرفت چوژامن نام شزاری امیر الامرا
پیغام و پیام صالح بمیان آورده آمد و بدین امان جان و آبرو گرفته
کلید قلعه را سپردن و بیست و شش ماهه امان ابدارک سنه مذکور
قلعه مفتوح و نیکو سیر با دیوار متحصن سفید گردید و بتسلط
امان جان همه را دستگیر نمود و در حسین علی خان آوردند - و
متوسلین که تمام هنگامه برپا کرد از بود چون میدانست که
به هیچ وجه جان بخشی او نتواند شد و بتخلف تمام کشته باید
گردید خود را بچند هزار جان حاکم هلاک ساخت و سر او را بریده

در لشکر گردانیده روانه دار الخلافت شاه جهان آباد ساختند که در آنجا نیز تشهیر نمایند و در لشکر هر دو برادر و شاه جهان آباد سه روز شادمانه فتح نواختند *

* بیت *

کسی را بخت چون بر دار از خاك * ره سیلاب را بند ز خاشاك
دمی کلبار دامن گیر گردن * دم عیسی دم شمشیر گردن
بعد فراغ از نیکو سیر امیر الامرا بضبط خزانة و جواهر و اجناس
سه صد چهار صد ساله که از وقت سکندر لودی و بابر پادشاه که در کوتها
بود خصوص از اموال نور جهان بیگم و ممتاز محل که بعضی
کارخانجات سر بسته و ظروف طلا و نقره بسیار با چند هزار خشت
مس برآمد پرداخته برای گردآوری نقد و جنس که تا دوسه کرور
روپیه بجهت باختلاف قول زبان زد خاص و عام گردید پانزده
شانزده مقام نمود. گویند از جمله اجناسی که تحفه و پیش قیمت
توان گفت یکی چادر مروارید بود که برای پوشش قبر ممتاز محل
صاحب قران ثانی ساخته بودند و روز عرس و شب جمعه بر قبر
آن مغفوره می انداختند و جوهره چق اختراع نور جهان برآمد
و ثبک آن از طلا و مرواریدهای بیش قیمت بافته حاشیه موجودار
از یاقوت و زمرد قیمتی طیار کرده بودند العبدۃ علی الرازی -
بهر حال از ان اموال ببرادر کلان سید عبدالله خان حصه و نصیبی
نرسید مگر بعد چهار ماه به بیمزگی تمام چنانچه بگزارش خواهد
درآمد بیست و یک لک روپیه عائد خزانة قطب الملک گردید و
وسط ماه شوال از اکبر آباد کوچ نموده با فوج پادشاهی و سید
عبد الله خان که چهار پنج روز پیش از حسین علی خان نزدیک

فتح پور رحیده بودند ملحق گشتند و راجه دهیراج که ازان حرکت لغو پیشمان گشته رگلا را میانجی صلح ساخته برای عفو جرائم باظهار ندامت پیش آمده بود بچند شرط که از طرفین به میان آمد و قریب یک ماه از هر دو طرف مضایقه می نمودند از انجمله شرط عمده این بود که پرگنائی که راجه اجیت سنگه بابت محال پادشاهی بسبب قرب وطن بدعوی طاب جاگیر در تصرف داشت دست ازان بر دارن و جی سنگه در خواست نمود که جمعی که مدین روح الله خان و تهور خان که بجی سنگه بدوستانه رفاهت نموده بودند تقصیر آنها معاف شوند و جاگیر یاده همراه راجه باشند و راجه اجیت سنگه نیز باعث رفع گفتگو گشته بود مقرر نمودند که فوج دازی سرکار سورتیه صوبه احمد آباد براج دهیراج مغرض باشد و صوبه داری احمد آباد و اجمیر ضمیمه چون پور براج اجیت سنگه محال سازد در بنصرت از سی کرورهی دار الخانات که وطن راجه جی سنگه است تا کنار دریای شور که مراد از سورتیه باشد تعلق بهر دو راجه قرار گرفت - و از آنکه در تقدیر الهی رفته بود در پادشاه یعنی هر دو برادر بهر از سلطنت بر نداشته تا کام بهمان خانگی جاودانی شتابند شاه جهان ثانی بازار اسپال و عرض روحانی مبتلا گردیده چنانچه مفصل بمزارش خواهد آمد بروضه جاودانی شقاوت و سه ماه و چند روز نام سلطنت بر گذاشته شد * بیت *

جهانرا ندارند بی که خدای * یکی گر رود دیگر آید بجای

ذکر سلطنت محمد شاه بادشاه عرف روشن
اختر که بچهارده واسطه و سلطنت شانزده
بامیر تیمور میرسد

همینکه از جلوس شاه جهان ثانی عرف رفیع الدوله قریب
یکماه و بیست روز گذشت بازار امهال که روز بروز شدت
مرض او می افزود مبتلا گردید چند آنکه حکما در علاج کوشیدند
فائده نه بخشید اگرچه سید عبد الله خان در تدای و غمخواری
آنچه شرط احتیاط بود بکار میبرد اما چون تلافی سلوک که از
هر دو برادر در ماده پادشاه مرحوم محمد فرخ سیر شهید بظهور
پیوسته بود و از طرف عدم اختیار در سلطنت و تقیدی که سادات
بکار میبردند مرض جسمانی و روحانی علاوه هم گردید و موافق
مشیت الهی میبایست که هر دو پادشاه جوان که چون دو نهال
سروزان که در گلشن جهانبانی بصد امید نشو و نما پذیرفته
بودند بری و پاک از آلائش روزگار بسموم هموم ناکامی بزمرد
گشته بروضه جاودانی انتقال نمایند و بدنامی آن در السنه فسیلت
بسادات بارهه بگفت و شنود عالم در آید هنوز سه ماه و ده روز
موافق صیحا برادر مغفور او نگذشته بود که اثر نزدیک رسیدن
ایام موعود او ظاهر گردید سید عبد الله خان مایوس گشته
اواخر ماه شوال غلام علی خان پسر سید خان جهان خالوزاده خود

را از فتح پور برای آوردن اختر برج جهانبانی گوهر درج صاحبقرانی محمد روشن اختر خلف جنت آرامگاه جهان شاه نبیره خاند منزل که هیجده سال از نهال عمر شریف او در چمن امید سلطنت نشو و نما یافته یون و بچه‌پارده واسطه بامیر تیمور صاحب قران میر سید و از عهد جهاندار شاه با والد ماجده در قلعه دار اختلاف بسر میبرد و جوانی بود زیبا و لوحط بانواع خوبی وجودت طبع و ذکا و جوهر جلالت و رشادت و فهم و فراغت آزمایسته فرستادند قبل از شنیدن خبر طنوع اختر روشن اختر از انق مشرق برج قلعه شاه جهان آید آفتاب حیات رفیع الدوله بمغرب ممات فرو شد و بعد افسوس رخت شعاعی ازین جهان فانی بر بست

بشادی گذار این جهان خراب * که نی جم شفاست نه افراسیاب و تا رسیدن پادشاه جوان بخت رحمت شاه جهان دانی را قریب هفته منتفی داشته بعده بمکش و دنون بود اختلال دوازدهم ذی قعدة بفرخی و فیروزی پرتو شرف نزول محمد روشن اختر بر راحت سواک فتح پور افکنده گردید و پانزدهم شهر مذکور روز شنبه مطابق هشتم مهر ماه الهی سغه هزار و صد و سی و یک بعد انقضای یازده گهزی روز در ساعت محمود و طالع مسعود قوس که مشتری صاحب طالع بقوت نظر سعد دیرین در خانه دهم ریاست جاویدگر بود و بحکم اختر شناسان هندو قوس دلالت تام بر قوام سلطنت می نمود و زحل در خانه دوازدهم که بیست الفرج اوست و برای مذکور و مغلوب ساختن خصم بودن زحل درین خانه از برای

سلاطین اثر تمام دارن قیام داشت و نیز اعظم در خانه پانزدهم که
 بیت الرجا و ظهور جوهر فدویت هواخواهان ست پر و افکن بود
 سرور آرای هند گردید و زر سرخ و سفید از نام مبارک ابوالمظفر
ناصرالدین محمد شاه پادشاه غازی دام سلطنته سرخ روئی تازه
 بهمرساند و بر منابر بلند پایه مساجد خطبه باسم آن وارث سواد
 اعظم هندوستان خوانده شد و از یمن جلوس میمنت مانوس
 نرخ غله که از مدت چند سال اثر گرانی خلق الله را مبتلا بدیای
 تشویش داشت رو بارزانی آورد - و صاحب زمان ملکه دوران نواب
 قدسیه والده مکرمه آن مهر سپهر سلطنت که در غور امور ملکی
 و فرامت و سلوک سرآمد روزگار بود - سر رشته تقاضای وقت را
 از دست نمیداد روزی که آن زبده دودمان صاحب قران بفتح
 و فیروزی متوجه فتح پور می شدند فرستادهای سید عبد الله
 خان و ملازمان رکاب و همه عهده داران دور و نزدیک را بعطای
 خلعت فاخره معزز ساخته بود بعده که خلاف مرضی هر دو برادران
 دانست باقی امیدواران را موقوف بروقت داشت و بعد یک ماه
 که از شله جهان آباد تشریف آورده دیده را از دیدار فرزند کامگار
 روشن ساخت نظر برپاس خاطر سادات فرمود که مردم قدیم
 جهان شاهي استقبال و ملازمت نمایند و بهمین دستور در همه امور
 رعایت خاطر هر دو برادر را بغایت مرعی میداشت - و مقرر شد که
 ابتدای جلوس از تاریخ قلع سلطنت پادشاه مرحوم محمد فرخ میر
 در دفاتر اعتبار نمایند - و پانزده هزار روپیه در ماهه برای خرج
 نواب قدسیه و خدمه محل مقرر گردید و در بدو بست اطراف

گلال بار و تعیین ناظر و عهده داران بدستور هر دو برادر معذور گوشیده
 خواجه سرایان و خواص و نیلایان و مردم خاص جلوی روز سواری
 و بازی و رکاب دار و فرش و غیره همه عمله و فعله عهده داران از
 نوکران سید عبد الله خان جابجا منصوب گردیدند - و همت خان را
 که بوسیله چهار پنج خدمت عمده حضور و معلمی آن اختر برج
 سلطنت صاحب اختیار دیوان خاص و عام نموده بودند حضرت
 ظل الله از راه کمال فطرت و دانائی بنو برحق و مدارا ملوک نموده
 در هیچ کاری بی استرضای او اقدام نمیفرمودند و برای سواری نماز
 جمعه و شکار مختار نبودند و روز سواری کوچ اطراف آن مهر سپهر
 اقتدار را هاله وار مستعدان سادات داشتند و گاه گاه در در سه ماه
 بنام شکار و سیر سبزه و باغ یکدو کرده برده باز بدو نخلخانه می آوردند -
 انقضای چوون از طرف اطاعت چهبیلا رام ناگر صوبه دار اله آباد
 خاطر جمع نبود و بسبب بعضی اطوار ناهموار اوکه نسبت به برادر
 برادر صاحب مدار بظهور می آمد حسین علی خان بقصد تنبیه او
 پیش خانه طرف اله آباد بر آوردن فرمود در همان آوان خبر فوت
 چهبیلا رام بغتة رسید و حسین علی خان در باطن اگرچه رسیدن
 خبر او از مدد طالع خود دانست اما بحسب ظاهر بر زبان آورد که
 افسوس مر بریده او را بر حذر مرسته شهر بشهر ندیدند - و در همان
 زودی خبر رسید که گوردهر پسر دیا بهادر برادر زاده چهبیلا رام
 که میر شمشیر او همان گفته می شد بعد فوت عموی خود در تهیه
 نواهم آوردن سپاه و استحکام برج و باره قلعه اله آباد پرداخته از
 شنیدن این خبر اواخر ذی القعدة آن گوشه درج صاحب توان را

از فتح پور بخواجه سواد مستقر الخلافت اکبر آباد آوردند و بشهرت مهم
تسخیر قلعه اله آباد حکم بستن پل بر آب جهنا و تعیین نوع بطریق
هراول نمودند و پیشخانه آن طرف آب فرستادند - درین ایام خدمت
صدارت کل بنام میر جملة مقرر ساختند اما رتن چند در همه
امور ملکی و مالی و شرعی حتی در تعیین قضات بلاد و دیگر
ارباب عدالت بمرتبه استقلال داشت که همه متصدیان جز و کل
پادشاهی معطل بودند و بدون آنکه سند بمهر آنها نمی رسید در هیچ
مقدمه دخل نمی یافتند - نقل می نمایند که روزی رتن چند
شخصی را نزد عبد الله خان آورده تسلیم خدمت قضای بلاد
از بلاد فرمود سید عبد الله خان روزی یکی از حضار و مصاحبان
گستاخ آورده تبسم گزان گفت که رتن چند ما قاضی تجویز و
مقرر می نماید او در جواب التماس نمود که راجه جیو از نظم و
نسق امور ملکی و دنیوی فراغ خاطر حاصل نموده الحال بانتظام
کار و بار دینی پرداخته اند - حاصل کلام بعد از انتشار اخبار سرکشی
گردهر و تعیین افواج و کدیل او باظهار التماس عفو تقصیر و قبول اطاعت
بشرط چند که گاه برای بحال داشتن صوبه اله آباد و گاه مقرر
نمودن صوبه اوده بنام گردهر درخواست می نمود رجوع آورد آخر
برای خالی نمودن قلعه بعد فراغ لازم فوت چهجیلا رام سهلت
خواست و نومان صوبه دایر آورد با دیگر عنایات و خطاب
بهادری بنام گردهر صادر گردید - درین ضمن چون بر سر رتن
بودنی از مدت راجه بهیم و راجه بد سنگه هاره میان هم پرخاش
داشتند چنانچه در ذکر سلطنت محمد فرخ سیر شهید بزبان خامه

داده سید دلار علی خان را که از شجاعان رزم جو و بخشی
 حسین علی خان بود برای رفاهت و اعانت راجه بهیم مقرر
 و مرخص فرمودند و قریب شش هزار سوار که بیشتری از مردم
 باره و هماعه داران عمده بودند همراه داده در خلوت اشاره نمودند
 که بعد فراغ تنبیه بد سنگه باتفاق راجه جی سنگه در سرحد صوبه
 مالوار تنه امتحانست و زبیده چشم پیراهن سدن حکم باشد چنانچه آخر کار
 شجر این نخل خیال فاسد آنچه نمر ندامت بار آورد بذکر خواهد
 در آمد- و از آنکه از طرف قرار و بنای صالح گردید بهادر خاطر جمعی
 حاصل نبود حیدر قلی خان بهادر را با جمعی دیگر و فوج شایسته
 برای تنبیه گردید مرخص ساختند و شاه علی خان و محمد خان
 بانگش و شیر افکن خان فوجدار کره نیز با جمعی دیگر و فوج
 شایسته بدان مهم مامور گردیدند اگرچه از حیدر قلی خان بهادر
 بعد رسیدن آله آباد آنچه شرط سرداری و تودن نمایان بود که اگر
 بتعویب تفصیل آن پردازد بطول کلام منجر میگردد بظهور آمد و اگر
 اختیار انفصال مصالحه و جنگ شخص واحد می بود نزد
 حیدر قلی خان بهادر سر انجام آن مهم چندان کار نبود و مقدمه
 بطول منجر نمی گردید اما از آنکه دیگر همراهان و سرداران باره
 قائم بر رای خود بودند و بدون صلاح رتن چانه هیچ احدی را
 اختیار نبود- گردید بر قول و عهد سادات امتداد نمی نمود و در هر
 هفته و ماه خبر خالی نمودن قلعه بوعده صبح و شام انتشار می
 یافت و باز منجر بجنگ و محاصره میگردد مقدمه بطول انجامید
 تا آنکه حسین علی خان از آب جمعا کنار آید و بدور نمود

اما نظر بر اینکه سه طرف قلعه اله آباد آب گنگا و جمنا داشت و گرد هر در استحکام برج و باره قلعه و گرد آوری ذخیره و مصالح جنگ نهایت میکوشید و از شهرت سرکشی او در همه محالات خالصه و جاگیر داران عمده خلل تمام پذیرفته بود ملاحظه آن داشتند که اگر محاصره قلعه بامتداد کشد فساد کلی در ملک و تحصیل مال و حال رعایای همه موبجات رو خواهد داد - و خبر خالی نمودن قلعه بوعده امروز و فردا بمرتبه بتواتر رسیده بود که پیشخانه ظل سبحانی و سید عبد الله خان غرق ربیع الآخر سنه احد طرف دار الخلافت برآمد و بعد پانزده روز که قبيله اکثر امرا حتی مکرران دققر روانه شاه جهان آباد گردیدند از خبر خلف وعده گرد هر پیشخانه که خلاف داب عزم سلاطین است برگشته آمد - و درین مابین میان هر دو برادر برسر اموال نقد و جنس اکبر آباد که بعد تسخیر نیکو سیر موافق قول مشهور کردوها بتصرف برادر خرد درآمده بود و آخر بعد سماجت بسیار بیست و یک لک روپیه ببرادر کلان عائد گردید مکرر کلمات و پیغام رنجش آمیز که در اخفای آن بمرتبه اتم می کوشیدند بگفت و شنید آمد و رتن چند نگذاشت که صدا بلند گردد و در دفع فتنه هر طرف که ماده فساد از اثر شامت او بود می پرداخت - چون متواتر نوشته گرد هر رسیده بود که اگر رتن چند آمده قول و عهد و پیمان بحال داشتن آبرو و جان بمیان آرد مطمئن خاطر گشته قلعه خالی می نمایم لهذا هر دو برادر صلاح کار دران دانستند که رتن چند رفته استمالت نماید و رتن چند اواخر ربیع الآخر سنه دو بافواج

شایسته روانه اله آباد گردید و بعد رسیدن آنجا هر دو باهم ملاقات نموده عهد ایفای قول بکفالت آب گنگا که قسم منقذ هفتاد است بمیان آوردند و برای صوبه داری اوده و نوبرداری مقرری که همیشه ضمیمه صوبه مذکور می شد در سه نوبرداری عدد دیگر بحسب خواهش و درخواست گرد هر بهادر باصوبه داری اوده ضمیمه ساخت و اوائل ماه جمادی الاخری سنه در قلعه را خالی نموده روانه صوبه اوده گشت بعد رسیدن خیر نرحت اثر مذکور سه روز صدای شان یازده بلند آوازه گشت و کیسهای زر بدر انعام پر و خالی گردید - از آنکه گفته اند آخر هر خانه بگریه و انتهای هر شادی بماتم مبدل می گردد هنوز مردم واقعه طالب در تحقیق صدق و کذب تسخیر قلعه اله آباد گفت و شنید داشتند که فلک کینه بردار و زمانه نیرنگ باز طرح بازی تازه بر بساط پروصفت زمین چید و نواک مکانات روزگار نقش دیگر بر تخت عرصه بوفلمون باخت شرح این قصه غریب و تفصیل این داستان عجیب بزبان خامه صدق بدان می دهد .

ذکر توجه خلاصه دودمان سیادت و نجابت نظام الملک

بهادر فتح جنگ بصوب دکن

از اعظام سوانح این سال ظفر اشتهال استیصال هزاران بهیم سکه هزاره و راجه کوته و گچ - نکه کچهوازه راجه نور و سید دلار خان رسید عالم علی بخان است که باعتبار کثرت فوج و سامان و انتظار و افتخار ملک بی اعتبار سرمایه تجب و پندار حسین علی خان بودند و بجزرات و جهارت نظام الملک بهادر فتح جنگ زنگرانی

بادیه عدم گشتند تفصیل این احوال بر سبیل اجمال اینکه چون
 عبد الله خان بداعیه فاسد که در مخیله خود داشت بودن این
 امیر کبیر که جمیع امرای مغلیه بمنزله مرشد و پیر خود میدانند
 و تبعیت او را ذریعه معموری دین و دنیای خود تصور می
 نمایند مناصب نمی دید درین تدبیر افتاد که بجائی زور طلب
 که قلات مداخل و کثرت مخارج علت پریشانی وی سامانی
 گردد تعیین نماید لهذا بمحمد نرخ سحر که بیش از نام سلطنت
نمانده بود گفته صوبه داری عظیم آباد پتّه که بذابر تعدی
 زمینداران شوربشت صاحب استعداد سرمایه فتنه فساد و نهایت
 زور طلب است مامور گردانید و نظام الملک بذابر ناچاری و
 تبعیت رضای حضرت باری تسلیم نموده در تدبیر عزیمت
 آن طرف شد چون کار کمان قضا و قدر استیصال آن جماعه
 حرام نمک بزور تدبیر و ضرب شمشیر آن موید بتاییدات حضرت
 قدیر از روز ازل مقدر نموده بودند قصه پادشاه شهید بتفصیلی
 که ترقیم یافته بمیان آمد و آن عزیمت در پرده توقف افتاد
 حسین علی خان که در گریز و سلطنت خود را زیاده بر برادر
 میدانست غافل از مضمون یضحک التقدير على التدبير گشته
 صلاح دران دید که چون در حضر خود و برادر کار فرماهند و در دکن
 عالم علی خان متبنای خان مذکور با جمعیت موفور است
 نظام الملک را بصوبه داری مالوا که وسعت دهلی و دکن بمنزله
 میدان چوگان این نمک حرامان سراپا تزویر و فن بود بعهد و
 پیمان موکد بقسم رضای ساخته مامور نمودند و آن امیر صاحب

عزم ظهور این معنی از لطائف غیبی و تاییدات لاریبی تصور
 نموده روز هیوم از جلوس و نایع الدرجات خلعت نظامت و رخصت
 پوشید و عیال و اطفال خود و رفقا زیاده بر یک هزار نفر
 منصبداران نقدی و جاگیرداران که از بی توجهی نمک حرامان
 و غیر طلبی بردشان و محتاج بقوت بودند قاطبة برداشته عازم
 آنسرب گردید و در اجتماع سپاه و توپخانه که ترمه نظم و نسق
 ملک و اسباب امور دنیوی بود پرداخت و محمد غیاث خان
 قریب پانصد اسب بمغلیه برادری که پیاده بودند و یراق
 و سلاح از خانه خود داده سوار گرد و مبالغ خطیر بشیخ
 محمد شاه و ابوالخیر خان و اسمعیل خان و قربان خان و غیره
 بعنوان قرض و رعایت برسانیده هر یکی را مملون احسان خود
 ساخت چون قضا در اندازش اسباب خود جلوه گوی نمک مقدمات
 چند در چند که معنی بر نقض عهد حسین علی خان و باعث
 جسارت نظام الملک شود بظهور آمد از جمله در هنگی که
 حسین علی خان برادرش نامد خلع محمد فرخ میر از دکن
 عازم حضور شده از دریای نریندا گذشت مرحمت خان پسر
 امیر خان که بقلمه داری شادی آبک مانند مضافه صوبه
 سالو راتعه کناره دریای نریندا مقرر بود استبداد داعیه ناسد
 در حق پادشاه و بی توجهی عیال خود نموده و پاس حق نمک
 پادشاهی منظور داشته بیماری را بهانه ساخته برای ملاقات نیامد
 حسین علی خان که خوار این ادا در حال می گشت بعد برداشتن
 پادشاه و کامیابی خون خواجه قلی خان تورانی را که با او

بنهایت ساخته بود بدغدغه اینکه وقتی از اوقات روکش از نظام الملک خواهد شد بجای مرحمت خان مقرر نموده بماندو فرستاد مرحمت خان بنابر حفظ آبرو در مقام خود داری شد و حسین علی خان بموجب نوشته خواجم قلی خان وکیل مرحمت خان را چشم نمائی کرد و بنظام الملک تاکید نوشت که معزول را از قلعه بزرزند و منصوب را دخیل سازند مرحمت خان را چون روی رفتن حضور نمانده بود و نظام الملک رفیق ساختن مردم با غیرت مصلحت وقت میدانست بصواب دید غیاث خان مرحمت خان را بتدبیرات مستمال ساخته نزد خود طلبید و خان مذکور چه بامید اینکه بدستگیری این عمده امکان شفاعت خواهد بود و چه ازین رهگذر که اکثر سبب رفاقت این بزرگ موجب سعادت است از قلعه آمده رفیق شد و خواجم قلی خان در قلعه آمده بعد چند روز جیروپ سنگه زمیندار برگشته امجد سرکار مالدار را که از مدتهای دراز زمینداری این محال با علاقه منصب و تعیناتی قلعه مذکور برگشته مزبور در جاگیر جمعیت و سامان شایسته با خود داشت و در آن ضلع بنوعی زندگانی میکرد که از هراس او سرهنگه ازان راه عبور نمیتوانست کرد بعد و پیمان نزد خود طلبیده بر طبق اظهار جگروپ سنگه برادرش که بنابر دعوی زمینداری از قدیم حسد و عداوت داشت بطمع مال بدغا گرفته فی الفور کشت و مال و اسباب او متصرف شد لعل سنگه پسر خود سال او از بیم جان گریخته بامید عدالت نزد نظام الملک آمد و نظام الملک فوجی برهم قزاقی همراه محمد غیاث خان

برای تادیب جگروپ سنگه فرستاده خود نیز مانند شاهین نیز پرواز رحید و جگروپ سنگه فرصت قرار داده به حکم تقدیر اسیر آمده در زندان سکنات مقید گردید. درین ضمن جان چند یسرچتر سال بند بله قلعه را ناگذاشته مضاف مالوا را که نزدیک سر ونج و بهیلماسا است متصرف شد حسین علی خان فرمان انتزاع قلعه از دست آن جهالت سرشت با احکام موکده بمهر - وید عبد الله خان و خود بنظام الملک فرستاد نظام الملک محض پداس نمک و نیت ثواب و تقرب استشفاع مرحمت خان را با نوجوی از سرکار خود برای این کار تعیین نمود و خان مذکور در ضلع سر ونج و بهیلماسا رسیده فوج شایسته از اناغده و روئیل و غنیمه فراهم آورده بمهر و قهر قلعه را مفتوح و مسخر ساخت چون عوف داشت نظام الملک متضمن انصرام این کار بجناب والا و خطوط بآن هر دو برادر رسید درود حیرت از نهاد اینها برآمد و بخارشقاوت در دماغ متصاعد شد و تحسین و آفرین اصلا بعمل نیامد و تقدیم این خدمت موجب شفقت مرحمت خان هم نشد. بعد از گذشتن رفیع الدرجات و رفیع الدوله که زمانه بمیمنت عهد مقدس حضرت ابو المظفر ناصر الدین محمد شاه پادشاه غازی آرایش یافت مکرر شقایق دستخط خاص حضرت ظل سبحانی و احکام بمهر و دستخط حضرت مریم مکانی والدۀ آن پادشاه جم جاده معرفت اعتماد الدوله محمد امین خان بهادر بنظام الملک رسید که از تسلط این نمک حرامان سوای نماز جمعه مقدوری نمانده و اجرای احکام دیگر متعذر گشته و خیال باطل اینها چنین است که بعد از انجام کار نیکو سپرد کرده و بهادر

اول آن زیدۀ فدویان یکونگ را از میان بردارند و پس ازان بکام خود
 فائز شوند و ما را اعتماد کلی بران فدوی کار طلب است نظر بر حقوق
 تربیت آبا و اجداد از احتیاط خود و تدبیر استقلال ما بدولت
 غافل نباشد - درین ضمن مکرر خبر رسید که نیکو سیر دستگیر آمد
 و مقدمه گردهر بهادر بصلح فیصل شد حسین علی خان در
 تحریک اسباب شورش در آمده با مها راو بهیم سنگه عهد و پیمان
 در میان آورد که بعد تنبیه سالم سنگه زمیندار بوندی و انصرام
 کار نظام الملک برتبه والای مها راجگی برسد و بعد مراتبه
 مهاراجه اجیت سنگه مرتبه او بر همه راجها فائق باشد منصب
 هفت هزاری هفت هزار سوار و ماهی مراتب داده او را و راجه
 گچ سنگه نروری و دلاور علی خان و غیره را با فوج پانزده هزار سوار
 جوار تعیین کرد که تنبیه و اخراج سالم سنگه را دست آویز ساخته
 از احوال نظام الملک خبر گیران باشند و بمجرد اشاره وصول احکام
 فرصت نداده بانصرام کار پردازند چنانچه نام برون ها بوندی را
 بدست آورده بحسین علی خان نوشتند و خان مذکور پوره از روی
 کار برداشته بنظام الملک نوشت که جا دادن مرحمت خان
 نزد خود و تغیر کردن زمیندار پرگنه نلام خوب نشد و همچنین
 اکثر مقدمات را که بحسب اقتضای قضیه زمین بر سر زمین
 تمشیت یافته بود باسلوب مواخذۀ در معرض تحریر آورد و بوکیل
 هم علانیه حنفهای پست و بلند گفت و هر چند نظام الملک از راه
 راستی جواب هر مقدمه به بیان واقع و یائین موجه نوشت در ضمیر
 شقارت تخمیر او منقش و مرتسم نگردیده بی محابا بزبان قلم

آورد که می خواهم بجهت بندوبست دکن در صوبه مالوا استقامت
 نمایم و بنام آن عمده نوئیذان از صوبه اکبر آباد و اله آباد و ملتان و
 برهانپور هر صوبه که قبول نمایند هفت فقرتم نظام الملک کددر فرصت
 هشت نه ماه باجتماع هفت هشت هزار سوار و دیگر سامان
 پرداخته بجای خود هشدار و خبردار می بود و در تدبیر عزیمت
 دکن و استخلاص آن ملک که معدن خزائن و سپاه است شد درین
 ضمن قوشتجات وکیل و غیره رسید که آنها بمقتضای شوارت ذاتی
 و خیانت باطنی گرز داران برای طلب آن عمده الامرا بحضور
 تعیین کرده اند و قبل از رسیدن اینها شقهایی پادشاهی با خطوط
 خیر خواهان دیگر بتخصیص دیانت خان رسید که فرصت وقت
 نماید هرچه توانند زود بعمل آرند نظام الملک چون دید که اراده
 فاسد اینها غیر از استیصال این خاندان و برداشتن خلیفه زمان امری
 دیگر نیست و بهیچ وجه بهائی بنظر نمی آید ناچار بمصدوقه
 من یتوکل علی الله فهو حسبه باتفاق رفتا با همه احوال و انقال
 از بادیه اوجین سه منزل بسمت اکبر آباد کوچ کرده بجانب دکن
 متوجه شد و غره رجب از دریای نوبدا عبور نمود و رستم بیگ خان
 فوجدار سرکار بیجاگده عرف کهوگان که از رفتاری حسین علی خان
 بود و بمشاهده نمک حرامی خار خار آزار در دل داشت و بنا بر نام
 و الاشاهی خود را از فدویان می گرفت با جمعیت شایسته آمده
 رفیق نظام الملک شد و نظام الملک فوجداری پرخان مذکور بحال
 داشته بانواع رعایت و ترقیات پرداخته همراهِ خود گرفت
 چون انبال ابدی اتصال کلیه قفاهایی مشغول کشا می باشد

همان روز که از دریای نریدا عبور نمود معتمدی از عثمان خان قادری هزاری احشام قلعه آسیر بواسطت خسروچیله که از سابق مربی عثمان خان و واسطه سوال و جواب بود آمده از حرام نمکی نمک حرامان و پربشانی احوال خود و احشام استنداعی قلعه داری از جانب آن عمده الامرا نمود و محمد غیاث خان او را نود نظام الملک برده بشارت فتح قلعه رسانید و نظام الملک همان وقت او را انعام لائق داده طلب احشام از خزانه خود داد و میر حقیظ الله خان بخشی و غازی الدین خان بهادر فیروز جنگ پسر خود را همراه او تعیین نمود و خان مذکور سیزدهم رجب آن قلعه آسمان ارتفاع را که حضرت عرش آشیانی در مدت یک سال از فاروقیان انتزاع نموده بودند بتصرف در آورده ابوطالب قلعه دار را بدست آورد و نظام الملک خود بالای قلعه رفته آن کوه فلک شکوه را به نگاه احتیاط ملاحظه نموده محمد غیاث خان را بجهت افتتاح بلده دار السورور برهانپور تعیین نمود - سید عالم علی خان بعد استماع خبر عبور نظام الملک از دریای نریدا مضطرب شده بصوابادین مشیران و رفیقان خود محمد انور خان را که حراست آن صوبه بفام او بود باتفاق راو بنالکر مرهته بحفاظت و حراست برهانپور فرستاد و ناسپردها در طی طریق از باد مرصر وام گرفته خود را بعال آباد که از برهانپور دوازده کوره است رسانیده می خواستند که شبگیر کرده ببرهان پور برسند و باتفاق محمد نور الله خان دیوان صوبه مذکور که برادر محمد انور خان می شد دروازه های شهر بر روی خود بسته شهر پناه را بمردم شهر استحکام داده بود

محافظت نمایند و محمد غیاث خان که خود در لعل باغ نفوذ آمده
 مورچال بر مردم تقسیم نموده سعی در تسخیر آن داشت باستماع
 آمد آمد محمد انور خان و رار بنالکر فوجی از دریای پتئی گذرانید اما
 نامبردها در ظلمت شب آمده داخل شهر شدند و پالکی و غیره
 اسباب آنها دست خوش ارباب تلاش گردید چون سکنه شهر از
 شجاعت و بر دلی محمد انور خان واقف بودند هجوم کرده
 گفتند که محمد غیاث خان زینها ساخته امروز شهر می گیرد و
 جان و مال و عرض و ناموس شما و عموم رعایا بمعرض تلف می آید
 و این گناه کبیره هم ضمیمه دیگر مآثم و معاصی در نامه اعمال
 شما ثبت خواهد شد بهتر این است که از شهر برآمده بجنگ پردازید
 و الا عنقریب بلوای عام می شود و شهر از تصرف شما بدر می رود
 محمد انور خان که از شجاعت فسیده نداشت حواس باخته شانزدهم
 الغیاث گویان محمد غیاث خان را دید و خان مذکور اندرون شهر
 آمده با احتیاط برج و باره و استعمالات عموم سکنه پرداخته فدای امن
 در داد و هفدهم نظام المملک بفتح و نصرت بلعل باغ رسیده خیمه
 اقبال بر افراخت و محمد انور خان و نور الله خان و غیره اهل
 خدمات و شونا و نجیبی شهر خیل خیل بوساطت آن خان فتح
 نصیب ظفر نشان نظام المملک را دیدند و از بیم جان و مال برآمده
 در مهد استراحت نمودند - اعلی حضرت در زمان شهزادگی از
 طرف بدگانه شکست یافته باتفاق عبد الله خان بهمین برهان پور
 رسیده با آنکه شهر پناه نداشت و فقط قلعه ارک نشیمن گاه
 فاروقیان بود هر چند سعی نمودند و جمعی از مردم مشهور کشته

و زخمی شدند بدست نیامده بود محض اقبال پادشاه غازی
بامداد طالع فتح جنگ بی آنکه کار بجدال و قتل رسد و شمشیر
از غلاف و خون از بینی اهل خلاف برآید بتصرف درآمد و برای
حسن سرانجام امور پیش نهاد خاطر تسخیر قلعه و شهر شکون فتح
و ظفر شد *

اگرچه محاسن اخلاق نظام الملک که بزرگ کرده
حضرت رب العزت است زیاده ازان است که بتحریر درآید اما
امریکه از غرائب روز کار توان گفت درین صفحه ثبت میگردد
دو سه روز قبل از فتح برهانپور فرزندان و متعلقان سیف الدین علی
خان برادر حسین علی خان باراده دار الخلافت وارد برهان پور
شده بودند از رسیدن نظام الملک و گرفتن برهانپور خبران کار
خود شدند هرچند مردم کوتاه اندیش بنظام الملک گفتند که
گرفتن مال و اموال مخالف زادهای و محمد انور خان برای
اخراجات سپاه و لشکر نصرت اثر مقتضای مصلحت است
نظام الملک بصواب دید محمد غیاث خان جواب داد که
ما باوجود عسرت و تهیدستی محض بتوکل افضل الهی و
بتوسل اقبال پادشاهی کمر باین عزیمت بسته ایم اگر کامیاب
می شویم ملک و مال همه از ماست و اگر خدا نخواسته بالعکس
شد و بال آخرت چرا برگردن باشد گرفتن مال و اموال این عجاایز
و اطفال و محمد انور خان و غیره درجنب همت ما قدری ندارد و چون
غیر از استقلال پادشاه امری دیگر منظور نیست انشا الله تعالی
بمیامین این صدق نیت خزانهای بیشمار درتصرف خواهد درآمد

بعد ازین چندی حرقهای رکیک مذکور مجلس نمایندگان - اهل کار
 سعید الدین علی خان را طلبیده خلعت داد و مردم معتمد
 و فهمیده نزد والده خان مذکور فرستاده دلاسا داد که اینها بمنزله
 فرزندان ما هستند اگر در اینجا باشند مواد جمعیت و معاش
 مهیا خواهد بود و اگر بالجزم آماده رفتن اند جمعیت تا دریای
 فریدا خواهد رسانید چون آنها را مقصود از رفتن بود فرزندان را
 بخدومت نظام الملک فرستاده استدعای همین معنی نمودند
 نظام الملک باطفال و عورتات مدارتیکه در خور همت ارباب کرم
 باشد بعمل آورده و بدرقه شایسته داده از دریای فریدا گذرانید -
 در همین مقامات اعلیٰ باغ عوض خان بهادر ناظم صوبه برار که عم
 نظام الملک میشد و دیگر مردم جوق جوق رسیده ضمیمه قوج
 فیروزی اثر شدند و نظام الملک بمقتضای مصلحت در اعلیٰ باغ
 توقف نموده بتیاری توپخانه دشمن روز مشغول گردید *

آمدیم بر احوال حضور که چون خبر توجده نظام الملک بجانب
 دکن اواخر ماه رجب بعد از آنکه خان و حسین علی خان رسید
 و در تمام لشکر ابوالمظفر اشتهار یافت پادشاه را امید استقلال
 و خانه زادن را توقع قدر دانی شد اگرچه نمک حرامها در چاره
 کار خود شدند و نظر بر نفایس جمعیت نظام الملک حساسی برنگرفته
 از جنود نصرت و تابید الهی و آنکه کرمه کم من نمة قليلة غلبت نمة
 کثیرة بادن الله غافل گشتند و ندانستند که هرگاه هر صر قهر الهی بوزیدن
 در آید جبال متعالیه از بیخ و بن بریدن رود و جانی که میلاب
 غضب موج طوفان زند خض و خاشاک سد راه نگردد و بسید

دلور علی خان و بهار او بهیم سنگه نوشتند که خود را بر جناح
استعجال رسانیده اگر قابو بیابند بانجام کار پردازند و الا از راه دیگر
شتافتند بسید عالم علی خان ملحق شده بالاتفاق اطفاي این نائرة
نسان نمایند - و در همین اوان خبر فتح عبدالصمد خان بهادر وزیر
جنگ و کشته شدن حسین خان خورشیدی باجمعی کثیر از
نوشته اخبار نویسندگان لاهور رسیده غلبه اهل توران سامع کوب مخالفان
و زهره گداز نمک حرامان گردید بعده که تمام ایام کامرانی پادشاه
مرحوم محمد فرخ سیر از سعی هر دو برادر بقلع سلطنت
و زوال دولت مبدل گردید سادات با نظام الملک بهادر فتح جذگ
که از سلامت روی و نیک سرشتی و وعیت پروری او در ذکر
سلطنت خلد منزل و پادشاه مرحوم مظلوم بزبان قلم داده عهد
و پیمان بحال داشتن بصوبه مالوا بکفالت قسم بمیان آورده بصوبه
مذکور رواء ساختند بعده که نظام الملک بهادر برخداست ماموره
خود رفته سپاه زیاده نگاهداشته ببنده بست واقعی پرداخته در
تنبیه و تادیب مفسدان و زمینداران سرکش و پرداخت زیرستان
سعی موموره بعمل آورد هنوز هفت هشت ماه دران صوبه جا
گرم نهموده بود که رای حسین علی خان برین قرار یافت که بعد فراخ
مقدمه گردد هر خود بصوبه مالوا استقامت ورزیده ببنده بست
شش صوبه دکن و چهار صوبه احمد آباد و اکبر آباد و اجمیر و مالوا
پردازد و برای معزول نمودن آن شیر بیشه حمیت که از عدم
اطاعت او نیز وسواس داشت بهانه طالب بود و در ایامی که
حسین علی خان بقصد تسخیر محمد فرخ سیر مرحوم از خجسته

بنیاد عازم حضور گردیده بعد از آب نریندا عبور نموده نزدیک قلعه ماند و صوبه مالوا که مرحمت خان پسر امیر خان بخدمت قلعه داری و نوچداری آن ضلع مقرر بود از بند و بست و نسق و هیبت شمشیر او مقصدان کوه نشین و شیران بیشه آن سرزمین ترک مسکن خود نموده بودند رسید و مرحمت خان بسبب انحراف مزاج و موانع دیگر خود را نزد حسین علی خان نتوانست رساند چون بغض آن در دل امیرالامرا جا گرفته بود همینکه ملک بکام هر دو برادر گردید خواجم قلی خان تورانی را بقلعه داری ماند و مامور ساخته جاگیر مرحمت خان را تغیر نمود خواجم قلی خان که نزدیک قلعه رسید مرحمت خان بعد از انقلاب و گردش سلطنت در سپردن قلعه تعلل ورزید بعد از آنکه شکوه مرحمت خان از نوشته خواجم قلی خان بصادات رسید وکیل مرحمت خان را چشم نمایی نموده در باب عمل دهانیدن خواجم قلی خان بفتح جنگ نوشتند نظام الملک بهادر مرحمت خان را معقول ساخته خواجم قلی خان را عمل دهاند و چون آن ناظم ملک و ملت با مرحمت خان که از خاندان با نام و نشان بود رابطه خاص موروثی داشت و مرحمت خان را روی رفتن حضور نمانده بود نزد خود طلبیده با عزاز و اکرام تمام نگاهداشت از آنکه قلعه را ناگفته تعلق صوبه مالوا را جان چند پسر چتر سال زمیندار مفسد پوشه آن ضلع بتصرف خود آورده بود و در همان ایام برای برآوردن آن قلعه از تصرف از حکم نظام فتح جنگ را زد گردید فتح جنگ مرحمت خان را با فوج شایسته بدان خدمت روانه ساخت و مرحمت خان رفته بعد تردد نمایان بزر

خود آن تلعه را بتسخیر در آورد این حسن خدمت نیز شفیق
جرائم او نکردید و فتح جنگ در باره او مراعات بزرگانه بکار
برده اختیار بعضی بند و بست صوبه داری مالوا باو گذاشت و
مرحمت خان در نسق صوبه داری و تنبیه مفسدان و گوشمال
سزکشان قرار واقعی کوشیده چند موضع پرگنه چند یری که مکان
مقرری مفسد پیشگان بود بتاخت آورد - بعده که حقیقت فراهم
آوردن جمعیت زیاد و تلخت بعضی دیهات از نوشتن فتنه
پژوهان صاحب غرض رسید عبد الله خان رسید و بقول بعضی
در همان ایام نوشته حسین علی خان بنام فتح جنگ مشتمل برین
رسیده بود که ما می خواهیم بجهت بند و بست صوبجات دکن
و اطراف آن مکان برای ماندن خود صوبه مالوا مقرر نماییم از
چهار صوبه اکبر آباد و اله آباد و برهانپور و ملتان هر جا خواهد
بنام آن امارت مرتبت مقرر سازیم از آنکه نظام الملک بهادر زیربار
خرچ سپاه آمده بود و فصل ربیع که مدار محصول آن ملک
برداشت از دست میروفت و از رسیدن دلاور علی خان که بعد
تسخیر بوندی بموجب اشاره حسین علی خان چنانچه بدکردار آمده
با فوج خود و رفاقت راجه بهیم و راجه گجسنگه بسرزمین صوبه
مالوا لشکر کشیده باعث خرابی ملک و ضرر مالی و جانی سکنه
آنجا گردید ازین اطوار زاهموار که آثار خلاف عهد هر دو برادر ظاهر
گشت فتح جنگ نهایت افسرده خاطر گردیده در جواب آن تکلیف
بیجا چند کلمه راست و درست نوشت سید عبد الله خان همه
دست اویز اثبات تقصیر نسبت بآن و الانسب نموده وکیل معتبر

او را در خلوت طلبیده از کلمات نامناسب تند و تلخ و بی مزه که
 بتفصیل آن نپرداختن اولی در ماده آن بزرگ والا نژاد بر زبان آورد
 بعد رسیدن خبر آن کلمات نمک انگیز یا قبل ازان چون بران عالی
 نسب تحقیق گردید که هر دو برادر برخاسته و بی آبرویی همه
 خاندان ایران و توران کمر بسته اند و در ترک منصب و اختیار نمودن
 انزوا نیز رستگاری نیست و دل همه خاندان موروثی و نوکران
 جان نثار دور و نزدیک از بی اختیار بودن وارث تاج و تخت که
 قادر بر نماز جمعه و اجرای احکام شرع نیست بمرتبگی اتم انسرده
 بود و از نزدیک دار الخلافت تا گذار دریای شور گزار در تعبیر
 بنخاهای و منع کار کشی می کوشیدند نظام الملک بهادر که صفائی
 نیت و حسن طبیعت و طریقت کم آزاری او بر عالمی هویدا و
 ظاهر بود بصلاح همدمان با غیبت و شجاعان با جمعیت چار ناچار
 چتر کار دران دانست که بحکم و من بقول علی الله فهو حبه
 توکل ذات پالت حق را سرمایه همت خود اخذ و بقول مشهور
 بهمن مضمون در کلمه رسید عبد الله خان نوشته برنافت
 عبد الرحیم خان و مرحمت خان و رعایت خان و قادر داد خان
 روشانی و محمد متوصل خان نادر سعد الله خان و محمد عنایت
 خان و دیگر جمعی از هوخواهان و نصیریان عقیدت نشان قدیم و
 جدید و جمعیت پنجم شش هزار سوار وسط ماه جمادی الاخری
 سنه یک هزار و صد و سی و دو مطابق سال دو از جلوس مبارک از
 نواح سندسور که برای بندوبست رنسق آن ضلع بدوستانه کوچ برآمده
 بود باز مراجعت فرموده با جبین آمده احوال و احوال برداشته

بشهرت کوچ سررنج دو سه منزل رفته بموضع کایته نزل نموده
از آنجا کوچ کوچ مقوجه الکه وسیع دکن گردید و اواخر ماه مذکور
این خبر در لشکر ظفر اثر ابو المظفر نصرت انجام محمد شاه شهرت
تمام یافت و هر دو برادر برین خبر اطلاع یافته با وجود حوصله
باختن سهل انکاری نموده بسید دلاور علی خان برای تعاقب نمودن
برفائت هر دو راجه و دوست محمد افغان صاحب تومن آن ضلع
و دیگر نو نگه داشت تاکید تمام نوشتند *

و در همین اوان خبر جنگ عبد الصمد خان دلیر جنگ
با حسین خان افغان و کشته شدن حسین خان با جمعی
کثیر از روی نوشته اخبار نویسان لاهور بوضوح انجامید تفصیل
این اجمال آنکه گویند حسین خان خورشیدی که از افغانان
صاحب تمن مغرور و مشهور توابع سرکار قصور بود از مدت
چند سال طریق سرکشی و مفسده اختیار نموده برگزانت سیر
حاصل نواح قصور و لاهور را بتصرف خود آورده علم مخالفت بر
افراشته چندین کورت فوج صوبه داران را بلکه افواج شاه زاده را
شکست داده بود و از ابتدای صوبه داری عبد الصمد خان بهادر
دلیر جنگ قدم از جاده اطاعت بیرون گذاشته عمال منصوب
کرده جاگیر دار و صوبه دار و دیگر نوکران عمده پادشاهی را بیندخل
بلکه اخراج از محال ساخته بشوخی تمام پیش آمده بود - و از
راوی ثقه مسموع گردید که نوشته صاحب مداران ملک بر اشاره
ترغیب کوتاه نمودن دست تصرف صوبه دار و امیدوار ساختن
صوبه داری دار السلطنت لاهور در مقابل آن حسن خدمت بتمام

آن بدستمال نکرهیده افعال رسیده بودند لذا زیاده از سابق بشوخی
پیش آمده با قطب الدین نام عامل صوبه دار که صاحب فوج بود
مقابله نموده کشته فوج و خزانه او را بغارت آورده مع هشتاد هزار
سوار بقصد تاخت و تاراج برگشت بر آمد و عبد الصمد خان بهادر
دایرجنگ نیز شروع بنگاهدشت سپاه نموده با هفت هشت هزار سوار
و همراهان شجاعت شعار متوجه دفع خصم بد کردار گردید نزدیک
بموضع جهولی که از لاهور نازل سی گروهی دارند و فوج متفاوت
سه گروهی نزدیک بهم رسیدند عبد الصمد خان بهادر بترتیب فوج
پوداخته کردیم قلی خان را که بخشی فوج دایرجنگ و از مبارزان
با نام و ننگ بود هراول نمود و طرف یمن بجایی خان و خواجه
رحمت الله خویشان زبرد آزمای خود را مع حفیظ الله خان و هزار
سوار قوم روئیده که با حسین خان عداوت همپشمی داشتند مقرر
نمود و طرف یسار آخر خان را که شده از حسب و نسب و شجاعت
موروثی او در ذکر سلطنت حضرت خالد مکان و محمد فرخ میر
بزیان خامه جاری گشته برواق عارف خان توار داده برای
طرح فوج تعیین نموده ششم ماه جمادی الاخری معرکه آرا گردید و
حسین خان نیز بر اولی مصطفی خان برادر زاده خود و رحمت
خان و بهاول خان و سعید خان و دیگر افتخاران صاحب توپ که همه
نیای سوار و سواران رزم آزمای بودند مقابل فوج دایرجنگ صف جنگ
بیارامت همیگه مدای آمد و رفت گواکه جانستان و غرش بان
آتش نشان شعله افروز رزم گردید فوج حسین خان چنان مستانه
خود را بر توپخانه زد که از توپخانه شرور باز گذشته کار بر هر اول

تنگ آوردند و کریم قلی خان بعد تردد نمایان از پا در آمد
و فوج همراه او را بهزیمت آورد و حسین خان با دوسه هزار
افغان یکه تاز بمقابلۀ آغر خان پرداخت و عجب زد و خورد بمیان
آمد اگرچه جماعه داران نوناگاهداشت همراه آغر خان نیز تاب
حملۀ خصم نیاورده رو بفرار آوردند اما پنجاه شصت سوار مغلیه
و مغل زادهای تیراند از حکم اندازیکه تازه که در قدراندازی و شجاعت
گوی سبقت از یکدیگر می ربودند و آغر خان برای چنین روزها
از مدت چند سال در همه حال غمخواری احوال آنها برخود واجب
و لازم میدانست و از خود جدا نمی نمود مع برادران و پسر آغر
خان مقابل حریف اسپان بجولان در آوردند و رستمانه بخانههای
کمان در آمده شروع بزدن تیر دشمن درز نمودند هر تیری که از
شصت دلاوران پیرداز می آمد در سینۀ پر کینۀ افغانان زره پوش
نا پدید میگشت و هر خدنگی که از خانۀ کمان بهادران میجست
از مهره پشت مخالفان میگذشت و آغر خان بر فیلبان بانگ
مهیب زده فیل بر سر دشمن رانده دست بقبضۀ کمان برده بهر
تیر عدد درازی را از مخالفان بد روز بر خاک هلاک می افکند
و جوانان قدر انداز از هر طرف اسپ خواری بر آنها تاخته بهراط
فراهم آمده سوار و پیاده آنها را شه مات اجل میساختند تا آنکه
مصطفی خان هراول و چند افغان نامی کشته و زخمی گردیدند
و حسین خان از مقابل آن شیر بیشه شجاعت جان به سلامت
بدر برون غنیمت دانست و دو دسته فوج گشته رو بدایر جنگ
و بهادران دست راست آوردند و دلاوران طرف راست قوم

رویهلای رزم جوینا مرادی مغان پلنگ خوجلهای صف ربا
و چپقلشهای مرد آزما نموده گردانبار روی مخالف را بسیلاب
خون شست و شو میدادند و حسین خان با جمعی از افغانان
تهور پدیشه مقابل حمله بهادران توران چنان استقامت ورزیده
یورش نمود که اکثر از نوملزمان و همراهان دایرجنگ تاب
مقاومت نیارده هزیمت اختیار نمودند و بعضی از مبارزان
و دلازان و فاکیش توران از تیر سد راه بازگشت خصم گردیدند
و جانی خان و خواجه رحمت الله و حفیظ الله خان تودن نمایان
بر روی کار آوردند درین حالت آغزخان چون شیر غران خود را
رسانده بر کمره مشایقان زد و صدای دایرگیر بچرخ برین رسید
و در همان حال فیلبان حسین خان کشته گردید و نقیوی شاه
بهیک نام که پیر و مرشد حسین خان گفته می شد و حسین خان
جان او را از جان خود عزیزتر میدادست و در حوضه قبل با خود
رنیف ساخته بود از زخم تیر دلازان توران پیش قدم مرید پاک
اعانه کشته گشته چهار ز در چشم حسین خان در نفس واپسین تیره
و سیه ساخت اگرچه در همین ضمن حسین خان نیز زخم کاری
رسیده بود اما چون فیلب سوار می او فیلبان ندانست و هراسو میدوید
مبارزان از هر طرف نشانه تیر و گلوله بندوق ساخته بودند
و در همان حال شعله آتش در حوضه سوار می او زبانه کشید که سبب
او تحقیق نشد شاید دران حالت از رسیدن گلوله تغلک بمدد
باک آه متهم رسیدگان آتش در گرفته باشد بهر حال بدان حال بدم
تیغ بهادران با جمع کثیر از افغانان بادم و نشان کشته گردید و بعد

چنان فتح نمایان از طرف دلیر جنگ فراخور حالت هر يك رعایت خلعت و اسب و اضافه مبدول گردید و باغر خان تواضع فیل و شمشیر مع تجویز اضافه پانصدی در صد سوار نمود - بعد از آنکه خبر رسید عبدالله خان رسید هر چند در باطن خلاف مرضی بظهور آمد اما بحسب ظاهر برای رفع بدنامی مورد آفرین ساخته ملقب بسیف الدوله عبد الصمد خان بهادر دلیر جنگ ساخت - بر از باب منصف پیشه مخدفی نماید که بعد تسلط هردو برادر بر پادشاه شهید و مغلوب ساختن مغلان اول کسی که غائبانه باستظهار عزیمت نامدار و بمردن برش تیغ آبدار صاحب السیف و القلم نظام الملک بهادر فتح جنگ جوهر تیغ مغلان بر روی کار آورد و باعث ملال خاطر صاحب مداران ملک گردید دلیر جنگ بود - القصه هنوز خبر عبور فتح جنگ از آب نربدا بر زبانها بسبب اختلاف قول مقرون بصدق نگردیده بود که از نوشتجات برهانپور بظهور پیوست که بعد از گذشتن نظام الملک بهادر از آب نربدا بگذر اکبر پور هزاریهایی قلعه اسیر که خسرو نام چیله فرستاده فتح جنگ خود را رسانده واسطه پیغام و پیام تسخیر قلعه گردیده بود بهمدعی اقبال باستقبال شتافته بخوشي و ناخوشي قلعه دار طالب خان نام را که در همان ایام سادات قلعه دار ساخته بودند و در کمال عسرت بسر میبرد مطیع خود ساخته و مبلغی منجمه طلب در سانه باحشام رساندند و مرحمت خان نیز خود را با جمعی بیشتر بتدبیر شایسته رسانده قلعه را بتصرف فرستادهای فتح جنگ در آورد - و قلعه ارک دار السرور برهانپور نیز بی آنکه شمشیر از غلاف و خون از بیدنی اهل خلاف در آید بتسخیر نظام الملک در آمد - بنام

تدبیر حضرت الهی را که چون ایام انقلاب رفع روزگار و استیصال
دولت باره رسیده قلعه آسیر که از قلعه های مشهور آسمان رفعت
سرحدیست و عرش آشیانی اکبر پادشاه بعد محاصره سالها بران
قلعه دست یافته از تصرف فاروقیان برآورده بود و قلعه ارک
برهان پر که پای تخت پادشاهان سلف بوده باوجود که در عهد
جنت مکنی شهر پناه نداشت دو ایامیکه حضرت اعلی در زمان
شاه زادگی از بنگاه شکست یافته با اتفاق عبد الله خان خود را
به برهانپور رسانده هر چند سعی نمود و جمعی از مردم مشهور
کشته و زخمی گردیدند بر قلعه ارک برهانپور دست نداشت درین
ایام خجسته فرجام که بمقدار روح پر فتوح صاحب قرانی اقبال طالع
فتح جزگ اعتدال نمود و بی آنکه قتال و جدال بمیان آید و کار
بمصاف سیف و مخان کشد هر دو قلعه منصوب بدارالسرور بنصرف
آن بهادر فتح جنگ در آمد و برای آینده شگون ظفر انجام بر
زبانها جاری گردید - و نیز خبر رسید که عوض خان صوبه دار برار
که با نظام الملک بهادر قرابت تربیه دارد و در شمشیر و رای
صائب از مشهوران روزگار است با فوج شایسته بمقدار فتح جنگ
رسید - و دیگر بوضوح انجامید که انور خان صوبه دار برهانپور ورنیها بفالکر
که از مرهت های نامی بود و جمعیست هر دو بزیان خنامه خواهد
داد بنظام الملک بهادر پیوستند و همه متصدیان برهانپور و
بعضی زمینداران اطراف بدو رجوع آورده اطاعت اختیار نمودند
بعد رسیدن اخبار ملال افزای مذکور سادات سراسیمه کار و بار
گردیده بدو در علی خان و مها راو بهدم سنگه بدیم تاکید برای زود

رسیدن بمقابل نظام الملک بهادر می نوشتند و حسین علی خان
برای رفتن دکن هر روز و هر هفته مصلحت تازه بمیان می آورد و
انتظار خیر دلور علی خان می کشید و رتن چند نظر بر مال کار
در دفع فتنه که بصلح منجر شود و صوابات دکن بفتح جنگ بهادر
وا گذارند می نوشید و می دانست که آخر این فساد ماده
وبال جان اوست و حسین علی خان راضی بآن صلح که از
طرف قبول نظام الملک خاطر جمع نبود نمی شد *

درین آوان از سوانح کشمیر بظهور پیوست که محبوب خان
عرف عبدالنبی کشمیری که از مدت با هندو کارش داشت نظربیر
انقلاب وضع روزگار جمعی از مسلمانان هنگامه طلب را با خرد رفیق
ساخته نزد میر احمد خان نائب صوبه و قاضی رفته بوسیله بعضی
روایت شرعی تکلیف نمود که هندو را از سوار شدن اسب و پوشیدن
جامه و بستن چادر و یراق رفتن بسیر سبزه و باغ و غسل ایام مخصوص
مانع آیند و درین باب سماجت بسیار بکار برد آنها در جواب
گفتند که آنچه پادشاه وقت و ارباب شرع حضور در ماده فمیان همه
بلاد مقرر نمایند ما هم حکم بر هندو اینجا می توانیم نمود محبوب
خان بیدماغ و آزرده خاطر گشته باعانت جمعی از مسلمانان هر
جا هندو میدید بانواع زجر و خفت پیش می آمد و از هیچ
بازار و کوچه هندو نمیگذشت که او را تصدیع فرستاد روزی
مجلس رای قام از هندو معتبر کشمیر باجمعی بسیر سبزه و باغ
رفته طعام بپرهمنان می خوراند محبوب خان که ده دوازده
هزار مسلمانان با خود فراهم آورده بود غافل بر آنها رسیده شروع

بزدن و بستن و کشتن نمود و مجلس رای با چند نفر گریخته خود را بمیر احمد خان رساند محبوب خان با همان جماعه بر سر خانه مجلس رای و محله هنوز آمده بتاراج نمودن و آتش دادن خانهها پرداخت و جمعی از هند و مسلمانان هر که بر ممانعت می آمد کشته و زخمی میگردید همچنان بر سر خانه میر احمد خان آمده اطراف خانه نور گرفتند و آغاز بزدن و انداختن سنگ و خشت و تیرو تفنگ نمودند و هر کرا یافتند گرفته انواع بلجهر متی رساندند و بعضی را کشتند و جمعی را زخمی و تاراج ساختند میر احمد خان آن روز و شب قادر بر بر آمدن از خانه و دفع شر آنها نگشته بعد حیل از دست آن جماعه نجات یافت - روز دیگر جمعیت فراهم آورده باتفاق میر شاهور خان بخشی و دیگر متصدیان سوار شده بر محبوب خان رفت آنجماعه نیز بدستور روز گذشته فراهم آمده بمقابل احمد خان خود را رساندند و جمعی از عقب خان مذکور آمده پلی که میر احمد خان از آن گذشته بود سوختند و هر دو طرف رشته بازار که میر احمد خان آنجا رسیده بود آتش داده از مقابل و از بالای بام و دیوار خانهها بزدن تیرو و بتدق و خشت و سنگ پرداختند و زنان و اطفال از اطراف نجات و کلوخ هر چه می یافتند می انداختند و جنگ عظیم در پیوست و در آن هنگامه سید ولی خواهرزاده میر احمد خان و ذو الفقار بیگ نائب چبوترو کوتوالی با جمعی دیگر کشته و زخمی گردیدند و کار بمیر احمد خان که راه بازگشتن و روی پیش رفتن نداشت تنگ ساختند که بعضی آمده با هزار خفت

و خوارى ازان تهلكه نجات يافت محبوب خان بر سر محله هندو
 رفته آنچه خانه باقى مانده بود سوخته و غارت نموده بار ديگر
 بر سرخانه مير احمد خان آمده مجلس راى را با جمعى كه
 پناه آنجا برده بودند بخفت تمام كشيده گرفته گوش و بينى
 آنها بريده و ختنه كرده بلكه قطع آلت تناسل بعضى نموده مقين
 ساختند و روز ديگر با همان هنگامه در مسجد جامع فراهم آمده
 مير احمد خان را از نيابت صوبه دارى معزول ساخته بانى فتنه
 و فساد را مخاطب بدین دار خان نموده حاكم مسلمانان قرار داده
 مقرر نمودند كه تا رسيدن نائب صوبه دار ديگر از حضور اجراى
 احكام شرعى و تفويض قضايا مینمورده باشد و پنج ماه مير احمد
 خان بي دخل و منزوى و ديندار خان حاكم مستقل بود در مسجد
 نشسته در اجراى امور ملكى و معاملات مى كوشيد - بعد از رسيدن
 خير بحضور مومن خان نجم ثانى را از طرف عذائت الله خان
 نائب صوبه مقرر نموده روانه ساختند و كاظم خان پسر اصانت
 خان خوافى را كه ديوان كشمير بود بسبب همين هنگامه تغير
 فرمودند و اكثر متصديان عمده كشمير معاتب شدند - اواخر شوال
 مومن خان كه بيه كروهى كشمير رسیده فروز آمد محبوب خان
 كه شرمندۀ افعال و كردار نا صواب خود بود نظر بر اخلاص كه با
 خواجه عبد الله نام از متعينه و مشاهير كشمير داشت نزد او رفته
 تكليف نمود كه رفاقت خواجه مذكور جمعى از فضلا و اعيان
 مشهور با استقبال نائب صوبه رفته باعزاز بشهر در آرند از آنكه خمير
 سرشت مردم آن سرزمين از شرارت است و بحكم منتقم حقيقى

از مکانات اعمال او آنچه بر دیگر طائفه مسلمانین و هندو گذشته
برو نیز گذشتنی بود خواجه عبد الله از راه اتحاد رهنمونی نمود
که شمارا نزد میر شاهر خان بخشی رفتن و عذر گذشته خواستن لازم
و ضرور است بعده همه برفاقت برای آوردن مومن خان خواهیم رفت
محبوب خان بتکلیف خواجه عبد الله بخانه میر شاهر خان رفت
بعد مکالمه چند کلامه صاحب خانه بپناه شغل ضروری برخاست
و جمعی از مردم محله چریلی و کپکان که بخشی آنها را طلبیده
در گوشه و کنار خانه بمصلحت خراج مذکور پنهان ساخته چشم
براه محبوب خان بود از گوشه و کنار بر آمده خان بر محبوب
خان ریخته اول هر دو پسر خرد سال را که همیشه همراه او بودند
خوانده پیش پیش میروند بحضور او شکم بالا نمود، او را بعتاب
و عقوبت کشتند *

هر کسی آنچه میکند یابد • بدر نیکی که میکند یابد
روز دیگر جماعه مسلمانان بدعوتی خون مقدسای خود فراهم آمده
بر سر محله چریلیها که بمذهب تشیع شهرت داشتند و حسن آباد
رفته شروع بزدن و بستن و کشتن و سوختن خانها نمودند و
در روز جنگ در میدان بود آخر شب آمده قریب دوسه هزار کس
که در آن محله جمع کثیر از مغلیه مسلمان نیز بودند آمده بودند
مع عورت و اطفال بسیار زیر تیغ آوردند و آنها سال بغارت
بردند و تا دو سه روز تاثر فساد شده و ریون و آنچه بران جماعه
از خون ریختی و ضرر مالی و ناموس آوردند و از رازبان نفع
شدید شده باحاطه تحریر نیاوردن اولی بعد فراغ بر سر خانه

قاضي و بخشی آمدند ميرشاهور خان دست و پاي لا حاصل زده در مكاني كه پي نتوانستند برو رو پوش گرديد و قاضي بتغير لباس بدر رفت و بني خانۀ ادا از پا در آورده خشت خشت حويلي را دست بدست بردند - و مومن خان بعد داخل شدن شهر مير احمد خان را سر انجام و بدرقه همراه داده بقصبۀ ايمن آباد كه پسر او در انجا مدفون بود روانه نمود و با مردم كشمير طوعا و كرها يدار و مدار ساخت *

القصه آواخر شعبان بهر دو برادر خبر رسيد كه وسط ماه مذكور بعد رسيدن دلار علي خان هفده هيچده كروهی برهانيپور فتح جنگ خود را مع عوض خان و سرداران و جماعه داران شجاعت نشان و توپخانه جهان آشوب مقابل دلار علي خان رساند و جنگ عظيم در پيوست و دلار علي خان نردن نمايان نموده با همه سرداران و همراهان نامي كشته گرديد و تفصيل اين اجمال آنكه بعده كه عالم علي خان در خجسته بديان بر عبور نظام الملوك بهادر از آب نريدا خبر يافت شروع بنگاهداشت سپاه نموده انور خان را كه يكي از پيش آورد هاي سيد عبد الله خان بود و حسين علي خان بدكن برده خدمات عمده فرمود بعده صوبه دار برهانيپور ساخته بود و در بنولا از برهانيپور نزد عالم علي خان آمده مشير و صاحب اختيار عالم علي خان گشته بود همراه رنپها بدالكر كه از مرهت هاي نامي بود و وقت رسيدن حسين علي خان به برهانيپور بقصد حضور باشاۀ صاحب مداران راجه ماهو چنانچه بگزارش آمده مقيد ساختۀ بدار الخلافت همراه بود و او خون

را از انجا بالتماس انورخان خلاص نموده بود برای بزدوبست
 برهانپور و سد راه ندرز جنگ گردیدن سرخص ساخت و ندانست
 که خار و خس سد راه - بیلاب نتواند گردید و در مقابل حمله بیلان
 شیر نبرد شغال و روداد را چه باره که هم نبرد توانست شد همینکه
 انورخان نزدیک دو منزل برهانپور رسید از دبدبه نوح ظفر اقبال
 فتح جنگ هوش باخته شاه راه را گذاشته بصد هراس خود را
 آخر شب بطریق اینکار در پناه حصار برهانپور رساند و باتفاق انورالله
 خان که دیوان برهانپور و برادر انورخان بود خواست به بندوبست
 برج و باره شهر پناه پرداخته تا رسیدن کومک محصور گردیده
 به محافظت شهر پناه کوشد درین ضمن خبر رسید که همینکه مضرب
 خیام فتح جنگ نصرت انجام نزدیک قلعه آسیر رسید هزاربهای
 قلعه که قبل از عبور دریا پدام و پیغام - پیران قلعه بمیان آورده بودند
 رجوع آوردند طالب خان قلعه دار که در کمال محسرت بصر می برد
 ناچار اطاعت نمود و قلعه بی تیر و تیغ و سنان چنانچه بزبان
 خامه داده اوائل رجب المرجب بقصر فتح جنگ در آمد و
 محمد غیاث خان بطریق هوالی یا نوح شایسته در - روان لعل باغ
 نزدیک شهر برهانپور دائره نمود و بقدها بدانکه که رفیق و میر شمشیر
 انور خان بود بواسطه محمد غیاث خان بخدمت آن سپه سائر
 فتح نصیب پیوست - درین حالت صرافان و تجار و دیگر اعیان شهر
 فراهم آمده بانورخان گفتند که در صورت محصور گردیدن اگر نوح
 فتح جنگ غائب آید شهر بدو تنگ تاراج خواهد رفت صلاح کار
 درین است که بصلح پیش آیند و لاله شهر مرآمده جنگ صف نمایند

انورخان که دل و هوش باخته بود ابتدا باظهار تهوری زبانی و قصد
هلاک خویش پیش آمد آخر برهنمونی عاقبت اندیشی و
و مصلحت عبد الرشید و ظفر مند خان متعینه برهانپور و شیخ
محمد صادق و شاه مکهن که از مشایخ مشهور شهر بودند و بمیان
آمده باعث امان جان و آبرو و مال صوبه دار و برادر او گشتند از
شهر برآمده با دل پر امید و بیم باستصواب محمد غیاث خان
ملازمت فتح جنگ نموده از آفت بی آبرویی و تلف شدن جان
و مال محفوظ گردید و بطریق نظربند برای مجرا نمودن و در دیوان
نشستن مافون گردید - و فتح جنگ بدلاسا و تسلی و ضیع و شریف
پرداخته موافق رویه ذاتی که در کم آزاری و رعیت پروری
داشت بمنصوبان خود قدغن تمام نمود که بر احدی از رعایا وضعفا
و شکنجه آنجا تعدی و حیف و میل نرود اکثر بزبان می آورد که
قصد من و منظور نظر من سوای خلاصی و استقلال پذیرفتن
پادشاه اسلام که قادر بر نماز جمعه و اجرای احکام شرع نمانده
نیست و همه مسلمانان را ترغیب اعانت می نمود *

و در همان ایام والده سیف الدین علی خان که از خجسته بنیان
بقصد رسیدن نزد پسر بمراد آباد وارد برهانپور گردیده بود و اطفال
خرد سال سیف الدین علی خان همراه داشت هرچند همراه آن
ضعیفه بمرتبه دلباخته و مغلوب هراس گشته مایوس از بحال ماندن
آبرو گردید که راضی بفرستادن نقد و جنس که از جواهر و غیره
داشت گردیده بحال ماندن ناموس غنیمت میدانست اما
فتح جنگ حمیت را کار فرموده باوجود عدم خزانه و پیش داشتن

چنان مهم عظیم املا طبع بتصرف مال او نموده و متعرض حال او نگشته بلکه محمد علی نام که از نزد آن ضعیفه پیغام برای آن نیکنام والا مقام آورده بود تفقد بحال او از عطای خدمت نموده میوه از برای اطفال او فرستاده و درود سوار بدرقه همراهِ او داده تا آب فردا رساند - درینوقت خبر عبور دلدار علی خان بخشی حسین علی خان که از سابق رخصت او با شش هزار سوار و مهم برآجه بودند نمودن باحاطه تحریر درآمده درآورده - یزید هزار سوار چهار نفر هم آورده بود و خبرهای مختلف از انتشار می یافت از آب گذر هاندیا رسید و نظام الملک بهادر فتح جنگ بهیچ مقابله خصم پرداخت اگرچه عالم علی خان درین تدبیر بود که ناخبر نزدیک رسیدن دلدار علی خان بگردد آردی فوج مرعته و فرنگ داشت و فرام آورتن فوجداران عمده نواح بردخته از خجسته بنیاد خود را با فوج - نگین رساند و از آن طرف دلدار علی خان رسیده فوج فتح جنگ را در میدان بگبوند و همه جماعه داران را منصب سه هزار و چهار هزار و پنج هزار و توغ و علم و نوبت و فیل و تپو و عطا نمود و بجناب قلوب و ضیاع و شریف اشرف و رعایت بحال هر یک می پرداخت اما بحکم بضاعت تقدیر علی تقدیر تقدیر با تدبیر موافقت نمود - خط به خط مونی که عالم علی خان بعمری خود نوشته بود و معجز - و نسخ نقل آن بسطالعه درآورده بتحریر می آرد که قریب هفت هزار سوار قدیمی و دویست هزار سوار از فوجداران و کوسکیان نواح و مدهینه خجسته بنیاد باندازد قلم آمده و زیاده از شش هزار سوار جماعه داران عمده فرنگ داشت نموده و می نماید

و فوج کومکي سرداران راجه ساهو و سرهنگهای يکمه تاز جاقباز که خود را بچيان و مال فدوی آن جناب ميدانند کمتر از پالزده شانزده هزار سوار نخواهد بود که مجموع از سی هزار سوار زياده باشد با خود گرفته تا اوائل شعبان از خجسته بنياد بر می آيم و اظهار تهوری و جانبازی بسيار دران درج نموده به تسلي حسين علي خان پرداخته بود - و امين خان صوبه دار معزول نادر که از حسين علي خان بموتبه اتم آزرده بود و اطاعت و رفاقت قبول نمينمود او را بر عايت لک روپيه نقد و دو فيل و اسبان و جواهر چندان مستمال ساخت که بحسب ظاهر در جرگه مبارزان نامی خود در آورد - القصه بعد رسيدن خبر خيمه بيرون زن عالم علي خان فتح جنگ که بقصد مقابله عالم علي خان از طرف لعل باغ سمت غربی برهانپور کوچ نموده از آب تپتی گذشته طرف شرقی دائره نموده بود از شنيدن اخبار دللور علي خان اول دفع شرفوج دللور علی خان را اهم دانسته متعلقان را روانه قلعه آسپر ساخته باهتمام پيش فرستادن توپخانه همراه محمد غياث خان و شيخ محمد شاه فاروقی و ديگر مبارزان رزم آزما پرداخته خود نيز با لشکر آراسته بهمعنائی فتح و نصرت و بهمرکابي بخت و دولت متوجه خصم گرديد بعد که بمقاصله دو سه کروزه از رتن پور تعلقه راجه مکرانی که از برهانپور شانزده هفده کروزه مسافت دارد رسيدند بتفاوت دو کروزه از لشکر دللور علی خان مضروب خيمه گرديد - اول برای تمام نمودن حجت که آن سده سالار تا مقدر راضي بر يختن خون مسلمانان نبود پيغامهای ملائم نصيحت آميز مشتمل

بر منع و دفع قتال و جدال بمیدان آورد فائده مترتب نگردید و
 سیزدهم ماه شعبان المعظم سنه هزار و صد سی و دو هجری
 مطابق اواخر خرداد ماه آلهی مقوف طرفین مستعد کارزار
 گردید و محمد غیاث خان را که از بهادر پیشگان عقیدت کیش
 فتح جنگ بود با شیخ محمد شاه و شیخ نور الله فاروقی که داروغه
 توپخانه و هر دو برادر از جهنگ جماعت ایران عهدا پیش قرار و مبارزان
 نامی گفته می شدند با چند هزار یوان توپخانه جهان آشوب و
 دیگر جمعی از بهادران کارزار دیده هر اول متبر نمود و محمد عوض
 خان بهادر با سید جمال الله خان خائف نامدار و انوار خان و حکیم
 محمد مرتضی و چندی از علایان یزم جو طایف یمن زینت افزای
 فوج گشتاد و مرحمت خان بهادر فیل جنگ با جمعی از مبارز
 پیشگان شیر نبرد جانب بر سر صف آرا گردید و عبد الرحیم خان
 عمومی فتح جنگ پادشاه متبر گردید و قادر داد خان رشانی
 طرح دست چپ و عزیز بیگ خان خاری طرح دست راست
 و محمد متوسل خان بیدار سعد الله خان و اسماعیل خان خورشیدی
 و رستم بیگ و کامیاب خان و داراب خان پسران جان نثار خان و
 سعد الدین خان و میراحمد خان بخدشی در قبول جا گرفتند و رعایت
 خان بحراست بلند برهان روز مقرب گردید و رستم بیگ خان
 بچند اولی مامور گشت و فتح الله خان خوشامی و راورن بها بقالکر
 با جمعیت پانصد سوار توالیه قرار یافت و دلاور علی خان که
 مدام دست باده نشوت و مغرور و مخته مور یزم عشوت و سرور می بود
 خصوص امروز که سیاح سرور و شای سر خوشی داشت از شیدن

ظاهر شدن علامت فوج فتح جنگ ظفر آیت کلمات لا یعنی و
غرور بزبان آورده سوار شده بترتیب فوج پرداخت اگرچه در تعداد
فوج دلاور علی خان اقوال مختلف مسموع گردیده اما آنچه بر
محرر اوراق ظاهر گشته وقت مرخص شدن از نزد حسین علی خان
چون بخشی فوج بود و از احوال سرانجام و شجاعت تمام
جماعه داران تهور پیشه کما هو اطلاق داشت از جمله هفده هیجده
هزار سوار سائر شش هزار سوار انتخابی کار آزموده شجاعت پیشه
خوش اسپه و خوش یراق که بیشتر از جنگ جویان سادات بارهه
و هندوستانی زبایان جلالت پیشه و افغانان تهور نشان بودند و
هر یکی از آن سواران خود را کم از ده سوار و بیست سوار نمی
دانست برفاقت سید شمشیر خان بنی عم هر دو برادر صاحبمدار
و بابر خان شیر پیکار با خود گرفته بود بعد نزدیک رسیدن بوندی
که کار بمقابله بد سنگه هاره افتاد بعضی زمینداران و جماعه داران
شجاعت نشان مشهور نو نگاهداشت نموده با راجه بهیم که مدعی
وطن بد سنگه و همه لشکرکشی برای مدد و رفاقت او بود و راجه
گچسنگه نروزی که از ده سه هزار سوار زیاده با خود داشتند با فوج
بارهه متفق گشته در استیصال بد سنگه و تاخت و تاراج بوندی
کوشیدند بعده که متوجه مقابله فتح جنگ بهمعنائی اجل گردیدند
هر دو راجه نامدار با فوج خود که همه راجپوتان مبارز پیشه کارزار
دیده بکتر پوش تمام یراق بودند رفیق و جان نثار دلاور علی خان گشتند
وسوای آن در مانوا دوست محمد روهیله را که از افغانان جلالت پیشه
و توسن داران با نام و نشان گفته می شد و قریب سه هزار و پانصد

سوار نبود و توپخانه با خود داشت نوکر نمود که جمله از سیزده و چهارده هزار سوار کم نبود و تا هفده هشتده هزار سوار نیز احتمال داشت اما چون همه فوج از مردان تهور پدشه رزم آزا و دلوران انتخابی شیر نبرد بردند اگر خلاف امواج دیگر که خوب و بد میان هم می باشند مقابل و برابر می هزار سوار حساب نمایند بی لاف و گداز افراق بجاست مع هذا پشته بدست آورده بودند که مشرف بر فوج فتح جنگ بود دلاور علی خان بهادر خود را زیر آن پشته گذاشته سید شیرخان را و بهادرخان را با دو سه هزار سوار جوار و هفت هشت هزار پیاده برق انداز حراول ساخته قدم بمعرکه کارزار گذاشت و به پشت گرمی توپخانه و شیران پشته باره و راجه پوتان جلالت پدشه و افغانان جهالت کیش که طرف راست و چپ و چنداول ترتیب داده بود جوشان و خروشان رف زان با همه سرداران قیل سوار با بمعرکه کارزار گذاشت و از آن طرف سپه دار ظفر اقبال فتح جنگ به هزاران سوار و نیاز بدرگاه قادر بی نیاز چون کوه و قار بر فیل گردون شکوه سوار گشته از سرنو باهتد نام و ترتیب فوج جرنغار و برادر و یلتمش و توانمش و طوطی پنداخته و تافته استمداد همت بزرگان دین خوانده بمقابلت خصم صفه کارزار آراست ابتدا پیغام گوئی توپ دشمن سوز و خروش بان شعله افروز به مدعی کوس و کرنای جرمی گوش سیدارزان با نام و ننگ بمعرکه جنگ را گرم دار و گیر ساخت از یک طرف عوض خان بهادر با دیگر دلاوران در بمصاف آورد و از طرف دیگر محمد غیاث خان و جمعی دیگر از بهادران رزم جو قدم بمعرکه کارزار نهادند از آنکه مکان قلب حائل

هر دو فوج گرفتید در حمله اول مقابل عوض خان بهادر بمرتبگی
 دلاوران باره بمدد راجپوتان و افغانان تیز جلوئی و تهوری را کار
 فرمودند که قدم استقامت اکثر دلباختگان از جا رفت و از مدمات
 گولهای نیل ریا و بانهای آتش فشان وهای و هوئی جوانان خود نما رخ
 غیل عوض خان بهادر برگشت و بیدشتی رو بفرار آوردند و عوض خان
 بهادر که برگشتن فیل باختیار نبود بهادرانه در دفع اعدا دست و بازو
 کشاده با وجود فرار فیل و بیشتر از همراهان رستمانه می کوشید و دران
 حالت سر رشته سرداری و تدبیر از دست نداده قابوی وقت
 چنان دانست که با آنکه زخم بر داشته بود دو دفعه تیر باز گشت
 زنان خصم را بمیدان رزمگاه کشیده صید را بر روی تیر آورده باز
 بتلافی می پرداخت و سرداران باره خصوص سید شیر خان و
 بابر خان بگمان و خورشوتی آنکه فوج فتح جنگ رو بهزیمت آورده
 نازان و شادان عثمان بعد از جلو ریز تعاقب فوج ظفر موج نمودند
 درین حالت قادر داد خان روشانی که مردم همراه او از مدد فوج
 اعدا رو بفرار آورده بودند باوجود زخم برداشتن استقامت ورزیده
 داد تهوری میداد عزیز بیگ خان با برادر زخم سرخ روی
 برداشت و عظمت خان جماعه دار عمده عوض خان پیاده شده شرط
 جان فشانی بتقدیم رساند تیر و گوله چون تگرگ بلا می ریخت و
 محمد متومل خان بهادر نیز خود را بمدد دلاوران رسانده تیر بهادرانه
 بظهور آورد درین ضمن دیگر شیران معرکه جلالت بانفاق عوض
 خان بهادر شیر فیرد مقابل آن برگشته بختان اجل رسیده رستمانه
 قدم پیش نهاده بخانههای گمان در آمدند و بحملهای مردانه و

چپقلشهای بهادرانه سد راه سیلاب بلا گردیده صدای دار و گیر
بپرخ بوی رساندند • بیت •

ز برج کمان طائران خدنگ • پدیدند بر روی سردان جنگ
نهان گشت از تیر فرق بدر • بدان سان که در زیر بوکش کبر
بعد زد و خورد بسیار و کوشش بی شمار که عکبر غوجها غالب و
مغلوب گردیدند آخر کار از یورش و برش تیغ بهادران عکبر غار لادران
میرنگ هلیجا شیرخان و بابرخان که از پیش قدمان فوج هرلول خصم
بودند از پا درآمدند و در همان گرمی دار و گیر دلاور علی خان که
دلاورانه فن سواره مقابل فوج قول جمعیت کم مشاهده نموده بکمال
جرات رسیده بود گونه بذق بدو رسید و کار او ساخته شد و فوج باره
و دوست محمد افغان میزدار و شعله رو بهزیمت گذاشتند راجه بهیم
و راجه گنسنکه عار نواز بر خود هموار نموده بدستور تهر پيشگان
جان بهار هزد و ستان با راجه پوتان جان انار از قبل و اسبان فرود
آمدند و شمشیر و سپر در دست گرفتند حمله آور گردیده کار بر هرلول
و دیگر فوج تنگ آورده داد دلاوری میدادند مرحمت خان بهادر
صف فرود از جانب چپ بهادرانه بر آنها تاخت آورده چنان شرط
تهوری بکار برد که هر دو راجه پوت نامی بعد آوردن نمایان که جاي
عد آفرین داشت با قریب چهار صد راجه پوت دیگر و بعضی
جماعه داران داره مجموع چهار و پنج هزار سوار و پیاده علف داغ
و طعمه تیر و حذای مغال شیر نبرد گردیدند و صدای شادمانه و
نفیر قمع و نصرت از فوج نظام الملک بهادر قمع جنگ بلند گردید
و از اشکر ظفر نصیب سواي بدخشی خان که با چند نفر بی نام

و نشان و دلیر خان همراه عوض خان بهادر عرف عبد الله بیگ
 بکار آمدند و دیگری از مردم نامی را اسیب جانی نرسید و عوض
 خان بهادر و محمد غیاث خان یا چندی از دلاوران زخم سرخزنی
 برداشتند و بمرهم لطف و احسان عطایی اضافه و فیل و اسب
 زخمهای همه زود التیام پذیرفت - و غنیمت بسیار بدست تاراجیان
 افتاد سوای توپخانه و فیلان که در سرکار ضبط نموده به بهادران
 همراگب تقسیم نمود باقی هرچه بدست هرکه افتاد باو معاف
 فرمودند بعد که خاور طارم چهارم بمیاه چاه مغرب درآمد و جالجا
 لشکر آرام گرفت نزدیک پاس اهل شب غلغلۀ عظیم و شورش پر
 آشوب از یک سمت لشکر برخاست و جوق جوق مردم رو بگیریز
 آوردند ساعتی سبب آن معلوم نبود آخر ظاهر گشت که فیل مست
 زنجیر گسیخته بی صاحب از جمله فیلان فوج تاراج شده رو بلشکر
 آورده و از صدمه او این آشوب برپا گردیده درین ضمن روزی خیمه
 محمد متوسل خان آن فیل خرابی کنان نمودار شد محمد متوسل خان
 با تیر و کمان از خیمه برآمده مقابل آن بالای سیاه استفاده تیر
 بقبضه کمان در آورده گوشه کمان تا گوش کشیده چنان به پیشانی
 آن دیو نژاد کوه تمثال زد که تا پرمونار ناپدید گردید و ازان صدمه آن
 فیل کوه شکوه برگشت درین ضمن فیلبانان سرکار فتح جنگ
 رسیده بدام و کمان در گرفتند - فردای آن روز خبر رسید که عالم علی
 خان بر تالاب هرتاله هفده کردهی برهان پور رسید فتح جنگ از
 استماع این خبر محمد متوسل خان را با جمعیت سه هزار سوار
 جهت کوهک رعایا و محافظت بلده که اکثر قبائل مردم لشکر

در آنجا بودند بطریق یلغار مرخص ساخت خان مذکور مسافت چهل
 کرده در یکروز طی نموده چریده خود را رسانیده به بند و بست
 شهر و اطراف پورجات پرداخته خلایق را مطمئن ساخت و
 عالم علی خان از اجتماع رسیدن فوج این جلای که اصلاً مقصود
 نبود متحیر شده همانجا متوقف گشت - بعد از که خبر ملال ترکشته
 شدن دلاور علی خان بساعت رسید هر دو برادر نهایت مضطرب و
 سرافیمه گشته برای رفتن آن هر روز فکر تازه بنظر راه می دادند
 گاه اراده می نمودند که هر دو برادر با هم شریج و تصدیع حضرت
 خاقان گویند همراه بدکن بوزلای بخانی "صالحیت برین قرار میگرفت
 که حسین علی خان از کتاب خدیو زمان روانه دکن گویند و سید
 مهد الله خان متوجه شاه جهان آباد شود باز مشورت می نمودند
 که قطب الملک در خدمت آن سپهر جاه و جلال روانه
 شاه جهان آباد شود - حسن علی خان با صوابی رزم آزمای طرف دکن
 کوچ نماید گاه می خواستند که با قاصد جنگ یا مسون نامه و پیام
 انجام آمیز موبد دلی دکن باز ونگاه اند و بیانی صلح بمیدان آورده
 بعد ظاهر در قبائل بتانی آن پرد زاند و بهیچ تدبیر استقامت رای
 قرار نمی گرفت و در هر هفته و صد و بیست و یک بار شاه و هر دو برادر بسمت
 مختلف بررسی آمد و باز در آن محله خائن می پذیرفت - و در همراه
 بریدن و نگاهداری آن اعتماد اندوه نظار پوشش است و رای صائب او
 مقابل نسل وقت و سواست هواس امیر در دل داشتند و در
 تدبیر کار مضطرب خاطر بودند بآنکه گاه گاه بهرت نزاع هر دو
 صاحب مداف به محمد امیر خان چنین بهادر زبان زد خاص و

عام می گردید باز برفق و مدارا منجر می گشت *
 و در هین ایام یعنی بدست و دویم ماه مبارک رمضان سنه هزار
 و صد و سی و دو روز جمعه بعد زوال که در اکثر مساجد دارالخلافه
 خطبه می خواندند و در نماز قیام داشتند زلزله وحشت افزا که
 از صدای زیر زمین و بحرکت آمدن در و دیوار و آواز سقف خانها
 عالمی متوهم گردید رو داد آن روز و شب تا اقر صبح نه ده دفعه
 عمارت و زمین جنبش در آمد اگرچه شهرت افتادن اطراف حصار
 و عمارت بسیار ضائع شدن آدم بی شمار در شاه جهان آباد و دهلی
 کهنه زبان زد گردید اما آنچه که منسوب اوراق سوار شده بنظر
 غور و تحقیق را رسیده و از کابلی دروازه شمالی تا لعل دروازه
 جنوبی رسته بازارها گردید چند جا شکست و ریخت عمارت و از
 هم پاشیدن فصیل حصار و نقصان پذیرفتن در دروازه شهر پناه
 و افتادن سه کنگره مسجد فتح پوری و کشته شدن ده دوازده نفر و
 مجروح گردیدن چند کس معدود معاینه نمود و غرابت این داشت
 که تا یک ماه و ده روز در هر شبانه روز چهار پنج نوبت زمین و
 عمارت بسدا و جنبش می آمد و در دلهای بعضی مردم وحشت
 بمرتبه راه یافت که خوابیدن زیر سقف ترک نمودند بعده اگرچه
 در زلزله تخفیف یافت اما چهار ماه پنج ماه که گاه گاه زمین و
 عمارت بارز می آمد اثر زلزله باقی بود تا از یمن قدم مبارک
 سر و زمین و زمان که بفتح و نصرت داخل دار الخلافه گردیدند
 اثر زلزله تخفیف یافت انشاء الله تعالی مفصل بزبان خامه صدق
 بیان خواهد داد و دفع و اهمه همگی بلیات ارضی و سماوی گردید *

از اتفاقات موافق غریب آنکه در همان روز جمعه که در دارالخلافت آیه عذاب زلزله شروع گردید در مسقطر الخانات اکبر آباد زن هندوئی بطور و رغبت خود بسبب زلزله نمایی و الفت مسلمانی بشرف اسلام درآمده بود و آن چند بموجب اظهار استغاثه انزبای او مقدمه را رسید عبدالله خان بیگمیس مضموم ظاهر گرفته با آن او را بی اطلاع سید عبد الله خان بمکمل فرستاد که آن نومسئله را بانواع زجر و خفت کشیده آورده در شهر تشبیر نمایند و مسلمانی را که او را میخواست به عقد در آورد بی آبرو ساخته از شهر و لشکر اخراج نمودند و قتل آن زن به اسلام آورده را از نزدیک مسجدی که مسلمانان نه از جمعه میخواستند تشبیر کنند می بردند مسلمانان می خواستند هجوم آورده آن مجبور را از دست مضموم بجان خلاص نمایند باز از انقلاب وضع و زلزله و غلبه هجوم کفار جرأت نمودند این مقدمه شهید است بمسوائی که در اواخر عهد خاندان مغول در پوهانپور نه دلاور خان از طرف ذوالفقار خان نائب صوبه بودی دلاور خان شیخ درگاهیه نام را که از اعیان پوهانپور گفته می شد و این خاندانی را که احتساب خواش از بشرف اسلام آورده میخواست به عقد در آورد بدو آورد و قوربانی او نزد دلاور خان استمالد نمودند آن قومانی جهالت نشان که در طرفدار بی کفایت همیشه می گوشتند مانند بی بی از بقایای کفار را می پرستید شیخ درگاهیه را همراه آن زن سر دیوان حاضر ساخته هر دو را بر میان صاف زان نموده بر میزانی هر دو پائی زده سر تراشیده بیعت و خوابی که از آن بدو ترسیدند در شهر پوهانپور داده زن را حواله

وارثان او نمود اگرچه باوجود فریاد زدن او بحضور چون ذر الفقار خان حامی داروغ خان بود استغاثه او بجائی نرسید اما منتقم حقیقی بداد او رسید که بفاصله سهل ایام لاش داروغ خان را در همان محله و بازار تشهیر دادند *

القصد غرق ذی قعدة قرار یافته بود که پیشخانگه پادشاه عالم پناه و سید عبد الله خان طرف شاه جهان آباد بر آرند و حسین علی خان با جمعی از امرای رزم آزما روانه دکن گردد درین ضمن با اعتماد الدوله شورش بمیان آمد و چند روز این گفتگوی نساك انگیز که بوسواس هراس آمیز طرفین انجامید بمرتبه زبان زد خاص و عام گردید که محمد امین خان چنین بهادر با بهادران توران شب و روز کمر بسته مستعد کارزار بود - از آنکه تهوری و بهادری آن صغیر فیل افکن را که سابق باوجود زیر هر دو دندان فیل مست سوارى خود آمدن و پیدش قبضه خنجر بر خرطوم و دهان آن بلای سیاه زدن و سلامت از زیر دندان او بر آمدن و دیگر ترددات نمایان او که همراه خلك مكان بظهور آمده و در ذكر سلطنت خلك مكان و خلك منزل مفصل بر زبان قلم دانه مشاهده نموده بودند جرأت بیک سو نمودن باو نه نموده دار و مدار نموده عهد و قرار رفات بی نفاق بمیان آوردند درین اوان که اوا خرماه شوال باشد از نوشتجات خجسته بنیاد خبر کشته شدن عالم علی خان باجمعی از سرداران انتشار یافت بر تفصیل این اجمال اگرچه محرر سوانح اطلاع واقعی نیافته اما آنچه از زبان مردم ثقه باختلاف قول مسموع گردیده کلمه چند ازان می نگارد گویند بعد از کشته شدن

دلاور علی خان در سه هزار سوار غارت زده بارهه که از مقابل
شمشیر مغالان فوج فتح جنگ جان به سلامت بدر بردن غنیمت
دانسته بودند از انجمله جمعی خود را نزد عالم علی خان دققی
رساندند که از شهرت رسیدن سید دلور علی خان با سی هزار سوار
از خجسته بنیاد برآمده از کوتل کوه گردا پور که در نصف راه
برهانپور واقع شده رسیده در اهتمام فرود آوردن توبخانه و هراول
میکوشید و فوج مرهته با صله پور خان هراول و قدری توبخانه از کوتل
فرود آمده بود بعد تحقیق خبر حال اثر مذکور نهایت غم و الم بخاطر
عالم علی خان بودند و اکثر سرداران مرشته و دیگر همدمان مصلحت
دادند که باز بخجسته بنیاد یا باحمد نگر رفته تا رسیدن حسین علی
خان و فراهم آوردن افواج اطراف استقامت ورزیده محصور
گردیده جنگ با تدبیر باید نمود و فوج مرهته را برای تاخت و
تاراج اطراف فوج فتح جنگ بدستور فرستاد که درین فن دکنیان
کامل عیارند تعین بود فرمود عالم علی خان در عالم غیبت تن
بمصلحت مراجعت نداده با تمام فوج فرود آمد و نظام الملک
بهادر فتح جنگ که بعد فراغ فتح دلور علی خان ببرانپور
رسیده دثوره نموده بود از شنیدن خبر عالم علی خان تابوت
دلور علی خان و سید شیر خان را با هزار نفر عالم علی خان
روانه ساخت و در سه کلمه نصیحت آمیز بزرگانه مشتمل بر مافوق
ساختن رفتن مع قبائل نوز هر دو صبری خود و کار بخون ریزی
دیگر مسلمة آنان نموده نوشت موثر نیفتاد و فتح جنگ بعد
الطاف حجت از سوادکار برهانپور کوچ نموده نزدیک دریای پورنا

که مسافت شانزده هفتده گروهی غربی از برهانپور واقع شده رسیده
 نزول نمود از آن طرف عالم علی خان نزدیک تالاب هرتاله که از
 پورنا مسافت قریب داشت رسیده فرد آمد بسبب بارش شب
 و روز و شدت لاوگل و طغیان آب و عدم کشتی که عبور لشکر طرفین
 متعذر بود چند مقام نمودن ضرور گردید بعده فتح جنگ برای
 تبدیل مکان و تخفیف لاوگل و تحقیق پایاب یک دو کوره طرف
 برار گذار دریا کوچ و مقام می نمود تا آنکه براهبری زمینداران و
 تردد عوض خان بهادر چهارده پانزده کوره مائل سمت بالا پور تعلقه
 صوبه برار خبر پایاب شنیده وسط مادی مبارک رمضان با تمام فوج
 از آب عبور نمود چون در چنین ایام راه دادن آب بمقد فضل الهی
 که شگون علامت فتح گفته اند باعث انبساط لشکر گردید عالم علی
 خان خبر یافته سراسیمه وار با فوج خود کوچ نموده متوجه
 مقابلۀ فتح جنگ گشت و نظام الملک بهادر یک روز برای رسیدن
 باقی مردم بهیر که بعضی جا تا سینۀ و بعضی جا تا کمر آب
 بود و همه لشکر بلا آفت مال و جان عبور نمودند مقام نموده روز
 دیگر برای تعیین مکان مصاف کوچ نموده نزدیک سیوگانو که تعلقه
 بصوبه مذکور دارند مضرب خیام ظفر اعتصام فرمود در آنجا از شدت
 باران شب و روز و بسیاری گل سیاه و هرج سیاه چند مقام بتصدیع
 تمام لازم گردید - چه نویسم که در آن چند روز چه کماله و تصدیع بر لشکر
 فتح جنگ گذشت اول آنکه از طرف خاندیس و برار بسبب
 طغیان آب نالها و بارش متصل شب و روز و حائل بودن دریا رسد
 بالکل نمی رسید و دریم آنکه مرهتہای ناپاک از روز بروز و اطراف

تاخت و تاج زوده نمی گذاشتند که املا شکر و گاو بکمی تواند برفت
تا برسیدن رسد چه رسد و شوخی زبانه از حد نموده دست بردهای
عظیم بطریق تفرات می نمودند از ابتدا بموتی گرانمی و کدایی
غله و گاه در لشکر روداد که - بزده چهارده روز سواهی برگ درختان
که مع شاخهای قرمز بر سنگ کوباده پیش چهار پایان میدان لاریکل
می انداختند بوی گاه و دانه بمشام لاریکل و دواجی نمی رسید و
چاقور بسیار که تا کمردن کل نور رفته بود چون سوتی باران چندی دیگر
میسرنمی شد تنگ می شدند و آرد برای مردم خالص و زر دار
زوبده را یک دو آثار میسر می آمد و مردم بسیار کم حوصله برخاسته
راه خانهای خود اشتغال نمودند - مدعی طغیان آب نالها و فرودان
کساله سوار و پیاده و دالاش پوای و افتادن خیمه و تاختن سرهنگ
اطراف لشکر که تا گذار بشار گنج دست اندازی و قزاقی می
نمودند همه آلام علاوه هم دیگر گردیده بود تا آنکه عرصه بر سپاه
تنگ گشت و اکثر جماعه داران عاجز آمده دالاش نمودند درین
ضمن باره باران فرصت داد از اینجا کوچ کرده سه کوشی بالا پور
نزدیک دیهی و بران فرود آمدند چون سرهنگ بد گون از شوخی زبانه
می نمود عوض خان بهادر و محمد غیاث خان و زبدها بفالکر از لشکر
برآمده بمحاصره و تکیب آنها پرداختند و جنگ در گرفت بعد از
و خوردهی که بمیدان آمد سرهنگ فاکار را به پیروست آوردند و غنیمت
بسیار از سکهان و بهاشه و چهارمی بدست غازیان فوج اسلام اندک
و سه چهار کوره تعانب تیره بخندان نموده مراجعت نمودند و
تین الفطر همانجا نداده و دانه دران سفل برادر ضرور میسر آمد و

وقت کوچ ازان مکان چندی توپ کلان که بسبب بسیاری لا و گل و
 لایعری گران توپ کشتی همراه بردن متعذر بود دران سرزمین مدنون
 ساختند و از انجا کوچ نمودند و نزدیک بالاپور نزول واقع شده در انجا کاه
 و دانه وافر میسر آمد و سه مقام برای آرام لشکر نموده پنجم شوال
 بهیر متصل قصبه بالا پور گذاشته بتفاوت مسافت دوسه کوره مکان
 مصاف مقرر کرده بترتیب فوج چندی پرنه اختند محمد غیاث خان
 و محمد شاه داروغه توپخانه مع شیخ نور الله برادر او و یلبرز خان
 آخری و انور خان با بعضی دلاوران نبرد جوهر اول مقرر گشتند و
 عوض خان بهادر مع جمال الله خان و چندی از دلاوران جانب
 یمن که غایبه سرداران مرده با شانزده هفده هزار سوار دران طرف
 بودند معرکه آرا گردیدند و مرحمت خان و عبد الرحیم خان و
 محمد متوسل خان و قادر داد خان و داراب خان و کامیاب خان پسران
 جان نثار خان و دلیر خان و اختصاص خان نبیره خان عالم که در
 همان نزدیک از خجسته بنباد خود را رسانیده رفیق گشته بود
 و تهور خان و جمعی دیگر از بهادران نامور نبرد آزمای ایران و
 توران و افغانان جلالت نشان و راجپوتان تهور پیشه همراه قول و فوج
 یلتمش قرار گرفتند و چندی از بهادران رزم آزما و رنبا بنالکر
 و البوجی دیمکه پرگنه میسر که رفیق آنها بودند چند اول و
 برای نگاهبانی نگاه مقرر گردیدند و خود نظام الملک بهادر فتح جنگ
 که دیده جنگ دیده فلک دوار و چشم کهنه سوار روزگار در کمتر معرکه
 کار زار چنان مپه سالار و سردار با وقار دیده بود بهمقدمی توکل
 و فضل غالب کل مغلوب در حوضه فیل گردون شکوه زیفت افزای

قتل گردید و از آن طرف عالم علی خان باستظهار سی و پنج هزار
 سوار مرهته و غیره و بعضی همدمان مبارز پدشه و جماعه داران
 عمده که خود را رستم زمان میگرفتند مثل جوهر خان و محمدی
 بیگ که مدت بنیادیت فوجداری کلشن آباد در جنگ مرهتها علم
 شهرت ترقایی و مردم آزاری و تاخت و تاراج پرگذاشت جاگیر داران
 و محال خالصه شریعه افراشته و بهمین سبب مکرر بقید صوبه دار
 خصوص در ایام صوبه داری نهم جنگ متعید و مسلسل بود
 و بعد قید چند ماه قلم عقو بر جبرند کردار او کشیده بعلونه
 سه صد روپیه در جرگه جماعه داران سرکار خود در آورده بودند
 درینوقت عالم علی خان او را بخطاب بناده از ذهن او و مراتب پنج
 هزاره و تربیت خوشوقت و اسبدار ساخته بود و بهمین دستور
 متی خان نام مع برادر و لطیف خان بنوار مع برادر زاده و سید
 ولی محمد و محمد اشرف نذر باری که جماعه داران قصباتی
 پداهی پدشه بودند هر یکی را پنج هزاره نموده در استمالات و
 جذب قلوب آن جماعه کشیده و از نقد و قیل و اسب و اسباب
 بخشیده با خود گرفته بود همراة قهور خان افغان که از قهور پدشگان
 رزم آزما گفته می شد و هر اول متعور گشته بود پیش آهنگ فوج
 ساخت و غالب خان پسر رستم خان را که از دکندهای شجاعت
 پدشه با نام و نشان مرزونی بود مع آبا پندت دیوان او که او را نیز
 از قهور دید های بهادر دل می گرفت و میرزا عالمی که کار های
 نمایان ازو در اکثر محاربات بظهور آمده بود و سید عالم باره که
 بارها از نقش بهادری مشاهده نموده بودند و اسیرن خان برادر خان

عالم که هرچند در شمشیر و بهادری خاندان آنها ضرب المثل بود اما از آنکه در ایام نیابت صوبه داری محمد آباد بیدر آنچه خفت و ضرر جانی از ناکاه تاخترن پسر خوانده راجه ساهو باشا حسین علی خان باور رسیده بود و در ذکر سلطنت پادشاه شهید مرحوم بگزارش آمده با کمال ناخوشی مبلغ نقد و دوسه فیل بموجب اظهار سید عبد الله خان که مکرر سردیوان گله این معنی نمود که باوجود چنین مدد و اعانت آخر کار رفاقت نه نموده گرفته طوعا و کرها رفیق بغفاق گشته بود همچنان عمر خان برادر زاده داود خان که خون عمومی او دائم در دل او جوش میزد و ترک تاز خان که در باطن از حلقه بگوشان فتح جنگ خود را می گرفت و فدائی خان دیوان که غائبانه از ندویان متع جنگ بود و محمد اشرف خان بخشی دکن و رفاهیت طالب خان و خواجه رحمت الله خان مخاطب بشجاعت خان داروغه توپخانه عالم علی خان و شمشیر خان و غیاث الدین خان مخاطب بشجاعت خان فوجدار گلشن آباد و دیگر سرداران مرهته مثل سنتاجی سندیه و کهندوجی دهپاریه سیناپت و سنکراجی ملهار و کانوجی و غیره مرهتهای نامی که از طرف راجه ساهو قریب هفده هیجده هزار سوار که همه خود را فدوی جان نثار حسین علی خان می گرفتند و جمعی دیگر سرداران بارهه و بهادران دکن که بر اسم آنها اطلاع نیانته جا بجا طرف دست راست و چپ و فوج کومکی چنداول مقرر نموده و خود در قول جا گرفته غیاث الدین خان را در حوضه فیل با خود ردیف ساخته با توپخانه جهان آشوب که چهارده پانزده

هزارسوار برق انداز قدر انداز کرناتکی عقب توپخانه صف آرا بودند
 ترتیب فوج انتظام داده ششم ماه شوال سنه هزار و صد و سی
 و در مطابق سال دو از جلوس سوانق هفدهم شهر یوز ماه الهی
 از هر دو طرف لشکرها بحرکت آمدند - و بقول شهرور قبل از آنکه
 عالم علی خان از جای خود حرکت نماید فتح جنگ با لشکر
 نصرت قرین سوار شده مقابل فوج خصم خود را رستند بهر حال همینکه
 فوجها بتفاوت گواه رس مقابل هم شدند صدای هیبت افزار
 ولوله غیوت قزاقی کوس و کرنای زور کوش مبارزان هر دو طرف
 را گرم دارد و گیر ساخت و ناله توپ دشمن سوز و غرش بان
 شعله افروز تقویت بخش دل بهادران نظام و ننگ معرکه جنگ
 گردید ابتدا در سه گوله فوج عالم علی خان با لشکر فتح جنگ رسیدند
 بی آنکه باحدی مضرت رساند خالت نشین گشت در جواب آن
 گوله اول بار که از توپخانه عدو سوز نصرت قرین فتح جنگ بفوج آن
 طرف رسیددگذار حوضه قبل سوابی لطیف خان بنوار را چنان برداشت
 که حوضه را ناکه سرنگون و حوضه نشین را پیاده ساخت و توارزل
 تمام در لشکر پیاده زدند و آن انداخت بعده تهورخان هراول با تهور پیشگان
 رزمجوی دیگر که هفده هجده فیل سوار چانداز و چهارده پانزده هزار
 سوار بار بودند قبل از آنکه حجاب خدار درود توپخانه شر بار از
 میان برخیزد بر فوج هراول فتح جنگ یورش نهوده چندان مستانه
 حمله آور گردیدند که پامی استقامت اکثر مردم بی حوصله لشکر
 مغلی لغزید بعد از آنکه عرصه کارزار بر محمد شاه داروغه توپخانه تذک
 گردید سوانق ضابطه تهور پیشگان هندوستان مع نور الله خان برادر و

جمعی از تهور پیشگان شعله خو و دلاوران رزم جو پیاده شده مقابل
فوج خصم استقامت ورزیده تردد نمایان پرروی کار آوردند درین
حال خلل تمام در انتظام فوج هراول نصرت انجام فتح جنگ راه
یانت بعده که شیخ نور الله برادر محمد شاه بکار آمد و محمد شاه
نیز زخم کاری برداشته از کار تردد ماند و محمد غیاث خان هراول
که یک چشم او از سابق معیوب بود بچشم دوم سالم او نیز چشم
زخم رسید و جهان در چشم او تاریک گشت و مبارز خان آفریده و
جمع دیگر از دلاوران تیز نبرد زخمی گردیدند و باقی فوج رو
بهزیمت گذاشت دران حالت که دیگر شیر نبردان پیشه شجاعت
و نهنگان دریای غیرت فوج فتح جنگ از یمین و یسار بحرکت
آمده مقابل فوج خصم آتش افروز قتال و جدال گردیده بخانهای
کمان در آمده صدای دار و گیر بچرخ برین رساندند و زد و خورد
غروب بمیان آمد *

ز هر دو طرف یکه تازان مرد * کشادند برهم کمان نبرد

فرور ریخت پیکان زهر آبدار * چو باران قوس قزح در بهار

عالم علی خان همراه فوج قول و سرداران که با او بودند تهوری را
کار فرموده چنان جلو ریز خود را رساندند که بعضی همراهان
رفاقت او نتوانستند نمود و بیک خودانه و مستانه بر لشکر ظفر
نصیب فتح جنگ تاخته حمله رستمانه و کارزار مردانه بروی کار
آورد و بهادران ایران و توران خصوص عوض خان بهادر و مرحمت
خان و قادر داد خان در مقابل آنها سرکم نیاورده هر طرف که
می تاختند آواز احسنت احسنت بر می خواست و آنچه نهایت

مرتبه شجاعت و کوشش بود از هر دو جانب بظهور می آمد

• بیت •

چنان گرم گردید کار نبرد • که شمشیر شد آب در دامت بود
چنین شد بلند آتش کارزار • که دودش فلک بود و اختر شرار
دران گرمی دار و گیر که عالم علی خان با وجود زمین زخمهای نمایان
چون شیر غران حمله می نمود و دایه تهوری میداد و محمد متوسل
خان که با قطع جنگ قرابت قریبه داشت و با عالم علی خان
همسال و جوان باکمال جمال و آرامنگی بود و در شجاعت گوی
سبقت از بهادران همسال و اقربان انداز می رسد مانند شیر عرصه
کارزار فیل خود پیش رانده و بجوهرخان و دیگر دهه مبارز پیشگان
فیل سوار نامور که اطراف محمد متوسل خان را دور گرفته بودند
رساند و دران حالت با وجودیکه زخم گوی و تیر برداشته بود خود را
پهلو فیل سواران نامدار عالم علی خان رسانده هم نبرد گردیده دایه
سردی و دلاوری در مقابل حمله خصم با وجود برداشتن زخم
داده محضر کار نامه مبارزت و رزم آزمائی را بشهادت سرخ روشی
از زخمهای کاری رساند و از قادر دایه خان که بود متوسل خان
خون را رسانده بون نیز سعی بهادرانه بظهور آمد • بیت •

قتل کار بر سر چو روز نبرد • کذا کار عد شیر یک شیر مرد

چون خسرو پور تهور خان که نیاپانی عالم علی خان می نمود
از نیز از ضرب گوی بهادران افتاد و اکثر از همراهان آن بهادر شیر
نبرد خصوص غیاث الدین خان دایه توپخانه دکن که در حوضه
فیل سواران عالم علی خان همدم سفر آخرت بود و غالب خان

و ابا جی دیوان او و شمشیر خان و سید ولی و سید عالم بارهه و غیره
هشت نه نفر بعد تردد نمایان از تیر و گولہ پر دلان شیر بیکار
ببادیہ عدم شتافتند - درین دار و گیر مرهتہ نابکار خود را بہ بہیر
زده دست اندازی نموده قدری خزانہ اشرفی فتح جنگ بغارت
برد و نیل سواری عالم علی خان تاب صدمہ تیر باران و تیغ و
سنان بہادران نیاورده برگشت و عالم علی خان با زخمہای خون چکان
رو طرف فوج فتح جنگ گردانده فریاد می کرد کہ رخ فیل برگشته من
بر نگشته ام نقل می نمایند چون تیر ترکشہای آن شیر بیشہ
بارہه تمام شدہ بود تیرہای کہ از دست دلوزان مقابل بر رخسارہ
و بدن و حوضہ او می رسید همان تیرہا را از روی جلالت بچلندی
تمام از بدن خود بر آورده بچلہ کمان پیوستہ بر فوج فتح جنگ
می انداخت و بدان حالت داد تہوری و دلوری میداد تا آنکہ
از رسیدن زخمہای پیاپی نقد بی بہای جان را در راہ ہر دو عمو
نثار نمود و چنان تردد دران کار زار ازو بظہور آمد کہ ختم دلوری
و بہادری بارہه برو گردید زیادہ بر بیست و دو سال از مرحلہ عمر
طی نموده بود - مجموع ہفدہ ہیجده فیل سوار نامی باجمع کثیر
دران معرکہ کارزار رفیق سفر آخرت او گشتند و بسیاری زخمی
گردیدند - و امین خان و عمر خان و ترکناز خان و فدائی خان دیوان
دکن و چند نفر دیگر از مردم نامی بعد از اتمام جنگ خود را بفوج
فتح جنگ رساندند و شادیانہ فتح و نصرت نظام الملک بہادر
فتح جنگ بلند آوازہ گردید و سنکراجی صاحب مدار راجہ ساہو
زخمی گشتہ دستگیر گشت و فیلان مع توپخانہ بتصرف فتح جنگ

درآمد باقی کل کارخانجات بتاراج و غارت رفت - و درین جنگ
 نیز از فوج ظفر صوح - سوای آنکه بسید سلیمان که نیکو
 غوث الاعظم رضی الله عنه مشهور بود و شیخ نورالله با دوسه نفر دیگر غیر
 مشهور آفت جانی رسید دیگری کشته گردید و محمد متوسل خان
 و محمد غیاث خان و محمد شاه و کامیاب خان و غیره چند نفر از
 مردم نامی فوج فتح جنگ زخم - سوخروش - بر داشتند و بهمراهم
 نامی دیگر آفت جانی و مالی نبرد - چون این خبر بخچسته
 بنیدان رسید قبایل حسین علی خان و وابسته های عالم علی خان
 مضطر و مایوس گشته برای رفاه و بقای دولت آباد بقعه دار
 آنجا رجوع آوردند با وجودیکه از تغیر نمودن و کسی منصب و خسارت
 زیاده از طرف حسین علی خان بقعه دار که از عهد اعلی
 حضرت شاه جهان قلعه داری آنجا بخاندان مرتضی خان و سید
 مبارک نام که از سادات سید جلال بخاندان تعلق داشت رسیده
 بود قبیلۀ آذرا مع نقد و جنس اموال اندرین قلعه گرفت -
 بعد رسیدن خبر از خچسته بنیدان بهر دو برادر و تحقیق آنکه در
 هردو جنگ همه - مرداران باره بخشاک هلاک افتادند و نیز بهمراهم
 نامی نظام الملک بهادر - سوای در سه نفر بهیچ یک آسیب
 نرسیده دست تاسع بهم - رسیده گفته اند که مگر همراهم نظام الملک
 آب حیات خورده اند یا روئین تغذ که از آفت تیغ و سنان
 سالم می ماند و آنچه از غم و الم این حادثه بر هر دو برادر
 گذشت باحاطۀ بیان چه سان توان آورد خصوص حسین علی خان
 که هر روز جوی خون از چشمش چشم او جاری دود و آه بر صورت

از دل پر درد او بر می آید و نمی دانست که مآل حال خود درین
زودی بکجا منجر خواهد شد - بعد فتح بغلوات یک هفته مکرر شنیده
شد که قبائل حسین علی خان را با مال و اموالی که داشتند قلعه دار
دولت آباد قبل از رسیدن فوج فتح جنگ اندرون قلعه گرفت از
شایدن این خبر که قبائل از طرف کساله تخفیف یافته از ضبط
مال محفوظ ماندند پاره تسلی دل غم دیده حسین علی خان گردید -
و در همان زودی بوضوح پیوست که مبارز خان صوبه دار حیدر آباد
و دلاور خان که هم زلف همدیگر می بودند با شش هفت هزار
سوار از حیدر آباد برآمده بشهرت کومک سادات و هرطرف که اتفاق
افتد شمرده قدم رسیده با فتح جنگ پیوسته عهد وفاق بستند -
حاصل کلام سادات بعد کنکایش بسیار قرار برین دادند که سید
عبد الله خان بدار الخلافت رفته استقامت ورزد و حسین علی خان
در خدمت خسر و عدو مال با امرای نامدار صاحب مدار فوج متوجه
دکن گشته کمر انتقام کشیدن از فتح جنگ بمیان جان قائم بندد
و در فکر گرد آوری سپاه که تا لک سوار فراهم آرند افتادند و
مصعوب سید محمد خان پسر امیر الله خان و دیگران زر و پروانه و قول
برای طلب جماعه داران عمده بارهه و افغانان صاحب تومن روانه
ساختند اما چون هنگام نوکری در سرکار هر دو برادر گرم گردیده
بود و با امرای همراه حکم رساله نگاهداشتن فرموده بودند جوان و
اسب خوب کمیاب بود و جماعه داران دور و نزدیک نظر بر انقلاب
طالع هر دو صاحب مدار بر فتن دکن راضی نمی شدند فوج خاطر
خواه میسر نیامد مع هذا قریب پنجاه هزار سوار قدیم و

نو نگاهداشت و مردم پادشاهی که باز امید رسیدن و فراهم آمدن
 مردم باره و جمعیت راجها و زمینداران اطراف بود فوج بغلی نموده
 همراه خود گرفته با توپخانه جهان آشوب و امرای کار طلب زرم
 آزما اواخر ماه شوال پیشخانه طرف دکن بر آورد و خود امیر الامرا
 نیز در گروهی اکبر آباد کوچ نموده اوائل ماه ذی قعدة خدمت
 امیر آتشی از انتقال حید خان جهان بنام حیدر قلی خان بهادر
 که از ضبط و نسق امور ملکی و کار طبیبی و کار فرمانی و اوضاع
 مختلف دیگر او در ذکر سلطنت بادشاه شریف مرحوم شد باحاطه
 تحریر آمده معروض گردانید و بهم ماه مذکور سنه دو مطابق سنه یک
 هزار و سی و دو شمسی پادشاه جوان تحت بهمنانی فتح و
 نصرت از جوان سادات و اشراف اکبر آباد کوچ فرموده شد گروهی از
 شهر شرف نزل در نمودند و سید عبد الله خان مشایعت نموده تا
 حصول رخصت وفات نمود اما از آنکه برادر خود بسبب همت
 و سلوکی که با همراهان و عدههای دولت نگار می برد چندان
 تسلط بر قطب الملک بهم رسانده بود که در اکثر امور برادر کلان
 مجبور گردیده اطاعت می نمود چنانچه وقت تفریق خدمتی برای
 همراه بودن ادعای آن نمود که تمام سر رشته دیوانی و بخشیدگویی
 و عداوت با دست و در صورتی مفصل مع امر او دیوان تن و خلاصه
 با خود بگذارد و سر رشته یک حرفی نزد سید عبد الله خان بگذارد
 که وجود معطل در شاه جهان آباد باشد بعد مضایقه و اسرار تمام که
 گفتگو مردم علم مجبور گردید معذور شد که دفتر چهار صوبه اکبر آباد
 و احمدیه و احمد آباد و سالوا با شش صوبه دکن مفصل و از باقی

صوبجات یک حرفی همراه پادشاه بهند - و چون پانزدهم ذی قعدة روز جلوس و جشن خدیو زمان بود سید عبدالله خان می خواست که جشن حضرت ظل سبحانی بحضور خود نموده بعد فراع جشن رخصت حاصل نماید حسین علی خان راضی نشده از چهار گروهی مهتقر الخلافت برادر نلان را مرخص ساخته چهاردهم ماه مذکور پادشاه را سوار نموده نزدیک فتح پور برده سه چهار روز بنام جشن که ازان بوی ماتم بمشام تمام لشکر بارهه و همدمان با وفاق او میرسید و برای هوا خواهان پادشاه دم بدم نسیم عیش و فتح و نصرت می وزید دران مکان میمنت نشان (که فردوس مکانی بابر پادشاه باده دوازده هزار سوار مغلیه جلالت پیشه مقابل دولت سوار و پیاده بیست و دو هزار فیل کوه پیگر و بیست و پنج راجه نامدار و سرگروهان خاندان لودی که بدعوی ارث سلطنت با رانا سانگا همدم و همقدم رفیق گشته حسن خان میواتی را با چهار راجه عمده و پانزده هزار سوار هراول نموده بودند چنانچه بذکر درآمده بمقابله پرداخته هزیمت داده بمرتبه کافر کشی نموده بودند که رانا ازان روز برای اولاد خود قسم یادگار گذاشته که دیگر بمقابل خاندان صاحب قران شمشیر از نیام کین بر نیارند) بسر برده از انجا کوچ بکوچ سمت جنوبی مرحله پیدما گردید و از جمله امرای قدیم حامد خان بهادر عموی نظام الملک بهادر و دیگر حمید الدین خان و غازی الدین غالب جنگ و بیرم خان و نعمت الله خان و میر خان امیر خانی و صلابت خان با چند امرای بی پرربال دیگر همراه سید عبد الله خان ماندند و سید عبد الله خان نوزدهم

ذی قعدة سمت شاه جهان آباد کوچ نموده چهار پنج کوهی
اکبر آباد فرود آمد- و محمد خان بنگش که مدت مرهون احسان و
از پیش آردنهای سادات بود دران منزل بحسب ظاهر آمده
بسید عبد الله خان ملاقات نمود سویی مبالغ خاطر که سابق برای
رفتن همراه حسین علی خان باز داده بودند بفرستاد هرار و بیدیه دیگر
باطظار صبر گزیده بشهرت آمده خود را بانسنگر پادشاهی میروسانم
که در نفس الامری کلمه راست بود مرخص گشت بعد بمقابل شهرت
رویه هر دو برادر و تقاضای قومیت خون بمردم بفرستاد اولن تکلیف
داشت که آخر کار آنچه مقرب خاطر او بود از بوده غیب بمعرضه
ظهور آمد بزرگی خانه تخریب و زاری خواهند کرد- و سستی درین است
جمعی که نوکر و رفیق دیوانه و متصدی قدیم هر دو برادر
خصوصا سید عبد الله خان بودند و عزت و آبرو و مداخل کلی
از دولت آنها داشتند از شامت خون ناحق پادشاه شهید مجبور
و مشاهده سختی سلوک که سازیده بودند از تیسر روز می نمودند
و اخبار سلطنت بدست پسران بدست داده بودند عذاب القلوب
بمرتبه دل آنها را گرفته بود که لشکر بر زبان آنها جاری می نمودند
که اگر چه می دانیم در زمان دولت پادشاه ما ملوک پادشاهان
ساده خواهیم گردید و هرگاه آرزو داریم که بمردم چشم بدخواهان
دولت صاحب قران سلطنت دودمان تیسر روز از سر نو رونق پذیرد
بلکه بعضی از کفر و منافقین هر دو برادر صاحبدار این تمنا
از درگاه الهی می نمودند و می گفتند که ای پادشاهان زمانه هر دو
برادر که می دانند معصوم و عاقل و بی گناهان شد سادات پادشاه

و نمیدانیم که از شامت اینها مال کار اولاد ما بکجا خواهد رسید

گشته شدن امیر الامرا حسین علی خان بهادر سپه سالار

باره از تیغ سگانات روزگار

چون بر عقلای عالم ظاهر است که هر که در مقابل پاس
نملک کفران نعمت ورزیده بر روی آقا تیغ کشید و در زوال دولت
و بیناموسی و بی آبرویی ولی نعمت کوشید مال کار بجزای
اعمال خویش رسید بلکه از روی تواریخ عهد پادشاهان سلف بظهور
پیوسته که هر چند تعدی از طرف آقا بظهور آمده و حق بجانب
نوکر بوده و نوکر پاس نعمت و حق نمک را منظور نداشته در
بیکرمتمی و بی ستمی و تلف نمودن جان و مال ولی نعمت
کمر بسته منتقم حقیقی او را آخر کار بانواع خواری پاداش اعمال
او رسانده تا اهل بصیرت بحکم فاعقبوا یا اولی الابصار اعتبار ازو
بردارند خصوص جمعی که مقابل حق عالم عالم احسان و نمک خواری
موروثی که قرنهای از خوان دولت ولی نعمت پرورش یافته بدولت
بی آنها رسیده باشند و از جزای اعمال نیندیشیده خلاف
طریقه نمک حلال را شعار و سرمایه مزید اعتبار خود ساخته
باقسام بیجاگی برای استیصال دولت خدا داد چنان خاندان که
ملجای فیض عالم و عالمیان باشد کمر بستند چه گونه کمر خواهند
بست و یقین که هر چه خواهند کشت همان خواهند دروید - حاصل
کلام آنکه بعده که سید عبد الله خان هفتم ذی حجه بمنزل چهل
کرومی شاه جهان آباد رسید پاسبی از شب گذشته شتر سوار فرستاده
غیرت خان با شقه خط رتن چند که در حالت اضطراب نوشته رسیده

برگشته شدن حسین علی خان و عزت خان و نورالله خان اطلاع داد شرح این واقعه غریب و تبیین این قصه عجیب آنکه چون انتظام سلطنت خاندان تیموریه از میان برخاسته بود کبیر و صغیر هر قوم بسبب تسلط هر دو برادر اختیار رقن چند در کل امور ملکی و مالی که سواي مردم بارند و قوم بقل را نوازش نمی نمودند متفق گردیدند و شرفی هر دو را بخواری و بی اعتباری زیست می نمودند و اعتقاد اندک محمد همان خان چنان بهادر میدانست که با وجود عهد و پیمان هرگاه حسین علی خان نابو یابد بدستوری که با پادشاه شهید مرحوم محمد فرخ سیرایای وعده بجای آورند کار خود را خواست ساخت همیشه در فکر و تدبیر زلال دیوانه باره بود و بی مدد رسیدن شرفی در چنان امر خطیر اقدام نمودن صلاح کار نمیدانست و سعادت خان عزیز مرحوم محمد همین که از سادات ذوالاحترام نیشابور توبیع خراسان بود ابتدا بمنصب همزاري و الاشاهی پادشاه شهید مرحوم محمد فرخ سیرایای بعد مقرر شدن بدست فوجداری همدین بدو که از سادات عده صوبه اکبر آباد است سپاه زیاده نگاهداشته از سید عبد الله خان نوج بمدد طلبید و بیوهر تدبیر و شجاعت ذاتی در نظام و نسق فوجداری و تدبیر و تدبیر مفسدان و سرکشان و امانت زدودستان رافعی کوشیده اضافه بانصافی گروته در کار طایبی از مشاییر و نزد هر دو صاحب داری معزز گشته بود و بغض خون پادشاه شهید مظلوم مدام در دل او جوش میزد و در ایام نوج پادشاه فیروز بخت برای سر انجام بعضی مطالب خود پادشاه ظفر انور آمده رفاهت نموده

بود با اعتماد الدوله همدم و همراز محرم و رفیق جانباز گشته میر
حیدر خان کاشغری را که از ترکن صاحب آتش قوم چغته گفته
می شد و چون لقب میر شمشیر ارثی داشت از ان میرش میخوانند
و میر حیدر جد کلان او چند گاه فرمانروائی کشمیر کرده و تاریخ
رشدی مشتمل بر ذکر احوال قیموریه تالیف نموده برای قلع ریشه
حیات حسین علی خان راضی ساخته اقدام بر چندان اراده که در وهم
و تصور احدی راه نمی یافت مصلحت نموده هر سه باهم محرم
جانباز این راز گشته عهد و پیمان ایفا و اخفای آن بمیان آوردند و
بمرتبه در اخفای این راز کوشیدند که پادشاه و قمر الدین خان
پسر اعتماد الدوله نیز برین راز اطلاع نیافتند و سوای والد پادشاه
و صدر النساء که دست گرفته سید عبدالله خان بود دیگری را شریک
مصلحت نمودند ششم ذی حجه سنه هزار و صد و سی و دو هجری
مطابق سنه دو از جلوس میمنت مانوس موافق شانزدهم مهرماه
الهی که لشکر عدو مال ظفر اثر فتح نصیب ابو المظفر ناصر الدین
محمد شاه پادشاه غازی بمنزل توره که از فتح پور مسافت سی
و پنج کوه عرفی دارد رسید اعتماد الدوله بعد رسانیدن پادشاه
نزدیک دولتخانه باظهار برهم خوردن طبع و پدید آمدن تهوع
خون را به پیشخانه حیدر قلی خان بهادر رسانید حسین علی خان
بعد داخل شدن حضرت ظل سبحانی در حرم سرا به مقدسی
بر گشتگی ایام از خدمت پادشاه جدا گشته همینکه نزدیک دروازه
گلال بار رسید میر حیدر خان که نزد حسین علی خان روشناسی
و راه حرف زدن داشت دست از جان شسته خود را نزدیک پالکی

رسانده التماسی که نوشته با خود داشت بدست حسین علی خان
 داده او را مشغول خواندن ساخته زبانی شروع بعرض حال خود
 و شکوه اعظمک الدوله نموده تا ابل پیوستگی و پایداری خلیفه آبدار
 به بلوی او رساند اگرچه بقول «شهر صفی دیگر را که رفیق خود
 نموده بود او نیز سر شمشیر بشکم او زد ظاهراً اصل ندارد و بهمان زخم
 جان ستان اول کار حسین علی خان ساخته شد و در همان روزی
 نورالله خان پسر ابد الله خان که غم زاده مقتول می شد و پدیده همراه
 بالکی میروست بصیرت شمشیر سیر حیدر خان را از پا در آورد و
 بروایت ضعیف دیگر عمیره شریف نیز خود را رسانده حربه برافراخته
 کار او را با تمام رسانده مثل دیگر را هم کشته خود نیز زخم برداشته
 جان بصلاحت بدر بود و مغلوب از هر طرف هجوم آورده نورالله خان را
 کشته سر حسین علی خان زخمی بطریق اصفان زخم خدایو زخمی بردند و
 خواجه مقبول خان نظرسات بدست و پا زده دو سه زخم کابی برداشت
 که بعد سه چهار روز از همان زخمها در گذشت و یک سقا و خالروب
 حسین علی خان آنچه شهادت و توبیخ بود بجا آورد، گریه کفان
 با شمشیر و خان خود را بران افروزد و صفت شهبود او هم داده تا نزد یک
 تسبیح خانه رسیده از غریب پایداری آورد و توبیخ ستان از پا در آمدند
 و «مطقی خان اصفانی» حکم داد که با حسین علی خان را همراهان
 «حکام» سنگ که همراهِ او بودند از شایسته با هر خانه جنگی و شورش
 با حسین علی خان بدون اعتنا بخواسته بی اطلاع «حکام» سنگ
 خود را بدو زان کمال باز رسانده از اشریت بدست داده از طرف
 دیگر سواجه قبلی خاص را شکافته شمشیرهایی در دهه هرزگوان

درون درآمدند و مقابل تیر و گولی مغلان باوجود قوت نمایان
 استقامت نورزیده دوسه نفر زخم کاری برداشته جان بسلامت
 بدر بردند و بعضی مردم توپخانه حسین علی خان از اطراف
 گلال یار بزدن گلوله تفنگ و رامچنگی پرداختند و عزت خان همشیره
 زاده حسین علی خان که بخانه آمده کمر و نموده در فکر خبز خوردن
 بود از شنیدن این خبر جانگداز جهان در چشم او تیره نمود بی
 آنکه برگرد آوری سپاه متفرقه پردازد همان لحظه تهوری را کار
 فرموده باجمعیت قریب چهار صد پانصد سوار بر فیل سوار گشته
 متوجه دولخانه گردید - حیدر قلی خان بهادر اگرچه از ابتدا خلاف
 آنچه خبر رسید عبدالله خان رسیده بود شریک و همراز مصلحت
 کشیدن انتقام ازان سه سال نبود اما چون پادشاه عالم پناه را در
 امور سلطنت بی اختیار و مدار کار در قصبه اقتدار رتن چند و
 دیگر کفار بد کردار میدید و مشاهده می نمود که هر دو صاحبمدار
 که خود را صاحب السیف و القلم هندوستان دانسته مقابل رای
 خود و شمشیر پاره و وجود مغل ایرانی و تورانی را معدوم الوجود
 می دانند و نمی دانند که جمعی که از مسافت بعیده هزار دو هزار
 کرده اوطان آمده بمدد جوهر ذاتی و شمشیر و رای صائب
 مملکت وسیع هند را که با چندین پادشاهان ذوالاقتدار و راجهای
 نامدار در رکاب فردوس مکانی بابر پادشاه مقابله و مقاتله افتاده
 بتسخیر و تصرف خود در آورده زیاده از دو صد سال پرورده نمک
 خاندان صاحب قران باشند چگونه ولی نعمت خود را بی اختیار
 دیده قبض این عار بر خود هموار خواهند نمود لهذا از راه جوهر

و شجاعت و غیرت غار غار تدارک و انتقام در دل عقیدت منزل
آن شیر بیشه حیدری می خلید و تا رسیدن وقت دار و مدار می
ساخت همینکه فضل حق و اراده مقتضی یاور طالع
پادشاه جوان بخت و ارباب امر و تخت گردید قدم جرات مردانه را
پیش گذاشته کمر همت بسته آنچه شرط ندوخت و تهوری و
جانبازی بود چنانچه بزبان خامه صدق بیان مفصل عنقریب جاری
می گردد در هر دو مصاف از این زبده خاندان همت و نهمت
مردانه یعنی کارزار بظهور آمد القصه بعد که صدای دار و گیر
از هر گوشه و کفار بلند گردید سعادت خان برهمنونی حیدرقلی
خان بهادر و فرموده اعتماد الدوله و مدد جوهر ذاتی خود بیباکانه
و گستاخانه از راه اندوخت و عقیدت نزدیک هراچه محل که
پادشاه همایون بخت بدوخت و اقبال اندوخت تشریف داشتند وقتی
رسید که بروایت شهر منصوبان و هوا خواهان هر دو برادر از
شدن خبر شورش اراده داشتند در حق پادشاه برحق داشتند و
نواب قدسیه از راه شهر مادی مانع برآمدن آن شهر - شهر رفاکار بود
آن بهادر سعادت کیش نیل اندیش قدم پیش گذاشته بعد
خاطر جمعی از شر مخالفان شال پیش روی خود انداخته
گستاخانه بمحل درآمده باظهار قنوت و تسبیح و تضرع و التماس
تمام دست خدیو زمان را گرفته از محل برآورد و اعتماد الدوله بر
فیل خود سوار نموده خود بجای خواست داشت - چون بعد از تشریف
آوردن ظل سبحانی به پایت الشرف دولتخانه فوج و جمعیت
و جلوی خاص و امرای موافق و مخالف بد - قور هر روز بخیمه های خود

شکافته بودند و از گرم شدن صدای دار و گیر بیشتر مردم هوا خواهان
و بدخواهان دل باخته بنات الغش وار متفرق گشتند و فیلان و اسپان
پادشاهی و امرا را جایجا بمکان خود برده بودند و سواي محمد
امین خان چین بهادر و قمر الدین خان بهادر مع چهل پنجاه
مغل جانباز و جمعی از مردم توپخانه که مجموع بصد و دو صد سوار
نمی رسیدند در رکاب ظفر انجام حاضر نبودند حیدر قلی خان
بهادر بتاکید طلب فیلان و اسپان سواری و گرد آوری مردم توپخانه
پرداخته باهمان جمعیت معدود جان نثار که در رکاب ظفر انتساب
موجود بود باتفاق بی نفاق قمر الدین خان بهادر و سعادت خان
سعادت نشان مقابل حمله آن هزار بر پیشه بارهه یعنی عزت خان
که چون شیر تیر خورده غریو کنان و هرزه گویان بر فیل استقامت
ورزیده داد تهوری و شجاعت می داد پیش قدم گشتند و صدای
دار و گیر از هر دو طرف بلند گردید دلاوران بارهه بهادرانه یا بمعرکه
کارزار گذاشته و مغلان شجاع نشان توران و ایران از هر طرف
رسیده پناهنهای کمان در آمده چپقلشهای رستمانه نمودند و بهادران
جان نثار بویکدیگر در پیش قدمی سبقت ورزیده ترددات نمایان
بکار بردند و فوج بارهه هر ساعت می افزود و بعضی خانه زادان
جان نثار دیگر نیز رسیده در رکاب ظفر اثر پیوستند و از هر دو طرف
بلا فاصله تیرک و ژانگ گوله تفنگ اجل و تیر جان ستان می بارید
قمر الدین خان بهادر و حیدر قلی خان بهادر فیل جرأت پیش
رانده دست بقبضه کمان برده برفاقت برق اندازان حکم انداز
حبش و روم و تیر اندازان قدر انداز هر سرز و بوم که برای چنین

روزها از خود جدا نمی نمود چنان هنگامی رزم را گرم ساختند که از شش جهت آواز احسانت احسانت برخواست و تیر شست عزت خان چنان به پشت گمان حیدر علی خان رسیده بود که بعد فراغ جنگ بدشواری برآمد و قمر الدین خان بهادر سعادت خان بهادر و دیگر بهادران عقیدت کیش قدم پیش گذاشته شرط تهوی و جان نثاری بقدیم رساند بهادران میگوشتند و خسر و مال خود نیز تیر بر اعدای انداختند. در حالیکه تاراجیان دست بغارت بازار و کارخانجات بدخواهان دولت کشانند و خیمهای حسین علی خان را آتش دادند و نسیم فتح و فیرونی بر بزم پادشاه در ابتدال وزیدن گرفت و مصمم الدواء خان دوران بهادر منصور جنگ با فوج خود رسیده شریک نود جان نثاران گردید و ظفر خان طره بار از صدمه هر دو فوج دران موج بحر خون خوار خود را نتوانست رساند در همین آرزو گوئی بمذبح بعزت خان که در زخم تیر نیز بر داشته بود رسید و کراوا ساختند شد و فوج باره رو بهزیمت آورد و از هر طرف پادشاه مستدر طالع جم جاء ابوالمظفر محمد شاه پادشاه صدای شادمانه فتح و نصرت بلند آوازه گشت. و در همان هنگامه رستگاری بازار و صرف خانه و اکثر کارخانجات حسین علی خان مع خانواده می خورند که بمنزل رسیده بود و مجموع بهر جهت از قریب نزدیک حساب می نمایند بتاراج رخت و جواهر خانه و خزانه که شیب مانده بود از آتس تاراج محفوظ مانده بضبط پادشاهی در آمد. باز هجوم بواج و مردم بی سربا که انضی هر دو برادر در دل پناه بود بطحری می که برایش

حسین علی خان آمده مفصل بتحریر آن نبرد اختن اولی * بیت *

از دور نیفتد قدح تلخ مکافات

زهري که چشیدن نتوانی نچشانی

بعد مراجعت بادشاه ظفر نصیب حیدر قلی خان بهادر بمحکم
سنگه پیغام امان جان و آبرو و عنایت ظل سبحانی نموده نزد خود
طلبیده تسلیم عفو جرائم و عطای منصب شش هزاری از اصل
و اضافه که آخر هفت هزاری شده قدر آن دولت ندانست فرمود
و برتن چند که از طرف اعتماد الدوله پیغام استمالات مکرر رسید
بخيال محال بحال ماندن آبرو و جان از فیل غرور مستی فروه
آمده بر بالکی مایوسی سوار شده سمت دولتخانه روانه گردید
جمعی از مغلان و لچهای بازار و تماشاگران دیدار که دل از همه
اطوار نا هموار آن بد کردار چون دانه های انار پر خون بود بر سر او
ریخته از بالکی برآورده چوب و مشمت و لکد بسیار بران تبه کارزده
رخت بدن او بخفت تمام کشیده گرفتند و عریان ساختند بعده
که بدین زجر و خواری نزد اعتماد الدوله آوردند گریه و عجز کذان
التماس امان جان نمود محمد امین خان چنین بهادر یکدمست
رخت پوشیدن داده فرمود که بطوق و زنجیر در آرند * ع *

آنرا که چنان کند چنین آید پیش ر

رای سرور من داس نام قوم کاپیت که از نوکران قدیم و وکیل سید
عبد الله خان بود نظر بر قابوی وقت دران شورش ریش و بیروت
تراشیده قشقه خاکستر برپیشانی کشیده خود را بصورت فقیر
ساخته پاره اسباب خانه را بتاراج داده قدری نقد و جنس

کار آمدنی را با خود برداشته چند روز در خیمه آشنایان بسر برد
تا بوی یافته خود را نزد حید عبد الله خان رساند - و میر علی خان
خدمتکار مقرب حسین علی خان که صاحب قیل و مکنس شده
داروغه داغ تصحیح قیل خانه گردیده بود باوجودی که روز جنگ
زناخت عزت خان نموده زخم برداشته بود دوسه روز از آفت
تاراج و بی آبرونی محفوظ مانده آخر سال و آبرو بیاد داده و
پانزده روز مقید گردید و مبرور مشرف که بدر پیغام استقامت و عطای
افسانه و نقد نمودند ابتدا رعایت پاش تمک خوار می حسین علی
خان را ملاحظه داشته از قبول عذرات ایا نموده چند روز بدر و مدار
ساخت اما آخر کار ظل عطوفت ظل سبحانی در آمد - اگرچه
صندوق تابوت حسین علی خان و عزت خان و نور الله خان را
در زیر بقع گرفته نماز جنازه خوانده طرف اجه میر روانه ساختند که
نزد یک قبر عبد الله خان مرحوم برده بخاک سپارند اما زبانی
سید عبد الله خان که مکرر سر دیوان در زبان می آورد چنان معلوم شد
که وقت کوچ که از آن میسر نیامدند و غلافهای تابوت بتاراج بردند
و صندوقها افتاده ماندند و دفن میسر نیامد باز از خارج مصروع
گردید که آخر باجمیع بینه مدفون ساختند - و اسد الله خان که
اسباب نچل او بحال تاراج رفته بود مدت نظر بند و بی اعتبار
مانده آخر رخصت زیارت بیت الله گرفته روانه دکن گردید - و
غلام علی خان که نظار برخی خدمت او وقت تشریف آوردن از
دور الخاقانیت بفتح پور در ظل عاطفت ظل سبحانی در آمده بود از
آدم بی آبرونی محفوظ مانده و استقامت خود را بسید عبد الله خان

رساند - و نصرت یار خان که از سادات نامی بارهه گفته می شد و از طرف سید عبدالله خان غبار خاطر داشت بموجب طلب حسین علی خان و رشده اتحاد که با مصمص الدوله استحکام یافته بود همانروز که هنگامه برافزادن دولت بارهه روان سه گروهی لشکر رسیده بواسطت خاندوران بهادر شرف اندوز ملازمت گردیده تسلیم اضافه دویله بر پنجهزاری و عنایات دیگر نمودند - و اعتماد الدوله را از اصل و اضافه هشت هزار و هشت هزار سوار دو اسبه و یک کرور و پنجاه یک دام انعام نموده تسلیم وزارت فرموده ملقب بوزیر الممالک ظفر جنگ ساخته بر القاب دیگر افزودند - و خدمت میر بخشی بمصمص الدوله مقرر کرده تسلیم اضافه هزار و هفت هزار و خطاب امیر الامرا فرمودند - و قمر الدین خان بهادر را بخشی دویم و داروغه غسل خانه و دیگر خدمات نموده از عطای اضافه هزار و هزار سوار مفتخر ساختند و حیدر قلی خان بهادر را از اصل و اضافه شش هزار و شش هزار سوار دو اسبه و یک اسبه فرموده ملقب بناصر جنگ گردانند - و سادات خان را از اصل و اضافه پنجهزاری پنجهزار سوار ساخته مخاطات بسادات خان بهادر نموده از عطای نقاره بلند آوازه ساختند - همچنان ظفر خان بهادر و هر یک از خانه زادان قدیم و نوکران جدید و الاشاهی موافق حسن ثرون و جانفشانی که از آنها بظهور آمده مورد عنایات بیدپایان گردانیدند *

سید عبد الله خان که بعد از شنیدن این خبر جائگه جهان در چشم او تاریک گردید و بجز صبر چاره کار ندید با هزاران

غم و الم و دیدن پرتم سروده در توفیق ندانسته متوجه شاه جهان آباد
گشت اگرچه بعد رسیدن خبر رحلت افغانی مذکور بعضی
همدمان مصلحت دادند که قبل از آنکه فوج اطراف بیادشاه
نه بدوخته و لشکر حسین علی خان بآنها نگرویده گرم و زرد خون را
بایند رساند اما سید عبد الله خان صواب دید مصلحت دران
دانست که چون بادشاه مستقل گشته است و فوج مادل
شکسته گردیده بدون توره مقابل بآن خلاف مصلحت است و
بعد رسیدن شاه جهان آباد بگرم آری سوله و مجتذب قلوب بعضی امرا
برون خان ضرور بدانرا کوچ کوچ طوب در اختلافات مرحله پیدا
گردید از انتشار این خبر صوابتاری و زمینداران مفسد پدیده از هر
طرف پدید آمده فراهم آمده دلب بهر و بدستگاه سید عبد الله
خان می تاخندند و هرچه بدست می آمد بغارت می بردند و
هرچند فوج دایمخانه را تعین می نمودند و نمى بخشید و
جمعی از مردم همراه پیشتاز با یک جهاد دار گشته گردیدند و
قائمه که از طرف شاه جهان آباد همراه بعضی کار خانجات حسین
علی خان که بسوی جهانیه بغاصه توره توره از لشکر سید عبد الله
خان فرود آمده بود از دست بود مفوسان تمام مردم قائله مع
کار خانجات و مائل و ناموس مردم همه بقتل رفته و در محال
جاگیر سید عبد الله خان و همه سادات و متصدیان و متوسلان
هرگز برادر هر جا که خبر رسید رعایای ماندگار و زمینداران مفسد
پدیده اطراف اتفاق نموده مائل جاگیر را بیدخل و اخراج
ساختند و تا نظام سلطنت محصل خریف بدست رعایای

پرگنات متصرف شدند و سید عبد الله خان برای بر آوردن یکی از پادشاه زاده‌ها شجاعت الله خان را با مرتضی خان روانه دار الخلافت نمود و درین ماده بنجم الدین علی خان صوبه دار شاه جهان آباد خطی نوشته در باب نگاهداشت سپاه نیز اشاره نمود. آخر روز بتاریخ هشتم ذی حجه که خبر بنجم الدین علی خان رسید جامه صبر بر قامت بیطاقتی درید و قبل از آنکه بر زبانها این خبر انتشار یابد ابتدا بشهرت خلاف آنچه خبر رسیده جمعی از سوار و پیاده همراه کوتوال داده بر خانه اعتماد الدوله تعین نمود تا یک و نیم پاس شب هنگامه محاصره اطراف حویلی محمد امین خان در میان بود و مردم اعتماد الدوله که از اصل مقدمه خبر یافته بودند جا بجا در حویلی خود مورچال بسته با مصالح جنگ باظهار خوشوقتی و سرود خافی قائم بودند آخر بافشای راز زبان کشوده در دفع مضرت آنها کوشیدند و در هر کوچه و محله خبر مذکور زبان زد خاص و عام گردید درین ضمن نوشته سید عبد الله خان متضمن بر منع پر خاش یا قبيله و ناموس اعتماد الدوله رسید و یا خود ازان خیال باطل باز آمده مردم خود را طلبید - از اتفاقات همین شب که خبر رسید کیسورای نام یزئه زن چند پدشکار مستقل صوبه دار که صاحبمدار ملکی و مالی دار الخلافت گفته می شد و از چند روز بمرض مرگ گرفتار بود از شنیدن این خبر قالب از جان تهی نموده بدارالبوار پیوست و شهرت یافت که خود را مسموم ساخت - و بنجم الدین علی خان روز عید قربان با دل زار و چشم اشکیار بنماز عید رفته بعد مراجعت فرستادهای

سید عبد الله خان را برای تکلیف سلطنت بدرخانه بمران
جهاندار شاه فرستاد بمران جهاندار شاه درخانه برزوی مرتضی
خان و شجاعت الله خان بسته بعد ابرام و حاجت تمام اندرون
طلبیده سبب آمدن پرسیده بر اراده آنها مطاع شده جواب درشت
متمضم بر عدم قبول دادند و سروایت بعضی بعده که از نجای ایوس
گشته مراجعت نمودند نزد دیکو میر نیز رفته همان جواب شنیدند
بعد ازان نزد سلطان ابراهیم خانف رفیع انسان آمده بمرض غرض
خود پرداختند و گفتند دو قبول این التماس جان بخشی جمعی
از سادات می شود و بعد گفت و شنود بعضی کلمات سلطان محمد
ابراهیم قبول نمود *

✓ بوداشتن سلطان محمد ابراهیم را با سلطنت بطریق عادت
یاردهم دوی حیدر - ده هزار و صد و سی و دو - طبق بیستم مهر
ماه الهی سلطان محمد ابراهیم را بر تخت نشاند و ساق دایو القلم
ظهور الدین محمد ابراهیم - الخاند و سید عبد الله خان با تفاوت
در روز دامن شاه جهان آباد شده - لازمست محمد ابراهیم نمود و
خزنی الدین صاحب جنگ را تسامح شصت هزاری و خطاب
امیر امیر و خدمت میر بخشی فرمود و نجم الدین ملی خان
را بخشی ترییم و سید عاقبت خان را بخشی سوم و دوه خان را
بخشی چهارم - مقرر نموده بر مراتب ای حاکمان هر یک افزوده
در اقامت امرا نوشید و جمعی که از تهنه رفیع الدرجات
بی ماض و محبوس و مایوس از تری بودند هر کدام را طلبیده
تسلیم ماض و عظمی مدد خروج فرموده بدشاهی را مأمور برای

نگاهداشت رساله بقرار هشتاد روپيه سر سوار در ماهه بامداد مبلغ
 سي هزار چهل هزار روپيه نمود و بتسلي حامد خان بهادر عموی
 فتح جنگ از بحال نمودن جاگیر که بعد از خبر جنگ نظام الملك
 بهادر تغیر نموده بودند و مبلغی نقد رساندن پرداخت و اعتقاد
 خان مغضوب و شایسته خان و سیف الله خان مغضوب قرباتی
 پادشاه شهید مرحوم و اسلام خان و صفی خان را که یومیه مقرر کرده
 بودند همه را بانواع دلگیری امید واریها داده تکلیف رفاقت نمود
 اسلام خان و صفی خان نظر بر ملاحظه انجام کار بعد از عدم سرانجام
 و انحراف مزاج قبول نه نمودند و محمد یار خان را که پیغام مدد
 رفاقت کردند او نیز اینا نمود سیف الله خان و اعتقاد خان تسلیم
 منصب نموده مبلغ برای مدد خرج و نگاهداشت رساله گرفتند
 اما اعتقاد خان چنانچه می خواست نقش مراد او بر روی
 کار نیامد و زیاده از یک دو منزل رفاقت نمود و بهمین دستور
 احوال پرده از اکثر بندگان قدیم پادشاهی و والا شاهی نمودند و
 بمنصب داران کم منصب همراه خود و جلوی خاص تا هفتصدی
 و هزاری قدیم و جدید دستور مختلف بطریق انعام و مساعدت
 مراعات بعمل آوردند و نوکران قدیم سید عبد الله خان که سراسری
 رساله پنجاه روپيه داشتند هشتاد روپيه مقرر نمودند با وجود
 ضائقه معقول از عدم استیاز موافق حال و احوال هر یک اضافه
 مذکور نرسید باعث کمال ملال خاطر میاه گردید چراکه در صورت
 لایق هشتاد روپيه مردم بی سرو پا و بواج بار گیر جماعه داران که
 چهل پنجاه روپيه می یافتند سی و چهل روپيه و آنها اضافه نمائند

گردید و جمعی که از خاندان باغام و نشان و جوانان کار آمدنی خوش اسبه و خوش یراق بودند و بعد تک و در بسیار هفتاد هشتاد روبه می یانند و بحسب ضرورت بدان ساخته بودند از آن اضافه محروم ماندند - و بخشی فوج سید عبد الله خان بحسب انراط محبت که در خدمت پادشاه شهید مظلوم محمد فرخ میر داشت و تسلط رتن چند علاوه آن گوییده بود و از مدت در کمال بیداری بر سر می برن در نگه داشت رسته بقرار هشتاد روبه بی آنکه امتیاز جوانان و اسب خوب و بد به بیان آن تفاوت است پرداخت و بی نسبی تمام بکار رفت چنانکه اسب خوب و جوان قابل نوکری کم یافت بود و جمعی که اسب در حد حد صد روبه بشرفش - و بی خریداری می آوردند زیاده از هشتاد روبه دستخط نمی نمودند و هر که یابوی ناچاره بپایزد، روبه یا بیست روبه خریده می آورد همان هشتاد روبه دستخط می شد خصوص که در سرکار نجم الدین علی خان و دیگر صاحب رسته های عام نمودند که هر که یابوی ضرورت و اسب گنده تک بدارد مستحب نماید - هر جا که شکار طباخ و طبیب و تصایف بود و شوی ده پانزده روبه که اصل پنجده پنج روبه نمی آرند خریده آورده بدای می رساند بکامخانه از گورده باز روی نمی نمودند و جمعی که اسب خوب داشتند نیز بیاعتناست یابو - و از آن از عدم امتیاز اسب بدای رسانده از گرفته راه خانه اختیار می نمودند در تمام رسته قریب چهل پنج تنگ روبه که مجموع از شورش روبه سوای در خانه نوکران قدیم تجاوز نمود هشتاد از آن رخت و کور و مال راجه

رتن چند رایگان بخرج در آمد بهر حال بمقد طالع پادشاه
 والاقبال سادۀ بیدماغی نوکران قدیم و جدید سید عبداللہ خان گردید -
 و هفدهم ماہ ذی حجه همراه سلطان ابراهیم از دار الخلافت برآمدہ
 طرف عیدگاہ فرود آمدند - درینو لگام علی خان از لشکر ظفر اثر
 و تہور علی خان از اکبر آباد خود را رساندند غلام علی خان را با
 نجابت علی خان کہ برادر زادہ و متبذائی سید عبد اللہ خان
 می شد و در سن چہار دہ سالہ بود برای بندوبست شہر و قلعہ
 شاہ جہان آباد با جمعیت معدود گذاشتند چون - ابتدا خبر رسیدہ
 بود کہ پادشاہ جم جاہ بعد فراغ خاطر از طرف حسین علی خان
 بہ بندوبست افواج پراختہ بلا توقف کوچ نمودہ از راہ راجپوتیہ
 متوجہ دار الخلافت سید عبد اللہ خان کوچ دوم و سوم طرف
 درگاہ حضرت شاہ قطب الدین قدس سرہ نمود بعد از آنکہ خبر توجہ
 حضرت خاقانی از راہ اکبر آباد انتشار یافت آن ہر گشتہ وادی
 حیرت نیز راہ فرید آباد اختیار نمودہ در انتظار سیف الدین علی
 خان و شہامت خان و سید محمد خان و ذوالفقار علی خان و دیگر
 فوج بارہہ توقف کمان طی مراحل و منازل می نمود - غرائب آن
 داشت کہ با وجود این ہمہ زربصرف آوردن وابستہای خاص و
 پیشکاران و ناظران و محرران و دیگر تعلقہ داران کہ ہمراہ سواری محل
 سلطان ابراهیم مقرر بودند بر اسپان بی زمین سوار می شدند - و در
 ہر منزل جوق جوق از فوج بارہہ و افغانان تومن دار و زمینداران
 فیل سوار آمدہ بلشکر سلطان محمد ابراهیم ملحق می شدند همچنان
 از نوکران حسین علی خان کہ در رسالہ پادشاہی نوکر شدہ یک ماہہ

زر گرفته قابویافته برخاسته می آمدند هر روز سه صد چهار صد
سوار خود را بفوج سید عبد الله علی میرسالارند و میزنند هنگامی
نوکری حائر و رساله گویون که یک یابو دو جا سه جا داغ میشد بعده
که سلطان محمد ابراهیم برادر منزل نیرون که از شاه جهان آباد می و
پنج گروه است رسید سید سید الدین علی خان برادر سید عبد الله
خان و شهابت خان مع پسران و برادران سید محمد خان پسر ارشد
اسد الله خان مشهور بنارایا که از طرف حسین علی خان برای
گرفت آوری سپاه بارهه روانه بود و در افتاد علی خان که او را
نیز برای فراهم آوردن دیگر جمعی از بهادران اطراف بارهه مامور
نموده بودند و مجموع فوج نوب ده دوازده هزار سوار با خود
داشتند و روانه از حدود بلخه روانه بر اثر سادات بارهه که
هر یک خود را برادر بدست سوار بنده تاز می گرفت و همه خود را
بامید امرا و محاسب قیل و فوج شدن و دم نقد خرج یک حاله و
اسب و خلعت بدست آوردن رسانده بودند شهابت خان باخود
آورد و می آمدند که روز مقابله پیش از آنکه کار پسران برسد
بیک حمله برق وار با شمشیرهای برهنه از توپخانه شورش بار گذشته
بفوج قول خوانده رسید و شهابت اسب و خلعت و خرج یک مافه
دادند و بسیاری از کم طلعی برافروخته و ده فتنه غلط مدد خرج
راندند بدانکه همواره قیل و سوار می شمر شدند انقضای لغایت دهم
محرم الحرام (۱۱۳۳) آنچه سود نوری از روی دفتر بخشی تحقیق
و از زبان سید عبد الله خان مجموع نموده زاده از نود هزار سوار
بقلم آمده بود که از آن جمله سید چهارده پانزده هزار یابو سوار

جدید و جمعی از سائر و رساله قدیم اطراف متفرقه شده باشند باقی
موجود بودند - و بعد آن نیز همراهان چوڑامن نمک حرام و محکم
سنگه و جمعی دیگر از جماعه حسین علی خان و زمینداران اطراف
رسیده مزید بران گردیدند چنانچه بقول مشهور از لک سوار تجاوز نموده
بود وقت سواری تا نظر کار میکرد زمین زیر سواران ناپدید بود
و همان روز چوڑامن جات با برادر خود و سه فیل و چند قطار شتر
که از لشکر پادشاهی قزاقی نموده پیش انداخته آورده بود بطریق
ره آرد بسید عبد الله خان آورده بدو پیوست مید عبد الله خان
فیلان و شتران بهمان نابکار تبه کار بخشید - و دیگر سبب بیخالی
نوکران قدیم سید عبد الله خان بمرد طالع پادشاه ذوالاقبال آن
گردید که بازجو این همه زر پاشی که پر از اربابا خانه بخانه
فراخوار قسمت از زر اندوخته و زر و مال رشوت و تعدی اجاره که
رتن چند بر رعایای بیچاره نموده برای چنان روز که بذاکامی بصرف
درآید جمع نموده بود بخمچ در آمد مردم سائر و رساله قدیم که در
ماه پیشگی می خواستند تا از طلب صرافان نارغ گشته سرانجام
پوشش سرما و یراق و سازاسپ نمایند و بر وعده یک ماهه خوش دلی
می دادند آخر ده روزه منجمله طلب ماه محرم جمعی که
و میله داشتند رسید باقی ازان محروم ماندند - بر خلاف فوج
زبده دودمان صاحب قران که حیدر قلی خان بهادر ناصر جنگ
در جذب قلوب مردم توپخانه از واصل ساختن طلب سابق بقدر
مقدور می کوشید چنانچه بروقت کار کاری که از عمله توپخانه
بزیان خوش و ریزش انعام گرفت عنقریب بزبان خامه

خوش خرام خواهد داد حاصل کلام نهم دهم محرم الحرام که از موضع شامپور گذشته مضرب خدام لشکر ظفر انجام پادشاه والا مقام گردید اسرای عظام و میر آتش با اهتمام توتیب فوج ظفر موج و پیش بردن توپخانه جهان آشوب پرداختند با آنکه درج پادشاهی از نصف لشکر خصم کم بود و انتظار رسیدن سیف الدوله عبدالصمد خان بهادر دایر جنگ و راجه دهیراج جی سنگه داشتند باز چون رسیدن خبر برآمدن آنها بسبب بعد سعادت و بعضی موانع دیگر بر وقت کار نرسیدند و سوائی محمد خان بخش که با در سه هزار سوار بحضور رسیده سعادت ملازمت حاصل کرده بود و عزیز خان یوچیه و ثابت خان و بلایید خان مدداتی با جمعی از همراهان چنان نثار در رکاب ظفر انصاف حاضر آمده تلم قدریت بر افروختند و قریب سه چهار هزار سوار از دولت راجه دهیراج رسیدند و بعضی از زمینداران مددک بدوستاند سردار فوجی که طرف جرنجار و یوزغار ازو خاطر جمعی حاصل ثیول نمود فرسید و در سه سردار صاحب فوج که مصلیح در رکاب حاضر بودند مثل محکم سنگه و دیگر دست گورتیهای خود برادره نوشتجات آنها بهید عبداللہخان صدر سید که بر وقت کار حاضر رسیده داشتند خصوص چوڑامن جانت نامکرده از قدیم صمیمیت داشتند و چون عورتی مشهور است و ازو بعد جنگ نظام شاه سوار آتشی و دسرتی بظهور آمده بود و هوا خواهان پادشاهی نظر بر تقاضای وقت بودند و مدار می نمودند و بعد از شهرت بقدرت و اهتمام توپخانه بسیعی میر آتش نوشتجات و بهنام سید محمد اللہ خان بدایین مقدم تبارک

می رسید متضمن بر اینکه مجرای کلی او درانست که تا مقدر
باورت خانه را آتش دهد یا گارهای توپ کشی را قزاقی نموده
بفوج ما رساند و آن مردود در تلاش تقدیم این خدمت نهایت
جهد بکار می برد اما ناصر جنگ چنان در خبر داری میکوشید
که آن ناپاک کاری نتوانست ساخت *

جنگ نمودن محمد شاه پادشاه با سید عبد الله |

خان و فتح بافتن

القصة حیدر قلی خان بهادر ناصر جنگ را که در اهتمام و
ترتیب توپخانه ید بیضا می نمود هر اول مقرر فرمودند و
سعادت خان بهادر و محمد خان بنگش را طرف یمین و
مصمصام الدوله و نصرت یار خان و ثابت خان را مع دیگر
جمعی از بهادران ثابت قدم جانب یسار قرار دادند و اعظم
خان را با چندی از مردم کار زار دیده طرح فوج مقرر ساختند
و قمرالدین خان بهادر و عظیم الله خان و طالع یار خان با جمعی
از فوج یلتمش قرار یافتند و اعتماد الدوله وزیر الملک و شیرافکن
خان و هادی خان و تربیت خان با بعضی از فدویان جانباز در قول
و رکب مبارک جا گرفتند و میر جمله و میر عنایت الله خان و ظفر
خان و اخلاص خان و راجه گوپال سنگه بهدوریه و راجه بهادر بادیگر
بندهای رزم جو برای محافظت بهیر منصوب گردیدند همچنان
اسد علی خان و سیف الله خان و محمد خان و امین الدین خان
و جمعی دیگر از دلوران ایران و توران و افغانان شجاعت نشان و
فوج راجه دهیراج جا بجا بدهد جرنغار و برنغار و همراه سواری

خدمه محل زینت از لای موج کشاند و فیلقه کوه پیکر گردون
 شکوه با اسلحه و یراق جنگ و هتاهای عدوی و شترناله‌های
 شعله امروز و راسپنجهای آتش نرور با جوانان یکد تا زرم آرمای
 جنگی آرایش داده عقب توخانه جهان آشوب ترتیب دادند و
 جمله لشکر سید عبد الله خان که از چند روز هراس شهباز
 از طرف لشکر ظفر اثر در دل او جا گرفته بود بعد ترتیب
 نوح بندی نجم الدین علی خان و غازی الدین خان با جمعی از
 شجاعت پیشگان باره و افغانان تهور پیشه که هراول مقرر گشته
 بودند از چند شب بالای قیل شب یوایان میرسالندند در اولدم محرم
 الحوام در منزل حسن پور که از لشکر ظفر پیکر سه گروه فاصله
 مانده بود مقام نموده بفوج بندی که از چند روز هر روز مقرر میشد
 و باز بهرم میضون پرداختند آخر از پره اش سرداران که هیچکدام
 برفاقت دیگری راغبی نمی شد چنانچه با دست ترتیب نوح
 دست راست و چپ انتظام نگرفت و هر که هر جا خواست علم
 سر دوجی بر افراشت و بمقتضات دیگری سر نمودن نمی آورد
 و حیف الدین علی خان و نجم الدین علی خان برادران سید
 عبد الله خان و غایب جنگ و سید محمد خان و شهابت خان
 مع برادران و پسر و تهور علی خان و شجاعت الله خان و ذوالفقار
 علی خان و عبد الغنی خان و مظفر خان و دیگر دلوران باره که
 همه خود را کم از رستم و نهمن نمی دانستند همراه هراول جابجا
 جا گرفتند و حامد خان بهادر و سیف الله خان و بیروم خان و
 نعمت الله خان و امیر خان و سید صلابت خان و عبد الغنی خان

و اخلاص خان افغان و عمر خان روهيله و ديلدار خان و عبد القدیر خان و صبغة الله خان و غلام محي الدين خان و دلير خان و شجاع خان پهلوی و عبدالله خان تريس و افغانان تومن دار و زمينداران فيل سوار و ديگر دلداران رزم آزما که اگر بتعداد اسم همه مبارزان آن معرکه پردازد باطناب کلام می کشد زباده از هفتاد فيل سوار دران صف کار زمين و يسار سلطان محمد ابراهيم و سيد عبدالله خان معرکه آرا گردیدند و ابوالحسن خان بخشي سائر و سيد علي خان بخشي رساله و هيرامن بخشي مردم باره با بیست و پنج هزار سوار موجودی خانگی قدیم و جدید همکاب آن دیده دار گشتند و جمعی از شجاعان باره که پیاده بودند و بمراثبه بر تهوري و پایداری آنها اعتماک بود که هر یک ازان پیاده رخ از فيل مسست نخواهد تافت و اسب از سوران يکه تاز خواهد ستاند و تا گوله و تیر قضا شده مات اجل نسازد قدم از بساط فراهم آمده همچشمان بیرون نخواهد گذاشت همراة سواري فيل خود مقرر نمود و شب میزد هم قرار داد که بیشتر از دلداران جانباز از ملاحظه شب خون بر پشت فيلان شب بآخر رسانند - همان شب یک و نیم پاس شب گذشته محکم سنگه مع خداداد خان و خان مرزا و هفتصد هشتصد سوار از فوج پادشاه مریض صولات غورشید منزلت برآمده از حل صفت رجعت از بیت الشرف نموده روخانه هدوت خود آورده بسید عبد الله خان پیوسته باعث وبال و نگل خویش گردیدند - بعده که تیغ رودم آفتاب جهانتاب سراز غلاف افق مشرق بر آورد و صدای اذان محمدی گوش خفتگان بادیه غفلت

را مالید پادشاه بلند اقبال جوان بخت صاحب انصاف و تخت
به معنای فتح و نصرت و همگرایی بخت و دولت با هزاران
تاییدات یزدانی و اقبال صاحب قرانی چون مهر سپهر جاوید
جلال در برج حوضه فیول آسمان شکوه ظفر پیکر جا گرفته غریب
انزای قول گشتند - و وقت سواری نمودند که سر ناپاک رتن چند را
که بیشتر حبیب بدنامی سادات همان گشته بود از تن پلید او
جدا ساخته جهان را از لوث وجود او پاک نموده دل عالمی را شاه
سازند مطابق حکم سر او بریده بطریق شگون پیش پای نیل
سواری مبارک انداختند - افواج ظفر امواج به پیش آمدگی مورچال
توپخانه جهان سوز بحرکت آمدند و از صدای کوس و کرنای بزم
به مدعی زیر و بم و اوله انزای - طمع زمین گشتند و غرش توپهای
هوش ربای خرد و کفن زمین و آسمان را بجنبش درآوردند قریب
دو پیر روز که فوج دریا موج طرفین بمصافحت گوله رس مقابل
بهم رسیدند پیغام و پیام گولهای جانستان و بانهای آتش نشان
سامعه افروز مبارزان با نام و ننگ گردید اگرچه دمبدم از نالیس
توپ دشمن کوب برای دلآوران فوج نصرت نشان نشد دو بالا افتزد
اما در دل و جان دلباختگی فوج «قابل که در آن سوز و بوم از سوز
و ملخ زیاده جمع آمده بودند از ابتدای شروع جنگ که ژاله گول
اجل یاریدن گرفت بمرتبه تیززل راه یافت که بعضی از نوملازمان
یابو سوار و جمعی از قدیم انخدمدان کم قرار از هر گوشه و کنار که
از بسیاری فوج و عدم تقوی کسی بحال کسی نمی پرداخت
عاز پیش قدمی قرار بر خود هموار نمودند و هر دم و هر قدم بازار

برق توپ شعله افروز و بعد تفنگ دشمن سوز بمربتنگ رولش افروز بود که هر ساعت پندین هزار مهره آهن و سرب سوزان از مهره پشت و اطراف سرو بازوی و پهلوی سربازان هر دو طرف گذشته خبر اجل ناگهان بگوش هوش باختگان آن هر دو صف کار را میسرساند و دلاوران باره بارها مردانه قدم پیش گذاشته سینه را سپر بلا ساخته حمله رستمانه می آوردند نزدیک باآخر روز از یورش سادات جنگ جبر خصوصا نجم الدین علی خان بهادر که مورچال به پناه درختان بالای تپه کنار دیهه پیش آورده با چهارده پانزده هزار سوار رزم آزما مقابل توخانه آتشبار و بهادران نامدار فوج ظفر اعتصام دلیرانه معرکه آرا گردیده عرصه تردد بر فوج پادشاهی تنگ ساختند و در ثبات قدم بعضی دلباختگان خلیل تمام پذیرفت منصور جنگ و ناصر جنگ چون غیل مست صف ربا مقابل شیر مردان باره خود را رسانده تردد بر روی کار آورده سد راه سیلاب فوج بلا موج گردیدند و نصرت یار خان و ثابت خان و دیگر بهادران ثابت قدم تردد نمایان بر روی کار آوردند و از صدمه مبارزان صف ربا چند ضرب رهکله از مورچال خصم هزیمت مآل بدست دلاوران شیرچنگل فوج نصرت اشتمال افتاد و پناه مورچال درختان در تصرف فوج باره نماند - و نزدیک بغروب آفتاب سید عبد الله خان برگشته بخت گفت که خیمه مختصر برای بسر بردن شب استاده نمایند باز دانستند که در نصب نمودن خیمه و تعیین مکان نشانه حکم اندازان بینخطای خطا و روم و فرنگ و توخانه گشتن است بفرمود که خیمه نصب نموده را برداشتند - و همین که فرش ماهتابی

شب چهارده بر بساط پر وسعت زمین گسترده گردیده و چادر نیکون
 شب از درجهای شش جهت پیش روی مبارزان فرد هفته شد
 ناصر جنگ در اهتمام پیش بردن توپها که گوهایی توپ کشی را
 برخلاف دستور و از کون طرف هر توپ بسته توپخانه را مورچال روان
 ساخته بود پرداخته سعی بلیغ می نمود چه نویسم از خدمات
 گواهای صف شکن نیل انگن توپهای فاسی که از دستیاری
 تردد میر آتش چه آتش تگرگ رزانه به دگلوله اجل بروج باره
 می بارید هر گوله که از دهان آتش نشان شیر دهان بفرش در
 می آمد چندین نیل و بدن سوار را بوجد و رقص به می آورد و
 هر مدای زهره شک که درون شب مصاب از قلعه گشته پر
 می خاست زلزل آشوب قیامت در آن دشت پر و هشته
 می انداخت و هر دانه رعد صد که از نیلی سوخته آتش در می در
 آرزوی وصل مجنون صفات بنم رزم بلند میگردد رنگ از چهره
 عاشق پیشگان بانام و تنگ معرکه جنگ می پرید و هر گوله نیل
 رها که از غازی خان صف شکن در رزگاه - روجان باره میرسید
 صفهای بی دران مقابل را از هم میدرد و هر آواز و هشت افزای
 شعله آروز که از شاه پسند بر می خاست زمین و آسمان
 پر وسعت آن آشوب گاه را سیه اب زار میکرد می ساخت و حیدرقلی
 خان بهادر مشقت مشق بر سرج و سفید برای بر سفیدی خود
 دزد دای نعمت در دست دامن کار کدای توپخانه می پاشود و
 هر دم و هوش از دعدا رزقش انعام و پادشاه وعده و وعید تهدید انجام
 مصحوب سزایان تیدرکام جذب قلوب عملة توپخانه می نمود و

آن واحد فرصت کمی داد و از توپهای کلان که در هیچ مدرسه کارزار زیاده از یک دو صد بگوش نبرد آزمایان کهن سال نرسیده از هر توپ واحد چندان آواز زلزله افزا بگوش هوش باختگان میرسید که محاسبان تیزرقم از نگاه داشتن سر رشته آن عاجز می آمدند - بر منصف پیشگان رزم آزما مخفی نماند که در انتخاب ذکر فرمان روایان دکن از روی تاریخ محمد قاسم فرشته که بنظر مسود اوراق در آمده از ابتدای رواج توپخانه که در سنة هفصد و هفتاد هجری عهد محمد شاه بهمنی بسر کاری محمد خان رومی در ایام مهم راجه بیجا نگر شعله امروز گردید تا زمان حال ابوالمظفر ناصر الدین محمد شاه پادشاه در صفوف قتال و جدال پادشاهان سلف سواد اعظم هند از هیچ کار فرمای توپخانه چندان ترند بظهور نیامده - حاصل کلام ظفر انجام اگرچه از ابتدای تزلزل شاک آتش بار مردم بی نام و گمنام بسیار چنانچه گزارش یافته از هر گوشه و کنار نوج سید عبد الله خان راه فرار اختیار نموده بودند اما بعد انقضای چهار پنج گهزی شب از باریدن گولهای پیاپی بموتبه عرصه بر فوج بارهه تنگ گردید که بیشتر جماعه داران صاحب فیل و نشان و تومن داران با نام و نشان که از صدسات گولهای جان ستان پناه بهیبر برده تسبیح الحفیظ الحفیظ ورد زبان ساخته بودند با فیل و علم و پرتل از بهیبر برآمده دشت پیمای سمت شهر و قصبجات گشتند و بیشتر از آنها در راه بتاراج زمینداران و میواتیان رفتند و بسیاری طعمه تیغ طاع الطریقان و سباع اطراف دیهات گردیدند و تا آخر شب که بران جماعه اجل

رسیده متصل آتش به و تکرک اجل می یارند از جمله لشکر سوار
 و پاده از هفده هجده هزار سوار نموده بود که ناچار از راه پاس عاز
 همراهان سید دار و غازی الدین خان غالب جنگ و حامد خان
 بهادر و سیف خان و سید صلیت خان و روح الله خان بهادر
 بعضی تومن داران و چند جماعه دار قدیم انجمنست باره
 استقامت ورزیده تمام شب مقابل چنان نوبخانه شرور بار بر پشت
 فیلان و اسبان دست از جان شهنه هشت بهر گرسنه و تشنه
 که کنار آب بتصرف نمانده بود آتش و بدگانه دست خوش غارت
 میکردند و سوار و پیاده هر دو طرف خود را با آب نمی توانست
 رساند سویی مائه تنگه خواب بچشم آمدی آشنا نگریه و
 همه سرداران نامید صبح ساعات ستاره می شمرند و بسر بردند و
 نزدیک تا آخر شب گونه میل را بر درگاه فیل سوار می
 جنگه رسید و محکم جنگه خود را بر پشت اسب رسانده چنان
 برق کردار از آن معرکه کارزار جهانه جان بدر برد که مدتی
 از نشان زنده و مرده پیدا نمود - بعد که خسرو زرین کلاه
 انجم و اورنگ آرای چرخ چهاره توشش سمشه لمعان بر کمر
 بهانه هر از در پیچ مشیق بر آرد و هم زر نشان نور محمدی
 بر تن افکند آدنی گردید آن موازده سزور فلک نظیر بآئین
 دود مانع محب من و تابدات آسمانی که برای گرمی هنگامه
 یزم از مبدل تحت پادشاه و دل هوشیار بر میل گردون شکوه پادشاه
 بخت دام بتمکین و دمار متمکین گشته تا هشت ده پاس شب و روز
 که با عبادت کیسان رزم جوی رکاب زینت امرای بودند حکم یورش

بیهادران فوج ظفر سوج فرمودند - و نجم الدین علی خان بار دیگر
سرداران باره دهم جرأت پیداکند پدش گذاشت و دلاوران عقیدت
آگین فوج نصرت فرین مقابل مبارزان باره حمله آور گردیدند
و زد و خورد عجیب و رستخیز غریب بمیان آمد و از هر دو طرف
نهنگان دریایی غیرت و شبران بیدش شجاعت گرم داروگیر گشتند

* بیت *

چنان گرم شد آتش کار زار * که از نعل اسپان برآمد شرار
غبار زمین بر هوا راه بست * عمان سلامت برون شد ز دست
خصوص بهادر معرکه رزم مصام الدوله بهادر منصور جنگ داد
تهوری داده چهلشاهی مرد ربا بر روی کار آورد و درویش علی
خان داروغه توپخانه آن بهادر بعد تردد نمایان نقد جان را در
باخت و درست علی خان با جمعی زخم سرخروئی برداشت
و نصرت یار خان که حملهای صف ریا نموده مقابل همچشمان
باره سینه سپر ساخته بود دو زخم تیر بدو رسید و سعادت خان
سعادت آتیر، چون فیل دوان خود را بمدد رسانده هر طرف که
می تاخت صدای آفرین بر میخواست و شیر افکن خان شیر
صوت که از رکاب مامور بکومک بهادران گشته بود چون شمر فرمان
خود را رسانده بر صف باره رده بسیاری را طعمه تیغ و سنان
ساخت - درین نوبت از صدمات گولهای جان ستان توپخانه که
تمام شب آتشبار بود شهادت خان که عمده با نام و نشان لشکر
سید عبد الله خان گفته می شد مع فتح یار خان برادر و یک
پسر و تهور علی خان که از تهور پدشگان مشهور باره خود را

ملکونست و عبد القدیر خان برادر زاده قاضی میر بهادر شاهي
و عبد الفتی خان پسر عبد الرحیم خان خلد مکلفی و
غلام محی الدین خان و صدقة الله خان که از جماعه داران پیش
قرار طرف باره بودند و پسر شجاع خان بلوای باجمع کثیر دیگر
که هر طرف قطار قطار افتاده بودند ابدان فنا پیوستند - و از لشکر
پادشاهی - وای داروغه توپخانه مصصام الدراء و عبد الذبی خان
داروغه توپخانه ناصر جنگ و میان رام منشی او و محمد جعفر
نبیروز حسین خان با چند نفر بیضاء و نشان دیگر که بکار آمدند
بیچ بندهای دمی آت دانی فرسید - و نجم الدین علی
خان که گرمی بازار سعادت بوج باره از او بود - چهار زخم کاری
برداشت و از بدن تیرهای جگر دوز نردبک بپشهای آن
بهادر برگشته روز جهان در چشم او تاریک گردید و دست او را
تردد کوتاه گشت و - عبد عبد الله خان که عرصه بر برادر تنگ دید
با جمعی از دلوران باره که با او مانده بودند بیدل بدمه نجم الدین
علی خان پیش راند - درین حالت که خبر دار و گیر مبارزان سعادت
روز بحضورت خدیو جهان میر - دید از نر جوهر غیوت ذاتی و
شجاعت ارثی - خواستند خود متوجه تنگه خصم گردند و احوال
دو ات مانع آمدند - و چو از من حالت دنگ مکرر بر سر بهادر تاخت آورده
چند کس را شهید ساخته و مرگ هزار گار و شقر پرنل که بر پیشانی
ریگ کفار آب جفا از بیرونوی پوای جمع شده بودند مع چند شقربار
لنگر خانه و دقیر هدایت تاراج نموده بود در آن حالت فرصت
وقت را غنیمت دانسته و قصد مدد - عبد عبد الله خان غافل مقال

بند‌های رکاب نمایان گشته شوخی زیاده بکار بود حضرت ظل سبحانی بدست مبارک خود بقصد ثواب چهار تیر طرف آن کافر بد نهاد. انداختند اعتمادالدوله و هادی خان داروغه بندو قهای خاص بدفع آن ملعون برداختند - چون از پشت گرمی سید عبدالله خان که با همراهان رزم آزمای خود متوجه فوج ظفر موج بود بقیه السیف مردم بارهه را تقویت تازه بهم رسید باوجود استقامت مصمص الدوله و دیگر بهادران اثر ترزل در دل بعضی دل‌باختگان راه یاست دران حالت حیدر قلی خان بهادر و سعادت خان بهادر و محمد خان بنگش از مشاهده آن نقد جان را برای نثار راه ولی نعمت برکف اخلاص گذاشته مستانه وار متوجه خصم گشته خواستند که بر کمرگاه فوج سید عبدالله خان زنند سید عبدالله خان برگشته اختر اطلاع یافته فیل مقابل حیدر قلی خان راند و بهادران همراه ناصر جنگ بخانه‌های کمان در آمدند و صدای برق اندازی بلند گردید - دران گرمی دار و گیر سید علی خان برادر ابو الحسن خان بخشی رساله زخمی گشته دستگیر شد و طالع یار خان با همراهان بر سر شیخ هتیل داروغه توپخانه سید عبدالله خان که سرگرم اهتمام توپخانه بود رسیده بزخم‌های پیاپی از پا در آورد جماعه داران راجپوتیه که آنها نیز خود را رسانده شریک ترو گشته بودند لاش او را کشیده بفوج ظفر انجام بردند حیدر قلی خان ناصر جنگ و دیگر پروران جانشینار تیز نبرد بهادرانه بر سر سید عبدالله خان حمله آور گردیده فرصت دست و پا زدن ندادند - باوجودی که آن سده سالار بارهه که بارها بعد عرصه تدبیر بدستور

و آئینی که مبارزان تهور پیشه هندوستان می نمایند خود را از قبل
 انداخته در دستمانه بکار برده بود و مالمی شرط انقباضی تهوری و
 پردلی او مشاهده و معاینه نموده بودند دران روز از آن برگشته
 بخت مقابل درخشنده اختر طالع عدد سال و امثال بی زوال
 آن فرارنده نوالی تیموری و مرز ده چوای دولت صاحب قرانی
 چنان عذر اختیار از دست او بست که بی آنکه از نزدی ظاهر
 گردن سراسیمه دار باشد آنکه شاید جمعی از همراهان و بهادران
 پاره شرط رفاقت آن روز بدینجا آورده از اسوار مرود آمده طبقه
 جان بازی بقدم رسیده از یون مرود آمد و در آن مرود آمد
 سید عبد الله خان بوجود در ۸ هزار سوار با شش نوج و بعضی
 جماعه داران آمده که دور و نزدیک او رسیده بودند معجزه مشاهده آن
 حال بادی موج مع سدف دین علی خان و شجاعت الله خان و
 ذوالفقار علی خان و سید الله خان درین با چند میل سوار دیگر
 و جمعی از تهور پیشگان پاره و عدل شجاعت نشان مع بخشی
 نوج سید عبدالله خان را گذاشته راه را حاکم آن اختیار نمودند
 و گویند که سیف الدین علی خان بیل از مرود آمدن سید عبد الله
 خان عاز قرار اقتدار نموده با از میدان کارزار کشیده برادران را
 دران دشت بر بلاکه نمونه کرنا گردیده بود گذشت که هشت تیل
 از جمله پانده بیل که با خود دشت از دست تاراجیان محفوظ همراه
 بدر برد و دران حال که سید عبد الله خان به شمشیر بر دست
 و تبر پوست مال بر پیشانی او رسیده بود حیدر قلی خان با
 جمعی از همراهان شمشیر برده در دست بر سر او رسید سید

عبدالله خان باظهار امان جان که سیدم بدو مخاطب گردید و به وسیله
 ترجمانی که حیدرقلی خان دربار او نمود زنده بدست آمد و بعد
 مقید شدن سید عبد الله خان غازی الدین خان قریب دوگهسی
 استقامت ورزیده باره بهیر که از تاراج جاآهه و مغال مانده بود
 پیش روی خود گرفته روانه شد و صدای شاه یانده فتح و نصرت
 ابوالمظفر ناصر الدین محمد شاه پادشاه بلند آوازه گردید و سید
 عبد الله خان را حیدرقلی خان بر فیل انداخته رو بروی پادشاه
 آورد از نظر شفقت که خاصه خاندان تیموریه است و ازان بوی
 امان جان بمشام هوش باختند او رسید حواله حیدرقلی خان
 نمودند و نجم الدین علی خان که از زخمهای کاری امید حیات
 نداشت و سید علی خان بخشی رساله نیز با جمعی دیگر از
 همراهان دستگیر شدند و حامد خان و عبد النبي خان و دیگر
 جمعی از نامداران بقصد امان بفوج ظفر موج خود را رساندند و
 تمام فیلان و خزانه و کار خانجات آنچه بعد تاراج رفتن مانده بود
 بضبط و گرد آوری آن پرداختند * بیت *

از فروغ صبح دولت ای جوان غافل مباش

خنده شیر است لطف آسمان غافل مباش

سلطان محمد ابراهیم بی تقصیر را که پناه بختل برده بود نیز دستگیر
 نموده نزد پادشاه آوردند از آنکه حرکت او در آمدن و رفاقت نمودن باختیار
 او نبود بنظر توجه و جان بخشی متوجه حال او شدند - آخر روز جمعه
 چهاردهم محر الحرام که خبر زوال دولت بارهه و مقید شدن سید
 عبدالله خان بدار الخلافت رسید مستورات و عورات سید عبدالله خان

که زیاده از شمار فراهم آورده بود هم هوش یافته بیشتر نروست وقت را غنیمت دانسته تا رسیدن چوکی پادشاهی هرچه توانستند با خود گرفته بوقع و چادر گهزه پوشیده بدر رفتند مگر چندی که سید نجیبه بودند چادر عصمت بر سر کشیده بجای خود ماندند و عبد الله خان کاشی را که نجم الدین علی خان محل اعتماد دانسته برای محافظت چنان روز بر محل نگاه داشته بود آن بد اختر نمک حرام دمت خیانت و تصرف بدستور حرام خواران دراز نمود آنچه توانست تقصیر نه نمود و همه عورات سیده و دیگر خدمه محل نجم الدین علی خان چادر فاموس بر سر کشیده از ملاحظه بیناموسی و رسدین متصدیان پادشاهی هر طرف که داشتند رو بقرار آوردند از آن جمله سیده نه ده ساله نجم الدین علی خان را بخانه یکی از سفلیهای میراثی سادات برده پنهان نمودند که آخر دستگیر مرد پادشاهی گردیده

• نیت •

بکار آنچه داری چه گذدم چه جو که امروز گشت است فردا درو آری که کرد که نخواست و که گشت که نه دروید - عنایت الله خان و با بدو تات برای ضبط خانه سید عبد الله خان و دیگر تبعه و لایحه او بطریق ایلغار مرخص و روانه مرودند - و محمد شاه پادشاه بی آنکه بعطای اضافه منصب و ترقی مراتب امرا پردازاند شانزدهم محرم از آن مکان حرنه کوچ مرصوده متوجه دارالخلافه شدند غلام علی خان که در دارالخلافه برفاقت نجابت علی خان بنیابت سید عبد الله خان بدام دامت هرچه توانستند از اشرفی

و جواهر با خود گرفته بتغیر وضع از قلعه ارک و شهر پناه برآمدند
 غلام علی خان دران آشوب که هنوز کسی بحال کسی نفری نداشتند
 جان و مال بسلامت بدر برد و نجات علی خان که جوان سیزده
 چهارده ساله پسر خوانده و برادر زاده سید عبد الله خان و برادر
 غلام علی خان بود بدست مردم پادشاهی گرفتار گردید و گرفته
 بحضور آوردند بعد عرض فرمودند که همراه سید عبد الله خان
 نگاه دارند - پادشاه گردون وقار ستاره هشتم شانزدهم مکرر از مکن
 فتح پور کوچ فرموده بدون آنکه مابین راه توقف بمیان آید
 بکوچه های طولانی نوزدهم شهر مذکور نزدیک بسواد دار الخلافت
 رسیده برای بعضی سرانجام امور سلطنت حکم دو مقام فرمودند
 و چنان سرسواری بدرگاه حضرت خواجه قطب الدین قدس سره
 تشریف برده بعد زیارت و رساندن مبلغ بخندام آن مکن میمنت
 نشان مراجعت نموده بخشیان عظام را مامور بعرض رساندن
 مراتب امرا و خانه زادان رکاب ظفر پیکر که مصدر تردد
 و جان فشانی گردیده بودند فرمودند و هر یکی را فراخور حسن
 تردد بعنایت اضافه و خلعت و عطای فیل و جواهر که اگر بتعداد
 تفصیل آن پردازد از سر رشته اختصار باز میماند مفتخر ساختند
 و حیدر، قلی خان بهادر ناصر جنگ را باضافه هزاری پیرشش
 هزاری و خطاب معز الدوله سر بلندی بخشیدند - بیست و دویم
 شهر مزبور شهر را آئینه بندی نموده بدبدبه فرسکندری شرف
 نزول در قلعه دار الخلافت فرمودند - و اواخر ماه مذکور سیف الدوله
 عبد الصمد خان بهادر دایر جنگ و آغر خان که از لاهور احرام

آن قبایع عالمی بستمه بودند بحضور و حقیقت شرف آن در ملازمت
گردیده بعطای خلعت و سر بهج مرمع معتضر گردیدند - اراذل
شهر صفرا مظفر راجه جی سنگه دعوراج از دکن و راجه گردهر بهادر
از صوبه اوده آمده سعادت ملازمت حاصل کرده بانواع عنایات
پادشاهانه سر بلندی یافتند - صبیح نجم الدین علی خان را که در
محال نزه نواب قدیمه آورده بودند و صاحب زمان اراده داشتند
که در حاکم از دراج پادشاه در آورند چون این معنی بر سر
عبد الله خان ناگوار نمود بحیدر قلی خان بهادر درین باب اظهار
عجز و رقت که بر سادات دایره چنین ماحرا نگذاشته رجوع آورده
حیدر قلی خان بخدش صاحب زمان رفته درین ماده ملتزم
گردیده سعی تمام از محال بر آورده بجم الدین علی خان
فرستاد - از زبان صبیحان دکن بمعرف رسید که نظام الملک بهادر
فتح جنگ باران حضور از خدمت بدم مرآمده باز بسبب رسیدن
خبرهای مختلف از غارتان طرف بهادر بقتضای مصلحت
مراجعت نموده برای بقدر حسب آں ضلع زنده گردید - و حکم اخذ
جزیه از دمیال نموده بودند از آنکه اس راجه جی سنگه و گردگر
بهادر نظر بر هوچی که از امرط بودند امواج بحر امواج و گرانی غله
بر سنگه اکثر برگذات و بعضی بلاد فواح گذشته تا بحال آمدن حال
وعایا و بقدر دست ملک مداف درمودند - چون راجه اجیت سنگه
صوبه دار احمد آباد و اجیر بادا حاکم اطاعت بیرون گذاشته
گارا شی از شهر و برگذات تعلقه خود مدفع نموده بون سعادت خان
بهادر صوبه دار اکبر آباد را طبع داشته برای تنذیه او مامور نمودند

از بعد قبول بعذر زیاده طلبی ایا نمود بعده مصمص الدوله و قمر الدین خان بهادر و حیدر قلی خان بهادر برای تنجیه او مامور گردیدند و هر کدام سهم او را بعهده خود گرفته بعد قبول بلکه پیشخانه بیرون زدن فرموده دفعیه نموده مصلحت در بر آمدن بدانستند خصوص مصمص الدوله از ملاحظه آنکه مبدا مهم بر طول انجامد و خزانه پادشاهی وفا ننماید و برای دیگر مفسدان زیاده ماده آشوب و فساد گردد راضی ببرآمدن هیچ امیر نگردید - درین ضمن خیر آمد آمد نظام الملک بهادر فتح جنگ راجه اجیت سنگه را از خواب غفلت بیدار ساخت لهذا پیغام اطاعت و دست برداشتن از صوبه احمد آباد و القماس بحال داشتن صوبه اجمیر بمیان آورد *

چون بعد از فراغ رزم بآرایش بزم پرداختن آئین سلاطین نامدار است و جشن و طوی پادشاه فریدون شکوه با صبیه پادشاه شهید مرحوم مغفور محمد فرخ سیر نیز ضمیمه آن گشته بود حکم عالی شرف نفاذ یافت که متصدیان سرکار دولتمدار ابواب عیش عالم امروز و عشرت بر روی هواخواهان دولت و سلطنت مفتوح سازند و اقسام اسباب طرب و سرود آماده و مهیا گردانند و در عشر ثانی ربیع الاول سال مسعود سنه دو از جلوس شروع بسر انجام جشن نمودند و در دیوار ستون و سقف دیوان خاص و عام از انواع قماش طلا باف و کلابتون درز و زر بفتهای بوم طلائی کار ولایت و کمخاب بیش بهای احمد آباد و مشجر فرنگ و مخمل کار کاشان و سلسلههای مروارید آراستگی پذیرفت

و از ایشان حجره‌ای اطراف دولتخانه مستقری که بمحمد اسرای
مصادقات و خراج تقصیم می یابند بمسعی کار پردازان جلالت دست
پندان زمین است تمام گرانست که نمونه مصر و هند و ایران گردید و آنقدر
انواع آتش و آواز جمع بیشر بهای هند و روم و خطا و
بعضی اقسام بصرف درآمد که بجز ربع مسکون از منافع آن ذخیره
مختلف سالها اموال و خزان و از هر طرف راجه‌های قلم و شمار
مهر پرداز و سفندان گنبدار خوش آواز و بحدسی چنگ و سرنگ
و نی و چغنه و سم آوازی بریط و مال و موسیقار گوش‌آهرا چنگی
را چون تار طایور گوشمال دادند *

دهان شمشه می باز کردند * بقلقل میش را آواز کردند
طرف می خورد و زردگرچه‌ها کرد * رند معنی در هر خانه و آفر
خرمن خرمن زر در تمام ارباب طرف درآمد و دامن دامن زر و
گوهر در دامن مرد هلهله و رضا و شعرا و بخند گردید - مصفا الدوله
و قمر الدین خان بهادر و عبد الصمد خان دلیر جنگ و حیدر علی
بهادر و خان خانیان مدر حمله و ظفر خان بهادر و راجه جیستنگه و
گردهر بهادر و دیگر اسرای مقرب هر کدام یک یک روبنده نقر
گفتار کردند و بهر یک خلعت و جواهر و اضافه مرحمت فرمودند و
عقیدت خان پسر امیر خان سوجه دار معزول شهنشاه را بصورت داری
عظیم آباد بقول بختکش هنج یک روبنده سقر فرمودند و معز الدوله
حیدر علی خان بهادر را سوجه احمد آبدان از تغییر اجیت سنگه
و ماصدی بقدر صورت از تعبیر قمر الدین خان بهادر ضمیمه مهر
آتش می فرموده بنبات سوجه احمد آباد بنام شجاعت خان

عرف محمد منصور شجاعست خانی صادر نمودند و قمرالدین خان را
نوبتداری سرکار مراد آباد از تغیر حیدر قلی خان بهادر ضمیمه
خدمت حضور فرمودند و فوجداری سرکار ننگرهار بنام عبدالرحیم خان
مقرر گردید - سرحدات خان از نزد نظام الملک بهادر رسیده معادلت
ملازمت حاصل نمود - و در عشر ثانی ربیع الآخر محمد امین
خان چمن بهادر تآزار جسمانی که از چهار پنجم روز زیاده نکشید
ازین جهان فانی بنادر القرار انتقال نمود و نیابت وزارت
بعثت الله خان مقرر فرمودند - چون مکرر فرمان عملیات عنوان
مشتعل بر طالب نظام الملک بهادر فتح جنگ صادر گردیده بود
و اکثر امور ملکی و کار وزارت بر رسیدن آن امیر با تدبیر صاحب
السیف و القلم موقوف داشته بودند نظام الملک بهادر که از
یمن و یمن افغانان سمت بیجاپور فراغ حاصل نموده بختیسته بناد
مراجعت نموده بود اواخر فی الحجة الحرام احرام حضور بعثة
کوچ بکوچ متوجه دارالخلافه گردید و عشر ثانی ربیع الآخر نزدیک
شاه جهان آباد رسد باوجود آنکه مقامان برهمکار کلمات دور از
وهم و خدال نظام الملک بسمع پادشاه رسانده بودند اما پادشاه
فلاذندید انکاشته بخشی الممالک مصمم الدوله بهادر منصور جنگ
را سامور باستقبال نمودند بعثت و دریم ربیع الآخر فتح جنگ
داخل سواد جوبلی دارالخلافه گشته شرف اندوز ملازمت گردید
و بسبب خامدان درهم انداز که شرح آن خالی از اطناب
کلام نیست چند روز در کنکاش گذشت آخر کار پنجم شهر
جمادی الاولی مطابق سوم فروردی ماه الهی سنه چهار جلوس موافق

سال یک هزار و یک صد و سی و چهار هجری خلعت وزارت مع
 خنجر و قلعدان مرصع و انگشتری الماس بیض بها عطا فرمودند
 اما هرچند نظام الملک بهادر فتح جنگ می خواست که در
 بندوبست وزارت و در آنچه نیک نامی پادشاه و گرد آوری خزانه
 بیرون آنکه ماده بد نامی ظل الله گردد کوشش بسبب مخمل گشتن
 پرهنگاران که کلمات تمهید آمیز منضم بر افترای چند بعض
 می رساندند و دخیل وزارت می گردیدند مدبر نمی آمد
 خصوص کوکی پادشاه که زن سحر آفرین بدین صاحب جوهر بود
 و با خواجه خدمتکار خان که مقرب پادشاه گفته می شد همراهِ
 هدم گشته باظهار کفایت و مراهم آوردن خزانه مبلغهای خطیوار
 مرده بنام پیشکش بر روی پادشاه و خود می گزیدند خلل تمام در
 بندوبست وزارت انداخت و دیگر بعضی مقرران همپیشم نیز حرفهای
 دور از خیال و توهم نظام الملک خاطر دشمن پادشاه حاده لوح می نمود
 چنانچه معزالدوله حیدر قلی خان که در خدمت میر آتشی استقلال
 زیاده بهمرسانده بود از راه چرب رانی در مقدمات مالی و ملکی
 دخیل میگردد بده که طه الملک دین ماده اشاره خدمت پادشاه
 نمود و خدمت و زمان از راه نصیحت و معایمت معزالدوله را مانع
 آمدند حیدر قلی خان متحمل گشته اندکس بخشیت بر مرتعنه
 صوبه داری خود بمیان آورد و مرخص گردیده نائب در حضور
 گذاشته وسط ماه جمادی الاخری روانه احمد آباد گردید و
 بعد رحیل احمد آباد جاگرد اکثر بندهای پادشاهی و مقرران
 حضور را بضبط خود در آورد بده که مرغان این معنی مکرر

بمعرض رسیدن فرمان نصیحت آمیز مشتمل بر منع ضبط جاگیر مردم
بنام او صادر گردید فائده نه بخشید تا آنکه جاگیرهایی حیدرقلی
نشان که در اطراف شاه جهان آباد بود عوض جاگیرهای احمدآباد
بضبط در آوردند - سید عبد الله خان سلمه ذی الحجۃ از بن جهان
فائی بروضه جاردانی شتافت گویند مسموم ساختند اما غرائب
درین است که باوجود آنکه از زبان مردم ثقه شنیده شد که خدیو
زمان وقت سواری در مقابل سلطان محمد ابراهیم و سید عبد الله خان
با خدا عهد نموده بودند که در صورت فتح و استقلال یافتن سلطنت
هرچند از سید تقصیر عظیم واقع شود بقتل و امتیصال او نکوشد
و نظام الملک بهادر فتح جنگ نیز در وعایت سید عبد الله خان
میکوشید و هرگاه در خلا و ملا مذکور هر دو برادر بمیان می آمد
سید عبد الله خان را بحسن صفت و بی تقصیری در ماده فرخ
میداد می نمود و مقابل مدعیان دیگر در اصلاح میکوشید چنانچه
هر دو برادر را که نمک بحرام و حرام نمک می نوشتنند منع نموده بود
حاشاکه او هم صلاح بمسموم ساختن داده باشد باز العلم عند الله •

چون در ذکر بعضی مقدمات مادات قلم بشکوه هردو برادر شهید
بلا اختیار جاری گشته و با صلاح آن نتوانست پرداخت در کفاره
آن دو سه کلمه از خوبی و حسن اخلاق و عدالت پروری و
فیض رسانی آن هر دو هیه سالار بارهه بزبان قلم صدق بیان میدهد
اگرچه آنچه از هردو برادر خصوص از سید عبد الله خان در باب
فرخ سیر شهید و اخذ رشوت و سختی اجاره و دیگر سلوکی که
باعث شکایت خلق گشته بود همه از شامت رتن چند دیوان که

امتیاز زیاده از حوصله خود یافته در ابتدای خلق میکوشید و از زیاده طلبی اهل غرض و ارباب حاجت که همه را کامیاب طلبند نمیتوان نمود بود و همین علی خان قبل از آنکه بمقامه دکن مامور گردد در اخذ فر کارزاری بهایت لغو داشت بعد مقرب شدن در دکن محکم جنگ و دیگر پیشکاران در انحراف مزاج او کوشیدند اما هر دو برادر در رهیت پروری و کم آزاری در حق کافه آنام دین زمانه ممتاز بودند تمام سکنه بلاد که خالی از ماده عذاب و غرض بودند از عمل عادات شایسته نمودند و در فیض رسانی و رعایت بمردم صاحب کمال و آیات حاجت و تیمار داری مستحق خصوص حسین علی خان زیاده از برادر کمال میکوشید و مواضع زمانه حاتم و امت بود و از مطمح احسان او در اغراض طعام و رسانیدن غله خام عالمی فیض میبرد - در ایام گرانی خجسته بنیان مبلغ خطیر از نقد و غله مقرب کرده بود که هر روز بفقر و بیوه زنان میرساندند - و حوض آب در خجسته بنیان بنا گذاشته اوست اگرچه اعز الدوله عوض خان بهادر در وسعت و ارتفاع عمارت مصدق افزوده اما اهل دانی بدای خاتم جامی آن حوض دریا موج که در ایام تاسنای از ناست آب سکنه خجسته بنیان در مذاب بودند حسین علی خان گردیده و در وطن باره نیز بدای سراد بل و دیگر نفاذی عمارت بخیر گذاشته - و سید عبد الله خان نیز در تحمل و بردباری و وسعت خلق شربت تمام داشت به از وفات ملا عبد الغفور بهبه که ملک التجار و قدر سورت گفته می شد مبلغ یک کرو و چند لک روپیه نقد و حاضر از سانداده بود و

بناجیون داشتند و از آنجا که خان متصدی بندر سورت با اظهار
کفایت و زهد جوشی که در قریح سیر مرحوم بضبط مال او
پیدا شده حقیقت بحضور معروض داشته بود درین ضمن اتمام
گردش سلطنت چنانچه بدو کر در آمده رو داد و عهد الکی نام
پسر ملا عبد الغفور بقصد استغاثه بحضور رسیده بهر دو بوا در
رجوع آورده پیغام مبلغ پانزده لک روپیه برای خلاص اموال خود
موسی مبلغ رهن چند و چند دیگر متصدیان در میان داشت
حسین علی خان که اختیار بندر سورت در قبضه اقتدار او بود بطریق
پیشکش قبول نمود و حسین علی خان روزی قبل از طلوع آفتاب
دیافت خان را که در همان روزها دیوان خالصه مقرر نموده بودند
طلبیده گفت که ما را امشب با نفس خود سخت مناظره و محاربه
در باب اموال عبد الغفور و طمع دران مال رودا آخر بر نفس سرکش
خود غالب آمدیم و بالکل قطع طمع مال او نمودیم باید که شما
نیز درین باب سزاولی نموده همین وقت عبد الکی پسر عبد الغفور
را طلبیده تسلیم معانی اموال و عطای خلعت و اسب بدو آنکه
دام و درم خرج شود و با حادی النجا باقی ماند بغرمائیه و روزی
فیلبان فیل سواری خاصه از دست و تعدی جمعی که فیل از محله
آنها میگذاشت و مردم محله فراهم آمده سرفیلان را شکسته فیل را
زخم رسانیده بودند بگذرانیدند شاهدان بر بی تقصیری خود
و تعدی مردم محله نالاش نمود و مصاحبان مجلس موافق رویت
زمانه نظر بر مزاج گوئی زبان بشکوه و طعن مردم آن محله آشنا
ساختند حسین علی حار همه را شنیده نا شنیده انکاشه قطع

گفتگو بمیان آورده جواب آن پیر دیوان روز دیگر موقوف داشت
و وقت شب شخصی را از درویشان خود که بر صدق مقال او
اعتماد کلی داشت بدان منزل فرستاد که در اینجا رفقه بی غرضانه
بتحقیق ماجرا پردازد آخر معلوم شد که دالش نیلیان خالی
از فرض نفسانی و شرارت ذاتی او نبود نیلیان را مغضوب ساخته
به تنبیه نمودن او مرصود - و در احتیاط او امر و نواهی نیز تقید
می نمود - قاضی شهاب الدین در امت آبادی قدس الله سره
مربف تفسیر است مراح که ز افضل الفضلای وقت خود و
صاحب کشف و حال بود در تالیف خود نوشته که «مید صاحب
الاسم» داید که «شال خاق» محمدی و «سیرت» امامی و شجاعت
حیدری بهر آن داشته باشد و دیگر دستان عادت بخوبی سده
عالی نسب آنست که اگر نبیعت نفس اماره از عصیان
و آنچه نباید آلودگی به رساندا باشد باید که وقت رحلت او
ازین جهان مانی و پیغم سرای بی اعتبار سیدی بزی دهد که
مادام آفرایش و بقاءت تحت آخرت او گردد چنانچه در هر دو برابر
شده به نشان عدالت و عاقبت بخیر می رسد شهادت و تعجب شقاوت
در صورت مسموم شدنی سده عند الله خان مشاهده نموده شده
طایفه از قوم جاثیه مشهور به بصران چوزامن که در همان
ایام مجتاهد و اصل گشته بود بواسطه اکثر امان گدیهای مستقیم
بر از مصالح جنگ داشتند و دگر سمدی و تومرد و مطاع الطریق
آفریده در دگر سلطنت حضرت ملک مکن و مرغ میر شیده
مکن بر زبان در داده و من راه سعادت خال صوبه دار اکبر آباد

که در تهرانی و کار طلبی از مبارز پیشگان با تمام و نهان گفته میشد
هر چند در تنبیه و تادیب آن جماعه کوشید و ترددات نمایان از و
بظهور آمد بسبب پناه تراکم اشجار دشوار گذار و مکانهای قلب
در امتیصال واقعی آنها نتوانست پرداخت لهذا راجه جی سنگه
داهیراج را با چندی از امرای کار طلب مبارز پیشه مغلیه ایران
و توران و افغانان جلالت نشان که زیاده از چهارده پانزده هزار سوار
موجودی فراهم آمدند و توپخانه نجهان آشوب و دیگر مصالح
قلعه گیری و عطای دولت روپیه مع خلعت و فیل برای مهم آن
بدستال تعیین فرمودند راجه جیسنگه شروع بجنگل بری نموده تردد
نمایان بر روی کار آورده مورچال پیش برده کار بران تبه کاران
تنگ ساخت و سرداران توران و دیگر خانه زادان کار طلب نیز آنچه
شرط تردد و جانفشانی بود بظهور آوردند باوجود آنکه کفار از گدیها
برآمده در پناه اشجار گاه بیگاه شبخون بر افواج قاهره می زدند
و جمعی کثیر از هر دو طرف کشته و شهید می گردیدند در
فرصت یک نیم ماه که کار بر محصوران یک دو گدیهی تنگ گردید
و بمدد اقبال پادشاه عدومال یکی از بنی اعمام آن بد انجام که باهم
نزاع وطن داشتند از آنها جدا شده بر راجه پیوسته و همنامی امتیصال
آنها نمود و بعد تسخیر دو گدیهی از تسلط افواج پادشاهی آن گروه
بدفرجام مقام و مرادای اصل خود را گذاشته دو پهر شب خانها را
آتش داده باروت خانه را سوخته آنچه از نقد و جنس قابل
برداشتن بود و توانستند همراه گرفته فرار اختیار نمودند ، توپ و
خلفه بسیار گذاشته جان بسلامت بدر بردند و گدیها بدصرف بندهای

پادشاهی در آمد - و از طرف خزانه که شهرت تام داشت هر چند
تجسس نموده بعضی مکالمات را گردیدند هیچ اثری ظاهر نگردید - چون
خبر ضبط جاگیر حیدرقلی خان اطراف دارالحکومت که به حیدرقلی خان
رسید به ضرورت بعضی امرای مقرب معروض داشت که هرگاه جاگیر
مراضط نمودند از من توکری و اطاعت چشم نداشته باشند - چنانچه
سابق بزبان قلم داده باز مکرر اعتراف این معنی برای حیدرقلی
خان نوشته رفت اثر نه بخشید بعد که ناخن جاگیر داران و
فامروسانی حیدرقلی خان از حد تجاوز نمود صوبه داری
احمد آباد از تغیر حیدرقلی خان نظام غازی الدین خان بهادر
خلف الصدق نظام آه ک بهادر و تاج جنگ ضمیمه صوبه داری
دکن مقوم گردید و بهطای حوهر و عدل معزز ساختند - بعد فراغ
مهم جات نظام الملک را دوم ماه صفر المظفر سنه پنج جلوس
برای بندوبست احمد آباد و تأسیس حیدرقلی خان در صورت
عدم اطاعت رخصت نمودند و اران صفر نظام الملک متوجه
احمد آباد گردید بعد که با امر آید رسید خطوط حیدرقلی خان
که از راه "وسی" و چابوتوسی معدوت آمدن نوشته بود رسید
همینکه تاج جنگ بکوچه ای بی دربی رسید به آنجا رسید از
خطای امیر احمد آباد ظاهر شد که حیدرقلی خان را بشدت تمام
منازعه جسمانی و داده و کار باثر معون کشیده و برواست دیگر از شنیدن
عدم توجه نظام الملک بهادر طرف احمد آباد و ملحق شدن موصی خان
بهادر با اولیج دکن و بلجی را و غیره سرهنگهای راجه ساهو و اطاعت
مومنین همراهان احمد آباد برای نظام الملک آن سیه سالار خود را بمنازعه

انداخته و کار بجنون کشیدن شهرت داده و پسر خود را به
عرضه داشت مشتمل بر معذور داشتن و بستن احرام بقصد حضور
بخدمت پادشاه روانه ساخته متعاقب آن خود نیز از راه اجمیر
روانۀ دار الخلافت گردید - بعد تحقیق این خبر نظام الملک که
نزدیک بآب نریدا هفت هشت منزلی احمد آباد رسیده بود
حامد خان بهادر عم خود را بنیابت صوبه داری احمد آباد مقرر
ساخته خود اوائل جمادی الاخری مطابق وسط افغندار ماه الهی
بقصد حضور طرف دار الخلافت مراجعت نمود - بعد رسیدن حضور
هر چند خواست که از راه فدویت و اظهار کفایت چنانچه طریق
وزرای خیر اندیش است در خدمت پادشاه ببرد و بهست
امور ملکی و گرد آوری خزانه و دفع فساد اطراف کوشد از عناد و
حسد برهمکاران حضور خصوص کوکی پادشاه که در وزارت دخل
می نمود و از اخذ رشوت و پدشکشیهای بیجا پادشاه را بد نام
می ساخت و از منع نظام الملک باز نمی آمد و پادشاه نیز بدفع
بدنامی خود بمنع او نمی پرداخت چنانچه بایست در امور ملکی
و اجرای کار و بار وزارت نمی توانست کوشید *

ذکر توجه سپه سالار با فرهنگ نظام الملک بهادر

فتح جنگ دفعۀ ثانی طرف دکن

اگرچه سبب توجه نظام الملک بهادر فتح جنگ دفعۀ ثانی
طرف دکن باختلاف روایت مسموع گردید اما روایتی که از زبان
راوی ثقه مسموع گشته بزبان قلم میدهد گویند در همان ایام خبر
فساد ایران و غالب آمدن محمود خان افغان بر سلطان حسین شاه

فرمان روی ایران و رفتن امپران تا سرحد شیراز در تصرف
 محمود خان و خرابی زیاد بود. کنگه امپران آمدن و مقبله
 گردیدن سلطان حسین و پدر رفتن شاهزاده طهماسب مع برادر و پسران
 سلطان حسین از قلعه امپران بقصد فراهم آوردن لشکر بیهم بعرض
 محمد شاه پادشاه میرسدن روزی نظام الملك بهادر دایهوار خدیوخواهی
 بعرض رساند که از راه اجارا محال خالصه که باعث خرابی و
 ویرانی ملک گردیده برطرف باید نمود. دره رشوت که بنام پیشکش
 جایی گشته از طریقه و دایه پادشاهان معدود و خلاف زانی حلیم است.
 سوم هزینه مرکب از بدستورهای خلد مکان جاری باید نمود. چهارم آنکه
 چون در این مقور همایون پادشاه که ملک هندوستان بقصد
 شیر شاه اعلان رفته بود از راه ایران کومک و خدمتکاری و مهمان
 پیرانی واقعی بعد توجه همایون پادشاه طرف ایران مظهر آمده
 اگر در این وقت برای دفع نفیست آمدن کومک فرمان روی ایران
 نمایند در تواریح باعث بیکدستی خاندان نیمروزه شدت خواهد
 گردید پادشاه فرمودند که کرا در راه که بچندین مهم مامور حاضر
 فتح جنگ بعرض رساند هر یکی از اینها کار طلب حضور که
 بدین خدمت مامور گردن اطاعت حکم بجا خواهد آورد و الا اگر
 حاله زانرا بدین مهم مامور فرمایند نفل و جان خواهم کوشید
 ازین مقوله چند کلامه از راه خدمتدیشی و خدمتخواهی در خدمت
 پادشاهی عرض نمود بعد که پادشاه برای این مصلحت کنکاش
 با دیگر امری حضور حیان آورد قسمی از طرف نظام الملك بهادر
 خاطر نشان پادشاه نمودند که حسن ظن نظام الملك را بسوی

ظن میدل ساخته در حق چنان وزیر بی نظیر سراپا تدبیر بد مظنه ساختند - و از آنکه آداب تسلیمات عنایات و آداب اطاعت پادشاه موافق رویه سلطنت بالکل نموده بود نظام الملک بهادر می خواست که در نسق آداب پادشاهی اجرایی حکم از سر نو کوشد و این معنی باعث خار خار دل مقربان حضور می گردید لهذا روز بروز از طرف فتح جنگ آنچه مرکوز خاطر او اصلا نبود خاطر نشان پادشاه نموده حقوق جان فشانی او بکلمات غرض آمیز حسد انگیز مبدل نموده بد مظنه می ساختند و پادشاه نا تجربه کار را بمرتبه در حق نظام الملک بهادر بفکرهای ناسد انداختند که نظام الملک نظر بر عاقبت اندیشی و پاس آبروی خود صلاح و مصلحت نیک داران دانست که در اواخر ماه ربیع الاول سنه شش جلوس بنام شکار رخصت چند روزه خواسته از دار الخلافت بر آمده بعد از تبدیل آب و هوا تاسی چهل گروهی دار الخلافت بر لب آب دریای گنگ رسیده شکار کمان و صید افکنان تفرج می نمود درین ضمن اخبار شرر بار انتشار مرهنگه بد کردار و دیگر مفسدان تبه کار در ضلع صوبه احمد آباد و مالوا که صوبه اول بنام آن سده سالار و ثانی بغازی الدین خان بهادر فیروز جنگ مهین خلفش تعلق داشت زبان زد خاص و عام گردید بنابراین بحضور پادشاه عرضه داشت نموده فرمان متضمن بر حصول رخصت رفتن برای بندوبست هر دو صوبه تعلقه خود حاصل کرده از منزل سیرون نام مکلفی که گذار دریای گنگ از جمله شکار گاههای مشهور است بعزم تنبیه و تادیب مفسدان که دران ضلع آواره بودند روانه گردید هنوز بدار الغامح اجدن نرسیده

بود که مرعته با اجتماع خبر آمد آمد معرفت پذیر شده از درباری
 فریدا بمقت دکن گذشت و مخدمان دیگر هم دست تطاول کوتاه
 کردند. و نظام الملک ناچار بیکجای بلاد اوجمن تعاقب نموده بعد
 استماع عبور این جماعه از دریای بریدا مدارت نموده بپیرکنه
 شهر مضاب صوبه مالوا که بجلده سرزمین قریب است رسیده می
 خواست که بعد انتظام صوبه مالوا عازم حضور پرنور گردد و درین
 ضمن از جانب دکن خبر رسید که مبارز خان ناظم صوبه حیدرآباد
 که پیش ازین بدر سئل بعد از فراغ جنگ عالم علی خان
 خود را پیش مقام جنگ رسانیده بظفر اخلاص و عقیدت نام
 خویش را داده و در مقام جنگ برای او اضافه دو هزار
 بر چهار هزار و با خطاب مدد الملک مدارز خان بهادر
 هزار جنگ تجویز نموده بحضور توش و بذریعای طلبید و ماهی
 و مراتب و پانگی چهارتن از خود تواقع نمود و برای وصول و
 رفقا ابش نیز اضافی قسایل و خطاب تجویز کرد از خود رعایتها
 نموده بر جاگه و خدمات مدافعی نمود و مدد الملک مبارز خان در
 خدمت مقام جنگ عهد و قرار نموده بود تا آنکه میان شما و پادشاه
 عهد بقای شد دانی است من هم تو کرم و الا مرا از جمله رفیقان
 مطاع خون دانند درین راه بظفر آورده صوبه داری کل دکن بنام او
 مقرر شده از صوبه حیدرآباد برآمده بعد از خسته انداختن و انباشتن
 گردیده و عهد انجمنی خان و داور خان و بهادر خان افغانان لاجا پور
 صاحب بوج و دیگر موحدان عمداً بواج را کوسک خون طلبیده
 تمام خدمت بهودان گشته و بعضی در راه موضع خان بهادر تصور جنگ

که همه فتح جنگ باو منصوب و نیابت صوبه داری دکن از طرف
 فتح جنگ بار مقرر بود از قصد رسیدن خود و خالی نمودن
 دار الامارت نوشته و بهمین مضمون دیگر منصبداران خجسته بنیاد
 نوشتجات استمالت آمیز رسیده - و در همین ضمن از نوشتجات حضور
 نیز ظاهر شد که با وصف اینکه غازی الدین خان بهادر نیزوز جنگ
 خائف آن سپه سالار با فرهنگ بطریق نیابت در امور وزارت سی
 پرداخت تغییر نموده وزارت را بنام اعتعال الدوله قمرالدین خان بهادر
 مقرر کرده و بر اهتلال کوکی مرتشیه افزوده اند بنابرین و بچندین
 وجوه دیگر که قابل تحریر نیست از مالوا بهمت دکن که فی
 الحقیقت ملک مفتوحه آن سپه سالار با وقار بود و اولاً از جد امجد
 والد ماجد فتح جنگ دران صوبه خصوص در تسخیر بیجا پور
 و اکثر قلاع نامی و بلاد مشهور سعی و ترقن های نمایان
 و جان فشانیها در عهد خلد مکان بظهور آمده و ثانیاً صوة اخیری
 در هنگامی که سادات باره بر تمام سلطنت هندوستان و عمد های
 ایران و توران تسلط تمام بهمرسانده بودند خصوص حسین علی خان
 که دکن را بمنزله آتمغای خود تصور نموده بر هیچ موجودی
 وجود نمی گذاشت و کرا مجال بود که مقابل شمشیر و بخت و بست
 او در امور سلطنت و نسق دکن سرسبز تواند گردید و اختیار
 سلطنت چنانچه بگزارش آمده بجائی رسیده بود که پادشاه را
 بنماز جمعه و سیر و شکار بر آمدن متعذر بود تردیدی که ازو بظهور
 آمده و باعث اختیار سلطنت رفتن در دمان تیموریه گردیده مقرر
 بزدان فلم داده متوجه شده از دریای نریدا عبور نموده خود را

او آخر ماه رمضان المبارک به خجسته بنیاد رسانید و مکرر خطوط
 مصالح آمیز بهمان الملک نوشت و جواب آن متضمن بر عدم
 نسخ اراده خود و اظهار تقوی و عزم رسید و فتح خانک با رضایت
 آنکه سرایا حاکم و تمکین بود مکرر نوشتجات نصیحت آمیز رسانید
 دادن حقوق و سوائیق سابق درستان و ثا دو ماه در خجسته بنیاد
 بدفع الوقت گذرانید آخر چون اهل معارف خان دامن کشان نظرف
 خجسته بنیاد می آورد و از مداه آرزوی جمعیست که بهادر خان
 برادر داد خان پسر و بعد القسام پسر محمد القاسمی خان و غالب
 خان مشهور از طرف سعادت الملک خان متصدی کوناک و
 فرجداران عساکر دیگر احکامات شایسته صادر بدو نموده بودند و
 پیاده ای بخط زانو رسیده در ۱۰ آرد روز بوز جمعیست او
 می آمد و این جمعی با عدل و انصاف و داد از ادنی مسامحه
 میگردید لهذا او را ذی دوده نظام الملک می نامیدند و خجسته بنیاد
 بهمرگانی ظفر دهانت کوچ نمود و در آنجا جسدی که نزدیک
 دهانت مضرب بود را از آنجا برداشتند و در آنجا که جنگ واقع شده
 بود مقواتر و مهمانی نصیب آید و مقتضای آنکه مصالح خیر واقع شد
 خود را بری رسانید و بهادر پادشاه را در آنجا که تمام حجت
 اشد عمومی آید می نمود و از حدنگاهای رسانست خود را در آن
 دکان مقصد رسانید و گاه از دهانت بود که خود را با یلغار شکیب
 مقابل موج ظفر موج رسانید و گاه در جرایم مشهور مصاحبت می نمود
 که لشکر و فتح جنگ اتمست راست و چپ داده از راه دیگر طی
 مسافت نظری اینبار موافق خود را بشم خجسته بنیاد رسانید

بتسخیر و تصوف خود در آورد چنانچه بدین قصد از مقابل فوج
فتح جنگ منحرف شده از دریای پورنا گذشت و جمعی از سوار
و پیاده بسرداری یکی از میسر شمشیرهای خود برای سد راه لشکر
ظفر موج بر کنار ناله قلب گذاشت و بر سر همان ناله میان تعیین
کرده های فریقین جنگ روی داد و بیشتری از فوج مبارز خان با
سرداران گروه قنیل و اسیر گردیدند و مردم فتح جنگ با فتح و نصرت
مراجعت نمودند - القصه نظام الملک بهادر فتح جنگ نیز بقصد
سد راه گردیدن از آب پورنا گذشت و بدست و میوم محکم الحرام
اواخر شهریور ماه الهی نزدیک قصبه شکر کپیره مضاف صوبه
برار که از خجسته بنیاد چهل گروه واقع شده اتفاق مقابله افتاد -
فوج هندی نظام الملک بهادر بدین دستور قرار یافت که سرکردگی
فوج هراول بقادر داد خان پسر قادر داد خان عالمگیری که از
طرف جد مادری با سپه سالار رشته قرابت داشت و از جمله بهادران
و شجاعان کار طلب گفته میشد مقرر نمود - و طالب محی الدین خان
نخبره سعد الله خان مرحوم که او نیز پسر عمه و خالوی سپه سالار
می شد طرف یمین و اسماعیل خان و مظفر خان خویشگی جانب پسر
زینت افزای فوج گشتند - و کذاور چند بهادر پسر ستر سال بدیده
که از سالها وظیفه خوار آن سپه سالار بود با جوتی از بند بهای
جنگ جوی ملازم سرکار همراه پرتند از خان میر آتش و عطاءارخان
داروغه احشام و توپخانه جنسی با توپهای آتش بار در پیش فوج
ظفر موج بهراولی آن مقدمه الجیش مامور نمودند و عهد الدوله عوض
خان بهادر قسور جنگ را با سید جمال خان پسر خان معزی الیه

که تیر ترکش فتح آن فوج ظفر قرین بودند و مقرب خان
 و خان عالم دکنی و متهور خان خوشگلی و عزیز بیگ خان هارسی
 با قوتخانه شعله اقربا دشمن سوز که از ابتدای بیابان سوره داری دکن
 همراه ایشان بود در جرند زلف آرای فوج نمودند . و ظهیر الدوله
 رعایت خان برادر اعظم الدوله محمد امین خان مغفور و محمد
 غیاث خان بهادر مرادین فوج مول و حرنغار زینت ادوای فوج
 ظفر موچ گشفتند . و نصیر الدوله مشهور بعد الرحیم خان که
 هموی فتح جنگ میسد جانب برهمنز مقرر گردید . و سید غضنفر
 خان بخشی غازی الدین خان بهادر بهادر جنگ خلف مهدی خود
 را با جمعیت رساله او و یوب ده مد نفر ضعیفه برهان پور
 از رنگ آباد که از مدت بوماء دار و ربه خوار مطیع احسان فتح جنگ
 بودند و سرداری و شصتواری آنها بعد از بودن غضنفر خان برهان پوری
 مناسبست هم وطنی ضمیمه بخشنگری بدو از جنگ مقرر نموده بودند
 با رهگذرهای شرور باز جلو روبرو و حریفان دور انداز . همراه ایشان تعیین
 نمودند . و حوز الله خان مددگار سعد الله خان سرخورد را با جمعیت
 ضمیمه از ملازمان سرکار مشهور سر محمدی صان قول بساط فرمودند و
 توانا دل خان مشهور ملاچین جنگ ملحق که از حمله شجاعان جلال
 بکه تاز و مذهبی سعد الله از بود ضمیمه این فوج ساختند . و
 حفیظ الدین خان بهادر و محمد سعید خان بهادر تیرا سعد الله
 خان سرخورد که در حد و است در ربه تا سده سالار داشتند و اعتماد
 دکنی بر جان فشانی و کار ظفری هر دو جوان بود بماصله در جریب
 نزدیک قول جان دادند . و در بلغمش هوشدار خان را که خطاب

از نسی ارادیت خان مخاطب گشته بود مقور ساختند - و هجدهم خان
 نیریزه شهبه میرخوانی را که از جد و آبای او در هردو جنگ سلطانی
 دآرا شکوه کردند و جان فشانی نمایان بظهور آمده بود بر صحنه
 روزگار یادگار مانده با جمعی سردار قوچ طرح دست راست و
 چپ مقرب نمودند - و خواجهمقلی خان تورانی که از شجاعان مشهور
 کار طلب گشته میشد بر فداوت گویال سنگه کور و سلیم خان
 افغان که از جماعه داران عمده پیش قرار و بخندست نیابت
 قراول بیگی مامور بودند با جماعه برادری قراولان و عمله شکار و
 رسول خان افغان که هریک آنها بر فیل سوار بودند در پیش
 قوچ قول یلتمش قرار دادند و همه اینها از راه حسن عقیدت و
 جان فشانی کمر بستند و خود بنفس نفیس توکل بذات پاک
 حق نموده چون کوه تمکین زینت امزای قول گشته با جمعی از
 عمدهای اخلاص نشان عقیدت کیش مثل خواجه عبید الله خان
 و اهدا خان دیوان و رستم بیگ خان و نیک نظر خان بخشی سرکار
 ناصر جنگ و همت یار خان خالوی خلف کامگار آن سپه سالار و جوتی
 از گروه اهل خدمات مثل عبد الرحمن خان داروغه چوکی خاص
 و دیگر مردم روشناس بایکه بهادران عقیدت اساس دیگر بهر کابی
 فتح و ظفر معرکه آرا گردیدند - و ترک تاز خان را که همیشه بسوداری
 و کار فرمانی قوچ مرهقه می پرداخت با جمعی از ملازمان
 سرکار خود بسرداری قوچ مرهقه که باجی را و غیره هفت هشت
 هزار سوار در رکاب آن سپه سالار بودند مقور فرمودند - و از آن طرف
 عماد الملک مبارز خان نیز بقوچ بفرستید. پرداخته غالب خان

نامی را که از طرف سعادت الله خان مذهبى گرفتار کنگ حیدر آباد
 با جمعیت شایسته رسیده خود را از جمله عقیدت کیشان مبارز
 پدیده میگردانید با احمد بن مغور خان پسر خان زمان معروف بشیر
 نظام دکنی بشجاعت مشهور هر دو در نبرد آید در عقب از محمد بیگ خان
 خالوی خود را که سپاهی کینه نجرده کار بدن بجای یلش مقرر
 کرده ابراهیم خان بنی مخاطب به بهادر خان و رادر دارد خان مشهور
 طرف دست راست خود مقرر نمود - و بعد انفجاس خان پسر
 عبد الغنی خان میانه که از سالها در گرفتار کنگ حیدر آباد
 مشهور بود با اعدای تومس در عهد جنگ درده با دو هزار سوار
 افغان رفیق مدد از خان گشته بود و همپسین پسران دایر خان میانه که
 از بکابوز با تفتان عتی خان نامی که صدراعظم و منعافی دایر خان
 گفته می شد در اختیار سر مرخی پسران دایر خان دینار و لشکر
 با جمعیت زیاد از سوار و پیاده کار . دند مطبق کندیان رسیدند
 بودند ما خواجه محمود خان و خواجه محمد خان و خواجه
 محمود خان و حامد خان پسران خود که هر یکی در شجاعت
 و تهوری خود را ارقم وقت می گرفتند بمقتی ساخته نزدیک تول
 جا داده بود و خود با خان زمان پسر خان خاندان بهادر شاهی
 و مغورخان و قزلباش خان و عتی خان دیوان سرکار خود و
 عرب بیگ خان تورانی که در شجاعت کار طالب رزم دیده بود و
 میر یوسف خان و جمعی دیگر در قول جا گرفته با بمعرفه کارزار
 گذاشت - حاصل کلاه هر دو موج دریا موج مقابل هم رسیدند
 نظام الملک بهادر فتح جنگ در حدت تیز خونی را کار نفورده

نخواست که در خونریزی مسلمانان پیش قدمی از بظهور آید
تا آنکه مبارز خان بهادر که بتفاوت دوسه کروه هنگام او بود سوار شده
باوجود حائل بودن نائله بسیار قلب خود را مقابل لشکر فتح
نصیب نظام الملك بهادر فتح جنگ رساند و قبل از دوپهر
معركة جدال و قتال گرم گردید و از هر دو طرف بهادران شعله خو
و میاز پنهان رزم جو قدم بعرضه رزم گاه گذاشتند و از صدای
توپهای زهره گداز که دران دشت پرو حشت بشچید زمین و آسمان
برخود لرزید چه نویسم از زد و خوردی که دران کارزار بظهور آمد و
آنچه از کهنه مبارزان دیر کهن شنیده و دیده شده در کمتر مصاف و
جنگ سلطانی که چنان سرداران نامی مشهور که قریب بی چهل
فیل سوار هدف تیرو تفنگ گردیده جان بجان آفرین سپرده باشند
مشاهده نشده اگر خواهم بتفصیل واقعی این جنگ قلم را بفرستم
باغراق منجر می گردد - اگرچه از همه سرداران فوج نظام الملك
دران صف کارزار تردد رستمانه بظهور آمد خصوص از عضد الدوله
عوض خان بهادر و رعایت خان و محمد غیاث خان و نبائر خاندان
سعد الله خان که مراد از حفیظ الدین خان و حرز الله خان و محمد
سعید خان و طالب محیی الدین خان باشند و میدغضنفر خان تروندی
که بظهور آمد جای صد آفرین دارد - و مقرب خان پسر امین خان که از
نبائر خاندان مقرب خان عرف خان زمان دکنی بودند و میان پدر
و پسر یعنی امین خان و مقرب خان که پسر امین خان باشد عداوت
قدیم بود چند روز قبل از مقابله هر دو لشکر امین خان از فوج
فتح جنگ روگردان شده خود را با جمعی دیگر از مقصوداران

برهانبوری بر د مبارز خان رسانده بدو است سه چهار روز رسیده بود روز جنگ پدر و پسر تشنه خون همدیگر بودند و در آرزوی مقابل هم شدن شمشیر میزدند تردیدی که از مقرب خان بظهور آمد از احاطه بدین بیرون است و محمد امین خان که خود را مقرب خصم رسانده بود اگرچه از دست دیگری از مبارز پیشان لشکر فتح جنگ گذشته گردید اما در عوام چنان شهرت یافت که مقابل شمشیر پسر از پا در آمد. و از جمله ای موج دلدلان برای استقامت بعضی دلباختگی از جا لغزد و ز صدقات بدایی موج خصم قریب سیزده چارونه بیل پاکه و نشان و نمره از میدان موج فتح جنگ برگشتند حتی پدر که در کرد عقب موج افتاده بود بر دنگ پان شد که از مشاهده برگشتن بدلان خان در استقامت آنها راه باید درون ضمن دیانت خان دیوان دکن که در آن روز ها معضوب فتح جنگ گشته پای اعتراض آمده و معقه به زنده به ری گردیده بجای موج چند اول با پنجاه شصت سوار سردری و همزمان دیگر عقب بهادر شده بود از مشاهده ای استقامتی سرور بهر مانع و سد راه آنها گردید. در حال مبارز خان به دل تشنه شد در پسر باسم احمد خان و مسعود خان که با پیشقوی از بدلان سواران با نام و نشان از پا در آمده راه نورد سفر آخرت کردند و در پسر باسم محمود خان و حامد الله خان با جمعی شخصی کشته دستگیر گردیده بودند و بدلان سوار مبارز خان پیر از رسیدن زخمی بدایی از لای بدلان افتاده بود و مبارز خان که گرفته بر خون خود صورت کفر پوشیده خود بدلانی می نمود از رسیدن زخمی بدایی گامی کار او بهر ساخته شد و صدای شادمانه

فتح از فوج نظام الملک بهادر فتح جنگ بلند گردید - روز دیگر که باختلاف روایت بتعداد و شمار مقتولان مبارز خان پرن اختند از سه هزار نفر زیاده بتخمین در آمد و اسب آن قدر از صدمه گواها بالایی هم افتاده بودند که در در سه جنگ سلطانی دیده نشده - و از فوج فتح جنگ سوای رعایت خان که عمه فتح جنگ در خانه او بود زخم تیر بحلق او رسیده بود ره نورد سفر آخرت گردید و سلیمان خان خویشکی بکار آمد و سعید غضنفر خان از رسیدن زخمهای کاری بعد دو سه روز در گذشت و چند نفر غیر مشهور نیز بکار آمدند و بمردم نامی دیگر آمیبی نرسید - نظام الملک بهادر فتح جنگ برای تکفین و تدفین مقتولان و تدبیر علاج زخمیهایی که یاسیری در آمده بودند خصوص هر دو پسر مبارز خان که احوال آنها بزبان فگم داده و دلار خان همزلف مبارز خان و محمد بیگ خان که خالوی مبارز خان می شد هر دو زخمها برداشته اسیر گردیده بودند - و محمد بیگ خان که زخمهای کاری رسیده بود بعد دو سه روز ودیعت حیات نمود و عرب بیگ خان نیز که از اعیان لشکر و مروهون احسان نظام الملک از سابق بود بعد دستگیر گردیدن روز دویم در گذشت و دیگر از عمدهای سرداران افغانان و غیره که اکثر از حکام و کار فرمانبان و صاحب قومهای مشهور بودند مثل غالب خان و حسین منور خان و کمال خان دکنی و بهادر خان و ابراهیم خان پنی و عبد الفتاح خان پسر ارشد عبد النبی خان که فی الحقیقت تمام صوبه بلخاپور از مدت مدید در تصرف آنهاست از جمله قیل سواران نامی مقتول زیاده از

ده دوازده نفر در شمار آمده بودند. حوای آن جمع کثیر مثل خان زمان
 پسر خان خانان و احمد خان پسر علی مردان خان و میر یوسف خان
 پسر میر امام که از مردم مشهور تواران کفکه می شد و فائق خان
 و میر فخر الله و غیره بیل سواران که بفرار تفریح بیل آن نمی بردند
 و جمعی دیگر که حوای تلف شدن سال و خم ظاهری بآنها نرسیده
 بود و پرداخت حال آنها ضرر گردیده مثل حکیم عزت طلب خان
 و قزلباش خان و سردار ابو الفضل خان و رضا محمد خان دیوان
 سرنگر و آقا ابو الحسن سوانج بکر سپهانی بندر و غیره اگرچه
 برای پیشگیری از مردم آستان عداود او شده از دست غمخواری از
 سرکار قطع جنگ میزدند اما جمعی از آنها را «هفتاد» خان که دیوان و
 خدمتگاران نظام «حکایت» بپای سر میبرد و بعضی رسا بود بپای
 داری و تدبیری میدادند. حوای آن دیوانت خان دیوان دکن جمعی
 از مردم تاراج گشته را صدق و صدا میدادند و مبلغ کلی از جنس
 جواهر و امده بابت پسران سوار خان و داور خان و کظم علی
 خان پسر حاجی منصور و غیره مردم که بضبط در آمده بود
 برای مستحقان آنها نظام «سک» در حکم میزدند. بعد فراغ
 از جنگ سه چهار مقدم بودند متوجه خجسته بستان بهمرکابی فتح و
 نصرت شدند. درین ضمن «نوبت» سوانج کابادهای آنکه بی دربی رسیدند
 ظاهر گردید که «محمد» بکر از متصل حیدر آباد واقع شده و در آن قلعه
 بطریق دیانت پسر سوار خان هفتاد خان دام خواجه حوای قلعه داری
 میفرمود خواجه «محمد» خان پسر میان خان که زیدب پسر در حیدر
 آباد داشب قلعه را بساخته بپایها منصور شده مال دهان

خود را داخل قلعه نموده به بندوبست قلعه پرداخت بعد رسیدن
 خجسته بنیاد و خاطر جمع نمودن از بندوبست شهر و اطراف متوجه
 بلد فرخنده بنیاد حیدرآباد گردیده مال و متاع خود را داخل
 قلعه نموده آواخر ربیع الثانی بغرخی و فیروزی در حوالی
 حیدرآباد رسیده در باغ گوشه محل مضرب خیم نموده بتعین
 عمال و بندوبست آن ضلع پرداختند پسر مبارز خان باسم خواجه
 احمد خان از سواست و توهم بیجا از طرف فتح جنگ نسبت بخود
 و همه وابسته های مبارز خان داشت به پشت گرمی قلعه و
 موجود داشتن خزانه و شهرت رسیدن فرمان صوبه داری و قلعه داری
 بنام خودها از حضور که در تمام صوبه ماده فساد و شورش گردیده
 تا مدت یک سال برای دخل فسادن عمال و قلعه داران و زمینداران
 اطراف نوشته فرستاد جا بجا فوج ها برای مدد قلعه داران و
 زمینداران تعیین نموده و بعضی مفسدان که از مدتها مبارز خان
 بهعی تمام دستگیر ساخته در قلعه مقید و محبوس داشته بود
 آنها را برای انگیزتن مزید ماده فساد از قلعه برآورده مرخص
 ساخت و آنها به محالات خود رفته در تمام صوبه بمرتبه شورش
 برپا کردند که عمل عمالان یقلم برخاست و تحصیل بند شد و
 مسافرین و متردین از آمد و شد باز ماندند و در بعضی محالات
 مفسدان بر عمالان ریخته هنگامها کردند چنانچه درین فساد
 کاظم علی خان ولد حاجی منصور که جوان رشید و سپاه کار طلب
 بود و فوجداری نواح بهونگیر داشت با جمعی کشته گردید
 اما آخر نظام الملک بهادر انواع مهربانی و لطف و احسان از عطا

نمودن اضافه های نمایان و خطابیهای سرورنی که خواجه احمد
خان را مخاطب بشهامت خان و خواجه محمود خان را بمبارز
خان نموده جایگزینهای میرحاصل داده و همه وابسته های
مبارز خان را بانواع دستگیری نواخت بظهور آمد کلید قلعه حواله
مسوئله نظام الملك در قلعه رفته قلعه دار با احشام از جانب خود
گذاشته به تنبیه مفسدان بواقعی پرداخت در همین ایام که
نظام الملك به بندرست صوبه حیدر آباد اشتغال داشت
انور الدین خان بهادر از دار الخلافه آمده مقررت نمود نظام الملك
بهادر فتح جنگ رسیدن همپو بهادر کار طلب را فوز عظیم دانسته
مهربانیهای بسیار فرموده خدمت صوبه داری حیدرآباد مقرر کرده
و تنبیه و تادیب استقبالی نواح حیدرآباد و مفسدان مقرری ضاع
سیکائل و غیره حرکات بوجه احسن قرار واقعی نمود که از
النظام الملك و امنیت کمال در آن مکان برخا و بظهور آمد و مبالغ
کلی که گاهی از ابتدای تسخیر ملک در عهد حضرت شاه مکان
و خلعت منزل داخل خزانه میگشته بود بوصول درآورد اگر ثروتهای
مالی و ملکی آن رستم زمان و تهنیت وقت مفصل بر نگارد از
سر رشته اختصار در می آید چون نظام الملك بهادر فتح جنگ
همیشه مصروف ندرست بوده و غیر از صلاح رفت حرکتی لایجا
از و بظهور نیامده درین ضمن از نزد محمد شاه پادشاه به تقاضای
مصلحت وقت که فی الحقیقت از فتح جنگ نیز موای آنکه
سلطنت رفته خاندان تیموری را از مرتو تازه ساخت مرمو
نازمرانی بظهور نیامده بود فیل و جواهر و خطاب آصف جامی

رسید و به بندوبست ملک و تنبیه مفسدان و تادیب سرکشان و غمخواری حال زیردستان پرداخت و فسادیکه در عمل سابق از طرف مرهته و غنیم دیگر بود تخفیف یافت اگرچه بحسب ظاهر مبارز خان چوتنه موافق قرارداد مادات نمیداد و در تنبیه و تادیب مرهته تردنمایان نموده بود اما هرگاه و هرجا منصوبان غنیم قابو میدافتند زیاده از چوتنه و هرچه میتوانستند میگرفتند و اکثر راه ها مخوف بود *

الحال بذکر احمدآباد می پردازد - اگرچه از سوانحیکه دران صوبه بعد از واقعه حضرت خاد مکن رو داده محرر اوراق را اطلاع واقعی حاصل نشد اما آنچه بروایت مختلف و اجتماع تواتر مطلع گردید مجملی ازان می نگارد که در هر زمینیکه از افعال و کردار بنده های عامی فسق و فجور از حد میگذرد و از آنکه دنیا یکی از کارخانجات مکافات خانه آفرینش اوست مقابل هزاران معصیت اثر غضب از نزول بلائی قحط و وبا و فرستادن حاکم جابر و تسلط کفار فاجر و رو دادن جنگ و جدال و آفت جان و مال و ناموس بر ساکنان آنجا رو میدهد چنانچه صوبه احمدآباد که از جمله بیست و یک صوبه هندوستان طرف غربی معموره بود بکمال آبادی و زرخیزی که لکها قماش آنجا باطراف عالم خصوص مکه متبرکه و ایران و توران میرفت از سیر حاصلی تا عهد حضرت خلد مکن چه نویسم کمتر جاگیردار بی نصیب بود که کم از ده دوازده ماه حاصل جاگیر او باشد و الا نه بیست ماه و بیست و پنج ماه برای اکثر مردم واجب الرعایت بهم میرسید و گوشه بود

که متوطنان آنها را اکثر آفات حمای مسموم و از دوز ارزانی
غله و نواکه محظوظ زندگانی می نمودند بعد از عهد شاه عالم هر سال
اثر گرانی و ویرانی آن صوبه و نعلات یامتن غنیم و رودکن
ظلمهای عظیم می افروزد و باز بامت نمودن تخفیف داسی که
قریب می چهل لک روپیه از عهد محمد اکبر پادشاه بعد تصرف
ملک در اکثر برگزانت آن صوبه داده بودند و خانخانان در وزارت خود
باز چون رویه کم آزاری که داشت داهای تخفیف را باز بامت
و ضبط نموده مبلغ دیگر نیز بر محصول کامل برگزانت آن صوبه
افزود و آست گرانی و ظلم حکام ملوک آن گردید و کار حاصل آن
صوبه بجائی رسید که درین ایام آست کمی محصول هیچ صوبه
بآن نمی رسد - و از ویرانی و گرانی و دوز غنیم که در آن ضلع
روز افزون است چه نویسد در ایامیکه داؤد خان را ذوالفقار خان
صوبه دار احمد آباد نموده بود بود - و بخشن هوئی برادر خاله و
کوچه مشترک که میان هندو و مسلمین واقع شده بود و موانع
آمن مسلمانان و ممانع نگردیدن هندو در تقی آنکه مسلمانان
برای طعام حضرت مرور کاذبات کار آورده ذبح نمودند و بر سر
مسلمان هجوم آورده نصیب را آن قدر زدند که کشتند و بقوای ذبح
نمودند و بعد نزدیکین چنان شعله آتش بر امرورخت که بمسب
رعایت داؤد خان که همیشه در طرفداری کفره میگوشت چندین
مجلسه رسته بازار و مال و امر - و خسته گردید بلکه کار بسوختن در
قاصی کشید و تا در حه روز چندین لکه روپیه را اقمه و کتابخانه
محتاجان بآزار دست و چاه نهر و گرو و اردو طرف برای اقمه اله

روانۀ حضور شدند و رتبن چند دیوان قطب الملک بدست آورد
مختصری که داود خان بر تعدی مسلمانان نموده داده بود
جمعی از مسلمانان را که اعیان و فضالی شهر رفته بودند
مقید ساخت چنانچه بر محل مفصل بگذارش آمده بعده که
حیدرقلی خان در آواخر عهد محمد فرخ سیر به نیابت صوبه داری
احمدآباد منصوب گردید آنچه از ظلم و تعدی او در ضبط نمودن
جاگیر منصبداران و جنگ و فساد که با صفدر علی خان بانی
نموده و جمعی از مردم مشهور مسلمین و هندو را سیاحت ناحق
برآوردن و کشتن نمود در ذکر فساد و آشوب که بعد عزل سلطنت
محمد فرخ سیر شهید رویداده بر زبان قلم جاری گشته . بعد ازان
که صوبه داری احمدآباد به نظام الملک فتح جنگ مقرر گشت
و حیدرقلی خان روانۀ حضور گردید شجاعت خان و ابراهیم
قلی خان که از پیش آردهای حیدرقلی خان بودند در احمدآباد
و رحمت علی خان برادر میوم شجاعت علی خان را در بندر سورت
به نیابت گذاشته روانۀ حضور گردید و حقیقت هر سه برادر این
صورت دارد که محمد کاظم نام مراد بخشی که از جماعداران عمده
کارطلب و شجاعت پیشگان صاحب نسق شجاعت خان صوبه دار
احمدآباد بود و احوال او در ذکر سلطنت حضرت خالد مکان مفصل
گذارش آمده شش پسر داشت که هر کدام در شجاعت و تهوری
خود را کم از رستم داستان نمی دانستند و سر نوشت هر سه برادر
بزیر تیغ آمدن از روز ازل آنها شده بود از آنها یک پسر در صوبه
داری ابراهیم خان در جنگ گویای های مفسد شریعت شهادت

چشید و یک برادر در صوبه داری حیدر قلیخان بعد تردد نمایان
در جنگ مغسد آن توج جوتهیر بگر آمد و یک برادر در موجداری
سورت در جنگ کفار آن ضلع بدرجه شهادت رسید و سه برادر دیگر
که مانده بودند حیدر قلیخان پرداخت حال آنها در تجویز اضافه‌های
نمایان معزز نموده یکی را مخاطب بشیاعت خان و درمی
را بخطاب رستم تابخان و بموسی را موسوم بابراهم علی خان
ساخته بنیابت داده داری محمد آبد و بنادر سورت گذاشته روانه
حضور گردید بعد رسید حامد خان بهادر عمومی نظام الملک
بهادر فتح جنگ به بنیابت داده داری احمد آبد شیاعت علی
خان که ابراهیم قلی خان برادر را در شهر گذاشته خود برای
بنادریمت برگات برآمده بود از شدیدن خبر حامدخان خواست
که خود را بشهر براندا در معیشت مروری حامد خان بسته
فصل ندهد یا بعد گرفتن قول امان که در بنیابت مختلف درین باب
مجموع گردید باطاعت بدش آمد آن که میان باسوداران عقیم و
هر سه برادر همیشه موج کنی و جنگ و جدال در میان بود و
عمل چوتبه میدادند و همدار خان دلی سوخانگ سخنی حیدرقلی
خان بود بدست هشت هزار سوار عقیم استقبالی حامد خان
شماره از سوارگی و عاهد دایم توان بهادر محمد نظام خاطر
نشان کرده در سر استیصال ابراهیم گردیده بود و رقت رسیدن
شیاعت خان که دایم شدن حامد خان بهادر نیز معا اتفاق
اندا و شیاعت خان خود را که تاز بر سر وکیل حامد خان بهادر
و مانند و پای ندال و جدال از هودر طرف بمیان آمد و شیاعتخان

کشته گردیده بعد از ابراهیم قلیخان در خانه رفته منزوی گردید
صفدرخان بانی که نزاع ته دلی بسبب حیدر قلیخان باین خاندان
داشت بحسب ظاهر میانجی شده طرفین را فهمانده بانه دهری
گشته که دران صوبه شخصی درچنین مقدمات و معاملات مالی
بمیان آمده صاحب مطلب مغضوب را نزد حاکم برده ملازمت
فرموده خود کفیل بدقوی ان میگردد انرا بانه دهری مینامند
یعنی بازوی او گرفته برای ملازمت می آرد و ابراهیم قلیخان
بر بانه دهری اعتماد نموده یکی از جماعداران معتبر دیگر را که
از ساکنان احمد آباد نوکر حامد خان بهادر شده بود در میان آورده
به بانه دهری او رفته ملاقات نمود و حامد خان او را خلعت
و پیغه داده مهربانی نموده در تسلی او کوشیده مرخص ساخت
بعد تفاوت یک هفته باغواهی صفدرخان و رهنمائی دیگر برهم کاران
حامد خان ازان قول برگردیده قرار برین مصلحت گرفت که
ابراهیم علی خان را طلبیده مقید باید ساخت بلکه در قطع شجر
حیات او باید کوشید اما از انکه گفته اند * مصرع *

نهان کی مالد ان رازی کزو سازند محفلها

بهر کوشی هرگوش بگوش خبر این مصلحت بجماعداریکه میانجی
شده ابراهیم قلی خان را نزد حامد خان برده بود رسید او خود را
بعد دوپهر شب نزد ابراهیم قلیخان رسانده بر حقیقت اطلاع
داده گفت که اگر میتوانی برآ من هم رفیق توام و ترا جانی
محفوظ میتوانم رساند ابراهیم قلیخان عار فرار بر خود هموار
نتوانست نمود و پا بندگی ناموس نیز مانع برآمدن او از شهر گردید

و سابقضا داده مستعد سفر آخرت گشته انتظار اجل سرور
 میکشید تا آنکه سزوان و محصلان حامد خان بهادر بدیم برای طلب
 او رسیدند بر روایتی با سی تن و بقوای با چهل تن که رفیق شفیق
 روزیکه سی او گردیدند در آن جماعت در نیز به هفت هشت نفر
 وفاتت او اختیار نمود و او بعد از فراغ عمل و وداع اخیری از همه
 مردم خانه آشتا و بیگانه حاصل کرده روانه شد بعده که بدرخانه
 دار الاسارت رسید خواست بی باکانه و بی مهابه اندرون درآید
 چونداران و جمعی دیگر که بود در راه بودند مانع آمده گفتند یراق
 و انموده با دو نفر بود 'سراهم علی خان' بر آشفته دست بر یراق
 نموده چند نفر را همجا کشته و زخمی ساخته مستاندار قلم
 و گذاشت حامد خان از ملاحظه حالات و چاهالت او خود را از
 دیوانخانه بکنار کشید و ایراهیم علی خان باجمعی که همراه بودند
 چون دیوانگی جایز شمیر میداد و مقامی او کشته و زخمی
 گردیدند تا آنکه جمعی قنبر را کشته و زخمی ساخته خود را
 اندرون محس رسانده در جست و جوی حامد خان پرداخت آخر
 از صدقات گوی و سنگ و غنوج اطراف که باز رسید گشته گردید
 و هر او را بریده برایش 'ز جد' حقا بر سر دروازه ها آویختند و آنچه
 بر سر مرزندان او 'ز شامت' امدان او گذشت بمبب اختلاف قتل
 بتجهیز آن نمی پردازد بعده که قنبر کشته شدن هر دو برادر برهمن
 علی خان نائب پندر سورت رسید خون سردارانش در دل درگ
 و ریخته از جوش زدن گریست و در تهیه نقاب خون هر دو برادر و
 بر آمدن از پندر سورت بجاده رحمدی ایام سرور و توفان را از آنکه

در میان پیلوچی نا هر دو غنیم که با ۵۰ یازده هزار هزار تیاری
تقاضای چوتنه نواح بذری از مدت یکسال هنگامه نمران و تاخیر
و تیاراج اطراف داشت و با رستم علی خان میکر مقابل و مقاتله
و میان آمیده بود و هخل رانعی نمی یافت در نکال بتقاضای و فی
رستم علی خان یا پیلوچی و غیره و عدو مهریانی امیز نموده بعد از
صلح او را با خود رفیق ساخت و پیلوچی نیز فابیوی وقت را
از دست نداده امید انکه مرهته ها نقش طرف مغلوب را بطالع
خود پیدا کند و در هر صورت برای او نقش دو شش بود با فوج
خود رفاعت نمود و حامد خان بهادر از شنیدن حرکت لغو رستم
علی خان یترقیب فوج پرداخته یا توپخانه آرسنه و فوج نا
سرداران مرهته کته (+) و غیره با دوازده هزار هزار با حامد خان
پدرینه بودند بر آمد بعد رسیدن فوج های هر دو طرف نزدیک
دریای سی مقابل و مغالنه عظیم روداد و جمعی کثیر لشکر طرفین
کشته و زخمی گردیدند و آن روز شکست عظم بر فوج حامد خان
افتاد چنانچه اکثر کارخانجات و خیمه و خرگاه بتاراج رفت حامد
خان قابوی وقت را از دست نداده خود را از فوج بکنار کشید و
رستم علی خان شادیانه نتج نواخته به تفاوت یک دو بهره از حرگاه
خیمه زدن فرمود روز دیگر حامد خان بهادر با فوج خود که بقول
مشهور پیلوچی را که ذخیره غبار مرکشی رستم علی خان در دل او
بود طرف خود به پدنام های لطف آمیز مائل ساخت و طفل

جنگ از سر نو نواخته با بمباران قتل گذاشت و ازین طرف رستم
 علی خان که بیشتر از مردم کارزار دیده قدیم خدمت او کشته و
 زخمی گردیده بودند بمقابله پرداخت و دران حالت فوج بدلیجی
 بر سر پل رستم علی خان تاخت آورد و بعد زد و خوردی که از
 هر دو طرف بمیان آمد شکست فاحش بر فوج رستم علی خان
 افتاد و رستم علی خان کشته گردید درین مابین تمام چند روز
 مرده فوج هر دو طرف دست بعارت رفته بازار احمد آباد و دکانین
 دراز کرده آنچه توانستند بفراچ بردند و آنچه از ناخت و تاراج غنیم
 و لشکرهای طرفین بر برگزات مخصوص برگزات با اطراف آن
 و اراج درینای مهی چه نویسد که خون از چشم خامه خونبار جاری
 میگردد و بعد از آنکه این خبر بعرض "محمد شاه پادشاه" رسید مریدان
 خان بصوبه دارق احمد آباد مامور گردید حامد خان بهادر را
 آملجه نزد خود طلب داشته و بعد رسیدن مریدان خان که بصوبه دارق
 احمد آباد مامور گردید با آنکه فوج هفت هشت هزار سوار که
 اکثر مردم پیش رزم دیده بودند و توپخانه عظیم همراه داشت
 بسبب انتشار انواع مقامات و برگزات سرکار مریدان مغرور به
 بقدرت جنگ و تقویه غنیم نتوانست پرداخت و روز بروز تعلق
 کفار زاده میگردد و نرخ غله روز بفرانی گذاشت و مریدان خان
 در شهر بطریق محصوران نشسته بدون آنکه در برداشتن تعدی
 مهبران چشم هوشی و اغماص نگار برد به پیکار و تنبیه آنها که
 نزدیک بعضی هزار سوار جمع شده بودند نمی توانست پرداخت
 و تا دروازه شهر اکثر برگزات بنفست و تاراج مرده ها درآمد و

دست خوش تاراجیان میگردد و بسیاری از بیویاریان و اهل
حرفه و کامپان موالدین سه گانه جلا وطن گردیده روز باطرفان
گذاشتند و بمرتبه ظلم و تعدی بر ساکنان و بیویاریان و صرافان نامی
گذشت چون مبلغ کلی طلب سپاه که زیاده از ضروری و غیر
ضروری فکاه داشته بود بسبب تاراج رفتن ملک که قادر بر دفع
انها نبوده شده بود و جماعداران برای تقاضای طلب خود هجوم
آورده بر سر پرخاش و شوخی پیش آمدند آخر بنامی تسلی و دفع
فساد سپاه برین مقرر شده بود که جماعداران برات وجه طلب خود
بر اسم هر صراف و بیویاری میخواستند نوشته میدادند و آنها رفته
بیویاری و تجار را گرفته مقید ساخته بانواع شکنجه و عذاب زر خود
تحصیل می نمودند و برگشته بیدرنگ که قصبه معموره پر از تجار و
قوم ناگران مشهور که لکها داد و ستد می نمودند در انجا آباد بودند
و ان قطعه زمین از معموره های هندوستان پر از اقسام مال و زر نقد
و کان موالدین سه گانه بود از تاراج غنیم که صوبه داران بغریب ساکنان
انجا نتوانستند رسید خرابه محض گردید ابعد که بعرض محمد شاه
بادشاه رسید از تغییر سر بلند خان صوبه داری به دولنگر سنگه
راجه مقرر گردید بعد از رسیدن راجه که سر بلند خان دخل نداده
میخواست جنگ و پرخاش پیش آید آخر نتوانست لهذا چنان فرار
نمود که چند روز اثری ازو ظاهر نگردیده بحضور نارسیده منصوب
بادشاه گردید و تاملاتی حکم ملازمت نبود القصه که چنان صوبه
در قلمرو هندوستان بهشت نشان هیچ صوبه بدان خوبی از طرف سیر
حاصلی و رفور فواکه و ارزانی اکثر دیوبات و بقولات و اقامه اتمه

بیش بها که برای تجارت و معسک و غرضه اندن تحکف و کثایا برای
سلطین هفت اقلیم آرواخش هفتوکلان بود بمربطه و دران گشته که
تجار و بیشتری از اهل حرفه جلا وطن گردیده و ترک خانمان مؤزونی
نموده باطراف رفته پراکنده شدند مگر در فضل الهی بفران مظفران
پرسند و سایه توجه نظام الملک بود فتح جنگ آملجهان دران ملک
انگنده شود و صلب بحال آمدن و آبادی آن موده کردند

باز بدکر بددربست آملجهان که در موده

نرخنده بدیان خاندان لودامی بودند

هرچا که مفسدان دارالخرب بود مقل زمیندار بد اصل
واکندها که برای تسخیر نامه و معسک و سوای تصدیع و هرچای
بر لشکر حضرت خلدسکن در این موده گذشته بر محل باحافظه
بیان در آمده و دیگر مفسدان دواج در حر و برگذات کمال و
سوزگر ایشکل و عبیده که در اکثر برگذات از سرکشی زمینداران
و مکرمدی گوه نشینان عمل واقعی نمود در اندک مدت به تسخیر
و تصرف داندان اسلام در آمد و خس و خاشاک بقدر نظام اکثر جا
زدند گردید و برخلاف عهد و دار - مایه که مدام در اوقات
نور و مسد رهبران و اخست و تاراج موده و زمینداران مقلند
تردد ماسورین و موقودین مودود و راهها بنام و آمان گازی
گودود و بدست چو تهه عبیده در زح کبر داندان دواج ظلم میگردست
در سوای آن فی حد ده دریده مدام سرده مملکتی از زمینداران و رعایا
به تصدیان می آوردند و بدین وسیله تعایش داران بد عاقبت در
هر هفته و ماه تعمیر و تجدید موده و موده پشاهی زیاد از خورده

سنه ۱۱۳۵ (۹۷۳) محمد شاه بادشاه

رعایا می نمودند تصدیق و حقیقت بر حال اعمال جاگیرداران جبر
می نمودند آصفجه چنان نمود که عوض از چوتنه موبه خیدر آباد
لقا از خزانة خود دست برداشته بدهند و ده روپیه شرمه بابت
شردیسمنگی که از رعایا میگرفتند معاف نموده پای کشیداران
چوتنه و گماشتهای شردیسمنگی و راهداري که از آنها نیز ادیت تمام
بر مسافرین و متردین و بیوپاریان می رسید از میان برداشته شد *

ذکر شمه از سوانح حضور لغایت سنه ۱۲ از جلوس محمد شاه بادشاه

الحال بدکر شده از سوانح حضور می پردازن - خلعت و
قلند آن وزارت از تغیر آصفجه به قمرالدین خان بهادر عظامرمودند
و فرمان غذایت آمیز مشتمل بر مقرر نمودن وکالت منعه خلعت و
فیال و جواهر برای آصفجه روانه فرمودند و بعد تولد دوشه فرزندان که
از مشکوی مختل خاص بهم زمیانه زود و دیعت خدات نمودند حق
سبحانه و تعالی شانه فرزندی از بطن مهدی محمد فرخ سیر کرامت
نمود آنرا مسمی پادشاه ساخته جشن عالی نمودند خیدرقلیخان
میر آتش که در خس خانه با زوجة خود حوالیده بود از اثر شعله
دل شوختن جباری او در عالم حکومت زانی که طبع او بظلم راغب
بود وقت شب در خس خانه آتش در گرفت زوجة او نیم سوخته جان
بدر برد و چون اکثر اعضای خیدرقلی خان تا بر آمدن از میان آن
شعله آتش سوخته گردید هر چند در معالجه کوشیدند فائده
نه بخشید تا جهان را بدرود نمود *

محمد شاه بادشاه (۹۷۳) سنه ۱۱۳۵

از واقعه مرده احمدر بعرض رسید که در تکر سنه پسر راجه
اجیت سنه قابو پاشه خود را بخوبیگاه پدر رسانده بجمعه هرجانستان
پدر را بدار البوار مرسله و راجه بی سنه نیز مدام از پسر خود
بارجوت صغیر و خواهرزاده پسر بدیده سنه و طندار پوندی که از نیز
از هشت سال زاده داشت و داس هراس آمیز از هر دو داشت
بگشتن هر دو امر نمود. پسر هر خان عرف محمد هادی که چندگاه
خطاب مرشد قد خان بر داشت از پندار شو و داس از دنگرتهای
امانت خان خوبی گناه میشد بصفت اصابت و تدبیر که از بهترین
صفات انسانی و آن رسید سرخسری و رجات درجهانی است
بانواع خوبی دیگر و موصوف بود موافق عقلی نیست و حسن عقیدت
در کار آما که نشان عادت بخیر از باب مطرت است حق سبحانه و
تعالی او را بدوات عظیم رسانده بود و در مرده داری سنگ پر روست
زودین بنگاه مردیک بیک قرن بعیر و آنرو پسر برد به نیکداسی
زندگانی نموده و دیست حیات سپرد - بعد که بعرض محمد شاه
بادشاه رسید بر واقعه از دسوس نموده شجاع تدبیر خان خویش
او را بعد عطای افاده و شامت مسمی و عداوت از مرده داری
آگاه و رحمت فرموده و «دونه داری» و «دونه تغیر دنیا بهادر
بجودی جان انگس اعانت هقه و اسب و قوس مقرر فرمودند -
حقیقت زدن صفهان از تصرف شاه ایران و فوت سلطان حسین
در محاصره افغان که چندی که آمد در ایام محصور گردید
بسیب علیه اعدا و گرنی شده که بکشتن معط و دنا منجر گردید
از شامت اعدا خود به نورد ساد که عدم شد و سابق مجمل بزبان

قلم داده باز بگذارش آن می پردازد - شاهزاده طهماسب پسر سلطان حسین که در ایام محاصره از زیر ناپدان قلعه باچند نفر معدود قابو یافته بامید آوردن کمک خود را بگرجستان که وطن جد مادری او بود رسانده هرچند بگود آرمی لشکر که در مقابل خدمتکاری که از سلطان حسین دزایام مهم فرنگ بظهور آمده بود استدعای مدد کمک نموده فوج طلبید اگرچه بعد رسیدن افواج روم و برخاست جنگ و جدل بمیان آمدن با افغانان هرچه از بلاد سیر حاصل و بنادر مفتوحه افغانان توانستند بر آورند اما خود متصرف شده زیاده از افغانان مدعی ملک مغصوبه ایران گردیدند چون از جمله موفقات ایران بر سه چهار صوبه اناغذه و رومی دست نیافته بودند و جمله در شهر حاکم نشین علاقه خراسان که هرات و مشهد مقدس باشد هر چند اصل ماده فساد افغانان از پای تخت هرات برخاسته بود حاکم مشهد مقدس که اسم او باختلاف روایت شاه قلی خان مسموع گردیده درین مدت ایام فساد افغانان که مکرر فوج محمود خان بقصد تسخیر مشهد آمده و از تردد شاه قلی خان حاکم انجا دست نیامت بعده که محمود خان وفات یافت اشرف نام که باختلاف قول خواهر زاده او میشد بجای محمود خان در صفهان جلوس نمود او نیز مکرر بر سر مشهد فوج کشی فرمود ناکند مترتب نگردد تا آنکه اشرف خود با بیست و پنج هزار سوار جرار و دوازده هزار شتر ذخیره که بر هر کدام یک برقداز و یک تیرانداز نهشته بودند خود را بمشهد مقدس رسانده بمحاصره پرداخت درینضمن شاهزاده طهماسب بعد سر گردانی هفت هشت سال و رسیدن

چندین مہجرات اول و نہار روزگار و بقول مشہور قائمہ ہونہ
 ہندوستان نیز رسیدہ مہر پادشاہ از محمد شاہ پادشاہ بدیدہ ہر اہمیت
 نیک - درین آفاق خبر و نوات محمود شاہ انتشار یافت بسیاری از
 توہمان داران گرجستان و جمعی از نوج تزلزلش و صحرانشینان
 بہارز پیشہ اطراف از شایستگی و ذات محمود خان و قائم بولس حاکم
 مشہد خود را نزد شاہزادہ طہماس رسادہ بودند قریب ۴۰ روزانہ
 ہزار ہوار کہ بیشتر از انہا حدود ۱۰ ہزار دیردہ و بہارز پیشہ گرجستان
 بودند فراہم آمدند چون در خانانہ ہزار حضرت امام علی رضا
 علیہ السلام کہ از ہیئت عدو تہ ہمد سال از اطراف ہیئت انکم
 از نقد و طلا و نقرہ آلات دران درگاہ فیض آثار رویدہ جمع شدہ
 ہواہی ان از محمود ہرگزات اطراف مشہد کہ ہرمان فرمایان ایران
 نیکو آن میرقد مقرر نمودہ اند سال بسال مبلغ کلی فراہم می آمدہ
 و ہواہی خرج لشکر و پیشانی مصروف دیگر نداشت - آنچه از زبان
 واریان نفع ایران و خاندان و چاروب نشان ان درگاہ فیض آثار
 بتواند مجموع کردیمہ مبلغی کلی ہون از حافظہ حساب جمع شدہ
 بود و تا خروج امام مہدی علیہ السلام جمع خواہد گردید موافق
 عقیدہ اہل ایران و حکم و بشارت امام علی رضا علیہ السلام
 صرف ان خزانہ امام مہدی آخر الزمان خواہند نمود ہواہی از
 فلوس بہا و قدش ہوشیانی کہ حق خداہمان و چاروب کمال
 درگاہ است باقی آنچه از طلا و نقرہ مسکوک و غیر مسکوک و چاروب
 لبرک در ہر حال و ماہ جمع میشود امانت حضرت امام مہدی
 دانستہ نیست تصرف بدان میرسانند پادشاہ سابق ایران خود را

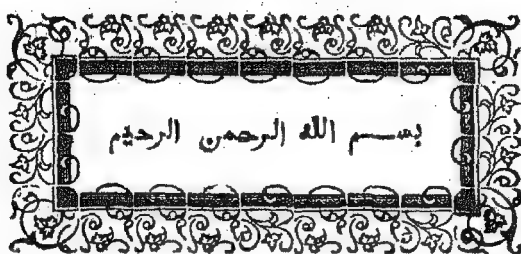
متولی آن درگاه فیض آثار میکرد در ایام مهم فقه‌ها و زیاده مطلوب
 میشد موافق حسن عقیدت خود بعد حصول اذن که بر التماس
 ادعای قرض دستخط حضرت امام ملی رضا شده بر می آمد متصرف
 شده باز راصل خزانه میساختند دیگر جرأت نداشت که دام و درمی
 بردارن چنانچه در ایام ابتدای خروج افغانان که از امرای قزلباش
 بد معاش بهم افغانان مامور گردیده بمشهد رسید بدون اذن امام و
 منع خدام آن درگاه هفت هشت هزار تومان از خزانه خاص امام گرفته
 بتصرف خود درآورده بود آخر بتاراج افغانان درآمد و خود هم
 کشته گردید - درینوقت که ایام نکال خاندان صفوی بر رجوع دولت
 مبدل گشت شاه قلیخان حاکم مشهد از شایسته خبر نزدیک
 رسیدن شاهزاده به نیابت شاه ظهاس از روی عقیدت خاص
 التماس درخواست نمود از خزانه امام با قبضه کمان زرین قام
 و زرّه مبارک که ملجای برآمد مرادات مستمندان و حصول
 شفای کوران و دیگر درمندان محتاج در حالت ان زنده خاندان
 مصطفوی است بصدق نیت روزی طی گرفته سه شنبار روز
 بالاحاج و زاری دران مکان متبرکه بسر برده بعده که کمان سبز و
 التماس بدستخط مبارک رسید سی و چهل هزار تومان ازان
 خزانه فیض رحمان متبرکه برآورده موافق قول مشهور جمهور شروع
 به نگهداشت سپاه نمود و خود را بشاهزاده رسانده باتفاق بمقابله
 اشرف افغان پرداختند بعد از زد و خوردی که بمیان آمد در
 همله اول چهار پنج هزار افغان طعمه شمشیر قزلباش و سرداران
 گرجستان که از چند سال تشنه خون افغان بودند گردیدند اشرف

که خود از قول برآمده بر نوح شاه ظهاس زده بود کشته گردید و
 لش او را بعد جهت و جوی بسیار از زیرقشای چند هزار افغان
 بر آوردند و شاهزاده بعد طواف ان مزار متبرکه و رساندن مبلغی
 بخدا م آنجا و ببلتوبست اطراف مشهد و تسلیح تجار و رعایای
 مالگذار که مبلغی تجار مشهد نیز بطریق قرض و نیاز خدمت
 بجا آوردند روانه اصفهان گردید - نائب اشرف تاب مقاومت
 نیلورده رو بفرار گذاشت - بعد افغان کشی زیاده نوجها جابجا
 برای اشراج افغان و نوح لوم تعیین نموده بعد مدت هشت و نه سال
 سربرآرای ملک مولائی گردید *

لغایت شروع ص ۴۰۰ چهارده به تحریر مجملی از حوالی عهد
 محمد شاه پادشاه برداشته - انشاء الله تعالی بعد ازین بشرط
 بقای حیات و دنا نمون فرصت آنچه اتفاق افتد به تعطیل
 تنفیذ و تبدیل وضع روزگار قلم رنجه خواهد داشت *

تمام شد

فهرست مردمان و مواضع و قلعبات و آبهاییکه در اولین حصه
منتخب اللباب تصنیف خانی خان (خوافی خان) واقع شده اند
بترتیب حروف هجاء - اما نامهاییکه در یک صفحه مکرر آمده است
عدد آن صفحه مکرر ننوشته شد بلکه بر یکبار اکتفا کرده آمد
بهره گیران این کتاب را باید که آن صفحه را کامل ملاحظه فرمایند تا
بر همگی حالات مرتومه آن صفحه آگاهی یابند - و نیز چونکه قلعبات
بلفظ قلعه و آبها بلفظ آب یا دریا ممیز می شوند اسماء قلعبات و بحار
را جداگانه ننوشتیم بلکه بر دو عنوان مرتب ساختیم یکی برای مردمان
و دیگری برای مواضع و غیره *

* والله المستعان فی الابتداء والاستتباب - والیه المرجع والمآب *

خان بود - ۱۷۲ - ۲۰۳ - ۲۲۰

۲۴۸ - ۲۴۹ - ۲۵۷ - ۲۵۸

۲۷۶ - ۲۷۸ - ۲۸۱ - ۲۸۶

۲۹۵ - ۳۰۱ - ۳۲۶ - ۳۲۷

۳۳۲ - ۳۳۳ - ۳۳۴ - ۳۳۵

* حرف الف - مردمان *

آرام دل لولی - ۱۳۹ - ۱۴۰

آصف خان یمین الدوله پسر

اعتماد الدوله پیشتر اعتقاد

خواجه ابوالمکرم - ۳۳	۳۲۷ - ۳۴۲ - ۳۵۹ - ۳۹۰
سلطان ابراهیم لودی فرمان رومی	۳۶۱ - ۳۹۲ - ۳۹۳ - ۳۹۷
هندوستان - ۳۵ - ۳۷ - ۳۸	۳۹۸ - ۳۹۹ - ۳۷۰ - ۳۷۱
۳۹ - ۵۰ - ۵۱ - ۵۲ - ۵۳	۳۷۲ - ۳۷۳ - ۳۸۱ - ۳۸۲
۵۵ - ۸۹ - ۹۳	۳۸۳ - ۳۸۴ - ۳۸۹ - ۳۹۰ - ۳۹۱
میر ابوالبقا - ۶۶	۳۹۲ - ۳۹۳ - ۳۹۴ - ۳۹۷ - ۳۹۸
ابوالقاسم قلعه دار - ۹۹ - ۱۲۲	۳۹۹ - ۴۰۷ - ۴۱۳ - ۴۳۰
ابراہیم خان سور شوہر خواہر	۴۴۹ - ۴۵۳ - ۴۶۲ - ۴۶۳
دہلی - ۱۱۰ - ۱۱۱ - ۱۱۲	۴۶۴ - ۴۶۵ - ۴۶۶ - ۴۶۷
۱۱۳	۴۶۸ - ۴۹۲ - ۴۹۳ - ۵۰۴
ابو المعالی - ۱۲۴ - ۱۲۹	۵۰۷ - ۵۳۱ - ۵۷۰ - ۵۸۰
۱۶۳ - ۱۶۴ - ۱۶۷	۵۸۴ - ۵۸۸ - ۷۰۱
ابراہیم خان ارزک - ۱۶۶	آغا اہیر پانی قلعه آسیر - ۲۱۵
ابراہیم حسین میرزا - ۱۷۷ - ۱۷۸	آصف خان عید امجد - ۲۳۸
۲۳۷	آتش خان نظام العسکری - ۳۱۸
حکیم ابوالفتح - ۱۹۲ - ۱۹۳ - ۲۵۸	۳۲۱
شیخ ابوالفضل پسر شیخ مبارک	ابو سعید میرزا پسر سلطان محمد
۱۹۸ - ۲۰۰ - ۲۰۱ - ۲۱۲	۱۷ - ۱۸ - ۱۹ - ۲۱ - ۲۰
۲۲۰ - ۲۲۳ - ۲۳۸ - ۲۴۱	ابوالفدا مورخ - ۹ - ۱۰ - ۱۱ - ۱۳
۲۵۹ - ۵۰۹	میرزا ابا بکر پسر میرزا میران
میر ابوالقاسم تمکین - ۲۵۲	شاہ - ۱۷
خواجه ابوالحسن - ۲۵۷ - ۲۶۴	ابراہیم بیگ - ۲۵ - ۸۲

ابراهيم بيگ ملازم سبحان قلي

۷۰۴

ميرزا ابراهيم ادهم خواهرزاده

تقرب خان - ۷۱۵

مدير ابوالفضل معموري - ۷۴۷

اپ روپ (نام فيل) - ۲۳۰

سلطان احمد ميرزا - ۱۹ - ۲۲

۲۳-۲۴-۳۴

احمد تذييل - ۲۵-۲۷-۲۸-۲۹

۳۳

احمد سلطان صفوي - ۴۲

احمد شاه - ۴۳

ميرزا احمد تركمان - ۹۴

احمد خان سور حاكم پنجاب

مكندر شاه شوهر خواهر عبدلي

شاه - ۱۱۱ (شف سين)

احمد جام قدس سره - ۱۱۵-۱۲۷

احمد سلطان شاملو - ۱۱۷

احمد خان نيشاپوري داماد ماهم

اتكه - ۱۳۵-۱۳۳

ميد احمد خان بارهه - ۱۷۶-۱۷۸

۹۳۲

۲۷۶-۳۱۵-۳۱۶-۳۱۷

۳۱۸-۳۲۱-۳۲۵-۳۳۵

۳۵۵-۳۶۱-۳۶۸-۳۶۹

۳۷۰-۳۷۱-۳۷۶-۳۸۲

۳۹۰-۴۰۱-۴۱۳-۴۱۸

۴۲۴-۴۲۶-۴۲۹-۴۳۰

۴۵۲-۴۶۰-۴۶۱-۵۸۷

۶۷۶

ابراهيم خان صوبدار - ۳۳۵-۳۳۴

ابو طالب پسر آصف خان

(شايد سته خان) - ۳۷۰-۳۷۲

۳۸۱-۳۸۶- (شف شين)

خواجه ابوالحسن مشهدي لشكر

خان - ۴۰۲- (شف لام)

ابدال كافر - ۵۱۴

ابوالفتح فرستاده فتح خان - ۴۶۷

مدير ابو الحسن - ۵۲۲-۵۲۷

۵۳۱-۶۵۰-۶۸۹

قاضي ابوسعيد - ۵۲۲-۵۲۷-۵۳۱

ابوالقاسم پسر سيف خان - ۵۷۸

ابراهيم بكار آدم نذر محمد خان

۶۳۵

۴۴۵ - احمد بیگ برادرزاده پیر احمد	۶۰۲ - ارجن و اندراج بدینهللس
۳۵۴ - احمد خان پسر	۶۰۳
۳۵۴ - خواجه ابوالحسن	نوم از بگل - ۴۰ - ۴۱ - ۴۲ - ۴۳
۳۵۸ - احمد بیگ پسر خندان	۴۴ - ۴۵ - ۴۶ - ۴۷
۵۲۱ - احمد خان نیازی	۴۷۲ - ۴۷۳ - ۴۷۴ - ۴۷۵
۵۵۶ - احمد بیگ ملازم علی مردان	۶۱۵ - ۶۱۶ - ۶۱۷ - ۶۱۸
۶۸۰ - ۶۸۱ - سید احمد سعید	۶۱۹ - ۶۲۰ - ۶۲۱ - ۶۲۲
۷۰۸	۶۲۳ - ۶۲۴ - ۶۲۵ - ۶۲۶
میر احمد خان وند سادات خان	۶۲۷ - ۶۲۸ - ۶۲۹ - ۶۳۰
۷۴۶ - ۷۴۷	۶۳۱ - ۶۳۲ - ۶۳۳ - ۶۳۴
میرزا احمد خان وند سادات خان	۶۳۵ - ۶۳۶ - ۶۳۷ - ۶۳۸
۷۴۷ - ۷۴۸	۶۳۹ - ۶۴۰ - ۶۴۱ - ۶۴۲
اختیار خان قلعدار - ۷۷ - ۷۸	۶۴۳ - ۶۴۴ - ۶۴۵ - ۶۴۶
اختیار ملک گجراتی - ۱۷۸	۶۴۷ - ۶۴۸ - ۶۴۹ - ۶۵۰
۱۷۹ - ۱۸۰ - ۱۸۱ - ۱۸۲	۶۵۱ - ۶۵۲ - ۶۵۳ - ۶۵۴
۱۵۲ - ۱۵۳ - ۱۵۴ - ۱۵۵	۶۵۵ - ۶۵۶ - ۶۵۷ - ۶۵۸
آدی رام - ۳۴۴	۶۵۹ - ۶۶۰ - ۶۶۱ - ۶۶۲
لوات خان وزیر - ۳۶۸ - ۳۶۹	۶۶۳ - ۶۶۴ - ۶۶۵ - ۶۶۶
۳۸۸ - ۳۸۹ - ۳۹۰ - ۳۹۱	۶۶۷ - ۶۶۸ - ۶۶۹ - ۶۷۰
ارسلان آغا نرسنگار شاد روم - ۵۷۴	۶۷۱ - ۶۷۲ - ۶۷۳ - ۶۷۴
۵۷۵ - ۵۷۶ - ۵۷۷ - ۵۷۸	۶۷۵ - ۶۷۶ - ۶۷۷ - ۶۷۸

۱۷۹ - ۱۸۰ - ۱۸۱ - ۱۸۲

۱۸۳ - ۱۸۸ - ۱۹۵ - ۱۹۷

۲۰۱ - ۲۰۲ - ۲۰۳ - ۲۳۳

۲۳۴ - ۲۵۹ - ۲۶۲ - ۲۷۷

۲۷۹ - ۲۹۹ - ۳۳۷ - ۳۵۴

۳۸۹ - ۴۲۴ - ۴۲۴ - ۴۲۸

۴۳۰ - ۴۳۱ - ۴۳۳ - ۴۳۴

۴۳۵ - ۴۳۶ - ۴۳۹ - ۴۶۰

۴۵۱ - ۴۵۲ - ۴۵۳ - ۴۵۴

۴۵۷ - ۴۵۸ - ۴۶۰ - ۴۶۳

۴۷۱ - ۴۹۵ - ۵۴۸ - ۵۸۲

۵۹۲ - ۶۲۱ - ۶۴۵ - ۶۸۵

۷۵۹ - (شف عین)

اعتماد الدوله پدرورجان - ۴۴۷

۲۷۴ - ۲۷۷ - ۲۸۰ - ۲۸۱

۳۲۵ - ۳۳۰

اعتماد الدوله غیاث بیگ طهرانی

۲۴۸ - ۲۵۰ - (شف غین)

(عتبارخان) هندوی صاحب مدار

۲۵۸ - ۳۳۳ - ۳۳۷

اعتماد خان پسر اعتماد الدوله -

۲۷۴ - ۲۷۷

۵۶۸ - ۵۷۰ - ۶۱۰ - ۶۶۰

۶۷۳ - ۷۰۵ - ۷۱۳ - ۷۵۹

اسد خان محمد معصوم - ۴۶۲

۷۵۲ - (شف میم)

اصحق بیگ - ۵۱۴ - ۶۱۴

۶۲۸ - ۶۲۹

اسمعیل نبیرگ عادل خان - ۵۴۱

اسمعیل امام اسمعیلیه - ۵۹۳

اسد الله برادر دیندار خان - ۶۱۷

میر اسحق پسر اعظم خان - ۶۸۵

میر اسد الله خان بخاری عرف

میر میران - ۷۴۷ - (شف میم)

اصالت خان - ۵۵۲ - ۵۸۳ - ۵۸۵

۶۰۸ - ۶۱۱ - ۶۱۲ - ۶۱۳ - ۶۱۴

۶۲۴ - ۶۲۷ - ۶۲۹ - ۶۳۱

۶۳۴ - ۶۳۸ - ۶۵۹

اعظم همایون - ۱۰۵ - ۱۱۰

خان اعظم شمس الدین - ۱۵۵

۱۶۲

اعتماد خان وزیر سلطان مظفر - ۱۷۵

خان اعظم اتکه کولتاش خان

اصل نامش میرزا عزیز - ۱۷۸

اعتماد خان - ۳۴۱ - ۳۴۸ - ۷۵۹	۳۴۲ - ۳۴۳ - ۳۴۸ - ۳۴۹ - (دربین صفحہ اعتماد)
اعتماد رار (دیگر) - ۳۶۲	اعتماد (اصت) - ۳۲۹ - ۳۲۱
اعتماد خان نورمحمد قزلباش خان	۳۲۲ - ۳۲۳ - ۳۲۴ - ۳۲۸
۳۷۲	۳۲۹ - ۳۳۰ - ۳۳۱ - ۵۹۹
امام اعظم رح - ۵۷۷	۵۷۰ - ۵۸۰ - ۵۹۲ - ۶۳۴
اعتماد خان مرید دار پور - ۶۴۱	۶۷۷ - ۶۸۴ - ۶۸۷ - ۶۹۷
اغور خان پسر قرا خان - ۶ - ۵	۷۲۶ - ۷۲۷
انغان - ۳۸ - ۴۵ - ۴۶ - ۴۷ - ۵۰	۲۹۱ - ۲۹۲ - ۲۹۳
۵۲ - ۵۴ - ۵۵ - ۶۱ - ۶۳ - ۶۴	۲۶۲ - ۲۶۳ - ۲۶۴ - ۲۶۵
۷۲ - ۷۴ - ۸۰ - ۸۱ - ۸۳ - ۸۴	۳۲۲ - ۳۲۳ - ۳۲۴ - ۳۸۱
۸۵ - ۸۷ - ۸۸ - ۸۹ - ۹۴ - ۹۵	۴۱۰ - ۵۹۷ - ۷۳۰
۹۷ - ۹۸ - ۱۰۰ - ۱۰۱ - ۱۰۳	انجیر خان - ۲۵۸ - ۷۴۱ - ۷۴۹
۱۰۴ - ۱۰۸ - ۱۰۹ - ۱۱۳	آذافضل - ۳۹۲
۱۱۴ - ۱۱۵ - ۱۱۸ - ۱۲۱	چول "دین محمد اکبر بلاشاد
۱۲۲ - ۱۲۳ - ۱۲۴ - ۱۲۹	عربش آبدانی - ۴ - ۱۱۵
۱۳۳ - ۱۳۴ - ۱۳۵ - ۱۴۲	۱۱۶ - ۱۲۱ - ۱۲۳ - ۱۲۴
۱۴۳ - ۱۴۴ - ۱۵۱ - ۱۶۶	۱۲۷ - ۱۲۸ - ۱۳۰ - ۱۳۱
۱۴۴ - ۱۴۵ - ۱۴۶ - ۱۴۹	۱۳۲ - ۱۳۳ - ۱۳۴ - ۱۳۹
۱۶۳ - ۱۶۴ - ۱۶۵ - ۱۶۶	۱۳۷ - ۱۳۹ - ۱۴۱ - ۱۴۲
۱۶۷ - ۱۶۸ - ۱۶۹ - ۱۷۰	۱۴۳ - ۱۴۴ - ۱۴۵ - ۱۴۷
۱۷۱ - ۱۷۲ - ۱۷۳ - ۱۷۴	۱۴۹ - ۱۵۱ - ۱۵۰ - ۱۵۲
۱۷۵ - ۱۷۶ - ۱۷۷ - ۱۷۸	۱۵۳ - ۱۵۴ - ۱۵۵ - ۱۶۱
۱۷۹ - ۱۸۰ - ۱۸۱ - ۱۸۲	

الفقوا مادر بوزنجرخان - ۷ - ۸	۱۴۳ - ۱۴۴ - ۱۴۵ - ۱۴۶
۱۳	۱۴۸ - ۱۴۹ - ۱۵۰ - ۱۵۱
میرزا الغ بیگ پسر میرزا شاهرخ	۱۵۵ - ۱۵۶ - ۱۵۷ - ۱۵۸
۱۷ - ۱۸ - ۱۹ - ۲۲ - ۳۵ - ۳۸	۱۷۹ - ۱۸۱ - ۱۸۲ - ۱۸۳
۱۶۹ - ۱۷۰ - ۳۰۷	۱۸۵ - ۱۸۹ - ۱۹۱ - ۱۹۲
آله وردی خان ترکمان - ۳۱۸	۱۹۴ - ۱۹۶ - ۱۹۷ - ۱۹۸
۵۰۷ - ۵۰۸ - ۵۰۹ - ۵۱۰ - ۵۱۱ - ۵۱۲ - ۵۱۳	۲۰۱ - ۲۰۲ - ۲۰۳ - ۲۰۴
۵۸۹ - ۵۹۰ - ۵۹۱ - ۵۹۲ - ۵۹۳ - ۵۹۴	۲۰۶ - ۲۰۷ - ۲۰۸ - ۲۰۹
۷۱۴ - ۷۵۹	۲۲۰ - ۲۲۱ - ۲۲۲ - ۲۲۳
آله یار خان - ۵۵۹	۲۲۶ - ۲۲۸ - ۲۲۹ - ۲۳۱
الذفات خان ولد میرزا رستم صفوی -	۲۳۲ - ۲۳۳ - ۲۳۵ - ۲۳۷
۵۹۴	۲۳۹ - ۲۴۰ - ۲۴۱ - ۲۴۲
الذفات خان پسر اعظم خان - ۴۲۱	۲۴۸ - ۲۴۹ - ۲۵۰ - ۲۵۵
المانیان - ۴۳۹ - ۴۴۰ - ۴۴۱ - ۴۴۲	۲۵۶ - ۲۵۷ - ۲۵۹ - ۲۶۲
۴۴۹ - ۴۵۰ - ۴۵۱ - ۴۵۲ - ۴۵۳ - ۴۵۴	۲۶۳ - ۲۶۴ - ۲۶۵ - ۲۶۶
۴۷۰ - ۴۷۱	۲۸۸ - ۲۹۳ - ۲۹۴ - ۳۰۳
میرزا امینا مورخ نامش میر محمد	۳۰۵ - ۳۰۶ - ۳۰۸ - ۳۱۰
امین - ۱۴۵ - ۲۴۸ - ۳۴۴	۵۲۱ - ۵۲۹ - ۵۵۱ - ۵۵۲
امین خان کوا - ۲۳۷	۵۸۲ - ۵۸۵ - ۷۱۴ - ۷۳۲
امام قلیخان فرمان فرمای توران	۷۳۸ - ۷۵۷
برادر نذر محمد خان - ۲۴۰	اکبرشاه (دیگر) از اولاد شاهجهان
۲۴۱ - ۳۸۷ - ۴۰۰ - ۴۰۱	۵۹۲

۵۴۴ - ۵۴۵ - ۵۴۶ - ۵۴۳

۵۴۳ - ۵۴۲ - ۵۴۱ - ۵۵۹

۵۸۹ - ۵۷۳ - ۵۷۲ - ۵۶۹

۶۰۰ - ۵۹۷ - ۵۹۳ - ۵۹۲

۶۴۶ - ۶۴۱ - ۶۰۷ - ۶۰۶

۶۵۸ - ۶۵۷ - ۶۵۶ - ۶۴۹

۶۶۳ - ۶۶۲ - ۶۶۱ - ۶۵۶

۶۶۷ - ۶۶۶ - ۶۶۵ - ۶۶۴

۶۷۱ - ۶۷۸ - ۶۷۰ - ۶۶۹

۶۸۴ - ۶۸۰ - ۶۷۶ - ۶۷۵

۶۹۲ - ۶۹۰ - ۶۸۶ - ۶۸۵

۷۰۰ - ۶۹۹ - ۶۹۷ - ۶۹۵

۷۱۰ - ۷۰۹ - ۷۰۵ - ۷۰۳

۷۲۹ - ۷۲۰ - ۷۱۳ - ۷۱۱

۷۴۵ - ۷۴۴ - ۷۴۱ - ۷۲۸

۷۴۹ - ۷۴۸ - ۷۴۷ - ۷۴۶

۷۵۵ - ۷۵۰ - ۷۴۰ - ۷۵۸

۷۵۹-۷۵۵

لوتک خان - ۱۰

اوزن حسن ترکمان - ۱۸-۲۵-۲۷

۲۸

اوزن سنگهه پسر راجه مالدیو -

۶۳۳ - ۶۰۴ - ۶۰۵

امان الله - ۳۹۱

امام تقي خان پسر جان پزارخان -

۳۲۶

امرسنگهه زميندار - ۳۴۰ - ۶۰۱

۶۰۳-۶۰۲

امام تقي بيگ پسر جهانبديد بيگ -

۶۲۱

راجه امرسنگهه - ۶۸۵

امام تقي پوز باشي ملازم شاه

ايران - ۷۱۰

امير خان - ۷۵۳

اچو خان ثاني - ۳

اني راي - ۳۳۱

الوپ سنگهه - ۳۳۳

اورنگ زيب عالمگير خاندمني

خاند آزامک - ۶ - ۲۵۵ - ۲۷۳

۳۸۱ - ۳۷۷ - ۲۹۶ - ۲۸۷

۳۷۳ - ۳۳۵ - ۳۹۸ - ۳۹۶

۳۹۱ - ۳۸۸ - ۳۷۵ - ۳۷۴

۵۱۳ - ۵۰۹ - ۵۰۸ - ۵۰۲

۵۴۲ - ۵۴۱ - ۵۳۸ - ۵۱۶

قلعه اٹک - ۱۸۹ - ۱۹۳ - ۳۷۱

اٹک - ۳۷۱

اتارو - ۲۲۰ - ۲۲۱ - ۲۲۲

صوبه اجمیر - ۱۰۰ - ۱۵۹ - ۱۷۳

۱۷۴ - ۱۷۵ - ۲۱۹ - ۲۱۷ - ۲۴۵

۲۷۷ - ۳۳۶ - ۳۷۷ - ۳۸۱

۳۸۳ - ۳۹۴ - ۵۳۹ - ۵۹۷ - ۹۷۲

اجین - ۵۳۹ - ۷۲۹

بلند آچہ - ۵۴۸

احمد نگر - ۷۹ - ۱۹۴ - ۲۰۴

۲۰۵ - ۲۰۸ - ۲۰۹ - ۲۱۳ - ۲۹۲

۲۸۸ - ۳۲۰ - ۳۴۸ - ۳۸۴

۴۲۹ - ۴۹۵ - ۵۲۱ - ۵۲۹

صوبه احمد آباد - ۹۷ - ۷۳ - ۷۴

۷۵ - ۷۶ - ۷۹ - ۸۰ - ۹۵ - ۱۵۱

۱۶۵ - ۱۷۰ - ۱۷۳ - ۱۷۵ - ۱۷۶

۱۷۷ - ۱۷۸ - ۱۷۹ - ۱۸۱ - ۱۸۳

۱۸۶ - ۱۸۷ - ۱۸۸ - ۱۸۹ - ۱۹۵

۱۹۶ - ۲۰۱ - ۲۰۳ - ۲۰۴ - ۲۰۸

۲۳۳ - ۲۳۶ - ۲۴۰ - ۲۷۱ - ۲۷۵

۲۷۸ - ۲۷۹ - ۲۸۶ - ۲۹۴ - ۲۹۵

۲۹۶ - ۳۰۵ - ۳۰۶ - ۳۳۷

۲۴۵ - ۲۴۶

اودیشنگھ پھر و اناسانگا - ۲۷۸

اوگر سین کچھواہ تھاندار - ۶۴۹

اقتام خان داروغہ - ۴۳۱

ایرج پھر فریدون - ۷

ایلنکر - ۱۳

ایجل - ۱۳

میر ایوب - ۴۴

ایرج خان - ۷۲۵

* مواضع وغیرہ *

آذر بانیجان - ۱۵ - ۱۶ - ۱۷ - ۲۶۲

قلعه آمیر برهان پور - ۷۹ - ۲۰۳

۲۱۳ - ۲۱۵ - ۳۳۹ - ۳۴۰

۳۷۷ - ۳۸۱

آبیر - ۲۰۴ - ۴۷۱

بلند آچہ - ۴۱۰

آصف آباد - ۷۰۷

ملک آشام - ۵۵۹ - ۵۴۶

دریای اٹک - ۴۶ - ۶۴۶ - ۶۷۴

۹۸۵

قلعه امیرلی - ۴۳	۳۳۸ - ۳۵۷ - ۳۸۳ - ۳۹۱
دارالخلافت البر آیان (آگره)	۳۹۲ - ۳۹۳ - ۴۰۴ - ۴۱۶
۵۲ - ۵۳ - ۵۵ - ۶۳ - ۶۴ - ۶۶	۴۴۵ - ۴۶۲ - ۴۶۳ - ۴۶۷
۶۷ - ۷۲ - ۷۳ - ۸۰ - ۸۲ - ۸۳	۵۶۸ - ۵۹۷ - ۵۸۲ - ۵۹۳
۸۴ - ۸۵ - ۹۵ - ۹۸ - ۹۹ - ۱۰۰	۶۰۷ - ۶۲۰ - ۶۴۱ - ۶۴۶
۱ - ۲ - ۳ - ۱۰۳ - ۱۰۴ - ۱۰۵ - ۱۱۰	۶۷۲ - ۶۸۰ - ۶۹۳ - ۷۱۳
۱۱۱ - ۱۱۲ - ۱۲۴ - ۱۲۸ - ۱۲۹	۷۲۹ - ۷۳۰ - ۷۳۱ - ۷۵۳
۱۳۰ - ۱۳۱ - ۱۴۳ - ۱۴۵ - ۱۵۱	قلعه احمد نگر - ۲۰۵ - ۲۰۸
۱۵۴ - ۱۶۵ - ۱۶۷ - ۱۶۹ - ۱۷۴	۲۱۵ - ۲۹۱ - ۳۰۵ - ۳۲۵ - ۳۹۵
۱۷۸ - ۱۸۳ - ۱۹۷ - ۲۱۳ - ۲۱۶	قلعه احمد نگر - ۳۲۲
۲۱۷ - ۲۱۸ - ۲۲۰ - ۲۲۴ - ۲۲۸	الحی - ۲۸ - ۲۹
۲۳۴ - ۲۴۶ - ۲۵۲ - ۲۵۸ - ۲۵۹	آدیپور - (۱۷۱ - ۱۷۲) ۲۷۸ - ۲۷۹
۲۶۴ - ۲۸۶ - ۲۹۶ - ۲۹۷	قلعه اداس - ۳۳۷
دره منجه منگرسنار و دنیاالدار	اردبیل - ۱۸ - ۶۵۷
۳۰۶ - ۳۰۷ - ۳۳۳	ارغون - ۳۶
۳۳۴ - ۳۴۲ - ۳۴۳ - ۳۵۸	اسلام آباد - برکت آباد - ۴۵۴
۳۶۱ - ۳۹۴ - ۳۹۵ - ۴۰۴	اسلام آباد - ۵۶۶
۴۰۶ - ۴۱۲ - ۴۱۴ - ۴۱۵	استرآباد - ۶۵۵
۴۴۲ - ۴۶۷ - ۴۶۸ - ۴۷۲	استنبول - ۷۳۰
۵۰۳ - ۵۰۶ - ۵۳۹ - ۵۴۱ - ۵۴۶	اصفهان (صفاهان) - ۳۰۰ - ۵۵۴
۵۶۶ - ۵۹۷ - ۵۹۸ - ۶۰۶	۵۵۶ - ۵۵۷ - ۵۹۹ - ۶۰۱
۶۱۲ - ۶۱۴ - ۶۷۸ - ۶۷۹	۶۴۰ - ۶۴۱ - ۶۸۳ - ۷۴۳

قلعه انکي - ۵۳۰	۷۰۱ - ۷۰۰ - ۷۸۵ - ۷۸۰
اندراب - ۷۱۵	۷۲۸ - ۷۱۴ - ۷۰۹ - ۷۰۷
ازد جو - ۷۳۹ - ۷۳۸	۷۵۵ - ۷۵۴ - ۷۳۴ - ۷۲۹
اورچند - ۱۹	قلعه اکبر آباد (آگره) - ۱۰۴ - ۵۳
اور کند - ۲۹ - ۷۳۳	۲۴۸ - ۲۳۷ - ۲۱۸ - ۱۷۵
اوتیسه - ۱۹۷ - ۲۲۲ - ۱۴۷ - ۵۸۳	۵۱۷ - ۳۳۷ - ۳۳۴ - ۲۵۰
۵۸۸ - ۵۹۱ - ۷۷۲	۲۸۷ - ۵۴۰
صوبه ارده - ۳۴۷ - ۳۹۸ - ۷۷۲	اکبر پور - ۳۳۹ - ۱۴۱ - ۳۷۷ - ۵۳۸
قلعه ارده گير - ۴۷۳ - ۵۲۱	الور - ۸۴
۵۲۴ - ۵۲۷ - ۵۳۸ - ۵۳۹	صوبه آله آباد - ۲۱۸ - ۲۲۲ - ۲۲۷
۵۴۰ - ۵۴۱ - ۷۵۰	۲۲۸ - ۲۸۸ - ۲۹۸ - ۲۹۹
قلعه اوندچه - ۵۰۶	۳۷۰ - ۳۷۱ - ۳۹۸ - ۴۵۴
قلعه اوسه - ۵۲۱ - ۵۲۴ - ۵۲۷	۷۷۲ - ۷۱۰
۵۳۸ - ۵۳۹ - ۵۴۰	قلعه آله آباد - ۲۳۷
ایران - ۳ - ۴ - ۷ - ۱۰ - ۱۴ - ۴۵	آله باس - ۳۴۷
۵۸ - ۷۰ - ۷۱ - ۷۰ - ۷۹ - ۱۰۷	حصار امرکوت - ۱۲۷
۱۱۲ - ۱۱۵ - ۱۱۴ - ۱۱۷ - ۱۱۸	بلد انزار - ۱۵
۱۱۹ - ۱۲۷ - ۱۲۸ - ۱۳۳ - ۱۳۴	ولایت اندجان - ۱۹ - ۲۲ - ۲۴
۱۳۸ - ۱۴۳ - ۱۷۱ - ۱۷۲ - ۱۸۰	۲۵ - ۲۷ - ۲۸ - ۲۹ - ۷۳۷
۱۹۹ - ۲۰۰ - ۲۰۴ - ۲۳۷ - ۲۳۹	۷۷۰
۲۴۷ - ۲۴۸ - ۲۵۷ - ۲۶۰ - ۲۶۲	قلعه اندجان - ۲۶ - ۲۷ - ۲۸
۲۷۴ - ۲۹۵ - ۲۹۷ - ۲۹۹ - ۳۰۰	پرگنده انگوله - ۵۲۴

۲۲-۲۱-۲۰-۱۶-۲-۳

۲۸-۲۷-۲۶-۲۵-۲۴-۲۳

۲۶-۲۳-۲۲-۲۱-۲۰-۱۹

۲۲-۲۱-۲۸-۲۷-۲۶-۲۵

۲۸-۲۷-۲۶-۲۵-۲۴-۲۳

۵۷-۵۵-۵۲-۵۱-۵۰-۴۹

۶۹-۶۵-۶۲-۶۱-۵۹-۵۸

۸۹-۸۵-۷۸-۷۱-۶۹-۶۸

۱۳۱-۱۱۶-۹۵-۹۴-۹۲-۹۱

۱۹۹-۱۶۶-۱۵۰-۱۴۲-۱۳۷

۲۵۳-۲۱۵-۲۷۸-۱۷۵

۳۲۴

بازید و فرستاد و پند و خوار - ۱۲-۸

بابای کاپلی - ۱۹

بابا بیگ - ۷۹

بازیم و در حال مالو - ۱۶۰-۱۵۲

۱۶۱

حضرت خواجه بانای بالله - ۲۴۰

راجه باجو - ۲۵۲-۲۹۷-۲۰۶

بابا حسن ابدالی - ۳۰۰

بابا شیخ ابن یمن - ۳۰۶

بازید و فرستاد - ۳۹۸

۳۲۵-۳۲۳-۳۲۷-۳۲۹

۳۸۳-۳۸۱-۳۲۷-۳۲۹

۴۵۴-۴۱۹-۴۱۰-۴۰۳

۵۱۹-۵۱۶-۴۷۳-۴۷۱

۵۵۵-۵۴۶-۵۴۳-۵۲۳

۵۹۷-۵۹۶-۵۹۰-۵۵۱-۵۵۷

۵۷۲-۵۷۵-۵۷۴-۵۷۱-۵۹۹

۶۲۱-۶۲۰-۵۹۸-۵۹۳-۵۹۰

۶۴۲-۶۴۱-۶۴۰-۶۲۸-۶۲۳

۶۸۰-۶۸۱-۶۵۲-۶۵۱-۶۴۵

۶۹۷-۶۹۶-۶۸۹-۶۸۷-۶۸۵

۷۱۰-۷۰۳-۷۰۱-۶۹۹-۶۹۸

۷۲۳-۷۲۰-۷۱۵-۷۱۴-۷۱۳

۷۲۷

ایقان - ۲۹

ایرج پور - ۱۸۸

قلعه ایرج - ۴۰۶

قلعه ابروان - ۵۹۱

ایلاق سنگ - فید - ۵۷۹

• حرف باء - مردمان •

ظهیر الدین محمد باب و شاه فردوس

میرزا ابهر خوردار [خان عالم] خلیف	آقو کشمیری - ۴۰۸
میرزا عبد الرحیم - ۲۶۰ - ۲۶۲	اقیخان - ۵۷۸ - ۵۹۷ - ۶۸۰
خواجه بر خوردار از نقه شبنندی داماد	مید باقر ملازم دارا شکوه - ۷۰۵
مهابت خان - ۳۶۰	بن افغان - ۶۳
میر برکه میر ترک - ۴۱۹ - ۴۲۲	جللی [نام توپ] - ۴۵۷
شیخ برهان الدین قطب عالم	حری بیگ ایلیچی ایران - ۴۱۰
نبدیر محمدوم جهانیان - ۵۴۸	۴۲۲ - ۴۱۹
راجه بکر صاحبیت راجه گو الپار	خت النسا بیگم عمه جهانگیر شاه
۵۳ - ۵۲ - ۲۹۰ - ۲۹۲ - ۲۹۷	(محمد سلیم) - ۲۲۶
۳۰۶ - ۳۱۶ - ۳۱۷ - ۳۱۸	داغ خان قاجار - ۱۱۹
۳۲۱ - ۳۳۵ - ۳۳۶ - ۳۳۷	داغ بیگ ترکمان - ۲۵۸
۳۳۹	میرزا بدیع الزمان پسر میرزا
رانا بکرم صاحبیت حاکم چتور بعد	شاه رخ - ۳۳۶
رانا مانکا - ۷۳ - ۷۴	بدیع الزمان خویش خواجه
بکرم صاحبیت پسر چهار بندیله	ابوالحسن - ۳۷۶
۴۳۸ - ۵۰۶ - ۵۰۷ - ۵۰۸	اچه بدن سنگه - ۶۸۰
۵۰۹ - ۵۱۴ - ۵۲۲ - ۵۵۰	رکل - ۱۳
بکتاش خان آدم شاه ایران - ۵۷۵	لیخ برهان الدین - ۲۱۴ - ۲۱۴
۵۷۷ - ۵۷۶	خواجه برلاس - ۷۶
بلوچان - ۴۱۴ - ۱۷۸	وهان نظام شاه احمد نگر - ۷۹
بلندخان خواص - ۳۸۰	رج علی نوکر خانزمان - ۱۳۹
سیدی بلال شمشیر خان - ۴۶۲	برهان الملک - ۱۸۸

۳۰۸	بشار می نائب افضل خان - ۳۹۱
بهادر دل پسر راجی علی (سلطان)	۳۸۹-۳۹۱
بهادر (۲۱۳-۲۱۵)	بندیده - ۳۳۸ - ۵۵۴
بهادر شاه خلد منزل - ۲۵۵-۲۹۴	بوز بجر خان از اجداد چنگیز خان
بهرجی زبندار بگلانه - ۲۹۳	بن انفوا - ۷-۸-۱۳
۵۶۴-۵۶۳-۵۶۱-۵۶۰	بونا خان بن بوز بجر خان - ۸-۱۳
۳۵۲-۳۵۶-۳۳۵-۳۱۷	بهار خان - ۳۷-۱۱۰
بهار بانو بیگم صید بیگم انگیر شاه -	سلطان بهلول لودی - ۹۴-۸۷
۳۵۹	۱۱۳
بهارت سنگه بندیده - ۳۰۷	سلطان بهادر گجراتی - ۷۲-۷۳-۷۴
بهادر خان بوهله - ۳۰۷-۳۰۹	۷۵-۷۶-۷۷-۷۸-۸۰-۸۲
۳۹۵	شیخ بهلول - ۸۲
بهادر خان - ۴۵۸-۴۶۵-۵۱۴	بهادر خان لوهانی مخاطب به
۵۸۵-۵۷۸-۵۶۹-۵۶۱-۵۴۰	سلطان محمد - ۸۹
۵۸۹-۵۸۶-۶۰۹-۶۱۳-۶۲۴	بهرام میرزا بزرگ شاه طهماسب -
۶۳۱-۶۳۴-۶۳۸-۶۴۹-۶۵۹	۱۱۸
۶۶۱-۶۶۲-۶۷۵-۶۷۶-۶۷۷	بهادر خان برادر خان بزمین - ۶۴۴
۶۷۸-۶۸۲-۶۸۳-۶۸۶-۷۵۵	۱۶۵-۱۷۰
۷۵۹	راجه بهاری سن - ۱۵۹-۲۳۸
بهار سنگه بندیده - ۳۰۹-۴۳۳	راجه بهگوان دلس - ۱۷۷-۱۸۶
۵۹۱-۶۰۱	۱۸۹-۲۳۸-۲۴۵
بهارول - ۳۱۳-۳۱۹	بهادر خان نوبرا برهان نظام شاه -

۱۳۲ - ۱۳۳ - ۱۳۴ - ۱۳۵

۱۳۶ - ۱۳۷ - ۱۳۸ - ۱۳۹

۱۴۰ - ۱۴۱ - ۱۴۲ - ۱۴۳

۱۴۴ - ۱۴۵ - ۱۴۶ - ۱۴۸

۱۴۹ - ۱۵۰ - ۱۵۱ - ۱۵۲

۱۶۲ - ۱۶۳ - ۱۸۷ - ۲۳۷

۲۳۸ - ۲۴۵ - ۳۸۹

بي بي بائي زن سليم شاه - ۱۰۷

راجہ بيدل (بيدل) - ۱۹۱ - ۱۹۲

۱۹۳ - ۱۹۴ - ۲۳۸

بيگم سلطان دختر ابراهيم عادل

شاه - ۲۱۵

بيسنکجه راو - ۳۱۸

بيرم بيگ بخشي - ۳۳۹ - ۳۴۱

۳۴۲ - ۳۴۷

راجہ بيتهلداس - ۴۱۴ - ۴۱۷

۴۹۱ - ۴۹۲ - ۴۹۳ - ۴۸۲

۷۰۸ - ۷۵۹

بيرم زميندار (دولتمند خان)

پسر بهرجي - ۵۹۴

بيگ ارغلي خان سردار نامي

توزان - ۶۶۱ - ۶۶۵ - ۶۷۰

بهروز خان نظام الملکي - ۴۲۵

بهادر خان پسر دريا خان - ۴۳۱

۴۳۲ - ۴۳۳

بهلول خان - ۴۵۲ - ۴۵۵ - ۴۷۹

۴۸۰

راجہ بهاري - ۴۹۰

بهيم نراين زميندار - ۵۰۷ - ۵۴۰

بهادر بيگ - ۵۱۵

بهادر افغان - ۵۴۲ - ۵۴۳

بهلول پنجابوري - ۵۴۲ - ۵۴۵

بهوجراج حارس اوسه - ۵۳۹

بهيلان - ۵۹۴ - ۵۹۵

بهارسنگه پسر راجہ جگت سنگه -

۶۹۲ - ۶۹۳ - ۶۱۵

بهرام خان پسر نذر محمد خان -

۶۲۹ - ۶۳۰ - ۶۳۲ - ۶۴۱

۶۵۵ - ۷۵۹

مولانا بينائي (ثنائي شاعر) - ۷۴۴

بيرم خان خانخانا خان بابا -

۷۸ - ۱۱۶ - ۱۱۷ - ۱۲۵

۱۲۲ - ۱۲۳ - ۱۲۴ - ۱۲۵

۱۲۶ - ۱۲۸ - ۱۳۰ - ۱۳۱

۱۸۹ - ۱۹۶ - ۱۹۸ - ۱۹۴

۲۰۳ - ۲۰۹ - ۲۰۸ - ۲۰۹

۲۱۱ - ۲۱۳ - ۲۱۴ - ۲۱۹

۲۲۰ - ۲۲۳ - ۲۲۴ - ۲۲۸

۲۳۲ - ۲۳۷ - ۲۳۸ - ۲۴۰

۲۴۲ - ۲۴۴ - ۲۴۶ - ۲۵۰

۲۶۳ - ۲۷۵

صندوق برفان بور - ۲۷ - ۷۵ - ۷۹

۱۹۰ - ۱۹۴ - ۱۸۴ - ۱۸۸

۱۹۶ - ۲۰۳ - ۲۰۴ - ۲۱۳

۲۱۴ - ۲۲۰ - ۲۵۹ - ۲۹۲

۲۷۴ - ۲۷۶ - ۲۸۷ - ۲۹۲

۳۰۵ - ۳۱۵ - ۳۱۶ - ۳۱۷

۳۱۰ - ۳۲۷ - ۳۲۸ - ۳۲۹

۳۴۰ - ۳۴۲ - ۳۴۳ - ۳۴۴

۳۴۷ - ۳۴۸ - ۳۵۰ - ۳۵۴

۳۵۶ - ۳۶۲ - ۳۸۳ - ۳۹۱

۳۹۲ - ۳۹۸ - ۴۰۴ - ۴۱۲

۴۲۴ - ۴۴۳ - ۴۴۸ - ۴۶۷

۴۸۳ - ۴۹۰ - ۴۹۵ - ۵۰۰

۵۰۲ - ۵۰۷ - ۵۲۰ - ۵۲۸

۵۶۲ - ۹۷۴ - ۷۰۳ - ۷۲۹ - ۷۳۰

• مواضع و غیره •

باباشه - ۴۸

بارش - ۲۳۹ - ۲۳۵ - ۲۹۰

۶۸۴ - ۶۱۹

بازار - ۲۸۲ - ۲۱۵

بلاکات - ۲۹۲ - ۴۱۱ - ۴۴۹

۴۵۲ - ۴۵۳ - ۴۶۰ - ۴۹۲

۵۰۲ - ۵۰۷ - ۵۲۰ - ۵۳۱

بان کاه - ۳۲۰

تالاب بنامیانی - ۶۱۰

پرگنه جامل - ۴۴۹

باغ حسن ابدال - ۵۶۹

باغ آهو خانک کابل - ۵۶۹

باغ گلچمنی - ۶۶۲

آب بجواره - ۱۲۳

بخارا - ۲ - ۱۸ - ۳۰ - ۴۳ - ۵۰

۵۴۷ - ۵۶۰ - ۶۳۳ - ۶۳۶

۶۴۵ - ۶۷۰

بدخشان - ۱۸ - ۲۲ - ۳۴ - ۳۹

۴۱ - ۴۹ - ۶۴ - ۱۲۱ - ۱۳۱

٩١١ - ٩٠٨ - ٥٩٠ - ٤١٥

٩٢٨ - ٩٢٢ - ٩٢٥ - ٩١٩

٩٣٤ - ٩٣٢ - ٩٣١ - ٩٢٩

٩٤٤ - ٩٤٢ - ٩٣٨ - ٩٣٧

٩٤٩ - ٩٤٧ - ٩٤٤ - ٩٤٥

٩٥٥ - ٩٥٧ - ٩٥٤ - ٩٥٠

٩٧٥ - ٩٦٩ - ٩٦٤ - ٩٦١

٩٨٢ - ٩٧٥ - ٩٧٣ - ٩٧١

٧٥٧ - ٧٠٤ - ٧٠٣

بلغار - ١٢

قلعة بلخ - ٩٣٢ - ٩٣٠ - ٩٤١

صوبه پنگاله - ٧١ - ٧١ - ٨١

٨٢ - ٨٣ - ٨٤ - ٩٢ - ٩٣

٩١٤ - ٩٥ - ٩٨ - ١٠٢ - ١١٠

١٣٥ - ١٤٥ - ١٨٤ - ١٨٥

١٨٦ - ١٩٤ - ١٩٧ - ٢١٧

٢٢٢ - ٢٣٤ - ٢٣٨ - ٢٥٤

٢٥٧ - ٣٤٠ - ٢٤٤ - ٢٤٨

٢٧٣ - ٣١٢ - ٣٣٧ - ٣٤٢

٣٤٣ - ٣٤٤ - ٣٥٠ - ٣٥١

٣٥٣ - ٣٥٤ - ٣٥٤ - ٣٥٨

٣٨٢ - ٣٨٧ - ٣٨٨ - ٣٩٨

صوبه برار - ١٤٥ - ١٨٨ - ١٩٥

١٩٤ - ٢٠٤ - ٢٠٨ - ٢٧٤

٢٨٢ - ٢٩٢ - ٢٩٣ - ٢٩٨

٣٢١ - ٣٤٢ - ٣٥٤ - ٣٨٣

٣١٢ - ٣١٨ - ٣٨٣ - ٣٩٢

٥٠٢ - ٥٠٧ - ٩٧٢ - ٧٠٤

٧٣٥ - ٧٤٩

برون - ١٨٧ - ٣٣٨

قلعه بست - ٥٥٨ - ٥٥٩ - ٧٨٩

٧١٥ - ٧١٣ - ٧١٨ - ٧١٩

٧٢٧

قلعه بساول - ٥٤٤

بسطام تعلقه عراق - ٦٥٢ - ٦٥٥

بصره - ٥٢٧

بغداد - ٥٧٤ - ٥٧٥ - ٥٧٦

قلعه بغداد - ٥٧٦

حصار بقلان - ٤٢

ولايت بکلانه - ١٧٨ - ٢٧٤ - ٢٩٣

٣٢٤ - ٣٢٤ - ٣٩٠ - ٣٤٤

٥٤١ - ٥٤٢ - ٥٤٤ - ٥٤١

٩٧٣ - ٩٨٣

بلخ - ٢ - ٤ - ١٥ - ١٢٢ - ١٤٠٣

۶۸۸ - ۶۸۷	۵۵۹ - ۵۰۸ - ۴۷۰ - ۴۶۸
بهاشون - ۴۴۰	۵۷۴ - ۵۷۰ - ۵۶۸ - ۵۶۷
قلعه بهالکی - ۴۶۳	۶۶۰ - ۶۶۱ - ۶۶۰ - ۵۸۸
آب بهنورا - ۵۲۴ - ۵۲۶ - ۵۲۳	۷۱۳ - ۷۱۰ - ۶۸۰ - ۶۷۲
بهالکی - ۵۲۵	۷۴۱ - ۷۳۰
بیانه - ۱۱۰ - ۱۰۴ - ۸۰ - ۵۷	بندیل کهند - ۴۱۸
۱۱۲	بناروس - ۵۹۷ - ۶۸۳
قلعه بیانه - ۱۴۲ - ۷۴ - ۷۳	بنکش روز - ۶۸۷
پوشه - ۹۵	بهرام (بهرام) - ۱۹
سرکار بیجا گنده - ۱۹۰ - ۱۵۳	صوفه بهار - ۸۱ - ۷۴ - ۷۱ - ۶۴
۵۰۲ - ۴۳۷ - ۱۶۱	۱۶۶ - ۱۵۰ - ۱۴۰ - ۹۳ - ۹۲
بیکانیر - ۱۷۵	۲۴۸ - ۲۲۱ - ۲۱۹ - ۱۶۸
بیدر - ۷۴۱ - ۵۲۵ - ۴۵۸ - ۱۹۶	۳۹۸ - ۳۴۶ - ۳۴۵ - ۲۵۲
صوفه بیجا پور - ۲۰۵ - ۲۰۴	۵۸۴ - ۵۴۵ - ۴۷۲ - ۴۶۸
۲۸۷ - ۲۱۵ - ۲۰۸ - ۲۰۶	۶۷۲ - ۶۴۱
۲۴۴ - ۲۹۶ - ۲۹۳ - ۲۹۲	سرکار بهراج - ۱۷۶ - ۸۰ - ۷۶
۳۸۵ - ۳۴۹ - ۳۴۸ - ۳۴۷	۱۸۷ - ۱۷۷
۴۵۹ - ۴۵۸ - ۴۳۵ - ۴۰۴	بیکر - ۱۹۶ - ۱۸۶ - ۱۷۸ - ۱۲۱
۴۶۶ - ۴۶۴ - ۴۶۳ - ۴۶۲	قلعه بیکر - ۱۸۴
۴۷۹ - ۴۷۸ - ۴۷۷ - ۴۷۶	بهنیر - ۳۹۱ - ۳۸۹ - ۳۵۶
۴۹۵ - ۴۸۹ - ۴۸۳ - ۴۸۰	۵۸۰ - ۵۰۱
۵۱۲ - ۵۲۱ - ۵۲۰ - ۵۱۷	آب بهت - ۵۶۹ - ۴۶۱

۳۵۸ - ۳۵۷ - ۳۵۴ - ۳۵۳

۳۷۱ - ۳۸۳ - ۳۸۲ - ۳۷۴

قوم پرتکال - ۳۰۹

راجہ پرتھی راج رائپور - ۴۱۶

۴۰۱ - ۴۱۹ - ۴۱۷

پرورش خان بارہہ - ۴۶۱

پرتھی راج از اولاد چچہار - ۵۴۴

۵۷۸ - ۵۶۸

پرتاب سنگھ - ۵۴۴ - ۵۴۵

پرتھی راج زمیندار - ۵۸۷

پورنمل راجپوت - ۹۹ - ۱۰۱

پیر محمد خان (ملا پیر محمد

شورانی فاضل دکنی) - ۱۳۷

۱۳۹ - ۱۴۱ - ۱۴۲ - ۱۴۶

۱۴۷ - ۱۵۲ - ۱۵۴ - ۱۶۰

۱۶۱ - ۱۷۶ - ۲۳۸

* مواضع وغیرہ *

پانی پت - ۵۰ - ۱۳۳ - ۱۳۴

۱۸۵

پایان گہات - ۴۵۱ - ۵۰۲

۵۲۴ - ۵۲۵ - ۵۲۴ - ۵۲۳

۵۳۰ - ۵۲۹ - ۵۲۸ - ۵۲۷

۵۳۷ - ۷۵۵ - ۷۵۴ - ۷۵۶

پرگنہ بئر - ۴۳۰ - ۴۹۶ - ۵۰۰

۵۲۹

قلعہ بیچاپور - ۴۶۴ - ۷۵۷

بیضاپور - ۴۸۷

پرگنہ بیادل - ۵۶۴

* حرف پے - مردمان *

رانی پارتھی زن جچہار - ۵۱۴

۵۱۹

خواجہ پارما - ۶۶۲

پنگگ رار دکنی - ۳۱۹ - ۴۲۸

سلطان پرویز پسر جہانگیر - ۲۴۶

۲۴۶ - ۲۶۰ - ۲۵۳ - ۲۷۶

۲۸۸ - ۲۹۸ - ۲۹۹ - ۳۲۳

۳۳۴ - ۳۳۲ - ۳۳۳ - ۳۳۵

۳۳۶ - ۳۳۷ - ۳۳۹ - ۳۴۰

۳۴۲ - ۳۴۳ - ۳۴۴ - ۳۴۶

۳۴۷ - ۳۵۰ - ۳۵۱ - ۳۵۲

برگانه پونار - ۵۹۴	قصه پتن - ۷۹-۸۰-۱۷۹-۱۷۸
قصه بهول مری - ۴۷۶	پنله - ۱۰۳-۱۰۴-۲۹۱-۲۷۸
پیشاور - ۷۱-۱۹۰-۴۲۸-۵۹۹	۳۴۶-۳۴۷-۵۹۸
۶۲۱-۶۴۱-۶۴۶-۶۵۸	قلعه پرماله - ۲۱۲
۷۳۶	قصه پرینده - ۴۵۲-۴۹۵
بندر بیگو - ۴۱۰	قلعه پرینده - ۴۵۲-۴۹۵-۴۹۶
بدر باغیال - ۴۹۳-۶۱۷	۵۳۴-۵۳۷
<hr/>	
* حرف تاء - مردمان *	پنجاب - ۴۶-۴۷-۵۴-۵۸
تشار پسر شاه خان - ۲	۶۷-۷۱-۸۲-۹۸-۱۰۵
تشار خان قلعه دار - ۵۵-۵۶-۵۷	۱۱۱-۱۱۳-۱۱۵-۱۲۲
۷۴-۱۱۱-۱۱۳-۱۲۳	۱۲۳-۱۲۴-۱۲۶-۱۲۹
تاج خان - ۹۳-۹۴	۱۳۰-۱۳۲-۱۳۳-۱۳۶
تاج خان حاکم سنبهیل - ۱۰۶	۱۳۷-۱۳۸-۱۳۹-۱۴۷
تاج خان شاهی - ۱۱۰	۱۴۹-۱۵۰-۱۵۸-۱۸۵
تاجک - ۶۹۶	۱۹۰-۱۹۶-۲۱۳-۲۵۰
تاجک - ۶۹۶	۲۹۶-۲۹۷-۳۰۶-۳۲۸
تاجک - ۶۹۶	۳۳۰-۳۳۶-۳۴۶-۳۷۱
تاجک - ۶۹۶	۳۹۸-۴۰۱-۴۰۵-۴۰۶
تاجک - ۶۹۶	۴۲۰-۴۲۱-۴۷۳
تاجک - ۶۹۶	بجشیر - ۶۱۳-۶۱۴
تاجک - ۶۹۶	آب پوریا - ۳۱۶-۳۱۸
تاجک - ۶۹۶	پوند - ۴۳۵

۱۴ - ۱۵ - ۱۶ - ۱۷ - ۱۸

۲۳ - ۲۲ - ۲۱ - ۲۰ - ۱۹

۵۱ - ۷۰ - ۹۹ - ۱۱۴ - ۱۱۸

۱۲۶ - ۱۲۷ - ۱۵۰ - ۱۵۱

۱۶۷ - ۱۶۹ - ۱۷۱ - ۱۶۶

۲۹۳ - ۳۷۴ - ۳۹۵ - ۴۰۶

۵۴۶ - ۵۵۲ - ۵۷۷ - ۵۹۵

۶۶۹

تمیمور تاش از اجداد امیر تیمور

صاحب قران - ۷

تیمور سلطان (دیگر) - ۴۳

تیرانداز خان - ۵۸۹

قاضی تیمور رئیس غور - ۶۵۱

تیمور بیگ - ۷۲۶

* مواضع و غیره *

تاجیک - ۴ - ۲۳۶

تاشکند - ۱۹ - ۳۳ - ۳۴ - ۶۳۳

قلعه تارا گنده - ۵۸۳ - ۵۸۷

تبریز - ۱۷ - ۱۱۹

دریای تبتی - ۲۱۴ - ۳۱۷

تریدی بیگ خان - ۱۲۴ - ۱۳۰

۱۳۱ - ۱۳۲

تربیت خان - ۴۷۲ - ۵۸۲ - ۵۹۷

۵۸۷

ترکان - ۶۸۶

تقرب خان دکنی - ۴۵۷ - ۴۶۰

۴۶۳ - ۴۶۹

ملاتی حیدر آبادی - ۵۲۲

حکیم دارن تقرب خان - ۶۷۹

۷۱۵ (شف دال)

تور پسر فریدون - ۷

تومند خان پسر بایسنقر خان

۸ - ۱۳

تولای خان پسر چنگیز خان - ۱۱

تونون (التون) خواجه - ۲۵

راجة تودرمل پیشکار - ۱۵۵

۱۵۶ - ۱۵۸ - ۱۹۴ - ۱۹۵

۷۳۸ - ۷۳۲ - ۷۱۴

رای تودرمل افضل خانی - ۵۸۰

۵۹۶ - ۶۱۷ - ۶۷۴

امیر تیمور صاحب قران - ۲ - ۴

۷ - ۸ - ۱۰ - ۱۲ - ۱۳

تھارہ - ۴۷

فصلہ تیرہ - ۵۴۸

تیسرے آبان - ۶۹۱

• حرف تے - موضع •

سرتہ تہہ - ۱۱۲ - ۱۲۷ - ۲۷۶

۳۷۵ - ۳۸۱ - ۳۸۳ - ۳۹۳

۵۷۵ - ۶۷۳ - ۷۰۰

• حرف تاء - مردمان •

تیرا : ابو بیگم - ۳۹۶

• حرف جیم - مردمان •

جان مہی بیگ - ۲۵

جانان بیگم دختر عبد الرحیم

خانہ خانان - ۲۱۳

خانہوار خان - ۲۹۲ - ۲۲۶ - ۵۵۲

راحتہ بیگم - ۲۹۵

جان بزرگ - ۳۱۸ - ۳۲۵ - ۳۴۵

۴۲۱ ۴۳۵

جان بزرگ خان - ۳۹۱ - ۳۹۲

۴۴۴ - ۵۰۲

ولایت تبت - ۵۴۶

ترکستان (مغولستان) (مغولستان)

۳ - ۴ - ۵ - ۶ - ۷ - ۱۰

۱۵ - ۱۸ - ۱۹ - ۲۱ - ۲۳۶

(شف میم)

تورمذ - ۱۲۹

تورمک - ۲۷۱ - ۳۲۲ - ۴۲۶

۴۸۶

قلعہ تورمک - ۵۳۴

سرتہ تلنگارہ - ۳۴۳ - ۴۲۵

۳۲۹ - ۴۸۹ - ۶۷۲

قلعہ نیکی - ۵۳۰

توران - ۳ - ۴ - ۷ - ۱۲ - ۲۰

۴۴ - ۵۸ - ۶۰ - ۶۱ - ۷۹

۱۲۳ - ۱۳۸ - ۱۶۶ - ۱۸۰

۱۸۹ - ۱۹۰ - ۲۳۹ - ۲۶۰

۲۶۳ - ۲۹۵ - ۳۲۸ - ۳۷۴

۳۸۷ - ۴۰۰ - ۴۰۳ - ۴۰۵

۵۳۱ - ۵۴۹ - ۵۹۰ - ۶۲۲

۶۲۳ - ۶۶۱ - ۶۷۱ - ۶۸۰ - ۶۸۷

توندیا پور - ۵۳۸

میرجعفر استرآبادی - ۷۴۰	۴۱۲ - ۴۲۹ - ۴۲۰ - ۴۴۲
راجه جگت سنگهه پسر راجه	۴۷۸ - ۴۴۱
مونسنگهه - ۲۱۷ - ۲۵۹ - ۳۲۴	جانبهان پسر خانبهان - ۴۴۲
۵۵۸ - ۵۶۸ - ۵۴۹ - ۵۸۳	جانی خان قورچی باشی ایران - ۴۴۵
۵۸۴ - ۵۸۷ - ۵۸۸ - ۶۰۹	جباریگ خراسانی - ۷۴۱ - ۷۴۵
۶۱۴ - ۶۱۵ - ۶۱۶ - ۶۱۷	چهار سنگهه بندیله - ۴۰۶ - ۴۳۸
۶۱۸ - ۷۲۸ - ۷۵۹	۵۰۴ - ۵۰۹ - ۵۱۰ - ۵۱۲
جگدیو برادر گرجای زن جادورای	۵۱۳ - ۵۱۴ - ۵۱۵ - ۵۱۶
۴۲۷ - ۴۲۸	۵۱۹ - ۵۲۱ - ۵۲۲ - ۵۳۷
جگناتهه راتهور - ۴۷۹	۵۴۳ - ۵۴۴ - ۵۴۸
جگراج - ۴۹۹	راجه جسونت سنگهه - ۱۵۹
جلال خان سلیم شاه پسر شیر خان	۵۴۱ - ۴۵۱ - ۷۵۹
۸۱ - ۹۰ - ۹۲ - ۹۳ - (شفس)	جسونت رای - ۵۸۸ - ۵۸۹
جلال خان جلوانی - ۱۰۱	جعفر کذاب - ۱۹۶
سید جلال - ۲۵۱ ✓	سید جعفر - ۳۴۳
جلال برادر بهادر خان - ۳۴۳	سید جعفر بخشی - ۳۵۷
سید جلال مخدوم جهانیدان خلف	جعفر خان میر بخشی پسر
سید محمد رفوی - ۵۴۷	صادق خان - ۴۹۱ - ۵۴۸ - ۵۸۲
۵۴۸ - ۵۹۲	۴۲۱ - ۴۷۸ - ۴۸۸ - ۴۹۳
سید جلال بخاری مدر الصدور	۷۰۰ - ۷۵۴ - ۷۵۹
خلف شاه عالم - ۵۹۵ - ۵۹۹	
۴۴۰	

جوچک بیگ اوزبک - ۹۲۹

میرزا جهانگیر پسر امیر تیمور

۱۳ - ۱۶

میرزا جهانگیر پسر عمر شیخ میرزا

میرزا جهانگیر پسر مکتبی محمد

میرزا جهانگیر - ۲۰ - ۲۷ - ۲۶

۲۸ - ۲۹ - ۳۰ - ۳۱ - ۳۲

امیر المظفر پسر نور الدین محمد

جهانگیر پسر شاه جنت مکتبی

اصل دانش محمد سلیم - ۹۸

۱۰۰ - ۱۰۱ - ۱۰۲ - ۱۰۳

۱۰۴ - ۱۰۵ - ۱۰۶ - ۱۰۷ - ۱۰۸

۱۰۹ - ۱۱۰ - ۱۱۱ - ۱۱۲ - ۱۱۳

۱۱۴ - ۱۱۵ - ۱۱۶ - ۱۱۷ - ۱۱۸

۱۱۹ - ۱۲۰ - ۱۲۱ - ۱۲۲ - ۱۲۳

۱۲۴ - ۱۲۵ - ۱۲۶ - ۱۲۷ - ۱۲۸

۱۲۹ - ۱۳۰ - ۱۳۱ - ۱۳۲ - ۱۳۳

۱۳۴ - ۱۳۵ - ۱۳۶ - ۱۳۷ - ۱۳۸

۱۳۹ - ۱۴۰ - ۱۴۱ - ۱۴۲ - ۱۴۳

۱۴۴ - ۱۴۵ - ۱۴۶ - ۱۴۷ - ۱۴۸

۱۴۹ - ۱۵۰ - ۱۵۱ - ۱۵۲ - ۱۵۳

۱۵۴ - ۱۵۵ - ۱۵۶ - ۱۵۷ - ۱۵۸

جمال خان امیر - ۸۷ - ۸۸

جمال الدین حسین - ۲۱۵

جمشید خان حبشی - ۳۸۳ - ۳۸۴

جمال محمد خواص - ۳۷۶

جمشید بیگ - ۲۲۱

میر جمشید عرب میر محمد امین

۲۹۵ - ۲۹۶ - ۳۸۲ - ۳۸۳ - ۳۸۴

میر جمشید معتمد خان وزیر - ۷۴۵

۷۴۱ - ۷۴۲ - ۷۴۳ - ۷۴۴

۷۴۵ - ۷۴۶ - ۷۴۷ - ۷۴۸

۷۴۹ - ۷۵۰ - ۷۵۱ - ۷۵۲ - ۷۵۳

۷۵۴ - ۷۵۵ - ۷۵۶

سلطان چند سراس - ۷۲ - ۸۰

۹۱ - ۹۲

حورند ایت بدوز خان - ۷

جوچی خان پسر جهانگیر خان

۱۱ - ۱۲

جوچی اوزبک - ۳۰

جوهر حبشی داماد میر حبشی

۳۲۰

جواهر خان بنظر - ۳۶۴ - ۳۶۵

۳۶۶

۵۹۸ - ۵۹۱ - ۵۰۸ - ۴۶۰

۶۰۵ - ۶۰۱ - ۶۰۰ - ۵۹۹

۶۰۹ - ۶۰۸ - ۶۰۷ - ۶۰۶

۷۰۶ - ۷۰۵ - ۶۸۱ - ۶۴۱

۷۵۲ - ۷۵۱ - ۷۳۰

جیپال برادر رانا سانکا - ۱۷۱

راجہ جیسنگھہ - ۱۸۳ - ۱۸۱

۴۹۱ - ۴۷۵ - ۴۳۳ - ۴۳۱

۵۸۵ - ۵۲۵ - ۴۹۹ - ۴۹۵

۶۶۰ - ۶۰۴ - ۵۸۹ - ۵۸۷

۷۵۹ - ۷۰۱

شیخ جیون قطب الدین خان کوکٹہ

جہانگیر شاہ - ۲۱۹ (شفق)

ملا جیون مجتہد امامیہ - ۵۹۳

۳۰۳ - ۳۰۲ - ۳۰۱ - ۲۹۷

۳۱۲ - ۳۰۹ - ۳۰۸ - ۳۰۷

۳۲۳ - ۳۲۲ - ۳۱۵ - ۳۱۴

۳۲۹ - ۳۲۶ - ۳۲۵ - ۳۲۴

۳۳۳ - ۳۳۲ - ۳۳۱ - ۳۳۰

۳۴۲ - ۳۳۹ - ۳۳۷ - ۳۳۴

۳۶۱ - ۳۶۰ - ۳۵۹ - ۳۵۴

۳۶۶ - ۳۶۵ - ۳۶۳ - ۳۶۲

۳۷۳ - ۳۷۲ - ۳۷۰ - ۳۶۷

۳۷۹ - ۳۷۸ - ۳۷۷ - ۳۷۴

۳۸۸ - ۳۸۴ - ۳۸۱ - ۳۸۰

۳۰۵ - ۳۹۹ - ۳۹۷ - ۳۹۰

۴۰۱ - ۴۰۰ - ۴۰۱ - ۴۰۶

۵۴۶ - ۵۰۹ - ۴۷۲ - ۴۲۲

۵۵۴ - ۵۵۳ - ۵۵۲ - ۵۴۷

۶۲۷ - ۶۲۶ - ۶۱۸ - ۵۹۷

۷۵۷

* مواضع وغیرہ *

قصیدہ جالندر - ۱۴۷ - ۳۰۸

(ازین صفحہ شروع چند عجوبہ)

است (جام - ۱۸۷ - ۵۸۲)

جالندہ - ۴۳۰

پرگنہ جدرار - ۵۵۲

جہانگیر بیگ - ۸۱ - ۸۲ - ۸۴

جہانگیر قلی خان - ۲۳۷ - ۳۹۸

۴۶۲

جہان آرا بیگم بیگم صاحب صبیحہ

شاہجہان - ۲۷۸ - ۳۹۶ - ۴۰۰

۲۰۸ - ۲۰۷ - ۲۰۶ - ۲۰۵

۲۱۵ - ۲۱۴

خاندان پتوریہ - ۶۲

چغتآ خان - ۴ - ۶ - ۱۱ - ۱۲

۱۳ ۱۲

آرم چغتآ ارنگ چغتآ خان - ۲۱

۵۴ - ۵۵ - ۶۰ - ۶۱ - ۶۴

۷۸ - ۷۵ - ۶۴ ۷۳ ۶۲

۸۳ - ۸۵ - ۹۱ - ۹۲ - ۹۶

۹۸ - ۱۱۹ - ۱۲۵ ۱۲۴

۱۰۴ - ۱۲۶ - ۱۲۲ - ۱۲۳

۱۳۳ - ۱۳۵ - ۱۳۸ ۱۳۷

۱۶۰ - ۱۷۱ - ۱۷۲ ۱۶۱

۲۸۰ - ۲۳۷ - ۲۳۲

مرد پیکان - ۳۰۱ - ۳۰۲

چنگیز خان - ۴ - ۶ - ۷ - ۸

۹ - ۱۰ - ۱۱

چنگیز خان - ۷۵

چنگیز خان - ۵۹۸ - ۵۹۹ - ۵۹۱

چنگیز خان - ۳۸۵

چنگیز خان - ۵۹۸ - ۵۹۹ - ۵۹۱

چنگیز خان - ۷۴۰

چنگیز خان - ۶۹۴ - ۶۹۹

آب چغتآ - ۱۴۲

چنگیز خان - ۳۸۲

چنگیز خان - ۵۲۱ - ۵۲۹

چنگیز خان - ۷۲ - ۸۷ - ۹۰

۹۴ - ۱۹۷ - ۲۱۹ - ۲۸۸

۶۸۵ - ۶۸۲

چنگیز خان - ۲۳۶

چنگیز خان - ۱۵۹

چنگیز خان - ۱۸۷ - ۱۹۰ - ۲۰۳

چنگیز خان - ۵۰

باغ چنگیز خان - ۲۵۷

چنگیز خان - ۳۸۹ - ۳۹۱

چنگیز خان - ۵۰۳

چنگیز خان - ۹۸

چنگیز خان - ۵۱۷ - ۵۲۷

آب چنگیز خان - ۶۳۳

۶۳۹ - ۶۴۴ - ۶۴۸ - ۶۶۱

۶۷۱

• حرف چ - مردمان •

چنگیز خان - ۷۴۰

قلعه چوئي - ۹۱۵ - ۹۱۷ - ۹۱۹
پرگنه چوپره - ۵۱۹

* حرف جاء - مردمان *

حاجي خان - ۹۹
حافظ کشميري عابد - ۲۸۱
حافظ شیرازي - ۵۳۴
حداد - ۲۶۲ - ۳۵۸
مولانا حسامي قراکولي - ۲۲
حسن خان ميوتي - ۶۰ - ۶۱ - ۶۲
حسن تيمور خان بهادر - ۶۲
سلطان حسين ميرزا - ۷۲ - ۷۳
حسن پدر شیر شاه فرید - ۸۷
۸۸ - ۸۹
حسين خان جلواني - ۱۱۰
شاه حسين - ۱۲۱
حسين قلي بيگ نوکر پيرم خان -
۱۴۶
حسن پني - ۱۹۳
سلطان حسين مغوي - ۲۰۴
خواجه حسن هروي - ۲۴۲
خواجه حسن ولد زين خان - ۲۴۶

چولين بهادر پسر بلندوز خان - ۷

* مواضع وغيره *

چاپانير - ۷۶ - ۷۷ - ۸۰
قلعه چاپانير - ۷۹
پرگنه چاندر - ۲۸۸ - ۵۲۴
چانده - ۲۹۳ - ۵۱۳ - ۵۱۵
۵۱۹ - ۵۲۲ - ۵۴۴ - ۷۴۶
قلعه چانده - ۵۲۳
چاکنه - ۴۳۵ - ۵۳۲ - ۵۳۷
قلعه چتور - ۷۳ - ۱۰۱ - ۱۷۳ - ۲۷۹
چتور - ۷۴ - ۱۷۰ - ۲۱۳ - ۲۱۶
۲۳۶
بلان چرکس - ۱۲
چمار کونده - ۴۹۶ - ۵۲۱
چنديري - ۶۳ - ۱۵۰ - ۲۱۸
قلعه چنديري - ۶۳
قلعه چنار - ۷۲ - ۸۱ - ۹۴ - ۹۵
چنار - ۹۳ - ۱۱۰ - ۱۱۱
آب چنار - ۳۸۷
آب چنبل - ۳۱۵ - ۴۱۸
چوپره - ۴۳۷

میرزا حسن پسر میرزا شاد رخ -

۲۵۰

حسن بیگ بدخشی - ۲۵۱

۲۵۲ - ۲۵۳

حسن خان شاملو حاکم هرات -

۲۵۴ - ۲۵۵

حسن بیگ (دبگر) - ۲۵۶

عصام الدین خان - ۲۵۷

حسن محمد ۴۶۸ - (دربار مقصد)

(۴۶۹ و ۴۷۰ است)

حسین خان پسر خان خانان - ۴۷۱

حسن خان پسر خان جهان - ۴۷۲

حمیدلی - ۴۷۳

میرزا حسن صفوی - ۴۷۴

حسن بیگ خورش علی - ۴۷۵

۴۸۰

حسن بیگ توجی باشی شاه

ایران - ۴۸۷

حقیقت خان - ۴۸۹

حمیده بانو بیگم مریم مکنی

مادر البدر یاد شاه - ۴۸۷

(شف میرزا)

حمید الله خان - ۴۸۹

میرزا حیدر چغتایی کاشغری

مؤلف تاریخ رشیدی - ۴۹۰

۴۹۱ - ۴۹۲

حیدر خان امیرالامراء قتل - ۴۹۳

میر حیدر محدثی - ۴۹۴

• مواضع و غیره •

خانجی در ۱۸۳

خوار - ۴۹۵

حسن ابدالی - ۴۹۸ - ۴۹۹

۴۹۹ - ۵۰۰

ناله حسین ساگر - ۵۰۱

خوار - ۴۹۵ - ۴۹۶

حیدر آباد - ۴۹۳ - ۴۹۴ - ۴۹۵

۴۹۶ - ۴۹۷ - ۴۹۸ - ۴۹۹

۵۰۰

• حرف شاه - مردمان •

خانی خان نظام الملکی محمد

هشتم و ششمین خان مؤلف

۳۱۱ - ۳۱۲ - ۳۱۵ - ۳۱۷ م

۳۱۸ - ۳۱۹ - ۳۲۳ - ۳۲۵ م

۳۲۸ - ۳۳۰ - ۳۳۱ - ۳۳۲ م

۳۳۴ - ۳۳۵ - ۳۳۶ - ۳۳۷ م

۳۳۸ - ۳۳۹ - ۳۴۰ - ۳۴۱ م

۳۴۲ - ۳۴۳ - ۳۴۹ - ۳۵۲ م

۳۶۸ - ۳۷۳ - ۵۵۳ - ۵۵۴ م

خان دوران بهادر نصرت جنگ

۲۹۸ - ۲۹۰ - ۲۹۲ - ۲۹۶ م

۳۹۷ - ۳۹۸ - ۵۰۰ - ۵۰۲ م

۵۰۷ - ۵۱۱ - ۵۱۲ - ۵۱۳ م

۵۱۴ - ۵۱۹ - ۵۲۰ - ۵۲۱ م

۵۲۲ - ۵۲۳ - ۵۲۷ - ۵۲۹ م

۵۳۹ - ۵۴۰ - ۵۴۱ - ۵۴۴ م

۵۵۷ - ۵۵۸ - ۵۶۲ - ۵۶۸ م

۵۶۹ - ۵۷۰ - ۵۹۰ - ۶۰۱ م

۶۰۴ - ۶۰۸ - ۶۰۹ - ۶۱۰ م

۶۲۶

خان عالم ایلچی - ۲۹۹ - ۳۰۰

خانه زان پسر مهتاب خان

۲۸۶ - ۳۵۴

خان عالم - ۳۹۸ - ۴۴۰ - ۵۵۲ - ۶۲۷

کتاب منتخب اللباب - ۱

۲۸۷ - ۳۰۸ - ۳۴۷ - ۴۶۹

۵۶۲ - ۵۹۳ - ۷۳۷ - ۷۳۹

خانه زان بیگم همشیرا فردوس

مکانی - ۲۳ - ۴۱

خان میرزا بنی عم فردوس

مکانی - ۴۱ - ۴۲

خان جهان بندیده - ۵۵

خان زمان امیر الامرا حاکم

میرزا - ۱۳۰ - ۱۳۲ - ۱۳۳

۱۳۸ - ۱۳۹ - ۱۴۰ - ۱۴۱

۱۴۲ - ۱۴۶ - ۱۵۴ - ۱۵۵

۱۶۵ - ۱۶۷ - ۱۶۸ - ۱۶۹

۱۷۰ - ۱۶۹

خان جهان حاکم بنگاله - ۱۸۴ - ۲۳۷

شاهزاده خانم دختر عرش

آشوبانی - ۱۸۴

خان جهان لودی امیر الامرا

۲۶۳ - ۲۷۳ - ۲۷۱ - ۲۶۴

۳۰۷ - ۳۳۴ - ۳۴۳ - ۳۵۷

۳۸۳ - ۳۸۴ - ۳۸۶ - ۳۹۱

۳۹۸ - ۴۰۱ - ۴۰۷ - ۴۰۹

خسرو پسر جهانگیر پادشاه - ۲۲۷

۲۲۰ - ۲۲۴ - ۲۲۲ - ۲۲۱

۲۵۲ - ۲۵۱ - ۲۵۰ - ۲۴۹

۲۵۸ - ۲۵۵ - ۲۵۴ - ۲۵۳

۲۲۵ - ۲۲۷ - ۲۲۹ - ۲۲۸

۲۸۹ - ۲۸۸ - ۲۵۸ - ۲۲۷

خسرو بیگ جهانگیر پسرین الدوله -

۵۸۶

خسرو خان پسر نادر محمد خان

۶۲۲ - ۶۲۹ - ۶۲۵ - ۶۲۴

۶۵۱ - ۶۵۶ - ۶۴۵ - ۶۴۴

۷۵۱ - ۷۱۶ - ۷۰۷ - ۷۰۵

خسرو خان - ۹۹ - ۹۸ - ۹۹

خسرو خوانده - ۱۳۲ - ۱۳۵

خسرو خان بن ملک دیوگ

۵۹۴ - ۵۹۳

خسرو خان پسر ویرزا امیران

سلطان خلیل میرزا - ۱۹

شیخ خلیل درویش - ۸۳

شیخه سلطان خاتون ابرار

۵۷۶ - ۵۷۵ - ۱۲۲

خلیل بیگ - ۲۳۴ - ۶۱ - ۱۱۲

خانزمان پسر وایت خان - ۴۰۱

۴۷۳ - ۴۷۱ - ۴۶۸ - ۴۱۸

۴۸۳ - ۴۸۰ - ۴۷۸ - ۴۷۷

۴۹۵ - ۴۸۶ - ۴۸۵ - ۴۸۴

۵۰۲ - ۵۰۱ - ۴۹۷ - ۴۹۶

۵۲۱ - ۵۲۰ - ۵۰۸ - ۵۰۷

۵۳۰ - ۵۲۹ - ۵۲۴ - ۵۲۳

۵۴۸ - ۵۴۹ - ۵۴۰ - ۵۳۹

خان عالم لودی - ۴۱۷

میرزا خان جهان پسر ناصر - ۴۹۱

۵۲۲ - ۵۱۶ - ۵۱۲ - ۵۰۷

۵۲۹ - ۵۲۸ - ۵۲۷ - ۵۲۴

۵۸۷ - ۵۸۵ - ۵۸۴ - ۵۸۳

۶۱۷ - ۶۱۳ - ۶۰۹ - ۶۰۸

۶۱۸ - ۶۱۶ - ۶۱۴

خانلزان خان پسر سعید خان

۵۵۸ - ۵۶۳ - ۶۶۴

خدمت پرست خان درک

بهادر - ۳۶۲ - ۳۶۵ - ۳۶۳

۴۱۴ - ۴۱۵ - ۴۱۶

خسرو شاه - ۲۴ - ۲۵ - ۲۸ - ۲۹

خسرو کولکاش خان - ۴۸

خواص خان حبشی وزیر نظام

الملک - ۴۵۷ - ۴۶۱

حکیم خوش حال - ۴۶۶

خواجه خواند محمود - ۵۴۹

خواجه جان ایلچی - ۴۸۷

خواجه خان - ۴۹۸ - ۷۱۸

۷۲۶ - ۷۳۱

قاضی خوشحال قاضی القضاة -

۷۰۲

خیریت خان لیجاپوری - ۴۷۷

۴۸۳ - ۵۲۵

۶۱۳ - ۶۲۶ - ۶۵۸ - ۶۹۰

خلیل الله خان پسر میر میران -

۳۷۲ - ۳۷۶ - ۶۰۲ - ۶۰۳

۶۲۰ - ۶۲۶ - ۶۲۷ - ۶۳۶

۶۳۷ - ۶۴۱ - ۶۶۰ - ۷۰۰

۷۵۵ - ۷۵۹

سید خلیفه - ۶۶۲ ✓

میر خلیل الله یزدی - ۶۲۷

خلیفه سلطان شاهزاده مازندران

وزیر و داماد شاه عباس -

۶۵۲ - ۶۵۳ - ۶۵۴

میر خلیل پسر اعظم خان - ۶۸۵

خنجر خان قلعه دار - ۳۲۰

۳۴۸ - ۳۸۴ - ۴۵۰

خواجه کلان بیگ - ۴۵ - ۴۹ -

۸۵ - ۱۴۱ ✓

سید خواجه - ۵۹ - ۲۱۳

خواند میر مورخ حبیب السیر -

۶۴

خواص خان - ۹۸ - ۱۰۴ - ۱۰۵

۱۰۶ - ۱۰۷ - ۱۰۸ - ۱۰۹

۱۴۳۱ - ۱۴۳۲ - ۱۴۵۲ - ۱۴۹۶ - ۱۸۱۵

* مواضع و غیره *

صوبه خاندیس - ۷۹ - ۱۶۰

۱۷۰ - ۱۷۴ - ۲۱۳ - ۲۹۸

۳۲۱ - ۳۸۳ - ۴۲۴ - ۴۴۹

۵۷۰ - ۵۰۲ - ۵۴۰ - ۵۶۴

۶۷۲ - ۷۰۶ - ۷۱۷ - ۷۳۵

خانپور - ۴۹۳

ملک ختا - ۱۱ - ۱۵ - ۶۸

خجند - ۲۶

آب خجند - ۲۹

شماره ۱۰۱۰ - دارا شکوه پسر

۲۸۱ - ۲۷۷ - ۲۸۱ - ۲۷۷

۲۹۱ - ۲۸۷ - ۲۹۸ - ۲۹۶

۳۰۱ - ۳۰۰ - ۳۰۵ - ۳۰۳

۳۱۳ - ۳۱۲ - ۳۱۶ - ۳۱۴

۳۲۱ - ۳۲۰ - ۳۲۴ - ۳۲۲

۳۳۱ - ۳۳۰ - ۳۳۴ - ۳۳۲

۳۴۱ - ۳۴۰ - ۳۴۴ - ۳۴۲

۳۵۱ - ۳۵۰ - ۳۵۴ - ۳۵۲

۳۶۱ - ۳۶۰ - ۳۶۴ - ۳۶۲

۳۷۱ - ۳۷۰ - ۳۷۴ - ۳۷۲

۳۸۱ - ۳۸۰ - ۳۸۴ - ۳۸۲

۳۹۱ - ۳۹۰ - ۳۹۴ - ۳۹۲

۴۰۱ - ۴۰۰ - ۴۰۴ - ۴۰۲

شماره ۱۰۱۱ - دارا شکوه پسر

شماره ۱۰۱۲ - دارا شکوه پسر

۴۱۱ - ۴۱۰ - ۴۱۴ - ۴۱۲

۴۲۱ - ۴۲۰ - ۴۲۴ - ۴۲۲

۴۳۱ - ۴۳۰ - ۴۳۴ - ۴۳۲

شماره ۱۰۱۳ - دارا شکوه پسر

۴۴۱ - ۴۴۰ - ۴۴۴ - ۴۴۲

شماره ۱۰۱۴ - دارا شکوه پسر

شماره ۱۰۱۵ - دارا شکوه پسر

۴۵۱ - ۴۵۰ - ۴۵۴ - ۴۵۲

۴۶۱ - ۴۶۰ - ۴۶۴ - ۴۶۲

۴۷۱ - ۴۷۰ - ۴۷۴ - ۴۷۲

شماره ۱۰۱۶ - دارا شکوه پسر

۴۸۱ - ۴۸۰ - ۴۸۴ - ۴۸۲

۴۹۱ - ۴۹۰ - ۴۹۴ - ۴۹۲

۵۰۱ - ۵۰۰ - ۵۰۴ - ۵۰۲

۵۱۱ - ۵۱۰ - ۵۱۴ - ۵۱۲

۵۲۱ - ۵۲۰ - ۵۲۴ - ۵۲۲

۵۳۱ - ۵۳۰ - ۵۳۴ - ۵۳۲

۵۴۱ - ۵۴۰ - ۵۴۴ - ۵۴۲

۵۵۱ - ۵۵۰ - ۵۵۴ - ۵۵۲

۵۶۱ - ۵۶۰ - ۵۶۴ - ۵۶۲

۵۷۱ - ۵۷۰ - ۵۷۴ - ۵۷۲

۵۸۱ - ۵۸۰ - ۵۸۴ - ۵۸۲

۵۹۱ - ۵۹۰ - ۵۹۴ - ۵۹۲

۶۰۱ - ۶۰۰ - ۶۰۴ - ۶۰۲

۶۱۱ - ۶۱۰ - ۶۱۴ - ۶۱۲

۶۲۱ - ۶۲۰ - ۶۲۴ - ۶۲۲

۶۳۱ - ۶۳۰ - ۶۳۴ - ۶۳۲

۶۴۱ - ۶۴۰ - ۶۴۴ - ۶۴۲

شماره ۱۰۱۷ - دارا شکوه پسر

شماره ۱۰۱۸ - دارا شکوه پسر

شماره ۱۰۱۹ - دارا شکوه پسر

شماره ۱۰۲۰ - دارا شکوه پسر

شماره ۱۰۲۱ - دارا شکوه پسر

شماره ۱۰۲۲ - دارا شکوه پسر

۴۲۹ - ۴۳۰ - ۴۳۴ - ۴۵۵

۴۵۷ - ۴۵۸ - ۴۶۲ - ۴۶۶

۴۷۷ - ۴۷۹ - ۴۸۰ - ۴۸۲

۴۸۳ - ۴۸۵ - ۴۸۹ - ۴۹۰

۴۹۶ - ۴۹۹ - ۵۰۰ - ۵۰۱

۵۲۶ - ۵۲۸ - ۵۳۰ - ۵۳۸

۷۴۴ - ۷۴۵ - ۷۴۷ - ۷۴۸

میرزا دکهنی شه نواز خان پسر

میرزا رستم صفوی - ۳۵۸

(شف ش)

دلور خان پسر دولتخان لودی -

۴۷ - ۴۸

دلور خان افغان صوبه دار لاهور -

۲۴۸ - ۲۵۱

دلور خان کاکر - ۲۷۹

دلور خان نظام الملکی - ۲۸۳

۳۰۱ - ۳۱۸ - ۳۲۱ - ۴۰۷

سید دایرخان یار - ۳۹۳

۳۱۱ - ۳۵۲

دایر همت - ۳۷۶ - ۴۸۵

دایر بانو بیگم دختر شاه

شجاع - ۴۹۵

حکیم داره تقرب خان - ۵۹۹

۶۰۶ - ۶۴۶ (شف تاد)

دانشمند خان بخشی - ۷۵۲

شیخ دبیر دبیر عادل شاه - ۴۴۴

دریش محمد اوزبک - ۱۴۶ - ۱۴۸

دریا افغان - ۳۲۹ - ۳۴۷

دریا خان رهیله - ۳۹۱

دریا خان لودی - ۴۰۱ - ۴۳۰

۴۳۱ - ۴۳۸ - ۴۴۹ - ۴۴۹

۴۴۳ - ۴۷۳

دریش محمد - ۴۳۳

درگا داس راجپوت - ۴۳۷

۴۴۰ - ۴۴۸

درگا اسلام قلی پسر چهار - ۵۱۹

درجن سال علی قلی نبیره

چهار - ۵۱۹

دکریان - ۲۰۷ - ۲۰۸ - ۲۰۹

۲۱۰ - ۲۱۱ - ۲۱۲ - ۲۱۳

۲۵۵ - ۲۷۳ - ۲۷۴ - ۲۷۵

۲۸۳ - ۲۸۴ - ۲۸۵ - ۳۰۵

۳۱۴ - ۳۱۷ - ۳۱۸

۳۱۹ - ۳۲۰ - ۳۲۱ - ۳۲۶

• مواضع و غیره

آب دریا - ۷۰۷

دشت قبیق - ۱۲ - ۱۵

رگن - ۵۳ - ۶۷ - ۷۹ - ۱۲۹

۱۷۸ - ۱۸۸ - ۱۸۹ - ۱۹۵

۱۹۶ - ۲۰۴ - ۲۰۹ - ۲۱۳

۲۱۵ - ۲۱۹ - ۲۱۷ - ۲۲۲

۲۲۳ - ۲۲۷ - ۲۳۲ - ۲۳۹

۲۳۷ - ۲۴۵ - ۲۵۱ - ۲۵۹

۲۶۰ - ۲۶۱ - ۲۶۲ - ۲۷۱

۲۷۳ - ۲۷۹ - ۲۸۲ - ۲۸۳

۲۸۳ - ۲۸۷ - ۲۸۸ - ۲۹۰

۲۹۱ - ۲۹۲ - ۲۹۴ - ۲۹۷

۳۰۴ - ۳۰۵ - ۳۰۷ - ۳۱۵

۳۱۷ - ۳۲۱ - ۳۲۲ - ۳۲۳

۳۲۴ - ۳۲۵ - ۳۲۷ - ۳۲۸

۳۳۰ - ۳۳۱ - ۳۳۲ - ۳۳۳

۳۳۵ - ۳۳۶ - ۳۳۷ - ۳۴۴

۳۴۷ - ۳۴۸ - ۳۵۳ - ۳۵۷

۳۵۶ - ۳۸۲ - ۳۸۳ - ۳۸۵

دل مرهبا (نام قیل) - ۵۳۷

میددالور خان موجدار - ۵۸۰

دلیل خان پسر پهلوان خان - ۶۶۵

دولتجان لودی (بے دولت) - ۳۵

۳۷ - ۳۸ - ۳۹ - ۵۰ - ۸۹

لوردر نیایی مندرجال خان - ۹۲

هولت خان اوهانی - ۱۱۰

دولت بیگ - ۱۳۹

دولت بیگ نهاد در

بجگیر - ۶۱۳

دولت خان - ۷۲۹

راجہ دھیر - ۱۹۳

دبیال برادر وانا مانکا - ۱۷۱

دیانت خان - ۲۸۶ - ۲۸۹

دیانت ران (دیگر) - ۳۶۴

راجہ دیوی سنگھ - ۵۰۹ - ۵۱۰

دیانت رانی بدشکار رانی رانی -

۵۶۸ - (شک ران)

راجہ دیوی سنگھ - ۵۹۸

دیفدار خان قلعه دار - ۶۱۷

دولت آباد - ۲۰۵ - ۲۷۵ - ۲۷۶	۳۸۷ - ۳۹۲ - ۳۹۹
۲۸۳ - ۲۸۵ - ۴۲۴ - ۴۳۶	۴۰۰ - ۴۰۱ - ۴۰۳ - ۴۱۰
۴۷۴ - ۴۷۷ - ۴۸۸ - ۴۹۰	۴۱۱ - ۴۱۲ - ۴۱۹ - ۴۲۴
۵۱۹ - ۵۲۰ - ۵۳۰ - ۵۳۸	۴۳۰ - ۴۳۵ - ۴۴۳ - ۴۴۴
۵۴۶ - ۶۰۱ - ۶۷۲ - ۶۷۴	۴۴۵ درین صفحه ذکر قحط
۶۰۸ - ۶۰۵ - دولت آباد	سال امت تاریخش سال غم
۳۲۰ - ۳۴۷ - ۳۴۹ - ۴۲۷	۴۴۹ - ۴۵۲ - ۴۵۷
۴۳۶ - ۴۷۸ - ۴۸۸	۴۵۹ - ۴۶۰ - ۴۶۱ - ۴۶۷
۴۸۹ - ۵۲۱ - ۵۴۳	۴۶۸ - ۴۶۹ - ۴۷۱ - ۴۷۳
دارالمکده لاهی - م - ۱۴ - ۱۵	۴۷۷ - ۴۸۳ - ۴۸۴ - ۴۸۵
۲۱ - ۴۶ - ۴۸ - ۴۹ - ۵۰	۴۸۶ - ۴۸۸ - ۴۸۹ - ۴۹۱
۵۲ - ۶۸ - ۷۱ - ۷۳ - ۷۴	۴۹۷ - ۵۰۲ - ۵۰۴ - ۵۰۷
۸۲ - ۹۵ - ۹۸ - ۱۰۵ - ۱۰۶	۵۰۸ - ۵۰۹ - ۵۱۶ - ۵۱۷
۱۰۸ - ۱۱۰ - ۱۱۲ - ۱۱۳	۵۲۵ - ۵۲۶ - ۵۳۳ - ۵۳۶
۱۱۴ - ۱۲۲ - ۱۲۴ - ۱۲۵	۵۳۷ - ۵۴۱ - ۵۴۲ - ۵۴۳
۱۲۸ - ۱۲۹ - ۱۳۰ - ۱۳۱	۵۴۴ - ۵۴۶ - ۵۵۳ - ۵۵۴
۱۳۲ - ۱۳۳ - ۱۳۴ - ۱۳۷	۵۶۱ - ۵۶۲ - ۵۶۳ - ۵۷۳
۱۴۱ - ۱۴۳ - ۱۴۴ - ۱۵۹	۵۸۲ - ۵۸۹ - ۶۰۱ - ۶۰۴
۱۶۵ - ۱۶۳ - ۲۰۰ - ۲۸۶	۶۰۸ - ۶۰۹ - ۶۱۰ - ۶۶۰
۳۳۵ - ۳۳۶ - ۳۴۲ - ۳۷۱	۶۷۴ - ۶۸۰ - ۶۸۳ - ۷۰۱
۳۸۲ - ۴۰۰ - ۴۶۸ - ۴۷۰	۷۱۳ - ۷۱۴ - ۷۳۱ - ۷۳۲
۴۸۸ - ۴۹۲ - ۵۰۲ - ۵۰۳	۷۳۴ - ۷۳۵ - ۷۴۰ - ۷۵۸

۵۲۳ - ۵۵۱ - ۵۶۹ - ۵۸۲ - ۵۱۳ - ۵۴۰

۵۹۲ - ۶۰۷ - ۶۲۱ - ۶۷۲ - ۵۲۸ - ۵۲۸

۶۷۸ - ۷۳۴

تنگه دغلی - ۱۳۰

دغرد - ۲۹۶

پرگنه دغول پور - ۳۲۸ - ۳۱۹

آب دغول پور - ۴۱۵

دغولگور - ۴۲۷

قلعه دهارور - ۵۴۹ - ۴۶۱

دهارور - ۴۵۳ - ۵۲۹

قلعه دهاراگور - ۴۸۸

قلعه دهاسونی - ۵۱۰

دهاسونی - ۵۱۰ - ۵۱۳

قلعه دغوب - ۵۲۴

دهاراسيون - ۵۲۸

دبيل پور - ۴۷ - ۴۸ - ۱۲۳

قلعه دبودمن - ۷۷

دبودمن (جزیره دبو) (نولین)

نظام شاهي (- ۷۷ - ۸۰

(شف ک)

ديپ - ۷۷

قلعه دبوگور - ۴۸۸ - ۵۱۲

• حرف ځ - مواضع وقوعه •

ځواب ځ - ۳۰۲ - ۳۵۵ - ۵۷۷

۵۷۸ - ۵۸۰ - ۶۰۹ - ۶۰۹

• حرف ډال - مردمان •

ډولالقدر ډال - ۲۳۴ - ۵۵۴

۶۱۹ - ۶۶۰

ډولالقدر ډال - ۵۹۲ - ۵۷۲

۶۰۹ - ۶۷۷ - ۶۷۸

ډولالقدر ډال - ۷۲۹ - ۷۳۰ - ۷۳۱

• حرف ر - مردمان •

رڼوم راجپوت - ۵۲ - ۵۵ - ۶۰

۶۲ - ۶۳ - ۶۷ - ۹۷ - ۱۰۰

۱۰۱ - ۱۳۴ - ۱۷۱ - ۱۷۶

۲۵۵ - ۲۷۹ - ۲۸۲

۳۰۵ - ۳۵۲ - ۳۵۷ - ۳۵۹

۳۶۴ - ۳۹۵ - ۳۶۷ - ۳۶۸

۲۰۹ - ۱۷۵	۳۷۳ - ۳۷۲ - ۳۷۰ - ۳۶۹
راجہ رام سنگھ - ۱۸۳	۳۷۸ - ۳۷۷ - ۳۷۵ - ۳۷۴
راجہ علی خان برہان پوری	۴۱۸ - ۴۱۷ - ۴۱۶ - ۴۱۵
۲۰۹ - ۲۰۸ - ۲۰۶ - ۱۸۸	۴۳۳ - ۴۳۲ - ۴۳۱ - ۴۲۹
۲۵۶ - ۲۱۳	۴۷۹ - ۴۵۸ - ۴۴۲ - ۴۳۸
راجہ رام داس کچھواہہ - ۲۷۱	۵۱۲ - ۵۱۱ - ۵۱۰ - ۵۰۹
۴۰۷ - ۲۷۳	۶۱۶ - ۶۰۳ - ۶۰۲ - ۵۳۰
رای راو - ۴۱۸	۶۳۵ - ۶۳۱ - ۶۱۹ - ۶۱۷
راجہ چاند - ۵۱۳ - ۵۱۵ - ۵۱۹	۶۶۰ - ۶۵۰ - ۶۴۹ - ۶۳۵
۷۴۶ - ۵۲۲	۶۸۴ - ۶۷۱ - ۶۶۶ - ۶۶۵
راجہ رای سنگھ - ۵۶۹ - ۶۰۹	۷۱۲ - ۷۱۱ - ۶۹۷ - ۶۸۷
۶۴۶	۷۲۶ - ۷۲۵ - ۷۲۳
رای رلیان دیانت رای - ۵۹۷	وانای چنور - ۵۴ - ۵۷ - ۶۱
۶۸۳ - (شف دال)	۱۷۱ - ۱۰۱ - ۹۴ - ۹۲
راجہ اجروپ - ۷۲۱ - ۷۲۰ - ۷۲۲	۲۱۳ - ۱۷۵ - ۱۷۳ - ۱۷۲
راجہ رام سنگھ - ۷۵۹ - ۶۶۱	۲۲۵ - ۲۱۸ - ۲۱۷ - ۲۱۶
راجہ سنگھ - ۷۵۹	۲۵۹ - ۲۵۳ - ۲۴۹ - ۲۲۶
رادرتن - ۴۲۵ - ۶۶۱	۲۷۸ - ۲۷۷ - ۲۶۶ - ۲۶۰
رحمن داندان - ۵۵ - ۵۶ - ۵۷	۳۱۵ - ۳۰۰ - ۲۸۸ - ۲۸۰ - ۲۷۹
رحیم خان داماد علیر	راجہ رام چند والی تھیہ - ۱۱۲
حبشی - ۴۲۵	راجہ رام چند نگر کوت - ۱۳۰
رزاق اللہ یکی از رؤسای عادل	راجہ رام چند حاکم کالچر -

۴۶۴ - ۴۶۳	اسلام رضا - ۴۶۴ - ۴۶۷
میرزا حسن بن سلطان حسین دودا	آقا رسول الله دودا - ۴۶۵
شاه اسماعیل صفوی ۲۰۴	دعوی زکات ۳۷۲
میرزا رستم قند هاربی صفوی	رگب نامه داس به شکار از زبانی -
۳۳۷ - ۲۰۳ - ۲۷۶ - ۳۳۰	۷۵۲ - ۷۵۰ - ۷۵۳
۳۵۸ - ۳۹۸ - ۳۷۲ - ۳۹۵	۷۵۴
۵۹۸ - ۵۹۶ - ۵۹۶ - ۵۱۵	سجده (نام دین) ۲۳۰ - ۲۳۱
رسول خان نوکر دودا خان ۲۳۸	مدد خان و سر مراد خان -
زینب خان نوکر خان ۳۳۶	۴۵۰ - ۴۵۱ - ۴۵۲ - ۴۵۵
۵۰۸ - ۵۲۴ - ۵۸۵ - ۶۱۵	۴۹۶ - ۴۹۹ - ۴۹۷
۶۳۰ - ۶۳۱ - ۶۳۹ - ۶۴۵	۶۴۶ - ۶۴۷
۶۹۷ - ۶۹۸ - ۶۹۹ - ۷۰۲	۷۰۳ - ۷۰۴ - ۷۰۵
۷۰۸ - ۷۱۰ - ۷۱۱ - ۷۱۲	روسی خان مار آتش ۷۵ - ۷۵
۷۱۷ - ۷۱۸ - ۷۱۹ - ۷۲۰	روپ سنی (طبیعت بدنی)
۷۲۵ - ۷۲۶ - ۷۲۷ - ۷۲۵	دانت ۱۵۲ - ۱۵۳
۷۵۹	روشن آزاد شکم ۲۹۶
زینب خان گرجی آدم شاه ۷۶۰	زینب خان و سر مراد خان ۵۹۸
۵۹۹ - ۵۹۹	زینب خان و سر مراد خان چکیت منگله
رستم خان دودا دودا دودا	۵۹۳ - ۶۱۹ - ۶۳۱ - ۶۳۹
محمد خانی - ۶۳۲ - ۶۳۱	زینب خان و سر مراد خان ۷۵۱ - ۷۵۲
زینب خان و سر مراد خان ۶۳۲ - ۶۳۱	زینب خان و سر مراد خان ۷۵۱ - ۷۵۲
۶۵۲ - ۶۵۸ - ۶۵۳ - ۶۵۲	زینب خان و سر مراد خان ۷۵۱ - ۷۵۲

قلعه رودخانه - ۵۲۳

روضه ممتاز محل - ۵۹۹

رهتاس - ۸۱ - ۸۳ - ۸۸ - ۳۴۹

۳۵۴ - ۳۷۱

قلعه رهتاس - ۹۵ - ۹۶

قلعه رهتاس (دیگر) - ۹۸ - ۱۱۴

۱۲۳ - ۱۹۶ - ۲۵۲ - ۳۴۹

۳۵۳ - ۳۷۷ - ۳۸۱

آب رهتاس - ۳۸۰

رهیله - ۵۱۰

تصبه دیواری - ۴۰۸

ریگ بوم - ۶۲۸

* حرف زاء - مردمان *

قاضی زاهد - ۴۰۲

زیدر مدعی سلطنت - ۳۹

زبردست خان - ۳۳۹

زبدیل خان ایلچی ایران - ۳۰۶

۳۰۷ - ۳۲۷ - ۵۵۲ - ۵۵۳

شیخ زین الدین مدو - ۵۲ - ۵۸

زین خان کوک - ۱۹۰ - ۱۹۱

۱۹۲ - ۱۹۳ - ۱۹۵

* مواضع و غیره *

رایسین - ۹۳

قلعه رایسین - ۹۹

راجور - ۳۸۸

راجوری - ۴۳۰ - ۵۴۷

رای باغ موسوم به مرتضی آباد

۴۶۶ - ۵۴۰

راج محل پنکاله - ۴۶۸

قلعه رام سیج - ۵۲۱

قلعه راجدهیر - ۵۲۴

پرگنه رانوبر - ۵۶۴

آب رادی - ۵۷۱

سرکار رام گیر - ۷۴۹

رسول آباد - ۵۶۴

رنتنبهور - ۶۳ - ۹۹

قلعه رنتنبهور - ۱۰۳ - ۱۷۳ - ۲۷۱

ملک روم - ۱۵ - ۱۸۹ - ۳۲۳

۳۲۸ - ۵۷۴ - ۵۷۵ - ۵۷۶

۵۷۸ - ۵۷۹ - ۶۹۹ - ۶۹۹

۷۰۳ - ۷۰۷ - ۷۲۹ - ۷۳۱

نزه - ۸۷

۹۶۳ - ۹۶۸	زمین العابدین - ۳۲۷ - ۳۸۵
میرزا علی خان (قلیچ خان پسر)	میر زمین العابدین پسر اسام
نذر محمد خان (۹۱۱ - ۹۲۹)	خان - ۵۵۹
۹۳۱ - ۹۳۶ - ۹۴۵ - ۹۶۶	زمین العابدین پسر محمد شجاع
۹۶۹ - ۹۷۴ - ۹۸۳ - ۹۸۴	۵۷۰ - ۶۱۸

سید زار خان - ۶۳۱ - ۶۳۲
۶۵۴ - ۵۶۲

• مواضع و غیره •

۵۶۸ - ۷۱۰	زمین دوز - ۳۷ - ۵۵۸
۶۸۹ - ۷۱۳	قلعه زمین دوز
۶۹۲ - ۶۹۲	زیرداد ۱۱

سرمست - : - ای ۱۰۹
سرمست (نام دیو) ۲۹۴

• حرف صین - مردمان •

۳۱۸ - ۳۳۵ - ۳۷۱ - ۳۷۶	عاشوری نو - لدامان جاندوزی
۳۷۷ - ۳۸۲ - ۳۹۵ - ۳۹۶	
۴۰۲ - ۴۲۳ - ۴۲۴ - ۴۲۵	
۴۲۶ - ۴۳۳ - ۴۳۴ - ۴۳۵	
۴۳۶ - ۴۴۱ - ۴۴۲ - ۴۴۳	
۴۴۴ - ۴۴۵ - ۴۴۶ - ۴۴۷	
۴۴۸ - ۴۴۹ - ۴۵۰ - ۴۵۱	
۴۵۲ - ۴۵۳ - ۴۵۴ - ۴۵۵	
۴۵۶ - ۴۵۷ - ۴۵۸ - ۴۵۹	
۴۶۰ - ۴۶۱ - ۴۶۲ - ۴۶۳	
۴۶۴ - ۴۶۵ - ۴۶۶ - ۴۶۷	
۴۶۸ - ۴۶۹ - ۴۷۰ - ۴۷۱	
۴۷۲ - ۴۷۳ - ۴۷۴ - ۴۷۵	
۴۷۶ - ۴۷۷ - ۴۷۸ - ۴۷۹	
۴۸۰ - ۴۸۱ - ۴۸۲ - ۴۸۳	
۴۸۴ - ۴۸۵ - ۴۸۶ - ۴۸۷	
۴۸۸ - ۴۸۹ - ۴۹۰ - ۴۹۱	
۴۹۲ - ۴۹۳ - ۴۹۴ - ۴۹۵	
۴۹۶ - ۴۹۷ - ۴۹۸ - ۴۹۹	
۵۰۰ - ۵۰۱ - ۵۰۲ - ۵۰۳	
۵۰۴ - ۵۰۵ - ۵۰۶ - ۵۰۷	
۵۰۸ - ۵۰۹ - ۵۱۰ - ۵۱۱	
۵۱۲ - ۵۱۳ - ۵۱۴ - ۵۱۵	
۵۱۶ - ۵۱۷ - ۵۱۸ - ۵۱۹	
۵۲۰ - ۵۲۱ - ۵۲۲ - ۵۲۳	
۵۲۴ - ۵۲۵ - ۵۲۶ - ۵۲۷	
۵۲۸ - ۵۲۹ - ۵۳۰ - ۵۳۱	
۵۳۲ - ۵۳۳ - ۵۳۴ - ۵۳۵	
۵۳۶ - ۵۳۷ - ۵۳۸ - ۵۳۹	
۵۴۰ - ۵۴۱ - ۵۴۲ - ۵۴۳	
۵۴۴ - ۵۴۵ - ۵۴۶ - ۵۴۷	
۵۴۸ - ۵۴۹ - ۵۵۰ - ۵۵۱	
۵۵۲ - ۵۵۳ - ۵۵۴ - ۵۵۵	
۵۵۶ - ۵۵۷ - ۵۵۸ - ۵۵۹	
۵۶۰ - ۵۶۱ - ۵۶۲ - ۵۶۳	
۵۶۴ - ۵۶۵ - ۵۶۶ - ۵۶۷	
۵۶۸ - ۵۶۹ - ۵۷۰ - ۵۷۱	
۵۷۲ - ۵۷۳ - ۵۷۴ - ۵۷۵	
۵۷۶ - ۵۷۷ - ۵۷۸ - ۵۷۹	
۵۸۰ - ۵۸۱ - ۵۸۲ - ۵۸۳	
۵۸۴ - ۵۸۵ - ۵۸۶ - ۵۸۷	
۵۸۸ - ۵۸۹ - ۵۹۰ - ۵۹۱	
۵۹۲ - ۵۹۳ - ۵۹۴ - ۵۹۵	
۵۹۶ - ۵۹۷ - ۵۹۸ - ۵۹۹	
۶۰۰ - ۶۰۱ - ۶۰۲ - ۶۰۳	
۶۰۴ - ۶۰۵ - ۶۰۶ - ۶۰۷	
۶۰۸ - ۶۰۹ - ۶۱۰ - ۶۱۱	
۶۱۲ - ۶۱۳ - ۶۱۴ - ۶۱۵	
۶۱۶ - ۶۱۷ - ۶۱۸ - ۶۱۹	
۶۲۰ - ۶۲۱ - ۶۲۲ - ۶۲۳	
۶۲۴ - ۶۲۵ - ۶۲۶ - ۶۲۷	
۶۲۸ - ۶۲۹ - ۶۳۰ - ۶۳۱	
۶۳۲ - ۶۳۳ - ۶۳۴ - ۶۳۵	
۶۳۶ - ۶۳۷ - ۶۳۸ - ۶۳۹	
۶۴۰ - ۶۴۱ - ۶۴۲ - ۶۴۳	
۶۴۴ - ۶۴۵ - ۶۴۶ - ۶۴۷	
۶۴۸ - ۶۴۹ - ۶۵۰ - ۶۵۱	
۶۵۲ - ۶۵۳ - ۶۵۴ - ۶۵۵	
۶۵۶ - ۶۵۷ - ۶۵۸ - ۶۵۹	
۶۶۰ - ۶۶۱ - ۶۶۲ - ۶۶۳	
۶۶۴ - ۶۶۵ - ۶۶۶ - ۶۶۷	
۶۶۸ - ۶۶۹ - ۶۷۰ - ۶۷۱	
۶۷۲ - ۶۷۳ - ۶۷۴ - ۶۷۵	
۶۷۶ - ۶۷۷ - ۶۷۸ - ۶۷۹	
۶۸۰ - ۶۸۱ - ۶۸۲ - ۶۸۳	
۶۸۴ - ۶۸۵ - ۶۸۶ - ۶۸۷	
۶۸۸ - ۶۸۹ - ۶۹۰ - ۶۹۱	
۶۹۲ - ۶۹۳ - ۶۹۴ - ۶۹۵	
۶۹۶ - ۶۹۷ - ۶۹۸ - ۶۹۹	
۷۰۰ - ۷۰۱ - ۷۰۲ - ۷۰۳	
۷۰۴ - ۷۰۵ - ۷۰۶ - ۷۰۷	
۷۰۸ - ۷۰۹ - ۷۱۰ - ۷۱۱	
۷۱۲ - ۷۱۳ - ۷۱۴ - ۷۱۵	
۷۱۶ - ۷۱۷ - ۷۱۸ - ۷۱۹	
۷۲۰ - ۷۲۱ - ۷۲۲ - ۷۲۳	
۷۲۴ - ۷۲۵ - ۷۲۶ - ۷۲۷	
۷۲۸ - ۷۲۹ - ۷۳۰ - ۷۳۱	
۷۳۲ - ۷۳۳ - ۷۳۴ - ۷۳۵	
۷۳۶ - ۷۳۷ - ۷۳۸ - ۷۳۹	
۷۴۰ - ۷۴۱ - ۷۴۲ - ۷۴۳	
۷۴۴ - ۷۴۵ - ۷۴۶ - ۷۴۷	
۷۴۸ - ۷۴۹ - ۷۵۰ - ۷۵۱	
۷۵۲ - ۷۵۳ - ۷۵۴ - ۷۵۵	
۷۵۶ - ۷۵۷ - ۷۵۸ - ۷۵۹	
۷۶۰ - ۷۶۱ - ۷۶۲ - ۷۶۳	
۷۶۴ - ۷۶۵ - ۷۶۶ - ۷۶۷	
۷۶۸ - ۷۶۹ - ۷۷۰ - ۷۷۱	
۷۷۲ - ۷۷۳ - ۷۷۴ - ۷۷۵	
۷۷۶ - ۷۷۷ - ۷۷۸ - ۷۷۹	
۷۸۰ - ۷۸۱ - ۷۸۲ - ۷۸۳	
۷۸۴ - ۷۸۵ - ۷۸۶ - ۷۸۷	
۷۸۸ - ۷۸۹ - ۷۹۰ - ۷۹۱	
۷۹۲ - ۷۹۳ - ۷۹۴ - ۷۹۵	
۷۹۶ - ۷۹۷ - ۷۹۸ - ۷۹۹	
۸۰۰ - ۸۰۱ - ۸۰۲ - ۸۰۳	
۸۰۴ - ۸۰۵ - ۸۰۶ - ۸۰۷	
۸۰۸ - ۸۰۹ - ۸۱۰ - ۸۱۱	
۸۱۲ - ۸۱۳ - ۸۱۴ - ۸۱۵	
۸۱۶ - ۸۱۷ - ۸۱۸ - ۸۱۹	
۸۲۰ - ۸۲۱ - ۸۲۲ - ۸۲۳	
۸۲۴ - ۸۲۵ - ۸۲۶ - ۸۲۷	
۸۲۸ - ۸۲۹ - ۸۳۰ - ۸۳۱	
۸۳۲ - ۸۳۳ - ۸۳۴ - ۸۳۵	
۸۳۶ - ۸۳۷ - ۸۳۸ - ۸۳۹	
۸۴۰ - ۸۴۱ - ۸۴۲ - ۸۴۳	
۸۴۴ - ۸۴۵ - ۸۴۶ - ۸۴۷	
۸۴۸ - ۸۴۹ - ۸۵۰ - ۸۵۱	
۸۵۲ - ۸۵۳ - ۸۵۴ - ۸۵۵	
۸۵۶ - ۸۵۷ - ۸۵۸ - ۸۵۹	
۸۶۰ - ۸۶۱ - ۸۶۲ - ۸۶۳	
۸۶۴ - ۸۶۵ - ۸۶۶ - ۸۶۷	
۸۶۸ - ۸۶۹ - ۸۷۰ - ۸۷۱	
۸۷۲ - ۸۷۳ - ۸۷۴ - ۸۷۵	
۸۷۶ - ۸۷۷ - ۸۷۸ - ۸۷۹	
۸۸۰ - ۸۸۱ - ۸۸۲ - ۸۸۳	
۸۸۴ - ۸۸۵ - ۸۸۶ - ۸۸۷	
۸۸۸ - ۸۸۹ - ۸۹۰ - ۸۹۱	
۸۹۲ - ۸۹۳ - ۸۹۴ - ۸۹۵	
۸۹۶ - ۸۹۷ - ۸۹۸ - ۸۹۹	
۹۰۰ - ۹۰۱ - ۹۰۲ - ۹۰۳	
۹۰۴ - ۹۰۵ - ۹۰۶ - ۹۰۷	
۹۰۸ - ۹۰۹ - ۹۱۰ - ۹۱۱	
۹۱۲ - ۹۱۳ - ۹۱۴ - ۹۱۵	
۹۱۶ - ۹۱۷ - ۹۱۸ - ۹۱۹	
۹۲۰ - ۹۲۱ - ۹۲۲ - ۹۲۳	
۹۲۴ - ۹۲۵ - ۹۲۶ - ۹۲۷	
۹۲۸ - ۹۲۹ - ۹۳۰ - ۹۳۱	
۹۳۲ - ۹۳۳ - ۹۳۴ - ۹۳۵	
۹۳۶ - ۹۳۷ - ۹۳۸ - ۹۳۹	
۹۴۰ - ۹۴۱ - ۹۴۲ - ۹۴۳	
۹۴۴ - ۹۴۵ - ۹۴۶ - ۹۴۷	
۹۴۸ - ۹۴۹ - ۹۵۰ - ۹۵۱	
۹۵۲ - ۹۵۳ - ۹۵۴ - ۹۵۵	
۹۵۶ - ۹۵۷ - ۹۵۸ - ۹۵۹	
۹۶۰ - ۹۶۱ - ۹۶۲ - ۹۶۳	
۹۶۴ - ۹۶۵ - ۹۶۶ - ۹۶۷	
۹۶۸ - ۹۶۹ - ۹۷۰ - ۹۷۱	
۹۷۲ - ۹۷۳ - ۹۷۴ - ۹۷۵	
۹۷۶ - ۹۷۷ - ۹۷۸ - ۹۷۹	
۹۸۰ - ۹۸۱ - ۹۸۲ - ۹۸۳	
۹۸۴ - ۹۸۵ - ۹۸۶ - ۹۸۷	
۹۸۸ - ۹۸۹ - ۹۹۰ - ۹۹۱	
۹۹۲ - ۹۹۳ - ۹۹۴ - ۹۹۵	
۹۹۶ - ۹۹۷ - ۹۹۸ - ۹۹۹	
۱۰۰۰ - ۱۰۰۱ - ۱۰۰۲ - ۱۰۰۳	
۱۰۰۴ - ۱۰۰۵ - ۱۰۰۶ - ۱۰۰۷	
۱۰۰۸ - ۱۰۰۹ - ۱۰۱۰ - ۱۰۱۱	
۱۰۱۲ - ۱۰۱۳ - ۱۰۱۴ - ۱۰۱۵	
۱۰۱۶ - ۱۰۱۷ - ۱۰۱۸ - ۱۰۱۹	
۱۰۲۰ - ۱۰۲۱ - ۱۰۲۲ - ۱۰۲۳	
۱۰۲۴ - ۱۰۲۵ - ۱۰۲۶ - ۱۰۲۷	
۱۰۲۸ - ۱۰۲۹ - ۱۰۳۰ - ۱۰۳۱	
۱۰۳۲ - ۱۰۳۳ - ۱۰۳۴ - ۱۰۳۵	
۱۰۳۶ - ۱۰۳۷ - ۱۰۳۸ - ۱۰۳۹	
۱۰۴۰ - ۱۰۴۱ - ۱۰۴۲ - ۱۰۴۳	
۱۰۴۴ - ۱۰۴۵ - ۱۰۴۶ - ۱۰۴۷	
۱۰۴۸ - ۱۰۴۹ - ۱۰۵۰ - ۱۰۵۱	
۱۰۵۲ - ۱۰۵۳ - ۱۰۵۴ - ۱۰۵۵	
۱۰۵۶ - ۱۰۵۷ - ۱۰۵۸ - ۱۰۵۹	
۱۰۶۰ - ۱۰۶۱ - ۱۰۶۲ - ۱۰۶۳	
۱۰۶۴ - ۱۰۶۵ - ۱۰۶۶ - ۱۰۶۷	
۱۰۶۸ - ۱۰۶۹ - ۱۰۷۰ - ۱۰۷۱	
۱۰۷۲ - ۱۰۷۳ - ۱۰۷۴ - ۱۰۷۵	
۱۰۷۶ - ۱۰۷۷ - ۱۰۷۸ - ۱۰۷۹	
۱۰۸۰ - ۱۰۸۱ - ۱۰۸۲ - ۱۰۸۳	
۱۰۸۴ - ۱۰۸۵ - ۱۰۸۶ - ۱۰۸۷	
۱۰۸۸ - ۱۰۸۹ - ۱۰۹۰ - ۱۰۹۱	
۱۰۹۲ - ۱۰۹۳ - ۱۰۹۴ - ۱۰۹۵	
۱۰۹۶ - ۱۰۹۷ - ۱۰۹۸ - ۱۰۹۹	
۱۱۰۰ - ۱۱۰۱ - ۱۱۰۲ - ۱۱۰۳	
۱۱۰۴ - ۱۱۰۵ - ۱۱۰۶ - ۱۱۰۷	
۱۱۰۸ - ۱۱۰۹ - ۱۱۱۰ - ۱۱۱۱	
۱۱۱۲ - ۱۱۱۳ - ۱۱۱۴ - ۱۱۱۵	
۱۱۱۶ - ۱۱۱۷ - ۱۱۱۸ - ۱۱۱۹	
۱۱۲۰ - ۱۱۲۱ - ۱۱۲۲ - ۱۱۲۳	
۱۱۲۴ - ۱۱۲۵ - ۱۱۲۶ - ۱۱۲۷	
۱۱۲۸ - ۱۱۲۹ - ۱۱۳۰ - ۱۱۳۱	
۱۱۳۲ - ۱۱۳۳ - ۱۱۳۴ - ۱۱۳۵	
۱۱۳۶ - ۱۱۳۷ - ۱۱۳۸ - ۱۱۳۹	
۱۱۴۰ - ۱۱۴۱ - ۱۱۴۲ - ۱۱۴۳	
۱۱۴۴ - ۱۱۴۵ - ۱۱۴۶ - ۱۱۴۷	
۱۱۴۸ - ۱۱۴۹ - ۱۱۵۰ - ۱۱۵۱	
۱۱۵۲ - ۱۱۵۳ - ۱۱۵۴ - ۱۱۵۵	
۱۱۵۶ - ۱۱۵۷ - ۱۱۵۸ - ۱۱۵۹	
۱۱۶۰ - ۱۱۶۱ - ۱۱۶۲ - ۱۱۶۳	
۱۱۶۴ - ۱۱۶۵ - ۱۱۶۶ - ۱۱۶۷	
۱۱۶۸ - ۱۱۶۹ - ۱۱۷۰ - ۱۱۷۱	
۱۱۷۲ - ۱۱۷۳ - ۱۱۷۴ - ۱۱۷۵	
۱۱۷۶ - ۱۱۷۷ - ۱۱۷۸ - ۱۱۷۹	
۱۱۸۰ - ۱۱۸۱ - ۱۱۸۲ - ۱۱۸۳	
۱۱۸۴ - ۱۱۸۵ - ۱۱۸۶ - ۱۱۸۷	
۱۱۸۸ - ۱۱۸۹ - ۱۱۹۰ - ۱۱۹۱	
۱۱۹۲ - ۱۱۹۳ - ۱۱۹۴ - ۱۱۹۵	
۱۱۹۶ - ۱۱۹۷ - ۱۱۹۸ - ۱۱۹۹	
۱۲۰۰ - ۱۲۰۱ - ۱۲۰۲ - ۱۲۰۳	
۱۲۰۴ - ۱۲۰۵ - ۱۲۰۶ - ۱۲۰۷	
۱۲۰۸ - ۱۲۰۹ - ۱۲۱۰ - ۱۲۱۱	
۱۲۱۲ - ۱۲۱۳ - ۱۲۱۴ - ۱۲۱۵	
۱۲۱۶ - ۱۲۱۷ - ۱۲۱۸ - ۱۲۱۹	
۱۲۲۰ - ۱۲۲۱ - ۱۲۲۲ - ۱۲۲۳	
۱۲۲۴ - ۱۲۲۵ - ۱۲۲۶ - ۱۲۲۷	
۱۲۲۸ - ۱۲۲۹ - ۱۲۳۰ - ۱۲۳۱	
۱۲۳۲ - ۱۲۳۳ - ۱۲۳۴ - ۱۲۳۵	
۱۲۳۶ - ۱۲۳۷ - ۱۲۳۸ - ۱۲۳۹	
۱۲۴۰ - ۱۲۴۱ - ۱۲۴۲ - ۱۲۴۳	
۱۲۴۴ - ۱۲۴۵ - ۱۲۴۶ - ۱۲۴۷	
۱۲۴۸ - ۱۲۴۹ - ۱۲۵۰ - ۱۲۵۱	
۱۲۵۲ - ۱۲۵۳ - ۱۲۵۴ - ۱۲۵۵	
۱۲۵۶ - ۱۲۵۷ - ۱۲۵۸ - ۱۲۵۹	
۱۲۶۰ - ۱۲۶۱ - ۱۲۶۲ - ۱۲۶۳	
۱۲۶۴ - ۱۲۶۵ - ۱۲۶۶ - ۱۲۶۷	
۱۲۶۸ - ۱۲۶۹ - ۱۲۷۰ - ۱۲۷۱	
۱۲۷۲ - ۱۲۷۳ - ۱۲۷۴ - ۱۲۷۵	
۱۲۷۶ - ۱۲۷۷ - ۱۲۷۸ - ۱۲۷۹	
۱۲۸۰ - ۱۲۸۱ - ۱۲۸۲ - ۱۲۸۳	
۱۲۸۴ - ۱۲۸۵ - ۱۲۸۶ - ۱۲	

۸۷ - ۹۴ - ۱۶۵ - ۱۶۶	شیخ معدی روح - ۵۴۷
سکندر خان بن شاه محمد	سعید خان بهادر ظفر جنگ
فرملی - ۱۰۹ - ۱۱۰	۵۵۴ - ۵۵۶ - ۵۵۸
سکندر شاه سور (احمد خان)	۵۴۹ - ۵۷۰ - ۵۸۲ - ۵۸۳
۱۱۲ - ۱۱۳ - ۱۱۴ - ۱۲۲	۵۸۵ - ۵۹۰ - ۵۹۴ - ۶۱۴۹
۱۲۳ - ۱۲۴ - ۱۲۹ - ۱۳۰	۶۶۱ - ۶۶۲ - ۶۶۳ - ۶۶۴
۱۳۵ - (شف الف)	۷۵۹
سکندر خان اوزبک حاکم آگره	علامہ سعد اللہ خان وزیر اعظم
۱۲۴ - ۱۲۹ - ۲۳۸	صاحب السیف والقلم - ۵۸۱
سکندر خان لوحانی - ۳۹۲ - ۴۱۹	۵۹۴ - ۵۹۷ - ۶۱۰ - ۶۱۸
سکندر ذوالقرنین - ۵۴۱ - ۵۴۲	۶۲۱ - ۶۲۲ - ۶۲۳ - ۶۳۴
میرزا سلطان محمد پسر میرزا	۶۳۷ - ۶۳۸ - ۶۴۰ - ۶۴۲
میران - ۱۷ - ۴۲ - ۵۱ - ۵۳	۶۴۷ - ۶۴۰ - ۶۴۱ - ۶۸۴
سلطان علی - ۳۰	۶۸۴ - ۶۹۱ - ۶۹۰ - ۶۹۲
سلیمان پسر حسن برادر شیر شاه	۶۹۳ - ۶۹۵ - ۷۰۰ - ۷۰۱
۸۸ - ۸۹ - ۹۰	۷۰۵ - ۷۰۷ - ۷۰۸ - ۷۰۹
سلیم شاه جلال خان پسر شیر	۷۱۰ - ۷۱۱ - ۷۱۲ - ۷۱۴
شاه (اسلام شاه) - ۱۰۳ - ۱۰۴	۷۲۹ - ۷۳۰ - ۷۳۴ - ۷۳۷
۱۰۵ - ۱۰۶ - ۱۰۷ - ۱۲۲	۷۳۸ - ۷۳۹ - ۷۴۰ - ۷۵۱
۱۳۵ (شف ج)	۷۵۹
سلطان بیگم خواهر شاه ظہمانی	سعادت خان - ۴۰۱ - ۴۳۴ - ۴۴۷
۱۱۸	سلطان سکندر لودی - ۴۵ - ۸۵

۲۷۹ - ۳۰۶	میرزا سلیمان بنی سم مرش
موبل خانی حبشی نایب خان	آشتیانی - ۱۳۱ - ۱۶۳ - ۱۹۷
۵۵ - ۲۰۷ - ۲۰۸ - ۲۰۹	۱۹۸ - ۱۸۹ - ۱۹۰
۲۱۰ - ۲۱۱ - ۲۱۲	سلیمه سلطان بیگم خولفرزاد
سیف خان - ۲۹۰ - ۲۹۲	جنت آشتیانی - ۱۴۷ - ۱۵۱
۳۹۳ - ۵۶۶ - ۵۷۸	۲۲۳ - ۲۴۴ - ۲۶۸ - ۲۷۹
نوم سپهر ۲۶۳	میرزا سلطان - ۱۹۷ - ۱۹۸
علوا پسر شاهویرانک جواهرانی	حضرت شیخ سلیم - پکری ندی
۳۳۵ - ۴۷۱ - ۵۲۴	مراد - ۲۲۹ - ۲۴۴ - ۲۵۰
میرزا امیر شاه صفی - ۵۵۵	۲۶۷ - ۳۲۴
۵۵۶ - ۵۰۰ - ۵۵۸	سلطان بیگم صدک جوبلگیر
معدن خان پسر امیر خان	شاه - ۲۳۵
۶۱۰ - ۶۱۷	سلطان فرخوبی - ۳۰۲
سیف شاه عرب - ۷۱۷	سلیمان شکوه پسر دارا شکوه -
	۵۰۳ - ۴۱۳ - ۵۲۲ - ۷۳۰
• مواضع و غیره •	سلطان محمد تعلق - ۶۳۳
سایک پور ۶۳	مندر خان - ۳۵۵
سایک پور ۱۸۹	مندر آب رانی ۵۰۶ ۵۰۷
نیکه - ۱۵۹	موفق پور - ۱۳ - ۱۴
درزانی سابر منی - ۲۹۷	راجه سورجن عالم پور - ۱۷۳
ساز - ۵۰۹	راجه - ۲۸۱ - ۲۸۲
ملک - ۵۶۱ - ۵۶۳	راجه - ۲۸۱ - ۲۸۲

دریای سند - ۱۴ - ۵۰	قلعه سوند - ۵۵۴
قصبه سنبهل - ۴۴ - ۴۵ - ۷۱	سردروه تهریز - ۱۷
۱۰۶ - ۱۱۲ - ۱۲۴	سرکار سرهند (شهرند) - ۴۶
سند - ۹۸ - ۱۱۵ - ۱۲۵	۵۸ - ۵۰ - ۵۱ - ۷۱ - ۱۱۴
۱۸۶ - ۱۹۶	۱۲۳ - ۱۳۲ - ۱۴۷ - ۱۹۸
سندت - ۱۰۲	۱۶۹ - ۱۸۵ - ۲۰۲ - ۵۸۰
پرگنه سنگمذیر - ۳۲۰ - ۵۲۴	۵۹۶ - ۶۱۷ - ۶۰۷ - ۶۷۴
سور - ۳۹۲	سرونیچ مالوا - ۵۱۷ - ۵۱۶ - ۴۳۷
هندکپیر - ۱۴۲۸	سری نگر - ۵۰۵
هندره - ۱۴۳۹	قلعه سراندو - ۵۲۷
تالاب سندر - ۱۴۴۱	سراب - ۶۱۵
بندر سورت - ۱۱ - ۱۷۷ - ۲۴۷	سکندره (سکندر آباد) - ۱۴۳
۲۸۷ - ۵۰۸ - ۵۴۶ - ۹۰۶	قصبه سلطان پور - ۸۸ - ۴۸
۴۷۸ - ۷۰۳ - ۷۱۳ - ۷۲۹	۳۳۸ - ۳۷۷ - ۴۳۷ - ۴۴۹
۷۳۱ - ۷۵۰ - ۷۵۱ - ۷۵۳	۵۶۳ - ۵۶۴ - ۷۲۹
سوا لک - ۱۲۴ - ۱۴۹	سمرقند - ۲ - ۱۵ - ۱۶ - ۱۷
قلعه بندر سورت - ۱۷۷ - ۱۷۸	۱۹ - ۲۲ - ۲۳ - ۲۴ - ۲۶
پرگنه سهرانو - ۸۸ - ۹۸	۳۰ - ۳۱ - ۳۲ - ۴۱ - ۴۳
میدالکوت - ۴۸ - ۴۹	۴۵ - ۴۳۳ - ۶۴۵
سیدستان - ۱۱۷ - ۱۲۲	قلعه سمرقند - ۲۵ - ۳۰ - ۳۱
شیوکانو - ۱۴۳۲	۳۲ - ۷۸
شیوان - ۵۱۴۸	سموگده - ۵۹۸

٢٥٢ - ٢٥١ - ٢٥٠ - ٢٤٩

٢٥٨ - ٢٥٧ - ٢٥٦ - ٢٥٥

٢٧١ - ٢٧٢ - ٢٧٣ - ٢٧٤

٢٨٣ - ٢٨٢ - ٢٨١ - ٢٨٠

٢٩٢ - ٢٩١ - ٢٩٠ - ٢٨٩

٣٠٢ - ٣٠١ - ٣٠٠ - ٢٩٩

٣١٢ - ٣١١ - ٣١٠ - ٣٠٩

٣٢٧ - ٣٢٦ - ٣٢٥ - ٣٢٤

٣٥٩ - ٣٥٨ - ٣٥٧ - ٣٥٦

٣٧٥ - ٣٧٤ - ٣٧٣ - ٣٧٢

٣٨٨ - ٣٨٧ - ٣٨٦ - ٣٨٥

٣٩٥ - ٣٩٤ - ٣٩٣ - ٣٩٢

٤٠٩ - ٤٠٨ - ٤٠٧ - ٤٠٦

٤٢٤ - ٤٢٣ - ٤٢٢ - ٤٢١

٤٥٢ - ٤٥١ - ٤٥٠ - ٤٤٩

٤٦٥ - ٤٦٤ - ٤٦٣ - ٤٦٢

٤٧٨ - ٤٧٧ - ٤٧٦ - ٤٧٥

٤٩٩ - ٤٩٨ - ٤٩٧ - ٤٩٦

٥٠٩ - ٥٠٨ - ٥٠٧ - ٥٠٦

٥١٧ - ٥١٦ - ٥١٥ - ٥١٤

٥٢٩ - ٥٢٨ - ٥٢٧ - ٥٢٦

٥٣٩ - ٥٣٨ - ٥٣٧ - ٥٣٦

• حرف شين . مردمان •

ابوالمظفر شهاب الدين صاحب

قران ثاني شاهجهان بادشاه

فوتوس آئينه بي • اصل • الحسن

محمد خرم - ٩ - ١٥٦ - ١٧٠

١٦٥ - ٢٢٧ - ٢٢٦ - ٢٣١

٢٣٢ - ٢٣٣ - ٢٣٤ - ٢٣٥

٢٣٦ - ٢٣٧ - ٢٣٨ - ٢٣٩

٢٤٠ - ٢٤١ - ٢٤٢ - ٢٤٣

٢٤٤ - ٢٤٥ - ٢٤٦ - ٢٤٧

٢٤٨ - ٢٤٩ - ٢٥٠ - ٢٥١

٢٥٢ - ٢٥٣ - ٢٥٤ - ٢٥٥

٢٥٦ - ٢٥٧ - ٢٥٨ - ٢٥٩

٢٦٠ - ٢٦١ - ٢٦٢ - ٢٦٣

٢٦٤ - ٢٦٥ - ٢٦٦ - ٢٦٧

٢٦٨ - ٢٦٩ - ٢٧٠ - ٢٧١

٢٧٢ - ٢٧٣ - ٢٧٤ - ٢٧٥

٢٧٦ - ٢٧٧ - ٢٧٨ - ٢٧٩

٢٨٠ - ٢٨١ - ٢٨٢ - ٢٨٣

٢٨٤ - ٢٨٥ - ٢٨٦ - ٢٨٧

٢٨٨ - ٢٨٩ - ٢٩٠ - ٢٩١

۳۳۹ - ۲۵۸ .	۹۷۲ - ۹۶۹ - ۹۶۵ - ۹۶۲
شاه قلبي خان - ۲۱۴ - ۳۵۴ - ۵۸۲	۹۷۸ - ۹۷۹ - ۹۸۰ - ۹۸۲
شاه بداع خان - ۲۳۸	۹۸۵ - ۹۸۷ - ۹۸۸ - ۹۸۹
شاه بيگ خان قلعه دار حاندرران	۹۹۳ - ۹۹۴ - ۹۹۹ - ۱۰۰۰
۲۵۵ - ۲۵۶ - ۲۵۸ - ۳۵۹	۱۰۰۱ - ۱۰۰۳ - ۱۰۰۵ - ۱۰۰۶
۵۳۰ - ۶۵۱ - ۹۵۱ - ۷۵۰	۱۰۱۳ - ۱۰۱۴ - ۱۰۱۵ - ۱۰۱۷
شايسته خان ابوطالب خانجهان	۱۰۱۹ - ۱۰۲۰ - ۱۰۲۷ - ۱۰۳۰
بهادرخانف يممين الدوله - ۳۹۹	۱۰۳۱ - ۱۰۳۸ - ۱۰۴۰ - ۱۰۴۲
۵۲۰ - ۵۰۸ - ۴۲۹ - ۴۲۴	۱۰۴۹ - ۱۰۵۱ - ۱۰۵۲ - ۱۰۵۴
۵۲۱ - ۵۲۲ - ۵۲۴ - ۵۴۴	۱۰۵۵ - ۱۰۵۷ - ۱۰۵۸ - ۱۰۶۰
۵۶۸ - ۵۸۴ - ۴۰۵ - ۴۰۱	ميرزا شاه رخ پسر تيمور - ۱۶
۶۱۰ - ۶۱۸ - ۶۱۱ - ۹۴۲	۱۷ - ۱۸
۹۸۳ - ۹۹۳ - ۷۱۳ - ۷۴۱	سلطان شاه رخ ميرزا پسر ميرزا
۷۴۶ - ۷۴۷ - ۷۴۸ - ۷۴۹	ابوسعيد - ۱۹
۷۵۰ - ۷۵۴ - ۷۵۵ - ۷۵۹	شاه بيگ - ۳۶ - ۳۷
(شف - الف)	شاه رخ خان افشار - ۴۲
شاه عالم خلد منزل - ۴۰۴	شاهم بيگ (جوان خوب) - ۱۳۸
(شف عين)	۱۳۹ - ۱۴۰ - ۱۴۱
شاه قلبي گرزبردار قاتل خانجهان -	شاه - ۱۶۶
۴۴۲	ميرزا شاه رخ نبيوگ ميرزا سليماني
شاه عالم بخاري - ۵۴۷ - ۵۹۵	بندي عم عرش آشياني - ۱۸۸
امام شاه مردان - ۶۲۹	۱۹۰ - ۲۰۳ - ۲۳۷ - ۲۵۰

شرف الدین الالباق - ۱۱۷	شاهزاده بیگ قلعه دار - ۹۵۹ - ۹۶۸
میرزا شرف الدین محمدی	شاه قلی آقام شاه ایران - ۹۸۴
۱۵۹ - ۱۶۰ - ۱۶۳ - ۱۶۴	۹۸۵ - ۹۹۳ - ۹۹۴
شریف الملک - ۳۱۹ - ۳۲۳	شاهزاده بیگ اردک - ۹۸۸
شراره خانی - ۳۲۹	شاه درویش بیگ ایلچی شاه
شرف الملک معظمه - ۵۹۹ - ۵۹۹	عباس - ۹۹۳ - ۹۹۴ - ۹۹۹
۹۸۰ - ۷۰۲ - ۷۰۸ - ۷۰۱	ملا شاه بدخشی - ۵۴۹ - ۷۰۹
شراره خانی - لازم قطب الملک - ۷۴۵	شاهر خاندی - ۷۰۹
ملا شفیعی بیرونی - ۷۴۳	شجاع خان امیر شیر شاه (و ستم
شهرنشا بیگم عمه شاه جهان - ۷۴۶	خان شد) - ۹۹ - ۱۰۵ - ۱۳۸
ملا شمس الدین معاشی - ۷۴۴	۲۷۳ - ۳۶۲ - ۳۶۲
شمس الدین نوکر میرزا کاسری	محمد شجاع پسر شاه جهان
(خان اعظم) - ۸۷ - ۱۳۲	پادشاه - ۲۸۹ - ۳۰۴ - ۳۹۶
۱۴۸ - ۱۴۹ - ۱۶۱	۳۹۸ - ۴۹۳ - ۴۷۲ - ۴۷۵
شمس نوشیچی (خوشخبر خانی)	۴۹۱ - ۴۹۲ - ۴۹۳ - ۴۹۵
۲۵۲	۴۹۶ - ۴۹۸ - ۴۹۹ - ۵۰۰
شمس خانی - ۴۰۱ - ۴۹۱ - ۴۷۵	۵۰۱ - ۵۰۲ - ۵۰۵ - ۵۵۷
شمس خانی داماد خان جهان - ۴۱۷	۵۵۸ - ۵۶۸ - ۵۶۹ - ۵۷۰
شمس الدین بنی مخدوم - ۴۱۹	۵۷۴ - ۵۸۸ - ۶۱۸ - ۶۴۱
۶۳۴ - ۶۳۱	۶۴۶ - ۶۶۰ - ۶۸۰ - ۷۱۳
	۷۶۱ - ۷۵۸
	سید شجاع خان - ۴۲۶ - ۵۲۱

شیدانی خان ازبک - ۳۰ - ۳۱

۳۲ - ۳۳ - ۳۴ - ۳۵ - ۳۶

۳۷ - ۳۸ - ۳۹ - ۴۰ - ۴۱ - ۴۲ - ۴۳

۱۳۸ - ۱۴۹

شیخ الاعلام - ۴۱

شیرخان افغان (شیرشاه)

نامش فرید پسر حسن - ۷۰

۷۱ - ۷۲ - ۸۰ - ۸۱ - ۸۲

۸۳ - ۸۴ - ۸۵ - ۸۶ - ۸۷ - ۸۸

۸۹ - ۹۰ - ۹۱ - ۹۲ - ۹۳

۹۴ - ۹۵ - ۹۶ - ۹۷ - ۹۸

۹۹ - ۱۰۰ - ۱۰۱ - ۱۰۳

۱۰۴ - ۱۰۷ - ۱۰۹ - ۱۱۳

۱۱۵ - ۱۲۶ - ۱۷۵ - ۳۴۶

شیر محمد خواجه - ۱۴۶ - ۱۴۸

۳۷۰ - ۳۷۱

شیرخان پسر عبدالبی شاه - ۱۵۴

ملا شیربی مشهور - ۱۹۳

شیرانگن خان (علی قلی ترک

[ستچلو] ۲۵۷ - ۲۴۵ - ۲۴۶

۲۴۷ - ۲۷۱ - ۳۰۷

شیر بهادر - ۳۱۸

میر شمس الدین - ۷۴۸

شهباز خان - ۱۰۵

شهاب الدین خان - ۱۳۵ - ۱۴۴

۱۹۵ - ۲۳۸

شهباز خان کنبو - ۱۸۶ - ۲۰۳ - ۲۰۸

شهباز پسر جهانگیر شاه - ۲۷۱

۳۲۷ - ۳۲۹ - ۳۳۰ - ۳۳۲

۳۳۵ - ۳۴۶ - ۳۴۹ - ۳۷۸

۳۸۸ - ۳۸۹ - ۳۹۰ - ۳۹۱

۳۹۲ - ۳۹۳

شه نواز خان پسر خانخانان -

۲۸۲ - ۲۸۳ - ۲۸۵ - ۲۸۶

۲۹۱ - ۲۹۲ - ۲۹۸ - ۴۲۶ - ۵۰۶

شهباز خان لودی - ۲۹۷ - ۴۵۵

۴۵۸

شه نواز خان صفوی میرزا دکهنی -

۵۲۸ - ۵۴۱ - ۵۴۳ - ۵۴۴

۵۸۸ - ۵۹۱ - ۵۹۲ - ۶۴۱

۶۴۲ - ۶۷۴ - ۶۸۳ - ۷۵۳

۷۵۴ - ۷۵۹ - (شف دال)

شهاب الدین مام عرف معز الدین

غوری - ۵۹۲

۱۷۰ - ۱۸۳ - ۱۸۴ - ۱۸۵

۱۸۶ - ۱۸۹ - ۲۳۹ - ۲۵۲

۲۴۳ - ۲۴۴ - ۲۴۶ - ۲۴۸

شیراز - ۲۶۴

درباری شرفی - ۲۱۳

برگه شعر پور - ۴۹۵

درباری شرفی - ۲۴۶ - ۲۴۷

درباری شرفی - ۱۹۵ - ۲۹۱

نصفه شوا پور - ۳۵۰ - ۳۵۱

۳۶۴ - ۵۱۲ - ۴۲۲

شوا پور - ۳۶۷ - ۴۲۷ - ۴۲۸

شیراز - ۱۳

شیراز - ۲۰۰

شیراز - ۳۲۲ - ۳۶۳ - ۳۹۲ - ۳۵۲

شیراز - ۳۵۶

شیراز - ۳۵۶ - ۳۵۷

شیراز - ۳۵۶ - ۳۵۷

۷۰۸

• مواضع و خبر •

ملک شام - ۱۵ - ۱۲۲ - ۲۰۶

شاه رخیده - ۱۹

حصار شاه شام - ۳۳ - ۳۴

۹۱۱ - ۹۲۰

نصفه شاه شام - ۱۶۵

نصفه شاه پور - ۲۰۸ - ۵۱۴

۵۱۵ - ۵۲۷

شاه شام - ۲۶۰ - ۲۶۴

۶۲۱ - ۶۲۸ - ۶۸۳ - ۶۸۴

۷۳۵ - ۷۵۷

شاه آید - ۳۸۲

نصفه شاه پور - ۴۱۲

شاه مار - ۵۹۵

درباری شرفی - ۸۳ - ۱۰۰

۱۵۳ - ۱۶۶ - ۱۶۸ - ۱۶۹

• حرف صاد - مردمان •

شاه شام - ۲۴۳ - ۲۴۴

۲۱۴

شاه شام - ۲۴۳ - ۲۴۴

درباری شرفی - ۲۵۹

درباری شرفی - ۲۲۲

۳۶۰ - ۳۶۱ - ۳۶۲ - ۳۶۳

شاه مغربی - ۱۱۹

*** حرف طا - مردمان ***

طالبای کلیم شاعر - ۴۰۴

۱۶۱۱ - ۱۶۴۴

ظاهر خان ۷۳۰

طغرای مشهدی - ۳۵۵ - ۳۵۶

۴۹۴ - ۵۷۸ - ۴۰۸ - ۴۰۹

شاه طهماسب صفوی شاه ایران -

۷۰ - ۱۱۵ - ۱۱۷ - ۱۶۱

۲۶۳ - ۲۶۵ - ۴۷۱

طهرت پسر شاهزاده دانیال -

۳۵۸

*** مواضع و غیره ***

طلاق بستان ۵۷۵

*** حرف طا - مردمان ***

ظریف ندائی خان - ۵۷۴ - ۵۷۵

ظفر خان گجراتی - ۱۸۶ - ۱۸۷

۱۸۸

ظفرخان عرف ابوالحسن - ۴۰۱

۵۴۷ - ۵۵۴

شاه صفوی ایران - ۲۳۷ (غالباً)

شاه عباس باشد (شف عین)

سید صفی بارهه - ۲۹۷

صفی خان دیوان (سیف خان)

۳۳۷ - ۳۳۸ - ۳۳۹

شاه صفی صفوی قائم مقام شاه

عباس - ۴۱۹ - ۴۵۴ - ۴۷۳

۵۴۳ - ۵۵۵ - ۵۵۶ - ۵۵۷

۵۵۸ - ۵۶۰ - ۵۶۶ - ۵۶۷

۵۶۹ - ۵۷۵ - ۵۸۹ - ۵۹۰

۶۲۰

صفیر خان - ۳۸۲ - ۴۷۳

۵۶۶ - ۶۰۸

صفی قلیخان سپاه منصور - ۵۹۸

سید صابیت خان بارهه - ۳۱۸

۶۰۱ - ۶۰۲ - ۶۰۳

صفی علی - ۴۲

*** مواضع و غیره ***

صفا پور - ۶۰۹

*** حرف ضاد - مردمان ***

ضیاء الدین خان - ۷۲۶

۵۲۲ - ۵۲۰ - ۵۱۷ - ۵۱۶

۵۲۳ - ۵۲۱ - ۵۱۸ - ۵۱۷

۵۲۴ - ۵۲۲ - ۵۱۹ - ۵۱۸

۵۲۵ - ۵۲۳ - ۵۲۰ - ۵۱۹

۵۲۶ - ۵۲۴ - ۵۲۱ - ۵۲۰

۵۲۷ - ۵۲۵ - ۵۲۲ - ۵۲۱

۵۲۸ - ۵۲۶ - ۵۲۳ - ۵۲۲

۵۲۹ - ۵۲۷ - ۵۲۴ - ۵۲۳

۵۳۰ - ۵۲۸

۵۳۱ - ۵۲۹

۵۳۲ - ۵۳۰ - ۵۲۷ - ۵۲۶

۵۳۳ - ۵۳۱

۵۳۴ - ۵۳۲ - ۵۲۹ - ۵۲۸

۵۳۵ - ۵۳۳ - ۵۳۰ - ۵۲۹

۵۳۶ - ۵۳۴ - ۵۳۱ - ۵۳۰

۵۳۷ - ۵۳۵ - ۵۳۲ - ۵۳۱

۵۳۸ - ۵۳۶ - ۵۳۳ - ۵۳۲

۵۳۹ - ۵۳۷ - ۵۳۴ - ۵۳۳

۵۴۰ - ۵۳۸ - ۵۳۵ - ۵۳۴

۵۴۱ - ۵۳۹ - ۵۳۶ - ۵۳۵

۵۴۲ - ۵۴۰

۵۴۳ - ۵۴۱ - ۵۳۸ - ۵۳۷

ظفر نشان (نام نعل) - ۵۴۸

ظفر خان ولد خواجه نور محمد

۵۴۹ - ۵۴۷ - ۵۴۶

* مواضع و غیره *

ظفر نگر - ۵۴۹

* حرف بین - مردمان *

شاه عالم بهادر شاه خاند منزل

۷۷ - (شف بین)

لال خان بهادر خان بهادر

۱۰۳ - ۱۰۲

عادل شاه افشاری - ۱۰۴

۱۰۵ - ۱۰۴ - ۱۰۳

۱۰۶ - ۱۰۵ - ۱۰۴

۱۰۷ - ۱۰۶ - ۱۰۵

۱۰۸ - ۱۰۷ - ۱۰۶

۱۰۹ - ۱۰۸ - ۱۰۷

۱۱۰ - ۱۰۹ - ۱۰۸

۱۱۱ - ۱۱۰ - ۱۰۹

۱۱۲ - ۱۱۱ - ۱۱۰

۱۱۳ - ۱۱۲ - ۱۱۱

۲۶۷ - ۲۶۱ - ۲۶۰ - ۲۷۳	عبد الرحمن (صاحب حکومت)
۲۷۴ - ۲۷۶ - ۲۷۵ - ۲۷۸	۱۳۹ - ۱۴۰ - ۱۴۱
۲۷۹ - ۲۸۸ - ۲۸۶ - ۳۱۹	میر عبد المظیف قزوینی استاد
۳۱۷ - ۳۲۰ - ۳۲۱ - ۳۳۵	عرش آشیانی - ۱۴۵
۳۳۶ - ۳۳۷ - ۳۳۸ - ۳۳۹	میرزا عبد الرحیم (منعم خان)
۳۴۵ - ۳۴۷ - ۳۵۳ - ۳۵۴	دیوان (میرزا خان) (خان)
۳۵۷ - ۳۹۲ - ۴۰۰ - ۴۰۷	خانان (وزیر الملک پسر پیرم
۴۰۹ - ۴۲۶ - ۴۳۰ - ۴۳۷	خان - ۱۵۱ - ۱۶۸ - ۱۸۷ - ۱۸۸
۴۴۲ - ۴۵۳ - ۵۰۷ - ۵۰۹	۱۹۷ - ۲۰۴ - ۲۰۵ - ۲۰۶
۵۱۲ - ۵۱۳ - ۵۱۵ - ۵۱۹	۲۰۸ - ۲۰۹ - ۲۱۰ - ۲۱۱
۵۲۰ - ۵۴۵ - ۵۶۸ - ۵۷۱	۲۱۲ - ۲۱۳ - ۲۱۵ - ۲۱۶
۵۷۸ - ۵۹۱ - ۵۹۶ - ۵۹۸	۲۲۰ - ۲۴۵ - ۲۴۸ - ۲۵۹
۴۱۹	۲۶۴ - ۲۶۵ - ۲۶۶ - ۲۷۶
شیخ عبدالحق دهلوی - ۲۳۹	۲۸۲ - ۲۹۲ - ۲۹۷ - ۳۱۵
۵۵۱	۳۱۶ - ۳۴۰ - ۳۴۱ - ۳۴۲
ملا عبد الله سلطان پوری مخدوم	۳۴۶ - ۳۵۰ - ۳۸۲ - ۳۸۶ - ۴۰۹
(الملک - ۲۴۰)	عبد الله خان ازبک - ۱۶۱ - ۱۶۵
عبد الرحیم دیوان لاهور - ۲۵۱	۱۸۹ - ۲۳۸
۲۵۲ - ۲۵۳	خواجہ عبد الصمد شیرین قلم
شاه عباس صفوی والی ایران -	۲۱۹ - ۲۵۳
۲۵۵ - ۲۵۶ - ۲۶۰ - ۲۹۶	خواجہ عبد الله مخاطب بعبد الله
۳۲۳ - ۳۲۷ - ۳۲۸ - ۴۰۵	خان فیروز جنگ - ۲۲۰ - ۲۲۷

۵۲۳ - ۵۲۴ - ۵۲۵ - ۵۲۸

۵۳۰ - ۵۳۳ - ۵۳۵ - ۵۳۸

سید عبد الوهاب بن عبد الباقی - ۵۲۱

۵۶۲ - ۵۶۳ - ۵۶۴ - ۵۶۵

۶۰۱

۱- عبد السلام افغری - ۵۵۱

عبد سواد خان - ۵۵۶

عبد الوهاب بن عبد الباقی - ۵۷۱

سید عبد الوهاب بن عبد الباقی (ج

۵۶۲ - ۵۶۳

عبد الوهاب بن عبد الباقی - ۵۶۲

۵۶۳ - ۵۶۴ - ۵۶۵ - ۵۶۶

۵۶۷ - ۵۶۸ - ۵۶۹ - ۵۷۰

۵۷۱ - ۵۷۲ - ۵۷۳ - ۵۷۴

۵۷۵ - ۵۷۶ - ۵۷۷ - ۵۷۸

۵۷۹ - ۵۸۰ - ۵۸۱ - ۵۸۲

عبد الوهاب بن عبد الباقی - ۵۸۳

۵۸۴ - ۵۸۵ - ۵۸۶

عبد الوهاب بن عبد الباقی - ۵۸۷

عبد الوهاب بن عبد الباقی - ۵۸۸

۶۰۲

عبد الوهاب بن عبد الباقی - ۶۰۳

۵۵۲ - ۵۵۳ - ۵۵۴ - ۵۵۵

۵۵۶ - ۵۵۷ - ۵۵۸ - ۵۵۹

(شمس)

عبد الوهاب بن عبد الباقی - ۵۵۶

۵۵۷ - ۵۵۸

عبد الوهاب بن عبد الباقی - ۵۵۸

۵۵۹ - ۵۶۰

عبد الوهاب بن عبد الباقی - ۵۶۱

۵۶۲ - ۵۶۳

عبد الوهاب بن عبد الباقی - ۵۶۳

عبد الوهاب بن عبد الباقی - ۵۶۴

عبد الوهاب بن عبد الباقی - ۵۶۵

عبد الوهاب بن عبد الباقی - ۵۶۶

عبد الوهاب بن عبد الباقی - ۵۶۷

عبد الوهاب بن عبد الباقی - ۵۶۸

عبد الوهاب بن عبد الباقی - ۵۶۹

عبد الوهاب بن عبد الباقی - ۵۷۰

۵۷۱

عبد الوهاب بن عبد الباقی - ۵۷۲

۵۷۳ - ۵۷۴

عبد الوهاب بن عبد الباقی - ۵۷۵

عبد الوهاب بن عبد الباقی - ۵۷۶

خواجه عرب بخشى فوج - ۱۹۳

ملا عرفى شيرازى - ۲۰۰ - ۲۴۱

۴۹۴

ملا عراقى مشهدى - ۲۴۲

عرب دست غيب - ۳۵۹ - ۳۶۲

ميرزا عزيز كوكه خان اعظم - ۲۵۶

۲۵۷ - (شف الف)

عزيز خان پسر خانجهان - ۴۴۱

مير عزيز - ۶۴۰ - ۶۴۱

عزيز بيگ بدخشي - ۷۳۵

۷۳۴ - ۷۴۱

عسكربى ميرزا - ۶۴ - ۷۱ - ۷۹

۸۰ - ۱۱۵ - ۱۱۶ - ۱۲۰

۱۲۱ - ۱۲۲

عطاء الله داماد نائى خان - ۳۷۱

عظمت خان پسر خانجهان - ۴۱۷

على دوست طغائى قلعه دار

اند جان - ۲۴ - ۲۵ - ۲۴ - ۲۹

على بيگ شب كور - ۳۸

على خان استجلو - ۴۲

سلطان علاء الدين برادر سلطان

ابراهيم - ۴۸ - ۴۹ - ۵۳ - ۶۶

نذر محمد خان - ۴۰۸ - ۴۱۱

۴۴۷ - ۴۵۷ - ۴۵۸ - ۴۶۰

۴۶۹ - ۴۶۷ - ۴۶۶ - ۴۶۹

۴۷۰ - ۴۷۱ - ۴۸۲ - ۴۸۳

۴۹۴

عبد النبى پسر خاندوران - ۴۱۰

عبد الرحمن پسر نذر محمد خان

۴۳۰ - ۴۳۲ - ۴۴۱ - ۴۷۴

۴۹۴ - ۴۹۵ - ۵۰۳ - ۷۰۴

۷۰۷ - ۷۱۰

عبد الله خان والى توران - ۶۷۱

عبد الغنى نائب دشمنير - ۷۰۰

عبد الله بيگ - ۷۲۵

عبد الصمد خان - ۷۳۱

عبد النبى نوكر سعد الله - ۷۳۶

عثمان - ۱۰۵

عثمان باغى - ۲۷۳

عادل بادشاه مبارز خان عرف

عداي شاه برادر زاده شير شاه

۱۰۷ - ۱۰۸ - ۱۰۹ - ۱۱۰

۱۱۱ - ۱۱۲ - ۱۱۳ - ۱۱۴

۱۲۳ - ۱۲۹

۶۱۴ - ۶۱۵ - ۶۱۶ - ۶۱۷

۶۲۰ - ۶۲۱ - ۶۲۲ - ۶۲۳

۶۲۷ - ۶۲۸ - ۶۲۹ - ۶۳۰

۶۳۳ - ۶۳۴ - ۶۳۵ - ۶۳۶

۶۳۹ - ۶۴۰ - ۶۴۱ - ۶۴۲

۶۴۶ - ۶۴۷ - ۶۴۸ - ۶۴۹

۶۴۳ - ۶۴۴ - ۶۴۵ - ۶۴۶

۶۵۰ - ۶۵۱ - ۶۵۲ - ۶۵۳

۶۵۶ - ۶۵۷ - ۶۵۸

عَلِي بِيگ مَرْدَانِي - مَرْدَان خَان

۶۶۰ - ۶۶۱ - ۶۶۲

مَرْدَان خَان - مَرْدَان خَان

۶۶۴

عَلِي خَان خَان خَان خَان

۶۶۸

عَلِي خَان خَان خَان خَان

۶۷۱

عَلِي خَان خَان خَان خَان

عَلِي خَان خَان خَان خَان

۶۷۴ - ۶۷۵ - ۶۷۶

عَلِي خَان خَان خَان خَان

عَلِي خَان خَان خَان خَان

۶۳ - ۶۴

عَلِي خَان خَان خَان خَان

۶۴۸

عَلِي خَان خَان خَان خَان

عَلِي خَان خَان خَان خَان

عَلِي خَان خَان خَان خَان

عَلِي خَان خَان خَان خَان

عَلِي خَان خَان خَان خَان

عَلِي خَان خَان خَان خَان

عَلِي خَان خَان خَان خَان

عَلِي خَان خَان خَان خَان

عَلِي خَان خَان خَان خَان

عَلِي خَان خَان خَان خَان

عَلِي خَان خَان خَان خَان

عَلِي خَان خَان خَان خَان

عَلِي خَان خَان خَان خَان

عَلِي خَان خَان خَان خَان

عَلِي خَان خَان خَان خَان

عَلِي خَان خَان خَان خَان

عَلِي خَان خَان خَان خَان

عَلِي خَان خَان خَان خَان

عَلِي خَان خَان خَان خَان

عَلِي خَان خَان خَان خَان

عراقین - ۱۵	۲۶۲ - ۲۷۳ - ۲۷۴ - ۲۷۵
مرب - ۹۰ - ۹۵ - ۲۳۹ - ۵۷۴	۲۷۶ - ۲۸۲ - ۲۸۳ - ۲۸۵
۷۲۹	۲۹۰ - ۲۹۱ - ۳۰۴ - ۳۱۷
علی مسجد - ۵۹۹	۳۱۸ - ۳۱۹ - ۳۲۰ - ۳۲۱
عزیز کوٹ - ۴۸۱	۳۲۲ - ۳۴۴ - ۳۴۷ - ۳۴۸
	۳۴۹ - ۳۵۰ - ۳۵۴ - ۳۵۹
* حرف غین - مردمان *	۳۷۶ - ۳۸۲ - ۳۸۵ - ۴۰۰
شازی خان پسر دولت خان - ۴۷	۴۱۰ - ۴۲۵ - ۴۵۷ - ۴۶۸
۴۸ - ۴۹ - ۵۰ - ۸۱	۴۶۱ - ۴۷۵ - ۴۸۱ - ۴۹۵
غازی آدم جلال خان - ۱۰۴	۵۳۲
میر غازی - ۲۵۴ - ۲۵۵ - ۲۵۹	عزیز قلعه دار - ۵۲۷
۲۷۹	مغایب الله پسر محمد الله خان -
غریب داس بوادر رافا جگت	۷۰۸
سنگه - ۷۲۸	عوض خان قاتشان - ۵۵۹
مید غلام محمد - ۹۰۳	عیدی خان نیرازی - ۱۰۳ - ۱۰۴
غلام رضا آدم ایران - ۷۱۳ - ۷۱۴	۱۰۵ - ۱۱۰ - ۲۹۳
شاه غوث - ۱۴۳	
غیاث الدین علی بخشی - ۱۷۳	* مواضع و غیره *
غیاث بیگ دیوان - ۲۹۱	۲۱ - ۴۹ - ۹۰ - ۹۵
غیاث بیگ واد خونجه محمد	۱۳۲ - ۲۳۶ - ۷۲۶
طهرانی (اتمان الدوله) -	عراق - ۷ - ۱۸ - ۱۲۰ - ۱۳۸
۲۶۳ - ۲۶۴ - ۲۶۵ - ۲۶۹	۲۹۵ - ۴۰۳ - ۴۵۰ - ۹۵۲

(شت الف)

شاه فتح الله شیرازی مطالب

(معتمد الدوله - ۱۸۸)

فتیات الدین - ۲۵۹

فتح الشکر (نام قبل) - ۲۱۳

غیری لکن (نام توپ) - ۴۵۶

میر فتح الله شیرازی - ۱۴۲

غیری خرد (نام توپ) - ۴۵۷

فتح خان پسر عمیر (هندیان)

غیرت خان عرف اشکر - ۶۷۸

نظام الدوله - ۳۸۳ - ۴۵۷

(شت الف)

۴۶۰ - ۴۶۱ - ۴۶۲ - ۴۶۳ - ۴۶۷

* مواضع و غیره *

۴۶۸ - ۴۶۹ - ۴۷۰ - ۴۷۱

غار عاشقان - ۳۰

۴۷۲ - ۴۷۳ - ۴۷۴ - ۴۷۵

۴۷۶ - ۴۷۷ - ۴۷۸ - ۴۷۹

غزلبلی - ۱۸ - ۳۵ - ۳۶ - ۳۷

میر فتح الله شاه صفی - ۵۷۵

۵۷۶ - ۵۷۷ - ۵۷۸ - ۵۷۹

میر فتح الله شاه صفی - ۸۲

۵۸۰ - ۵۸۱ - ۵۸۲ - ۵۸۳

میر فتح الله شاه صفی - ۱۲۲

۶۸۴ - ۶۸۵ - ۶۸۶ - ۶۸۷

۷۲۷

میر فتح الله شاه صفی - ۳۳۴

غوربند - ۶۱۱ - ۶۱۲ - ۶۱۳

میر فتح الله شاه صفی - ۳۶۱

۶۷۵ - ۶۷۶

۳۶۲ - ۳۶۳ - ۳۶۴ - ۳۶۵

حصن غوربند - ۶۲۰

۳۶۶ - ۳۶۷ - ۳۶۸ - ۳۶۹

غور - ۶۴۱ - ۶۴۲

میر فتح الله شاه صفی - ۷

* حرف ناء - مردمان *

میر فتح الله شاه صفی - ۷

نار و فشان - ۲۱۵

میر فتح الله شاه صفی - ۷۷ - ۳۰۸

نار و فشان - ۲۱۵

۳۰۹ - ۳۱۰ - ۳۱۱ - ۳۱۲

فولاد غلام میرزا شرف الدین

حسین - ۱۶۴

فولاد خان - ۲۴۹

میدی فولاد نظام الملکی - ۴۹۰

میان فهد غلام خان خاندان عبدالرحیم

۲۵۰

فیروز خان پسر سلیم شاه - ۱۰۷

شیخ فیضی پسر شیخ مبارک

۱۹۰ - ۱۹۱ - ۱۹۲ - ۱۹۴

۱۹۸ - ۲۰۰ - ۲۰۱ - ۲۴۸

۲۴۱ - ۲۵۴

فیروز شاه - ۳۰۶

فیروز خان حبشی - ۳۱۹

* مواضع و غیره *

فارس - ۱۵ - ۳۹۱

فتح پور (میکری) - ۱۷۴ - ۱۷۵

۱۷۸ - ۱۷۹ - ۱۸۰ - ۱۸۴

۱۸۶ - ۲۲۵ - ۲۲۶ - ۲۳۶

۲۳۹ - ۲۴۰ - ۲۴۵ - ۲۷۱

۲۹۷ - ۴۰۷ - ۵۹۸

فتح آباد - ۴۷۱ ✓

۴۷۳ - ۴۹۰

فریدون خان کابلی خالوی میرزا

محمد حکیم - ۱۶۸ - ۱۸۵

فرخ میر بادشاه - ۱۸۰

شیخ فرید بخاری میر بخش

مرتضی خان - ۱۹۶ - ۲۴۸

۲۵۰ - ۲۵۴ - (شف میم)

فرید خان - ۲۶۲

فرنگی حکیم - ۳۱۱ - ۳۱۲

فرهاد خان پدر رندوله - ۳۵۰

۳۸۹

میدی ورجام - ۴۹۵ - ۴۹۶

شیخ فرید ولد قطب الدین خان

بخشی - ۵۵۲ - ۶۱۹ - ۶۸۳

فرهاد غلام علی مردان - ۶۱۱

۶۱۲

فریدون غلام علی مردان - ۶۱۶

۶۱۷

قراحت خان نظر - ۷۰۲

نصیح خان - ۳۶۲

میر نصیح - ۷۴۴ - ۷۴۶

قاضي فضیلت (فضیلت) - ۹۸

- دارالمالک قمرالک - ۲ - ۱۹ - ۲۲
 ۲۴ - ۲۸ - ۲۳
 نبرد آید - ۲۵۴
 ریاست ترک - ۲۷۴ - ۲۸۹ - ۲۹۷
 غوثابوز - ۳۰ - ۳۳۰ - ۳۶۵
 قلعه ترک - ۴۷۱
 باغ فرخ بخش - ۵۱۵ - ۶۹۳
 غرات - ۶۴۰
 نو - ۶۹۰
 حصار دیریز - ۸۷
 باغ دهن بخش - ۹۰۰ - ۹۰۳
 ۷۱۵

 ۵ حرف قاف - مردمان ۵
 تاجوئی بهادر پسر نوسه خان
 ۱۳ - ۸
 نادر خان بن بوغازان - ۸ - ۱۳
 مراد قاضی الدین - ۲۴ - ۲۵
 ۲۶ - ۲۹
 قاسم خان توچکین - ۲۸
 قاصد تبرخان - ۳۱
 قاسم بیگک ریاست بهر رنج - ۷۹ - ۹۰
- قاسم حسین - ۵۵
 قاضی جلال - ۱۱۵
 سلطان محمد قاسم ترشده - ۱۹۷
 (شف - مهر)
 قاسم گادی - ۲۴۲
 قاسم خان ترب - ۲۵۹
 قاسم بیگ مرشدان داری ایران
 ۲۶۳
 قاسم خان مراد خواجه بهرامی
 ۳۱۶ - ۳۹۰ - ۳۹۰ - ۳۹۱
 ۴۴۰
 میر قاسم - ۴۷۰
 قاسم پسر حسین بهرامی
 ۶۵۴ - ۶۵۵ - ۶۵۶
 قاسم خان - ۶۵۵
 قاسم بیگ سلطان - ۷۲۰ - ۷۲۱
 قاسم خان پسر نوسه خان - ۸
 قاسم محمد خان حصار - ۶۶۹
 قاسم پسر مرشدان خان -
 ۶۵۱ - ۶۵۵ - ۶۵۶ - ۶۵۷
 ۶۵۷ - ۶۵۸ - ۶۵۹ - ۶۶۱
 ۶۶۲ - ۶۶۳

۵۵۲ - ۵۸۹ - ۶۱۹ - ۶۸۳

(شف جیم)

قطب فقیر مشهور به (خسرو

جعلی) - ۲۶۱

قطب الملك - ۲۹۲ - ۲۹۳

۲۹۵ - ۳۶۳ - ۳۷۷ - ۴۵۴

۵۱۷ - ۵۱۸ - ۵۱۹ - ۵۲۱

۵۲۲ - ۵۲۳ - ۵۲۷ - ۵۳۳

۵۳۵ - ۵۳۷ - ۵۳۸ - ۵۴۰

۵۴۱ - ۵۴۶ - ۶۷۹ - ۷۳۱

۷۴۰ - ۷۴۱ - ۷۴۲ - ۷۴۳

۷۴۴ - ۷۴۵ - ۷۴۶ - ۷۴۷

۷۴۸ - ۷۴۹ - ۷۵۰ - ۷۵۵

قلیچ خان اندجانی - ۱۷۳

قلیچ خان حارس قلعه آگره -

۲۱۸ - ۲۶۲ - ۴۵۴

قلیچ خان حاکم ملتان - ۵۵۶

۵۵۷ - ۵۵۸ - ۵۵۹ - ۵۸۵

۵۸۹ - ۶۰۹ - ۶۲۰ - ۶۲۶

۶۳۰ - ۶۳۱ - ۶۳۸ - ۶۵۰

۶۶۶ - ۶۶۷ - ۶۹۸ - ۷۰۰

۷۵۹

قرا خان پسر منلیخان - م

قراچار نویدان از اجداد امیر

تیمور - ۱۰ - ۱۳

قرا یوسف ترکمان - ۱۷

قرا بهادر - ۱۶۵

قوم قزلباش - م - ۴۱ - ۴۳

م - م - ۱۱۳ - ۱۱۶

۱۱۹ - ۱۲۰ - ۲۶۱ - ۳۲۶

۵۵۸ - ۵۷۵ - ۵۷۶ - ۵۷۷

۵۸۹ - ۵۹۰ - ۶۰۹ - ۶۵۴

۶۷۱ - ۶۸۵ - ۶۸۶ - ۶۸۸

۶۸۹ - ۶۹۰ - ۶۹۱ - ۶۹۲

۶۹۶ - ۶۹۷ - ۶۹۸ - ۶۹۹

۷۰۰ - ۷۱۲ - ۷۱۳ - ۷۱۸

۷۲۲ - ۷۲۴ - ۷۲۷

قطب خان پسر شیر خان - ۷۲

۸۵ - ۹۵ - ۱۰۳

قطب الدین خان حاکم برده - ۱۸۷

حضرت خواجه قطب الدین - ۲۴۰

قطب الدین خان انکه کولکنتاش

خان (شیخ جیون) - ۲۴۵

۲۵۶ - ۲۵۷ - ۲۶۶ - ۲۶۷

۶۹۵ - ۶۹۶ - ۶۹۷ - ۶۹۸

۷۰۹ - ۷۱۰ - ۷۱۱ - ۷۱۲

۷۱۸ - ۷۱۹ - ۷۲۰ - ۷۲۱

۷۲۶ - ۷۲۷ - ۷۲۸

نیلند قندار - ۳۶ - ۳۷ - ۱۱۶

۳۲۹ - ۳۳۰ - ۳۳۱ - ۳۳۲

۵۵۶ - ۵۵۷ - ۵۵۸ - ۵۵۹

۶۶۶ - ۶۶۷ - ۶۶۸ - ۶۶۹

۷۶۸ - ۷۶۹ - ۷۷۰

نیلند قندار - ۴۰ - ۴۱

نیلند قندار - ۴۲ - ۴۳ - ۴۴

• حرف کاف - مردمان •

مردمان کاف - ۸۵ - ۸۶ - ۸۷ - ۸۸

۸۹ - ۹۰ - ۹۱ - ۹۲

۹۷ - ۹۸ - ۹۹ - ۱۰۰

۱۰۶ - ۱۰۷ - ۱۰۸ - ۱۰۹

۱۴۶ - ۱۴۷ - ۱۴۸ - ۱۴۹

۲۰۶ - ۲۰۷ - ۲۰۸ - ۲۰۹

۲۱۶ - ۲۱۷ - ۲۱۸ - ۲۱۹

۲۴۶ - ۲۴۷ - ۲۴۸ - ۲۴۹

۲۵۶ - ۲۵۷ - ۲۵۸ - ۲۵۹

(شرف کاف)

نیلند قندار - ۴۵ - ۴۶

نیلند قندار - ۴۷ - ۴۸

• مراتب و غیره •

حرف کاف - ۴۹ - ۵۰

نیلند قندار - ۵۱ - ۵۲

حصار قندار - ۵۳ - ۵۴ - ۵۵ - ۵۶

قندار - ۵۷ - ۵۸ - ۵۹ - ۶۰

۶۱ - ۶۲ - ۶۳ - ۶۴

نیلند قندار - ۶۵ - ۶۶ - ۶۷ - ۶۸

۶۹ - ۷۰ - ۷۱ - ۷۲

۷۳ - ۷۴ - ۷۵ - ۷۶

۷۷ - ۷۸ - ۷۹ - ۸۰

۸۱ - ۸۲ - ۸۳ - ۸۴

۸۵ - ۸۶ - ۸۷ - ۸۸

۸۹ - ۹۰ - ۹۱ - ۹۲

۹۳ - ۹۴ - ۹۵ - ۹۶

۹۷ - ۹۸ - ۹۹ - ۱۰۰

۱۰۱ - ۱۰۲ - ۱۰۳ - ۱۰۴

۱۰۵ - ۱۰۶ - ۱۰۷ - ۱۰۸

۱۰۹ - ۱۱۰ - ۱۱۱ - ۱۱۲

۱۱۳ - ۱۱۴ - ۱۱۵ - ۱۱۶

کوتوال خان - ۲۷۶	کاکاپندت نوکر خانانان - ۴۹۹
کوچ بهار وسیندار - ۵۶۰	کاما نام سرزدان گدھی (کاما
قوم کهکراں - ۴۶ - ۴۷ - ۱۰۵	سلہور - ۵۶۵ - ۵۶۶
۶۱۹	کاکرخان سردار - ۶۸۵ - ۶۸۹
کپتر داس - ۳۳۷ - ۳۳۸	کارطلب خان - ۷۴۴
کھیلوجی دگڈی - ۴۷۹	رانا کرن پسر رانای چتور - ۲۸۰
کیومرث (یادش اعلان) - ۳	۲۸۱ - ۳۹۴
(شف یاد)	کرن برادرزادہ کشن سنگھ - ۲۸۲
کیسری سنگھ ولد راجہ جیس سنگھ	قوم کراس - ۲۹۷
۷۰۲ - ۷۰۱	کریمہ سلطان میبد سلطان
کیسر سنگھ - ۴۴۷	پروریز - ۴۷۱
دارالملک کپال - ۲ - ۱۲ - ۱۸	راجہ کشن - ۱۱۵ خالوی شاه
۱۹ - ۲۲ - ۳۴ - ۳۵ - ۳۶	خرم شاه جهان - ۲۸۱ - ۲۸۲
۳۷ - ۳۸ - ۳۹ - ۴۰ - ۴۱	۵۹۷
۴۸ - ۴۹ - ۵۰ - ۵۱ - ۵۲	راجہ کشتوار - ۳۰۱ - ۳۰۲ - ۳۳۰
۶۳ - ۶۴ - ۶۵ - ۶۶ - ۶۷	۵۹۴
۱۰۶ - ۱۱۲ - ۱۱۳ - ۱۲۰	کفاف - ۳۸۵
۱۲۲ - ۱۲۵ - ۱۳۱ - ۱۳۳	کفش قلی خان تعیین کردہ
۱۴۹ - ۱۶۳ - ۱۶۴ - ۱۶۷	نذر محمد خان - ۶۱۶ - ۶۵۵
۱۶۸ - ۱۶۹ - ۱۸۴ - ۱۸۵	راجہ کلدی اتمل حاکم بیگانیر - ۱۷۵
۱۸۶ - ۱۹۰ - ۱۹۵ - ۲۵۰	خواجہ کلان رئیس غور - ۶۵۱
۲۵۲ - ۲۵۳ - ۲۵۷ - ۲۵۸	کولیان - ۲۹۷

قلعه کایانی - ۷۵۶	قصبه کرنال - ۶۷۸
گمبل سیر - ۱۹۱	کرنال - ۷۴۵
کملادور - ۵۲۷	صوبه کشمیر - ۱۲۲ - ۱۰۵ - ۲۳
ضلع کوئن (نام سابقش دیودمن) -	۱۸۹ - ۱۹۰ - ۱۹۴ - ۱۹۵
۷۷ - ۲۷۳ - ۴۵۴ - ۴۷۱	۱۹۹ - ۲۰۶ - ۲۳۶ - ۲۸۱
۵۳۲ - ۵۲۳ - ۵۲۱ - ۵۱۷	۲۹۹ - ۳۰۲ - ۳۰۱ - ۳۰۳
۵۲۷ (شف دال)	۳۰۴ - ۳۰۵ - ۳۲۳ - ۳۲۴
قلعه کوه - ۴۳۱	۳۲۷ - ۳۳۰ - ۳۴۲ - ۳۵۰
قصبه کولابور - ۵۳۰ - ۵۲۹	۳۵۵ - ۳۸۷ - ۳۸۸ - ۳۹۸
دریای کوکن - ۵۳۷	۳۹۹ - ۴۰۸ - ۴۹۲ - ۴۹۳
کولاب - ۶۳۹	۴۹۴ - ۵۰۱ - ۵۴۶ - ۵۴۷
شهر کهنجاپت - ۷۷ - ۱۵۱ - ۱۷۷	۵۴۹ - ۵۶۱ - ۵۹۷ - ۵۹۹
۲۰۲ - ۲۱۴ - ۶۷۸	۵۷۰ - ۵۷۳ - ۵۷۷ - ۵۷۹
قلعه کیدرا - ۲۱۲	۵۸۰ - ۵۸۲ - ۵۸۷ - ۵۸۸
کهرکی سوم به خجسته بنیان	۵۹۵ - ۶۰۷ - ۶۰۸ - ۶۱۰
(اوزنگ آباد) - ۲۸۵ - ۳۱۹	۶۱۷ - ۶۲۰ - ۶۲۱ - ۶۴۵
۳۲۰ - ۳۴۷ - ۳۷۷ - ۴۸۸	۶۷۳ - ۶۸۰ - ۶۸۱ - ۷۰۰
(شف خاد)	۷۰۳ - ۷۰۴ - ۷۰۵ - ۷۰۶
قلعه کپتر - ۵۲۴	۷۰۷
قلعه کهمرد - ۶۱۱ - ۶۱۲	کشن گنیا - ۳۰۰ - ۵۳۰
۶۲۶ - ۶۴۴	قصبه کهنور - ۱۲۷
کهمرد - ۶۱۱ - ۶۵۸	قصبه کیدانی - ۵۲۴ - ۵۲۵

• مواضع و غیره •

کهرات ۶۰۰ - ۶۰۲ - ۶۰۳ - ۶۱

۱۰۰ - ۱۰۵ - ۱۰۶ - ۱۰۷

۲۵۰ - ۲۶۰ - ۲۶۱ - ۲۶۸

۶۰۰ - ۶۰۱

کندک ۵۰۰ - ۵۰۱

کندک ۵۰۰ - ۵۰۱ - ۵۰۲

۵۰۰ - ۵۰۱

کندک ۵۰۰ - ۵۰۱ - ۵۰۲

کندک ۵۰۰ - ۵۰۱ - ۵۰۲

کندک ۵۰۰ - ۵۰۱ - ۵۰۲

کندک ۵۰۰ - ۵۰۱ - ۵۰۲

کندک ۵۰۰ - ۵۰۱ - ۵۰۲

کندک ۵۰۰ - ۵۰۱ - ۵۰۲

کندک ۵۰۰ - ۵۰۱ - ۵۰۲

کندک ۵۰۰ - ۵۰۱ - ۵۰۲

۵۰۰

کندک ۵۰۰ - ۵۰۱ - ۵۰۲

کندک ۵۰۰ - ۵۰۱ - ۵۰۲

۵۰۰ - ۵۰۱

کندک ۵۰۰ - ۵۰۱

• حرف گاف مردمان •

کهرات ۶۰۰ - ۶۰۲ - ۶۰۳ - ۶۱

کندک ۵۰۰ - ۵۰۱ - ۵۰۲

۵۰۰ - ۵۰۱

کندک ۵۰۰ - ۵۰۱ - ۵۰۲

کندک ۵۰۰ - ۵۰۱ - ۵۰۲

کندک ۵۰۰ - ۵۰۱ - ۵۰۲

کندک ۵۰۰ - ۵۰۱ - ۵۰۲

کندک ۵۰۰ - ۵۰۱ - ۵۰۲

کندک ۵۰۰ - ۵۰۱ - ۵۰۲

۵۰۰ - ۵۰۱

کندک ۵۰۰ - ۵۰۱ - ۵۰۲

کندک ۵۰۰ - ۵۰۱ - ۵۰۲

کندک ۵۰۰ - ۵۰۱ - ۵۰۲

کندک ۵۰۰ - ۵۰۱ - ۵۰۲

کندک ۵۰۰ - ۵۰۱ - ۵۰۲

۵۰۰ - ۵۰۱

کندک ۵۰۰ - ۵۰۱ - ۵۰۲

کندک ۵۰۰ - ۵۰۱ - ۵۰۲

کندک ۵۰۰ - ۵۰۱ - ۵۰۲

کندک ۵۰۰ - ۵۰۱ - ۵۰۲

آب گنگ - ۶۱۵ - ۸۱۴ - ۸۵	لطف الله خان پسر سعید خان - ۶۶۳
۸۶ - ۲۰۹ - ۷۵۵	
گوالیار - ۵۳ - ۵۵ - ۵۶ - ۶۴	لطف الله پسر سعد الله - ۷۰۸
۹۹ - ۱۰۵ - ۲۲۳ - ۴۰۷	۷۳۶
۴۰۹ - ۴۱۸ - ۵۲۰	اعل بیگ (الله بیگ) - ۲۱۹
قلعه گوالیار - ۵۵ - ۱۰۹ - ۱۴۲	اعل بیگ (دیگر) - ۷۲۶
۱۷۸ - ۲۸۰ - ۴۰۸ - ۴۹۱	خاندان لودی - ۷۲
۵۷۸	لوحانیان - ۹۳
ولایت گورکھپور - ۸۱	اهراسیب برادر خاندان پسر
بندر گوهره - ۲۹۲	مهابت خان - ۴۷۶ - ۴۷۷
گوندرانه - ۲۹۳ - ۳۱۸ - ۵۱۲	۴۹۶ - ۴۹۹ - ۷۰۸ - ۷۲۲
۵۱۳ - ۵۳۷	۷۵۵ - ۷۵۹

گونده - ۵۱۴ - ۵۱۵

گهات رونکیره - ۳۰۵

گهات دیو - ۳۱۸

* مواضع و غیره *

دارالسلطنه لاهور - ۴۶ - ۴۷

۴۸ - ۴۹ - ۸۵ - ۹۸ - ۱۰۵

۱۱۱ - ۱۱۵ - ۱۲۳ - ۱۲۷

۱۳۵ - ۱۴۸ - ۱۴۹ - ۱۴۸

۱۸۵ - ۱۸۶ - ۱۹۶ - ۲۴۶

۲۴۸ - ۲۵۰ - ۲۵۱ - ۲۵۲

۲۹۸ - ۲۹۹ - ۳۰۵ - ۳۰۶

۳۳۰ - ۳۵۰ - ۳۵۶ - ۳۸۱

* حرف لام - مردمان *

لاد ملک زن تاج خان - ۹۳ - ۹۴

لشکر خان (خواجه ابوالحسن) -

۳۳۵ - ۳۸۳ - ۳۹۸ - ۴۰۰

۴۲۲ - ۴۷۰ - (شف الغ)

لشکر پسر مخلص خان - ۴۱۲

لشکر خان بخشی - ۷۲۵ - ۷۳۰

۱۷۵ - ۱۷۴ - ۱۷۳ - ۱۷۲ - ۱۷۱ - ۱۷۰

۱۷۵ ۱۷۴ ۱۷۳ ۱۷۲ ۱۷۱ ۱۷۰

۱۷۵ - ۱۷۴ - ۱۷۳ - ۱۷۲ - ۱۷۱ - ۱۷۰

۱۷۵ - ۱۷۴ - ۱۷۳ - ۱۷۲ - ۱۷۱ - ۱۷۰

۱۷۵ - ۱۷۴ - ۱۷۳ - ۱۷۲ - ۱۷۱ - ۱۷۰

۱۷۵ - ۱۷۴ - ۱۷۳ - ۱۷۲ - ۱۷۱ - ۱۷۰

۱۷۵ - ۱۷۴ - ۱۷۳ - ۱۷۲ - ۱۷۱ - ۱۷۰

۱۷۵ - ۱۷۴ - ۱۷۳ - ۱۷۲ - ۱۷۱ - ۱۷۰

۱۷۵ - ۱۷۴ - ۱۷۳ - ۱۷۲ - ۱۷۱ - ۱۷۰

۱۷۵ - ۱۷۴ - ۱۷۳ - ۱۷۲ - ۱۷۱ - ۱۷۰

۱۷۵ - ۱۷۴ - ۱۷۳ - ۱۷۲ - ۱۷۱ - ۱۷۰

۱۷۵ - ۱۷۴ - ۱۷۳ - ۱۷۲ - ۱۷۱ - ۱۷۰

۱۷۵ - ۱۷۴ - ۱۷۳ - ۱۷۲ - ۱۷۱ - ۱۷۰

۱۷۵ ۱۷۴ ۱۷۳ ۱۷۲ ۱۷۱ ۱۷۰

۱۷۵ - ۱۷۴ - ۱۷۳ - ۱۷۲ - ۱۷۱ - ۱۷۰

۱۷۵ - ۱۷۴ - ۱۷۳ - ۱۷۲ - ۱۷۱ - ۱۷۰

۱۷۵ - ۱۷۴ - ۱۷۳ - ۱۷۲ - ۱۷۱ - ۱۷۰

۱۷۵ - ۱۷۴ - ۱۷۳ - ۱۷۲ - ۱۷۱ - ۱۷۰

۱۷۵ ۱۷۴ ۱۷۳ ۱۷۲ ۱۷۱ ۱۷۰

۱۷۵ - ۱۷۴ - ۱۷۳ - ۱۷۲ - ۱۷۱ - ۱۷۰

۱۷۵ - ۱۷۴ - ۱۷۳ - ۱۷۲ - ۱۷۱ - ۱۷۰

۱۷۵ - ۱۷۴ - ۱۷۳ - ۱۷۲ - ۱۷۱ - ۱۷۰

حسین میرزا - ۷۲ - ۷۳ - ۸۲

۸۴ - ۱۶۹

محمد سلطان دخترزاده سلطان

حسین میرزا - ۷۳ - ۸۲

۸۶ - ۹۰ - ۹۲ - ۱۶۹

محمد خان حاکم جوئیپور - ۹۰

۹۱ - ۹۲

شاه محمد فرملي - ۱۰۹ - ۱۱۰

محمد خان سورجاکم بنگاله - ۱۱۲

سلطان محمد میرزا پسر کلان

شاه طهماسب - ۱۱۷

شاهزاده محمد مراد پسر شاه

طهماسب - ۱۱۹ - ۱۲۰ - ۳۲۶

محمد علي خان - ۱۲۱

شاهزاده محمد حکیم میرزا برادر

عوش آشینانی - ۱۲۲ - ۱۶۳

۱۶۴ - ۱۶۷ - ۱۶۸ - ۱۶۹

۱۸۵ - ۱۸۶ - ۱۸۹

حاجي محمد خان سیستانی

۱۸۲ - ۱۸۴

میرزا محمد حسین - ۱۶۹ - ۱۷۷

۱۷۸ - ۱۷۹ - ۱۸۱ - ۱۸۲ - ۱۸۳

محمد شاه نادرالدین - ۲

۴۲ - ۵۰۴ - ۵۹۲

میرزا محمد ولد میرزا جهانگیر

۱۴ - ۱۸

سلطان محمد میرزا پسر ابوسعید

میرزا - ۱۹ - ۲۹

سلطان محمود میرزا پسر ابوسعید

میرزا - ۱۹ - ۲۲ - ۲۳ - ۲۷

مولانا محمد قاسم فرشته - ۲۳

۲۱۶ - ۲۳۷ (شفق)

محمد حسین کورگانی - ۲۳ - ۲۴

سلطان محمود خان - ۳۳ - ۳۴

محمد مقیم دامغان بیگ - ۳۵

محمد بیگ - ۳۶ - ۳۷

محمد علي شیدانی - ۳۸

میر محمد - ۴۴

شیر محمد غوث - ۵۴

محمد سلطان میرزا - ۵۹ - ۶۳

سلطان محمود نبیرة سلطان

بالمول لودی - ۶۴ - ۸۱

۹۴ - ۹۵ - ۹۶

محمد زمان میرزا نبیرة سلطان

خان - ۵۵۵ - ۴۲۰ - ۴۲۷

مسترباب خان قلعه دار شاه ایران -

۵۵۹ - ۴۸۹ - ۴۹۰ - ۴۹۲

۴۹۵ - ۴۹۴ - ۷۲۷

محمد طاهر وزیر خان - ۵۶۲ - ۵۶۴

محمد سلطان پسر اورنگ زیب -

۵۷۲ - ۴۷۰ - ۷۴۱ - ۷۴۲

۷۴۳ - ۷۴۴ - ۷۴۵ - ۷۴۶

۷۴۷ - ۷۴۹

محمد پاشا وزیر اعظم قیصر روم -

۵۷۶

محمد شانی پسر سیف خان -

۵۷۸

محمد ثعلبی پسر سیف خان -

۵۷۸

محمد زمان طهرانی - ۵۸۸

میر محمد صالح مشکین قلم ولد

میر عبد الله زرین رقم - ۶۰۵

محمد علی فوجدار - ۴۰۷

سید محمد پسر خاندوران - ۴۱۰

سید محمد پسر خاندوران - ۴۱۰

میرزا محمد مشهدی - ۴۲۳ - ۴۴۷

محمد خان پسر خان جهان - ۴۴۰

محمد علی بیگ رسول ایران

۴۵۴ - ۴۵۲ - ۴۵۳

محمد رضا فرزند مصطفی خان

۴۶۴

محمد خان حارس قلعه کائنه

۴۷۱

حاجی محمد جان قدسی

ملک الشعرا - ۴۷۱ - ۴۸۹

۴۹۳ - ۵۰۳

محمد معصوم کابلی (امدخان)

۴۷۲ - (شف الف)

سلطان محمد تنلق - ۴۸۸

میان محمد میر زاهد - ۴۹۳

۵۰۲ - ۵۴۸ - ۵۴۹

محمد بیگ خوافی - ۵۱۴

محمد حسین - ۵۳۱

محمد یار بیگ - ۵۴۴

سید محمد رضوی - ۵۴۷ - ۵۴۸

سید محمد شاه عالم - ۵۴۸

قاضی محمد امام - ۵۵۰

محمد علی پسر علی مردان

۴۲۹ - ۴۳۰ - ۴۳۱ - ۴۳۲

۴۳۶ - ۴۳۷ - ۴۳۸ - ۴۳۹

۴۴۱ - ۴۴۲ - ۴۴۳ - ۴۴۴

۴۴۰ - ۴۷۳ - ۴۷۱ - ۴۹۰

۷۲۹ - ۷۰۷ - ۷۰۱ - ۷۸۳

۷۵۸ - ۷۵۳

مرحمت خان بخشی - ۳۱۶

۴۳۱ - ۴۳۲ - ۴۲۵

مروری پندت وزیر عادل خان - ۴۸۴

۴۸۴ - ۴۸۹ - ۴۹۴ - ۵۰۰

مرشد قلی خان قوجدار متهر - ۵۵۲

مرشد قلی خان - ۷۱۴ - ۷۳۱

۷۳۲ - ۷۳۴

سلطان محمد مراد فیض روم -

۵۷۴ - ۵۷۵ - ۵۷۶ - ۵۷۷

۵۷۹ - ۷۰۳ - ۷۰۷ - ۷۰۸

۷۲۹ - ۷۳۰ - ۷۳۱

مرتضی قلی خان ناظم مشهد -

۹۵۲

محمد مراد ایلچی - ۹۹۵

مرتضی قلی خان تورچی باشی

شاه ایران - ۹۹۴ - ۹۹۷

۷۴۳

محمد بیگ ملازم محمد سلطان

۷۴۳ - ۷۴۵

محمد امین مقصدی بقدر ورت

۷۵۰ - ۷۵۱

محمد رضای خراسانی - ۷۵۷

مخلص خان - ۳۴۶ - ۳۷۰

۳۹۰ - ۴۱۲

سلطان مراد میرزا - ۱۹

مریم مکنی همبند بانو - ۱۴۴

۲۱۸ - ۲۲۴ - ۲۲۹ (شف حاء)

مرتضی خان بخاری بخشی شیخ

فرید - ۲۳۴ - ۲۵۱ - ۲۵۲

۴۸۹ - ۴۹۰ - (شف فاء)

قوم مرهه - ۲۵۵

محمد مراد بخش پسر شاهجهان

۳۵۳ - ۳۵۴ - ۳۹۷ - ۳۹۸

۵۶۸ - ۵۷۳ - ۵۸۲ - ۵۸۳

۵۸۵ - ۵۸۸ - ۵۸۹ - ۵۹۰

۵۹۱ - ۵۹۲ - ۵۹۴ - ۹۰۰

۹۰۱ - ۹۰۹ - ۹۱۹ - ۹۲۱

۹۲۴ - ۹۲۵ - ۹۲۶ - ۹۲۸

خواجہ معین الدین چشتی رح

۱۷۴ - ۲۴۵ - ۳۹۴ - ۵۳۹ - ۵۹۷

معتمد خان مولف انبال نامہ

۲۱۶ - ۲۴۷ - ۲۸۷ - ۲۹۸

۳۰۱ - ۳۷۱ - ۴۱۸ - ۵۲۷

معتمد خان - ۲۳۴

معتمد خان مولف دار النعمہ -

۵۸۳ - ۶۸۵

محمد معظم پسر لورنگ زب

۵۹۷ - ۶۲۸ - ۷۶۹

محمد الملک دیوان - ۶۷۸

منیر پسر احمد خان (منیر)

خان (سعد خان) - ۲ - ۳ - ۴

۶ - ۲۱

نور علی - ۱۰ - ۳۸ - ۴۴

۴۹ - ۵۴ - ۵۵ - ۸۳ - ۹۱

۹۶ - ۱۱۴ - ۱۲۰ - ۱۲۳

۱۳۴ - ۱۴۱ - ۲۰۷ - ۲۰۹

۲۱۰ - ۲۱۱ - ۲۱۲ - ۲۶۹

۲۸۴ - ۲۸۵ - ۳۱۷ - ۳۳۱

۳۹۱ - ۴۹۷ - ۷۲۶ - ۷۴۲

میرزا صفح نظام الملک شاہ

مسعود میرزا - ۱۶۹ - ۱۷۸

ملک مسعود قندہ ارشی - ۲۶۴

حکیم صلیح الزمان عرف حکیم

مظفر - ۵۰۸

مضارب بیگ خان ولد خواجہ

کان - ۱۴۱ - ۱۴۴

مصطفی خان ولد علا محمد

قاری - ۳۶۴

مصطفی شاہ ازبک ناصر دوم - ۵۷۶

شاہ مظاہر دکنی - ۱۳۷

سلطان مظفر کجری مظفر خان -

۱۷۵ - ۱۷۶ - ۱۹۶

مظفر میرزا والی برہانپور - ۱۵۴

مظفر خان - ۲۴۸ - ۳۹۸

میرزا مظفر حسین صفوی - ۲۶۹

۵۵۲

سید مظفر (سید خاں)

۳۱۸ - ۳۱۹ - ۳۷۱ - ۴۰۷

۴۱۴ - ۴۱۶ - ۴۱۷ - ۴۱۹

۴۳۰ - ۴۳۷ - ۴۴۹ - ۴۵۱

۴۵۲ - ۴۵۳

سید مظفر ملاز نظام الملک - ۷۴۵

۶۹۲ - ۷۱۹	خان - ۴۹۰ - ۵۳۹ - ۵۴۱
ممتاز محل (سید علیا)	مقرب خان - ۲۵۶ - ۳۹۲ - ۳۹۵
(ارجمند بانو) ۳۹۲ - ۳۹۳	۳۹۷
۳۹۴ - ۴۰۰ - ۴۲۵ - ۴۵۹	مقرب خان دکنی - ۴۳۰
۴۶۸ - ۴۷۲ - ۵۹۶ - ۷۲۸	۴۳۱ - ۴۵۲
ملوچهر ولد ایرج - ۷	مکندرانی - ۲۴۴ - ۵۸۸ - ۵۹۵
ملوچهر میرزا پسر میرزا سلطان	مکرم خان حاکم بلکاله - ۳۸۷
محمد - ۱۷	مکرم خان - ۵۱۴ - ۵۱۷
منگوتا خان پسر چنگیز خان - ۱۱	۵۲۳ - ۵۲۷ - ۵۳۱ - ۵۳۴
راجه ملکیت رای - ۵۵	۵۳۷ - ۵۷۳ - ۵۹۶ - ۶۲۱
مدم خان خانان - ۱۴۲ - ۱۴۱	۶۷۸ - ۶۸۱ - ۷۰۰ - ۷۵۹
۱۴۹	ملو خان حاکم مالوه - ۹۹
شاه منصور حاکم مرهند - ۱۸۵	ملیقت خان پسر اعظم خان -
میان منجو (میر نظام الملک	۴۵۰ - ۶۱۹ - ۶۸۵ - ۷۰۶
۲۰۵ - ۲۰۴	ملک ضبط (نام توپ) - ۴۵۷
منصور حبشی - ۳۰۵ - ۴۳۶	ملک میدان (نام توپ) - ۴۹۵
میر منصور بدخشی - ۳۶۲	۵۱۷
۳۶۳ - ۳۶۷	ملک بیانو همشیر ممتاز محل
مید منصور نبیرا مید خانجهان	اهلیه سیف خان - ۵۷۸
۶۱۸ - ۶۴۶ - ۶۴۸	ملک دازد - ۵۹۲
حاجی منصور سفیر - ۶۲۷	ملوک چند مشرف - ۶۰۲
۶۳۴ - ۶۳۸	ملک حسن زمیندار قندهار -

۳۴۸ - ۳۵۰ - ۳۵۱ - ۳۵۲

۳۵۳ - ۳۵۴ - ۳۵۵ - ۳۵۶

۳۶۰ - ۳۶۱ - ۳۶۲ - ۳۶۳

۳۶۴ - ۳۶۵ - ۳۶۶ - ۳۶۸

۳۶۹ - ۳۷۰ - ۳۷۱ - ۳۷۲

۳۷۳ - ۳۷۴ - ۳۷۵ - ۳۷۶

۳۷۸ - ۳۷۹ - ۳۸۰ - ۳۸۱

۳۸۲ - ۳۸۳ - ۳۸۷ - ۳۸۹

۳۹۱ - ۳۹۳ - ۳۹۷ - ۳۹۹

۴۰۱ - ۴۰۲ - ۴۰۷ - ۴۱۰

۴۱۲ - ۴۱۶ - ۴۱۷ - ۴۱۹

۴۷۷ - ۴۷۸ - ۴۷۹ - ۴۸۰

۴۸۱ - ۴۸۲ - ۴۸۳ - ۴۸۴

۴۸۵ - ۴۸۶ - ۴۸۷ - ۴۸۹

۴۹۰ - ۴۹۱ - ۴۹۱ - ۴۹۲

۴۹۴ - ۴۹۸ - ۴۹۹ - ۵۰۰

۵۰۱ - ۵۰۲

مهدی قلی شاهدار شاه ایران -

۴۱۹

میرزا میرزا شمس الدین

۱۶ - ۱۷

نوع حیوانی - ۵۲ - ۵۴ - ۵۵

مرد بیگ - ۱۴۱

نوع موان - ۲۱۷

موسوی خان - ۲۲۳ - ۲۲۴

۵۷۱ - ۵۷۲ - ۵۷۳

راجه موهن داس - ۴۱۷

مونهوجی سردار شکری - ۴۹۹

امام موسی کلثوم امام زمام - ۵۹۳

حکیم مرشد - ۵۹۸ - ۶۰۱

حافظ موسی - ۷۰۱

مروزی محمدار قطب شاه - ۷۴۲

۷۴۳ - ۷۴۴

مهرنگار خاتم (قتل نگار) مریم

مکلی والدہ حاجدہ نردیس

مکلی - ۲۱ - ۲۵

مهدی سلطان علی میرزا پیر شاه - ۴۰

مهدی قاسم خان - ۲۳۸

مهرات خان خاندان سیدالمر

۲۴۷ - ۲۴۹ - ۲۵۰ - ۲۵۱

۲۸۴ - ۲۸۵ - ۲۸۶ - ۲۸۷

۳۲۷ - ۳۲۸ - ۳۲۹ - ۳۳۰

۳۳۶ - ۳۳۷ - ۳۳۹ - ۳۴۰

۳۴۱ - ۳۴۲ - ۳۴۳ - ۳۴۴

۴۳۳ - ۳۹	۷۰۱ - ۱۴۳ - ۱۳۴ - ۶۲
مازندران - ۱۵ - ۴۵۲ - ۴۵۵	راجه میدنی رای زمیندار
صوبه مالو - ۶۸ - ۶۷ - ۷۵ - ۸۰	چندیری - ۶۳
۱۵۳ - ۱۵۲ - ۱۴۵ - ۱۰۵ - ۹۹	ملا میر محمد ملای خارجی - ۱۴۸
۱۵۴ - ۱۴۵ - ۱۴۰ - ۱۳۹	میران مبارک شاه - ۱۴۴
۱۸۹ - ۱۷۴ - ۱۷۳ - ۱۷۰	میرزایان باغی - ۱۷۳ - ۱۷۰
۱۹۵ - ۱۹۹ - ۲۰۳ - ۲۰۸	۱۷۴ - ۱۷۷ - ۱۷۸ - ۲۳۵
۲۳۶ - ۲۵۸ - ۲۷۷ - ۲۸۸	مولانا میرکلان هراتی - ۲۴۵
۲۹۵ - ۲۹۹ - ۲۹۸ - ۳۰۵	بابا میرک - ۳۵۷
۳۱۴ - ۳۲۸ - ۳۳۵ - ۳۹۲	میر میران (احمد الله) - ۳۷۲
۳۹۸ - ۴۰۱ - ۴۰۷ - ۴۱۲	۴۲۷ - (شف الف)
۴۳۷ - ۴۴۸ - ۴۶۰ - ۴۹۲	میرزاخان بن شاه نواز خان - ۵۰۶
۴۹۹ - ۵۰۲ - ۵۰۷ - ۵۴۴	۶۰۹ - ۶۱۹ - ۷۴۴ - ۷۴۵
۵۷۰ - ۵۹۰ - ۶۱۰ - ۶۴۲	میرک حسین خوانی - ۵۰۸
۶۷۲ - ۶۷۴ - ۶۷۸ - ۶۸۳	ملا میر هروی خراسانی - ۵۵۱
۷۰۳ - ۷۰۵ - ۷۲۹ - ۷۴۱	میرخان میرتزلک - ۵۶۱ - ۶۰۲
ماندر (شادی آباد) - ۷۵ - ۱۰۲	۶۰۳
۱۰۵ - ۱۶۱ - ۲۰۴ - ۲۹۳	شیخ میر - ۷۴۵
۳۲۸ - ۳۳۳ - ۳۳۹ - ۳۷۷	
۳۹۲ - ۴۱۲ - ۷۰۳	
قلعه ماندور - ۷۵ - ۷۶ - ۱۶۱	
۳۱۵ - ۳۳۸	

• مواضع و غیره •

ولایت ماوراءالنهر - ۲ - ۷ - ۱۲ - ۱۴ - ۱۵ - ۱۸ - ۲۲ - ۲۲

۶۵۱ - ۶۵۲ - ۶۵۵ - ۶۵۴

مصر - ۱۵

مصطفی آباد (چوہدری) - ۷۱۷

میلستان (ترکمان) - ۳ - ۶

۱۹ - ۲۱ - ۲۲ - ۲۴ (غفلت)

ملک متبرکہ - ۵۳ - ۲۳۹ - ۲۹۹

۵۵۱ - ۵۹۶ - ۵۹۷ - ۶۰۶

۶۰۷ - ۶۸۰ - ۷۳۱

موتہ سفلی - ۱۴ - ۴۶ - ۷۴

۱۲۳ - ۲۰۴ - ۲۶۵ - ۲۰۷

۳۱۸ - ۴۰۸ - ۵۰۳ - ۵۵۱

۵۵۷ - ۵۷۵ - ۵۹۴ - ۶۰۰

۶۰۴ - ۶۷۲ - ۶۸۰ - ۶۸۳

۶۸۷ - ۶۹۰ - ۶۹۱ - ۷۰۳

۷۰۹ - ۷۱۳ - ۷۱۷ - ۸۲۷

۷۳۱

قلعہ ماروت - ۵۰

مکینہ - ۳۱۸ - ۳۵۰ - ۴۹۵

قلعہ منہرہ - ۵۴۶ - ۵۹۱ - ۵۹۷

۵۴۴

مرکار منہرہ - ۷۴ - ۷۸۸

قلعہ منہرہ گندہ - ۴۲۶

مازوزار - ۱۰۰ - ۱۰۱

قلعہ مالکوت - ۱۳۵

قلعہ منہرہ - ۱۴۹

منہرہ - ۲۹۹ - ۵۵۲ - ۵۷۲

۶۰۷

مہلی بندر حیدر آباد - ۳۱۲

حصار محمد آباد - ۷۲

محمد آباد - ۷۲ - ۳۱۳

محمد آباد - ۵۲۵

مدینہ منورہ - ۵۳ - ۱۲۲ - ۱۳۹

۲۴۰ - ۴۵۱ - ۶۰۴ - ۶۰۶

۶۸۰ - ۷۳۱

قلعہ مرقاب - ۲۶ - ۲۷

مرج - ۵۴۰

باغ مروان - ۶۳۰ - ۶۳۱

مر - ۶۵۱ - ۶۵۵

مسجد عالی قاپو - ۲۳۶

مسجد سلیمان احمدیہ - ۲۱۴

مسجد قلعہ انجیر آباد - ۷۲۸

مسجد عالی دروازہ - ۷۴۴

مشہد مقدس - ۱۴۶ - ۱۴۷

۵۵۵ - ۵۵۶ - ۵۶۴ - ۵۹۰

نجم ثاني اميراني - ۴۳ - ۴۴

۱۱۶

نجات خان - ۵۰۵ - ۵۰۶

۴۰۹ - ۴۱۴ - ۴۱۹ - ۴۳۸

۴۷۴ - ۷۰۹ - ۷۱۹ - ۷۵۴

۷۵۹

نذر محمد خان - ۳۷۴ - ۴۰۱

۴۰۳ - ۴۰۵ - ۴۷۲ - ۵۰۹

۵۳۱ - ۶۰۴ - ۶۰۸ - ۶۱۱

۶۱۳ - ۶۱۶ - ۶۱۸ - ۶۲۴

۶۲۶ - ۶۲۸ - ۶۲۹ - ۶۳۰

۶۳۱ - ۶۳۲ - ۶۳۳ - ۶۳۴

۶۳۵ - ۶۳۶ - ۶۴۰ - ۶۴۱

۶۴۲ - ۶۴۴ - ۶۴۵ - ۶۴۷

۶۴۸ - ۶۵۱ - ۶۵۲ - ۶۵۳

۶۵۴ - ۶۵۵ - ۶۵۹ - ۶۵۷

۶۶۱ - ۶۶۷ - ۶۶۹ - ۶۷۳

۶۷۴ - ۶۷۵ - ۶۸۲ - ۶۸۳

۶۸۷ - ۶۹۴ - ۶۹۵ - ۷۰۳

۷۰۴ - ۷۰۷ - ۷۰۸ - ۷۱۰

۷۱۶ - ۷۵۹

راجه نورنگه رار - ۲۲۳

مولكي پٽن - ۳۲۰

مومل - ۵۷۴ - ۵۷۶

دریای مری - ۲۹۷

مهاکوت - ۴۸۱ - ۴۸۳ - ۴۸۶

میمنه - ۲۸

میوات - ۶۲ - ۷۱ - ۷۰۲

میتره - ۱۲۴ - ۱۳۰

قلعه میتره - ۱۵۹

قلعه میمنه - ۶۵۶ - ۶۷۴

* حرف نون - مردمان *

ناصر بیگ قلعه دار - ۲۷

سلطان ناصر میرزا برادر جهانگیر

میرزا - ۳۶ - ۳۷ - ۴۳ - ۴۵

ناصر خان میواتی - ۱۰۰ - ۱۰۱

خان - ۶۲

ناصر خان - ۳۳۸ - ۳۳۹

ناصر میرزا (یادگار) - ۷۹

۸۰ - ۸۵

نارجی سردار - ۴۲۹

شیخ ناصر (ناصر محمد) - ۵۵۰

۴۲۷ - ۴۲۸ - ۴۲۹ - ۴۳۰

راجہ نرسنگھ دیو بھندرا بدھ سہار

۴۳۱ - ۴۳۲ - ۴۳۳ - ۴۳۴

جنگھ - ۴۰۶ - ۴۰۹ - ۴۱۵

۴۵۵ - ۴۵۶ - ۴۵۷ - ۴۵۸

نور الداس جہانہ - ۴۳۱ - ۴۳۲

۴۵۷ - ۴۶۰ - ۴۶۱ - ۴۶۲

نرسنگھ دیو پسر بکر حاجیت -

۴۶۶ - ۴۶۸ - ۴۶۷ - ۴۶۹

۵۲۲ - ۵۲۳

۴۶۱ - ۵۱۶ - ۵۱۷ - ۵۲۰

نصرت شاہ - ۶۴

۵۲۴ - ۵۲۷ - ۵۲۸ - ۵۳۱

نصیر الدین پسر غیاث الدین -

۵۳۴ - ۵۳۶ - ۵۳۷

۲۸۸

نظام الدین نصرتی قریب مورخ -

نصیر خان (خاندوران) - ۴۱۴

۲۳۷

۴۵۴ - ۴۵۵ - ۴۵۶ - ۴۶۱

نظر بہادر - ۴۰۷ - ۵۱۰

۴۶۸ - ۴۸۹ - ۶۴۶ - ۷۴۸

خواجہ نظام تاجر - ۴۱۰

نظر بہادر ارزنگ - ۳۸

نظام الملکوں - ۴۱۱

نظر میرزا - ۴۴

نظام الملک عباسی (دیگر) -

نظام الدین بھری ولیع احمد نگر -

۵۳۶ - ۵۴۲

۶۴

نظربنگ رئیس المان - ۶۵۲

نظام برادر فرید شہر شاہ پسر

نظربی خان حاکم اورنگ مالوم

حسن - ۵۸

شاہ عباس - ۶۶۷

نظام الملک - ۱۸۸ - ۲۰۴ - ۲۱۵

حکیم نظام الدین مالوم عبد اللہ

۲۰۸ - ۲۱۲ - ۲۲۰ - ۳۱۸

شاہ - ۷۴۳

۳۱۶ - ۳۲۷ - ۳۴۷ - ۳۶۲

شیخ نظام - ۷۴۶

۳۸۳ - ۳۸۴ - ۳۸۵ - ۳۸۶

شہزادہ خاتون بیگم مادر امیر

۳۹۱ - ۴۱۸ - ۴۲۴ - ۴۲۵

نوازش خان پسر معید خان - ۳۳۵

نوشابه - ۵۴۲

نورس یانوا هلیک شهنواز خان - ۵۹

نور الحسن بخشعی احدیان

۴۷۶ - ۴۸۵

نوازیان - ۱۰۵

نیک قام خان - ۴۴۹

* مواضع و غیره *

لارنول - ۸۷

ناگور - ۱۵۹

نادر پور - ۲۰۹ - ۴۵۱ - ۵۲۱ - ۵۲۴

ناسک - ۲۷۱ - ۲۷۳ - ۲۷۴

۲۲۰ - ۲۲۲ - ۳۸۳ - ۴۲۶

نامک ناسک - ۵۲۱

نجف اشرف - ۱۴۷ - ۲۹۹

نذر بار - ۳۷۷ - ۵۰۲ - ۷۲۹

آب نریدا - ۱۴۰ - ۱۶۱ - ۲۹۰

۳۰۵ - ۳۱۴ - ۳۱۶ - ۳۹۲

۴۲۴ - ۴۳۷ - ۵۰۲ - ۵۳۸ - ۵۴۰

قصه نراین پور - ۵۲۵

تیمور - ۱۴

نوشیروان عادل - ۶۲ - ۱۷۲

حکیم نورالدین - ۱۱۸

میدرزا نورالدین - ۱۳۷

شیخ نورالحق خلف شیخ عبدالحق

دهلوی - ۱۹۷ - ۵۵۱

نور جهان بیگم (نور محل)

(مخفی) - ۲۴۷ - ۲۵۷

۲۹۳ - ۲۹۵ - ۲۹۷ - ۲۹۸

۲۷۰ - ۲۷۲ - ۲۸۹ - ۲۹۰

۲۹۴ - ۳۰۰ - ۳۰۱ - ۳۰۷

۳۲۳ - ۳۲۵ - ۳۲۶ - ۳۲۹

۳۳۰ - ۳۳۱ - ۳۳۲ - ۳۳۳

۳۳۴ - ۳۳۵ - ۳۳۹ - ۳۳۷

۳۴۱ - ۳۴۴ - ۳۵۹ - ۳۶۰

۳۶۲ - ۳۶۴ - ۳۶۵ - ۳۶۶

۳۶۷ - ۳۶۸ - ۳۶۹ - ۳۷۰

۳۷۲ - ۳۷۳ - ۳۷۴ - ۳۷۵

۳۷۶ - ۳۷۷ - ۳۷۸ - ۳۷۹

۳۸۰ - ۳۸۸ - ۳۸۹ - ۳۹۰

۳۹۲ - ۵۵۳ - ۶۱۸

نورالدین محمد - ۲۵۸

نصرت آباد - ۷۱۷

قلعه نظام الملک - ۴۱۱

نظام پور - ۴۷۷ - ۴۹۰

نگرکوٹ - ۱۳۰

قلعه نندوک - ۵۲۰

پرگنه نندکانو - ۴۴۹

نیلاب - ۱۶۸ - ۱۸۹ - ۵۶۵

۶۲۱ - ۶۵۵

• حرف هاء - مردمان •

هند خانو - ۱۵۵ - ۴۳۱

هاشم خان واد و اسم خان - ۵۴۷

میر هاشم حسینی - ۵۵۱

هاسون خاوری - ۶۰۷

وادیه هارلشن قلعه واد - ۹۶ - ۹۷

نور خاوری - ۳۷۵ - ۵۹۹ - ۵۷۰

۵۷۷ - ۶۷۸

هشتم خان (شبر خان) - ۳۶۱

هشتم خان - ۸ - ۱۶

هشتم خان (خواجہ سرا) - ۴۵۲

هشتم خان (خواجہ سرا) - ۴۵۲

۵۲ - ۵۱ - ۵۰ - ۴۹ - ۵۲

۶۵ - ۶۴ - ۶۳ - ۶۲ - ۶۵

۷۳ - ۷۲ - ۷۱ - ۷۰ - ۷۳

۸۰ - ۷۹ - ۷۸ - ۷۷ - ۸۰

۸۷ - ۸۵ - ۸۴ - ۸۳ - ۸۷

۱۰۱ - ۱۰۰ - ۹۹ - ۹۸ - ۱۰۱

۱۱۳ - ۱۱۲ - ۱۱۱ - ۱۱۰ - ۱۱۳

۱۱۷ - ۱۱۶ - ۱۱۵ - ۱۱۴ - ۱۱۷

۱۲۱ - ۱۲۰ - ۱۱۹ - ۱۱۸ - ۱۲۱

• حرف واو - مردمان •

والده جنت مکی - ۴۴۰

وزیر بیگ - ۴۰۱

وزیر خان - ۴۲۵ - ۴۶۳ - ۴۶۷

۵۵۷ - ۵۷۳

خان وفا میرزا - ۴۱

رواندار (خواجہ سرا) - ۴۴۷ - ۴۴۸

رواندار حاجی - ۴۱۲ - ۴۲۱ - ۴۲۷

سید زلی - ۱۷۳

زلی محمد خان زلی نورال - ۴۶۱

۴۶۱ - ۴۶۱

میرزا زلی - ۴۶۳

هرات - ۴ - ۴۱ - ۴۴ - ۱۱۷

۴۸۴ - ۴۵۵ - ۵۹۰ - ۲۵۵

۴۹۶ - ۶۹۰

هندوستان - ۲ - ۱۲ - ۱۵

۱۸ - ۲۱ - ۲۳ - ۳۴ - ۴۵

۴۶ - ۴۷ - ۴۹ - ۵۴ - ۶۱

۶۲ - ۶۵ - ۶۷ - ۶۸ - ۷۰

۷۹ - ۸۷ - ۸۹ - ۹۱ - ۱۰۱

۱۰۲ - ۱۰۸ - ۱۱۱ - ۱۱۷

۱۱۸ - ۱۲۰ - ۱۲۲ - ۱۲۵

۱۲۶ - ۱۲۸ - ۱۳۱ - ۱۳۲

۱۳۴ - ۱۵۵ - ۱۵۸ - ۱۵۹

۱۶۳ - ۱۷۳ - ۱۸۶ - ۱۸۹

۱۹۰ - ۱۹۵ - ۱۹۶ - ۲۰۹

۲۱۵ - ۲۳۶ - ۲۴۱ - ۲۴۵

۲۴۶ - ۲۵۴ - ۲۵۵ - ۲۵۶

۲۶۳ - ۲۶۴ - ۲۶۵ - ۲۶۶

۲۶۹ - ۲۷۱ - ۲۷۴ - ۲۸۹

۲۹۴ - ۲۹۶ - ۳۰۳ - ۳۰۹

۳۱۲ - ۳۲۳ - ۳۲۶ - ۳۳۲

۳۷۳ - ۳۷۷ - ۳۸۶ - ۳۹۱

۳۹۵ - ۴۰۲ - ۴۰۳ - ۴۱۰

۱۲۲ - ۱۲۳ - ۱۲۴ - ۱۲۵

۱۲۶ - ۱۲۷ - ۱۲۸ - ۱۲۹

۱۳۳ - ۱۳۵ - ۱۳۷ - ۱۳۷

۱۳۸ - ۱۴۰ - ۱۴۳ - ۱۴۶

۳۲۵ - ۳۲۶ - ۵۰۳

میرزا همدان فرزند فردوس

مکنتی - ۴۶ - ۷۱ - ۷۳ - ۷۴

۸۲ - ۸۴ - ۱۲۰ - ۱۲۲ - ۱۹۵

میرزا هندی بیگ - ۹۵

هوشنگ پسر دانیال - ۳۵۸

هوشمند بانو صبیح خسرو - ۳۵۸

هیبت خان نیدازی - ۹۸ - ۱۱۱

۱۱۴ - ۱۲۳

هیمون بقال شهنه دژبر عدلی

شاه - ۱۰۸ - ۱۰۹ - ۱۱۰

۱۱۲ - ۱۱۴ - ۱۲۲ - ۱۲۳

۱۲۴ - ۱۲۶ - ۱۳۰ - ۱۳۱

۱۳۲ - ۱۳۳ - ۱۳۴ - ۱۵۱

* مواضع و خبره *

سرکار هندی - ۵۰۲

هنگامه میرجماله - ۷۴۴

۴۱۱ - ۴۱۶ - ۴۲۱ - ۴۲۲	یادگار میرزا - ۴۴
۴۳۸ - ۴۴۹ - ۴۵۱ - ۴۵۲	میرزا یادگار - ۱۹۵ - ۱۹۶
۴۵۴ - ۴۵۷ - ۴۵۸ - ۴۵۹	یادگار ملی المپیک ایران - ۲۲۲
۴۶۱ - ۴۶۳ - ۴۶۷ - ۴۷۳	۵۶۰ - ۵۶۷
۴۸۱ - ۴۹۲ - ۴۹۴ - ۴۹۷	بازگشت خان حبشی - ۲۸۲ - ۲۸۳
۴۹۱ - ۴۹۳ - ۴۹۴ - ۴۹۵	۴۹۵ - ۴۹۷ - ۴۹۸ - ۴۹۹
۵۰۲ - ۵۰۴ - ۵۰۵ - ۵۰۶	۵۰۰ - ۵۰۲ - ۵۰۶ - ۵۰۹
۵۰۷ - ۵۰۹ - ۵۱۲ - ۵۱۳	۵۵۰ - ۵۵۲ - ۵۵۸ - ۵۵۹
۵۱۵ - ۵۱۸ - ۵۱۹ - ۵۲۰	۵۶۵ - ۵۶۷ - ۵۶۸ - ۵۶۹
۵۲۲ - ۵۲۳ - ۵۲۴ - ۵۲۵	یادگار ملی آیدر محمد خان - ۲۵۱
۵۲۶ - ۵۲۷ - ۵۲۸ - ۵۲۹	۲۵۱
۵۳۰ - ۵۳۱ - ۵۳۲ - ۵۳۳	یادگار بیگ مبارک اوزلر - ۲۵۱
۵۳۴ - ۵۳۵ - ۵۳۶ - ۵۳۷	۲۵۱ - ۲۵۲
۵۳۸ - ۵۳۹ - ۵۴۰ - ۵۴۱	۲۵۱ - ۲۵۲
۵۴۲ - ۵۴۳ - ۵۴۴ - ۵۴۵	۲۵۱ - ۲۵۲
۵۴۶ - ۵۴۷ - ۵۴۸ - ۵۴۹	۲۵۱ - ۲۵۲
۵۵۰ - ۵۵۱ - ۵۵۲ - ۵۵۳	۲۵۱ - ۲۵۲
۵۵۴ - ۵۵۵ - ۵۵۶ - ۵۵۷	۲۵۱ - ۲۵۲
۵۵۸ - ۵۵۹ - ۵۶۰ - ۵۶۱	۲۵۱ - ۲۵۲
۵۶۲ - ۵۶۳ - ۵۶۴ - ۵۶۵	۲۵۱ - ۲۵۲
۵۶۶ - ۵۶۷ - ۵۶۸ - ۵۶۹	۲۵۱ - ۲۵۲
۵۷۰ - ۵۷۱ - ۵۷۲ - ۵۷۳	۲۵۱ - ۲۵۲
۵۷۴ - ۵۷۵ - ۵۷۶ - ۵۷۷	۲۵۱ - ۲۵۲
۵۷۸ - ۵۷۹ - ۵۸۰ - ۵۸۱	۲۵۱ - ۲۵۲
۵۸۲ - ۵۸۳ - ۵۸۴ - ۵۸۵	۲۵۱ - ۲۵۲
۵۸۶ - ۵۸۷ - ۵۸۸ - ۵۸۹	۲۵۱ - ۲۵۲
۵۹۰ - ۵۹۱ - ۵۹۲ - ۵۹۳	۲۵۱ - ۲۵۲
۵۹۴ - ۵۹۵ - ۵۹۶ - ۵۹۷	۲۵۱ - ۲۵۲
۵۹۸ - ۵۹۹ - ۶۰۰ - ۶۰۱	۲۵۱ - ۲۵۲
۶۰۲ - ۶۰۳ - ۶۰۴ - ۶۰۵	۲۵۱ - ۲۵۲
۶۰۶ - ۶۰۷ - ۶۰۸ - ۶۰۹	۲۵۱ - ۲۵۲
۶۱۰ - ۶۱۱ - ۶۱۲ - ۶۱۳	۲۵۱ - ۲۵۲
۶۱۴ - ۶۱۵ - ۶۱۶ - ۶۱۷	۲۵۱ - ۲۵۲
۶۱۸ - ۶۱۹ - ۶۲۰ - ۶۲۱	۲۵۱ - ۲۵۲
۶۲۲ - ۶۲۳ - ۶۲۴ - ۶۲۵	۲۵۱ - ۲۵۲
۶۲۶ - ۶۲۷ - ۶۲۸ - ۶۲۹	۲۵۱ - ۲۵۲
۶۳۰ - ۶۳۱ - ۶۳۲ - ۶۳۳	۲۵۱ - ۲۵۲
۶۳۴ - ۶۳۵ - ۶۳۶ - ۶۳۷	۲۵۱ - ۲۵۲
۶۳۸ - ۶۳۹ - ۶۴۰ - ۶۴۱	۲۵۱ - ۲۵۲
۶۴۲ - ۶۴۳ - ۶۴۴ - ۶۴۵	۲۵۱ - ۲۵۲
۶۴۶ - ۶۴۷ - ۶۴۸ - ۶۴۹	۲۵۱ - ۲۵۲
۶۵۰ - ۶۵۱ - ۶۵۲ - ۶۵۳	۲۵۱ - ۲۵۲
۶۵۴ - ۶۵۵ - ۶۵۶ - ۶۵۷	۲۵۱ - ۲۵۲
۶۵۸ - ۶۵۹ - ۶۶۰ - ۶۶۱	۲۵۱ - ۲۵۲
۶۶۲ - ۶۶۳ - ۶۶۴ - ۶۶۵	۲۵۱ - ۲۵۲
۶۶۶ - ۶۶۷ - ۶۶۸ - ۶۶۹	۲۵۱ - ۲۵۲
۶۷۰ - ۶۷۱ - ۶۷۲ - ۶۷۳	۲۵۱ - ۲۵۲
۶۷۴ - ۶۷۵ - ۶۷۶ - ۶۷۷	۲۵۱ - ۲۵۲
۶۷۸ - ۶۷۹ - ۶۸۰ - ۶۸۱	۲۵۱ - ۲۵۲
۶۸۲ - ۶۸۳ - ۶۸۴ - ۶۸۵	۲۵۱ - ۲۵۲
۶۸۶ - ۶۸۷ - ۶۸۸ - ۶۸۹	۲۵۱ - ۲۵۲
۶۹۰ - ۶۹۱ - ۶۹۲ - ۶۹۳	۲۵۱ - ۲۵۲
۶۹۴ - ۶۹۵ - ۶۹۶ - ۶۹۷	۲۵۱ - ۲۵۲
۶۹۸ - ۶۹۹ - ۷۰۰ - ۷۰۱	۲۵۱ - ۲۵۲
۷۰۲ - ۷۰۳ - ۷۰۴ - ۷۰۵	۲۵۱ - ۲۵۲
۷۰۶ - ۷۰۷ - ۷۰۸ - ۷۰۹	۲۵۱ - ۲۵۲
۷۱۰ - ۷۱۱ - ۷۱۲ - ۷۱۳	۲۵۱ - ۲۵۲
۷۱۴ - ۷۱۵ - ۷۱۶ - ۷۱۷	۲۵۱ - ۲۵۲
۷۱۸ - ۷۱۹ - ۷۲۰ - ۷۲۱	۲۵۱ - ۲۵۲
۷۲۲ - ۷۲۳ - ۷۲۴ - ۷۲۵	۲۵۱ - ۲۵۲
۷۲۶ - ۷۲۷ - ۷۲۸ - ۷۲۹	۲۵۱ - ۲۵۲
۷۳۰ - ۷۳۱ - ۷۳۲ - ۷۳۳	۲۵۱ - ۲۵۲
۷۳۴ - ۷۳۵ - ۷۳۶ - ۷۳۷	۲۵۱ - ۲۵۲
۷۳۸ - ۷۳۹ - ۷۴۰ - ۷۴۱	۲۵۱ - ۲۵۲
۷۴۲ - ۷۴۳ - ۷۴۴ - ۷۴۵	۲۵۱ - ۲۵۲
۷۴۶ - ۷۴۷ - ۷۴۸ - ۷۴۹	۲۵۱ - ۲۵۲
۷۵۰ - ۷۵۱ - ۷۵۲ - ۷۵۳	۲۵۱ - ۲۵۲
۷۵۴ - ۷۵۵ - ۷۵۶ - ۷۵۷	۲۵۱ - ۲۵۲
۷۵۸ - ۷۵۹ - ۷۶۰ - ۷۶۱	۲۵۱ - ۲۵۲
۷۶۲ - ۷۶۳ - ۷۶۴ - ۷۶۵	۲۵۱ - ۲۵۲
۷۶۶ - ۷۶۷ - ۷۶۸ - ۷۶۹	۲۵۱ - ۲۵۲
۷۷۰ - ۷۷۱ - ۷۷۲ - ۷۷۳	۲۵۱ - ۲۵۲
۷۷۴ - ۷۷۵ - ۷۷۶ - ۷۷۷	۲۵۱ - ۲۵۲
۷۷۸ - ۷۷۹ - ۷۸۰ - ۷۸۱	۲۵۱ - ۲۵۲
۷۸۲ - ۷۸۳ - ۷۸۴ - ۷۸۵	۲۵۱ - ۲۵۲
۷۸۶ - ۷۸۷ - ۷۸۸ - ۷۸۹	۲۵۱ - ۲۵۲
۷۹۰ - ۷۹۱ - ۷۹۲ - ۷۹۳	۲۵۱ - ۲۵۲
۷۹۴ - ۷۹۵ - ۷۹۶ - ۷۹۷	۲۵۱ - ۲۵۲
۷۹۸ - ۷۹۹ - ۸۰۰ - ۸۰۱	۲۵۱ - ۲۵۲
۸۰۲ - ۸۰۳ - ۸۰۴ - ۸۰۵	۲۵۱ - ۲۵۲
۸۰۶ - ۸۰۷ - ۸۰۸ - ۸۰۹	۲۵۱ - ۲۵۲
۸۱۰ - ۸۱۱ - ۸۱۲ - ۸۱۳	۲۵۱ - ۲۵۲
۸۱۴ - ۸۱۵ - ۸۱۶ - ۸۱۷	۲۵۱ - ۲۵۲
۸۱۸ - ۸۱۹ - ۸۲۰ - ۸۲۱	۲۵۱ - ۲۵۲
۸۲۲ - ۸۲۳ - ۸۲۴ - ۸۲۵	۲۵۱ - ۲۵۲
۸۲۶ - ۸۲۷ - ۸۲۸ - ۸۲۹	۲۵۱ - ۲۵۲
۸۳۰ - ۸۳۱ - ۸۳۲ - ۸۳۳	۲۵۱ - ۲۵۲
۸۳۴ - ۸۳۵ - ۸۳۶ - ۸۳۷	۲۵۱ - ۲۵۲
۸۳۸ - ۸۳۹ - ۸۴۰ - ۸۴۱	۲۵۱ - ۲۵۲
۸۴۲ - ۸۴۳ - ۸۴۴ - ۸۴۵	۲۵۱ - ۲۵۲
۸۴۶ - ۸۴۷ - ۸۴۸ - ۸۴۹	۲۵۱ - ۲۵۲
۸۵۰ - ۸۵۱ - ۸۵۲ - ۸۵۳	۲۵۱ - ۲۵۲
۸۵۴ - ۸۵۵ - ۸۵۶ - ۸۵۷	۲۵۱ - ۲۵۲
۸۵۸ - ۸۵۹ - ۸۶۰ - ۸۶۱	۲۵۱ - ۲۵۲
۸۶۲ - ۸۶۳ - ۸۶۴ - ۸۶۵	۲۵۱ - ۲۵۲
۸۶۶ - ۸۶۷ - ۸۶۸ - ۸۶۹	۲۵۱ - ۲۵۲
۸۷۰ - ۸۷۱ - ۸۷۲ - ۸۷۳	۲۵۱ - ۲۵۲
۸۷۴ - ۸۷۵ - ۸۷۶ - ۸۷۷	۲۵۱ - ۲۵۲
۸۷۸ - ۸۷۹ - ۸۸۰ - ۸۸۱	۲۵۱ - ۲۵۲
۸۸۲ - ۸۸۳ - ۸۸۴ - ۸۸۵	۲۵۱ - ۲۵۲
۸۸۶ - ۸۸۷ - ۸۸۸ - ۸۸۹	۲۵۱ - ۲۵۲
۸۹۰ - ۸۹۱ - ۸۹۲ - ۸۹۳	۲۵۱ - ۲۵۲
۸۹۴ - ۸۹۵ - ۸۹۶ - ۸۹۷	۲۵۱ - ۲۵۲
۸۹۸ - ۸۹۹ - ۹۰۰ - ۹۰۱	۲۵۱ - ۲۵۲
۹۰۲ - ۹۰۳ - ۹۰۴ - ۹۰۵	۲۵۱ - ۲۵۲
۹۰۶ - ۹۰۷ - ۹۰۸ - ۹۰۹	۲۵۱ - ۲۵۲
۹۱۰ - ۹۱۱ - ۹۱۲ - ۹۱۳	۲۵۱ - ۲۵۲
۹۱۴ - ۹۱۵ - ۹۱۶ - ۹۱۷	۲۵۱ - ۲۵۲
۹۱۸ - ۹۱۹ - ۹۲۰ - ۹۲۱	۲۵۱ - ۲۵۲
۹۲۲ - ۹۲۳ - ۹۲۴ - ۹۲۵	۲۵۱ - ۲۵۲
۹۲۶ - ۹۲۷ - ۹۲۸ - ۹۲۹	۲۵۱ - ۲۵۲
۹۳۰ - ۹۳۱ - ۹۳۲ - ۹۳۳	۲۵۱ - ۲۵۲
۹۳۴ - ۹۳۵ - ۹۳۶ - ۹۳۷	۲۵۱ - ۲۵۲
۹۳۸ - ۹۳۹ - ۹۴۰ - ۹۴۱	۲۵۱ - ۲۵۲
۹۴۲ - ۹۴۳ - ۹۴۴ - ۹۴۵	۲۵۱ - ۲۵۲
۹۴۶ - ۹۴۷ - ۹۴۸ - ۹۴۹	۲۵۱ - ۲۵۲
۹۵۰ - ۹۵۱ - ۹۵۲ - ۹۵۳	۲۵۱ - ۲۵۲
۹۵۴ - ۹۵۵ - ۹۵۶ - ۹۵۷	۲۵۱ - ۲۵۲
۹۵۸ - ۹۵۹ - ۹۶۰ - ۹۶۱	۲۵۱ - ۲۵۲
۹۶۲ - ۹۶۳ - ۹۶۴ - ۹۶۵	۲۵۱ - ۲۵۲
۹۶۶ - ۹۶۷ - ۹۶۸ - ۹۶۹	۲۵۱ - ۲۵۲
۹۷۰ - ۹۷۱ - ۹۷۲ - ۹۷۳	۲۵۱ - ۲۵۲
۹۷۴ - ۹۷۵ - ۹۷۶ - ۹۷۷	۲۵۱ - ۲۵۲
۹۷۸ - ۹۷۹ - ۹۸۰ - ۹۸۱	۲۵۱ - ۲۵۲
۹۸۲ - ۹۸۳ - ۹۸۴ - ۹۸۵	۲۵۱ - ۲۵۲
۹۸۶ - ۹۸۷ - ۹۸۸ - ۹۸۹	۲۵۱ - ۲۵۲
۹۹۰ - ۹۹۱ - ۹۹۲ - ۹۹۳	۲۵۱ - ۲۵۲
۹۹۴ - ۹۹۵ - ۹۹۶ - ۹۹۷	۲۵۱ - ۲۵۲
۹۹۸ - ۹۹۹ - ۱۰۰۰ - ۱۰۰۱	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۰۰۲ - ۱۰۰۳ - ۱۰۰۴ - ۱۰۰۵	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۰۰۶ - ۱۰۰۷ - ۱۰۰۸ - ۱۰۰۹	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۰۱۰ - ۱۰۱۱ - ۱۰۱۲ - ۱۰۱۳	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۰۱۴ - ۱۰۱۵ - ۱۰۱۶ - ۱۰۱۷	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۰۱۸ - ۱۰۱۹ - ۱۰۲۰ - ۱۰۲۱	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۰۲۲ - ۱۰۲۳ - ۱۰۲۴ - ۱۰۲۵	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۰۲۶ - ۱۰۲۷ - ۱۰۲۸ - ۱۰۲۹	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۰۳۰ - ۱۰۳۱ - ۱۰۳۲ - ۱۰۳۳	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۰۳۴ - ۱۰۳۵ - ۱۰۳۶ - ۱۰۳۷	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۰۳۸ - ۱۰۳۹ - ۱۰۴۰ - ۱۰۴۱	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۰۴۲ - ۱۰۴۳ - ۱۰۴۴ - ۱۰۴۵	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۰۴۶ - ۱۰۴۷ - ۱۰۴۸ - ۱۰۴۹	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۰۵۰ - ۱۰۵۱ - ۱۰۵۲ - ۱۰۵۳	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۰۵۴ - ۱۰۵۵ - ۱۰۵۶ - ۱۰۵۷	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۰۵۸ - ۱۰۵۹ - ۱۰۶۰ - ۱۰۶۱	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۰۶۲ - ۱۰۶۳ - ۱۰۶۴ - ۱۰۶۵	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۰۶۶ - ۱۰۶۷ - ۱۰۶۸ - ۱۰۶۹	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۰۷۰ - ۱۰۷۱ - ۱۰۷۲ - ۱۰۷۳	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۰۷۴ - ۱۰۷۵ - ۱۰۷۶ - ۱۰۷۷	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۰۷۸ - ۱۰۷۹ - ۱۰۸۰ - ۱۰۸۱	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۰۸۲ - ۱۰۸۳ - ۱۰۸۴ - ۱۰۸۵	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۰۸۶ - ۱۰۸۷ - ۱۰۸۸ - ۱۰۸۹	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۰۹۰ - ۱۰۹۱ - ۱۰۹۲ - ۱۰۹۳	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۰۹۴ - ۱۰۹۵ - ۱۰۹۶ - ۱۰۹۷	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۰۹۸ - ۱۰۹۹ - ۱۱۰۰ - ۱۱۰۱	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۱۰۲ - ۱۱۰۳ - ۱۱۰۴ - ۱۱۰۵	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۱۰۶ - ۱۱۰۷ - ۱۱۰۸ - ۱۱۰۹	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۱۱۰ - ۱۱۱۱ - ۱۱۱۲ - ۱۱۱۳	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۱۱۴ - ۱۱۱۵ - ۱۱۱۶ - ۱۱۱۷	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۱۱۸ - ۱۱۱۹ - ۱۱۲۰ - ۱۱۲۱	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۱۲۲ - ۱۱۲۳ - ۱۱۲۴ - ۱۱۲۵	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۱۲۶ - ۱۱۲۷ - ۱۱۲۸ - ۱۱۲۹	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۱۳۰ - ۱۱۳۱ - ۱۱۳۲ - ۱۱۳۳	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۱۳۴ - ۱۱۳۵ - ۱۱۳۶ - ۱۱۳۷	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۱۳۸ - ۱۱۳۹ - ۱۱۴۰ - ۱۱۴۱	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۱۴۲ - ۱۱۴۳ - ۱۱۴۴ - ۱۱۴۵	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۱۴۶ - ۱۱۴۷ - ۱۱۴۸ - ۱۱۴۹	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۱۵۰ - ۱۱۵۱ - ۱۱۵۲ - ۱۱۵۳	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۱۵۴ - ۱۱۵۵ - ۱۱۵۶ - ۱۱۵۷	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۱۵۸ - ۱۱۵۹ - ۱۱۶۰ - ۱۱۶۱	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۱۶۲ - ۱۱۶۳ - ۱۱۶۴ - ۱۱۶۵	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۱۶۶ - ۱۱۶۷ - ۱۱۶۸ - ۱۱۶۹	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۱۷۰ - ۱۱۷۱ - ۱۱۷۲ - ۱۱۷۳	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۱۷۴ - ۱۱۷۵ - ۱۱۷۶ - ۱۱۷۷	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۱۷۸ - ۱۱۷۹ - ۱۱۸۰ - ۱۱۸۱	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۱۸۲ - ۱۱۸۳ - ۱۱۸۴ - ۱۱۸۵	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۱۸۶ - ۱۱۸۷ - ۱۱۸۸ - ۱۱۸۹	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۱۹۰ - ۱۱۹۱ - ۱۱۹۲ - ۱۱۹۳	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۱۹۴ - ۱۱۹۵ - ۱۱۹۶ - ۱۱۹۷	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۱۹۸ - ۱۱۹۹ - ۱۲۰۰ - ۱۲۰۱	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۲۰۲ - ۱۲۰۳ - ۱۲۰۴ - ۱۲۰۵	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۲۰۶ - ۱۲۰۷ - ۱۲۰۸ - ۱۲۰۹	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۲۱۰ - ۱۲۱۱ - ۱۲۱۲ - ۱۲۱۳	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۲۱۴ - ۱۲۱۵ - ۱۲۱۶ - ۱۲۱۷	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۲۱۸ - ۱۲۱۹ - ۱۲۲۰ - ۱۲۲۱	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۲۲۲ - ۱۲۲۳ - ۱۲۲۴ - ۱۲۲۵	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۲۲۶ - ۱۲۲۷ - ۱۲۲۸ - ۱۲۲۹	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۲۳۰ - ۱۲۳۱ - ۱۲۳۲ - ۱۲۳۳	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۲۳۴ - ۱۲۳۵ - ۱۲۳۶ - ۱۲۳۷	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۲۳۸ - ۱۲۳۹ - ۱۲۴۰ - ۱۲۴۱	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۲۴۲ - ۱۲۴۳ - ۱۲۴۴ - ۱۲۴۵	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۲۴۶ - ۱۲۴۷ - ۱۲۴۸ - ۱۲۴۹	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۲۵۰ - ۱۲۵۱ - ۱۲۵۲ - ۱۲۵۳	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۲۵۴ - ۱۲۵۵ - ۱۲۵۶ - ۱۲۵۷	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۲۵۸ - ۱۲۵۹ - ۱۲۶۰ - ۱۲۶۱	۲۵۱ - ۲۵۲
۱۲۶۲ - ۱۲۶۳ - ۱۲۶۴ - ۱۲۶۵	۲۵۱ - ۲۵۲

۱۹۴ - ۱۹۵ - ۱۹۶ - ۲۱۲

یوسف خان - ۴۵۸ - ۴۶۵ - ۴۷۸

میر یوسف - ۷۲۶

* مواضع و غیرہ *

یونان - ۳۲۳ - ۴۰۷

یلندی پسرانقوا - ۸

یلندی پسرانقوا - ۸

یلنگوش - ۴۷۰

یونس خان - ۶ - ۱۹ - ۲۱

یوسف زئی - ۴۵

مید یوسف خان مشہدی - ۱۲۲

باتمام رسید

فهرست مردمان و مواقع، تصدیقات و آیه‌های قرآنی
 حصه مکتوب المذات تصدیقاتی خلیف نظام‌الملک واقع شده
 بترتیب حروف الفبائی *

(شعبه دول)

آذربایجان ۱۳۹ - ۱۴۲ - ۱۴۵

۱۴۹ - ۱۵۰ - ۱۵۱

۱۵۴ - ۱۵۵ - ۱۵۶ - ۱۶۱

۱۶۳ - ۱۶۴ - ۱۶۵

فوق ایران ۱۶۶

کشمیر ۱۶۷ - ۱۶۸ - ۱۶۹

آذربایجان ۱۶۹ - ۱۷۰ - ۱۷۱

۱۷۲ - ۱۷۳ - ۱۷۴ - ۱۷۵

آذربایجان ۱۷۶ - ۱۷۷

آذربایجان (مردمان) ۱۷۸

آذربایجان ۱۷۹ - ۱۸۰ - ۱۸۱

آذربایجان ۱۸۲ - ۱۸۳ - ۱۸۴

۱۸۵ - ۱۸۶

آذربایجان ۱۸۷ - ۱۸۸ - ۱۸۹

آذربایجان ۱۹۰ - ۱۹۱ - ۱۹۲

ه حرف الفی - مردمان

آخر خان ۱۹۳ - ۱۹۴ - ۱۹۵

۱۹۶ - ۱۹۷ - ۱۹۸

۱۹۹ - ۲۰۰ - ۲۰۱ - ۲۰۲

۲۰۳ - ۲۰۴ - ۲۰۵

۲۰۶ - ۲۰۷ - ۲۰۸

۲۰۹ - ۲۱۰ - ۲۱۱

۲۱۲ - ۲۱۳ - ۲۱۴

۲۱۵ - ۲۱۶

آخر خان ۲۱۷ (مردمان)

خلف‌الصق ۲۱۸ - ۲۱۹ - ۲۲۰

۲۲۱ - ۲۲۲ - ۲۲۳

۲۲۴ - ۲۲۵ - ۲۲۶

۲۲۷ - ۲۲۸ - ۲۲۹

قاضي ابوالفتح ۲۳۴	ابراهيم ايلچين سيدانقلي خان -
محمد ابراهيم مستوفي الملك	۱۲۴
ايران - ۲۸۶	ابدال بيگ - ۱۲۴
محمد ابراهيم مهابت خان حسين	ابوالفتح خان - ۱۷۲ - ۱۷۴
بيگ خليل الله سپه سالار -	ابوالفتح خان - ۱۹۱ - ۱۹۹
۳۰۱ - ۳۰۲ - ۳۰۵ - ۳۰۶	۱۹۷
۲۳۵ - ۳۳۶ - ۳۴۳ - (شف خاء)	ابوالعلا - ۱۹۹
خواجه ابوالكارم جان نثار خان -	ابوالحسن (قطب الملك) حاكم
۲۶۸ - ۲۹۱ - ۲۹۳ - ۲۹۸	حيدر اباد - ۲۲۱ - ۳۰۰
۳۰۲ - ۳۱۳ - ۳۲۹ - ۳۳۱	۳۰۱ - ۳۰۲ - ۳۰۳ - ۳۰۵
۳۶۲ - (شف جيم)	۳۰۶ - ۳۰۷ - ۳۰۸ - ۳۱۰
ابوالخير خان - ۳۹۲ - ۴۹۳ - ۸۵۸	۳۱۱ - ۳۱۲ - ۳۱۳ - ۳۱۵
محمد ابراهيم ناخدا - ۴۲۱ - ۴۲۲	۳۱۹ - ۳۲۲ - ۳۲۳ - ۳۲۴
محمد ابراهيم خان - ۵۴۱	۳۲۵ - ۳۲۷ - ۳۲۸ - ۳۲۹
۵۹۶ - ۵۹۷ - ۵۹۸ - ۹۹۵	۳۳۰ - ۳۳۱ - ۳۳۲ - ۳۳۵
ابراهيم بيگ تبريزي - ۵۸۳ - ۵۹۳	۳۳۶ - ۳۳۷ - ۳۴۲ - ۳۴۳
شيخ ابوالكارم - ۵۹۵	۳۴۷ - ۳۴۸ - ۳۵۰ - ۳۵۴
محمد ابراهيم بادشاه ابوالفتح	۳۵۸ - ۳۶۱ - ۳۶۰ - ۳۶۲
ظهير الدين پير رفيع اشان -	۳۶۳ - ۳۶۵ - ۳۶۶ - ۳۶۹
۹۱۸ - ۹۱۷ - ۹۱۴ - ۹۸۸	۳۶۷ - ۳۶۹ - ۳۷۱ - ۳۷۳
۹۲۳ - ۹۳۳ - ۹۴۱	۳۷۵ - ۳۷۶ - ۴۰۶ - ۴۰۷
ابوالحسن خان بخشى ميد	۵۲۴ - (شف قاف)

۸۲۲ - ۸۱۹ - ۸۱۷ - ۸۱۳

۸۲۱ - ۸۲۸ - ۸۲۳ - ۸۲۳

۹۲۶ - ۹۲۸ - ۹۲۷ - ۹۲۶

۱۷۸ - ۱۲۴ - ۳۸ - ۱۷۸

۸۲۸ - ۸۲۸

۸۲۸ - ۸۲۸

۱۱۴ - ۸۲۸ - ۸۲۸ - ۸۲۸

۱۸۳ - ۱۸۳ - ۱۸۳ - ۱۸۳

۱۸۳ - ۱۸۳ - ۱۸۳ - ۱۸۳

۳۱۰ - ۳۱۰ - ۳۱۰ - ۳۱۰

۳۱۰ - ۳۱۰

۳۱۰ - ۳۱۰ - ۳۱۰ - ۳۱۰

۸۲۸ - ۸۲۷ - ۲۲۲ - ۸۲۸

۸۲۷ - ۸۲۷

۸۲۷ - ۸۲۷ - ۸۲۷ - ۸۲۷

۸۲۷ - ۸۲۷ - ۸۲۷ - ۸۲۷

۲۱۱ - ۲۱۱ - ۲۱۱ - ۲۱۱

۲۱۱ - ۲۱۱ - ۲۱۱ - ۲۱۱

۲۱۱ - ۲۱۱ - ۲۱۱ - ۲۱۱

۲۱۱ - ۲۱۱ - ۲۱۱ - ۲۱۱

۲۱۱ - ۲۱۱

۲۱۱ - ۲۱۱ - ۲۱۱ - ۲۱۱

۶۱۱ - ۶۱۱ - ۶۱۱ - ۶۱۱

۶۱۱ - ۶۱۱ - ۶۱۱ - ۶۱۱

محمد ابراهيم قزوینی نقاشی

(دیگر) - ۶۲۳

ابراهيم خان بنی - ۶۲۵ - ۶۲۶

۶۲۶

ابو الهیاء ربیع الخدیوات

شمس الدین ابدی پسر شرف

ربیع الخدیوات شرف

بهادر شاه - ۶۱۳ - ۶۱۳ - ۶۱۳ - ۶۱۳

۸۲۱ - ۸۲۱ (شک ۱)

ابوطالب - ۸۲۳

میر ابو الفضل خان - ۹۶۰

آقا ابوالحسن - ۹۶۰

ابراهيم نقی خان - ۹۶۵ - ۹۶۶

۹۶۶ - ۹۶۶

میرزا محمد علی پسر میرزا محمد علی

راجه پسر میرزا محمد علی

۹۶۵ - ۹۶۶ - ۹۶۶ - ۹۶۶

۹۶۶ - ۹۶۶ - ۹۶۶ - ۹۶۶

۹۶۶ - ۹۶۶ - ۹۶۶ - ۹۶۶

۸۲۶ - ۸۲۷ - ۸۲۶ - ۸۲۶

اختصاص خان لجیرا خان عالم

۸۸۹

اخلاص خان افغان (دیگر) - ۹۲۳

خواجہ ادهم صدر برهان پور - ۵۵۸

ارجن کور - ۱۵ - ۱۷

ارادت خان - ۴۸ - ۱۰۰ - ۱۰۱

ارسلان خان کاشغری چغتہ خان

فتح جنگ - ۵۹۹ - (شف ہے)

ارشد خان نبیرا ارشد خان - ۶۱۰

۶۱۳

ارشد خان دیوان - ۶۱۳

ازبک خان - ۱۲۲

ازبکان - ۶۱۴

الام خان صوبہ دار - ۲۳ - ۲۵

۳۴ - ۳۸ - ۵۴ - ۵۷ - ۶۰

۹۲ - ۹۴ - ۹۹ - ۱۰۰ - ۱۷۶

۲۰۹ - ۳۸۱ - ۴۹۹ - ۸۲۷

امد خان وزیر جملۃ الماک

امیر الامرا نظام الماک آصف

الدوله - ۳۲ - ۶۹ - ۷۳

۱۲۶ - ۱۷۲ - ۲۱۰ - ۲۳۵

۲۵۵ - ۲۶۶ - ۲۸۵ - ۲۸۹

حافظ احمد معلر خان - ۶۰۸

۶۱۴ - ۶۱۵

احمد سعید خان - ۶۵۱

احمد بیگ غازی الدین خان

غالب جنگ کوکچہ اندر شاہ

۷۱۲ - ۷۱۵ - ۷۲۸ (شف غین)

میر احسن خان - ۸۷۶

احسن خان پسر علی مردان خان

۹۶۰

خواجہ احمد خان (شہادت خان)

پسر مبارز خان - ۹۶۰ - ۹۶۱

۹۶۲

احمد شاہ پسر محمد شاہ بادشاہ

۹۷۳

اخلاص خان (خان عالم) پسر

مقرب خان - ۴۸ - ۲۹۱

۳۹۱

اختصاص خان - ۴۹۲ - ۶۹۶

اخلاص خان میانه - ۵۲۸

اخلاص خان جدید الامام - ۶۲۸

۶۲۹ - ۷۷۴ - ۷۹۴ - ۷۹۹

۹۲۱

۷۷۶ - ۹۲۰	ارژنگ ژوب (اعظم شاه) - ۱۴
اعظم خان - ۲۳ - ۴۰	۴۳ - ۴۰ - ۳۴ - ۳۸
اعتماد خان (عرف عبدالقوي) -	۴۹ - ۶۵ - ۷۷ - ۲۰۹ - ۲۵۷
۳۵ - ۹۸ - ۲۰۳ - ۴۰۴	۲۶۲ - ۲۶۳ - ۲۸۰ - ۲۸۱
اعتماد خان (ذوالفقار خان	۳۱۷ - ۳۱۸ - ۳۱۶ - ۳۲۰
نصرت جنگ) - ۲۸۵ - ۲۹۴	۳۳۱ - ۳۲۷ - ۳۳۸ - ۳۵۸
۳۰۳ - ۳۱۳ - ۳۱۴ - ۳۱۵	۳۶۲ - ۳۶۵ - ۳۷۱ - ۳۷۲
م.م (شف ذال)	۳۸۳ - ۴۰۷ - ۴۰۸ - ۴۱۰
اعتماد خان عرف ملا ظاهر -	۴۳۵ - ۴۳۵ - ۴۳۸ - ۴۳۹
۳۸۰ - ۴۲۳	۴۴۰ - ۴۴۲ - ۴۴۳ - ۴۴۹
اعزالدين شاهزاده پسر معزالدين	۴۶۰ - ۴۶۳ - ۴۶۴ - ۴۶۷
جهاندار شاه - ۵۷۴ - ۵۷۵	۴۷۰ - ۴۷۳ - ۴۷۷ - ۵۱۸
۶۰۴ - ۶۹۹ - ۶۹۸ - ۶۹۷	۵۲۶ - ۵۴۱ - ۵۴۶ - ۵۴۷
۷۰۳ - ۷۱۵ - ۷۱۶ - ۷۱۷	۵۴۸ - ۵۴۹ - ۵۴۹ - ۵۶۹
۷۱۸ - ۷۲۴ - ۷۴۰	۵۷۰ - ۵۷۱ - ۵۷۲ - ۵۷۷
اعتماد خان (ديگر) - ۶۱۷	۵۷۹ - ۵۸۰ - ۵۸۱ - ۵۸۲
امام اعظم رح - ۶۸۲	۵۸۳ - ۵۸۴ - ۵۸۵ - ۵۸۶
اعظم خان بوندركوكتاش خان ۷۰۳	۵۸۷ - ۵۸۸ - ۵۸۹ - ۵۹۰
۷۱۸ - ۷۲۰ - ۷۲۴ - ۹۲۱	۵۹۱ - ۵۹۲ - ۵۹۳ - ۵۹۴
اعزالدوله خان خاندان بهادر - ۷۰۷	۵۹۵ - ۵۹۶ - ۵۹۷ - ۵۹۸
اعتماد خان - ۷۷۳ - ۷۷۴	۵۹۹ - ۶۰۰ - ۶۱۶ - ۶۴۹
اعتماد خان ركن الدوله كشميري	۶۶۸ - ۷۰۷ - ۷۳۸ - ۷۴۰

۹۳۲ - ۹۳۳ - ۹۳۴ - ۹۳۵

۹۳۶ - ۹۳۷ - ۹۳۸ - ۹۳۹

۹۴۰ - ۹۴۱ - ۹۴۲

انصاف خان - ۱۱۶ - ۱۱۷ - ۱۱۸

امیرسیات - ۱۳۰ - ۱۳۱ - ۱۳۲

۱۳۳

انصاف خان - ۱۳۴

انصاف خان - ۱۳۵ - ۱۳۶ - ۱۳۷

انصاف خان - ۱۳۸ - ۱۳۹ - ۱۴۰

۱۴۱ - ۱۴۲

انصاف خان - ۱۴۳ - ۱۴۴ - ۱۴۵

انصاف خان - ۱۴۶ - ۱۴۷ - ۱۴۸

انصاف خان - ۱۴۹ - ۱۵۰ - ۱۵۱

انصاف خان - ۱۵۲ - ۱۵۳ - ۱۵۴

انصاف خان - ۱۵۵ - ۱۵۶ - ۱۵۷

انصاف خان - ۱۵۸ - ۱۵۹ - ۱۶۰

انصاف خان - ۱۶۱ - ۱۶۲ - ۱۶۳

انصاف خان - ۱۶۴ - ۱۶۵ - ۱۶۶

۱۶۷ - ۱۶۸

انصاف خان - ۱۶۹

انصاف خان - ۱۷۰ - ۱۷۱ - ۱۷۲

انصاف خان - ۱۷۳ - ۱۷۴ - ۱۷۵

انصاف خان - ۱۷۶ - ۱۷۷ - ۱۷۸

انصاف خان - ۱۷۹ - ۱۸۰ - ۱۸۱

انصاف خان - ۱۸۲ - ۱۸۳ - ۱۸۴

انصاف خان - ۱۸۵ - ۱۸۶ - ۱۸۷

انصاف خان - ۱۸۸ - ۱۸۹ - ۱۹۰

۱۹۱ - ۱۹۲ - ۱۹۳

۱۹۴ - ۱۹۵ - ۱۹۶

۱۹۷ - ۱۹۸ - ۱۹۹

۲۰۰ - ۲۰۱ - ۲۰۲

۲۰۳ - ۲۰۴ - ۲۰۵

۲۰۶ - ۲۰۷ - ۲۰۸

۲۰۹ - ۲۱۰ - ۲۱۱

۲۱۲ - ۲۱۳ - ۲۱۴

۲۱۵ - ۲۱۶ - ۲۱۷

۲۱۸ - ۲۱۹ - ۲۲۰

۲۲۱ - ۲۲۲ - ۲۲۳

۲۲۴ - ۲۲۵ - ۲۲۶

۲۲۷ - ۲۲۸ - ۲۲۹

۲۳۰ - ۲۳۱ - ۲۳۲

۲۳۳ - ۲۳۴ - ۲۳۵

۲۳۶ - ۲۳۷ - ۲۳۸

۲۳۹ - ۲۴۰ - ۲۴۱

۹۰۳ - ۹۰۲ - ۸۸۵ - ۸۸۲	۹۶۴ - ۸۶۴ - ۸۵۳ - ۷۳۱ - ۶۲۶
۹۰۹ - ۹۰۷ - ۹۰۶ - ۹۰۵	قاضي اکرم قاضي التضا (اکرم
۹۳۱ - ۹۲۱ - ۹۱۳ - ۹۱۱	خان) - ۵۶۳ - ۵۶۴
۹۳۹ - ۹۵۴ (شف کاف)	آله دردي خان - ۴۳ - ۴۹ - ۵۸
امير الامراشايدسته خان خانجهان -	۸۵ - ۵۲۱ - ۵۸۸ - ۶۸۸
۴۱ - ۴۲ - ۴۶ - ۴۷ - ۴۵	آکديار خان - ۱۰۰ - ۱۲۳ - ۱۷۷
۶۸ - ۶۹ - ۷۸ - ۸۵ - ۱۱۹	النفات خان - ۵۱۸ - ۵۲۰ - ۷۵۲
۱۲۰ - ۱۲۱ - ۱۲۲ - ۱۲۹	محمد دامين خان اعتماد الدوله وزير
۱۷۱ - ۱۷۲ - ۱۷۳ - ۱۷۴	الممالک ظفر جنگ کوکلتاش
۱۷۵ - ۱۷۷ - ۱۸۸ - ۱۸۹	خان - ۱۰ - ۲۱ - ۳۱ - ۳۳
(شف خاء وشين)	۴۸ - ۶۱ - ۶۴ - ۶۵ - ۹۸
امير خان - ۶۲ - ۶۵ - ۷۵	۱۵۵ - ۱۵۹ - ۱۷۲ - ۲۰۸
۱۱۱ - ۱۲۲ - ۱۲۳ - ۱۲۹	۲۱۰ - ۲۳۰ - ۲۴۲ - ۲۴۳
۱۳۰ - ۱۴۱ - ۱۴۲ - ۱۴۶	۲۶۴ - ۲۷۸ - ۳۱۱ - ۴۹۵
۲۲۲ - ۲۲۹ - ۵۸۹ - ۶۸۸	۴۹۶ - ۴۹۸ - ۵۲۱ - ۵۲۷
۸۰۰ - ۸۱۸ - ۸۴۸ - ۸۵۸	۵۲۸ - ۵۲۹ - ۵۳۵ - ۵۳۸
۹۲۲ - ۹۳۸	۵۶۹ - ۵۷۲ - ۵۸۲ - ۶۶۳
امير قلبي - ۹۱	۶۶۹ - ۷۰۰ - ۷۲۰ - ۷۲۸
ملا اميدي شاعر - ۹۷	۷۴۱ - ۷۶۱ - ۷۶۲ - ۷۶۵
راجه امر سنگيه - ۱۵۳	۷۶۶ - ۷۷۰ - ۷۷۱ - ۷۸۷
ميرزا امينا مورخ - ۲۱۰	۷۹۹ - ۸۰۰ - ۸۰۲ - ۸۰۹
امانت خان خواني - ۲۶۱ - ۳۷۶	۸۱۲ - ۸۱۷ - ۸۳۲ - ۸۵۰

۳۷۷ - ۳۷۸ - ۳۷۹ - ۳۸۱	انورجی سرحدی دیوبند - ۷۴۴
۳۸۳ - ۳۹۳ - ۳۹۴ - ۳۹۵	۷۴۶ - ۸۵۹
۳۹۷ - ۳۹۸ - ۳۹۹ - ۴۰۰	انور خان - ۷۴۴
۴۰۱ - ۴۰۲ - ۴۰۳ - ۴۰۴	انور خان - ۷۶۱
۴۰۵ - ۴۰۶ - ۴۰۷ - ۴۰۸	انور خان - ۷۴۳
۴۰۹ - ۴۱۰ - ۴۱۱ - ۴۱۲	۸۵۳ - ۷۴۳
۴۱۳ - ۴۱۴ - ۴۱۵ - ۴۱۶	۸۵۴ - ۸۵۵ - ۸۵۶ - ۸۵۷
۴۱۷ - ۴۱۸ - ۴۱۹ - ۴۲۰	۸۵۸ - ۸۵۹ - ۸۶۰ - ۸۶۱
۴۲۱ - ۴۲۲ - ۴۲۳ - ۴۲۴	انور خان - ۸۶۳
۴۲۵ - ۴۲۶ - ۴۲۷ - ۴۲۸	۸۶۴ - ۸۶۵ - ۸۶۶ - ۸۶۷
۴۲۹ - ۴۳۰ - ۴۳۱ - ۴۳۲	انور خان - ۸۶۸
۴۳۳ - ۴۳۴ - ۴۳۵ - ۴۳۶	۸۶۹ - ۸۷۰ - ۸۷۱ - ۸۷۲
۴۳۷ - ۴۳۸ - ۴۳۹ - ۴۴۰	انور خان - ۸۷۳
۴۴۱ - ۴۴۲ - ۴۴۳ - ۴۴۴	۸۷۴ - ۸۷۵ - ۸۷۶ - ۸۷۷
۴۴۵ - ۴۴۶ - ۴۴۷ - ۴۴۸	انور خان - ۸۷۸
۴۴۹ - ۴۵۰ - ۴۵۱ - ۴۵۲	۸۷۹ - ۸۸۰ - ۸۸۱ - ۸۸۲
۴۵۳ - ۴۵۴ - ۴۵۵ - ۴۵۶	انور خان - ۸۸۳
۴۵۷ - ۴۵۸ - ۴۵۹ - ۴۶۰	۸۸۴ - ۸۸۵ - ۸۸۶ - ۸۸۷
۴۶۱ - ۴۶۲ - ۴۶۳ - ۴۶۴	انور خان - ۸۸۸
۴۶۵ - ۴۶۶ - ۴۶۷ - ۴۶۸	۸۸۹ - ۸۹۰ - ۸۹۱ - ۸۹۲
۴۶۹ - ۴۷۰ - ۴۷۱ - ۴۷۲	انور خان - ۸۹۳
۴۷۳ - ۴۷۴ - ۴۷۵ - ۴۷۶	۸۹۴ - ۸۹۵ - ۸۹۶ - ۸۹۷
۴۷۷ - ۴۷۸ - ۴۷۹ - ۴۸۰	انور خان - ۸۹۸
۴۸۱ - ۴۸۲ - ۴۸۳ - ۴۸۴	۸۹۹ - ۹۰۰ - ۹۰۱ - ۹۰۲
۴۸۵ - ۴۸۶ - ۴۸۷ - ۴۸۸	انور خان - ۹۰۳
۴۸۹ - ۴۹۰ - ۴۹۱ - ۴۹۲	۹۰۴ - ۹۰۵ - ۹۰۶ - ۹۰۷
۴۹۳ - ۴۹۴ - ۴۹۵ - ۴۹۶	انور خان - ۹۰۸
۴۹۷ - ۴۹۸ - ۴۹۹ - ۵۰۰	۹۰۹ - ۹۱۰ - ۹۱۱ - ۹۱۲
۵۰۱ - ۵۰۲ - ۵۰۳ - ۵۰۴	انور خان - ۹۱۳
۵۰۵ - ۵۰۶ - ۵۰۷ - ۵۰۸	۹۱۴ - ۹۱۵ - ۹۱۶ - ۹۱۷
۵۰۹ - ۵۱۰ - ۵۱۱ - ۵۱۲	انور خان - ۹۱۸
۵۱۳ - ۵۱۴ - ۵۱۵ - ۵۱۶	۹۱۹ - ۹۲۰ - ۹۲۱ - ۹۲۲
۵۱۷ - ۵۱۸ - ۵۱۹ - ۵۲۰	انور خان - ۹۲۳
۵۲۱ - ۵۲۲ - ۵۲۳ - ۵۲۴	۹۲۴ - ۹۲۵ - ۹۲۶ - ۹۲۷
۵۲۵ - ۵۲۶ - ۵۲۷ - ۵۲۸	انور خان - ۹۲۸
۵۲۹ - ۵۳۰ - ۵۳۱ - ۵۳۲	۹۲۹ - ۹۳۰ - ۹۳۱ - ۹۳۲
۵۳۳ - ۵۳۴ - ۵۳۵ - ۵۳۶	انور خان - ۹۳۳
۵۳۷ - ۵۳۸ - ۵۳۹ - ۵۴۰	۹۳۴ - ۹۳۵ - ۹۳۶ - ۹۳۷
۵۴۱ - ۵۴۲ - ۵۴۳ - ۵۴۴	انور خان - ۹۳۸
۵۴۵ - ۵۴۶ - ۵۴۷ - ۵۴۸	۹۳۹ - ۹۴۰ - ۹۴۱ - ۹۴۲
۵۴۹ - ۵۵۰ - ۵۵۱ - ۵۵۲	انور خان - ۹۴۳
۵۵۳ - ۵۵۴ - ۵۵۵ - ۵۵۶	۹۴۴ - ۹۴۵ - ۹۴۶ - ۹۴۷
۵۵۷ - ۵۵۸ - ۵۵۹ - ۵۶۰	انور خان - ۹۴۸
۵۶۱ - ۵۶۲ - ۵۶۳ - ۵۶۴	۹۴۹ - ۹۵۰ - ۹۵۱ - ۹۵۲
۵۶۵ - ۵۶۶ - ۵۶۷ - ۵۶۸	انور خان - ۹۵۳
۵۶۹ - ۵۷۰ - ۵۷۱ - ۵۷۲	۹۵۴ - ۹۵۵ - ۹۵۶ - ۹۵۷
۵۷۳ - ۵۷۴ - ۵۷۵ - ۵۷۶	انور خان - ۹۵۸
۵۷۷ - ۵۷۸ - ۵۷۹ - ۵۸۰	۹۵۹ - ۹۶۰ - ۹۶۱ - ۹۶۲
۵۸۱ - ۵۸۲ - ۵۸۳ - ۵۸۴	انور خان - ۹۶۳
۵۸۵ - ۵۸۶ - ۵۸۷ - ۵۸۸	۹۶۴ - ۹۶۵ - ۹۶۶ - ۹۶۷
۵۸۹ - ۵۹۰ - ۵۹۱ - ۵۹۲	انور خان - ۹۶۸
۵۹۳ - ۵۹۴ - ۵۹۵ - ۵۹۶	۹۶۹ - ۹۷۰ - ۹۷۱ - ۹۷۲
۵۹۷ - ۵۹۸ - ۵۹۹ - ۶۰۰	انور خان - ۹۷۳
۶۰۱ - ۶۰۲ - ۶۰۳ - ۶۰۴	۹۷۴ - ۹۷۵ - ۹۷۶ - ۹۷۷
۶۰۵ - ۶۰۶ - ۶۰۷ - ۶۰۸	انور خان - ۹۷۸
۶۰۹ - ۶۱۰ - ۶۱۱ - ۶۱۲	۹۷۹ - ۹۸۰ - ۹۸۱ - ۹۸۲
۶۱۳ - ۶۱۴ - ۶۱۵ - ۶۱۶	انور خان - ۹۸۳
۶۱۷ - ۶۱۸ - ۶۱۹ - ۶۲۰	۹۸۴ - ۹۸۵ - ۹۸۶ - ۹۸۷
۶۲۱ - ۶۲۲ - ۶۲۳ - ۶۲۴	انور خان - ۹۸۸
۶۲۵ - ۶۲۶ - ۶۲۷ - ۶۲۸	۹۸۹ - ۹۹۰ - ۹۹۱ - ۹۹۲
۶۲۹ - ۶۳۰ - ۶۳۱ - ۶۳۲	انور خان - ۹۹۳
۶۳۳ - ۶۳۴ - ۶۳۵ - ۶۳۶	۹۹۴ - ۹۹۵ - ۹۹۶ - ۹۹۷
۶۳۷ - ۶۳۸ - ۶۳۹ - ۶۴۰	انور خان - ۹۹۸
۶۴۱ - ۶۴۲ - ۶۴۳ - ۶۴۴	۹۹۹ - ۱۰۰۰ - ۱۰۰۱ - ۱۰۰۲
۶۴۵ - ۶۴۶ - ۶۴۷ - ۶۴۸	انور خان - ۱۰۰۳
۶۴۹ - ۶۵۰ - ۶۵۱ - ۶۵۲	۱۰۰۴ - ۱۰۰۵ - ۱۰۰۶ - ۱۰۰۷
۶۵۳ - ۶۵۴ - ۶۵۵ - ۶۵۶	انور خان - ۱۰۰۸
۶۵۷ - ۶۵۸ - ۶۵۹ - ۶۶۰	۱۰۰۹ - ۱۰۱۰ - ۱۰۱۱ - ۱۰۱۲
۶۶۱ - ۶۶۲ - ۶۶۳ - ۶۶۴	انور خان - ۱۰۱۳
۶۶۵ - ۶۶۶ - ۶۶۷ - ۶۶۸	۱۰۱۴ - ۱۰۱۵ - ۱۰۱۶ - ۱۰۱۷
۶۶۹ - ۶۷۰ - ۶۷۱ - ۶۷۲	انور خان - ۱۰۱۸
۶۷۳ - ۶۷۴ - ۶۷۵ - ۶۷۶	۱۰۱۹ - ۱۰۲۰ - ۱۰۲۱ - ۱۰۲۲
۶۷۷ - ۶۷۸ - ۶۷۹ - ۶۸۰	انور خان - ۱۰۲۳
۶۸۱ - ۶۸۲ - ۶۸۳ - ۶۸۴	۱۰۲۴ - ۱۰۲۵ - ۱۰۲۶ - ۱۰۲۷
۶۸۵ - ۶۸۶ - ۶۸۷ - ۶۸۸	انور خان - ۱۰۲۸
۶۸۹ - ۶۹۰ - ۶۹۱ - ۶۹۲	۱۰۲۹ - ۱۰۳۰ - ۱۰۳۱ - ۱۰۳۲
۶۹۳ - ۶۹۴ - ۶۹۵ - ۶۹۶	انور خان - ۱۰۳۳
۶۹۷ - ۶۹۸ - ۶۹۹ - ۷۰۰	۱۰۳۴ - ۱۰۳۵ - ۱۰۳۶ - ۱۰۳۷
۷۰۱ - ۷۰۲ - ۷۰۳ - ۷۰۴	انور خان - ۱۰۳۸
۷۰۵ - ۷۰۶ - ۷۰۷ - ۷۰۸	۱۰۳۹ - ۱۰۴۰ - ۱۰۴۱ - ۱۰۴۲
۷۰۹ - ۷۱۰ - ۷۱۱ - ۷۱۲	انور خان - ۱۰۴۳
۷۱۳ - ۷۱۴ - ۷۱۵ - ۷۱۶	۱۰۴۴ - ۱۰۴۵ - ۱۰۴۶ - ۱۰۴۷
۷۱۷ - ۷۱۸ - ۷۱۹ - ۷۲۰	انور خان - ۱۰۴۸
۷۲۱ - ۷۲۲ - ۷۲۳ - ۷۲۴	۱۰۴۹ - ۱۰۵۰ - ۱۰۵۱ - ۱۰۵۲
۷۲۵ - ۷۲۶ - ۷۲۷ - ۷۲۸	انور خان - ۱۰۵۳
۷۲۹ - ۷۳۰ - ۷۳۱ - ۷۳۲	۱۰۵۴ - ۱۰۵۵ - ۱۰۵۶ - ۱۰۵۷
۷۳۳ - ۷۳۴ - ۷۳۵ - ۷۳۶	انور خان - ۱۰۵۸
۷۳۷ - ۷۳۸ - ۷۳۹ - ۷۴۰	۱۰۵۹ - ۱۰۶۰ - ۱۰۶۱ - ۱۰۶۲
۷۴۱ - ۷۴۲ - ۷۴۳ - ۷۴۴	انور خان - ۱۰۶۳
۷۴۵ - ۷۴۶ - ۷۴۷ - ۷۴۸	۱۰۶۴ - ۱۰۶۵ - ۱۰۶۶ - ۱۰۶۷
۷۴۹ - ۷۵۰ - ۷۵۱ - ۷۵۲	انور خان - ۱۰۶۸
۷۵۳ - ۷۵۴ - ۷۵۵ - ۷۵۶	۱۰۶۹ - ۱۰۷۰ - ۱۰۷۱ - ۱۰۷۲
۷۵۷ - ۷۵۸ - ۷۵۹ - ۷۶۰	انور خان - ۱۰۷۳
۷۶۱ - ۷۶۲ - ۷۶۳ - ۷۶۴	۱۰۷۴ - ۱۰۷۵ - ۱۰۷۶ - ۱۰۷۷
۷۶۵ - ۷۶۶ - ۷۶۷ - ۷۶۸	انور خان - ۱۰۷۸
۷۶۹ - ۷۷۰ - ۷۷۱ - ۷۷۲	۱۰۷۹ - ۱۰۸۰ - ۱۰۸۱ - ۱۰۸۲
۷۷۳ - ۷۷۴ - ۷۷۵ - ۷۷۶	انور خان - ۱۰۸۳
۷۷۷ - ۷۷۸ - ۷۷۹ - ۷۸۰	۱۰۸۴ - ۱۰۸۵ - ۱۰۸۶ - ۱۰۸۷
۷۸۱ - ۷۸۲ - ۷۸۳ - ۷۸۴	انور خان - ۱۰۸۸
۷۸۵ - ۷۸۶ - ۷۸۷ - ۷۸۸	۱۰۸۹ - ۱۰۹۰ - ۱۰۹۱ - ۱۰۹۲
۷۸۹ - ۷۹۰ - ۷۹۱ - ۷۹۲	انور خان - ۱۰۹۳
۷۹۳ - ۷۹۴ - ۷۹۵ - ۷۹۶	۱۰۹۴ - ۱۰۹۵ - ۱۰۹۶ - ۱۰۹۷
۷۹۷ - ۷۹۸ - ۷۹۹ - ۸۰۰	انور خان - ۱۰۹۸
۸۰۱ - ۸۰۲ - ۸۰۳ - ۸۰۴	۱۰۹۹ - ۱۱۰۰ - ۱۱۰۱ - ۱۱۰۲
۸۰۵ - ۸۰۶ - ۸۰۷ - ۸۰۸	انور خان - ۱۱۰۳
۸۰۹ - ۸۱۰ - ۸۱۱ - ۸۱۲	۱۱۰۴ - ۱۱۰۵ - ۱۱۰۶ - ۱۱۰۷
۸۱۳ - ۸۱۴ - ۸۱۵ - ۸۱۶	انور خان - ۱۱۰۸
۸۱۷ - ۸۱۸ - ۸۱۹ - ۸۲۰	۱۱۰۹ - ۱۱۱۰ - ۱۱۱۱ - ۱۱۱۲
۸۲۱ - ۸۲۲ - ۸۲۳ - ۸۲۴	انور خان - ۱۱۱۳
۸۲۵ - ۸۲۶ - ۸۲۷ - ۸۲۸	۱۱۱۴ - ۱۱۱۵ - ۱۱۱۶ - ۱۱۱۷
۸۲۹ - ۸۳۰ - ۸۳۱ - ۸۳۲	انور خان - ۱۱۱۸
۸۳۳ - ۸۳۴ - ۸۳۵ - ۸۳۶	۱۱۱۹ - ۱۱۲۰ - ۱۱۲۱ - ۱۱۲۲
۸۳۷ - ۸۳۸ - ۸۳۹ - ۸۴۰	انور خان - ۱۱۲۳
۸۴۱ - ۸۴۲ - ۸۴۳ - ۸۴۴	۱۱۲۴ - ۱۱۲۵ - ۱۱۲۶ - ۱۱۲۷
۸۴۵ - ۸۴۶ - ۸۴۷ - ۸۴۸	انور خان - ۱۱۲۸
۸۴۹ - ۸۵۰ - ۸۵۱ - ۸۵۲	۱۱۲۹ - ۱۱۳۰ - ۱۱۳۱ - ۱۱۳۲
۸۵۳ - ۸۵۴ - ۸۵۵ - ۸۵۶	انور خان - ۱۱۳۳
۸۵۷ - ۸۵۸ - ۸۵۹ - ۸۶۰	۱۱۳۴ - ۱۱۳۵ - ۱۱۳۶ - ۱۱۳۷
۸۶۱ - ۸۶۲ - ۸۶۳ - ۸۶۴	انور خان - ۱۱۳۸
۸۶۵ - ۸۶۶ - ۸۶۷ - ۸۶۸	۱۱۳۹ - ۱۱۴۰ - ۱۱۴۱ - ۱۱۴۲
۸۶۹ - ۸۷۰ - ۸۷۱ - ۸۷۲	انور خان - ۱۱۴۳
۸۷۳ - ۸۷۴ - ۸۷۵ - ۸۷۶	۱۱۴۴ - ۱۱۴۵ - ۱۱۴۶ - ۱۱۴۷
۸۷۷ - ۸۷۸ - ۸۷۹ - ۸۸۰	انور خان - ۱۱۴۸
۸۸۱ - ۸۸۲ - ۸۸۳ - ۸۸۴	۱۱۴۹ - ۱۱۵۰ - ۱۱۵۱ - ۱۱۵۲
۸۸۵ - ۸۸۶ - ۸۸۷ - ۸۸۸	انور خان - ۱۱۵۳
۸۸۹ - ۸۹۰ - ۸۹۱ - ۸۹۲	۱۱۵۴ - ۱۱۵۵ - ۱۱۵۶ - ۱۱۵۷
۸۹۳ - ۸۹۴ - ۸۹۵ - ۸۹۶	انور خان - ۱۱۵۸
۸۹۷ - ۸۹۸ - ۸۹۹ - ۹۰۰	۱۱۵۹ - ۱۱۶۰ - ۱۱۶۱ - ۱۱۶۲
۹۰۱ - ۹۰۲ - ۹۰۳ - ۹۰۴	انور خان - ۱۱۶۳
۹۰۵ - ۹۰۶ - ۹۰۷ - ۹۰۸	۱۱۶۴ - ۱۱۶۵ - ۱۱۶۶ - ۱۱۶۷
۹۰۹ - ۹۱۰ - ۹۱۱ - ۹۱۲	انور خان - ۱۱۶۸
۹۱۳ - ۹۱۴ - ۹۱۵ - ۹۱۶	۱۱۶۹ - ۱۱۷۰ - ۱۱۷۱ - ۱۱۷۲
۹۱۷ - ۹۱۸ - ۹۱۹ - ۹۲۰	انور خان - ۱۱۷۳
۹۲۱ - ۹۲۲ - ۹۲۳ - ۹۲۴	۱۱۷۴ - ۱۱۷۵ - ۱۱۷۶ - ۱۱۷۷
۹۲۵ - ۹۲۶ - ۹۲۷ - ۹۲۸	انور خان - ۱۱۷۸
۹۲۹ - ۹۳۰ - ۹۳۱ - ۹۳۲	۱۱۷۹ - ۱۱۸۰ - ۱۱۸۱ - ۱۱۸۲
۹۳۳ - ۹۳۴ - ۹۳۵ - ۹۳۶	انور خان - ۱۱۸۳
۹۳۷ - ۹۳۸ - ۹۳۹ - ۹۴۰	۱۱۸۴ - ۱۱۸۵ - ۱۱۸۶ - ۱۱۸۷
۹۴۱ - ۹۴۲ - ۹۴۳ - ۹۴۴	انور خان - ۱۱۸۸
۹۴۵ - ۹۴۶ - ۹۴۷ - ۹۴۸	۱۱۸۹ - ۱۱۹۰ - ۱۱۹۱ - ۱۱۹۲
۹۴۹ - ۹۵۰ - ۹۵۱ - ۹۵۲	انور خان - ۱۱۹۳
۹۵۳ - ۹۵۴ - ۹۵۵ - ۹۵۶	۱۱۹۴ - ۱۱۹۵ - ۱۱۹۶ - ۱۱۹۷
۹۵۷ - ۹۵۸ - ۹۵۹ - ۹۶۰	انور خان - ۱۱۹۸
۹۶۱ - ۹۶۲ - ۹۶۳ - ۹۶۴	۱۱۹۹ - ۱۲۰۰ - ۱۲۰۱ - ۱۲۰۲
۹۶۵ - ۹۶۶ - ۹۶۷ - ۹۶۸	انور خان - ۱۲۰۳
۹۶۹ - ۹۷۰ - ۹۷۱ - ۹۷۲	۱۲۰۴ - ۱۲۰۵ - ۱۲۰۶ - ۱۲۰۷
۹۷۳ - ۹۷۴ - ۹۷۵ - ۹۷۶	انور خان - ۱۲۰۸
۹۷۷ - ۹۷۸ - ۹۷۹ - ۹۸۰	۱۲۰۹ - ۱۲۱۰ - ۱۲۱۱ - ۱۲۱۲
۹۸۱ - ۹۸۲ - ۹۸۳ - ۹۸۴	انور خان - ۱۲۱۳
۹۸۵ - ۹۸۶ - ۹۸۷ - ۹۸۸	۱۲۱۴ - ۱۲۱۵ - ۱۲۱۶ - ۱۲۱۷
۹۸۹ - ۹۹۰ - ۹۹۱ - ۹۹۲	انور خان - ۱۲۱۸
۹۹۳ - ۹۹۴ - ۹۹۵ - ۹۹۶	۱۲۱۹ - ۱۲۲۰ - ۱۲۲۱ - ۱۲۲۲
۹۹۷ - ۹۹۸ - ۹۹۹ - ۱۰۰۰	انور خان - ۱۲۲۳

୧୧୪ - ୧୧୫ - ୧୧୬ - ୧୧୭

୧୧୮ - ୧୧୯ - ୧୨୦ - ୧୨୧

୧୨୨ - ୧୨୩ - ୧୨୪ - ୧୨୫

୧୨୬ - ୧୨୭ - ୧୨୮ - ୧୨୯

୧୩୦ - ୧୩୧ - ୧୩୨ - ୧୩୩

୧୩୪ - ୧୩୫ - ୧୩୬ - ୧୩୭

୧୩୮ - ୧୩୯ - ୧୪୦ - ୧୪୧

୧୪୨ - ୧୪୩ - ୧୪୪ - ୧୪୫

୧୪୬ - ୧୪୭ - ୧୪୮ - ୧୪୯

୧୫୦ - ୧୫୧ - ୧୫୨ - ୧୫୩

୧୫୪ - ୧୫୫ - ୧୫୬ - ୧୫୭

୧୫୮ - ୧୫୯ - ୧୬୦ - ୧୬୧

୧୬୨ - ୧୬୩ - ୧୬୪ - ୧୬୫

୧୬୬ - ୧୬୭ - ୧୬୮ - ୧୬୯

୧୭୦ - ୧୭୧ - ୧୭୨ - ୧୭୩

୧୭୪ - ୧୭୫ - ୧୭୬ - ୧୭୭

୧୭୮ - ୧୭୯ - ୧୮୦ - ୧୮୧

୧୮୨ - ୧୮୩ - ୧୮୪ - ୧୮୫

୧୮୬ - ୧୮୭ - ୧୮୮ - ୧୮୯

୧୯୦ - ୧୯୧ - ୧୯୨ - ୧୯୩

୧୯୪ - ୧୯୫ - ୧୯୬ - ୧୯୭

୧୯୮ - ୧୯୯ - ୨୦୦ - ୨୦୧

୨୦୨ - ୨୦୩ - ୨୦୪ - ୨୦୫

୨୦୬ - ୨୦୭ - ୨୦୮ - ୨୦୯

୨୧୦ - ୨୧୧ - ୨୧୨ - ୨୧୩

୨୧୪ - ୨୧୫ - ୨୧୬ - ୨୧୭

୨୧୮ - ୨୧୯ - ୨୨୦ - ୨୨୧

୨୨୨ - ୨୨୩ - ୨୨୪ - ୨୨୫

୨୨୬ - ୨୨୭ - ୨୨୮ - ୨୨୯

୨୩୦ - ୨୩୧ - ୨୩୨ - ୨୩୩

୨୩୪ - ୨୩୫ - ୨୩୬ - ୨୩୭

୨୩୮ - ୨୩୯ - ୨୪୦ - ୨୪୧

୨୪୨ - ୨୪୩ - ୨୪୪ - ୨୪୫

୨୪୬ - ୨୪୭ - ୨୪୮ - ୨୪୯

୨୫୦ - ୨୫୧ - ୨୫୨ - ୨୫୩

୨୫୪ - ୨୫୫ - ୨୫୬ - ୨୫୭

୨୫୮ - ୨୫୯ - ୨୬୦ - ୨୬୧

୨୬୨ - ୨୬୩ - ୨୬୪ - ୨୬୫

୨୬୬ - ୨୬୭ - ୨୬୮ - ୨୬୯

୨୭୦ - ୨୭୧ - ୨୭୨ - ୨୭୩

୨୭୪ - ୨୭୫ - ୨୭୬ - ୨୭୭

୨୭୮ - ୨୭୯ - ୨୮୦ - ୨୮୧

୨୮୨ - ୨୮୩ - ୨୮୪ - ୨୮୫

୨୮୬ - ୨୮୭ - ୨୮୮ - ୨୮୯

مهر آریس اقلان - ۶۴۶	۵۰۶ - ۵۰۳ - ۵۰۲ - ۵۰۱
اقلان خلی حضرت محمد باقر - ۷۹	۵۱۴ - ۵۱۱ - ۵۱۰ - ۵۰۹
اقلان خلی - ۶۱۰ - ۶۱۱ - ۶۱۲	۵۱۷ - ۵۱۴ - ۵۱۳ - ۵۱۲
برج خلی صوفی - ۲۰۵	۵۲۱ - ۵۱۸ - ۵۱۷ - ۵۱۶
پیش خلی اقلان (پیش ۱۵)	۵۲۹ - ۵۲۶ - ۵۲۵ - ۵۲۴
۲۴۵ - ۲۴۴ - ۲۴۳ - ۲۴۲	۵۳۸ - ۵۳۵ - ۵۳۴ - ۵۳۳

• میزبوع و غیره •

آریس - ۶۰۵ - ۶۰۶ - ۶۰۷	۵۴۹ - ۵۴۶ - ۵۴۵ - ۵۴۴
۶۰۸ - ۶۰۹ - ۶۱۰ - ۶۱۱	۵۵۳ - ۵۵۰ - ۵۴۹ - ۵۴۸
۶۱۲ - ۶۱۱ - ۶۱۰ - ۶۰۹	۵۶۱ - ۵۵۸ - ۵۵۷ - ۵۵۶
۶۱۳ - ۶۱۲ - ۶۱۱ - ۶۱۰	۵۶۹ - ۵۶۶ - ۵۶۵ - ۵۶۴
۶۱۴ - ۶۱۳ - ۶۱۲ - ۶۱۱	۵۷۷ - ۵۷۴ - ۵۷۳ - ۵۷۲
۶۱۵ - ۶۱۴ - ۶۱۳ - ۶۱۲	۵۸۵ - ۵۸۲ - ۵۸۱ - ۵۸۰
۶۱۶ - ۶۱۵ - ۶۱۴ - ۶۱۳	۵۹۳ - ۵۹۰ - ۵۸۹ - ۵۸۸
۶۱۷ - ۶۱۶ - ۶۱۵ - ۶۱۴	۶۰۱ - ۵۹۸ - ۵۹۷ - ۵۹۶
۶۱۸ - ۶۱۷ - ۶۱۶ - ۶۱۵	۶۰۹ - ۶۰۶ - ۶۰۵ - ۶۰۴
۶۱۹ - ۶۱۸ - ۶۱۷ - ۶۱۶	۶۱۷ - ۶۱۴ - ۶۱۳ - ۶۱۲
۶۲۰ - ۶۱۹ - ۶۱۸ - ۶۱۷	۶۲۵ - ۶۲۲ - ۶۲۱ - ۶۲۰
۶۲۱ - ۶۲۰ - ۶۱۹ - ۶۱۸	۶۳۳ - ۶۳۰ - ۶۲۹ - ۶۲۸
۶۲۲ - ۶۲۱ - ۶۲۰ - ۶۱۹	۶۴۱ - ۶۳۸ - ۶۳۷ - ۶۳۶
۶۲۳ - ۶۲۲ - ۶۲۱ - ۶۲۰	۶۴۹ - ۶۴۶ - ۶۴۵ - ۶۴۴
۶۲۴ - ۶۲۳ - ۶۲۲ - ۶۲۱	۶۵۷ - ۶۵۴ - ۶۵۳ - ۶۵۲
۶۲۵ - ۶۲۴ - ۶۲۳ - ۶۲۲	۶۶۵ - ۶۶۲ - ۶۶۱ - ۶۶۰
۶۲۶ - ۶۲۵ - ۶۲۴ - ۶۲۳	۶۷۳ - ۶۷۰ - ۶۶۹ - ۶۶۸
۶۲۷ - ۶۲۶ - ۶۲۵ - ۶۲۴	۶۸۱ - ۶۷۸ - ۶۷۷ - ۶۷۶
۶۲۸ - ۶۲۷ - ۶۲۶ - ۶۲۵	۶۸۹ - ۶۸۶ - ۶۸۵ - ۶۸۴
۶۲۹ - ۶۲۸ - ۶۲۷ - ۶۲۶	۶۹۷ - ۶۹۴ - ۶۹۳ - ۶۹۲
۶۳۰ - ۶۲۹ - ۶۲۸ - ۶۲۷	۷۰۵ - ۷۰۲ - ۷۰۱ - ۷۰۰
۶۳۱ - ۶۳۰ - ۶۲۹ - ۶۲۸	۷۱۳ - ۷۱۰ - ۷۰۹ - ۷۰۸
۶۳۲ - ۶۳۱ - ۶۳۰ - ۶۲۹	۷۲۱ - ۷۱۸ - ۷۱۷ - ۷۱۶
۶۳۳ - ۶۳۲ - ۶۳۱ - ۶۳۰	۷۲۹ - ۷۲۶ - ۷۲۵ - ۷۲۴
۶۳۴ - ۶۳۳ - ۶۳۲ - ۶۳۱	۷۳۷ - ۷۳۴ - ۷۳۳ - ۷۳۲
۶۳۵ - ۶۳۴ - ۶۳۳ - ۶۳۲	۷۴۵ - ۷۴۲ - ۷۴۱ - ۷۴۰
۶۳۶ - ۶۳۵ - ۶۳۴ - ۶۳۳	۷۵۳ - ۷۵۰ - ۷۴۹ - ۷۴۸
۶۳۷ - ۶۳۶ - ۶۳۵ - ۶۳۴	۷۶۱ - ۷۵۸ - ۷۵۷ - ۷۵۶
۶۳۸ - ۶۳۷ - ۶۳۶ - ۶۳۵	۷۶۹ - ۷۶۶ - ۷۶۵ - ۷۶۴
۶۳۹ - ۶۳۸ - ۶۳۷ - ۶۳۶	۷۷۷ - ۷۷۴ - ۷۷۳ - ۷۷۲
۶۴۰ - ۶۳۹ - ۶۳۸ - ۶۳۷	۷۸۵ - ۷۸۲ - ۷۸۱ - ۷۸۰
۶۴۱ - ۶۴۰ - ۶۳۹ - ۶۳۸	۷۹۳ - ۷۹۰ - ۷۸۹ - ۷۸۸
۶۴۲ - ۶۴۱ - ۶۴۰ - ۶۳۹	۸۰۱ - ۷۹۸ - ۷۹۷ - ۷۹۶
۶۴۳ - ۶۴۲ - ۶۴۱ - ۶۴۰	۸۰۹ - ۸۰۶ - ۸۰۵ - ۸۰۴
۶۴۴ - ۶۴۳ - ۶۴۲ - ۶۴۱	۸۱۷ - ۸۱۴ - ۸۱۳ - ۸۱۲
۶۴۵ - ۶۴۴ - ۶۴۳ - ۶۴۲	۸۲۵ - ۸۲۲ - ۸۲۱ - ۸۲۰
۶۴۶ - ۶۴۵ - ۶۴۴ - ۶۴۳	۸۳۳ - ۸۳۰ - ۸۲۹ - ۸۲۸
۶۴۷ - ۶۴۶ - ۶۴۵ - ۶۴۴	۸۴۱ - ۸۳۸ - ۸۳۷ - ۸۳۶
۶۴۸ - ۶۴۷ - ۶۴۶ - ۶۴۵	۸۴۹ - ۸۴۶ - ۸۴۵ - ۸۴۴
۶۴۹ - ۶۴۸ - ۶۴۷ - ۶۴۶	۸۵۷ - ۸۵۴ - ۸۵۳ - ۸۵۲
۶۵۰ - ۶۴۹ - ۶۴۸ - ۶۴۷	۸۶۵ - ۸۶۲ - ۸۶۱ - ۸۶۰
۶۵۱ - ۶۵۰ - ۶۴۹ - ۶۴۸	۸۷۳ - ۸۷۰ - ۸۶۹ - ۸۶۸
۶۵۲ - ۶۵۱ - ۶۵۰ - ۶۴۹	۸۸۱ - ۸۷۸ - ۸۷۷ - ۸۷۶
۶۵۳ - ۶۵۲ - ۶۵۱ - ۶۵۰	۸۸۹ - ۸۸۶ - ۸۸۵ - ۸۸۴
۶۵۴ - ۶۵۳ - ۶۵۲ - ۶۵۱	۸۹۷ - ۸۹۴ - ۸۹۳ - ۸۹۲
۶۵۵ - ۶۵۴ - ۶۵۳ - ۶۵۲	۹۰۵ - ۹۰۲ - ۹۰۱ - ۹۰۰
۶۵۶ - ۶۵۵ - ۶۵۴ - ۶۵۳	۹۱۳ - ۹۱۰ - ۹۰۹ - ۹۰۸
۶۵۷ - ۶۵۶ - ۶۵۵ - ۶۵۴	۹۲۱ - ۹۱۸ - ۹۱۷ - ۹۱۶
۶۵۸ - ۶۵۷ - ۶۵۶ - ۶۵۵	۹۲۹ - ۹۲۶ - ۹۲۵ - ۹۲۴
۶۵۹ - ۶۵۸ - ۶۵۷ - ۶۵۶	۹۳۷ - ۹۳۴ - ۹۳۳ - ۹۳۲
۶۶۰ - ۶۵۹ - ۶۵۸ - ۶۵۷	۹۴۵ - ۹۴۲ - ۹۴۱ - ۹۴۰
۶۶۱ - ۶۶۰ - ۶۵۹ - ۶۵۸	۹۵۳ - ۹۵۰ - ۹۴۹ - ۹۴۸
۶۶۲ - ۶۶۱ - ۶۶۰ - ۶۵۹	۹۶۱ - ۹۵۸ - ۹۵۷ - ۹۵۶
۶۶۳ - ۶۶۲ - ۶۶۱ - ۶۶۰	۹۶۹ - ۹۶۶ - ۹۶۵ - ۹۶۴
۶۶۴ - ۶۶۳ - ۶۶۲ - ۶۶۱	۹۷۷ - ۹۷۴ - ۹۷۳ - ۹۷۲
۶۶۵ - ۶۶۴ - ۶۶۳ - ۶۶۲	۹۸۵ - ۹۸۲ - ۹۸۱ - ۹۸۰
۶۶۶ - ۶۶۵ - ۶۶۴ - ۶۶۳	۹۹۳ - ۹۹۰ - ۹۸۹ - ۹۸۸
۶۶۷ - ۶۶۶ - ۶۶۵ - ۶۶۴	۱۰۰۱ - ۹۹۸ - ۹۹۷ - ۹۹۶
۶۶۸ - ۶۶۷ - ۶۶۶ - ۶۶۵	۱۰۰۹ - ۱۰۰۶ - ۱۰۰۵ - ۱۰۰۴
۶۶۹ - ۶۶۸ - ۶۶۷ - ۶۶۶	۱۰۱۷ - ۱۰۱۴ - ۱۰۱۳ - ۱۰۱۲
۶۷۰ - ۶۶۹ - ۶۶۸ - ۶۶۷	۱۰۲۵ - ۱۰۲۲ - ۱۰۲۱ - ۱۰۲۰
۶۷۱ - ۶۷۰ - ۶۶۹ - ۶۶۸	۱۰۳۳ - ۱۰۳۰ - ۱۰۲۹ - ۱۰۲۸
۶۷۲ - ۶۷۱ - ۶۷۰ - ۶۶۹	۱۰۴۱ - ۱۰۳۸ - ۱۰۳۷ - ۱۰۳۶
۶۷۳ - ۶۷۲ - ۶۷۱ - ۶۷۰	۱۰۴۹ - ۱۰۴۶ - ۱۰۴۵ - ۱۰۴۴
۶۷۴ - ۶۷۳ - ۶۷۲ - ۶۷۱	۱۰۵۷ - ۱۰۵۴ - ۱۰۵۳ - ۱۰۵۲
۶۷۵ - ۶۷۴ - ۶۷۳ - ۶۷۲	۱۰۶۵ - ۱۰۶۲ - ۱۰۶۱ - ۱۰۶۰
۶۷۶ - ۶۷۵ - ۶۷۴ - ۶۷۳	۱۰۷۳ - ۱۰۷۰ - ۱۰۶۹ - ۱۰۶۸
۶۷۷ - ۶۷۶ - ۶۷۵ - ۶۷۴	۱۰۸۱ - ۱۰۷۸ - ۱۰۷۷ - ۱۰۷۶
۶۷۸ - ۶۷۷ - ۶۷۶ - ۶۷۵	۱۰۸۹ - ۱۰۸۶ - ۱۰۸۵ - ۱۰۸۴
۶۷۹ - ۶۷۸ - ۶۷۷ - ۶۷۶	۱۰۹۷ - ۱۰۹۴ - ۱۰۹۳ - ۱۰۹۲
۶۸۰ - ۶۷۹ - ۶۷۸ - ۶۷۷	۱۱۰۵ - ۱۱۰۲ - ۱۱۰۱ - ۱۱۰۰
۶۸۱ - ۶۸۰ - ۶۷۹ - ۶۷۸	۱۱۱۳ - ۱۱۱۰ - ۱۱۰۹ - ۱۱۰۸
۶۸۲ - ۶۸۱ - ۶۸۰ - ۶۷۹	۱۱۲۱ - ۱۱۱۸ - ۱۱۱۷ - ۱۱۱۶
۶۸۳ - ۶۸۲ - ۶۸۱ - ۶۸۰	۱۱۲۹ - ۱۱۲۶ - ۱۱۲۵ - ۱۱۲۴
۶۸۴ - ۶۸۳ - ۶۸۲ - ۶۸۱	۱۱۳۷ - ۱۱۳۴ - ۱۱۳۳ - ۱۱۳۲
۶۸۵ - ۶۸۴ - ۶۸۳ - ۶۸۲	۱۱۴۵ - ۱۱۴۲ - ۱۱۴۱ - ۱۱۴۰
۶۸۶ - ۶۸۵ - ۶۸۴ - ۶۸۳	۱۱۵۳ - ۱۱۵۰ - ۱۱۴۹ - ۱۱۴۸
۶۸۷ - ۶۸۶ - ۶۸۵ - ۶۸۴	۱۱۶۱ - ۱۱۵۸ - ۱۱۵۷ - ۱۱۵۶
۶۸۸ - ۶۸۷ - ۶۸۶ - ۶۸۵	۱۱۶۹ - ۱۱۶۶ - ۱۱۶۵ - ۱۱۶۴
۶۸۹ - ۶۸۸ - ۶۸۷ - ۶۸۶	۱۱۷۷ - ۱۱۷۴ - ۱۱۷۳ - ۱۱۷۲
۶۹۰ - ۶۸۹ - ۶۸۸ - ۶۸۷	۱۱۸۵ - ۱۱۸۲ - ۱۱۸۱ - ۱۱۸۰
۶۹۱ - ۶۹۰ - ۶۸۹ - ۶۸۸	۱۱۹۳ - ۱۱۹۰ - ۱۱۸۹ - ۱۱۸۸
۶۹۲ - ۶۹۱ - ۶۹۰ - ۶۸۹	۱۲۰۱ - ۱۱۹۸ - ۱۱۹۷ - ۱۱۹۶
۶۹۳ - ۶۹۲ - ۶۹۱ - ۶۹۰	۱۲۰۹ - ۱۲۰۶ - ۱۲۰۵ - ۱۲۰۴
۶۹۴ - ۶۹۳ - ۶۹۲ - ۶۹۱	۱۲۱۷ - ۱۲۱۴ - ۱۲۱۳ - ۱۲۱۲
۶۹۵ - ۶۹۴ - ۶۹۳ - ۶۹۲	۱۲۲۵ - ۱۲۲۲ - ۱۲۲۱ - ۱۲۲۰
۶۹۶ - ۶۹۵ - ۶۹۴ - ۶۹۳	۱۲۳۳ - ۱۲۳۰ - ۱۲۲۹ - ۱۲۲۸
۶۹۷ - ۶۹۶ - ۶۹۵ - ۶۹۴	۱۲۴۱ - ۱۲۳۸ - ۱۲۳۷ - ۱۲۳۶
۶۹۸ - ۶۹۷ - ۶۹۶ - ۶۹۵	۱۲۴۹ - ۱۲۴۶ - ۱۲۴۵ - ۱۲۴۴
۶۹۹ - ۶۹۸ - ۶۹۷ - ۶۹۶	۱۲۵۷ - ۱۲۵۴ - ۱۲۵۳ - ۱۲۵۲
۷۰۰ - ۶۹۹ - ۶۹۸ - ۶۹۷	۱۲۶۵ - ۱۲۶۲ - ۱۲۶۱ - ۱۲۶۰
۷۰۱ - ۷۰۰ - ۶۹۹ - ۶۹۸	۱۲۷۳ - ۱۲۷۰ - ۱۲۶۹ - ۱۲۶۸
۷۰۲ - ۷۰۱ - ۷۰۰ - ۶۹۹	۱۲۸۱ - ۱۲۷۸ - ۱۲۷۷ - ۱۲۷۶
۷۰۳ - ۷۰۲ - ۷۰۱ - ۷۰۰	۱۲۸۹ - ۱۲۸۶ - ۱۲۸۵ - ۱۲۸۴
۷۰۴ - ۷۰۳ - ۷۰۲ - ۷۰۱	۱۲۹۷ - ۱۲۹۴ - ۱۲۹۳ - ۱۲۹۲
۷۰۵ - ۷۰۴ - ۷۰۳ - ۷۰۲	۱۳۰۵ - ۱۳۰۲ - ۱۳۰۱ - ۱۳۰۰
۷۰۶ - ۷۰۵ - ۷۰۴ - ۷۰۳	۱۳۱۳ - ۱۳۱۰ - ۱۳۰۹ - ۱۳۰۸
۷۰۷ - ۷۰۶ - ۷۰۵ - ۷۰۴	۱۳۲۱ - ۱۳۱۸ - ۱۳۱۷ - ۱۳۱۶
۷۰۸ - ۷۰۷ - ۷۰۶ - ۷۰۵	۱۳۲۹ - ۱۳۲۶ - ۱۳۲۵ - ۱۳۲۴
۷۰۹ - ۷۰۸ - ۷۰۷ - ۷۰۶	۱۳۳۷ - ۱۳۳۴ - ۱۳۳۳ - ۱۳۳۲
۷۱۰ - ۷۰۹ - ۷۰۸ - ۷۰۷	۱۳۴۵ - ۱۳۴۲ - ۱۳۴۱ - ۱۳۴۰
۷۱۱ - ۷۱۰ - ۷۰۹ - ۷۰۸	۱۳۵۳ - ۱۳۵۰ - ۱۳۴۹ - ۱۳۴۸
۷۱۲ - ۷۱۱ - ۷۱۰ - ۷۰۹	۱۳۶۱ - ۱۳۵۸ - ۱۳۵۷ - ۱۳۵۶
۷۱۳ - ۷۱۲ - ۷۱۱ - ۷۱۰	۱۳۶۹ - ۱۳۶۶ - ۱۳۶۵ - ۱۳۶۴
۷۱۴ - ۷۱۳ - ۷۱۲ - ۷۱۱	۱۳۷۷ - ۱۳۷۴ - ۱۳۷۳ - ۱۳۷۲
۷۱۵ - ۷۱۴ - ۷۱۳ - ۷۱۲	۱۳۸۵ - ۱۳۸۲ - ۱۳۸۱ - ۱۳۸۰
۷۱۶ - ۷۱۵ - ۷۱۴ - ۷۱۳	۱۳۹۳ - ۱۳۹۰ - ۱۳۸۹ - ۱۳۸۸
۷۱۷ - ۷۱۶ - ۷۱۵ - ۷۱۴	۱۴۰۱ - ۱۳۹۸ - ۱۳۹۷ - ۱۳۹۶
۷۱۸ - ۷۱۷ - ۷۱۶ - ۷۱۵	۱۴۰۹ - ۱۴۰۶ - ۱۴۰۵ - ۱۴۰۴
۷۱۹ - ۷۱۸ - ۷۱۷ - ۷۱۶	۱۴۱۷ - ۱۴۱۴ - ۱۴۱۳ - ۱۴۱۲
۷۲۰ - ۷۱۹ - ۷۱۸ - ۷۱۷	۱۴۲۵ - ۱۴۲۲ - ۱۴۲۱ - ۱۴۲۰
۷۲۱ - ۷۲۰ - ۷۱۹ - ۷۱۸	۱۴۳۳ - ۱۴۳۰ - ۱۴۲۹ - ۱۴۲۸
۷۲۲ - ۷۲۱ - ۷۲۰ - ۷۱۹	۱۴۴۱ - ۱۴۳۸ - ۱۴۳۷ - ۱۴۳۶
۷۲۳ - ۷۲۲ - ۷۲۱ - ۷۲۰	۱۴۴۹ - ۱۴۴۶ - ۱۴۴۵ - ۱۴۴۴
۷۲۴ - ۷۲۳ - ۷۲۲ - ۷۲۱	۱۴۵۷ - ۱۴۵۴ - ۱۴۵۳ - ۱۴۵۲
۷۲۵ - ۷۲۴ - ۷۲۳ - ۷۲۲	۱۴۶۵ - ۱۴۶۲ - ۱۴۶۱ - ۱۴۶۰
۷۲۶ - ۷۲۵ - ۷۲۴ - ۷۲۳	۱۴۷۳ - ۱۴۷۰ - ۱۴۶۹ - ۱۴۶۸
۷۲۷ - ۷۲۶ - ۷۲۵ - ۷۲۴	۱۴۸۱ - ۱۴۷۸ - ۱۴۷۷ - ۱۴۷۶
۷۲۸ - ۷۲۷ - ۷۲۶ - ۷۲۵	۱۴۸۹ - ۱۴۸۶ - ۱۴۸۵ - ۱۴۸۴
۷۲۹ - ۷۲۸ - ۷۲۷ - ۷۲۶	۱۴۹۷ - ۱۴۹۴ - ۱۴۹۳ - ۱۴۹۲
۷۳۰ - ۷۲۹ - ۷۲۸ - ۷۲۷	۱۵۰۵ - ۱۵۰۲ - ۱۵۰۱ - ۱۵۰۰
۷۳۱ - ۷۳۰ - ۷۲۹ - ۷۲۸	۱۵۱۳ - ۱۵۱۰ - ۱۵۰۹ - ۱۵۰۸
۷۳۲ - ۷۳۱ - ۷۳۰ - ۷۲۹	۱۵۲۱ - ۱۵۱۸ - ۱۵۱۷ - ۱۵۱۶
۷۳۳ - ۷۳۲ - ۷۳۱ - ۷۳۰	۱۵۲۹ - ۱۵۲۶ - ۱۵۲۵ - ۱۵۲۴
۷۳۴ - ۷۳۳ - ۷۳۲ - ۷۳۱	۱۵۳۷ - ۱۵۳۴ - ۱۵۳۳ - ۱۵۳۲
۷۳۵ - ۷۳۴ - ۷۳۳ - ۷۳۲	۱۵۴۵ - ۱۵۴۲ - ۱۵۴۱ - ۱۵۴۰
۷۳۶ - ۷۳۵ - ۷۳۴ - ۷۳۳	۱۵۵۳ - ۱۵۵۰ - ۱۵۴۹ - ۱۵۴۸
۷۳۷ - ۷۳۶ - ۷۳۵ - ۷۳۴	۱۵۶۱ - ۱۵۵۸ - ۱۵۵۷ - ۱۵۵۶
۷۳۸ - ۷۳۷ - ۷۳۶ - ۷۳۵	۱۵۶۹ - ۱۵۶۶ - ۱۵۶۵ - ۱۵۶۴
۷۳۹ - ۷۳۸ - ۷۳۷ - ۷۳۶	۱۵۷۷ - ۱۵۷۴ - ۱۵۷۳ - ۱۵۷۲
۷۴۰ - ۷۳۹ - ۷۳۸ - ۷۳۷	۱۵۸۵ - ۱۵۸۲ - ۱۵۸۱ - ۱۵۸۰
۷۴۱ - ۷۴۰ - ۷۳۹ - ۷۳۸	۱۵۹۳ - ۱۵۹۰ - ۱۵۸۹ - ۱۵۸۸
۷۴۲ - ۷۴۱ - ۷۴۰ - ۷۳۹	۱۶۰۱ - ۱۵۹۸ - ۱۵۹۷ - ۱۵۹۶
۷۴۳ - ۷۴۲ - ۷۴۱ - ۷۴۰	۱۶۰۹ - ۱۶۰۶ - ۱۶۰۵ - ۱۶۰۴
۷۴۴ - ۷۴۳ - ۷۴۲ - ۷۴۱	۱۶۱۷ - ۱۶۱۴ - ۱۶۱۳ - ۱۶۱۲
۷۴۵ - ۷۴۴ - ۷۴۳ - ۷۴۲	۱۶۲۵ - ۱۶۲۲ - ۱۶۲۱ - ۱۶۲۰
۷۴۶ - ۷۴۵ - ۷۴۴ - ۷۴۳	۱۶۳۳ - ۱۶۳۰ - ۱۶۲۹ - ۱۶۲۸
۷۴۷ - ۷۴۶ - ۷۴۵ - ۷۴۴	۱۶۴۱ - ۱۶۳۸ - ۱۶۳۷ - ۱۶۳۶
۷۴۸ - ۷۴۷ - ۷۴۶ - ۷۴۵	۱۶۴۹ - ۱۶۴۶ - ۱۶۴۵ - ۱۶۴۴
۷۴۹ - ۷۴۸ - ۷۴۷ - ۷۴۶	۱۶۵۷ - ۱۶۵۴ - ۱۶۵۳ - ۱۶۵۲
۷۵۰ - ۷۴۹ - ۷۴۸ - ۷۴۷	۱۶۶۵ - ۱۶۶۲ - ۱۶۶۱ - ۱۶۶۰
۷۵۱ - ۷۵۰ - ۷۴۹ - ۷۴۸	۱۶۷۳ - ۱۶۷۰ - ۱۶۶۹ - ۱۶۶۸
۷۵۲ - ۷۵۱ - ۷۵۰ - ۷۴۹	۱۶۸۱ - ۱۶۷۸ - ۱۶۷۷ - ۱۶۷۶
۷۵۳ - ۷۵۲ - ۷۵۱ - ۷۵۰	۱۶۸۹ - ۱۶۸۶ - ۱۶۸۵ - ۱۶۸۴
۷۵۴ - ۷۵۳ - ۷۵۲ - ۷۵۱	۱۶۹۷ - ۱۶۹۴ - ۱۶۹۳ - ۱۶۹۲
۷۵۵ - ۷۵۴ - ۷۵۳ - ۷۵۲	۱۷۰۵ - ۱۷۰۲ - ۱۷۰۱ - ۱۷۰۰

٢٤٢ - ٢٨٢ - ٢٨٥ - ٢٩٢

٢٧٨ - ٢٧٥ - ٢٢٨ - ٢٢٨

٢٨٢ - ٢٨١ - ٢٨٥ - ٢٧٩

٥٢١ - ٥١٩ - ٥١٨ - ٥١٧

٥٨٣ - ٥٩٧ - ٥٩٩ - ٥٢٧

٦١٨ - ٦١٧ - ٦١٩ - ٥٨٥

٦٩٥ - ٦٩٢ - ٦٩٣ - ٦٢٧

٦٩٧ - ٦٩٣ - ٦٨٢ - ٦٨١

٧٥١ - ٧٥٣ - ٧٢٨ - ٧١٥

٧٨١ - ٧٥٩ - ٧٥٥ - ٧٥٢

٨٢٣ - ٨١٩ - ٧٩٥ - ٧٩٢

٨٥٧ - ٨٢٨ - ٨٢٢ - ٨٢٢

٩٢٨ - ٩٣٧ - ٩٣٩ - ٨٩٨

٩٢٧ - ٩٢٩ - ٩٢١ - ٩٢٥

٩٦٥ - ٩٦٢ - ٩٦٣ - ٩٢٩

٩٦٥ - ٩٦٧ - ٩٦٦ (شف)

(ظار)

٢١٢ - ٢١٣ - محلّة احدي بور

٥٢٢ - ٢٩٢ - ٢٩٥ - احمد نگر

٧٧٩ - ٥٩٧ - ٥٢١ - ٥٢٥

٨٨٦ - ٧٩٧

٣٧٢ - ٣٧١ - قلعة ادھوني

٢٥٩ - ٢٢٢ - ٢٥٨ - ٢

١٣ - ١٢ - اجين (دار الفتح)

٢٩٢ - ١٧٨ - ٢٥ - ١٩

٢٧٢ - ٢٢١ - ٢٢٧ - ٢٧٢

٦٥١ - ٦١٩ - ٥٢١ - ٥١٨

٨٥٥ - ٦٩٢ - ٦٩٣ - ٦٩١

٩٢٩ - ٨٩٥ - ٨٥٢ - ٨٥٢

٩٥٥

٦٢ - ٢٢ - اجير (دار الخير)

٨٢ - ٨٥ - ٧٥ - ٦٧ - ٦٩

٢٩٢ - ٢٩١ - ٢٥٥ - ٢٥٢

٢٩١ - ٢٨٥ - ٢٧٩ - ٢٩٢

٦٥٥ - ٦٥٨ - ٦٥٩ - ٦٥٥

٨٩٨ - ٨٥٧ - ٨٢٨ - ٦٩١

٩٢٧ - ٩٢٧ - ٩٢٩ - ٩١٥

٩٧٢

احمد آباد (ظفر آباد - محمد آباد)

١٢ - ٧ - ٦ - ٥ - ٢ - ٣

٦٢ - ٦٥ - ٢١ - ٢٥ - ١٣

٨٥ - ٧٩ - ٧٥ - ٧٢ - ٦٢

١٧٩ - ١٢٩ - ٨٢ - ٨١

٢٥٥ - ٢٢٢ - ٢١٩ - ٢٥١

٥٨٧ - ٥٨٨ - ٥٨٩ - ٥٩٠

٦٠٥ - ٦٠٦ - ٦٠٧ - ٦٠٨

٦١٨ - ٦١٩ - ٦٢٠ - ٦٢١

٦٣٧ - ٦٣٨ - ٦٣٩ - ٦٤٠

٦٤٩ - ٦٥٠ - ٦٥١ - ٦٥٢

٦٦٥ - ٦٦٦ - ٦٦٧ - ٦٦٨

٦٧٥ - ٦٧٦ - ٦٧٧ - ٦٧٨

٦٨٦ - ٦٨٧ - ٦٨٨ - ٦٨٩

٦٩٦ - ٦٩٧ - ٦٩٨ - ٦٩٩

٧٠٧ - ٧٠٨ - ٧٠٩ - ٧١٠

٧٢٩ - ٧٣٠ - ٧٣١ - ٧٣٢

٧٤٦ - ٧٤٧ - ٧٤٨ - ٧٤٩

٧٥٦ - ٧٥٧

٧٦٦ - ٧٦٧ - ٧٦٨ - ٧٦٩

٧٧٥ - ٧٧٦ - ٧٧٧ - ٧٧٨

٧٨٥ - ٧٨٦ - ٧٨٧ - ٧٨٨

٧٩٦ - ٧٩٧ - ٧٩٨ - ٧٩٩

٨٠٥

٨١٥ - ٨١٦ - ٨١٧ - ٨١٨

٨٢٥ - ٨٢٦ - ٨٢٧ - ٨٢٨

٨٣٥ - ٨٣٦ - ٨٣٧ - ٨٣٨

٨٤٥ - ٨٤٦ - ٨٤٧ - ٨٤٨

٨٥٥ - ٨٥٦

٨٦٥ - ٨٦٦ - ٨٦٧ - ٨٦٨

٨٧٥ - ٨٧٦ - ٨٧٧ - ٨٧٨

٨٨٥ - ٨٨٦ - ٨٨٧ - ٨٨٨

٨٩٥ - ٨٩٦

٩٠٥ - ٩٠٦ - ٩٠٧ - ٩٠٨

٩١٥ - ٩١٦

٩٢٥ - ٩٢٦ - ٩٢٧ - ٩٢٨

٩٣٥ - ٩٣٦ - ٩٣٧ - ٩٣٨

٩٤٥ - ٩٤٦ - ٩٤٧ - ٩٤٨

٩٥٥ - ٩٥٦ - ٩٥٧ - ٩٥٨

٩٦٥ - ٩٦٦ - ٩٦٧ - ٩٦٨

٩٧٥ - ٩٧٦

٩٨٥ - ٩٨٦ - ٩٨٧ - ٩٨٨

٩٩٥ - ٩٩٦ - ٩٩٧ - ٩٩٨

١٠٠٥ - ١٠٠٦ - ١٠٠٧ - ١٠٠٨

١٠١٥ - ١٠١٦ - ١٠١٧ - ١٠١٨

١٠٢٥ - ١٠٢٦ - ١٠٢٧ - ١٠٢٨

١٠٣٥ - ١٠٣٦ - ١٠٣٧ - ١٠٣٨

١٠٤٥ - ١٠٤٦ - ١٠٤٧ - ١٠٤٨

١٠٥٥ - ١٠٥٦ - ١٠٥٧ - ١٠٥٨

١٠٦٥ - ١٠٦٦ - ١٠٦٧ - ١٠٦٨

۹۷۸ - ۹۶۳ - ۹۵۵ - ۹۴۳

۹۷۸ - ۹۶۳ - ۹۵۵ - ۹۴۳

۹۷۲ - ۹۷۲ - ۹۳۷ - ۹۳۳

۸۹۳ - ۸۸۹ - ۸۹۰ - ۷۹۵

۹۴۷ - ۹۴۵ - ۹۲۱ - ۹۰۷

۹۷۴ - ۹۶۳ - ۹۵۱ - ۹۴۸

۹۷۶ - ۹۷۵

برگنه ایندی - ۳۱۷

ایلیکندل - ۹۷۲ - ۹۳۱

ایمن آباد - ۸۷۱

آباد - ۴۱ - ۴۴ - ۴۲ - ۴۱

۲۱۷ - ۲۰۱ - ۱۰۵ - ۷۹

۹۹۱ - ۲۷۱ - ۲۲۹ - ۲۱۸

۷۱۲ - ۷۱۱ - ۶۹۳ - ۶۹۲

۸۴۲ - ۸۳۶ - ۸۲۸ - ۸۲۶

۸۵۹ - ۸۵۲ - ۸۴۹ - ۸۴۳ - ۸۴۳

برگنه مسجد - ۸۴۹

انباگهات - ۴۹۵ - ۴۹۲ - ۳۸۵

لودیهور - ۹۹۱ - ۹۰۵ - ۲۹۳

اورنگ آباد (خجسته بنیاد)

۵۷۳ - ۷۴۴ - ۹۵۴ (شب خا)

۶۷۴ - ۶۶۵ - ۶۶۳ - ۶۶۲

۹۳۶ - ۸۴۶ - ۸۴۳

ایران - ۸۴ - ۸۳ - ۷۹ - ۷۵

۱۸۷ - ۱۷۷ - ۱۲۷ - ۱۲۴

۲۵۹ - ۲۱۰ - ۲۰۳ - ۱۹۴

۲۸۹ - ۲۸۵ - ۲۸۴ - ۲۷۶

۳۲۹ - ۳۲۵ - ۲۸۸ - ۲۸۷

۳۸۰ - ۳۵۹ - ۳۳۵ - ۳۲۷

۳۸۷ - ۳۰۳ - ۳۰۴ - ۳۰۵

۵۷۲ - ۵۶۳ - ۵۵۹ - ۵۵۶

۵۹۵ - ۵۸۹ - ۵۸۸ - ۵۸۴

• حرف باء - مردمان •

یاد شاه بیگم صبیحہ عالمگیر بادشاه

۱۱۰ - ۷۷ - ۳۰

یاتی بیگ (بهادر خان) - ۴۱

باتر خان - ۸۴

بانها زاردار - ۲۱۹

محمد باتر - ۴۱۰ - ۴۱۱

بابر شاه فردوس مکانی - ۴۰۹

۹۰۵ - ۸۹۹ - ۸۳۷

SECRET

[illegible]

SECRET

SECRET

... **ON** ...

Figure 9

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

4-1-1964

Phragmites australis, *Spartina patens*, *Cyperus tenuiflorus*

[illegible]

Figure 1

Figure 1. The effect of the concentration of the inhibitor on the rate of polymerization of α -methylstyrene in the presence of SnCl_4 at 25°C .

... ..

Figure 1

三、*《说文解字》* 与 *《说文解字注》* 的校勘

[illegible][illegible][illegible][illegible]

1990-1991

100

Figure 1 is a line graph showing the percentage of total catch versus the number of hauls for various fish species. The x-axis is labeled 'Number of hauls' and ranges from 0 to 10. The y-axis is labeled 'Percentage of total catch' and ranges from 0 to 100. The legend indicates: 1.0 = 100%, 0.5 = 50%, 0.2 = 20%, 0.1 = 10%, 0.05 = 5%, 0.02 = 2%, 0.01 = 1%, 0.005 = 0.5%, 0.002 = 0.2%, 0.001 = 0.1%.

... ..

[illegible]

1999

Figure 1. The effect of the concentration of the *Agrobacterium* suspension on the transformation efficiency of *Agrobacterium* strains.

[illegible][illegible][illegible]

1998

Figure 1

Diagram illustrating the experimental setup for measuring the effect of temperature on the rate of reaction between hydrogen peroxide and potassium iodide.

The diagram shows two test tubes labeled A and B, each containing a solution of hydrogen peroxide and potassium iodide. The test tubes are placed in water baths at different temperatures. Test tube A is in a cold water bath, and test tube B is in a warm water bath. The reaction is observed by the formation of bubbles of oxygen gas.

[illegible][illegible][illegible]

۴۹۱ - ۴۷۷ - ۴۶۷ - ۴۱۳

بهادرشاه شاه عالم خلدمنزل

(سلطان محمد معظم) ۲۸۰

۵۷۲ - ۵۷۱ - ۵۶۶ - ۵۵۹

۵۷۷ - ۵۷۶ - ۵۷۴ - ۵۷۳

۵۸۳ - ۵۸۱ - ۵۸۰ - ۵۷۹

۵۸۷ - ۵۸۶ - ۵۸۵ - ۵۸۴

۵۹۲ - ۵۹۱ - ۵۹۰ - ۵۸۹

۶۰۷ - ۶۹۱ - ۶۰۵ - ۵۹۴

۷۲۹ - ۷۱۹ - ۷۱۰ - ۷۰۸

۷۴۱ - ۷۵۹ - ۷۳۸ - ۷۳۶

۷۸۳ - ۷۸۲ - ۷۷۶ - ۷۷۲

۸۲۵ - ۸۱۹ - ۷۹۱ - ۷۸۶

۸۸۵ - ۸۸۴ - ۸۵۷ - ۸۴۰

۹۶۲ - ۹۶۴ (شغ شین و میم)

حلاطین بهمنیه - ۳۶۸

بهانگمتی زن قطب الماک - ۳۶۸

حلاطین بهادر گجراتی - ۴۰۱

بهادرخان میر شمشیر - ۵۳۴

۵۳۷ - ۹۵۰ - ۹۵۲ - ۹۵۹

بهادر علی خان (آلفوردی خان) -

۵۷۵ - ۵۸۸

(نکون بحث) - ۴۶۱

بلبلداس - ۸۲۳

بندراین داس بهادر شاهي

مورخ - ۲۱۱ - ۳۰۴ - ۳۲۱

راز بدالکر مرهه - ۸۵۳ - ۸۵۴

بندیل - ۹۵۳

سید بهادر - ۲۳

بهادر خان کوک - ۲۳ - ۲۵ - ۳۵

۳۹ - ۴۱ - ۴۹ - ۵۵ - ۶۶

۷۴ - ۸۴ - ۸۵ - ۸۶

بهیم بهرینداس کور - ۲۸

راز بهار سنگه - ۱۲۲ - ۲۰۵

بهیم نراین راجه کوچ بهار - ۱۳۲

۱۳۴ - ۱۳۵ - ۱۳۶ - ۱۳۷

۱۶۲ - ۱۷۱

بهولانته وزیر راجه بهیم نراین -

۱۳۷

بهوکن وزیر - ۱۶۶ - ۱۶۷ - ۱۶۹

بهلول خان بیجاپوری - ۱۹۱

۱۹۶ - ۲۳۴ - ۲۳۶ - ۲۹۱

۸۶۲

بهروزمندان - ۲۶۶ - ۴۰۴ - ۴۰۷

بهرم خانی - ۸۹۹ - ۹۱۵ - ۹۲۲

• مواضع و غیره •

۴۲۹ - ۴۳۰ - ۴۳۱ - ۴۳۲ - ۴۳۳

۴۳۴ - ۴۳۵ - ۴۳۶ - ۴۳۷

۴۳۸ - ۴۳۹ - ۴۴۰ - ۴۴۱

۴۴۲ - ۴۴۳ - ۴۴۴ - ۴۴۵

۴۴۶ - ۴۴۷ - ۴۴۸ - ۴۴۹

۴۵۰ - ۴۵۱ - ۴۵۲ - ۴۵۳

۴۵۴ - ۴۵۵ - ۴۵۶ - ۴۵۷

۴۵۸ - ۴۵۹ - ۴۶۰ - ۴۶۱

۴۶۲ - ۴۶۳ - ۴۶۴ - ۴۶۵

۴۶۶ - ۴۶۷ - ۴۶۸ - ۴۶۹

۴۷۰ - ۴۷۱ - ۴۷۲ - ۴۷۳

۴۷۴ - ۴۷۵ - ۴۷۶ - ۴۷۷

۴۷۸ - ۴۷۹ - ۴۸۰ - ۴۸۱

۴۸۲ - ۴۸۳ - ۴۸۴ - ۴۸۵

۴۸۶ - ۴۸۷

نام آمرزید (باغ صالحه) - ۴۹۱

(نصف ششم)

بیت - ۵۰

راجه نوکر - ۵۱۰ - ۵۲۱

بیکار خانی روزانه - ۵۲۲ - ۵۲۳

راجه بیوم سنگه - ۵۲۴ - ۵۲۵

۵۲۶ - ۵۲۷ - ۵۲۸ - ۵۲۹

۵۳۰ - ۵۳۱ - ۵۳۲ - ۵۳۳

۵۳۴

بیکار کامل امده خانی - ۵۳۵

شاه بیگ نظیر - ۵۳۶

بیکار خانی مشهور به لاجپان

بیگ قلعه - ۵۳۷ (نصف ششم)

بیکار خانی - ۵۳۸

بیکار سنگه و انور - ۵۳۹ - ۵۴۰

بهرم خانی شاه خانی - ۵۴۱

شاهزاده محمد بیکار است بهر

امده شاه - ۵۴۲ - ۵۴۳ - ۵۴۴

۵۴۵ - ۵۴۶ - ۵۴۷ - ۵۴۸

۵۴۹ - ۵۵۰ - ۵۵۱ - ۵۵۲

۵۵۳ - ۵۵۴ - ۵۵۵ - ۵۵۶

۵۵۷ - ۵۵۸ - ۵۵۹ - ۵۶۰

۵۶۱ - ۵۶۲ - ۵۶۳

شاهزاده بیکار خانی بهر

بیکار است - ۵۶۴

۲۰۹-۲۰۴-۲۰۳-۱۷۸-۴۵

۲۷۲-۲۷۰-۲۴۸-۲۱۳

۲۷۹-۲۷۸-۲۷۵-۲۷۴

۴۵۶-۴۹۳-۴۳۷-۲۸۶

۵۵۸-۵۵۵-۵۵۳-۵۴۱

۶۱۶-۵۸۲-۵۷۲-۵۶۵

۶۵۰-۶۲۶-۶۱۹-۶۱۸

۶۶۸-۶۶۷-۶۶۶-۶۵۱

۷۵۱-۷۵۰-۷۶۸-۶۷۶

۷۸۲-۷۸۰-۷۷۹-۷۵۲

۷۹۰-۷۸۸-۷۸۶-۷۸۴

۷۹۹-۷۹۸-۷۹۷-۷۹۶

۸۵۴-۸۵۳-۸۵۲-۸۰۳

۸۶۶-۸۶۵-۸۵۹-۸۵۵

۸۷۵-۸۷۳-۸۷۲-۸۷۱

۸۸۶-۸۸۴-۸۸۱-۸۷۶

۹۵۴-۸۸۷

۲۵۰-۲۷۲-۲۰۵-۲۰۱-برار

۶۱۶-۵۸۱-۴۶۹-۴۶۱

۷۸۵-۷۸۲-۶۲۶-۶۲۰

۸۵۶-۷۹۷-۷۹۶-۷۹۱

۹۵۳-۸۸۷-۸۶۶

بندر بابل - ۱۱۳ - ۱۷۷

بالکهاگ - ۲۰۷ - ۲۷۱ - ۷۴۸

بازارک - ۲۴۰

بارزله - ۲۵۹ - ۷۲۸ - ۷۳۲

۷۴۲ - ۷۵۰ - ۸۲۸

باری - ۴۵۳

باغ دهره - ۵۷۸

باتی جی پور (در خجسته

بنیاد) ۶۰۵

باغ محسن خان - ۷۳۹

بالکفقه - ۷۸۹

بارز درری شایسته خان - ۸۰۷

۸۱۲

بازار سعدالله خان - ۸۰۹ - ۸۱۱

۸۱۳ - ۸۱۲

بالاپور - ۸۸۷ - ۸۸۸ - ۸۸۹

باغ گوشه محل - ۹۶۱

بخارا - ۷۹

قلعه بخشنده بخش (کندانه) ۵۳۸

۵۴۰ - ۵۴۱ - (شغ کاف)

بدخشان - ۲

برهان پور دارالمردر - ۱۱ - ۱۲

قلمه بنی شاه نرگ (قلمه بنی شاه)	قلمه بنی شاه نرگ - ۹۷۲ - ۹۷۱
۴۹۵ - ۴۹۴ - ۵۰۷ (شخصی)	پرگانه بنی شاه - ۹۷۰
بنو نرگ - ۸۹۲ - ۸۹۱	قلمه بنی - ۴۰۱ - ۴۰۲ - ۴۰۳
بنو نرگ - ۹۱۹	بمست گنده - ۴۹۲ - ۴۹۰
بنو نرگ - ۸۵۱ - ۸۵۲	بصر - ۱۲۴
۸۵۴ - ۸۵۳ - ۹۰۴	بنی نرگ - ۴۴۴
بنو نرگ - ۱۱۹ - ۱۱۸ - ۱۱۷	بنو نرگ - ۲۴۷ - ۲۴۸ - ۲۴۹ - ۲۵۰
۱۲۰ - ۱۲۱	۲۸۵ - ۲۸۶ - ۲۸۷ - ۲۸۸
بنو نرگ - ۸۵ - ۸۴ - ۹۰	۳۰۱ - ۳۰۲ - ۳۰۳
قلمه بنی - ۹۰	۳۰۴ - ۳۰۵ - ۳۰۶ - ۳۰۷
بنو نرگ - ۹۱ - ۹۲	بنو نرگ - ۷۹ - ۷۸
قلمه بنی گنده - ۱۴۴	بنو نرگ - ۱۲۶
آب بنو نرگ - ۲۳۶	بنو نرگ - ۱۰۰ - ۱۰۱ - ۱۰۲ - ۱۰۳
بنو نرگ - ۳۵۱	۱۰۴ - ۱۰۵ - ۱۰۶ - ۱۰۷
بنو نرگ - ۲۵۳ - ۲۵۲	۱۳۶ - ۱۳۷ - ۱۳۸ - ۱۳۹
بنو نرگ - ۹۴۱ - ۹۴۰	۱۶۵ - ۱۶۶ - ۱۶۷ - ۱۶۸
قلمه بنو نرگ - ۹۴۵	۲۶۹ - ۲۷۰ - ۲۷۱ - ۲۷۲
بنو نرگ - ۸۵۰	۳۷۱ - ۳۷۲ - ۳۷۳ - ۳۷۴
بنو نرگ - ۱۸ - ۱۷ - ۱۶	۴۷۱ - ۴۷۲ - ۴۷۳ - ۴۷۴
۱۱۵ - ۱۱۶ - ۱۱۷	۵۷۱ - ۵۷۲ - ۵۷۳ - ۵۷۴
۱۱۸ - ۱۱۹ - ۱۲۰	۶۷۱ - ۶۷۲ - ۶۷۳ - ۶۷۴
۱۲۱ - ۱۲۲ - ۱۲۳	۷۷۱ - ۷۷۲ - ۷۷۳ - ۷۷۴
	۸۷۱ - ۸۷۲ - ۸۷۳
	بنو نرگ - ۹ - ۱۰ - ۱۱ - ۱۲
	۲۲۸ - ۲۲۹ - ۲۳۰ - ۲۳۱
	بنو نرگ - ۹۷۹ - ۹۸۰

۸۹۱ - (شف میم)
 بیجانگر - ۳۰۳ - ۹۲۷
 بیرم پوری (اسلام پوری) - ۳۱۳
 ۳۱۳ - (شف الف)
 بیجا گدھ (کھرگانوں) - ۳۵۶
 ۵۸۲ - ۸۵۲ - (شف گانف)
 پرگنہ بدینگر - ۹۷۱

* حرف بے - مردمان *

پاپرا مقعد - ۹۳۰ - ۹۳۱ - ۹۳۲
 ۹۳۳ - ۹۳۵ - ۹۳۶ - ۹۳۷
 ۹۳۸ - ۹۴۱ - ۹۴۲ - ۹۴۳ - ۹۴۷

بدنہ منگھہ پسر کرن - ۱۲۲
 پردل خان - ۹۸ - ۱۹۱
 سلطان پرویز - ۸۳
 پرتھی منگھہ زمیندار - ۱۲۳
 پرویا نایک - ۳۶۹ - ۳۷۰ - ۵۲۳
 ۵۳۱ - ۵۳۲ - ۵۳۳ - ۵۷۰
 قوم پرتکل - ۳۰۰ - ۳۰۱ - ۳۰۲
 پرہرام - ۳۷۰ - ۵۰۰ - ۵۰۱
 پردل خان (دیگر) ۶۳۳

بنجلی خطی پاکش - ۶۶۵

۱۹۲ - ۱۹۳ - ۱۹۴ - ۱۹۵
 ۱۹۶ - ۱۹۷ - ۲۰۰ - ۲۰۵
 ۲۲۳ - ۲۲۶ - ۲۷۸ - ۲۹۹
 ۳۱۶ - ۳۱۷ - ۳۱۹ - ۳۲۰
 ۳۲۲ - ۳۲۹ - ۳۳۰ - ۳۳۷
 ۳۴۳ - ۳۶۹ - ۳۷۱ - ۳۷۲
 ۳۸۲ - ۳۸۳ - ۳۹۷ - ۴۰۴
 ۴۱۳ - ۴۲۷ - ۴۲۹ - ۴۴۵
 ۴۵۶ - ۴۷۲ - ۴۷۳ - ۴۷۵
 ۵۲۳ - ۵۲۷ - ۵۴۰ - ۵۴۸
 ۵۶۲ - ۵۶۸ - ۹۰۸ - ۹۴۷
 ۹۵۰ - ۷۱۲ - ۷۸۰ - ۷۸۸
 ۹۳۶ - ۹۳۹ - ۹۵۰ - ۹۵۱
 ۹۵۶ - ۹۵۹

تلعہ بیجا پور - ۴ - ۱۸۳ - ۱۹۸
 ۲۰۵ - ۳۱۶ - ۳۱۹ - ۳۲۱
 ۳۲۲ - ۵۶۹
 بدینگر (بہادر گدھ) - ۳۸۳
 ۳۹۹ - ۴۰۲ - ۴۰۹ - ۴۱۰
 ۵۰۳ - ۵۰۸ - ۵۰۹ - ۵۳۹
 تلعہ بدینر - ۳ - ۳۵۲

بدینر (محمد آباد) - ۳۹۷ - ۷۸۸

۴۶۴ - ۴۶۶ - ۴۶۷ - ۴۸۱

۴۴۳ - ۴۴۵ - ۴۹۳ - ۴۸۱

(غف باد)

قلعه برهنگه - ۱۲۲ - ۵۶۹

قلعه ویرانی (تویس کرا) - ۴۶۰

۴۷۱ - ۴۷۲

پشاور - ۲۳۳ - ۲۳۴ - ۲۳۷

۲۳۸ - ۲۴۰ - ۲۴۲ - ۲۷۷

پنجاب - ۳۳ - ۳۴ - ۳۵ - ۳۶

۱۱۷ - ۵۰۲ - ۱۵۱ - ۶۵۲

۶۶۳ - ۶۶۴ - ۶۶۶ - ۶۶۱

۶۶۷ - ۶۶۸

آب پنجاب - ۴۶

برگنه پونه - ۱۰۳ - ۱۱۹ - ۱۲۰

۱۵۲ - ۱۷۹ - ۲۲۲ - ۲۹۳

۵۱۰ - ۵۱۱ - ۵۲۶ - ۵۶۳

قلعه برهنگه - ۱۷۸

قلعه بون گنده - ۴۷۷ - ۴۸۵

دریای پیر - ۲۸۶ - ۲۸۷ - ۲۸۳

قلعه بهول پنده - ۴۳۱

قلعه بهول پندی - ۷۴۳

پیر پهل - ۱۷۶

پورنمل زمیندار حاکم - ۱۵۶ - ۱۵۷

پورنمل (دیگر) - ۱۶۶ - ۱۷۳

بهار خالی - ۴۳۳

پیرجی تاجر - ۷ - ۲۴۹ - ۲۵۰

۲۵۱

پیراه ویده وزیر افراسیاب - ۱۳۰

پیم داپک زمیندار - ۵۲۳

۵۲۵ - ۵۲۶

شیخ پیر محمد سلونی - ۵۵۹

پیلوجی سرگنده - ۶۰۹ - ۶۰۰

• مواضع و غیره •

پانی پت - ۱۷۷

قلعه پارس گنده (هانن گنده) -

۴۹۱

پانچه گنو - ۴۹۱

پنده (نظام آباد) - ۵ - ۲۲۰

۲۷۰ - ۶۱۱ - ۷۱۰ - ۷۱۲

۷۱۵ - ۷۹۱ - ۸۱۷ (غف باد)

قلعه برهنگه (پانی شاه لڑک)

۱۱۸ - ۱۹۵ - ۲۲۱ - ۳۸۳

۳۹۹ - ۴۱۳ - ۴۱۵ - ۴۶۱

تربیت خان (دیگر) - ۹۲۱
تسلی بانی (زنی مرده) - ۹۹۶

تقرب خان - ۲۴

محمد تقی خان بخشی - ۲۰۹

تقرب خان (حکیم محمد محسن) -

۵۷۰ - ۵۷۱ - ۶۰۹ - ۶۱۰

۶۲۱ - (شف میم)

تنگری وردی خان برادر آفر

خان - ۲۴۲ - ۲۴۶

راجه تودرمل ثانی - ۳۹

تهور خان بصره لایق خان - ۳۱۴

۴۱۶ - ۴۱۷ - ۵۸۸ - ۵۹۵

تهور خان تورانی - ۸۳۲ - ۸۳۸

۸۸۹ - ۸۹۴

تهور خان افغان (دیگر) - ۸۹۰ - ۸۹۲

تهور علی خان - ۹۱۷ - ۹۲۲ - ۹۲۹

امیر تیمور صاحب قران - ۱

۲ - ۳ - ۴۰ - ۷۶ - ۴۷۶

۵۵۰ - ۵۶۶ - ۶۰۳ - ۶۲۵

۶۸۵ - ۷۰۷ - ۸۰۸ - ۸۱۴

۸۱۶ - ۸۲۱ - ۸۳۱ - ۸۳۹

۸۴۰ - ۸۴۱ - ۸۹۹ - ۹۰۰

• حرف تاء - مردمان •

تارا بانی زن رام راجا - ۴۶۹

۵۱۶ - ۵۱۷ - ۵۲۰ - ۵۲۷

۵۳۰ - ۵۸۳ - ۶۲۷ - ۷۴۲

۷۸۲ - ۷۸۳

میدناج خان (شاهست خان) - ۵۷۶

تاتار خان - ۶۳۹

تربیت خان - ۳۳ - ۴۴ - ۷۵

۱۲۳ - ۱۲۴ - ۱۲۶ - ۱۷۶

۲۰۱ - ۲۰۲ - ۳۲۵ - ۷۳۶

ترکان - ۱۸۷ - ۹۰۳

تربیت خان میر آتش - ۴۶۲

۴۶۴ - ۴۶۵ - ۴۶۷ - ۴۷۱

۴۷۵ - ۴۸۳ - ۴۸۴ - ۴۸۶

۴۸۷ - ۴۸۸ - ۴۸۹ - ۴۹۰

۵۱۰ - ۵۱۲ - ۵۱۴ - ۵۹۶

۵۲۱ - ۵۲۷ - ۵۲۸ - ۵۳۶

۵۳۸ - ۵۷۲ - ۵۸۴ - ۵۹۴

۵۹۵

ترک تاز خان - ۴۷۳ - ۸۹۱

۸۹۵ - ۹۵۵

قلعہ تورانا (متوجہ الندیب) -

۵۲۳ - ۵۲۱ - ۵۲۰

تورہ - ۹۰۳

توالیر - ۲۰۶ - ۲۹۹ - ۴۵۷ - ۴۵۸

توالیر - ۵۱۸ - ۵۱۷ - ۵۱۶

• حرف تے - مواضع وغیرہ •

موت نہندہ - ۴۴ - ۱۲۷

۲۵۹ - ۴۲۳ - ۵۰۴ - ۶۵۵

۳۳۵ - ۶۷۶

درواہ نہندہ - ۶۳

• حرف نا - مردمان •

نہند خاں - ۹۶۰ - ۹۶۱ - ۹۶۵

• حرف جیم - مردمان •

جان بیگ - ۵۷ - ۹۱

جکرواہ دانی - ۱۱۹ - ۱۱۳

جان محمد وای - ۲۷۱

جان مزار خان (خواجہ ابوالکلام)

۴۰۰ - ۴۱۶ - ۴۱۷ - ۵۷۳

۵۷۹ - ۵۸۸ - ۵۸۱ - ۵۷۹

۹۰۵ - ۹۲۸

تانیہ آرمور دیوان - ۱۳۸

نیر انداز خان - ۱۲۳ - ۳۱۷

• مواضع وغیرہ •

تاندہ - ۹۸ - ۹۹

تاریکشا - ۶۳۷ - ۶۴۳

قلعہ تاریکشا - ۶۴۱ - ۶۴۲

تالاب جسریت - ۹۵۲

ولایت تبت - ۱۸۵ - ۱۸۶ - ۲۰۶

درواہ تبتی (سرزمین تورانا) -

۵۵۵ - ۶۱۹ - ۸۵۴ - ۸۷۵

تنگشا - ۲۹۳ - ۲۹۴

توران - ۶۵ - ۶۹ - ۷۱ - ۱۲۴

۱۸۷ - ۲۳۵ - ۴۴۵ - ۴۶۵

۴۷۳ - ۴۹۷ - ۵۱۳ - ۵۱۴

۵۸۵ - ۶۲۴ - ۶۲۵ - ۶۲۶

۶۰۱ - ۶۱۸ - ۶۱۹ - ۶۲۱

۶۲۷ - ۶۴۲ - ۶۴۲ - ۶۴۵

۸۵۷ - ۸۶۴ - ۸۶۴ - ۸۷۵

۸۸۹ - ۹۲۳ - ۹۲۷ - ۹۲۱

۹۴۵ - ۹۵۱ - ۹۶۰ - ۹۶۳

۲۵۹ - ۲۴۶ - ۲۴۱ - ۲۰۲

۲۶۳ - ۲۶۲ - ۲۶۱ - ۲۶۰

۳۸۳ - ۶۰۵

جعفر خان ولد آله وردی خان -

۳۳ - ۴۱ - ۱۲۲ - ۱۷۶

۱۷۷ - ۲۱۰ - ۲۱۶ - ۲۱۷

۲۳۳ - ۲۳۵ - ۷۷۲

مید جعفر سید بارهه - ۵۷۰

محمد جعفر تقرب خان - ۷۲۹

۷۳۲

خواجه محمد جعفر درویش ۷۵۵

۷۵۷ - ۷۵۸ - ۷۵۹ - ۷۶۰

محمد جعفر نبیره محمدین

خان - ۹۳۰

جعفر خان عرف محمد هادی

(مرشد قلی خان مولد دار

بنگاهه) - ۹۷۴

جگنا پسر پیم نایک - ۵۲۶

جگیت رار - ۷۸۹

جگروپ سنگهه - ۸۴۹ - ۸۵۰

جلال خان قرارل - ۵۶ - ۵۹ - ۵۹۱

جلال الدین خان - ۶۲۴

۷۸۸ - ۷۸۷ - ۷۸۶ - ۷۲۰

۸۸۹ - ۸۷۶ - ۷۹۶ - ۷۹۰

(شفت الف)

جانی صاحبده - ۳۰۸

قوم جات - ۳۱۶ - ۳۹۴ - ۳۹۵

۶۵۱ - ۶۷۲ - ۶۷۳ - ۹۲۸

۹۳۳ - ۹۴۴ - ۹۴۶

جانی بیگم محل خاص شاهزاده

محمد اعظم - ۳۱۷ - ۴۱۰

جان سپار خان - ۳۷۱ - ۶۳۰

جان محمد فاضل - ۶۶۳

جانی خان - ۷۰۲ - ۷۱۸

۷۲۰ - ۷۲۲

جانی خان (دیگر) - ۸۶۲ - ۸۶۳

جان چند پسر چتر سال بندیده -

۸۵۰ - ۸۵۸

جسونت سنگهه مهاراجه - ۶ - ۷

۱۰ - ۱۲ - ۱۳ - ۱۴ - ۱۷

۱۸ - ۲۰ - ۲۱ - ۳۱ - ۴۳

۴۴ - ۴۸ - ۵۱ - ۶۱ - ۶۲

۶۳ - ۶۴ - ۶۵ - ۶۶ - ۷۵

۹۸ - ۱۲۹ - ۱۷۵ - ۱۷۷

جلال خان فوجدار - ۶۵۵ - ۶۵۶

جلال الدین خان - ۷۹۰

سید جلال بخاری - ۸۹۶

میر جملة معظم خان - ۹ - ۱۰

۲۱ - ۴۴ - ۴۸ (شمس میر)

جمشید - ۳۰۸ - ۳۴۷

جمشید خان لکھنوی -

۵۳۴ - ۵۴۵

میر جملة خان خانانی (قاضی)

جمشید خان نورانی (- ۷۳۳)

۷۳۶ - ۷۳۹ - ۷۴۰ - ۷۴۱

۷۴۲ - ۷۴۸ - ۷۴۹ - ۷۵۰

۷۷۱ - ۸۰۱ - ۸۰۲ - ۸۰۳

۸۴۳ - ۹۲۱ - ۹۲۸ (شمس)

۷۱۹ - ۷۱۲ - ۷۱۵ - ۷۱۸

۷۲۰ - ۷۲۱ - ۷۲۲ - ۷۲۳

۷۲۴ - ۷۲۵ - ۷۲۶ - ۷۲۸

۷۳۰ - ۷۳۶ - ۷۳۷ - ۷۳۸

۸۰۹ - ۹۱۵ - ۹۱۸ - ۹۱۹

(شمس میر)

۶۴ - ۶ - ۵ - ۴

۷۴ - ۶۱ - ۶۵ - ۶۳

جلال خان فوجدار - ۶۵۵ - ۶۵۶

جلال الدین خان - ۷۹۰

سید جلال بخاری - ۸۹۶

میر جملة معظم خان - ۹ - ۱۰

۲۱ - ۴۴ - ۴۸ (شمس میر)

جمشید - ۳۰۸ - ۳۴۷

جمشید خان لکھنوی -

۵۳۴ - ۵۴۵

میر جملة خان خانانی (قاضی)

جمشید خان نورانی (- ۷۳۳)

۷۳۶ - ۷۳۹ - ۷۴۰ - ۷۴۱

۷۴۲ - ۷۴۸ - ۷۴۹ - ۷۵۰

۷۷۱ - ۸۰۱ - ۸۰۲ - ۸۰۳

۸۴۳ - ۹۲۱ - ۹۲۸ (شمس)

۷۱۹ - ۷۱۲ - ۷۱۵ - ۷۱۸

۷۲۰ - ۷۲۱ - ۷۲۲ - ۷۲۳

۷۲۴ - ۷۲۵ - ۷۲۶ - ۷۲۸

۷۳۰ - ۷۳۶ - ۷۳۷ - ۷۳۸

۸۰۹ - ۹۱۵ - ۹۱۸ - ۹۱۹

(شمس میر)

۶۴ - ۶ - ۵ - ۴

۷۴ - ۶۱ - ۶۵ - ۶۳

جلال خان فوجدار - ۶۵۵ - ۶۵۶

• مواضع و غیره •

ولایت جازین - ۸۲
 جام - ۱۵۶
 پرگنه جالند - ۲۷۱
 جاجو - ۵۹۰
 جالندهر - ۴۵۷
 پرگنه جامود - ۷۸۲ - ۹۶۶
 بندر جدو - ۴۲۷ - ۴۲۱
 قلعه جزیره - ۲۲۴ - ۲۲۵ - ۲۲۶
 ۴۵۳ - ۴۲۸
 جلال آباد - ۲۴۰ - ۲۴۱ - ۴۵۵
 ۴۵۶
 جمرن - ۹۸ - ۹۶۶
 جمنا دریا - ۲۰۰ - ۲۱۳ - ۴۹۸
 ۷۷۰ - ۷۰۱ - ۷۱۴ - ۷۱۹
 ۸۴۳ - ۸۴۴ - ۸۴۵ - ۹۳۰
 جنیر - ۵۲۶
 جونپور - ۴۷
 جودپور - ۴۲ - ۴۴ - ۴۵ - ۴۶
 ۲۶۱ - ۲۶۲ - ۳۸۰ - ۳۷۸
 ۴۰۵ - ۴۰۶ - ۴۰۷ - ۴۹۱

۷۵ - ۸۴ - ۱۲۳ - ۱۷۸
 ۱۷۹ - ۱۸۰ - ۱۸۱ - ۱۸۲
 ۱۸۳ - ۱۸۴ - ۱۸۹ - ۱۹۰
 ۱۹۱ - ۱۹۲ - ۱۹۳ - ۱۹۵
 ۱۹۶ - ۱۹۷ - ۱۹۸ - ۲۰۰
 ۲۰۵ - ۲۰۷ - ۲۰۸ - ۲۲۱
 ملکسجیوں زمیندار (بختیارخان)
 ۸۳ - ۸۴ - ۸۵ - ۸۶
 راجہ جیسنگہ سوانی دھیراج
 (دیگر) ۴۹۳ - ۴۹۹ - ۵۸۸
 ۹۰۵ - ۹۰۶ - ۹۰۷ - ۹۱۶
 ۹۱۹ - ۹۶۲ - ۷۷۶
 ۷۷۷ - ۷۸۷ - ۷۹۴ - ۸۰۳
 ۸۰۵ - ۸۰۶ - ۸۱۱ - ۸۱۹
 ۸۲۶ - ۸۲۷ - ۸۲۸ - ۸۲۹
 ۸۳۱ - ۸۳۲ - ۸۳۳ - ۸۳۵
 ۸۳۶ - ۸۳۸ - ۸۳۹ - ۹۲۰
 ۹۲۱ - ۹۳۶ - ۹۳۸ - ۹۴۵
 ۹۷۳
 راجہ جیسنگہ بندیلہ - ۷۹۷
 جی روبر حنگہ زمیندار - ۸۴۹

چند اراک - ۷۱۹ - ۷۱۲ - ۷۱۸

۷۱۲ - ۷۱۲ - ۷۱۱ - ۷۱۰

۸۲۷ - ۸۲۶ - ۷۲۱ - ۷۲۹

۸۲۲ - ۸۲۲ - ۸۲۹ - ۸۲۸

۸۲۲ - ۸۲۲ - ۸۲۹ - ۸۲۵

۸۲۸ - ۷۲۷

جونا کده - ۱۲۹

چانکیر - ۹۰ - ۷۵ - ۲۳

۷۲۸ - ۱۲۲ - ۱۳۵ - ۱۳۵ - ۱۳۲

جهان آباد - ۸۲۸

جهاني - ۸۲۲

بندر جبول - ۱۱۳ - ۱۵۸

• مواقع و غیره •

چنگه (امام آباد) - ۱۱۳

۱۱۹ - ۱۲۲

چنگه چنگه - ۱۱۵ - ۱۲۰

چانگام (امام آباد) - ۱۸۸

چانگه - ۲۰۷ - ۲۰۹ - ۲۰۵

۲۲۰ - ۲۲۰ - ۲۲۰

چنگ - ۲۳۱ - ۲۳۰

آب چنگ - ۲۰۰ - ۲۲ - ۲۸۷

چنگه چانگ - ۷۸

چنگه چنگه چنگه - ۱۱۵ - ۱۹۰

۳۹۱

چنگی - ۳۰۳ - ۳۱۳ - ۳۱۸

۳۵۰ - ۳۳۳

چنگه چنگی - ۳۱۸ - ۷۸۳

• حرف چ - مردمان •

راجه چنگام - ۴۲ - ۶۷۰

۸۵۸ - ۸۵۸

رانی چنگام (راجه شاه عالم

۲۳۳

قوم چنگامی - ۸۷۰

چنگه خان بهادر فتح چنگ (راجه

خان) - ۵۸۸ (شرف آباد)

قوم چنگه - ۵۹۵ - ۹۰۳

چنگه چنگه - ۶۴ - ۱۲۷

چنگه چنگه - ۶۳۱

چنگه چنگه - ۶۶۸ - ۶۶۹

۸۲۸ - ۷۷۷ - ۷۷۶ - ۶۷۰

۶۸۳ - ۶۸۰ - ۶۸۰ - ۶۸۱ - ۶۸۲

حامد الله خان پسر مبارز خان

۹۵۸ - ۹۵۶

حبشیان - ۱۹۳ - ۲۲۵ - ۲۲۸

۲۲۹ - ۴۰۱ - ۴۰۲ - ۴۲۸

حجیاج بنی امیه - ۱۱۳

حززالله خان تبیرک معدالله خان

مرحوم - ۹۵۴ - ۹۵۷

عید حسین - ۲۵ - ۳۹

حسن بیگ - ۲۲ - ۵۷ - ۵۸ - ۵۸۹

حسرتلی خان - ۵۵ - ۹۵

حسین پاشا حاکم بصره (اسلام خان)

۱۲۴ (شف الف)

شاه حسین شاه ایران بعد شاه

سلیمان - ۲۸۹ - ۳۰۳ - ۳۵۰

۴۴۳ - ۴۴۵ - ۷۳۶ - ۹۴۷

۹۴۸ - ۹۷۴ - ۹۷۵

میرزا حسن - ۳۲۸ - ۴۲۹

سلطان حسین خواهرزاده محمد

مراد خان (طالع دار خان)

۴۳۱ - ۴۸۶ - ۵۲۰ - ۵۲۱

سلطان حسن خواهرزاده محمد

مراد خان - ۴۸۶

چنچاور - ۴۰۴

قلعه چنبر - ۵۲۴

پرگنه چلدیری - ۸۵۹

پرگنه چوبه (مصطفی آباد)

۲۷۱ (شف میم)

چینا پور - ۴۶

چیتور - ۶۰۶

* حرف حاد - مردمان *

حاجی خان بلوچ - ۴۵

حافظ شیراز - ۱۳۹ - ۲۸۷

۵۰۱ - ۸۳۲

حامد خان پسر مرتضی خان - ۲۵۴

حامد خان (عبد الووٹ)

ببجایوری (برادر دلیر خان

۴۴۶ - (شف عین)

حامد خان بهادر برادر غازی الدین

خان بهادر - ۵۹۴ - ۶۴۸

۸۹۹ - ۹۱۵ - ۹۲۴ - ۹۲۸

۹۴۷ - ۹۶۶ - ۹۶۸

۹۶۹ - ۹۷۰

حامد خان - (دیگر) ۹۳۳

۷۸۵ - ۷۸۴ - ۷۸۱ - ۷۸۰

۷۸۹ - ۷۸۸ - ۷۸۷ - ۷۸۶

۷۹۵ - ۷۹۴ - ۷۹۳ - ۷۹۰

۷۹۹ - ۷۹۸ - ۷۹۷ - ۷۹۶

۸۰۵ - ۸۰۴ - ۸۰۱ - ۸۰۰

۸۰۹ - ۸۰۸ - ۸۰۷ - ۸۰۵

۸۱۸ - ۸۱۷ - ۸۱۳ - ۸۱۲

۸۲۵ - ۸۲۴ - ۸۲۳ - ۸۲۰

۸۲۵ - ۸۲۴ - ۸۲۳ - ۸۲۰

۸۳۲ - ۸۳۱ - ۸۲۶ - ۸۲۵

۸۳۸ - ۸۳۷ - ۸۳۶ - ۸۳۵

۸۵۲ - ۸۵۱ - ۸۵۰ - ۸۴۹

۸۵۸ - ۸۵۷ - ۸۵۶ - ۸۵۵

۸۷۴ - ۸۷۳ - ۸۷۲ - ۸۷۱

۸۸۵ - ۸۸۴ - ۸۸۳ - ۸۸۲

۸۹۷ - ۸۹۶ - ۸۹۱ - ۸۹۰

۹۰۱ - ۹۰۰ - ۸۹۹ - ۸۹۸

۹۰۵ - ۹۰۴ - ۹۰۳ - ۹۰۲

۹۱۱ - ۹۱۰ - ۹۰۹ - ۹۰۸

۹۱۹ - ۹۱۸ - ۹۱۷ - ۹۱۶

۹۵۱ - ۹۵۳ - ۹۵۴

میر حسن ابرار رستم قل خان ۹۱۲

ملطانی حسن (احسن خان)

۵۳۵ - ۵۳۹ (میر ملک)

۵۴۷ - ۵۴۸ - (غنی الف)

میر حسن دلی رسول شا - ۵۵۲

حسن یار خان پسر محمد یار

شان - ۵۷۷

حسن علی خاں (میر عبد اللہ)

نظیر الملک - ۵۸۸ - ۵۹۳

(ملک عین)

میر حسین خان باقر مراد یار

۶۵۰ - ۶۵۱

میر حسین علی خان بہادر

فیروز جنگ میر انصاری

امیر امیرا - ۶۵۶ - ۶۵۷

۶۵۸ - ۶۵۹ - ۶۶۰ - ۶۶۱

۶۶۸ - ۶۶۹ - ۶۷۰ - ۶۷۱

۶۷۲ - ۶۷۳ - ۶۷۴ - ۶۷۵

۶۷۶ - ۶۷۷ - ۶۷۸ - ۶۷۹

۶۸۰ - ۶۸۱ - ۶۸۲ - ۶۸۳

۶۸۴ - ۶۸۵ - ۶۸۶ - ۶۸۷

۶۸۸ - ۶۸۹ - ۶۹۰ - ۶۹۱

۶۹۲ - ۶۹۳ - ۶۹۴ - ۶۹۵

۸۹۹-۹۷۰-۹۰۰-۵۹۹-۵۸۹

خواجہ حمید خان - ۹۱۸

حیات خان - ۳۳۱-۳۳۲-۳۳۷

۳۴۸-۵۰۵

حیدر تلی خان بہادر نامرجنگ

معز الدولہ - ۷۶۰-۷۵۰-۸۲۳

۸۲۳-۸۳۲-۸۳۳-۸۴۴

۸۹۸-۹۰۳-۹۰۵-۹۰۶

۹۰۷-۹۰۸-۹۰۹-۹۱۱

۹۱۹-۹۲۱-۹۲۶-۹۳۱

۹۳۲-۹۳۳-۹۳۵-۹۳۶

۹۳۷-۹۳۸-۹۳۹-۹۴۰

۹۴۱-۹۴۳-۹۴۶-۹۴۵

۹۴۶-۹۴۷-۹۴۳-۹۴۳ (شفنون)

میر حیدر خان کاشغری -

۹۰۳-۹۰۴

میر حیدر جد میر حیدر کاشغری

۹۰۳

• مواضع و غیرہ •

حبش - ۹۰۷

حسن ابدال - ۲۳۷ - ۲۴۱

خواجہ حسن خان (خاندوران)

لیبرٹ کولکناش خان - ۶۹۷

۶۹۸-۶۹۹-۷۱۵-۷۱۷

(شف خاد)

حمین خان خوبشکی اتمان -

۸۵۷-۸۶۱-۸۶۲-۸۶۳

حسن خان میواتی - ۸۹۹

حمین خان - ۹۳۰

حمین ملور خان (مہرور)

بہ شیخ نظام دکنی - ۹۵۶

۹۵۹- (شف نور)

حفیظ اللہ خان - ۲۵۷-۲۵۸

۵۶۲-۵۹۲-۷۲۱-۸۵۳

۸۶۲-۸۶۳-۹۵۴-۹۵۷

حکیم الملک پھر حکیم حسن

خان - ۶۸۶-۶۸۸

حمید الدین خان - ۳۸۱-۳۸۷

۴۳۷-۴۶۱-۴۹۵-۴۸۳

۴۸۷-۴۸۸-۴۹۴-۴۹۳

۵۰۲-۵۱۲-۵۱۴-۵۲۳

۵۲۹-۵۳۵-۵۳۶-۵۳۷

۵۳۸-۵۴۹-۵۶۶-۵۷۲

قلعه حیدرآباد - ۳۱۵ - ۲۵۲

۲۴۷ - ۲۵۲ - ۲۶۵

حصن پور - ۲۷۳ - ۹۲۲

حصن آباد - ۲۸۳ - ۸۷۰

حیدرآباد (نذرالجهاد - فرخنده

نذیراحمد - اصل نامش بهادر)

۳ - ۱۵ - ۶۳ - ۱۵۵ - ۲۲۰

۲۲۱ - ۲۶۲ - ۲۹۰ - ۲۹۳

۲۹۵ - ۲۹۶ - ۳۰۱ - ۳۰۵

۳۰۹ - ۳۰۹ - ۳۰۹ - ۳۱۰

۳۱۱ - ۳۱۵ - ۳۲۱ - ۳۲۳

۳۲۵ - ۳۲۶ - ۳۲۶ - ۳۲۹

۳۲۷ - ۳۲۸ - ۳۳۲ - ۳۳۵

۳۳۵ - ۳۳۶ - ۳۳۶ - ۳۳۷

۳۳۹ - ۳۴۰ - ۳۴۳ - ۳۴۴

۳۴۹ - ۳۵۵ - ۳۶۵ - ۳۶۸

۳۶۹ - ۳۶۹ - ۳۶۹ - ۳۶۹

۳۶۹ - ۳۶۹ - ۳۶۹ - ۳۶۹

۳۶۹ - ۳۶۹ - ۳۶۹ - ۳۶۹

۳۶۹ - ۳۶۹ - ۳۶۹ - ۳۶۹

۳۶۹ - ۳۶۹ - ۳۶۹ - ۳۶۹

۳۶۹ - ۳۶۹ - ۳۶۹ - ۳۶۹

۳۶۹ - ۳۶۹ - ۳۶۹ - ۳۶۹

• حرف خاء - مردمان •

خان خان نظام الملک رستم

کتاب - ۳ - ۱۹ - ۱۳۱ - ۱۵۵

۲۰۵ - ۲۱۲ - ۲۱۵ - ۲۱۹

۲۴۷ - ۲۴۵ - ۲۴۵ - ۲۴۷

۲۸۲ - ۲۸۶ - ۲۸۶ - ۲۹۵

۳۰۹ - ۳۰۹ - ۳۰۹ - ۳۱۳

۳۴۱ - ۳۴۴ - ۳۴۴ - ۳۴۵

۳۵۴ - ۳۵۵ - ۳۵۵ - ۳۵۷

۳۶۴ - ۳۶۴ - ۳۶۴ - ۳۶۶

۳۷۸ - ۳۷۹ - ۳۷۹ - ۳۷۹

۳۸۸ - ۳۸۸ - ۳۸۸ - ۳۸۸

۳۹۰ - ۳۹۰ - ۳۹۰ - ۳۹۷

۴۰۳ - ۴۰۳ - ۴۰۳ - ۴۰۳

۴۲ - ۴۳ - ۴۳ - ۴۳

۴۷۰ - ۴۷۰ - ۴۷۰ - ۴۷۰

خانهای بهادر (امیرالاعزما)

شاهزاده خان بهادر آصف خان

۳۱ - ۳۱ - ۳۱ - ۳۱

۲۱۵ - ۲۱۸ - ۲۱۹ - ۲۲۱

خان عالم حیدر آبادی پسر

خان زمان - ۵۴۱ - ۵۷۲

۵۸۴ - ۵۸۸ - ۵۹۱ - ۷۸۸

۸۸۹ - ۸۹۰ - ۹۵۴

خان زمان حیدر آبادی - ۵۴۱

۵۷۲ - ۵۸۴

خانہ زاد خان (نعیم خان) پسر

منعم خان - ۵۷۵ - ۵۸۷

۵۹۹ - ۶۰۶ - ۶۸۸ - ۷۰۵

۷۵۲ - ۷۵۳ - ۷۹۹ - ۹۵۹

۹۹۰ (شرف نون)

خان زمان عرف علی امیر -

۷۲۱ - ۷۲۲

مید خانجهان خالوی قطب الملک

مید عبداللہ - ۷۲۹ - ۷۷۹

۷۷۷ - ۸۳۹ - ۸۹۸

خان دوران (خواجہ حسن خان)

۷۴۱ - ۷۵۷ - ۷۶۰ - ۷۶۷

۷۷۰ - ۷۷۳ - ۷۹۳ - ۸۰۲

۸۱۰ - ۸۱۲ - ۸۲۳ (شرف خان)

خانخانان بہادر شاہی منعم خان

۹۹۰ - (شرف میم)

۲۳۴ - ۲۳۶ - ۲۴۷ - ۲۶۲

۲۶۴ - ۲۷۰ - ۲۷۴ - ۲۷۵

۲۷۶ - ۲۷۸ - ۲۸۲ - ۲۸۳

۲۸۴ - ۲۹۳ - ۲۹۵ - ۲۹۹

۲۹۷ - ۲۹۸ - ۲۹۹ - ۳۰۰

۳۰۱ - ۳۰۲ - ۳۰۳ - ۳۱۳

۳۱۴ - ۳۱۵ - ۳۱۶ - ۳۹۵

۴۱۶ - ۴۱۷ - ۴۳۰ - ۴۴۸

۴۵۰ - ۴۴۴ - ۷۷۶ (شرف)

(الف و شین)

خان دوران - ۳۵ - ۴۶ - ۴۸

۶۱ - ۷۶

خانجهان لودی - ۱۸۴

خان عالم البچی (جان عالم)

۲۰۲

خانہ زاد خان روح اللہ پسر

روح اللہ خان - ۳۶۹ - ۳۷۰

۵۲۴ - (شرف راء)

خانجهان پسر حاجی محمد انور

۴۸۴ - ۴۸۵

خان زمان (مقرب خان) عرف

شیخ نظام - ۴۸۸ (شرف میم)

خواجگانان شوقی (کتابستان)

۲۰ - ۱۹ - خاتونی مرآت ()

خواجده خان - ۲۰

خواص خان - ۴۵

خواجده سرای چندی نویسن

۱۰۱ - ۱۰۲

خوشحال خان کاکوی - ۱۰۷

خواجده دهرانی - ۴۴۵

خواجده ایلیان نورانی (خوشنویس)

خان () - ۴۴۸

خواجده ایلیان وزیر - ۴۵۲

خوشحال خان برادرعلی کفر - ۷۸۹

خواجده ایلیان نورانی - ۸۱۹

۸۴۸ - ۸۴۹ - ۸۵۸ - ۹۵۵

حیدری شهرت خان - ۲۲۴

۲۲۵ - ۲۲۶ - ۲۲۷ - ۲۲۸

۴۵۳ - ۴۵۵ - ۵۱۴

• مواضع و قبرا •

مردک خاندن - ۱۴۷ - ۱۴۸

۲۷۵ - ۳۷۷ - ۹۰۵ - ۷۸۸

۷۵۱ - ۷۷۸ - ۷۷۹ - ۷۸۵

خان میرزا - ۹۲۳

خجسته اختر (شاعر) (۱۵ جولای ۱۹۵۵)

پیر پادشاه - ۵۷۵ - ۵۹۹

(غلبه جیم)

خجسته اختر پیر جیلان - ۹۵۷

خدا داد پیر محمد مراد - ۴۲۹ - ۹۲۳

خدا یافته خان - ۵۸۸ - ۵۹۵

خواجده خجسته خان - ۹۴۵

خواجده ایلیان - ۳۵ - ۴۶

خسرو آتم محمد شجاع - ۴۷

امیر خسرو شاعر - ۵۰

خسرو جیلان - ۸۵۳ - ۸۶۵

خجسته خان - ۶۰۳

خلیل الله خان - ۲۲ - ۴۶ - ۴۹

۴۰ - ۴۴ - ۴۵ - ۱۲۴ - ۱۲۹

۱۳۰ - ۲۴۱

خلیفه سلطان شاعران و ملازمان

۲۵۹ - ۳۱۱ - ۳۵۹ - ۹۹۳

خلیل الله خان (حسینی بیگ)

ابراهیم خان () - ۳۹۵ - ۹۹۹

(غلبه آلف)

خجسته خان - ۴۱۷

خراسان - ۷۲ - ۱۷۵ - ۲۰۲

۲۸۹ - ۲۹۰ - ۳۵۰ - ۵۴۹

۹۰۲ - ۹۷۵

خرم پور - ۲۷۳

خضر آباد - ۸۹

خضر پور - ۱۷۱

خلد آباد (خرچ عرس خلد مکان

عالمگیر) - ۵۴۹ - ۵۸۳ - ۶۴۹

خواب - ۷۲

خواس پور - ۴۷۵

خیبر - ۲۳۸ - ۲۳۹ - ۲۴۵

قلعه خیبر - ۲۹۲

* حرف دال - مردمان *

محمد داراشکوه پسر شاهجهان -

۴ - ۵ - ۶ - ۷ - ۸ - ۱۲

۱۳ - ۱۴ - ۱۸ - ۲۰ - ۲۱

۲۲ - ۲۳ - ۲۶ - ۲۸ - ۲۹

۳۰ - ۳۱ - ۳۳ - ۳۶ - ۳۵

۳۶ - ۳۷ - ۳۹ - ۴۰ - ۴۱

۴۲ - ۴۳ - ۴۵ - ۴۸ - ۴۹

۴۷ - ۴۸ - ۴۹ - ۵۰ - ۵۱

۷۸۵ - ۷۹۹ - ۷۹۹ - ۸۸۷

۱۳۰ - ۱۳۱ - ۱۳۱ - ۷۳۹

۹۲۵ - ۹۳۸

خجسته بنیان (اورنگ آباد) -

۵ - ۱۰ - ۱۱۳ - ۱۱۹

۱۷۸ - ۲۰۰ - ۲۰۵ - ۲۰۷

۲۴۷ - ۲۴۸ - ۲۷۰ - ۲۷۲

۲۷۴ - ۲۷۹ - ۲۸۰ - ۳۱۵

۳۷۷ - ۳۸۲ - ۳۸۳ - ۴۷۵

۵۲۷ - ۵۴۹ - ۵۵۵ - ۵۶۳

۵۷۲ - ۵۸۱ - ۵۸۲ - ۵۸۳

۶۰۵ - ۶۲۶ - ۶۴۸ - ۶۴۹

۶۵۰ - ۶۶۲ - ۶۶۲ - ۷۴۳

۷۴۵ - ۷۵۰ - ۷۵۲ - ۷۷۷

۷۷۸ - ۷۸۰ - ۷۸۶ - ۷۸۷

۷۸۸ - ۷۹۰ - ۷۹۳ - ۷۹۶

۷۹۷ - ۸۰۰ - ۸۵۷ - ۸۷۱

۸۷۳ - ۸۷۴ - ۸۷۵ - ۸۸۵

۸۸۹ - ۸۸۹ - ۸۹۹ - ۹۳۹

۹۳۹ - ۹۵۰ - ۹۵۲ - ۹۵۴

۹۵۴ - ۹۵۴ - ۹۶۰ - ۹۶۱

(شعب الف)

۷۹۰ - ۷۹۹ - ۸۷۹ - ۸۸۹

دور خان خانی - ۸۶۷

دور خان خانی - ۸۶۸ - ۸۶۹ - ۸۷۰

۹۰۵ - ۹۰۷

شیخ فرهادی - ۹۰۸

دور خان خانی - ۹۱۱

دور خان خانی - ۹۱۲ - ۹۱۳ - ۹۱۴

۹۴۵ - ۹۴۶ - ۹۴۷ - ۹۴۸

۹۴۹ - ۹۵۰ - ۹۵۱ - ۹۵۲

۹۵۳ - ۹۵۴ - ۹۵۵ - ۹۵۶

۹۵۷ - ۹۵۸ - ۹۵۹ - ۹۶۰

۹۶۱ - ۹۶۲ - ۹۶۳ - ۹۶۴

۹۶۵ - ۹۶۶ - ۹۶۷ - ۹۶۸

۹۶۹ - ۹۷۰

دور خان خانی - ۹۷۱

دور خان خانی - ۹۷۲ - ۹۷۳

(شف بن)

دور خان خانی - ۹۷۴

دور خان خانی - ۹۷۵ - ۹۷۶

۹۷۷ - ۹۷۸ - ۹۷۹ - ۹۸۰

۹۸۱ - ۹۸۲ - ۹۸۳ - ۹۸۴

۹۸۵ - ۹۸۶ - ۹۸۷ - ۹۸۸

۹۸۹ - ۹۹۰ - ۹۹۱ - ۹۹۲

۹۹۳ - ۹۹۴ - ۹۹۵ - ۹۹۶

۹۹۷ - ۹۹۸ - ۹۹۹ - ۱۰۰۰

۱۰۰۱ - ۱۰۰۲ - ۱۰۰۳ - ۱۰۰۴

۱۰۰۵ - ۱۰۰۶ - ۱۰۰۷ - ۱۰۰۸

۱۰۰۹ - ۱۰۱۰

دور خان خانی - ۱۰۱۱ - ۱۰۱۲ - ۱۰۱۳

۱۰۱۴ - ۱۰۱۵ - ۱۰۱۶ - ۱۰۱۷

۱۰۱۸ - ۱۰۱۹ - ۱۰۲۰ - ۱۰۲۱

۱۰۲۲ - ۱۰۲۳

۱۰۲۴ - ۱۰۲۵

دور خان خانی - ۱۰۲۶ - ۱۰۲۷ - ۱۰۲۸

۱۰۲۹

دور خان خانی - ۱۰۳۰ - ۱۰۳۱

۱۰۳۲ - ۱۰۳۳ - ۱۰۳۴ - ۱۰۳۵

۱۰۳۶ - ۱۰۳۷ - ۱۰۳۸ - ۱۰۳۹

۱۰۴۰ - ۱۰۴۱ - ۱۰۴۲ - ۱۰۴۳

۱۰۴۴ - ۱۰۴۵ - ۱۰۴۶ - ۱۰۴۷

۱۰۴۸ - ۱۰۴۹ - ۱۰۵۰ - ۱۰۵۱

۱۰۵۲ - ۱۰۵۳ - ۱۰۵۴ - ۱۰۵۵

۱۰۵۶ - ۱۰۵۷ - ۱۰۵۸ - ۱۰۵۹

دور خان خانی - ۱۰۶۰ - ۱۰۶۱ - ۱۰۶۲

۸۸۶-۸۸۲-۸۸۰-۸۷۸-۸۷۷

دلور جفک (عبدالمصدق خان)

۸۶۳-۸۶۴- (شفیع)

دلور خان عرف عبدالمصدق

بهار - ۸۸۱-۸۸۹-۹۲۳

۹۵۰-۹۵۶

دلور خان (دیگر) ۸۹۷-۹۵۹

۹۶۰

دوست محمد افغان - ۹۹۴

۸۶۱-۸۷۷-۸۸۰

دوست علی خان - ۹۲۹

دوست خانو سیدالارام راجا -

۴۱۵-۴۴۶-۴۵۷-۴۵۸

۴۵۰-۴۵۶-۴۵۷-۴۵۸

دوست زینب خان - ۷۹۸-۷۹۹

دوست سید جبار - ۱۵-۱۷

دوست سید - ۱۷-۱۲۸-۲۷۷

دوست آدم دارا شکوه - ۹۹

دوست دیو راجا - ۳۰۸

دوست غزل (آخر خان) خلف

آخر خان - ۵۷۶ (شفیع)

دوست خان سید امانت خان -

۱۴۷-۱۴۹-۱۵۰-۱۵۱

۱۵۰-۱۵۹-۱۶۱-۱۶۸

۱۸۴-۱۸۲-۱۷۹-۱۷۸

۱۹۵-۱۹۳-۱۹۲-۱۹۱

۲۰۵-۱۹۸-۱۹۷-۱۹۶

۲۲۲-۲۲۱-۲۰۷-۲۰۶

۲۳۶-۲۳۵-۲۳۲-۲۳۱

۲۴۹-۲۴۸-۲۴۷-۲۴۶

۲۶۳-۲۶۲-۲۶۰-۲۵۹

۲۹۵-۲۹۶

دوست سید جبار خان -

۲۵۹

دوست زینب خان - ۵۳۵-۵۳۴

۵۹۱-۵۸۸-۵۸۶-۵۸۵

دوست خان - ۶۴۰-۶۳۹-۶۴۱

۶۹۶-۶۹۵

دوست خان برادر لطف خان -

۷۹۶

سید دلور علی خان - ۸۲۰

۸۵۷-۸۵۱-۸۴۶-۸۴۵

۸۶۷-۸۶۶-۸۶۱-۸۶۰

۸۷۶-۸۷۵-۸۷۴-۸۷۳

۲۹۹ - ۳۰۰ - ۳۰۱ - ۳۰۲

۳۰۳ - ۳۰۴ - ۳۰۵ - ۳۰۶

۳۰۷ - ۳۰۸ - ۳۰۹ - ۳۱۰

۳۱۱ - ۳۱۲ - ۳۱۳ - ۳۱۴

۳۱۵ - ۳۱۶ - ۳۱۷ - ۳۱۸

۳۱۹ - ۳۲۰ - ۳۲۱ - ۳۲۲

۳۲۳ - ۳۲۴ - ۳۲۵ - ۳۲۶

۳۲۷ - ۳۲۸ - ۳۲۹ - ۳۳۰

۳۳۱ - ۳۳۲ - ۳۳۳ - ۳۳۴

۳۳۵ - ۳۳۶ - ۳۳۷ - ۳۳۸

۳۳۹ - ۳۴۰ - ۳۴۱ - ۳۴۲

۳۴۳ - ۳۴۴ - ۳۴۵ - ۳۴۶

۳۴۷ - ۳۴۸ - ۳۴۹ - ۳۵۰

۳۵۱ - ۳۵۲ - ۳۵۳ - ۳۵۴

۳۵۵ - ۳۵۶ - ۳۵۷ - ۳۵۸

۳۵۹ - ۳۶۰ - ۳۶۱ - ۳۶۲

۳۶۳ - ۳۶۴ - ۳۶۵ - ۳۶۶

۳۶۷ - ۳۶۸ - ۳۶۹ - ۳۷۰

۳۷۱ - ۳۷۲ - ۳۷۳ - ۳۷۴

۳۷۵ - ۳۷۶ - ۳۷۷ - ۳۷۸

۳۷۹ - ۳۸۰ - ۳۸۱ - ۳۸۲

۳۸۳ - ۳۸۴ - ۳۸۵ - ۳۸۶

۳۸۷ - ۳۸۸ - ۳۸۹ - ۳۹۰

۳۹۱ - ۳۹۲ - ۳۹۳ - ۳۹۴

درا ابوالکر - ۳۹۵ - ۳۹۶

درمنازل علی - ۳۹۷ - ۳۹۸

• مواضع و غیره •

دکی - ۳۹۹ - ۴۰۰ - ۴۰۱ - ۴۰۲

۴۰۳ - ۴۰۴ - ۴۰۵ - ۴۰۶

۴۰۷ - ۴۰۸ - ۴۰۹ - ۴۱۰

۴۱۱ - ۴۱۲ - ۴۱۳ - ۴۱۴

۴۱۵ - ۴۱۶ - ۴۱۷ - ۴۱۸

۴۱۹ - ۴۲۰ - ۴۲۱ - ۴۲۲

۴۲۳ - ۴۲۴ - ۴۲۵ - ۴۲۶

۴۲۷ - ۴۲۸ - ۴۲۹ - ۴۳۰

۴۳۱ - ۴۳۲ - ۴۳۳ - ۴۳۴

۴۳۵ - ۴۳۶ - ۴۳۷ - ۴۳۸

۴۳۹ - ۴۴۰ - ۴۴۱ - ۴۴۲

۴۴۳ - ۴۴۴ - ۴۴۵ - ۴۴۶

۴۴۷ - ۴۴۸ - ۴۴۹ - ۴۵۰

۴۵۱ - ۴۵۲ - ۴۵۳ - ۴۵۴

۴۵۵ - ۴۵۶ - ۴۵۷ - ۴۵۸

۴۵۹ - ۴۶۰ - ۴۶۱ - ۴۶۲

درباره جالندار - ۸۵۷	۷۹۵ - ۷۹۴ - ۷۹۸ - ۸۰۱
دعوه - ۳	۸۰۸ - ۸۱۸ - ۸۲۳ - ۸۲۵
دهار - ۱۳ - ۲۳۸	۸۳۴ - ۸۴۷ - ۸۵۸ - ۸۵۲
دهول پور - ۲۲	۸۵۹ - ۸۵۷ - ۸۵۹ - ۸۶۱
دهاندر - ۸۳	۸۶۷ - ۸۷۱ - ۸۸۲ - ۸۸۵
دهلي - ۸۶ - ۱۰۱ - ۳۴۱	۸۹۱ - ۸۹۴ - ۸۹۵ - ۸۹۷
۵۵۰ - ۴۰۳ - ۴۴۳ - ۸۱۱	۸۹۸ - ۸۹۹ - ۹۱۰ - ۹۲۷
۸۴۷ - ۸۸۳	۹۳۶ - ۹۴۲ - ۹۴۶ - ۹۴۷
تصبه دهارور - ۱۹۷	۹۵۰ - ۹۵۱ - ۹۵۲ - ۹۵۴
تصبه دهرنگانو - ۲۷۰ - ۲۷۵	۹۵۸ - ۹۶۰
ديپال پور - ۱۲	۹۶۱ - ۹۶۲ - ۹۶۴ - ۹۶۳
ديوگنده - ۲۰۷ - ۴۶۱	۹۶۸ - ۹۷۱ - ۱۱۳ - ۲۲۴
ديوگانو - ۴۳۸	۴۵۳ - ۵۱۳
<hr/>	
* حرف ق - مردمان *	قلعه دند - ۴۰۱ - ۴۰۲ - ۴۰۳
راجه تونگر منگه - ۹۷۱	قلعه راجپوري - ۱۱۳ - ۲۲۴
تونگر منگه پسر راجه اجیت	۴۵۳ - ۵۱۳
منگه - ۹۷۴	قلعه دندا راجپوري - ۲۲۳ - ۲۲۵
قوم قهیر (بیکتر) - ۲۲۳ - ۵۲۴	۲۲۶ - ۲۲۸
۵۲۹ - ۴۴۷	دندپري - ۴۲۸
دینگمار (منگه) (وارول)	قلعه دولتاباد - ۹ - ۱۰ - ۳۲۲
۴۲۶ - ۴۲۸	۳۹۰ - ۷۹۷ - ۸۹۶
	دولتاباد - ۲۱ - ۴۴ - ۶۴
	۲۶۵ - ۲۷۱ - ۵۴۹ - ۵۸۳
	۹۴۹ - ۸۹۷
	دولتاباد - ۴۵۲ - ۵۸۲

۷۰۱ - ۷۰۰ - ۶۹۸ - ۶۹۷

۷۰۲ - ۷۰۱ - ۶۹۹ - ۶۹۸

۷۰۳ - ۷۰۲ - ۶۹۹ - ۶۹۸

۷۰۴ - ۷۰۳ - ۶۹۹ - ۶۹۸

۷۰۵ - ۷۰۴ - ۶۹۹ - ۶۹۸

۷۰۶ - ۷۰۵ - ۶۹۹ - ۶۹۸

(۷۰۶ - ۷۰۵)

۷۰۷ - ۷۰۶ - ۶۹۹ - ۶۹۸

۷۰۸ - ۷۰۷ - ۶۹۹ - ۶۹۸

۷۰۹ - ۷۰۸ - ۶۹۹ - ۶۹۸

۷۱۰ - ۷۰۹

* حرف زاء - مزاج *

۷۱۱ - ۷۱۰ - ۷۰۹ - ۷۰۸

۷۱۲ - ۷۱۱ - ۷۰۹ - ۷۰۸

۷۱۳ - ۷۱۲ - ۷۰۹ - ۷۰۸

۷۱۴ - ۷۱۳ - ۷۰۹ - ۷۰۸

۷۱۵ - ۷۱۴ - ۷۰۹ - ۷۰۸

۷۱۶ - ۷۱۵ - ۷۰۹ - ۷۰۸

۷۱۷ - ۷۱۶ - ۷۰۹ - ۷۰۸

۷۱۸ - ۷۱۷ - ۷۰۹ - ۷۰۸

۷۱۹ - ۷۱۸ - ۷۰۹ - ۷۰۸

* مزاج و ذرات *

۷۲۰ - ۷۱۹

* حرف ذال - مزاج *

۷۲۱ - ۷۲۰ - ۷۱۹

۷۲۲ - ۷۲۱ - ۷۱۹ - ۷۱۸

۷۲۳ - ۷۲۲ - ۷۱۹ - ۷۱۸

۷۲۴ - ۷۲۳ - ۷۱۹ - ۷۱۸

۷۲۵ - ۷۲۴ - ۷۱۹ - ۷۱۸

۷۲۶ - ۷۲۵ - ۷۱۹ - ۷۱۸

۷۲۷ - ۷۲۶ - ۷۱۹ - ۷۱۸

۷۲۸ - ۷۲۷ - ۷۱۹ - ۷۱۸

۷۲۹ - ۷۲۸ - ۷۱۹ - ۷۱۸

۷۳۰ - ۷۲۹ - ۷۱۹ - ۷۱۸

۷۳۱ - ۷۳۰ - ۷۱۹ - ۷۱۸

۷۳۲ - ۷۳۱ - ۷۱۹ - ۷۱۸

۷۳۳ - ۷۳۲ - ۷۱۹ - ۷۱۸

۷۳۴ - ۷۳۳ - ۷۱۹ - ۷۱۸

۷۳۵ - ۷۳۴ - ۷۱۹ - ۷۱۸

۷۳۶ - ۷۳۵ - ۷۱۹ - ۷۱۸

۷۳۷ - ۷۳۶ - ۷۱۹ - ۷۱۸

۲۹۳ - ۲۹۴ - ۲۹۵ - ۲۹۶

۲۹۲ - ۲۹۳

راجہ سنگھ برادر پورنمل - ۱۵۷

راجہ ریسنگھہ - ودیہ - ۱۷۸ - ۱۸۰

رادکان - ۱۹۷ - ۱۹۸ - ۲۳۱

۲۹۸ - ۳۴۷

رائہوان - ۲۶۳

رام راجا پسر سیرا - ۲۷۱ - ۳۸۶

۳۰۰ - ۳۱۳ - ۳۱۵ - ۳۲۰

۳۴۹ - ۳۵۷ - ۳۶۰ - ۳۶۱

۳۶۸ - ۳۶۹ - ۳۷۰ - ۳۷۴

۵۱۶ - ۵۸۳ - ۶۲۷ - ۷۸۲

رام راجا (دیگر) - ۴۰۴

۳۱۰ - راجہ

محمد راج - ۳۸۳

رام سنگھہ مارا - ۵۸۴ - ۵۸۸ - ۵۹۱

رام لچھمن (توب) - ۶۳۹

راجہ محمد خان - ۶۹۱ - ۶۹۲

۷۱۲ - ۷۲۱

رتن سنگھہ رتھور - ۱۵ - ۱۷ - ۵۸۸

راجہ رتن چند دیوان سید عبداللہ

خان - ۶۹۲ - ۷۱۳ - ۷۳۹

۵۳۴ - ۵۸۴ - ۵۸۸ - ۵۸۹

۶۰۵ - ۶۰۶ - ۶۱۶ - ۶۲۰

۶۵۰ - ۶۵۱ - ۶۶۱ - ۶۶۲

۶۸۷ - ۶۹۳ - ۶۹۴ - ۷۳۸

۷۶۷ - ۸۰۶ - ۸۲۷ - ۸۵۷

۸۷۸ - ۸۷۹ - ۸۸۰ - ۸۸۶

۹۳۱

راجہ رام سنگھہ پسر دیتھلداس

۲۲ - ۲۶ - ۲۸ - ۵۱

راجہ راجہ پسر دیتھلداس - ۴۴

۶۸ - ۶۹ - ۷۰ - ۸۵

رامداس دیتھلداس پسر - ۴۶

کنور رام سنگھہ پسر راجہ جیس سنگھہ

۴۹ - ۱۲۳ - ۱۸۴ - ۱۸۹

۱۹۰ - ۱۹۱ - ۱۹۸ - ۲۰۰

۲۰۹ - ۲۹۳ - ۲۹۷ - ۲۹۹

۵۳۴ - ۵۷۲ - ۵۸۸

۴۹ - راجہ

کنور رام سنگھہ - ۶۰

راجہ ریسنگھہ رتھور - ۶۱

رائہ جیتور - ۱۱۱ - ۱۱۲

۲۵۷ - ۲۹۰ - ۲۹۱ - ۲۹۲

۷۱۵ - ۷۰۹ - ۵۸۸ - ۵۸۷

۷۱۴ - ۷۱۳ - ۷۱۲ - ۷۱۱

رحیم علی خان - ۵۸۶ - ۵۸۵

۷۱۸ - ۷۱۶ - ۷۱۵ - ۷۱۷

۷۱۷ - ۷۱۶

رحیم خان پسر جان بهار خان -

۷۱۹ - ۷۱۸ - ۷۱۷ - ۷۱۶

۷۲۱ - ۷۲۰ - ۷۱۹ - ۷۱۸

رحیم بیگ - ۷۵۳ - ۷۵۲

رحیم بیگ خان - ۷۵۲ - ۷۵۱ - ۷۵۰

رحیم بیگ (دیگر) - ۸۰۶

رحیم خان احمد - ۹۵۵

رحیم خان - (۱) - ۳۷۷

محمد رضا رحیمت خان - ۲۳۲

۶۰۸ - ۶۰۶ - (شعبه راه باغین)

رضا قلی خان - ۷۲۳ - ۷۲۱ - ۷۲۰

محمد رضا قلی خان - ۸۱۸

رضا محمد خان - ۹۹۰

رضا خان - ۳۹

رضا بیگ خان (محمد رضا) - ۸۹۰

۸۵۹ - ۸۵۷ - ۸۵۵ - ۸۵۴

(شعبه راه باغین)

۷۵۵ - ۷۵۴ - ۷۵۳ - ۷۵۲

۸۱۸ - ۸۱۷ - ۸۰۳ - ۷۷۲

۸۴۴ - ۸۴۳ - ۸۴۲ - ۸۴۱

۹۰۰ - ۸۹۹ - ۸۹۷ - ۸۹۵

۹۰۹ - ۹۰۵ - ۹۰۴ - ۹۰۱

۹۱۹ - ۹۱۷ - ۹۱۶ - ۹۱۳

۹۱۵ - ۹۱۴ - ۹۱۳ - ۹۱۲

رحمت خان دیوان - ۶۳

رحیم بیگ - ۶۶۳

خواجده رحمت الله شاه است خان -

۸۱۱ - ۸۱۳ - ۸۱۲

رحمت خان - ۵۶۲

رحیم خان بهادر دلفی فیروز بیگ -

۱۲۸ - ۱۲۷ - ۱۲۶ - ۱۲۵ - ۱۲۴

۲۱۰

رحیم خان محمد بهادر خان خان -

۱۱۸

رحیم دستان - ۱۴۸ - ۳۱۳ - ۵۱۳

رحیم خان زنگنه - ۲۹۸ - ۲۹۶ - ۲۹۵

۳۱۳ - ۳۰۵ - ۳۰۴ - ۳۰۳

رحیم خان - ۸۹۱ - ۹۲۱ - ۸۱۶

رحیم خان (محمد رضا) - ۵۷۵

۳۹۲ - ۳۹۱ - نعمت خان افغان

۸۶۶ - ۷۹۹ - رنیه باکر مرهقه

۸۸۸ - ۸۷۶ - ۸۷۲ - ۸۷۱

۸۸۹ - (شف بار)

۱۴۸ - ۲۷ - راجه روپ رائه زر

روشن ضمیر - ۵۰

روشن آرا بیگم - ۱۲۷ - ✓

روح الله خان بهادر - ۱۳۰

۳۳۶ - ۳۲۲ - ۳۲۱ - ۳۱۹

۳۶۵ - ۳۶۳ - ۳۶۱ - ۳۳۸

۳۰۷ - ۳۹۳ - ۳۶۹ - ۳۶۶

۵۴۳ - ۴۱۲ - ۴۱۱

روح الله خان ثاني (خانوزك

خان) - ۴۲۸ - ۴۴۹ - ۴۳۱

۴۶۱ - ۴۵۶ - ۴۳۳ - ۴۳۲

۴۸۸ - ۴۸۷ - ۴۸۱ - ۴۶۵

۵۱۳ - ۵۰۲ - ۵۰۱ - ۵۰۰

۵۳۴ - ۵۳۰ - ۵۲۴ - ۵۱۴

(شف خار)

روح الله خان بهر روح الله خان

ثاني - ۸۳۸ - ۸۳۴ - ۸۳۳

رواه (قوم) - ۸۵۰ - ۸۶۲ - ۸۶۴

محمد رفیع (سرالله خان)

یرادرزاد وزیر خان - ۲۳۶ - ۵۹۰

رفیع القدر (رفیع الشان) - لطان

پسر شاه عالم - ۳۳۲ - ۵۷۵

۵۹۱ - ۵۹۹ - ۶۲۱ - ۶۲۲

۶۸۵ - ۶۷۰ - ۶۶۳ - ۶۴۳

۶۸۶ - ۶۸۷ - ۶۸۸ - ۸۱۶

۸۲۵ - ۹۱۴

رفیع الدوله بادشاه (شاهجهان

ثاني) پسر رفیع الشان - ۶۸۸

۸۲۹ - ۸۳۱ - ۸۳۸ - ۸۳۹

۸۴۰ - ۸۵۰

رفیع الدرجات ابوالبركات بادشاه

پسر رفیع الشان - ۶۸۸ - ۸۴۸

۸۵۰ - ۹۱۴ - (شف الف)

محمد رفیع حکیم منجم - ۷۰۸ - ۷۱۰

رفاهیت خان - ۸۹۱

رکن الدوله اعتقاد خان فرخ شاهي

(محمد مراد - وکالت خان)

۷۹۵ - (شف الف و عظیم)

رگه نانه رای رایان - ۷۸ - ۱۷۵

رندوله خان - ۴۱ - ۴۰۵

• مواضع و غیره •

آب زاری - ۳۵ - ۶۵۶

تلمه رایگنده - ۱۱۵ - ۱۷۷

۱۸۴ - ۲۲۱ - ۲۲۲ - ۲۲۳ - ۴۴۵

۲۶۲ - ۵۱۱ - ۵۱۳ - ۵۱۴

۵۲۱ - ۵۴۱

رایگنده - ۲۸۳ - ۳۱۵ - ۴۵۰

۵۲۱

راهبری - ۲۲۲ - ۲۲۳ - ۲۲۴

۲۷۷ - ۲۸۳ - ۳۰۳ - ۴۰۵

۴۲۴ - ۴۴۹ - ۵۱۳ - ۵۱۵

تلمه رایبری - ۲۲۲ - ۲۲۳

۲۲۸ - ۲۷۷ - ۲۸۵ - ۴۰۰

۴۴۳

رام دره - ۲۸۰ - ۲۹۰ - ۲۹۱

تلمه رام هیچ - ۲۰۱ - ۲۸۲ - ۴۴۴

رام گیر - ۲۹۳ - ۲۹۶

راب بالغ - ۵۰۲

راهبر - ۵۲۳

نصفه راهبر - ۴۵۴ - ۴۵۹

تلمه راهبر - ۴۵۹

نصفه راهبر - ۴۶۶

رام دره و رمی راهبر اسلام خان -

۴۶۰

تلمه راهبر - ۴۵۴ - ۴۵۵ - ۴۵۸

۴۴۵ - ۴۴۶

۴۴۷ - ۴۴۸ - ۴۴۹ - ۴۵۰ - ۴۵۱ - ۴۵۲ - ۴۵۳ - ۴۵۴ - ۴۵۵ - ۴۵۶ - ۴۵۷ - ۴۵۸ - ۴۵۹ - ۴۶۰

۴۶۱

۴۶۲ - ۴۶۳ - ۴۶۴ - ۴۶۵ - ۴۶۶ - ۴۶۷ - ۴۶۸ - ۴۶۹ - ۴۷۰ - ۴۷۱ - ۴۷۲ - ۴۷۳ - ۴۷۴ - ۴۷۵ - ۴۷۶ - ۴۷۷ - ۴۷۸ - ۴۷۹ - ۴۸۰ - ۴۸۱ - ۴۸۲ - ۴۸۳ - ۴۸۴ - ۴۸۵ - ۴۸۶ - ۴۸۷ - ۴۸۸ - ۴۸۹ - ۴۹۰ - ۴۹۱ - ۴۹۲ - ۴۹۳ - ۴۹۴ - ۴۹۵ - ۴۹۶ - ۴۹۷ - ۴۹۸ - ۴۹۹ - ۵۰۰ - ۵۰۱ - ۵۰۲ - ۵۰۳ - ۵۰۴ - ۵۰۵ - ۵۰۶ - ۵۰۷ - ۵۰۸ - ۵۰۹ - ۵۱۰ - ۵۱۱ - ۵۱۲ - ۵۱۳ - ۵۱۴ - ۵۱۵ - ۵۱۶ - ۵۱۷ - ۵۱۸ - ۵۱۹ - ۵۲۰ - ۵۲۱ - ۵۲۲ - ۵۲۳ - ۵۲۴ - ۵۲۵ - ۵۲۶ - ۵۲۷ - ۵۲۸ - ۵۲۹ - ۵۳۰ - ۵۳۱ - ۵۳۲ - ۵۳۳ - ۵۳۴ - ۵۳۵ - ۵۳۶ - ۵۳۷ - ۵۳۸ - ۵۳۹ - ۵۴۰ - ۵۴۱ - ۵۴۲ - ۵۴۳ - ۵۴۴ - ۵۴۵ - ۵۴۶ - ۵۴۷ - ۵۴۸ - ۵۴۹ - ۵۵۰ - ۵۵۱ - ۵۵۲ - ۵۵۳ - ۵۵۴ - ۵۵۵ - ۵۵۶ - ۵۵۷ - ۵۵۸ - ۵۵۹ - ۵۶۰ - ۵۶۱ - ۵۶۲ - ۵۶۳ - ۵۶۴ - ۵۶۵ - ۵۶۶ - ۵۶۷ - ۵۶۸ - ۵۶۹ - ۵۷۰ - ۵۷۱ - ۵۷۲ - ۵۷۳ - ۵۷۴ - ۵۷۵ - ۵۷۶ - ۵۷۷ - ۵۷۸ - ۵۷۹ - ۵۸۰ - ۵۸۱ - ۵۸۲ - ۵۸۳ - ۵۸۴ - ۵۸۵ - ۵۸۶ - ۵۸۷ - ۵۸۸ - ۵۸۹ - ۵۹۰ - ۵۹۱ - ۵۹۲ - ۵۹۳ - ۵۹۴ - ۵۹۵ - ۵۹۶ - ۵۹۷ - ۵۹۸ - ۵۹۹ - ۶۰۰ - ۶۰۱ - ۶۰۲ - ۶۰۳ - ۶۰۴ - ۶۰۵ - ۶۰۶ - ۶۰۷ - ۶۰۸ - ۶۰۹ - ۶۱۰ - ۶۱۱ - ۶۱۲ - ۶۱۳ - ۶۱۴ - ۶۱۵ - ۶۱۶ - ۶۱۷ - ۶۱۸ - ۶۱۹ - ۶۲۰ - ۶۲۱ - ۶۲۲ - ۶۲۳ - ۶۲۴ - ۶۲۵ - ۶۲۶ - ۶۲۷ - ۶۲۸ - ۶۲۹ - ۶۳۰ - ۶۳۱ - ۶۳۲ - ۶۳۳ - ۶۳۴ - ۶۳۵ - ۶۳۶ - ۶۳۷ - ۶۳۸ - ۶۳۹ - ۶۴۰ - ۶۴۱ - ۶۴۲ - ۶۴۳ - ۶۴۴ - ۶۴۵ - ۶۴۶ - ۶۴۷ - ۶۴۸ - ۶۴۹ - ۶۵۰ - ۶۵۱ - ۶۵۲ - ۶۵۳ - ۶۵۴ - ۶۵۵ - ۶۵۶ - ۶۵۷ - ۶۵۸ - ۶۵۹ - ۶۶۰ - ۶۶۱ - ۶۶۲ - ۶۶۳ - ۶۶۴ - ۶۶۵ - ۶۶۶ - ۶۶۷ - ۶۶۸ - ۶۶۹ - ۶۷۰ - ۶۷۱ - ۶۷۲ - ۶۷۳ - ۶۷۴ - ۶۷۵ - ۶۷۶ - ۶۷۷ - ۶۷۸ - ۶۷۹ - ۶۸۰ - ۶۸۱ - ۶۸۲ - ۶۸۳ - ۶۸۴ - ۶۸۵ - ۶۸۶ - ۶۸۷ - ۶۸۸ - ۶۸۹ - ۶۹۰ - ۶۹۱ - ۶۹۲ - ۶۹۳ - ۶۹۴ - ۶۹۵ - ۶۹۶ - ۶۹۷ - ۶۹۸ - ۶۹۹ - ۷۰۰ - ۷۰۱ - ۷۰۲ - ۷۰۳ - ۷۰۴ - ۷۰۵ - ۷۰۶ - ۷۰۷ - ۷۰۸ - ۷۰۹ - ۷۱۰ - ۷۱۱ - ۷۱۲ - ۷۱۳ - ۷۱۴ - ۷۱۵ - ۷۱۶ - ۷۱۷ - ۷۱۸ - ۷۱۹ - ۷۲۰ - ۷۲۱ - ۷۲۲ - ۷۲۳ - ۷۲۴ - ۷۲۵ - ۷۲۶ - ۷۲۷ - ۷۲۸ - ۷۲۹ - ۷۳۰ - ۷۳۱ - ۷۳۲ - ۷۳۳ - ۷۳۴ - ۷۳۵ - ۷۳۶ - ۷۳۷ - ۷۳۸ - ۷۳۹ - ۷۴۰ - ۷۴۱ - ۷۴۲ - ۷۴۳ - ۷۴۴ - ۷۴۵ - ۷۴۶ - ۷۴۷ - ۷۴۸ - ۷۴۹ - ۷۵۰ - ۷۵۱ - ۷۵۲ - ۷۵۳ - ۷۵۴ - ۷۵۵ - ۷۵۶ - ۷۵۷ - ۷۵۸ - ۷۵۹ - ۷۶۰ - ۷۶۱ - ۷۶۲ - ۷۶۳ - ۷۶۴ - ۷۶۵ - ۷۶۶ - ۷۶۷ - ۷۶۸ - ۷۶۹ - ۷۷۰ - ۷۷۱ - ۷۷۲ - ۷۷۳ - ۷۷۴ - ۷۷۵ - ۷۷۶ - ۷۷۷ - ۷۷۸ - ۷۷۹ - ۷۸۰ - ۷۸۱ - ۷۸۲ - ۷۸۳ - ۷۸۴ - ۷۸۵ - ۷۸۶ - ۷۸۷ - ۷۸۸ - ۷۸۹ - ۷۹۰ - ۷۹۱ - ۷۹۲ - ۷۹۳ - ۷۹۴ - ۷۹۵ - ۷۹۶ - ۷۹۷ - ۷۹۸ - ۷۹۹ - ۸۰۰ - ۸۰۱ - ۸۰۲ - ۸۰۳ - ۸۰۴ - ۸۰۵ - ۸۰۶ - ۸۰۷ - ۸۰۸ - ۸۰۹ - ۸۱۰ - ۸۱۱ - ۸۱۲ - ۸۱۳ - ۸۱۴ - ۸۱۵ - ۸۱۶ - ۸۱۷ - ۸۱۸ - ۸۱۹ - ۸۲۰ - ۸۲۱ - ۸۲۲ - ۸۲۳ - ۸۲۴ - ۸۲۵ - ۸۲۶ - ۸۲۷ - ۸۲۸ - ۸۲۹ - ۸۳۰ - ۸۳۱ - ۸۳۲ - ۸۳۳ - ۸۳۴ - ۸۳۵ - ۸۳۶ - ۸۳۷ - ۸۳۸ - ۸۳۹ - ۸۴۰ - ۸۴۱ - ۸۴۲ - ۸۴۳ - ۸۴۴ - ۸۴۵ - ۸۴۶ - ۸۴۷ - ۸۴۸ - ۸۴۹ - ۸۵۰ - ۸۵۱ - ۸۵۲ - ۸۵۳ - ۸۵۴ - ۸۵۵ - ۸۵۶ - ۸۵۷ - ۸۵۸ - ۸۵۹ - ۸۶۰ - ۸۶۱ - ۸۶۲ - ۸۶۳ - ۸۶۴ - ۸۶۵ - ۸۶۶ - ۸۶۷ - ۸۶۸ - ۸۶۹ - ۸۷۰ - ۸۷۱ - ۸۷۲ - ۸۷۳ - ۸۷۴ - ۸۷۵ - ۸۷۶ - ۸۷۷ - ۸۷۸ - ۸۷۹ - ۸۸۰ - ۸۸۱ - ۸۸۲ - ۸۸۳ - ۸۸۴ - ۸۸۵ - ۸۸۶ - ۸۸۷ - ۸۸۸ - ۸۸۹ - ۸۹۰ - ۸۹۱ - ۸۹۲ - ۸۹۳ - ۸۹۴ - ۸۹۵ - ۸۹۶ - ۸۹۷ - ۸۹۸ - ۸۹۹ - ۹۰۰ - ۹۰۱ - ۹۰۲ - ۹۰۳ - ۹۰۴ - ۹۰۵ - ۹۰۶ - ۹۰۷ - ۹۰۸ - ۹۰۹ - ۹۱۰ - ۹۱۱ - ۹۱۲ - ۹۱۳ - ۹۱۴ - ۹۱۵ - ۹۱۶ - ۹۱۷ - ۹۱۸ - ۹۱۹ - ۹۲۰ - ۹۲۱ - ۹۲۲ - ۹۲۳ - ۹۲۴ - ۹۲۵ - ۹۲۶ - ۹۲۷ - ۹۲۸ - ۹۲۹ - ۹۳۰ - ۹۳۱ - ۹۳۲ - ۹۳۳ - ۹۳۴ - ۹۳۵ - ۹۳۶ - ۹۳۷ - ۹۳۸ - ۹۳۹ - ۹۴۰ - ۹۴۱ - ۹۴۲ - ۹۴۳ - ۹۴۴ - ۹۴۵ - ۹۴۶ - ۹۴۷ - ۹۴۸ - ۹۴۹ - ۹۵۰ - ۹۵۱ - ۹۵۲ - ۹۵۳ - ۹۵۴ - ۹۵۵ - ۹۵۶ - ۹۵۷ - ۹۵۸ - ۹۵۹ - ۹۶۰ - ۹۶۱ - ۹۶۲ - ۹۶۳ - ۹۶۴ - ۹۶۵ - ۹۶۶ - ۹۶۷ - ۹۶۸ - ۹۶۹ - ۹۷۰ - ۹۷۱ - ۹۷۲ - ۹۷۳ - ۹۷۴ - ۹۷۵ - ۹۷۶ - ۹۷۷ - ۹۷۸ - ۹۷۹ - ۹۸۰ - ۹۸۱ - ۹۸۲ - ۹۸۳ - ۹۸۴ - ۹۸۵ - ۹۸۶ - ۹۸۷ - ۹۸۸ - ۹۸۹ - ۹۹۰ - ۹۹۱ - ۹۹۲ - ۹۹۳ - ۹۹۴ - ۹۹۵ - ۹۹۶ - ۹۹۷ - ۹۹۸ - ۹۹۹ - ۱۰۰۰

• حرف زار - مردمان •

خانم محمد زار - ۴ - ۲۴۹

۲۵۰ - ۲۵۱

زاره تلمه رایگری - ۴۲

زاره تلمه رایگری - ۱۷۵ - ۲۴۵

زاره تلمه رایگری - ۴۴۱

زاره تلمه رایگری - ۴۴۲

زاره تلمه رایگری - ۴۴۳

زاره تلمه رایگری - ۴۴۴

۷۷۲ - ۷۷۱ - ۷۷۰ - ۷۶۲

۷۸۳ - ۷۸۰ - ۷۷۹ - ۷۷۴

۸۰۷ - ۸۰۶ - ۷۹۹ - ۷۸۴

۸۲۸ - ۸۲۷ - ۸۲۳ - ۸۱۲

۸۳۱ - ۸۳۹ - ۸۳۱ - ۸۲۹

۸۵۸ - ۸۵۷ - ۸۴۴ - ۸۴۲

۸۸۲ - ۸۷۷ - ۸۶۹ - ۸۶۵

۹۱۱ - ۹۰۴ - ۹۰۰ - ۸۹۷

۹۲۴ - ۹۱۸ - ۹۱۴ - ۹۱۲

۹۴۱ - ۹۳۹ - ۹۳۴ - ۹۲۵

۹۴۲ - ۹۴۱ - ۹۴۱ - ۹۳۳

ساحو بهرحله (گهوسله) - ۱۱۲ - ۱۱۳

راجہ ساحو (دیگر) بحر سنبها

بحر - دیرا بحر ساحو بهرحله -

۳۸۴ - ۳۸۹ - ۳۸۹ - ۳۸۰

۵۴۰ - ۵۴۲ - ۵۴۲ - ۵۴۹

۶۴۷ - ۶۴۰ - ۶۴۰ - ۶۴۳

۷۷۹ - ۷۸۳ - ۷۸۰ - ۷۷۹

۷۸۵ - ۷۸۷ - ۷۸۹ - ۷۸۹

۷۹۳ - ۷۹۸ - ۷۹۶ - ۷۹۳

۸۷۱ - ۸۷۵ - ۸۷۱ - ۸۷۵

۹۴۶

۵۴ - ۵۴

زینب النساء بادشاه بیگم - ۷۷

۵۴۸ - ۵۴۳ - ۵۴۹ - ۵۰۰

۶۰۲ - ۷۳۵ - ۷۳۶

زینب النساء بیگم - ۷۷ - ۵۹۰

زین العین - ۱۴۹ - ۱۵۰

زین العابدین خان - ۲۰۹

۲۰۹ - ۵۵۵

حضرت زین الدین قدس سره

۵۷۲

شیخ زین الدین - ۶۳۹ - ۶۳۷

زین الدین خان - ۷۰۲ - ۷۲۱

۷۲۲

* حروف صین - مردمان *

ساریت - ۲۰ - ۲۶ - ۵۲۸

۵۷۸ - ۵۸۸ - ۵۹۲ - ۵۹۵

۶۶۷ - ۶۷۰ - ۶۹۱ - ۶۹۲

۶۹۳ - ۶۹۷ - ۷۰۳ - ۷۱۱

۷۱۳ - ۷۱۹ - ۷۰۳ - ۷۲۷

۷۲۹ - ۷۳۱ - ۷۳۰ - ۷۳۳

۷۳۸ - ۷۳۹ - ۷۴۰ - ۷۴۱

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

Figure 1

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

Figure 1

Figure 1. The effect of the concentration of the inhibitor on the rate of polymerization of styrene initiated by AIBN at 60°C. [Styrene] = 1.0 mol/L; [AIBN] = 0.001 mol/L; [Inhibitor] = 0.0001–0.001 mol/L. (●) DMSO; (○) DMF; (□) NMP; (△) CH₂Cl₂; (◇) CH₃CN; (▽) MeCN; (◊) Me₂SO; (+) Me₂NH; (×) Me₂CO; (•) Me₂S; (◐) Me₂Se; (◑) Me₂Tl; (◒) Me₂Pb; (◓) Me₂Hg; (◔) Me₂Ba; (◕) Me₂Ca; (◖) Me₂Mg; (◗) Me₂Zn; (◘) Me₂Cd; (◙) Me₂Pb; (◚) Me₂Hg; (◛) Me₂Ba; (◜) Me₂Ca; (◝) Me₂Mg; (◞) Me₂Zn; (◟) Me₂Cd; (◠) Me₂Pb; (◡) Me₂Hg; (◢) Me₂Ba; (◣) Me₂Ca; (◤) Me₂Mg; (◥) Me₂Zn; (◦) Me₂Cd; (◧) Me₂Pb; (◨) Me₂Hg; (◩) Me₂Ba; (◪) Me₂Ca; (◫) Me₂Mg; (◬) Me₂Zn; (◭) Me₂Cd; (◮) Me₂Pb; (◯) Me₂Hg; (◰) Me₂Ba; (◱) Me₂Ca; (◲) Me₂Mg; (◳) Me₂Zn; (◴) Me₂Cd; (◵) Me₂Pb; (◶) Me₂Hg; (◷) Me₂Ba; (◸) Me₂Ca; (◹) Me₂Mg; (◺) Me₂Zn; (◻) Me₂Cd; (◼) Me₂Pb; (◽) Me₂Hg; (◾) Me₂Ba; (◿) Me₂Ca; (◈) Me₂Mg; (◉) Me₂Zn; (◊) Me₂Cd; (◌) Me₂Pb; (◍) Me₂Hg; (◎) Me₂Ba; (●) Me₂Ca; (◐) Me₂Mg; (◑) Me₂Zn; (◒) Me₂Cd; (◓) Me₂Pb; (◔) Me₂Hg; (◕) Me₂Ba; (◖) Me₂Ca; (◗) Me₂Mg; (◘) Me₂Zn; (◙) Me₂Cd; (◚) Me₂Pb; (◛) Me₂Hg; (◜) Me₂Ba; (◝) Me₂Ca; (◞) Me₂Mg; (◟) Me₂Zn; (◠) Me₂Cd; (◡) Me₂Pb; (◢) Me₂Hg; (◣) Me₂Ba; (◤) Me₂Ca; (◥) Me₂Mg; (◦) Me₂Zn; (◧) Me₂Cd; (◨) Me₂Pb; (◩) Me₂Hg; (◪) Me₂Ba; (◫) Me₂Ca; (◬) Me₂Mg; (◭) Me₂Zn; (◮) Me₂Cd; (◯) Me₂Pb; (◰) Me₂Hg; (◱) Me₂Ba; (◲) Me₂Ca; (◳) Me₂Mg; (◴) Me₂Zn; (◵) Me₂Cd; (◶) Me₂Pb; (◷) Me₂Hg; (◸) Me₂Ba; (◹) Me₂Ca; (◺) Me₂Mg; (◻) Me₂Zn; (◼) Me₂Cd; (◽) Me₂Pb; (◾) Me₂Hg; (◿) Me₂Ba; (◈) Me₂Ca; (◉) Me₂Mg; (◊) Me₂Zn; (◌) Me₂Cd; (◍) Me₂Pb; (◎) Me₂Hg; (●) Me₂Ba; (◐) Me₂Ca; (◑) Me₂Mg; (◒) Me₂Zn; (◓) Me₂Cd; (◔) Me₂Pb; (◕) Me₂Hg; (◖) Me₂Ba; (◗) Me₂Ca; (◘) Me₂Mg; (◙) Me₂Zn; (◚) Me₂Cd; (◛) Me₂Pb; (◜) Me₂Hg; (◝) Me₂Ba; (◞) Me₂Ca; (◟) Me₂Mg; (◠) Me₂Zn; (◡) Me₂Cd; (◢) Me₂Pb; (◣) Me₂Hg; (◤) Me₂Ba; (◥) Me₂Ca; (◦) Me₂Mg; (◧) Me₂Zn; (◨) Me₂Cd; (◩) Me₂Pb; (◪) Me₂Hg; (◫) Me₂Ba; (◬) Me₂Ca; (◭) Me₂Mg; (◮) Me₂Zn; (◯) Me₂Cd; (◰) Me₂Pb; (◱) Me₂Hg; (◲) Me₂Ba; (◳) Me₂Ca; (◴) Me₂Mg; (◵) Me₂Zn; (◶) Me₂Cd; (◷) Me₂Pb; (◸) Me₂Hg; (◹) Me₂Ba; (◺) Me₂Ca; (◻) Me₂Mg; (◼) Me₂Zn; (◽) Me₂Cd; (◾) Me₂Pb; (◿) Me₂Hg; (◈) Me₂Ba; (◉) Me₂Ca; (◊) Me₂Mg; (◌) Me₂Zn; (◍) Me₂Cd; (◎) Me₂Pb; (●) Me₂Hg; (◐) Me₂Ba; (◑) Me₂Ca; (◒) Me₂Mg; (◓) Me₂Zn; (◔) Me₂Cd; (◕) Me₂Pb; (◖) Me₂Hg; (◗) Me₂Ba; (◘) Me₂Ca; (◙) Me₂Mg; (◚) Me₂Zn; (◛) Me₂Cd; (◜) Me₂Pb; (◝) Me₂Hg; (◞) Me₂Ba; (◟) Me₂Ca; (◠) Me₂Mg; (◡) Me₂Zn; (◢) Me₂Cd; (◣) Me₂Pb; (◤) Me₂Hg; (◥) Me₂Ba; (◦) Me₂Ca; (◧) Me₂Mg; (◨) Me₂Zn; (◩) Me₂Cd; (◪) Me₂Pb; (◫) Me₂Hg; (◬) Me₂Ba; (◭) Me₂Ca; (◮) Me₂Mg; (◯) Me₂Zn; (◰) Me₂Cd; (◱) Me₂Pb; (◲) Me₂Hg; (◳) Me₂Ba; (◴) Me₂Ca; (◵) Me₂Mg; (◶) Me₂Zn; (◷) Me₂Cd; (◸) Me₂Pb; (◹) Me₂Hg; (◺) Me₂Ba; (◻) Me₂Ca; (◼) Me₂Mg; (◽) Me₂Zn; (◾) Me₂Cd; (◿) Me₂Pb; (◈) Me₂Hg; (◉) Me₂Ba; (◊) Me₂Ca; (◌) Me₂Mg; (◍) Me₂Zn; (◎) Me₂Cd; (●) Me₂Pb; (◐) Me₂Hg; (◑) Me₂Ba; (◒) Me₂Ca; (◓) Me₂Mg; (◔) Me₂Zn; (◕) Me₂Cd; (◖) Me₂Pb; (◗) Me₂Hg; (◘) Me₂Ba; (◙) Me₂Ca; (◚) Me₂Mg; (◛) Me₂Zn; (◜) Me₂Cd; (◝) Me₂Pb; (◞) Me₂Hg; (◟) Me₂Ba; (◠) Me₂Ca; (◡) Me₂Mg; (◢) Me₂Zn; (◣) Me₂Cd; (◤) Me₂Pb; (◥) Me₂Hg; (◦) Me₂Ba; (◧) Me₂Ca; (◨) Me₂Mg; (◩) Me₂Zn; (◪) Me₂Cd; (◫) Me₂Pb; (◬) Me₂Hg; (◭) Me₂Ba; (◮) Me₂Ca; (◯) Me₂Mg; (◰) Me₂Zn; (◱) Me₂Cd; (◲) Me₂Pb; (◳) Me₂Hg; (◴) Me₂Ba; (◵) Me₂Ca; (◶) Me₂Mg; (◷) Me₂Zn; (◸) Me₂Cd; (◹) Me₂Pb; (◺) Me₂Hg; (◻) Me₂Ba; (◼) Me₂Ca; (◽) Me₂Mg; (◾) Me₂Zn; (◿) Me₂Cd; (◈) Me₂Pb; (◉) Me₂Hg; (◊) Me₂Ba; (◌) Me₂Ca; (◍) Me₂Mg; (◎) Me₂Zn; (●) Me₂Cd; (◐) Me₂Pb; (◑) Me₂Hg; (◒) Me₂Ba; (◓) Me

[illegible]

1990

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

— 20 —

[illegible]

[illegible]

Figure 1

Nov 1946 衛風庭 2 頁 寶鈔

[illegible][illegible]

117-100-1-1000

Figure 1

الرجاء ان يكون هذا الموضوع

4-11-1964

1980

[Illegible text]

11-12-1964

100-44388-1

Figure 1

— 224 —

[illegible]

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

61-10364-10000

2-1-1954

مفتی محمد رفیع، مفتی محمد رفیع، مفتی محمد رفیع

Journal of Management Studies, 19(6), 707-728.

1990

1. *Journal of the American Medical Association*, 1997; 277: 1039-1043.

1997

一、美、日、英、法、蘇五國

۹۳۴ - ۹۳۶ - ۹۳۱ - ۹۲۹	سعادت خان عرف محمد مراد
۹۵۶ - ۹۵۲ - سعادت الله خان	(خانزاد خان) - ۲۹۱
محمد سعید خان بهادر نیرنگ	۲۹۹ - ۳۱۳ - ۳۱۴ - ۳۲۳
سعید الله خان - ۹۵۴ - ۹۵۷	۳۲۴ - ۳۲۵ - ۳۲۶ - ۳۲۷
سکندر ذوالقرنین - ۸۷	۳۷۳ - ۳۷۴ - ۳۷۵
سکندر عادل شاه والی پنجابور -	سید سعید الله خرقه پوش - ۴۱۰
۳۲۲ - ۳۲۱ - ۳۲۰ - ۳۱۶	۵۵۹
۳۶۹ - ۴۰۷ (شف عین)	محمد سعید (حیف الله خان)
سکندر بادشاه لودی - ۵۵۰ - ۸۳۷	ولد امالت خان - ۵۷۶
سلیمان شکوه پسر دارا شکوه - ۶	شیخ سعید شیرازی رح - ۵۸۷
۲۲ - ۲۳ - ۲۴ - ۲۵ - ۴۱ - ۴۲	شاهزاده سعید لغت پسر یزداد
۸۵ - ۱۲۳	لغت - ۵۹۸
شاهزاده محمد سلطان - ۱۱ - ۱۲	ملا محمد الله مفتی حیدرآباد - ۶۱۵
۱۴ - ۱۶ - ۱۹ - ۲۳ - ۲۴	قاضي محمد سعید - ۶۳۴
۳۲ - ۳۴ - ۴۲ - ۴۶ - ۴۷	سعید الله خان (هدایت الله خان)
۴۸ - ۵۲ - ۵۹ - ۶۱ - ۷۵	پسر عنايت الله - ۶۷۷
۷۸ - ۹۰ - ۹۱ - ۹۳ - ۹۴	۶۷۸ - ۷۳۵ - ۷۳۶ (شف هاد)
۹۸ - ۹۹ - ۱۰۰ - ۱۰۱ - ۱۲۳	سعید خان - ۸۶۲
۲۳۶ - ۲۴۶ - ۲۵۷	سعید الله عین - ۸۷۶
شاه سلیمان شاه ایران - ۲۸۶	سعادت خان بهادر عرقه میر
۲۸۷ - ۲۸۸ - ۲۸۹ - ۴۰۴	محمد امین - ۹۰۲ - ۹۰۶
۴۵۰	۹۰۷ - ۹۰۸ - ۹۱۱ - ۹۲۱

۲۷۴ - ۲۲۷ - ۲۲۵ - ۲۱۴

۲۸۰ - ۲۸۶ - ۲۸۴ - ۲۸۰

۲۸۰ - ۲۹۲ - ۲۹۰ - ۲۸۱

۲۸۱ - ۲۲۰ - ۲۱۵ - ۲۰۴

۲۸۱ - ۲۶۹ - ۲۶۰ - ۲۵۰

۲۵۰ - ۲۴۰

۲۲۵ - ۲۲۴ - ۲۲۰

سند انور پورہ آتم رام راجا

۲۱۱ - ۲۱۰ - ۲۱۷ - ۲۱۵

۲۲۲ - ۲۲۱ - ۲۲۰ - ۲۱۸

۲۲۷ - ۲۲۶ - ۲۲۵ - ۲۲۳

۲۲۸

۷۹۹ - ۷۸۸ - ۷۸۵

۸۹۵ - ۸۹۱

۷۹۸ - ۷۸۷ - ۷۸۶ (۸۹۸)

۸۱۱ - ۸۰۹

۸۹۱ - ۸۹۰

۸۹۱ - ۸۹۰

۸۹۱ - ۸۹۰

۸۹۱ - ۸۹۰

۸۹۱ - ۸۹۰

۸۹۱ - ۸۹۰

۲۱۱ - ۲۱۰ - ۲۰۹

۲۸۱ - ۲۸۰

۲۸۱ - ۲۸۰

۲۸۱ - ۲۸۰

۲۸۱ - ۲۸۰

۲۸۱ - ۲۸۰

۲۸۱

۲۸۱ - ۲۸۰

۲۸۱ - ۲۸۰

۲۸۱

۲۸۱ - ۲۸۰

۲۸۱ - ۲۸۰

۲۸۱ - ۲۸۰

۲۸۱ - ۲۸۰

۲۸۱ - ۲۸۰

۲۸۱ - ۲۸۰

۲۸۱ - ۲۸۰

۲۸۱ - ۲۸۰

۲۸۱ - ۲۸۰

۲۸۱ - ۲۸۰

۲۸۱ - ۲۸۰

۲۸۱ - ۲۸۰

۵۱۳ - ۵۴۰ - ۵۸۲ - ۷۸۳

مید قلی - ۱۱۰

میرحیف الله پندر حیف الله

خان - ۳۹۹

حاجی سیف الله خان میر نرنگ

۵۳۸ - ۵۸۸ - ۷۴۹ - ۷۹۹

۸۱۷ - ۹۱۵ - ۹۲۱

حیف خان عرف میر احمد الله

۹۱۹ - ۹۲۰ - ۹۲۸

سیف الدین علی خان برادر

سید عبد الله خان - ۷۹۴

۷۱۳ - ۷۲۹ - ۷۵۲ - ۷۷۹

۷۹۶ - ۸۱۸ - ۸۵۵ - ۸۵۹

۸۷۳ - ۹۱۷ - ۹۱۸ - ۹۲۲

۹۳۲

مید علی خان - ۸۲۰ - ۹۲۳

(شغب عین)

سیف الله خان (دیوگر) - ۹۲۲

• مواضع و غیره •

قلعه - ایتر - ۲۴۷ - ۲۴۸ - ۲۴۹

۲۷۰ - ۲۷۳ - ۲۷۵ - ۲۸۰

مید میر برادر شغب میر -

۲۳۳ - ۲۳۰

سیف خان صوفی کنسیر -

۲۵ - ۵۷ - ۱۲۶ - ۱۸۵

۵۷۰ - ۶۱۰ - ۶۱۱ - ۶۱۲

۶۱۳

حیات خان پسر خنواز خان -

۷۳ - ۳۲۱

سبوا بهرسله بحر جامو - ۱۲۱

۱۱۲ - ۱۱۳ - ۱۱۵ - ۱۱۶

۱۱۷ - ۱۱۹ - ۱۲۲ - ۱۲۹

۱۲۴ - ۱۷۵ - ۱۷۷ - ۱۷۸ - ۱۸۰

۱۸۱ - ۱۸۲ - ۱۸۳ - ۱۸۴

۱۸۹ - ۱۹۰ - ۱۹۱ - ۱۹۲

۱۹۳ - ۱۹۵ - ۱۹۶ - ۱۹۸

۲۰۰ - ۲۰۱ - ۲۰۵ - ۲۰۷

۲۰۹ - ۲۱۶ - ۲۱۷ - ۲۱۸

۲۱۹ - ۲۲۰ - ۲۲۱ - ۲۲۲

۲۲۳ - ۲۲۴ - ۲۲۵ - ۲۲۶

۲۲۷ - ۲۲۸ - ۲۲۹ - ۲۳۰

۲۳۲ - ۲۷۰ - ۲۷۱ - ۲۷۲

۳۸۳ - ۳۹۰ - ۳۹۲ - ۵۱۰

برگنه میرم - ۲۹۶	۲۸۵ - ۲۹۲ - ۲۸۶ - ۲۸۵
قلعه سیرم - ۳۰۲	۳۰۲ - ۳۰۱ - ۲۹۳ - ۳۰۲
میدونی (موشنگ آباد) ۳۵۶	۳۲۳ - ۳۲۲ - ۳۲۱ - ۳۱۳
ضلع سیکاکل - ۹۶۲	۳۴۲ - ۳۴۱ - ۳۴۰ - ۳۲۴
	۳۵۹ - ۳۵۶ - ۳۵۵ - ۳۴۴
	۵۸۲ - ۵۶۱ - ۵۵۹ - ۵۱۵
شاهجهان بادشاه اعلیٰ حضرت	۶۸۱ - ۶۷۶ - ۶۶۵ - ۶۶۳
فردوس آشیانی - ۲ - ۳	۸۲۳ - ۷۷۸ - ۷۴۳ - ۶۹۵
۱۳ - ۱۲ - ۱۰ - ۹ - ۵ - ۴	۹۴۳ - ۹۴۲ - ۹۳۸ - ۸۳۸
۲۲ - ۳۱ - ۳۰ - ۲۱ - ۲۰	۹۶۹ - ۹۶۸ - ۹۶۶ - ۹۶۵
۳۶ - ۳۷ - ۳۶ - ۳۵ - ۳۴	چنگل موالک - ۳۹
۱۰۲ - ۱۰۱ - ۸۵ - ۶۲ - ۵۹	سوتان - ۶۰
۱۰۷ - ۱۰۶ - ۱۰۵ - ۱۰۳	برگنه مریه - ۱۱۹ - ۱۱۳
۱۱۵ - ۱۱۴ - ۱۱۳ - ۱۱۱	مورن - ۹۴۹
۱۷۶ - ۱۳۲ - ۱۳۰ - ۱۲۷	مهرند (مرهند) - ۳۹ - ۳۲
۲۱۴ - ۱۸۸ - ۱۸۷ - ۱۸۶	۶۵۴ - ۶۵۳ - ۶۵۲ - ۵۷۶
۲۸۴ - ۲۸۱ - ۲۵۰ - ۲۶۳	۷۷۱ - ۷۶۲ - ۶۵۸
۴۰۲ - ۴۰۰ - ۳۹۸ - ۲۹۵	چوکه - ۲۴۰
۶۰۴ - ۵۷۸ - ۵۴۱ - ۵۱۷	سپارنپور - ۶۵۵ - ۶۵۴
۸۳۷ - ۷۷۲ - ۷۳۱ - ۶۴۳	برگنه - ۹۵۰
۸۹۶ - ۸۶۶ - ۸۵۴	میرگانو - ۱۱۹ - ۸۸۷
شاه نواز خان مقویی (خضر	میرابور - ۱۲۰ - ۱۸۰

۶۲۷ - (شرف نادر و هم)

۲۹۴ - شاهنشاہ خان (تہار خان)

۲۹۵ - ۲۹۶ - ۲۹۷ - ۲۹۸

۲۹۹ - ۳۰۰ - ۳۰۱ - ۳۰۲

۳۰۳

۳۰۴ - ۳۰۵ - ۳۰۶ - ۳۰۷

۳۰۸ - ۳۰۹ - ۳۱۰ - ۳۱۱

۳۱۲ - ۳۱۳ - ۳۱۴ - ۳۱۵

۳۱۶ - ۳۱۷ - ۳۱۸ - ۳۱۹

۳۲۰ - ۳۲۱ - ۳۲۲ - ۳۲۳

۳۲۴

۳۲۵ - ۳۲۶ - ۳۲۷ - ۳۲۸

۳۲۹ - ۳۳۰ - ۳۳۱ - ۳۳۲

۳۳۳ - ۳۳۴ - ۳۳۵ - ۳۳۶

۳۳۷ - ۳۳۸ - ۳۳۹ - ۳۴۰

۳۴۱ - ۳۴۲ - ۳۴۳ - ۳۴۴

۳۴۵ - ۳۴۶ - ۳۴۷ - ۳۴۸

۳۴۹ - ۳۵۰ - ۳۵۱ - ۳۵۲

۳۵۳ - ۳۵۴ - ۳۵۵ - ۳۵۶

۳۵۷ - ۳۵۸ - ۳۵۹ - ۳۶۰

۳۶۱ - ۳۶۲ - ۳۶۳ - ۳۶۴

۳۶۵ - ۳۶۶ - ۳۶۷ - ۳۶۸

۳۶۹ - ۳۷۰ - ۳۷۱ - ۳۷۲

۳۷۳ - ۳۷۴ - ۳۷۵ - ۳۷۶

۳۷۷ - ۳۷۸ - ۳۷۹ - ۳۸۰

۳۸۱ - ۳۸۲ - ۳۸۳ - ۳۸۴

۳۸۵ - ۳۸۶ - ۳۸۷ - ۳۸۸

۳۸۹ - ۳۹۰

۳۹۱ - ۳۹۲ - ۳۹۳ - ۳۹۴

۳۹۵ - ۳۹۶ - ۳۹۷ - ۳۹۸

۳۹۹ - ۴۰۰ - ۴۰۱ - ۴۰۲

۴۰۳

۴۰۴ - ۴۰۵ - ۴۰۶ - ۴۰۷

۴۰۸ - ۴۰۹ - ۴۱۰ - ۴۱۱

۴۱۲ - ۴۱۳ - ۴۱۴ - ۴۱۵

۴۱۶ - ۴۱۷ - ۴۱۸ - ۴۱۹

۴۲۰ - ۴۲۱ - ۴۲۲ - ۴۲۳

۴۲۴ - ۴۲۵ - ۴۲۶ - ۴۲۷

۴۲۸ - ۴۲۹ - ۴۳۰ - ۴۳۱

۴۳۲ - ۴۳۳ - ۴۳۴ - ۴۳۵

۴۳۶ - ۴۳۷ - ۴۳۸ - ۴۳۹

۴۴۰ - ۴۴۱ - ۴۴۲ - ۴۴۳

۴۴۴ - ۴۴۵ - ۴۴۶ - ۴۴۷

۳۱۷ - ۳۲۲ - ۳۲۸	۹۲ - ۹۱ - ۹۰ - ۸۵ - ۷۹
شریف خان - ۴۰۷ - ۵۱۵	۹۹ - ۹۸ - ۹۷ - ۹۴ - ۹۳
شرق الدین بیوتات - ۴۹۷	۱۰۵ - ۱۰۴ - ۱۰۲ - ۱۰۰
شریعت خان قاضی - ۷۴۰	۱۳۰ - ۱۲۸ - ۱۰۸ - ۱۰۷
حاجی شفیع خان - ۱۷۸ - ۳۷۸	۱۳۲
محمد شفیع - ۱۸۵ - ۲۸۹	شجاعت خان (کارطلب خان -
میرزا شکرالله (شاکرخان) - ۳۳۴	۲۴ - ۳۸۰ - ۴۷۸ - ۴۷۹
خواجہ شکرالله خان (عادات	۳۸۰ - ۳۸۲ - ۳۸۳
خان) - ۵۷۵	۵۱۸ - ۵۱۶
میر شمس الدین بختی	مید شجاعت خان - ۵۸۴
(بختیاری) - ۱۲ (شفہ مہم)	۵۹۵ - ۵۹۲
شمشیر خان - ۲۰۸	شجاعت اللہ خان - ۹۱۳ - ۹۱۴
شمس خان - ۴۵۷ - ۴۵۸ - ۴۵۹	۹۲۲ - ۹۲۴
سید شہ شیرخان - ۸۷۷ - ۸۹۱ - ۸۹۵	شجاع خان بلوچی - ۹۲۴ - ۹۳۰
خواجہ شہباز خواجہ مرا - ۷ - ۳۸	شجاعت خان عرف محمد
۲۵۰	معصوم - ۹۳۸
شہاب الدین بھر قلیچ خان بہادر	شجاعت علی خان - ۹۶۵ - ۹۶۶
۲۶۷ - ۲۸۲	شجاع الدین خان - ۹۷۴
شیخ شہاب الدین - ۲۴۲ - ۲۴۳	شرزہ خان - ۲۴
شیخ الشیوخ - ۷۴۷	محمد شریف قلیچ خان - ۷۴
شہامت خان - ۵۸۸ - ۶۲۷	شرزہ خان - ۱۹۲
شہامت خان (دیگر) - ۹۱۷	۱۹۳ - ۱۹۵ - ۱۹۶ - ۳۱۵

عالمگیری آباد (دارالخلافه) - ۵

۱۶ - ۲۰ - ۲۱ - ۲۲ - ۲۵

۲۶ - ۳۱ - ۳۵ - ۳۶ - ۳۷

۶۶ - ۷۵ - ۷۶ - ۸۶ - ۱۲۳

۱۲۵ - ۱۲۷ - ۱۲۸ - ۱۲۹ - ۱۵۵

۱۷۷ - ۱۸۴ - ۲۰۱ - ۲۰۳

۲۱۵ - ۲۱۶ - ۲۱۷ - ۲۱۸ - ۲۱۹

۲۵۱ - ۲۵۲ - ۲۵۳ - ۲۵۴

۲۶۹ - ۲۷۰ - ۲۷۱ - ۲۷۲

۲۷۳ - ۲۷۴ - ۲۷۵ - ۲۷۶

۲۷۷ - ۲۷۸ - ۲۷۹ - ۲۸۰

۲۸۱ - ۲۸۲ - ۲۸۳ - ۲۸۴

۲۸۵ - ۲۸۶ - ۲۸۷ - ۲۸۸

۲۸۹ - ۲۹۰ - ۲۹۱ - ۲۹۲

۲۹۳ - ۲۹۴ - ۲۹۵ - ۲۹۶

۲۹۷ - ۲۹۸ - ۲۹۹ - ۳۰۰

۳۰۱ - ۳۰۲ - ۳۰۳ - ۳۰۴

۳۰۵ - ۳۰۶ - ۳۰۷ - ۳۰۸

۳۰۹ - ۳۱۰ - ۳۱۱ - ۳۱۲

۳۱۳ - ۳۱۴ - ۳۱۵ - ۳۱۶

۳۱۷ - ۳۱۸ - ۳۱۹ - ۳۲۰

۳۲۱ - ۳۲۲ - ۳۲۳ - ۳۲۴

۹۱۸ - ۹۲۲ - ۹۲۹

قاسم شهاب الدین ناصح

فرانکبادی قس الله سرا

مؤلف تفسیر بحر مواج - ۹۳۲

شیخ میر خراسانی - ۱۲ - ۱۶

۲۳ - ۲۵ - ۲۷ - ۲۸ - ۳۱

۳۵ - ۳۶ - ۳۷ - ۳۸ - ۴۵

۴۸ - ۴۹ - ۵۰ - ۵۱ - ۵۲

۵۳ - ۵۴ - ۵۵ - ۵۶ - ۵۷

۵۵۳ - ۵۵۴

زاجه عبودام کوز - ۱۳ - ۲۸

محمد خیر خان بارکده - ۳۲

شیخ الاسلام قاسم القضاة پیر

قاسم محمد الوهاب - ۲۳۵ - ۲۳۶

۲۳۷ - ۲۳۸ - ۲۳۹ - ۲۴۰ - ۲۴۱

تبریز خان (نام نوب) - ۵۰۰

شیر اکر خان - ۴۴۳ - ۴۴۴ - ۴۴۵

محمد شیر خان (وزیر) - ۵۷۵

۵۷۶ - ۵۷۷ - ۵۷۸

تبریز شاه افغان - ۹۳۸

• مواضع و غیره •

۷۱۳ - شاهزاد پور	۸۳۸ - ۸۳۱ - ۸۲۵ - ۸۵۵
۷۹ - بلان شرقي - ۳۵ - ۴۷ - ۷۹	۸۹۰ - ۸۷۱ - ۸۸۲ - ۸۸۳
۱۷۷ - ۸۵ - ۸۷ - ۹۸ - ۱۳۳ - ۱۷۷	(درين صفحه ذکر زلزله است)
۷۰۸ - ۲۵۶ - ۵۵۹ - ۷۰۸	۸۸۴ - ۸۸۵ - ۸۹۷ - ۸۹۸
۳۹۷ - ۳۹۳ - شکر پور	۹۰۰ - ۹۰۱ - ۹۱۰ - ۹۱۲
۹۵۳ - تصفيه شکرک پور	۹۱۳ - ۹۱۴ - ۹۱۷ - ۹۱۸
۸۷ - بلان شمالي	۹۲۲ - ۹۲۳ - ۹۲۴ - ۹۲۶
۳۸۳ - ۲۹۱ - ۲۸۱ - درياي شور	۹۳۹ - ۹۴۰ - ۹۴۶ - ۹۴۷
۸۹۰ - ۸۳۸ - ۴۰۰ - ۴۰۰	۹۴۹ - ۹۴۲
۳۱۹ - شولا پور	۳۹ - ۲۹ - ۳۹ - قلعه شاه جهان آباد
۵۷۶ - شهرزاد پور	۶۸۸ - ۲۰۴ - ۱۸۹ - ۴۹
۹۴۸ - ۴۵۹ - شیراز	۶۹۱ - ۷۷۰ - ۹۳۵
۷۴۳ - برگنه شير	۵۷۱ - ۲۷۳ - شاه گنج
	۲۷۳ - شاه جهان پور
• حرف صاد - مردمان •	۶۳۲ - ۶۳۱ - ۳۲۰ - شاه پور
۳۲۱ - ۱۳۶ - ۲۶ - ۲۵ - محمد صادق	۶۳۳ - ۶۳۴ - ۶۳۵ - ۶۳۷
محمد صالح - ۱۶۲	۶۳۹ - ۶۴۰ - ۶۴۱ - ۹۲۰
حکيم صادق خان حکيم الملک - ۵۳۹	۶۴۱ - قلعه شاه پور
ميرزا صائب شاعر - ۶۳۰	۶۶۰ - باغ شاهسار (باغ آغز آباد)
محمد صالح نجم نايي - ۶۶۳	(شف الف)
شيخ محمد صادق - ۸۷۳	۶۶۹ - شاه آباد
صبيحة الله خان - ۹۲۳ - ۹۳۰	۶۶۹ - ۶۶۰ - شاه پور

میرزا صدر الدین محمد خان	خلیج ملج الدین دلی - ۵۱۰
(حمام القوسه میرزا شادفرز)	میدت ملجستان - ۵۱۲ - ۵۱۷
خان مقربی ()	۵۸۹ - ۵۹۱ - ۵۹۳
۵۸۹ - ۵۹۱ - ۵۹۳	میدت ملج روضه - ۵۱۴
۶۸۵ - ۶۸۶ - (شرف شیری)	مستطاب القوسه خاندیوانی پهلوان
صدر جلیان - ۷۱۲	میدت جنگ - ۵۲۲ - ۵۲۳
صدر القضا - ۶۰۳	۶۰۴ - ۶۱۱ - ۶۱۲ - ۶۱۸
مستطاب خان - ۱۶ - ۲۰	۶۳۰ - ۶۳۱ - ۶۳۷ - ۶۳۸
۲۳ - ۲۴ - ۲۱ - ۲۵ - ۲۷	۶۳۹ (شرف شیری)
۷۴ - ۲۳۶ - ۲۳۷ - ۲۵۹	مستطاب خان خواجه سرا - ۶۶۰
۳۱۲ - ۳۱۹ - ۳۲۱ - ۳۲۳	
۳۳۱ - ۵۸۷ - ۵۸۹ - ۷۱۵	
۷۲۱ - ۷۲۲	
ملی خان پسر اسام خان - ۱۲۶	میدت ملج الدین شویلی - ۲۷۵ - ۲۸۵
۸۲۷ - ۸۲۸ - ۹۱۵	میدت ملج الدین خان نواک خلیج
مستطاب خان - ۲۱۳ - ۳۰۲ - ۳۲۷	الرشیدیه - ۵۹۵ - ۶۱۰ - ۶۱۱
۶۲۸ - ۸۲۸	
مقربی خان خلیج - ۵۷۲ - ۵۸۵	میدت ملج الدین شویلی رز پهلوان - ۱۱
۵۸۹ - ۵۹۵	میدت ملج - ۵۸۵ - ۵۹۵
مستطاب ملی خان - ۹۹۵ - ۹۹۶ - ۹۹۷	میدت ملج - ۸۹۲ - ۸۹۵
میدت ملج - ۳۱۴ - ۳۵۹ - ۳۵۹	میدت ملج - ۹۲۱ - ۹۳۱
۵۸۹ - ۵۸۹ - ۵۸۹	میدت ملج الدین خان پهلوان

۱۷۷ - ۱۱۸ - ۱۱۶ - ۱۱۵

۱۹۳ - ۱۹۱ - ۱۸۴ - ۱۸۳

۲۲۴ - ۲۲۳ - ۱۹۸ - ۱۹۵

۲۳۴ - (شف سین)

راجہ عالم سلکھہ - ۲۰

عالم گیر (نام شمشیر) - ۳۱ - ۳۲

عادل خان خروانی مرافق واقعات

عالمگیری - ۳۲ - ۱۲۷

۱۷۷ - ۳۷۶ - ۵۸۴ - ۵۸۹

سید عالم بارہہ - ۵۹ - ۵۵

۱۱۰ - ۸۹۰ - ۸۹۵

سید عالم آدم سکندر شاہ

۳۲۱ - ۳۲۰

عالمی تبار پسر اعظم شاہ - ۴۰۹

۵۹۸ - ۵۹۶

خواجه عاصم - ۷۱۲ - ۷۱۵

محمد عاصم خان (مصمم الدولہ)

خاندوران بہادر - ۷۲۸

سید عالم علی خان بہادر -

۷۵۲ - ۷۵۳ - ۸۵۶ - ۸۵۷

۸۵۳ - ۸۵۷ - ۸۷۱ - ۸۷۴

۸۷۵ - ۸۸۱ - ۸۸۲ - ۸۸۵

سعد اللہ خان - ۹۵۳ - ۹۵۷

شاہ ظہماس پسر سلطان حسین

شاہ ایران - ۹۴۸ - ۹۷۵ - ۹۷۶

۹۷۷ - ۹۷۸

• حرف ظاء - مردمان •

شیخ ظریف - ۴۹ - ۵۷

سید ظفر خان بارہہ - ۲۳ - ۳۲

ظفر علی خان - ۵۹۶

ظفر خان - ۶۶۶ - ۶۶۷ - ۸۰۴

۸۰۶ - ۸۱۷ - ۸۳۲ - ۹۰۸

۹۱۱ - ۹۲۱ - ۹۳۸

ظفر مند خان - ۸۷۳

• مواضع و غیرہ •

ظفر آباد (احمد آباد) - ۳۳

۳۲۷ - ۳۷۱ - ۴۵۲ (شف الف)

موبہ ظفرنگر - ۲۹۳

• حرف سین - مردمان •

عادل شاہ - عادل خان (سکندر) -

۴ - ۵ - ۷۶ - ۱۱۳ - ۳۱۱

نعمانی (۱۱۸۶) - ۱۱۸۷ - ۱۱۸۸

۳۷۹ - ۳۸۰

میرزا محمد القاسم (صاحب خان)

میرزاخان (استاد دادا عالمگیر

۳۸۱ - ۳۸۲ - ۳۸۳ - ۳۸۴

۳۸۵ - ۳۸۶ - ۳۸۷ - ۳۸۸

عبد القاسم زاهدی (۱۱۸۹)

عبد القاسم خان (۱۱۹۰)

۳۸۹ - ۳۹۰ - ۳۹۱ - ۳۹۲

۳۹۳ - ۳۹۴ - ۳۹۵ - ۳۹۶

۳۹۷ - ۳۹۸ - ۳۹۹ - ۴۰۰

۴۰۱ - ۴۰۲

عبد القاسم (صاحب خان)

۴۰۳ - ۴۰۴ - ۴۰۵

عبد القاسم (صاحب خان)

۴۰۶ - ۴۰۷ - ۴۰۸ - ۴۰۹

۴۱۰ - ۴۱۱ - ۴۱۲ - ۴۱۳

۴۱۴ - ۴۱۵ - ۴۱۶ - ۴۱۷

۴۲۰ - ۴۲۱ - ۴۲۲ - ۴۲۳

۴۲۴ - ۴۲۵ - ۴۲۶ - ۴۲۷

۴۲۸ - ۴۲۹ - ۴۳۰ - ۴۳۱

(۱۱۹۱)

۴۳۲ - ۴۳۳ - ۴۳۴ - ۴۳۵

۴۳۶ - ۴۳۷ - ۴۳۸ - ۴۳۹

۴۴۰ - ۴۴۱

عبد القاسم خان (۴۴۲)

عبد القاسم خان (۴۴۳)

عبد القاسم خان (۴۴۴)

(۴۴۵)

عبد القاسم خان (۴۴۶)

عبد القاسم خان (۴۴۷)

عبد القاسم خان (۴۴۸)

عبد القاسم خان (۴۴۹)

عبد القاسم خان (۴۵۰)

عبد القاسم خان (۴۵۱)

عبد القاسم خان (۴۵۲)

عبد القاسم خان (۴۵۳)

عبد القاسم خان (۴۵۴)

عبد القاسم خان (۴۵۵)

عبد القاسم خان (۴۵۶)

عبد القاسم خان (۴۵۷)

عبد القاسم خان (۴۵۸)

عبد القاسم خان (۴۵۹)

عبد القاسم خان (۴۶۰)

خواجہ عبدالحمید خان - ۵۱۸ - ۵۱۹	عبد الرؤف (حامد خان) سردار
عبد القی خان کشمیری (ادی	بھابھو - ۳۱۷ - (شف حاد)
خان) - ۵۳۱ - ۵۳۲ - ۵۳۳	قاضی عبداللہ (بد شیع الاسلام)
۹۲۲ - (شف ۱۸)	۳۴۳
میر عبداللہ نوکر محمد یار خان	عبدالرحیم خان بدوات - ۳۵۸
۵۴۲ - ۵۴۵	۳۸۱ - ۹۳۰
عبداللہ خان عرف امان اللہ	عبد اللہ خان بقی اتمان - ۳۹۰
بیگ ترکمان - ۵۸۹	۳۹۱ - ۳۹۲ - ۵۸۹ - ۸۱۹
عبد المطلب خان - ۵۹۵	عبد القادر پسر عبدالرزاق لاری
شیخ عبدالقدیر جیلانی غوث الاعظم	۳۹۷ - ۴۰۰ - ۴۰۵ - ۶۸۱
(م ۶۰۴ - شف غین)	عبدالرحمن خان پسر اسلام خان
عبدالرزاق خان لاری (دیگر)	۳۸۱ - ۴۹۹
(محمد معصوم) - ۹۲۱	حاجی عبدالرحیم خان پسر
عبدالقدیر خان - ۶۸۸ - ۹۲۳ - ۹۳۰	اسلام خان - ۳۸۱
میر عبداللہ خان بارہد (دیگر)	عبدالوہاب اتوا بادی - ۳۸۲
عرف حسن علی خان برادر	عبدالعزیز خان - ۳۹۲ - ۳۹۳
حمید علی خان (قطب الملک	شیخ عبداللطیف برہان پوری
یار و نادار ظفر جنگ)	ندس سرو - ۳۹۳ - ۵۵۵
۶۹۱ - ۶۹۲ - ۶۹۳ - ۶۹۸	شیخ عبدالرحمن حاجی مفتی
۶۹۹ - ۷۰۱ - ۷۰۲ - ۷۰۳	۴۴۴ - ۴۵۵
۷۱۱ - ۷۱۲ - ۷۱۳ - ۷۱۴	عبد الکرم پسر عبدالرزاق
۷۱۵ - ۷۱۶ - ۷۱۸ - ۷۲۰	لاری - ۴۵۹

٩١٦ - ٩١٧ - ٩١٨

٩١٩ - ٩٢٠ - ٩٢١ - ٩٢٢

٩٢٣ - ٩٢٤ - ٩٢٥ - ٩٢٦

٩٢٧ - ٩٢٨ - ٩٢٩ - ٩٣٠

٩٣١ - ٩٣٢ - ٩٣٣ - ٩٣٤

٩٣٥ - ٩٣٦ - ٩٣٧ - ٩٣٨ (نصف جلد)

جلد عبدالعزیز و محمد زکریا

٩٣٩ - ٩٤٠ - ٩٤١ - ٩٤٢

٩٤٣ - ٩٤٤

جلد عبدالعزیز و محمد زکریا

جلد عبدالعزیز و محمد زکریا

٩٤٥ - ٩٤٦ - ٩٤٧ - ٩٤٨

٩٤٩ - ٩٥٠ - ٩٥١ - ٩٥٢

٩٥٣ - ٩٥٤ - ٩٥٥ - ٩٥٦

٩٥٧ (نصف جلد)

جلد عبدالعزیز و محمد زکریا

جلد عبدالعزیز و محمد زکریا

٩٥٩ - ٩٦٠ - ٩٦١ - ٩٦٢

(نصف جلد)

جلد عبدالعزیز و محمد زکریا

٩٦٣ - ٩٦٤ - ٩٦٥ - ٩٦٦

جلد عبدالعزیز و محمد زکریا

٩٦٧ - ٩٦٨ - ٩٦٩ - ٩٧٠

٩٧١ - ٩٧٢ - ٩٧٣ - ٩٧٤

٩٧٥ - ٩٧٦ - ٩٧٧ - ٩٧٨

٩٧٩ - ٩٨٠ - ٩٨١ - ٩٨٢

٩٨٣ - ٩٨٤ - ٩٨٥ - ٩٨٦

٩٨٧ - ٩٨٨ - ٩٨٩ - ٩٩٠

٩٩١ - ٩٩٢ - ٩٩٣ - ٩٩٤

٩٩٥ - ٩٩٦ - ٩٩٧ - ٩٩٨

٩٩٩ - ١٠٠٠ - ١٠٠١ - ١٠٠٢

١٠٠٣ - ١٠٠٤ - ١٠٠٥ - ١٠٠٦

١٠٠٧ - ١٠٠٨ - ١٠٠٩ - ١٠١٠

١٠١١ - ١٠١٢ - ١٠١٣ - ١٠١٤

١٠١٥ - ١٠١٦ - ١٠١٧ - ١٠١٨

١٠١٩ - ١٠٢٠ - ١٠٢١ - ١٠٢٢

١٠٢٣ - ١٠٢٤ - ١٠٢٥ - ١٠٢٦

١٠٢٧ - ١٠٢٨ - ١٠٢٩ - ١٠٣٠

١٠٣١ - ١٠٣٢ - ١٠٣٣ - ١٠٣٤

١٠٣٥ - ١٠٣٦ - ١٠٣٧ - ١٠٣٨

١٠٣٩ - ١٠٤٠ - ١٠٤١ - ١٠٤٢

١٠٤٣ - ١٠٤٤ - ١٠٤٥ - ١٠٤٦

١٠٤٧ - ١٠٤٨ - ١٠٤٩ - ١٠٥٠

١٠٥١ - ١٠٥٢ - ١٠٥٣ - ١٠٥٤

عبد النبي خان ميانه - ۹۵۲	شيخ عبد الواحد غافل واصل
۹۵۹ - ۹۵۹	۷۵۷
عقمان خان - ۵۸۴ - ۵۸۹ - ۵۹۵	عبد الرحيم خان (نصير الدوله)
عشمان خان قادري - ۸۵۳	عمومي نظام الملك - ۸۶۰
عرب بيگ - ۲۵ - ۲۶ - ۹۵۹ - ۹۵۹	۸۷۶ - ۸۸۹ - ۹۳۹
عزيز خان روهه - ۵۲۸ - ۹۳۰	(شف نون)
عزيز بيگ خان حارمي - ۸۷۶	خواجه عبدالله خان - ۸۶۹ - ۸۷۰
۸۷۹ - ۹۵۳	عبد الرشيد - ۸۷۳
عزت خان هشيرزاده حسين علي	عبد الغني خان - ۹۲۲
خان - ۹۰۲ - ۹۰۵ - ۹۰۷	عبد الغني خان پسر عبد الرحيم
۹۰۸ - ۹۱۰	خان - ۹۳۶
حكيم عزت طلب خان - ۹۶۰	عبد الله خان ترمين - ۹۲۳ - ۹۳۳
عسكر خان - ۷۳ - ۷۴ - ۱۷۱	عبد النبي خان (ديگر) - ۹۲۲
محمد عسکري - ۸۳۶	۹۳۳ - ۹۵۰
عطاء الله - ۱۳۲ - ۵۲۳	عبد النبي خان داروغه - ۹۳۰
عطا يار خان - ۹۵۳	عبد الله خان کاشي - ۹۳۳
شاهزاده محمد عظيم (عظيم الشان)	عبد الغفور بهروز - ۹۴۲ - ۹۴۳
پسر شاه عالم - ۲۹۹ - ۳۴۴	عبد الحفي پسر محمد عبد الغفور - ۹۴۳
۴ - ۴ - ۴۴۳ - ۵۴۶ - ۵۷۴	عبد الفتاح خان پسر عبد النبي خان
۵۷۵ - ۵۷۶ - ۵۷۷ - ۵۷۸	۹۵۲ - ۹۵۶ - ۹۵۹
۵۷۹ - ۵۸۰ - ۵۸۱ - ۵۸۳	خواجه عبيد الله خان - ۹۵۵
۵۸۴ - ۵۸۷ - ۵۸۹ - ۵۹۰	عبد الرحمن خان داروغه - ۹۵۵

علی محمد خان - ۶۵۴	۵۱۱ - ۵۱۵ - ۵۱۶
حضرت امیر المومنین علی	۶۰۱ - ۶۰۹ - ۶۰۸
کریم الله و جهاد - ۶۶۱ - ۶۶۳	۶۵۱ - ۶۵۳ - ۶۵۲
۶۵۸ - ۶۵۲	۶۴۵ - ۶۵۱ - ۶۴۶
میر علی رضا - ۶۶۷	۷۰۵ - ۷۱۱ - ۷۱۰
علی احمد خان ایاز خانلی -	۷۲۷ - ۷۳۳ - ۷۳۶
۶۶۴ - ۶۶۱ - ۶۶۲	عظمت خان - ۸۷۹
مهد علی خان مراد ابوالحسن	عظیم الدین خان - ۹۶۱
خان - ۹۳۱ - ۹۳۳ (تفتیش)	عقیدت خان پسر امیر خان
علی خان - ۹۵۹	۹۳۸ - ۹۴۰ - ۹۳۹
امام علی رضا - ۹۶۶ - ۹۶۷	علی نقی - ۹ - ۸ - ۱ - ۱۵۶
میرخان - ۵۸۹ - ۵۹۶ - ۸۹۵	علی مراد خان - ۳۵ - ۳۹
میرخان روح الله - ۹۶۳	۴۱ - ۹۶۰
عقیدت خان - ۲۰۹ - ۲۱۹	علی نقی خان نوکر محمد مراد
۳۰۶ - ۵۹۹	لغش - ۳۱ - ۲۱۷ - ۲۱۵
عقیدت الله خان پسر لطف الله	عبید اول دیوان محمد شجاع - ۴۹
خان دیوان محمد الله خان -	قاسم علی الکر یوزبی - ۲۵۹
۳۸۱ - ۵۵۷ - ۵۷۵ - ۵۸۳	۲۵۷ - ۲۵۸
۵۹۲ - ۵۹۴ - ۵۹۵	علی مراد خان عرف محمد علی
۶۶۵ - ۶۶۸ - ۶۳۵ - ۶۷۳	بیگ دیوانه علی - ۱۶ - ۷۵۲
۷۷۴ - ۷۷۵ - ۷۰۹ - ۸۹۹	میر علی نقی دیوان خلیفه سلطان
۹۳۴ - ۹۳۹	شاهزاده مراد - ۵۵۹

عرب - ۹۰ - ۱۱۳ - ۱۸۵

۲۴۱ - ۳۰۹ - ۴۰۰ - ۵۵۹

۵۶۳ - ۸۰۵

عراق - ۲۰۲ - ۲۴۴ - ۲۸۹

عظیم آباد (عرف پٹنہ) - ۵۴۶

۵۸۰ - ۷۰۷ - ۷۰۸ - ۷۴۲

۷۶۸ - ۷۶۹ - ۷۷۰ - ۷۷۱

۸۴۷ - (شفا ہے)

بحر عمان - ۱۴۶

عیدل آباد - ۲۷۵

* حرف فین - مردمان *

غازی الدین خان بہادر

فیروز جنگ - ۳۱۷ - ۳۱۸

۳۱۹ - ۳۲۲ - ۳۲۹ - ۳۳۰

۳۳۵ - ۳۳۹ - ۳۳۹ - ۳۴۰

۳۴۸ - ۳۵۴ - ۳۵۵ - ۳۵۶

۳۵۵ - ۳۷۱ - ۳۷۲ - ۳۷۳

۳۸۲ - ۳۹۲ - ۳۹۳ - ۴۰۴

۴۱۵ - ۴۴۵ - ۴۴۶ - ۴۴۷

۴۴۸ - ۴۵۶ - ۴۷۷ - ۵۲۶

۵۲۷ - ۵۸۱ - ۶۱۶ - ۶۴۸

شاہ عنایت زاہد - ۶۳۸

محمد عنایت خان - ۸۶۰

میر عنایت اللہ خان - ۹۲۱

سیدی عنبر یاقوت خان قایم مقام

سیدی یاقوت - ۵۱۵

ملا عوض رجبہ فاضل - ۸۰

عوض خان بہادر عضد الدولہ

قصور جنگ - ۷۹۶ - ۸۵۶

۸۶۶ - ۸۷۱ - ۸۷۶ - ۸۷۸

۸۷۹ - ۸۸۱ - ۸۸۷ - ۸۸۸

۸۸۹ - ۸۹۳ - ۹۴۲ - ۹۴۶

۹۵۰ - ۹۵۳ - ۹۵۷

عبی بیگ - ۷ - ۱۲

شیخ عبی قلنس سرہ - ۵۵۳

عبی خان مہمند - ۷۶۷

* مواضع و غیرہ *

عالمگیر نگر - (منگرام نگر) - ۱۲۷

(شفا میں)

عادل آباد - ۸۴۳

بندر عباہی - ۴۲۸

عجم - ۷۹ - ۹۰ - ۵۵۹ - ۸۰۵

۷۳۳ - ۱۷۹ - ۱۰۱ - ۱۰۰	فاضل خان خانسانان - ۳۴ - ۳۱
۲۳۱ - ۲۳۰ - ۲۳۹ - ۲۳۸	۷۸ - ۷۶ - ۱۲۹ - ۱۷۵ - ۳۸۰
ندائی خان دیوان - ۸۹۱ - ۸۹۵	حاجی فاضل - ۲۸۶
ندوی خان - ۹۸۸	فاضل خان صدر - ۳۸۳
نرخ حیر بادشاه شهید پسر عظیم	نایب خان - ۹۵۶ - ۹۶۰
الشان - ۳۰ - ۹۰ - ۹۹۱	فتح جنگ خان - ۹۴ - ۱۹۳
۶۹۳ - ۶۹۷ - ۶۹۸ - ۶۹۹	فتح خان افغان آدم عادل شاه
۷۰۰ - ۷۰۱ - ۷۰۲ - ۷۰۳	۲۲۳ - ۲۲۴
۷۰۴ - ۷۰۵ - ۷۰۷ - ۷۰۸	فتح الله خان بهادر (عالمگیری)
۷۰۹ - ۷۱۰ - ۷۱۱ - ۷۱۲	۳۹۵ - ۳۷۱ - ۳۷۲ - ۳۸۴
۷۱۵ - ۷۱۹ - ۷۱۷ - ۷۱۸	۳۸۹ - ۳۹۰ - ۳۹۱ -
۷۱۹ - ۷۲۰ - ۷۲۱ - ۷۲۲	۳۹۲ - ۳۹۳ - ۳۹۴
۷۲۳ - ۷۲۵ - ۷۲۹ - ۷۲۷	۳۹۶ - ۳۹۷ - ۳۹۸ - ۳۹۹
۷۲۹ - ۷۳۰ - ۷۳۲ - ۷۳۵	۵۰۰ - ۵۰۲ - ۵۷۳ - ۵۷۴
۷۳۵ - ۷۳۶ - ۷۳۹ - ۷۳۸	فتح الله خان خرمی - ۸۷۶
۷۳۹ - ۷۴۰ - ۷۴۱ - ۷۵۱	فتح محمد خان - ۵۸۸
۷۵۵ - ۷۵۹ - ۷۶۰ - ۷۶۱	فتح علی خان - ۷۰۲ - ۷۲۱ - ۷۲۲
۷۶۵ - ۷۶۹ - ۷۶۶ - ۷۶۷	فتح باب خان - ۷۸۰ - ۷۸۱
۷۶۸ - ۷۶۹ - ۷۷۰ - ۷۷۱	فتح مشکه - ۷۸۹
۷۷۲ - ۷۷۳ - ۷۷۴ - ۷۷۵	فتح یار خان - ۹۲۹
۷۷۶ - ۷۷۷ - ۷۸۰ - ۷۸۱	میر فخر الله - ۹۶۰
۷۸۳ - ۷۸۶ - ۷۹۱ - ۷۹۳	ندائی خان کرکه - ۶۰ - ۶۱ - ۹۲

غوث الاعظم عبدالقادر جیلانی رح

۵۴۱ - ۵۶۶ (شمس الدین)

۶۰۳ - ۶۰۴

غیرت خان - ۴۵ - ۲۱۶ - ۲۲۹

۲۴۷ - ۲۴۸ - ۲۵۱

غیاث الدین خان (شہادت)

۱۰۹ (خان) پسر امام خان - ۱۰۹

۲۴۱ - ۲۵۱ - ۲۵۱ - ۲۵۲

محمد قباک خان - ۷۴۲ - ۷۴۵

۸۴۸ - ۸۴۹ - ۸۵۰ - ۸۵۱

۸۵۲ - ۸۵۳ - ۸۵۴ - ۸۵۵

۸۵۶ - ۸۵۷ - ۸۵۸ - ۸۵۹

۸۶۰ - ۸۶۱ - ۸۶۲ - ۸۶۳

غیرت خان (دیگر) - ۷۲۰

۸۲۴ - ۸۲۵ - ۸۲۶ - ۸۲۷

۸۳۲ - ۸۳۳ - ۸۳۴ - ۸۳۵

• مواضع و غیر •

منازل عرب حاد - ۱۲۲

نملک (غیر مشہور) - ۴۷۴

• حرف فاء - مردمان •

۶۶۴ - ۶۶۵ - ۶۶۶ - ۶۶۷

۶۶۸ - ۶۶۹ - ۶۷۰

غازی الدین خان نیروز جنگ

خلف قلیج خان قلیج جنگ

نیرا غازی الدین نیروز جنگ

۶۷۵ - ۶۷۶ - ۶۷۷ - ۶۷۸

۶۷۹ - ۶۸۰

غازی الدین خان غالب جنگ

(احمدیہ) - ۸۱۲ - ۸۱۳

۸۱۴ - ۸۱۵ - ۸۱۶ - ۸۱۷

۸۱۸ (لقب آفت)

غالب خان بحر رسام خان

۸۱۹ - ۸۲۰

غالب خان (دیگر) - ۹۵۲

۹۵۳ - ۹۵۴

غازی خان صف قلی - ۹۱۹

مہندس خان - ۹۲۴ - ۹۲۵ - ۹۲۶

غلام محمد خان نیروز خان

۹۵۹ - ۹۶۰

غلام علی خان - ۸۴۹ - ۹۱۰

۹۱۱ - ۹۱۲ - ۹۱۳

غلام محمدی الدین خان - ۹۱۴ - ۹۲۰

[illegible]

روايتون

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

[illegible][illegible]

謝 安 謝 安 謝 安

• حرف ثانی بر مبنی •

... ..

[illegible]

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

Abstract

[illegible]

Figure 1. The effect of the concentration of the *Agrobacterium* suspension on the transformation efficiency of *Agrobacterium* strains.

Journal of Management Inquiry 18(6) 709-724
© The Author(s) 2009
Reprints and permissions:
<http://www.sagepub.com/journalsPermissions.nav>

1954 1955 1956 1957 1958

Phragmites australis, *Spartina patens*, *Spartina alterniflora*, *Cyperus tenuiflorus*, *Juncus roemerianus*, *Sagittaria arifolia*, *Najas*, *Chara*, *Potamogeton amplifolius*, *Vallisneria spiralis*

Figure 1. A schematic diagram of the experimental design. The subjects were divided into two groups: the control group and the experimental group. The control group received a standard training program, while the experimental group received a modified training program. The results of the training program were compared between the two groups.

Number of hauls	<i>P. setiferus</i> (%)	<i>P. setiferus</i> + <i>P. setiferus</i> + <i>P. setiferus</i> (%)	<i>P. setiferus</i> + <i>P. setiferus</i> + <i>P. setiferus</i> (%)
1	10	5	2
2	35	15	5
3	65	35	10
4	85	55	15
5	95	70	18
6	98	75	20
7	99	78	22
8	100	80	23
9	100	81	24
10	100	82	25

● ● ●

[illegible][illegible]

79.1

۹۵۴ - ۹۶۰	سید قاسم خان باره - ۸۵ - ۸۰
تطیب الدین خان - ۱۲۹	۴۶ - ۶۱
۱۵۷ - ۲۵۷	سید قاسم شجاعی (شاهست خان)
تطیب الملک عبد الله شاه - ۱۹۵	۶۳ (شف شین)
۲۲۰ - ۲۲۱ - ۲۳۵ - ۲۹۵	قاسم علی میر نرگ - ۹۱
تطیب الملک ابو الحسن داماد	قاسم آقا فرستاده حسین پاشا
تطیب الملک - ۲۳۵ - ۲۹۲	حاکم بصره - ۱۲۴
۲۹۳ - ۲۹۴ - ۲۹۵ - ۲۹۶	قادر داد خان - ۲۰۵ - ۲۰۷ - ۲۵۳
۲۹۸ - (شف الف)	قاسم خان کرمانی - ۲۸۳
حضرت خواجه تطیب الدین ولی	قاسمی خان قاضی القضاة - ۶۰۶
قدس سره - ۶۸۳ - ۹۱۷ - ۹۳۵	قاسم خان افغان - ۶۳۲
تطیب الدین عامل - ۸۶۲	سیدی قاسم کوتوال - ۷۳۵
قلیچ خان بهادر (عابد خان) پدر	قادر داد خان (دیگر) - ۸۶۰
غازی الدین خان - ۲۶۷ - ۳۱۵	۸۷۶ - ۸۷۹ - ۸۸۹ - ۸۹۳
۳۱۹ - ۳۳۰	۸۹۳ - ۹۵۳
قلیچ خان نظام الملک (چون	محمد قاسم فرشته مورخ - ۹۲۷
بهادر خان دوران) خلف	قباد خان - ۲۲
غازی الدین خان - ۴۴۵	شاهتدیرت الله فقیر - ۶۸۹ - ۷۳۶
۴۴۶ - ۵۲۷ - ۵۲۸ - ۵۲۹	قرزل خان - ۱۴۷ - ۱۴۳ - ۱۹۵
۵۳۵ - ۵۳۸ - ۵۳۹ - ۵۷۲	قرزباش خان - ۴۸
۵۸۲ - ۵۹۳ - ۶۶۳ - ۶۶۵	قرزباش (قوم) - ۳۵۱ - ۹۷۶ - ۹۷۷
۶۷۳ - ۶۹۱ - ۶۹۸ - ۷۰۰	قرزباش خان (دیگر) - ۸۴۸

Figure 6

1997-1998

[illegible]

1944

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

Figure 1. The effect of the concentration of the inhibitor on the rate of polymerization of α -methylstyrene in the presence of SnCl_4 at 25°C .

Age Group	Total (%)	Male (%)	Female (%)	Male (%)	Female (%)
18-24	~85	~75	~70	~75	~70
25-34	~75	~65	~60	~65	~60
35-44	~65	~55	~50	~55	~50
45-54	~55	~45	~40	~45	~40
55-64	~45	~35	~30	~35	~30
65+	~35	~25	~20	~25	~20

[illegible][illegible][illegible]

1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 26

[Illegible text]

PREFACE

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

1991-1992

Figure 1. Aerial view of the study area. The area is divided into three main sections: the northern section (top), the central section (middle), and the southern section (bottom). The northern section is characterized by a large, irregularly shaped area of dense vegetation, likely a forest or wetland. The central section is a large, open, flat area, possibly a field or a cleared area. The southern section is a smaller, more irregularly shaped area, also appearing to be a field or a cleared area. The area is surrounded by a network of roads and paths, and there are several small, rectangular structures scattered throughout the landscape.

Figure 1

77-481-2A

• موسم و غیر •

Figure 1

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

1997

SECRET

• صرف کلاف - مردمان •

گفته (مرده) ۹۹۹	۶۹۸ - ۷۱۹
کوکلتاش خان عارف میر بندو - ۵۹۵	کانوجی - ۸۹۱
کوکلتاش خان مہماندار - ۶۷۸ - ۶۸۰	کاکم نلی خان - ۹۶۰ - ۹۶۱
کوکلتاش خان بہادر - ۶۹۷ - ۶۹۸	کب (برہمن شاعر ہندی) - ۱۳
۷۰۰ - ۷۰۱ - ۷۰۲ - ۷۰۳	کبلس برہمن پنڈت دیوان
کوکلتاش خان محمد امین بہادر	کبلیا - ۲۰۱ - ۲۱۸ - ۲۱۹
۷۱۵ - ۷۱۸ - ۷۱۹ - ۷۲۰	۲۲۹ - ۲۷۱ - ۳۸۴ - ۳۸۵
۷۲۱ - ۷۲۳ - ۷۳۳ (شف / لف)	۳۸۸ - ۳۸۹
کھتریان - ۹۵۱ - ۹۷۲ - ۹۷۳	کھور چند جوہری - ۵۵۹
۹۷۴ - ۹۷۵	کرجہ کرن (راج کرن) - ۱۱۰
کھیم کرن - ۷۴۳	۱۱۱ - ۱۲۲ - ۱۲۳
کھنڈر بہاریدہ سپہ سالار - ۷۷۷	کورتکی (قوم) - ۱۹۲
۷۷۸ - ۷۷۹ - ۷۸۰ - ۷۹۸	شاہزادہ محمد کریم خٹک شاہزادہ
۸۰۹ - ۸۹۱	محمد عظیم - ۵۷۵ - ۵۷۸
کھکران (قوم) - ۸۷۰	۶۸۸ - ۷۰۷ - ۷۲۴ - ۷۳۵
کیسر سنگھ پسر راجہ کرن - ۱۱۱	محمد کریم - ۹۲۱
کیسر سنگھ پسر راجہ سنگھ - ۱۷۹	کریم نلی خان - ۸۶۲ - ۸۶۳
کیسوری - ۹۱۳	کرک بچلی (نام توپ) - ۵۰۰
	کشور سنگھ ہارا - ۳۳۵
	کھایت خان - ۱۷۶ - ۲۳۹ - ۲۳۷
	کمال خان لکڑی - ۹۵۹
	کدور چند بہادر - ۹۵۳

* مواضع وغیرہ *

موتہ کابل - ۳۵ - ۳۶ - ۱۲۹
 ۱۴۰ - ۲۰۸ - ۲۰۹ - ۲۳۰

۱۲۲۱ - ۱۲۲۲ - ۱۲۲۳ - ۱۲۲۴ - ۱۲۲۵	کریه - ۱۲۲۶
۱۲۲۶ - ۱۲۲۷ - ۱۲۲۸ - ۱۲۲۹ - ۱۲۳۰	کریه - ۱۲۳۱ - ۱۲۳۲ - ۱۲۳۳ - ۱۲۳۴ - ۱۲۳۵
۱۲۳۶ - ۱۲۳۷ - ۱۲۳۸ - ۱۲۳۹ - ۱۲۴۰	کریه - ۱۲۴۱ - ۱۲۴۲ - ۱۲۴۳ - ۱۲۴۴ - ۱۲۴۵
۱۲۴۶ - ۱۲۴۷ - ۱۲۴۸ - ۱۲۴۹ - ۱۲۵۰	کریه - ۱۲۵۱ - ۱۲۵۲ - ۱۲۵۳ - ۱۲۵۴ - ۱۲۵۵
۱۲۵۶ - ۱۲۵۷ - ۱۲۵۸ - ۱۲۵۹ - ۱۲۶۰	کریه - ۱۲۶۱ - ۱۲۶۲ - ۱۲۶۳ - ۱۲۶۴ - ۱۲۶۵
۱۲۶۶ - ۱۲۶۷ - ۱۲۶۸ - ۱۲۶۹ - ۱۲۷۰	کریه - ۱۲۷۱ - ۱۲۷۲ - ۱۲۷۳ - ۱۲۷۴ - ۱۲۷۵
۱۲۷۶ - ۱۲۷۷ - ۱۲۷۸ - ۱۲۷۹ - ۱۲۸۰	کریه - ۱۲۸۱ - ۱۲۸۲ - ۱۲۸۳ - ۱۲۸۴ - ۱۲۸۵
۱۲۸۶ - ۱۲۸۷ - ۱۲۸۸ - ۱۲۸۹ - ۱۲۹۰	کریه - ۱۲۹۱ - ۱۲۹۲ - ۱۲۹۳ - ۱۲۹۴ - ۱۲۹۵
۱۲۹۶ - ۱۲۹۷ - ۱۲۹۸ - ۱۲۹۹ - ۱۳۰۰	کریه - ۱۳۰۱ - ۱۳۰۲ - ۱۳۰۳ - ۱۳۰۴ - ۱۳۰۵
۱۳۰۶ - ۱۳۰۷ - ۱۳۰۸ - ۱۳۰۹ - ۱۳۱۰	کریه - ۱۳۱۱ - ۱۳۱۲ - ۱۳۱۳ - ۱۳۱۴ - ۱۳۱۵
۱۳۱۶ - ۱۳۱۷ - ۱۳۱۸ - ۱۳۱۹ - ۱۳۲۰	کریه - ۱۳۲۱ - ۱۳۲۲ - ۱۳۲۳ - ۱۳۲۴ - ۱۳۲۵
۱۳۲۶ - ۱۳۲۷ - ۱۳۲۸ - ۱۳۲۹ - ۱۳۳۰	کریه - ۱۳۳۱ - ۱۳۳۲ - ۱۳۳۳ - ۱۳۳۴ - ۱۳۳۵
۱۳۳۶ - ۱۳۳۷ - ۱۳۳۸ - ۱۳۳۹ - ۱۳۴۰	کریه - ۱۳۴۱ - ۱۳۴۲ - ۱۳۴۳ - ۱۳۴۴ - ۱۳۴۵
۱۳۴۶ - ۱۳۴۷ - ۱۳۴۸ - ۱۳۴۹ - ۱۳۵۰	کریه - ۱۳۵۱ - ۱۳۵۲ - ۱۳۵۳ - ۱۳۵۴ - ۱۳۵۵
۱۳۵۶ - ۱۳۵۷ - ۱۳۵۸ - ۱۳۵۹ - ۱۳۶۰	کریه - ۱۳۶۱ - ۱۳۶۲ - ۱۳۶۳ - ۱۳۶۴ - ۱۳۶۵
۱۳۶۶ - ۱۳۶۷ - ۱۳۶۸ - ۱۳۶۹ - ۱۳۷۰	کریه - ۱۳۷۱ - ۱۳۷۲ - ۱۳۷۳ - ۱۳۷۴ - ۱۳۷۵
۱۳۷۶ - ۱۳۷۷ - ۱۳۷۸ - ۱۳۷۹ - ۱۳۸۰	کریه - ۱۳۸۱ - ۱۳۸۲ - ۱۳۸۳ - ۱۳۸۴ - ۱۳۸۵
۱۳۸۶ - ۱۳۸۷ - ۱۳۸۸ - ۱۳۸۹ - ۱۳۹۰	کریه - ۱۳۹۱ - ۱۳۹۲ - ۱۳۹۳ - ۱۳۹۴ - ۱۳۹۵
۱۳۹۶ - ۱۳۹۷ - ۱۳۹۸ - ۱۳۹۹ - ۱۴۰۰	کریه - ۱۴۰۱ - ۱۴۰۲ - ۱۴۰۳ - ۱۴۰۴ - ۱۴۰۵
۱۴۰۶ - ۱۴۰۷ - ۱۴۰۸ - ۱۴۰۹ - ۱۴۱۰	کریه - ۱۴۱۱ - ۱۴۱۲ - ۱۴۱۳ - ۱۴۱۴ - ۱۴۱۵
۱۴۱۶ - ۱۴۱۷ - ۱۴۱۸ - ۱۴۱۹ - ۱۴۲۰	کریه - ۱۴۲۱ - ۱۴۲۲ - ۱۴۲۳ - ۱۴۲۴ - ۱۴۲۵
۱۴۲۶ - ۱۴۲۷ - ۱۴۲۸ - ۱۴۲۹ - ۱۴۳۰	کریه - ۱۴۳۱ - ۱۴۳۲ - ۱۴۳۳ - ۱۴۳۴ - ۱۴۳۵
۱۴۳۶ - ۱۴۳۷ - ۱۴۳۸ - ۱۴۳۹ - ۱۴۴۰	کریه - ۱۴۴۱ - ۱۴۴۲ - ۱۴۴۳ - ۱۴۴۴ - ۱۴۴۵
۱۴۴۶ - ۱۴۴۷ - ۱۴۴۸ - ۱۴۴۹ - ۱۴۵۰	کریه - ۱۴۵۱ - ۱۴۵۲ - ۱۴۵۳ - ۱۴۵۴ - ۱۴۵۵
۱۴۵۶ - ۱۴۵۷ - ۱۴۵۸ - ۱۴۵۹ - ۱۴۶۰	کریه - ۱۴۶۱ - ۱۴۶۲ - ۱۴۶۳ - ۱۴۶۴ - ۱۴۶۵
۱۴۶۶ - ۱۴۶۷ - ۱۴۶۸ - ۱۴۶۹ - ۱۴۷۰	کریه - ۱۴۷۱ - ۱۴۷۲ - ۱۴۷۳ - ۱۴۷۴ - ۱۴۷۵
۱۴۷۶ - ۱۴۷۷ - ۱۴۷۸ - ۱۴۷۹ - ۱۴۸۰	کریه - ۱۴۸۱ - ۱۴۸۲ - ۱۴۸۳ - ۱۴۸۴ - ۱۴۸۵
۱۴۸۶ - ۱۴۸۷ - ۱۴۸۸ - ۱۴۸۹ - ۱۴۹۰	کریه - ۱۴۹۱ - ۱۴۹۲ - ۱۴۹۳ - ۱۴۹۴ - ۱۴۹۵
۱۴۹۶ - ۱۴۹۷ - ۱۴۹۸ - ۱۴۹۹ - ۱۵۰۰	کریه - ۱۵۰۱ - ۱۵۰۲ - ۱۵۰۳ - ۱۵۰۴ - ۱۵۰۵

کهنیر - ۵۲۳

۱۶۲ - ۱۷۱

● حرف گاف - مردمان ●

راجه گجندک کچواک - ۸۳۹

۸۵۱ - ۸۵۹ - ۸۷۷ - ۸۸۶

گودهر زانور - ۹۳

گرگین خان آدم شاه ایران قلعه دار

قندهار - ۹۳۳ - ۹۴۴

گرفتگرو (مکهان) - ۹۵۱

گرو گویند (سرگرو مکهان)

۹۵۲ - ۷۹۱

گرو گویند ثانی (حچا بادشاه)

۹۵۲ - ۹۵۳ - ۹۶۳ - ۹۶۹

۹۶۱ - ۹۶۲ - ۹۷۳ - ۹۷۴

۷۳۸ - ۷۶۱ - ۷۶۲ - ۷۶۵

۷۶۵ - ۷۶۹ - ۷۷۷

گودهر بهادر بهر دیا بهادر

۸۴۲ - ۸۴۳ - ۸۴۵ - ۸۴۵

۸۴۶ - ۸۵۰ - ۸۵۱ - ۸۵۷

۹۳۴ - ۹۳۸

گسائیان - ۴

گن محمد نوکر داراشکوه - ۸۲ - ۸۳

قلعه گورتی - ۱۴۲

نصبه قورخیر - ۳۱۳ - ۳۱۵

کولابور - ۳۸۳ - ۳۸۴

کورگانو - ۳۶۳ - ۳۶۶

کوکاب - ۴۹۲

پرگنه کولس - ۹۳۱

کوزه - ۹۹۸

کوال - ۹۷۲

کچور - ۴۷ - ۴۸ - ۴۹ - ۴۹۸ - ۷۱۹

کهرگان (بلجا گند) - ۱۵۳ - ۱۵۴

(۱۶۱ - ۱۶۳) شغ باد)

قلعه کهرگانو - ۱۵۱

قلعه کهرگان (حخراند) - ۱۹۵ - ۳۸۴

۴۹۱ - ۴۹۴ - ۴۹۵ - ۴۹۹

۵۰۱ - ۵۰۲ - ۵۰۵ - ۵۰۷

کهرگان - ۴۹۲

مکه کهرگی پوره - ۲۱۳ - ۲۱۴

پرگنه کهر - ۳۰۸ - ۳۱۵

قلعه کهرپور - ۴۲۸

کهرپه - ۴۳۳

کهر - ۹۰

کلیں - ۲۲

1990

میسراں (۱۸۰۰) ۱۸۰۰

CONCLUSIONS

1990

Figure 1

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

● 子 子 子

[illegible][illegible]

Figure 1. The effect of the concentration of the inhibitor on the rate of polymerization of α -methylstyrene in the presence of SnCl_4 at 0°C .

[Illegible handwritten notes]

[illegible]

趙海亭

[illegible][illegible]

Figure 1. The effect of the concentration of the *Agrobacterium* suspension on the transformation efficiency of *Agrobacterium* strains.

[illegible]

1944-1945

Figure 1. The effect of the concentration of the *Agrobacterium* suspension on the transformation efficiency of *Agrobacterium* strains.

Figure 1. Schematic diagram of the experimental setup.

蘇軾詩集卷之六

Phragmites australis

[illegible]

Figure 1. The effect of the concentration of the *Agrobacterium* suspension on the transformation efficiency of *Agrobacterium* strains.

[illegible][illegible][illegible]

Journal of Management Studies, 19(6), 701-718.

趙 孟頫 畫 荷 花 圖 卷 之 一

... ..

Figure 1 consists of five line graphs, each representing a different fishing method. The x-axis for all graphs is 'Year' from 1970 to 1990. The y-axis is 'Percentage of total catch' from 0 to 100. The species are: 1. Yellow perch, 2. Rock bass, 3. White perch, 4. Striped bass, and 5. Bluegill. The graphs show that the percentage of catch for each species varies significantly with the fishing method and over time.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

Figure 1. The effect of the concentration of the *Agrobacterium* suspension on the transformation efficiency of *Agrobacterium* strains. The concentration of the *Agrobacterium* suspension was 10⁶ cells/ml (a), 10⁷ cells/ml (b), 10⁸ cells/ml (c), and 10⁹ cells/ml (d). The concentration of the *Agrobacterium* suspension was 10⁶ cells/ml (a), 10⁷ cells/ml (b), 10⁸ cells/ml (c), and 10⁹ cells/ml (d).

中華書局影印
 上海圖書館藏
 上海圖書館藏
 上海圖書館藏

... 張... 張...

7-10

لطیف الله خان پسر سردار الله خان	۵۳۴ - ۸۶۵ - ۸۶۶ - ۹۴۹
۲۵۷ - ۴۴۸ - ۵۶۵ - ۵۹۵	قلعه گند بری - ۲۲۵
لطیف شاه دکنی (مرانرازان خان)	گندسک - ۲۴۰
۲۹۱ (شف سین)	گوالیار - ۲۰ - ۱۲۳ - ۵۷۹
لطیف علی خان - ۴۶۳	۵۸۳ - ۵۸۴ - ۵۹۶ - ۵۹۹
لطیف الله خان پنی پتی	۶۰۰ - ۸۰۰
۵۹۴ - ۶۸۸	قلعه گوالیار - ۶۲ - ۸۷ - ۵۸۴
لطیف الله خان صادق - ۷۲۷	قلعه کوره - ۳۰۱
۷۲۹ - ۷۳۱ - ۷۶۹ - ۷۹۶	کوره - ۴۰۲ - ۴۰۳ - ۴۰۴
لطیف خان پنوار - ۸۹۰ - ۸۹۲	سرکار کوره (کوره) - ۴۷۹
رای لعل چند - ۲۰۹	۵۶۷ - ۶۱۷ - ۵۶۸
لعل کزور - بوب جهاندار شاه	گوندزانه - ۶۲۰
۴۸۷ - ۴۸۹ - ۴۹۰ - ۴۹۸	گور ایدر - ۶۴۵
۴۹۹ - ۷۰۳ - ۷۰۴ - ۷۱۷	گور گشت - ۱۶۲
۷۲۴ - ۷۲۵	
لعل سنگه - ۸۶۹	* حرف لام - مردمان *
لودی خان - ۴۱	چین بک تلماق (تسه کش)
خانوان لودی - ۸۹۹	(ایدار دل خان) - ۷۰۹
	۷۱۰ - ۷۳۳ - ۷۳۵ (شف بده)
* مواضع و غیره *	نرمایی (نئی) - ۴۴۴ - ۴۶۳
دارالسلطنت لاہور - ۲۱ - ۳۳	سلطان لشکری - ۲۴۰
۳۵ - ۳۶ - ۳۹ - ۴۱ - ۴۲	سلطان لطیف دیوان - ۲۰۱

- متوکل خان - ۸۸۶ - ۹۵۴
 متقی خان - ۸۹۰
 مجاهد خان - ۲۶۶ - ۲۶۷ - ۲۶۸
 ۳۱۷ - ۳۱۸
 مجلس رای - ۸۶۷ - ۸۶۸ - ۸۶۹
 میرزا محمد - مشهور
 (اصالت خان) - ۱۲
 محمد شاه گورک - ۴۲ - ۱۲۳
 محمد قلی نوزاد - ۴۹
 محمد پسر قطب الدین - ۱۵۷
 محمد بیگ خان - ۱۶۳ - ۵۱۸
 ۹۵۶ - ۹۵۹
 محمد محمد پسر حاجی زاهد
 ملک التجار بذر مرآت
 ۲۴۹ - ۲۵۰ - ۲۵۱
 محمد قلی خان خانامان
 ۲۵۰ - ۲۵۱
 میرزا محمد مشرب شادخانه
 ۲۹۵ - ۲۹۶
 حضرت بنده نور محمد
 گیسو دراز - ۳۲۲ - ۳۲۷
 ۳۶۱ - ۳۹۲
 حاجی محراب - ۳۴۰
 سلطان محمد قلی قطب الملک
 ۳۶۸
 محمد شاه بهمنیه - ۲۶۸ - ۹۲۷
 محمد قطب الملک - ۳۶۸
 محمد یار خان - ۳۸۰ - ۵۴۲
 ۵۵۵ - ۵۷۷ - ۹۱۵
 آقا محمد زمان - ۳۸۰
 خواجه محمد بخشی محمد
 کام بخش - ۴۲۶ - ۴۸۵
 امام محمد رح - ۴۴۴ - ۴۴۵
 شاهزاده محبی الله خلف
 شاهزاده محمد کام بخش - ۵۱۰
 محتشم خان پسر شیخ میر
 خوانی - ۵۳۲ - ۵۳۳ - ۵۳۷
 حکیم محمد بن وزیر محمد کام بخش
 (تقرب خان) - ۵۶۹ - ۶۸۶
 (شف تاد)
 محبی السنه پسر محمد کام بخش
 ۶۲۳
 محمود خان افغان پسر میراویس
 افغان - ۶۴۴ - ۹۴۷ - ۹۴۸

۱۳۵ - ۱۳۴ - ۱۳۳ - ۱۳۲ - ۱۳۱

تاریخ مکتوبات حضرت علی (ع) - ۱۳۰

تاریخ مکتوبات حضرت علی (ع) - ۱۲۹

۱۳۰ - ۱۲۹ - ۱۲۸ - ۱۲۷ - ۱۲۶

تاریخ مکتوبات حضرت علی (ع) - ۱۲۵

۱۲۶ - ۱۲۵ - ۱۲۴ - ۱۲۳ - ۱۲۲

۱۲۳ - ۱۲۲

تاریخ مکتوبات حضرت علی (ع) - ۱۲۱

تاریخ مکتوبات حضرت علی (ع) - ۱۲۰

۱۲۱ - ۱۲۰ - ۱۱۹ - ۱۱۸ - ۱۱۷

تاریخ مکتوبات حضرت علی (ع) - ۱۱۶

تاریخ مکتوبات حضرت علی (ع) - ۱۱۵

تاریخ مکتوبات حضرت علی (ع) - ۱۱۴

تاریخ مکتوبات حضرت علی (ع) - ۱۱۳

۱۱۳ - ۱۱۲ - ۱۱۱ - ۱۱۰ - ۱۰۹

تاریخ مکتوبات حضرت علی (ع) - ۱۰۸

تاریخ مکتوبات حضرت علی (ع) - ۱۰۷

تاریخ مکتوبات حضرت علی (ع) - ۱۰۶

تاریخ مکتوبات حضرت علی (ع) - ۱۰۵

تاریخ مکتوبات حضرت علی (ع) - ۱۰۴

تاریخ مکتوبات حضرت علی (ع) - ۱۰۳

۱۰۳ - ۱۰۲

۱۳۶ - ۱۳۵

تاریخ مکتوبات حضرت علی (ع) - ۱۳۴

تاریخ مکتوبات حضرت علی (ع) - ۱۳۳

(تاریخ مکتوبات حضرت علی (ع) - ۱۳۲)

تاریخ مکتوبات حضرت علی (ع) - ۱۳۱

۱۳۱ - ۱۳۰ - ۱۲۹ - ۱۲۸ - ۱۲۷

۱۲۸ - ۱۲۷ - ۱۲۶ - ۱۲۵ - ۱۲۴

۱۲۴ - ۱۲۳ - ۱۲۲ - ۱۲۱ - ۱۲۰

۱۲۰ - ۱۱۹ - ۱۱۸ - ۱۱۷ - ۱۱۶

۱۱۶ - ۱۱۵ - ۱۱۴ - ۱۱۳ - ۱۱۲

۱۱۲ - ۱۱۱ - ۱۱۰ - ۱۰۹ - ۱۰۸

۱۱۱ - ۱۱۰ - ۱۰۹ - ۱۰۸ - ۱۰۷

۱۰۷ - ۱۰۶ - ۱۰۵ - ۱۰۴ - ۱۰۳

۱۰۳ - ۱۰۲ - ۱۰۱ - ۱۰۰ - ۹۹

۹۹ - ۹۸ - ۹۷ - ۹۶ - ۹۵

۹۵ - ۹۴ - ۹۳ - ۹۲ - ۹۱

۹۱ - ۹۰ - ۸۹ - ۸۸ - ۸۷

۸۷ - ۸۶ - ۸۵ - ۸۴ - ۸۳

۸۳ - ۸۲

تاریخ مکتوبات حضرت علی (ع) - ۸۱

تاریخ مکتوبات حضرت علی (ع) - ۸۰

۸۰ - ۷۹ - ۷۸ - ۷۷ - ۷۶

قورم مرهتده - ۹۰ - ۱۱۱ - ۱۱۲

۱۷۳ - ۱۷۴ - ۱۷۵ - ۱۷۶

۲۲۵ - ۲۲۶ - ۲۲۷ - ۲۲۸

۲۸۸ - ۲۸۹ - ۲۹۰ - ۲۹۱

۳۸۵ - ۳۸۶ - ۳۸۷ - ۳۸۸

۴۰۰ - ۴۰۱ - ۴۰۲ - ۴۰۳

۴۲۹ - ۴۳۰ - ۴۳۱ - ۴۳۲

۴۴۷ - ۴۴۸ - ۴۴۹ - ۴۵۰

۴۹۳ - ۴۹۴ - ۴۹۵ - ۴۹۶

۵۱۱ - ۵۱۲ - ۵۱۳ - ۵۱۴

۵۱۸ - ۵۱۹ - ۵۲۰ - ۵۲۱

۵۳۰ - ۵۳۱ - ۵۳۲ - ۵۳۳

۵۳۷ - ۵۳۸ - ۵۳۹ - ۵۴۰

۶۲۳ - ۶۲۴ - ۶۲۵ - ۶۲۶

۷۲۳ - ۷۲۴ - ۷۲۵ - ۷۲۶

۷۴۴ - ۷۴۵ - ۷۴۶ - ۷۴۷

۷۵۰ - ۷۵۱ - ۷۵۲ - ۷۵۳

۷۷۹ - ۷۸۰ - ۷۸۱ - ۷۸۲

۷۸۵ - ۷۸۶ - ۷۸۷ - ۷۸۸

۷۹۸ - ۷۹۹ - ۸۰۰ - ۸۰۱

۸۱۰ - ۸۱۱ - ۸۱۲ - ۸۱۳

۸۷۱ - ۸۷۲ - ۸۷۳ - ۸۷۴

مختار خان / خان عالم پادشاه

۲۹۳ - ۲۹۴ - ۲۹۵ - ۲۹۶

۵۶۸ - ۵۶۹ - ۵۷۰ - ۵۷۱

۵۷۶ - ۵۷۷ - ۵۷۸ - ۵۷۹

مخلص خان پسر مرغشکن خان

۱۳۴ - ۱۳۵ - ۱۳۶ - ۱۳۷

۲۹۹ - ۳۰۰ - ۳۰۱ - ۳۰۲

۴۴۹ - ۴۵۰ - ۴۵۱ - ۴۵۲

مختار خان بنی مختار (شمس)

۹۱۲ - (شغشین)

مخلص خان (دیگر) - ۹۸۸

محمد مراد بخش - ۵ - ۶ - ۷

۸ - ۹ - ۱۰ - ۱۱ - ۱۲

۱۶ - ۱۷ - ۱۸ - ۱۹ - ۲۰

۲۳ - ۲۴ - ۲۵ - ۲۶ - ۲۷

۲۹ - ۳۰ - ۳۱ - ۳۲ - ۳۳

۳۸ - ۳۹ - ۴۰ - ۴۱ - ۴۲

۴۵ - ۴۶ - ۴۷ - ۴۸ - ۴۹

۵۰ - ۵۱ - ۵۲ - ۵۳ - ۵۴

۵۷ - ۵۸ - ۵۹ - ۶۰ - ۶۱

۶۴ - ۶۵ - ۶۶ - ۶۷ - ۶۸

۷۱ - ۷۲ - ۷۳ - ۷۴ - ۷۵

محمد مراد نقاشی - ۹۵۱	۸۸۷ - ۸۸۸ - ۸۸۹ - ۸۹۰
مرغین خان (دوگور) - ۹۵۲	۸۹۱ - ۸۹۲ - ۸۹۳ - ۸۹۴
۹۵۳ - ۹۵۴ - ۹۵۵	۹۵۶ - ۹۵۷ - ۹۵۸ - ۹۵۹
میر مرغین خانک - انجی - ۹۵۶	۹۶۰ - ۹۶۱
شاه نوری - ۹۵۷	میر مرغین - ۹۶۲ - ۹۶۳ - ۹۶۴
محمد مراد خان کندی - ۹۵۸	۹۶۵ - ۹۶۶ - ۹۶۷
شیراز و کنگان خان - ۹۵۹	میر مراد خان کندی - ۹۶۸ - ۹۶۹ - ۹۷۰
شیراز (دوگور) - ۹۶۰	خان - ۹۷۱ - ۹۷۲ - ۹۷۳
۹۶۱ - ۹۶۲ - ۹۶۳	۹۷۴ - ۹۷۵ - ۹۷۶ - ۹۷۷
مرحمت خان (دوگور) - ۹۶۴	۹۷۸ - ۹۷۹ - ۹۸۰ - ۹۸۱
۹۶۵ - ۹۶۶ - ۹۶۷ - ۹۶۸	۹۸۲ - ۹۸۳ - ۹۸۴ - ۹۸۵
۹۶۹ - ۹۷۰ - ۹۷۱ - ۹۷۲	۹۸۶ - ۹۸۷ - ۹۸۸ - ۹۸۹
۹۷۳ - ۹۷۴ - ۹۷۵ - ۹۷۶	۹۹۰ - ۹۹۱ - ۹۹۲ - ۹۹۳
۹۷۷ - ۹۷۸ - ۹۷۹ - ۹۸۰	۹۹۴ - ۹۹۵ - ۹۹۶ - ۹۹۷
۹۸۱ - ۹۸۲ - ۹۸۳ - ۹۸۴	۹۹۸ - ۹۹۹ - ۱۰۰۰ - ۱۰۰۱
۹۸۵ - ۹۸۶ - ۹۸۷ - ۹۸۸	۱۰۰۲ - ۱۰۰۳ - ۱۰۰۴ - ۱۰۰۵
۹۸۹ - ۹۹۰ - ۹۹۱ - ۹۹۲	۱۰۰۶ - ۱۰۰۷ - ۱۰۰۸ - ۱۰۰۹
۹۹۳ - ۹۹۴ - ۹۹۵ - ۹۹۶	۱۰۱۰ - ۱۰۱۱ - ۱۰۱۲ - ۱۰۱۳
۹۹۷ - ۹۹۸ - ۹۹۹ - ۱۰۰۰	۱۰۱۴ - ۱۰۱۵ - ۱۰۱۶ - ۱۰۱۷
۱۰۰۱ - ۱۰۰۲ - ۱۰۰۳ - ۱۰۰۴	۱۰۱۸ - ۱۰۱۹ - ۱۰۲۰ - ۱۰۲۱
۱۰۰۵ - ۱۰۰۶ - ۱۰۰۷ - ۱۰۰۸	۱۰۲۲ - ۱۰۲۳ - ۱۰۲۴ - ۱۰۲۵
۱۰۰۹ - ۱۰۱۰ - ۱۰۱۱ - ۱۰۱۲	۱۰۲۶ - ۱۰۲۷ - ۱۰۲۸ - ۱۰۲۹
۱۰۱۳ - ۱۰۱۴ - ۱۰۱۵ - ۱۰۱۶	۱۰۳۰ - ۱۰۳۱ - ۱۰۳۲ - ۱۰۳۳
۱۰۱۷ - ۱۰۱۸ - ۱۰۱۹ - ۱۰۲۰	۱۰۳۴ - ۱۰۳۵ - ۱۰۳۶ - ۱۰۳۷
۱۰۲۱ - ۱۰۲۲ - ۱۰۲۳ - ۱۰۲۴	۱۰۳۸ - ۱۰۳۹ - ۱۰۴۰ - ۱۰۴۱
۱۰۲۵ - ۱۰۲۶ - ۱۰۲۷ - ۱۰۲۸	۱۰۴۲ - ۱۰۴۳ - ۱۰۴۴ - ۱۰۴۵
۱۰۲۹ - ۱۰۳۰ - ۱۰۳۱ - ۱۰۳۲	۱۰۴۶ - ۱۰۴۷ - ۱۰۴۸ - ۱۰۴۹
۱۰۳۳ - ۱۰۳۴ - ۱۰۳۵ - ۱۰۳۶	۱۰۵۰ - ۱۰۵۱ - ۱۰۵۲ - ۱۰۵۳
۱۰۳۷ - ۱۰۳۸ - ۱۰۳۹ - ۱۰۴۰	۱۰۵۴ - ۱۰۵۵ - ۱۰۵۶ - ۱۰۵۷
۱۰۴۱ - ۱۰۴۲ - ۱۰۴۳ - ۱۰۴۴	۱۰۵۸ - ۱۰۵۹ - ۱۰۶۰ - ۱۰۶۱
۱۰۴۵ - ۱۰۴۶ - ۱۰۴۷ - ۱۰۴۸	۱۰۶۲ - ۱۰۶۳ - ۱۰۶۴ - ۱۰۶۵
۱۰۴۹ - ۱۰۵۰ - ۱۰۵۱ - ۱۰۵۲	۱۰۶۶ - ۱۰۶۷ - ۱۰۶۸ - ۱۰۶۹
۱۰۵۳ - ۱۰۵۴ - ۱۰۵۵ - ۱۰۵۶	۱۰۷۰ - ۱۰۷۱ - ۱۰۷۲ - ۱۰۷۳
۱۰۵۷ - ۱۰۵۸ - ۱۰۵۹ - ۱۰۶۰	۱۰۷۴ - ۱۰۷۵ - ۱۰۷۶ - ۱۰۷۷
۱۰۶۱ - ۱۰۶۲ - ۱۰۶۳ - ۱۰۶۴	۱۰۷۸ - ۱۰۷۹ - ۱۰۸۰ - ۱۰۸۱
۱۰۶۵ - ۱۰۶۶ - ۱۰۶۷ - ۱۰۶۸	۱۰۸۲ - ۱۰۸۳ - ۱۰۸۴ - ۱۰۸۵
۱۰۶۹ - ۱۰۷۰ - ۱۰۷۱ - ۱۰۷۲	۱۰۸۶ - ۱۰۸۷ - ۱۰۸۸ - ۱۰۸۹
۱۰۷۳ - ۱۰۷۴ - ۱۰۷۵ - ۱۰۷۶	۱۰۹۰ - ۱۰۹۱ - ۱۰۹۲ - ۱۰۹۳
۱۰۷۷ - ۱۰۷۸ - ۱۰۷۹ - ۱۰۸۰	۱۰۹۴ - ۱۰۹۵ - ۱۰۹۶ - ۱۰۹۷
۱۰۸۱ - ۱۰۸۲ - ۱۰۸۳ - ۱۰۸۴	۱۰۹۸ - ۱۰۹۹ - ۱۱۰۰ - ۱۱۰۱
۱۰۸۵ - ۱۰۸۶ - ۱۰۸۷ - ۱۰۸۸	۱۱۰۲ - ۱۱۰۳ - ۱۱۰۴ - ۱۱۰۵
۱۰۸۹ - ۱۰۹۰ - ۱۰۹۱ - ۱۰۹۲	۱۱۰۶ - ۱۱۰۷ - ۱۱۰۸ - ۱۱۰۹
۱۰۹۳ - ۱۰۹۴ - ۱۰۹۵ - ۱۰۹۶	۱۱۱۰ - ۱۱۱۱ - ۱۱۱۲ - ۱۱۱۳
۱۰۹۷ - ۱۰۹۸ - ۱۰۹۹ - ۱۱۰۰	۱۱۱۴ - ۱۱۱۵ - ۱۱۱۶ - ۱۱۱۷
۱۱۰۱ - ۱۱۰۲ - ۱۱۰۳ - ۱۱۰۴	۱۱۱۸ - ۱۱۱۹ - ۱۱۲۰ - ۱۱۲۱
۱۱۰۵ - ۱۱۰۶ - ۱۱۰۷ - ۱۱۰۸	۱۱۲۲ - ۱۱۲۳ - ۱۱۲۴ - ۱۱۲۵
۱۱۰۹ - ۱۱۱۰ - ۱۱۱۱ - ۱۱۱۲	۱۱۲۶ - ۱۱۲۷ - ۱۱۲۸ - ۱۱۲۹
۱۱۱۳ - ۱۱۱۴ - ۱۱۱۵ - ۱۱۱۶	۱۱۳۰ - ۱۱۳۱ - ۱۱۳۲ - ۱۱۳۳
۱۱۱۷ - ۱۱۱۸ - ۱۱۱۹ - ۱۱۲۰	۱۱۳۴ - ۱۱۳۵ - ۱۱۳۶ - ۱۱۳۷
۱۱۲۱ - ۱۱۲۲ - ۱۱۲۳ - ۱۱۲۴	۱۱۳۸ - ۱۱۳۹ - ۱۱۴۰ - ۱۱۴۱
۱۱۲۵ - ۱۱۲۶ - ۱۱۲۷ - ۱۱۲۸	۱۱۴۲ - ۱۱۴۳ - ۱۱۴۴ - ۱۱۴۵
۱۱۲۹ - ۱۱۳۰ - ۱۱۳۱ - ۱۱۳۲	۱۱۴۶ - ۱۱۴۷ - ۱۱۴۸ - ۱۱۴۹
۱۱۳۳ - ۱۱۳۴ - ۱۱۳۵ - ۱۱۳۶	۱۱۵۰ - ۱۱۵۱ - ۱۱۵۲ - ۱۱۵۳
۱۱۳۷ - ۱۱۳۸ - ۱۱۳۹ - ۱۱۴۰	۱۱۵۴ - ۱۱۵۵ - ۱۱۵۶ - ۱۱۵۷
۱۱۴۱ - ۱۱۴۲ - ۱۱۴۳ - ۱۱۴۴	۱۱۵۸ - ۱۱۵۹ - ۱۱۶۰ - ۱۱۶۱
۱۱۴۵ - ۱۱۴۶ - ۱۱۴۷ - ۱۱۴۸	۱۱۶۲ - ۱۱۶۳ - ۱۱۶۴ - ۱۱۶۵
۱۱۴۹ - ۱۱۵۰ - ۱۱۵۱ - ۱۱۵۲	۱۱۶۶ - ۱۱۶۷ - ۱۱۶۸ - ۱۱۶۹
۱۱۵۳ - ۱۱۵۴ - ۱۱۵۵ - ۱۱۵۶	۱۱۷۰ - ۱۱۷۱ - ۱۱۷۲ - ۱۱۷۳
۱۱۵۷ - ۱۱۵۸ - ۱۱۵۹ - ۱۱۶۰	۱۱۷۴ - ۱۱۷۵ - ۱۱۷۶ - ۱۱۷۷
۱۱۶۱ - ۱۱۶۲ - ۱۱۶۳ - ۱۱۶۴	۱۱۷۸ - ۱۱۷۹ - ۱۱۸۰ - ۱۱۸۱
۱۱۶۵ - ۱۱۶۶ - ۱۱۶۷ - ۱۱۶۸	۱۱۸۲ - ۱۱۸۳ - ۱۱۸۴ - ۱۱۸۵
۱۱۶۹ - ۱۱۷۰ - ۱۱۷۱ - ۱۱۷۲	۱۱۸۶ - ۱۱۸۷ - ۱۱۸۸ - ۱۱۸۹
۱۱۷۳ - ۱۱۷۴ - ۱۱۷۵ - ۱۱۷۶	۱۱۹۰ - ۱۱۹۱ - ۱۱۹۲ - ۱۱۹۳
۱۱۷۷ - ۱۱۷۸ - ۱۱۷۹ - ۱۱۸۰	۱۱۹۴ - ۱۱۹۵ - ۱۱۹۶ - ۱۱۹۷
۱۱۸۱ - ۱۱۸۲ - ۱۱۸۳ - ۱۱۸۴	۱۱۹۸ - ۱۱۹۹ - ۱۲۰۰ - ۱۲۰۱
۱۱۸۵ - ۱۱۸۶ - ۱۱۸۷ - ۱۱۸۸	۱۲۰۲ - ۱۲۰۳ - ۱۲۰۴ - ۱۲۰۵
۱۱۸۹ - ۱۱۹۰ - ۱۱۹۱ - ۱۱۹۲	۱۲۰۶ - ۱۲۰۷ - ۱۲۰۸ - ۱۲۰۹
۱۱۹۳ - ۱۱۹۴ - ۱۱۹۵ - ۱۱۹۶	۱۲۱۰ - ۱۲۱۱ - ۱۲۱۲ - ۱۲۱۳
۱۱۹۷ - ۱۱۹۸ - ۱۱۹۹ - ۱۲۰۰	۱۲۱۴ - ۱۲۱۵ - ۱۲۱۶ - ۱۲۱۷
۱۲۰۱ - ۱۲۰۲ - ۱۲۰۳ - ۱۲۰۴	۱۲۱۸ - ۱۲۱۹ - ۱۲۲۰ - ۱۲۲۱
۱۲۰۵ - ۱۲۰۶ - ۱۲۰۷ - ۱۲۰۸	۱۲۲۲ - ۱۲۲۳ - ۱۲۲۴ - ۱۲۲۵
۱۲۰۹ - ۱۲۱۰ - ۱۲۱۱ - ۱۲۱۲	۱۲۲۶ - ۱۲۲۷ - ۱۲۲۸ - ۱۲۲۹
۱۲۱۳ - ۱۲۱۴ - ۱۲۱۵ - ۱۲۱۶	۱۲۳۰ - ۱۲۳۱ - ۱۲۳۲ - ۱۲۳۳
۱۲۱۷ - ۱۲۱۸ - ۱۲۱۹ - ۱۲۲۰	۱۲۳۴ - ۱۲۳۵ - ۱۲۳۶ - ۱۲۳۷
۱۲۲۱ - ۱۲۲۲ - ۱۲۲۳ - ۱۲۲۴	۱۲۳۸ - ۱۲۳۹ - ۱۲۴۰ - ۱۲۴۱
۱۲۲۵ - ۱۲۲۶ - ۱۲۲۷ - ۱۲۲۸	۱۲۴۲ - ۱۲۴۳ - ۱۲۴۴ - ۱۲۴۵
۱۲۲۹ - ۱۲۳۰ - ۱۲۳۱ - ۱۲۳۲	۱۲۴۶ - ۱۲۴۷ - ۱۲۴۸ - ۱۲۴۹
۱۲۳۳ - ۱۲۳۴ - ۱۲۳۵ - ۱۲۳۶	۱۲۵۰ - ۱۲۵۱ - ۱۲۵۲ - ۱۲۵۳
۱۲۳۷ - ۱۲۳۸ - ۱۲۳۹ - ۱۲۴۰	۱۲۵۴ - ۱۲۵۵ - ۱۲۵۶ - ۱۲۵۷
۱۲۴۱ - ۱۲۴۲ - ۱۲۴۳ - ۱۲۴۴	۱۲۵۸ - ۱۲۵۹ - ۱۲۶۰ - ۱۲۶۱
۱۲۴۵ - ۱۲۴۶ - ۱۲۴۷ - ۱۲۴۸	۱۲۶۲ - ۱۲۶۳ - ۱۲۶۴ - ۱۲۶۵
۱۲۴۹ - ۱۲۵۰ - ۱۲۵۱ - ۱۲۵۲	۱۲۶۶ - ۱۲۶۷ - ۱۲۶۸ - ۱۲۶۹
۱۲۵۳ - ۱۲۵۴ - ۱۲۵۵ - ۱۲۵۶	۱۲۷۰ - ۱۲۷۱ - ۱۲۷۲ - ۱۲۷۳
۱۲۵۷ - ۱۲۵۸ - ۱۲۵۹ - ۱۲۶۰	۱۲۷۴ - ۱۲۷۵ - ۱۲۷۶ - ۱۲۷۷
۱۲۶۱ - ۱۲۶۲ - ۱۲۶۳ - ۱۲۶۴	۱۲۷۸ - ۱۲۷۹ - ۱۲۸۰ - ۱۲۸۱
۱۲۶۵ - ۱۲۶۶ - ۱۲۶۷ - ۱۲۶۸	۱۲۸۲ - ۱۲۸۳ - ۱۲۸۴ - ۱۲۸۵
۱۲۶۹ - ۱۲۷۰ - ۱۲۷۱ - ۱۲۷۲	۱۲۸۶ - ۱۲۸۷ - ۱۲۸۸ - ۱۲۸۹
۱۲۷۳ - ۱۲۷۴ - ۱۲۷۵ - ۱۲۷۶	۱۲۹۰ - ۱۲۹۱ - ۱۲۹۲ - ۱۲۹۳
۱۲۷۷ - ۱۲۷۸ - ۱۲۷۹ - ۱۲۸۰	۱۲۹۴ - ۱۲۹۵ - ۱۲۹۶ - ۱۲۹۷
۱۲۸۱ - ۱۲۸۲ - ۱۲۸۳ - ۱۲۸۴	۱۲۹۸ - ۱۲۹۹ - ۱۳۰۰ - ۱۳۰۱
۱۲۸۵ - ۱۲۸۶ - ۱۲۸۷ - ۱۲۸۸	۱۳۰۲ - ۱۳۰۳ - ۱۳۰۴ - ۱۳۰۵
۱۲۸۹ - ۱۲۹۰ - ۱۲۹۱ - ۱۲۹۲	۱۳۰۶ - ۱۳۰۷ - ۱۳۰۸ - ۱۳۰۹
۱۲۹۳ - ۱۲۹۴ - ۱۲۹۵ - ۱۲۹۶	۱۳۱۰ - ۱۳۱۱ - ۱۳۱۲ - ۱۳۱۳
۱۲۹۷ - ۱۲۹۸ - ۱۲۹۹ - ۱۳۰۰	۱۳۱۴ - ۱۳۱۵ - ۱۳۱۶ - ۱۳۱۷
۱۳۰۱ - ۱۳۰۲ - ۱۳۰۳ - ۱۳۰۴	۱۳۱۸ - ۱۳۱۹ - ۱۳۲۰ - ۱۳۲۱
۱۳۰۵ - ۱۳۰۶ - ۱۳۰۷ - ۱۳۰۸	۱۳۲۲ - ۱۳۲۳ - ۱۳۲۴ - ۱۳۲۵
۱۳۰۹ - ۱۳۱۰ - ۱۳۱۱ - ۱۳۱۲	۱۳۲۶ - ۱۳۲۷ - ۱۳۲۸ - ۱۳۲۹
۱۳۱۳ - ۱۳۱۴ - ۱۳۱۵ - ۱۳۱۶	۱۳۳۰ - ۱۳۳۱ - ۱۳۳۲ - ۱۳۳۳
۱۳۱۷ - ۱۳۱۸ - ۱۳۱۹ - ۱۳۲۰	۱۳۳۴ - ۱۳۳۵ - ۱۳۳۶ - ۱۳۳۷
۱۳۲۱ - ۱۳۲۲ - ۱۳۲۳ - ۱۳۲۴	۱۳۳۸ - ۱۳۳۹ - ۱۳۴۰ - ۱۳۴۱
۱۳۲۵ - ۱۳۲۶ - ۱۳۲۷ - ۱۳۲۸	۱۳۴۲ - ۱۳۴۳ - ۱۳۴۴ - ۱۳۴۵
۱۳۲۹ - ۱۳۳۰ - ۱۳۳۱ - ۱۳۳۲	۱۳۴۶ - ۱۳۴۷ - ۱۳۴۸ - ۱۳۴۹
۱۳۳۳ - ۱۳۳۴ - ۱۳۳۵ - ۱۳۳۶	۱۳۵۰ - ۱۳۵۱ - ۱۳۵۲ - ۱۳۵۳
۱۳۳۷ - ۱۳۳۸ - ۱۳۳۹ - ۱۳۴۰	۱۳۵۴ - ۱۳۵۵ - ۱۳۵۶ - ۱۳۵۷
۱۳۴۱ - ۱۳۴۲ - ۱۳۴۳ - ۱۳۴۴	۱۳۵۸ - ۱۳۵۹ - ۱۳۶۰ - ۱۳۶۱
۱۳۴۵ - ۱۳۴۶ - ۱۳۴۷ - ۱۳۴۸	۱۳۶۲ - ۱۳۶۳ - ۱۳۶۴ - ۱۳۶۵
۱۳۴۹ - ۱۳۵۰ - ۱۳۵۱ - ۱۳۵۲	۱۳۶۶ - ۱۳۶۷ - ۱۳۶۸ - ۱۳۶۹
۱۳۵۳ - ۱۳۵۴ - ۱۳۵۵ - ۱۳۵۶	۱۳۷۰ - ۱۳۷۱ - ۱۳۷۲ - ۱۳۷۳
۱۳۵۷ - ۱۳۵۸ - ۱۳۵۹ - ۱۳۶۰	۱۳۷۴ - ۱۳۷۵ - ۱۳۷۶ - ۱۳۷۷
۱۳۶۱ - ۱۳۶۲ - ۱۳۶۳ - ۱۳۶۴	۱۳۷۸ - ۱۳۷۹ - ۱۳۸۰ - ۱۳۸۱
۱۳۶۵ - ۱۳۶۶ - ۱۳۶۷ - ۱۳۶۸	۱۳۸۲ - ۱۳۸۳ - ۱۳۸۴ - ۱۳۸۵
۱۳۶۹ - ۱۳۷۰ - ۱۳۷۱ - ۱۳۷۲	۱۳۸۶ - ۱۳۸۷ - ۱۳۸۸ - ۱۳۸۹
۱۳۷۳ - ۱۳۷۴ - ۱۳۷۵ - ۱۳۷۶	۱۳۹۰ - ۱۳۹۱ - ۱۳۹۲ - ۱۳۹۳
۱۳۷۷ - ۱۳۷۸ - ۱۳۷۹ - ۱۳۸۰	۱۳۹۴ - ۱۳۹۵ - ۱۳۹۶ - ۱۳۹۷
۱۳۸۱ - ۱۳۸۲ - ۱۳۸۳ - ۱۳۸۴	۱۳۹۸ - ۱۳۹۹ - ۱۴۰۰ - ۱۴۰۱
۱۳۸۵ - ۱۳۸۶ - ۱۳۸۷ - ۱۳۸۸	۱۴۰۲ - ۱۴۰۳ - ۱۴۰۴ - ۱۴۰۵
۱۳۸۹ - ۱۳۹۰ - ۱۳۹۱ - ۱۳۹۲	۱۴۰۶ - ۱۴۰۷ - ۱۴۰۸ - ۱۴۰۹
۱۳۹۳ - ۱۳۹۴ - ۱۳۹۵ - ۱۳۹۶	۱۴۱۰ - ۱۴۱۱ - ۱۴۱۲ - ۱۴۱۳
۱۳۹۷ - ۱۳۹۸ - ۱۳۹۹ - ۱۴۰۰	۱۴۱۴ - ۱۴۱۵ - ۱۴۱۶ - ۱۴۱۷
۱۴۰۱ - ۱۴۰۲ - ۱۴۰۳ - ۱۴۰۴	۱۴۱۸ - ۱۴۱۹ - ۱۴۲۰ - ۱۴۲۱
۱۴۰۵ - ۱۴۰۶ - ۱۴۰۷ - ۱۴۰۸	۱۴۲۲ - ۱۴۲۳ - ۱۴۲۴ - ۱۴۲۵
۱۴۰۹ - ۱۴۱۰ - ۱۴۱۱ - ۱۴۱۲	۱۴۲۶ - ۱۴۲۷ - ۱۴۲۸ - ۱۴۲۹
۱۴۱۳ - ۱۴۱۴ - ۱۴۱۵ - ۱۴۱۶	۱۴۳۰ - ۱۴۳۱ - ۱۴۳۲ - ۱۴۳۳
۱۴۱۷ - ۱۴۱۸ - ۱۴۱۹ - ۱۴۲۰	۱۴۳۴ - ۱۴۳۵ - ۱۴۳۶ - ۱۴۳۷
۱۴۲۱ - ۱۴۲۲ - ۱۴۲۳ - ۱۴۲۴	۱۴۳۸ - ۱۴۳۹ - ۱۴۴۰ - ۱۴۴۱
۱۴۲۵ - ۱۴۲۶ - ۱۴۲۷ - ۱۴۲۸	۱۴۴۲ - ۱۴۴۳ - ۱۴۴۴ - ۱۴۴۵
۱۴۲۹ - ۱۴۳۰ - ۱۴۳۱ - ۱۴۳۲	۱۴۴۶ - ۱۴۴۷ - ۱۴۴۸ - ۱۴۴۹
۱۴۳۳ - ۱۴۳۴ - ۱۴۳۵ - ۱۴۳۶	۱۴۵۰ - ۱۴۵۱ - ۱۴۵۲ - ۱۴۵۳
۱۴۳۷ - ۱۴۳۸ - ۱۴۳۹ - ۱۴۴۰	۱۴۵۴ - ۱۴۵۵ - ۱۴۵۶ - ۱۴۵۷
۱۴۴۱ - ۱۴۴۲ - ۱۴۴۳ - ۱۴۴۴	۱۴۵۸ - ۱۴۵۹ - ۱۴۶۰ - ۱۴۶۱
۱۴۴۵ - ۱۴۴۶ - ۱۴۴۷ - ۱۴۴۸	۱۴۶۲ - ۱۴۶۳ - ۱۴۶۴ - ۱۴۶۵
۱۴۴۹ - ۱۴۵۰ - ۱۴۵۱ - ۱۴۵۲	۱۴۶۶ - ۱۴۶۷ - ۱۴۶۸ - ۱۴۶۹
۱۴۵۳ - ۱۴۵۴ - ۱۴۵۵ - ۱۴۵۶	۱۴۷۰ - ۱۴۷۱ - ۱۴۷۲ - ۱۴۷۳
۱۴۵۷ - ۱۴۵۸ - ۱۴۵۹ - ۱۴۶۰	۱۴۷۴ - ۱۴۷۵ - ۱۴۷۶ - ۱۴۷۷
۱۴۶۱ - ۱۴۶۲ - ۱۴۶۳ - ۱۴۶۴	۱۴۷۸ - ۱۴۷۹ - ۱۴۸۰ - ۱۴۸۱
۱۴۶۵ - ۱۴۶۶ - ۱۴۶۷ - ۱۴۶۸	۱۴۸۲ - ۱۴۸۳ - ۱۴۸۴ - ۱۴۸۵
۱۴۶۹ - ۱۴۷۰ - ۱۴۷۱ - ۱۴۷۲	۱۴۸۶ - ۱۴۸۷ - ۱۴۸۸ - ۱۴۸۹
۱۴۷۳ - ۱۴۷۴ - ۱۴۷۵ - ۱۴۷۶	۱۴۹۰ - ۱۴۹۱ - ۱۴۹۲ - ۱۴۹۳
۱۴۷۷ - ۱۴۷۸ - ۱۴۷۹ - ۱	

معظم شاه (بهادرشاه) (علاء عالم)

۱ - ۴۴ - ۷۸ - ۸۵ - ۹۸

۹۹ - ۱۲۵ - ۱۲۸ - ۱۷۲

۱۷۵ - ۱۷۷ - ۱۷۸ - ۱۸۹

۱۸۹ - ۲۰۲ - ۲۰۷ - ۲۲۸

۲۴۱ - ۲۴۲ - ۲۴۴ - ۲۴۹

۲۶۳ - ۲۶۴ - ۲۶۵ - ۲۶۹

۲۹۷ - ۲۹۸ - ۲۹۹ - ۲۹۷

۲۸۰ - ۲۹۰ - ۲۹۱ - ۲۹۲

۲۹۳ - ۲۹۵ - ۲۹۶ - ۲۹۸

۲۹۹ - ۳۰۰ - ۳۰۱ - ۳۰۲

۳۰۳ - ۳۰۵ - ۳۰۶ - ۳۰۷

۳۰۸ - ۳۱۳ - ۳۱۴ - ۳۱۵

۳۱۶ - ۳۱۹ - ۳۲۰ - ۳۲۱

۳۲۹ - ۳۳۰ - ۳۳۱ - ۳۳۲

۳۳۳ - ۳۳۴ - ۳۳۵ - ۳۳۷

۳۴۷ - ۳۴۹ - ۳۶۷ - ۳۹۸

۴۰۴ - ۴۰۷ - ۴۱۸ - ۴۳۷

۴۳۸ - ۴۴۰ - ۴۴۳ - ۴۴۴

۵۰۲ (شف بادرشین)

محمود خان - ۴۷ - ۱۱۱

معظم خان خانخانان (میر جمعه)

سید علی خان - ۵۹۲ - ۵۹۵

خواجہ - سید خان پسر میرزا خان

۹۵۴ - ۹۵۸

میرزا - شکری - ۸۳

میر مشرف - ۷۰۲ - ۷۲۲

۴۵۲ - ۷۵۳ - ۸۱۲

۹۰۴ - ۹۱۰

مصطفی خان عرف سید ابراهیم

۶۷ - (شف الف)

مصطفی خان کاشی - ۴۳۹

۴۴۰ - ۴۴۱ - ۴۴۲ - ۵۵۵

مصطفی قلی بیگ - ۵۸۸

مصطفی خان برادرزاده حسین

خان - ۸۶۲ - ۸۹۳

مصطفی خان (دیگر) - ۹۰۴

مطاب خان - ۳۹۴ - ۵۸۴ - ۵۸۹

سید مظفر خان یارم - ۴۸

۲۹۳ - ۳۱۱ - ۳۱۲ - ۳۱۳

۳۱۵

سید مظفر خان اسدخانی - ۵۷۲

مظفر خان (دیگر) - ۹۲۲

مظفر خان غوثشکری - ۹۵۳

۲۹۹ - ۳۰۰ - ۳۰۱ - ۳۰۲

۳۲۲ - ۳۲۳ - ۳۲۴ - ۳۲۵

۳۴۶ - ۳۴۷ - ۳۴۸ - ۳۴۹

۳۶۰ - ۳۶۱ - ۳۶۲ - ۳۶۳

نصف جبر

مختصرات فی جبر و حساب

مختصرات فی جبر و حساب

کتاب

معین الدین

مختصرات فی جبر و حساب

۳۶۴ - ۳۶۵ - ۳۶۶

معانی - ۳۶۷ - ۳۶۸ - ۳۶۹

۳۷۰ - ۳۷۱ - ۳۷۲ - ۳۷۳

۳۷۴ - ۳۷۵ - ۳۷۶ - ۳۷۷

۳۷۸ - ۳۷۹ - ۳۸۰ - ۳۸۱

۳۸۲ - ۳۸۳ - ۳۸۴ - ۳۸۵

۳۸۶ - ۳۸۷ - ۳۸۸ - ۳۸۹

۳۹۰ - ۳۹۱ - ۳۹۲ - ۳۹۳

۳۹۴ - ۳۹۵ - ۳۹۶ - ۳۹۷

۳۹۸ - ۳۹۹ - ۴۰۰ - ۴۰۱

۴۰۲ - ۴۰۳ - ۴۰۴ - ۴۰۵

۴۰۶ - ۴۰۷ - ۴۰۸ - ۴۰۹

مربعات و مکعبات - ۴۱۰ - ۴۱۱

۴۱۲ - ۴۱۳ - ۴۱۴ - ۴۱۵

۴۱۶ - ۴۱۷ - ۴۱۸ - ۴۱۹

۴۲۰ - ۴۲۱ - ۴۲۲ - ۴۲۳

۴۲۴ - ۴۲۵ - ۴۲۶ - ۴۲۷

۴۲۸ - ۴۲۹ - ۴۳۰ - ۴۳۱

۴۳۲ - ۴۳۳ - ۴۳۴ - ۴۳۵

۴۳۶ - ۴۳۷ - ۴۳۸ - ۴۳۹

۴۴۰ - ۴۴۱ - ۴۴۲ - ۴۴۳

۴۴۴ - ۴۴۵ - ۴۴۶ - ۴۴۷

۴۴۸ - ۴۴۹ - ۴۵۰ - ۴۵۱

۴۵۲ - ۴۵۳ - ۴۵۴ - ۴۵۵

۴۵۶ - ۴۵۷ - ۴۵۸ - ۴۵۹

۴۶۰ - ۴۶۱ - ۴۶۲ - ۴۶۳

۴۶۴ - ۴۶۵ - ۴۶۶ - ۴۶۷

۴۶۸ - ۴۶۹ - ۴۷۰ - ۴۷۱

۴۷۲ - ۴۷۳ - ۴۷۴ - ۴۷۵

۴۷۶ - ۴۷۷ - ۴۷۸ - ۴۷۹

۴۸۰ - ۴۸۱ - ۴۸۲ - ۴۸۳

۴۸۴ - ۴۸۵ - ۴۸۶ - ۴۸۷

۴۸۸ - ۴۸۹ - ۴۹۰ - ۴۹۱

۴۹۲ - ۴۹۳ - ۴۹۴ - ۴۹۵

۴۹۶ - ۴۹۷ - ۴۹۸ - ۴۹۹

۵۰۰ - ۵۰۱ - ۵۰۲ - ۵۰۳

۵۰۴ - ۵۰۵ - ۵۰۶ - ۵۰۷

۵۴۲ - ۵۴۳ - ۵۴۴ - ۵۴۵

شاه مکهن - ۸۷۳

راجہ سرائی - ۸۷۵

ملائت خان دیوان (عظم خان)

۱۹ - ۱۲۶ - ۲۹۳ - ۳۰۲

ملہاری دیوان چاندہ - ۲۰۶

مہریز خان - ۲۵

ممتاز خان - ۱۱۹ - ۷۲۲

ممتاز محل - ۸۳۷

خواجہ منظور - ۱۰

شیخ منہاج - ۲۹۶ - ۳۰۲ - ۳۰۳

۳۰۴ - ۳۲۸ - ۳۳۵ - ۳۶۰

منور خان - ۳۹۲ - ۵۵۷ - ۵۷۲

۵۸۸ - ۵۹۱

منعم خان خانخازان (خان زمان)

(معظ - م خان) - ۴۸۴

۴۹۲ - ۵۹۳ - ۵۰۲ - ۵۷۳

۵۷۴ - ۵۷۵ - ۵۷۷ - ۵۷۸

۵۷۹ - ۵۸۷ - ۵۹۲ - ۵۹۴

۵۹۸ - ۶۰۱ - ۶۰۲ - ۶۰۳

۶۰۶ - ۶۱۷ - ۶۲۱ - ۶۲۲

۶۲۳ - ۶۲۴ - ۶۲۵ - ۶۲۶

۸۶۸ - ۸۶۹ - ۸۷۰ - ۸۷۱

۸۷۲ - ۸۷۳ - ۸۷۴ - ۸۷۵

۸۷۶ - ۸۷۷ - ۸۷۸ - ۸۷۹

۸۸۰ - ۸۸۱ - ۸۸۲ - ۸۸۳

مغنی خطیب کش - ۹۶۵

مقرب خان - ۲۴

محمد مقیم - ۱۱۰ - ۱۳۴

مقرب خان عرب شیخ نظام

حیدر آبادی (خان زمان

فتح جنگ) - ۳۸۳ - ۳۸۴

۳۸۶ - ۳۸۷ - ۳۹۱ - ۳۹۲

۹۵۷ - (شف خاد)

محمد مقیم خانسامان محمد

مراد خان - ۴۸۶

مقصود خان - ۵۸۸

خواجہ مقبول خان ناظر - ۹۰۳

مقرب خان (دیگر) - ۹۵۴

۹۵۷ - ۹۵۸

مکرم خانگه هارا - ۱۵ - ۱۷

مکرم خان حارس جونیور - ۴۷

۴۹ - ۵۸

مکرم خان پسر شیخ میر خوانی -

۲۱۰ - ۲۰۹ - ۲۰۸ - ۲۰۷	۲۰۶ - ۲۰۵ - ۲۰۴ - ۲۰۳
۲۰۲ - ۲۰۱ - ۲۰۰ - ۱۹۹	۱۹۸ - ۱۹۷ - ۱۹۶ - ۱۹۵
۱۹۴ - ۱۹۳ - ۱۹۲ - ۱۹۱	۱۹۰ - ۱۸۹ - ۱۸۸ - ۱۸۷
۱۸۶ - ۱۸۵ - ۱۸۴ - ۱۸۳	۱۸۲ - ۱۸۱ - ۱۸۰ - ۱۷۹
۱۷۶ - ۱۷۵ - ۱۷۴ - ۱۷۳	۱۷۲ - ۱۷۱ - ۱۷۰ - ۱۶۹
۱۶۸ - ۱۶۷ - ۱۶۶ - ۱۶۵	۱۶۴ - ۱۶۳ - ۱۶۲ - ۱۶۱
۱۶۰ - ۱۵۹ - ۱۵۸ - ۱۵۷	۱۵۶ - ۱۵۵ - ۱۵۴ - ۱۵۳
۱۵۲ - ۱۵۱ - ۱۵۰ - ۱۴۹	۱۴۸ - ۱۴۷ - ۱۴۶ - ۱۴۵
۱۴۴ - ۱۴۳ - ۱۴۲ - ۱۴۱	۱۴۰ - ۱۳۹ - ۱۳۸ - ۱۳۷
۱۳۶ - ۱۳۵ - ۱۳۴ - ۱۳۳	۱۳۲ - ۱۳۱ - ۱۳۰ - ۱۲۹
۱۲۸ - ۱۲۷ - ۱۲۶ - ۱۲۵	۱۲۴ - ۱۲۳ - ۱۲۲ - ۱۲۱
۱۲۰ - ۱۱۹ - ۱۱۸ - ۱۱۷	۱۱۶ - ۱۱۵ - ۱۱۴ - ۱۱۳
۱۱۲ - ۱۱۱ - ۱۱۰ - ۱۰۹	۱۰۸ - ۱۰۷ - ۱۰۶ - ۱۰۵
۱۰۴ - ۱۰۳ - ۱۰۲ - ۱۰۱	۱۰۰ - ۹۹ - ۹۸ - ۹۷
۹۶ - ۹۵ - ۹۴ - ۹۳	۹۲ - ۹۱ - ۹۰ - ۸۹
۸۸ - ۸۷ - ۸۶ - ۸۵	۸۴ - ۸۳ - ۸۲ - ۸۱
۸۰ - ۷۹ - ۷۸ - ۷۷	۷۶ - ۷۵ - ۷۴ - ۷۳
۷۲ - ۷۱ - ۷۰ - ۶۹	۶۸ - ۶۷ - ۶۶ - ۶۵
۶۴ - ۶۳ - ۶۲ - ۶۱	۶۰ - ۵۹ - ۵۸ - ۵۷
۵۶ - ۵۵ - ۵۴ - ۵۳	۵۲ - ۵۱ - ۵۰ - ۴۹
۴۸ - ۴۷ - ۴۶ - ۴۵	۴۴ - ۴۳ - ۴۲ - ۴۱
۴۰ - ۳۹ - ۳۸ - ۳۷	۳۶ - ۳۵ - ۳۴ - ۳۳
۳۲ - ۳۱ - ۳۰ - ۲۹	۲۸ - ۲۷ - ۲۶ - ۲۵
۲۴ - ۲۳ - ۲۲ - ۲۱	۲۰ - ۱۹ - ۱۸ - ۱۷
۱۶ - ۱۵ - ۱۴ - ۱۳	۱۲ - ۱۱ - ۱۰ - ۹
۸ - ۷ - ۶ - ۵	۴ - ۳ - ۲ - ۱

۲۱۷ - ۸۳۵

محمدي بیدر - ۹۶۰

محمدي آباد - ۵۱۰

محمد آباد (بیدر) ۷۸۹ - ۸۹۱

(شغ باد)

قلعه محمدنگر - ۹۶۰

بیدر مخه - ۴۲۱ - ۴۲۲ - ۴۲۷

مرتضی آباد (مرج) ۲۷۱ - ۴۶۰

۴۶۱ - ۴۷۷

مراد آباد (رکن آباد) ۷۷۱

۷۹۱ - ۷۹۲ - ۸۰۲ - ۸۱۸

۸۷۳ - ۹۳۹

بیدر مسقط - ۲۸۵ - ۲۸۶ - ۴۲۸

توانه مسوری - ۴۶۲

ولایت مشکیان - ۸۳

مشهد مقدس - ۹۷۵ - ۹۷۶

۹۷۷ - ۹۷۸

مصطفی آباد (چوپره) - ۲۷۴

۲۷۵ - ۶۶۹ - ۷۹۸ (شغچه)

مکه معظمه - ۴۱۳ - ۴۵۵ - ۴۵۵

۵۵۹ - ۹۶۳

ملتان - ۴۴ - ۴۵ - ۱۲۴ - ۱۲۶

میوتیان - ۹۱۲

میان رام منشی - ۹۳۰

* مواضع و غیره *

مرگه مانوا - ۳ - ۷ - ۴۱ - ۱۲۲

۱۲۷ - ۱۲۸ - ۱۷۹ - ۲۳۴

۳۹۹ - ۴۱۶ - ۴۵۶ - ۵۱۸

۵۶۱ - ۵۶۶ - ۵۸۸ - ۵۶۷

۶۲۵ - ۶۹۳ - ۷۸۱ - ۷۸۷

۸۰۲ - ۸۱۷ - ۸۲۸

۸۴۴ - ۸۴۷ - ۸۴۸ - ۸۵۰

۸۵۲ - ۸۵۷ - ۸۵۸ - ۸۵۹

۸۷۷ - ۸۹۸ - ۹۰۹ - ۹۴۹

۹۵۰ - ۹۵۱ - ۹۷۴

مادر شادی آباد - ۱۳

۸۴۸ - ۸۴۹

قلعه ماندر - ۷۹۹ - ۸۰۰

۸۱۸ - ۸۵۸

مازندران - ۲۵۶ - ۳۱۱

۴۶۳ - ۴۹۴

آب مارگه - ۳۸۰

مهراب - ۳۸ - ۱۵۴ - ۱۶۰ - ۱۹۹

نظام میدانجی - ۱۱
نظام (دیگر) (تقرب خان)

۳۳۵ - ۵۵۴

نظام الساک - ۱۱۳ - ۱۷۹

نظام الدین کوتوال (میرزا بیدگ)

۲۵۷

نظر علی خان - ۴۷۸ - ۴۷۹

۴۸۰ - ۴۸۱ - ۵۱۸ - ۵۱۹

نظام الملک بهادر آصف خان

نتیج جنگ (قلیچ خان)

مختص به عاکر - ۷۴۵

۷۴۶ - ۷۴۷ - ۷۴۸ - ۷۵۰

۷۵۱ - ۷۷۱ - ۷۸۳ - ۷۹۱

۷۹۲ - ۷۹۴ - ۷۹۵ - ۸۰۲

۸۰۹ - ۸۱۲ - ۸۱۸ - ۸۲۹

۸۲۷ - ۸۲۸ - ۸۲۹ - ۸۳۲

۸۳۳ - ۸۴۹ - ۸۴۷ - ۸۵۸

۸۴۹ - ۸۵۰ - ۸۵۱ - ۸۵۲

۸۵۳ - ۸۵۴ - ۸۵۵ - ۸۵۶

۸۵۷ - ۸۵۸ - ۸۵۹ - ۸۶۰

۸۶۱ - ۸۶۷ - ۸۶۹ - ۸۶۵

۸۶۲ - ۸۷۳ - ۸۷۴ - ۸۷۵

۷۵۰ - ۷۸۰ - ۷۸۱ - ۷۹۷

نجم الدین علی خان برادر

مید عبد الله خان - ۶۹۲ - ۷۱۳

۷۲۹ - ۸۱۴ - ۹۱۳ - ۹۱۴

۹۱۶ - ۹۲۲ - ۹۲۵ - ۹۲۹

۹۳۰ - ۹۳۳ - ۹۳۴ - ۹۳۶

نجات علی خان برادر زاد

عبد الله خان - ۹۱۷ - ۹۳۴ - ۹۳۵

نذر محمد خان - ۴۹ - ۵۸ - ۶۵

نورانی کلان (نامیت) - ۱۳۶

نصرت خان (خاندوران) - ۲۰

خاندوران - ۲۰

سید نصیر الدین دکنی - ۶۸

نصرت خان پسر خاندوران - ۳۱۳

حضرت پسر نصیر الدین هروی

طاب مرقد - ۵۵۴ - ۵۵۸

نصیر الدین خان ایرانی - ۸۰۰

نصرت یار خان - ۹۱۱ - ۹۲۱

۹۲۵ - ۹۲۹

صیر الدوله عبد الرحیم خان

عموی نتیج جنگ - ۹۵۳

(شف مین)

نورس بیگم - ۵۵

نور احمدی - ۹۳

نورنا خانم محل خاص خان خانم

نورنا خانم محل خاص خان خانم

نورنا خانم محل خاص خان خانم

نورنا خانم محل خاص خان خانم

نورنا خانم محل خاص خان خانم

نورنا خانم محل خاص خان خانم

نورنا خانم محل خاص خان خانم

نورنا خانم محل خاص خان خانم

نورنا خانم محل خاص خان خانم

نورنا خانم محل خاص خان خانم

نورنا خانم محل خاص خان خانم

نورنا خانم محل خاص خان خانم

نورنا خانم محل خاص خان خانم

نورنا خانم محل خاص خان خانم

نورنا خانم محل خاص خان خانم

نورنا خانم محل خاص خان خانم

نورنا خانم محل خاص خان خانم

نورنا خانم محل خاص خان خانم

نورنا خانم محل خاص خان خانم

نورنا خانم محل خاص خان خانم

۸۵۹ - ۸۵۸ - ۸۵۷ - ۸۵۶

۸۵۶ - ۸۵۵ - ۸۵۴ - ۸۵۳

۸۵۳ - ۸۵۲ - ۸۵۱ - ۸۵۰

۸۵۰ - ۸۴۹ - ۸۴۸ - ۸۴۷

۸۴۷ - ۸۴۶ - ۸۴۵ - ۸۴۴

۸۴۴ - ۸۴۳ - ۸۴۲ - ۸۴۱

۸۴۱ - ۸۴۰ - ۸۳۹ - ۸۳۸

۸۳۸ - ۸۳۷ - ۸۳۶ - ۸۳۵

۸۳۵ - ۸۳۴ - ۸۳۳ - ۸۳۲

۸۳۲ - ۸۳۱ - ۸۳۰ - ۸۲۹

۸۲۹ - ۸۲۸ - ۸۲۷ - ۸۲۶

۸۲۶ - ۸۲۵ - ۸۲۴ - ۸۲۳

حضرت خواجہ شمس الدین - ۸۲۰

نورنا خان (محل خاص خان خانم)

(نورنا خان) - ۸۱۸

۸۱۸ - ۸۱۷

نورنا خان (محل خاص خان خانم)

نورنا خان (محل خاص خان خانم)

(نورنا خان)

نورنا خان (محل خاص خان خانم)

نورنا خان (محل خاص خان خانم)

نورنا خان (محل خاص خان خانم)

قصبة ندر بار (ندر بار) - ۳۵۴

۳۵۷-۳۵۸-۷۷۹-۷۸۲-۷۸۵

آب نرید - ۱۰ - ۱۲ - ۲۰۵

۵۱۸ - ۵۱۹ - ۵۸۳ - ۶۱۸

۶۲۰ - ۹۵۱ - ۷۵۱ - ۷۸۷

۷۹۷ - ۷۹۹ - ۸۶۸ - ۸۵۴

۸۵۳ - ۸۵۶ - ۸۵۸

۸۶۵ - ۸۷۱ - ۸۷۴ - ۹۳۷

۹۵۰ - ۹۵۱

پرگنه نرکنده - ۶۳۱

فرمل - ۷۸۹ - ۷۹۰

نرور - ۸۳۶

باغ بگینه - ۳۶۳

پرگنه نلام - ۸۵۱

باغ نور - ۶۲

نواب پوره - ۲۷۳

نوجر - ۹۷۲

نهاره - ۶۱۷

نیک بهار - ۲۴۰ - ۲۴۲

نیر - ۶۲۶

نیشاپور - ۹۰۲

مفرل فیول - ۹۱۸

نیک نام خان خواجه سرا - ۱۹۳

نیکو نیر - ۲۷۶ - ۳۵۵ اکبر

۸۲۵ - ۸۲۶ - ۸۲۷ - ۸۲۹

۸۳۱ - ۸۳۲ - ۸۳۳ - ۸۳۵

۸۳۶ - ۸۳۷ - ۸۴۵ - ۸۵۰

۸۵۱ - ۹۱۴

نیک نام خان (دیگر) - ۲۸۱ - ۲۸۴

نیکو سقا - ۴۵۶ - مرهه

۶۲۵ - ۶۲۶ - ۶۲۱ - ۶۵۷

۶۵۸ - ۶۵۱

نیر نیر خان - ۵۴۹ - ۵۷۰

نیر نیر خان (نیکو خان) - ۵۰۶ - ۵۰۷

نیر خان افغان - ۶۲۹

نیکو نظر خان - ۹۵۵

* مواضع و غیره *

نارنگه - ۲۴۸

نارنگه نازول - ۲۵۲ - ۲۵۳

۶۵۱ - ۷۷۰

نارنگه نیر - ۷۸۸ - ۷۸۹ - ۸۷۵ - ۹۱۹

ناله نلب - ۹۵۳

نصف اشرف - ۷۱۲

• حرف زلو - مردمان •

زلف مولف - ۱۷ - ۱۵۶ - ۱۷۲
۵۵۳ - ۵۵۵

زلفاء پسر اعظم شاه - ۴۰۹

زلف - ۵۵۰ - ۵۱۴ - ۵۹۵

زلف محمد وراثت زلفی - ۵۵۱

زلف شاهزاده و زلف پسر - بر اعظم شاه

۵۵۹ - ۵۵۸

زلفا ابرخ پسر شاه - ۵۶۱

زلفا محمد شاه شاهزاده

(مریدان) ۵۶۱ - ۵۶۰

۱۲۹ (زلف شاه)

زلف شاه - ۴۸ - ۹۵ - ۱۵۸

۱۲۹ - ۵۷۹ - ۵۶۳ - ۶۵۴

زلف شاه - ۶۵۱ - ۶۵۰

زلف زلفی بر مملکت - ۵۵۹ - ۵۵۸

زلف زلفی - ۵۶۵

زلف زلفی محمد - ۵۶۰

زلف زلفی (زلف) - ۵۶۵

زلف زلفی (زلف) - ۵۶۵

• مواضع و افراد •

زلف (زلف) - ۵۶۵ - ۵۶۰

۵۶۲ - ۵۶۱

زلف (زلف) - ۵۶۵ - ۵۶۰

۵۶۵ - ۵۶۴ - ۵۶۳

زلف - ۵۶۰

زلف (زلف) - ۵۶۵ - ۵۶۰

• حرف زلف - مردمان •

زلفی شاه شاه - ۵۶۵

زلفی شاه شاه - ۵۶۵

زلفی شاه شاه - ۵۶۵

زلفی شاه شاه - ۵۶۵

زلفی شاه شاه - ۵۶۵

(زلف شاه)

زلفی شاه - ۵۶۵

زلفی شاه شاه - ۵۶۵

زلفی شاه شاه - ۵۶۵

زلفی شاه شاه - ۵۶۵

زلفی شاه شاه - ۵۶۵

زلفی شاه شاه - ۵۶۵

NAV - 01 01 01

62-113440

WFO - 44 - 48 - 512, 152, 2

۹۰۴۱۰۰

NY - NY - 100-100000

407 - 22-1-52

97-447

• مواسم وفيرة •

0-1-54

● — ● — ●

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

... ..

110-114-115-116

1. The first group of people who are not allowed to enter the country are those who are not citizens of the United States.

194-1A1-1V-

104 - 150 - 155 - 11

748 - 749 - 750 - 751

[illegible]

001-001-111-111

بیشتر

47 - 51 - 52

WFO - 44

FR - 17 - 176 - 25.1

۴۴۴ - ۴۴۵ (۱۰۰ - ۱۰۱)

22-111

401-888-1-25

1990

[illegible]

44-38861-1000

تاریخ: ۱۳۹۷ - ۱۳۹۸ - ۱۳۹۹

REF - 191 - 144 - 114

٢٢ - ٢٣ - ٢٤ - ٢٥

44-38861-101

1990

1000

100-100000

1000

100

[illegible]

Journal of Management Education 30(6)

... ..

1. *Chlorophyll a* (Chl *a*)

[illegible]

[Illegible handwritten notes]

... ..

1000

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

100

... ..

Figure 6

1991

[illegible]

一、二、三、四、五、六、七、八、九、十、十一、十二、十三、十四、十五、十六、十七、十八、十九、二十、二十一、二十二、二十三、二十四、二十五、二十六、二十七、二十八、二十九、三十、三十一、三十二、三十三、三十四、三十五、三十六、三十七、三十八、三十九、四十、四十一、四十二、四十三、四十四、四十五、四十六、四十七、四十八、四十九、五十、五十一、五十二、五十三、五十四、五十五、五十六、五十七、五十八、五十九、六十、六十一、六十二、六十三、六十四、六十五、六十六、六十七、六十八、六十九、七十、七十一、七十二、七十三、七十四、七十五、七十六、七十七、七十八、七十九、八十、八十一、八十二、八十三、八十四、八十五、八十六、八十七、八十八、八十九、九十、九十一、九十二、九十三、九十四、九十五、九十六、九十七、九十八、九十九、一百。

學 術 報 告

100

.....

[illegible][illegible]

1990年12月

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

[illegible]

大 學 學 生 會 議 決 議 案

Figure 1

1990 1991 1992 1993 1994 1995 1996 1997 1998 1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019 2020 2021 2022 2023 2024 2025 2026 2027 2028 2029 2030 2031 2032 2033 2034 2035 2036 2037 2038 2039 2040 2041 2042 2043 2044 2045 2046 2047 2048 2049 2050 2051 2052 2053 2054 2055 2056 2057 2058 2059 2060 2061 2062 2063 2064 2065 2066 2067 2068 2069 2070 2071 2072 2073 2074 2075 2076 2077 2078 2079 2080 2081 2082 2083 2084 2085 2086 2087 2088 2089 2090 2091 2092 2093 2094 2095 2096 2097 2098 2099 2100 2101 2102 2103 2104 2105 2106 2107 2108 2109 2110 2111 2112 2113 2114 2115 2116 2117 2118 2119 2120 2121 2122 2123 2124 2125 2126 2127 2128 2129 2130 2131 2132 2133 2134 2135 2136 2137 2138 2139 2140 2141 2142 2143 2144 2145 2146 2147 2148 2149 2150 2151 2152 2153 2154 2155 2156 2157 2158 2159 2160 2161 2162 2163 2164 2165 2166 2167 2168 2169 2170 2171 2172 2173 2174 2175 2176 2177 2178 2179 2180 2181 2182 2183 2184 2185 2186 2187 2188 2189 2190 2191 2192 2193 2194 2195 2196 2197 2198 2199 2200 2201 2202 2203 2204 2205 2206 2207 2208 2209 2210 2211 2212 2213 2214 2215 2216 2217 2218 2219 2220 2221 2222 2223 2224 2225 2226 2227 2228 2229 2230 2231 2232 2233 2234 2235 2236 2237 2238 2239 2240 2241 2242 2243 2244 2245 2246 2247 2248 2249 2250 2251 2252 2253 2254 2255 2256 2257 2258 2259 2260 2261 2262 2263 2264 2265 2266 2267 2268 2269 2270 2271 2272 2273 2274 2275 2276 2277 2278 2279 2280 2281 2282 2283 2284 2285 2286 2287 2288 2289 2290 2291 2292 2293 2294 2295 2296 2297 2298 2299 2300 2301 2302 2303 2304 2305 2306 2307 2308 2309 2310 2311 2312 2313 2314 2315 2316 2317 2318 2319 2320 2321 2322 2323 2324 2325 2326 2327 2328 2329 2330 2331 2332 2333 2334 2335 2336 2337 2338 2339 2340 2341 2342 2343 2344 2345 2346 2347 2348 2349 2350 2351 2352 2353 2354 2355 2356 2357 2358 2359 2360 2361 2362 2363 2364 2365 2366 2367 2368 2369 2370 2371 2372 2373 2374 2375 2376 2377 2378 2379 2380 2381 2382 2383 2384 2385 2386 2387 2388 2389 2390 2391 2392 2393 2394 2395 2396 2397 2398 2399 2400 2401 2402 2403 2404 2405 2406 2407 2408 2409 2410 2411 2412 2413 2414 2415 2416 2417 2418 2419 2420 2421 2422 2423 2424 2425 2426 2427 2428 2429 2430 2431 2432 2433 2434 2435 2436 2437 2438 2439 2440 2441 2442 2443 2444 2445 2446 2447 2448 2449 2450 2451 2452 2453 2454 2455 2456 2457 2458 2459 2460 2461 2462 2463 2464 2465 2466 2467 2468 2469 2470 2471 2472 2473 2474 2475 2476 2477 2478 2479 2480 2481 2482 2483 2484 2485 2486 2487 2488 2489 2490 2491 2492 2493 2494 2495 2496 2497 2498 2499 2500 2501 2502 2503 2504 2505 2506 2507 2508 2509 2510 2511 2512 2513 2514 2515 2516 2517 2518 2519 2520 2521 2522 2523 2524 2525 2526 2527 2528 2529 2530 2531 2532 2533 2534 2535 2536 2537 2538 2539 2540 2541 2542 2543 2544 2545 2546 2547 2548 2549 2550 2551 2552 2553 2554 2555 2556 2557 2558 2559 2560 2561 2562 2563 2564 2565 2566 2567 2568 2569 2570 2571 2572 2573 2574 2575 2576 2577 2578 2579 2580 2581 2582 2583 2584 2585 2586 2587 2588 2589 2590 2591 2592 2593 2594 2595 2596 2597 2598 2599 2600 2601 2602 2603 2604 2605 2606 2607 2608 2609 2610 2611 2612 2613 2614 2615 2616 2617 2618 2619 2620 2621 2622 2623 2624 2625 2626 2627 2628 2629 2630 2631 2632 2633 2634 2635 2636 2637 2638 2639 2640 2641 2642 2643 2644 2645 2646 2647 2648 2649 2650 2651 2652 2653 2654 2655 2656 2657 2658 2659 2660 2661 2662 2663 2664 2665 2666 2667 2668 2669 2670 2671 2672 2673 2674 2675 2676 2677 2678 2679 2680 2681 2682 2683 2684 2685 2686 2687 2688 2689 2690 2691 2692 2693 2694 2695 2696 2697 2698 2699 2700 2701 2702 2703 2704 2705 2706 2707 2708 2709 2710 2711 2712 2713 2714 2715 2716 2717 2718 2719 2720 2721 2722 2723 2724 2725 2726 2727 2728 2729 2730 2731 2732 2733 2734 2735 2736 2737 2738 2739 2740 2741 2742 2743 2744 2745 2746 2747 2748 2749 2750 2751 2752 2753 2754 2755 2756 2757 2758 2759 2760 2761 2762 2763 2764 2765 2766 2767 2768 2769 2770 2771 2772 2773 2774 2775 2776 2777 2778 2779 2780 2781 2782 2783 2784 2785 2786 2787 2788 2789 2790 2791 2792 2793 2794 2795 2796 2797 2798 2799 2800 2801 2802 2803 2804 2805 2806 2807 2808

1948

... ..

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered. This involves understanding the context and the specific requirements of the task.

...

Figure 1

100

... ..

一、二、三、四、五、六、七、八、九、十、十一、十二、十三、十四、十五、十六、十七、十八、十九、二十、二十一、二十二、二十三、二十四、二十五、二十六、二十七、二十八、二十九、三十、三十一、三十二、三十三、三十四、三十五、三十六、三十七、三十八、三十九、四十、四十一、四十二、四十三、四十四、四十五、四十六、四十七、四十八、四十九、五十、五十一、五十二、五十三、五十四、五十五、五十六、五十七、五十八、五十九、六十、六十一、六十二、六十三、六十四、六十五、六十六、六十七、六十八、六十九、七十、七十一、七十二、七十三、七十四、七十五、七十六、七十七、七十八、七十九、八十、八十一、八十二、八十三、八十四、八十五、八十六、八十七、八十八、八十九、九十、九十一、九十二、九十三、九十四、九十五、九十六、九十七、九十八、九十九、一百。

... ..

卷一百一十五

Figure 6

9075. 11

[illegible]

A dose of ~~one cent~~ will be charged for each day the book is kept over time.

11 SEP 1974

20 MAY 1974

28 MAY 1974

